

Giới thiệu Đại Đường Tiên Y Convert

Quá hổ cha, thế mà xuyên qua đến một cái lập tức liền muốn chặt đầu phạm trên thân người! Đối mặt sắp chém rớt đầu đao, Trương Tiểu Lâm như thế nào tự cứu?

Cầu kim đầu, nguyệt phiếu để có động lực!!! Các bạn giúp mình vote 10đ cuối chương nha!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đao hạ lưu người

Buổi trưa, Trường An chợ bán thức ăn.

Nam nữ già trẻ gần trăm người, trên lưng cắm trăm lập quyết tám bảng gỗ, quỳ gối pháp trường trên đài cao.

Từng cái người mặc đồ chót sặc trường bào, lưng hùm vai gấu, vai khiêng quỹ đầu đại đao đao phủ đứng tại phía sau bọn họ.

Chợ bán thức ăn chung quanh chật như nêm cối, đều là đến đây người xem náo nhiệt.

Đại Đường Trinh Quán trong năm, triều đình có mới quy, tất cả phạm nhân đều là thu được về xử trảm, buổi trưa ba khắc hành hình, bởi vậy mỗi đến mùa thu, chợ bán thức ăn luôn luôn kín người hết chỗ, hành hình phạm nhân xếp hàng đều xếp tới lập đông.

Hôm nay trận này lại là chen ngang, chém đầu cả nhà!

Giám trăm quan là hình bộ thị lang Thôi Nhân Sư, thân mang Tam phẩm triều phục, mặt không biểu tình, như con rối ngồi tại lâm thời trên công đường, hai bên có người vì hắn đóng cửa cây quạt.

"Đại nhân, canh giờ đã đến."

Thôi Nhân Sư âm thầm thở dài một tiếng, nắm lên lệnh bài chuẩn bị ném ra ngoài, bỗng nhiên, nghe được phạm nhân bên trong có người hô to: "Đao hạ lưu người, tiểu nhân oan uổng!"

Đường Trinh Quán trong năm, Thái Tông Hoàng Đế Lý Thế Dân, sử xưng Thiên Cỗ Nhất Đế, Thái Tông Hoàng Đế có lệnh, phạm là pháp trường kêu oan người, cần phúc thăm, nếu như phúc thăm xác thực thuộc về cố tình gây sự người, sửa án lắng trì xử tử.

Thôi Nhân Sư lấy làm kinh hãi, Trương gia chém đầu cả nhà, chính là Thái Tông Hoàng Đế thánh tài, ngự miệng thẳng phẫn, làm sao lại oan uổng?

Nhưng Đại Đường luật pháp như thế, có người pháp trường kêu oan, chỉ có thể tạm hoãn chấp hành.

"Trưởng kêu oan người mang lên đường tới."

Pháp trường quỹ hai tên lão giả kinh nghi trùng mắt tên kia kêu oan người, lại phát hiện là một tên mười hai mười ba tuổi thiếu niên, không khỏi thở dài một tiếng: "Ai, đây là tội gì đến quá thay?"

Thôi Nhân Sư nhìn xem đường quỹ xuống lấy thiếu niên, vỗ kinh đường mộc nói: "Lớn mặt điều dân, ngươi có gì oan tình, còn không mau mau nói tới."

"Đại nhân, chúng ta tại học đường đọc sách, vô duyên vô cớ bị kéo đến nơi này tới chém đầu, ngươi nói có oan hay không?"

"Lớn mặt! Trương Công Lược thân là ngự y viện viện trưởng, không thể vì hoàng hậu giải trừ ốm đau, Thánh thượng giận dữ, lấy khiến chém đầu cả nhà, ngươi thân là Trương gia tử tôn, gì oan chỉ có?"

"Đại nhân cho bẩm, tổ phụ Trương Công Lược đúng là Thái y viện viện trưởng, nhưng cũng không phải là Y Thánh truyền nhân, tại hạ mới là Y Thánh đích truyền đệ tử, Trương Công Lược không thể trị càng Hoàng hậu nương nương chi bệnh, lẽ ra phải do ta Y Thánh đích truyền đệ tử tiến về chẩn trị, nếu như tại hạ không thể trị, cam nguyện thụ lăng trì chi hình!"

"Hoàng khẩu tiểu nhi, ngươi có nắm chắc chữa trị Hoàng hậu nương nương chi bệnh?"

"Không có! Nhưng là nếu như ngay cả tại hạ đều không năng trị đủ đích lời nói, tin tưởng thiên hạ không người có thể trị."

Thôi Nhân Sư nhìn xem cái này chỉ có mười hai mười ba tuổi thiếu niên, trên mặt tràn đầy tự tin, do dự.

"Đại nhân, không biết là Hoàng hậu nương nương bệnh nặng lại còn là giết người trọng yếu?"

"Tốt, truyền lệnh, tướng Trương thị nhất tộc, áp về thiên lao."

Trương thị nhất tộc hơn tám mươi miệng bị áp về thiên lao, Thôi Nhân Sư đem cái này thiếu niên mang ra ngoài: "Tiểu tử, ngươi cái này theo ta cùng một chỗ, tiến cung diện thánh."

"Đại nhân, còn mời cho phép tại hạ trước tắm rửa thay quần áo."

"Lớn mật, Hoàng hậu nương nương tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, ngươi còn có tâm tư tắm rửa? Không phải là muốn kéo dài thời gian?"

"Đại nhân, vừa rồi kia cái gì pháo một vang, tiểu nhân một là nhìn không được, kéo tại trong quần, dạng này tiến cung, chỉ sợ. . ."

"Thôi, người tới, mau mau dẫn hắn tắm rửa thay quần áo." Thôi Nhân Sư vội vàng dùng tay che lại cái mũi, vung phất ống tay áo nói.

Vội vội vàng vàng cọ rửa một phen, đổi một bộ sạch sẽ gĩa sai vật phục sức, nhìn qua thuận mắt nhiều.

"Quý xuống người nào? Ngẩng đầu lên." Đường Thái Tông nghe nói có người pháp trường kêu oan, trong lòng không vui.

"Y Thánh Trương Cơ thứ ba mươi bảy đời truyền nhân Trương Tiểu Lâm bái kiến bệ hạ, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế." Trương Tiểu Lâm ngẩng đầu một cái, trông thấy chính diện ngồi một người trung niên, thân mang kim hoàng sắc long bào, liên tiếp trang nghiêm, không giận tự uy, không khỏi trong lòng căng thẳng, trời ạ! Đây chính là trong lịch sử Thiên Cổ Nhất Đế, Đường Thái Tông Lý Thế Dân sao? Trương Tiểu Lâm kinh ngạc nhìn nhìn qua cái này cao cao tại thượng, một mặt uy nghiêm Đế quân, không chịu được tâm tư lẫn lộn.

Lúc này Trương Tiểu Lâm, đã không phải là trong Trương phủ cái kia yếu đuối, ham chơi tình nghịch tiểu nam hài, ngay tại vừa rồi, thái giám một tiếng "Canh giờ đến", truy hồn pháo một vang, Trương Tiểu Lâm dọa đến đại tiểu tiện bài tiết không kiểm chế, hồn phách Xuất Khiếu, sống sờ sờ hù chết tại pháp trường lên.

Lúc này, một cái hồn phách xuyên qua thời không, tiến vào Trương Tiểu Lâm thể nội, trong nháy mắt đoạt xá thành công, hắn vốn là 21 thế kỷ Trung Quốc một tên phổ thông bác sĩ ngoại khoa, cũng gọi Trương Tiểu Lâm, là Tây An một cái trấn nhỏ vệ sinh viện ngoại khoa chủ trị Y sư.

Hắn tốt nghiệp ở Thủ Đô viện y học, thực tập thời điểm thâm thụ Giáo thụ thích, bị cho rằng là năm nay viện y học có tiềm lực nhất ngoại khoa thầy thuốc tập sự, nhưng bởi vì xuất thân gia đình nông dân, không có bất kỳ bối cảnh gì, sau khi tốt nghiệp cuối cùng chỉ có thể ở quê quán vệ sinh viện tìm một phần cộng tác viên làm.

Vệ sinh viện y sĩ trưởng đã thuộc về lực lượng trung kiên, bình thường trực ban lúc chỉ nhìn ngoại khoa bệnh, ban đêm trực ban hoặc đụng phải khám gấp, bất luận nội khoa ngoại khoa phụ khoa khoa Nhi, đều muốn bên trên, một cái vệ sinh viện chủ trị Y sư cứ như vậy hai ba cái, cho nên phân công không phải rất rõ ràng, chính vì vậy, cũng buộc Trương Tiểu Lâm có thời gian rảnh không thể không nghiên cứu ngoại khoa bên ngoài các loại tật bệnh, bao quát Trung y thuốc Đông y nghiên cứu.

Trương Tiểu Lâm yêu thích rộng khắp, ca hát khiêu vũ, lên mạng chơi game, đọc tiểu thuyết, còn thích nghiên cứu một chút đồ cổ loại hình, sinh hoạt ngược lại là rất đặc sắc, liền là tiền lương không cao, ba mươi mấy vẫn còn độc thân một cái.

Lần này cũng xứng đáng Trương Tiểu Lâm không may, chủ nhật không có trực ban, mình tại thị trường đồ cổ đi dạo, bỗng nhiên nhìn thấy một cây trúc phiến, rất đen rất già đáng vẻ, liền nắm bắt tới tay bên trên, phía trên mơ mơ hồ hồ viết ba chữ, Trương Tiểu Lâm cũng không nhận ra, liền dùng ngón tay tại trúc phiến bên trên sờ sờ, không nghĩ tới một cây trúc đâm thủng mà đâm rách ngón tay của hắn làn da, lập tức, trúc phiến hóa thành một vệt kim quang bắn vào trán của hắn, không lý ký ức đánh vào trong đầu của hắn.

Hắn vốn là một cái thân thể yếu đuối phổ thông phạm nhân, như thế nào thừa nhận được không lồ như thế ký ức? Kém chút liền hồn phi phách tán.

May mắn trúc phiến chính là là Linh khí, bảo hộ lấy hồn phách của hắn, thế mà quý thần xui khiến tìm được như thế một cái vừa mới hồn phi phách tán thân thể, trực tiếp chui vào.

Mơ mơ màng màng mở to mắt, thế mà phát phát hiện mình bị trói chặt lấy hai tay, trên lưng còn cắm một khối tấm bảng gỗ, nhìn xem cảnh vật chung quanh, cũng không giống là điện ảnh, cũng may bình thường nhìn tiểu thuyết mạng tương đối nhiều, lập tức minh bạch, mình xuyên qua!

Dùng sức lắc đầu, dùng răng cắn một chút đầu lưỡi, xác nhận không phải là mộng bên trong.

Đây là, nguyên thân thể chủ nhân ký ức cũng bắt đầu chậm rãi hoà hợp tiến đến.

Nguyên lai, mình lại là Y Thánh truyền nhân, quê quán bản tại Trường Sa quận một cái tiểu thị trấn.

Trường Sa một vùng, năm dặm một vu, mười dặm một trái, cái gọi là vu, nói trắng ra là, chính là một cái tiểu thị trấn.

Trương truyền cuối thời Đông Hán, Quan Vũ tại khoảng cách Trường Sa cách đó không xa đóng quân, bởi vì không quen khí hậu, binh sĩ vậy mà lấy nhiễm kiết lỵ, mà lại rất nhanh lưu truyền ra.

Đương nhiệm Trường Sa Thái Thú Trương Trọng Cảnh nghe được tin tức, sai người đưa tới chuyên trị kiết lỵ đan dược, chữa khỏi ba quân tướng sĩ, về

sau, Lưu Bị xưng đế, nhớ tới việc này, liền tại năm đó trú quân tiểu thị trấn, ban tên: Thánh vu, cũng viết "Quan văn đến tận đây xuống kiệu, ngũ quan đến tận đây xuống ngựa" bia đá.

Trương Trọng Cảnh hậu đại liền tại nơi đây an cư lạc nghiệp, đời đời kiếp kiếp tập ở nơi này, mà Y Thánh y thuật cũng phải lấy truyền thừa xuống.

Đường Thái Tông thượng vị về sau, quảng nạp hiền tài, Trương Tiểu Lâm tổ phụ Trương Công Lược bởi vì y thuật xuất chúng, bị chọn làm thái y, về sau lại chữa khỏi không ít cung trong Hoàng gia tật bệnh, thăng làm Thái y viện viện trưởng. Trương gia cũng bởi vậy chuyển nhà đến Kinh thành Trường An.

Lần này bởi vì Trương Tôn hoàng hậu đột phát bệnh bộc phát nặng, đau bụng, bầy y bó tay, Trương Công Lược huyền ti bắt mạch về sau, chẩn đoán là viêm ruột thừa chứng bệnh, dựa theo Y Thánh truyền thừa, mở một bộ đao nhân nhận khí canh, không ngờ uống thuốc về sau, không những không có hiệu quả, ngược lại tăng thêm bệnh tình, Trương Tôn hoàng hậu cũng bởi vì đau bụng kịch liệt, bất tỉnh đi qua.

Thái Tông Hoàng Đế giận dữ, mắng to Trương Công Lược chính là lang băm, lúc này hạ chỉ, chém đầu cả nhà.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Cấp tính viêm ruột thừa

Trương Tiểu Lâm dung hợp bộ phận ký ức, biết sự tình từ đầu đến cuối, không nghĩ tới hành hình canh giờ đã đến, mắt thấy đao phủ quý đầu đại đao liên muốn giơ lên, nhớ tới tại đang diễn trò nhìn thấy, loại này nguy cơ quan đầu, trước muốn lớn tiếng la lên "Đao hạ lưu người", sau đó, cổ đại pháp trường chỉ cần kêu oan uống, chắc chắn bỏ dỡ hành hình, liền cao giọng hô lớn vài câu: Đao hạ lưu người, oan uống.

Quả nhiên, hình bộ thị lang Thôi Nhân Sư bỏ dỡ hành hình, đem hấn dẫn tới hoàng cung.

Lý Thế Dân lúc này cũng không có tại Kim Loan điện, mà là tại hậu cung.

Lúc này, toàn bộ Đông cung quý đầy người, đều là thái y, Thái Tông Hoàng Đế càng là đi tới đi lui, cháy bỏng bất an, mấy cái đại thần cũng ở một bên, cúi thấp đầu, thúc thủ vô sách.

Nghe nói Thái y viện Trương Công Lược gia thuộc pháp trường kêu oan, Lý Thế Dân bạo khiêu như sấm, thân là Thái y viện viện trưởng, ngay cả cái đau bụng đều trị không hết, mắt thấy Hoàng hậu nương nương trên giường lăn lộn, tru lên, cuối cùng thế mà đau đến choáng đi qua, các người những này cái gọi là thái y, lại để cho trơ mắt nhìn nàng đau chết, lão tử giết cả nhà người, làm sao lại oan uống?

Đương Thôi Nhân Sư mang theo Trương Tiểu Lâm đi vào Đông cung, Lý Thế Dân càng là tức giận đến tức sùi bọt mép, không nghĩ tới kêu oan lại là cái miệng còn hôi sữa tiểu oa nhi!

Trương Tiểu Lâm xem xét Thái Tông Hoàng Đế tư thế, biết không ổn, tốt trong lịch sử Lý Thế Dân cũng không phải là một cái không thêm nói đạo lý bạo quân, sự tình có lẽ còn có cứu vãn chỗ trống.

Lý Thế Dân đè nén căm giận ngút trời, lạnh lùng nói: "Người lại nói nói, trầm như thế nào oan uống người?"

"Hoàng Thượng, tiểu dân chính là Y Thánh truyền nhân, ngay cả bệnh nhân đều không thấy được, liền bị xử tử, bởi vậy trong lòng không phục."

"Người là Y Thánh truyền nhân? Vậy người tổ phụ không phải cũng là Y Thánh truyền nhân sao? Hấn đều thúc thủ vô sách, người lại có cái gì biện pháp?"

"Hoàng Thượng, Hoàng hậu nương nương chi bệnh, vì cái gì trị không hết? Chủ nếu là bởi vì Hoàng hậu nương nương thân phận tôn quý, chúng ta lang trung xem bệnh, giảng cứu vọng vãn vãn thiết, nhìn, liền là nhìn nhan sắc, bao quát xem sắc mặt, bựa lưỡi, ô bệnh bộ vị biến hóa; mà nghe thì bao gồm nghe mũi cùng nghe thanh âm.

Hoàng hậu nương nương thân phận vô cùng tôn quý, các đại nhân tự nhiên không cách nào tiến hành chẩn trị, mà ta chỉ là một cái tiểu oa nhi, không có nam nữ thụ bất thân kiêng kị, có thể đi vào xem bệnh tình, có thể chính xác chẩn bệnh, đúng bệnh hốt thuốc, tất có thể chữa trị."

Lý Thế Dân lúc này mặc dù có chút nổi giận, nhưng cũng không hồ đồ, nghe xong Trương Tiểu Lâm lời nói, lại có mấy phần đạo lý, liền gật đầu nói: "Đã như vậy, trầm liền cho phép người đi vào chẩn trị, như trị không hết hoàng hậu, người nhưng biết là hậu quả gì?"

"Như trị không hết, tiểu dân nguyện thụ lăng trì chi hình."

Chúng thái y nghe xong, hít sâu một hơi, tiểu hài này thật sự là gan to bằng trời nha!

Trương Tiểu Lâm đã không có đường lui, còn có kết quả gì so chém đầu cả nhà tề hơn đâu?

Cùng cung nữ cùng một chỗ, đi vào Nội đường, Trương Tôn hoàng hậu quả nhiên đã hôn mê, dựa theo hiện đại cách nói, kêu đau đau nhức tính con sóc.

Sờ một cái Trương Tôn hoàng hậu cái trán, nóng hổi nóng hổi.

Còn tốt, còn đang phát nhiệt giai đoạn, nếu như toàn thân băng lãnh, tại loại này không có thuốc tây thời đại, vậy liền không đủ sức xoay chuyển đất trời.

Mạch tượng chìm mảnh mà gấp rút, bựa lưỡi hoàng đình.

Trương Tiểu Lâm dùng tay đè chặt Trương Tôn hoàng hậu phần bụng, quả nhiên, bên phải dưới bụng cảm thấy một cái bao khối.

Cấp tính viêm ruột thừa, đã sinh mủ, hình thành bao lớn khối, cũng may còn không có mặc lỗ gây nên màng bụng viêm.

Loại tình huống này, đã không phải là uống thuốc có thể giải quyết, tất phải lập tức giải phẫu!

Tình huống vạn phần nguy cấp, có lẽ ngay tại sau một khắc, bọc mủ thủng, mủ dịch lây nhiễm ổ bụng, gây nên màng bụng viêm, loại này không có chất kháng sinh thời đại, tuyệt đối là bất lực Hồi Thiên."Khởi bẩm Hoàng Thượng, Hoàng hậu nương nương chính là cấp tính sinh mủ tính viêm ruột thừa, nguy cơ sớm tối, nhất định phải lập tức giải phẫu!"

"Cấp tính sinh mủ tính viêm ruột thừa? Đó là cái gì bệnh?" Quý trên mặt đất một đám thái y không chịu được thấp giọng nói thầm.

"Cấp tính sinh mủ tính viêm ruột thừa? Các khanh nhưng từng nghe nói qua?" Lý Thế Dân nhìn quanh bốn phía, hỏi một câu.

"Chúng thần chưa từng nghe nói."

Lý Thế Dân giận dữ nói: "Trương Tiểu Lâm, ngươi vậy mà làm ra một cái bệnh như vậy tên đến lừa gạt trăm sao?"

"Hoàng Thượng bớt giận, cấp tính sinh mủ tính viêm ruột thừa chính là viêm ruột thừa một loại, Thái y viện cũng không có chẩn bệnh sai."

Chúng thái y lập tức thở dài một hơi.

"Đó là cái gì tình huống, ngươi nói rõ chi tiết nói, cần muốn như thế nào mới có thể chữa trị?"

"Viêm ruột thừa, liền là ruột bên trên sinh ung, thuyết phục tục một điểm, liền là sinh bọc mủ, tựa như bệnh ghê đồng dạng, sinh mủ, hiện tại Hoàng hậu nương nương ruột có một đoạn cũng chính là gọi ruột thừa kia một đoạn đã hoàn toàn mục nát, nhất định phải lập tức xé ra bụng, đem hư thối kia một đoạn ruột cắt bỏ, nếu không, mủ độc nhập huyết, liền bất lực Hồi Thiên."

"Xé ra bụng, cắt đứt ruột? Ngươi không phải đang nói đùa chứ?" Lý Thế Dân nhướn chặt song mi nói: "Các khanh coi là như thế nào?"

"Hoàng Thượng, Trương công tử nói không sai, Hoàng hậu nương nương đúng là viêm ruột thừa đã đến màn cuối, nhưng là cái này, cái này xé ra bụng, cắt đứt ruột giải phẫu, chỉ có tại trong truyền thuyết Tam quốc thần y Hoa Đà, mới có bức này bản sự." Mấy tên thái y thái y nghe xong, trên trán mồ hôi chảy không ngừng, run run rẩy rẩy đường.

"Trương Tiểu Lâm, ngươi có mấy phần chắc chắn?" Lý Thế Dân trừng mắt Trương Tiểu Lâm nói.

"Tiểu dân mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng loại giải phẫu này cũng đã làm không ít, có một trăm phần trăm tự tin."

Chúng thái y ánh mắt rơi đầy đất, chỉ có kia chuyên môn cho thái giám làm giải phẫu thái y khề gật đầu, nói: "Hoàng Thượng, vì thần cho rằng có thể thử một lần."

"Thử một lần? Ngươi nói là cầm Hoàng hậu nương nương thử một lần?" Lý Thế Dân trợn mắt mà trừng, dọa đến tên kia thái y kém chút co quắp ngã xuống đất.

Trương Tiểu Lâm cũng không có khoắc lác, loại này ruột thừa giải phẫu, tại hiện đại bệnh viện đúng là tiểu phẫu, hần tại thực tập giai đoạn qua tay viêm ruột thừa giải phẫu, liền có mấy chục lệ, mặc dù hiện tại không có thuốc tây, nhưng chỉ phải cẩn thận một điểm, đừng để mủ dịch ô nhiễm ổ bụng, vẫn có niềm tin, mặt khác, nếu như không có một trăm phần trăm tự tin, Hoàng Thượng cũng sẽ không để hần làm giải phẫu nha! Không mạo hiểm thử một chút, chẳng lẽ chờ lấy chém đầu cả nhà sao?

Lý Thế Dân trầm ngâm một hồi, nhất thời không cách nào quyết đoán.

Trương Tiểu Lâm trong lòng khẩn trương nói: "Hoàng Thượng, lúc này nhất định phải lập tức quyết đoán, cơ hội chớp mắt là qua, bọc mủ một khi thủng, mủ độc tiến vào ổ bụng cùng huyết dịch, chính là thần tiên cũng không có biện pháp."

"Mời Hoàng Thượng quyết đoán!" Chúng thái y biết nếu như hoàng hậu chết rồi, tính mạng bọn họ khó giữ được, liền đồng nói.

"Tốt, Trương Tiểu Lâm, trăm mệnh người lập tức tiến hành giải phẫu, không được sai sót."

"Hoàng Thượng, thần cần một chút thiết bị."

"Cái gì thiết bị?"

"Một bộ hoàn chỉnh giải phẫu khí giới, một vò độ cao rượu đế, ngân châm một bộ, một bộ phòng bếp dùng chõ, còn muốn kim may cùng một cây tươi mới tang bạch bì."

"Nhanh đi chuẩn bị!" Lý Thế Dân vung tay lên, cũng không hỏi Trương Tiểu Lâm tại sao muốn cái này chút đồ vật, chúng thái y cũng là không hiểu thấu nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Chỉ chốc lát, đồ vật chuẩn bị đầy đủ.

Trương Tiểu Lâm không chút hoang mang, trước tiên đem giải phẫu đạo cụ cùng ngân châm, tang bạch bì, cùng một chút vải bông để vào chõ, đại hỏa chưng.

Đội chõ nóng hồi hồi về sau, lúc này mới đem những khí cụ này dùng một trương chưng qua đại bông vải trong bao chứa lầy, đi vào Nội đường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Cho hoàng hậu khai đao

Chúng thái y thấp thòm trong lòng nhìn xem Trương Tiểu Lâm đi vào, một bên yên lặng cầu nguyện, nhất định phải thành công nha!

Lý Thế Dân đi theo Trương Tiểu Lâm cùng một chỗ, tiến vào nội đường.

Trương Tôn hoàng hậu mười ba tuổi gả cho Lý Thế Dân, hai người cùng một chỗ tranh đấu giành thiên hạ, từ Tần Vương phi mãi cho đến hoàng hậu, hai người tình cảm là bức nào thâm hậu? Khó trách lần này Trương Tôn hoàng hậu đau bụng, Lý Thế Dân lớn tiếng, nếu như hoàng hậu có chuyện bất trắc, muốn giết hết tất cả thái y.

Trương Tiểu Lâm đối với lần giải phẫu này cũng là cẩn thận tỉ mỉ, trước dùng độ cao rượu đế rửa tay, tự nhiên làm về sau, lại dùng khối nhỏ vải bông dính lấy rượu đế, tại Trương Tôn hoàng hậu trên bụng từ cẩn thận mảnh lau.

Trước dùng ngân châm đâm vào đủ ba dặm, bên trong quán, nhật nguyệt, kỳ cửa chờ huyết tiến hành gây tê, sau đó quả quyết xuất đao, mở ra Trương Tôn hoàng hậu cái bụng bốn tắc có thừa.

Đã hôn mê một ngày Trương Tôn hoàng hậu, ở thủ thuật đao kích thích dưới, nhẹ a một tiếng, tỉnh lại.

Bởi vì không có trợ thủ, Trương Tiểu Lâm giải phẫu thuần dựa vào một cá nhân, cũng may hắn kiến thức cơ bản phu vững chắc, mở ra làn da, mô liên kết, cơ bắp tầng, mỡ tầng, màng bụng, quả nhiên một chút liền nhìn thấy sung thành một cái áp lực lớn ruột thừa, tươi sáng trong suốt, chỉ cần hơi chịu truy cập, liền sẽ lập tức vỡ tan, mủ dịch liền sẽ bỏ đầy toàn bộ ổ bụng.

Trương Tiểu Lâm cẩn thận từng li từng tí dùng tang bạch bì xé thành sợi, tại ruột thừa cuối cùng quấn quanh vài vòng, cách mấy li, có quán quanh vài vòng, đao giải phẫu cắt từ giữa đoạn, ngón tay nắm vuốt ruột thừa nhẹ nhàng rách ra.

Đương sung to lên ruột thừa bị đưa ra ổ bụng thời điểm, Trương Tiểu Lâm nổi lòng lo lắng rốt cục buông xuống.

Kim may mặc vào tang bạch bì sợi, cẩn thận tỉ mỉ đem ruột thừa bộ phận đánh một cái hầu bao hình khâu lại, tại dùng bộ mặt dính lấy rượu đế cẩn thận lau lau sạch sẽ ổ bụng vết máu, bắt đầu màng bụng khâu lại, ngoại bộ khâu lại.

Làm xong đây hết thảy, Trương Tiểu Lâm lúc này mới dùng từng khối tiểu vải bông dính lấy rượu đế, dán tại trên vết thương, liên tục dán mấy tầng, lại dùng sạch sẽ đại vải bông tại toàn bộ thân eo bên trên quấn vài vòng, lúc này mới thật dài thở dài một hơi, vừa ngẩng đầu một cái, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, ngã xuống đất ngất đi.

Trưởng Tôn hoàng hậu đã tỉnh lại, cũng không có lớn tiếng rên rĩ, chỉ là lẳng lặng nhìn Lý Thế Dân.

"Hoàng hậu, còn đau không?"

"Hoàng Thượng, đề ngài lo lắng, hiện tại tốt hơn nhiều, mặc dù còn đau, nhưng không phải loại kia đau, là vết thương đau, có thể nhịn thụ, loại kia đau pháp là không thể chịu đựng được."

"Y Thánh truyền nhân, quả nhiên danh bất hư truyền a."

"Vừa rồi đứa bé kia là ai vậy?"

"Hắn là Thái y viện Trưởng viện trưởng cháu trai, Y Thánh dòng chính truyền nhân."

"Đứa nhỏ này không tệ, vừa mới té xỉu, muốn tốt chút chiếu cố hắn."

"Người nha, đều bộ dáng này, còn bắn khoăn người khác." Lý Thế Dân nhẹ nhàng vuốt Trưởng Tôn hoàng hậu tay, yêu thương nói.

"May mắn là đứa bé, nếu không như thế đàn cái này bụng, bảo ta làm sao gặp người nha?"

"Cũng là bởi vì dạng này, mới khiến cho đứa bé này làm giải phẫu."

"Vẫn là Hoàng Thượng cân nhắc chu đáo."

"Rất nhiều nghỉ ngơi, đừng nói chuyện."

Lý Thế Dân đi ra Nội đường lúc, Trương Tiểu Lâm đã tỉnh lại, bắt quá sắc mặt còn có chút tái nhợt.

"Trương Tiểu Lâm, hoàng hậu giải phẫu thành công a?"

"Phi thường thành công, nhưng là còn phải chú ý một vài vấn đề."

"Người nói."

"Thứ nhất, gian phòng muốn thông gió bật hơi, không muốn đắp chăn, để tránh xuất mồ hôi ô nhiễm vết thương; thứ hai, mỗi ngày phải dùng rượu đế vải bông lau vết thương; thứ ba, đến uống thuốc, dự phòng lây nhiễm."

"Người cho toa thuốc."

Trương Tiểu Lâm nhớ tới tại viện y học học tập được lý học thời điểm, có mấy loại thuốc bắc được xưng tụng là thiên nhiên chất kháng sinh, liền tiện tay viết ra: Cây kim ngân một cân, ngay cả vênh lên nửa cân, hoàng cầm nửa cân, thạch cao sống một cân, thuốc đắng hai lượng.

Đơn thuốc giao cho thái y, chúng thái y xem xét, lập tức quá sợ hãi, vội vàng quỳ rạp trên đất nói: "Hoàng Thượng, thuốc này tuyệt đối không thể phục dụng."

"Ồ? Lại là vì sao?"

"Đầu tiên, đây không phải cổ phương, thứ hai, cái này liều lượng quá lớn, đã vượt qua phổ thông liều lượng mấy chục lần, tuyệt đối không thể phục dụng."

"Trương Tiểu Lâm, người là cùng rắp tâm? Chẳng lẽ nghĩ đến hoàng hậu vào chỗ chết sao?" Một tên thái y chỉ vào Trương Tiểu Lâm hung tợn nói.

Những này thanh lương thuốc giải độc là cơ bản không có tác dụng phụ, Trương Tiểu Lâm trong lòng tự nhiên tỉnh táo, hắn cũng không tranh luận, chỉ là thần nhiên nói: "Các người mở đầu là trung quy trung củ cổ phương, nhưng là hữu dụng sao? Tục ngữ nói, phạm bệnh nặng nhất định phải dùng mãnh dược, Hoàng Thượng, như vậy đi, mỗi lần sắc hai tề, tiểu dân trước phục một tề, một canh giờ về sau, Hoàng hậu nương nương lại phục dụng là đủ."

Trương Tiểu Lâm mình nguyện ý lấy thân thí nghiệm thuốc, chúng thái y không thể không ngậm miệng lại.

Tại cổ đại, tự tiện sửa chữa cổ phương là đại nghịch bất đạo hành vi, tương đương với phủ nhận cổ thánh hiền chi phương.

Dù là chỉ ở cổ phương bên trong tăng thêm một vị thuốc, cũng nhất định phải từ Thái y viện quyền uy Y sư tự mình thao tác, thêm thêm nhiều ít liều lượng, cũng nhất định phải từ Thái y viện nhiều người thương thảo, nếu không, bởi vì phục dụng nên phương dẫn đến không tốt phản ứng, thêm vị người cần hoàn toàn chịu trách nhiệm.

Bởi vậy, thầy thuốc đối với tự tiện sửa chữa cổ phương hoặc điều chỉnh liều lượng sự tình, mười phần thận trọng, hoặc là nói mười phần kiêng kị.

Cũng may Trương Tiểu Lâm chỉ là một đứa bé, tăng thêm hắn là Y Thánh truyền nhân, lại nguyện ý lấy thân thí nghiệm thuốc, chúng thái y gặp việc không liên quan đến mình, mừng rỡ treo lên thật cao.

Lý Thế Dân không hiểu thuốc, trong lòng của hắn chỉ biết một điểm, cái này mười mấy tuổi tiểu hài, tuyệt đối so trong hoàng cung cái này một bang phé vật mạnh hơn nhiều, nhất là nghe được Trương Tiểu Lâm mỗi một phó thuốc mình trước thử phục, còn có cái gì không yên lòng đây này?

Lại nói Trương Công Lược cả nhà hơn tám mươi miệng, bị một lần nữa mang về thiên lao, từng cái thờ dài thờ ngắn: "Ai, em đẹp một đao một thống khoái tốt bao nhiêu nha, không phải cho toàn bộ lăng trì xử tử sao?"

Nghĩ tới lăng trì xử tử, toàn bộ đại lao chính là một mảnh tiếng khóc.

"Tốt, tất cả mọi người không khóc, có lẽ Thiên Hữu ta Trương gia, sự tình sẽ có chuyển cơ cũng khó nói." Trương Công Lược đệ đệ Trương Công Minh khuyên nhủ.

"Nếu là những người khác kêu oan uống còn có chút dùng, tiểu lâm đứa nhỏ này còn không có học qua y nha! Liên là cái này mấy ngày tài ép buộc hắn công mấy ngày bệnh thương hàn luận, người nói hắn cái này nháo trò, sẽ là cái kết quả gì nha?"

Trương Công Lược đột nhiên lớn tiếng nói: "Kết quả gì? Dù sao đều đã chém đầu cả nhà, thì sợ gì? Vượt qua một hai ngày, nói không chừng Hoàng hậu nương nương liền tốt đâu!"

Một nhà hơn tám mươi miệng trong thiên lao ồn ào cả đêm, thẳng đến sáng ngày thứ hai mới tới tầm ngủ đi qua.

Buổi sáng, ngục tốt đưa điểm bát cháo màn thầu, giữa trưa, lại có cá có thịt.

Trương Công Lược xem xét, hắn là tình huống có chút chuyển biến tốt đẹp?

Trương Công Lược một gia thuộc tại đình thiên bản án, toàn bộ nhốt tại đơn độc thiên lao, bên ngoài xảy ra chuyện gì, hoàn toàn không biết.

Liên tiếp mấy ngày không có bất cứ tin tức gì, nhưng là cũng không có đem bọn hắn áp giải pháp trường.

Ngày thứ tư, Trương Công Lược trong lòng đại định, viêm ruột thừa loại bệnh này, nếu như bốn ngày, còn không có chết, khẳng định đã có chuyển cơ! Bởi vì loại kia đau đớn dưới, không ai có thể chịu qua bốn ngày.

"Chẳng lẽ tiểu lâm đứa nhỏ này, chữa khỏi Hoàng hậu nương nương?" Trương Công Minh không phải bác sĩ, như thế suy đoán nói.

"Tiểu lâm? Người cứ yên tâm đi, hắn căn bản không có học qua y, làm sao chữa bệnh? Khẳng định là Thái y viện những cái kia các thái y, nghĩ ra thượng sách, tiểu lâm chỉ là cho chúng ta tranh thủ thời gian."

"Chỉ hi vọng như thế, Bò Tát phù hộ."

Người một nhà hơn tám mươi miệng, thấp thỏm trong lòng vượt qua một ngày lại một ngày, Trương Công Lược biết, mỗi qua một ngày, bọn hắn sinh lộ liền nhiều một chút xú. Bẩy tám trời về sau, trong lòng liền an định lại, cơ bản có thể xác định, cái này hơn tám mươi miệng mệnh là bảo vệ.

Trưởng Tôn hoàng hậu làm xong giải phẫu, dựa theo Trương Tiểu Lâm mở muốn, liên tục phục mấy ngày, ngược lại là không có lây nhiễm nhiễm trùng, ngày thứ ba liền thông ruột, có thể ăn.

Trương Tiểu Lâm một mực canh giữ ở hoàng cung, mỗi ngày định thời gian cho Hoàng hậu nương nương thay thuốc, kiểm tra mạch tượng, Trưởng Tôn hoàng hậu cũng thật thích đứa bé này.

Rốt cục, trải qua hơn mười ngày tỉ mỉ hộ lý, vết thương khép lại, Trương Tiểu Lâm vì Hoàng hậu nương nương đỡ bỏ vô cây đầu tuyền, đối Hoàng hậu nương nương nói: "Ngài có thể thử xuống giường đi động một cái."

"Hài tử, may mắn mà có người, nếu không phải người, ta coi như tươi sống đau chết."

"Hoàng hậu nương nương cát nhân thiên tướng, không có việc gì."

"Người đứa nhỏ này, miệng thật sẽ nói chuyện."

Trương Tiểu Lâm xấu hổ cười một tiếng, vịn Hoàng hậu nương nương từ trên giường xuống tới.

"Hài tử, người về sau liền gọi mẹ nuôi ta đi."

Trương Tiểu Lâm nghe xong, gấp vội vàng quỳ xuống đất dập đầu nói: "Nhi thần bái kiến mẫu hậu."

Trương Tiểu Lâm một mực tại vì chuyện này lo lắng, Hoàng hậu nương nương thân thể cơ bản bị hắn thấy hết, mặc dù hắn còn chưa trưởng thành, nhưng chung quy là cái tai họa ngầm, ngộ nhờ cái nào một ngày người hoàng thượng này ghen, thật không phải chơi vui.

Xem ra Hoàng hậu nương nương cũng là đang suy nghĩ chuyện này, quý là hoàng hậu, thân thể lại bị Hoàng đế bên ngoài nam tử nhìn qua, hơn nữa còn nhìn mười mấy ngày, nếu như giết hắn, không đành lòng, dứt khoát cứu người cái cán nhĩ tử đi, nhĩ tử cùng mẫu thân liền để nói hơn nhiều.

Trương Tiểu Lâm quỳ trên mặt đất còn không có, liền nghe bên ngoài cười ha ha: "Ha ha, tốt, trầm lại thêm một cái hoàng tử, tốt."

"Tham kiến Hoàng Thượng." Trương Tiểu Lâm vội vàng chuyển người qua quỳ trên mặt đất.

"Đứng lên đi, hôm nay trẫm tâm tình không tệ, lại nhiều cái cán nhi tử, như vậy đi, ngươi đi thiên lao tiếp tở phụ của ngươi cùng phụ mẫu cùng một chỗ hồi phủ đi, quan lâu như vậy, cũng nên về nhà."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Thanh Nang truyền thừa

Trương Tiểu Lâm nghe được Lý Thế Dân buông tha cả nhà của hắn, lúc này quỳ rạp trên đất, tạ chủ long ân.

Lúc này, chỉ gặp một vệt kim quang tại Trương Tiểu Lâm trong đầu hiện lên, một cây màu đen trúc phiến thể mà tại Trương Tiểu Lâm trong đại não phát sáng lên, Trương Tiểu Lâm mắt tối sầm lại, ngã xuống đất ngất đi.

Trưởng Tôn hoàng hậu thấy một lần, kinh hãi, vội vàng kéo Trương Tiểu Lâm nói: "Lâm, ngươi làm sao rồi?"

Lý Thế Dân cũng là cả kinh, vội nói: "Truyền thái y."

Thái y tiến đến một thanh mạch nói: "Không sao, chỉ là bởi vì cảm xúc kích động, nhất thời hôn mê, nghỉ ngơi một hồi liền sẽ tỉnh lại."

Lý Thế Dân cười nói: "Tiểu tử này, kích động cái gì nha? Chỉ cần hoàng hậu không việc gì, người nhà ngươi tự nhiên là muốn trả về, hơn tám mươi nhân khẩu tại thiên lao đi ăn chùa, làm sao thành nha?"

Trưởng Tôn hoàng hậu nghe vậy, trợn nhìn Lý Thế Dân một chút, che miệng cười nói: "Hoàng Thượng, bọn hắn thế nhưng là trở về từ cõi chết, mạng sống như treo trên sợi tóc đầu! Nếu là thật sự bởi vì thần thiếp mà chết nhiều người như vậy, thần thiếp sai lầm cũng lớn."

"Hoàng hậu còn trách ta sao?"

"Thần thiếp không dám, là Hoàng Thượng quá quan tâm thần thiếp, thần thiếp thụ sủng nhược kinh."

Lý Thế Dân nghe vậy, trong lòng hơi động, lời kéo Trưởng Tôn hoàng hậu đi vào Nội đường.

Trương Tiểu Lâm bị thái y đỡ đến bên cạnh trên ghế dài, một mực ngủ mê không tỉnh, trong đầu thế nhưng là dòi sông lấp biển, nguyên lai khối này trúc phiến cũng không phải là phổ thông trúc phiến, chính là hỗn độn sơ khai thời điểm, thời kỳ Thượng Cổ Khổ Trúc chế.

Trúc phiến bên trên từ Thượng Cổ đại năng lấy thần thức khắc lục nội dung, mười phần không lờ.

Trương Tiểu Lâm lần đầu tiếp xúc, trúc phiến tiến vào đại não về sau, kém chút hồn phi phách tán, may mắn Khổ Trúc có bảo hộ Nguyên Thần tác dụng, đem Trương Tiểu Lâm đưa đến hơn một ngàn năm trước Đường triều trù sinh.

Trùng sinh về sau, Khổ Trúc linh khí hao hết, liền tiềm phục tại Trương Tiểu Lâm thức hải bên trong.

Những ngày gần đây, Trương Tiểu Lâm một mực ở tại hoàng cung, Khổ Trúc hấp thu chân mệnh thiên tử mệnh mông hoàng khí, chậm rãi khôi phục, nhưng bởi vì Trương Tiểu Lâm bên trong tâm vô so khăn trương, không biết Lý Thế Dân sẽ xử trí như thế nào bọn hắn cả nhà hơn tám mươi nhân khẩu, loại tâm tình này đè nén, khiến cho hấp thu hoàng khí mười phần chậm chạp.

Nhưng mới rồi Lý Thế Dân đột nhiên nói lập tức phóng thích Trương gia hơn tám mươi miệng, tăng thêm Trương Tiểu Lâm cùng Lý Thế Dân gần trong gang tấc, trúc phiến đột nhiên hấp thu đại lượng hoàng khí, đã thức tỉnh bộ phận truyền thừa, khổng lồ ký ức điên cuồng rót vào Trương Tiểu Lâm não hải, dẫn đến hôn mê.

Trương Tiểu Lâm trợn vện ngủ mê một canh giờ, mới chậm rãi tỉnh lại, trong đại não tự động xuất hiện đại lượng văn tự:

Ta chính là Vô Lượng sơn Đại Thừa tu sĩ Quảng Nguyên tử, tự biết Độ Kiếp vô vọng, thọ nguyên sắp hết, đặc biệt tướng suốt đời sở ngộ, khắc lục ở đây, lưu lại chờ hữu duyên.

Hỗn độn sơ khai, thiên địa bắt đầu thành, giữa thiên địa có Hồng Mông chi khí, nhận nhật nguyệt tinh hoa, mà chia làm thanh đồ hoàng bạch hắc năm

đạo, hóa thành Ngũ Hành, lấy diễn sinh vạn vật;

Hỗn độn mới bắt đầu, có Ngũ Thánh người, các đến một sợi Hồng Mông chi khí, đặt vững đạo cơ, đắc đạo Phi Thăng, thành tựu bất tử Thánh thể, Phi Thăng thời khắc, Ngũ Thánh tướng suốt đời sở ngộ, luyện thành năm cái cảm nang, tức Thanh Nang, đỏ túi, hoàng túi, bạch túi, hắc túi.

Năm trong túi, đều có phương pháp tu luyện, Thanh Nang thuộc mộc, chủ sinh hóa chi khí. . . .

Ta may mắn ngẫu nhiên đạt được Thanh Nang một cái, suốt đời tu tập Thanh Nang Chi Kinh, đạt đến Đại Thừa chi cảnh, nhưng dư đi thăm danh sơn đại xuyên, lại chưa từng tìm được Hồng Mông chi khí, không cách nào Phi Thăng, tự biết thọ nguyên sắp hết, đặc biệt tướng suốt đời sở ngộ, khắc nơi này Khổ Trúc bên trong, lưu lại chờ hữu duyên.

Khổ Trúc bên trong chung có năm tầng, theo tu vi tăng tiến, nhưng tự hành tấn cấp, tấn cấp về sau, nhưng tự động thu hoạch được tăng tiếp theo chi pháp quyết, năm tầng cảnh giới vi, Luyện Khí tầng, Trúc Cơ tầng, Kim Đan tầng, Đại Thừa tầng, Độ Kiếp tầng.

Đại Thừa về sau, cần tìm được Hồng Mông chi khí, đặt vững bất tử đạo cơ, mới có thể Độ Kiếp thành công.

...

Quảng Nguyên tử lưu tại Khổ Trúc trong phim truyền thừa bị Lý Thể Dân hoàng khí kích hoạt, nhấn lại về sau, chính là đại lượng tu luyện cùng y được phương diện tin tức, bao quát Luyện Khí Quyết, Vọng Khí Quyết, Thanh Nang y kinh, Thanh Nang được kinh, Luyện Đan quyết, cơ sở phù lục quyết.

Hải lượng tin tức tràn ngập Trương Tiểu Lâm não hải, làm đầu óc của hắn kịch liệt đau nhức vô cùng, nhất thời bán hội lại không cách nào tiêu hóa những tin tức này, cũng may cái này truyền thừa đồ vật, giống như cùng sinh ra có đến đồng dạng, thật sâu in dấu tiến vào trong trí nhớ, tuyệt đối sẽ không quên.

Trương Tiểu Lâm đem đầu dùng sức lắc lư mấy lần, đột nhiên nhớ lại còn muốn đi thiên lao tiếp người đâu, nhìn lên trời sắc không còn sớm, gọi lớn lên tuyên chỉ thái giám, cùng nhau chạy tới thiên lao.

Tuyên chỉ thái giám nhưng thật ra là đại nội tổng quản, họ Vương, tất cả mọi người gọi hắn Vương công công.

Trương Tiểu Lâm theo Vương công công cùng một chỗ, rẽ trái rồi rẽ phải, đi ước chừng hơn một canh giờ, mới đến thiên lao.

Thiên lao ngục tốt thấy là đại nội tổng quản, vội vàng mở ra cửa nhà lao để bọn hắn đi vào.

"Trương gia giam ở nơi nào?"

"Khởi bẩm Vương công công, Trương Công Lược một nhà tám mươi bảy miệng, quan tại thiên lao tầng trong nhất, Thiên tự số 18."

"Phía trước dẫn đường."

"Nặc."

Hai tên ngục tốt đem Trương Tiểu Lâm cùng đại nội tổng quản đưa đến thiên lao.

"Hoàng Thượng khẩu dụ, Trương Tiểu Lâm cứu chữa Hoàng hậu nương nương có công, đặc xá Trương gia cả đám người vô tội, lập tức phóng thích."

Trương gia đám người vui mừng quá độ, lập tức quỳ rạp trên đất, dập đầu tạ ơn: "Chúng thần tạ chủ long ân, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế."

Trương Tiểu Lâm nhìn xem phụ mẫu cùng người nhà, đôi Vương công công nói: "Vương công công, đa tạ."

"Trương Tiểu Lâm, lão nô đặc địa để cung trong xe ngựa đưa Trương thái y bọn người hồi phủ, xe ngựa ngay tại ngoài cửa."

Trương Tiểu Lâm đại hi, vội vàng cúi người chào nói: "Đa tạ công công."

Vương công công hầu hạ Hoàng Thượng hoàng hậu nhiều năm như vậy, người nào chưa từng gặp qua? Trương Tiểu Lâm tuổi còn trẻ, y thuật cao như thể tuyệt, lại bị Hoàng Thượng hoàng hậu nhận làm nghĩa tử, biết loại người này tiền đồ vô lượng, có thể nào không kết giao một phen.

Người một nhà ra, từng cái ôm đầu khóc rống, Trương Công Lược lôi kéo Trương Tiểu Lâm tay nhỏ, khóc không thành tiếng.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem mọi người nói: "Chúng ta về trước phủ, lời gì hồi phủ lại nói."

Trở ra thiên lao, gặp cổng tròn ven đường năm chiếc xe ngựa lớn, loại này Hoàng gia xe ngựa sang trọng, phía trước từ hai thót lương câu kéo xe, mỗi cỗ xe ngựa đủ cưỡi hơn mười người, tám mươi mấy cá nhân ngồi năm cỗ xe ngựa, mặc dù có chút chen chúc, nhưng cũng miễn cưỡng ngồi xuống.

Trương phủ khoảng cách hoàng cung cũng liền trong vòng hơn mười dặm đường, bất quá một thời gian uống cạn chung trà, liền trùng trùng điệp điệp về tới trong phủ, Trương Công Lược vừa vừa xuống xe, liền vội vàng vàng vào nhà, lấy ra bạc rỗng mấy chục chiếc, vội vàng khen thưởng xa phu cùng tùy hành người hầu, những người khác thì vào nhà thu thập.

Trải qua kiếp nạn này, bọn hạ nhân cơ hồ đều đi hết sạch, trong nhà chỉ còn lại một cái lão quản gia.

Sống sót sau tai nạn, Trương Công Lộc cùng đệ đệ Trương Công Minh bên trong sao bày hương án, tế bái tổ tông, Trương Tiểu Lâm phụ thân Trương Xuân Hòa, thúc thúc Trương Xuân Vượng bọn người thì vội vàng tổ chức nhân thủ, quét dọn vệ sinh, thu xếp đồ ăn, không có hạ nhân, hết thầy đều phải tự mình động thủ.

Trương Tiểu Lâm đầy đầu bột nhão, ngơ ngác ngác, đem mình một cá nhân nhốt ở phòng ngủ.

Toàn bộ trong lòng một đoàn đay rối, là phải hảo hảo chải vuốt một phen.

Một khối lại hắc hựu tạng trúc phiền, đem mình mang đến nơi này, xuyên qua Lục Tự Chân Ngôn, đến đâu thì hay đến đó. Trở về là không thể nào, như vậy liền ở đây hảo hảo sống một lần đi.

Khởi kia trúc phiền tuyệt không phải vật tầm thường, mặc dù không biết cái gì là Khởi Trúc, nhưng là trải qua nhiều năm như vậy, thể mà hoàn hảo không chút tổn hại, hơn nữa còn năng tự động tiến vào trong cơ thể con người, một khối nho nhỏ trúc phiền, thể mà ghi lại nhiều như vậy tin tức, tựa như một cái USB đồng dạng, khác biệt chính là, có thể sử dụng đại não đọc đến, không cần máy tính.

Bên trong có Luyện Khí Quyết, chẳng lẽ là tu chân công pháp?

Nói như vậy, chỉ cần tu luyện bên trong công pháp, có hay không có thể thành tiên? Thành tiên không liền có thể đi về sao?

Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm rốt cục sinh một chút hi vọng, một tia trở về hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Thanh Nang Luyện Khí Quyết

Trương Công Lộc trong lòng có quá nhiều lo nghĩ, chỗ nào lo lắng ăn cơm, tốt về sau, lập tức đem Trương Công Minh cùng mấy cái nhi tử gọi vào thư phòng.

Trương Tiểu Lâm bị Thanh Nang truyền thừa bộ phận truyền thừa xung kích Thức hải, còn không có hoàn toàn khôi phục, tinh thần có chút uể oải.

"Tiểu lâm, ngươi năng nói cho gia gia, đến cùng đã xảy ra chuyện gì sao?"

Trương Tiểu Lâm suy nghĩ một chút, liên quan tới chính mình là từ 21 thế kỷ xuyên qua tới sự tình, tự nhiên là không thể giảng, Thanh Nang truyền thừa có vẻ như cũng không thể giảng, nói ra sẽ cho rằng là quái lực loạn thần sự tình, cũng không ai tin tưởng, liền thấp giọng nói: "Tôn nhi ban đầu ở pháp trường bên trên, chỉ là không cam tâm bị vô duyên vô cớ chặt đầu, mới có vẻ như kêu oan."

"Này chúng ta biết, vấn đề là ngươi là giải quyết như thế nào? Thật chẳng lẽ chính là ngươi chữa khỏi Hoàng hậu nương nương?"

"Hắn là đi."

"Ngươi là làm sao chữa?"

"Tôn nhi căn cứ khi còn bé ngài giảng cổ sự chữa trị."

"Ta giảng cổ sự? Cái gì cổ sự?"

"Liền là thần y Hoa Đà cổ sự, ngài đã từng không phải nói chuyện qua, Hoa Đà trị liệu trong bụng nghi nan chi bệnh, đều là xé ra bụng, đem bệnh biến ruột cắt đứt sao? Ta dưới tình thế cấp bách, liền theo lời xé ra Hoàng hậu nương nương bụng, đem sinh tử ruột cắt một đoạn, lại đem ruột nối liền, đem bụng và lại, Hoàng hậu nương nương bụng liền hết đau, mấy ngày về sau, thuận tiện."

Trương Công Lộc nghe vậy chén trà trong tay bộp một tiếng, rơi trên mặt đất, đánh cái vỡ nát. Trương Công Minh cùng Trương Tiểu Lâm phụ thân Trương Xuân Hòa, thúc phụ Trương Xuân Vượng càng là con mắt trừng Ngưu Đại, đánh chết cũng không thể tin được.

Trời ạ! Đây là cái gì yêu nghiệt nha?

12 tuổi cháu trai, chưa hề không có chính thí học qua y thuật, càng không có trị liệu qua bệnh nhân, chỉ là bình thường mưa dầm thấm đất, lại dám cho

Hoàng hậu nương nương khai đao mổ, thật chẳng lẽ chính là tổ tông hiền linh sao?

Trong lòng mặc dù lo nghĩ trùng điệp, nhưng là nhìn thấy cháu trai ngập liên tục, mặt ủ mày chau đáng vẻ, trong lòng không đành lòng, liền không tiếp tục truy vấn, để hẳn một mình nghỉ ngơi đi.

Ngủ một giấc, cảm giác tinh thần tốt nhiều, ăn cơm xong, Trương Công Lược cùng Trương Công Minh riêng phần mình đi tìm những cái kia đại thần trong triều, hiểu rõ những ngày này chuyện phát sinh đi, Trương Tiểu Lâm gặp ngoài cửa sổ ánh trăng thoải mái, nhìn không được ra khỏi phòng.

Trương phủ chiếm diện tích rất lớn, trong viện có lâm viên, đình đài lầu các, giả sơn ao, xen vào nhau tinh tế, Trương Tiểu Lâm dọc theo bên hồ sen hành lang chậm rãi mà đi, trong đại não lại hồi tưởng đến cái này mấy ngày chuyện phát sinh, thật sự là trở về từ cõi chết a.

Trong đầu những cái kia đột nhiên xuất hiện ký ức, tràn ngập hẳn Thức hải, trái phải vô sự, không bằng linh ngộ một chút những truyền thừa khác, nói không chừng về sau cần dùng đến.

Thanh Nang Luyện Khí Quyết!

Thanh Nang thuộc mộc, mộc linh khí thuộc về lá gan chi bản nguyên, tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết, đầu tiên nhất định phải đã thông Túc Quyết Âm Can kinh.

Dẫn đạo thể nội linh khí, từ đan điền chuyển về, xuôi theo giữa hai chân đo chỉ Túc Quyết Âm Can kinh, thẳng tới bàn chân, lại từ hai chân cạnh ngoài chỉ túc tam dương kinh ngược lên, thẳng tới đỉnh đầu chỉ huyết Bách Hội,

Linh khí có thể xuyên nhập hai mắt, quán hốc mắt ba vòng, chuyển về trở lại đan điền.

Trương Tiểu Lâm dựa theo khẩu quyết, từng bước một dẫn đạo, làm một tên viện y học cao tài sinh, mặc dù học Tây y, nhưng bình thường nhìn Trung y lấy làm cũng không ít, đối với nhân thể kinh lạc huyết vị, ngược lại rõ như lòng bàn tay.

Trương Tiểu Lâm thể nội, ngoại trừ thức hải bên trong bởi vì Khổ Trúc phiền hấp thụ một chút xú mệnh mông hoàng khí bên ngoài, đan điền cùng trong kinh mạch lại không có bất luận cái gì khí cảm, mấy cái tuần hoàn về sau, trong đầu một tia hoàng khí thể mà theo Trương Tiểu Lâm ý niệm tiến vào ánh mắt bên trong.

Rốt cục có một tia khí cảm, Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng.

Tại viện y học thời điểm, cũng có rất nhiều người luyện công buổi sáng lúc chính là Luyện Khí công, còn có một số lão nhân luyện Thái Cực quyền, Bát Đoạn Cẩm cùng Ngũ Cầm hí, đối với những này công pháp, Trương Tiểu Lâm chỉ có thể nói có biết một hai, cũng chưa nghe nói qua có người đã thông qua Kỳ Kinh Bát Mạch cùng Thập Nhị Chính Kinh.

Mình dựa theo Thanh Nang Luyện Khí Quyết, thể mà mấy cái tuần hoàn xong liền cảm ứng được linh khí tại thể nội lưu chuyển, Trương Tiểu Lâm trong lòng hết sức kích động, liền tại giả sơn phía sau tìm một cái tránh tĩnh sơn động, y theo Thanh Nang Luyện Khí Quyết phương pháp ngồi xếp bằng ngồi xuống, chỉ chốc lát liền vật ngã lơ lửng.

Hoàng khí tiến vào ánh mắt về sau, vừa bắt đầu Trương Tiểu Lâm cảm thấy con mắt có chút căng đau.

Nhập định về sau, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, Tâm Chiếu đan điền, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, vậy mà thấy được mình khiêu động trái tim, đồng thời cảm nhận được đan điền chân thực tồn tại.

Không biết qua bao lâu, trong thân thể từng đầu kinh mạch thể mà ở trước mắt không chỗ che thân.

Nội thị! Tại 21 thế kỷ thời điểm, truyền thuyết Luyện Khí công người, nếu như luyện tới trình độ nhất định, có thể sinh ra nội thị, không nghĩ tới tại nơi này dễ như trở bàn tay tu luyện đến cảnh giới cỡ này.

Trương Tiểu Lâm cũng làm không rõ ràng là tu luyện công pháp nguyên nhân, vẫn là tu luyện hoàn cảnh ảnh hưởng, dù sao có hiệu quả cũng không tệ.

Hắn lại không biết, cái này hoàn toàn nhờ vào hoàng Cung Đại bên trong đoạn thời gian đó, cùng chân mệnh thiên tử sớm chiều ở chung, hấp thu Lý Thể Dân hoàng khí nguyên nhân, mà linh khí lọt vào trong tầm mắt, đối với hắn về sau tu luyện Thanh Nang Vọng Khí Quyết làm ra làm ít công to hiệu quả.

Màu xanh chủ mộc, lá gan thuộc mộc, Thanh Nang Luyện Khí Quyết chủ tu can kinh, mà lá gan chủ tình chí, chủ gân, chủ sơ tiết, Khai Khiếu tại mắt, bởi vậy Thanh Nang Luyện Khí Quyết đối Thanh Nang Vọng Khí Quyết có hỗ trợ lẫn nhau tác dụng.

Trương Tiểu Lâm tại giả sơn trong sơn động tu luyện, toàn bộ Trương phủ lại lộn xộn.

Trương Công Lược cùng Trương Công Minh về nhà, trong lòng còn có rất nhiều nghi vấn chuẩn bị hỏi Trương Tiểu Lâm, lại phát hiện hắn không tại gian phòng.

Trương Tiểu Lâm không thấy!

Đây chính là đại sự, Trương Công Lược lập tức đánh thức Trương gia đám người, đồng loạt đốt đèn lồng khắp nơi tìm kiếm.

Mấy chục người cơ hồ tìm khắp cả Trương gia đại viện tất cả gian phòng, nhà vệ sinh, thậm chí ngay cả hồ sen đều vớt một lần, liền là không thấy tăm hơi.

Trương Tiểu Lâm phụ mẫu càng là lòng nóng như lửa đốt.

Thăng đến Đông Phương trắng bạch, Trương Tiểu Lâm thật dài đuôi lưng một cái, từ trong núi giả đi ra.

Đám người lập tức xông tới, hỏi han.

Trương Công Minh sắc mặt không tốt, nói: "Tiểu lâm, ngươi tránh tại nơi đó làm gì? Hại chúng ta tìm cả đêm."

Trương Tiểu Lâm có chút xấu hổ nói: "Thức công, ta com nước xong xuôi ra tản tản bộ, không nghĩ tới ngay tại nơi này ngủ thiếp đi."

"Được rồi, không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt, về sau chú ý một điểm."

"Đúng thế, tiểu lâm những ngày này quá mệt mỏi, mau mau tiến đến ăn điểm tâm đi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Võ Tắc Thiên kinh nguyệt có kinh lần đầu

Mặc dù mọi người đều là một đêm không ngủ, cũng không có người trách cứ Trương Tiểu Lâm, Trương Công Lược chỉ là một thanh kéo qua Trương Tiểu Lâm, ôm vào trong ngực, nước mắt tuôn đầy mặt, trong miệng không ngừng nhắc tới: "Không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt."

Một đêm tu luyện, Trương Tiểu Lâm ngược lại là tinh thần phấn chấn, thần thanh mắt sáng, tiện tay nắm lên một con màn thầu, cắn một cái, không khỏi nhũn nhũn.

Quá cứng.

Trương Tiểu Lâm trong trí nhớ, không có khó ăn như vậy màn thầu.

Đừng nói trước xuyên qua trước đó, coi như xuyên qua về sau, hân cũng là một mực tại hoàng cung, cùng Lý Thế Dân ăn không kém bao nhiêu, tương so với nhà dưới bên trong điều kiện thực tế quá kém một chút. Làm triều đình đại thần, Thái y viện viện trưởng trong nhà màn thầu, vậy mà như thế khó ăn, dân chúng kia trong nhà ăn bữa sáng lại chuyển bộ dáng thế nào đâu? Nghĩ đến nơi này, đối với cho tới nay đối ăn tương đối giăng cứu Trương Tiểu Lâm tới nói, có chút không rét mà run.

Tu luyện tựa hồ rất hao tổn dinh dưỡng, Trương Tiểu Lâm cảm thấy lượng com ăn tăng nhiều, màn thầu mặc dù lại lạnh vừa cứng, cũng may còn có cháo gạo, Trương Tiểu Lâm uống liền tứ đại bát, Trương Công Lược gặp Trương Tiểu Lâm còn chuẩn bị đi múc cháo, vội vàng đoạt qua hân bát nói: "Đủ rồi, đủ rồi, đừng chống đỡ, bị tội nha, trong hoàng cung đối thành dạng này."

Trương Tiểu Lâm ăn tám thành no bụng, thấy thế đành phải thôi.

"Đến, tiểu lâm, cùng gia gia nói một chút, ngươi là thế nào cho Hoàng hậu nương nương khai đao? Còn có ai hiệp trợ ngươi nha?"

"Không có người nào nha? Ta một cá nhân làm giải phẫu."

"Vậy ngươi nói một chút giải phẫu quá trình."

Trương Tiểu Lâm không dám giấu diếm, từ đầu chí cuối nói cho Trương Công Lược.

Trương Công Lược nghe, đơn giản không thể tin được: "Ngươi trước kia gặp qua làm giải phẫu sao?"

"Gặp qua nha, Lưu bá không phải đến chúng ta phủ thượng cho ngựa làm qua mấy lần giải phẫu sao? Ta còn cho con thỏ nhỏ bao qua vết thương đâu."

Trương Công Lược nghe xong mặt xạm lại, cái này cái nào cùng cái nào nha? Lưu bá cho sao làm giải phẫu, kia là phiền mịa nó! Không thể hỏi nữa, đây chính là đại bất kính nha.

"Gia gia, ăn no rồi, ta muốn đi ra ngoài đi một chút, đến đường lớn bên trên chơi, những ngày này buồn bức chết ta rồi."

Trương Công Lộc nghe xong, cũng thế, một đứa bé, thế mà trong hoàng cung ngày người lâu như vậy, xác thực khó được, liền đối với tiểu nhi từ nói: "Xuân Vượng, ngươi mang tiểu lâm ra ngoài đi một chút."

Trương Xuân Vượng cũng trong thiên lao nhốt mười mấy ngày, trải qua lo lắng đề phòng thời gian, tự nhiên hết sức vui vẻ.

Trinh Quán chín năm, thiên hạ đại định, thành Trường An có thể nói là đêm không cần đóng cửa, không nhật của roi trên đường, đầu đường cuối ngõ, một mảnh phồn vinh cảnh tượng.

Trương Tiểu Lâm đông ngó ngó, tây nhìn xem, nhìn xem đây đường kiếp trước những cái kia giá trị Liên Thành càng hàm hồ sứ men xanh, tam thái đồ gồm các loại, trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

Thịt dê cua bánh bao không nhân!

Băng đường hồ lô!

Mỗi đến một cái tiệm tạp hóa, Trương Tiểu Lâm cũng nhìn không được mua mấy cái ném thử vị, Trương Xuân Vượng trong lòng ngạc nhiên, hấn nhưng là chính mắt thấy Trương Tiểu Lâm vừa mới nuốt vào tứ đại bát cháo gạo, một cái bánh bao lớn ra, đây là mình cái kia yếu không ra gió 12 tuổi chất nhĩ sao?

Trương Tiểu Lâm trong lòng rất là đắc ý, cổ nhân một ngày nhìn hết Trường An hoa, ta Trương Tiểu Lâm một ngày ăn tận Trường An bày!

Trương Xuân Vượng đi theo Trương Tiểu Lâm sau lưng, thế mà cũng có mấy phần muốn ăn, đang lúc hai người chuẩn bị ăn nhiều tứ phương thời điểm, chợt nghe một tiếng kinh hô: "Chiếu, chiếu, ngươi thế nào?"

Trương Tiểu Lâm đảo mắt nhìn lại, chỉ gặp hai cái quần áo hoa lệ trung niên nữ nhân, thất kinh ngồi xổm người xuống, trên mặt đất thế mà nằm một tên tiểu hài.

Trương Tiểu Lâm vội vàng đuổi đi qua, làm một thiên chức của thầy thuốc, nhìn thấy bệnh bộc phát nặng bệnh nhân, lúc này tự nhiên phản ứng.

Trương Xuân Vượng có chút nóng nảy, trong miệng hô: "Tiểu lâm, chậm một chút, chờ ta một chút."

Trên mặt đất nằm chính là một cái cùng Trương Tiểu Lâm tuổi tác tương tự tiểu nữ hài, trên thân cũng là đeo vàng đeo bạc, xem xét liền không là người nhà bình thường nữ hài. Bất quá lúc này lại sắc mặt trắng bệch, chau mày, cả người toát mồ hôi lạnh, hai tay nắm tay, nhìn qua rất thống khổ bộ dáng.

Nguyên lai là cái tiểu la ly! Trương Tiểu Lâm âm thầm cười một tiếng.

Ngồi xổm người xuống, Trương Tiểu Lâm giữ chặt tiểu nữ hài mạch đập, còn tốt, chỉ là mạch chìm nằm, hiển nhiên là đau nhức chứng.

"Vị này tiểu công tử, ngài là?" Trung niên nữ nhân gặp một cái tiểu oa nhi thế mà lại bắt mạch, còn một phái đại gia phong phạm, cũng không biết dựa vào không đáng tin cậy, trong mắt lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Trương Xuân Vượng thấy một lần, vội nói: "Chúng ta chính là Thái y viện viện trưởng Trương Công Lộc đại nhân người nhà, hôm qua còn cho Hoàng hậu nương nương nhìn qua bệnh đâu?"

Người chung quanh nghe xong, đều là ngạc nhiên, trên mặt lộ ra thần sắc nghi hoặc tới.

Lúc này, có người la lớn: "Tránh ra, tránh ra, Hối Xuân Đường Phó đại phu tới, mau để cho mờ."

Trung niên nữ nhân nghe nói là Hối Xuân Đường đại phu, trong lòng cũng đại hỉ, vội ôm lên trên đất cô bé nói: "Làm phiền Phó đại phu."

Trương Tiểu Lâm chỉ biết là đau nhức chứng, cũng không biết đến cùng bài hát này tiểu la ly chỗ nào đau nhức, liền buông tay ra, yên lặng đứng ở một bên.

Chợt nhớ tới, ánh mắt của mình không phải có thể nhìn thấy trong thân thể mình diện tích hướng sao? Không biết năng không thể nhìn thấy đừng trong cơ thể con người ô bệnh. Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm dẫn đạo kinh mạch bên trong linh khí, tiến vào hai mắt.

Quả nhiên khác biệt, mặc dù không cách nào thấu thị, lại năng nhìn thấy tiểu la ly toàn thân tàn mát ra một lớp sương khói mỏng manh, nhất là vị trí trái tim, lại là một tầng màu hồng sương mù.

A? Có hi vọng!

Trương Tiểu Lâm lại một lần nữa ngồi xổm người xuống, khoảng cách gần quan sát tiểu nữ hài.

Phản bụng vị sương mù có chút lộn xộn, mà lại lại có một tia màu hồng sương mù từ bụng nhỏ không đồng nhất thẳng hướng kéo dài xuống.

Chẳng lẽ, chẳng lẽ là đau bụng kinh?

Cái này cũng quá nhỏ điểm a?

"Phó đại phu, chiếu mà thế nào?"

Trung niên nữ nhân gấp đại phu một mực tiếp tục mạch, lông mày càng nhăn càng chặt, không khỏi thấp thỏm trong lòng.

"Tiểu hài hân là đau bụng, mới vừa rồi là không phải ăn cái gì đồ vật?"

"Liên ăn một chuỗi băng đường hồ lô."

"Không nên nha?"

"Vị đại thẩm này, tiểu muội muội không có gì bệnh nặng, chỉ là kinh nguyệt sắp tới, về nhà nghỉ ngơi một chút, uống chút đương quy nước là đủ." Trương Tiểu Lâm đứng người lên ôm quyền nói.

Trung niên nữ nhân không khỏi đỏ mặt lên, thấp giọng mắng: "Tiểu oa nhi biết cái gì, chớ có nói bậy, chiếu mà năm nay mới 12 tuổi, ở đâu ra kinh nguyệt?" Chung quanh đô thị một trận cười vang, Phó đại phu cũng cười trên nỗi đau của người khác nhìn xem Trương Tiểu Lâm, trên mặt rất có đặc chí.

"Nói cái gì Trương thái y người nhà, nguyên lai ra về hiểu biết nha."

"Đúng nha, nào có nhỏ như vậy thái y nha?"

"Đúng thế, lão lang trung, thiếu may vá, cái này lang trung vẫn là lớn tuổi một điểm mới đáng tin cậy."

Phó đại phu đứng lên nói: "Vị phu nhân này, không bằng đem lệnh ái ôm đến ta Hồi Xuân Đường, ta tại tự học nhìn xem."

"Cũng chỉ đành như thế, vất vả Phó đại phu." Dừng một chút, có giải thích nói: "Đây không phải nữ nhi của ta, lúc này Võ đô đốc ngàn vàng, Võ Chiếu, chiếu, người cũng không thể có việc nha."

Trung niên nữ nhân nói xong, ngả vào ôm lấy tiểu nữ hài, tay vừa ngả vào tiểu nữ hài bờ mông, cảm giác ướt sũng, buông ra xem xét, đúng là máu tươi đầy tay, nhất thời không khỏi trợn mắt hốc mồm.

Bốn phía người vây xem, tự nhiên cũng thấy được, Phó đại phu xem xét, mặt mày không chịu được đỏ lên, lắp bắp nói: "Cái này, cái này, làm sao có thể chứ?"

Trương Tiểu Lâm không để ý đến bốn phía kinh dị ánh mắt, đầu của hắn ong ong trực khiêu, Võ Chiếu, trời ạ, chẳng lẽ như thế cái tiểu la ly, liền là trong lịch sử nhất đại Nữ Hoàng Võ Tắc Thiên?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Người cho ta ký cái tên a

Trương Tiểu Lâm nghe nói nằm dưới đất tiểu la ly lại là Võ Tắc Thiên, vậy mà ngây dại.

Bốn phía bách tính vây quanh Trương Tiểu Lâm, tranh nhau để hắn xem bệnh.

"Tiểu thần y, bang ta xem một chút đi, nhìn ta có không có bệnh nha?"

"Trương công tử, ta ban đêm ngủ không yên, ban ngày không có tinh thần, có thể hay không giúp ta tay cầm mạch?"

"Tiểu thái y, người nhất định phải mau cứu ta, ta mỗi ngày ăn bảy tám bữa cơm, vẫn là rất đói, mà lại một ngày so một ngày gầy, toàn thân không có lực."

... .

Trương Tiểu Lâm triệt để bó tay rồi, Phó đại phu trên mặt càng là xanh một trận đỏ một trận, hậm hực đi.

Trương Tiểu Lâm cúi người, tại tiểu la ly Vô Chiêu bụng dưới không thuận kim đồng hồ xoa nhẹ vài vòng, dẫn khí nhập thể về sau, trên tay có một chút xiu linh lực, mấy vòng về sau, linh lực hao hết, Trương Tiểu Lâm một trận mê muội, kém chút té xiu.

Lúc này, tiểu la ly đã từ từ mở mắt, nhìn một chút bốn phía, một chút cũng không có đáng vẻ kinh hoàng, Trương Tiểu Lâm nội tâm thầm than, đến cùng không phải người bình thường, nội tâm cường đại, gặp chuyện thần nhiên không sợ hãi.

Trương Xuân Vượng gặp Trương Tiểu Lâm dần dần đáng vẻ, có chút không yên lòng, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Tiểu lâm, tiểu lâm, ngươi làm sao rồi?"

Trương Tiểu Lâm lấy lại tinh thần nói: "Không có việc gì."

Cẩn thận hồi tưởng lại kiếp trước nhìn qua Tùy Đường diễn nghĩa, cùng một chút sách lịch sử tịch, Trương Tiểu Lâm chợt phát hiện, trí nhớ của mình so trước kia tốt không biết gấp bao nhiêu lần, xuyên qua trước những kiến thức kia, hiện tại thể mà mười phân rõ ràng tại não hải, bao quát những cái kia đã lãng quên ký ức, tựa hồ cũng toàn bộ khôi phục.

Hiện tại là Trình Quán chín năm, lập tức liền muốn qua đoàn ngo, Trương Tiểu Lâm cảm giác tựa hồ có chuyện lớn cùng Vô Chiêu có quan hệ.

Cẩn thận nghĩ nghĩ, bưng tỉnh đại ngộ, Vô Tắc Thiên phụ thân, Kinh Châu đô đốc Vô Sĩ Ước, giống như liền là đoàn ngo qua không lâu sau liền chết, còn có Đường cao tổ Lý Uyên, cũng là lúc này băng hà.

Trời ạ, xảy ra đại sự!

Thái Thượng Hoàng phải chết, tổ phụ là Thái y viện viện trưởng, không được, nhanh đi về.

Trung niên nữ nhân gặp Vô Chiêu đã tỉnh lại, nhìn qua xác thực không có vấn đề gì, liền đối với Trương Tiểu Lâm nói: "Cảm tạ Trương công tử, nơi này có một thời bạc rông, mong rằng tiểu công tử không muốn ghét bỏ."

"Ha ha, chăm sóc người bị thương, chính là thầy thuốc chuyện bản phận, không cần như thế."

"Không được, ta Vô gia nói thể nào cũng coi là đại hộ nhân gia, sao có thể thiếu người một đứa bé gia ân tình đâu? Người sẽ không phải là ngại ít đi."

"Đại thẩm, thật không cần." Trương Tiểu Lâm vội vàng chối từ, bỗng nhiên tưởng tượng, ngoài miệng cười cười nói: "Nếu như vị tiểu muội muội này cứng rắn muốn cảm tạ, liền cho ta ký cái tên a?"

"Kí tên?" Trung niên nữ nhân cùng tiểu la ly Vô Chiêu đều ngây ngẩn cả người.

"Liền là tìm trang giấy, viết lên tên của người, liền xem như một cái lưu niệm."

Đám người một trận cười vang, xem ra cái này tiểu thái y tuổi còn nhỏ, sẽ không phải coi trọng người ta tiểu cô nương đi.

Trương Tiểu Lâm lại không quan tâm những chuyện đó, trực tiếp ở bên cạnh cửa hàng, mượn tới văn phòng tứ bảo, đưa cho Vô Chiêu.

Vô Chiêu mặc dù trong lòng không hiểu, vẫn sáng khoái trên giấy. Cong vẹo viết xuống tên của mình: Vô Chiêu. Tay nhỏ để bút xuống lúc, một điểm huyết kế khắc ở trường này kí tên trên giấy, Vô Chiêu hoảng sợ nói: "Ai nha, làm bẩn, làm bẩn."

"Không sao, không sao." Trương Tiểu Lâm như nhặt được Chí Bảo, thổi thổi trên giấy bút tích, thận trọng thu vào trong ngực.

Lúc này, một cái dê rừng râu ria tuổi trẻ đạo sĩ vừa vắn đi ngang qua, thấy cảnh này, rất là kỳ quái, liền ngừng hạ bước chân, thần sắc quái dị nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm thu hồi Vô Tắc Thiên thân bút kí tên, hai mắt chăm chú nhìn chằm chằm trung niên nữ nhân cùng Vô Chiêu nói: "Ta nhìn tiểu muội muội lông mày có hắc khí, hẳn là người thân nhất bệnh nặng, người tranh thủ thời gian đuổi về nhà, có lẽ còn có thể gặp phụ thân người một mặt."

"Người nói bậy bạ gì đó? Gia huynh Vô đô đốc chính vào tráng niên, thân thể luôn luôn cứng rắn." Trung niên nữ nhân không vui nói.

"Ta chỉ là quan sát tướng mạo, nói thẳng bầm báo, có câu nói là, trời có bất trắc Phong Vân, có tin hay không là tùy người." Trương Tiểu Lâm nói xong quay người, bước nhanh rời đi.

Tuổi trẻ đạo sĩ, nhìn xem Trương Tiểu Lâm đi xa bóng lưng, trong miệng lầm bầm: "Có ý tứ, thể mà nhìn không thấu, người này không phải vật trong ao nha."

Vô Chiêu nhìn xem trung niên nữ nhân nói: "Cô mẫu, chất nữ cũng nhớ nhà, còn xin cô mẫu nhanh chóng phái người tiễn ta về nhà Kinh Châu."

Vô Chiêu mặc dù quyết định thật nhanh, nhưng núi cao Lộ Viễn, vẫn không thể nào gặp được phụ thân hắn một lần cuối, mà chính là bởi vì việc này, Trương Tiểu Lâm thân nhân đồng dạng hình tượng, tại nàng trong lòng lưu lại ấn tượng không thể xóa nhòa, sáu mươi năm về sau, trường này mang theo Vô Tắc Thiên có kinh lần đầu kinh nguyệt kí tên lại cứu được Trương gia một nhà hơn trăm cái người tính mệnh, đây là nói sau.

Thanh niên đạo sĩ gọi Lý Thuần Phong, hắn nhìn thấy đầu đường một màn này, không dám thất lễ, lập tức chạy về tây ngoại ô đạo quán.

Một cái râu tóc hoa râm Trung Niên Đạo sĩ ngay tại xem bên trong ngôi xuống, gấp Lý Thuần Phong lão đảo đi đến, không khỏi mắng: "Cùng người già qua bao nhiêu hồi, phải bình tĩnh, không có gì ghê gớm lắm sự tình, vội cái gì!"

"Sư phó, ngài để cho ta xuống núi nhìn Võ gia nha đầu kia, hôm nay thật gặp được quái sự."

"Người lại cùng vì sự tình tế nói tới."

Lý Thuần Phong không dám giấu diếm bất luận cái gì chi tiết, liền đem tại đầu đường nhìn thấy một màn, rõ ràng rành mạch nói một lần.

"Người nói Trương thái y cháu trai tìm Võ gia nha đầu muốn một trương kí tên?" Trung Niên Đạo sĩ cúi đầu xuống, trong tay cẩn thận bấm đốt ngón tay thôi diễn, bỗng nhiên kinh hãi nói: "Trời ạ, chẳng lẽ thế gian này còn có so ta Viên Thiên Cương càng thêm lợi hại thôi diễn đại sư, thế mà năng trong nháy mắt tính tới một cái giáp chuyện sau này?"

"Sư phó, chuyện gì xảy ra? Thiên cơ bất khả lộ, ai, bất quá nói cho người cũng không sao, người vốn là đồ đệ của ta, cũng không tính tiết lộ, Võ gia nha đầu năm mươi năm về sau, tương vì thiên hạ chi chủ, mà sáu mươi năm về sau, Trương gia tử tôn sẽ có diệt môn đại họa, trận này đại họa vốn là không thể tránh né, lúc này lại có một chút hi vọng sống, trương này kí tên khả năng liền là cái này một chút hi vọng sống a."

"Còn có đây này, hán còn để Võ gia nha đầu lập tức trở về quê quán, nói cũng có thể gặp phụ thân hán một lần cuối, bị Võ gia nữ nhân hung hăng mắng một trận."

"Võ Chiếu phụ thân? Ta ngược lại thật ra không có tính qua." Nói xong, lập tức nhắm mắt lại, khoảng khắc, lập tức hoảng sợ nói: "Đây là thiên ý, Võ gia nha đầu coi như ra rồi thúc ngựa, nhất định không gặp được phụ thân của hán."

"Vì cái gì?"

"Về thời gian mặc dù kịp, nhưng là, mệnh trung chủ định, Võ Chiếu vô duyên cho phụ thân hán tổng chung, tiểu tử này điểm ấy lại không tính ra đi, ha ha." Viên Thiên Cương gấp Trương Tiểu Lâm thôi diễn cuối cùng so ra kém mình, trong lòng rất là Thù Sướng, hán chỗ nào biết, Trương Tiểu Lâm căn bản không phải thôi diễn thuật sĩ, chỉ không chín mười biết cuối cùng mà thôi.

Bởi vì không có thấy Trương Tiểu Lâm bản nhân, Viên Thiên Cương cũng không biết đứa nhỏ này là cái gì tướng mệnh, nghe Lý Thuần Phong bảo hoàn toàn nhìn không thấu, không khỏi đối với hán sinh ra hứng thú nồng hậu.

"Ngày nào nhất định phải đi lợi Trương phủ, gặp một lần tên yêu nghiệt này." Lý Thuần Phong rồi đi về sau, Viên Thiên Cương tự nhủ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Cao tổ bệnh tình nguy kịch

Trương Xuân Vượng mang theo Trương Tiểu Lâm trọn vẹn bơi nửa ngày, đem toàn bộ thành Trường An phố lớn ngõ nhỏ đi được không sai biệt lắm, Trương Xuân Vượng sờ lấy trưởng đến tròn vo bụng, một mặt cười khổ.

Trương Tiểu Lâm cái này một đường miệng cơ bản không có ngừng, ăn lấy hết thành Trường An các loại quả vật bánh ngọt, trên cơ bản đem tới hôm qua tu luyện một đêm năng lượng bù lại, trong lòng đắc ý.

Hai người một cái cao hứng bùng bùng, một cái tỉnh bì lực tẫn đi trở về gia, Trương Xuân Vượng nhìn xem trong nhà một bàn đồ ăn, bỗng nhiên sinh ra một loại muốn nôn cảm giác, quá chống!

Trương Tiểu Lâm cùng hán vừa vặn tương phản, cao hứng ngồi vào bên cạnh bàn, lúc này, tổ phụ Trương Công Lược cùng Trương Công Minh cùng đi vào ăn sánh, cơm trưa liền tuyên bố chính thức bắt đầu.

Lúc ăn cơm, bình thường rất thiếu nói chuyện.

Cơm nước xong xuôi, Trương Tiểu Lâm lo lắng đi theo tổ phụ đi vào phòng khách.

"Thế nào? Chơi đến còn vui vẻ a?"

"Rất vui vẻ, trong thành chơi thật vui." Trương Tiểu Lâm cho Trương Công Lược dâng lên một ly trà nói: "Gia gia, có cái sự tình, không biết đối giảng

không làm giăng."

"Sự tình gì? Ngươi nói đi, tiểu hài tử, Đồng Ngôn Vô Kỳ."

"Ta xem hoàng thượng tướng mạo, giống như gần mấy ngày có mất cha dấu hiệu..."

Trương Tiểu Lâm nói còn chưa dứt lời, dọa đến Trương Công Lược một thanh đứng dậy, bưng kín miệng của hắn: "Tiểu tử tông, ta bảo ngươi gia gia có được hay không, ngươi tuyệt đối đừng nói mò, ta mới vừa từ thiên lao trở về, van ngươi, tốt a!"

Trương Tiểu Lâm tránh thoát ra, thờ hồn hèn nói: "Gia gia, ta hảo tâm cùng ngươi nói chuyện đâu, lão nhân gia ngài làm cái gì vậy? Ta xem qua, nơi này không có bên ngoài người mới nói đích. Ta nói là sự thật, chờ sau đó trong cung gọi ngài đi qua thời điểm, ngài nhưng ngàn vạn cẩn thận nha."

Trương Công Lược nghi hoặc nhìn Trương Tiểu Lâm, tựa hồ có chút không quen biết cảm giác.

Trương Tiểu Lâm tiếp tục nói: "Cho Thái Thượng Hoàng xem bệnh, năng đẩy liền đẩy, tận lực để cái khác thái y kê đơn thuốc, coi như nhìn qua có mười phần nắm chắc bệnh, cũng đem công lao tặng cho người khác, được không?"

"Có ngươi dạng này nghi thần nghi quỷ sao? Tuổi còn nhỏ, vẫn là đọc thêm nhiều sách, đại nhân sự việc, đừng tham gia."

"Ta nói là sự thật, cái này gọi trực giác hiểu không?"

"Trực giác? Trực giác là thứ đồ gì?" Trương Công Lược nhiều hứng thú nhìn xem cháu trai hỏi.

"Trực giác liền là trong cõi u minh cảm giác, mười phần linh nghiệm, ngày đó tại pháp trường thời điểm, sâu xa thăm thẳm trung là có loại trực giác, ta cảm thấy chỉ muốn lớn tiếng kêu oan, sự tình liền sẽ có chuyển cơ." Trương Tiểu Lâm gặp gia gia không tin, rất là sốt ruột, đành phải cảm ngày đó pháp trường sự tình tới nói sự tình.

Quả nhiên, Trương Công Lược nghe xong, không thể không có ba phần tin tưởng.

Trương Công Lược nâng chung trà lên, uống một ngụm, đang chuẩn bị đặt chén trà xuống đi nghỉ trưa, chợt nghe ngoài cửa rít lên một tiếng: "Thánh chỉ đến!"

Trương Công Lược nhẹ buông tay, chén trà rơi xuống trên mặt đất, đánh cho vỡ nát.

Không để ý tới chén trà, gấp vội vã đi ra đại sảnh, chỉ gặp hai tên công công đã đến trong viện.

Trương Công Lược đang chuẩn bị mang lên hương án, không ngờ truyền chỉ thái giám vung tay lên nói: "Trương thái y không cần thu xếp, Hoàng Thượng khẩu dụ mệnh ngươi lập tức tiến cung, đi bình phục cung cho Thái Thượng Hoàng để xem bệnh, không được có mảy may trì hoãn."

"Thần Trương Công Lược lĩnh chỉ tạ ơn, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

"Đi thôi, cùng lão nô cùng một chỗ tiến cung."

Trương Tiểu Lâm gặp gia gia vội vàng vàng đi theo công công đi ra ngoài, vội vàng lớn tiếng nói: "Gia gia, tôn nhi cùng ngài cùng đi chứ."

"Nhóc con, ngươi đi làm gì?" Không đợi Trương Công Lược mở miệng, tên thái giám kia quay đầu lại nói.

"Gia gia!"

"Đừng làm rộn, trong nhà chờ lấy." Trương Công Lược biết cháu trai không yên lòng hắn, lại bổ sung một câu: "Ngươi nói ta nhớ kỹ đâu."

Trương Tiểu Lâm bất đắc dĩ, tro mắt nhìn bọn hắn ngồi lên hoàng cung xe ngựa đi.

Chạng vạng tối thời điểm, Trương Công Lược lại bị hoàng cung xe ngựa đưa trở về, xem ra tâm tình không tệ.

"Huynh trưởng, Thái Thượng Hoàng để cảm thấy thế nào không có gì đáng ngại a?" Trương Công Minh biết được Trương Công Lược từ trong cung trở về, vội vàng tiến lên hỏi.

"Ha ha, ngẫu cảm giác phong hàn, có chút ho khan thờ hồn hèn, đương không có gì đáng ngại."

Trương Tiểu Lâm ở bên cạnh nghe xong, có điểm gì là lạ, chẳng lẽ gia gia không có nghe mình, lại cho Thái Thượng Hoàng đơn thuốc à nha? Liền hỏi: "Gia gia, ngươi mở cái gì đơn thuốc?"

"Đây còn không phải là đại Thanh Long canh sao?"

"Y Thánh Trọng Cảnh gia có huấn, nói: Xuân không cần ma hoàng, mặc dù hiện tại đã là đầu hạ, dù sao lập hạ không lâu, không biết gia gia ma hoàng mở vài đồng tiền?"

"Xuân không cần ma hoàng? Y Thánh có đã nói như vậy sao? Ta làm sao không biết?"

Kỳ thật, xuân không cần ma hoàng, hạ không cần quế nhánh, là Trương Tiểu Lâm tại « Trung y tạp chí » bên trên nhìn dân gian ngan ngừ, lại không tốt đối tổ phụ nói rõ, đành phải mượn tổ tông Y Thánh Trương Trọng Cảnh chỉ danh, không ngờ Trương Công Lược đối Y Thánh truyền thừa rõ như lòng bàn tay, phát giác mơ hồ như vậy bất quá đi, Trương Tiểu Lâm cái khó ló cái khôn, nói: "Tổ Vấn mây, xuân hạ nuôi dương, thu đông nuôi âm, đại Thanh Long canh tề đại Hoàng Quế nhánh, phát tán dương khí, Thái Thượng Hoàng nếu như phục dụng đại Thanh Long canh, ngày mai chắc chắn thoát dương, Hậu Thiên hẳn phải chết."

Trương Công Lược quá sợ hãi, Tổ Vấn hẳn đương nhiên đọc ngược như chảy, bên trong quả nhiên có một câu như vậy.

Cháu thứ hai lời nói, xuân không cần ma hoàng, thật sự là lời lẽ chí lý nha! Xuân hạ lần da thấu lí lông tó, phát tán chỉ được, xác thực không nên sử dụng quá lượng sợ vong dương.

Trương Tiểu Lâm gặp tổ phụ sắc mặt biến, hiển nhiên nói đến trong lòng của hắn đi.

"Tổ phụ ngược lại cũng không cần quá phận lo lắng, sáng sớm ngày mai, thái giám nhất định còn muốn đi qua mời làm việc tổ phụ vào cung, ngài đều có thể đẩy bệnh không đi, qua ngày mai, hết thầy tự nhiên không sao."

"Tuyệt đối không thể, chúng ta thầy thuốc, đã đã biết nguyên nhân bệnh, há có thể tham sống sợ chết, mà đến trễ bệnh tình?"

"Không phải như vậy nha, gia gia, Thái Thượng Hoàng kiếp nạn này chính là ông trời chú định, bất luận kẻ nào bắt lực Hồi Thiên, làm gì làm vô vị chi hi sinh?"

Trương Công Lược chần chờ, hắn từ trước không tin Quý Thần mà nói, nhưng cháu trai giữa trưa chi ngôn, là biết trước nha? Hắn nhưng là nhìn Thái Tông Hoàng Đế tướng mạo, mà kết luận Thái Tông Hoàng Đế gần đây mất cha.

Chẳng lẽ trên đời này thật tồn tại một chút nói không rõ đạo không rõ đồ vật? Trương Công Lược lần đầu đối với mình nhận biết sinh ra hoài nghi.

Tiểu tôn tử là hắn nhìn xem lớn lên, lần này biến cố trước kia, đừng nói cái gì y học bên trên kiến giải, hắn căn bản ngay cả bệnh nhân đều chưa có tiếp xúc qua, còn tại học đường học tập Tam Tự kinh, đệ tử quy loại hình vỡ lòng giáo dục đâu, làm sao có thể cho hắn cái này nhìn mấy chục năm nghi nan tạp bệnh thái y cung cấp chỉ đạo đâu? Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là thiên phú? Nhìn mấy ngày bệnh thương hàn tạp bệnh luận, nghe mình giảng một chút y học bên trên truyền thuyết cùng cổ sự, liền loại suy, nhất thông bách thông rồi?

Không thể tưởng tượng nổi, thật sự là không thể tưởng tượng nổi a.

Vừa ăn cơm, Trương Công Lược còn đang suy nghĩ ngày mai đến cùng có đi hay không hoàng cung đâu? Nhớ tới việc này, đồ ăn lập tức không có mùi, như là nhai sáp nến.

Cơm nước xong xuôi, Trương Công Lược đọc tự do trong viện bồi hồi, nghĩ từ bản thân cả đời cảnh ngộ, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Mà Trương Tiểu Lâm lúc này đã ăn cơm tối xong trở lại gian phòng của mình, ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, nuốt khí thổ nạp, dẫn đạo thể nội linh khí, theo kinh mạch cái này đến cái khác Chu Thiên, không lâu, liền đã là vật ta song quên, tiến vào một cái huyền chi lại huyền cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Viên Thiên Cương tới chơi

Trương Tiểu Lâm đã có khí cảm, tu luyện liền có cảm giác, thiên địa linh khí tự thân thể chur huyệt vị tiến vào kinh mạch, có thể rõ ràng cảm giác được linh khí ở trong kinh mạch lưu động.

Thanh Nang Luyện Khí Quyết thuộc về mộc tính công pháp, Mộc thuộc tính sinh sôi không ngừng, Mộc thuộc tính linh khí năng chữa trị kinh mạch, thậm chí có thể chữa trị đan điền, tại thuộc tính ngũ hành chi công pháp bên trong, duy từng cái loại vượt ra khỏi tiến công cùng phòng ngự pháp quyết.

Tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết còn có một cái đặc điểm lớn nhất, liền là sẽ không tẩu hỏa nhập ma, Mộc thuộc tính công pháp bản thân liền có sinh hóa cùng chữa trị công dụng, tương đối nhu hòa, bất quá tu luyện, tiến triển cũng tương đối chậm chạp.

Túc Quyết Âm Can kinh là Thanh Nang Luyện Khí Quyết mẫu chốt, bởi vì Ngũ Tạng bên trong, chỉ có gan thuộc mộc, can kinh bên trên huyệt vị vô luận

là hấp thu linh khí, vẫn là bài trừ khí thải, đều so cái khác kinh mạch huyết vị, càng thêm sinh động.

Vèn vèn dẫn khí nhập thể mà thôi, cách Luyện Khí tầng một còn xa xa khó vời.

Thiên địa linh khí tại Trương Tiểu Lâm trong kinh mạch tuần hoàn, không ngừng hút Nhập Linh khí, phát triển hần kinh mạch thật nhỏ, đồng thời, thể nội rất nhiều tạp chất cùng độc tố, cũng từ toàn thân trong lỗ chân lông bức đi ra.

Thời gian đầu tháng năm, chính thể nhiệt độ không khí đã có chênh lệch chút ít cao, toàn thân lỗ chân lông phần lớn mở ra, vừa lúc có lợi cho thân thể tạp chí bài xuất, Trương Tiểu Lâm vào lúc này bắt đầu tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết, cái này tốt làm ít công to.

Lúc tờ mờ sáng, Đông Phương trắng bạch, lúc này chính là một linh khí nồng nặc nhất thời điểm, Trương Tiểu Lâm điên cuồng thở nạt, bốn phía thiên địa linh khí bị hấp dẫn đạo đến thể nội, lập tức cảm thấy toàn thân thoải mái, không chịu được thoải mái rên rỉ lên.

Chỉ chớp lát, trong phủ liền bắt đầu náo nhiệt lên, Trương Tiểu Lâm chậm rãi mở to mắt, duỗi lưng một cái, nhảy xuống giường đi, trong sân đưa tay đá đủ, rất là hài lòng.

Trải qua một đêm tu luyện, cảm giác thể nội linh khí tăng lên không ít, giờ tay nhấc chân, tựa như có sức lực dùng thoải mái.

Bữa sáng lúc, Trương Tiểu Lâm ngoài ý muốn không có nhìn thấy tổ phụ Trương Công Lược, liền hỏi một câu, phụ thân Trương Xuân Hòa nói cho hắn biết, tổ phụ vậy mà còn không có rời giường. Trương Tiểu Lâm trong lòng vui mừng, xem ra tổ phụ nhất định là tiếp thu ý kiến của mình, muốn giả bệnh hai ngày.

Quả nhiên, bữa sáng không lâu, liền có cung trong trước xe ngựa đến, Trương Công Minh cùng Trương Xuân Hòa hai người nói hết lời, lại làm không ít ngân lượng, có công công vào nhà xem xét, gặp Trương Công Lược quả nhiên trên mặt ứng hồng, bị bệnh liệt giường, toàn bộ Trương phủ tràn ngập một cỗ nồng đậm mùi thuốc, xem ra là tại sắc thuốc, lúc này mới coi như thôi.

Trương Tiểu Lâm vừa mới thở dài một hơi, bỗng nhiên có nha hoàn đến đây tương thỉnh, nói là có cái đạo trưởng nhất định muốn gặp hắn.

Trương Tiểu Lâm trong lòng kỳ quái, mình tới thế giới này về sau, chưa hề không có cùng đạo sĩ từng có kết giao, rốt cuộc là người nào?

Đi vào phòng khách, quả gặp một người mặc đạo bào màu xám Trung Niên Đạo sĩ bụng ngồi ở một bên, thúc phụ Trương Xuân Vượng chính ở một bên cùng hắn nói chuyện phiếm.

Đạo sĩ gặp Trương Tiểu Lâm đi vào đại sảnh, không khỏi đứng người lên, hai cá nhân biến như thế si ngốc nhìn nhau, trong lòng Quân cảm thấy ngạc nhiên.

Trương Tiểu Lâm kinh ngạc tại đạo sĩ khí chất, tiên phong đạo cốt, tay áo không gió mà bay, một phái thể ngoại cao nhân phong phạm nha!

Trung niên đạo nhân nhìn thấy Trương Tiểu Lâm một nháy mắt, thời gian liền phảng phát dừng lại, tuổi còn nhỏ, thể mà thâm bất khả trắc, toàn thân thật giống như bị một cỗ tiên khí bao khóa, nói năng nói cười, vô luận Căn Cốt vẫn là tướng mạo, nhìn không ra một điểm mảnh mối tới.

"Không biết Tiên trưởng tìm tiểu tử có gì muốn làm." Trương Tiểu Lâm tiến lên chấp tay hỏi.

"Bản đạo Viên Thiên Cương, gặp qua Trương công tử."

Viên Thiên Cương! Lão đạo sĩ này lại là lịch sử thượng thứ nhất thầy tướng Viên Thiên Cương!

Đại Đường Lục Địa Thần Tiên nha!

"Nguyên lai là Viên đại sư, kính đã lâu kính đã lâu, như sấm xâu tai nha!"

Trương Xuân Vượng nghe xong ngây người, cái này cái gì Viên Thiên Cương Viên đạo trưởng, hắn nhưng là chưa hề chưa nghe nói qua, cũng không biết Trương Tiểu Lâm tiểu gia hỏa này từ nơi nào kính đã lâu tới, lại còn như sấm xâu tai.

"Bản đạo bất quá ngoài vòng giáo hoá người, không đáng giá nhắc tới, ngược lại là Trương công tử nhân trung long phượng, siêu phàm thoát tục, thật là khiến người mở rộng tầm mắt nha."

Trương Tiểu Lâm cười cười, hai người hàn huyên về sau, riêng phần mình ngồi xuống.

Viên Thiên Cương gặp Trương Tiểu Lâm cứ chỉ không kiêu ngạo cũng không hèn mọn, ngồi xuống lại có đại gia phong phạm, không khỏi âm thầm lấy làm kỳ.

"Trương công tử, quý phủ mùi thuốc nồng đậm, không biết là ai cảm thấy thể nào?"

Trương Tiểu Lâm âm thầm giật mình, biết việc này tuyệt khó che giấu Viên Thiên Cương, nhân tiện nói: "Gia tổ cha ngẫu cảm giác phong hàn, làm phiền Tiên trưởng quái niệm."

"Ha ha, ha ha, Trương thái y cũng sẽ sinh bệnh? Tuyệt đối không thể!"

"Người ăn ngũ cốc hoa màu, nào có không sinh bệnh đạo lý, lại tổ phụ tuổi tác đã cao, mỗi ngày vất vả và không ngớt, lâu ngày thành tật nha."

"Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, như bản đạo đoán không sai, lệnh tổ chi cảm thấy thế nào, chỉ sợ cùng Thái Thượng Hoàng để có quan hệ nha, Thái Thượng Hoàng Đế Nhất sinh Chính Chiến, xây xuống bất hủ công lao sự nghiệp, Kiến Quốc về sau, lại chăm lo quản lý, bây giờ cũng là đến công đức Viên mãn thời điểm."

Trương Tiểu Lâm trong lòng thất kinh, cái này Viên Thiên Cương quả nhiên danh bất hư truyền nha, mình là bởi vì biết lịch sử, nhưng cái này lỗ mũi trâu thế nhưng là thật sự thôi diễn tướng thuật, có thể tới mức độ này, xác thực có chỗ hơn người, không hổ vì thiên hạ thứ nhất thầy tướng!

Lập tức đứng người lên khom người thi lễ nói: "Tiên trưởng học cứu Thiên Nhân, biết rõ quá khứ tương lai, tiểu tử bội phục cực kỳ."

"Kỳ thật Trương công tử rất không cần phải như thế khẩn trương, Thái Thượng Hoàng đế tuổi tác đã cao, liền xem như hồn về cực lạc, cũng là nhân chi thường tình, ta nghĩ Thánh thượng thánh minh, tuyệt sẽ không có chỗ trách tội."

Trương Tiểu Lâm như thể hồ quán đỉnh, đột nhiên hiểu ra.

Thái Thượng Hoàng Lý Uyên nhường ngôi mười năm gần đây, mặc dù mặc kệ triều chính, mà dù sao là Thái Thượng Hoàng nha? Cái nào đương Hoàng đế nguyện ý trên đầu còn có một cái Thái Thượng Hoàng?

Thái Thượng Hoàng quy thiên, đối với hiện nay Thánh thượng mà nói, thật sự là lớn vui sự tình!

Xem ra chính mình lại là quá lo lắng.

Nghĩ đến chỗ này, Trương Tiểu Lâm lại đối Viên Thiên Cương ôm quyền nói: "Đa tạ tiên sinh chỉ điểm."

"Trương công tử, người ta đều là tu đạo người, không cần khách khí, bản đạo tự nhận duyệt vô số người, duy chỉ có nhìn thấy Trương công tử mới cảm thấy mờ mịt, Trương công tử tuyệt không phải người bình thường, về sau người ta ngang hàng luận giao là được, người liền gọi ta Viên lão ca đi."

Trương Tiểu Lâm nghe xong đại hỉ, nói: "Như thế, đa tạ lão ca. Ta cùng lão ca sở tu chi đạo khác biệt, lão ca sở tu sự tình thôi diễn chi đạo, ta tu chính là tổ tông gia truyền là người sống chi đạo."

"đạo mặc dù khác biệt, nhưng khác đường mà đồng quy nha."

Hai người mới quen đã thân, trời nam biển bắc hàn huyền rất nhiều, Viên Thiên Cương đem hần vân du tứ hải kiến thức nói cho Trương Tiểu Lâm nghe, Trương Tiểu Lâm cảm thấy, hần đối với Đường triều hiểu rõ, càng sâu hơn một tầng, trong lịch sử rất nhiều đồ vật, cũng không có hoàn toàn có ghi chép, rất nhiều phong thổ, chuyện hay việc lạ, Trương Tiểu Lâm chưa từng nghe thấy.

Lúc đầu, Trương Tiểu Lâm không nói gì cũng muốn giữ lại Viên Thiên Cương trong nhà ăn xong, Viên Thiên Cương nhất định không chịu, Trương Tiểu Lâm bắt đắc dĩ, liền tự mình đưa Viên Thiên Cương đi ra ngoài, phân biệt thời khắc, hai người cùng chung chí hướng, lại có chút lưu luyến không rời.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhớ lại một sự kiện, nói: "Lão ca, người như nghĩ sớm ngày đến chứng đại đạo, nhưng đến Lăng Vân sơn một vùng tìm kiếm kỳ ngộ, người là thôi diễn đại đạo, nghe đồn Phục Hy thị liên là tại Lăng Vân sơn đắc đạo Phi Thăng, nơi đó hẳn là có Phục Hy thị di chỉ, cơ duyên của người tại nơi đó."

Viên Thiên Cương nghe vậy đại hỉ, lúc này đối Trương Tiểu Lâm bái, lúc này mới phiêu nhiên mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tẩy Tủy đan

Trương Tiểu Lâm nhìn xem đi xa Viên Thiên Cương, hơi xúc động, đây chính là Đại Đường tiên nhân nha! Có sử thư ghi lại, Viên Thiên Cương tại Lăng Vân sơn đắc đạo, Bạch Nhật Phi Thăng, nhìn thấy Viên Thiên Cương nghe được Trương Tiểu Lâm nói ra Lăng Vân sơn lúc ngạc nhiên bộ dáng, chẳng lẽ hẳn vậy mà không có tính tới những này?

Trương Tiểu Lâm chỗ nào biết, hết thấy thôi diễn đoán mệnh người, đều tính không ra chính mình vận mệnh, dù cho cưỡng ép thôi diễn, cũng ắt gặp Thiên Khiển, có khi thậm chí sẽ rơi xuống lối kiếp.

Xuất ra Viên Thiên Cương cho mình bình ngọc, Trương Tiểu Lâm có chút kích động, trong này sẽ là gì chứ?

Từ đây đi tiến gian phòng, đóng cửa phòng, Trương Tiểu Lâm ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, mở ra bình ngọc, một cỗ nồng đậm mùi thuốc cùng linh khí lập tức tràn ngập cả phòng.

Trong bình ngọc chỉ có một viên thuốc, Trương Tiểu Lâm cũng không biết là thuốc gì hoàn, dùng sức hít một hơi, trong óc bỗng nhiên liền toát ra một đoạn văn tự: Tây Tuyền đan, Nhất giai thượng phẩm đan dược, chủ yếu tác dụng, phạt mao Tây Tuyền, Luyện Khí kỳ tu sĩ sử dụng chỉ phổ thông đan dược.

Tây Tuyền đan, cái này nhưng là tốt đồ vật nha. Kiếp trước hắn cũng nhìn qua không ít tu chân phương diện tiểu thuyết, biết loại này đan dược.

Trương Tiểu Lâm cao hứng nhảy dựng lên, há miệng ra, liền đem đan dược ném nhập trong miệng, nuốt xuống.

Theo đan dược tại thể nội dần dần hòa tan, một cỗ cường đại linh khí tại trong đan điền ngưng tụ, chỉ chốc lát liền cảm thấy đan điền căng đau, giống như liền muốn bạo tạc đồng dạng.

Trương Tiểu Lâm kinh hãi, vội vàng vận hành lên Thanh Nang Luyện Khí Quyết, dẫn dắt đến cỗ cường đại linh khí tiến vào trong kinh mạch phân lưu.

Cỗ này linh khí quá cường đại, cường đại đến lấy trước mắt Trương Tiểu Lâm thân thể căn vốn không pháp chường khổng, linh khí tại đan điền bên trong mạnh mẽ đâm tới, kếm chút đem Trương Tiểu Lâm đau nhức choáng đi qua.

Dẫn đạo linh khí tiến vào kinh mạch về sau, lại ở trong kinh mạch tứ ngược, như là đao cắt.

Trong bụng đan dược còn đang từng bước hòa tan, không lẽ linh khí còn tại vô cùng vô tận sinh ra, Trương Tiểu Lâm cảm giác cả thân thể đều nhanh muốn bạo liệt, đương nhiên đây chỉ là cảm giác mà thôi, kỳ thật thân thể của hắn thể tích cũng không có cái gì cải biến, chỉ là làn da biến thành màu đỏ tím, một tia tia máu đen kịt dịch từ toàn thân trong lỗ chân lông chảy ra, bộ dáng mười phần kinh khủng.

Quá hổ cha, chẳng lẽ ta đường đường 21 thế kỷ ưu tú thanh niên, tốt không dễ dàng hình phạt kèm theo trận chạy thoát, cứ như vậy bị viên này nho nhỏ đan dược làm cho bạo thể mà chết?

Làm sao bây giờ?

Tình táo! Tình táo! Ta thể nhưng là Đại Thừa tu sĩ Quảng Nguyên tử truyền nhân nha!

Trương Tiểu Lâm lập tức đem Thanh Nang truyền thừa nghiên cứu cẩn thận một lần, nguyên lai, cái này Tây Tuyền đan lúc Luyện Khí kỳ tu sĩ tu luyện giống như phụ trợ linh đan, Dẫn Khí kỳ tu sĩ căn vốn không pháp tiếp nhận dược lực.

Thanh Nang truyền thừa chỉ không quá kích sống một phần năm, đều là một chút cơ bản nhất pháp quyết, cũng không có dính đến loại này vấn đề, bất quá Trương Tiểu Lâm phát hiện một cái hiện tượng, liền là linh khí ở trong kinh mạch vận hành lúc, tiến vào đầu kinh lạc linh khí, trong nháy mắt liền bị thức hải bên trong khối kia trúc phiền hấp thu.

Lập tức cũng không chiếu cố được quá nhiều, lập tức thôi động linh khí từ đan điền trực tiếp tiến vào hai mạch Nhâm Đốc, bay thẳng đỉnh đầu.

Trúc phiền tựa hồ là cái hang không đáy, bất luận nhiều ít linh khí, tiến vào trúc phiền về sau, liền không hề bận tâm.

Lúc đầu đen nhánh trúc phiền, lúc này lại có một tia màu xanh biếc.

Trương Tiểu Lâm lúc này tu vi một đường kéo lên, dẫn khí sơ kỳ, Dẫn khí trung kỳ, dẫn khí hậu kỳ, Dẫn Khí kỳ đỉnh phong, Đại viên mãn, bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm cảm thấy hống một tiếng, thể nội phảng phất mở ra một trung ương cửa, phảng phất có cái gì đồ vật tan vỡ đồng dạng, thể mà trực tiếp đột phá đến Luyện Khí tầng một!

Đan điền dần dần bình ổn lại.

Kinh mạch toàn thân đứt từng khúc!

Trương Tiểu Lâm cơ quắp ngã xuống giường, toàn bộ trên giường Nhất phẩm bùa bộn, đen nhánh mờ đông, hắc máu đỏ, nhất là kia một cỗ khó ngửi mùi hôi thối, hun đến người có muốn ói cảm giác.

Kinh mạch toàn bộ đoạn mất, ta thành một phế nhân?

Trương Tiểu Lâm trong ánh mắt xem, phát hiện rõ ràng nhìn thấy trong cơ thể mình hết thấy, toàn thân Thập Nhị Chính Kinh cùng Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ đoạn mất.

Tiếp tục dẫn đạo đan điền linh khí, ở trong kinh mạch hành tẩu, Trương Tiểu Lâm phát giác, càng thêm nhói nhói vô cùng.

Lúc này, trong đầu màu xanh sẫm trúc phiền bỗng nhiên bỗng nhúc nhích, một tia nhàn nhạt lục sắc khí tức từ đỉnh đầu trong kinh mạch thẩm thấu xuống tới.

Đứt gãy kinh mạch tại kia tia lực sắc linh khí ôn dưỡng phía dưới, thế mà chậm rãi nổi lên.

Chữa trị! Đây chính là Thanh Nang Luyện Khí Quyết bên trong chữa trị công năng!

Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng, lập tức dẫn đạo cổ này đặc thù linh khí, từ trên xuống dưới, trong kinh lạc du tẩu, hai cái Chu Thiên về sau, liền không còn cảm thấy một tia thống khổ, tương phản, toàn thân còn có một tia thanh lương khí tức.

Thanh Nang Luyện Khí Quyết không ngừng vận chuyển, Trương Tiểu Lâm Luyện Khí tăng một tu vi rất cực hoàn toàn cùng cổ xuống tới, đứt gãy kinh mạch cũng khôi phục như lúc ban đầu, so tu luyện trước đó tráng kiện không ít.

Tu vậy cùng cố, Trương Tiểu Lâm thử tu tập một chút Thanh Nang Vọng Khí Quyết.

Thanh Nang Vọng Khí Quyết lại là Đoán Luyện thần thức công pháp, cái gọi là vọng khí, lại là thông qua thần thức, tìm kiếm trên người bệnh nhân bệnh lý chi khí.

Tu luyện ngược lại là đơn giản, linh khí dẫn vào Thức hải, để bọn hắn không ngừng mở rộng Thức hải, sau đó dẫn đạo thần thức ngoại phóng.

Trương Tiểu Lâm chỉ là Luyện Khí tăng một, thần thức rất yếu, cũng may có Khổ Trúc trong đầu, Khổ Trúc chữa trị linh khí tại thức hải bên trong, vậy mà để Trương Tiểu Lâm sinh ra một tia thần thức tới.

"Thiếu gia, ăn cơm."

Trương Tiểu Lâm ngay tại lĩnh ngộ Thanh Nang Vọng Khí Quyết tinh ảo, bỗng nhiên ngoài cửa sổ có người nhẹ kêu một tiếng, Trương Tiểu Lâm thử dùng thần thức dò xét ra ngoài thân thể, phát hiện là nha hoàn tiểu Cúc.

Vừa mới chuẩn bị tiếp tục ra bên ngoài tìm kiếm, bỗng nhiên mắt tối sầm lại, bất tỉnh đi qua.

Tiểu Cúc kêu một tiếng, không có nghe được phản ứng, liền nhẹ nhàng chụp mấy lần đại môn, Trương Tiểu Lâm lúc này mới mơ màng tỉnh lại, đối ngoại cửa nói: "Biết, giúp ta cả căn phòng một chút, ta lập tức muốn tắm rửa."

"Được rồi, thiếu gia." Tiểu Cúc cũng không có vội vã tiến đến, mà là vội vã chạy đến đại sảnh, gọi tới mấy tên nha hoàn.

Chỉ chớp lát, liền đem Trương Tiểu Lâm trên giường đệm chăn từ trong ra ngoài đôi một bộ.

Trương Tiểu Lâm lúc này lại ngâm mình ở trong bồn tắm, cẩn thận lau rửa, toàn thân bọc tầng thật dày bùn đen, dơ bẩn xen lẫn vết máu, dính dính, tản mát ra hơi thở.

Trộn vụn tẩy nửa canh giờ, lúc này mới rửa sạch sẽ đi lên.

Đến đến đại sảnh, người cả nhà cơm trưa đã chuẩn bị kết thúc.

Trương Công Minh cùng Trương Xuân Vượng nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, lộ ra mười phần ánh mắt kinh ngạc.

Trương Tiểu Lâm lúc này đã hoàn toàn thay đổi, cả cá nhân cũng rất giống cao lớn mấy tấc, toàn thân làn da óng ánh sáng long lanh, khiết Bạch Như Ngọc, chủ yếu nhất là, trên người hắn có một cỗ không giống bình thường khí chất, có một cỗ siêu phàm thoát tục phong độ.

Trương Tiểu Lâm nhưng không quản ánh mắt của bọn hắn, lúc này hắn đã rất đói bụng.

Tẩy Tủy đan bài xuất thể nội đại lượng tạp chất, dạ dày trong ruột cũng đã sớm rỗng tuếch.

Uống trước mấy chén canh, ăn đại lượng ăn thịt, bàn hơn vài chục cái đĩa cơ hồ bị hắn quét ngang trống không.

Tất cả mọi người buông đũa xuống, nhìn xem Trương Tiểu Lâm một cá nhân phong quyền tàn vân, tròn mắt hốc mồm.

Ăn một chút đồ ăn, nguyên lành nuốt mấy bát cơm trắng, Trương Tiểu Lâm lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thật sự là quá đói.

Đúng lúc này, ngoài cửa chợt nghe một tiếng lanh lạnh tiếng kêu: "Thánh chỉ đến, Trương Tiểu Lâm tiếp chỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Đánh tráo

Trương Tiểu Lâm một nghe thanh âm, liền biết là Lý Thế Dân bên người Vương công công, lần trước cùng đi thiên lao tiếp người, còn cho Trương phủ đám người chuẩn bị năm lượng hào hoa xe ngựa to.

Vội vàng vút xuống đưa chạy ra ngoài, giữ chặt Vương công công tay nói: "Vương công công vất vả, tiến nhanh phòng nghỉ ngơi một lát, dùng chút điểm tâm, đợi ta tắm rửa thay quần áo, đốt hương tiếp chỉ."

"Không cần, Thánh thượng khẩu dụ, làm người lập tức tiến cung diện thánh."

Trương Tiểu Lâm nghe xong, vội vàng quỳ xuống tiếp chỉ: "Thần lĩnh chỉ tạ ơn."

Không kịp cùng người nhà nói nhiều, lập tức cùng Vương công công cùng ra ngoài, lên xe ngựa.

"Công công, không biết Hoàng Thượng như vậy vội vã triệu tiểu tử tiến cung, có chuyện gì quan trọng?"

"Thái Thượng Hoàng bệnh tình tăng thêm, người đã hôn mê."

"Trong cung không phải có thái y sao?"

"Đừng đề cập những cái kia thái y, Hoàng Thượng kém chút lại muốn giết người, từng cái thúc thủ vô sách, thật là vô dụng."

"Thái y đều không có biện pháp, gọi là tại hạ đi qua có làm được cái gì nha?"

"Đây không phải không có biện pháp sao? Hoàng hậu nương nương nói một câu, nhiều như vậy thái y còn không bằng một cái mười tuổi tiểu hài, Hoàng Thượng đột nhiên liền vội chiều công tử."

"Ai, nhân sinh khổ đoản, sinh lão bệnh tử, ai có thể trốn được đây?"

Vương công công nhìn Trương Tiểu Lâm cổ lỗ thu hoạch đáng vẽ, cảm thấy thú vị, nhân tiện nói: "Ha ha, Trương công tử tuổi còn trẻ, thế mà hiểu thấu đạo sinh tử, lão nô xấu hổ."

Trương Tiểu Lâm nghe vậy giật mình, bận bịu có làm ra vẻ nói: "Biểu lộ cảm xúc thôi."

Hai người hàn huyên một hồi, liền đến bình phục ngoài cung.

Từ xa nhìn lại, bên trong người đến người đi, so bình thường náo nhiệt nhiều.

Trực tiếp tiến vào tam cung, chỉ gặp Thái Tông Hoàng Đế cùng Trương Tôn hoàng hậu đều tại, hai bên quỳ đầy thái y, đều một mặt tro tàn, có còn tóc tóc phát run.

Lý Thế Dân một mặt sầu nhan, đang đi tới đi lui.

Trương Tiểu Lâm vừa quỳ xuống chuẩn bị dập đầu, Trương Tôn hoàng hậu từng thanh từng thanh hắt kéo lên: "Tiểu lâm tới, không cần đa lễ, nhanh nhanh nhìn xem."

Trương Tiểu Lâm thận trọng đến gần cao tổ giường nằm, chỉ gặp cao tổ Lý Uyên sắc mặt đen, hai mắt nhắm nghiền, trong miệng lưu nước bọt, trong cổ đàm mình không thôi. Nhấn một cái mạch đập, nhịp đập mười phần gấp rút, thường có dừng lại, đây rõ ràng là nhánh khí quản viêm phổi đồng phát suy tim, đã đến đại não thiếu dưỡng hôn mê trình độ, liền xem như tại 21 thế kỷ chữa bệnh nước Bình Chi dưới, tỉ lệ tử vong cũng là khá cao. Loại điều kiện này dưới, ngay cả cái bình dưỡng khí đều không có, càng đừng nói cái gì hút đàm khí, trừ rung động cơ chờ thiết bị, chỗ nào còn có cái gì biện pháp?

Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị đứng dậy, bỗng nhiên, trong đại não Khô Trúc phiền thế mà khởi xướng quang đến, Trương Tiểu Lâm ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía cao tổ Lý Uyên tay trái, chỉ gặp hắt trên ngón giữa có một cái đen nhánh tỏa sáng chiếc nhẫn, trần trần linh khí từ tính đến kết thúc tràn ra, Khô Trúc phiền liền là cảm ứng được cái này một tia Linh khí, mà phát sáng.

Chẳng lẽ chiếc nhẫn này là cái bảo vật?

Trương Tiểu Lâm dùng thần thức quét qua, phát hiện thần thức căn bản vào không được.

Chiếc nhẫn này nhất định phải đem tới tay lên!

Trương Tiểu Lâm biết, ngay cả thần thức đều quét không đi vào đồ vật, tuyệt không phải Phàm phẩm. Mặc dù không biết là cái bảo vật gì, nhưng là chỉ bằng trên mặt nhẫn tràn ra linh khí tới nói, hẳn là đối với hắc tu luyện rất có tác dụng.

"Tiểu lâm, thế nào?" Trương Tôn hoàng hậu ân cần nói.

Trương Tiểu Lâm đứng người lên, nhẹ nhàng lắc đầu: "Tim phổi hai mạch đều tuyệt, xin thứ cho vi thần bất lực."

Lý Thế Dân nghe xong, thờ dài một tiếng nói: "Ai, nếu là dạng này, các người đều đứng lên đi."

Chung thái y thật dài xuyt thở ra một hơi: "Chúng thần tạ chủ long ân, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế."

"Truyền các vị đại thần, vương gia cùng hoàng tử đều đến bình phục cung tới."

Trương Tiểu Lâm nhường mảy, bỗng nhiên sinh lòng một kẻ, nhân tiện nói: "Khởi bẩm Hoàng Thượng, vi thần tổ phụ bệnh nặng, hôm nay chưa thể đến cung, khẩn cầu Hoàng Thượng ân chuẩn vi thần về nhà một chuyến, cho tổ phụ châm cứu một lần, giảm nhẹ một cái triệu chứng, lập tức cùng vi thần cùng một chỗ chạy về bình phục cung."

"Tốt, nhanh đi đi." Lý Thế Dân phát phát tay nói.

Trương Tiểu Lâm đáp lấy Vương công công chuẩn bị xe ngựa, chạy về nhà bên trong, Trương Công Lược đã ngồi trong đại sảnh, mình giả bệnh tránh thoát Nhất Kiếp, không nghĩ tới đem cháu trai hăm tiến vào, Trương Công Lược trong lòng ảo não không thôi, cái này chuẩn bị tiến cung, lại đụng tới Trương Tiểu Lâm trở về.

"Thế nào?" Trương Công Lược vội vàng hỏi.

"Không có biện pháp, tim phổi hai mạch đều tuyệt, không đủ sức xoay chuyển đất trời."

"Hoàng Thượng nói thế nào?"

"Xem ra những cái kia các thái y sẽ không có chuyện."

"Người tại sao trở lại?" Trương Công Lược biết, bình thường loại tình huống này, tất cả các thái y là nhất định phải thủ ở bên cạnh.

"Ta đây nói đi cũng phải nói lại cho ngài châm cứu, giảm bớt bệnh tình, sau đó cùng một chỗ tiến cung, Hoàng Thượng liền đồng ý."

"Ồ nháo! Người sao có thể nói như vậy, chẳng lẽ thân thể của ta so Thái Thượng Hoàng còn trọng yếu hơn?" Trương Công Lược thở phì phò nói.

"Chúng ta đến lập tức đuổi đi qua, xem ra Thái Thượng Hoàng khổ sở đêm nay." Trương Tiểu Lâm biết, tim phổi suy kiệt đã hôn mê bệnh nhân, bình thường rất khó nhìn qua bốn mươi tám giờ, mà hiện tại không có đường khí tình huống dưới, tối đa cũng liền là hai mươi bốn giờ không tới.

"Tốt, kia mau đi đi."

"Người còn đắc đã phần một chút mới được." Trương Tiểu Lâm kéo lại Trương Công Lược nói.

"Cách ăn mặc cái gì? Thật là."

"Nhưng ngài bộ dạng này không giống như là có bệnh nặng nha?"

Trương Công Lược vỗ đầu một cái, đứng thế!

Vội vàng đi tiến gian phòng, tăng thêm mấy kiện quần áo, lại ở trên người vẩy một chút mùi bên trong dược thủy, cái này mới ra khỏi phòng.

"Gia gia, ngài có không có chiếc nhẫn màu đen?"

"Chiếc nhẫn? Người muốn đồ chơi kia làm gì?"

"Ngài trước khỏi phải hỏi, tranh thủ thời gian tìm cho ta một cái, ta có cần dùng gấp."

"Người tiểu quý đầu này, một cái chiếc nhẫn nặng có cái gì cần dùng gấp, còn không theo thực đưa tới."

Trương Tiểu Lâm do dự một chút nói: "Ta muốn đưa cá nhân."

Trương Công Lược nghe xong, nhân tiện nói: "Ừm, hảo hảo, ta đi tìm một cái."

Trong hoàng cung có thể kéo gần một chút người quan hệ, đương nhiên là chuyện tốt, Trương Công Lược ám đạo tiểu tử này vẫn rất sẽ đến sự tình.

Trương gia dù sao cũng là nhiều năm như vậy mệnh quan triều đình, Ngũ phẩm đại quan, dạng gì chiếc nhẫn không có? Lập tức liền lật ra các loại kim nhẫn bạc trên trăm cái tới.

Trương Tiểu Lâm cẩn thận lật xem một lượt, chọn lấy một cái đen nhánh tỏa sáng chiếc nhẫn, nhìn thoáng qua Trương Công Lược tay, ước chừng cùng Thái Thượng Hoàng Lý Uyên không sai biệt lắm lớn nhỏ, liền tại tổ phụ trên ngón giữa chụp vào một chút, vừa vặn, liền hài lòng nhẹ gật đầu.

Trương Công Lộc không biết Trương Tiểu Lâm trong hồ lô muốn làm cái gì, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Hai người vẫn như cũ ngồi chờ sau xe ngựa, một đường chạy gấp, đi vào bình phục cung.

Đừng nói là thái y, liền là người bình thường cũng biết Thái Thượng Hoàng tình huống lúc này, còn kém một hơi không có rơi mất.

Trương Công Lộc mặc quần áo khá nhiều, toàn thân đỏ mồ hôi, Thái Tông Hoàng Đế gấp trên đầu của hắn bốc lên đỏ mồ hôi, chỉ nói là hắn bệnh nặng chưa lành, trong lòng rất là cảm động.

Trương Công Lộc tiến lên, bắt mạch một cái, quả nhiên tim phổi đều tuyệt, thở dài một tiếng, lui ở một bên.

Trương Tiểu Lâm lúc này cũng tới trước, bắt lấy Lý Uyên tay trái, lúc này, đại thần trong triều nhóm đều ở bên ngoài, Lý Thế Dân vẫn là vừa đi vừa về đi thông thả khoan thai.

Gặp Lý Thế Dân bước đi thông thả tới lại xoay người một nháy mắt, Trương Tiểu Lâm cấp tốc đem Lý Uyên tay trái chiếc nhẫn hái xuống, lại đem trong tay mình chiếc nhẫn chụp vào đi lên.

Lần thứ nhất làm loại sự tình này, Trương Tiểu Lâm trong lòng một trận cuồng loạn.

Vừa mới đem chiếc nhẫn cất kỹ, Lý Thế Dân liền quay người trở lại.

Trương Tiểu Lâm cúi đầu, không dám nhìn tới Lý Thế Dân.

Qua thật lâu, nhịp tim mới dần dần lắng lại.

Lúc này, Lý Thế Dân đi vào giường nằm nói: "Thế nào? Đêm nay chắc là không có chuyện gì đâu?"

Trương Tiểu Lâm đứng người lên, đối Lý Thế Dân nói: "Hoàng Thượng, chỉ sợ, chỉ sợ là khổ sở đêm nay nha."

"Chết sống có số, các người đã tận lực, ở bên ngoài chờ lấy đi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tu Di giới

Trương Tiểu Lâm thật dài thở dài một hơi, thối lui ra khỏi Lý Uyên tầm cung.

Một đám thái y trong lòng bất ổn chờ đợi tại bình phục cung, Trương Công Lộc ngược lại là trấn định tự nhiên, ngược lại luôn luôn lòng yên tĩnh không gợn sóng Trương Tiểu Lâm có chút thấp thòm, cảm giác ngồi cũng không xong, đứng cũng không được.

Bữa tối cũng tại bình phục cung, chúng thái y cùng văn võ bá quan cùng một chỗ, tùy tiện ăn một điểm.

Nửa đêm, Lý Uyên tầm cung bỗng nhiên truyền đến vài tiếng thê lương tiếng kêu: "Phụ hoàng, phụ hoàng, truyền thái y."

Chúng người trong lòng tách một chút, Trương Công Lộc biết không ổn, vội vàng đi vào, bắt mạch một cái, bỗng nhiên nhìn thấy Lý Uyên trên ngón giữa chiếc nhẫn, trong lòng căng thẳng, ngay cả vội vàng hai tay bưng lấy Lý Uyên tay, cẩn thận bắt mạch một cái, về sau lại duỗi ra ngón tay, lật ra Lý Uyên đóng chặt con mắt nhìn một chút con người, lắc đầu, vội vàng quỳ rạp xuống đất thấp giọng nói: "Thái Thượng Hoàng tiên thăng."

Vương công công ở bên cạnh cao giọng kêu lên một câu: "Thái Thượng Hoàng băng hà á!"

Vương công công thanh âm đặc biệt lạnh lạnh, truyền ra rất xa, lập tức toàn bộ bình phục cung người toàn bộ quỳ rạp xuống đất.

Ngoài cửa quả nghe lén đến thanh âm, cũng vội vàng hét lên một tiếng, chỉ chớp lát, toàn bộ hoàng cung toàn bộ quỳ đầy người.

Ngay sau đó, cung nữ bọn thái giám liền bận rộn, triệt hạ đèn lồng đỏ, phủ lên Bạch Lăng, cho hoàng cung tất cả mọi người thay đổi bạch tề đại vài quần áo, mãi cho đến chân trời trắng bạch, mới cơ bản làm xong những này, đám người từng cái đã buồn ngủ.

Giờ Thìn tả hữu, Lý Thế Dân truyền ra khẩu dụ, chúng thái y thủ về nhà trước.

Trên đường về nhà, Trương Công Lộc hung hăng trợn mắt nhìn Trương Tiểu Lâm một chút, Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, chẳng lẽ đổi chuyện chiếc nhẫn bị gia gia phát hiện?

Trên đường đi hai ông cháu yên lặng không nói, đi vào Trương phủ về sau, Trương Công Lộc nghiêm khắc khẩu khí nói: "Cùng ta tiến đến."

Trương Tiểu Lâm nhìn xem Trương Công Lộc, cúi đầu.

"Người chẳng lẽ không có cái gì muốn nói sao?"

"Trực giác của ta nói cho ta, nhất định phải đạt được chiếc nhẫn này." Trương Tiểu Lâm nói, đem chiếc nhẫn giao cho Trương Công Lộc.

"Trực giác? Trực giác là cái gì?" Trương Công Lộc một bên cẩn thận nhìn xem chiếc nhẫn này, vừa nói.

"Liên là giống như sâu xa thăm thẳm bên trong có người tại chỉ dẫn ta làm như vậy, tựa như ngày đó tại pháp trường kêu oan đồng dạng, trong đầu tự dung liên toát ra ý nghĩ như vậy."

Trương Công Lộc nhìn chiếc nhẫn, cũng không chỗ đặc biệt, liền đưa cho Trương Tiểu Lâm nói: "Nhưng người cũng quá lớn gan rồi điểm a? Cái này là cái gì địa phương? Người nào? Hơi bất lưu thần, đến bồi lên cả nhà mấy chục cái người mệnh nha! Người đây là hành động gì? Đây là trộm cắp a, chúng ta Trương gia, từ trước đều là trung can nghĩa đảm chính nhân quân tử, sao có thể cán loại tiểu nhân này hành vi?"

"Gia gia, nếu như không gặp được chiếc nhẫn này, ta sẽ hối hận suốt đời, mặc dù ta còn không biết chiếc nhẫn kia có làm được cái gì."

"Người hôm nay phạm vào sai lầm không thể tha thứ, nhất định phải xử phạt người, chính người đến từ đường, tại tổ tông trước mặt nghĩ đi qua đi."

"Vâng." Trương Tiểu Lâm chuẩn bị ra ngoài, đột nhiên hỏi: "Gia gia, người là thế nào phát hiện nha?"

"Hừ, Thái Thượng Hoàng chiếc nhẫn kia hẳn là đeo mấy chục năm không động tới, trên ngón tay có một cái màu trắng chiếc nhẫn ẩn, cái này hình khuyên làn da đặc biệt bạch, rất bất mắt, người không có đem chiếc nhẫn mang tại cùng một vị trí, may mắn là ta phát hiện, tranh thủ thời gian phục hồi như cũ, nếu để cho cho hần lau thân thể thái giám phát hiện, chỉ sợ lại là một cái mầm tai vạ." Dừng một chút lại nói: "Bất quá người chọn chiếc nhẫn còn hơi nhỏ, dưới tình huống bình thường rất khó đeo lên vị trí cũ, cưỡng ép đeo lên, cái này ngón tay sẽ sung huyết, cũng sẽ bị người phát hiện, chỉ có chờ người đã chết về sau lại cưỡng ép đeo lên đi, liền sẽ không đầy máu."

Trương Tiểu Lâm giật mình, không nghĩ tới mình lại đến Diêm Vương điện đánh một vòng, còn không biết, ám đạo, gừng càng già càng cay nha.

Một mình một cá nhân đi vào đằng sau vắng vẻ từ đường, đẩy mở cửa, bên trong một cổ gay mũi mùi nấm mốc.

Trương Tiểu Lâm đi vào từ đường, thành thành thật thật quỳ gối tổ tông linh vị phía dưới bô đoàn bên trên, trong lòng âm thầm giải thích một phen, liền móc ra chiếc nhẫn tự học bắt đầu đánh giá.

Toàn bộ chiếc nhẫn nhìn cũng không được gì, chỉ là một cổ nhàn nhạt linh khí, như có như không, rót vào kinh lạc huyết vị bên trong, cả cá nhân cảm thấy một tia yên tĩnh.

Trương Tiểu Lâm lần nữa dùng thần thức thử đi vào, không nghĩ tới não hải đau xót, tranh thủ thời gian thu hồi lại.

Thần thức vào không được, chẳng lẽ là phẩm cấp quá cao?

Trương Tiểu Lâm nghĩ nghĩ, liền vận Khởi Linh khí, chuẩn bị cưỡng ép tiến vào trong giới chỉ, không nghĩ tới linh khí hào không lao lực trực tiếp tiến vào, lại như thạch chìm biển cả, không có bất kỳ phản ứng nào.

Ngược lại là có chút kỳ quái.

Trương Tiểu Lâm nhớ tới kiếp trước nhìn qua một chút tiên hiệp tiểu thuyết, trong lòng bỗng nhiên khẽ động, thật chẳng lẽ cần nhỏ máu nhận chủ?

Nghĩ đến nhỏ máu nhận chủ, Trương Tiểu Lâm lập tức kích động.

Nhất định là như vậy!

Trương Tiểu Lâm không do dự nữa, lập tức cố nén đau đớn, dùng răng cắn nát đầu ngón tay, nhỏ một giọt huyết tại trên mặt nhẫn.

Quả nhiên, học nhỏ vào chiếc nhẫn về sau, lập tức hấp thu vào, Trương Tiểu Lâm lập tức cảm giác được mình thần thức cùng chiếc nhẫn có một tia liên hệ.

Thần thức tiếp tục thăm dò vào, lần này thế mà thuận lợi tiến vào trong giới chỉ.

Lại là cái trừ vật giới chỉ!

Đây chính là trong truyền thuyết đồ vật nha!

Thần thức quét vào chiếc nhẫn, chỉ gặp bên trong lại có một cái phòng khách lớn lớn nhỏ, ước chừng hơn một trăm bình phương, Cao Tam bốn mét đáng vẻ.

Thủ trước tiến vào tầm mắt là một đôi đại chùy, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, đại não lại là một trận nhói nhói, vào không được!

Bên trong còn có một cái bác cổ đồ, phía trên có không ít đồ vật, bác cổ đồ chính giữa, một cái thẻ bài, phía trên lại là chữ triện, viết "Tu di không gian" bốn chữ.

Nguyên lai cái này không là bình thường trữ vật giới chỉ, là tiên giới Tu Di giới.

Trên kệ có mấy cái bình ngọc, mấy khối ngọc giản, còn có mấy cái hòm gỗ lớn.

Trương Tiểu Lâm có chút hiếu kỳ, tâm niệm vừa động, một khối ngọc giản tiện ra hiện tại trong tay của hắn.

Oa! Cái này đồ vật dùng quá tốt đi!

Thần thức quét qua ngọc giản, nội dung phía trên lập tức tiến vào Trương Tiểu Lâm não hải, ngược lại là miễn đi hắn suy nghĩ chữ phồn thể cùng chữ triện từ phiền phức.

"Oanh Thiên chùy pháp: Đây chùy tên Oanh Thiên chùy, tên như ý nghĩa, sử dụng uy lực vô tận, trời đều có thể oanh mở.

Này chùy thuộc về Tiên Thiên Linh khí, có thể vô hạn thăng cấp, cụ thể theo chủ nhân tu vi mà định ra.

Phàm nhân sử dụng, này chùy vền vền bốn trăm cân, một đôi mới tám trăm cân, Luyện Khí trung kỳ có thể làm Pháp Khí sử dụng, tế ra thường có vạn quân lực, tu vi càng cao, uy lực càng lớn."

Đơn giản giảng một chút liên quan tới đôi này Oanh Thiên chùy tính năng về sau, lại lưu lại 36 Lộ chùy pháp, Trương Tiểu Lâm đổi loại chiêu thức này cái hiểu cái không, chỉ là quen thuộc một phen, dù sao hiện tại còn không thể sử dụng.

Cuối cùng mấy câu, lại làm Trương Tiểu Lâm lấy làm kinh hãi.

Đặc biệt tướng này chùy trao tặng lão phu tiểu đồ Nguyên Bá, nhìn siêng năng luyện tập 36 Lộ Oanh Thiên chùy pháp, nhưng tu được vô thượng đại đạo.

Khác: Gặp cầm trong tay lưu kim đẳng người, không được tổn thương tính mệnh, nếu không ắt gặp Thiên Khiển.

Từ Dương chân nhân chữ.

Trời ạ, ném đại phát, cái đồ chơi này lại là Lý Nguyên Bá làm đã dùng qua bình khí.

Từ Dương chân nhân, không phải là Lý Nguyên Bá sư phó sao?

Kia nhưng là chân chính thần tiên nha!

Nhớ kỹ tại Tây Du Ký bên trong, Từ Dương chân nhân còn đưa cho Kim Thánh nương nương một kiện Ngũ Thái hà y, Tái Thái Tuế chỉ cần đựng một cái Kim Thánh nương nương, liền sẽ gặp phải lôi điện tập kích, xem ra, Từ Dương chân nhân vẫn là một cái luyện khí cao thủ nha!

Đem Oanh Thiên chùy thu vào cần mê giới, Trương Tiểu Lâm có lấy ra một cái hòm gỗ lớn, mở ra xem, bên trong lại là sáng lấp lánh Tiểu Thạch đầu, tản mát ra linh khí nồng nặc.

Đây chính là trong truyền thuyết linh thạch? Nhiều như vậy?

Khó trách chiếc nhẫn này xa xa liền cảm ứng được linh khí, chẳng lẽ là linh khí tiết lộ?

Linh thạch không phải phải dùng hộp ngọc trang sao? Làm sao hòm gỗ cũng có thể nha?

Trương Tiểu Lâm chỗ nào biết, người hòm gỗ chính là biển sâu âm Trầm Mộc chế, so với bình thường ngọc thạch tốt hơn nhiều, mà hắn sở dĩ cảm ứng được linh khí, cũng không phải là linh thạch linh khí tiết lộ, mà là Khổ Trúc trong phim sinh ra kia một tia màu xanh linh khí, đối Linh khí Pháp Khí chờ có đặc thù cảm ứng, cũng không phải là trong giới chỉ linh khí tràn ra.

Trương Tiểu Lâm đem giới chỉ bên trong đồ vật từng cái lấy ra nhìn một lần, trong bình ngọc toàn bộ là đan dược, Tụ Khí Đan, Bồi Nguyên đan, Trúc Cơ Đan, Ích Thọ đan, Ngưng Kim đan, Kết Anh đan các loại hai viên, còn có một sổ chữa thương giải độc thuốc, xem ra là chuyên môn vì Lý Nguyên Bá chuẩn bị, không nghĩ tới kia con ma chết sớm vô phúc tiêu thụ, lại tiện nghi Trương Tiểu Lâm thu hoạch được bực này cơ duyên!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Thanh Nang phù kinh

Trương Tiểu Lâm lần đầu sử dụng Tu Di giới, rất là hiếu kì, đem Lý Nguyên Bá đã dùng qua một đôi Oanh Thiên chùy lấy ra, lại bỏ vào, cảm thấy hết sức hay, thẳng đến đầu bộ một trận nhói nhói, cả cá nhân cũng có chút bị choáng rồi, mới ý thức tới thần thức tiêu hao quá độ, lúc này mới an tĩnh lại.

Dùng cho trừ vật Không Gian Pháp Khí có mấy loại, phổ thông trong nạp giới không gian ước chừng một lập phương lớn nhỏ, Càn Khôn Giới cùng Tu Di giới không sai biệt lắm, có thể vô cùng lớn, khác biệt chính là Tu Di giới thuộc về có thể thăng cấp Không Gian Pháp Khí, có thể thăng cấp đến Linh khí, thậm chí Tiên Khí, điểm khác biệt lớn nhất, Tu Di giới có thể dung nạp vật sống, mà Càn Khôn Giới không được.

Trương Tiểu Lâm đeo lên Tu Di giới, nhận chủ về sau Tu Di giới bất luận mang tại Trương Tiểu Lâm cái nào trên ngón tay, đều vừa vặn, lớn nhỏ phù hợp, đeo lên về sau, lập tức cùng ngón tay hòa làm một thể, nhìn bằng mắt thường đi lên, như có như không, chỉ có thể ẩn ẩn nhìn thấy một cái nhan sắc hơi sâu vòng.

Trương Tiểu Lâm giầy vò chiếc nhẫn chơi một rồi, nghỉ ngơi một hồi, gặp bốn phía yên tĩnh vô cùng, liền xếp bằng ở bờ đoàn bên trên tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết.

Trong bình ngọc đan dược hẳn là không dám ăn, lần trước ăn một viên Tây Tựu đan, kém chút ném đi mạng nhỏ, ngã một lần khôn hơn một chút, cẩn thuốc nhưng phải thận trọng a!

Luyện Khí tăng một, cũng không phải đơn giản khí cảm, linh khí tại kinh lạc bên trong, như là róc rách dòng suối nhỏ, mấy cái Chu Thiên xuống tới, rất nhanh liền vật ngã lưng vong, nhập định, cũng may từ đường chỉ địa bình thường căn bản không ai tới, rất là thanh tĩnh, Trương Công Lược len lén sang xem một chút, gặp Trương Tiểu Lâm không nhúc nhích xếp bằng ở bờ đoàn bên trên ăn năn, hài lòng nhẹ gật đầu.

Giữa trưa đến đồ ăn là nha hoàn đưa tới, Trương Tiểu Lâm ăn vài miếng, quá khó ăn, bất quá không có biện pháp, quá đói, tu luyện cho tới trưa, bụng đã sớm đói rỗng, không thể không ăn như hổ đói, ăn mấy chén lớn, còn tốt, bọn hạ nhân đều biết thiếu gia khẩu vị đặc biệt lớn, cơm ngược lại là sung túc.

Đường đại còn không có xào rau, tất cả món ăn đều là thêm nước thêm muối đun sôi tức ăn, gà vịt thịt bò thịt dê còn tốt, những cái kia thức ăn chay đun sôi, cùng kiếp trước nông thôn heo ăn không khác, Trương Tiểu Lâm vừa ăn vừa nghĩ, ra ngoài về sau chuyện thứ nhất, chính là muốn đổi đầu bếp tiến hành huấn luyện!

Buổi chiều tu luyện một hồi, cảm giác tâm không tĩnh, liền ngừng lại.

Thức hải bên trong Thanh Nang truyền thừa, bác đại tinh thâm, mình bất quá hơi quen thuộc Thanh Nang Luyện Khí Quyết cùng Thanh Nang Vọng Khí Quyết, Thanh Nang y kinh cùng Thanh Nang phù kinh, Thanh Nang đan kinh đều không thấy, nghĩ đến phù lục, không khỏi nhớ tới kiếp trước những cái kia trong tiểu thuyết, viết các loại phù lục, rất là mê mẩn.

"Phu phù lục chi đạo, dẫn thiên địa linh khí, mượn thiên địa chi thế, đoạt thiên địa chi tạo hóa." Đây là Thanh Nang phù kinh tổng cương.

Trương Tiểu Lâm lập tức hứng thú, toàn bộ Thanh Nang phù kinh, chính là nắm chặt "Dẫn, mượn, đoạt" ba chữ triển khai.

Lấy giấy vàng, da thú hoặc các loại có thể gánh chịu linh khí ngọc khí, linh thạch những vật này làm vật trung gian, lấy chu sa, thú huyết làm dẫn;

Lấy đặc biệt phù văn quỹ tích, hình thành đơn giản phù trận, một khi kích phát, phù văn có thể mượn thiên địa chi thế, mượn Ngũ Hành chi lực;

Lấy đặc biệt kích phát phương thức, khởi động phù lục, thiên địa linh khí trong nháy mắt tập kết, Đại thành người có thể đoạt thiên địa chế tạo hóa, di sơn đảo hải, hủy thiên diệt địa.

Phù Lục chi thuật, lại là lấy dẫn, mượn, đoạt ba chữ, cái này cùng Thái Cực quyền tổng cương có chút xấp xỉ, tá lực đả lực, tứ lạng bạt thiên cân.

Tiếp tục xem tiếp, chính là mỗi loại phù cụ thể chế pháp cùng công dụng.

Bình An phù, lấy giấy vàng, chu sa, máu gà làm dẫn, họa may mắn đồ hình, phù thành chú Nhập Linh khí, nhưng xu cát tị hung, khứ bệnh khứ tà;

An Thần phù, lấy giấy vàng, chu sa làm dẫn, an hồn định phách, an thần định chí, có thể trợ người giấc ngủ, nuôi người tinh thần;

Thanh Tâm phù... . .

Trương Tiểu Lâm nhìn một chút, đều là đơn giản một chút phù lục, có thể dùng đến chữa bệnh phòng thân làm chủ, giống như bình thường cũng nhìn thấy qua một chút hòa thượng đạo sĩ hóa qua.

Nhưng hẳn chỗ nào biết, bình thường những cái kia phổ thông hòa thượng đạo sĩ về chi phù, không có linh khí rót vào, có tiếng không có miếng mà thôi, căn bản không có bất cứ tác dụng gì có thể nói, không có linh khí gia trì, liền không cách nào mượn thiên địa tự nhiên chi thế, chớ đừng nói chi là đoạt thiên địa chi tạo hóa.

Xuống chút nữa nhìn, cấp một phù lục:

Loại hình phòng ngự phù lục có Kim Cương phù, Thiết Giáp phù, Hậu Thổ phù, Thủy Mạc phù các loại, loại hình công kích phù lục có Hỏa Cầu phù, Phong Nhận phù, Linh Mộc phù, Địa Thử phù, Thủy Tiên phù, Lôi Kích phù, các loại phù lục, không có gì hơn Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ thuộc tính ngũ hành.

Phù lục mượn thiên địa chi thế, trong giới tự nhiên hết thảy vật chất không có gì hơn Ngũ Hành, Ngũ Hành tương sinh, Ngũ Hành tương khắc, Ngũ Hành Biến dị, Quân có thể mượn kỳ thế!

Chế tác Nhất giai phù lục, cần phải đặc biệt phù bút, loại này phù bút cán bút nhất định phải là ngọc thạch hoặc linh mộc Linh thảo chế, mới có thể truyền linh khí, ngòi bút nhất định phải là Linh thú chi lông tóc, thể gian động vật chỉ có Thú trung chi vương, điều tình bạch ngạch hồ cái trán Bạch Mao, hoặc Lang vương mi tâm kia một điểm Bạch Mao có thể dùng để chế phù bút, phổ thông bút lông trừ phi tu sĩ cấp cao chế tác Đề giai phù lục, không thì không cách nào mượn thiên địa chi thế, chế ra phù lục chỉ có vẻ ngoài mà thôi.

Mà phù lục trang giấy, giấy vàng chỉ là thường dùng nhất cũng nhất Đề cấp một loại, yêu thú cùng linh thú da mới là tốt nhất về bùa vật liệu, về chi phù uy lực cũng phải lớn hơn nhiều.

Chỉ là Thanh Nang phù kinh Nhất giai phù lục, liền đem Trương Tiểu Lâm nhìn cái tròn mắt hốc mồm.

Quá lợi hại, thiên địa chi thế, Ngũ Hành chi lực, Quân nhưng cho mình sử dụng.

Không giai phù lục, Luyện Khí kỳ tức có thể chế tác, Nhất giai phù lục cần Luyện Khí ba tầng trở lên phương có thể chế tác, Luyện Khí ba tầng trở xuống, tự thân linh khí không đủ, khó mà thành phù.

Ai, vẫn là tu vi không đủ nha.

Trương Tiểu Lâm thờ dài một tiếng, chỉ có thể nắm chặt thời gian tu luyện, sớm ngày đạt tới Luyện Khí ba tầng, không lại chỉ có thể nhìn phù than thở.

Thanh Nang phù kinh trước mắt Trương Tiểu Lâm năng nhìn thấy, chỉ có Nhất giai phù lục, bất quá hẳn hiện tại ngay cả Nhất giai phù lục cũng chế tác không ra, cái khác Cao giai phù lục nhìn cũng không thấy gì.

Đây chính là Thanh Nang phù kinh.

Kiến thức phù kinh bác đại tinh thâm, Trương Tiểu Lâm cảm khái vạn phần, tu sĩ thế giới, chân thực muôn màu muôn vẻ, một cái xuất sắc tu sĩ tại giữa trần thế, đến cùng là thế nào một cái tồn tại?

Đội đến mình tu luyện tới Luyện Khí trung kỳ, có thể ngự kiếm phi hành thời điểm, rất nhiều chuyện liền không cần cố kỵ.

Tu sĩ thế giới, lấy thực lực vi tôn, vô luận đế vương tướng tướng, tại tu sĩ trong mắt, không khác gà đất chó sành.

Nghĩ đến chỗ này, Trương Tiểu Lâm tâm cảnh vậy mà rộng mở trong sáng, lập tức ngưng thần tĩnh khí, vạn chuyển Thanh Nang Luyện Khí Quyết, chỉ chốc lát liền nhập định.

Tâm cảnh tăng lên, có lợi cho tu luyện, tu luyện đến trưa, Trương Tiểu Lâm cảm giác, cảnh giới của mình ả ả đến Luyện Khí tầng một trung kỳ.

Cả ngày tu luyện cùng cảm ngộ, trí nhớ của kiếp trước cùng nguyên lai thân thể này chủ nhân ký ức cũng càng ngày càng phù hợp, Trương Tiểu Lâm cảm giác mới lúc bắt đầu, gọi Trương Công Lược gia gia, gọi Trương Xuân Hòa phụ thân thời điểm, luôn luôn trong lòng là lạ, hiện tại mới chân chính cảm giác được chính mình là bọn hắn nhi tử cùng cháu.

Linh hồn ký ức phù hợp, là mỗi một cái người xuyên việt thích ứng hoàn cảnh chương ngại, kỳ thật, xuyên qua có lẽ mỗi ngày đều đang phát sinh, xuyên qua về sau có thể dung hợp thành công, thì phượng mao lân giác, hướng Trương Tiểu Lâm dạng này, có tiền giới trúc tía phiến chế tác thể tre bảo hộ ký ức cùng thần thức, đem trí nhớ kiếp trước hoàn chỉnh phù hợp đến thân thể mới bên trong, đồng thời đạt được Thượng Cổ đại năng Thanh Nang truyền thừa, thì là vạn năm khó gặp cơ duyên.

Chương 14: Công chúa bị rấn cắn

Trương Tiểu Lâm vèn vèn một ngày thời gian, liền đối với Thanh Nang phù kinh có một cái cơ bản nhận biết, về sau lại xem một phen Thanh Nang y kinh cùng Thanh Nang đan kinh, y kinh cùng đan kinh trước mắt hẳn có thể nhìn thấy cũng chỉ là một chút kiến thức căn bản.

Coi như chỉ là kiến thức căn bản, cũng cơ hồ đem Trương Tiểu Lâm sợ ngây người.

Xuyên qua trước y học đến dạng gì độ cao, cũng hơn một ngàn năm trước Đường triều so sánh, không khác trên trời dưới đất, thế nhưng là Thanh Nang y kinh bên trong một chút chẩn bệnh cùng trị liệu thủ đoạn, lại là Trương Tiểu Lâm chưa từng nghe thấy, thậm chí rất nhiều bệnh nan y đều có trị liệu biện pháp.

"Giữa phạm thể chi bệnh, có một bệnh thì tất có một trị, này không bàn mà hợp Ngũ Hành chi tinh ảo vậy. Tương sinh tất có tương khắc..."

Thanh Nang y kinh lời nói, mỗi một cái bệnh đều có một loại cách chữa, chỉ bất quá rất nhiều phương pháp trị liệu còn không có tìm được mà thôi.

"Nuôi chính thì tất từ tiêu vậy..."

Đối với tạm thời không cách nào trị liệu bệnh, có một cái tổng phương pháp trị liệu, đề cao cơ thể công năng, đề cao sức miễn dịch, tật bệnh liền sẽ tự mình khỏi hẳn.

Đọc đến nơi này, Trương Tiểu Lâm đột nhiên có một loại minh ngộ, nguyên lai y học bên trong rất nhiều không thể nói lý đồ vật vậy mà rộng mở trong sáng, Dung Hội Quán Thông.

Y kinh như thế nghịch thiên, Trương Tiểu Lâm đối đan kinh cũng tràn đầy chờ mong.

Hắn năng nhìn thấy đan kinh, trước mắt chỉ là đơn giản một chút linh dược tri thức cùng luyện đan giới thiệu vắn tắt, căn bản không có dính đến một chút cụ thể đan dược luyện chế.

Có thần thức liền là không đồng dạng, nhìn cái gì đồ vật lập tức có thể nhớ kỹ, cùng kiếp trước USB cùng ổ cứng rất tương tự, nhìn qua một lần về sau, liền thật sâu in dấu tiến não hải, tốt như chính mình nguyên bản liền biết đồng dạng.

Những kiến thức này tiến vào não hải, cũng không phải là đơn giản nhớ kỹ, mà là hoàn toàn lĩnh hội, tỉ như linh dược, Trương Tiểu Lâm tin tưởng, hiện tại chỉ cần cảm một gốc linh dược tới, hẳn nhất định có thể gọi tên, biết linh dược này là dùng để làm gì.

Trương Tiểu Lâm đột nhiên từ Tu Di Giới Chi lấy ra Tử Dương chân nhân lưu lại mấy bình đan dược, quả nhiên, mỗi loại đan dược khí tức cùng công dụng Quân đã biết, Trúc Cơ Đan Ngưng Chân đan các loại, đều là đánh vỡ bình cảnh, đột phá cảnh giới dùng, mấy loại chữa thương đan dược, nhưng đều là lưu thông máu hóa ứ sinh cơ sinh huyết linh đan.

Quá cường đại, thần thức cái này đồ vật nếu như đến 21 thế kỷ đi đọc sách, chỗ nào cần mười năm học hành gian khổ? Đoán chừng từ tiểu học đến cao trung toàn bộ tri thức, một buổi tối không sai biệt lắm.

Trương Tiểu Lâm vui sướng trong lòng, không cách nào nói nên lời, một là thần thức cường đại, hai là Thanh Nang truyền thừa cường đại, ba là Tử Dương chân nhân trong giới chỉ cái này chút đồ vật, đơn giản liền là bảo vật vô giá nha! Có những này đan dược, tu luyện không có bình cảnh không nói, chữa thương giải độc đan dược, hoàn toàn là nhiều một chút bảo mệnh thủ đoạn.

Thức hải bên trong bởi vì có Thanh Nang truyền thừa nguyên nhân, không ngừng mở rộng, vậy mà tạo thành một cái tiểu không gian, Trương Tiểu Lâm thông qua nội thị, nhìn thấy mình Thức hải sương mù mông lung một mảnh, có vẻ như còn có thật rộng lớn địa phương còn chờ khai phát.

Thức hải lớn nhỏ trực tiếp quan hệ đến về sau thần thức mạnh yếu, Trương Tiểu Lâm mặc dù trước mắt thần thức ngoại phóng mới bất quá khoảng một trượng, nhưng về sau phân chiến tiềm lực lại là mười phần kinh khủng. Thanh Nang trong truyền thừa đặc thù linh khí, có thể tự động tại hắn Thức hải mở đất Quảng, dù cho có chút tổn hại, lại lại có thể tự động chữa trị. Đương nhiên, những này phần lớn trong giấc mộng hoàn thành, Trương Tiểu Lâm mình cũng không biết.

Trong đêm tu luyện mấy canh giờ, đem Thanh Nang truyền thừa cẩn thận cắt tía một lần, sắc trời đã Đại Lượng.

Rất kỳ quái, Trương Công Lược thế mà không có tới nhìn chính mình.

Đưa bữa sáng nha hoàn tiến đến, Trương Tiểu Lâm nhin không được hỏi một câu, biết được Trương Công Lược trước kia liền phụng chiếu tiến cung.

Kỳ quái, án lý thuyết, Thái Thượng Hoàng đều đã chết, làm Thái y viện viện trưởng, ấn lúc vào triều là được, làm sao lại sáng sớm phụng chiếu tiến cung? Chẳng lẽ lại xảy ra chuyện rồi?

Không đến buổi trưa, Trương phủ bỗng nhiên đại loạn.

Trương Tiểu Lâm cũng bị phụ thân mang đến đại sảnh thương nghị đại sự, từ khi Trương Tiểu Lâm pháp trường kêu oan cứu được một nhà hơn tám mươi miệng về sau, toàn bộ Trương phủ đối với hắn trong lòng còn có kính sợ, không có người coi hắn là thành một cái 12 tuổi tiểu oa nhi đối đãi, hắn tiến vào phòng nghị sự, tất cả mọi người cảm thấy bình thường nhất cực kỳ.

"Phụ thân đại nhân, lại xảy ra chuyện gì?" Trương Tiểu Lâm kỳ quái hỏi.

"Ài, Trường Lạc công chúa bị rắn cắn, hiện tại tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc ở giữa, người tổ phụ một đã sớm tiến cung, chúng thái y thúc thủ vô sách, ngay tại vừa rồi không lâu, cây số truyền đến tin tức, nếu là Trường Lạc công chúa chết rồi, những này thái y một cái cũng đừng hòng sống." Trương Xuân Hòa thở dài một tiếng nói.

"Phụ thân, tranh thủ thời gian đưa ta tiến cung, có lẽ còn kịp."

"Người? Có thể làm sao? Nếu như không có nắm chắc, cũng không cần đi tham gia, đây cũng không phải là đùa giỡn." Tất cả mọi người trở mắt nhìn Trương Tiểu Lâm, Trương Xuân Hòa lại có chút lo lắng, Trương Công Lộc là Ngũ phẩm đại quan, cũng là Trương phủ dựa vào, hắn như là chết, Trương phủ liền chỉ còn trên danh nghĩa. Nhưng Trương Tiểu Lâm là Trương Xuân Vượng nhi tử, huyết mạch chí thân, đưa nhi tử vào miệng cọp sự tình, ai cũng sẽ không nguyện ý.

"Nếu như kịp thời xử lý, vẫn có niềm tin, bị cái gì rắn cắn tổn thương biết không?"

"Rắn đã tìm được, chưa hề không ai thấy qua loại rắn này, nghe nói là đầu bạc hắc thân quái xà."

"Không nên do dự, tranh thủ thời gian đưa ta tiến cung."

Trương Tiểu Lâm biết rõ đầu thời nhà Đường lịch sử, biết Trường Lạc công chúa tại Lý Thế Dân cùng Trường Tôn hoàng hậu trong lòng địa vị, nếu như Trường Lạc công chúa có cái gì không hay xảy ra, này một đám thái y bao quát Trương Công Lộc ở bên trong hoàn toàn có khả năng bị tập thể chặt đầu.

Trương Xuân Hòa ra roi thúc ngựa, đem Trương Tiểu Lâm đưa vào hoàng cung, Trương Công Lộc thấy một lần Trương Tiểu Lâm, không khỏi nhíu mày nói: "Người tới làm gì? Còn không trở về từ đường hối lỗi? Người dám ngỗ nghịch tổ phụ hay sao?"

Đường đại, ngỗ nghịch là đại bất kính hành vi, kẻ nặng nhưng xử tử.

Trương Tiểu Lâm lại biết tổ phụ lúc này là nghĩ bảo vệ mình, cũng không phải là muốn cho mình trị tội.

"Gia gia, trước hết để cho ta xem một chút công chúa đi."

"Đúng thế, liền để tiểu thần y xem một chút đi." Bên cạnh những này các thái y từng cái mở hôi đầm đìa, tựa như người chết chìm bỗng nhiên trông thấy một cọng cỏ đồng dạng.

"Ai." Trương Công Lộc thở dài một tiếng, hung hăng trừng mắt nhìn Trương Xuân Hòa một chút, mang theo Trương Tiểu Lâm tiến vào Trường Tôn hoàng hậu tam cung.

Trường Lạc công chúa gọi Lý Lệ Chất, là Lý Thế Dân cùng Trường Tôn hoàng hậu sở sinh, một mực được tôn sùng là trên lòng bàn tay mình châu, Trình Quán bảy năm sơ gả cho cậu ruột nhi tử Trường Tôn Xung, Thái Thượng Hoàng băng hà về sau, lập tức trở về hoàng cung vội về chịu tang, nhưng không ngờ tại hậu hoa viên bị Độc Xà cắn một cái, hiện đã hôn mê bất tỉnh.

Hôn mê bất tỉnh!

Phong Độc Xà!

Độc Xà phân Phong độc cùng hỏa độc, Phong độc tổn hại đã thương người thần thức hệ thống, vết thương không đỏ không sưng, rất nhanh tiến vào hôn mê. Hỏa độc thì sưng đỏ, đau đớn lợi hại.

Tướng so với dưới, Hỏa Độc xà cắn bị thương mặc dù sưng đau lợi hại, lại dễ dàng giải độc, Phong độc mặc dù không có nhiều ít thống khổ, nhưng tỉ lệ tử vong cao.

Trường Lạc công chúa lúc này hai mắt nhắm nghiền, mặt lộ vẻ thống khổ thần sắc, vết thương ở bên trái chân, đã sưng đỏ sắp trương mở ồng quần.

A?

Trương Tiểu Lâm có chút kỳ quái, loại rắn này Phong độc hỏa độc cũng có!

Không phải phổ thông Độc Xà.

Trị liệu Độc Xà cắn bị thương, trực tiếp nhất biện pháp, trước a máu độc sắp xếp ra ngoài thân thể, giảm bớt thể nội độc tố.

Trương Tiểu Lâm thật chuẩn bị tiến lên hút ra độc tố, bỗng nhiên giật mình, đây chính là công chúa, bị một cái nam tử xa lạ dùng miệng tiếp xúc thân thể, nàng còn làm người như thế nào nha?

Nghĩ đến nơi này, không khỏi âm thầm xuất mồ hôi lạnh cả người.

"Đến, lập tức gọi tới hai mươi cái cung nữ."

Chúng thái y mê mang, trị liệu Độc Xà cần bị thương, người không tranh thủ thời gian cho toa thuốc sắc thuốc, gọi cung nữ làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Âm mưu

Trương Tôn hoàng hậu nghe nói trị liệu công chúa độc rắn, cần hai mươi tên cung nữ, mà bị tuyển nhập cứu chữa công chúa cung nữ sớm đã sợ hãi người, có khóc có gầy có đứt khoát dọa đến co quắp ngã trên mặt đất, cảm thấy can hệ trọng đại, liền vội vàng đuổi tới tầm cung.

Trương Tôn hoàng hậu cảm thấy những ngày này chuyện phát sinh thực tế quá nhiều, đầu tiên mình viêm ruột thừa, sinh tử một đường lúc lại bị Trương Tiểu Lâm xé ra bụng chữa khỏi, ngay sau đó Thái Thượng Hoàng băng hà, Trương Lạc công chúa tới vội về chịu tang lại bị rắn cắn, việc này thực tế quá nhiều,, nghĩ tới những này trong lòng không chịu được có chút bối rối, nhưng mới vừa vào cửa nhìn thấy Trương Tiểu Lâm tiểu quý đầu này đứng tại nơi đó chỉ huy nhọc nhằn, lập tức cảm thấy hoảng loạn trong lòng lập tức có chủ tâm cốt.

Đám người gặp qua hoàng hậu, liền đứng ở một bên nhìn cái này tiểu lâm như thế nào cứu chữa Trương Lạc.

Trương Tiểu Lâm gặp bọn cung nữ khóc sụt sùi, có chút nổi giận, quát to một tiếng nói: "Cũng không phải muốn mạng của các người, khóc cái gì khóc? Tất cả câm miệng."

Cung nữ gặp hoàng hậu tới, cũng không dám lơ đãng, vội vàng đều ngừng thút thít.

"Các người xếp thành hàng, mỗi người đi lên, tại miệng vết thương dùng sức hút ba ngụm máu, nhớ kỹ, hút ra về sau lập tức phun ra, không muốn tại trong miệng dừng lại, mỗi người ba miệng về sau, dùng rượu để súc miệng, không có việc gì."

Loại này thổ biện pháp kỳ thật tại lúc ấy nông thôn trong sơn dã bách tính đã sẽ dùng, nhưng chính quy Hoàng gia bệnh viện, làm sao có thể dùng loại này thổ rúng rằng biện pháp đâu? Bọn hắn có được cả nước thầy thuốc giỏi nhất, tốt nhất được liệu, bởi vậy dần dà, ngay cả loại này thổ biện pháp tại ngự y viện đã không có truyền thừa.

"Không cần nhìn, đều dựa theo tiểu lâm nói đi làm." Trương Tôn hoàng hậu gặp mọi người còn đang do dự, vội vàng nói một tiếng.

Hoàng hậu ý chỉ dù sao không ai dám chống lại, hai mươi tên cung nữ một lần xếp thành hàng, từng cái quý ở Trương Lạc trước giường, bưng lấy Trương Lạc công chúa chân ngọc dùng sức hút.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem các nàng phun ra huyết đều là đen nhánh máu độc, âm thầm thở dài một hơi, còn tốt, độc rắn còn chưa hoàn toàn khuếch tán.

Thẳng đến thứ mười bảy cái cung nữ dùng sức hút vài hơi, phun ra mới là ám dòng máu màu đỏ, thứ mười chín cái cung nữ hút qua về sau, phun ra chính là máu tươi.

Phía trước mười mấy cung nữ hút qua về sau, cảm thấy bờ môi chết lặng, có chút đầu mục mê muội, Trương Tiểu Lâm an bài bọn hắn đi nghỉ ngơi, phục dụng một chút thái y của mở giải độc phương thuốc, Trương Tiểu Lâm biết cũng không lo ngại.

Trương Tôn hoàng hậu nhìn xem sắc mặt đã kinh biến đến mức hồng nhuận Trương Lạc công chúa, trên mặt lộ ra đáng tươi cười, đối Trương Tiểu Lâm hỏi: "Tiểu lâm, còn cần uống thuốc sao?"

Trương Tiểu Lâm nhìn thoáng qua chúng thái y, vội nói: "Đương nhiên muốn ăn, thái y của mở đơn thuốc rất tốt, cứ dựa theo bọn hắn đơn thuốc ăn đi."

Chúng thái y lập tức từng cái hôn hờ ra mặt, đối Trương Tiểu Lâm vái chào, thiên ân vạn tạ mà đi.

Trương Công Lược trong lòng cũng cao hứng, bất quá có chút lo lắng, đây là ta kia cái nhất như chuột cháu trai sao? Mới 12 tuổi, vậy mà như thế sành

sỏi, ai, đều là cho trận kia chém đầu cả nhà tai họa bức đi ra a! Nếu không phải như thế, ta cháu trai này còn tại học đường học từ nói thơ mây đầu.

"Báo!"

"Ủm? Làm sao báo đến nơi này tới? Chuyện gì?" Trương Tôn hoàng hậu có chút kinh ngạc, hoàng cung thị vệ theo đạo lý sẽ không tiến hậu cung, tiến vào hậu cung đều là thái giám.

"Khỏi bẩm Hoàng hậu nương nương, vừa mới tại ngự hoa viên lại bắt được một đầu tập kích công chúa cái chủng loại kia đầu bạc răn, Hoàng Thượng mệnh ta hoá tốc chạy tới hậu cung báo cáo, lúc ra cửa nhất định phải cẩn thận."

"Hô nháo! Đường đường hoàng Cung Đại bên trong, lại có Độc Xà? Các người những thị vệ này là làm ăn gì." Hoàng hậu nương nương nghe vậy giật tim mặt nói: "Lập tức tìm kiếm toàn diện, không thể buông tha một đầu Độc Xà, nếu như lại phát hiện có răn, liền bắt các người là hỏi."

"Vâng." Thị vệ nom nóp lo sợ chuẩn bị ra ngoài, Trương Tiểu Lâm ngẩng đầu nhìn một cái, thị vệ trên thân đã bắt đầu giọt mồ hôi.

"Chậm, cái này vị đại ca, có thể hay không mang ta đi nhìn xem đây là cái gì răn." Gặp thị vệ muốn đi, Trương Tiểu Lâm vội vàng tiến lên nói.

"Vâng, Trương thần y mời đi theo tiểu nhân."

Hai người tới ngự hoa viên đằng sau, quả nhiên nhìn thấy mấy cái thị vệ giương cung bạt kiếm, như lâm đại địch tại tự học điều tra, trên mặt đất một đầu Độc Xà y kinh đầu một nơi thân một nẻo, Trương Tiểu Lâm xem xét, đầu răn hiện lên hình tam giác, toàn thân trắng như tuyết, từ bảy tắc chỗ bắt đầu, lại là đen nhánh lân giáp.

Đầu bạc khuê, lại là đầu bạc khuê!

Loại răn này sinh trưởng tại độ cao so với mặt biển năm ngàn mét trở lên cao nguyên, kịch độc vô cùng, bình thường chỉ có Thanh Tàng cao nguyên bên trên mới có nha? Làm sao lại đột nhiên chạy đến hoàng cung tới? Mà lại còn không chỉ một đầu, trong này có âm mưu!

Trương Tiểu Lâm không dám thất lễ, lập tức đi vào Trương Tôn hoàng hậu tẩm cung, hai tay vịn bụng ra Trương Lạc công chúa mí mắt, nhìn thoáng qua con người, quả nhiên nhỏ như lỗ kim.

Đầu bạc khuê độc tố cùng cái khác bất luận cái gì độc khác biệt, trúng độc về sau trực tiếp phá hủy người bên trong khu thần kinh, chẳng những tỉ lệ tử vong cực cao, mà lại coi như thành công giải độc, người cũng rất khó tỉnh táo lại, nói cách khác, trúng loại độc này người, coi như không chết, cũng là người thực vật.

Vấn đề nghiêm trọng!

"Hoàng hậu nương nương, ta nhất định phải lập tức gặp Hoàng Thượng, can hệ trọng đại!"

"Chuyện gì vội vã như vậy?" Trương Tôn hoàng hậu gặp Trương Tiểu Lâm thần sắc, vội nói.

"Cái này răn là có người bỏ vào đến, mà lại không là bình thường người."

Trương Tôn hoàng hậu nghe xong, lập tức gấp, bận bịu mang theo Trương Tiểu Lâm tiến về bình phục cung, Thái Thượng Hoàng xử lý tang sự địa phương.

Lý Thế Dân nghe xong, cũng mộng, đây là ai? Lá gan cũng quá lớn đi, dám thả Xà đảo hoàng cung đến? ,

"Hoàng Thượng, vì thần cảm thấy, lúc này không giống Tiểu Khả, bởi vì loại răn này chúng ta nơi này không có, càng không có giải được, loại răn này gọi đầu bạc răn cạp nong, chỉ có Thanh Tàng cao nguyên độ cao so với mặt biển năm ngàn mét trở lên mới có, bởi vậy ta hoài nghi hoàng cung không chỉ một đầu hai đầu đơn giản như vậy, khả năng có mấy trăm đầu; tiếp theo, đây là một lần có dự mưu có kế hoạch sự kiện, chủ yếu muốn mượn Thái Thượng Hoàng băng hà trong lúc đó, nhiễu loạn hoàng cung trật tự, hậu kỳ khả năng có lớn hành động quân sự."

"Người nói là loại răn này không phải chúng ta bản địa phương?"

"Đúng, tuyệt đối không phải, loại răn này tại Y Thánh trong truyền thừa có kỹ càng ghi chép, chỉ có cao nguyên địa khu mới có."

"Đợi chút nữa, người mới vừa nói Thanh Tàng cao nguyên là nơi nào? Trăm làm sao chưa nghe nói qua cái này địa phương?"

Trương Tiểu Lâm đầu lập tức lớn, Đường triều người chung phòng bệnh cái này cách gọi, Đường triều a Thanh Tàng cao nguyên gọi là Tây Vực, Thổ Phiên, Trương Tiểu Lâm vừa rồi quỳnh lên bật thốt lên nói ra Thanh Tàng cao nguyên, luôn luôn đối địa tên phi thường miễn cảm Lý Thế Dân làm sao không hỏi thăm mình bạch.

"Hoàng Thượng, vì thần quê quán một vùng Phương Ngôn bên trong, đem Tây Vực, Thổ Phiên, Tây Hạ một vùng gọi chung là Thanh Tàng cao nguyên, bởi vì những cái kia địa phương địa thế tương đối cao."

"Ủm, có đạo lý." Lý Thế Dân gật đầu, lập tức phân phó nói: "Người tới, tuyền Trình Xử Lượng."

Chỉ chốc lát, Ngự Lâm quân đô đốc Trình Xử Lượng nhanh chân bước vào đến khấu kiến.

"lập tức tay điều tra thành Trường An ngoại lai nhân viên, nhìn có không có Thổ Phiên mặt thám, mặt khác, tìm một chút bắt rắn người tiến cung bắt rắn."

"là." Trình Xử Lượng lĩnh chỉ xuất cung, hẳn biết lần này can hệ trọng đại, Thánh thượng thể mà Tại Thái thượng hoàng lĩnh đường an bài hẳn làm những việc này, nói rõ tình huống khẩn cấp.

Trình Xử Lượng là Trình Giáo Kim nhi tử, cũng là Lý Thế Dân con rể, xuất cung về sau, không bao lâu, thành Trường An lập tức nháo nha nháo nhác khắp nơi, toàn bộ khách sạn khách sạn toàn bộ bị không chế lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Hút máu quá nhiều

Lý Thế Dân từ trước đến nay sát phạt quả quyết, Lôi Lệ Phong Hành, trong chốc lát, liền an bài gian tế loại bỏ cụ thể hành động, Ngự Lâm quân tiến cung bắt rắn các loại công việc, Trương Tiểu Lâm lại một lần nữa thấy được hoàng quyền ở thời đại này cường đại.

Toàn bộ hoàng cung như lâm đại địch, mấy ngàn Ngự Lâm quân nhào vào hậu hoa viên, lập tức, giả Sơn Hoa mộc chờ tao ương, vì không buông tha một tác địa, Ngự Lâm quân tiến hành thăm thức lục soát, đào ba thước đất, tìm kiếm đầu bạc rắn cạp nong.

Trải qua một ngày một đêm tìm kiếm, quả nhiên tìm được năm mươi mấy đầu đầu bạc rắn cạp nong, còn ngoài ý muốn tại giả Sơn Hoa vườn chờ địa phương, đào được không ít vàng bạc châu báu cùng Hoàng gia trân quý đồ trang sức, hết thảy bên trên giao cho hậu cung tổng quản chỗ.

Thế mà thật tìm được năm mươi mấy đầu đầu bạc rắn cạp nong, cả triều văn Võ Đại thần lập tức quá sợ hãi.

Lý Thế Dân cũng cảm nhận được tính nghiêm trọng của vấn đề, thật chẳng lẽ giống Trương Tiểu Lâm giảng giống nhau là một trận có dự mưu âm mưu?

Không để ý tới tang lễ, Lý Thế Dân vội vàng triệu tập văn Võ Đại thần vào triều nghị sự.

Trên Kim Loan điện, văn võ bá quan thân mang màu trắng áo gai, xếp hàng đứng thẳng, ba hô vạn tuế về sau, Lý Thế Dân đưa tay, chúng nhân tề ngẩng đầu.

"Vội vàng triệu tập các vị ái khanh vào triều, là bởi vì có chuyện lớn muốn thương nghị, tất cả mọi người biết, Trường Lạc công chúa tại hoàng cung thể mà bị rắn cắn, thật sự là chuyện cười lớn, hoàng cung lại có rắn, mà lại là kịch độc đầu bạc rắn cạp nong, còn sẽ không một đầu, hôm nay Ngự Lâm quân tìm ra năm sáu mươi đầu nhiều, đều là thuần một sắc đầu bạc rắn cạp nong. Theo trầm biết, loại rắn này chỉ có Tây Vực cùng Thổ Phiên một vùng mới có, làm sao lại đột nhiên chạy đến Trường An đến đâu? Mà lại thành quân kết đội tiến vào hoàng cung?"

"Hoàng Thượng, những này vực ngoại Độc Xà nhất định là ngưỡng mộ Hoàng Thượng văn thành vô đức, đặc biệt không xa vạn dặm mà tới..." Trình Giáo Kim nghe xong vội vàng tiến lên tâu nói.

Lý Thế Dân đối cái này tên dò hơi thật sự là không lời nào để nói, chỉ là vung tay lên: "Trình ái khanh, ngưỡng mộ quả nhân, cũng không cần cần bị thương quả nhân nữ nhi đi."

Đám người xì xào bàn tán, nghị luận không ngớt, trong lúc nhất thời lại không có người đứng ra nói chuyện.

Lý Thế Dân cảm thấy thất vọng, không nghĩ tới cả triều văn võ, kiến giải vậy mà không bằng một đứa bé.

"Báo, Vũ Lâm Quân thống soái Trình Xử Lượng yết kiến."

"Tuyên."

"Tuyên Trình Xử Lượng yết kiến!"

"Trình ái khanh, trăm mệnh người tra rõ thành Trường An vực ngoại gian tế, nhưng có kết quả?"

"Hồi bẩm Thánh thượng, hôm nay đột nhiên phong tỏa thành Trường An, tra rõ các đại khách sạn, bắt được Thổ Dục Hồn Mộ Dung thị hơn mười người, cũng tại bọn hắn ở địa phương tìm tới đầu bạc rắn cạp nong một số, cắn chết không ít Vũ Lâm Quân binh sĩ."

Lý Thế Dân đột nhiên đứng thẳng lên, cắn răng nói: "Thỏ Dục Hồn, trăm thê phải diệt người."

"Báo!"

"Khởi bẩm bệ hạ, thu được sáu trăm dặm khăn cấp văn thư."

"Nhanh trình lên."

Lý Thế Dân nhìn xong khăn cấp văn thư, cũng không ngồi yên nữa, đứng lên bước đi thông thả hai bước, đột nhiên nói: "Lý Tĩnh nghe chi, trăm mệnh người vì Tây Hải đại nguyên soái, lập tức khởi binh mười vạn, lập tức lên đường, diệt Thỏ Dục Hồn."

"Lý Tĩnh lĩnh chi." Tuổi gần cổ hi lão tướng Lý Tĩnh vượt qua đám người ra, thanh âm to nói.

"Bệ hạ nghĩ lại." Phòng Huyền Linh thấy một lần Lý Thế Dân một lời không hợp liền muốn phát binh, vội vàng tiến lên nói.

Nguy Chính thấy một lần cũng đứng ra nói: "Bệ hạ, cái này sáu trăm dặm khăn cấp văn thư giảng thứ gì? Không bằng mọi người thương nghị một phen lại làm định đoạt."

"Buổi sáng, Trường Lạc công chúa bị Độc Xà cắn bị thương, đến nay sinh tử không rõ, Thái y viện Trương Công Lược cháu Trương Tiểu Lâm trông thấy Độc Xà hình dạng, liền nói, rắn này cũng không phải là bản thổ chỗ sinh, chính là Thổ Phiên Tây Vực độc hữu đầu bạc rắn cạp nong, cũng nói đây là một trận âm mưu, lập tức sẽ có trên quân sự hành động, thả rắn vào cung, chính là muốn xáo trộn ta Đại Đường hệ thống chỉ huy, trước đề chúng ta tự loạn trận cước."

Bắt đầu trăm làm sao cũng không tin, thế nhưng là, đầu thứ hai rắn xuất hiện.

Về sau, cung trong vậy mà tìm ra năm sáu mươi đầu đầu bạc rắn cạp nong, trăm không thể không tin, lúc này mệnh Trình Xử Lượng tra rõ thành Trường An vực ngoại nhân viên, quả nhiên tra ra Thỏ Dục Hồn Mộ Dung nhất tộc.

Cái này sáu trăm dặm khăn cấp văn thư nói, Thỏ Dục Hồn mấy vạn thiết kỵ, nhiều ta biên cảnh, Tây Lương đã phá.

Thỏ Dục Hồn, mượn Thái Thượng Hoàng băng hà cơ hội, phạm ta Thiên Uy, rắp tâm ác độc đến cực điểm, xa đâu cũng giết!"

Lý Thế Dân vỗ long án, trợn mắt tròn xoe.

Gặp Lý Thế Dân xuất binh chi ý đã quyết, đám người cũng là không nói gì nữa, xem ra Thỏ Dục Hồn lần này sớm có dự mưu, thừa dịp Thái Thượng Hoàng băng hà cơ hội, trước thời gian khởi sự.

Triều đình sáu trăm dặm khăn cấp văn thư lập tức bay đưa các nơi, các nơi Tiết Độ Sứ lập tức điều binh khiển tướng, gấp rút tiếp viện Lương Châu, một bên tiến hành chặn đánh, một bên chờ đợi Lý Tĩnh đại quân.

*

Trương Tiểu Lâm tại hậu cung vì Trường Lạc công chúa chi bệnh sầu muộn, Trường Lạc mệnh là bảo vệ, thế nhưng là đầu bạc rắn cạp nong chi độc đã tổn thương thân kinh, muốn nâng tỉnh lại, cũng không phải kiện chuyện dễ dàng.

Chúng thái y cùng Trường Tôn hoàng hậu gặp Trương Tiểu Lâm đi tới đi lui, cau mày, không biết sao.

Trường Tôn hoàng hậu nói: "Tiểu lâm, cái này như thế đi tới đi lui, đem bản cung đầu đều chuyển choáng, có thể hay không dừng lại nha."

"Hoàng hậu nương nương, cái này đầu bạc rắn cạp nong chi độc hết sức lợi hại, Trường Lạc công chúa cát nhân thiên tướng, tính mệnh đã không lo, nhưng là muốn cho nàng tỉnh lại, thật không dễ dàng a."

"Cái gì? Trường Lạc không phải ngủ thiếp đi nha?" Trường Tôn hoàng hậu kinh hãi nói.

"Không phải đơn giản ngủ thiếp đi, mà là độc rắn nhập não." Trương Tiểu Lâm không thể không ăn ngay nói thật.

"Cái này nhưng như thế nào cho phải." Trường Tôn hoàng hậu ngã ngồi tại trên giường phượng, ngây ra như phỗng.

"Hoàng hậu nương nương không cần lo ngại, Trường Lạc công chúa cát nhân thiên tướng, nhất định sẽ không có chuyện gì." Lão thái y Vương Tự Hi một lòng muốn cho nương nương phân ưu, tiến lên tấu nói.

"Vương thái y có gì thượng sách?"

Vương Tự Hi trong cung tư cách già nhất, là Thái y viện Phó viện trưởng, qua nhiều năm như vậy một mực bị Trương Công Lược đè ép một đầu, không có ngày nổi danh, gặp cơ hội này vội vàng nói: "Khởi bẩm nương nương, lão thần hành y tế thế gần sáu mươi năm, đối các loại nghi nan tạp chứng rất có nghiên cứu, Trường Lạc công chúa lần này độc rắn cắn dù đã thanh, nhưng là bị người hút máu quá nhiều, lấy về phần gây nên hôn mê bất tỉnh, chỉ cần bổ huyết Dưỡng Khí, không ra mấy ngày, nhất định chuyển nguy thành an."

Bị người hút máu quá nhiều? Trương Công Lược chửi mẹ tâm đầu có.

Trương Tiểu Lâm hừ một tiếng nói: "Lúc ấy Vương thái y ngài cũng ở tại chỗ, hẳn là ngài có càn tốt biện pháp?"

"Ngược lại là không có, bất quá trị bệnh cứu người, lúc có cái độ, hút máu dù sao thương thân, nên có chừng có mực, hăng quá hoá dở a."

"Ha ha." Trương Tiểu Lâm tức giận vô cùng mà cười, đối Trương Tôn hoàng hậu khom người thì lễ nói: "Hoàng hậu nương nương, đã Vương thái y thực đã có cứu người thượng sách, không bằng"

"Vương thái y, người có chắc chắn hay không."

"Vi thần xem xét nhìn một chút, công chúa điện hạ bởi vì mất máu quá nhiều, gây nên hôn mê, chỉ cần ích khí dưỡng huyết, điều dưỡng mấy ngày, liền có thể khôi phục."

Lúc đó Trường Lạc công chúa tình huống nguy cấp, mạng sống như treo trên sợi tóc, không có gặp gia hỏa này ra mặt, bây giờ độ nguy hiểm qua, lại nói là bị người hút máu đưa tới, cái này cái mũi chụp trên đầu nhưng có hơi lớn nha!

Hút máu quá nhiều? Trương Tiểu Lâm cũng ngây ngẩn cả người.

Trường Lạc công chúa trước mắt loại tình huống này, liền xem như phóng tới 21 thế kỷ có huyết thanh thời đại, giải độc về sau cũng rất khó tỉnh lại, chỉ là có vấn đề ghi lại, chủ yếu là bên trong khu thần kinh tổn thương nghiêm trọng, chân chính bên trong khu thần kinh tổn thương, trừ phi là thần tiên hạ phàm, nếu không!

Thần tiên?

Trương Tiểu Lâm trong lòng đột nhiên vui mừng, có biện pháp, hẳn cần mê trong nháy mắt không phải có Tiên gia linh đan sao?

Nếu như Tử Dương chân nhân giải độc đan còn cứu không được Trường Lạc công chúa, còn không bằng làm khối đầu hũ đâm chết được rồi.

Lập tức lặng lẽ nói: "Hoàng hậu nương nương, đã Vương thái y có biện pháp, vi thần tởm trước tránh một chút, trở về nghiên cứu thêm một chút, Trường Lạc công chúa liền phiền phức Vương thái y."

"Không phiền phức, không phiền phức, có thể vì công chúa hiệu lực, là vi thần phúc khí."

Trương Tôn hoàng hậu lúc đầu đối Vương thái y lời nói có chút hoài nghi, bất quá thấy hẳn như thế có nắm chắc, vừa gật đầu nói: "Tốt a, Trương thái y, tiểu lâm, các người cùng vất vả, liền nghỉ ngơi một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Vẽ bùa

Thổ Dục Hồn lần này âm mưu dương mưu cùng tiến lên, triệt để chọc giận Lý Thế Dân, một bên điều binh khiển tướng, một bên chủ trì Thái Thượng Hoàng tang sự.

Cũng may Trường Lạc công chúa đã không có nguy hiểm, chỉ là tạm thời tỉnh không đến, gấp cũng vô dụng.

Trường Lạc bên kia có Vương thái y hứa hẹn, Trương Tôn hoàng hậu liền để Trương Công Lược cùng Trương Tiểu Lâm về nhà nghỉ ngơi, đối với Vương thái y sự tình, Trương Công Lược buồn bức không vui, Trương Tiểu Lâm cười nói: "Gia gia, người không phải là vì Vương thái y sự tình không cao hứng đi."

"Thật là tiểu nhân hành vi, vậy mà ác ý hãm hại người, thực có thể nhìn không thể nhẫn nhục."

"Hẳn là tự chui đầu vào rọ, gia gia người liền xem đi."

"Người có biện pháp?"

"Nọc rắn này tổn thương chính là thần hồn, há lại được thạch có thể chữa trị, ta muốn chế tác phù lục, an thần định phách, Trường Lạc công chúa mới có thể tỉnh dậy."

"Ồ nháo! Bác sĩ truyền nhân vậy mà tin tưởng những cái kia chữ như gà bới?"

"Gia gia, người sai, chuyện xưa Y Thánh, đều có phương diện này truyền thừa, Hoàng Đế Nội Kinh bên trong giảng đến chúc từ thuật, không phải liền là lợi dụng tinh thần ý niệm chữa bệnh sao?"

"Đây chẳng qua là truyền thuyết."

"Sớm đi trời, Viên Thiên Cương đến đây."

"Ta nghe nói, nghe nói là chuyên môn tới tìm người?"

"Đúng vậy, ta tại trên đường cái, liền một cái Kinh Châu đô đốc nữ nhi, bị hấn biết, liền sang đây xem ta, chúng ta nói đến, về sau hấn hấn để ta kêu hấn lão ca, chúng ta ngang hàng luận giao."

Trương Công Lộc nghe được con mắt Ngưu Đại, nhìn xem Trương Tiểu Lâm lại có điểm không quen biết bộ dáng.

Viên Thiên Cương, ai không biết, đương kim hoàng thượng đều muốn chấp tay xưng tiên sinh nha, không riêng gì biết quá khứ tương lai, còn có thể hô phong hoán vũ, Đẳng Văn Giá Vụ, đây chính là thần tiên nhân vật, vậy mà cùng mình cái này 12 tuổi cháu trai ngang hàng luận giao?

"Thế nào, ngài không tin? Liền là Viên Thiên Cương dạy ta vẽ bùa chi thuật, nói ta rất nhanh sẽ dùng tới, ta một mực không nghĩ tới, biết thẳng đến vừa rồi Vương thái y ra mặt, cứng rắn nói Trường Lạc công chúa hút máu quá nhiều hôn mê, dưới con thịnh nộ mới đột nhiên nhớ lại."

"Đã là sống thần tiên dạy người chi thuật, hấn là hữu dụng." Trương Công Lộc màu đậm hơi chậm nói.

Lần này hồi cung về sau, tổ tôn hai người đều thanh nhàn.

Trương Tiểu Lâm tại Trường An Phố đầu khắp nơi tìm kiếm vẽ bùa chi vật, chu sa giấy vàng ngược lại là dễ dàng tìm tới, chỉ có vẽ bùa sử dụng chi bút, nhất thời tìm không thấy, đành phải tìm một chi thượng đẳng bút lông sói, chuẩn bị luyện tập vẽ bùa.

Bắt đầu chi bắt quá luyện tập thủ pháp, liền dùng phổ thông bút mực tại trên tuyên chi vẽ bùa, đương nhiên vẽ ra đến không có tác dụng gì.

Luyện tập nhiều ngày, Trương Tiểu Lâm tự nhận thủ pháp thuần thục, chuẩn bị chính thức vẽ bùa.

Chu sa làm mực, giấy vàng cắt thành rộng một tấc, dài năm tấc, giết một con chó đen làm ra nửa bát cầu huyết, tại chu sa bên trong điều hoà, Trương Tiểu Lâm chính thức bắt đầu vẽ bùa.

Vốn cho là phổ thông bút lông có thể vẽ bùa, không ngờ phổ thông bút lông sói bút ngay cả cán bút đều là bình thường cây gậy trúc, linh khí ngoại phóng về sau, cũng không thể thông qua cây gậy trúc truyền vào ngòi bút, hạ bút về sau, không có một điểm phản ứng.

Về lên mấy trương, Trương Tiểu Lâm biết, cái này bút lông khẳng định không được.

Kiếp trước nhìn những cái kia tiểu thuyết mạng, phía trên đều nói cái này chút đồ vật chỉ có cổ vật thị trường mới có, vì cái gì không đi cổ vật đồ cũ thị trường?

Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm hưng phấn một chút, lập tức đi ra ngoài.

Trường An Phố xác thực có cổ vật đồ cũ thị trường.

Trương Tiểu Lâm không kịp chờ đợi tiến vào thị trường, khắp nơi tìm kiếm vẽ bùa ngọc bút, làm cho mấy gia cổ vật chủ tiệm coi là gặp tên điên.

Nguyên lai Tùy Đường đến nay, mọi người trọng phạt nói nhỏ, những cái kia Đạo gia dùng đồ vật, sớm đã xuống dốc.

Mọi người đã không tin trên đời có chân chính linh phù.

Đi hơn phân nửa cái đồ cũ thị trường, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên trong lòng hơi động, ta tại sao muốn nói là vẽ bùa bút nha? Liền nói mua cổ xưa văn phòng tứ bảo không phải.

Quả nhiên, Trương Tiểu Lâm đổi một loại thuyết pháp, tất cả mọi người nhiệt tình tiếp đãi, đem riêng phần mình trân tàng bút mực giấy nghiền lấy ra khoe khoang.

Công phu không phụ lòng người, cuối cùng, Trương Tiểu Lâm tại một nhà treo thu cổ vật trong tiệm, tìm tới một cây Bạch Ngọc cán bút bút lông, nghe chủ cửa hàng giảng, chiếc bút lông này địa vị không nhỏ, đã từng là tôn chân nhân hốt thuốc dùng.

Có phải hay không tôn chân nhân đã dùng qua, Trương Tiểu Lâm tịnh không để ý, hấn quan tâm là, chi này bút từ cán bút đến trước mặt bút hào, đều tản mát ra nhàn nhạt linh khí, xem xét liền là một kiện linh tính chi vật. Về phần có phải hay không điều tình bạch ngạch hồ lông mày hoặc là Lang vương

Bạch Mi, Trương Tiểu Lâm không được biết, nhưng cái này trên lòng linh khí không kém chút nào cán bút.

Trương Tiểu Lâm thở ra một hơi dài, căn bản không có trả giá, lấy hai mươi lượng bạc mua lại chi này bút, đem chủ cửa hàng mừng rỡ nửa ngày không có khép lại miệng.

Linh Bút vẽ bùa quả nhiên khác biệt, tay phải có chút vận khí, linh lực lập tức xuyên thấu qua giấy vàng.

Dựa theo Thanh Nang phù kinh miêu tả, Trương Tiểu Lâm cẩn thận tỉ mỉ vẽ lên mấy trương, không nghĩ tới tay run một cái, trên giấy bỗng nhiên bốc khói, một trương tức đem thành công phù liền hồi phi yên diệt.

Trương Tiểu Lâm cũng không có nhụt chí, một trang giấy ướt sũng vô duyên vô cớ bốc cháy, chứng minh bùa này là thật tồn tại nha, nhất định là mình còn có nào địa phương nắm giữ được không đủ triệt để.

Ngưng thần tĩnh khí, trong đầu một lần lại một lần biểu thị lấy phù lục họa pháp.

Hoạch định một trăm tám mươi thời điểm, Trương Tiểu Lâm phát hiện toàn thân không còn chút sức lực nào, thể nội linh khí đã tiêu hao sạch sẽ.

Đành phải xếp bằng ở bờ đoàn bên trên, tu luyện một hồi, cũng may chỉ là thoát lực mà thôi, khôi phục ngược lại là rất nhanh.

Bảo hồng gần đầu phụ phổi khô, rớt cục, một trương Thanh Tâm phù họa sau khi ra ngoài, linh quang hiển hiện, thể mà không có bốc cháy.

Thành công!

Trương Tiểu Lâm cẩn thận hồi tưởng lại tờ phù lục này họa pháp, nhất bút nhất họa, trôi chảy!

Lại là bút pháp muốn trôi chảy, ở giữa nếu có dừng lại, linh khí liền sẽ cản trở, liền sẽ lửa cháy.

Vẽ bùa trước đó, trước cấu tứ tốt bút pháp đường cong, nhất định phải một mạch mà thành, như nước chảy mây trôi đồng dạng, nửa điểm cản trở cũng không được, đây chính là phù lục tinh túy chỗ.

Ngộ ra được vẽ bùa phương pháp, Trương Tiểu Lâm hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, liên tục lại vẽ lên mấy trăm tám, xác suất thành công lại đã đạt tới 6% đáng vẽ.

Linh lực một lần lại một lần hao hết, một lần lại một lần tu luyện khôi phục, Trương Tiểu Lâm ngạc nhiên phát hiện, tu vi của mình tại tranh này phù khôi phục quá trình bên trong, lại tiến bộ không ít, cái này cũng được? Trương Tiểu Lâm có chút vui vô cùng.

Trương Tiểu Lâm vẽ phù lục không có phẩm cấp, chỉ là một chút người bình thường gia dụng Bình An phù, An Thần phù, Thanh Tâm phù các loại, một cái vô tình, hần vậy mà vẽ ra một trương cơ hồ tiếp cận Nhất giai Thanh Tâm phù, phù lục bên trong mãnh liệt linh khí tựa hồ muốn giấy rách mà ra, thần thức rất xa liền có thể quét đến tờ phù lục này.

Trương Tiểu Lâm trong lòng lại cao hứng một hồi, đây chính là to lớn tiến bộ a!

Nhất giai phù lục, đây chính là Luyện Khí ba tầng tu sĩ mới có thể vẽ phù lục nha.

Thời gian ngay tại Trương Tiểu Lâm tu luyện vẽ bùa, vẽ bùa trong tu luyện, một ngày trời đi qua, Trương Tiểu Lâm cảm thấy kỳ quái sự tình, cung trong còn không có tuyền bọn hắn tổ tôn tiền cung, chẳng lẽ Trùng Lạc công chúa thể mà bị cái kia Vương thái y chữa khỏi à nha?

Trương Tiểu Lâm nghĩ lại, chữa khỏi không phải càng tốt sao? Còn bớt đi ta một viên linh đan, đây chính là Tử Dương chân nhân lưu cho Lý Nguyên Bá giải độc đan, trân quý bực nào nha?

Một cái bình bên trong mới tầm mười khóa, ăn một hạt thiếu một hạt.

Ngay tại hần suy nghĩ lung tung thời điểm, Vương công công không đúng lúc đi tới Trương phủ: "Tiểu lâm a, Hoàng Thượng hoàng hậu có chút quái niệm, hi vọng ngươi đi qua một chuyến."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Kim châm độ huyết

Vương công công nói Hoàng Thượng hoàng hậu hơi nhớ nhưng Trương Tiểu Lâm, lời nói này cho bất luận kẻ nào nghe cũng sẽ phải vui vẻ ra mặt, lâng lâng bay lên mới là.

Nhưng Trương Tiểu Lâm nghe, chỉ là ồ một tiếng, liền không có đoạn sau.

Làm làm người hai đời, kinh lịch sinh tử khảo nghiệm Trương Tiểu Lâm tới nói, Vương công công còn chưa mở miệng, hắn liền biết ý đồ đến, Trương Lạc công chúa khẳng định không có tình lại, Trương Tôn hoàng hậu cảm giác đến không có ý tứ mở miệng, liền mời hắn đi qua ôn chuyện, thuận tiện nhìn xem Trương Lạc.

Trương Lạc công chúa là khẳng định phải đi xem, nếu không cái này mấy ngày phù lục chẳng phải là bạch về lên?

Vương công công gặp Trương Tiểu Lâm thế mà giữ im lặng, có chút gấp, nhân tiện nói: "Tiểu lâm a, Hoàng Thượng cùng Hoàng hậu nương nương nhưng tại chờ người đấy."

"Vậy thì đi thôi." Trương Tiểu Lâm đứng lên nói, hắn còn không muốn tốt thế nào ra một hơi này, vừa đi vừa nghĩ đi.

"Không biết Trương thái y có hay không tại phủ thượng?" Vương công công mục đích chuyến đi này, chính là để bọn hắn tỏ tôn tiến về hoàng cung cho Trương Lạc công chúa hội chẩn, chỉ là Trương Tôn hoàng hậu bàn giao Vương công công, muốn rẽ một cái, vì Hoàng gia mặt mũi.

Trương Công Lược sớm đã biết Vương công công ý đồ đến, liền đi ra nói: "Nguyên lai là Vương công công đến, đã Thánh thượng có chỉ, không cần nhiều lời, đi thôi."

Vương công công trong lòng cao hứng, cùng người thông minh nói chuyện liền là sáng khoái.

Trương Tiểu Lâm tỏ tôn hai người cùng Vương công công cùng đi đến hậu cung, quả nhiên gặp Lý Thế Dân cùng Trương Tôn hoàng hậu đều tại, Trương Tôn hoàng hậu kéo qua Trương Tiểu Lâm tay nói: "Hải tử, mau tới đây để mẹ nuôi nhìn một cái, nhiều ngày như vậy cũng không vào cung xem chúng ta."

Trương Tiểu Lâm cảm giác từng đợt buồn nôn, đành phải cưỡng ép cười nói: "Tiểu lâm mấy ngày nay một mực tại trong nhà đọc thuộc lòng y thuật, suy tư cái này đầu bạc rần rập nong chi độc."

"A, nhưng có cái gì tiến triển?" Trương Tôn hoàng hậu nghe xong, vội vàng hỏi.

"Ngược lại là có chút tiến triển, chúng ta trước đi xem một chút đi." Trương Tiểu Lâm cũng không giả mồm, đi thẳng vào vấn đề.

"Lâm mà thật sự là khéo hiểu lòng người." Trương Tôn hoàng hậu từ ái nhìn xem Trương Tiểu Lâm, càng nhìn càng thích.

Trương Lạc tâm cung công chúa, vẫn là phi thường náo nhiệt, hơn mười người thái y đứng yên hai bên, một cái tuổi trẻ anh tuấn thanh niên công tử ngồi tại Trương Lạc công chúa bên giường, không cần hỏi, cái này nhất định là Trương Lạc công chúa trượng phu, Trương Tôn Vô Kỵ nhĩ tử Trương Tôn Xung.

Vương Tự Hi thái y thấy một lần Trương Công Lược cùng Trương Tiểu Lâm tiến đến, sắc mặt lập tức âm trầm xuống nói: "Các người còn tới làm gì?"

Trương Tôn hoàng hậu nghe xong, lập tức cả giận nói: "Lớn mặt, Trương thái y cùng tiểu lâm công tử chính là Thánh thượng mời đến hội chẩn, không e rằng lực."

Vương Tự Hi nghe xong, cúi thấp đầu đứng ở bên cạnh.

Nguyên lai, Vương Tự Hi lúc ấy coi là Trương Lạc công chúa độc rần đã giải, tinh táo lại chỉ là vấn đề thời gian, tựa như nhân cơ hội này âm Trương Công Lược tỏ tôn một chút, mình tốt mượn cơ hội thượng vị, không nghĩ tới sự tình căn bản không phải hắn tưởng tượng như thế, trải qua hơn mười ngày điều trị, kim châm chờ liệu pháp, có thể nói năng nghĩ tới biện pháp cơ bản đã dùng hết, Trương Lạc công chúa không có chút nào muốn dấu hiệu tỉnh lại.

Làm thâm niên thái y, hắn đương nhiên biết, một bệnh nhân hôn mê bất tỉnh vượt qua ba ngày, liền tương đối khó giải quyết.

"Công chúa điện hạ có Vương thái y chính miệng hứa hẹn, điều dưỡng mấy ngày liền sẽ không việc gì, hiện tại đã đi qua hơn mười ngày, cũng đã không việc gì đi." Trương Tiểu Lâm gặp Hoàng hậu nương nương sắc mặt, biết Trương Lạc công chúa khẳng định không có chuyển biến tốt đẹp, liền có ý hỏi một câu.

"Hừ, công chúa điện hạ như không phải là bởi vì người hút máu quá độ, đã thương tâm thần, há hội trường ngủ không tỉnh." Vương Tự Hi lạnh hừ một tiếng nói.

Trương Tiểu Lâm tính trước kỹ càng, đương nhiên không sợ hắn những này mảnh khoe, nói: "Người lúc đó không phải nói mất máu quá nhiều, chỉ cần ích khí dưỡng huyết, liền có thể khôi phục, làm sao người đường đường thái y, sẽ không phải ngay cả cái đơn giản mất máu đều trị không hết a?"

Vương Tự Hi biết tình huống của hôm nay, cũng không thêm đếm xia, lớn tiếng nói: "Hoàng Thượng, công chúa điện hạ bởi vì mất máu quá nhiều, mấy ngày nay mặc dù nhưng đã dùng bổ huyết ích khí chi pháp tiến hành điều dưỡng, nhưng là, dù sao đã thương thần chí, gây nên tâm thần không giao, cho

nên mà không thể tỉnh dậy, vì kế hoạch hôm nay, nhất định phải dùng kim châm độ huyết chi pháp, mới có thể tỉnh lại."

"Kim châm độ huyết? Làm sao cái độ pháp?" Lý Thế Dân có chút hiếu kỳ, hỏi.

"Dùng kim châm đâm vào công chúa điện hạ Kỳ Kinh Bát Mạch phía trên một trăm linh tám cái huyết vị, làm khí huyết tương thông, gọi là kim châm độ huyết." Vương Tự Hi khom người nói.

"Nhiều ngày như vậy người vì sao không cần?" Lý Thế Dân đối với hắn cũng không có sắc mặt tốt, trầm giọng nói.

"Chỉ vì phương pháp này đặc thù, vì thân thực sự không dám dùng."

"Làm sao cái đặc thù pháp?" Trương Tôn hoàng hậu có chút hiếu kỳ hỏi.

"Cái này, cái này sao, bởi vì huyết vị quá nhiều, có rộng khắp phân bố tại thân thể các cái địa phương, cho nên..."

"Đủ rồi, đừng nói nữa." Trương Tôn hoàng hậu cả giận nói.

"Người có phải hay không muốn nói, muốn công chúa thoát quần áo, để người tại nàng toàn thân cao thấp tiến hành kim châm chi thuật?" Trương Lạc công chúa bên người vị kia thanh niên công tử đứng lên, phần nộ quát.

"Trừ cái đó ra, vì thân thực sự nghĩ không ra cái khác biện pháp." Vương Tự Hi nhắm mắt nói.

"Vương thái y, ta nhìn người là sống đủ rồi đi." Lý Thế Dân lạnh hừ một tiếng.

Trương Lạc lấy công chúa chi tôn, cho dù chết, cũng sẽ không đồng ý loại này trị liệu chi pháp, nhất là Trương Tôn Xung nghe được cái này phương án trị liệu, tức giận đến ngay cả Vương thái y mười tám đời tổ tông đều mắng hết.

Làm xã hội phong kiến thời đại một cái trượng phu, dù là tình nguyện mình thê tử chết đi, cũng quả quyết sẽ không đồng ý nàng trần truồng tại mặt khác nam nhân dưới mắt, huống chi còn là công chúa điện hạ.

Thế nhưng là mắng thì mắng, đã không nguyện ý tiếp thu Vương thái y phương pháp trị liệu, Trương Lạc công chúa tạm thời tình không đến tựa hồ cũng không thể trách hắn.

Trương Tiểu Lâm nghe xong, lập tức cảm thấy cái này Vương thái y quá giáo hoạt, trải qua nhiều ngày như vậy trị liệu về sau, hắn đã biết Trương Lạc công chúa không hồi tỉnh tới, liền muốn ra một chiêu này, hắn hiển nhiên đã sớm tính định Hoàng hậu nương nương sẽ không đồng ý phương án của hắn, lúc này mới dùng cái này phương pháp thoát thân.

Trương Tiểu Lâm vỗ tay nói: "Cao! Thật sự là cao!"

Trương Tôn hoàng hậu nghe xong, kỳ quái nói: "Cái gì cao nha?"

"Vương thái y thủ đoạn thật sự là cao." Trương Tiểu Lâm đứng người lên chậm rãi nói: "Lúc bắt đầu, hắn coi là độc rắn dễ giải, công chúa điện hạ chẳng mấy chốc sẽ tỉnh lại, trị được liệu mấy ngày về sau, phát hiện không hợp lý, thế nhưng là lại chính miệng hứa hẹn Hoàng hậu nương nương, sợ nương nương trách tội, liền muốn ra như thế một cái tuyệt diệu chiêu số, biết lấy Đế Hoàng gia chi tôn, tuyệt không dám đồng ý hắn phương án trị liệu, muốn dùng cái này thoát tội, thật sự là cao."

"Lớn mật! Vương Tự Hi, người chẳng lẽ không biết đây là khi quân sao?" Lý Thế Dân nghe xong, lập tức nổi giận.

Vương Tự Hi nghe xong, lập tức quỳ xuống nói: "Hoàng Thượng, vì thân oan uổng, kim châm độ huyết chi pháp, cổ tức cũng có, Trương Tiểu Lâm ngâm máu phun người, mời Thánh thượng cho vì thân làm chủ." Nói xong dập đầu như giả tội.

"Trương Tiểu Lâm, người nhưng có những phương pháp khác để công chúa tỉnh lại?" Lý Thế Dân nhìn xem Trương Tiểu Lâm, trong ánh mắt tràn ngập chờ mong, trong lòng của hắn mười phần mâu thuẫn, đã không nguyện ý ái nữ chết đi, càng không nguyện ý nàng danh tiết thu được chỉ trích.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 19: Công chúa tỉnh

"Hoàng Thượng, kỳ thật, vì thần cùng gia gia về nhà về sau, ngày nhớ đêm mong, cho rằng công chúa điện hạ lần này trúng độc, thụ thương chính là thần hồn, cho nên nghiên cứu chế tạo một loại chữa trị thần hồn đan dược, trang phục công chúa dùng về sau, hẳn là có thể tỉnh lại."

Trưởng Tôn hoàng hậu lại nói: "Lâm, ngươi có chắc chắn hay không?"

"Ngược lại là có tám chín phần nắm chắc."

"Đã có tám chín phần nắm chắc, vậy liền thử một chút đi, thử một lần luôn luôn không sao."

"Hừ, tuyệt đối không thể! Lấy công chúa trước mắt tình trạng, trừ phi kim châm độ huyết, tuyệt đối không thể nâng tỉnh lại." Vương Tự Hi nghe nói Trương Công Lược nghiên cứu ra mới đan dược, nơi nào chịu tin, cái này tân dược là nhất thời bán hội có thể nghiên cứu ra tới sao? Coi như nghiên cứu ra một loại tân dược, còn muốn làm thí nghiệm, nếu như không ai thí nghiệm, đó chính là cảm công chúa làm thí nghiệm, cũng là tử tội nha!

Trưởng Tôn hoàng hậu gặp Vương Tự Hi nói chém đinh chặt sắt, ngược lại là có chút do dự.

Trương Tiểu Lâm thấy một lần cười nói: "Có thể hay không tỉnh lại, đợi chút nữa liền biết, Vương thái y, ngươi gấp cái gì?"

"Hoàng Thượng, Hoàng hậu nương nương, một loại tân dược từ nghiên cứu phát minh đến sản xuất, phải đi qua rất nhiều thí nghiệm cùng cải tiến, cũng không phải là nghĩ đương nhiên liền có thể, thử hỏi loại bệnh này trước mắt lại không có thứ hai lệ, Trương Tiểu Lâm lấy cái gì làm thí nghiệm? Chẳng lẽ Trương Tiểu Lâm dám để công chúa thí nghiệm thuốc hay sao?" Vương Tự Hi gặp Trương Tiểu Lâm cùng Trương Công Lược đã tính trước dáng vẻ, thấp thòm trong lòng, nếu như mình trị mười mấy ngày không có hiệu quả gì bệnh, bị bọn hắn một viên thuốc chữa khỏi, kim châm độ huyết hoang ngôn bị vạch trần, đừng nói mình mất hết mặt mũi, chỉ sợ Hoàng Thượng căn bản không tha cho chính mình.

"Trương thái y, các vị ái khanh, các người thấy thế nào?" Lý Thế Dân nhìn quanh bốn phía, hỏi một câu.

"Khỏi bẩm Hoàng Thượng, Thái y viện dùng tân dược chữa bệnh, xác thực có thí nghiệm thuốc vòng này tiết, bất quá Trương công tử lần trước cho Hoàng hậu nương nương mở đơn thuốc, cũng là mới phương, mà lại liều lượng là cổ phương mấy chục lần, cũng không có bất luận cái gì tác dụng phụ, vì thần cảm thấy có thể thử một lần, vẫn là ẩn ẩn lần lần đồng dạng, để Trương công tử mình trước dùng thử là đủ." Một tên thái y đứng ra khom người nói.

"Hoàng Thượng tuyệt đối không thể, lần trước chỉ là may mắn mà thôi, loại sự tình này nhưng chỉ lần này thôi nha." Vương Tự Hi đau lòng như óc đảo, hẳn là không nói gì cũng muốn ngăn cản Trương Tiểu Lâm cho Trương Lạc công chúa dùng thuốc, bởi vì hắn không đánh cược nổi.

"Trương Tiểu Lâm, ngươi nói xem." Lý Thế Dân bình tĩnh nhìn chúng nhân nói.

"Hoàng Thượng, vì thần cùng tổ phụ căn cứ Y Thánh truyền thừa tâm đắc, nghiên cứu chế tạo viên thuốc này, dùng chín chín tám mươi một loại trân quý dược liệu mới luyện thành thuốc này, chỉ lần này một viên, ăn xong liền không có, chỉ là viên thuốc này bên trong ngàn năm Tử Chi cùng vạn năm thạch nhũ sữa, chính là giá trị Liên Thành, hai loại dược liệu đều là chữa trị tâm thần cực phẩm, có thể ngộ nhưng không thể cầu. Ngoài ra, còn cần trăm năm sâm có tuổi, Đông Hải minh châu, Nam Hải trúc tía cần chờ hi hữu chi vật, trải qua hơn mười ngày nghiên cứu chế tạo mà thành, liền xem như ta Y Thánh truyền nhân, đem tất cả gia sản đều dùng hết, mới luyện chế ra như thế một viên, không có dùng thử phẩm nha."

"Ha ha, ha ha, ha ha, cười chết ta rồi, thật sự là lời nói vô căn cứ, lời nói vô căn cứ nha." Vương Tự Hi gặp Trương Tiểu Lâm nói, cười to nói.

"Làm càn!" Trưởng Tôn hoàng hậu giận dữ nói: "Vương thái y, ngươi quá làm càn, dám gào thét hậu cung?"

Vương Tự Hi đột nhiên ý thức được mình thất thố, sợ đến trắng bệch cả mặt, quỳ rạp xuống đất, không dám lên tiếng.

"Các vị thái y, Trương Tiểu Lâm nói tới dược hoàn bên trong thuốc, thế nhưng là đúng bệnh hốt thuốc?"

"Hoàng Thượng, những dược liệu này ngược lại là trị liệu tâm thần, chữa trị kinh mạch tuyệt hảo thuốc hay, nhưng chỉ ở trong truyền thuyết mới có nha? Chúng ta chưa từng thấy qua."

Kỳ thật Lý Thế Dân đã tin ba phần, trong lòng cũng đồng ý Trương Lạc công chúa cho Trương Tiểu Lâm thí nghiệm thuốc, liền đối với Trưởng Tôn hoàng hậu nhẹ gật đầu.

Trưởng Tôn hoàng hậu quay người đối Trương Tiểu Lâm nói: "Tiểu lâm, ngươi nói thuốc này như thế quý báu, vậy liền không cần thử, nhanh cho Trương Lạc phục dụng đi."

"Hoàng hậu nương nương tuyệt đối không thể, vì thần cho rằng Trương Tiểu Lâm lòng mang ý đồ xấu, mọi người đều biết, bệnh nhân một khi hôn mê vượt qua ba ngày, liền rất khó khôi phục tỉnh lại, Trương Tiểu Lâm nói ăn vào dược hoàn rất nhanh sẽ tỉnh đến, căn bản chính là lời nói vô căn cứ."

Trương Tiểu Lâm gặp Vương Tự Hi không biết tốt xấu như thế, liền cười nói: "Đã như vậy, Vương thái y, chúng ta đánh cược thế nào?"

"Cược liền cược, nếu như công chúa điện hạ phục người thuốc trong vòng một canh giờ tỉnh, liền mời Hoàng Thượng trị tội ta là được." Vương Tự Hi cái này ván cược kỳ thật thuần túy nghĩ vì chính mình thoát tội, chỉ cần Trương Tiểu Lâm thuốc thấy hiệu quả, Vương Tự Hi chịu tội khó thoát, hiện tại hắn cho một cái thời gian hạn chế, liền cược Trương Tiểu Lâm thuốc không thể để cho công chúa trong vòng một canh giờ tỉnh lại, nếu như nói một viên thuốc có thể để cho hôn mê gần hai mươi ngày người trong vòng một canh giờ tỉnh lại, đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng.

"Được." Trương Tiểu Lâm đáp.

"Nếu như trong vòng một canh giờ không có tỉnh lại làm sao bây giờ?"

"Cũng mời Thánh thượng trị ta tội là được."

"Tốt, một lời đã định." Vương Tự Hi cũng không nhiều giảng, quỳ ở một bên lẳng lẳng nhìn Trương Tiểu Lâm tỏ tôn hai người.

Trương Tiểu Lâm đi vào Trường Lạc công chúa gian phòng, chỉ gặp Trường Lạc công chúa kiều mị trên mặt, có chút được không khiếp người, vẫn là lúc ấy nhìn thấy đáng vẻ, thường thường lẳng lẳng nằm ở trên giường, tóc cũng sửa sang lại mềm mại tự nhiên, hiển nhiên mỗi ngày có người cho nàng rửa mặt.

Đi vào Trường Lạc công chúa, thần thức ngoại phóng, phát hiện công chúa trong đại não có thật nhiều điểm đen, quả nhiên là độc răn nhập não, đã thương hệ thần kinh nha!

Móc ra Từ Dương chân nhân lưu lại giải độc đan, Trương Tiểu Lâm trong lòng một trận đau lòng, nếu như tu vi đủ cao, hẳn hoàn toàn có thể dùng linh khí bức ra độc tố, sau đó lấy từ Trúc Linh khí chữa trị công chúa hệ thần kinh.

Nhưng hiện tại hẳn không có bất luận cái gì biện pháp, tu vi quá thấp, mà lại nhất định phải một lần chữa khỏi mới được, hẳn sợ ánh sáng dùng Thanh Tâm phù không thể tỉnh lại Trường Lạc, vì vạn vô nhất thất, chỉ có thể bỏ cái này viên linh đan.

Đan dược vào miệng tức hóa, cung nữ nước còn chưa kịp cho ăn tiến trong miệng, đan dược đã hóa thủy thuận cổ họng chảy đi vào, cung nữ kỳ quái ồ lên một tiếng, Trương Tiểu Lâm thấy thế, càng thêm đau lòng, thật là linh đan nha! Vào miệng tan đi, dược lực tự động tiến vào thể nội.

Một nén hương thời gian không đến, Trường Lạc công chúa sắc mặt lại có một tia màu đỏ, hô hấp cũng thô.

Trương Tiểu Lâm thần thức xem xét, phát hiện trong đại não màu đen độc tố ngay tại khí hoá, biến thành sương mù nhàn nhạt thấm ra ngoài thân thể.

Trường Lạc công chúa lúc này giống như có một tia ý thức, mí mắt bỗng nhúc nhích.

Trường Tôn hoàng hậu mong đợi nhìn xem Trường Lạc, trên mặt rốt cục lộ ra đã lâu ý cười.

Vương Tự Hi sắc mặt tro tàn, toàn thân phát run lên.

Trương Tiểu Lâm lưng quay về phía đám người len lén móc ra Thanh Tâm phù, đối Trường Lạc công chúa ném một cái, trong miệng quát to một tiếng "Tật", phù lục vậy mà hóa thành một đạo hóa quang trực tiếp không có vào Trường Lạc công chúa trong thân thể.

Trường Tôn hoàng hậu đám người cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy quang mang lóe lên liền biến mất, coi là hoa mắt.

Đã thấy Trường Lạc công chúa toàn thân run lên, thờ dài một tiếng mờ mắt ra nói: "Ai, đây là nơi nào nha?"

Trường Tôn hoàng hậu đại hỉ: "Trường Lạc, Trường Lạc, ngươi đã tỉnh."

"Mẫu hậu, ngài làm sao tại nơi này nha."

"Làm sao rồi? Ngươi không nhớ rồi."

"Ta, ta ngẫm lại..." Trường Lạc mở to mắt to, không nói một lời, một hồi đột nhiên nói: "Ta nhớ ra rồi, gia gia băng hà, Trường Lạc tiến cung tế bái, bỗng nhiên trên chân đau xót, tựa hồ bị cái gì đồ vật cắn một cái."

"Đúng vậy, bị rắn cắn."

"Rắn?" Trường Lạc công chúa lập tức hoa dung thất sắc, nàng sợ nhất liền là loại này buồn nôn động vật, cái gì con gián, con muỗi, nhện loại hình, rắn thế nhưng là trong truyền thuyết đã nghe qua, đó là một loại làm cho người nghe mà sinh ra sợ hãi động vật.

"Ngươi đã hôn mê gần hai mươi ngày, may mắn mà có Trương công tử."

"Trương công tử, ngươi chính là cho mẫu hậu làm giải phẫu Trương Tiểu Lâm?" Trường Lạc công chúa mím môi a hoạt bát đường.

Trương Tiểu Lâm nhất thời lại bị cái này hoạt bát khuôn mặt tươi cười cho mê hoặc, trời rất nóng hơi mỏng địa tơ tằm vậy dài, căn bản không thể che hết đường cong là lướt, thật là một cái vưu vật a, đều như vậy, còn có thể mê chết người. Khó trách Vương Tự Hi lão già kia chỉ muốn thay đổi biện pháp côi hết nàng.

Nghĩ đến Vương Tự Hi, Trương Tiểu Lâm càng nghĩ càng giận, lại không muốn hiển lộ ra, ngoài miệng cười híp mắt nói: "Công chúa điện hạ, ngài rốt cục tỉnh lại, cuối cùng may mắn không làm nhục mệnh."

"Trương thân y, ta năng ngồi xuống sao?" Trường Lạc công chúa chờ đợi ánh mắt nhìn xem Trương Tiểu Lâm nói.

"Đương nhiên có thể, đỡ công chúa ngồi xuống."

Hai bên cung nữ vội vàng đỡ dậy công chúa, lập tức chuyển đến chốn bông tựa ở Trường Lạc công chúa phía sau lưng.

Nằm hai mươi ngày thân thể, đột nhiên vịn ngồi dậy, Trường Lạc công chúa thoải mái kếm chút rên rĩ ra.

Vương Tự Hi tại chỗ té xỉu trên đất, hần nằm mơ cũng không nghĩ tới trên đời thật sự có như thế thần dược, hôn mê gần hai mươi ngày người, một nén hương thời gian vậy mà tốt!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Việc này phong hiểm quá lớn

"Người tới, đem Vương Tự Hi kéo ra ngoài, đánh vào thiên lao, chờ xử lý." Lý Thế Dân gặp Vương Tự Hi giống một đầu chó ghè đồng dạng co quắp ngã xuống đất, cảm thấy vô cùng buồn nôn, liền quát to một tiếng, ngoài cửa thị vệ lập tức vọt vào đem hần đỡ đi.

Trương Công Lộc nhìn xem Vương Tự Hi một mặt tro tàn bộ dáng, ngược lại là có chút không đành lòng.

Lý Thế Dân lặng lẽ quét một chút chư vị thái y, mấy cái chuẩn bị vì Vương Tự Hi cầu tình người lập tức rút trở về.

"Còn xin Trương thái y cẩn thận kiểm tra một chút, Trường Lạc công chúa phải chăng khỏi hần." Lý Thế Dân quay đầu lại đối Trương Công Lộc nói.

Cái gọi là cẩn thận kiểm tra, đơn giản cũng chính là hào cái mạch mà thôi, công chúa ngàn vàng thân thể, há là người bình thường có thể loạn dụng.

Cung nữ cho Trương Công Lộc dời một thanh ghế ngồi tròn, đặt ở Trường Lạc công chúa trước giường, có mang tới một khối tơ chất khăn tay, đem Trường Lạc công chúa ngọc thủ bao hết cái cực kỳ chặt chẽ, lúc này mới mời Trương Công Lộc đi vào.

Thời cổ thầy thuốc cho nữ tử xem mạch, đều phải cách mấy tầng vải vóc, nam nữ thụ thụ bất thân quan niệm đã xâm nhập trong lòng người đi, thậm chí, không cho phép Y sư gặp người bệnh, dùng sợi tơ cuốn lấy người bệnh cổ tay, để thầy thuốc cảm trong tay sợi tơ bắt mạch, lại gọi huyền ti bắt mạch.

Huyền ti bắt mạch nhưng thật ra là thời kỳ viễn cổ chẩn bệnh một loại phương pháp, bằng vào là thần thức cùng nội khí.

Sợi tơ chỉ là một loại giả tượng, chân chính có thần thức thầy thuốc, sao lại cần huyền ti? Thần thức quét qua, trong trong ngoài ngoài nhìn một cái không sót gì.

Khoảng khắc, Trương Công Lộc đi ra tầm cung, khom người nói: "Khởi bẩm bệ hạ, công chúa mạch tượng bình ổn, đã không còn đáng ngại, chỉ là bệnh lâu tất thể hư, nghi hảo hảo tinh dưỡng, điều trị doanh vệ."

"Ừm, liền do người tự mình an bài công chúa ẩm thực."

"Thần tuân chỉ."

Lý Thế Dân an bài xong một chút giải quyết tốt hậu quả công việc, liền rời đi hậu cung.

Trương Công Lộc bàn giao Thái y viện cùng ngự thiện phòng, đối Trường Lạc công chúa tiến hành điều trị cùng ăn bổ.

Trường Lạc công chúa bên người tên kia gọi Trương Tôn Xung thanh niên công tử lại đối Trương Tiểu Lâm cảm thấy rất hứng thú, đi tới câu được câu không bắt chuyện.

Trương Tiểu Lâm biết hần là phò mã gia, vẫn là Hoàng hậu nương nương cháu ruột, đối với hần cũng rất là khách khí.

Trương Tôn Xung đối với Trương Tiểu Lâm chỉ có 12 tuổi rất khó lý giải, từ hần nghe được cùng nhìn thấy có quan hệ Trương Tiểu Lâm sự tích, đều không phải là một cái 12 tuổi hài tử có thể làm được nha? Nghĩ từ bản thân quen biết hần những cái kia bạn chơi, lúc mười hai tuổi, đang làm gì?

Trương Tiểu Lâm một câu trả lời hần: Nếu như người cũng bị cột muốn chém đầu, rất nhiều chuyện đều sẽ.

Năng lực là bức đi ra?

Loại y thuật này cũng là bức đi ra?

Bất quá, tìm không ra lý do khác, cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng.

Trương Tiểu Lâm nhìn ra Trương Tôn Xung có giao hảo ý tứ, bất quá, hắn cũng không muốn thâm giao, những vương hầu này tướng tướng công tử, phần lớn là hoàn khổ thành tính, điển hình quan Nhị Đại, quân tử chi giao là được rồi, càng nhiều hơn chính là lợi ích phương diện trao đổi.

Trương Tôn Xung gặp Trương Tiểu Lâm rất cung kính một hỏi một đáp, cảm thấy hắn có chút câu nệ, liền cười vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Tiểu lâm, ngươi đều đã là Hoàng hậu nương nương nghĩa tử, không cần câu nệ, huynh đệ chúng ta tương xứng là được rồi. Lại nói, y thuật của ngươi đã vượt qua Thái y viện tất cả thái y, về sau, còn có rất nhiều cần ngươi trợ giúp địa phương."

"Vi phò mã gia hiệu lực, là vinh hạnh của tại hạ." Trương Tiểu Lâm bất kháng bất ti nói.

Trương Tôn Xung nhưng không có nhìn thấy Trương Tiểu Lâm nửa điểm vinh hạnh bộ dáng, liền nói một tiếng: "Ngươi nha, làm sao lại không thả ra đầu, tốt, ta cùng Trương Lạc trước trở về phủ."

Trương Tiểu Lâm vội vàng nhường qua một bên, cúi đầu mà đứng.

Trương Công Lược có chút kỳ quái, ẩn đạo lý Trương Tiểu Lâm không nên dạng này nha?

Đưa mắt nhìn Trương Lạc công chúa cùng Trương Tôn Xung một nhóm đi ra hậu cung, Trương Công Lược cùng chúng thái y thật dài buông lỏng một hơi.

Trên đường về nhà, Trương Tiểu Lâm nhìn xem lông mày giãn ra Trương Công Lược, trịnh trọng nói: "Ta sau khi lớn lên, kiên quyết không làm thái y."

Trương Công Lược kỳ quái nói: "Vì cái gì? Đây chính là làm thầy thuốc tha thiết ước mơ sự tình nha?"

"Việc này phong hiểm quá lớn, hơi một tí đánh vào thiên lao, chém đầu cả nhà cái gì."

Trương Công Lược nghe vậy, cũng rơi vào trầm tư, thật lâu, mới hỏi một câu: "Vậy ngươi sau khi lớn lên chuẩn bị làm gì?"

"Trước lớn lên rồi nói sau, ta thích trò chơi hồng trần, tự do tự do không buồn không lo sinh hoạt, làm Du y cũng không tệ."

"Du y? Uống cho ngươi nghĩ ra được! Đường đường Y Thánh truyền nhân, lập chí làm Du y!" Trương Công Lược tức giận đến râu ria đều vểnh lên lên, đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Vậy liền mở tư gia bệnh viện, hành y tế thế, nhưng là, quyết không tại Trương An."

"Kia ở đâu?" Trương Công Lược kì quái.

"Ta muốn chọn một thể ngoại đảo nguyên, loại một núi được liệu, trải qua nhân văn đã hạc sinh hoạt, học một ít tấn Đào Uyên Minh, hái cúc Đông Ly dưới, ung dung gặp Nam Sơn."

"Ha ha, ẩn giả sinh hoạt, nghe không tệ, ngay cả ta đều suy nghĩ."

Hai ông cháu như thế trò chuyện, chỉ chốc lát liền vào trong nhà.

Mặt trời chiều ngã về tây, chẳng mấy chốc sẽ ăn cơm tối.

Trương Tiểu Lâm nhớ tới nước nấu đồ ăn liền đau đầu, không tự chủ được đi vào phòng bếp.

Đường đại phòng bếp là hạ nhân tiến địa phương, người đọc sách cùng có công danh người là kiên quyết không thể đi vào.

Phòng bếp đầu bếp nhóm thấy một lần Trương Tiểu Lâm tiến đến, lập tức sợ ngây người, đều đứng thẳng một bên, không biết làm sao.

Phòng bếp ngược lại là rất sạch sẽ, tất cả rau quả đều nước rửa qua, dê bò thịt cũng cắt thành từng khối, chỉ còn chờ nước sôi rồi, liền để vào trong nồi.

"Mọi người không muốn khản trương, ta hôm nay đặc địa tới, dạy các ngươi làm mấy món ăn, đây chính là ta trong hoàng cung học được, mọi người chăm chú học tốt."

Nói xong, Trương Tiểu Lâm đến gần bếp lò: "Đem bên trong nước mức cán."

Mấy cái đầu bếp kinh nghi bất định tiến lên, đem trong nồi nước mức cán, đáy nồi lửa rất lớn, chỉ chốc lát liền bốc khói.

Gặp bên cạnh có cắt thành đoạn rau cải trắng, Trương Tiểu Lâm mức một chút dầu cải, giới nhập trong nồi.

Gặp dầu cải bọt biển biến mất, Trương Tiểu Lâm vội vàng nắm lên mấy cái rau cải trắng ném vào trong nồi, lửa mạnh sang mấy lần, rau cải trắng liền yên, để vào muối ăn, trộn đều, lập tức ra nồi, một mâm lớn rau xanh xào rau cải trắng mới vừa ra lò.

Mấy cái đầu bếp thấy ngây người, thức ăn này nằng ăn sao? Quen sao?

Dựa theo cách làm của bọn hần, rau cải trắng thả vào trong nước, nấu đến lăn lộn, gia nhập đầu cải, muối ăn, lại nấu bên trên một hời, Thanh Thanh cải trắng nấu nát, mới có thể lên bàn.

Trương Tiểu Lâm nhìn thoáng qua, khinh bỉ nói: "Về sau rất nhiều đồ ăn đều muốn dựa theo cách làm này, đây chính là hoàng cung ngự trù phương pháp, các ngươi có thể thử nghiệm."

Bên cạnh không có nguyên liệu nấu ăn, cũng không có phối liệu, không cách nào làm ra càng nhiều đồ ăn.

Trương Tiểu Lâm tại kiếp trước, miệng cũng là rất điệu, thường xuyên tự mình làm cơm, các loại xào rau đều không làm khó được hần.

Lúc ăn cơm, hai đại bàn rau xanh xào rau cải trắng tại đông đảo cuộn cuộn nước trong nước phá lệ bất mắt.

Trương Công Lộc chau mày một cái, kẹp một thanh thả nhập trong miệng, khẽ gật đầu nói: "Không tệ, hôm nay rau cải trắng khẩu vị không tệ."

Người một nhà tranh nhau giành ăn, chỉ chốc lát liền không có.

Trương Tiểu Lâm cười khổ nhìn xem hai cái đĩa không, lắc đầu, xem ra, ngày mai bắt đầu, hần được ra ngoài mua sắm một chút phối liệu, nhiều dạy mấy món ăn cho những này các đầu bếp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Cải thiện cơm nước

Ném Trương Tiểu Lâm tự mình cầm đao xuống bếp xào rau về sau, Trương Công Lộc chờ người lập tức cảm thấy lấy trước mấy chục năm đồ ăn ăn không, nguyên lai phổ thông rau cải trắng đều có thể làm ra như thế khẩu vị!

Trương Công Lộc rất là kỳ quái, Trương Tiểu Lâm cũng chưa từng sinh ra xa nhà, làm sao sẽ nhiều như thế tay nghề? Hiện tại thế mà còn có thể nấu ăn rồi?

Trương Tiểu Lâm nói, đây là tại hoàng cung ở thời điểm, cùng một cái ngự trù nói chuyện phiếm học. Đây chính là hoàng cung tay nghề, không ai đi hoài nghi, Trương Công Lộc chỉ là kinh dị tại Trương Tiểu Lâm nghịch thiên thiên phú, cùng ngự trù nói chuyện phiếm có thể làm ra mỹ vị như vậy? Thế nhưng là liên tưởng đến hần nghe một chút thần y Hoa Đà khai đao cổ sự, có thể cho Hoàng hậu nương nương khai đao, cái này liền không coi vào đâu. Cuối cùng ra kết luận, kẻ này thiên phú dị bẩm, khó trách ngay cả sống thần tiên Viên Thiên Cương cũng phải cùng hần gọi nhau huynh đệ.

Như thế thiên tài, tuyệt không thể lãng phí.

Trương Công Lộc cùng Trương Xuân Hòa thương nghị liên tục, quyết định tiếp tục Trương Tiểu Lâm việc học, trong cung sự tình, về sau không cho hần chọn rộn.

Trương Tiểu Lâm nghe nói để hần tiếp tục đi đọc sách, ngược lại là nguyện ý, mới tới Đường triều, còn có rất nhiều đồ vật xác thực cần bù lại một chút, nếu không, sớm muộn sẽ để lộ nha.

Nhưng vừa nghe nói từ đây không cho hần tiến phòng bếp, liền không vui.

Trương Xuân Hòa ân cần dạy bảo: "Quần tử tránh xa nhà bếp, phòng bếp chính là thô tục chi người ngu địa phương, là giết gà làm thịt vịt đồ tể."

Trương Tiểu Lâm nói: "Ta tại hoàng cung ăn mười mấy ngày cơm, cảm thấy trong nhà đồ ăn thực sự không cách nào cửa vào, cải thiện cơm nước, bắt buộc phải làm, như vậy đi, trọng lên học đường trước đó, ta đem trong hoàng cung mấy đạo xào rau dạy cho nhà đầu bếp, mình không còn xuống bếp."

Trương Công Lộc cười ha ha: "Vậy chúng ta coi như có lộc ăn, bắt quá chú ý một điểm, đừng chỉ cố lấy khẩu vị, dinh dưỡng cũng rất trọng yếu nha."

Trương Tiểu Lâm trong lòng cảm tạ có như thế cái khai sáng tổ phụ, tương so với dưới, phụ thân cùng thúc tổ cha liền tương đối bảo thủ, mà thúc thúc Trương Xuân Vượng cùng gia gia vẫn là rất khai sáng.

Mặc dù không có kê tinh bột ngọt, nhưng tương cùng dấm đã rất thành thực.

Trương Tiểu Lâm cũng không có tay nắm tay dạy đầu bếp nấu đồ ăn, mà là nói cho bọn hắn, trong hoàng cung đồ ăn nào có thể làm xào rau, nào muốn phối hợp khương, hành, tỏi, quả ớt, hoa tiêu chờ phối liệu, đem trong nhà tất cả nguyên vật liệu dựa theo đầu chiên, hấp, hầm, rau xào, xào lẫn, hoàng muộn, thịt kho tàu, luộc, ướp gia vị chờ kỹ thuật từng cái viết trên giấy, lại dẫn đám này đầu bếp ra ngoài mua sắm một nhóm phối liệu, thật nhiều hương liệu tại hiệu thuốc mua sắm.

Mua sắm thịt rừng lúc, Trương Tiểu Lâm ngoài ý muốn phát hiện thịt heo rừng, lúc này đại hỉ, rốt cục có thể ăn vào thịt heo, hẳn kiếp trước yêu nhất quả ớt xào thịt, rốt cục có thể thực hiện.

Không riêng như thế, có thể luyện chế lợn rừng dầu nấu đồ ăn!

Cái này tại ngay lúc đó nấu nướng sử thượng tuyệt đối là một Đại Đột Phá.

Thông qua gần một tuần lễ biểu thị, Trương Tiểu Lâm đem những kỹ xảo này dần dần truyền thụ cho trong nhà đầu bếp, lúc ăn cơm, lại lời bình một phen, trải qua đầu bếp sửa đổi không ngừng, Trương Tiểu Lâm phát hiện, rất nhiều đồ ăn thậm chí đã siêu việt kiếp trước khách sạn năm sao, bởi vì nguyên vật liệu so kiếp trước tốt hơn nhiều nha!

Không lâu, Trương phủ trên dưới không còn nước ăn nấu thức ăn, đủ loại đồ ăn bị không ngừng phát minh ra tới.

Người Trương gia miệng đông đảo, tộc nhân mình có tám mươi, chín mươi người, hạ nhân cũng có sáu mươi, bảy mươi người, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, tăng thêm thường xuyên có khách A Li tăng giá ăn cơm, rất nhanh, Trương gia đầu bếp danh khí liền truyền ra ngoài, Trương gia đồ ăn, lại bị Trương An bách tính ca tụng là thần tiên mỹ thực.

Thời gian dần trôi qua, Trương gia khách nhân càng ngày càng nhiều, đại thần trong triều, vương công quý tộc cũng không có việc gì đều thích hưởng Trương thái y gia đến, không vì cái gì khác, liền vì ăn một bữa xào rau.

Lúc bắt đầu, Trương Công Lược cùng Trương Công Minh đại hỉ, cho rằng có thể kết giao vài bằng hữu, đối về sau gia tộc phát triển có lợi, nhưng càng về sau, lại không sợ người khác làm phiền, người tới thực tế quá nhiều, có rất nhiều thuần túy liền là đến đây ăn nhờ.

Cuối cùng, Trương Tiểu Lâm đề nghị, có quản gia ra mặt, mở một nhà cỡ lớn khách sạn, chuyên môn làm xào rau.

Mặc kệ cái nào đường thần tiên, tới dùng cơm có thể, đến mức bạc.

Trương gia thần tiên Mỹ Thực Lâu gầy dựng về sau, mười phần nóng nẩy, rất nhanh tại Trương An một vùng nhấc lên một cỗ xào rau chi phong, bất quá, các loại tiệm cơm xào rau mặc dù bộ dáng cơ bản giống nhau, nhưng khẩu vị nhưng lại có cách biệt một trời, nguyên nhân liền là lợn rừng dầu sử dụng, đây chính là Trương Tiểu Lâm độc nhất vô nhị bí mật, Trương Tiểu Lâm là quyết không cho phép đầu bếp bên ngoài truyền đi. Mặt khác, Trương Tiểu Lâm các loại thực đơn nung phượng pháp, cũng thành Trương gia thần tiên Mỹ Thực Lâu bí mật bất truyền.

Thần tiên Mỹ Thực Lâu gầy dựng về sau, Trương Công Lược ngoài ý muốn phát hiện, Mỹ Thực Lâu một tháng thu nhập, vậy mà vượt qua nguyên lai Trương gia tất cả mọi người một năm thu nhập chi hòa.

Trương Tiểu Lâm trước kia là tại một cái tư thực đọc sách, thân phận hôm nay thay đổi, chẳng những là trừ danh tiểu thần y, hoàn thành hoàng thượng nghĩa tử.

Đừng nhìn Lý Thế Dân chỉ là tại Trương Tôn hoàng hậu nhận Trương Tiểu Lâm vì cán nhi tử lúc, tùy ý nói một câu, trăm từ hôm nay lại thêm một cái con trai, đây chính là quân vô hí ngôn thời đại, Hoàng đế kim khẩu vừa mở, biến thành thánh chỉ.

Hoàng thượng nghĩa tử không giống Tiểu Khả, nghĩa tử cũng là hoàng tử nha!

Trương Công Lược đem Trương Tiểu Lâm đưa đến Quốc Tử Giám, lúc đầu Quốc Tử Giám không có tiểu học, 12 tuổi Trương Tiểu Lâm theo lễ thường không năng tiến vào Quốc Tử Giám đọc sách, nhưng trải qua khảo thí, chủ bộ đại nhân phát hiện Trương Tiểu Lâm tri thức đã vượt qua Quốc Tử Giám rất nhiều học sinh, lại thêm hoàng tử thân phận tại nơi đó, liền phá lệ thu.

Trương Tiểu Lâm tiến vào Quốc Tử Giám về sau, bởi vì có hoàng tử chi danh, thời gian nhưng thật ra vô cùng tự nhiên.

Hắn cũng không cần học tập Đường đại nào đó một hạng ngành học, mà là cần muốn hiểu ngay lúc đó văn hóa, phong tục, lễ nghi, luật pháp các loại, bởi vậy cũng không nhất định tại cái nào học viện.

Quốc Tử Giám chủ bộ cùng lão sư đối với hắn không thể làm gì, hắn nhưng là hoàng tử, hơn nửa năm xuống tới, Trương Tiểu Lâm ngoài trừ chăm chú tu luyện bên ngoài, văn hóa học tập trên cơ bản là ba ngày đánh cá hai ngày sai võng, tốt tại tu luyện tiến triển rất nhanh, cuối năm lúc sau đã đến Luyện Khí tầng một đỉnh phong.

Quốc Tử Giám bao gồm quốc tử học, thái học, bốn môn học, luật học, sách học cùng toán học chờ sáu đại học viện. Trương Tiểu Lâm cũng không có cố định tại một cái nào đó học viện, mà là nhìn cùng ngày tâm tình như thế nào, nửa năm trôi qua, sáu đại học khoa nắm giữ cơ bản không ít, bao quát luật học cùng sách học, luật học rất đơn giản, Trương Tiểu Lâm có thần thức, nhìn một lần liền đã nhớ kỹ, sách học cũng không phải như vậy dễ dàng, nhất là Trương Tiểu Lâm kiếp trước ngay cả bút đều nắm đến không nhiều, chớ nói chi là dùng bút lông viết chữ.

Cũng may thần thức công năng cường đại, những cái kia chữ phồn thể rất nhanh bị hần nhớ kỹ, mặc dù bút lông chữ viết ra có chút vô cùng thâm, nhưng là một bút một họa đều tại vốn có vị trí bên trên, đừng người hay là năng nhận ra.

Điểm chết người nhất liền là nhà ăn, Trương Tiểu Lâm lúc đầu đối ăn đồ vật tương đối bất bẽ, nhà mình cơm nước là cải thiện, nhưng Quốc Từ Giám nhà ăn không phải hần có thể cải biến được, vẫn như cũ là nước nấu, mỗi ngày ăn ngay cả heo ăn cũng không bằng đồ ăn, Trương Tiểu Lâm khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Sáu kim thể

Trương Tiểu Lâm một mực ở tại Quốc Từ Giám, bởi vì thân phận đặc thù, trường học đặc địa chuẩn bị cho hần một cái phòng đơn, còn an bài hai tên nô bộc chuyên môn phục vụ cho hần. Bất quá Trương Tiểu Lâm cho tới nay tự gánh vác đã quen, hai tên nô bộc cũng chỉ là cho hần làm một chút vệ sinh, mua cơm mức nước mà thôi.

Gian phòng vệ sinh căn vốn không cần quét dọn, sạch sẽ, bao quát trên giường vật dụng, giống như một con không hề động qua đồng dạng, hai người cũng lười đến hồi hần.

Kỳ thật từ khi Trương Tiểu Lâm đi vào trường học đến nay, căn bản không hề động qua trên giường đồ vật, mỗi đêm đều là ngồi xếp bằng trên giường ngồi xuống, Luyện Khí tăng một người sớm đã nóng lạnh bất xâm, chỗ nào cần dùng đến chân bông.

Học tập nhiệm vụ đối với hần mà nói không có bất luận cái gì áp lực, đều là một chút học bằng cách nhớ đồ vật, mà hần vừa lúc có thần thức, đã gặp qua là không quên được.

Toán học so ra mà nói tương đối khó, nhưng đối với một cái đọc qua đại học người, thời cơ toán học nhiều lắm là tương đương với sơ trung bộ phận toán học tri thức.

Trời vừa sáng, Trương Tiểu Lâm liền rời giường, trong sân đánh lên Thái Cực quyền, kiếp trước hần cũng thích Thái Cực quyền, bất quá chỉ là y dạng họa hồ lô mà thôi, hiện tại hồi tưởng lại Thái Cực quyền một chiêu một thức cùng khẩu quyết, mới biết trước kia là cỡ nào nông cạn.

Thái Cực quyền chỉ cần khẽ động, thể nội linh khí liền điên cuồng vận chuyển, cùng ban đêm đã tọa thổ nạp hỗ trợ lẫn nhau, nhất động nhất tĩnh, một âm một dương, thủy hỏa đã tề, ám hợp Ngũ Hành sinh khắc chi đạo. Bởi vậy Thanh Nang Luyện Khí Quyết tại Trương Tiểu Lâm đặc biệt tu luyện dưới, tiến cảnh nhanh chóng khác thường.

Luyện qua quyền, vừa vận hai người đưa tới bát cháo bánh ngô, Trương Tiểu Lâm cũng không nhiều nói chuyện, kết quả bữa sáng liền bắt đầu ăn, đây cũng là một loại ăn ý, một ngày lại một ngày, lẫn nhau tái diễn giống nhau sự tình.

Ăn điểm tâm xong, Trương Tiểu Lâm liền muốn đi sách học viện, hiện tại duy nhất cản trở liền là thư pháp, nghe nói hôm nay tới giảng bài chính là đại nhà thư pháp Chư Toại Lương, đây chính là cái tên chân nha.

Đi ra tiểu viện, liền không ngừng có người chào hỏi: "Điện hạ."

"Tiểu điện hạ."

Trương Tiểu Lâm từng cái gật đầu xem như đáp ứng.

Tiến vào học xá, Trương Tiểu Lâm phía trước sắp xếp ngồi xuống, chỉ chốc lát, một người mặc trường bào màu xám dê rừng râu ria đi tới, đám người lập tức đứng người lên, trầm miệng một lời hô: "Chào tiên sinh."

Nguyên lai đây chính là Chư Toại Lương? Trương Tiểu Lâm cảm thấy lấy trước gặp qua, hoàng cung, chợt nhớ tới, trong hoàng cung gặp qua, xem ra Chư Toại Lương lẫn vào không tệ.

Kỳ thật Trương Tiểu Lâm đoán sai, lúc này Chư Toại Lương cũng không có tiến vào Lý Thế Dân ánh mắt, hần nhiệm vụ tri thức ghi chép Lý Thế Dân mỗi tiếng nói cử động, vì sử quan cung cấp tài liệu mà thôi, cũng không quyền lên tiếng.

Bởi vì trong tay bút một mực không có ngừng qua, dần dà, vậy mà luyện được chữ đẹp, hoành bình dọc theo, quy củ, tự thành một trường phái riêng, Sơ Đường trong lúc đó vô xuất kỳ hữu người.

Lý Thế Dân mặc dù thượng võ, nhưng cũng yêu hảo thư pháp, thậm chí còn thích vũ văn lộng mặc một phen, Chư Toại Lương về sau là như thế này mới chậm rãi tiến vào Lý Thế Dân tầm mắt.

Chư Toại Lương lên lớp không câu nệ nói cười, cùng chữ của hắn đồng dạng quy củ.

Giảng một canh giờ lý luận, Chư Toại Lương cũng có chút miệng đắng lưỡi khô, liền tuyên bố bắt đầu tự học, luyện tập mấy cái đơn giản chữ.

Một bên thưởng thức trà thơm, vừa đi đến từng cái học viên bên người xem bọn hắn viết chữ.

Khi hắn nhìn thấy Trương Tiểu Lâm chữ lúc, nhãn tình sáng lên.

Đây là cái gì thể?

Đây là mình dạy kiểu chữ sao?

Trương Tiểu Lâm hoàn toàn không hiểu, trong lòng của hắn đối với máy tính in ra chữ thâm căn cố đế, bất luận luyện thể nào tập, viết ra đều là thể chữ in.

Cái gọi là thể chữ in, kỳ thật liền là Tống thể.

Tống thể nguồn gốc từ Bắc Tống những năm cuối Tống Huy Tông, sở dĩ có thể tự thành một trường phái riêng, cùng dòng truyền thiên cổ, tự nhiên có hẳn đặc sắc.

Trương Tiểu Lâm đối Tống thể đã sâu tận xương tủy, tiếc nuối liền là bình thường nhìn đến mức quá nhiều, viết thiếu, bộ dáng mặc dù đúng, nhưng luận bút lực vững vàng, vậy coi như kém quá xa.

Tha là như thế này, Chư Toại Lương vẫn là phảng phất phát hiện mới đại lục, ở một bên thấy ngây người.

"Điện hạ, ngài trước kia học qua thư pháp a?"

"Gia truyền, học qua một chút xíu, chính là vì ứng phó mở ra phương."

"Người chữ này thiết họa ngân câu, cường tráng mạnh mẽ, gãy mà không mất đi thịt, thật sự là phong thái yếu diệu, tự thành một trường phái riêng, luyện tập nhiều hơn, người cũng không cần tận lực đi học ta cách viết."

"Lão sư, ta luyện tập rất ít."

"Không tệ, đợi một thời gian, chữ của người sẽ phong cách riêng, người nhất định phải luyện tập nhiều hơn, tay của người bắt ổn." Chư Toại Lương một bên dạy hắn, một bên dùng tay làm mẫu.

Trương Tiểu Lâm năng lực tiếp nhận rất mạnh, rất nhanh liền nắm giữ bút lông chính xác phương pháp sử dụng, vài trang dưới giấy đến, đã thành thạo điều luyện.

Chư Toại Lương càng xem càng vui vẻ, liên tục gật đầu nói: "Trẻ nhỏ dễ dạy, trẻ con là dễ dạy, người loại này kiểu chữ, cùng lão phu hoàn toàn khác biệt, chữ của ta mở rộng đại đập, nét chữ cứng cáp, mà chữ của người lại Linh Động hay thay đổi, dụng ý không dùng sức, ý tại lực trước, phong cách riêng, phong cách riêng nha."

"lão sư, ngài chính là thư pháp đại gia, quá khen." Trương Tiểu Lâm nhìn xem mình cong vẹo mấy hàng bút lông chữ, có chút xấu hổ.

"chữ của người là người phương nào dạy?"

"không có người dạy nha, liền là chiếu vào tổ truyền y thuật bên trên kiểu chữ viết."

"tổ truyền? Người nói là Y Thánh kiểu chữ?"

"đúng thế, chính là để cho Sáu kim thể đi."

"Sáu kim thể, tốt, tốt kiểu chữ, Linh Động mau lẹ, ghi chép thuận tiện, chữ tốt!" Chư Toại Lương cảm thán, bỗng nhiên hít lại con mắt, điều đầu hoàng nào.

Trương Tiểu Lâm biết, Chư Toại Lương lúc này đã tiến vào một loại đốn ngộ trạng thái, không phải tu luyện, là đối thư pháp một loại lĩnh ngộ, có lẽ chữ thể cùng Tống thể Dung Hội Quán Thông, sẽ làm Chư Toại Lương chữ nâng cao một bước, tiến vào một cái cảnh giới hoàn toàn mới.

Dụng ý không dùng sức, ý tại lực trước, trời ạ, đây không phải Thái Cực quyền khẩu quyết sao? Chẳng lẽ ta viết chữ bất tri bất giác dùng Thái Cực quyền nhu kinh?

Sau đó, Chư Toại Lương đã không có tâm tư dạy học, Trương Tiểu Lâm Sáu kim thể, cho hắn xung kích quá lớn, Không Từ giảng, ba người đi tất có

thầy ta, thật không lừa ta.

Không riêng gì chữ làm thỏa mãn nhận lấy Trương Tiểu Lâm dẫn dắt, Trương Tiểu Lâm đã nhận Chư Toại Lương gợi ý, dụng ý không dùng sức, ý tại lực trước, bút lông trên giấy càng viết càng trôi chảy, cuối cùng lại như nước chảy mây trôi, đã đơn giản hành giai phong cách.

Chư Toại Lương lần nữa đi vào Trương Tiểu Lâm bên người thời điểm, đã sợ ngây người.

Vừa mới vẫn là vô cùng không lưu loát Trương Tiểu Lâm, hiện tại thể mà đặt bút như bay, lại nhìn hấn viết nội dung, càng là hai mắt tròn tròn xoe, nội tâm lại như sóng cả lộn.

Chỉ gặp màu nâu nhạt trên tuyên chỉ, nước chảy mây trôi viết xuống một bài từ, một mạch mà thành, rất nhiều địa phương bút tích tương liên, quả thật là phong thái yếu diệu:

Cuốn cuộn Trường Giang đông nước trôi, bọt nước đãi tận anh hùng.

Thị phi thành bại quay đầu không.

Thanh Sơn vẫn tại, mây chuyển trời chiều đỏ.

Tóc trắng cá tiêu bãi sông bên trên, quen nhìn Thu Nguyệt gió xuân.

Một bình rượu đục Hi Tương Phùng.

Cổ kim nhiều ít sự tình, đều giao đàm tiếu bên trong.

Chư Toại Lương trong miệng lẩm bẩm đọc lấy, gật gù đắc ý không ngừng: "Cổ kim nhiều ít sự tình, đều giao đàm tiếu bên trong, đều giao đàm tiếu bên trong!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Chư Toại Lương điên rồi

Cổ kim nhiều ít sự tình, đều giao đàm tiếu bên trong.

Chỉ ít niệm hai mươi lượt, toàn bộ học đường người trông mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn qua hấn, tiên sinh sẽ không phải là điên rồi đi?

Trương Tiểu Lâm vừa để bút xuống, Chư Toại Lương kéo tay của hấn lại: "Đây cũng là Y Thánh viết thơ sao?"

"Không phải, đây là tại hạ vừa mới viết hưng khởi, biểu lộ cảm xúc, lung tung viết, ngược lại để lão sư ngài chê cười."

"Là ngươi lung tung viết? Để cho ta chê cười?"

Ta không nghe lầm chứ? Có đánh như vậy kích người sao?

Lung tung viết viết thành dạng này, gọi chúng ta những này trên triều đình các học sĩ làm sao chịu nổi nha?

"Điện hạ, có thể hay không đem trương này chữ đưa cho ta?" Chư Toại Lương nhìn qua Trương Tiểu Lâm, vô cùng chờ mong đường.

"Đương nhiên có thể, chỉ cần ngài không chê."

"Không chê, không chê."

Cuốn cuộn Trường Giang đông nước trôi, bọt nước đãi tận anh hùng.

Thị phi thành bại quay đầu không.

Thanh Sơn vẫn tại, mây chuyển trời chiều đỏ.

Tóc trắng cá tiêu bãi sông bên trên, quen nhìn Thu Nguyệt gió xuân.

Một bình rượu đục Hi Trưng Phùng.

Cổ kim nhiều ít sự tình, đều giao đàm tiếu bên trong.

Thơ hay nha, thơ hay!"

Bởi vì Sơ Đường thời kì còn không có từ loại này văn thể, cho nên đổi một chút áp vận văn chương, đều xưng là thơ.

Chúng học sinh lúc này mới kinh ngạc nhìn xem Trương Tiểu Lâm, từng câu phẩm vị, có thể làm cho Chư Toại Lương thần hồn điên đảo thơ, quả nhiên không tầm thường nha.

Còn có chữ này, mặc dù công lực cạn, nhưng cái này mảnh như tơ tuyến thật có bố cục hợp lý, chuyển hướng chỗ Linh Động vô cùng, chân chính gây mà có thịt.

Trương Tiểu Lâm có chút buồn bực, bất quá là Tam Quốc Diễn Nghĩa khúc dạo đầu một bài từ mà thôi, cần thiết hay không?

Buổi sáng rất nhanh đi qua, lại đến Trương Tiểu Lâm đã chờ mong lại sợ cơm trưa thời gian, tu luyện người, lượng cơm ăn so với bình thường người lớn mấy lần, nhưng cơm này đồ ăn thật chẳng ra sao cả, toàn bộ nước nấu, duy nhất gia vị là muối ăn.

Còn tốt, có gạo cơm!

Ngồi một mình ở nhà ăn một cái góc, uống vào trong chén canh, Trương Tiểu Lâm vô cùng hoài niệm tại vệ sinh viện đi làm thời gian, vô ưu vô lự, lên mạng điện Du, tiểu thuyết mạng, đó mới là cuộc sống của ta nha!

"Người biết không? Hôm nay sách học lão sư Chư Toại Lương điên rồi."

"Chuyện gì xảy ra? Người nhưng chớ nói lung tung nha?"

"Điên thật rồi, cầm tiểu điện hạ một bức chữ, vui buồn thất thường niệm không ngừng, khoa tay múa chân ra Quốc Tử Giám đại môn."

"Tiểu điện hạ, chữ của hấn có làm được cái gì nha? Ta nhớ được lần trước hấn còn sẽ không nắm bút lông a?"

"Đúng nha, nghe nói lần này viết một bài thơ, đem Chư Toại Lương làm điên rồi."

"Quá lợi hại, một bài thơ có thể đem người cả điên?"

.....

Trương Tiểu Lâm mộng, thật sự là Bát Quái ở khắp mọi nơi nha!

Trương Tiểu Lâm buổi chiều trốn đến ký túc xá tu luyện, hấn muốn tận nhanh tu luyện tới Luyện Khí trung kỳ, có thể ngự kiếm phi hành, kia mới gọi thoải mái nha.

Trương Tiểu Lâm không ra, cũng không ảnh hưởng Bát Quái truyền bá, có người hiểu chuyện thể mà đem Trương Tiểu Lâm làm cuộn cuộn Trường Giang dòng nước trôi, lưng xuồng dưới, thế là, Quốc Tử Giám xuất hiện không ít viết tay bản.

Dương Hi trong tay bung lấy một trương, tròn mắt hốc mồm.

Thơ hay nha!

Đây tuyệt đối là muốn lưu truyền thiên cổ thơ hay!

Khí thể kia khẳng khái bi tráng, ý vị vô tận, làm cho người đọc đến rung động đến tâm can, không khỏi ở trong lòng bằng thêm ngàn vạn cảm khái.

Phảng phất cảm thấy kia lao nhanh mà đi không phải cuộn cuộn Trường Giang chi thủy, mà là vô tình lịch sử; Dương Hi nhìn xem bài ca này, phảng phất lắng nghe đến giữa thiên địa truyền đến một tiếng lịch sử thò dài.

Như thế tuyệt diệu thơ, thể mà xuất từ một cái 12 tuổi nhiều truyền kỳ thiếu niên, vẫn là cái bác sĩ.

Khó trách Chư Toại Lương sắp điên, nếu là ta ở trên cái này lớp, chỉ sợ ta cũng sẽ điên nha. Loại này nhân tài, bình thường vì cái gì không có phát hiện đâu?

Cũng không thể trách Dương Hi không có phát hiện, Trương Tiểu Lâm một mực như thần long kiến thủ bất kiến vĩ, hôm nay Tại Thái học thượng một bài giảng, ngày mai đến toán học nghe nửa ngày, phần lớn thời gian trốn ở ký túc xá không ra.

Quốc Tử Giám chủ bộ Dương Hi đang miên man suy nghĩ, chợt nghe cổng có người tiến đến, vội vàng đứng người lên, đi đi qua.

"Dương chủ bộ, đã lâu không gặp." Còn cách thật xa liền nghe đến một tiếng cười mở miệng cười, Dương Hi giật mình, đây là Hoàng Văn viện chủ bộ Thượng Quan Nghi nha.

Dương Hi vội vàng bước nhanh nghênh đón tiếp lấy: "Nguyên lai là Thượng Quan huynh, mời vào trong, mời vào trong."

Mặc dù đều là chủ bộ, nhưng Hoàng Văn viện so Quốc Tử Giám cao một cái cấp bậc, Hoàng Văn viện chỉ có mấy chục danh học sinh, đều là hoàng tử hoặc Tể tướng tử Tôn, Tam phẩm trở xuống quan viên tử tôn là tuyệt đối vào không được.

Đi vào phòng khách, thị nữ lập tức dâng lên trà thơm, hàn huyên vài câu, Thượng Quan Nghi lập tức tiến vào chính đề: "Hôm nay buổi chiều Chư Toại Lương tiên sinh tại ta Hoàng Văn viện thụ sách học khóa, nói lên Quốc Tử Giám một học sinh làm một bài thơ, hô to nhìn mà than thở, bắt tài ta cũng nhìn một chút, quả nhiên là khí thế bàng bạc, thông khoái lâm ly, đặc địa tới, muốn gặp người học sinh này."

Dương Hi nghe xong, trên mặt đáng tươi cười lập tức thu liễm: "Rất là không khéo, người học sinh này buổi chiều xin phép nghỉ trở về."

"A, trùng hợp như vậy?"

"Không phải xảo, vị gia này thường xuyên không tại, cũng không phải một lần hai lần, chúng ta cũng bắt hẩn không có biện pháp."

"Không biết là cái nào vị đại nhân gia công tử?"

"Thái y viện Trương thái y gia tiểu công tử, Hoàng Thượng nhận cái nghĩa tử, là cái tiểu điện hạ nha."

"Áo, nhân tài nha, 12 tuổi dám cầm Hoàng hậu nương nương khai đao, xưa nay chưa từng có, khó trách năng viết ra như thể kinh thế chi tác, đều tại ta, đều tại ta."

Dương Hi không hiểu nhìn xem Thượng Quan Nghi nói: "Quái ngại chuyện gì nha?"

"Lúc ấy Vương công công mang theo Trương thái y đưa tiểu tử này đến chúng ta Hoàng Văn viện đọc sách, ta ngại niên kỷ của hẩn quá nhỏ, không có đến nhập học tuổi tác, quả thực là tịch thu, vì thế còn để Hoàng hậu nương nương không cao hứng đâu, nếu không, ta thẳng thần đem hẩn thu tính toán?"

Dương Hi nghe xong ngựa đứng lên nói: "Thượng Quan, người nếu là nói điểm khác, ta còn cùng người, việc này chớ có nhắc lại."

"Ha ha, ha ha, người nha, ai." Thượng Quan Nghi gặp Dương Hi thái độ, biết việc này khó làm, liền nâng chung trà lên uống một hớp nói: "Có thể hay không để cho ta gặp hẩn một chút, tùy tiện trò chuyện một chút, người yên tâm, ta tuyệt không xách việc này."

Dương Hi do dự một chút nói: "Tốt a, bắt quả ta thật không biết hẩn bây giờ ở nơi nào."

Dương Hi mang theo Thượng Quan Nghi từ quốc tử học viện, Thái học viện, sách học viện, luật học viện, toán học viện, cuối cùng từ bốn môn cửa học viện ra, đi ước chừng hơn một canh giờ, trên thân hai người cũng hơi gặp mồ hôi, liền là không có gặp Trương Tiểu Lâm.

Dương Hi trong lòng cũng buồn bực, tiểu tử này đi nơi nào đâu?

Quốc Tử Giám hẩn khẳng định ra không được, chẳng lẽ tại ký túc xá?

Dương Hi cùng Thượng Quan Nghi vừa tới Trương Tiểu Lâm cửa túc xá, Trương Tiểu Lâm lập tức biết, hẩn thần thức đã có thể ngoại phóng bốn năm trượng.

Thấy là chủ bộ dẫn người tới, vội vàng đình chỉ tu luyện, giả bộ nằm ở trên giường ngủ bộ dáng.

Dương Hi nhẹ nhàng chụp hai lần cửa, Trương Tiểu Lâm duỗi lưng một cái, ngáp một cái, uể oải hỏi một câu: "Ai nha?"

"Điện hạ, là ta, Dương Hi, còn có Thượng Quan chủ bộ sang đây xem người."

"Ai nha, thất kính thất kính, túc xá này có chút loạn, có chút loạn nha." Trương Tiểu Lâm vội vàng mở ra cửa, trò cười, Thượng Quan Nghi tự mình đến, nơi nào còn dám lãnh đạm, đây chính là tương lai Tể tướng nha, dưới một người trên vạn người người.

Chương 24: Tiết phụ ngâm

Già vờ già vệt nửa mặt, Trương Tiểu Lâm cùng Dương Hi Thượng Quan Nghi cùng đi đến Quốc Tử Giám phòng tiếp khách.

Thượng Quan Nghi quả nhiên không nhắc lại đề Trương Tiểu Lâm đi Hoàng Văn viện sự tình, chỉ là khách khí giảng, nghe nói điện hạ tại Quốc Tử Giám đọc sách, một mực tương lai tiếp, cảm giác sâu sắc bất an, nghĩ đến chúng vị điện hạ đều tại Hoàng Văn viện, chỉ có Trương Tiểu Lâm điện hạ tại Quốc Tử Giám, đặc địa trước đến xem.

Trương Tiểu Lâm chỗ nào còn không biết có ý tứ gì, chẳng qua là lúc đó Vương công công cùng tổ phụ dẫn hần đi Hoàng Văn viện thời điểm, lọt vào cự tuyệt, hiện tại để hần lại đi Hoàng Văn viện tuyệt đối không thể. Liền giả bộ không hiểu dáng vẻ qua loa đi qua.

Thượng Quan Nghi trong lòng thở dài một cái, Hoàng Văn viện danh khí mặc dù lớn, bên trong đọc sách không phải học sinh, đều là gia môn, một cái so một cái trâu a, khó hầu hạ còn không nói, từng cái đàn muốn chết, đừng nói viết Trương Tiểu Lâm loại này thiên cổ có một không hai thơ, liền là bình thường nhất thơ ngũ ngôn, cũng viết không được đầy đủ nha.

"Điện hạ, hôm nay Chư Toại Lương từ Quốc Tử Giám đến Hoàng Văn viện, trong miệng thế nhưng là niệm không ngừng nha, ta xem điện hạ thơ, có thể xưng thiên cổ có một không hai, khoáng cổ tuyệt kim, không đối gạt điện hạ, Thượng Quan ta cũng là cái thơ mê, bình sinh không có yêu thích khác, liền thích ngâm hơn mấy câu, nếu không, hôm nay chúng ta giao lưu trao đổi." Thượng Quan Nghi gặp Trương Tiểu Lâm lập tức chuyển bất quá công đến, nhân tiện nói.

"Ta cũng liền lung tung viết vài câu, để mọi người chê cười." Trương Tiểu Lâm xoa xoa tay nói.

Thượng Quan Nghi bước đi thông thả mấy bước, ngẩng đầu nhìn trời, trời đã hoàng hôn, hoàng hôn mệnh mang, nghe học viện sáng sửa thư âm thanh, chậm rãi ngâm nói:

"泏 流 không sắc xa, vân hoàng thê tự biến.

Cạn phở roi tuân hồng, trường bảo tổ đưa tổ yến.

Thiên thu lưu tịch cảnh, mọi âm thanh ngâm tiêu gọi.

Tuần tri linh xoong, tăng đài cát ngân tiền."

Trương Tiểu Lâm nghe xong liền tròn tròn mắt, cái này thật là xuất khẩu thành thơ nha!

Cũng may Trương Tiểu Lâm cũng đọc qua không ít y cổ văn, đối với cổ điển thơ ý tứ, cơ bản còn có thể hiểu một điểm, biết Thượng Quan Nghi đây là coi trọng mình tài học, hi vọng hần có thể vứt bỏ hiềm khích lúc trước, đến Hoàng Văn viện đi đọc sách, hần tướng tại nơi đó trông mong mà đối đãi.

Trương Tiểu Lâm làm người hai đời, biết rõ ngựa tốt không ăn đã xong, đồng thời, Dương Hi đối với hần không tệ, càng quan trọng hơn là, hần tại Quốc Tử Giám có thể đi ngang, đến Hoàng Văn viện nhưng phải cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế, lão sư đều là trong triều đại quan, tùy tiện một cái đồng môn chính là điện hạ, công chúa, thậm chí còn có thái tử điện hạ cũng tại nơi đó, vậy vẫn là hần năng gốc địa phương sao?

Mặt khác, nơi này có một cái rộng rãi tu luyện hoàn cảnh nha!

Suy nghĩ một chút, chợt nhớ tới Trương Tịch một bài thơ, cự tuyệt phiên vương Lý Sư đạo mời, viết một bài trừ danh tiết phụ ngâm, suy nghĩ một chút, thế mà còn có thể đọc thuộc lòng toàn thơ, liền mở miệng ngâm nói:

"Quân biết thiếp có phu, tặng thiếp song minh châu.

Cảm giác quân triền miên ý, thất ở đồ la nhu.

Thiếp gia cao lâu ngay cả uyển lên, lương nhân chấp kích sáng rực bên trong.

Biết quân dụng tâm như nhật nguyệt, sự tình phu thê mô phỏng cùng sinh từ.

Còn quân minh châu song nước mắt rù xuống, hận không gặp lại chưa gả lúc."

Thật lâu, Thượng Quan Nghi cùng Dương Hi nhìn nhau cười một tiếng: "Ha ha, ha ha, tốt một cái hận không gặp lại chưa gả lúc! Thơ hay!"

Trong thời gian ngắn như vậy, thế mà viết ra như thế một bài lập ý tình xảo thơ, thông qua miêu tả một cái nữ tử kiên trinh không đổi tình cảm sâu đậm, vì von mình đối Quốc Tử Giám tình cảm, mười phần uyển chuyển cự tuyệt Thượng Quan Nghi hảo ý.

Trong thơ không thiếu đối "Quân" khen ngợi cùng truy phùng, trân quý đối phương minh châu, chỉ hận nhận biết quá muộn!

Hai người chấp kích sáng rực bên trong, vừa vận đối đầu Thượng Quan Nghi "Thiên thu lưu tịch cảnh, mọi âm thanh ngâm tiêu gọi. Tuần tri linh xoong,

tàng đài cát ngân tiền." Đây là miêu tả tông quân cảnh tượng.

Trương Tịch là Đường đại một kẻ quái nhân, thiện viết khuê bên trong thơ, thích nhất đem một vài trong chính trị quan điểm cùng cái nhìn, lấy khuê bên trong nữ tử thân phận làm thơ.

Trương truyền có vị công sinh khảo thí về sau cho hắn viết một bài thơ: "Động phòng đêm qua ngừng nến đỏ, đợi hiểu đường tiền bá cậu cô. Trang thời thấp giọng hỏi vị hôn phu, hoạ mi sâu cận hợp thời không."

Nhìn như một cái vừa mới kinh lịch động phòng hoa chúc nữ tử mâu thuẫn tâm lý, đề mục lại gọi "Gần thử bên trên trương Thủy bộ", không khó nhìn ra vị thí sinh này là muốn hỏi thành tích cuộc thi.

Trương Tịch tại chỗ trở về một bài: Viết nữ mới trang ra kính tâm, tự biết xinh đẹp trầm hơn ngâm. Đủ hoàn không đủ người đương thời quý, một khúc lãng ca địch vạn kim. Nói cho vị thí sinh này, người thơ viết tốt như vậy, không muốn không yên lòng thành tích cuộc thi.

Đường đại mặc dù nhưng đã bắt đầu khoa cử tuyển sĩ, nhưng là đại thần đề cử còn là đã chiếm rất lớn một bộ phận, bởi vậy, làm trương Thủy bộ, hoàn toàn có quyền quyết định một cái thí sinh vận mệnh.

Bởi vì cái này điển cổ, Trương Tiểu Lâm mới nhớ lại Trương Tịch cái này thủ tiết phụ ngâm, so với Thượng Quan Nghi ngũ luật, tựa hồ hơn một chút!

Thượng Quan Nghi không ngờ Trương Tiểu Lâm tài hoa hơn người đến trình độ này, trong lòng xấu hổ vô cùng.

Mà Trương Tiểu Lâm còn đắm chìm trong Trương Tịch kia bài thơ ý cảnh bên trong, không thể tự thoát ra được, căn bản không có chú ý tới Thượng Quan Nghi biểu lộ.

Dương Hi thấy tình cảnh này, lập tức trái rộng ra giấy tuyên, phá vỡ cục diện bế tắc: "Hai vị đều là diệu nhân, tài tư mẫn tiệp, để cho người ta hảo hảo bội phục, còn xin sáu cái mặc bảo, cho ta Quốc Tử Giám, lấy truyền hậu thế."

Nói xong, vậy mà tự mình mài mực xong nước, làm ra một bộ tư thế xin mời.

Thượng Quan Nghi tiến lên, đem mình kia thủ ngũ luật cẩn thận, nắn nót viết lên đi, Thượng Quan Nghi chữ cứng cáp hữu lực, mặc dù uống Chư Toại Lương so sánh, phải kém không ít, nhưng vẫn vẫn có thể xem là một bức tốt nhất mặc bảo.

Đến phiên Trương Tiểu Lâm, hắn có chút xấu hổ, hắn đương nhiên biết mình mặc bảo là cái bộ đáng gì, thật không lấy ra được nha.

Gặp Thượng Quan Nghi cùng Dương Hi hai người si ngốc nhìn mình chăm chăm, liền cắn răng một cái không thèm đếm xỉa, nâng bút liền viết, buổi sáng luyện nguyên một nửa ngày, vận dụng ngòi bút ngược lại là trời cháy, một lát bút đi Long Xà, hành thư mang cô, đem thẳng trước nhìn ngày đại.

Nói thật, Trương Tiểu Lâm chữ xác thực bình thường, thế nhưng là hắn quý ở mới lạ, Đường đại đều là lấy đầy đặn vì đẹp, viết chữ cũng đồng dạng.

Mà Trương Tiểu Lâm Sáu kim thể làm chủ, lấy hiện đại bút đầu cứng thư pháp đường cong tùy ý huy sai, nào có cái gì chương pháp nhưng theo? Cả bức chữ bút mảnh như tơ, liên miên không ngừng, một mạch mà thành.

"Ha ha, tốt, khó trách Chư Toại Lương sắp điên, nguyên lai chữ còn có thể dạng này viết nha? Ha ha, thật sự là chuyển đi này không tệ, chuyển đi này không tệ." Thượng Quan Nghi cuồng tiếu mấy tiếng, nghênh ngang rời đi.

Dương Hi có chút ngượng ngùng nói: "Điện hạ, chỉ sợ muốn chậm trễ người việc học."

"Tiên sinh, ta như là đã lựa chọn Quốc Tử Giám, liền sẽ không chần chừ."

Dương Hi tán thưởng nhẹ gật đầu: "Không nghĩ tới người thơ tốt như vậy, ta còn mặt dạn mày dày dạy người lâu như vậy thơ."

"Còn không phải tiên sinh dạy bảo có phương pháp, học sinh bắt quá hiểu sơ da lông mà thôi." Trương Tiểu Lâm ăn ngay nói thật, đối với thơ cổ, hắn mặc dù đọc được nhiều, nhưng đối với những cái kia thường thường trắc trắc cách luật, thật là chỉ là có biết da lông.

Dương Hi chỉ nói hắn là khiêm tốn, nhân tiện nói: "Ha ha, hiểu sơ da lông, điện hạ muốn chỉ là hiểu sơ da lông, liên tục viết ra như thế kinh thể chỉ tác, chúng ta những này học sĩ coi như không đất dung thân."

"Tiên sinh nói quá lời." Trương Tiểu Lâm khom người ra, nghĩ thầm, giảng nói thật vì cái gì liền không ai tin tưởng đâu?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Gặp thì trị phần ngon

Thượng Quan Nghi sau khi đi, Trương Tiểu Lâm cùng Dương Hi hai người ngược lại là trò chuyện ăn ý, Dương Hi tại thi từ phương diện rất có kiến giải, Trương Tiểu Lâm trong bụng thi từ tương đối nhiều, tùy tiện lôi ra đều là câu hay, Dương Hi khen không dứt miệng.

Chính trò chuyện thích thú mười phần, chợt nghe cửa chính truyền đến một tiếng "Thánh chỉ đến - - - "

Dương Hi giật mình, cái này thánh chỉ đến Quốc Tử Giám tới? Trước kia chưa hề chưa từng có sự tình.

Chỉ gặp mấy cái học sinh mang theo Vương công công vội vàng đi tới.

"Trương Tiểu Lâm tiếp chỉ, Hoàng Thượng khẩu dụ, Trương Tiểu Lâm lập tức tiến cung hội chẩn, không được sai sót."

"Vi thần lĩnh chỉ."

Trương Tiểu Lâm đứng người lên một trận cười khô: "Vương công công, vậy là chuyện gì nha?"

"Đi nhanh lên, vừa đi vừa nói."

Trương Tiểu Lâm gặp tình thế khẩn cấp như vậy, hướng Dương Hi vừa chấp tay, vội vàng đi ra ngoài.

Lên xe ngựa, không đợi Trương Tiểu Lâm mở miệng, Vương công công nhân tiện nói: "Là như thế này, Lý Thái điện hạ lúc đầu tại Hoàng Văn viện đọc sách, hôm nay ra ngoài ăn bữa cơm, còn không có về Hoàng Văn viện, liền ngã bệnh, thượng thổ hạ tả, mồ hôi rơi như mưa, lập tức liền bất tỉnh nhân sự, thái y nói là bệnh đau bụng khan, phục dụng được hoàn, đều nôn, hiện tại người đã không được, Hoàng Thượng đột nhiên hạ chỉ, triệu người hoả tốc tiến cung."

"Thái y đều nói không được, còn gọi ta tiến cung làm gì?" Trương Tiểu Lâm nghe xong đau cả đầu, thái y nói không được, chờ đến hần tiến cung, chỗ nào còn kịp?

Bệnh đau bụng khan thuộc về cấp tính trúng độc tính dạ dày viêm ruột một loại tật bệnh, thể tới hung mãnh, chủ yếu là trúng độc mất nước gây nên tử vong.

Đầu tiên đến truyền dịch, nhanh chóng bổ sung nước muối sinh lý, kháng viêm, giải kinh giảm đau, đây là một cái hệ thống cấp cứu quá trình, nhưng hiện tại tình huống này...

Trương Tiểu Lâm chìm tới đáy trầm mặc.

Vương công công không ngừng thúc giục, ra roi thúc ngựa, nghĩ hoàng cung phi nhanh, xe ngựa không đi không được gần đạo chạy tới hoàng cung.

Nghe trên đường có chút tiếng kinh hô, Trương Tiểu Lâm bận bịu vén màn cửa sổ lên xem xét, nguyên lai xe ngựa vậy mà ngay tại từ chợ bán thức ăn xen kẽ đi qua.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên trong lòng hơi động, kêu lên: "Ngừng một chút."

Xe ngựa lập tức ngừng lại, Vương công công không hiểu nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

"Vương công công, ngài chờ ta một chút, ta đi mua một ít đồ vật làm thang."

Trương Tiểu Lâm nhảy xuống xe ngựa, thẳng đến chợ bán thức ăn.

Chỉ chốc lát, liền ôm một cái bọc lớn tới.

Vương công công tiếp nhận bao lớn, thật nặng!

Không để ý tới nhìn trong túi là thứ gì, Vương công công lập tức thúc giục xa phu đi mau.

Xe ngựa vọt thẳng tiến hoàng cung, đi vào Thái y viện.

Trương Tiểu Lâm còn không, liền cảm thấy toàn bộ Thái y viện khẩn trương tình thế.

Thái y cửa đều trên mặt đất quỳ, Trương Tôn hoàng hậu hai mắt sung đỏ, Lý Thế Dân nổi giận đùng đùng hét lớn: "Phế vật, đều là một bang phế vật, bình thường nuôi không các người."

Vương công công dẫn theo Trương Tiểu Lâm bao lớn, thở hồng hộc theo ở phía sau.

Lý Thái nằm ở trên giường, toàn thân ướt đẫm, các cung nữ đang dùng tấm lụa cho hắn sát mồ hôi lạnh.

Nhìn qua toàn thân trắng bệch Lý Thái, Trương Tiểu Lâm một thanh bắt được cổ tay của hắn.

Trương Công Lộc vội vàng tiến lên nói: "Bệnh đau bụng khan chứng, thoát dương vong âm, hiện tại Ngũ Tạng chi mạch đã tuyệt."

Trương Tiểu Lâm tay cơ hồ cảm giác không thấy mạch đập nhảy lên, nửa mở mí mắt, toàn bộ ánh mắt đã thật sâu lồm vào, cũng may vận bung ra mí mắt còn có phản xạ.

Nghiêm trọng mất nước, ngộ độc thức ăn, khẳng định là ăn không vệ sinh đồ ăn gây nên.

Mất nước quá nghiêm trọng, toàn thân làn da đã nổi lên nếp uồn, còn tại đại lượng xuất mồ hôi. Lý Thái lúc này sớm đã toàn thân băng lãnh, người bên trong nhìn qua đã bốp ra máu, cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Xác thực đã nguy cơ sớm tới.

Lý Thế Dân cau mày, hỏi: "Lâm, nhưng còn có cứu?"

Trương Tiểu Lâm hai tay ngay tại nén phần bụng, làm thể trạng kiểm tra, không có ngừng đầu, thấp giọng nói: "Ta hết sức."

Trên mặt đất quý thái y của toàn thân chấn động, Trương Tiểu Lâm vậy mà không có cự tuyệt?

"Vương thái y, người nói bộ dạng này còn có thể cứu sao?"

"Đừng để ý tới hắn, chúng ta chờ chế giễu là được rồi, cái này muốn còn có thể cứu, ta nhận hắn kết thân cha đều được."

"Vừa bắt đầu vào cửa liền đã tận tuyệt, hiện tại Tâm Mạch, lá gan mạch, tỳ mạch, phổi mạch, thận mạch, ngũ mạch đều tuyệt, đây là chứng bệnh phải chết nha."

"Lân này làm không cần thận muốn liên lụy chúng ta nha."

"Vi cái gì?"

"Người nghĩ nha, nếu là không có thể trị, Thánh thượng lúc đầu cũng không có nghĩ ngờ hi vọng gì, chỉ cần chờ sẽ Thánh thượng nhận rõ sự thật, phát cái lửa cũng liền đi qua, nếu là đang chơi đùa một chút, đem Thánh thượng ngọn lửa hi vọng đốt lên, lại đột nhiên không có, vậy còn không sẽ nổi giận nha?"

"Trương thái y, người nhất định phải quản quản con cháu của người nha?"

.....

Đây là tình huống như thế nào? Chẳng lẽ đã dạng này còn có thể cứu sao?

Trương Công Lộc cũng không yên lòng mà nhìn xem Trương Tiểu Lâm, không biết hắn muốn làm gì.

"Các người hết thảy cho lão tử ngậm miệng!" Lý Thế Dân ngằm trộm nghe đến phía dưới quý các thái y lại nhai nghị luận không ngớt, trong lòng không vui, đám gia hoả này, mình không có bản sự trợ mắt nhìn Lý Thái thượng thổ hạ tả, một trận không bằng một trận, thấy chết không cứu không nói, người khác trị liệu còn muốn lao nhao!

Trương Tiểu Lâm vẫn là không ngừng đầu đối Trương Công Lộc nói: "Ngài lập tức mở một bộ hoắc hương chính khí tán, thêm cây hoàng liên đậu phụ khô khương, dựa theo bình thường gấp mười lượng."

"hoắc hương chính khí tán? Không có toa thuốc này nha?" Trương Công Lộc nghe xong ngây ngẩn cả người.

Chúng thái y ở một bên, cũng ngây người, đó là cái gì đơn thuốc? Làm sao danh tự cổ quái như vậy?

Trương Tiểu Lâm nghe Trương Công Lộc giảng mới đột nhiên nhớ lại, hoắc hương chính khí tán là Đại Tổng quá Huệ Dân cùng tề cục phương bên trong kinh phương, Đường đại bác sĩ còn thật không biết.

Không có biện pháp, liền một bên kiểm tra một lần thì thầm "hoắc hương hai lượng, bụng lớn da hai lượng, dày phác hai lượng, Bạch Chi, Bán Hạ khúc, tía tô, cam thảo, bạch thuật, trần bì, Kikyou các một hai, thuốc đắng hai lượng, mộc hương một hai, can khương một hai, nước năm thăng sắc lấy một lít, sắc tốt sau thêm muối ăn một hai, phải nhanh."

Trương Công Lộc đem đơn thuốc mở tốt, mày nhíu lại đến càng thêm lợi hại.

Dựa theo kinh nghiệm của hắn, giống Lý Thái trước mất loại tình huống này hoàn toàn không có mở ra phương cần thiết, nói không chừng thuốc còn không có sắc tốt, người đã chết, cho dù là dùng thuốc, cũng hẳn là về dương cứu nghịch, dùng nhân sâm từ nghịch thang mới đúng.

"Tiểu lâm, cái này gấp mười lượng năng thừa nhận được sao? Mặt khác, không cần nhân sâm bốn nghìn cứu cấp sao?"

"Bây giờ nhìn đi lên là thoát dương bệnh bộc phát nặng, trên thực tế vẫn là chứng thực, chỉ là tà khí quá vượng, chính khí tiêu tán được nhanh, lúc này nếu như lạm bổ, sẽ chỉ lửa cháy đổ thêm dầu."

"Buồn cười, lửa cháy đổ thêm dầu? Bây giờ còn có lửa sao? Đề thành băng, người sờ một cái xem." Vương thái y âm dương quái khí nói.

Trương Tiểu Lâm không thể không xoay người, đối Vương thái y nói: "Chậm thì trị tận gốc, gấp thì trị phần ngọn, người thân là thái y, cái này cũng đều không hiểu, không hiểu không sao, đừng tại nơi này nhiễu loạn quân tâm nha, có bản lĩnh người đến trị nha!"

Wang Thái Y là Vương Tự Hi nhi tử, phụ thân hiện tại còn quan trọng thiên lao, cho nên có chút nhắm vào Trương Tiểu Lâm.

"Này âm thịnh cách dương tại bên ngoài, mất nước mà Ngũ Tạng đều tổn hại chứng bệnh, nhu cầu cấp bách bổ nước lấy nước miếng, bổ nước thì một vọng thổ nhuận, lấy sinh tâm hỏa, việc cấp bách quý ở một cái cùng chữ, điều hòa âm dương, Tuyên Hoá ẩm ướt trục, điều hòa dạ dày ruột, không nôn không tả mới có thể giương chính khí, hiện tại thượng thổ hạ tả, phục dụng cái khác thuốc vô dụng." Nói xong, con mắt đối bốc thuốc thái giám nói: "Nhanh đi chuẩn bị đi."

Giờ phút này người hấn đã không có quyền phát biểu, bọn hấn Thái y viện hợp nghị kết quả là, thần tiên cũng không có biện pháp, chỉ có thể chuẩn bị hậu sự.

Nhìn xem Lý Thái dần dần tiêu tán sinh cơ, nếu như chờ Thái y viện sắc thuốc tới, Lý Thái khẳng định là một con đường chết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Dám vì người trước

Trương Tiểu Lâm một phen biện chứng luận trị, một câu cuối cùng gấp thì trị phần ngọn, chậm thì trị tận gốc, đem chứng thái y tranh luận á khẩu không trả lời được, « Hoàng Đế Nội Kinh Tô Vấn » bên trong có quan hệ tại tiêu bản luận trị chi pháp, mà chân chính đưa ra gấp thì trị tiêu, chậm thì trị bản, là đòi Minh lý lúc trần.

Nhưng lời vừa nói ra, mọi người không khỏi tin phục, liền ngay cả Trương Công Lược cũng từ nội tâm thầm khen một tiếng, nói hay lắm, lời lẽ chí lý.

Trương Tiểu Lâm trong miệng cùng mọi người biện luận, trên tay nhưng may mắn không có ngừng, một bên cho Lý Thái làm thể trạng kiểm tra, tra hấn các hạng sinh dân kiểm tra triệu chứng bệnh tật, trong lòng đã định, chỉ là nghiêm trọng mất nước mà thôi. Bệnh nhân mất nước, huyết dịch sền sệt độ lên cao, huyết dung lượng giảm nhỏ, cho nên mạch đập chìm mảnh, như có như không.

Chỉ phải lập tức truyền dịch, hấn là còn có thể cứu!

Truyền dịch, nhìn như rất đơn giản sự tình, nhưng phóng tới hơn một ngàn năm trước Đường triều, đây chính là không khác thiên phương dạ đàm!

"Lập tức chuẩn bị một thanh dao găm sắc bén, một cây tiểu Trúc nhánh, càng già càng tốt, mặt khác, độ cao rượu đế, sợi tơ, ta phải gấp dùng!"

"Lập tức chuẩn bị, còn đứng ngây đó làm gì?" Lý Thế Dân đối bên cạnh Biên cung nữ quát.

Trương Tiểu Lâm quay người hỏi Vương công công nói: "Ta chuẩn bị đồ đâu?"

"A, tại nơi này, tại nơi này."

Trương Tiểu Lâm kết quả bao lớn, đem bên trong đồ vật lấy ra, đám người xem xét, phảng phất không tin mình con mắt, bên trong lại là một bộ roi trâu, hoàn chỉnh roi trâu, bao gồm toàn bộ trâu bí nước tiểu sinh sản hệ thể, đằm máu còn bốc hơi nóng, mặt khác, bao lớn bên trong ừng ực ực lần ra năm, sáu con tui mới tư dư.

Tư dư, lại tên cây dừa, là Hải Nam nhất đại đặc sản, từ khi Hán đại tiến vào bên trong nguyên địa phương về sau, sâu được mọi người yêu thích, hiện tại là mùa đông, nhiệt độ rất thấp, cho nên tư dư đều rất mới mẻ.

Trương Tiểu Lâm lúc này đã không để ý tới mọi người ánh mắt, thời gian quá gấp, Lý Thái nguy cơ sớm tới, hấn hiện tại muốn làm chính là, cấp tốc giải quyết truyền dịch vấn đề, nhất định phải có chất lỏng tiến vào Lý Thái thể nội, mới có thể cứu mệnh của hấn.

Roi trâu kỳ thật không phải Trương Tiểu Lâm chỗ cần đồ vật, hẳn là muốn một bộ sạch sẽ đường ống, sở dĩ đem vừa giết trâu bí nước tiểu hệ thống bao quát thận, ống dẫn niệu cùng bàng quang niệu đạo toàn bộ cắt xuống, là bởi vì thời gian cấp bách, không kịp thanh lý.

Rất nhanh, đao, cành trúc, sợi tơ, rượu để đều cầm tới.

Trương Tiểu Lâm mau lẹ đem trâu bàng quang liền tiếp ống dẫn niệu cắt xuống, lại đem mặt khác một cây ống dẫn niệu đơn độc cắt bỏ, dùng sợi tơ đóng tốt miệng nòng, đào lại, bàng quang liền thành nước muối bình, ống dẫn niệu biến thành thiên nhiên truyền dịch quản.

Trước dùng rượu để cọ rửa bàng quang cùng ống dẫn niệu, cuối cùng dùng cây dừa nước trôi tẩy một lần.

Tuyển một cây nhỏ bé nhất cành trúc nha tử nhon, Trương Tiểu Lâm dùng đao nghiêng nạo một đoạn, một cây sắc bén trúc châm ra, trúc châm cắt vào ống dẫn niệu miệng, dùng sợi tơ vào.

"Đem những này cây dừa, a, không phải, tư dư, đem những này tư cô-xin mờ, đem bên trong nước rót vào trong này." Trương Tiểu Lâm một Biên chỉ huy lấy đám người, một bên cuốn lên Lý Thái ống tay áo, còn tốt, tĩnh mạch mạch máu rất thô, mà lại da mịn thịt mềm, cái này xâu châm hẳn là dễ dàng đánh.

Trương Tiểu Lâm kiếp trước tại vệ sinh viện đi làm, tĩnh mạch rút máu truyền dịch cái nào một ngày không phải mấy chục hơn trăm lần, y tá thời điểm bận rộn đều là Y sư trực tiếp bên trên.

Nhìn xem cây dừa nước rót vào trâu bàng quang, thuận ống dẫn niệu chảy xuống, từ trúc châm bên trong phun tới, Trương Tiểu Lâm cũng bị chính mình cái này phát minh vĩ đại kinh trụ. Kỳ thật cái này phát minh là đệ nhị thế chiến một cái Hoa Kỳ quân y, lúc ấy rất nhiều binh sĩ vây ở Đông Nam Á một cái nhiệt đới trong rừng, bị cảm nắng chết không ít người.

Tại không có bất luận cái gì được phẩm thiết bị tình huống dưới, tên này quân y to gan sử dụng cây dừa nước, thông qua động vật tràng đạo làm đường ống tiến hành truyền dịch, đưa vào bị cảm nắng binh sĩ tĩnh mạch mạch máu, cứu vãn không ít chiến hữu sinh mệnh, về sau sau khi trở về xét nghiệm cho thấy, cây dừa nước cùng nhân thể cần thiết nước muối sinh lý đường glu-cô thành phần xấp xỉ.

Trúc châm không chút huyền niệm đâm vào Lý Thái điện xuống cánh tay tĩnh mạch chủ, cây dừa nước nhanh chóng chảy vào Lý Thái mạch máu.

Một con, hai con... .

Rõ ràng năm con cây dừa nước toàn bộ chảy đến Lý Thái thể nội.

Lý Thái hô hấp thời gian dần trôi qua thô đi lên, sắc mặt rốt cục có một tia Huyết Sắc.

"Tốt, tốt rồi!" Máy cái dẫn theo nước đá bò cua cung nữ hoan hô lên.

Lý Thế Dân cùng chúng thái y nghe được thanh âm, đều trông mở mắt nhìn xem Lý Thái điện hạ.

Đồ đàn đều biết, giờ phút này Lý Thái tình huống đã rất có chuyển tốt.

Trương Công Lược nhìn xem tư dư nước trải qua trâu bàng quang tiến vào Lý Thái cánh tay, dùng sức bấm một cái mình, đây là tại nằm mơ sao?

Chúng thái y nhìn qua Lý Thái sắc mặt dần dần hồng nhuận, đang nhìn một đồng tư dư xác không cùng cái này sáng tạo ra kỳ tích nước đá bò cua, trợn mắt hốc mồm.

"Trương thần y, muốn đã nấu xong, muốn hay không lập tức phục?"

"Không cần, hiện tại bệnh nhân vừa mới thoát khỏi nguy hiểm, nếu như mớm thuốc đi vào, sẽ khiến nôn mửa, vậy liền phí công nhọc sức."

"Kia, thuốc này?" Thái y bùng một đại bạc bồn dược thủy, nhìn xem Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm lúc này ở bọn hắn trong lòng, đã không phải là thái y, mà là thần y.

"Trước để xuống đi."

Nhìn xem giọt cuối cùng cây dừa dòng nước nhập Lý Thái tĩnh mạch, Trương Tiểu Lâm không chút do dự rút ra trúc châm, ấn ổ lỗ kim.

Trương Tiểu Lâm tiếp nhận cung nữ trong tay truyền dịch thiết bị, đem trúc châm rút ra, phá hủy sợi tơ, trực tiếp dùng ngón tay trở bộ tiến ống dẫn niệu, lại tại chúng thái y tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi bên trong, đem ống dẫn niệu phía dưới đưa vào Lý Thái đại trong ruột.

Sắc tốt thuốc từ lại từ nơi này nước đá bò cua, tiến vào Lý Thái đại tràng.

Tràng đạo cho thuốc cũng không phải là lừa người, lúc này Lý Thái cũng không có thức tỉnh, không cách nào khẩu phục, mà lại lúc đầu một mực tại nôn mửa, khẩu phục khổ như vậy thuốc, sẽ khiến kịch liệt nôn mửa, lại sẽ tăng thêm bệnh tình, nhưng là giải kinh giảm đau cùng giảm nhiệt sát trùng cũng là cấp bách, Trương Tiểu Lâm không thể không khai thác tràng đạo cho thuốc thủ đoạn.

Làm xong những việc này, Trương Tiểu Lâm cảm thấy có chút mệt mỏi, ngồi ở bên cạnh, quan sát đến Lý Thái.

Lúc này Lý Thái mắt nước vắn đề đã được đến hữu hiệu làm dịu, huyết dung lượng mở rộng không ít, tổ chức khí quan thiếu đường khí tình huống cũng tương ứng hóa giải, có thể nói, đã thoát ly nguy hiểm.

Trưởng Tôn hoàng hậu ngồi tại Lý Thái trước giường, kích động nước mắt chảy ròng.

Lý Thế Dân cũng động dung, loại này cứu chữa thủ đoạn, hào không thua gì lúc ấy cho Trưởng Tôn hoàng hậu khai đao nha!

"Cao, thật sự là cao nha!"

"Trung thần y không hổ là Y Thánh truyền nhân, đây mới là thần y mới có thủ đoạn nha!"

Nghe chứng thái y cái này đến cái khác buồn nôn ca ngợi, Trương Tiểu Lâm toàn thân nổi da gà, phát phát tay nói: "Để cho ta yên lặng một chút, nghỉ ngơi một chút, gia gia, nơi này xin nhờ ngài."

Vương thái y lúc này lại nói: "Trung thần y này chờ thủ đoạn, chúng ta tâm phục khẩu phục, bất quá, đây cũng là vu thuật a? Y thuật bên trong không có loại này phương pháp trị liệu nha?"

Trưởng Tôn hoàng hậu cả giận nói: "Người đừng muốn ăn nói bừa bãi." Vu thuật cũng không phải có thể nói loạn, lúc ấy quốc pháp là không cho phép vu thuật.

Trương Tiểu Lâm không những không giận mà còn cười, cũng không để trong lòng, những người này còn chưa đủ lấy trở thành hấn đối thủ.

Bất quá nhìn thấy Trương Công Lược cùng Lý Thế Dân ánh mắt nghi hoặc, lúc này cười nói: "Trung thị tổ tiên Trọng Cảnh công chính là Y Thánh, cùng thần y Hoa Đà càng là tương giao tâm đầu ý hợp, những này thủ đoạn chính là Hoa Đà thần y thần kỹ, Trọng Cảnh công lưu cho chúng ta Trương gia trong truyền thừa, từ cẩn thận mảnh ghi chép Hoa Đà thần y, cạo xương chữa thương, khai tràng phá bụng, cho người ta thay máu chờ cao thâm y kỹ, chỉ bất quá chúng ta Trương thị lịch đại truyền nhân, lá gan nhỏ bé, không có thí nghiệm qua, tiểu tử ta thuở nhỏ đọc thuộc lòng tiên tổ sách thuốc cùng bút ký, bất quá là dám vì người trước thôi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Hoàng hậu bị người ám toán

Trương Tiểu Lâm cùng các vị thái y biện luận đã không có chút nào ý nghĩa, bởi vì, không lâu về sau Lý Thái đã tỉnh lại, sự tình nói rõ thật hết thảy.

Trưởng Tôn hoàng hậu kích động lời kéo Trương Tiểu Lâm tay, có chút nói năng lộn xộn: "Tiểu lâm, cảm ơn người, cảm ơn người."

"Mẫu hậu, đều là người một nhà, không cần phải nói tạ ơn." Trương Tiểu Lâm thấp giọng đạo, vô duyên vô cớ nhiều một cái mẫu hậu, kêu lên có chút khó chịu.

Mình tay nhỏ bị Trưởng Tôn hoàng hậu tay nắm lấy, cảm giác Hoàng hậu nương nương tay mềm mại không xương, tình tế tỉ mỉ bóng loáng, Trương Tiểu Lâm trong lòng không khỏi rung động, liền xem như làm người hai đời, cũng chưa từng có cái này loại cảm giác, quá mỹ diệu, không tự chủ được duỗi ra một cái tay khác, bắt lấy Trưởng Tôn hoàng hậu cổ tay.

Trưởng Tôn hoàng hậu niên kỷ kỳ thật không lớn, mới ngoài ba mươi, làm mẫu nghi thiên hạ hoàng hậu, làn da được bảo dưỡng rất tốt.

Trương Tiểu Lâm thăm mắng mình một câu, cường ép trấn định lại, đang chuẩn bị buông ra bắt lấy Trưởng Tôn hoàng hậu tay, chợt cảm giác có chút dị dạng, Trưởng Tôn hoàng hậu mạch đập nhảy mấy lần, bỗng nhiên ngừng một chút.

Trương Tiểu Lâm giật mình, mạch đập nhảy lên đột nhiên nghi tính đình chỉ, Trung y xưng là kết thay mặt mạch, hiện đại y học xưng là sớm độ sức, là trái tim công năng dị thường biểu hiện.

Trưởng Tôn hoàng hậu gặp Trương Tiểu Lâm bắt lấy tay của mình, biểu lộ quái dị, không khỏi đỏ mặt lên, dùng sức co lại tay.

"Ngài đừng nhúc nhích." Trương Tiểu Lâm thấy thế vội vàng nắm chặt Trưởng Tôn hoàng hậu mạch đập, nhắm mắt lại cẩn thận phân rõ, xem rốt cục là mạch yếu không đều vẫn là thay mặt mạch, một bên vận dụng thần thức kiểm tra Trưởng Tôn hoàng hậu toàn thân.

Lý Thế Dân thấy thế cũng hơi kinh ngạc, cũng may Trương Tiểu Lâm chỉ là một cái 12 tuổi tiểu hài tử, vẫn là hoàng hậu nghĩa tử, bắt lấy cổ tay cũng không có gì.

Thần thức bao trùm Trương Tôn hoàng hậu toàn thân, Trương Tiểu Lâm phát hiện Trương Tôn hoàng hậu kinh mạch bên trong tràn ngập một cỗ hắc khí.

Lại là tử khí!

Trương Tôn hoàng hậu ra não hải cùng Tâm Mạch bên trong còn có một số sinh khí bên ngoài, còn lại trong kinh mạch thể mà toàn bộ là tử khí!

Trương Tiểu Lâm sờ huyệt trên đầu lập tức liền xuống tới, Lý Thế Dân một gặp tình huống không đúng, vội vàng hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Trương Tiểu Lâm nhất thời không cách nào đáp lại, một bên dùng thần thức cẩn thận xem xét, một bên cấp tốc tìm kiếm trong đại não ký ức, Trương Tôn hoàng hậu tựa hồ liền là trong khoảng thời gian này chết, nhớ mang máng nàng mười bốn tuổi gả cho Lý Thế Dân, chỉ có ba mươi sáu tuổi thọ.

Thần thức nhìn ra, hắc khí chủ yếu nơi phát nguyên tại gan, dọc theo can kinh hướng toàn thân lan tràn.

Gan là giải độc, chẳng lẽ là trúng độc?

"Trương Tiểu Lâm, trầm tra hỏi người đâu?" Lý Thế Dân gặp Trương Tiểu Lâm đối diện ngoảnh mặt làm ngơ, thanh âm liền lớn.

"Hoàng Thượng, Hoàng hậu nương nương trúng độc, tình huống mười phần nghiêm trọng."

"Trúng độc?" Lý Thế Dân lấy làm kinh hãi: "Mấy người các người, tới xem một chút."

Vương thái y dẫn mấy tên thái y, nơm nớp lo sợ đi tới, cung nữ lập tức cho Trương Tôn hoàng hậu tay che vào tay khăn, Vương thái y ba ngón chụp tại Trương Tôn hoàng hậu cổ tay, nhấn một cái phía dưới, lập tức giật mình, trên mặt biến sắc.

"Thế nào?"

"Khởi bẩm Hoàng Thượng, vẫn là tất cả mọi người nhìn xem, cùng một chỗ hội chẩn đi." Vương thái y cũng không dám mạo muội nói trúng độc.

Ngay sau đó, Trương Công Lộc dẫn chúng thái y thay phiên tiến lên, từng cái cho Hoàng hậu nương nương xem mạch.

"Mời Hoàng hậu nương nương về trước cung, chúng ta đi đầu thảo luận, hội chẩn về sau, lập tức đem thuốc đưa tới." Trương Công Lộc đối Hoàng hậu nương nương khom người nói.

"Không cần, có lời gì nói thẳng chính là, bản cung thừa nhận được." Trương Tôn hoàng hậu nghe xong, liền biết tình huống không lạc quan, lại không muốn né tránh.

Lý Thế Dân thấy một lần, nói: "Hoàng hậu, người về trước cung đi."

Trương Tôn hoàng hậu gặp Hoàng Thượng mở miệng, u oán nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, đứng dậy đi trước.

Trương Công Lộc thận trọng nói: "Hoàng Thượng, Hoàng hậu nương nương mạch tượng chính là thay mặt mạch, năm nhảy một dừng, dừng có định số, đây là bản khí suy vi, bệnh tình nguy kịch trọng, không có thuốc nào cứu được."

"Người nói cái gì? Không có thuốc nào cứu được? Các người thật sự là thật tài tình, tốt như vậy bưng quả nhiên một cá nhân, lại còn nói không có thuốc nào cứu được, ha ha." Lý Thế Dân nhìn quanh một chút bốn phía, đối bên cạnh mười cái thái y hỏi: "Thật không có thuốc nào cứu được sao?"

Chúng thái y vội vàng quỳ mà nói: "Chúng thần vô năng, mời bệ hạ trị tội."

Lý Thế Dân lão đảo mấy bước, ngã ngồi tại trên giường rồng: "Vì cái gì? Vì cái gì nhiều chuyện như vậy?"

Đám người nhìn thấy thất thố Lý Thế Dân, rất là sợ hãi, đây chính là chưa hề chưa từng có sự tình nha, Lý Thế Dân đăng cơ đến nay, một mực can cường độc đoán, rất có chủ kiến, còn không có thấy qua hãn loại tình huống này qua.

Lúc này, Lý Thế Dân nội tâm hoàn toàn cảm thấy bất lực, Lý Uyên vừa qua đời nửa năm, đang chuẩn bị hạ táng, Lý Thái bồng nhiên bệnh cấp tính, cơ hồ tất cả thái y đều nói không có thuốc nào cứu được, vừa mới đem Lý Thái từ Quý Môn quan đoạt trở về, hoàng hậu lại không có thuốc chữa, chẳng lẽ nhất định mất đi một chút đồ vật sao? Lý Thế Dân buồn từ đó đến, đột nhiên ý thức được mình thất thố, cưỡng ép kiềm chế lại tâm tình mình, Lý Thế Dân quay đầu hỏi Trương Tiểu Lâm: "Người nói trúng độc, trúng cái gì độc?"

"Từ mạch tượng phân tích, năm nhảy một dừng, dừng có định số, trái tắc quan mạch suy yếu, nhưng suy yếu bên trong mang theo một tia phần khởi, lúc này tiềm phục tại thể nội tà khí quấy phá, trái tắc chủ phổi, trái quan chủ can đảm, phổi cùng lá gan đồng thời bị bệnh, hãn là hô hấp lúc hút vào độc tố trúng độc." Trương Tiểu Lâm chậm rãi nói tới, chúng thái y hai mặt nhìn nhau, từ mạch tượng năng nhìn ra là trúng độc, bọn hãn cũng không có bản lĩnh này, nhưng cũng không cách nào cãi lại.

"Nhưng có cách chữa?"

"Rất khó, trước mắt đã bệnh nguy kịch, bản khí suy vi, nhưng là, nếu như năng cấp tốc tìm tới trúng độc vật chất, đạt được giải dược, có lẽ có một chút hi vọng sống. Trước mắt chủ yếu nhiệm vụ, là xét xử gì người hạ độc, hạ cái gì độc."

Lý Thế Dân trầm ngâm một chút, đột nhiên hét lớn một tiếng: "Người tới."

Ngoài cửa thị vệ lập tức tiến đến.

"Nơi này tất cả mọi người không thể đi ra ngoài bán bộ, người bên ngoài cũng không cho phép vào tới."

"Vâng."

Lý Thế Dân bụng đi ra Thái y viện, ngoài cửa lập tức bị Ngự Lâm quân thị vệ vây quanh.

Đối với loại sự tình này, Lý Thế Dân rất có kinh nghiệm, hắn bắt động thanh sắc đem tất cả đưa cho hoàng hậu nước trà, đồ ăn, toàn bộ đoạn xuống dưới, ngự thiện phòng phụ trách cho hoàng hậu làm bữa ăn cũng bị khống chế, bình thường phạm là cùng hoàng hậu từng có tiếp xúc người, cơ bản toàn bộ đều tại, lúc này mới đem chúng thái y gọi đi Hoàng hậu nương nương thăm cung.

"Đây đều là hoàng hậu bình thường thích ăn đồ vật, đều dùng ngân châm thử qua độc, cũng không biến sắc, chứ vị ái khanh, mời cẩn thận kiểm tra một chút."

Đám người khúm núm, nghĩ thầm, chúng ta lại không có nói là trúng độc, vẫn là để Trương Tiểu Lâm tự viên kỳ thuyết đi.

Trương Tiểu Lâm thấy rất cẩn thận, bao quát tầm cung một chút bài trí, thực vật hoa cỏ.

Trương Tôn hoàng hậu bên trong là độc dược mạn tính, loại độc dược này nhất định phải mỗi ngày đúng hạn phục dụng, suy nghĩ một chút, liền hỏi: "Không biết Hoàng hậu nương nương mỗi ngày nhất định phải đúng hạn phục dụng đồ vật có nào?"

Chuyên môn phụ trách hoàng hậu đồ ăn cung nữ lúc này đã hai chân run lên, quý đầu quý bất ổn, nghe xong Trương Tiểu Lâm hỏi, vội vàng áp a áp ứng đáp: "Hoàng hậu nương nương mỗi ngày Thần lên, cung yến súc miệng, bữa sáng không có cố định, giữa trưa ban đêm cũng đều là tùy thời chọn món ăn, mỗi ngày đều có sự khác biệt."

"Chẳng lẽ liền không có một loại đồ ăn, mỗi ngày tại một cái nào đó thời điểm nhất định phải ăn?"

"A, ta nhớ ra rồi, Thái Thượng Hoàng băng hà về sau, có một loại điểm tâm, Hoàng hậu nương nương đặc biệt thích, mỗi ngày buổi chiều, nhất định phải ăn một điểm, mà lại càng ngày càng thích ăn, liền là loại này." Cung nữ nói xong, từ Lý Thế Dân tạm giam trong đồ ăn, nhảy ra một bàn bánh ngọt đưa cho Trương Tiểu Lâm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Kỳ lăng hương cùng hoa sen say

Đây là một khối mùi phần tinh xảo bánh ngọt, toàn thân nhu thấu, trắng nõn óng ánh, xem xét phía dưới liền có một loại không nỡ ngoạm ăn cảm giác.

Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng cắn một cái, vào miệng tan đi, hương nhu ngon miệng, khó trách Trương Tôn hoàng hậu mỗi ngày ăn đều không ngại nha.

Thần thức tiến vào bánh ngọt bên trong, tự nhiên không có phát hiện cái gì dị thường, Trương Tiểu Lâm ngay tại cẩn thận thưởng thức mỹ vị, bỗng nhiên, trong thức hải Khô Trúc phiến một trận rung động, hết thấy lục sắc linh khí vậy mà lưu nhập trong miệng, trong đại não đột nhiên xuất hiện một đoạn tin tức: Kỳ lăng hương. Nhất giai linh dược, tâm bồ lan da, gia tốc thay thế, luyện chế Trú Nhan đan chủ dược một trong.

"Kỳ lăng hương, làm sao như thế quen tai nha?" Trương Tiểu Lâm gặp Thanh Nang đan kinh lại có thể phân biệt linh dược, mừng rỡ trong lòng, vẫn là Nhất giai linh dược đầu. Trên đời này, linh dược đặc biệt hiếm thấy, phổ thông dược liệu đối với tu sĩ tới nói căn bản không có ích lợi gì, thế nhưng là linh dược này lại là mỹ dung, xem ra cái này bánh ngọt lúc bỏ ra tâm tư làm, nhưng thế nào cảm giác linh dược này giống như ở nơi nào nghe nói qua.

Trầm ngâm một lát, chợt nhớ tới, là Kim Dung trong tiểu thuyết có một cái cố sự, sơ đàm nhiệm Minh giáo Giáo chủ Trương Vô Kỵ lúc ấy tại liễu xanh sơn trang, bị Triệu Mẫn hạ độc không phải liền là kỳ lăng thom không? Giống như cái này đồ vật đơn độc phục dụng không có việc gì, thế nhưng là một khi nghe được một loại khác mùi thơm liền sẽ trúng độc, đúng, hoa sen say, cùng thủy tiên không sai biệt lắm thực vật. Wow, chẳng lẽ kim đại lão lúc ấy

viết cái này tiết mục ngắn thời điểm thế mà không phải lung tung nghĩ ra được, còn có cái gì khoa học căn cứ hay sao?

Như vậy, một loại khác thực vật ở nơi nào đâu?

Trưởng Tôn hoàng hậu trong tầm cung có không ít thực vật, xá Tử Yên đỏ, hết sức xinh đẹp, mà lại toàn bộ những này bồn cây cảnh hẳn là từ nhân sĩ chuyên nghiệp thiết kế qua, phối hợp mười phần hợp lý.

Trương Tiểu Lâm một gốc một gốc tiến hành xem xét, lại không có phát hiện giống thủy tiên đồng dạng đồ vật.

Không có biện pháp, Trương Tiểu Lâm đành phải dùng thần thức từng cây thực vật tiến hành phân rõ, đại bộ phận đều là phổ thông bồn cây cảnh, Khô Trúc phiến không có bất kỳ phản ứng nào.

Trương Tiểu Lâm thất vọng lắc đầu, không có.

Nếu như không có hoa sen say, cái này kỳ lãng hương chẳng những không có độc, vẫn là một cái mỹ dung dưỡng nhan linh dược, gia nhập vào bánh ngọt bên trong, thuần túy là vì Hoàng hậu nương nương tốt lắm?

Nhìn đến mình cả nghĩ quá rồi, Trương Tiểu Lâm đi một vòng, tùy ý lui lại mấy bước, ngồi tại một cái giường bên trên, bỗng nhiên, Khô Trúc phiến có phản ứng: Sầu nước biển dâng hương, Nhất giai linh dược, cột thành quen hoa sen say rồi cây bên trong mọc mầm, giới về hương thơm Khai Khiếu, trị được liệu các loại hôn mê người, nghe ngóng tức tỉnh.

Cái này đồ vật gọi hoa sen say?

Ai nói hoa sen say giống thủy tiên nha? Căn đều có thể đánh đồ dùng trong nhà.

Xem ra người hạ độc không riêng gì am hiểu sâu được tính, mà lại rất có thực lực nha, lại có năng lực trông nom việc nhà cỡ đưa đến hoàng cung, khẳng định là bên người hoàng thượng người.

"Hoàng Thượng, không biết bộ này đồ dùng trong nhà lúc ai tiến cống tới, hẳn là còn không lâu a?"

Lý Thế Dân gặp Trương Tiểu Lâm chỉ vào hoàng hậu mỗi ngày uống trà Hồng Mộc giường, không khỏi nhượng mảy nói: "Đây là Thục vương Lý Khắc hiếu kính cho hoàng hậu Hồng Mộc đồ dùng trong nhà, nghe nói là mời bờ biển trứ danh công tượng tỉ mỉ điều chế mà thành, hoàng hậu cũng mười phần thích, làm sao rồi? Có vấn đề gì không?"

"Loại này vật liệu gỗ gọi là sầu nước biển dâng hương, mười phần quý báu, chính là một vị vô cùng khó được dược liệu, hương thơm Khai Khiếu, thanh tâm tĩnh não, so Hoàng Kim còn muốn đắt đỏ đâu."

"Ta đã nói rồi, Khắc nhi đưa đồ vật, khẳng định là tốt đồ vật nha." Đột nhiên dừng lại nói: "Người nói là, cái này đồ vật có vấn đề?"

"Cái này đồ vật nguyên bản không có vấn đề, nhưng là cùng cái này bánh ngọt cùng một chỗ dùng, liền có vấn đề."

Thái y cửa cùng một chỗ ngừng đầu, giống nhìn quái vật đồng dạng nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Ai mà tin nha? Cái thằng này ném một ngụm điểm tâm, ngồi tại trên giường nói vậy a?

Lý Thế Dân kinh nghi bất định, trừng mắt Trương Tiểu Lâm nói: "Người nói trước đi nói."

"Cái này điểm tâm bên trong có một loại đặc thù hương liệu, gọi là kỳ lãng hương, là chuyên môn dùng cho dưỡng nhan, nữ nhân ăn làn da tỉnh tế tỉ mỉ, trong trắng lộ hồng, mà lại không nhăn nhoe vằn, rất thích hợp hoàng hậu dùng ăn, loại này đồ vật mười phần hiếm thấy, mà lại rất quý báu, không phải người bình thường có tiền liền có thể mua được. Loại này hiếm thấy chỉ vật lúc đầu người biết liền cực ít, bởi vậy, cái này điểm tâm tuyệt đối không phải phổ thông ngự thiện phòng có thể làm ra.

Mà loại này điểm tâm dùng lâu dài, có thể thanh xuân mãi mãi, dung mạo sẽ mãi mãi giữ lại tại lần thứ nhất phục dụng lúc đáng vẻ, sẽ không lại cải biến.

Duy nhất có một điểm, vật này không thể cùng sầu nước biển dâng hương cùng một chỗ sử dụng, hai loại đồ vật hỗn cùng một chỗ, liền là kịch độc, một khi phục dụng kỳ lãng hương hoặc gửi qua kỳ lãng hương người, nghe được sầu nước biển dâng hương, liền sẽ trúng độc. Hoàng hậu nương nương dùng lâu dài kỳ lãng hương điểm tâm, phục dụng về sau lại tại cái này sầu nước biển dâng hương làm trên giường nghỉ ngơi, dần dà, độc tố tích lũy tại thể nội, tạo thành bệnh nguy kịch."

"Người tới, tra! Tra rồi! Nhìn xem cái giờ này trong nội tâm kỳ lãng hương là ai cung cấp."

Ngự thiện phòng quân sự gấp vội vã chạy tới, mặc dù là mùa đông, nhưng cái trán đã gặp mồ hôi.

"Trẫm hỏi người, cái này điểm tâm bên trong có một loại kỳ lãng hương, là từ đâu mua được?"

Ngự thiện phòng quân sự nhìn thoáng qua bánh ngọt, kỳ quái nói: "Đây chính là phổ thông gạo nếp hương di nha? Hoàng hậu nương nương thích ăn điểm tâm."

"Người ném thư, nhìn bên trong đều có thứ gì liệu." Trương Tiểu Lâm nói.

Quản sự cẩn thận phẩm một phen, hẳn là đặc cấp ngự trù xuất thân, quả nhiên phân biệt ra chỗ khác biệt, cau mày nói: "Nguyên lai phối phương là gia nhập Quế Hoa lấy gia tăng này bánh ngọt mùi thơm, nhưng đây không phải Quế Hoa nha? Ai đem cái này phối phương cho đời đây? Kỳ quái, không ai cùng ta giảng nha."

Lý Thế Dân nghe xong, lập tức ngoác nói: "Người tới, cùng quản sự cùng đi điều tra thêm nhìn, đến cùng là chuyện gì xảy ra."

Ngự thiện phòng quản sự nghe xong đạo Lý Thế Dân gọi tới người, chân đều mềm nhũn, vội vàng nói: "Hoàng Thượng, lão nô xác thực không biết rõ tình hình nha, có phải hay không xảy ra vấn đề gì nha?"

"Người mang thị vệ đi qua, đem cái này còn lại hương liệu lấy tới là được rồi, còn có, nhìn là từ đâu mua được, tìm một chút nguồn cung cấp."

Chỉ chớp lát, thị vệ liền dẫn đến một con hộp ngọc, bên trong còn có ba đóa đậu xanh lớn nhỏ màu vàng hoa nhỏ.

Trương Tiểu Lâm thấy một lần, quả nhiên là cao thủ nha, biết linh dược nhất định phải dùng hộp ngọc chứa đựng mới có thể bảo trì dược tính.

Vừa mở hộp ngọc ra, Trương Tiểu Lâm lập tức nhận ra, đây chính là Đinh cấp Nhất giai linh dược, thành thực kỳ lãng hoa thơm.

Cái này Thanh Nang đan kinh rất là kỳ quái, tiến vào Thử hải, kích hoạt trong tầng thứ nhất cho về sau, Trương Tiểu Lâm giống như nguyên bản liền nhận biết những linh dược này, một chút tên thuốc tính năng vậy mà đều biết, giống như bẩm sinh liền biết đồng dạng.

"Hoàng Thượng, không sai, liền hai thứ này sự vật, đều là thuốc hay, nhưng là chỉ cần hỗn hợp lại cùng nhau, liền thành kịch độc, mời Hoàng Thượng tìm một đầu chó con tới."

Lý Thế Dân sắc mặt tái xanh, vung tay lên, lập tức có thái giám đi ra ngoài, ôm một đầu chó con tiến đến.

Trương Tiểu Lâm từ hộp ngọc xuất ra một đóa đóa hoa vàng, chỉ là lấy một cánh hoa, cái này đồ vật quá quý giá, như thể lãng phí có chút đau lòng a!

"Mời Hoàng Thượng lại từ cái kia trên giường gỗ làm một điểm mảnh gỗ vụn điều cùng một chỗ, cho hán ăn đi."

Lý Thế Dân tiếp nhận cái này một hạt gạo lớn nhỏ cánh hoa, thân từ dùng kiếm tại trên giường gỗ phá một chút mảnh gỗ vụn, bao tại một chút xú trong nội tâm, ném vào chó con miệng bên trong.

Chó con say sưa ngon lành ăn xong, không đến thời gian một nén nhang, liền ngã nhào xuống đất, co quắp mấy lần, thất khiếu chảy máu mà chết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Luyện Khí 2 tầng

Nhìn thấy thất khiếu chảy máu tử vong chó, hết thấy không cần nói cũng biết, Lý Thế Dân sắc mặt tái xanh, chứng thái y thần sắc ưu tư.

Ngự thiện phòng tất cả đầu bếp bao quát quản sự ở bên trong, lập tức quỳ xuống đất dập đầu, hô to: "Hoàng Thượng, chuyện này không liên quan đến chúng ta nha."

"Hoàng Thượng, chúng ta không biết chuyện gì xảy ra nha."

Nhìn xem cái này kêu loạn tràng diện, Lý Thế Dân ngược lại tỉnh táo lại.

Đây tuyệt đối không phải một kiện tình cờ việc nhỏ, liền tưởng đến lần trước Thổ Dục Hồn rần, đến cùng là thế nào tiến vào hoàng cung đây này?

Về phần vụ án này làm sao phá, sẽ liên lụy đến người nào, không phải Trương Tiểu Lâm chú ý vấn đề, Lý Thế Dân ở phương diện này rất là người trong nghề. Trương Tiểu Lâm hiện tại nhiệm vụ, là giải thích như thế nào độc, Trương Tôn hoàng hậu thể nội từ khí giải quyết như thế nào.

Chuyện giải độc, Trương Tiểu Lâm trong lòng nắm chắc, Từ Dương chân nhân giải độc đan còn có mười mấy khóa, xem ra lại phải dùng xong một viên, tương đối khó giải quyết chính là thể nội nồng đậm tử khí, lấy Trương Tiểu Lâm thực lực trước mắt, còn không cách nào toàn bộ bức ra, chỉ có thể áp

chế.

Những này kỳ lãng hương cùng sâu nước biển Trầm Hương là nhất định phải thu vào tay, trên đời này linh dược quá ít, lên phẩm giai linh dược càng là hiếm thấy.

Trương Tiểu Lâm như rồng mây, đối Lý Thế Dân nói: "Hoàng Thượng, có thể hay không để vì thần đem những độc vật này mang về nhà đi, nghiên cứu chế tạo giải dược, mặt khác, những này kỳ lãng hương hoa quá ít, có thể hay không tìm tới bán hoa người, lại nhiều mua một chút, cái này ba đóa hoa chỉ có thể làm mấy lần giải độc thí nghiệm, thực tế quá ít."

Lý Thế Dân đối ngự thiện phòng quân sự nói: "Trẫm liền xem như đem toàn bộ các người chết, cũng không oan uổng, cho các người một cái lấy công chuộc tội cơ hội, trở về tuyệt đối đừng cắt cỏ Kinh Xà, nên làm gì còn làm gì, cái này kỳ lãng hương hoa nhỏ là ai mua, các người lại đi mua một chút trở về, lần này nhiều mua một điểm, có bao nhiêu mua nhiều ít, đem người cũng cho trẫm mua về, một cái đều đừng buông tha, một mực truy xét đến đáy, đem cái này kỳ lãng hương đầu nguồn cho tìm ra, ta để Trình Xử Lượng phối hợp người, ngay lập tức đi đi."

"Là, là, lão nô ngay lập tức đi xử lý."

"Người tới, đem hoàng hậu trương này giường gỗ cùng bàn trà đưa đến Trương phủ đi."

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Công Lượng rất nhanh về đến trong nhà, Trương Công Lượng tâm sự nặng nề, ngược lại là Trương Tiểu Lâm rất nhanh liền buông ra, lần này không riêng gì cứu được Lý Thái, còn sớm nhìn ra Hoàng hậu nương nương trúng độc sự tình, những chuyện khác, chỉ có thể nhìn thiên ý.

Rất lâu chưa từng ăn qua trong nhà xào rau, Trương Tiểu Lâm về nhà một lần liền nhào tới phòng bếp, điểm mấy đạo thích rau xào.

Quốc Tử Giám loại kia hồ cha com nước, Trương Tiểu Lâm nhớ tới đều có loại muốn nôn xúc động.

Chỉ chốc lát, mười cái tinh mỹ rau xào liền lên bàn, rau xào thịt, rau xanh xào hiểu bạch, trượt xào gan heo, cung bảo kê đinh, rau xanh xào rau cải trắng... .

Mới vừa lên bàn, Trương Tiểu Lâm liền nâng lên bát com ăn ngẫu nhiên.

Trương Công Lượng cùng Trương Xuân Hòa nhìn xem này tấm tướng ăn, liếc mắt nhìn nhau, mỉm cười, tất cả mọi người buông đũa xuống, nhìn xem Trương Tiểu Lâm ăn.

"Chậm một chút, chậm một chút, đừng vội." Trương Xuân Hòa nhìn xem nhi tử tam hạ lưỡng hạ ăn một chén lớn com, nghĩ thầm sẽ không phải là tại Quốc Tử Giám đối bụng nửa năm đi.

Ngẩng đầu nhìn Trương Xuân Hòa từ ái ánh mắt, Trương Tiểu Lâm không hiểu thấu nhớ tới kiếp trước cái kia mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời lão cha, cũng không biết bọn hắn hiện tại thế nào, một cái ba mươi mấy tuổi người sống sờ sờ cứ như vậy không thấy, bọn hắn phải gấp thành bộ dáng gì nha!

Nghĩ đến những này, con mắt hồng hồng, vội vàng rời đi cái bàn chạy tới giả com.

Mạnh lên! Mạnh lên!

Mau chóng Phi Thăng tiên giới, mới có trở về khả năng.

Trương Tiểu Lâm lau khô nước mắt, tiếp tục ăn ngẫu nhiên.

Com nước xong xuôi, Trương Tiểu Lâm một thân một mình tiến vào phòng ngủ, lập tức tiến vào trạng thái tu luyện.

Trương Công Lượng biết hôm nay hắn quá mệt mỏi, phân phó bắt luận kẻ nào đừng đi quấy rầy, để hắn nghỉ ngơi thật tốt.

Trương Tiểu Lâm trước mắt tại Trương phủ địa vị, đã đến một cái rất cao tình trạng, cơ hồ Trương gia tất cả mọi người đối với hắn đều trong lòng còn có kính sợ, liền ngay cả Trương Công Lượng đều không thể không thừa nhận, y thuật của hắn đã siêu việt mình, thậm chí có thể nói siêu việt thời đại này.

Không biết hắn những này y thuật là thế nào học được, thật chẳng lẽ chính là pháp trường bức đi ra? Đó là cái mê!

Bất quá, đã Trương Tiểu Lâm chưa hề nói, Trương Công Lượng cũng không có ý định truy nguyên, ai cũng có bí mật nhỏ của mình, mặc dù đối ngoại đều là nói Trương Công Lượng dạy một đứa cháu ngoan, nhưng là Trương Công Lượng mình lòng dạ biết rõ, hắn chưa hề không có dạy qua Trương Tiểu Lâm bất luận cái gì y thuật.

Trương Tiểu Lâm ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, rất nhanh liền tiến vào vật ngã lưỡng vong bên trong, trong đan điền chân nguyên thuận kinh lạc tự nhiên lưu chuyển, bốn phía thiên địa linh khí hướng hắn tụ tập, Thanh Nang Luyện Khí Quyết chỗ thần kỳ, chính là sẽ không tẩu hỏa nhập ma, nhưng là tốc độ tu luyện lại so với bình thường công pháp muốn chậm một chút, đương nhiên, đánh cơ sở cũng kiên cố một chút.

Mười mấy cái Chu Thiên về sau, lúc đầu đã nhập định Trương Tiểu Lâm, bỗng nhiên tỉnh lại, kỳ quái.

Trương Tiểu Lâm cưỡng ép vứt bỏ tạp niệm, chuẩn bị cưỡng ép nhập định, tâm tư lại luôn không an tĩnh được, lúc ăn cơm đột nhiên nghĩ đến một màn, luôn luôn trong đầu thoáng hiện, khó trách rất nhiều người tu luyện đến cảnh giới nhất định, đều muốn đoạn hồng trần.

Chiều hiện tại tiến độ này, ta muốn tu luyện tới ngày tháng năm nào mới năng Phi Thăng tiên giới, chỉ sợ đến lúc đó, duy nhất thân nhân đã không tại thế giới kia.

Trương Tiểu Lâm thuở nhỏ mất mẹ, không có huynh đệ tỷ muội, liền là hai cha con sống nương tựa lẫn nhau, sau khi tốt nghiệp đại học phân phối đến hương vệ sinh viện công việc, tiền lương vừa vặn không sai biệt lắm tiền sinh hoạt mà thôi, quanh năm suốt tháng cũng liền gặp thời khúc mắc cho mấy trăm đồng tiền cho lão ba, cũng may cha hắn thân thể khỏe, trông coi trong nhà mình kia một mẫu ba phần đất, ngược lại là ăn mặc không lo.

Trương Tiểu Lâm tâm tư lẩn lộn, rờn rã đại nửa đêm không có nghỉ ngơi, cũng không có tu luyện.

Chợt nghe ngoài cửa gõ âm thanh, vậy mà canh năm.

Trương Tiểu Lâm nghe được tiếng báo canh, đột nhiên khẽ giật mình, hảo hảo một buổi tối, liền như vậy vô ích lãng phí? Nhập gia tùy tục, suy nghĩ lung tung làm gì!

Một lần nữa bàn ngồi xuống, hai tay tự nhiên đặt ở trên đùi, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên đụng đến tay Tu Di giới.

Tu Di giới, bên trong có linh thạch, linh thạch có vẻ như có thể tăng tốc tu luyện đi.

Trương Tiểu Lâm trong lòng vui mừng, Từ Dương chân nhân vì cái gì cho Lý Nguyên Bá chuẩn bị nhiều linh thạch như vậy? Không phải liền là muốn cho hắn nhanh lên tu luyện, đặc đạo Phi Thăng sao?

Tâm niệm vừa động, Trương Tiểu Lâm lấy ra đậu hà lan lớn nhỏ hai cái linh thạch, nắm ở lòng bàn tay, bắt đầu tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết.

Trong hai tay linh trong đá, quả nhiên tản mát ra không lồ linh khí, từ song lòng bàn tay huyết Lao Cung trực tiếp tiến vào kinh lạc bên trong.

Cổ này linh khí cùng trong giới tự nhiên mỏng manh thiên địa linh khí so sánh, không biết nồng nặc gấp bao nhiêu lần, tiến vào trong kinh mạch về sau, tựa như sóng cả lẫn lộn, ở trong kinh mạch mạnh mẽ đâm tới, kinh lạc thuận ở giữa bị nói rộng không ít.

Thể nội linh khí rất nhanh tiến vào một cái điểm tới hạn, Trương Tiểu Lâm cảm giác toàn thân ê ẩm sưng, giống như sắp căng vỡ ra đồng dạng, cái này cùng lần trước ăn Tây Tựu đan cảm giác có vậy mà mấy phần tương tự.

Bỗng nhiên, giống như phá vỡ cái gì đồ vật đồng dạng, phịch một tiếng, Trương Tiểu Lâm cảm thấy toàn thân chợt nhẹ, giống như đột nhiên vỡ đê nước sông đồng dạng, căng đau lập tức giảm bớt, Thập Nhị Chính Kinh cùng Kỳ Kinh Bát Mạch giống như đột nhiên hoàn toàn Dung Hội Quán Thông, kinh mạch cảm giác không chỉ chiều rộng gấp đôi, đầu não bỗng nhiên thanh tĩnh không ít, thần thức lập tức cảm thấy toàn bộ Trương phủ bên ngoài đi, ngay cả vườn hoa dưới mặt đất có mấy đầu con giun đều rõ ràng trông thấy.

Oa, đây chính là Luyện Khí tầng hai thực lực? Đây chính là Luyện Khí tầng hai thần thức cường độ? Thần thức loại này đồ vật, quá kỳ diệu.

Trương Tiểu Lâm thoải mái vận eo bẻ cổ, bỗng nhiên nghe thấy một tiếng gà trống báo sáng, ngay sau đó, phía ngoài gà gáy âm thanh liên tiếp.

Trời đã sáng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Giải độc

Toàn thân sền sệt, Trương Tiểu Lâm lại không để ý tới tắm rửa, hắn cảm giác trong cơ thể mình chân nguyên còn đang khắp nơi toán loạn, hắn là cảnh giới bất ổn đi. Nhìn lấy trong tay đã biến sắc hai viên linh thạch, bên trong còn đang không ngừng phát ra linh khí, Trương Tiểu Lâm hoạt động một chút gân cốt, tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện.

Không lâu, chân trời Đại Lượng, Trương phủ người lần lượt rời giường, thể nội xao động linh khí đã lắng lại, hai cái linh thạch đã hóa thành bột đá, Trương Tiểu Lâm đưa tay chen chân vào, cảm thấy có lấy dùng không hết khí lực, thần thức cảm ứng phía dưới, đã có thể bên ngoài đến Trương phủ bên ngoài mấy trượng, cảnh giới đã vững chắc tại Luyện Khí tầng hai trung kỳ.

Đẩy mở cửa, đi vào trong sân, Trương Tiểu Lâm hài lòng đánh mấy lần Thái Cực quyền, chân nguyên tại thể nội càng thêm trôi chảy.

Trên thân dính một tầng màu đen tràn đầu mui phần khó chịu, Trương Tiểu Lâm không thể không sáng sớm gọi nha hoàn của nấu nước ngâm trong bồn tắm.

Cua xong tắm ra, Trương Công Lược đã tiến cung, tất cả mọi người đã ăn sáng xong, Trương Tiểu Lâm chạy đến phòng bếp, uống mấy chén lớn cháo gạo, thể mà còn là bụng đói lợc lợc. Rất kỳ quái, mỗi lần tu luyện về sau, đặc biệt đói, nhất là đột phá về sau, đói khát trình độ đơn giản có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Trương Tiểu Lâm không kịp chờ đợi chạy ra phủ, tại trên đường cái dừng lại bù lại, cái gì bằng đường hồ lô, đường dầu thạch thạch, các loại bánh bột, ăn đủ no nắc liên tục, lúc này mới thoải mái cả sửa lại một chút mặc, hướng hoàng cung đi đến.

Hôm nay nhất định phải cho Hoàng hậu nương nương phục dụng giải độc đan, đồng thời tận khả năng đem trên thân từ khí khu trừ sạch sẽ, chậm thì sinh biến nha.

Không nhanh không chậm đi đến cửa hoàng cung, đang chuẩn bị vào cửa, lại bị Ngự Lâm quân thị vệ ngăn cản: "Dừng lại, hoàng cung mười bước bên trong, nghiêm cấm tới gần, người vi phạm giết không tha!"

"Phụng Hoàng Thượng khẩu dụ, liên tục mấy ngày đều phải tiến cung cho Hoàng hậu nương nương chữa bệnh, mong rằng hầu vệ đại ca dàn xếp một chút."

Thị vệ nghi ngờ nhìn thoáng qua, khinh bỉ nói: "Tiểu oa nhi đừng nói vậy, tuổi còn nhỏ, còn cho Hoàng hậu nương nương chữa bệnh? Ngươi được ai nha? Tranh thủ thời gian rồi đi, miễn cho lâm mạng nhỏ."

Trương Tiểu Lâm phí hết tâm tư giải thích nửa ngày, thủ vệ nơi nào chịu tin, chính giằng co không xong, bỗng nhiên một chiếc xe ngựa lái tới, đi thẳng đến thủ vệ trước mặt mới dừng lại, xóc một chút màn, thủ vệ lập tức cúi đầu chuẩn bị cho đi, Trương Tiểu Lâm thần thức sớm đã thăm dò, bên trong ngồi là Trương Tôn Vô Kỵ cùng Trương Tôn Xung. Hắn vội vã tiến cung, không để ý tới mặt mũi, la lớn: "Trương Tôn đại nhân, trương Tôn đại nhân, Trương Tôn công tử."

Xe ngựa "Xuy" một tiếng, ngừng lại.

Trương Tôn Xung xuống xe ngựa, một sự kiện Trương Tiểu Lâm, kỳ quái nói: "Tiểu lâm, ngươi làm sao rồi?"

"Ta muốn đi vào cho Hoàng hậu nương nương chữa bệnh, bọn hần không cho vào."

"A, cùng ta cùng đi đi."

Lần này không ai ngăn trở, Trương Tôn Vô Kỵ đứng hàng Tam công, hoàng thượng đại cữu tử, ai dám ăn no rồi việc lấy nha? Không là muốn chết sao?

Trương Tiểu Lâm theo Trương Tôn Vô Kỵ một nhóm, đi thẳng tới Đông cung, vừa vặn Lý Thế Dân cũng tại.

Thấy một lần Trương Tiểu Lâm, Lý Thế Dân cao hứng nói: "Tiểu lâm, tối hôm qua thu hoạch không nhỏ, nhất cử bất đắc xong buôn bán kỳ lưỡng hương thuốc phiến, đạt được mấy chục đóa kỳ lưỡng hoa thơm, hần là có thể thí nghiệm phối trí ra giải được a?"

Trương Tiểu Lâm nghe vậy cũng là đại hi, vội nói: "Có thể, vi thần làm việc cùng tổ phụ cùng một chỗ, đối với giải độc một chuyện, đã có một chút mặt mày."

Lý Thế Dân nghe xong đại hi: "Tốt lắm, tốt, quả nhiên là Y Thánh truyền nhân, thật sự là danh bất hư truyền."

Vừa nói, một bên đưa cho Trương Tiểu Lâm một cái hộp ngọc.

Mở hộp ngọc ra, một trận linh khí đập vào mặt, tốt đồ vật nha!

Đây là ai nha? Nhưng bỏ hết cả tiền vốn nha, hần đến cùng cùng Hoàng hậu nương nương có thâm cừ đại hận gì nha?

Liên tiếp nghi vấn tự dung xông ra, Trương Tiểu Lâm trong lòng không có bất luận cái gì mặt mày, trí nhớ của hần, Đường triều trong lịch sử, Trương Tôn hoàng hậu là chết bởi khí tật, cũng không phải là bị người mưu sát, liên quan tới Trương Tôn hoàng hậu chết, trong sử sách cũng liên rai rác mấy chục chữ.

Thu hồi kỳ lưỡng hương, Trương Tiểu Lâm cùng Lý Thế Dân, Trương Tôn Vô Kỵ Trương Tôn Xung bọn người cùng một chỗ, tiến vào hoàng hậu tử cung.

Gặp Trương Tôn hoàng hậu sắc mặt tiêu tụy, hiển nhiên một đêm ngủ không được ngon giấc.

Trương Tiểu Lâm lần nữa vì Trương Tôn hoàng hậu bất, vẫn là đồng dạng, năm nhảy một dừng, thần thức quan sát trên người tử khí, ngược lại là không có gia tăng.

Trương Tiểu Lâm lấy ra một bình sứ nhỏ, bên trong chính là một quả giải độc đan.

Đây chính là Tử Dương chân nhân lưu cho Lý Nguyên Bá bảo mệnh đồ vật, Trương Tiểu Lâm trong lòng một trận nổi khổ riêng, cái này nhưng là bảo vật vô giá nha, nói hần là tiên đan cũng không đủ.

Đan được vào miệng tức hóa, Trương Tôn hoàng hậu thậm chí còn chưa kịp uống nước, được lực đã bắt đầu tan ra.

Nhìn thấy Trương Tôn hoàng hậu sau khi dùng thuốc, sắc mặt ửng hồng, hô hấp dần đập, Lý Thế Dân cùng Trương Tôn Vô Kỵ bọn người, có chút khẩn trương, Trương Tiểu Lâm vịn Trương Tôn hoàng hậu nằm xuống, gọi ngự y mang tới một cây ngân châm.

Độc giải về sau, nhất định phải lập tức bức ra trên thân tử khí, nếu không, những này tử khí nhất định phản công.

Trương Tiểu Lâm suy nghĩ thật lâu, nếu như dùng tay trực tiếp thu Nhập Linh khí, bức ra tử khí, quá mức kinh thể hãi tục, vẫn là lấy ngân châm làm môi giới tốt một chút, mọi người nhìn qua chỉ là tại cho Hoàng hậu nương nương châm cứu mà thôi.

Nhìn thấy Trương Tôn hoàng hậu sắc mặt càng ngày càng đỏ, hô hấp cũng càng ngày càng thô, Trương Tiểu Lâm thần thức cũng nhìn ra độc trong người tính đã toàn bộ ngưng tụ tới trong dạ dày, liền đối với chuẩn Trương Tôn hoàng hậu phía sau lưng đập một chưởng, Trương Tôn hoàng hậu "Phốc" một tiếng, phun ra một ngụm đen nhánh huyết tó.

Lý Thế Dân kinh hãi, vội vàng tiến lên đỡ lấy nói: "Hoàng hậu, không có sao chứ."

"Không có việc gì, thoải mái hơn, gần đoạn thời gian một mực ngực bị đè nén, hiện tại thoải mái."

"Hoàng Thượng, nhất định phải lập tức châm cứu, mời Hoàng Thượng nhường một chút."

Lý Thế Dân vội vàng tránh ra, Trương Tiểu Lâm cầm trong tay ba tác kim châm cứu, để Trương Tôn hoàng hậu lưng đối với mình, ngân châm cách quần áo trực tiếp đâm vào Hoàng hậu nương nương phía sau lưng chính giữa chí dương huyết, ngân châm đâm vào đồng thời, Trương Tiểu Lâm ngón tay cái cùng ngón trỏ kẹp lấy ngân châm, cũng chống đỡ tại hoàng hậu trên lưng.

Trương Tôn hoàng hậu chỉ cảm thấy một cỗ nóng hổi khí lưu từ Trương Tiểu Lâm ngón tay truyền vào, xông vào thân thể toàn thân.

Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại, vận chuyển chân nguyên, linh khí liên tục không ngừng đưa vào Trương Tôn hoàng hậu kinh mạch bên trong, đại lượng tử khí bị ép ra.

Linh khí tiến vào Trương Tôn hoàng hậu thể nội, hóa thành sinh khí, tại hoàng hậu kinh mạch bên trong lưu động.

Trong kinh mạch tử khí toàn bộ bức đi ra, đại lượng tạp chất từ Trương Tôn hoàng hậu lỗ chân lông bên trong tràn ra.

Trương Tiểu Lâm cố gắng vận chuyển toàn thân chân nguyên, dẫn đạo những linh khí này gột rửa lấy Trương Tôn hoàng hậu kinh mạch, xương cốt, cơ bắp, không khác cho Trương Tôn hoàng hậu Tẩy Tủy, nhưng Trương Tiểu Lâm dù sao chỉ có Luyện Khí tầng hai, nơi đó có cho người ta Tẩy Tủy năng lực?

Cảm giác linh lực sắp hao hết, nhưng là Trương Tôn hoàng hậu tạng phủ bên trong vẫn là một đoàn màu đen, nhất là gan, toàn bộ một đoàn đen nhánh, toàn bộ là tử khí.

Xem ra gan là tử khí căn nguyên nha!

Trương Tiểu Lâm vận khởi cuối cùng một điểm chân nguyên, chuyển Trương Tôn hoàng hậu thể nội, đem cái khác tạng khí tử khí cũng đẩy vào gan, sau đó cường ép vận khí chân nguyên, đem tử khí áp chế ở gan bên trong, đây là duy nhất biện pháp, bởi vì lấy tu vi của hần, còn không thể đem Trương Tôn hoàng hậu gan bên trong tử khí bài xuất đến, mà nếu như cường ép bức ra cái khác tạng khí tử khí về sau, Trương Tiểu Lâm tưởng kiệt lực gián đoạn, lúc này gan bên trong đại lượng tử khí sẽ tro tàn lại cháy, một lần nữa lưu thoán đến cái khác địa phương, còn không bằng thừa dịp kiệt lực trước đó trước đem tất cả tử khí tập trung lại, áp chế ở nào đó một cái địa phương.

Trước mắt, gan tử khí không cách nào bức ra, chỉ năng tưởng cái khác địa phương tử khí tới gần gan tiến hành áp chế.

Vừa mới đưa vào cuối cùng một cỗ linh khí, đem gan phong ấn, Trương Tiểu Lâm đột nhiên "Phốc" một tiếng, một ngụm lớn máu tươi phun tới, cả cá nhân diện không Huyết Sắc ngã xuống Trương Tôn hoàng hậu trên giường.

Chương 31: 7 tình chi biến

Lý Thế Dân cùng đám người gặp Trương Tiểu Lâm miệng phun máu tươi, ngã xuống Hoàng hậu nương nương trên giường phượng, đều là quá sợ hãi.

Nếu không phải sớm đã nhận nghĩa tử, tăng thêm Trương Tiểu Lâm năm gần 12 tuổi, còn vị thành niên, nếu không, bằng vào một cái khinh nhờn hoàng hậu tội danh, liền đủ hấn ăn một bầu.

Lý Thế Dân hiện tại lo lắng lại không phải cái này, hấn lo lắng chính là hai cá nhân tình huống thân thể, một là Trương Tôn hoàng hậu phải chăng đã chữa trị; hai là Trương Tiểu Lâm thân thể có không có ảnh hưởng.

Trương Tôn Vô Kỵ trong lòng lại có chút kỳ quái, hấn cũng có biết y lý, lý thuyết y học, chỉ là đâm một chút ngân châm, không có khả năng thổ huyết té xỉu mới là nha? Chẳng lẽ hấn vậy mà dùng chính là thất truyền đã lâu lấy khí ngưng châm chi pháp? Cứ thế chân khí hao hết? Nói như vậy, trương này tiểu lâm vẫn là một cái Luyện Khí sĩ, mà lại đạt đến nội khí ngoại phóng cảnh giới? Không có khả năng nha? 12 tuổi, coi như từ trong bụng mẹ bắt đầu Luyện Khí, cũng không đạt được nha?

Hứa hứa nhiều hơn nghi hoặc, Trương Tôn Vô Kỵ chỉ có thể trở mắt nhìn Trương Tiểu Lâm, bởi vì hấn căn vốn không có thể ra sức.

"Người tới, đem tiểu lâm thân y đỡ đến bên cạnh trên giường đi." Lý Thế Dân vung tay lên nói.

"Chậm, Hoàng Thượng, tạm thời bất động cho thỏa đáng." Trương Tôn Vô Kỵ mau tới trước nói.

"Vì sao?"

"Ta nhìn hấn giống chân khí hao hết, tổn thương kinh mạch bố trí, hiện tại ngay tại tự hành khôi phục, tùy tiện động đến hấn, sợ tẩu hỏa nhập ma nha."

"Chân khí hao hết? Người nói là Trương Tiểu Lâm là cái võ giả?"

"Không riêng gì võ giả, chỉ sợ cảnh giới không thấp, nội khí ngoại phóng, ít nhất phải Địa cấp tu vi."

"Địa cấp tu vi? Người đừng nói giỡn."

"Ta cũng biết, coi như nương trong bụng bắt đầu luyện võ cũng không đạt được, thế nhưng là hấn chính là Y Thánh truyền nhân, có rất nhiều đồ vật là chúng ta chỗ không biết."

"Người nói là, có khả năng hấn ăn gia tăng công lực đan dược, hoặc là có kỳ ngộ?"

"Hoàn toàn có khả năng, Y Thánh truyền nhân, khẳng định đạt được Y Thánh chi truyền thừa, làm nghề y có thể thành thánh, há lại người bình thường có thể tưởng tượng được."

"Người nhìn, hiện tại tốt hơn nhiều, bình tĩnh lại, có thể chậm rãi di động hấn."

Cung nữ thái giám lập tức tới đây một nhóm người, đem Trương Tiểu Lâm mang lên bên cạnh trên giường nhỏ, Lý Thế Dân tự mình cho hấn đắp chăn lên.

Cung nữ vội vàng cho Trương Tôn hoàng hậu đổi ga giường, một nhìn thấy Trương Tôn hoàng hậu trên thân, thế mà từ đầu đến chân đều là tràn đầy đồng dạng, sền sệt lại tanh vừa thối, không khỏi nhìn qua Hoàng Thượng, nhìn có dạn dò gì.

"Trước đừng nhúc nhích, để nàng nghỉ ngơi một hồi lại đi tắm thay quần áo đi."

Cung nữ đem chăn mền đắp kín, yên lặng lui đi ra ngoài, Lý Thế Dân cùng Trương Tôn Vô Kỵ thì ngồi tại Trương Tôn hoàng hậu giường phượng bên cạnh, tương đối không nói gì.

Trương Tiểu Lâm vẫn là không có tỉnh lại, hấn lần này quá liều lĩnh, lỗ mẫn.

Bởi vì không có phương diện này kinh nghiệm, hấn tại không có bất kỳ chuẩn bị gì tình huống dưới, vèn vèn bằng vào Luyện Khí tăng hai chân nguyên, lại dám cho một cái chiếm chín thành tử khí phạm nhân khu trừ tử khí, thật sự là người không biết không sợ.

May mắn Khô Trúc phiền hấp thu Tây Tựu đan đủ nhiều linh dược chi khí, tăng thêm Thanh Nang Luyện Khí Quyết bản thân chữa trị hiệu quả, cái này mới bảo vệ được một cái mạng nhỏ.

Luyện Khí tăng hai cũng không phải hoàn toàn không thể làm người Tây Tựu, nhưng là đến chuẩn bị bồi Chân Đan hoặc Ích Khí đan một số, còn có linh thạch, chân nguyên không tốt thời điểm, hấn là một bên hấp thu linh thạch, một bên cho người ta đưa vào chân nguyên, chỉ bằng vào tự thân chân nguyên khu trừ tử khí, trừ phi là Trúc Cơ tu sĩ, phương nhưng chỉ là ngẫu nhiên.

Không lâu, Trương Tôn hoàng hậu dần dần tỉnh lại, gặp Lý Thế Dân cùng Trương Tôn Vô Kỵ ngồi ở bên người, gãy dựa lấy muốn đứng lên, Lý Thế Dân vội vàng khoát tay nói: "Tại nghỉ một lát đi, nghỉ một lát liền tốt."

"Thần thiếp cảm thấy đã hoàn toàn tốt, chưa hề không có giống như bây giờ nhẹ nhõm qua, mà lại toàn thân không nói ra được dễ chịu, đầu não cũng đặc biệt thanh tỉnh."

"Vậy liền tốt, tốt liền tốt."

"Dù ta đứng lên đi."

Lý Thế Dân gấp nàng khăng khăng muốn đứng lên, liền đưa tay giúp đỡ một thanh, các cung nữ lập tức lấy ra chỗ tựa lưng trên nệm.

Trưởng Tôn hoàng hậu đột nhiên cảm giác được trên thân một cổ hơi thổi, từ trước đến nay đặc biệt thích sạch sẽ năng, sao có thể chịu đựng loại này toàn thân sền sệt lại tanh vừa thổi đáng vẽ,

Lập tức hoảng sợ nói: "A! Hoàng Thượng, ngài nhanh lên đi ra ngoài một chút, nơi này quá thối, người tới, bản công muốn tắm rửa."

Lý Thế Dân cùng Trưởng Tôn Vô Kỵ nhìn nhau cười một tiếng, dắt tay đi ra hoàng hậu tắm cung.

Trưởng Tôn Xung một mực nhìn lấy Trương Tiểu Lâm, lâu như vậy đi qua, vẫn là không có tỉnh lại, cũng may bờ môi đã chậm rãi có một chút màu đỏ, hô hấp cũng dần dần đều đều.

Trưởng Tôn hoàng hậu bị các cung nữ đỡ lấy đi phòng tắm của tẩy gần một canh giờ, trên người nàng nhưng chưa hề không có như thế bản qua.

Tắm rửa về sau, Lý Thế Dân gấp Trương Tiểu Lâm còn không có tỉnh lại, liền truyền chúng thái y tiến đến.

Trương Công Lược dẫn đầu hơn mười người thái y, lần lượt cho Hoàng hậu nung nung xem mạch, trên mặt đều là vạn phần ngạc nhiên, Hoàng hậu nung nung giờ phút này mạch tượng bình thân, cũng không dừng lại.

Thật sự là thiên đại quái sự, nếu như là mạch yếu không đều, kinh qua một đoạn thời gian trị liệu, có lẽ có khả năng chuyển biến tốt đẹp, đây chính là thay mặt mạch nha!

Từ xưa đến nay, còn chưa nghe nói qua thay mặt mạch còn có thể tốt chuyển.

Thế nhưng là Trưởng Tôn hoàng hậu thật khôi phục bình thường mạch tượng! Đây là sự thật không thể chối cãi. Chúng thái y ngoại trừ chúc mừng Hoàng Thượng chúc mừng Hoàng hậu nung nung bên ngoài, nói không nên lời những lời khác tới.

Chúng thái y sau khi đi, Lý Thế Dân hiếm thấy hớn hờ ra mặt, Trưởng Tôn Vô Kỵ cũng đi theo mặt mỉm cười, hai người này có cái cộng đồng đặc điểm, liền là bất giận Quân không lộ ra, bất luận kẻ nào cũng đoán không ra tâm tư của bọn hắn. Hôm nay lại hiếm thấy lộ ra đáng tươi cười.

Lại qua gần một canh giờ, Trương Tiểu Lâm rốt cục chậm rãi tỉnh lại.

Trước nhìn quanh một chút bốn phía, lúc này mới nhớ tới cho hoàng hậu chữa bệnh sự tình.

Ngoài cửa Lý Thế Dân cùng Trưởng Tôn Vô Kỵ nghe được động tĩnh, cũng tiến vào.

"Hoàng Thượng." Trương Tiểu Lâm giấy dựa lấy chuẩn bị hành lễ.

Lý Thế Dân khoát tay nói: "Đừng nhúc nhích."

"Hoàng hậu nung nung thế nào?"

"Cũng đã không có gì đáng ngại đi, các thái y nói đã hoàn toàn khỏi hẳn, người thật không đơn giản nha, đã là thay mặt mạch, còn có thể thi trị, loại sự tình này nếu như không phải nhiều như vậy thái y tự tay chẩn trị qua, nói ra ngoài tuyệt đối không ai tin tưởng."

"Mẫu hậu bệnh chưa hoàn toàn khỏi hẳn."

"Cái gì?" Lý Thế Dân sầm mặt lại, thấp giọng hỏi.

"Mẫu hậu trúng độc đã lâu, tổn thương nghiêm trọng gan, hiện tại gan mười phần yếu ớt, không thể thụ đến lớn kích thích, đề phòng thất tình chi biến."

"Thất tình chi biến? Đây là tình huống như thế nào?"

"Gan chủ tình chí, người tình chí chia làm bảy loại, vui, giận, lo, nghĩ, buồn, sợ, kinh, gan yếu ớt người, phạm đại hỷ, giận dữ, trường kỳ gian nan khổ cực, lâu nghĩ, đại bi, đại khủng, dưới sự kinh hãi, lại đột nhiên phát bệnh, trong nháy mắt bệnh can khí tích tụ, khí cơ ngăn chặn."

"Nếu như gặp phải loại tình huống này, kia liền như thế nào?"

Khí cơ ngăn chặn, đương nhiên là tử vong, thuộc về đột tử, nhưng là năng nói như vậy sao?

Lúc đầu, lần giải thích này đã suy nghĩ thật lâu mới nói, nếu như tình hình thực tế giảng Trưởng Tôn hoàng hậu trên người có tử khí? Một phần nhỏ tạm

thời bị Trương Tiểu Lâm chân nguyên áp chế ở gan?

Loại này thần thoại ai sẽ tin tưởng?

Trương Tiểu Lâm chỉ có thể nói gan yếu ớt, thất tình chi biến, tất nhiên gây nên bệnh can khí bên trên nghịch, xông phá Trương Tiểu Lâm lưu tại Trường Tôn hoàng hậu gan tạng kia bảo hộ, bị đè nén thật lâu từ khí chắc chắn lan tràn, trong nháy mắt bộc phát, kết quả chỉ có một cái, cái kia chính là đột tử.

Cho nên, Lý Thế Dân hỏi một câu bên kia như thế nào?

Trương Tiểu Lâm lập tức nghẹn lời, không phản bác được.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Tử kim cá phù

Nghe được Trương Tiểu Lâm chỉ ngôn, Lý Thế Dân nụ cười trên mặt chậm rãi biến mất, kinh ngạc mà nói: "Vì cái gì cái khác thái y đều nói đã hoàn toàn khỏi hẳn đây?"

"Hoàng Thượng yên tâm, chỉ cần mẫu hậu mỗi ngày vui vẻ khoái hoạt, không cho nàng tham dự vào triều chính bên trong đến, một chút trọng biến cố lớn không nên nói cho nàng biết, xác thực không có cái gì bệnh, thái y là không nhìn ra, chỉ có tình trạng bệnh này chân tướng, mới biết bệnh này biến hóa, gan cũng không có khôi phục lại."

"Liên là cảm xúc biến động không thể quá lớn? Không cần ăn thuốc cái gì?"

"Được thạch loại hình xác thực vô dụng, mỗi ngày uống thuốc còn ảnh hưởng tâm tình, còn không bằng không ăn, tâm tình muốn tốt một chút."

"Ta biết, người trở về tỉnh dưỡng đi."

Từ Lý Thế Dân ngữ khí cùng trong ánh mắt nhìn ra, hẳn cũng không tin việc này, Trương Tiểu Lâm âm thầm hít một tiếng, xem ra lịch sử là không có bất kỳ thay đổi nào, có lẽ là năng lực chính mình không đủ, không thay đổi được cái gì.

"Hoàng Thượng, vì thần có một chuyện muốn nhờ."

"Chuyện gì?"

"Vi thần mỗi lần tiến cung đều bị cản ở ngoài cửa, không phải phải có người quen tiến đến mới có thể cùng theo vào, có thể hay không cho cái gì đồ vật cho ta, thị vệ không ngăn cản ta."

"Ha ha, dạng này nha, hẳn là." Lý Thế Dân buồn cười nói: "Người tới, truyền trăm khẩu dụ, Thái y viện Trương Tiểu Lâm, chữa bệnh có công, đặc biệt ban thưởng áo bào màu vàng một kiện, tử kim cá phù một cái."

Vương công công sững sờ, nói: "Tử kim cá phù?"

"Trương Tiểu Lâm chính là trăm cùng hoàng hậu nghĩa tử, đương nhiên là tử kim cá phù."

Chỉ chớp lát, Vương công công liền hai tay nâng một cái đĩa, phía trên quả nhiên là một kiện màu vàng quan bào, một cái màu vàng túi tiền, bên trong chứa một viên Hoàng Kim tinh xảo hình cá đeo.

Đường đại, Tam phẩm lấy Thượng Quan viên mặc áo bào tím, ba đến Ngũ phẩm xuyên màu đỏ thẫm quan bào, Ngũ phẩm trở xuống màu hồng quan bào, thất phẩm trở xuống xuyên lục sắc quan bào, mà màu vàng bào phục chỉ có hoàng thất dòng họ mới có thể mặc.

Mà tử kim cá phù là tất cả cá phù bên trong nhất Cao cấp đẳng, phía trên khắc lấy người nắm giữ tính danh, thân phận, chức vị chờ tin tức, chỉ có Tam phẩm trở lên đại quan cùng vương gia, hoàng tử, công chúa mới có thể đeo.

Tam phẩm trở xuống quan viên đeo đồng phù, Ngũ phẩm trở xuống sắt phù.

Đường đại trước kia vốn là Hồ Phù, Lý Uyên xưng đế về sau, bởi vì tránh đi cha Lý Hồ chi danh, cải thành cá phù.

Bởi vậy, Vương công công nghe nói Hoàng Thượng ban thưởng Trương Tiểu Lâm từ kim cá phù, lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới Hoàng Thượng tùy ý nhận cái nghĩa tử, trong suy nghĩ địa vị còn rất cao nha!

Trương Tiểu Lâm kết quả từ kim cá phù, lễ bái tạ ơn.

Bọn thái giám vội vàng cho hắn thay đổi màu vàng quan phục, đem từ kim cá phù rơi tại trên đai lưng.

Trương Tiểu Lâm mặc quan phục, dạo qua một vòng, phát hiện vẫn rất vừa người.

Trương Công Lộc bọn người còn ở bên ngoài ở giữa chờ lấy, chợt thấy Trương Tiểu Lâm thân mang áo bào màu vàng từ bên trong đi ra, lập tức lấy làm kinh hãi, bọn hắn đều là trong hoàng cung hơn nửa đời người, không ai không biết áo bào màu vàng hàm nghĩa.

Nhìn thấy Trương Công Lộc ngạc nhiên ánh mắt, Trương Tiểu Lâm móc ra từ kim cá phù đạo: "Hoàng Thượng nói về sau mang theo cái này cá vàng tiến cung, liền sẽ không có người cản ta."

Chúng thái y xem xét từ kim cá phù, cùng một chỗ khom mình hành lễ, trăm miệng một lời: "Tham kiến điện hạ."

Trương Tiểu Lâm cười hắc hắc nói: "Các vị đồng nghiệp đều là gia gia của ta đồng sự, liền không cần khách khí, gia gia, chúng ta trở về đi, Hoàng Thượng đã đồng ý ta đi về nghỉ trước."

Trương Công Lộc hướng mọi người lên tiếng chào, cùng Trương Tiểu Lâm một đạo ra Đông cung.

Vương công công sớm đã an bài xe ngựa tại ngoài cung chờ lấy, Trương Tiểu Lâm nghĩ thầm, cái này Vương công công thật là không tệ, hôm nay còn thiếu hẳn một cái tiền thưởng đâu.

Trong cung đại xe ngựa màu vàng tự nhiên thông suốt, đến hoàng Cung Đại cổng lúc, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên kêu một tiếng "Ngừng", nhảy xuống xe ngựa, vừa vận dụng tới sáng sớm ngăn lại hắn tên thị vệ kia đầu mục.

Thị vệ thấy một lần trên xe ngựa đi xuống một cái mặc áo bào vàng thiếu niên, lập tức thấp một đoạn, vội vàng tiến lên cúi đầu khom lưng ân cần thăm hỏi một phen.

Trương Tiểu Lâm móc ra từ kim cá phù cho hắn nói: "Hiện tại ta có hay không có thể tùy thời tiến cung?"

"Điện hạ thứ tội,

Tiểu nhân có mắt không trông, xin điện hạ thứ tội." Thị vệ đã nhận ra, nguyên lai vị gia này liền là buổi sáng hắn quát lớn một phen, không cho vào cung vị kia nha! Lập tức muốn từ từ đều có, vội vàng quỳ rạp xuống đất, dập đầu như già tới.

Cửa hoàng cung mười mấy cái thị vệ một gặp bọn họ đội trưởng quỳ trên mặt đất dập đầu không ngừng, toàn bộ đồng loạt quỳ trên mặt đất.

Trương Tiểu Lâm cũng không có chuẩn bị làm khó dễ bọn hắn, chỉ bắt quá nghĩ xả giận thôi, gặp thị vệ trưởng quỳ trên mặt đất đầu đầy mồ hôi, cả cười đi, trèo lên lên xe ngựa, nghênh ngang rời đi.

Cháu trai nắm giữ từ kim cá phù, đôi này Trương gia mà nói, tuyệt đối là kiện thiên đại hảo sự, Trương Công Lộc hằng hái, một về đến trong nhà liền chiêu tập tất cả mọi người tụ tập một đường, điểm hương nến, cảm thấy an ủi tổ tông.

Trương Tiểu Lâm cũng phân phó phòng bếp, tăng thêm hơn mười đạo xào rau, toàn bộ Trương gia lập tức giăng đèn kết hoa, giống ăn tết.

Sau bữa ăn, thừa dịp Trương Công Lộc cùng Trương Xuân Hòa chờ các trưởng bối đều tại, Trương Tiểu Lâm nói: "Gia gia, phụ thân, thúc thúc các vị trưởng bối, ta không thể Trường An, ta muốn đi ra ngoài du học."

Trương Công Lộc phát tay ngừng đám người nghi hoặc, Trương Xuân Hòa cùng mọi người lập tức trầm mặc.

Một hồi, Trương Công Lộc nói: "Xuân hòa, làm theo ta đến thư phòng tới đi."

"Nói một chút người ý nghĩ."

"Ta không muốn ở lại thành Trường An, gần vua như gần cọp, ta tuổi còn nhỏ, muốn đi ra ngoài đi một chút, thêm chút kiến thức, mặt khác, Hoàng hậu nương nương bệnh cũng không có hoàn toàn khỏi hẳn, tùy thời có khả năng bộc phát, chỉ cần tâm tình chập chờn, tùy thời đều gặp nguy hiểm, bằng vào ta trước mắt năng lực, căn vốn không pháp trị tận gốc. Những này đều không phải là chủ yếu, chủ yếu là ta không quen loại cuộc sống này, ta muốn tự do tự do còn sống, bao quát ta hậu đại, cũng không nguyện ý lại để bọn hắn làm thái y, chuyện này phong hiểm quá lớn."

"Ta lý giải, gia gia ta làm hơn nửa đời người thái y, khi nào không phải nom nớp lo sợ, như giẫm trên băng mỏng nha, người ý nghĩ là đúng, chỉ ít ta là đồng ý."

"Người muốn rời khỏi Trường An? Nhưng người dù sao chỉ có mười ba tuổi nha? Làm sao có thể chiếu cố tốt mình nha?" Trương Xuân Hòa trong lòng mười phần không bỏ, hắn chỉ có như thế một cái nhi tử, phụ nhân sinh hạ Trương Tiểu Lâm về sau, liền buông tay mà đi, hắn lại làm cha lại làm nương

đem hán nuôi lớn, không nghĩ tới mới mười mấy tuổi liền muốn rời nhà đi ra ngoài.

"Đây là không có biện pháp sự tình, xuân hòa, người trông thấy sao, trong hoàng cung chỉ nếu có chuyện gì, Hoàng Thượng cùng hoàng hậu lập tức nghĩ tới chính là tiểu lâm, mặc dù thiên ân hạo đặng, nhưng quân tâm khó dò, tiểu lâm quá nhỏ, vẫn là tránh một chút a tốt lắm." Trương Công Lược thờ dài.

Ngày kế tiếp, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị thỏa đáng, tiến cung cùng Lý Thế Dân Trương Tôn hoàng hậu bọn người cáo biệt.

Lý Thế Dân nghe nói Trương Tiểu Lâm muốn du lịch ngũ hồ tứ hải, mơ hồ biết chút gì, ngữ trọng tâm trường nói: "Tiểu lâm, người phải nhớ kỹ, người là trẫm nghĩa tử, khắp nơi muốn lấy ích lợi quốc gia làm trọng. Sở dĩ còn không có thụ người chức quan, một là bởi vì người tuổi tác quá nhỏ, chủ yếu nhất là, không nghĩ tới sớm trời buộc được người."

Trương Tôn hoàng hậu cũng lưu luyến không rời mà nói: "Lâm, người nhớ kỹ, người đã là người của hoàng thất, gặp chuyện không muốn lo trước lo sau, mặc kệ lúc nào, mẫu hậu cùng Hoàng Thượng đều là người kiên cường hậu thuẫn."

Trương Tiểu Lâm cảm động không thôi, quỳ rạp xuống đất, sớm đã khóc không thành tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Thiên Địa Huyền Hoàng

Từ hoàng cung trở về, Trương Tiểu Lâm lập tức thu thập hành lý, cũng may có Tu Di Giới Chỉ, hành lý mang không ít, Trương Công Lược nhìn xem trên lưng ngựa trĩu nặng bao lớn bao nhỏ, không khỏi nhủ may, thầm nghĩ đến cùng là không có ra khỏi cửa người, mang nhiều như vậy đồ vật đi như thế nào nha?

Quay người vào nhà, lấy ra một chút tán toái ngân lượng, một nắm lớn vàng lá, lại lấy ra mấy ngàn chiếc ngân phiếu, nói cho hán biết cất kỹ, chú ý tiền tài không để ra ngoài, trái dặn dò phải dặn dò, liền là không yên lòng.

Trương Tiểu Lâm gặp đoàn người đứng tại cổng, từng cái lo lắng không thôi bộ dáng, bỗng nhiên từ lập tức đến ngay nói: "Tổ phụ, phụ thân, ta canh cổng hai cái này sư tử đá cách cửa quá gần, không bằng hướng mặt ngoài dời ra ngoài ba thước, dạng này cổng rộng rãi một chút, người khác xe ngựa tiến đến cũng thuận tiện."

"Không tệ, ta cũng chú ý tới..." Trương Công Lược chính đáp trả, đã thấy Trương Tiểu Lâm nhỏ gầy thân thể đi đến một cái sư tử đá trước mặt, ngồi xổm người xuống đi, một thanh ôm lấy sư tử đá, hướng ra phía ngoài đi vài bước, nhẹ nhàng buông ra, phù chính, lại đi đến một cái khác sư tử đá bên cạnh, nhắc chân một cước, đem cái này sư tử đá cũng đá ra khoảng ba thước.

Đám người giật nảy cả mình, Trương Tiểu Lâm lại mặt không đổi sắc, cười lên ngựa lưng, chậm rãi đi.

Trương Tiểu Lâm đã đi xa, người Trương gia một cái cũng không nhúc nhích, không nhúc nhích, sợ ngại người.

Nam nữ già trẻ gần trăm người tròn mắt hốc mồm, ngây ra như phỗng, đứng tại cổng chậm chạp chưa có lấy lại tinh thần tới.

Quá ngoài ý muốn, đây là Trương Tiểu Lâm sao?

Cái này còn là người sao? Vẫn là cái 12 tuổi nhiều hài tử sao?

Một cái sư tử đá chỉ ít một ngàn cân nha, cái thứ nhất ôm đi, cái thứ hai dứt khoát lười nhắc xoay người, tùy tiện một cước, đá ra xa ba thước, còn nắm chắc đến chuẩn như vậy!

Bất quá, Trương Công Lược yên tâm!

Trương Xuân Hòa cũng yên tâm!

Nguyên lai mọi người không yên lòng đơn giản chính là sợ bên ngoài không Thái Bình, đạo tặc cường nhân khắp nơi có, hiện tại tốt, trên thân mang theo tử kim cá phù, tùy tiện giơ tay nhắc chân, chỉ ít hơn một ngàn cân khí lực, còn có ai dám khi dễ hán? Hán không đi khi dễ người khác liền vạn sự thuận lợi.

"Nhà ta tiểu lâm lúc nào trở nên mạnh như vậy?" Trương Xuân Hòa như trong mộng.

Trương Công Lộc ngẩng đầu nhìn chân trời, Trương gia có người kế nghiệp.

"Lão gia, tiểu thiếu gia mỗi ngày trời còn chưa sáng ngay tại trong viện đánh quyền, rất kỳ quái một loại quyền, chậm rì rì, giống như đang vẽ vòng đồng dạng." Trương Tiểu Lâm nha hoàn tiến lên phía trước nói: "Bất quá, không nghĩ tới, hần có như thế đại lực khí, khẳng định là kia quái quyền luyện ra được."

"Tiểu lâm võ công, chỉ sợ đã lên cấp bậc nha." Trương Xuân Vượng nói.

"Không cần lo lắng, việc này mọi người giữ bí mật, không muốn tuyên dương, đều đi vào đi." Trương Công Lộc phát phát tay nói.

Nguyên lai, lịch đại cổ võ chia làm bốn đại cấp bậc, Thiên Địa Huyền Hoàng, bình thường Võ sĩ luyện ngoại gia công phu, đơn giản liền là khí lực so với bình thường người lớn, thân thủ linh hoạt, da dày thịt thô mà thôi, những này Võ sĩ là không lên cấp bậc.

Chân chính lên cấp bậc võ giả, tỉ như Hoàng cấp võ giả, một quyền một chân, khả năng hơn ngàn cân, mà mỗi cái cấp bậc lại có ba cái giai đoạn, sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ.

Đạt tới ngàn cân trở lên thân lực, nhiều lắm là cũng chính là Hoàng cấp hậu kỳ, muốn đột phá Huyền cấp, nhất định phải là nội khí ngoại phóng, sinh ra Âm Kinh mới có thể tính Huyền cấp, Huyền cấp võ giả đã rất khó gặp được.

Mà Địa cấp võ giả, cũng liền trong triều mấy viên đại tướng, như Tần Quỳnh, Uất Trì Cung bọn người, có ít mấy cái mà thôi.

Thiên cấp võ giả lại xưng Tiên Thiên võ giả, từ xưa đến nay chỉ có hai cái, một cái là Tần Hán thời kì Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ, lực bạt sơn hà công che thế, liền là giáng hần; mà một cái khác, liền là cao tổ Lý Uyên đại nhi tử, Lý Nguyên Bá, tay cầm tám trăm cân đồng chùy, vô địch thiên hạ, giết địch số mười vạn người, cuối cùng nghe nói giết người quá nhiều, lọt vào Thiên Khiển, bị sét đánh chết rồi, đây là dân gian cách nói.

Võ giả một mục là triều đình tối kỵ, một cái Địa cấp võ giả đủ để cho thiên hạ đại loạn, mà một cái Tiên Thiên võ giả thực lực, đủ để phá vỡ một quốc gia thậm chí toàn bộ thế giới.

Trương Công Lộc trong lòng tự nhiên biết, Trương Tiểu Lâm một cước kia uy lực, tuyệt đối không phải Hoàng cấp võ giả có thể làm được.

Khó trách sống thân tiên Viên Thiên Cương thế mà tự thân lên cửa,

Cùng Trương Tiểu Lâm ngang hàng luận giao, nguyên lai người ta sớm liền biết tiểu lâm người mang tuyệt kỹ nha, chỉ là tiểu lâm đến cùng là lúc nào bắt đầu luyện võ nha?

Trương Công Lộc phụ từ mấy người cảm thấy ngạc nhiên đồng thời, cũng thật sâu tự trách, xem ra, những năm này đối với mình từ tôn quan tâm không đủ, hiểu rõ không đủ a.

Trương Tiểu Lâm cười tại trên lưng ngựa, nhìn thấy bạch mã có chút phẫn nộ, liền tâm niệm vừa động, phía sau hành lý trong nháy mắt không thấy, đã bị hần thu vào Túi Di Giới Chỉ, bạch mã lập tức cảm thấy trên thân chột nhẹ, thoải mái phì mũi ra một hơi, bước chân lập tức nhanh.

Trương Tiểu Lâm lần này rời nhà trốn đi, kỳ thật sớm có dự mưu, từ vừa đến thế giới này, bắt đầu tu luyện ngay lên, hần liền nghĩ xuất ngoại xông xáo, tự do tự do mới là hần hướng tới sinh hoạt, hần căn vốn không muốn giống một con lồng bên trong chim đồng dạng, quan trọng nhà, thế giới của hần ở bên ngoài, nam nhi chí tại bốn phương.

Mà hần tu luyện, cũng nhất định phải ra ngoài tìm kiếm tài nguyên, không có cái nào một cái người tu luyện, ngồi trong nhà thư thư phục phục kết thành Kim Đan. Muốn nghĩ tiến độ tu luyện nhanh, nhất định phải tại thâm sơn Đại Xuyên, cái này loại địa phương linh khí nồng đậm, có linh khí địa phương mới có thể tìm được linh dược.

Trương Tiểu Lâm dọc theo quan đạo xuôi nam, hần tạm thời còn không có mục đích rõ ràng địa, tin ngựa từ cương, không nhanh không chậm đi, sắc trời thời gian dần trôi qua tối xuống, ra thành Trường An ước chừng bảy tám chục dặm địa.

Trương Tiểu Lâm tìm một cái khách sạn, quan đạo thuộc về nam bắc đi hướng, nam lai bắc vắng khách nhân đặc biệt nhiều.

Lớn khách sạn có chuyên môn chuồng ngựa, có người chuyên chào hỏi ngựa, cũng là không cần không yên lòng.

Đặt trước tốt gian phòng, Trương Tiểu Lâm liền xuống lầu đến, đặc địa ở đại sảnh tìm một cái gần cửa sổ hộ vị trí ngồi xuống.

Điểm một chút thịt rượu, một bên cạn rót chậm chậm uống, một bên nghe khách sạn những khách nhân này nhóm thần trò chuyện biến tán gẫu, cảm giác so ở lại nhà hài lòng nhiều.

Quán rượu này rau xào thịt thê mà cùng mình phát minh thực đơn như đúc đồng dạng, xem ra Trương gia khách sạn đồ ăn đã rất nhanh phổ cập đi ra, chỉ là vô dụng mỡ heo, ít một chút mùi thơm, ngược lại là cũng không khó nuốt xuống.

Mất thấy người càng ngày càng nhiều, quán rượu rất nhanh bạo mãn, chợt nghe được một trận ồn ào, một đám đại hán vây quanh một vị thân mang cạn màu ửng đỏ trang phục trung niên nhân xông vào, nhìn thấy toàn bộ quán rượu đã đầy, mấy tên đại hán lập tức rùm beng, chương quỹ cùng bọn tiểu nhị từng cái cúi đầu cúi người, liền thân nói thật có lỗi, đám người này tựa hồ căn bản không tin một bộ này, một tên đại hán đưa tay quăng một bàn tay đến

hỏa kế trên mặt mắng: "Tiểu tử nguoi mắt mù, không nhìn thấy lão gia nhà chúng ta tới rồi sao, còn không đi chuẩn bị chỗ ngồi."

Hỏa kế ủy khuất nhìn xem chương quỹ, chương quỹ vội vàng vái chào: "Đại nhân, thực sự thật có lỗi, tạm thời không có chỗ ngồi nha."

Tên kia đánh người đại hán bỗng nhiên nhìn thấy Trương Tiểu Lâm một cá nhân chiếm một cái bàn lớn, đi tới, ba đập bàn một cái nói: "Tiểu gia hỏa, ăn no mau cút, đưa ra địa phương đến, lão gia chúng ta muốn dùng cơm." Nói xong, trực tiếp ngồi ở Trương Tiểu Lâm bên cạnh trên chỗ ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Người nhà họ Thôi

Trương Tiểu Lâm nhìn xem cái này không ai bị nổi tùy tùng, tâm tình lập tức hồngбет, lạnh lùng nhìn hán một cái, quát: "Cút!"

Chúng người lập tức giật mình, ám đạo cái này không biết là con cái nhà ai, cũng quá không nhìn trường hợp đi?

"Nguoi nói cái gì?" Đại hán vỗ bàn đứng dậy, phẫn nộ quát.

"Cút!"

"Có dũng khí!" Đại hán khê vươn tay liền chuẩn bị đến bắt Trương Tiểu Lâm cổ áo.

Trương Tiểu Lâm đang dùng cơm, vừa ăn bảy tám phần no bụng, liền lọt vào quấy rối, tâm tình hồngбет, gấp hán tử kia quạt hương bồ đại thủ hương hán chop tới, biết hôm nay cơm này khả năng ăn không an tâm.

Mất thấy đại thủ liền đến trước mặt, Trương Tiểu Lâm không thể không đem một khối thịt gà để vào miệng bên trong, giờ đưa nghênh đón tiếp lấy, chỉ nghe nhào một tiếng, một chiếc đĩa vậy mà cắm vào lòng bàn tay kia, máu tươi vẩy ra.

Đại hán một tiếng hét thảm, đau đến ngược lại lăn lộn trên mặt đất.

Trương Tiểu Lâm la lớn: "Hỏa kế, đòi đòi đĩa."

Thân mang màu ủng đồ bào phục trung niên nhân thấy một lần, mình bạch gấp người luyện võ, đĩa là mộc, rất yếu đuối, nhất dễ dàng bẻ gãy, người bình thường không có khả năng dùng để làm lợi khí đâm xuyên bàn tay của người khác.

Trên đất hán tử gào khóc nói: "Lão gia, tay ta bị cái này tiểu đồ vật phế đi."

"Phế vật, cho lão tử lăn ra ngoài, đừng tại nơi này mất mặt xấu hổ." Quay người đối Trương Tiểu Lâm nói: "Nguoi quả nhiên có gan, chẳng lẽ nguoi không biết dân không đầu với quan, tập kích quan phủ, so như tạo phản sao?"

"Quan phủ? Nguoi cũng xứng?" Trương Tiểu Lâm lạnh hừ một tiếng, tiếp nhận hỏa kế đưa tới đĩa, tiếp tục gấp thức ăn ăn cơm.

"Còn đứng ngây đó làm gì? Bắt lại cho ta." Trung niên nhân gặp trực tiếp bị không để ý tới, lập tức giận không kềm được. Bảy tám cái tinh tráng hán tử đột nhiên mãnh đánh tới.

Trương Tiểu Lâm nhảy lên một cái, trực tiếp từ trên mặt bàn nhảy đi qua, hai tay tề động, nắm lên những này tùy tùng trực tiếp hương ngoài cửa sổ ném đi, cái thứ nhất tùy tùng thâm nhất, trực tiếp đập ra cửa sổ, ngã lăn xuống đất, còn lại mấy cái ném đến xa nhất, trực tiếp vút xuống trên đường cái.

Phi phục trung niên nhân xem xét hết lớn: "Chậm! Nguoi biết ta là ai không?"

"Không biết, cũng không hứng thú." Trương Tiểu Lâm một bả nhắc lên tên trung niên nhân này, ra bên ngoài quảng ra.

"Ta là người nhà họ Thôi... A. . . ." Thanh âm càng ngày càng xa, cái này tự xưng người nhà họ Thôi trung niên nhân bị vút xuống đường phố đối diện, nhào một tiếng, hai chân đứt hết, co quắp ngã xuống đất.

"Hỏa kế, lại cả một chút thịt rượu đến, cái này không có cách nào ăn, đến bình rượu ngon." Trương Tiểu Lâm gõ gõ trên người quần áo, một lần nữa ngồi xuống.

"Tiểu hóa tử, người đi nhanh lên đi, đừng lại ăn cơm, ta nhìn người cũng ăn được không sai biệt lắm, người nhà họ Thôi không dễ chọc." Một lão già đi tới khuyên nhủ.

"Cha, chớ xen vào việc của người khác, chúng ta đi thôi." Một người khác vội vàng lôi kéo lão già này liền đi.

"Lão nhân gia, cảm ơn người, không có chuyện gì, ngài cứ yên tâm đi." Trương Tiểu Lâm đáng tuổi cười chân thành đường.

Cơm nước xong xuôi, Trương Tiểu Lâm trực tiếp lên lầu, hoạt động một chút gân cốt, liền ngồi xếp bằng ngồi xuống, chân nguyên vận chuyển, chỉ chốc lát liền nhập định.

Chương quỹ cùng khách sạn những này đám khách trọ triệt để bỏ tay rồi, nguyên lai gia hỏa này căn bản không chuẩn bị chạy nha, thế mà còn ở lại.

Thôi Minh Hạo biết mình xong.

Từ rơi xuống đất hai chân truyền ra răng rắc một tiếng bắt đầu, hần liền biết, hần đời này hoạn lộ dừng ở đây rồi.

Gia tộc không có khả năng hoa lớn khí lực đến bồi dưỡng một cái tàn phế người.

Thôi Minh Hạo là Hộ bộ một tên tiểu quan sự, tông thất phẩm, lần này Kinh Châu đô đốc Võ Sĩ Ước ốm chết, Kinh Châu thế cục đại biến, các Đại Gia tộc vì ích lợi của mình, vội vàng hướng Nam Phương an bài lực lượng.

Hình bộ thị lang Thôi Nhân Sư tốt không dễ dàng lấy tới một cái từ Ngũ phẩm văn chức, vội vội vàng vàng để cho mình đường đệ Thôi Minh Hạo tranh thủ thời gian tiến về tiền nhiệm.

Thôi Minh Hạo hưng trong mừng rỡ như điên, tông thất phẩm đi thẳng đến từ Ngũ phẩm, mặc dù đều không phải là cái gì trọng yếu cương vị, dù sao cấp bậc thẳng liền cấp bốn, làm bồi dưỡng đối tượng, hần hần là có thể tiến vào gia tộc tầm mắt.

Thôi Nhân Sư mặc dù nhiều lần dặn dò Thôi Minh Hạo điều thấp xử lý, chú ý cẩn thận,

Dù sao Thôi gia thế lực một mực tại Lũng Tây, Kinh Châu chỉ là vừa bắt đầu bố cục mà thôi.

Nhưng Thôi Minh Hạo quá hưng phấn, còn chưa tới đảm nhiệm liền đem trên người lục bào cởi, đổi lại vừa mới cầm tới phi bào, mang lên mười tên tùy tùng, lập tức xuất phát cười ngựa nhậm chức.

Những này tùy tùng tại Thôi phủ ngang ngược đã quen, nhất là nhìn thấy lão gia cao thẳng, thẳng liền bốn cấp, càng thêm điều võ giương oai, nhưng không ngờ đến khách sạn ăn một bữa cơm, thế mà không ai thoát vị, làm sao có thể nhẫn?

Cũng nên Thôi Minh Hạo không may, thế mà đụng phải Trương Tiểu Lâm cái này tiểu yêu nghiệt.

Thôi Minh Hạo rơi xuống đất về sau, kém chút choáng đi qua, hai chân đã không nghe sai khiến, không cần phải nói, khẳng định đoạn mất.

Chúng tùy tùng giãy dụa lấy từ dưới đất bò dậy, nhanh đi đỡ Thôi Minh Hạo, Thôi Minh Hạo nửa ngồi dưới đất nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Lưu lại hai người chăm chăm chết hần, ngàn vạn không thể hành động thiếu suy nghĩ, những người còn lại cùng ta cùng lên xe, về Trường An bẩm báo thị lang đại nhân."

Thôi Nhân Sư nghe được tin tức, đơn giản bạo khiếu như sấm, mình trăm phương ngàn kế tốt không dễ dàng lấy tới như thế cái thiếu, người vừa ra Trường An mấy chục dặm, liền bị người đánh gãy hai chân?

Chẳng lẽ chỉ là trùng hợp? Vẫn là lần này an bài đánh sâu vào Lý gia lợi ích?

Theo lý thuyết không nên nha? Một cái từ Ngũ phẩm phó chức, mà lại là mọi người riêng phần mình phân phối lợi ích định ra tới, làm sao có thể phức tạp đâu?

Ban đêm, Thôi gia lên phẩm cấp mấy cá nhân vì chuyện này tập hợp một chỗ.

Thôi gia trước mắt thế lực mới vừa mới cất bước, bao quát Thôi Nhân Sư ở bên trong, có phẩm cấp cũng liền rải rác hơn mười người mà thôi, Thôi Nhân Sư là hình bộ thị lang, chính quan to tam phẩm, thôi thật thà lẽ cùng thôi biết ám là từ Tam phẩm

Mà lúc này thôi xem xét, Thôi Thần Cơ, thôi nguyên tổng, thôi nguyên vĩ bọn người tuổi không lớn lắm, vừa mới nhập sĩ, đều là sáu đến thất phẩm quan viên, Thôi Minh Hạo tông thất phẩm, lần này tốt không dễ dàng đem Thôi Minh Hạo ngoại phóng, nhường ra không ít lợi ích, mới lấy thẳng liền bốn cấp, không ngờ vừa ra cửa bị người đánh gãy hai chân, không có nửa năm, căn bản không thể xuống đất, coi như khôi hần, cũng không nhất định còn có thể bình thường đi đường nha, nếu như một què vừa vờ, khẳng định không thích hợp tại ủy thác trách nhiệm.

Thôi Nhân Sư trợn mắt nhìn, nhìn chăm chăm Thôi Minh Hạo, hần không thể đem hần ăn sống nuốt tươi, mấy cái quan to tam phẩm hi sinh nhiều như vậy gia tộc lợi ích đổi lấy một lần Nam Phương bố cục, cứ như vậy bị đánh vỡ.

Thôi gia tạm thời không có nhân tuyển thích hợp, đang ngồi mấy người kia, đều thuộc về tiền đồ vô lượng, là trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, không có khả năng chuyển xuống đến địa phương đi.

"Tra, nhất định phải tra rõ việc này, xem rốt cục là ai đang giở trò." Thôi Thần Cơ nắm chặt song quyền, hung hăng nện trên bàn nói.

"Người kia đáng đáp ra sao?" Thôi Nhân Sư không có xúc động, mà là cẩn thận hỏi thăm quá trình.

Thôi Minh Hạo không dám giấu diếm, nói rõ chi tiết cả cái chuyện đã xảy ra ngọn nguồn.

"Cái gì? Một cái nhìn qua mười mấy tuổi thiếu niên? Người thật càng ngày càng có khả năng." Thôi Thần Cơ nghe xong, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Đi ra ngoài thời điểm ta là thế nào dặn dò người, bảo người điệu thấp, chú ý cẩn thận, người chính là như vậy điệu thấp?" Thôi Nhân Sư giận không tranh, trong lòng thực sự bình không hạ khẩu khí này.

"Người kia hiện tại tại cái gì địa phương?"

"Ta đã phái người nhìn kỹ, ngày mai sẽ có tin tức trở về."

"Thời kì phi thường, không thể chủ quan, mười mấy tuổi liền có thực lực như thế, chỉ sợ là mấy vị tướng quân gia hậu bối, nếu như là cũng chỉ có thể chuyện lớn hóa nhỏ." Thôi Nhân Sư tâm sự nặng nề, thở dài một tiếng: "Thật sự là người tính không bằng trời tính, xem ra lần này cố gắng toi công bạn rộn."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Truy binh

Trách không được Thôi Nhân Sư suy đoán lung tung, ai cũng sẽ không nghĩ tới, cái này cái thiếu niên lại là Thôi Nhân Sư ngày đó pháp trường đao hạ lưu người cái kia 12 tuổi nhiều hài tử.

"Có một số việc, không thể cưỡng cầu, bởi vì cái gọi là mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, huynh trưởng không cần quá để ý."

Thôi Nhân Sư cười ha ha một tiếng: "Ha ha, nói không sai, thế nhưng là ta Thôi gia dù sao cũng là quan to tam phẩm nhà, không phải tùy tiện cái nào a miêu a cầu đều có thể khi dễ, trước tra tình huống là người phương nào gây nên, mới quyết định, nhớ kỹ, không nên khinh cử vọng động."

Thôi Thần Cơ đáp ứng một tiếng, quay người bước nhanh rời đi.

Thôi Nhân Sư vẫn còn ở đại sảnh vừa đi vừa về đi thông thả, đêm nay chú định lại là một một đêm không ngủ.

Đại Đường Kiến Quốc cho tới bây giờ, Ngũ Đức chín năm, tăng thêm Trinh Quán chín năm, hết thảy mới mười tám năm, thiên hạ nhìn như đại định, kì thực dòng nước xiết phun trào, thế lực khắp nơi cũng không triệt để hết hi vọng, tùy thời có khả năng tro tàn lại cháy. Mười mấy năm qua, biên cảnh không có một ngày an bình qua, mà liền xem như Đại Đường nội bộ, thế lực khắp nơi cũng tranh đấu kịch liệt.

Mười mấy năm qua, quân chính đại quyền cùng thương nghiệp thực lực cơ bản bị mười cái Đại Gia tộc lũng đoạn, mà một nhiều hơn phân nửa bị trước Ngũ đại gia tộc nắm giữ.

Thế lực lớn nhất đương nhiên là Lý thị gia tộc, nắm giữ hoàng quyền, trong thiên hạ đều là vương thổ, đất ở xung quanh hẳn là vương thần, mà Lý thị gia tộc lại phân làm hai bộ phận lớn, Lăng Tây Hoàng tộc cùng Triệu Quận Lý thị một mạch, Triệu Quận Lý thị thuộc về Hoàng tộc chi thứ; cái khác tứ đại gia tộc vì Thái Nguyên Vương thị, là tiền triều Tể tướng Vương Khuê nhất tộc; Huỳnh Dương Trịnh thị gia tộc, Phạm Dương Lư thị gia tộc và Thôi Nhân Sư cái này nhất hệ Thôi thị gia tộc.

Ngoài ra, Trương Tôn thế gia cùng Vũ Văn thế gia cũng không thể khinh thường.

Mà mấy tên khai quốc công thần, như Tần Quỳnh, Trình Giảo Kim, ủy trể cung các loại, mặc dù không có hình thành thế gia, lại thuộc về không thể đắc tội một loại, mấy người kia công cao cái thế, tùy tiện một phát chân đất rung núi chuyển, hất cái xì hơi phong vân biến sắc. Cũng may bọn hắn một lòng vì chủ, sẽ không tham dự vào chính trị đấu tranh cùng thương nghiệp cạnh tranh bên trong tới.

Ngũ đại gia tộc, lý, vương, thôi, lư, trinh, tương hỗ y tồn, chế ước lẫn nhau, bên ngoài hoà hợp êm thấm, kỳ thật minh tranh ám đấu nhiều năm, không ai phục ai.

Lần này Thôi Nhân Sư an bài Thôi Minh Hạo tiến đến Kinh Châu, đụng tới Trương Tiểu Lâm tên yêu nghiệt này, bị đánh gãy hai chân, đơn thuần ngoài ý muốn, Thôi Nhân Sư lại không dám khinh thường, sợ hơi bất lưu thần lại bị ai âm một chút.

Tại Trương Tiểu Lâm ở khách sạn lầu dưới góc tường, hai cái hán tử khôi ngô một bên a bắt đầu một bên dậm chân, trong miệng vẫn thấp giọng chửi bới không ngừng: "Quý này thời tiết, ban ngày còn có chút ánh nắng, đêm nay bên trên thật là mẹ nó lạnh nha."

"Nếu không, chúng ta cũng đi vào mờ gian phòng ốc đi, sẽ chết cóng người."

"Tiền Nhị, ngươi có phải muốn chết hay không a? Ngươi muốn chết mình đi, đừng kéo lên ta, nếu là thị lang đại nhân trong đêm phải người tới, tìm không thấy ta, ta nhìn ngươi có mấy cái đầu."

"Ha ha, ta nói Long Tam, ngươi còn không biết ta? Ta cái này không phải cũng liền nói một chút, qua qua miệng nghiệm mà thôi."

"Ta nhưng đến nhìn kỹ chút, đừng để tiểu tử này trong đêm chạy."

"Ngươi nói tiểu tử này là không phải đầu óc có bệnh nha? Hắn đánh ta lão gia, thể mà không chạy, tại nơi này chờ chết?"

"Cái này nhưng không nhất định a, nói không chừng người ta căn bản liền không sợ ta lão gia."

"Ngươi nói mò gì đâu?"

"Ta cũng không phải đoán mò, ngươi nghĩ nha, như thế tuổi còn nhỏ, công phu lợi hại như vậy, nói không chừng là Tàn tướng quân Trình tướng quân hoặc là Ủy Tri tướng quân gia người cũng không nhất định, kia Tàn tướng quân kim giản, bên trên đánh bất tỉnh quân, hạ đánh gian thần, hoàng thân quốc thích còn không sợ nha."

"Tiểu Tam Tử, ngươi đây là nghe ai nói nha?"

...

Trương Tiểu Lâm xếp bằng ở khách sạn trên giường, thần thức tự nhiên ngoại phóng, phát hiện hai người này dựa vào góc tường run lấy bầy, mỉm cười, không để ý đến, rất nhanh nhập định.

Hắn biết có hai cái ban ngày bị hắn ném ra ngoài người tại cửa khách sạn, bất quá hắn cũng không thêm để ý, đám người kia về Trường An báo tin tức, đến một lần một lần hơn một trăm dặm, chờ đến mời tới viện binh đến, ít nhất là trưa mai.

Tu luyện một đêm, cảm giác tinh thần không tệ, Trương Tiểu Lâm ăn bát cháo gạo,

Liền muốn đi ra ngoài, tiểu nhị vội vàng dắt tới ngựa, Trương Tiểu Lâm gấp cách đó không xa hai cá nhân lăm la lăm lét, không khỏi cười một tiếng, có ý cười ngựa hướng Trường An phương hướng chậm rãi mà đi.

Tiền Nhị cùng Long Tam đông lạnh một đêm, tốt không dễ dàng kẻ đến hừng đông, gặp Trương Tiểu Lâm ra, vội vàng theo sau, không nhanh không chậm theo đuôi hắn, bỗng nhiên nhìn thấy phía trước cách đó không xa có cái ngoặt đạo, Trương Tiểu Lâm liền hai chân kẹp lấy, bạch mã lĩnh hội tới chủ nhân ý đồ, tiếng chân đặc đặc, nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Đằng sau hai người thấy thế, bận bịu phản khởi tiến lên.

Trương Tiểu Lâm quẹo góc đạo, phi thân xuống ngựa, ẩn thân ở bên đường phía sau cây.

Không lâu, hai người thở hồng hộc truy đến, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên từ sau người nhảy ra, tại hai người xương cổ bên trên vừa gõ, hai người lập tức co quắp ngã xuống đất.

Trương Tiểu Lâm vỗ vỗ tay, lúc này mới lên ngựa hướng Nam Phương mà đi.

Đội đến Tiền Nhị cùng Long Tam tỉnh lại, đã đi qua nửa canh giờ, hai người liếc mắt nhìn nhau, co cẳng liền hướng thành Trường An phương hướng chạy như bay, đi không đến hai mươi dặm, bỗng nhiên nhìn thấy phía trước khói bụi cuộn cuộn, một cái đội kỵ mã chạy như bay đến.

Làm đầu xa xa trông thấy Tiền Nhị bọn hắn, vội vàng bao quát dây cương, hơn mười con khoái mã lập tức ngừng lại.

"Tiền Nhị, tại sao là các ngươi?"

"Hò đại ca, các ngươi xem như tới, tiểu tử này sáng sớm hướng thành Trường An phương hướng chạy, người ta sai nha, chúng ta chạy bắt quá nha."

"Các ngươi xác định hẳn hướng thành Trường An phương hướng? Chúng ta một đường chạy đến, cũng không có trông thấy có cưỡi ngựa người đi qua nha? Đi thành Trường An nhưng chỉ có con đường này nha."

Tiền Nhị cùng Long Tam hai mặt nhìn nhau, nói thật, bọn hắn trong lòng cũng không chắc chắn, hai cá nhân tại ven đường ngủ mê nửa canh giờ, quý biết tiểu tử kia chạy trốn nơi đâu.

Họ Hồ gọi Hồ Dã Phong, là Vũ Lâm Quân giáo đầu, Hoàng cấp võ giả.

Thôi Nhân Sư vì điều tra rõ việc này, đặc địa mời Trình Xử Lượng hỗ trợ, điều động mười hai tên Vũ Lâm Quân đều là kinh nghiệm sa trường lão binh, giáo đầu Hồ Dã Phong càng là làm qua không ít đại án, truy tung thủ đoạn cực kì phong phú.

Gặp Tiễn Nhị cùng Long Tam hai người ập a ập ứng, lấp bắp đáng vẻ, chỗ nào không biết bọn hắn có việc giấu diếm, bỗng nhiên hất lên roi ngựa, bộp một tiếng vang lớn, dọa đến Tiễn Nhị ngồi dưới đất.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Hồ Dã Phong quát.

"Hồ gia tha mạng, là như vậy, chúng ta chạy bộ đuổi mấy dặm đường, bỗng nhiên cái cổ căn đau xót, cái gì đều không biết, sau khi tỉnh lại đã không thấy tiểu tử kia, nhưng là hắn đứng là hướng thành Trường An phương hướng chạy, chúng ta đuổi mấy dặm đầu."

"Tiễn Nhị, ngươi lên ngựa cùng chúng ta cùng một chỗ truy hung, Long Tam, ngươi mang hai người trở về cho Thôi gia báo cáo, đi, chúng ta tiếp tục đuổi."

Một nhóm vừa vọt mười người, mười con khoái mã, hướng nam phi nhanh.

Bỗng nhiên, Hồ Dã Phong tại một chỗ chỗ ngoặt ra ngừng lại, tung người xuống ngựa.

Ven đường có dấu vó ngựa, con ngựa này tại nơi này quay đầu, nguyên lai đúng là hướng thành Trường An phương hướng, tại cái này góc rẽ, quay đầu hướng Nam Phương đi.

Tiến Nhị cũng phát hiện móng ngựa vết tích, quá sơ sót!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Vị toan quá nhiều

Trương Tiểu Lâm quăng Tiễn Nhị bọn hắn, liền ra roi thúc ngựa, một đường phi nhanh.

Quan đạo từ thành Trường An sau khi ra ngoài, hướng Đông Nam phương hướng đi, không một hồi xuất hiện hai cái ngã rẽ, Trương Tiểu Lâm xuống ngựa hỏi một chút, một đầu đi về phía nam, kinh Nam Dương đến Kinh Châu, một đầu hướng đông đến Lạc Dương.

Trương Tiểu Lâm rất ít cười ngựa, nếu như không phải tu luyện mấy tháng này, đạt đến Luyện Khí tầng hai, thân thủ đặc biệt linh hoạt, đoán chừng đã sớm từ ngã từ trên ngựa tới, tăng thêm cái này trên lưng ngựa không có ngựa yên, liền đem một khối thật mỏng chắn lông đồng dạng đồ vật, mới đi không đến trăm dặm, toàn thân tan thành từng mảnh đồng dạng, thực sự không thoải mái.

Ngẩng đầu nhìn trên trời mặt trời, đoán chừng truy binh phía sau cũng sắp đến đi, Trương Tiểu Lâm linh cơ khẽ động, trông thấy ven đường có không ít tên ăn mày, liền xuống ngựa lớn tiếng yêu quát một tiếng nói: "Các vị, các ngươi ai biết cười ngựa?"

Chúng tên ăn mày hai mặt nhìn nhau, không biết Trương Tiểu Lâm muốn làm gì.

Trương Tiểu Lâm móc ra một thỏi bạc nói: "Là như vậy, ta chính là Trường An Tàn phủ người, nhu cầu cấp bách hai bồn Bạch Mẫu Đơn, trong các ngươi nhưng có biết cười ngựa, lập tức giúp ta đi Lạc Dương mua hai bồn Bạch Mẫu Đơn trở về, càng nhanh càng tốt, tiểu tử ta không giỏi cười ngựa, loại tốc độ này chỉ sợ nửa tháng cũng không đến được Lạc Dương."

"Hồi công tử, tiểu nhân ngược lại là biết cười ngựa, nhưng là lần này đi Lạc Dương bảy trăm dặm, coi như ra roi thúc ngựa, cũng muốn bốn ngày quang cảnh mới có thể trở về, trên đường ăn ở, còn muốn mua hoa, cái này bạc cũng không đủ nha." Một tên lớn lên tương đối khôi ngô tên ăn mày đứng lên nói.

"Đây chỉ là mua Bạch Mẫu Đơn tiền, lộ phí vòng vèo khác tính."

"Ngươi liền không sợ ta cầm bạc cười ngựa chạy sao?"

"Vị huynh đài này lời ấy sai rồi, nam tử hán đại trượng phu, nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, sao có thể tin bất quá huynh đài đâu?"

"Tốt, công tử là cái người sáng khoái, ta Vương Vũ liền cho công tử đi một chuyến đi."

Trương Tiểu Lâm thấy thế đại hỷ, lại móc ra một chút tán toái ngân lượng giao cho Vương Vũ, một bên đem trong tay dây cương đưa cho hắn: "Vương huynh đệ, cần phải nhanh đi mau trở về, Bạch Mầu Đôn lấy lòng về sau, về Trường An đặt ở Tần cửa phủ, tự nhiên có người thu lấy, con ngựa này liền đưa cho Vương huynh."

Wương Vũ nghe xong kinh hãi: "Như vậy thì làm sao được?"

Trương Tiểu Lâm gặp Vương Vũ nhảy tốt lên ngựa, quả nhiên thuần thục rất, liền tại trên lưng ngựa hung hăng đập một bàn tay, nhìn xem Vương Vũ nhanh chóng đi, lúc này mới quay người, đi về phía nam diện đại đường đi tới.

Wương Vũ đi không lâu sau, Hồ Dã Phong cùng Tiền Nhị liền đuổi tới cái này ngã ba đường, Hồ Dã Phong tùy ý trên mặt đất nhìn lướt qua, liền dẫn lĩnh đám người hướng Lạc Dương phương hướng mau chóng đuổi mà đi.

Kỳ thật Trương Tiểu Lâm cũng không sợ những người này, bình tới tướng đồ, nước đến thổ động, hắn đối với mình trước mắt tu vi vẫn rất có lòng tin, mặc dù không biết Luyện Khí tầng hai trên thế giới này là cái dạng gì tồn tại, nhưng liền ngày hôm qua bang hán tử mà nói, đừng bảo là mười mấy, liền xem như lại nhiều một ít, hắn cũng tuyệt đối không có đề ở trong lòng. Chỉ là vừa đi ra ngoài liền cùng người nhà họ Thôi đối đầu, quá phiền phức, truyền trở về để người nhà không yên lòng, tạm thời trước tránh tránh đi.

Đang quán trên đường đi bộ nhân nhả, chợt nghe sau lưng một trận tiếng vó ngựa, Trương Tiểu Lâm nhướng mày, chẳng lẽ vậy mà hướng bên này đuổi tới? Nhìn lại, lại là một cái đội kỵ mã.

Ước chừng hơn mười cỗ xe ngựa, trong đó hai chiếc là ngồi người, rất là giăng cửi, mặc dù so ra kém hoàng cung xa hoa bá khí, lại có vẻ càng thêm cổ phác, đằng sau đều là phổ thông xe ngựa, phía trên được thuộc da, xem xét liền là trang hàng hóa.

Hai bên hộ vệ ước chừng hơn ba mươi người, đội xe đi không nhanh, Trương Tiểu Lâm không thể không cũng theo ở phía sau, một đường không nhanh không chậm vội vàng đường.

Trương Tiểu Lâm chuyến này cũng không có một cái nào cụ thể mục đích, chỉ là muốn thoát ly hoàng cung trói buộc, lại thêm trong nhà không tiện tu luyện, quá mức kinh thế hãi tục, nghĩ tìm một cái độc lập yên lặng địa phương, tốt nhất là linh khí dư thừa địa phương càng tốt hơn.

Kinh Châu liền là Hồ Bắc, trong ấn tượng của hắn, có núi Võ Đang cùng Cửu Cung sơn, đều là linh khí dư dả Tiên gia chỗ tu luyện, hắn cũng nghĩ đi thử thời vận.

Giữa trưa, đội xe đi vào một cái rất lớn hiệu ăn, chỉ gặp trên cửa chính viết "Nam bắc khẩu vị cư", trước mặt xe ngựa ngừng lại, hạ đến một cá nhân, đi đến chiếc thứ hai cửa xe ngựa miệng nói thăm mấy câu, xe ngựa liền đuổi tiến vào nam bắc khẩu vị cư trong viện, xem ra chuẩn bị ăn cơm trưa, Trương Tiểu Lâm cũng cảm thấy có đói bụng, liền theo lấy bọn hắn cùng một chỗ tiến vào hiệu ăn.

Trên xe ngựa đi xuống người xem thấu lấy không phú thì quý, đều là Cao cấp tư lạp, trước một chiếc xe ngựa phía trên có bốn cá nhân, một cái hơn năm mươi tuổi lão giả, thân thể hơi có vẻ mập mạp, một cái là mặc y phục quân gia, mặt khác hai cái người thanh niên hẳn là lão giả nhi tử, tiến lên đỡ lấy lão giả, rất hiếu thuận đáng vẻ.

Đằng sau xe ngựa lúc nữ quyến, lại có sáu người, một cái bốn mươi mấy phụ nữ trung niên, một mặt thần sắc có bệnh, tay đè lấy tim, cũng là hai tên tuổi trẻ nữ tử đỡ lấy, đằng sau đi theo ba cái nữ nhân trẻ tuổi, một nhóm hơn bốn mươi người, đi vào tiệm cơm.

Ngựa người trên xe muốn một cái gian phòng, những người khác liền ở đại sảnh vây quanh ba bàn lớn, Trương Tiểu Lâm một thân một mình, ở đại sảnh tìm một cái bàn nhỏ, gọi một chút xào rau, thịt kho chừ, lên một bầu rượu, tự uống uống một mình.

Bỗng nhiên, phòng đại môn đột nhiên bị đẩy ra, phụ nữ trung niên một tiếng rên rỉ, từ bên trong lao đảo ra, lập tức lại hai tên tuổi trẻ nữ tử ra dìu lấy.

Trương Tiểu Lâm quay đầu nhìn thoáng qua, chỉ gặp tên này phụ sắc mặt người trắng bệch, chau mày, hai tay dằng tim xoay người ngồi xổm xuống. Trương Tiểu Lâm vội vàng đi đi qua, xoay người dùng ngón tay cái ngăn chặn trung niên phụ nhân đủ ba dặm huyết, một tia Linh khí xuyên vào phụ nhân Túc Dương Minh Vị kinh bên trong.

Trung niên phụ nhân chỉ cảm thấy một dòng nước nóng, dọc theo bắp chân thẳng tới tim, tim đau đớn lập tức biến hóa giải.

Lão giả cùng quân gia vừa vận ra, thấy một lần Trương Tiểu Lâm tay chộp vào phụ nhân trên bàn chân, lập tức diện có vẻ giận, thoáng qua gặp phụ nhân tình huống chuyển biến tốt đẹp, biết gặp được cao nhân, vội vàng thì lễ nói: "Vị này tiểu công tử thật là thần nhân vậy."

Trương Tiểu Lâm đứng người lên đáp lễ nói: "Lão bá tốt."

"Tiện nội lấy tim đau nhức chỉ tật đã nhiều năm, chưa hề không có người nhanh như vậy chuyển biến tốt đẹp giảm đau, tiểu công tử thật là thần nhân vậy."

"Lão bá quá khen, tiện tay mà thôi, không đủ nói đến."

"Tiểu công tử hẳn là học qua kỳ hoàng chi thuật?"

"Tổ phụ chính là trong triều thái y, mưa dầm thấm đất, hiểu sơ da lông mà thôi."

Lão già nổi lòng tôn kính, bận bịu để mở cửa miệng, đối Trương Tiểu Lâm nói: "Nguyên lai là thái y thế gia, gia học uyên thâm, khó trách y kỹ cao như thế tuyệt, đến, đuổi mau vào một lần."

Trương Tiểu Lâm cũng không già mồm, liền ung dung không vội đi vào.

"Không biết cái này tim đau nhức chỉ tật, nhưng có trị tận gốc chi phương?"

"Theo theo suy nghĩ nông cạn của tôi, đây cũng không phải là tim đau nhức, mà là bệnh bao tử, loét dạ dày phát tác, vị toan quá nhiều mà thôi."

"Loét dạ dày? Vị toan quá nhiều?" Lão già nghe xong, cảm thấy mới lạ.

Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới, lúc này chịu sự không có bệnh bao tử loét dạ dày cái này nói chuyện, vội vàng giải thích nói: "Dạ dày liền là tục xưng bụng, người ăn cơm đồ ăn, nước uống, cái thứ nhất liền là tiến vào dạ dày, vị này chua quá nhiều rất tốt lý giải, liền là nôn nước chua, ợ hơi, cũng ra nước chua, tim có bị bỏng cảm giác, có đôi khi đau toàn thân bất lực, ra mồ hôi lạnh."

"Đúng đúng, chính là như vậy." Không đợi lão già nói chuyện, trung niên phụ nhân liền nhận lấy đề tài nói.

"Thần y nha, thật sự là thần y nha, còn xin tiểu thần y hào cái mạch, cho cái toa thuốc, trị tận gốc cái này bệnh dữ mới tốt."

Trương Tiểu Lâm tùy ý số một chút mạch, liền gọi tới tiểu nhị nói: "Quý điểm không biết nhưng có con mực xương?"

"Con mực xương? Kia là cái gì đồ vật?"

Trương Tiểu Lâm nhin không được cười lên, vội vàng sửa lời nói: "Liền là Mặc Ngư xương cốt."

"Có, có, khách quan muốn cái này làm gì?"

"Có chút dùng, còn xin Tiểu nhị ca hỗ trợ, mua một hai cân cho ta."

"Hảo hảo, ta liền đi."

Chỉ chớp lát, tiểu nhị liền đem tới một bao lớn, quả nhiên toàn bộ là trắng noãn tốt nhất con mực xương.

"Lão bá, đây chính là trị liệu bá mẩu bệnh bao tử thuốc hay, đem cái này vỏ cứng bỏ đi, phá một chút bột phấn, mỗi lần một tiền, nước sôi hoà thuốc vào nước, một ngày hai lần, liền phục hơn tháng là được, bình thường ẩm thực phải chú ý mấy điểm: Một là mỗi ngày một ngày ba bữa, ăn lúc ăn cơm."

"Người nói đúng, chúng ta người làm ăn, vào Nam ra Bắc, liền là ăn cơm không có thời gian nhất định..."

Lão già nói không có kể xong, trung niên phụ nhân liền ngắt lời nói: "Lão gia người đừng chen vào nói, để tên nhỏ con kể xong."

Trương Tiểu Lâm cười nói: "Không sao, thứ hai là sinh lạnh dầu mỡ, thức ăn cay, không thể ăn, dầu chiên cũng tốt nhất ăn ít, ẩm thực nghi thanh đạm."

"Lão thân gai Sờ Chi người, liền là khẩu vị thiên về, về sau chú ý."

Một bên trò chuyện trời, Trương Tiểu Lâm một bên chà xát chút con mực bột xương ngâm một bát, cho trung niên phụ nhân uống xong, chỉ chớp lát, tim liền triệt để đã hết đau.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Trong truyền thuyết bọn cướp đường

Gặp trung niên phụ nhân tim đau nhức đã triệt để giảm đau, lão già vui mừng quá đổi, đối Trương Tiểu Lâm vái chào tới đất.

Trương Tiểu Lâm cảm thấy sợ hãi, dù sao cũng là trường bối, thế mà cho mình cúi đầu thờ dài, gấp vội hoàn lễ nói: "Lão bá thật gãy sát tại hạ."

"Tiểu công tử là từ Trường An tới đi."

"Không tệ, chuẩn bị đến Kinh Châu đi một chuyến."

"Kinh Châu nha, ngược lại là tiện đường, chúng ta về Nam Dương, như không chê, nhưng cùng bọn ta một đạo, tới trước Nam Dương lại tính toán sau."

"Như thế rất tốt." Trương Tiểu Lâm cũng thật cao hứng, vừa vặn đường đi không tịch tịch, liền hỏi: "Mạo muội hỏi một tiếng, lão bá họ gì?"

"Lão hủ không dám họ Vương, gia trung có trưởng bối trong triều làm quan, ta vô ý quan trường, sẽ chỉ làm một chút buôn bán nhỏ, là cái tục nhân, ha ha."

"Nguyên lai là Vương lão bá, tại hạ Trương Tiểu Lâm, hữu lễ."

Hai người liên hệ tính danh, một lần nữa chào, càng trò chuyện càng ăn ý, cuối cùng, vẫn là quân gia nói thời điểm không còn sớm, mới ra nam bắc khẩu vị cư, Vương lão bá có mời Trương Tiểu Lâm cùng hân cùng cưỡi một chiếc xe ngựa.

Khó được đứng tới Vương lão bá loại này hào sảng thương nhân, Trương Tiểu Lâm vừa vặn cũng không muốn đi đường, liền cùng nhau lên xe ngựa, trong xe ngựa đệm thật dày sợi bông, mặc dù so ra kém kiếp trước ô tô, nhưng cũng không phải đặc biệt xóc nảy.

Bánh xe cuộn cuộn, trong xe lung la lung lay, quân gia cùng hai tên nam tử trẻ tuổi lại là buồn ngủ, liền ngay cả Vương lão bá gia treo lên ngáp tới. Trương Tiểu Lâm thấy thế, khép hờ hai mắt, không còn cùng lão bá đáp lời.

Lại đi một đoạn, chợt nghe một trận tiếng chuông, Vương lão bá mãnh kinh, hai mắt vừa mở quát: "Đều chớ ngủ, đánh lên tinh thần."

Trương Tiểu Lâm cũng mở mắt ra nói: "Làm sao rồi?"

"Chỉ mong không có việc gì mới tốt, vừa mới trận kia tiếng chuông, có điểm gì là lạ."

"Là một con ngựa đi qua, kia tiếng chuông là từ trên ngựa phát ra." Trương Tiểu Lâm mặc dù nhắm mắt lại, nhưng phía ngoài nhất cử nhất động, trốn bắt quá hân thần thức.

"Đây là bọn cướp đường linh đang, thất ở ngựa trên cổ, thật nhiều năm không thấy bọn cướp đường, hi vọng không phải trở về mới tốt."

"Bọn cướp đường?" Trương Tiểu Lâm có chút không hiểu.

"Bọn cướp đường liền là lục lâm hảo hán, cướp bóc, nếu như bọn cướp đường coi trọng chúng ta nhóm này hàng, vừa rồi con ngựa kia lại sẽ trở về." Vương lão bá vừa nói xong, chỉ nghe thấy một trận đánh chuông âm thanh, móng ngựa đặc đặc, hiển nhiên là con ngựa kia lại chạy về tới.

"Ai, là họa tránh bắt quá, chỉ mong không muốn tổn thương nhân tài tốt, về phần tài vật, đã coi trọng, cho bọn hân cũng không sao."

Trương Tiểu Lâm vén màn cửa lên nhìn thoáng qua, nơi này là một mảnh núi hoang, tứ phía đều không có phòng xá, bên trái là một mảng lớn đất hoang, phía bên phải lại là một cái Tiểu Sơn đồi.

Quả nhiên là cái làm mua bán không vốn tốt chỗ.

Nhìn thấy Vương lão bá trấn định tự nhiên thần thái, Trương Tiểu Lâm đều là có mấy phần bội phục, đến cùng là vào Nam ra Bắc kiến thức bao rộng người, rất có Thái Sơn tại trước mà sắc không đổi khí độ.

Lại đi nửa dặm, xe ngựa chậm rãi ngừng lại, đánh xe quay đầu lại nói: "Lão gia, phía trước có người cản đường."

"Trương công tử, ngươi liền ngồi trên xe, mặc kệ xảy ra chuyện gì, tuyệt đối đừng xuống tới."

Trương Tiểu Lâm mỉm cười, mấy cái mâu tặc mà thôi, hân cũng không có để ở trong lòng.

Wương lão bá mang theo quân gia cùng hai cái nhi tử xuống xe, hai người trẻ tuổi có chút bối rối, đi theo Vương lão bá sau lưng, bước chân có chút như nhũn ra.

"Nam Dương Vương Triết Tây, đây là khuyển tử Vương Đông Minh, Vương Nam Minh, hôm nay mang theo gia quyến hồi hương, trên đường đi qua bảo địa, mong rằng tạo thuận lợi, mượn cái ánh sáng, Vương mỗ nguyện dâng lên Bạch Ngân ngàn lượng, tạ hóa vài vốc hai xe, nhìn các vị anh hùng hảo hán không nên làm khó mới tốt."

"Bạch Ngân ngàn lượng, lương thảo hai xe, Vương lão đầu, ngươi làm ta là gọi ăn mày sao? Như vậy đi, đồ vật đều lưu lại, bao quát trên người vàng bạc, người chúng ta cũng không làm khó các người, đi nhanh đi."

"Không được nha, các vị anh hùng, tiện nội thân hoạn bệnh nặng, những vật tư này, đều là ta từ trên xuống dưới nhà họ Vương vài trăm người ăn tết vòng vèo, mong rằng các vị anh hùng thuận tiện một hai, ngày sau nhất định phải người lại cho bên trên chút ngân lượng cảm tạ chư vị."

"Ha ha ha, ngươi lừa ai đó? Ngày sau còn có thể đưa bạc lên núi?"

"Vị này anh hùng lời ấy sai rồi, ta Vương gia cũng là thiên hạ Ngũ đại gia tộc một trong, tất nhiên là hứa một lời ngàn vàng, quyết không nói ngoa."

"Ngũ đại gia tộc Vương gia, người là đang uy hiếp ta sao?"

"Đâu có đâu có, cái này anh hùng có chút hiểu lầm, ta Vương gia một lời Cửu Đình, còn trong đều biết, sẽ không nuốt lời."

"Bớt nói nhảm, lưu lại đồ vật rồi đi, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí." Nói xong, bốn cái cười ngựa phân biệt từ hai bên tới, theo sát phía sau bốn mươi, năm mươi người, mỗi trong tay người đều vũ giả cương đao trường mâu các loại, bên hông lại còn vác lấy cung tên, võ trang đầy đủ bộ dáng.

Trương Tiểu Lâm gặp hiệp thương không có kết quả, liền vén rèm lên, đi ra ngoài.

Chỉ gặp Vương Triết Tây còn tại nơi đó cúi đầu thở dài, đau khổ cầu khẩn, bốn tên đầu mục lại làm như không thấy, trực tiếp hướng xe ngựa đội xe mà tới.

"Dừng lại!" Trương Tiểu Lâm quát to một tiếng, tựa như trời nắng sét đánh, bốn con ngựa cả kinh nhân lực mà lên, kém chút đem trên lưng ngựa người nhấc xuống đi.

"Từ đâu tới bé con, miệng còn hôi sữa, cũng nghĩ cậy mạnh, còn không ngốc đi một bên, đừng làm mạng nhỏ."

"Ồ ào." Trương Tiểu Lâm thân hình thoát một cái, phi thân lên, một cái bạt tai rút đi qua.

Cái kia tên tuổi chính mắt thấy Trương Tiểu Lâm tuổi còn nhỏ, như thể khinh thường, vậy mà nhảy dựng lên tay không tác sát muốn đánh hấn cái tát, đòn giã vừa bức mình vừa buồn cười, trong tay đơn đao nghĩ bàn tay của hấn chém xuống. Không ngờ trước mắt bóng người lóe lên, đơn đao vậy mà trăm không, trong lòng thẳm kêu một tiếng không tốt, đang chuẩn bị trốn tránh, lại từ đâu tới cùng.

Chỉ nghe thấy bộp một tiếng, cả cá nhân từ trên ngựa bay lên, rơi xuống tại hơn một trượng bên ngoài, ngã cái miệng gặm đất.

Người kia giùng giăng, phi một ngụm nhỏ ra bốn năm cái răng, trên mặt năm cái đỏ bừng chỉ ấn, cấp tốc sung phòng lên.

"Nhị đệ, không có sao chứ." Làm đầu ân cần hỏi han.

"Đại ca, biết gặp phải cường địch." Trên đất người gãy dựa lấy đứng lên nói.

Đại ca chỗ nào còn không biết biết gặp phải cường địch, một bạt tai có thể đem một cái hai trăm cân đại hấn quát bay cách xa hơn một trượng, cái này cỡ nào lớn lực đạo nha?

"Tiểu tử ngươi muốn chết." Đại ca hai chân kẹp lấy, cười ngựa lao đến, trong tay đơn đao hung hăng bỏ về phía Trương Tiểu Lâm.

Đao ảnh tại Trương Tiểu Lâm thân thức phía dưới, không chỗ che thân, Trương Tiểu Lâm đứng ở giữa sân, né người sang một bên, liền nhẹ nhõm né qua, đâm người hoa mắt, tựa như đao từ Trương Tiểu Lâm trên thân đập tới, Quân kinh hô lên.

Chỉ có kia đại ca biết cái này đạo phách không, nhưng cũng không nhìn thấy Trương Tiểu Lâm trốn tránh, biết gặp đình tiêm cao thủ, lớn tiếng nói: "Tứ Hợp trận."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Thái Cực Viên Chuyển

Theo lão đại một tiếng "Tứ Hợp trận" tiếng la, bốn người mừng rỡ, liền ngay cả nằm rạp trên mặt đất cầm cái đầu mắt vậy mà cũng cấp tốc bò lên, trở mình lên ngựa, bốn người phân biệt dựa theo Thanh Long Bạch Hổ Chu Tước Huyền Vũ phương vị đứng vững, bốn thanh lóe sáng mã đao, nghiêng chỉ vào Trương Tiểu Lâm.

Theo tiếng vỗ ngựa động, bốn người chậm rãi chuyển động, một vòng, một vòng, càng lúc càng nhanh.

Trương Tiểu Lâm vẫn đứng không nhúc nhích, nhìn lấy bọn hấn xoay quanh, cảm thấy thú vị.

Bốn người cũng không phải là đơn thuần xoay quanh, bọn hắn là đang tìm kiếm Trương Tiểu Lâm sơ hở, phạm là hai bên giao thủ, chỉ cần khẽ động, tất có sơ hở, đây là không phải quy luật, thế nhưng là hiện tại Trương Tiểu Lâm không nhúc nhích, không nhúc nhích, mà lại con mắt đều nhắm lại.

Lúc đầu, Trương Tiểu Lâm thần thức bao trùm phía dưới, đừng nói bốn người bọn họ, liền ngay cả toàn bộ xe ngựa đội, cùng bọn cướp đường bên kia năm mươi, sáu mươi người Quân tại hắn giám sát phía dưới, nhất cử nhất động, rõ như lòng bàn tay, mở to mắt cùng nhắm mắt lại, cũng không khác nhau chút nào.

Lão nhị trên mặt đã sưng thành đầu heo, miệng bên trong răng rơi mất gần một nửa, hận không thể lập tức một đao bổ Trương Tiểu Lâm, có chút không chịu nổi tính tình, chuẩn bị tùy thời mà động, lão đại quát to một tiếng: "Không nên khinh cử vọng động, chú ý sơ hở của hắn."

Lão nhị cường ép nhện xuống khuất nhục cùng xúc động, tiếp tục đi theo lão đại chuyển động.

Bỗng nhiên một loại mùi phản huyền diệu cảm giác, Trương Tiểu Lâm cảm giác đến bọn hắn trận pháp này, vây quanh mình xoay quanh, thế mà uống trên người mình khí cơ có một tia liên hệ, mình chân nguyên lại có theo lấy bọn hắn chuyển động mà xoay quanh mục đích.

Trương Tiểu Lâm bắt đầu chuyển động, nhắm mắt lại, kéo ra trung bình tấn, Bão Nguyên Thủ Nhất, mũi chân hiện tại trên mặt đất vẽ một vòng tròn, lập tức hai tay lập tức, bao thành một vòng tròn, chính là Thái Cực quyền thức mở đầu.

Kim Cương đảo chuy, lưỡi đâm áo, sáu bìa bốn bề, đơn roi, Bạch Hạc Lưỡng Sĩ... .

Một chiêu một thức diễn luyện tiếp, cuối cùng, thân thể tại xoay quanh, dưới chân cũng đang vẽ vòng, hai tay ôm thành một vòng tròn, toàn thân chân nguyên vậy mà đi theo thấu ra ngoài thân thể, chuyển lên một vòng tới.

Bốn cá nhân bắt đầu gặp Trương Tiểu Lâm bắt đầu động, trong lòng vui mừng.

Đại Phạm võ công chiêu thức, chỉ cần khẽ động, tất có sơ hở.

Bốn người tro mắt nhìn Trương Tiểu Lâm nhất cử nhất động, chậm rãi vẽ lấy vòng tròn, không chút nào tìm không ra sơ hở của hắn chỗ.

Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại, cố gắng cảm thụ được bốn cá nhân Tứ Hợp trận xoay quanh mạng tới kia một tia dẫn dắt, thể nội chân nguyên cũng theo vận chuyển lại,

Đầu tiên là chân nguyên ở thể nội kinh mạch phù hợp, cao tốc chuyển động, ngay sau đó, chân nguyên thấu ra ngoài thân thể, trên cơ thể người chung quanh hình thành một cái hình tròn khí lưu.

Trương Tiểu Lâm tại Tứ Hợp trận dẫn dắt dưới, cuối cùng đem Thái Cực quyền tu luyện đến một cái độ cao mới, con người cùng tự nhiên hoàn cảnh thống nhất. Chỉ cần một cái đón ngộ, liền có thể đột phá đến thiên nhân hợp nhất cảnh giới tối cao.

Lúc bắt đầu, là bốn cá nhân Tứ Hợp trận kéo theo Trương Tiểu Lâm thể nội chân nguyên chuyển động, hiện tại hoàn toàn trái ngược, Trương Tiểu Lâm chân nguyên hoàn toàn ở kéo theo bốn người xoay quanh. Theo Trương Tiểu Lâm ý niệm, càng chuyển càng nhanh.

Trương Tiểu Lâm lúc này mới chân chính cảm nhận được Thái Cực quyền dụng ý không dùng sức, ý tại lực trước chân lý.

Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại lĩnh ngộ Thái Cực quyền tinh áo không sao, cái này bốn cái bọn cướp đường đầu mục nhưng thâm, bốn con ngựa vây quanh Trương Tiểu Lâm càng chuyển càng nhanh, cuối cùng bốn con ngựa lần lượt ngã nhào xuống đất, miệng nôn bọt mép, run rẩy không ngừng, mắt thấy liền sống không thành.

Mà bốn người bọn họ cũng không có bởi vì ngựa ngã xuống đất mà đình chỉ xoay quanh, bốn người đầu tiên là trên mặt đất vây quanh Trương Tiểu Lâm vòng quanh, theo tốc độ càng lúc càng nhanh, vậy mà chậm rãi ly khai mặt đất, lơ lửng tại Trương Tiểu Lâm đỉnh đầu khoảng một trượng không trung, cao tốc chuyển động.

Đằng sau hơn sáu mươi tên lâu la cũng bị kéo theo, làm thành một cái nấy trượng phương viên vòng lớn, chậm rãi chuyển động.

Vương Triết Tây thấy thế, vội vàng chào hỏi thù hạ người, dắt ngựa xa xa tránh đi, Vương gia mọi người và ba bốn hỏa kế nhìn xem giữa sân kỳ cảnh, ngây ra như phỗng.

Cái này chẳng lẽ cũng là võ công sao?

Trên đời này lại có lợi hại như thế công phu?

Xem ra, trước kia đối võ thuật lý giải, có chút dễ hiểu, trước kia vẫn cho rằng, một cái vũ phu, đơn giản liền là một thân man lực, thân thủ linh hoạt một điểm mà thôi, có thể có cơ duyên học thập bát ban võ nghệ phương mao lân giác. Hôm nay xem ra, võ công luyện đến trình độ nhất định, vậy mà có thể dẫn động thiên địa tự nhiên chi thế, mượn thiên địa chi lực cho mình dùng.

Vương Triết Tây tổ tiên cũng là võ thuật cao thủ, trước Tổ Vương Bá Đương cùng Lý Uyên huynh đệ Lý Mật là sinh tử huynh đệ, bọn hắn cùng một chỗ tạo phản, đẩy ngã Tùy Vương Triều, bởi vậy, Vương Triết Tây cũng hiểu sơ một chút luyện võ phương diện sự tình.

Trương Tiểu Lâm thể nội linh khí chuyển động, nội khí ngoại phóng, lại tuyệt không phải như bình thường võ giả, mỗi một chiêu phóng thích đại lượng Nội lực, hân nội khí ngoại phóng, thả ra ngoài về sau, lại còn cùng tự thân bảo trì nhất định liên hệ, theo tự thân Nội lực cùng một chỗ tại bên ngoài cơ thể vận chuyển, nội khí chỗ đến, bất luận tro bụi, lá cây, vẫn là người chung quanh, đều theo hân Nội lực cùng một chỗ vận chuyển lại.

Nói một cách khác, nội lực ngoại phóng về sau, toàn bộ chung quanh thiên nhiên hết thảy, phàm là hân Nội lực đi tới chỗ đều cùng hân hòa thành một thể, đều theo hân thể đại pháp lực vận hành quỹ đạo, cùng một chỗ vận hành.

Theo toàn thân chân nguyên vận hành mấy cái Chu Thiên, chân nguyên thông qua Thái Cực Viên Chuyển tại Thập Nhị Chính Kinh cùng Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong lưu chuyển một lần, Trương Tiểu Lâm ẩn ẩn đụng chạm đến thiên nhân hợp nhất bí chương. Toàn thân chân nguyên cũng bùng lớn hơn rất nhiều, phảng phất đến mức cực hạn, không chỗ phát tiết đồng dạng, Trương Tiểu Lâm biết, hân đã đến Luyện Khí tầng hai Đại viên mãn, rất nhanh sẽ đột phá đến Luyện Khí tầng ba.

Theo Trương Tiểu Lâm thu thức, bọn cướp đường bốn cái đầu mắt, phù phù vài tiếng, rớt xuống đất, đều bất tỉnh đi qua, chung quanh hơn sáu mươi cái lâu la cũng có hơn phân nửa thu thức không kịp, ngã nhào xuống đất, mấy cá nhân cùng một chỗ quỳ trên mặt đất, hô to "Thần tiên gia gia tha mạng", tẩu vị lâu la nhóm thấy thế, toàn bộ quỳ trên mặt đất dập đầu cầu xin tha thứ.

"Còn không mau cúi đi!" Trương Tiểu Lâm quát to một tiếng.

Lăn, vốn là cái mạng chửi người từ, nhưng lúc này tại những này mạnh trong tai người, đơn giản như nghe tiên âm.

Chúng lâu la nhặt lên trên mặt đất đao kiếm, rất nhiều cung tên trường thương căn bản không để ý tới, nâng lên té xỉu mấy cá nhân, chỉ hận cha mẹ Thiểu Sinh hai cái đùi, tè ra quần mà đi.

Trương Tiểu Lâm quay đầu hướng Vương Triết Tây nói: "Lão bá, chúng ta đi thôi."

"Lão đệ thật là thần nhân vậy, thần nhân a."

Trương Tiểu Lâm nhìn xem mình một thân, lại bài xuất không ít dơ bẩn, không khỏi hai tay một nắm nói: "Ngài nhìn, cái này một thân mồ hôi máu, tìm cái địa phương tắm rửa mới thành nha."

"Ha ha, lão đệ đừng vội, sắc trời đã tối, tốt tại phía trước khoảng mười dặm địa liền có một cái cỡ lớn khách sạn, chúng ta đêm nay liền ở nơi đó là được."

"Như thế rất tốt, ta một thân thối hoác, liền không lên xe."

"Không sao, không sao, cùng lên xe đi."

Trương Tiểu Lâm đương nhiên biết mình thân thể này bài xuất dơ bẩn, lại tanh vừa thối, nhất định không chịu lên xe, chỉ là cùng đám người cùng một chỗ, đi theo bên cạnh xe ngựa, mở ra nhanh chân.

Vương Triết Tây biết Trương Tiểu Lâm loại này kỳ nhân, không lại so đo những này, liền không cưỡng cầu nữa, mang theo quần gia bọn người lên xe, một đoàn người trùng trùng điệp điệp, tiếp tục tiến lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Điều giao đàm tiếu bên trong

Hồ Dã Phong mang theo Vũ Lâm Quân tinh anh một nhóm mười người, ra roi thúc ngựa hướng Lạc Dương đuổi theo, trên đường đi Hồ Dã Phong nhìn chăm chăm trên đường móng ngựa dấu vết, biết đối phương ngay tại cách đó không xa, có nhiều năm phá án kinh nghiệm hân, chỉ cần nhẹ nhàng, nhắm vào một chút, liền biết cái này dấu vó ngựa lưu lại bao lâu.

Rốt cục, lúc chạng vạng tối, Hồ Dã Phong mơ hồ nhìn thấy phía trước một con ngựa trắng, cũng tại ngựa không dừng vó chạy về phía trước.

"Nhanh, ngay ở phía trước, chờ sau đó ta đuổi tới phía trước ngăn lại hân, các người tại sau lưng, đừng để hân chạy, truy." Hồ Dã Phong phân phó một tiếng, hai chân kẹp lấy, dưới hông ngựa lập tức nhanh như điện chớp, rất nhanh liền siêu việt phía trước khoái mã.

"Dừng lại." Hồ Dã Phong vừa siêu việt thời điểm, liền quát to một tiếng.

Vương Vũ khẽ giật mình, nói: "Hò huynh, ngươi làm cái gì vậy?"

"Vương Vũ?" Hồ Dã Phong cũng là khẽ giật mình, muốn nói Vương Vũ đem người nhà họ Thôi đánh một trận, hấn đánh chết cũng sẽ không tin tưởng.

Hồ Dã Phong cùng Vương Vũ quen biết, nguyên lai đều tại Trình Xử Lượng trong quân, Vương Vũ tại một lần chiến đấu bên trong thụ thương bị người phé đi đan điền, rồi đi quân doanh về sau, Hồ Dã Phong phái người tìm kiếm qua nhiều lần, một mực không có tin tức, không nghĩ tới hôm nay tại nơi này lấy một loại phương thức như vậy, gặp mặt.

"Các ngươi cái này phong trần một mõi, chuẩn bị đi nơi nào nha?"

"Chúng ta đang đuổi một cá nhân, cái này cá nhân cười chính là con ngựa này, ngươi có thể nói một chút đây là có chuyện gì sao?"

Vương Vũ cũng là người biết chuyện, hấn trước kia cùng Hồ Dã Phong đồng dạng Hoàng cấp võ giả, tại quân trung mười phần khôn khéo, nghe xong Hồ Dã Phong kiểu nói này, lập tức biết chuyện gì xảy ra.

Liên hướng Hồ Dã Phong cẩn thận giảng chuyện đã xảy ra.

Hồ Dã Phong nghe nói để Vương Vũ ra roi thúc ngựa đi Lạc Dương mua hai bồn mẫu đơn, không khỏi nhin không được cười lên, xem ra thật đúng là cái thú vị đối thủ nha!

"Vương huynh, ngươi hay là theo ta trở về đi, chúng ta đoàn người đều nghỉ ngơi đâu."

"Hò huynh, ngươi đừng nói nữa, ta bây giờ lưu lạc đầu đường, qua đã quen loại này tự do tự do sinh hoạt, chịu không được loại kia phụ thuộc thời gian, lại nói, ta hiện tại tay trời gà không chặt, đi quân doanh có thể làm gì?"

"Cái gì đều không cần cần, chỉ cần có chúng ta một bát cơm, liền tuyệt sẽ không để ngươi húp cháo."

"Để các ngươi nuôi ta cái này người tàn phế?"

"Vương huynh, chúng ta là vào sinh ra tử huynh đệ nha, sao có thể như thế nói chuyện đâu?"

"Đừng nói nữa, ta còn có việc."

"Cái gì phá sự? Ngươi chẳng lẽ còn muốn đi mua Bạch Mẫu Đơn?"

"Đương nhiên, đại trượng phu một lời Cửu Đình, Tần công tử cùng chuyện của các ngươi ta mặc kệ, ta thu người ta bạc, liền phải cho người ta làm việc nha?"

"Hấn đây là để ngươi đình nội, ngươi làm sao lại cố chấp như vậy nha? Hôm nay nếu như không phải chúng ta nhận biết ngươi, đã sớm bắt ngươi trở về giao nộp, ngươi hiểu chưa?"

"Bắt ta trở về, cũng là chuyện như vậy nha?" Vương Vũ trừng mắt liếc Hồ Dã Phong nói: "Trình tướng quân cùng Tần Nguyên soái mới là rường cột nước nhà, cái này giang sơn đều là bọn hấn đánh xuống, Tần Nguyên soái gia sự, ta là tuyệt đối phải làm xong, ngược lại là ngươi nha, đường đường Ngự Lâm quân giáo đầu, làm sao ngược lại làm Thôi gia kém, hấn Thôi gia là cái eo gì nha. Muốn thật sự là Tần công tử đánh hấn Thôi gia người, kia cũng xứng đáng."

Một câu đề tỉnh Hồ Dã Phong, đã biết là Tần Nguyên soái tiểu công tử, nhiệm vụ liền đã hoàn thành, chi tiết hỏi thăm Trình Xử Lượng là được rồi, coi như đuổi kịp Tần công tử thì phải làm thế nào đây? Chẳng lẽ còn có thể đem hấn mang về, giao cho Thôi Nhân Sư?

Tần Nguyên soái gia công tử khá nhiều, Đại công tử Tần Hoài Ngọc theo Lý Tĩnh xuất sư Thổ Dục Hồn đi, là cái quan tiên phong, khẳng định không phải hấn, chiếu Tiền Nhị hợp Vương Vũ miêu tả, ngược lại là có điểm giống hấn Nhị công tử Tần Hoài Đạo, nghe nói chỉ có mười một mười hai tuổi, Lực Đại Vô Cùng, tính khí nóng nảy, ngược lại là phù hợp hấn tính cách.

Vương Vũ vẫn là phải đi Lạc Dương mua Bạch Mẫu Đơn, Hồ Dã Phong biết hấn tính cách, khuyên cũng vô dụng, liền để hấn đi.

Ngươi là đuổi không kịp, hiện tại đều không biết hấn ở đâu, chỉ có thể khai hoàn trở về.

Thôi Nhân Sư nghe nói người không có đuổi tới, đoán sơ qua, có thể là Tần Thúc Bảo hai nhi tử Tần Hoài Đạo gây nên, lại nghe Hồ Dã Phong bọn người điều tra chân tướng mà nói, hoàn toàn là Thôi Minh Hạo ngang ngược bố trí, tiền cửa hàng liền để Tần công tử nhường chỗ ngồi, cuối cùng còn xui khiến hạ nhân động thủ trước đây, thuận tủy là gieo gió gặt bão nha!

Vẫn còn may không phải là cái khác tứ đại gia tộc nhằm vào Thôi gia cố ý thiết kế, Thôi Nhân Sư trong lòng liền an tâm không ít.

Cuối cùng, Thôi Nhân Sư đề cử một tên thuộc hạ đi Kinh Châu, mặc dù không phải Thôi gia dòng chính, nhưng cũng là Thôi Nhân Sư một tay cất nhắc lên, mặc dù người này đổi chuyển xuống đến xa xôi Nam Man chi địa có chút không vui, mà dù sao thăng lên mấy cấp, lại trở thành Thôi Nhân Sư tâm phúc, liền cao hứng tại Thôi Nhân Sư trước mặt biểu trưng tâm, lập tức cười ngựa nhậm chức.

Lý Thế Dân tại trong thư phòng, dùng hán đặc biệt phi bạch thể ngay tại viết một Thủ đại khí bằng bạc từ, bài ca này là Chư Toại Lương hiển đi lên, nghe nói từ xưa đến nay vô xuất kỳ hữu người. Nhìn thấy cuối cùng, cô kìm nhiều ít sự tình, đều giao đàm tiểu bên trong, Lý Thế Dân không khỏi cười, tiểu từ này, càng ngày càng có ý tứ, tỉ mỉ nghĩ lại, thật đúng là dạng này, Tam Hoàng Ngũ Đế, Tần Hoàng Hán Vũ, đến hiện tại không đều thành dân chúng trà dư tửu hậu nói chuyện tào lao chủ đề sao?

Chỉ là trương này tiểu lâm đến cùng là cái gì yêu nghiệt nha? Vì cái gì tuổi còn nhỏ, cảm ngộ sẽ có sâu như vậy đâu?

Nghe người ta nói Chư Toại Lương là ở trên sách học giờ dạy học, trong lúc vô tình phát hiện Trương Tiểu Lâm không quan tâm, tô tô vẽ vẽ, tiện tay viết ra tác phẩm, càng thêm cảm thấy bất khả tư nghị.

Vừa vận Quốc Tử Giám Dương Hi ở bên cạnh, liền hỏi một chút tình huống, Dương Hi nói một câu: "Chỉ có tùy ý huy sai mới có thể viết ra như thế tuyệt thể chi tác, nếu như tận lực suy nghĩ, trái chằm phải rọt, tuyệt đối không thể."

Lý Thế Dân cảm thấy quả là thế, văn chương hôm nay thành, diệu thủ ngẫu nhiên đạt được chi, tận lực theo đuổi tác phẩm, liền nhiều ý tứ tượng khí, có tạo hình chi khí, liền thiếu đi cổ nẩy tự nhiên mà thành khí thế.

Cùng Dương Hi trò chuyện một chút liên quan tới Trương Tiểu Lâm sự tình, Lý Thế Dân đột nhiên cảm giác được, để hấn rồi đi Trường An, là một lựa chọn sai lầm. Giữ ở bên người, chí ít có thể tâm sự thì từ cũng là tốt nha. Minh những hoàng tử này, có một cái giống Trương Tiểu Lâm dạng này kinh tài tuyệt diệu liền tốt.

Dương Hi nghe nói Trương Tiểu Lâm đạt được Hoàng Thượng ân chuẩn, đã rời kinh, trong lòng không khỏi tiếc hận không thôi, Chư Toại Lương cùng Thượng Quan Nghi cũng nghe đến tin tức, đều là cảm thấy kinh ngạc.

Trương Tiểu Lâm bực này thiên tài, không tại Quốc Tử Giám đi học cho giỏi, tương lai tranh cái công danh, đi ra bên ngoài chạy lung tung cái gì nha? Thật không biết Trương thái y nghĩ như thế nào.

Mỗi khi Chư Toại Lương nhìn thấy trong thư phòng mình viết kia thủ cuộn cuộn Trường Giang đông nước trôi từ, liền muốn ngừng chân nửa ngày, cảm khái một phen, cái này muốn cỡ nào khí thế cùng ý chí mới có thể viết ra dạng này thơ nha!

Từ đây về sau, hết thầy có tìm Chư Toại Lương đề tự, hấn hết thầy viết cái này thủ « cuộn cuộn Trường Giang đông nước trôi », lạc khoản liền là: Kính ghi chép Đại Đường tài tử Trương Tiểu Lâm một câu thơ, Chư Toại Lương sách.

Không lâu, cái này thủ cuộn cuộn Trường Giang đông nước trôi liền truyền khắp Trường An, các học phủ cùng đám tú tài đều tranh nhau chép duyệt, Trương Tiểu Lâm danh tự tại Trường An chấn động một thời.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Trần ngập linh khí tiểu viện

Trương Tiểu Lâm đi theo phía sau xe ngựa, không nhanh không chậm, chỉ chốc lát, quả nhiên đến một cái thị trấn.

Đội xe đi vào một cái cỡ lớn khách sạn, Vương Triết Tây vừa vào cửa liền lớn tiếng kêu lên: "Thủy chương quý, Thủy chương quý."

Bên trong lập tức đi tới một cái mập mạp trung niên nhân, cái đầu không cao, toàn bộ thân thể hiện lên hình tròn, phía trên đầu cũng là tròn vo, rất là đáng yêu.

Vừa ra tới, phát hiện là Vương Triết Tây gọi hấn, lập tức đại hi: "Nguyên lai là Vương lão bản, đã lâu không gặp, mời vào bên trong."

"Thu xếp tốt chúng ta những người này ngựa."

"Ngài yên tâm, ngài yên tâm."

"Trên lầu ba phòng ta toàn bao, về phần ta những này hỏa kế ngại cái khác an bài."

"Được rồi."

Cơm nước xong xuôi, Trương Tiểu Lâm không có cùng Vương Triết Tây nói mò, nói thác quá mệt mỏi, sớm nghỉ ngơi một chút, liền một thân một mình

đi lên lầu.

Gian phòng của hắn là nhất mặt phía nam một gian, bên trong rất lớn, vào cửa có một cái uống trà đàm luận phòng khách nhỏ, sau tấm bình phong mới là phòng ngủ.

Tuyết trắng ánh trắng từ ngoài cửa sổ xuyên thấu vào, đóng cửa lại chính là một phương yên tĩnh thế giới, phảng phất đem tất cả huyền não đều nhốt ở ngoài cửa, Trương Tiểu Lâm ngồi xếp bằng, hai mắt khép hờ, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, chỉ chốc lát liền nhập định.

Chân nguyên tại thể nội nhanh chóng lưu động, hô hấp thở nập ở giữa, bốn phía thiên địa linh khí từ toàn thân tiến vào kinh lạc, thần thức tự nhiên ngoại phóng, một cái Chu Thiên, hai cái Chu Thiên, thể nội chân nguyên tiến một bước tĩnh tiến.

Không biết qua bao lâu, toàn bộ thể giới rốt cục triệt để yên tĩnh trở lại.

Hôm nay đối với kiếp trước một bộ kiện thân Thái Cực quyền linh ngộ, vậy mà đạt đến một cái cao độ trước đó chưa từng có, chẳng lẽ sáng tạo bộ quyền pháp này người, vậy mà cũng là một cái tu chân giả sao? Vẫn là nội công tu luyện nguyên bản liền cùng tu chân công pháp có chỗ tương đồng đâu?

Dùng Thái Cực quyền lúc đối địch cái chủng loại kia cảm ngộ, rõ ràng là một loại siêu nhiên vật ngoại, thiên nhân hợp nhất cảm ngộ nha.

Thái Huyền diệu.

Ngay tại dốc lòng tu luyện Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy một tia dị động, trong thức hải Khổ Trúc phiền bỗng nhiên phát ra một sợi u quang.

A?

Trương Tiểu Lâm mở to mắt, phát hiện Khổ Trúc phiền chính đang hấp thu một loại đặc thù linh khí, trong phòng này lại có khí tức của linh dược? Mặc dù mười phần mỏng manh, nhưng vẫn là bị Khổ Trúc phiền bắt được.

Trương Tiểu Lâm thần thức đã hoàn toàn ngoại phóng, bao trùm toàn bộ khách sạn chung quanh, trong phòng khẳng định không có linh dược, thậm chí ngay cả một gốc sống thực vật đều không có.

Đang sau, thần thức bỗng nhiên cảm ứng được, khách sạn đằng sau, loại này linh khí tựa hồ hơi dày đặc một điểm.

Từ trên giường xuống tới, bốn phía đen kịt một màu, xem ra đã đến trước tờ mờ sáng nhất ám thời điểm.

Trương Tiểu Lâm đi đến đằng sau một bên, đẩy mở cửa sổ, một cỗ thanh lãnh không khí đập vào mặt.

Linh khí, quả nhiên có linh khí!

Phía dưới mặc dù là tối om, nhưng là đối với có thần thức người mà nói, trắng hay đen đã râu ria.

Trương Tiểu Lâm nhìn một chút, hai tròng mà thôi, nhảy đi xuống sẽ không có chuyện gì.

Bởi vì không có tu luyện qua bất luận cái gì thân pháp, bởi vậy cao như vậy xuống dưới, tóm lại có chút sợ hãi.

Cẩn thận cân nhắc một chút, Trương Tiểu Lâm cuối cùng không có tùy tiện nhảy đi xuống, mà là tiếp tục dùng thần thức tìm kiếm lấy linh khí nơi phát ra, khách sạn toàn bộ hậu viện, trong thần thức, tựa hồ không có phát ra linh khí thực vật, chẳng lẽ vẫn là bên ngoài tiến đến linh khí? Nếu như là dạng này, linh dược này phẩm cấp chỉ sợ không thấp.

Tường vây bên ngoài là một cái đơn độc tiểu viện tử, bên trong là một tòa nhà trệt, khoảng cách quá xa, Trương Tiểu Lâm chỉ là mơ hồ cảm giác được, linh khí hẳn là từ sát vách trong sân nhỏ phát ra tới.

Trương Tiểu Lâm trong phòng hoạt động một chút gân cốt, đánh một lần Thái Cực quyền, trời đã sáng.

Rửa mặt xong, Trương Tiểu Lâm xuống lầu, phát hiện Vương Triết Tây đã đứng ở trong sân, ngay tại an bài hỏa kế bộ xe ngựa, làm tốt xuất phát trước chuẩn bị.

"Lão bá, ta đi ra ngoài một chuyến, nếu như giờ Thìn không có trở về, nói rõ ta không thể cùng các ngươi cùng đi, các ngươi liền tự mình đi thôi."

"Trương công tử, chuyện gì xảy ra nha?" Vương Triết Tây thấp thòm trong lòng, bận bịu truy vấn.

"Không có gì, ta tại nơi này còn có chút việc."

"Trương công tử. . . ." Vương Triết Tây ngẩng đầu một cái, Trương Tiểu Lâm đã mất tung ảnh, hắn bỗng nhiên một loại buồn vô cớ nếu như mất cảm giác xông lên đầu.

Trương Tiểu Lâm nhìn một chút khách sạn phương vị, rất nhanh xác định mình tối hôm qua ở gian phòng, dọc theo tường vây cùng đi một vòng, tìm được cái tiểu viện kia.

Xem ra đã thật lâu không người ở, trước cửa đều dài vài thước sâu cỏ dại.

Nhìn một chút, bốn phía không người, Trương Tiểu Lâm vừa tung người, phóng qua cao ba thước thấp tường vây, nhẹ nhàng rơi trong sân.

Một trận tươi mát linh khí hút vào miệng mũi, Trương Tiểu Lâm cảm thấy vô cùng dễ chịu.

Trong sân cỏ dại so bên ngoài tươi tốt nhiều, phần lớn vượt qua một người cao.

Linh khí đầu nguồn ngay tại phòng ở bên cạnh, từ một góc cao bốn, năm thước Tiểu Thụ bên trên phát ra.

Thức hải bên trong Khô Trúc phiền phát ra bạch quang chói mắt, điên cuồng thôn phệ lấy cái này gốc Tiểu Thụ tràn ra linh khí.

"Ngân điệp già nam!" Trương Tiểu Lâm lập tức nhận ra cái này gốc Linh Thụ, đây chính là Thanh Nang được kinh diệu dụng, từ khi Khô Trúc phiền kích hoạt về sau, tất cả linh dược Linh thảo, đập vào mắt liền có thể phân biệt, hơn nữa còn biết nó công dụng.

Ngân điệp già nam là một loại hiếm thấy linh dược, muốn một trăm năm mới có thể thành thực, thành thực về sau, mỗi mười năm nở hoa một lần, già nam hoa là luyện chế Bồi Nguyên đan chủ dược, có thể nói, có già nam hoa, liền có thể luyện chế Bồi Nguyên đan, cái khác thuốc tại linh dược cửa hàng Quân nhưng phối đến.

Ngân điệp già nam trân quý nhất còn không phải hoa, mà là ngân điệp già nam quả, bất quá muốn ba lần nở hoa về sau, mới có thể kết quả, mỗi lần kết quả năm mai, già nam quả thành thực về sau, có thể trực tiếp nuốt, mỗi phục dụng một viên, có thể tăng lên một cái tiểu cảnh giới.

Cái này gốc ngân điệp già nam đã có một trăm ba mươi năm, xuân trời lập tức liền sẽ lần thứ ba nở hoa, mùa thu sẽ lần thứ nhất kết quả.

Loại này cấp bậc linh dược theo lý thuyết không nên ra hiện tại địa cầu bên trên, bởi vì hần cần linh khí thời gian khổng lồ, không có linh khí địa phương, không có khả năng mọc ra ngân điệp già nam.

Nơi này linh khí tràn ra quá nhiều, sớm muộn sẽ dẫn tới phiền phức, Trương Tiểu Lâm không biết hiện tại thế giới này đến cùng có bao nhiêu tu chân giả, càng không biết thực lực bọn hần như thế nào, ngộ nhờ dẫn tới mấy cái, coi như lớn sự tình không ổn.

Thanh Nang phù kinh bên trong, có một loại che đậy Linh phù, có thể che lấp linh khí khí tức, nhưng là không thể ngăn cản linh khí tiết lộ, trừ phi sẽ kết giới thủ đoạn, có thể phong ấn linh khí, không để cho tiết lộ.

Nếu có thể liên hệ đến Viên Thiên Cương liền tốt.

Trước mắt đầu tiên chuyện cần làm liền là đem viện này mướn đến hoặc là mua lại, tại trong này tu luyện, thế nhưng là làm ít công to sự tình nha.

Chuyện thứ hai liền là lập tức họa một trương Nhất giai che đậy Linh phù, phòng ngừa ngoại nhân ngấp nghé nơi đây.

Bước nhanh trở lại khách sạn, Vương Triết Tây đội xe đã chờ xuất phát, xem ra còn đang chờ mình đâu.

Vương Triết Tây thấy một lần Trương Tiểu Lâm, kích động tiến lên phía trước nói: "Người có thể tính tới, mau lên xe đi."

"Vương lão bá, ngài có thể hay không giúp ta một việc."

"Không có vấn đề nha, chuyện gì?"

"Bên cạnh có một cái viện, xem ra trống thật lâu, không người ở, người có thể hay không tìm người giúp ta mướn đến, ta nghĩ tại nơi này ở một thời gian ngắn."

"Dạng này nha, người không phải muốn đi Kinh Châu sao?"

"Ta nghĩ trước tại nơi này ở lại." Trương Tiểu Lâm rất kiên định ánh mắt nhìn Vương Triết Tây nói.

"Tốt a, ta đi hỏi một chút Thủy chương quỹ."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Linh tuyền

Nghe được Vương Triết Tây giảng muốn thuê cái kia không có người ở tiểu viện tử, Thủy chương quỹ chân mày cau lại nói: "Vương lão bản, người có thể hay không đổi một cái địa phương nha?"

"Vì cái gì?"

"Cái nhà kia không sạch sẽ."

Thủy chương quỹ nói tới không sạch sẽ, tự nhiên không phải chỉ trong sân không có làm vệ sinh, có rác rưởi, mà là nói bên trong có một ít đếm không hết đạo không rõ linh dị kinh khủng đồ vật. Nói trắng ra là, bên trong nháo quỷ!

Vương Triết Tây nghe xong, mặt bên trên lập tức lộ ra một tia sợ hãi.

"Không sao, ta không sợ nhất liên là cái này chút đồ vật, tục ngữ nói, quái lực loạn thần, không tin thì không nha, Thủy chương quỹ, còn mời hỗ trợ liên lạc một chút." Trương Tiểu Lâm thần sắc thần nhiên nói.

"Như thế không có vấn đề, đầu là một cái vô chủ viện tử, chỉ cần uống chúng ta nước gia tộc trưởng nói một tiếng, hàng năm nhiều ít giao điểm tiền thuê cho trong tộc là được rồi, nơi này lúc đầu ở ta một cái bà con xa đường huynh, chỉ có một đứa con gái, đến trong thành Trường An, năm ngoái ta đường huynh qua đời về sau, liền một mực trống không, lúc đầu chuẩn bị dùng để an trí Thủy gia mấy cái mẹ goá con cô lão nhân, thế nhưng là bên trong ra mấy lần sự cố, cũng không ai dám tiến vào. Người muốn mượn, ta đi cùng tộc trưởng giảng một tiếng."

"Làm phiền chương quỹ." Vương Triết Tây lập tức móc ra một phong bạc, ước chừng năm mươi lượng, đưa cho Thủy chương quỹ.

"Ai nha, Vương lão bản, cái này nhiều lắm nha? Thuê một năm, dùng chỉ tan bạc vụn là được rồi." Thủy chương quỹ đem bạc đẩy trở về nói.

"Muốn không dứt khoát mua lại được." Vương Triết Tây đem bạc lại đẩy đi qua.

"Dạng này nha, cũng được, ta trước đi hỏi một chút."

Vương Triết Tây nước sông lão bản hiệu suất làm việc rất cao, giữa trưa, liền a khế nhà giao cho Trương Tiểu Lâm trong tay, Trương Tiểu Lâm móc ra bạc cho Vương Triết Tây, bị hấn cự tuyệt, Trương Tiểu Lâm liền nói một tiếng cảm ơn, kết quả khế nhà.

Vương Triết Tây làm việc rất chu đáo, chẳng những đem trong nhà cần thiết nguyên bộ đồ dùng trong nhà đặt mua đầy đủ, còn mua một chút quần áo thực phẩm, mượn mấy cá nhân tới làm vệ sinh. Không đến hoàng hôn, tiểu viện đã chỉnh sạch sẽ, tượng mô tượng dạng.

Nhìn thấy sắc trời tướng mộ, Vương Triết Tây một nhóm không thể không lại tại khách sạn ở một đêm, Trương Tiểu Lâm cảm thấy có chút bất khoan, liền cho hấn mấy trương Bình An phù.

Thủy chương quỹ thấy một lần những này giấy vàng phù, lập tức dùng một loại dị dạng ánh mắt nhìn Trương Tiểu Lâm, ám đạo, khó trách nói không sợ viện tử không sạch sẽ, nguyên lai là cái tiểu thần côn nha.

Vương Triết Tây nhưng sẽ không cho là Trương Tiểu Lâm cho hấn chỉ là một chút giấy lộn, Trương Tiểu Lâm thần nhân thủ đoạn, hấn đã từng gặp qua, hấn cho phù, nhất định không phải là phạm vật.

Gặp Vương Triết Tây kích động tiếp nhận giấy vàng phù, Trương Tiểu Lâm nói: "Ta biết cho người tiền người khẳng định không muốn, đây là mấy trương Bình An phù, trở về làm túi vải cát kỹ, thiếp thân mang theo, nhưng xu cát tị hung, không sinh bệnh, nhất là bá mẫu, nhất định phải mang, đeo cái này vào, bệnh của hấn liền sẽ không lại mắc."

Vương Triết Tây kích động nói: "Tạ ơn, tốt, người cho cái khác đồ vật, ta còn thực sự sẽ không cần, cái này cái đồ vật ta nhất định hào hào đảm bảo, trở về liền mang theo."

Trương Tiểu Lâm cũng không để ý tới Thủy chương quỹ chất vấn ánh mắt, xoay người nói: "Lão bá, tại hạ như vậy cáo từ, hữu duyên gặp lại."

"Trương công tử, ngài nhất định phải tới Nam Dương nha, ta thế nhưng là tại Nam Dương quê quán chờ người đến nha."

"Hữu duyên một nhất định sẽ gặp lại, có một số việc không nên cưỡng cầu."

Cáo biệt Vương Triết Tây, trở lại cái này tiểu viện của mình, Trương Tiểu Lâm vô cùng kích động, ngân điệp già nam nha! Đây chính là Tứ giai linh dược, liền là không biết, làm sao hội trưởng tại cái này phố xá sầm uất bên trong? Chẳng lẽ hơn một trăm năm trước, cái tiểu viện này chủ nhân cũng là một người tu sĩ, cái này gốc ngân điệp già nam là hấn trồng trọt? Nếu như là dạng này, nói không chừng trong viện này còn có cái khác cơ duyên.

Trương Tiểu Lâm đi vào ngân điệp già nam dưới cây, trực tiếp ngồi xếp bằng ngồi ở bên cạnh tu luyện.

Tinh khiết, linh khí nồng nặc thể hồ quán đỉnh, tiến vào thể nội, Trương Tiểu Lâm thoải mái nhin không được muốn rên rì ra, Khổ Trúc phiến cũng tham lam hấp thu bên trong linh dược khí tức.

Toàn vẹn vong ngã về sau, thời gian biến qua rất nhanh, phảng phất chỉ có một nháy mắt, Đông Phương liền đã trắng bệch, một đêm tu luyện, Trương Tiểu Lâm cảm giác chân nguyên tiến rất nhiều, Luyện Khí tầng thứ ba bích chương đã mỏng như cánh ve, giống như tùy thời có thể lấy đột phá đồng dạng.

Sáng sớm, Trương Tiểu Lâm trong sân đánh một đường Thái Cực, chợt phát hiện, một sợi ánh sáng mặt trời chiếu ở ngân diệp già nam trên cây, Tiểu Thụ bên cạnh thổ địa bên trong vậy mà dâng lên một cỗ nồng đậm sương trắng, ngân diệp già nam giống như động vật đồng dạng, hút lấy những sương mù này.

Đây là tình huống như thế nào?

Trương Tiểu Lâm một cái bước xa đi đi qua, thật sâu hít một hơi, cái này là linh khí, linh khí lại có thể nồng đến loại trình độ này? Gần như sắp thành chất lỏng.

Chẳng lẽ cây này hạ lại có một chút linh tuyến?

Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không đi cùng ngân diệp già nam đoạt Linh Vụ, chỉ là tại ngân diệp già nam ngoài một trượng hấp thu một chút phiêu tán tới linh khí, dù là như thế, trong đan điền cũng tốt nghĩ sôi trào, quay cuồng lên.

Hiện tại cơ hồ có thể khẳng định, nơi này hơn một trăm năm trước tuyệt đối là ở một vị tu sĩ, hắn phát hiện cái này mất linh tuyến, không có hủy hoại, mà là tìm một viên cấp cao linh dược hạt giống, chôn tại cái này mất linh tuyến phía trên, thứ nhất có thể che lấp linh tuyến, thứ hai có thể thu hoạch Tứ giai linh dược, làm phúc cho đời sau, nhất cử lưỡng tiện nha.

Trương Tiểu Lâm không khỏi đối với người này tràn đầy kính ý, có lẽ người này bây giờ còn đang, phi thăng tới tiên giới cũng không nhất định.

Sương mù dần dần tản, Trương Tiểu Lâm thoải mái giãn ra một thoáng tứ chi, đi ra ngoài ăn chút sớm một chút, liền về đến nhà, bắt đầu vẽ bùa.

Che đây Linh phù thuộc về Nhất giai Linh phù bên trong so so sánh cao cấp một loại, muốn che lấp linh khí khí tức, liên tiếp vẽ lên bốn mươi, năm mươi tám, rốt cục có một trương đạt tới Nhất giai, có thể che lại linh khí khí tức ước chừng chừng một tháng.

Cầm trong tay Linh phù, đối ngân diệp già nam, Trương Tiểu Lâm tiện tay hất lên, trong miệng quát to một tiếng "Tật", Linh phù hóa thành một sợi hàn quang, biến mất không thấy gì nữa, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy, ngân diệp già nam chung quanh đã không có linh khí, nhìn qua giống như chỉ là một gốc phổ thông Tiểu Thụ, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng linh khí hấp thu.

Bởi vì linh khí nguyên nhân, trong viện cỏ dại sinh trưởng hết sức nhanh chóng, Vương Triết Tây mời người quét dọn vệ sinh lúc, tất cả cỏ dại đều đã cuộc sạch sẽ, một ngày một đêm xuống tới, Trương Tiểu Lâm xem xét lại là cả vườn lục sắc, sinh cơ dạt dào.

Không thể không đi ra ngoài mua một thanh hoa cước, một gốc một gốc đem những này Tiểu Thảo tận gốc cuộc ra, nhất là ngân diệp già nam phụ cận một trượng phương viên, một cây cỏ dại cũng không tìm được.

Thủy chương quý một lần tại khách sạn lâu ba, ngẫu nhiên phát hiện Trương Tiểu Lâm trong sân nhỏ cỏ, không khỏi cười, không nghĩ tới một cái mười mấy tuổi phong nhã hào hoa thiếu niên, lại không có việc gì, cả ngày tại viện tử của mình bên trong trừ làm cỏ. Từ đối với Vương Triết Tây kính trọng, hắn đặc địa chuẩn bị một bàn thịt rượu đưa đến Trương Tiểu Lâm tiểu viện, cùng hắn đối ẩm mấy chén, ngữ trọng tâm trường khuyên hắn, người trẻ tuổi hắn là triều khí phồn thịnh, tích cực hướng lên, nhiều đọc thánh hiền chí thư, tranh thủ thi cái công danh.

Trương Tiểu Lâm tự nhiên là cười trừ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Chiếu nhi gặp nạn

Trương Tiểu Lâm tại tiểu viện tử của mình bên trong, cả ngày tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết, ban ngày cho ngân diệp già nam nhỏ cỏ, thời gian ngược lại là vô cùng nhàn nhã tự do.

Cùng lúc đó, tại Kinh Châu hướng Trường An trên quan đạo, một cỗ cấp cao xe ngựa tại mười cái cười ngựa cao to hộ vệ bảo vệ dưới, không nhanh không chậm hướng thành Trường An xuất phát.

Trong xe ngựa ngồi một thiếu nữ, tuổi dậy thì, đại mi nhẹ khóa, một tia nhân nhật ưu thương viết lên mặt, chính là vừa mới gặp mặt cha thống khổ Vô

Chiếu.

Võ Chiếu mà ngày đó tại Trường An Phố đầu, nghe Trương Tiểu Lâm nói phụ thân bệnh nặng, mặc kệ thật giả, lập tức cáo biệt cô mẫu, ngồi xe ngựa cấp tốc hướng Kinh Châu đuổi, không nghĩ tới vẫn là chậm một bước, vừa tới Nam Dương, liền nghe được phụ thân chết bệnh tin tức.

Võ đồ đốc sau khi chết, Kinh Châu loạn thái dần dần mạnh, thế lực khắp nơi Quân hướng Kinh Châu chen, nhìn có thể hay không mò được một chút chỗ tốt.

Kinh Châu hạ hạt bảy quận, Nam Dương, nam quận, Trường Sa, Linh Lăng, Quế Dương, Vũ Lăng, Giang Hạ, bảy quận Thái Thú lúc đầu chính là bằng mặt không bằng lòng, lẫn nhau lục đục với nhau, Võ Sĩ Ước sau khi chết, càng là loạn thành một bầy.

Võ Chiếu mà nhìn thấy mấy người ca ca mặt cùng lòng bất hòa, từng người tự chiến, liên đới với toàn bộ Kinh Châu đã mất đi lòng tin, không có một điểm lưu luyến chi tình.

Võ Chiếu mà là cái rất có chủ kiến nữ tử, biết ở tại Kinh Châu không có bất luận cái gì tiền đồ, liền đưa ra Bắc thượng Trường An, hai người ca ca nghe xong, thương lượng một chút, liền đồng ý, bởi vì lúc này trong thành Trường An, còn có một cái bá bá, một người cô cô, bá bá vì ti nong thiếu khanh, cô cô mấy cái nhi tử, không có nữ nhi, càng yêu thương Chiếu nhi, coi là mình ra.

Võ Chiếu mà đi Trường An, hai người ca ca tương đối yên tâm.

Một đoàn người ngày đi đêm nghỉ, không mấy ngày liền đến Nam Dương.

Nam Dương là cổ thành, Hạ triều Đại Vũ đã từng định đô Nam Dương, thời kỳ Xuân Thu cũng nhiều lần là đế đều, rất là phồn hoa.

Nam Dương lớn nhất khách sạn thuộc Văn Thiên lâu, Văn Thiên lâu là người Ngụy Diệp Văn Thiên sáng tạo, có hơn một trăm năm lịch sử, thuộc về chính tông bách niên lão điểm.

Xe ngựa vừa lái vào Văn Thiên lâu viện tử, liền có mấy tên hòa kê tiến lên đón, một bên chuyển đến cái thang, một người thì gỡ xuống xe ngựa, dẫn ngựa đi đút đồ ăn nước uống cỏ đậu liệu, mười phần nhiệt tình.

Võ Chiếu mà tại hai tên dong ngựa nâng đỡ, muốn một gian nhà tọa, mười tên hộ vệ thì ở đại sảnh gọi một chút thịt rượu, chỉ chốc lát liền nâng ly cạn chén.

Chiếu nhi tâm tình không Thụ Sướng, chỉ là tùy ý ném mấy món ăn thức, liền buông đĩa xuống, nhìn xem hai tên nữ hầu nói: "Các người cũng ăn chút đi, ta đã ăn rồi."

"Tiểu thư ăn nhiều một chút a, chờ sau đó còn muốn đi đường." Hai người gặp Võ Chiếu không ăn cơm, có chút không yên lòng.

"Không có gì khẩu vị, các người ăn đi." Nói xong đang chuẩn bị đứng dậy, đột nhiên cảm giác được trước mắt tối sầm lại, trước người vậy mà nhiều một cá nhân.

Hai tên nữ hầu kêu lên một tiếng sợ hãi, Võ Chiếu lại khoát tay áo, hai nhân tài im ngay, chưa tỉnh hồn đứng ở một bên, ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy là một cái lão đạo nhân.

"Tại sao lại là người nha?" Võ Chiếu lười biếng nói.

"Vũ tiểu thư, người lần này đi Trường An, đường xá hung hiểm, nơi này có một khối bình an ngọc bội, người nhất định phải đeo ở trên người, ngàn vạn không thể rời khỏi người nha!" Lão đạo nói, trong tay xuất hiện một cái màu xanh biếc tiểu ngọc trụ, xanh tươi ướt át, rất là đáng yêu.

Võ Chiếu tiếp nhận khuyên tai ngọc, cao hứng nói: "Cái này cái đồ vật không tệ, ta muốn." Nói xong trực tiếp mang tại trên cổ, trên cổ tản mát ra một cổ vàng sáng nhàn nhạt, Võ Chiếu lập tức cảm thấy trong lòng yên tĩnh không ít, Võ Chiếu lập tức cảm giác được cái ngọc bội này bất phàm, đeo lên về sau, tựa hồ cùng mình có một tia liên hệ.

Lão đạo gặp Võ Chiếu thích ngọc bội, liền yên lòng, nói: "Tuyệt đối không nên lấy xuống, bất cứ lúc nào đều muốn thiếp thân mang theo."

"Ừm, đây là cái gì ngọc nha? Như thế nào là lục sắc?"

"Cái này ngọc liền là bản địa phương sinh ra, nơi này đi qua không xa, có tòa Tiểu Sơn, gọi độc sơn, độc sơn phía trên, linh khí dồi dào, trên núi tảng đá cũng rất có linh tính, đây chính là độc trên núi sinh ra tảng đá chỗ điều khắc."

"Lão đạo, người gặp qua ta mấy lần, ta còn không biết người tên gì đâu?"

"Lão đạo Viên Thiên Cương."

Võ Chiếu chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, lão đạo sớm đã không thấy bóng dáng.

"Viên Thiên Cương? Làm sao có chút quen tai nha? Ai, thật là một cái quái nhân."

Nhìn xem hai tên nữ hầu ăn uống say sưa ngon lành, Võ Chiêu đột nhiên cảm giác được có một điểm muốn ăn, liền phân phó làm điểm điểm tâm mang trên xe ăn.

Cơm nước xong xuôi hơi chút nghỉ ngơi, một đoàn người tiếp tục đi đường.

Ra Nam Dương thành, liền thuộc Phục Ngưu sơn mạch, một đường rừng sâu đường hiểm, ít ai lui tới, rất là không Thái Bình.

Mười cái hộ vệ đều là cẩn thận từng li từng tí, một bên đánh xe ngựa nhanh chóng đi lên phía trước, hi vọng mau chóng thông qua đoạn này đường núi.

Bỗng nhiên, một chi tên lệnh phóng lên tận trời, trước mặt ngựa giật mình, đứng thẳng người lên, mấy tên hộ vệ vội vàng đuổi tới trước mặt xe ngựa, rút đao ra kiếm, như lâm đại địch.

Trong rừng cây bóng người lác lác, xem ra người còn không phải số ít.

Hộ vệ đội trưởng Cát Hải la lớn: "Trước mặt bằng hữu nghe cho kỹ, chúng ta là Kinh Châu binh mã Đại đô đốc phủ thượng người, đi thành Trường An làm việc, đừng muốn gây khó dễ."

"Các ngươi đem ngựa cùng trên người tài vụ lưu lại, chúng ta không thương tổn ngươi này tính mạng, như có phản kháng, định giết không buông tha."

"Các ngươi làm như vậy, liền không sợ Võ đô đốc lửa giận sao?"

"Bớt nói nhiều lời, đòi tiền tài vẫn là phải mệnh, tự chọn đi."

Cát Hải đối mã xe hô một tiếng: "Ngồi xong, xông đi qua."

Cát Hải một ngựa đi đầu, hướng về rừng cây xông đi qua, đánh xe hộ vệ hất lên roi ngựa, xe ngựa hướng về phía trước vọt mạnh mà ra, mười tên hộ vệ cười ngựa ngăn tại rừng cây một bên, cùng đánh ngựa gấp chạy.

Mất thấy Cát Hải đã vọt tới rừng biên giới, bỗng nhiên, trong rừng một trận suu suu thanh âm truyền đến, Cát Hải giật mình, lập tức quơ trường đao trong tay, mấy chi trường tiễn bị đánh rơi xuống đất.

"Dừng lại, càn đi về phía trước, liền không khách khí."

Cát Hải cũng là kinh nghiệm sa trường lão binh, biết ngô hẹp gấp nhau đừng giả thắng đạo lý, chẳng những không dừng lại, ngược lại dùng sức quăng một roi, ngồi xuống ngựa vậy mà đằng Không nhi lên, vọt đi qua.

Trường đao vung vẩy, phía trước mấy tên mâu tặc lại bị Cát Hải trường đao chém thành hai đoạn.

"Bắn tên!"

Trong rừng mai phục người không ít, thoáng chốc, tiễn như mưa xuống, Cát Hải ngựa tại trong rừng cây chuyển động không thay đổi, chỉ có thể dựa vào trường đao gọi mũi tên, biết đại sự không ổn, liền quay đầu ngựa lại, chuẩn bị rời khỏi rừng cây. Chỉ nghe ngựa một thân thét lên, vọt về phía trước, Cát Hải xem xét, móng ngựa bên trên vậy mà trúng một tiễn.

Không kịp nghĩ nhiều, Cát Hải thúc ngựa chạy ra rừng, thấy mọi người áp lấy xe ngựa đã đi xa, lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, thúc ngựa đuổi theo.

Trong rừng ra trăm hơn mười người, cũng cũng không vội truy, chỉ là xa xa xuyết, Cát Hải trong lòng biết không ổn, phía trước nhất định còn có mai phục! Những người này chỉ là đoạn mất đường lui mà thôi.

Quả nhiên, xe ngựa đi không đến hai dặm địa, phía trước lại là một thanh âm vang lên tiễn truyền đến, chuyển ra một đội nhân mã, ước chừng khoảng trăm người, từng cái vũ trang đầy đủ, lưng đeo cung tên, trong tay đao kiếm phát ra lập loè hàn quang.

Cầm đầu mặt mũi tràn đầy lạc má râu ria, chính là ngày đó bị Trương Tiểu Lâm dọa lùi đám kia cường nhân.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Độc bên trên Hoàng Long động

Cát Hải nhìn thấy những sơn tặc này, hận không thể lập tức xông đi lên đánh nhau chết sống.

Sau lưng hai tên thị vệ một thấy tình huống không ổn, lập tức mở miệng khuyên nhủ: "Cát đội, chúng ta nhiệm vụ là hộ Vệ tiểu thư an toàn, chúng ta xông đi lên dễ dàng, tiểu thư an toàn nhưng không có bảo đảm."

"Vậy người nói làm sao bây giờ?"

"Lưu đến Thanh Sơn tại, không sợ không có củi đốt, chúng ta chỉ có thể lá mặt lá trái, trước bảo trụ tiểu thư lại nói."

"Người nói là đầu hàng?"

"Bất kể như thế nào đều được, chỉ cần tiểu thư không ngại."

Cát Hải nhẹ nhàng thúc ngựa đi qua, la lớn: "Gọi các người làm đầu ra đi."

"Người là ai nha? Xưng tên ra."

"Ta chính là Kinh Châu binh mã phủ đô đốc bên trên hộ vệ đội trưởng Cát Hải, xin các người chủ nhà ra, nào đó muốn báii sẽ một chút."

"Phục Ngưu sơn Hoàng Long hang hốc chủ Chư Vô Dịch liền là lão phu, các người còn không hạ ngựa bị trói, chẳng lẽ muốn thử xem chúng ta tiền có bét hay không?"

"Chư động chủ mời, Cát Hải gặp qua động chủ, cát nào đó phụng đô đốc chi mệnh, hộ tống đô đốc gia quyền đi Trường An, mong rằng động chủ dàn xếp một chút."

"Xuống ngựa bị trói, lưu lại tiền tài ngựa cùng binh khí, nhưng tha người này tính mạng."

"Tiền tài ngựa có thể lưu lại, ta chỉ để lại gia quyến chiếc xe ngựa kia là được, binh khí không được nha, còn có xa như vậy con đường, không có binh khí, làm sao đi qua nha? Mong rằng động chủ rộng lòng tha thứ."

"Thôi được, tranh thủ thời gian đưa tới đi."

Cát Hải cũng là hành động bất đắc dĩ, đối phương người đông thể mạnh, làm không cẩn thận toàn bộ lưu tại nơi này, lập tức phân phó mọi người xuống ngựa, đem ngựa dắt đi qua, lại từ trong xe ngựa xuất ra tất cả vàng bạc tế nhuyễn, cùng nhau cho mã tặc một nhóm.

Chư Vô Dịch gặp Cát Hải bọn người rất phối hợp, liền vung tay lên nói: "Các người đi thôi."

Cát Hải bọn người đồng loạt đứng tại xe ngựa hai bên, lái vèn vèn còn dư lại một con ngựa, chuẩn bị thông qua, bỗng nhiên, lạc má râu ria bên cạnh người cao gầy hô lớn: "Dừng lại, chúng ta muốn lục soát tra vừa xuống xe ngựa."

Cát Hải chờ người lập tức giận dữ nói: "Chư động chủ, người chính là một động chi chủ, sao có thể nói không giữ lời?"

Chư Vô Dịch quay đầu lại nói: "Nhị đệ, quên đi thôi."

"Không được, nói không chừng trong xe ngựa bạc còn nhiều, chỉ là cầm một chút xiu qua loa chúng ta đâu!"

Chư Vô Dịch cau mày nói: "Cát đội trưởng, đây là ta Hoàng Long động hai động chủ Gia Cát Anh, đã hai động chủ đưa ra muốn nhìn một chút, cũng có đạo lý đúng không, chư vị mời phối hợp một chút, vén rèm lên nhìn một chút, cái này cũng có thể đi?"

Cát Hải bất đắc dĩ, đành phải để nữ hầu rèm xe vén lên.

Gập rèm xóc lên, hai tên nữ hầu vội vàng lấy tay che mặt, Võ Chiêu lại mắt đẹp trừng trừng, trợn mắt nhìn.

Gia Cát Anh thấy một lần Võ Chiêu, lập tức liền ngây người.

Quá đẹp! Trên đời tại sao có thể có đẹp như vậy cô nàng đâu? Lòng mảy Phụng Mục, mười phần tinh xảo, làn da thủy nộn, trong nháy mắt có thể phá, nhất là nổi giận đáng vẽ, một mặt khí khái anh hùng hùng hực.

Chư Vô Dịch gặp Gia Cát Anh ngây ra như phỗng, nước bọt chảy ròng, không khỏi kỳ quái nói: "Nhị đệ, nhị đệ, người làm sao rồi?"

Gặp Gia Cát Anh như cũ không có phản ứng, vội vàng vỗ một cái bờ vai của hắn nói: "Nhị đệ, người ngu rồi nha?"

"Mỹ nhân, quá đẹp, đại ca, thật quá đẹp cô nàng này."

"Người có chút tiền đồ được không? Đại trưởng phụ gì hoạn không vợ nha, để bọn hắn đi qua đi." Một bên đem si ngốc ngốc Gia Cát Anh kéo đến bên cạnh, để Cát Hải bọn người che chở xe ngựa đi đi qua.

Đi ra hơn một dặm, Cát Hải bọn người lúc này mới thật dài xuyt thở ra một hơi.

"Đại ca, ta nghỉ một lát đi."

"Không được, tăng thêm tốc độ, đi mau, chúng ta có thể thay phiên tại cang xe bên trên ngòi một chút." Cát Hải hai mắt trừng một cái nói.

Đám người cười đã quen ngựa, võ trang đầy đủ đi đường hiển nhiên không tiện.

Bỗng nhiên, phía sau truyền đến một trận tiếng vỗ ngựa, đám người kinh ngạc nhìn lại, chỉ gặp hơn hai mươi cười khoái mã chạy nhanh đến, ca ca khăn đen che mặt, xem xét liền không phải người lương thiện, Cát Hải vội vàng đem xe ngựa đuổi qua một bên, nhường ra đường cái, như lâm đại địch.

Đội kỵ mã đến gần, đột nhiên giương cung lấp tên, một trận mãnh bắn, đàn ngựa đi qua về sau, Cát Hải xem xét có trong ba người tiền ngã xuống đất, Quân mệnh trung ngực chỗ yếu hại, mắt thấy hít vào nhiều thở ra ít.

Cát Hải chờ người thất kinh, bận bịu rút đao ra kiếm ngăn ở trước mặt xe ngựa.

Đội kỵ mã đi ra xa mười mấy trượng, liền quay đầu, lại lao đến.

Mấy hiệp, Cát Hải bên này người càng ngày càng ít, liền ngay cả Cát Hải, trên bờ vai cũng trúng một tiễn, sắc mặt có chút tái nhợt.

"Đại ca, người đánh xe ngựa tranh thủ thời gian chạy đi, ta đến đoạn hậu." Chỉ còn lại hai tên hộ vệ cũng là vết thương chồng chất, vội vàng đối Cát Hải nói.

Cát Hải bắt đắc dĩ, đành phải một thân một mình vọt lên xe ngựa, ngựa bên cạnh một ném, xe ngựa hướng về phía trước phi nước đại.

Hai người hoành đao cản trên đường, hơn hai mươi con ngựa lao đến, hai người rống giận vung đao phóng tới đàn ngựa, chém bay hai con ngựa đuôi ngựa, liền bị phía sau ngựa đá té xuống đất, chết bởi loạn vô phía dưới.

Cát Hải lái xe ngựa đi ra không đến một dặm đường, liền bị đám người vây quanh, còng kềm xe ngựa như thế nào vượt qua được những này khinh kỵ?

Cát Hải hai mắt phun lửa, cuồn hồng một tiếng, nhào về phía mã tặc, lại bị hấn chém chết chặt tổn thương bảy tám người, rốt cục địch bất quá đối phương người đông thể mạnh, cuối cùng bị thương nặng đổ máu mà chết.

Chúng tặc nhào về phía xe ngựa, người cao gầy người bịt mặt một thanh gươm xuống khăn che mặt, chính là Hoàng Long động hai động chủ Gia Cát Anh.

"Tiểu nương tử, đừng sợ, cùng ta về núi, ta nhất định sẽ hảo hảo thương yêu ngươi." Gia Cát Anh nói, liền muốn đưa tay ôm lấy Võ Chiêu, hai tên nữ hầu liều mạng cản ở phía trước.

"Các ngươi muốn chết." Gia Cát Anh giận dữ, một tay lấy hai người kéo xuống xe ngựa, mình lập tức chui vào.

Hai tên nữ hầu rơi xuống trên mặt đất, lập tức liền có mấy tên tặc nhân nhào tới, tướng hai nữ theo ngã xuống đất.

Gia Cát Anh một thân một mình, lái xe ngựa hướng về trên núi đi đến.

Xe ngựa chạy một đoạn về sau, đường núi dần dần hẹp, Gia Cát Anh đành phải bỏ xe ngựa, một thanh ôm qua Võ Chiêu, hai người hợp thừa một ngựa, ngồi tại trên lưng ngựa, tiếp tục tiến lên.

Trời tối thời gian, hai người một ngựa rốt cục đi tới Hoàng Long động.

Võ Chiêu trong lòng mặc dù phẫn nộ, lại cũng không bối rối, căm tức nhìn Gia Cát Anh, nhìn Gia Cát Anh trong lòng run lên.

"Tiểu nương tử, nhập gia tùy tục, ta Gia Cát Anh tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi."

Võ Chiêu không nói một lời, đi theo Gia Cát Anh đi vào động phủ.

"Nhị đệ, ngươi thật đem bọn hấn cho bắt tới?"

"Cái gì bọn hấn nha, liền bắt tiểu nương tử một cái."

"Những người khác đâu?"

Gia Cát Anh dùng tay tại trên cổ quét ngang, làm cái giết người động tác: "Đại ca yên tâm, không có để lại người sống."

"Ai, đại ca hôm nay thất tín với người."

"Cái này cùng đại ca có quan hệ gì, cái này là tiểu đệ làm, ai làm nấy chịu, đại ca không có thất tín với người."

Võ Chiêu lạnh lẽo nhìn bọn hấn một chút, lạnh lùng nói: "Hừ, các ngươi đừng diễn, cả mẻ một lừa mà thôi, các ngươi liền không sợ ta phủ đồ độc phát binh đem các ngươi cho tiểu đệ diệt sao?"

"Ha ha, quan phủ mỗi năm diệt, chúng ta một năm so một năm dễ chịu, ha ha." Gia Cát Anh cười to nói.

Chư Vô Định cũng cười nói: "Tiểu cô nương, ngươi có chỗ không biết, cái này Phục Ngưu sơn kéo dài mấy trăm dặm, núi cao rừng rậm, nào có như vậy dễ dàng tiêu diệt a, quan binh lao sư động chúng, cái nào một lần còn không phải đánh toi bồi, tổn binh hao tướng mà đi, cái này một điểm ngươi liền không cần lo lắng."

Vô Chiêu háy hấn một cái, quay đầu sang chỗ khác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Luyện Khí 3 tầng

Trương Tiểu Lâm mỗi ngày ngồi tại linh khí dư thừa ngân diệp giả nam dưới cây tu luyện, tu vi đột nhiên tăng mạnh, gần mười ngày, liền phát giác toàn thân chân nguyên đã đến một cái cực hạn, giống như lại cũng không cách nào đang hấp thu nhiều linh khí hơn chuyển hóa thành chân nguyên đồng dạng.

Đây là đến một cái bình cảnh, Trương Tiểu Lâm biết, hẳn là tùy thời có thể lấy đột phá Luyện Khí tầng hai, tiến vào tầng cảnh giới thứ ba.

Luyện Khí ba tầng là một cái mấu chốt, đột phá đến Luyện Khí ba tầng, rất nhiều pháp thuật có thể thi triển.

Tu sĩ cùng võ giả khác biệt lớn nhất, ngay tại ở pháp thuật, võ giả tu vi lại cao hơn, cũng chỉ là lực lượng cùng võ kỹ mà thôi, lại không cách nào thi triển pháp thuật, tu sĩ đột phá đến Luyện Khí ba tầng, về mặt sức mạnh, tương đương với Địa cấp võ giả, nhưng trên thực tế, bình thường Thiên cấp võ giả cũng không nhất định có thể đấu được một tên Luyện Khí ba tầng tu sĩ. Tu sĩ thủ đoạn, không là võ giả có thể tưởng tượng.

Màn đêm buông xuống, Trương Tiểu Lâm ăn xong cơm tối, liền lặng lẽ ngồi xếp bằng tại ngân diệp giả nam dưới cây, hít một hơi thật sâu, nhắm mắt lại, thể nội chân nguyên lưu chuyển, chỉ chốc lát, liền toàn vẹn vong ngã.

Linh khí không ngừng hút vào, tại thể nội cấp tốc bành trướng, áp súc, chuyển hóa thành chân nguyên.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy toàn thân căng đau, kinh lạc bên trong chân nguyên giống như đã đạt đến cực hạn, đột nhiên, trong đầu truyền đến bịch một tiếng nhẹ vang lên, Trương Tiểu Lâm cảm thấy toàn thân chợt nhẹ, tốt giống cái gì đó vật Phá Toái, toàn thân chân nguyên lập tức không có trôi buộc, tại kinh lạc bên trong điên cuồng vận chuyển lại.

Rốt cục đột phá Luyện Khí tầng hai!

Trong thân thể cần thiết linh khí đột nhiên thành lần tăng trưởng, linh khí chung quanh điên cuồng tiến vào Trương Tiểu Lâm thể nội, dưới mặt đất linh Izumiya phóng xuất ra đại lượng linh khí, tiến vào Trương Tiểu Lâm trong đan điền.

Thần thức đột nhiên một chút, bao trùm đến bên cạnh khách sạn, đường đi, trước kia chỉ là cảm ứng, bây giờ tựa hồ rõ ràng thấy, nghe thấy, chung quanh gần một dặm phương viên thu hết vào mắt.

Quá kỳ diệu, cái này so X quang, quét hình tốt hơn nhiều, một dưới mắt, không chỗ che thân.

Thần thức tự nhiên bao trùm, Trương Tiểu Lâm tạm thời không có đi để ý đến hẳn, trước mắt hẳn cần nhất là củng cố tu vi.

Lại là mười mấy cái Chu Thiên đi qua, Đông Phương dần dần trắng bạch, Trương Tiểu Lâm cảm giác thể nội chân nguyên lẫn lộn, vẫn còn bất ổn định, không khỏi có chút nóng lòng, chợt nhớ tới, Thái Cực quyền không phải đối tu luyện rất có ích lợi sao? Vừa vận trời đã sáng, không bằng thử một chút Thái Cực quyền.

Chậm rãi thu công, đứng dậy.

Trương Tiểu Lâm mở to mắt, phát hiện ngân diệp giả nam lại có chút ẻo oải, lập tức giật mình, may mắn đình chỉ tu luyện, nếu không, cái này gốc ngân diệp giả nam nếu là như thế chết yếu, vậy nhưng liền được không bù mất.

Không để ý tới Thái Cực quyền, Trương Tiểu Lâm vội vàng vào nhà, đánh tới một chút Thanh Thủy, thận trọng tưới vào ngân diệp giả nam rễ cây bên cạnh, cũng không dám lại dưới tàng cây tu luyện.

Đi đến tiểu viện một bên khác, Trương Tiểu Lâm triển khai tư thế, một chiêu một thức, chậm rãi đánh từ bản thân vô cùng thuần thực Thái Cực quyền tới.

Theo hần đối Thái Cực lĩnh ngộ, dần dần tiến vào một cái thập phần vi diệu cảnh giới bên trong, Trương Tiểu Lâm cảm thấy mình thời gian dần trôi qua cùng toàn bộ tự nhiên, cùng thiên địa hòa thành một thể.

Thiên địa linh khí chậm rãi rót vào mạng trong cơ thể của hắn, kinh lạc, toàn thân, trong thân thể của hắn linh khí, cũng tràn vào đến trong giới tự nhiên.

Hắn mỗi một cái động tác, kéo theo lấy thiên địa đang động!

Thiên địa đương nhiên không hề động, chỉ là Trương Tiểu Lâm cảm giác mà thôi, loại này huyền diệu cảm giác mười phần hưởng thụ, Trương Tiểu Lâm phảng phất thành thiên địa chứa tể, nhìn xuống hết thầy, duy ngã độc tôn.

Thể nội lẫn lộn khí tức rất nhanh bình ổn lại, Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng, không nghĩ tới cái này Thái Cực quyền còn có bức này công hiệu.

Mấy lần về sau, Trương Tiểu Lâm cảm thấy không sai biệt lắm, cảnh giới của mình đã vững chắc tại Luyện Khí ba tầng sơ kỳ, liền thừa cơ thu thức đỉnh chỉ tu luyện.

Vừa mở mắt nhìn, trên đất lá cây cùng vụn cỏ chờ vậy mà xếp thành một vòng tròn, mình chính đứng tại cái vòng tròn này chính giữa.

Ngẩng đầu nhìn một chút ngân diệp già nam, ngẩn ngui một canh giờ, vậy mà khôi phục sinh cơ, nguyên bản buông xuống lá cây lúc này cũng ngẩng đầu uồn ngược, tinh thần phấn chấn.

Trương Tiểu Lâm không chịu được đi ra phía trước, sờ soạng như đúc thân cây, tự lẩm bẩm: "Ngân diệp già nam nha ngân diệp già nam, ngươi mau mau nở hoa kết trái nha."

Một trận gió nhẹ lướt qua, lá cây sà sạt vang, phảng phất tại đáp lại hắn, Trương Tiểu Lâm ngốc ngốc cười.

Lúc này đã là mặt trời lên cao, Trương Tiểu Lâm cảm thấy bụng đói lợc cộc, nhìn xem mình một thân đen nhánh cặn dầu, Trương Tiểu Lâm thở dài, mỗi lần đột phá về sau, phiền nhất liền là thể nội bài xuất những này dơ bẩn, không có xà phòng, cũng không có tẩy khiết tinh loại hình, thật sự là phiền phức, tại trong nước nóng xoa bên trên nửa canh giờ, một thân vẫn là dính dính, rất là khó chịu.

Không tẩy đi, liền cái này một thân mùi tanh hôi, cũng không dám gặp người nha.

Không kịp nấu nước, Trương Tiểu Lâm đánh mấy thùng nước giếng, qua loa tắm một cái, liền thay đổi quần áo đi ra ngoài chuẩn bị ăn điểm tâm.

Bữa sáng cửa hàng ngay tại khách sạn bên cạnh, lợi dụng khách sạn tường vây chi cái lều, chưng một chút bánh ngô, bánh bao loại hình, đầu năm nay, ăn điểm tâm người còn không nhiều, người bình thường quen thuộc ăn hai bữa.

Trương Tiểu Lâm đi vào lều vài thời điểm, bên trong mới hai cá nhân, bánh ngô liền dưa muối, chính say sưa ngon lành gặm.

Trương Tiểu Lâm muốn mười cái bánh bao, một bát canh thịt dê, ngồi ở một bên yên lặng ăn, thực tế quá đói bụng, người tu luyện lượng cơm ăn so với thường nhân lớn mấy lần, nhất là đột phá về sau, thể nội tạp chất bài xuất quá nhiều, càng là cảm giác so bình thường đói một chút.

"Đến Nam Dương rất không Thái Bình nha, nếu không, chúng ta qua hết năm lại đi a?" Bàn bên hai người thấp giọng đàm luận, cái này tự nhiên giấu diếm bất quá Trương Tiểu Lâm lộ tai.

"Cái gì không Thái Bình, những năm này không đều là như thế này tới."

"Ngươi không biết đi, sớm hai ngày Kinh Châu Vô đô đốc nữ nhi đều bị cướp, Quân Gia đều đã chết mười cái nha!"

Trương Tiểu Lâm nghe vậy giật mình, lập tức hỏi: "Hai vị, Kinh Châu Vô đô đốc nữ nhi bị cướp rồi? Chuyện như vậy?"

Hai người nghe xong, lập tức cảm, nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, cúi đầu vẫn ăn đồ vật, không lại nói chuyện.

Trương Tiểu Lâm xem xét, mình quá gấp điểm, liền tiện tay móc ra một chút bạc vụn, nhét vào trong tay hai người, nói: "Hai vị, còn mời cho tại hạ biết, tại hạ và Vô đô đốc có mấy phần giao tình, nhìn có thể hay không đến giúp một điểm bận bịu."

Hai người gặp Trương Tiểu Lâm như thế hào phóng, liền tăng lên tăng thêm lòng dũng cảm nói: "Là như vậy, ta cũng chỉ là tin đồn mà thôi, không thể coi là thật, nghe nói Vô đô đốc sau khi chết, nữ nhi của hắn nghĩ đến thành Trường An ăn tết, Vô đô đốc nhi tử phái mười cái trong quân cao thủ hộ đưa tới, không nghĩ tới tại Phục Ngưu sơn phụ cận, gặp được giặc cướp, hộ vệ toàn bộ chết rồi, hai cái nữ hầu cũng thảm tao vũ nhục, ôm hận mà chết, Vô đô đốc nữ nhi ngày thường nỷ mao, bị bọn hắn cướp đi đương áp trại phu nhân đi."

Trương Tiểu Lâm nghe xong khản trương, một phát bắt được người kia cổ áo nói: "Ngươi nói cái gì?"

"Tiểu công tử, ta chỉ là ăn ngay nói thật, ngươi mau buông tay nha."

Trương Tiểu Lâm thấy một lần, không trả ý từ buông ra nói: "Không có ý tứ, ta quá gấp, ngươi nói rõ chi tiết nói, là cái nào một đường giặc cướp?"

"Này chúng ta nhưng không biết, Phục Ngưu sơn giặc cướp nhiều vô số kể a."

Trương Tiểu Lâm nơi nào còn có tâm tư ăn điểm tâm, Võ Chiêu cùng hắn mặc dù chỉ có duyên gặp mặt một lần, nhưng người này là nhất định phải cứu!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Lạc Ứng giản gặp nạn

Lúc đầu đột phá về sau, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị tu tập pháp thuật, không ngờ lại nghe được Võ Chiêu bị người bắt cóc sự tình.

Trương Tiểu Lâm đến thế giới này căn bản không có bất luận cái gì bằng hữu, ngay cả nhận biết người đồng lứa cũng không nhiều, Võ Chiêu tính một cái, đã hiện tại có năng lực đi cứu nàng, là khẳng định phải đi, đến một lần hắn đối cái này tiểu la ly cảm thấy rất hứng thú, cô nàng thực tế quá đáng yêu, toàn thân phần năng phần nộ, lại ra vẻ thâm trầm đáng vẻ, mắt thấy mình thích la ly gặp sơn tặc lãng nhịch, kia là tuyệt đối không thể chịu đựng; thứ hai, giao kết một cái tương lai Nữ Hoàng dù sao không phải một chuyện xấu.

Muốn đi cứu người, trên tay thế mà không có một kiện ra dáng binh khí, nếu là có thanh phi kiếm cũng không tệ a.

Trương Tiểu Lâm tại trên trần mua mấy bao tú hoa châm, cái này đồ vật không tệ, liền làm ám khí dùng đi.

Thần thức quét một chút, một cây tú hoa châm bay ra ngoài, một mảnh lá rụng trong nháy mắt liền bị đánh tại trên cây, Trương Tiểu Lâm hài lòng nhẹ gật đầu, một bao tú hoa châm có một trăm chi, cũng không tất thu hồi.

Việc này không nên chậm trễ, Trương Tiểu Lâm về nhà một chuyến, khóa kỹ cửa sân, liền tại trên trần thuê một con khoái mã, thẳng đến Phục Ngưu sơn mà đi.

Một hơi chạy hơn một trăm dặm, đã là giữa trưa, Trương Tiểu Lâm thân thể ngược lại là chịu nổi, con ngựa thể nhưng là mười phần mệt nhọc, nhìn thấy ngồi xuống ngựa miệng nôn bọt mép, hữu khí vô lực bộ dáng, Trương Tiểu Lâm cũng không đành lòng, liền tại ven đường một quán rượu đánh cái nhón, ăn chút đồ vật, nghỉ ngơi nửa canh giờ, con ngựa ăn uống no đủ, liền tinh thần phấn chấn.

Từ khách sạn ra, liền tiến vào Phục Ngưu sơn mạch.

Phục Ngưu sơn thuộc về Tần Lĩnh một mạch, kéo dài mấy trăm dặm, Trương Tiểu Lâm cũng không biết Võ Chiêu đến cùng bị ai bắt cóc, tại ngọn núi kia.

Trương Tiểu Lâm tin ngựa từ cương, chẳng có mục đích đi tại trên quan đạo, bỗng nhiên, phía trước tới một chiếc xe ngựa, Trương Tiểu Lâm sinh lòng một kẻ, lập tức xuống ngựa đi ra phía trước chào hỏi.

"Cái này vị đại ca mời."

"Công tử mời, không biết công tử ngăn cản tại hạ, có gì chỉ giáo?"

"Tại hạ chuẩn bị đi Nam Dương, nghe nói cái này một đường rất không Thái Bình, thường xuyên có sơn tặc ẩn hiện, xin hỏi đại ca, sơn tặc thích tại những cái kia khu vực ẩn hiện? Ta tốt lách qua một điểm."

"Phục Ngưu sơn lớn sơn tặc chia làm chín bang mười tám trại, tiểu nhân vô số kể, khắp nơi cũng có thể đụng tới, cái này phải xem vận khí nha, bất quá, sơn tặc ẩn hiện tương đối tập nập nhiều vì một số không có người ở địa phương, lần này đi ba mươi dặm có một mảng lớn rừng cây, nơi này chính là một cái cực không Thái Bình địa phương, đề nghị công tử mời một số người cùng một chỗ thông qua tương đối tốt."

"Tạ ơn đại ca."

Nghe nói phía trước cách đó không xa chính là sơn tặc ẩn hiện tập nập khu vực, Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng, chỉ cần tìm được một nhà, liền có thể tìm tới Võ Chiêu, tin tưởng chín bang mười tám trại hắn là liên hệ tin tức.

Lại đi hơn hai mươi dặm, Trương Tiểu Lâm đặc biệt thả chậm bước chân, nhìn qua giống như đang thưởng thức Phục Ngưu sơn phong cảnh.

Quả nhiên, lại hướng phía trước, liền trông thấy một mảng lớn rừng rậm, đôi mắt chung quanh, chung quanh xa ngút ngàn dặm không có người ở.

Trời thời gian dần trôi qua tối xuống, Trương Tiểu Lâm sững sờ, vừa ăn xong cơm trưa không lâu, làm sao nhanh như vậy liền hoàng hôn, ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai Phục Ngưu sơn một vùng cho tới nay thời tiết hay thay đổi, buổi sáng còn tinh không vạn lý, lúc này đã là mây đen dày đặc.

Đang do dự phải chăng tìm địa phương tránh mưa, hạt mưa lớn chùng hạt đậu đã đổ ập xuống đánh hạ.

Trương Tiểu Lâm vội vàng ghim chặt ngựa cương, kéo một phát dây cương, con ngựa vừa nghiêng đầu, hướng trong rừng cây chạy tới.

Vừa tiến vào trong rừng cây, Trương Tiểu Lâm liền có chút giật mình, nơi này cây kiếp trước hẳn thấy qua có khác biệt rất lớn, rất nhiều đại thụ hẳn cũng gọi không ra tên, nhưng giống kiếp trước loại kia treo biển hành nghề bảo hộ cái gọi là trăm năm cổ thụ, là tuyệt đối không có cao như thế, lớn như vậy.

Nhìn xem từng dãy che trời đại thụ, mỗi một gốc đều là loại kia mấy cá nhân dắt tay đều vậy không nổi đại thụ, Trương Tiểu Lâm có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ cái này đầy khắp núi đồi đều là loại này đại thụ?

Dọc theo trong rừng tiểu đạo, chậm rãi tiến lên, đỉnh đầu lá cây che khuất bầu trời, thời gian ngắn cũng là không cần lo lắng bị dầm mưa ẩm ướt.

Bất tri bất giác, Trương Tiểu Lâm vậy mà cưỡi ngựa đi ra mảnh này cổ mộc rừng cây, rừng cây đằng sau là một mảnh trụi lủi núi đá, trên núi chỉ có cực ít một lùm đám cỏ, một đầu đường hẹp quanh co uốn lượn khúc chiết, xoay quanh tại trên núi đá.

Trong đầu bỗng nhiên tung ra một câu trung học bài khóa bên trong: Trên đời lúc đầu không có đường, đi nhiều người, cũng đã thành đường.

Chẳng lẽ cái này trụi lủi đá núi bên trên, đi rất nhiều người? Cái này hoang sơn dã lĩnh, năng có người nào? Chẳng lẽ là sơn tặc?

Đường núi có chút hiểm tiểu, dưới núi là một đầu hẻm núi, trong cốc mây mù lượn lờ, nhìn không thấy đáy, a Trương Tiểu Lâm trước mắt thần thức, cũng chỉ có thể cảm ứng được một dặm địa tả hữu, xem ra trong hạp cốc hẳn là vực sâu.

Hẻm núi không rộng, đối diện cũng là loại này thâm thực vật cực ít núi đá.

Có lẽ lại đi một đoạn đường, chính là cái nào đó bang trại hang ổ.

Thế núi càng ngày càng đột ngột, ngựa chờ đi Trương Tiểu Lâm thận trọng dọc theo đường núi dặm chân mà đi, Trương Tiểu Lâm ân ân cảm thấy cái này lưng ngựa tựa hồ có chút run rẩy.

Phía trước nhìn như không có đường, nhưng chuyển qua một chỗ ngoặt lại là một phiên thiên địa.

Vượt qua một cái đỉnh núi, xuất hiện hai đầu tiểu đạo, một đầu tiếp tục uốn lượn mà lên, một đầu thì thuận sườn dốc hướng kéo dài xuống, Trương Tiểu Lâm chính chân chờ, con mắt thoáng nhìn hướng phía dưới tiểu bên đường, có một tấm bia đá, phía trên dùng màu đỏ thuốc màu viết: Lạc Ứng giản.

Bia đá phía dưới còn có cong vẹo một hàng chữ nhỏ: Kẻ tự tiện đi vào chết.

Trương Tiểu Lâm hơi chần chờ, tung người xuống ngựa, trực tiếp đi hướng đầu kia kẻ tự tiện đi vào chết tiểu đạo, hẳn cho rằng trước mắt có thể uy hiếp được hẳn cũng không nhiều, đã viết kẻ tự tiện đi vào chết, nói không chừng liền là sào huyệt.

Tục ngữ nói lên núi dễ dàng xuống núi khó, nói hẳn là loại tình huống này, dắt ngựa tại dốc đứng trên vách đá xoay quanh mà xuống, ngẫu nhiên móng ngựa trượt đi, mấy khối đá vụn lớp lớp rơi xuống vực sâu, rất rất lâu mới truyền đến bạch một tiếng.

Mưa cũng ngừng, trong núi hoàn toàn tĩnh mịch.

Bầu trời thời gian dần trôi qua khôi phục sáng tỏ, xuyên qua mây mù lượn lờ sườn núi, trước mắt rộng mở trong sáng, hai ngọn núi phảng phất tại nơi đây giao hội, giao hội chỗ, một dải lụa từ cao vạn trượng ra trút xuống, rơi vào khe bên trong, khe nghe được đến tiếng nước róc rách, nhưng lại không nhìn thấy đáy.

Bỗng nhiên, một trận cách cách cách cách tiếng vang, một đám màu xám đen đại điều từ khe bên trong ục ục bay lên, cả kinh Trương Tiểu Lâm ngựa hí hí hí hí. (ngựa) kêu lên, kém chút mất tiền đề, rơi xuống khe sâu bên trong.

Trương Tiểu Lâm vỗ vỗ ngựa cái trán, nhỏ giọng nói: Đừng sợ.

Màu xám đen đại điều tại Trương Tiểu Lâm đỉnh đầu xoay quanh, càng ngày càng nhiều, chỉ chốc lát, liền che khuất bầu trời.

Trương Tiểu Lâm khề cau mày, nhìn kỹ một chút, phát hiện vậy mà toàn bộ là điều hâu!

Khó trách nơi đây gọi Lạc Ứng giản, nguyên lai thật có nhiều như vậy ung rơi vào cái này khe bên trong.

Đã có nhiều như vậy ung, như vậy liền không phải sào huyệt!

Trương Tiểu Lâm sững sờ, bỗng nhiên minh bạch.

Làm sao bây giờ? Xem ra chỉ có thể dắt Mã Nguyên đường trở về mới được.

Như thế chật hẹp đường núi, ngựa muốn quay đầu gần như không có khả năng, Trương Tiểu Lâm chỉ có thể tiếp tục đi lên phía trước, có lẽ phía trước có rộng rãi một điểm địa phương.

Đột nhiên, một tiếng rít, đỉnh đầu ung bầy đột nhiên hướng chỗ cao bay tán loạn, tựa hồ một đám mây đen từ khe đáy thẳng tới, Trương Tiểu Lâm tập trung nhìn vào, nguyên lai là một con cự ung, cánh mở ra đủ vài trượng rộng, xông lên thiên không về sau, lập tức hướng Trương Tiểu Lâm lao xuống.

Chỉ cảm thấy một trận mây đen áp đỉnh, một trận cuồng phong đảo qua, Trương Tiểu Lâm đứng thẳng không ở, cả người lẫn ngựa, hướng khe sâu bên trong rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Người ung đại chiến

Cự ung cánh khê vỗ, Trương Tiểu Lâm cả người lẫn ngựa từ vách núi lăn xuống đi.

Tựa hồ đối với Trương Tiểu Lâm không có hứng thú, cự ung đuổi ra to lớn ung trào, một cái lao xuống, lại bắt lấy Trương Tiểu Lâm tọa kỵ, trong nháy mắt biến mất tại khe bên trong.

Nhìn xem cao tốc hạ xuống thân thể, Trương Tiểu Lâm tướng thần thức phát huy đến cực hạn, trên dưới trái phải hơn một dặm, tất cả trong thức hải như là Minh Kính, trên núi không có thảm thực vật, trụi lủi toàn bộ là nham thạch, hoàn toàn tìm không đến bất luận cái gì giảm xóc điểm tựa, mắt thấy là phải rơi vào một khối đột xuất ngọn núi nham thạch bên trên.

Ngã tại nham thạch bên trên, lấy Trương Tiểu Lâm trước mắt tu vi, trăm chết không một sinh, Trương Tiểu Lâm chỉ thật mãnh liệt hướng vách núi đánh ra một chưởng, thân thể dựa thể bay tứ tung mấy trượng, tiếp tục hạ xuống.

Chân nguyên cao tốc vận chuyển, Thái Cực kinh cũng phát vung tới cực hạn, thể nội linh khí ngoại phóng hình thành một cái khoảng một trượng viên cầu, bao vây lấy Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm hai tay không ngừng hướng phía dưới chọc vỗ, cái này mới thoáng cảm thấy hạ xuống chỉ thể hơi chậm lại.

Cảm ứng được dưới đây, lại là một cái đầm nước! Đầm nước sâu bao nhiêu không được biết, chỉ ít có thể hoà hoãn một chút, xem ra mệnh là bảo vệ.

Trương Tiểu Lâm âm thầm thở dài một hơi, lúc đầu dự định tại rơi xuống đất một nháy mắt, toàn lực đánh ra hai chưởng, giảm xóc hạ xuống chỉ thể, hiện tại xem ra, cũng không tất.

Trong điện quang hỏa thạch, bịch một tiếng vang thật lớn, Trương Tiểu Lâm chỉ cảm thấy trên người linh khí che đầy trong nháy mắt tiêu tán, toàn thân kỳ hàn tận xương, đã rơi vào trong nước. Thân thể tại cường đại quán tính phía dưới, cấp tốc chìm xuống, bình thường tới nói, mùa đông, càng đi đáy nước, nhiệt độ hẳn là càng cao mới là, nhưng nơi này tựa hồ vừa vận tương phản, càng hướng xuống nhiệt độ nước nguyệt thấp.

Quá lạnh, lấy Trương Tiểu Lâm kinh nghiệm, đáy nước này hạ Thủy Tuyệt đối thấp hơn không độ, mà lại thuộc về kỳ hàn, một loại không cách nào chống cự hàn khí, trực tiếp thấu thể mà vào, lạnh đến trong tâm khảm đi, về phần nước này như thể lạnh vì cái gì không có kết băng, Trương Tiểu Lâm lập tức cũng không biết.

Một cái tu sĩ thể mà sợ lạnh, nói ra ngoài tuyệt đối là chuyện tiểu lâm, bởi vì liền xem như cái phổ thông võ giả, Nội lực luyện tới trình độ nhất định, cũng là nóng lạnh bất xâm, đừng nói đã Luyện Khí ba tầng tu sĩ. Nhưng cỗ này âm hàn quả thật làm cho Trương Tiểu Lâm có một loại toàn thân sắp đông cứng cảm giác.

Từ vách đá vạn trượng rơi xuống vào nước, cỗ lực lượng này không thể khinh thường, cảm giác cái này âm hàn đầm nước sâu không thấy đáy, Trương Tiểu Lâm chỉ ít đã xông vào mấy chục trượng sâu trong nước, dưới đây y nguyên thâm bất khả trắc, lấy Trương Tiểu Lâm hơn một dặm thần thức, căn bản không cảm ứng được đáy đầm.

Toàn bộ trong đầm nước thể mà không có bất cứ sinh vật nào, ngay cả tôm cá cái bóng đều cảm giác không thấy, Trương Tiểu Lâm không khỏi âm thầm kinh hãi.

Chân nguyên tại thể nội tự hành vận chuyển, loại trừ một chút hàn khí, Trương Tiểu Lâm cảm giác thân thể không còn cấp tốc giảm xuống, chậm rãi ngừng lại, sau đó, chậm rãi lên cao.

Chỉ chốc lát, Trương Tiểu Lâm cái đầu nhỏ rớt cục lợ ra mặt nước, hít một hơi không khí mới mẻ, cảm giác dễ chịu không ít.

Chật vật bò lên bờ, Trương Tiểu Lâm nhìn quanh một chút bốn phía, không khỏi một trận cười khở, nơi đây ba mặt núi vây quanh, đều là vách núi tuyệt bích, muốn leo lên đi, tựa hồ rất không có khả năng.

Một mặt là lỗ hồng, đầm nước từ lỗ hồng tiết xuống dưới, một chút không nhìn thấy đáy.

Vậy mà không có lối ra!

Đỉnh đầu sương mù bốc hơi, không thấy ánh mặt trời, chỉ có một chút xíu sáng ngời xuyên thấu qua mây mù, còn nằng nề cho người ta cảm giác ra ban ngày đêm tối.

Bỗng nhiên, một mảnh điểm đen từ trong mây mù xuyên xuống dưới, càng ngày càng lớn, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, tất cả đều là điều hâu, lít nha lít nhít, hàng ngàn hàng vạn.

Bọn hân muốn làm gì?

Trong này nhưng không có bất cứ sinh vật nào nha?

Sinh vật? Trương Tiểu Lâm da đầu tê dại một hồi, chẳng lẽ là nghĩ công kích ta?

Quả nhiên không có đoán sai, một con điều hâu đáp xuống, thẳng đến Trương Tiểu Lâm mà đến, mắt thấy một đôi lợi trảo phải bắt tại Trương Tiểu Lâm trên đầu, Trương Tiểu Lâm lạnh hừ một tiếng, đột nhiên đưa tay một phát bắt được điều hâu hai chân, hai tay tách ra, xoạt một tiếng, điều hâu trực tiếp xé thành hai nửa, Trương Tiểu Lâm vừa đem xé mở điều hâu hướng bên người ném một cái, lập tức đập xuống đến hai con điều hâu, riêng phần mình nắm lên cái này điều hâu nửa người liền bay mất.

Từng cái điều hâu tre già măng mọc, càng không ngừng nhào về phía Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm bắt chước làm theo, xé toang một con liền thiếu đi ba con, mặt khác hai con liền sẽ đoạt nửa bên thì thể bay đi.

Mặc dù như thế, nhưng Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện đỉnh đầu điều hâu không những không thấy ít đi, ngược lại càng ngày càng nhiều, cũng không biết những này ung từ nơi nào xuất hiện.

Lạc Ứng giản, đúng là mẹ nó danh bất hư truyền nha.

May mắn một đường rớt xuống rơi vào trong đầm, cũng không có tiêu hao rất nhiều chân nguyên, còn năng chịu đựng được.

Điều hâu càng tụ càng nhiều, liền không phải một con một con hạ đi tìm cái chết, bắt đầu hai ba con đồng loạt đập xuống đến, Trương Tiểu Lâm nhướng mày, đột nhiên ra tay nắm lấy ung trảo dùng sức vút xuống đất, lập tức quăng thành một cục thịt tương.

Vừa ngã chết một thanh, nhưng lập tức lại có bốn năm con điều hâu cùng một chỗ đánh tới, Trương Tiểu Lâm y dạng họa hồ lô, vừa nắm một bó to, quăng hướng vách núi vách đá.

Không biết giết chết nhiều ít điều hâu, chỉ ít không hạ hai ngàn.

Bỗng nhiên, đỉnh đầu một trận Không Minh, che khuất bầu trời điều hâu lập tức chẳng biết đi đâu.

Trương Tiểu Lâm cảm thấy buồn bực, chẳng lẽ cái này giết sợ? Bỗng dưng, trước mắt tối sầm lại, một trận cuồng đại uy áp, từ trên đỉnh đè ép xuống.

Trương Tiểu Lâm lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lên, chính là vừa rồi bắt đi hân tọa kỵ con kia cự ung từ trên trời giáng xuống.

Uy áp! Cường đại uy áp ép tới Trương Tiểu Lâm căn bản không góc đầu lên được.

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ một con súc sinh lông lá, so tu vi của ta còn cao?

Chưa hề chưa từng có loại áp lực này, ngay cả chân nguyên vận chuyển đều cảm thấy không trôi chảy.

Trương Tiểu Lâm cũng không biết cái này cự ung là cái gì cấp bậc, cũng đã vượt qua Trúc Cơ tu sĩ.

Thú loại đẳng cấp không muốn nhân loại tu sĩ, bình thường không có tu luyện, chỉ là phổ thông dã thú, có huyết mạch truyền thừa xưng là hung thú, hung thú thể nội có tự hành tu luyện truyền thừa, mở linh trí về sau, liền có thể xưng là yêu thú.

Yêu thú chia làm vừa đến Cửu giai, Nhất giai yêu thú tương đương với Luyện Khí kỳ, Nhị giai tương đương với Trúc Cơ kỳ, yêu thú cấp ba tương đương với Kim Đan kỳ tu sĩ, Tứ giai tương đương với Nguyên Anh kỳ tu sĩ, ngũ giai tương đương với Phân Thần tu sĩ, Lục giai tương đương với Cướp biển kỳ tu sĩ, yêu thú cấp bảy tương đương với Hợp Thể kỳ tu sĩ, bát giai yêu thú tương đương với Độ Kiếp kỳ tu sĩ, Cửu giai tương đương với Đại Thừa kỳ tu sĩ.

Yêu thú Nguyên Anh hậu kỳ bắt đầu có thể huyền hóa thành hình người, tu vi càng cao, biến hóa càng hoàn toàn.

Năm Lục giai yêu thú không thể hoàn toàn huyền hóa thành hình người, chỉ là bộ phận thuế biến.

Cự ung cách Trương Tiểu Lâm chỉ ít còn có vài dặm Lộ Viễn, Trương Tiểu Lâm cũng đã không cách nào nhúc nhích, nói rõ yêu thú này chỉ ít đạt đến Nhị giai trở lên.

Cự ung càng ngày càng gần, Trương Tiểu Lâm lại cũng không cách nào đứng thẳng, ngã nhào xuống đất, trong lòng tuyệt đối không sinh ra nửa điểm tâm tư phản kháng.

Chẳng lẽ cứ như vậy bàn giao tại nơi này sao?

Trương Tiểu Lâm không có cam lòng.

Cũng may thần thức vẫn còn, Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, té ra Lý Nguyên Bá Oanh Thiên chùy, chuẩn bị làm đánh cược lần cuối!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Tử Dương phi kiếm

Ngay tại Trương Tiểu Lâm đem Oanh Thiên chùy té ra một nháy mắt, áp lực vô hình lập tức tiêu tán, Trương Tiểu Lâm cảm thấy toàn thân chột nhẹ, lập tức đứng lên, cầm trong tay Oanh Thiên chùy ngược nhìn bầu trời.

Cự ung vẫn tại đỉnh đầu xoay quanh, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy Thức hải đau xót, nhin không được đánh cái lão đảo.

"Tiểu gia hòa, ngươi cùng ta đại ca là quan hệ như thế nào?"

Trương Tiểu Lâm rõ ràng không có nghe được có người nói chuyện, trong đầu lại vô duyên vô cớ xuất hiện như thế một cái cùng loại thanh âm đồng dạng tin tức.

"Ai?" Trương Tiểu Lâm hét lớn một tiếng.

"Không cần như thế lớn tiếng, chúng ta dùng thần thức giao lưu là đủ."

"Ngươi là ai?" Trương Tiểu Lâm hỏi.

"Ta chính là ngươi trên đỉnh đầu sắt cánh đại ung, ta hỏi ngươi, ta đại ca Oanh Thiên chùy, làm sao lại tại trong tay của ngươi?"

"Ngươi đại ca? Ngươi đại ca là ai vậy?"

"Ngươi ngay cả ta đại ca là ai đều không biết? Ta đại ca là Kim Sí Đại Bằng nha, ta nhị ca gọi ngân sí đại điều, ta là sắt cánh đại ung. Đồi này Oanh Thiên chùy chính là ta đại ca Linh khí, mặt trên còn có khí tức của hần, hần ở đâu?"

Trương Tiểu Lâm không hiểu ra sao, cái này chùy rõ ràng là Lý Nguyên Bá vũ khí, làm sao thành Kim Sí Đại Bằng bình khí.

"Ngươi nếu không nói, cũng không cần nói." Cự ung gặp Trương Tiểu Lâm ngây ra như phỗng, đứng tại nơi đó không nhúc nhích, không khỏi cả giận nói.

"Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra nha? Cái này chùy là Đại Đường khai quốc Hoàng đế cao tổ Lý Uyên đại nhi tử Lý Nguyên Bá bình khí."

"Lý Nguyên Bá?"

"Lý Nguyên Bá là Tử Dương chân nhân đệ tử, một thân công phu vô địch thiên hạ."

"Tử Dương chân nhân, vậy liền không có sai, Lý Nguyên Bá hần đáng đáp ra sao?"

"Ta chưa thấy qua, nghe nói xanh xao vàng vọt, cao chừng tám thước, Lực Đại Vô Cùng."

"Tiểu gia hòa, ngươi không nên phản kháng, ta mang ngươi đi lên, có việc hỏi ngươi." Cự ung nói xong, nhào về phía Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm theo lời bất động, mặc cho thiết trảo bắt lấy mình hai tay dâng Không nhi lên.

Cự ung cũng không có bay về phía không trung, mà là hướng về đầm sâu đình thác nước bay đi, xuyên qua thác nước, bên trong thỉnh thoảng một cái cự lớn động phủ.

Cự ung đem Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng để dưới đất, người lập ở bên cạnh hắn.

"Người có chuyện gì?" Trương Tiểu Lâm đem trong tay Oanh Thiên chùy dứt khoát vút trên mặt đất, hỏi.

"Cái kia Lý Nguyên Bá bây giờ ở nơi nào?"

"Hai mươi năm trước liền chết."

Sắt cánh đại ung nghe vậy rung mạnh, nói: "Người nói cái gì? Chết rồi? Làm sao có thể?"

"Ta còn chưa ra đòi, hắn liền đã chết, bị trên trời lôi đánh chết."

"Lôi kiếp?"

"Ta đây liền không biết, nghe nói trên trời lúc sấm đánh, hắn dùng cái này chùy đi sét đánh thần, ngược lại bị lôi đánh chết, cho nên cái này chùy lại gọi Oanh Thiên chùy."

"Người khác vô tri, người một cái tu sĩ, cũng như thế vô tri sao? Người sư phó dạy thế nào người?"

Trương Tiểu Lâm không hiểu ngược nhìn cự ung: "Vậy người nói là chết như thế nào?"

"Độ Kiếp thất bại, Nguyên Thần quy vị."

"Hắn còn chưa có chết?"

"Chết? Ha ha, Kim Sí Đại Bàng chính là bắt tử chi thân, làm sao có thể chết đâu? Huynh đệ chúng ta ba người, đều là bị giáng chức hạ giới, phật Nguyên Thần tiến vào luân hồi, tiếp nhận một thể sinh lão bệnh tử gặp trắc trở mà thôi, đã Độ Kiếp thất bại, chủ định Nguyên Thần quy vị, như năng tu thành chính quả liền tốt, kia chính là nhục thân thành thánh a, bất quá, thượng thiên là sẽ không để cho người nhục thân thành thánh."

Trương Tiểu Lâm cái hiểu cái không, cũng không rõ ràng cái gọi là nhục thân thành thánh đến cùng có bao nhiêu lợi hại.

"Ta cũng sắp quy vị, ha ha." Cự ung thâm khổ cười vài tiếng, Trương Tiểu Lâm nghe ra trong đó bị ai a bất đắc dĩ.

"Ta có thể giúp người cái gì?"

"Người, ha ha ha, đừng đùa." Sắt cánh đại ung bị Trương Tiểu Lâm đùa đều cười: "Người một cái Luyện Khí ba tầng đệ tử, có thể giúp ta cái gì? Không quan trọng, ta đã hơn năm ngàn tuổi, cũng chán sống, cũng nhanh dầu hết đèn tắt, nếu như trong vòng trăm năm đột phá cảnh giới, chỉ có thể quy vị, coi như đột phá, cũng không biết có thể hay không vượt qua lôi kiếp, ngay cả ta đại ca đều chết bởi lôi kiếp, ta Độ Kiếp hi vọng càng là xa vời."

"Nếu là đột phá, thuận lợi Độ Kiếp, có phải hay không lại có thể toả sáng tân sinh?"

"Không tệ, kia chỉ ít còn có năm ngàn năm có thể sống, cái này năm ngàn năm bên trong, đang tìm kiếm hạ Nhất giai đột phá."

"Ta nhìn người tu luyện công pháp rất là bất phàm, người sư phó là ai vậy?"

Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, ám đạo không tốt.

Sắt cánh đại ung cười ha ha một tiếng: "Người yên tâm, các người công pháp liền là cho dù tốt, đối với chúng ta yêu cầu nhất tộc, không có bất kỳ chỗ dùng nào, chúng ta cùng kinh mạch của các người hoàn toàn khác biệt, không có khả năng tu luyện nhân loại công pháp, liền xem như hóa hình cũng không được."

Trương Tiểu Lâm trong lòng một rộng nói: "Ta sư phó chỉ là một cái đạo sĩ mà thôi, vừa mới Trúc Cơ."

"A, các người nhân loại muốn đắc đạo, vậy thì càng thêm khó khăn, các người tuổi thọ không dài, Trúc Cơ tu sĩ, cũng bất quá chỉ là mấy trăm năm thọ mệnh, muốn tới Kim Đan mới có một ngàn năm, thôi thôi, người nhìn ta, mấy ngàn năm không ai theo giúp ta tán gẫu qua ngày, vậy mà nói nhiều như vậy, người đã đến đến đại ca bình khí, chúng ta cũng coi như hữu duyên, thanh phi kiếm này ta giữ lại cũng vô dụng, liền tặng cho người đi, mặt khác, cái này cùng lông vũ người nhận lấy, thua Nhập Linh khí, có thể bay đi, cũng có thể tìm người luyện chế thành một kiện Đê giai phi hành Pháp Khí, có chút ít còn hơn không đi. Không có ý tứ, ngra của người bị ta đương điểm tâm, liền đền bù người những này đi."

Sắt cánh đại ung nói xong, một thanh hiện ra lam quang phi kiếm cùng một chi màu nâu xám lông vũ lơ lửng tại trước mắt của hắn.

"Tiền bối, vô công bất thụ lộc, như thế quý báu đồ vật, không được nha?"

"Nhận lấy đi, không cần nói nhiều, cái này đồ vật ta cũng không có tác dụng gì, ta bay lên so cái này nhanh hơn, đơn thuần gân gà, ngươi nhanh đi sang một bên luyện hóa hân, kiếm này cũng là Từ Dương chân nhân luyện, là có thể thăng cấp, phẩm cấp không thấp, ngươi có thể làm bản mệnh Pháp Khí sử dụng."

"Ta năng luyện hóa sao?"

"Yên tâm, đây là vật vô chủ, nhỏ lên huyết là được, ngươi ở chỗ này tu luyện một phen, chỉ cần đột phá đến Luyện Khí bốn tầng, liền có thể ngự kiếm phi hành."

"Tại hạ vừa mới đột phá Luyện Khí ba tầng không lâu, chỉ sợ là để tiền bối thất vọng."

"Ngươi lại dụng tâm tu luyện, ta giúp ngươi đột phá một cái tiểu cảnh giới vẫn là dễ dàng, bất quá tu đạo một đường, chính là nghịch thiên hành sự, cần ổn đánh ổn đàm, không thể có nửa điểm mưu lợi, chỉ có đem cơ sở làm chắc, mới có hi vọng vượt qua lời kiếp." Sát cánh đại ung nhìn chăm chăm Trương Tiểu Lâm: "Còn không mau đi."

Trương Tiểu Lâm nghe vậy, lập tức ngồi xếp bằng ngồi xuống, dẫn động chân nguyên, tiến vào vòng ngã chi cảnh.

Bỗng nhiên, một cỗ cường đại linh khí xông vào kinh mạch bên trong, Trương Tiểu Lâm biết là sát cánh đại ung đang giúp mình, vội vàng ngưng thần tĩnh khí, dẫn đạo cỗ này linh khí tiến vào trong đan điền, phóng tới kinh mạch toàn thân.

Luyện Khí ba tầng sơ kỳ, Luyện Khí ba tầng trung kỳ, Luyện Khí ba tầng hậu kỳ, tu vi một đường tiêu thăng, rất nhanh tới Luyện Khí ba tầng Đại viên mãn chỉ cảnh.

Răng rắc một tiếng vang nhỏ, bình cảnh đột phá, cuối cùng đã tới Luyện Khí trung kỳ.

Trương Tiểu Lâm lĩnh đài một mảnh thanh minh, thần thức đột nhiên lớn mạnh hơn hai lần, thần thức diện tích che phủ tích chí ít đạt tới ba dặm phương viên.

Linh khí còn tại liên tục không ngừng tiến vào thể nội, Trương Tiểu Lâm biết đây là sát cánh đại ung giúp mình củng cố tu vi, bởi vậy cũng không có đình chỉ, tiếp tục tu luyện, thăng đến tu vi vững chắc tại Luyện Khí bốn tầng sơ kỳ, cái này mới chậm rãi thu công.

Đứng dậy, Trương Tiểu Lâm đối sát cánh đại ung sâu thi cái lễ, cảm tạ hân truyền công tặng kiếm.

"Đừng lè mè, tranh thủ thời gian luyện tập ngự kiếm chi thuật đi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Ngự kiếm chi thuật

Ngự kiếm phi hành pháp quyết, tại Thanh Nang pháp quyết trụ cột bên trong có, Trương Tiểu Lâm đột phá Luyện Khí ba tầng về sau, lúc đầu chuẩn bị tại mình trong tiểu viện tu tập các loại pháp thuật, không đoán đến Võ Chiêu gặp nạn tin tức, đành phải tạm thời để ở một bên.

Ngự kiếm chi thuật cũng không khó, thuộc về mỗi cái tu sĩ bắt buộc cơ sở pháp thuật, tại cơ sở pháp thuật ngự vật thuật một loại.

Đầu tiên, luyện hóa phi kiếm của mình, để nhân kiếm hợp nhất, lấy thần thức chỉ huy phi kiếm phi hành.

Tại mình thần thức phạm vi bên trong, phi kiếm tốt giống cánh tay mình kéo dài.

Nhỏ máu nhận chủ về sau, phi kiếm vậy mà có thể thu nhập mình trong đan điền tiến hành ôn dưỡng, sử dụng tùy tâm sở dục, ngược lại là mười phần thuận tiện.

Nhìn thấy phi kiếm trong động bên trên bay xuống vọt, Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng.

Sát cánh đại ung khinh thường nhìn xem Trương Tiểu Lâm, cũng im lặng.

Thuần thực phi kiếm về sau, Trương Tiểu Lâm bắt đầu ngự kiếm phi hành, tâm niệm vừa động, phi kiếm tự động ra hiện tại bàn chân, linh khí rót vào trong phi kiếm, phi kiếm lập tức lam quang đại thịnh, chờ Trương Tiểu Lâm bay lên.

Đột nhiên bay lên, tốc độ quá nhanh, Trương Tiểu Lâm đứng không vững một cái ngã lộn nhào mới ngã xuống đất.

Luyện mấy lần, mặc dù thuần thục một chút, vẫn như cũ không cách nào phi hành.

Trải qua xuống tới, đã là thờ hồng học, chân nguyên hao hết.

"Người sư phó liền không có dạy người một chút võ kỹ cùng thân pháp sao? Nhìn thân pháp của người, cùng phổ thông anh nông dân không sai biệt lắm."

"Không có, sư phó chỉ dạy ta tu luyện công pháp, cùng một chút trị bệnh cứu người y thuật."

"Đáng tiếc ta phi ưng nhất tộc, không có thích hợp người thân pháp, đều là một chút không trung vật lộn chi thuật, nhưng là, người dạng này dùng linh lực khống chế phi kiếm là không được, quá tốt chân nguyên, chỉ có thể dùng thần thức, dụng ý không dùng sức, dùng linh khí khống chế mặc dù khí thể bằng bạc, nhưng người điểm này linh khí có trải qua ở? Hai lần liền tiêu hao sạch sẽ, thần thức ngự kiếm, mới có thể tinh chuẩn, vững vàng, không cần tiêu hao quá nhiều linh lực."

Dụng ý không dùng sức, dùng thần thức ngự kiếm, cũng chính là ý niệm ngự kiếm.

Thật sự là hiểu ra nha!

Ta làm sao lại nghĩ không ra đâu?

Tại sát cánh đại ung chi điểm, Trương Tiểu Lâm không lâu liền hoàn toàn thuần thục phi kiếm tính năng, rốt cục có thể hào không phí sức ngự kiếm phi hành.

"Nếu như là đường xá xa xôi, người liền không cần ngự kiếm phi hành, như thế quá phí sức, người có thể dùng ta đưa cho người kia cái lông chim, người có thể nằm ở phía trên, hoặc là ngồi ở phía trên một bên tu luyện một bên phi hành, chỉ cần cực ít linh lực là được, nếu như có thể lấy được linh thạch, thả một viên linh thạch có thể bay đi số ngàn dặm. Tốc độ mặc dù so ra kém ngự kiếm, ngược lại là dùng ít sức."

Trương Tiểu Lâm thu hồi phi kiếm, đem lông vũ cũng tế luyện một phen, không lâu liền quen thuộc khống chế sát cánh đại ung lông vũ phương pháp.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm học xong ngự kiếm phi hành, sát cánh đại ung biết Trương Tiểu Lâm lập tức liền muốn rời khỏi, lại có mấy phần không bỏ chi ý, cũng khó trách, bốn năm ngàn năm đến, không có bất luận kẻ nào tới qua nơi này, nhất là tu sĩ, năng kết bạn Trương Tiểu Lâm, cũng là một trận duyên phận.

"Tiền bối, ta làm xong việc lập tức tới ngay nhìn người."

"Không cần, ta lập tức liền muốn bế quan, bế một lần quan nhiều thì mấy trăm năm, ít thì mấy tháng, ngược lại là người nếu như đừng phải có yêu thú nội đan, có thể lưu ý một chút, cái này đối với ta đột phá rất có ích lợi, chúng ta không muốn nhân loại, có thể luyện chế đan dược, chúng ta tu luyện chỉ có thể dựa vào mình, yêu thú nội đan là duy nhất có thể lấy tăng cường thực lực chúng ta, đột phá cảnh giới đồ vật."

"Yêu thú nội đan? Loại này đồ vật đồng dạng tại nào địa phương có?"

"Được rồi, ta quên người ngay cả Nhất giai yêu thú đều đánh bắt quá, nội đan ít nhất phải Tam giai trở lên yêu thú mới có, tương đương với nhân loại Kim Đan, cái này trong vòng trăm năm, người không có thể đột phá Kim Đan, ta lại không thể rời đi nơi này, coi như biết một chút nội đan tin tức cũng vô dụng."

"Tiền bối người vì sao không thể rời đi nơi đây?" Trương Tiểu Lâm không hiểu chút nào nói.

"Cái đầm nước này người trông thấy đi? Bên trong Âm Sát chi khí cực nặng, khẳng định có bảo vật gì ở bên trong, nhưng là bằng vào ta trước mắt tu vi, căn vốn không pháp xâm nhập trong đó, ta chính là dựa vào hấp thu những này Âm Sát chi khí, mới có hạnh tu luyện tới hiện tại cảnh giới này, Âm Sát chi khí chính là chí âm chi khí, ta nếu như ra ngoài, phía ngoài dương cương chi khí chắc chắn làm thực lực của ta sẽ tổn hao nhiều, có lẽ mấy trăm hơn ngàn năm đạo hạnh liền không có."

Học xong ngự kiếm phi hành, đột phá đến Luyện Khí bốn tầng, Trương Tiểu Lâm bùi ngùi mãi thôi, lúc đầu rơi xuống vách núi, cửu tử nhất sinh, không nghĩ tới nhân họa đắc phúc.

Trương Tiểu Lâm cảm thấy có chút đói khát, trong bụng ục ục vang lên.

Sát cánh đại ung bên cạnh thức hẩn đi mau: "Người còn không có đạt tới Tị Cốc cảnh giới, vẫn là đi mau đi, đã ba ngày không có ăn đồ vật, cũng khó trách người đói bụng."

"Ba ngày rồi?" Trương Tiểu Lâm kinh hãi.

"Thế nào, người còn không biết?"

Trong động không có ánh nắng, một người một ung hoàn toàn dựa vào thần thức giao lưu, không nghĩ tới bất tri bất giác, ba ngày đi qua.

"Tiền bối, xin từ biệt, tại hạ vốn là lên núi cứu người, nhất định phải lập tức đi, ngài nói nội đan, ta nhất định hết sức nghĩ biện pháp."

"Đi thôi đi thôi, nội đan sự tình, không nên cưỡng cầu, hết thấy tùy duyên là đủ." Sát cánh đại ung vừa nói, một bên hướng động phủ chỗ sâu đi, đại khái là chuẩn bị bế quan đi.

Trương Tiểu Lâm nhìn đã đi xa đại ung, cúi mình vái chào xá một cái, liền ngự kiếm bay lên sơn phong.

Phục Ngưu sơn kéo dài mấy trăm dặm, trên núi xa ngút ngàn dặm không có người ở, vừa vặn thích hợp Trương Tiểu Lâm ngự kiếm phi hành, dù sao tại trên quan đạo phi hành, nếu như bị người nhìn thấy, vẫn là quá mức kinh thế hãi tục.

Vừa học được ngự kiếm, Trương Tiểu Lâm ngửa ngáy trong lòng, ngự kiếm trong núi xuyên đến mặc đi, một mặt tìm kiếm sào huyết, một mặt quen thuộc ngự kiếm chỉ thuật, ngược lại là nhất cử lưỡng tiện.

Hiện tại thân thức đã đạt đến ba dặm có thừa, tìm tòi liền dễ dàng nhiều.

Tìm tòi mấy chục dặm, đừng bảo là người, liền là một con thỏ đều không có nhìn thấy, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị đánh cái dã vật đồ chơi đều không có biện pháp, chợt nhớ tới, chung quanh nơi này hơn trăm dặm hẳn là đều thuộc về Lạc Ứng giản phạm vi, nhiều như vậy điều hầu mỗi ngày đến ăn đồ vật, nơi nào còn có dã vật nha.

Nghĩ đến nơi này, không khỏi tăng nhanh tốc độ, hướng quan đạo phương hướng mà đi, cả cá nhân tựa như một đạo thanh quang, lóe lên liền biến mất.

Phục Ngưu sơn hạ chính là Trường An đến Nam Dương quan đạo, mấy chục dặm địa trong nháy mắt tức đến.

Trương Tiểu Lâm tìm một cái vắng vẻ địa phương, nhanh chóng hạ xuống tới, không nghĩ tới vẫn là bị người thấy được.

"Trời ạ, ta nhìn Kiến Thần tiên, trên trời có người đang bay đâu?"

"Chỗ nào? Người nhất định là hoa mắt đi."

"Thật nhìn thấy, một cá nhân đứng tại không trung, thoáng một cái đã qua, giống như rơi xuống." Người kia dụi dụi con mắt, trời đi đâu có người, chim đều không có một cái nào.

"Ha ha, nhất định là tối hôm qua bị tẩu từ mớ rỗng, thậm chí hoa mắt."

Người chung quanh cười to không ngừng, người kia trên mặt nóng lên, lại dụi dụi con mắt, cũng mười phần hoài nghi có phải hay không hoa mắt, thất thần.

Trương Tiểu Lâm nghe được bọn hắn nói, mỉm cười, bất động thanh sắc từ bên cạnh bọn họ đi qua, nhìn thấy cách đó không xa có một nhà tửu lâu, liền bước nhanh đi đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Dê xương hí Úy Trì

Tối gần tuổi ba mươi, trên quan đạo khắp nơi có thể cảm giác được một chút năm vị, cửa tửu điếm cũng phủ lên đèn lồng đỏ.

Cũng chính là bởi vì sắp hết năm, con đường này bên trên cũng càng ngày càng không thái bình, mặc dù quan phủ có người đặc biệt viên tại con đường này bên trên tuần tra, nhưng mọi người biết, kia chỉ bắt quá làm dáng một chút mà thôi, không có người trồng cây vào quan phủ có thể đem vùng này đến nạn trộm cướp thanh trừ hết.

Trương Tiểu Lâm đã đói đến cái bụng dán lên xương sống lưng, không kịp chờ đợi đi vào quán rượu, trong góc tìm một cái gần cửa sổ vị trí ngồi xuống, lớn tiếng nói: "Một đầu đùi dê, rau xào thịt, thịt dê của bánh bao không nhân hai bát, một cân rượu ngon."

"Được rồi." Tiểu nhị lên tiếng, liền đi chuẩn bị, chỉ chốc lát, một đầu thom ngào ngọt đùi cừu nướng đã bùng lên.

Gần trưa rồi, quán rượu người càng ngày càng nhiều, lúc này, một cỗ màu đỏ xe ngựa nhỏ ngừng trong sân, Trương Tiểu Lâm xem xét, nguyên lai xe

ngựa còn có thể làm như thế tinh xảo! So với hoàng cung xe ngựa màu vàng óng, chiếc xe ngựa này tiểu xảo tinh xảo, mỗi một khối vật liệu gỗ phía trên, đều có tinh mỹ điêu khắc hình dáng trang sức, toàn bộ xe ngựa hiện lên màu hồng phấn, không nhuộm bụi trần, tinh mỹ tuyệt luân, liền ngay cả xe kéo ngựa, cũng là toàn thân tuyết trắng, không có một cây tạp sắc.

Như thế tinh mỹ xe ngựa, xem xét liền biết là quan lại nhân gia ngàn vàng cười xe ngựa.

Quả nhiên, màn xe nhấc lên về sau, ba cái nữ tử từ trong xe xuống tới.

Trong đó hai cái xem xét mặc liền biết là nha hoàn, vịn một cái tuổi trẻ nữ tử ước mười bốn mười lăm tuổi quang cảnh, dáng người cao gầy, dáng điệu uyển chuyển, mi thanh mục tú, ngược lại là một cái không tề mỹ nhân bại hoại.

Đường triều người mười bốn mười lăm tuổi liền nhiều kết hôn sinh con, bởi vậy, Trương Tiểu Lâm đến thế giới này về sau, phạm là nhìn thấy vóc người đẹp nữ tử, tuyệt đại đa số đều là thiếu phụ, cái này tên nữ tử nhìn qua tuổi không lớn lắm, vẫn là thiếu nữ quần áo, bộ ngực lại có một chút quy mô.

Nữ tử tiến cửa hàng, liền đưa tới chúng nhân chú mục, dù sao nữ tử xuất đầu lộ diện không nhiều, nhất là như loại này xinh đẹp như hoa thiếu nữ, càng là mười phần hiếm thấy.

"Chường quý, đến một cái gian phòng." Tiểu nha hoàn vào cửa liền reo lên.

"Thật xin lỗi, bản điểm không có phòng, tiểu điểm ven đường mà thôi, không có dự bị phòng." Chường quý chính là cái nhân tinh, nhìn mặt mà nói chuyện, tự nhiên biết đó là cái không chọc nổi chủ, liền vội vàng đứng lên tự mình tiếp đãi.

"Tiểu Hà, được rồi, tùy tiện ăn một chút, còn muốn đi đường đâu."

"Đây là cuối cùng một cái bàn, tranh thủ thời gian ngồi xuống, đừng để người chiếm trước." Chường quý thấp giọng nói.

Tiểu thư vừa dứt tòa, chợt nghe ngoài cửa tiếng chân đồm đồm, cửa sân hô to một tiếng: "Chường quý, năm mươi cái thịt bánh bao, mười cân thịt bò, mười cân rượu ngon, nhanh lên chuẩn bị, ăn xong muốn đuổi đường đâu." Vừa dứt lời, tiến tới một cái giống như cột điện hán tử, toàn thân đen, sau lưng hai cái tùy tùng.

Động tác thật nhanh! Vừa mới nghe được tiếng vó ngựa còn tại trên quan đạo, lập tức người đã tiến vào cửa hàng.

Chường quý chau mày, vội vàng tiến lên nói: "Khách quan, không có ý tứ, tạm thời không có chỗ ngồi, nếu không, ngài trước chờ một lát, lập tức an bài cho ngài."

"Ngươi nói cái gì? Không có chỗ ngồi? Lập tức cho bản tọa đưa ra một tịch đến, nếu không, phá hủy ngươi cái này tiệm nát tử."

"Khách quan, thật thật có lỗi nha, tới đều là khách, mọi thứ luôn có cái tới trước tới sau chỉ tự đi."

Mặt đen đại hán bỗng nhiên trông thấy vừa mới ngồi xuống còn chưa kịp gọi món ăn ba tên nữ tử, lập tức đi tới, nghênh ngang ngồi xuống nói: "Vị này tiểu nương tử, chúng ta liêu bàn đi, ngươi đơn, gia cho mua, ngươi cứ việc gọi đồ ăn chính là."

Tiểu thư một tay mặt mũi, đại mi nhíu chặt. Bên cạnh hai tên nha hoàn thấy một lần, chỉ vào mặt đen đại hán nói: "Ngươi cái này tên lỗ mãng, làm sao như thế không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, hử là nhìn ta Lũng Tây Lý gia dễ khi dễ hay sao?"

Một câu Lũng Tây Lý gia, đám người hít sâu một hơi, đây chính là thiên tử gia môn nha!

Hán tử mặt đen còn chưa kịp mở miệng, bên cạnh một cái tùy tùng nói: "Lũng Tây Lý gia làm sao rồi? Rất ngu sao? Đây là ta Úy Trì công tử, hoàng tử công chúa gặp, còn muốn cho ba phần đâu!"

Úy Trì gia!

Đám người lại là giật mình, Úy Trì cung chính là khai quốc người có công lớn, là đương kim hoàng thượng ân nhân cứu mạng. Điều không phải là dễ trêu chủ a!

"Tiểu Hà, chúng ta đi!" Lý tiểu thư vỗ bàn một cái, đứng người lên liền đi.

"Tiểu nương tử, chờ đi nha, bởi Úy Trì đại gia uống một chén lại đi nha."

Lý tiểu thư lập tức mặt mũi tràn đầy Phi Hồng, cúi thấp đầu, không biết làm sao, ngược lại là cái kia gọi Tiểu Hà nha hoàn mười phần mạnh mẽ, hai tay chống nạnh nói: "Ngươi đừng muốn khinh người quá đáng."

"Liền khinh ngươi, thì phải làm thế nào đây?" Úy Trì công tử cũng đứng lên, hai tên tùy tùng thấy một lần, riêng phần mình tiến lên một bước, chặn ba tên nữ tử đường lui.

Trương Tiểu Lâm ngồi tại một cái không chút nào thu hút nơi hẻo lánh bên trong, mắt thấy phát sinh hết thảy, cái này Úy Trì công tử vậy mà không thêm nói đạo lý, như thế hoàn khổ, sẽ chỉ lấy mạnh hiếp yếu, khó trách Úy Trì gia Đệ tam tức suy tàn.

Nhìn thấy Lý gia tiểu thư đáng vẻ đáng yêu, Trương Tiểu Lâm bây giờ nhìn không nổi nữa, khoát tay, vận dụng vừa mới học được ngự vật thuật, một cây đũa dê xương rời khỏi tay.

Lúc này Úy Trì công tử đưa lưng về phía Trương Tiểu Lâm, mà Trương Tiểu Lâm lúc này làm được nơi hẻo lánh bên trong, người khác căn bản chú ý không đến.

Chỉ gặp một đạo bạch quang phóng tới cửa đại sảnh, bỗng nhiên quay đầu, nhào một tiếng, cắm vào Úy Trì công tử trong miệng.

Cái này cùng dê xương cốt là Trương Tiểu Lâm găm xong đũa dê xương lưu lại, chừng tiểu hài lớn bằng cánh tay, một mực đâm đến yết hầu trong mắt đi.

Úy Trì công tử lập tức ngăn chặn hô hấp, con mắt trừng đến căng tròn, khoa tay múa chân lấy về mấy lần, phù phù một tiếng giữa mặt ngã trên mặt đất.

Hai tên tùy tùng lập tức gấp, luống cuống tay chân, dùng sức rút ra dê xương cốt, rất lâu, Úy Trì công tử mới thuận qua khẩu khí này đến, miệng đầy răng lại toàn bộ đánh gãy, rơi đầy đầy đất.

Thừa dịp hai cái tùy tùng cứu giúp Úy Trì công tử thời khắc, Lý gia tiểu thư biết có cao nhân tương trợ, liền nhìn quanh một chút bốn phía, mang lên hai tên nha hoàn vội vàng rời đi.

Úy Trì công tử đã được như nguyện, cướp được một cái chỗ ngồi, một ngụm rằng lại không, cái này bỗng nhiên com trura không nói gì hường không dùng được.

"Là ai không mở to mắt? Cho lão tử đứng ra." Một cái tùy tùng nhảy lên chân kêu lên.

Úy Trì công tử mặc dù đọc, lại cũng không ngốc, biết gặp cao nhân, vội vàng kéo lại tùy tùng, ra hiệu về trước đi.

Một tên tùy tùng vội Úy Trì đi ra khách sạn, một tên khác lại chưa có lấy lại tinh thần đến, còn tại hùng hùng hổ hổ nói: "Đừng để ta biết ngươi là ai, có bản lĩnh đứng ra, rút đầu Ô Quy đồng dạng, đánh lên có gì tài ba. . . . Ai u. . . ."

Chỉ gặp ngoài cửa sổ bỗng nhiên bay tới một đôi đũa, trực tiếp cắm vào tên này người hầu cong gối ủy bên trong trên huyết, đầu đũa vậy mà từ xương bánh chè bên trên thấu ra.

Cái này tùy tùng lập tức quỳ rạp xuống đất, không thể dậy được nữa, đoán chừng đời này chỉ có thể nằm ở trên giường.

Lần này tất cả mọi người nhìn thấy, tùy tùng đưa lưng về phía cửa sổ, hai chiếc đũa từ ngoài cửa sổ xuyên qua giấy cửa sổ, đâm vào tùy tùng cong gối.

Đũa là cây trúc chế thành, cũng không sắc bén, mà lại rất dễ bẻ gãy, lại có thể đâm xuyên đầu gối, thực sự để cho người ta khó có thể tin,

Trương Tiểu Lâm com nước xong xuôi liền vội vàng đi, chỉ có tiểu nhị thu thập bàn của hắn lúc, nhìn thấy trên bàn thiếu một cái đũa dê xương cùng một đôi đũa, như có chút suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Vương Đạo chỉ khí

Lại nói Võ Chiêu gặp Cát Hải mười tên hộ vệ dục huyết phản chiến mà chết, hai tên thiếp thân dong nương thảm tạo tai vạ bất ngờ, nội tâm buồn giận gặp nhau, tuy là nghiêng răng nghiêng lợi, lại không có rơi một giọt nước mắt, biểu hiện trên mặt lại là một mặt xanh xám lãnh nhược Hàn Sương, Gia Cát Anh bọn người thấy một lần phía dưới, không chịu được rung mình một cái.

Chư Vô Định âm thầm lấy làm kỳ, những nữ nhân khác bị bắt tiến đến về sau, hoặc là tìm cái chết, khóc suốt suốt, hoặc là thất kinh, có chút dứt khoát dọa ngắt, giống nàng như thế một cái mười hai mười ba tuổi nữ oa tử, trấn định như thế tự nhiên, gần như không tồn tại.

Son trại ước chừng hơn hai trăm người, cơ hồ toàn bộ là một chút cao lớn thô kệch hán tử, Gia Cát Anh tốt không dễ dàng tại phòng bếp tìm một cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân, để nàng mang Võ Chiêu hạ đi nghỉ ngơi.

Son trại điều kiện đơn sơ, nhưng là bốn cái đầu lĩnh nhà ở vẫn là ra dáng.

Phụ nhân đem Võ Chiêu mang vào Gia Cát Anh gian phòng, liền lui ra ngoài.

Căn bản không cần muốn khóa cửa, đừng nói cái này son trại bên ngoài toàn bộ là son tặc, liền xem như để chính người xuống núi, một cái không quen thuộc người cũng ra không được, nhất định sẽ mê thất tại phụ cận trên ngã ba.

Nhìn thấy phía ngoài lâu la cửa vui mừng hơn hờ, từng cái bưng chén rượu chúc mừng Gia Cát Anh thu một cái áp trại phụ nhân, Võ Chiêu có chút tâm phiền ý loạn, nhắc tới cũng kỳ, chỉ cần trong lòng xuất hiện một chút táo bạo, trên cổ khuyên tai ngọc liền sẽ phát ra quang mang nhàn nhạt, Võ Chiêu lập tức liền thanh tỉnh, biến đến vô cùng tỉnh táo cùng yên ổn.

Gia Cát Anh chuẩn bị cho nàng nửa cái gà rừng, một chén com, bởi vì cận vệ chết, lúc đầu không có gì khẩu vị, Võ Chiêu lại ép buộc mình ăn một điểm đồ vật.

Thăng đến Minh Nguyệt dâng lên, toàn bộ trại mới bắt đầu yên tĩnh.

Nghe được thang lầu gỗ đập đập thanh âm, Võ Chiêu trong lòng cũng đi theo đập đập nhảy lên, một tiếng cọt kẹt, cửa phòng bị trực tiếp phá tan, Võ Chiêu trong lòng cũng dạt trào lên một tiếng rung động run một cái, nhìn lại, Gia Cát Anh trên mặt đỏ rùng rục, lao đảo đi đến.

"Hắc hắc, đẹp, mỹ nhân." Gia Cát Anh trở tay đem cửa phòng đóng lại, chậm rãi ngẩng đầu.

Võ Chiêu ngồi tại bên cạnh khay trà, bên cạnh chính là một ngọn đèn dầu, dưới ánh đèn lơ mờ, phảng phất một cái xinh đẹp tuyệt trần tiên nữ, tại một mảnh màu vàng nhạt trong vàng sáng ngồi ngay thẳng, mông lung, lại tản mát ra một cổ thần thánh không thể xâm phạm thánh khiết chi khí.

Gia Cát Anh thất tha thất thểu đi đi qua, tay vừa mới chạm đến luồng hào quang màu vàng kia, bỗng nhiên giật mình rùng mình một cái, tỉnh rượu hơn phân nửa.

Trùng to mắt nhìn kỹ, thế này sao lại là cái gì mỹ nhân? Rõ ràng là mình mẹ già!

Gia Cát Anh dụi dụi con mắt, tại nhìn thoáng qua, không sai! Đúng là mình mẹ già, cầm trong tay sợi đăng, một mặt uy nghiêm nhìn mình lom lom.

Lần này, hẳn liền toàn bộ tỉnh, vội vàng quỳ rạp xuống đất, dùng sức dập đầu.

Dập đầu liền tiếp mười cái khấu đầu, cảm giác càng ngày càng mơ hồ, Gia Cát Anh phảng phất về tới khi còn bé, mẫu thân mang theo hắn trong đất làm việc, mẫu thân công hắn tại bên cạnh giếng múc nước, mẫu thân nhẹ nhàng hừ phát nhạc thiếu nhi, dưới ánh đèn may may vá vá.

Võ Chiêu ngạc nhiên nhìn xem quỳ trên mặt đất dập đầu như già tới hai đại vương, không biết hắn trong hồ lô muốn làm cái gì.

"Mẫu thân, hài nhi bất hiếu..." Gia Cát Anh một bên dập đầu, một bên khóc rống rống.

Võ Chiêu hừ một tiếng, vừa bực mình vừa buồn cười, nguyên lai say thành dạng này, thế mà đem mình làm mẫu thân hắn.

Gia Cát Anh một bên gặm lấy đầu, đột nhiên nhớ tới, mẹ của mình không phải đã chết rồi sao? Chết đều nhanh hai mươi năm, không khỏi ngẩng đầu nhìn kỹ, dưới ngọn đèn điện lại là một cái thanh thuần tuyệt mỹ nữ hài.

Xem ra là mình hoa mắt, vội vàng đứng người lên, chuẩn bị đi qua ôm nàng, tay vừa tiếp xúc đến kia phiến mông lung tia sáng màu vàng, mỹ nhân bỗng nhiên lại biến thành mẫu thân, một mặt uy nghiêm ngồi tại nơi đó, con mắt nhìn hắn chăm chăm.

"Má ơi, có quý nha! !" Gia Cát Anh lộn nhào, chạy ra ngoài.

"Có quý? Ta xấu như vậy sao?" Võ Chiêu hơi nghi hoặc một chút.

Viên Thiên Cương cho Võ Chiêu ngọc phù, thuộc về Cao giai khử tà Bình An phù, không riêng nhưng để phòng ngự công kích, còn có thể bình tâm an thần, có thể gọi lên đối thủ nội tâm thiện lương nhất một mặt, nhân chi sơ tính bổn thiện, năng kích phát một cái hung đồ chôn giấu ở đáy lòng tối thiểu nhất kia một tia thiện ý.

Nguyên bản đối với lòng mang ác ý người, ngọc phù này nhiều nhất cũng chỉ có thể để bình tâm, để cho người ta không sinh ra nửa điểm dục niệm cùng ác ý, nhưng Võ Chiêu cũng không phải người thường, trong cơ thể của hắn có một cổ Vương Giả chi khí, liền giống với Lý Thế Dân trên người có một cổ hoàng khí đồng dạng, kia là Thiên Uy, bên trên thiên phú cho một loại Tiên Thiên khí tức.

Võ Chiêu trên thân cổ này Vương Đạo chi khí, không ngừng tắm bổ ngọc phù, để khỏi này khử tà bình an ngọc phù thăng cấp, chẳng những để cho người ta không sinh ra nửa điểm tà niệm, còn có thể máy ảnh nhiễu loạn người khác thần chí.

Gia Cát Anh giết người như ngóe, việc ác bất tận, nếu như nói trong lòng của hắn còn có một chút xíu thiện ý, cái kia chính là đối mẫu thân hắn hiếu thuận, bởi vậy, một khi tiếp xúc đến cái này ngọc phù phát ra ánh sáng nhu hòa, hắn sinh ra ảo giác, liền là mẹ của hắn.

Chư Vô Định gian phòng ngay tại Gia Cát Anh bên cạnh một xa hai trượng chỗ, hắn cũng vừa mới đi vào, còn không có chìm vào giấc ngủ, chợt nghe Gia Cát Anh quỳ khóc sùi gào, không khỏi hơi kinh ngạc, liền khoác lên y phục ra.

Trong viện ánh trăng mông lung, Gia Cát Anh lộn nhào từ trên thang lầu lăn xuống dưới.

Chư Vô Định vội vàng đi ra phía trước, đỡ lên Gia Cát Anh nói: "Nhị đệ, nguoi tỉnh, làm sao rồi?"

Gia Cát Anh hô hấp dồn dập, đứt quãng nói: "Gặp quý, gặp quý."

Chư Vô Định bỗng nhiên đập trán của hắn một chút nói: "Nơi đó có cái quý gì? Nguoi tỉnh!"

Gia Cát Anh một dụi mắt, thấy là Chư Vô Định, ôm chặt lấy hắn nói: "Đại ca... ."

Nghe được Gia Cát Anh giảng, Vô Chiêu biến thành mẫu thân hắn chuyển thể, Chư Vô Định kỳ quái nói: "Nguoi có phải là uống nhiều hay không, con mất bỏ ra?"

"Không phải, ta rất thanh tỉnh đâu."

"Đi, đi lên xem một chút."

"Ta không đi, đại ca, muốn đi nguoi đi."

Chư Vô Định bất đắc dĩ lắc đầu, một mình một cá nhân đi lên thang lầu, đẩy cửa phòng ra tiến đến.

Vô Chiêu vẫn như cũ ngồi dưới ánh đèn, không nhúc nhích, thần sắc đờ đẫn.

"Vũ cô nương, nguoi không sao chứ?" Chư Vô Định đến gần trước nguoi, nhẹ giọng hỏi.

Vô Chiêu lạnh lùng nhìn xem hắn, không nói một lời.

Chư Vô Định mới vừa đi tới dưới ánh đèn, trước mắt chợt phát sinh dị tượng, Vô Chiêu thân ảnh bỗng nhiên trở nên cao to, bùng nổ tại nơi đó, như là một tôn Phật tượng.

Nói đến tương đối buồn cười, Chư Vô Định giết nguoi như ngóe, lại tin nhất Phật, mỗi lần giết nguoi về sau, đều muốn đến Phật đường sám hối nửa ngày, còn thường xuyên mời hòa thượng vì nguoi chết siêu độ vong hồn, ý đồ giảm bớt tội lỗi của mình.

Xem xét Vô Chiêu thân ảnh, lại là mình thường xuyên cúng bái Quan Âm giống, không khỏi kinh hãi, vội vàng quỳ xuống đất dập đầu.

Vô Chiêu triệt để mộng, hai cái núi đại vương, rõ ràng đều là dạng này, chẳng lẽ đều say?

Chư Vô Định dập đầu mấy cái, trong lòng lại có so đo, cái này nữ tử bất phàm, Bồ Tát che chở nàng đâu.

Xuống lầu về sau, không hề nói gì, lôi kéo Gia Cát Anh đi tới gian phòng của mình: "Nhị đệ, cái này Vô gia tiểu nương tử nguoi cũng đừng nghĩ cách, không riêng như thế, ta còn phải hảo hảo bảo hộ nàng, nàng không là phạm nhân."

Gia Cát Anh lập tức biểu thị đồng ý, trò cười! Cái này nữ tử một cận thân liền biến thành mình mẫu thân bộ dáng, chỗ nào còn có thể ra tay nha?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Hắc Hổ bang

Trương Tiểu Lâm từ khách sạn ra, tìm cái không ai địa phương, ngự kiếm tại trong rừng cây xuyên thẳng qua, hắn thần thức đã đạt đến ba dặm phương viên, thần thức tự nhiên bao trùm, trong rừng cây một ngọn cây cọng cỏ, đều nắm trong tay bên trong, bởi vậy căn bản không sợ bị nguoi phát hiện.

Ngự kiếm chi thuật càng ngày càng thuần thực, lúc bắt đầu chỉ là tại trên đường núi xuyên thẳng qua, theo thần thức cùng phi kiếm càng ngày càng ăn ý, vậy mà có thể tại cây cối trong khe hở tự do bay lượn, cao thấp nhanh chậm cũng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, cho dù là cao tốc phi hành đột nhiên dừng lại, cũng không có bắt đầu loại kia quán tính tác dụng dưới hướng về phía trước nghiêng cảm giác, cả cá nhân đã cùng phi kiếm hòa thành một thể.

Bỗng nhiên, thần thức cảm ứng được phía trước cách đó không xa có nguoi.

Trương Tiểu Lâm ngự kiếm rơi xuống, phi kiếm lập tức tự động tiến vào Trương Tiểu Lâm thể nội, thể mà không có một tia khó chịu.

Lại là một cái tiểu phu mang theo một cái tám chín tuổi hài tử, tiểu phu khoảng bốn mươi tuổi, vác trên lưng lấy một bó lớn cành khô.

Tiểu hài rất là hoạt bát, một nhìn thấy trên đất nhánh cây, liền lanh lợi chạy đi qua, nhặt lên giao cho tiểu phu, tiểu phu nhìn xem cái này hoạt bát tiểu hài, trên mặt lộ ra vui mừng đáng tươi cười.

Trương Tiểu Lâm không chịu được có chút thương cảm, kỳ thật, làm một cái phổ phổ thông thông người, cùng người nhà cùng một chỗ cùng hưởng quan hệ cha con, anh em, cũng là một kiện rất không tệ sự tình, đáng tiếc, hắn đã đến cái thế giới xa lạ này, mình thân nhân cùng bằng hữu, chỉ sợ rốt cuộc vô duyên gặp nhau.

Trương Tiểu Lâm sờ đi rơi xuống phi kiếm, là bởi vì phía trước trên cây còn có hai cá nhân.

Nếu như chỉ là tiểu phu cùng tiểu hài này, Trương Tiểu Lâm có thể tùy tiện quán đi qua là được rồi, trên cây ẩn tàng hai cá nhân khăn đen che mặt, lưng đeo cung tên đại đao, xem xét liền là Trương Tiểu Lâm muốn tìm người.

"Chí quân, phía trước không thể đi qua, mau trở lại." Tiểu phu gặp tiểu hài chạy tới một tấm bia đá bên cạnh, vội vàng hô.

"Gia gia, nơi này có một cây thật là lớn cành tùng." Tiểu hài trông thấy củi lửa, liền hưng cao thái liệt chạy đi qua.

Tiểu phu gặp hài tử qua bia đá, lập tức luống cuống tay chân, gấp đến độ hét lớn: "Hài tử, mau dừng lại."

Trương Tiểu Lâm không hiểu, vì cái gì tiểu phu như thế khẩn trương?

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm phát hiện trên cây người bị mặt đã giương cung lấp tên, nhắm ngay cái kia gọi chí quân hài tử.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, người bị mặt vừa mới buông tay, Trương Tiểu Lâm liền động, như phù quang chớp Ảnh Nhất, ôm lấy tiểu hài lóe lên mà qua.

Một mũi tên nhọn phốc một tiếng, cắm vào tiểu hài chí quân đứng thẳng địa phương.

Tiểu phu nhìn thấy tiểu hài vậy mà từ dưới tên chạy trốn, một tên mười mấy tuổi thiếu niên ôm hài tử, chính nhẹ nhàng đặt ở bên cạnh mình, một là vậy mà ngây người.

Dưới cây bay thấp hai tên người bị mặt, đối Trương Tiểu Lâm quát: "Người là ai? Dám quấy chúng ta Hắc Hổ bang sự tình?"

"Các người gọi Hắc Hổ bang?"

"Chính là, hiện tại biết sợ rồi sao, trẻ!" Nói xong, hai người liếc nhau, đồng thời rút ra bội đao, một trái một phải chậm rãi xông tới, hiển nhiên, bọn hắn cũng nhìn ra Trương Tiểu Lâm thân pháp không tệ, không dám khinh thường.

Tiểu phu thấy một lần Trương Tiểu Lâm yếu đuối đáng vẽ, tay không tác sát, vội vàng tiến lên cúi người chào nói: "Hai vị hảo hán, tiểu nhi vô tri, tự tiện xông vào cột mốc biên giới, còn xin hảo hán giơ cao đánh khẽ."

"Không được, tiểu tử này xen vào việc của người khác, trong mắt không người, quả thực là chán sống." Hai người gặp Trương Tiểu Lâm vân đạm phong khinh bộ dáng, càng thêm khó chịu, chỗ nào chịu theo.

"Hảo hán, hai người chúng ta cũng là phụ cận Trương gia đồn người, chúng ta hàng năm đều là tiến cống, mong rằng giơ cao đánh khẽ." Tiểu phu nói, vậy mà quỷ trên mặt đập ngang đầu lên, làm sao cũng không thể trở mặt nhìn xem cháu mình ân nhân cứu mạng mệnh tang như thế.

"Tiểu tử, đã như vậy, người tranh thủ thời gian đập hai cái khẩu đầu, gọi ba tiếng gia gia, tự đoạn hai tay cút đi." Người bị mặt hiển nhiên làm ra một bộ rộng lượng đáng vẽ.

Tiểu phu ngẩng đầu, khó xử nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm từ đầu đến cuối không có nói câu nào, ngón tay búng một cái, một viên tú hoa châm vô thanh vô tức bay ra, một tên người bị mặt không rên một tiếng, ngã trên mặt đất.

Tú hoa châm từ hán lông mày Tâm ấn đường huyết đâm vào đại não, chỉ lưu lại một cái cục nhỏ điểm đỏ, không cần thận cần bản nhìn không ra.

Trương Tiểu Lâm lần đầu giết người, cũng không có cảm thấy khó chịu, có lẽ phương thức như vậy tương đối ôn hòa, đã không có máu tươi vẩy ra, cũng không có gãy chi tàn thể, cứ như vậy vô thanh vô tức đổ xuống, vết thương đều không có một cái nào, đây thật là nhất bảo vệ môi trường khiếm tốn nhất giết người phương thức.

"Người, người đối với hắn làm cái gì?" Một người khác gặp lão đại vô duyên vô cớ ngã trên mặt đất, không khỏi có chút hoảng loạn rồi.

"Đương nhiên là giết hắn."

"Cái gì? Người vậy mà giết hắn?"

"Chẳng lẽ lại chỉ có thể người giết người khác, liền không cho phép người khác giết người sao?"

"Người có gan, giết ta Hắc Hồ bang người, người biết là hậu quả gì sao?"

"Người nói xem, hậu quả gì nha?"

"Tiểu tử, nhất định khiến người muốn sống không được, muốn chết không xong."

"Thật sao? Chỉ bằng người?"

"Người chờ, lập tức liền có người tới." Người bịt mắt nói, từng bước một lui về sau.

"Dừng lại, ta để người đi rồi sao?"

"Người muốn thế nào?"

"Người biết, vì cái gì không giết người sao?"

Người bịt mắt rút cục hồng mắt, hai chân có chút run lên: "Vì, vì cái gì?"

"Phía trước dẫn đường, ta bên trên các người Hắc Hồ bang đi xem một chút."

Người bịt mắt trong lòng vui mừng: "Tốt, ta báo tin."

"Có thể."

Người bịt mắt nghe nói có thể, liền móc ra một chi tên lệnh, bỗng nhiên bắn hướng lên bầu trời.

Theo một tiếng nổ vang, trên núi bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng kèn, xem ra toàn bộ sơn trại đều biết có địch tập.

Nhìn xem Trương Tiểu Lâm điềm nhiên như không có việc gì đáng vẽ, người bịt mắt trầm nghĩ: Đợi chút nữa người sẽ biết tay.

"Phía trước dẫn đường!" Trương Tiểu Lâm quát to một tiếng, quay đầu hướng tiểu phu hai có người nói: "Các người nhanh đi về đi, nơi này không có các người chuyện gì."

Tiểu phu nhìn qua Trương Tiểu Lâm đi theo người bịt mắt cùng một chỗ lên núi đi, lộ ra vô cùng lo lắng ánh mắt.

Trương Tiểu Lâm cùng tại che mặt thân người về sau, gấp hán chậm rãi hướng trên núi đi, không khỏi nhấc chân một cước, đem hán đá cái chó găm phân, mắng: "Tiểu tử người chưa ăn cơm nha? Đi nhanh một chút nha." Đối phó loại này cùng hung cực ác ngay cả tiểu hài đều không buông tha đạo tặc, Trương Tiểu Lâm không có gì khách khí có thể giằng.

Người bịt mắt lộn nhào, chạy về phía trước, thỉnh thoảng quay đầu nhìn xem, sợ Trương Tiểu Lâm không có theo tới.

Đi đến một cái dốc cao bên trên, xuất hiện hai đầu đường núi, cùng Lạc Ứng giản đồng dạng, một đầu hướng lên, một đầu uốn lượn mà xuống.

Người bịt mắt mang theo Trương Tiểu Lâm hướng hướng phía dưới tiểu đạo, đường núi càng xem đến càng hiểm, càng ngày càng hẹp.

Chuyển qua mấy cái chỗ vòng gấp, rộng mở trong sáng, Trương Tiểu Lâm thần thức rốt cục cảm ứng được, phía trước ước chừng ba dặm địa, có một cái rất lớn trại, nếu như mỗi người dẫn đường, thật đúng là tìm không thấy nơi này.

Sơn trại có một cái cửa lâu, bên trong lại có hơn nghìn người.

Mấy chục tên cường tráng đại hán tay cầm đao thương côn bổng, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Một cái mấy chục mẫu lớn trong sân, đủ loại lớn nhỏ phòng ở viện lạc xen vào nhau tinh tế phân bố tại trong sơn cốc, đỉnh núi vọng gác trạm gác ngầm, người người nhón nháo.

Quả nhiên là một cái đại bang!

Chương 52: Ngươi có ý kiến?

Trương Tiểu Lâm gặp nhiều người như vậy, không khỏi nhú mày một cái, không phải sợ hãi, mà là hấn mưa tú hoa châm không đủ.

Một bao tú hoa châm chỉ có một trăm cây, hấn chỉ mua ba bao, mà nơi này lại có hơn nghìn người, coi như bách phát bách trúng, cũng kém không ít.

Ai! Được rồi, thượng thiên có đức hiếu sinh, chỉ tru đầu đảng tội ác là được, tru đầu đảng tội ác, hấn là đủ chứ.

Chính ở trong lòng tính toán, hai người đã đi vào cửa trại.

Phản phật một tiếng, vây quanh mười mấy cá nhân: "Ngư Tam, đều đã đến nhà, còn được kia tấm màn che làm gì? Nhận không ra người đâu?"

Đám người cười ha ha một tiếng.

Người bịt mặt thấy thế, trong lòng một rộng, thuận tay kéo xuống che mặt vải, nói: "Mọi người cẩn thận, tiểu tử này tà môn..."

Nói còn chưa dứt lời, thân thể nghiêng một cái, ngã trên mặt đất.

Trương Tiểu Lâm cũng không thể để hấn còn sống, người này không là tốt đồ vật, hấn còn sống nói không chính xác lại sẽ đi tai họa Trương gia đồn kia tiểu phu ông cháu.

Chúng đạo tặc gặp Ngư Tam vô duyên vô cớ ngã xuống, kinh hãi, vội vàng đi lên xoay người lại dò xét miệng mũi.

"Không cần nhìn, đã chết."

"Ngươi vậy mà giết hấn? Ngươi làm cái gì yêu pháp?" Chúng đạo tặc quá sợ hãi, không nghĩ tới nhìn qua yếu đuối, người vật vô hại thiếu niên, lại là cái Ngoan Nhân, vội vàng đem đao kiếm đối Trương Tiểu Lâm.

"Ta tự có giết hấn lý do, bang chủ của các ngươi ở đâu? Gọi hấn ra đây, ta có việc hỏi hấn."

"Muốn chết!"

Chúng phi cùng nhau tiến lên, đao kiếm cùng vung, nhào về phía Trương Tiểu Lâm.

Một thanh tú hoa châm vung ra, không nhiều không ít, vừa vặn mỗi người một cây.

Thần thức chỗ tốt tại lúc này hiển lộ không bỏ sót, căn bản không cần bất luận cái gì thủ pháp, mình thần thức phạm vi bên trong, ngự vật chỉ thuật một khi thi triển, tuyệt sẽ không bỏ sót ai. Mà lại thần thức chỉ huy hạ tú hoa châm, hấn sẽ tự mình rẽ ngoặt, mặc kệ đạo tặc là diện hướng mình, vẫn là lưng hướng mình, tú hoa châm hết thấy từ đối phương mi tâm đâm vào, trực tiếp tiến vào xoang đầu phá hủy đại não tổ chức.

Nếu như nguyện ý, thậm chí còn có thể để tú hoa châm trở lại trong tay mình, nhưng là Trương Tiểu Lâm hiển nhiên sẽ không lại thu về dính người khác vết máu cùng óc châm.

Trương Tiểu Lâm giống như đi bộ nhàn nhã, đi hướng tụ nghĩa đại sảnh, bên cạnh không ít người bỗng nhiên nhìn thấy làm chủ Trương Tiểu Lâm người, đột nhiên toàn bộ ngã xuống, trong viện lập tức đại loạn, có người la lớn: "Ngăn lại hấn, ngăn lại hấn, hấn giết người."

Lúc này, tụ nghĩa sảnh đi tới hai người, có người thấy một lần, lập tức tiến lên phía trước nói: "Tứ gia, Thất gia, tiểu tử này không biết sử cái gì yêu pháp, vung tay lên, giết chúng ta mười mấy cá nhân."

"Ngươi là ai, dám đến chúng ta Hắc Hồ bang giương oai?"

"Ta là người như thế nào không trọng yếu, ta đến nghe ngóng một sự kiện, gọi bang chủ của các ngươi ra gặp ta."

"Thật can đảm! Các hạ đến nơi này còn lớn lối như thế, hấn là ta Hắc Hồ bang là ăn chay không thành. Người tới! Các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Còn không bắt lại cho ta!"

Chung quanh hơn mười người mãnh nhào lên, còn không có cận thân, từng cái lệch ra ngã xuống đất.

Trương Tiểu Lâm cũng không quay đầu lại, tú hoa châm tại thần thức khống chế dưới, chuẩn xác không sai mà đâm vào mỗi cá nhân mi tâm.

"Mau bắn tên!" Tứ gia gặp đại sự không ổn, giận dữ hét.

Lập tức, chu vi trên tường, trên nóc nhà cùng trong bụi cỏ mai phục người từng cái giương cung lắp tên, thoáng chốc tiễn như mưa xuống, lít nha lít nhít

nhào về phía Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm thần sắc xiết chặt, lập tức dùng chân nguyên hộ thể, thử dùng thần thức thi triển ngự vật thuật, nhìn có thể hay không khống chế bay tới mũi tên.

Cung bắn ra tiền mặc dù cũng có mấy phần lực đạo, dù sao không có Nội lực gia trì, tại Trương Tiểu Lâm thần thức khống chế phía dưới, nhao nhao cái biến phương hướng, thoáng chốc, mũi tên tung hoành, lực đạo so cung tiền thủ bắn ra mạnh đâu chỉ gấp đôi!

Những này mũi tên giống như mọc mắt đồng dạng, không có mấy chi thất bại, toàn bộ bắn vào những này cung tiền thủ cổ họng.

Tứ gia cùng Thất gia gấp một vòng dưới tên đến, Trương Tiểu Lâm y nguyên không nhúc nhích đứng tại chỗ, mà trong viện vậy mà không nhìn thấy một mũi tên, giống như hư không tiêu thất đồng dạng.

"Mau bắn tên nha!"

Tứ gia đốc cận cả đáy hô một tiếng, nhưng không thấy có người đáp ứng, lại nhìn thấy những cái kia giá ở trên cây cùng nóc nhà cung tiền thủ, bắt đầu lần lượt rơi xuống rơi.

Tứ gia cùng Thất gia cũng là giang hồ lão thủ, chỗ nào còn không biết lần này đã trúng thiết bản lên.

Trong viện người tuy nhiều, không có một cái nào dám đi lên, từng cái bắp chân như nhũn ra, toàn thân run rẩy lên. Chưa thấy qua như thế giết người, đứng tại nơi đó không nhúc nhích, mấy mươi cá nhân liền chết rồi, mặc dù bình thường những người này đều giết qua người, nhưng không có giống dạng này, căn bản chính là giết gà đồng dạng, đây chính là hơn mười đầu nhân mạng nha!

Nguyên lai giết người cùng bị người giết cảm giác khác biệt như thế đại!

Trương Tiểu Lâm mặc kệ sau lưng những người này, bước nhanh chân hướng trong tự nghĩa sảnh đi đến.

Tứ gia cùng Thất gia vội vàng vọt đến một bên, một mực cung kính theo ở phía sau.

Thất gia đối người sau lưng nói: "Có khách quý tới chơi, còn không đi gọi Lưu cung phụng cùng liễu trưởng lão tới."

Trương Tiểu Lâm kiếp trước cũng nhìn qua không ít sách, đương nhiên biết trưởng lão cùng cung phụng ý tứ, hẳn là một bang phái bên trong thực lực mạnh nhất tồn tại.

Tự nghĩa sảnh đã tụ không ít người, xem ra người ở bên trong đã biết bên ngoài chuyện phát sinh.

Trương Tiểu Lâm tiến vào đại sảnh, cũng không khách khí, trực tiếp ngồi ở ở giữa da hổ ghế xếp bên trên.

"Tiểu tử, cút ngay xuống tới, kia là chúng ta bang chủ vị trí."

"Làm sao? Ngươi có ý kiến?" Trương Tiểu Lâm trừng một cái.

"Ngươi! Ngươi. . . Ai u. . ." Nói còn chưa dứt lời, bịch quỳ rạp xuống đất, con mắt phản nộ trừng mắt Trương Tiểu Lâm.

Không có người biết chuyện gì xảy ra, kỳ thật, hắc uy bên trong trên huyết bị Trương Tiểu Lâm thần không biết quỷ không hay cảm lên một viên tú hoa châm, toàn thân tê dại, quỳ trên mặt đất không thể nhúc nhích.

Lúc này, ba cá nhân từ cửa hông đi ra, đám người xem xét đại hi, đồng loạt cúi người chào nói: "Bang chủ, Lưu cung phụng, liễu trưởng lão, các người đã tới."

Ba người mới vừa vào cửa, gấp da hổ ghế xếp ngồi lấy một cá nhân, đồng loạt dừng bước, quái dị nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

"Tiểu tử, còn không cho lão tử lăn xuống tới." Liễu trưởng lão lưng đeo trường kiếm, râu dài bông bông, có phần có một ít tiền phong đạo cốt, gấp Trương Tiểu Lâm ngồi tại chức vụ quan trọng bên trên, lập tức giận không kiềm được, vung lên chương liên hướng Trương Tiểu Lâm trên mặt vỗ qua.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy một cỗ áp lực, đây là hắc tu luyện tới đi ra ngoài đến nay chưa hề không có đụng phải sự tình, liễu trưởng lão bàn tay cách Trương Tiểu Lâm còn có xa ba thước, Trương Tiểu Lâm đã cảm thấy kinh phong đập vào mặt.

Người này không đơn giản, lại có thể nội khí ngoại phóng, dựa theo Trương Tiểu Lâm hiểu rõ, ít nhất là Huyền cấp võ giả.

Lần thứ nhất uống vỗ giả mặt đối mặt va chạm, Trương Tiểu Lâm cũng không dám quá khinh thường, đưa tay cấp tốc chụp vào liễu trưởng lão cổ tay.

Liễu trưởng lão gấp Trương Tiểu Lâm thế mà dùng tay đến bắt cổ tay của hắn, không khỏi giận quá mà cười: "Ha ha, tiểu oa nhi, ngươi cái này là muốn chết sao?" Trên tay vẫn như cũ không thay đổi, trực tiếp hướng Trương Tiểu Lâm trên mặt vỗ qua.

Liễu trưởng lão xem ra, Trương Tiểu Lâm coi như từ trong bụng mẹ bắt đầu luyện võ, nghịch thiên nhất cũng liền Hoàng cấp, Hoàng cấp võ giả đến bắt một cái bản bộ Địa cấp võ giả tay, cùng muốn chết không khác.

Trương Tiểu Lâm tay cùng chờ cấp tốc, căn bản dung không được liễu trưởng lão chần chờ, trong nháy mắt liền giữ lại liễu trưởng lão mạch môn, liễu trưởng lão lập tức cảm thấy toàn thân chua chua, không lấy sức nổi tới.

Trương Tiểu Lâm đứng lý không tha người, chế trụ liễu trưởng lão tay dùng sức hất lên, mũi chân đá vào hán trên đan điền.

Liễu trưởng lão trực giác cổ tay kịch liệt đau nhức, cổ tay khớp nối xương cốt đã toàn bộ nát, ngay sau đó đan điền nhất vang, hán biết mình xong, một cái người luyện võ, bị phế đan điền, đơn giản so chết còn khó chịu hơn được nhiều. Theo phản búng đau đón một hồi, tu luyện bốn năm mươi năm Nội lực lập tức như là vỡ đê hồng thủy, lập tức tiêu tán đến vô tung vô ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Chinh hợp Hắc Hồ bang

Liễu trưởng lão bị Trương Tiểu Lâm một chiêu phế đi, đám người biểu lộ có thể nói phong phú đến cực điểm, có gần như sùng bái, có hít sâu một hơi, kinh ngạc không hiểu, có cười trên nỗi đau của người khác, có phần nộ dị thường.

Liễu trưởng lão luận võ lực, không hề nghi ngờ là toàn bộ Hắc Hồ bang thứ nhất, nếu như cứng đối cứng, ngay cả Lưu cung phụng đều không là đối thủ, nhưng Lưu cung phụng thủ đoạn khá nhiều, nếu là đơn đả độc đấu không chọn thủ đoạn, liễu trưởng lão tuyệt đối không phải Lưu cung phụng đối thủ.

Lưu cung phụng ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, vậy mà đối Trương Tiểu Lâm lộ ra một loại vẻ mặt sùng bái.

Trương Tiểu Lâm thần thức bỗng nhiên cảm ứng được một cỗ khí tức quen thuộc, nhìn sang Lưu cung phụng, trong lòng giật mình, người này đúng là một cái tu sĩ, vậy mà đạt đến Luyện Khí tầng hai tu vi, không biết cái này sơn trại bên trong còn có không có tu sĩ khác.

Bang chủ Chuông Hắc Hồ mặt mũi tràn đầy nộ khí, cơ hồ bạo nhảy dựng lên, Lưu cung phụng kéo lại hán, sợ hán mạo muội xuất thủ.

Giải quyết xong liễu trưởng lão, Trương Tiểu Lâm ngồi tại da hổ ghế xếp bên trên vị nhưng bất động, khóe mắt liếc mắt một chút Hắc Hồ bang bang chủ Chuông Hắc Hồ nói: "Người chính là cái này trại đương gia?"

"

Chuông Hắc Hồ lạnh hừ một tiếng, quay đầu đi chỗ khác, thế mà không tuân theo.

Lưu cung phụng vội vàng tiến lên nói: "Vị này là chúng ta Hắc Hồ bang Chung bang chủ, không biết bản bang lúc nào đắc tội thiếu hiệp, mong rằng cáo tri, chúng ta nhất định cho thiếu hiệp bồi tội."

"Các hạ là ai?"

"Tại hạ Lý Thuần Phong môn hạ đệ tử Lưu Hi, sư tổ chính là Viên Thiên Cương lão thần tiên." Nói Viên Thiên Cương thời điểm, Lưu Hi mặt mang vẻ đắc ý.

Trương Tiểu Lâm gật đầu nói: "Đã là Viên đạo trưởng môn hạ, vì sao trợ Trụ vi ngược, làm chút giết người cướp của, nổi giáo cho giặc sự tình?"

"Liên quan tới việc này, chờ một lát chút thời gian, tại hạ đơn độc cùng thiếu hiệp giải thích, không biết thiếu hiệp lần này quang lâm bản bang, có gì muốn làm?"

"Ta có một cái tuổi thơ hảo hữu, chính là Kinh Châu Bình Mã Vũ đô đốc nữ nhi, mấy ngày trước đây tại Phục Ngưu sơn hạ trên quan đạo bị người cho cướp, ta nghĩ hỏi thăm một chút, đến cùng là ai ăn hùng tâm báo tử đảm, dám động Kinh Châu bình mã Đại đô đốc nữ nhi."

Chuông Hắc Hồ giận hừ một tiếng nói: "Người tìm người tìm đến ta nơi này, ta hoàn toàn có thể giúp người nghe ngóng, nhưng người vô duyên vô cớ giết ta nhiều huynh đệ như vậy, phế đi ta bang liễu trưởng lão, cái này đây tính toán là cái gì sự tình nha?"

"Hắc hắc, thủ hạ ta không hỏi xanh đỏ đen trắng, gặp người liền giết, chết chưa hết tội, ta không giết mấy cá nhân, năng đi đến cái này sơn trại đến? Người Chuông Đại bang chủ hội kiến ta? Chỉ sợ là vừa mới qua tấm bia đá kia, liền bị bắn giết đi?"

Chuông Hắc Hồ sững sờ, cả giận nói: "Là ai? Cho lão tử đứng ra! Không phải đã sớm giảng, qua bia đá chỉ cần nói ra cảnh cáo, không được lạm sát kẻ

vô tội sao?"

"Không cần tìm, đều đã là người chết." Trương Tiểu Lâm bình thản nói.

Chuông Hắc Hồ đỏ mặt lên, lập tức nghẹn lời.

Lưu Hi gấp bầu không khí không đúng, vội vàng tiến lên nói: "Vô đồ độc nữ nhi tuyệt không phải chúng ta Hắc Hồ bang chỗ bắt cóc, mời thiếu hiệp minh giám."

"Ta biết không phải là các người gây nên, nhưng là các người ứng nên biết là ai a?"

"Hồi bẩm thiếu hiệp, Phục Ngưu sơn chín bang mười tám trại, chỉ là đại bang đại phái, cái khác tiểu bang tiểu phái nhiều vô số kể, bắt quá nếu là phát sinh ở trên quan đạo sự tình, không khó lắm nghe ngóng."

Chuông Hắc Hồ gặp Lưu cung phụng thế mà đối Trương Tiểu Lâm tất cung tất kính, trong lòng không vui, tiến lên một bước, a Lưu Hi cản tại sau lưng nói: "Người vẫn là trước thông báo một chút hôm nay giết ta trên dưới một trăm tên huynh đệ sự tình, bàn lại khác đi, hửn là lần ta Hắc Hồ bang không người?"

Lưu Hi nghe vậy biến sắc.

"Vậy được rồi, đã Chung bang chủ nói như vậy, ta trước hết cho người cái bàn giao, ta cảm thấy những năm gần đây, Chung bang chủ mang theo Hắc Hồ bang đạo tặc, giết người cướp của, việc ác bất tận, hiện tại đại biểu Phục Ngưu sơn phụ lão hương thân đối người tiến hành thăm phán, phán xử Hắc Hồ bang bang chủ cùng thủ hạ đường chủ trở lên nhân viên tử hình, lập tức chấp hành."

"Ha ha..." Chuông Hắc Hồ một trận cười to, tự nghĩa sánh đám người thấy thế cũng đi theo ha ha phá lên cười.

Trương Tiểu Lâm song giong tay lên, thoáng chốc ngân quang chớp động, tự nghĩa sánh lít nha lít nhít đứng thẳng người trên cái khô tàn trên mặt đất.

"Người, người cái này cái ác ma, người đối bọn hửn đã làm gì?"

"Người là diếc sao? Ta không phải đã nói rồi sao? Phán xử tử hình, lập tức chấp hành sao? Hiện tại đến phiên người."

Trương Tiểu Lâm vừa mới nói xong, lập tức duỗi tay nắm lấy chuông Hắc Hồ cổ.

Chuông Hắc Hồ chỉ có một thân Hoàng cấp đỉnh phong võ công, tại thần thức trấn áp xuống, căn vốn không pháp động đậy.

Trương Tiểu Lâm một tay nhắc lấy chuông Hắc Hồ, một tay ba một tiếng, đập vào chuông Hắc Hồ đan điền, thuận tay đem nó vút trên mặt đất, liễu trưởng lão gặp chuông Hắc Hồ cũng bước mình theo gót, vội vàng bỏ đi qua, bị thương mà nói: "Bang chủ, bang chủ."

"Hừ, cho thống khoái đi." Chuông Hắc Hồ cắn chặt răng cố nén đau đớn, ngồi dưới đất nói.

Trương Tiểu Lâm ngón tay búng một cái, Lưu Hi vội vàng nói: "Thiếu hiệp không thể..."

Hai cái tú hoa châm treo tại liễu trưởng lão cùng chuông Hắc Hồ trước mắt, vậy mà không nhúc nhích.

Chuông Hắc Hồ cùng liễu trưởng lão con người co rụt lại, nhìn trước mắt cái này hai cái dài gần tấc tú hoa châm, ngây ra như phỗng, bọn hửn làm sao cũng không nghĩ tới, giết chết bọn hửn Hắc Hồ bang trăm hơn mười người ám khí, lại là một ngụm tú hoa châm, càng làm cho người ta kinh ngạc chính là, cái này thật lại có thể dừng lại trên không trung bất động, giống như có người nắm lấy đồng dạng, cách mình Ấn Đường Huyệt chỉ có khoảng hai tấc.

"Làm sao? Lưu cung phụng nghĩ vì bọn họ cầu tình."

"Chung bang chủ như là chết, Hắc Hồ bang rần mất đầu, nhất định là năm bè bảy mảng, càng thêm không người ước thúc, sẽ chỉ làm tầm trọng thêm tai họa bách tính, còn xin thiếu hiệp nghĩ lại."

"Không phải còn có người sao?"

"Tại hạ chỉ bắt quá là cái cho phụng mà thôi, chuông Hắc Hồ từ trong bang uy vọng rất cao, còn xin thiếu hiệp lưu hửn một mạng, tại hạ nhất định hiệp trợ hửn, chinh đồn tốt Hắc Hồ bang, chỉ làm một ít hành hiệp trượng nghĩa, cướp phú tề bản sự tình, kỳ thật những năm này, tại hạ một mực tại khuyên nhủ Chung bang chủ, so với mấy năm trước đó, đã khá nhiều, chỉ ít cướp bóc sự tình, từ chưa từng làm, chỉ là cướp một chút vàng lai phú thương, rất ít tổn thương tính mạng người."

"Tốt a, hôm nay xem ở Lưu cung phụng trên mặt mũi, tạm thời tha các người một mạng, nếu là lúc nghe các người lạm sát kẻ vô tội, tất để các người Hắc Hồ bang chó gà không tha."

Liễu trưởng lão nghe xong, thật dài nhẹ nhàng thở ra, đỡ lấy chuông Hắc Hồ đi vào hậu đường.

Lưu Hi gặp bọn họ đi xa, đối Trương Tiểu Lâm nói: "Thực không dám giấu giếm, ta chỉ là phụng gia sư chi mệnh, đến đây Phục Ngưu sơn, chuẩn bị chỉnh hợp cái này chín bang mười tám trại cùng tất cả lớn nhỏ bang phái, không để bọn hửn tai họa bách tính."

"Ha ha, đạo tặc không tai họa trăm tin, tai họa ai nha? Bọn hần thế nhưng là dựa vào tai họa bách tính mới có thể sinh tồn nha?" Trương Tiểu Lâm nghe xong cười, có quỷ mới tin các ngươi có cao thượng như vậy!

"Thiếu hiệp có chỗ không biết, cái này Phục Ngưu sơn kéo dài mấy trăm dặm, có không ít tu sĩ chúng ta nhất định thiên tài địa bảo, gia sư chuẩn bị thành lập một cái tông môn, chuyên môn thu thập những này Linh thảo linh dược."

Như thế có khả năng.

Trương Tiểu Lâm trầm ngâm một chút, nói: "Ta mục đích chuyến đi này là muốn cứu Vô Chiêu, ngươi có cái gì mau lẹ biện pháp, cấp tốc tìm tới nàng."

"Ta lập tức an bài."

Lưu Hi lập tức triệu tập phía ngoài đệ tử, đem tụ nghĩa sảnh dọn dẹp sạch sẽ, đám người xem xét, cơ hồ tất cả đường chủ đầu mục toàn bộ chết rồi, không khỏi quá sợ hãi.

Lưu Hi đối sơn trại người mười phần quen thuộc, mọi người đối với hần cũng tương đương kính ngưỡng, ngược lại là không có những biến cố khác.

Hắc Hồ bang một lần nữa bổ nhiệm mười cái đầu mục, Lưu Hi thành Hắc Hồ bang thực tế không chế người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Vô Chiêu tin tức

An bài tốt nhân sự, Lưu Hi chính thức từ phía sau màn đi tới trước sân khấu.

Cũng có không ít tiểu đầu mục mượn thăm viếng bang chủ chi danh, hướng chuông Hắc Hồ cùng liễu trưởng lão nghe ngóng việc này, chuông Hắc Hồ tự nhiên biết đại thế đã mất, chỉ có hạ thấp tư thái, vẫn như cũ để giúp chủ thân phận, phục tùng Lưu Hi tất cả an bài.

Chuông Hắc Hồ ngược lại là cái người sáng khoái, cũng tương đối trọng nghĩa khí, đây cũng là Lưu Hi thủ trước tiến vào Hắc Hồ bang nguyên nhân.

Liên quan tới Trương Tiểu Lâm sự tình, rất nhanh có kết quả, biết được Vô Chiêu xe ngựa là từ Nam Dương hướng Trường An phương hướng ước chừng hơn một trăm dặm lúc, tao ngộ giặc cướp, lúc đầu chỉ là đoạt tài vật hòa mã thốt, không biết sao, lại tại hai ba dặm địa chỉ chỗ, lọt vào cướp giết, hiện trường phát hiện mười tên hộ vệ thi thể, đều là chiến tử, còn có hai tên nữ tử thi thể, trước khi chết từng thăm tao lảng nhục.

Trương Tiểu Lâm nghe xong có nữ tử tử vong, trong lòng giật mình, thám tử lại nói, tử vong nữ tử đều là 20 tuổi trở lên, mặc, tuyệt không phải Vô đồ độc đại tiểu thư, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nam Dương ra khỏi thành hướng Trường An phương hướng hơn một trăm dặm, nơi đó hoạt động lục lâm bang phái có hai cái đại bang, theo thứ tự là năm trâu bang cùng sông Hoài thủy quỷ bang, loại này bất chấp hậu quả sự tình, đoán chừng không phải những này đại bang phái gây nên.

Bốn cái trại, theo thứ tự là ngôi sơn trại, đồng linh trại, Minh Hà trại, gạch ngói vụn cầu.

Trương Tiểu Lâm nghe xong trong lòng vui lên, xem ra Ngõa Cương trại ra cái Lý Uyên, thành tựu Đại Đường sự nghiệp to lớn về sau, các loại bọn giặc cũng đều bắt chước, lấy chút cùng loại danh tự, thật sự là sơn trại bản ở khắp mọi nơi nha.

Lưu Hi phân tích, những này đại trại khả năng cũng không lớn, bởi vì lớn trại hành động tương đối kín đáo một chút, đối tượng điều tra cũng tương đối cẩn thận, sẽ không dễ dàng đi trên chọc Kinh Châu binh mã Đại đô đốc người, dù sao Nam Dương tại phương diện quân sự cũng thuộc về Kinh Châu phủ đô đốc quản lý nha!

Tiểu nhân bang phái còn có mười mấy gia, cuối cùng khóa chặt Hoàng Long động, gả gáy linh cùng Quế Hoa khe mấy cổ tiểu thổ phi, chỉ có cái này mấy nhóm người, ngày thường làm việc gan to bằng trời, không chọn thủ đoạn, mà lại tâm ngoan thủ lạt, một khi hành động liền đuổi tận Sát Tuyệt, không lưu hậu hoạn.

Lưu Hi vung tay lên: "Lại dò xét, nhất định phải tra cái ta ra manh mối."

Hắc Hồ bang xuất động hơn hai trăm người, mang lên chuông Hắc Hồ bái thiếp, tiến về xảy ra chuyện phụ cận ca lớn nhỏ bang phái nghe ngóng, Trương

Tiểu Lâm không cùng đi, hần nghĩ thông suốt một sự kiện, mặc dù nghĩ cách cứu viện Võ Chiêu là một kiện lửa sém lông mày đại sự, nhưng là Võ Chiêu là trong lịch sử duy nhất một cái Nữ Hoàng, không có việc gì.

Đám thám tử ngựa không dừng vó, qua lại cụm núi trùng điệp bên trong.

Trương Tiểu Lâm lại mỗi ngày cùng Lư Hi tại uống rượu với nhau thưởng thức trà, tương hỗ nghiên cứu thảo luận trong tu luyện một vài vấn đề.

Trương Tiểu Lâm tu vi tương đối cao, đã đến Luyện Khí trung kỳ, cái này khiến Lư Hi bội phục không thôi, con đường tu luyện, vốn là nghịch thiên hành sự, mỗi đột phá một cái tiểu cảnh giới, đều là trải qua thiên tân vạn khổ, xông phá trùng điệp lực cản, tốt không dễ dàng mới đột phá bình cảnh.

Trương Tiểu Lâm năm gần mười ba tuổi, lại đã đạt tới Luyện Khí trung kỳ, cái này thật sự là không thể tưởng tượng sự tình.

Trương Tiểu Lâm cũng không giấu dốt, đem đột phá lúc một chút cảm thụ cùng thể nào vận chuyển chân nguyên, hấp thu linh khí chờ tâm đắc, nói cho Lư Hi.

Lư Hi mặc dù chỉ có Luyện Khí tầng hai, mà dù sao là có sư phó chỉ đạo, một bước một cái dấu chân tu luyện ra được, hơn nữa còn có một cái Trúc Cơ kỳ sư tổ, tại pháp thuật vận dụng phương diện muốn vượt qua Trương Tiểu Lâm quá nhiều.

Tại Hắc Hồ bang những ngày gần đây, Trương Tiểu Lâm dựa theo Thanh Nang Luyện Khí Quyết bên trong ghi lại phương pháp, tăng thêm không hiểu thời điểm cùng Lư Hi nghiên cứu thảo luận, vậy mà thành công học xong một chút đơn giản pháp thuật, tỉ như Hỏa Cầu thuật, Thủy Cầu thuật, Phong Nhận Thuật, Lư Sa Thuật, linh mộc thuật chờ Ngũ Hành Đê giới pháp thuật.

Trên núi chính là không bao giờ thiếu cây cùng dây leo, Trương Tiểu Lâm linh mộc thuật một khi thi triển, linh khí rót vào núi dây leo, dây leo lập tức đón gió mãnh trưởng, từng đầu xanh tươi ướt át tươi dây leo giống từng đầu cự xà, hướng Lư Hi quấn quýt đi qua.

Lư Hi linh mộc thuật, chỉ là có thể làm những này cây cối dây leo lấy mất thường tốc độ thấy được sinh trưởng mà thôi, như thế nào gặp qua bực này chiến trận, mắt thấy liền bị bay tới dây leo cuốn lấy, vội vàng lớn tiếng cầu xin tha thứ: "Công tử, mau dừng lại, thật cuốn lấy ta cũng không biết làm sao giải khai nha."

Trương Tiểu Lâm tâm tình thật tốt, cười ha ha nói: "Ta cuốn lấy chân của ngươi thử một chút."

Lư Hi không tránh kịp, chỉ cảm thấy trên chân xiết chặt, ngã nhào xuống đất.

Trương Tiểu Lâm dừng linh khí, Lư Hi lúc này mới chặt vật giải khai cuốn lấy mình dây leo.

Vẫn là công phu không tới nơi tới chốn nha! Nếu là đẳng mộc có thể hoàn toàn dựa theo ý chí của mình, nói quấn liền quấn, nói buông ra liền có thể buông ra liền tốt.

"Nghe sư tổ nói qua, Trúc Cơ về sau, có thể nhẹ nhõm chỉ huy những này cây cối, để hần làm gì liền làm cái đó, hoàn toàn dựa theo ý thức của mình, hiện tại, chỉ là hiểu sơ da lông mà thôi, bất quá tu vi của ngươi cao hơn ta quá nhiều, ta linh mộc thuật càng thêm không chịu nổi, đừng nói đi quấn người, liền là để hần hướng một cái phương hướng trưởng, đều tốt tổn sức."

Trương Tiểu Lâm cười cười, lại bắt đầu luyện Phong Nhận Thuật tới.

Nhìn thấy trên sườn núi đột nhiên đao khí tung hoành, Lư Hi lần này đã có kinh nghiệm, bận bịu tránh qua một bên, mặc cho Trương Tiểu Lâm luyện được hồ hồ Phong vang, cũng không dám thò đầu ra nhìn lên một cái.

Một mực đến sau nửa đêm, Lư Hi phân phó người mang đến một bàn thịt rượu, hai người ngồi trên mặt đất, vừa uống rượu một bên trò chuyện chuyện tu luyện, nói tới hưng khởi chỗ, Trương Tiểu Lâm đột nhiên tâm huyết dâng trào, một con dải vải thốn tiểu kiếm bỗng nhiên từ trên trán xông ra.

Lư Hi kinh hãi, đây là tình huống như thế nào?

Trương Tiểu Lâm cười cười, tiểu kiếm bay ra ngoài thân thể, lơ lửng tại giữa hai người.

"Lư huynh, ta mang ngươi đến trên trời nhìn xem"

"Công tử, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết phi kiếm?"

"Cái gì gọi là trong truyền thuyết phi kiếm? Chẳng lẽ sư tổ ngươi không mang ngươi bay qua?"

Trương Tiểu Lâm nghĩ thầm, Viên Thiên Cương đã là Trúc Cơ tu sĩ, khẳng định có thể ngự kiếm phi hành.

"Ai, sư tổ mặc dù là Trúc Cơ tu sĩ, lại một mực không có tìm được luyện chế phi kiếm vật liệu, cho rằng vì tiếc a."

Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, ám đạo không ổn, nhưng lúc này lời đã ra miệng, phi kiếm cũng đã tể ra, đành phải mang theo Lư Hi bước lên phi kiếm, tại Phục Ngưu sơn trên không phi hành một vòng, đem Lư Hi hâm mộ không được.

Nguyên lai, Lư Hi cùng Viên Thiên Cương cũng kinh thường gặp mặt, Viên Thiên Cương đã đến Trúc Cơ kỳ, khổ vì tìm không thấy một thanh phi kiếm,

mà không cách nào ngự kiếm phi hành, một mực cho rằng vì tiếc, Trúc Cơ kỳ mặc dù có thể từ từ luyện chế phi kiếm, nhưng là phi kiếm tài liệu cần thiết cực kì hiếm thấy, đoán chừng trên Địa Cầu rất khó tìm toàn những tài liệu này.

Lưu Hi vì Trương Tiểu Lâm nghịch thiên cơ duyên mà thần phục.

Trương Tiểu Lâm nghe nói phi kiếm vật liệu như thế hiếm thấy, không khỏi có chút hối hận, hối hận không nên mang Lưu Hi ngự kiếm phi hành, tục ngữ nói, tiền tài không để ra ngoài, như thế hiếm thấy đồ vật để một cái tu sĩ biết là một kiện rất không khôn ngoan sự tình, không sợ tặc trộm, liền sợ tặc nhớ thương nha! Ngày nào Lưu Hi tiết lộ cho cái thứ ba thứ tư cá nhân biết, chẳng phải là cho mình tăng thêm không ít phiền phức?

Trên đời không có thuốc hồi hận, Trương Tiểu Lâm say rượu thất ngôn, âm thầm ảo não, Lưu Hi lại càng thêm kiên định chinh hợp Phục Ngưu sơn cái đại bang phái, khiến cái này bọn phi đồ vì chính mình cùng sự phó các sư tổ tìm kiếm tài nguyên tu luyện quyết tâm.

Vài ngày sau, thám tử rốt cục đạt được tin tức xác thật, Võ Chiếu bị Hoàng Long động Gia Cát Anh cướp đi.

Gia Cát Anh là cái đồ háo sắc, lúc đầu rơi xuống trong tay hắc nữ hài tuyệt không may mắn thoát khỏi, cũng không biết nguyên nhân gì, nghe nói lần này hắc cũng không có đắc thủ, phản mà hiện tại Hoàng Long động tất cả sự vụ, tựa hồ cũng thụ người chế trụ.

Thụ người chế trụ?

Chẳng lẽ đã có người lên núi nghĩ cách cứu viện nàng?

Đến sau nửa đêm, toàn bộ trên núi đều yên lặng thời điểm, Trương Tiểu Lâm cáo biệt Lưu Hi, bước lên phi kiếm, dựa theo Lưu Hi cho hắc kỳ càng phương vị đồ, hướng Hoàng Long động phương hướng bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Huyết tẩy Hoàng Long động

Buổi tối Phục Ngưu sơn khu, hoàn toàn tĩnh mịch, ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng cú vọ thê lương tê mình, bằng thêm mấy phần hàn ý.

Một đạo như có như không bóng mờ tại Phục Ngưu sơn khu trên không ào ra mà qua.

Trương Tiểu Lâm dưới sự yểm hộ của bóng đêm, giống một viên Lưu Tinh sát qua ngọn cây, bên tai chỉ có hô hô phong thanh.

Mấy trăm dặm đường trình, rất nhanh liền đến.

Trương Tiểu Lâm từ thám tử miêu tả một đầu hẻm núi tiến vào, vượt qua một dòng suối nhỏ, hẳn là có thể nhìn thấy Hoàng Long động, nhưng thần thức hết sức lực soát, vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Dựa theo thám tử lời nói, hẳn là vùng này, Trương Tiểu Lâm đạp trên phi kiếm dọc theo trên dòng suối nhỏ đi, bỗng nhiên thần thức cảm ứng được một cá nhân.

Tại một khóa dưới đại thụ, bò lổm ngổm một cá nhân, trên thân chất đầy nhánh cây cỏ dại, nhìn hẳn không nhúc nhích hô hấp há miệng rách áo rách vè, hẳn là ngủ thiếp đi.

Có ý tứ, cái này đại trời lạnh, lại có thể ngủ.

Trương Tiểu Lâm thu hồi phi kiếm, nhẹ nhàng rơi vào cây này bên cạnh, vung tay lên, tướng bao trùm tại kia trên thân người nhánh cây cỏ dại vén qua một bên.

Người kia giật mình, mơ mơ màng màng ngồi xuống dụi dụi con mắt, bỗng nhiên trông thấy đứng bên người một cá nhân, lập tức nghiêng người bò lên, chuẩn bị đi nhặt bên người đơn đao.

Trương Tiểu Lâm lạnh lùng nhìn xem hẳn, bỗng nhiên khẽ vươn tay, tựa như chơi ma thuật đồng dạng, trên đất đơn đao vậy mà nhảy dựng lên, tự động bay đến Trương Tiểu Lâm trong tay.

"Người là người hay là quỷ?" Người kia lấp ba lấp bắp hỏi nói.

"Người luyện võ qua sao? Chẳng lẽ ngay cả nội khí ngoại phóng đều chưa nghe nói qua sao?" Trương Tiểu Lâm cố ý trêu chọc nói.

"Nội khí ngoại phóng? Vậy người chẳng phải là Huyền cấp võ giả?" Kia người lập tức thanh tỉnh, kinh ngạc nói.

"Ta là cái gì cấp cũng không trọng yếu, vẫn là đàm một chút người đi."

"Ta làm sao rồi? Ta tại nơi này đang ngủ ngon giấc, bị người làm tỉnh lại."

"Vậy người có thể hay không sống thật tốt, bị ta giết chết đâu?"

Người kia sững sờ, nhìn Trương Tiểu Lâm không giống nói đùa đáng vẻ, vội vàng quỳ rạp xuống đất, một bên dập đầu vừa nói: "Thiếu hiệp tha mạng, tại hạ vàng xanh, chỉ là Hoàng Long động Ngoại Môn canh gác người, trong nhà bên trên có bảy mươi lão mẫu, dưới có nhi nữ gào khóc đòi ăn, ta chưa hề không có làm qua chuyện gì thương thiên hại lý nha."

"Các người Hoàng Long động người không làm thương thiên hại lý sự tình, kia đều làm chút chuyện gì nha?"

"Ta chỉ là một cái canh gác, chuyện không liên quan đến ta nha? Ngài nhất định chính là Kinh Châu phủ đô đốc bộ khoái đi, ta mang các người người đi lên."

"Người làm sao biết ta là phủ đô đốc người?"

"Sáng sớm hôm nay liền có người xuống tới giảng, muốn chúng ta mở to hai mắt, không cho phép đi ngủ, cái này mấy ngày mỗi ngày có không ít người sống tại phụ cận đi đạo, chỉ sợ là Kinh Châu binh mã phủ đô đốc người biết chúng ta ép buộc bọn hắn tiểu thư sự tình."

"Đi nhanh đi, đừng nói nhiều."

"Nói nhiều?"

Trương Tiểu Lâm đi theo vàng xanh sau lưng, không nhanh không chậm hướng trên núi đi.

"Các người đã tới nhiều ít người? Bọn hắn đâu?"

"Thế nào, còn muốn dò xét lai lịch của chúng ta nha, đi nhanh một chút."

Đi hơn một dặm xa, Trương Tiểu Lâm phát hiện phía trước cách đó không xa trên cây nằm lấy hai cá nhân, trùng to mắt, nghi hoặc nhìn bên này.

Hai chi tú hoa châm vô thanh vô tức bay ra, hai người không kịp phát ra bất luận cái gì tiếng vang, liền thông xuống đầu.

Trải qua dưới cây lúc, vàng xanh bỗng nhiên dùng sức ho khan vài tiếng, Trương Tiểu Lâm vui vẻ, nguyên lai tiểu tử này cũng không phải là đực nha, biết trên cây có người, đặc biệt nhắc nhở bọn hắn, liền cười nói: "Người đừng ho, liền là đem phổi ho ra đến cũng sẽ không có người đáp ứng người, trên cây người đã sớm chết."

Vàng xanh nghe xong, lập tức vong hồn đại mạo, cảm thấy đi đứng có chút như nhũn ra, toàn thân run rẩy.

Lại đi hơn một dặm đường, trên đường trạm gác ngầm bị Trương Tiểu Lâm lặng yên không tiếng động giải quyết, vàng xanh trải qua cái này đến cái khác trạm gác, thế mà không có một cái nào có người.

Vàng xanh chỉ nói bọn hắn lúc đầu người đã tiến đến, trong lòng càng thêm chột dạ.

P phía trước nhìn thấy một cái thiên nhiên Đại Sơn động, cửa hang cao tới mấy chục trượng, bên cạnh viết Hoàng Long động ba chữ to, cổng đứng không ít người.

Khó trách bay trên trời thời điểm không nhìn thấy Hoàng Long động, nguyên lai chân chính sơn động như thế bí ẩn.

Trong động đèn đuốc sáng trưng, bóng người lác lác, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện bọn hắn vậy mà vẫn còn đang họp.

Đều đã rạng sáng, chẳng lẽ thổ phi không muốn đi ngủ sao?

Nguyên lai, Gia Cát Anh cùng Chư Vô Dịch cái này mấy ngày cảm nhận được cực kỳ không bình thường, nguyên bản cái này bí ẩn vị trí, trên cơ bản không có ngoại nhân tiến vào, nhưng cái này mấy ngày mình ám đủ loại người đến không ít, đều là người luyện võ, thân thủ không kém.

Chư Vô Dịch tưởng rằng Kinh Châu phủ đô đốc người phát hiện bọn hắn đại tiểu thư bị bắt, đã phái tới cao tay đánh dò xét tin tức, lập tức cảm thấy đại sự không ổn.

Cái này mấy ngày một mực tại thảo luận, nhìn có phải hay không muốn chuyển ra Hoàng Long động tạm lánh nhất thời.

"Ai? Dừng lại!" Cổng lâu la phát hiện lại có hai cá nhân đi đến, mà cũng không có đạt được bất cứ tin tức gì, cảm thấy giật mình, lập tức lớn tiếng quát

lớn.

Trương Tiểu Lâm nâng lên một cước, thăm dò tại vàng xanh trên móng, vàng xanh lập tức bay lên, bắn về phía Hoàng Long trong động.

"Tiểu tử muốn chết sao?"

"Dừng lại, dám đến Hoàng Long động giương oai, còn không cho lão tử quỳ xuống!"

Cửa hang mấy người nghiêm nghị nói, một bên rút đao ra kiếm, xông tới.

Nhìn thấy năm sáu tên đao tặc vùng đao nhào tới, Trương Tiểu Lâm không chút hoang mang, nghiêng người hơi lóc lên một cái, gót chân đá hướng về phía trước người này bụng, không nghĩ tới dùng sức quá mạnh, lại bị đá bay mấy trượng cao, ngã xuống khỏi lúc đến, đầu rơi xuống đất, lập tức giống một đồ dưa hấu phá đồng dạng, một chỗ đỏ trắng chi vật, Trương Tiểu Lâm cảm thấy một trận buồn nôn.

Trong khoảng thời gian này giết không ít người, lần thứ nhất cảm thấy buồn nôn, trước kia đều là dùng tương đối văn minh cùng bảo vệ môi trường sát pháp, tú hoa châm, vô thanh vô tức, không có chảy máu, cũng không có bất luận cái gì huyết nhục bay tán loạn tràn diện, thậm chí cảm giác không thấy giết người.

Tại Hắc Hồ bang thời điểm, Trương Tiểu Lâm bị phi đồ hung tàn chọc giận, bọn hắn có thể không hỏi xanh đỏ đen trắng, trực tiếp đối một mấy tuổi hoạt bát đáng yêu tiểu hài hạ tử thủ, có thể thấy được bình thường giết người như ngóc tình huống, bởi vậy, giết những người này, Trương Tiểu Lâm không có một điểm gánh nặng trong lòng.

Một trận buồn nôn qua đi, dần dần bình phục lại, bốn năm thanh đao kiếm gần như đồng thời chém về phía Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm vừa vận học tập Phong Nhận Thuật pháp thuật, đang muốn làm quen một chút, liền tả hữu khai cung, dừng lại Phong nhận quét đi qua.

Phong nhận thuộc về chân nguyên ngưng tụ thành, so phổ thông đao Kiếm Phong bén rất nhiều, phốc phốc vài tiếng, năm cá nhân đồng loạt ngã xuống đất, Trương Tiểu Lâm xem xét, rốt cục nhìn không được phun ra, một chỗ tay chân đầu người, trên thân cũng bị máu tươi phun đỏ lên.

Trương Tiểu Lâm cũng không tiếp tục muốn dùng Phong nhận, cái này đồ vật quá ô nhiễm hoàn cảnh.

Nhìn thấy trong động lại xông ra mấy người, Trương Tiểu Lâm dứt khoát dùng lão biện pháp, tú hoa châm mở đường, giết đi vào.

Trong lỗ lớn ra Chư Vô Địch chờ bốn cái trùm thổ phi bên ngoài, còn có đại lớn nhỏ tiểu đầu mục hơn mười người, chính tại cãi vã kịch liệt, bỗng nhiên một cá nhân lẳng không bay vào, bỏ nhào trong đại sảnh, choáng đi qua.

Có người đi qua đá một cước, nói: "A, đây không phải vàng xanh sao? Hắc đêm nay hẳn là tại mũi nhọn miệng đang trực nha? Không tốt, có người tập kích."

Chư Vô Địch ngã ngối tại da hồ ghế xếp bên trên thờ dài: "Nhị đệ, ngươi làm chúng ta."

Đại sảnh lập tức loạn cả một đoàn.

"Các ngươi chơi cái gì, giống kiểu gì, chúng ta vốn chính là liếm máu trên lưỡi đao người, sợ cái gì?" Chư Vô Địch vỗ bàn trà, đứng lên nói: "Còn không đi ra xem một chút, là cái nào đường anh hùng đến."

Chư Vô Địch lời còn chưa dứt, chỉ nghe phốc phốc không ngừng bên tai, công những cái kia tiểu đầu mục toàn bộ co quắp ngã xuống đất, đao mắt chỉ còn sót bốn người bọn họ trại chủ đứng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Kỳ quái lưu hương

Trương Tiểu Lâm vừa một tiến vào trong lỗ lớn, bỗng nhiên cảm thấy từ lỗ lớn chỗ sâu có một loại sóng linh khí, rất tương hòa cái chủng loại kia, cũng không phải là loại kia rất lăng lệ ba động, cảm ứng được, cổ này linh khí cũng vô địch ý.

Trương Tiểu Lâm trong lòng không khỏi khẽ giật mình, chẳng lẽ bên trong lại có cao thủ, hay là tu sĩ cấp cao?

Trương Tiểu Lâm không khỏi sắc mặt có chút ngưng trọng, thận trọng đi vào đại sảnh.

Chư Vô Định ngồi ngay ngắn ở da hổ ghế xếp bên trên, bộ mặt tức giận.

Gia Cát Anh nhìn thấy đại sảnh những này đầu mục cơ hồ chết sạch, lão đại cũng không động thủ, chỉ là căm tức nhìn Trương Tiểu Lâm, trên mặt đỏ một trận xanh một trận, biết đại sự không ổn, vội vàng quỳ rạp xuống đất, dập đầu như già tòi.

Còn lại Tam gia Tứ gia toàn thân run rẩy, run rẩy không ngừng, bọn hắn bình thường lần phụ một chút quá khứ bách tính còn tạm được, như thế giết người như ngắt chết một con giun để thủ đoạn lại chưa từng gặp qua.

Hoàng Long động là cái tiểu bang phái, chỉ có hơn hai trăm người, bình thường cũng liền làm điểm mua bán nhỏ, như cướp cái đạo, đánh mấy cái phú thương nuôi sống đám này huynh đệ.

Chư Vô Định là người chủ trì, Đại đương gia, sát phạt quả quyết, làm việc không chút nào dây dưa dài dòng, bình thường lại chỉ cướp tiền, chỉ khi nào động thủ đã thương người, liền tuyệt không nương tay, thích trăm thảo trừ căn.

Gia Cát Anh là bọn hắn Nhị đương gia, lại là cái đồ háo sắc, không biết nhiều ít phụ nữ đằng hoàng hũy trong tay hắn, chỉ muốn gặp được có chút tư sắc nữ nhân, liền lòng ngứa ngứa không chịu nổi. Chư Vô Định cùng lão tam lão tứ cũng bắt hắn không có biện pháp.

Chư Vô Định gặp Trương Tiểu Lâm mặc dù chỉ có một cá nhân, nhưng thủ pháp kinh người, chết nhiều người như vậy, thế mà không thấy rõ hắn như thế nào ra tay, nhưng bằng vào một cước kia đem người đạp tiến đến vài chục trượng công lực, tuyệt đối đến Huyền cấp trở lên, hắn chỉ có Hoàng cấp sơ kỳ, tự nhiên biết gặp phải cường địch, mình tuyệt không phải đối thủ.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện Võ Chiếu chính ở đại sảnh bên cạnh cửa bên cạnh một cái trong tiểu lâu, chính khoan thai tự đắc hoạ mi, thâm nghĩ: Người ta vì người lo lắng hãi hùng, người ngược lại tốt, còn có hào hứng về lông mày, người tại cái này phi oa tử bên trong cách ăn mặc cái gì nha?

Trương Tiểu Lâm thần thức vừa mới tiến vào lầu nhỏ, Võ Chiếu đột nhiên giờ lên một chút đầu, tựa hồ có phát giác.

Động tác này không có trốn qua Trương Tiểu Lâm thần thức, chẳng lẽ Võ Chiếu cũng là tu sĩ sao?

Gặp Võ Chiếu không việc gì, Trương Tiểu Lâm nổi lòng lo lắng cuối cùng rơi xuống đất.

"Các người là mình đoạn đâu? Vẫn là phải ta động thủ?" Trương Tiểu Lâm trừng mắt nói.

Gia Cát Anh nghe được muốn chính hắn đoạn, dọa đến hồn phi phách tán, vội vàng ôm lấy Trương Tiểu Lâm đuôi nói: "Thiếu hiệp tha mạng, thiếu hiệp tha mạng, chúng ta nơi này có không ít bảo bối, ta toàn bộ tặng cho người, toàn bộ tặng cho người."

Trương Tiểu Lâm chán ghét đến cực điểm, biết hắn liền là cái kia vạn người thóa mạ dâm tặc, bàn tay vung lên, một đạo Phong nhận bổ vào trên trán, kèm chút đem đầu chém thành hai nửa, hai chân đạp mấy lần liền bất động.

Chư Vô Định lần này ngược lại là nhìn rõ ràng, Ngưng Khí thành đạo, cái này thiếu niên chỉ ít Địa cấp tu vi, trong lòng càng là mát thấu.

Lão tam lão tứ thấy thế, hai chân mềm nhũn, cũng quỳ xuống, đồng loạt dập đầu nói: "Thiếu hiệp tha mạng."

Chư Vô Định nhìn xem đám này mềm xương cốt, tức giận đến phát run nói: "Các người, các người làm cái gì vậy? Thà chết đứng, không thể quỳ mà sống!"

Trương Tiểu Lâm âm thầm gật đầu, đến cùng là Đại đương gia, ngược lại là có chút anh hùng khí khái.

Nhìn thoáng qua Gia Cát Anh bỏ ra nửa bên đầu, Trương Tiểu Lâm cảm thấy một trận không thoải mái, giết nhiều người như vậy, ần đạo lý hắn là tập mãi thành thói quen mới đứng nha, vì cái gì càng ngày càng cảm thấy buồn nôn.

"Các người đem Võ gia đại tiểu thư làm sao rồi? Tình hình thực tế nói đến."

"Chúng ta xem nàng như tổ tông cung cấp đâu, kia Võ gia đại tiểu thư nhưng tà môn cực kỳ, trên người có một cỗ thần thánh không thể xâm phạm khí chất, chúng ta chỉ cần vừa đi gần nàng, trong lòng liền yên tĩnh, giống như nhìn thấy chính là một tôn Bồ Tát đồng dạng, triệt để an tĩnh."

Trương Tiểu Lâm khẽ giật mình, chẳng lẽ đây chính là Hổ uy?

Không đúng, trên người nàng nhất định có cái gì phù lục, mà lại là mặt hàng cao cấp!

"Các người nói thế nhưng là nói thật?"

Trương Tiểu Lâm mắt lườm một cái, Tam gia Tứ gia dọa đến toàn thân lác một cái, vội vàng thề nói: "Chúng ta thề với trời, như có nửa câu nói ngoa, ắt gặp ngũ lôi oanh đình mà chết."

"Mang ta đi qua."

Chư Vô Định lập tức dẫn Trương Tiểu Lâm tiến về sơn động phía cạnh một trướng thiên nhiên đại môn, Tam gia Tứ gia theo sát sau lưng.

Ra đại môn, trước mắt bỗng nhiên sáng lên, lại là một phiến thiên địa.

Ở trong có bốn tòa nhà thuần mộc lầu nhỏ, hai bên một mảnh nhà trệt, đoán chừng có trên trăm gian phòng nhỏ, xem ra cái này Hoàng Long động mặc dù không lớn, nội tình vẫn có chút.

Một nhóm bốn người leo lên Gia Cát Anh lầu nhỏ, Chư Vô Định gõ cửa một cái, bên trong truyền tới một lời biếng thanh âm: "Ai nha? Đã trễ thế như vậy, có việc ngày mai lại nói."

"Vũ tiểu thư, phủ đô đốc người đến đây."

Một lát sau, mặc chỉnh tề Võ Chiếu cầm trong tay ngọn đèn, mở cửa phòng ra.

Vẫn là cái kia tiểu la ly, chỉ là, tiểu tỳ rất nhiều.

Trương đối không nói gì, Võ Chiếu biết mình sớm muộn sẽ được người cứu ra ngoài, có thể nghĩ một vạn loại khả năng, duy chỉ có không nghĩ tới lại là Trương Tiểu Lâm cái này Tiểu Y sinh tới đón nàng.

Trương Tiểu Lâm, cái này gặp mặt một lần thiếu niên, cái này để nàng thường xuyên trong lúc vô tình nhớ lại thiếu niên.

Sinh mệnh trung tiến vào nội tâm thứ nhất cái thiếu niên.

Thật lâu, Võ Chiếu mới khe khẽ nói một tiếng: "Vào đi."

Mây trôi nước chảy, tựa hồ hết thảy bình thường nhất bất quá.

"Chúng ta, chúng ta liền không tiến vào." Chư Vô Định mang theo Tam gia Tứ gia nhẹ nhàng lui xuống.

Chư Vô Định mang theo hai cái huynh đệ, cung cung kính kính đứng ở dưới lầu, trong lòng vậy mà không sinh ra một tia ý niệm trốn chạy.

Một lát sau, Trương Tiểu Lâm một người từ trên lầu đi xuống.

Lúc đầu chuẩn bị thừa dịp rạng sáng nhất hắc ám thời điểm, mang lên Võ Chiếu ngự kiếm bay trở về Trường An, nhưng Trương Tiểu Lâm đột nhiên có một loại trực giác, luôn cảm thấy nơi này có bí mật gì, nhất là vừa mới tiến động một khắc này, đột nhiên sinh ra một cỗ sóng linh khí, vậy mà để cho người ta sinh ra một loại muốn cứng bái xúc động.

Trương Tiểu Lâm về đến đại sảnh, Chư Vô Định ba người một mực cung kính đứng tại dưới tay.

Kia cỗ sóng linh khí vẫn còn, như có như không.

Trương Tiểu Lâm đi thông thả khoan thai, cẩn thận đề phòng, thần thức tự nhiên hướng phía trước lục soát, chậm rãi bước vào sơn động chỗ sâu.

Trong động càng sâu, vậy mà càng ngày càng cao, đến trong động vậy mà không nhìn thấy đỉnh, nói cách khác, đã vượt qua ba dặm độ cao.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm lo nghĩ trùng điệp đứng tại cái hang lớn này chính trung tâm, Chư Vô Định tiến lên phía trước nói: "Đây là chúng ta bình thường tất cả đệ tử hội nghị chỗ, là cái thiên nhiên động phủ, cao không kịp đỉnh, không ai đi lên qua, bên trái là ta lễ Phật chỗ, cái này Phật tượng cũng là vốn là có, cũng không biết là ai người đem cái này Đại Phật làm đến nơi này."

"Người hoàn lễ Phật?" Trương Tiểu Lâm ngạc nhiên nói.

"Ta ra động, liền sẽ có một loại khoái ý ân cừ, sâu trong nội tâm kia cỗ lòng sát phạt mới có thể dâng lên, nhưng chỉ cần vừa tiến đến, lập tức yên tĩnh lại, liền sẽ cảm thấy thật sâu sám hối, cái này Phật rất có linh tính."

"A, mang ta đi nhìn xem."

Chư Vô Định mang theo Trương Tiểu Lâm đi vào bên trái một cái bên cạnh động, bên trong quả nhiên bàn cung cấp một vài trượng cao Thích Ca Mâu Ni đứng giống, một cỗ trang nghiêm không khí, để cho người ta không hiểu sinh ra một loại cứng bái xúc động.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét lướt đi qua, lại không có phát hiện dị thường.

Đại Phật phía dưới, là một cái cỗ phác đại lư hương, thần thức thể mà quét không đi vào.

Trương Tiểu Lâm có chút kỳ quái, liền đi đi qua.

Lư hương ước chừng cao một thước, tạo thế chân vạc tại đất, phía trên lư nha lư nhĩ khắc đầy lấy các loại phù văn, cỗ này tượng hòa linh khí, lại là từ

nơi này lưu hương phát ra tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Cong cong Nguyệt nhi

Cái này thần bí lưu hương không phải đồng không phải sắt, Trương Tiểu Lâm dùng tay xốc một chút, thế mà không nhúc nhích tí nào, muốn biết Trương Tiểu Lâm vẫn là Luyện Khí sơ kỳ thời điểm, liền có thể nhẹ nhàng dời lên ngàn cân sư tử đá, cái này vén lên chỉ lực, không hạ mấy ngàn cân nha.

Chư Vô Dịch gặp Trương Tiểu Lâm dùng tay đi lấy lưu hương, trong lòng âm thầm bật cười, ngoài miệng lại nói: "Cái này lưu hương cùng tôn này cổ Phật đồng dạng, chúng ta tìm tới cái sơn động này lúc, liền đã tại nơi này, chúng ta mấy mươi cá nhân đều nhắc không nổi, sợ có nặng mấy ngàn cân, không biết là vật gì tạo thành, lại là như thế nào mang lên."

Thần thức vào không được, đây không thể nghi ngờ là một kiện Pháp Khí, thậm chí Linh khí, cấp bậc tuyệt đối không thấp.

Trương Tiểu Lâm thần thức tiến vào trong thức hải, Khổ Trúc phiền vẫn như cũ lơ lửng tại trong thức hải, tản mát ra nhàn nhạt lục sắc sương mù.

Trương Tiểu Lâm dùng tay mò một chút cái này lưu hương, Khổ Trúc phiền đột nhiên tỏa ánh sáng.

Thần Nông đỉnh, dùng cho luyện đan luyện khí, nhưng luyện hóa vạn vật, nhỏ máu liền có thể nhận chủ, bên trong có phong ấn Khí Linh, chính đang ngủ say bên trong.

Trương Tiểu Lâm trong lòng trở nên kích động, Thần Nông đỉnh, nghe danh tự sẽ bắt phạm, bên trong lại có Khí Linh, tiếp cận Tiên Khí.

"Các người ở bên ngoài trông coi, ta muốn tham gia một chút Phật, bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu."

"Vâng, chúng ta nhất định thủ ở bên ngoài, không cho phép bất luận kẻ nào tiến đến." Chư Vô Dịch như được đại xá, mang theo Tam gia Tử gia cùng đi ra sơn động.

Nơi này nhất định là một cái tu chân tông môn di chỉ, cái này động bị người phát hiện về sau, một chút đồ vật bị người xuất ra đi bán, chỉ có cái này Phật tượng cùng lưu hương, bởi vì quá nặng, người khác không có biện pháp làm xuống núi.

Trương Tiểu Lâm một bên phỏng đoán, một bên vuốt ve Thần Nông đỉnh, gặp Chư Vô Dịch đám người đã rời khỏi, liền ngồi xếp bằng ngồi xuống, cắn nát ngón tay, nhỏ một giọt huyết tại lưu hương phù văn bên trên, máu tươi giống như đột nhiên sống lại, dọc theo phù văn lưu động.

Thần Nông đỉnh bỗng nhiên phát ra một tia huỳnh quang, nhàn nhạt màu vàng mờ mờ ở trên đỉnh, lập tức cùng Trương Tiểu Lâm thần thức lấy được một tia liên hệ.

Trương Tiểu Lâm thần thức thuận lợi tiến vào Thần Nông trong đỉnh, một cỗ tang thương khí tức tràn ngập toàn bộ Thần Nông đỉnh, bên trong phù văn càng thêm phức tạp, chông chát, một tầng tiếp lấy một tầng, nội bộ cấu tạo vậy mà hết sức phức tạp, có rất nhiều ô nhỏ, còn có một số cửa nhỏ thông hướng ra phía ngoài.

Thần thức xem một lần về sau, bỗng nhiên, Thần Nông đỉnh chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng vậy mà cũng cùng Tử Dương phi kiếm đồng dạng, hóa thành một vệt kim quang tiến vào những này lâm thể nội.

Trương Tiểu Lâm mặc dù có chút chuẩn bị tâm lý, vẫn là lấy làm kinh hãi, một cái như thế lớn nặng đến vạn cân đỉnh ba chân, vậy mà tiến vào trong đầu, cái này hoàn toàn lật đổ Trương Tiểu Lâm hiện hữu cảm quan.

Cái này Thần Nông đỉnh mặc dù nhưng đã nhận chủ, nhưng Trương Tiểu Lâm còn không biết dùng như thế nào, còn cần hiểu thêm một bậc.

Đã biết là lúc đầu tu sĩ động phù, Trương Tiểu Lâm thần thức lần nữa tìm kiếm, không có buông tha một cái góc, tu luyện cần tài nguyên quá nhiều, mà thu hoạch tài nguyên cơ duyên thực tế quá thiếu, chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, đã gặp gỡ, há lại cho bỏ lỡ?

Nhưng mười phần tiếc nuối là, trong này đã không có bất luận cái gì có giá trị đồ vật, liền ngay cả cái kia tượng Phật đá cũng chỉ là bình thường ngọc thạch, tuy nói đáng giá không ít bạc, nhưng cũng không thể gây nên Trương Tiểu Lâm chú ý.

Chậm rãi đi ra hang đá, Chư Vô Dịch bọn người đứng tại cửa hang không nhúc nhích, gặp Trương Tiểu Lâm nhanh như vậy ra, từng cái khuôn mặt tươi

cười đón lấy, Chư Vô Định hỏi: "Nhanh như vậy thăm viếng xong?"

"Không có ý tứ, ta bái một chút, cái kia lưu hương đột nhiên không thấy, cũng không biết chạy đi nơi nào, trong này tà môn."

"A?" Ba người sững sờ, nơi nào chịu tin, đồng loạt chạy vào trong động phủ, thế mà thật không thấy.

Ba cá nhân hai mặt nhìn nhau, vẫn không chịu tin tưởng con mắt của mình.

Như thế đại đồ vật, Trương Tiểu Lâm lợi hại hơn nữa cũng không có khả năng giấu đi, lại nói nặng đến vạn cân, cũng chuyển không dậy nổi nha?

Việc này xác thực quá kì quái!

Trương Tiểu Lâm không có dừng lại thêm, đi vào Vô Chiếu gian phòng, gấp cái này tiểu la ly đang cùng áo khóa ở trong chăn bên trong, đang ngủ say, không khỏi cười cười, liền tiếp ổ chăn cùng một chỗ bế lên, té ra sát cánh đại ung lưu cho hắn kia cái lông chim, thần thức tiến vào lông vũ bên trong, lông vũ thế mà biến lớn, dài ước chừng hơn trượng, rộng cũng có ba thước nhiều, chính như một đầu cong cong thuyền nhỏ.

Trương Tiểu Lâm lấy ra một viên linh thạch, để vào lông vũ dưới đáy lỗ bên trong, thuyền nhỏ lập tức sống lại, cách mặt đất hơn một xích, lơ lửng tại Trương Tiểu Lâm bên người, Trương Tiểu Lâm đem Vô Chiếu nhẹ nhàng thả trên thuyền, mình cười trên lông vũ, ngồi ngay ngắn ở một đầu, tâm ý khẽ động, lông vũ thuyền nhỏ như một đạo bạch quang trong nháy mắt vọt vào mênh mông bầu trời đêm.

Mùa đông trong đêm, trong bầu trời đêm mười phần rét lạnh, nhất là nhanh như vậy phi hành, bên tai một trận phản phật phong thanh.

Trương Tiểu Lâm sợ Vô Chiếu tỉnh lại, vội vàng ngồi tại bên cạnh nàng, đem nàng nhẹ nhàng kéo, thôi động chân nguyên, hình thành một cái vòng bảo hộ, đem hai người cùng một chỗ che đậy ở bên trong.

Vô Chiếu tựa hồ cảm nhận được Trương Tiểu Lâm bên người ấm áp, dùng sức hướng trong ngực hắn chen, Trương Tiểu Lâm không khỏi cười khổ một tiếng, ôm sát nàng. Vô Chiếu tại Trương Tiểu Lâm trong lồng ngực lại cực không an phận, một đôi tay nhỏ tại Trương Tiểu Lâm trong ngực khắp nơi bắt sò, Đại Hồng chăn mền cũng bị vén đến một bên.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem gối lên chân của mình bên trên trương này khuôn mặt nhỏ, nhìn qua rõ ràng ngây thơ chưa thoát, thậm chí còn có một tầng nhàn nhạt long tơ.

Không chịu được dùng tay nhẹ nhàng phủ một chút trương này tính xảo khuôn mặt nhỏ nhắn, làn da tinh tế tí ti, như là một viên lột xác trứng gà đồng dạng.

Đây chính là tương lai chúa tể thiên hạ Nữ Hoàng a!

Trương Tiểu Lâm trong lòng có chút ít kích động, không khỏi cẩn thận quan sát Vô Chiếu tới.

Cái này tiểu la ly quả nhiên là cái cực phẩm, ngũ quan mười phần thanh tú cân xứng, lông mi thật dài, sóng mũi cao, là cái chính công mỹ nhân phù.

Trời bên cạnh bắt đầu có một tia màu trắng, Trương Tiểu Lâm thôi động lông vũ, lông vũ tựa như một đầu thuyền nhỏ không nhanh không chậm trên không trung ngao du.

Màu xám trắng lông vũ lơ lửng giữa không trung, Trương Tiểu Lâm nhớ tới tiểu học lúc một bài nhạc thiếu nhi:

Cong cong Nguyệt nhi nhỏ nhỏ thuyền,

Nho nhỏ thuyền nhỏ hai đầu nhọn,

Ta tại nho nhỏ trong thuyền ngồi,

Chỉ nhìn thấy kia lờ lờ tinh tinh,

Xanh thăm trời.

Cái này mai lông vũ giống như trăng non lưỡi liềm, nổi bông bên giữa không trung.

Mặc dù mỹ nhân ở ôm, Trương Tiểu Lâm nhưng trong lòng vô cùng yên tĩnh, không sinh ra nửa điểm tà niệm.

Vô Chiếu cái đầu nhỏ càng không ngừng tại Trương Tiểu Lâm trong ngực ừ, tiểu miệng một trương một hấp, tựa hồ tại nói chuyện, Trương Tiểu Lâm xích lại gần nghe xong, trong cái miệng nhỏ của nàng vậy mà nhẹ nhàng hô hào ba ba.

Trương Tiểu Lâm không khỏi nhin không được cười lên, khó trách nàng yên tâm như vậy hướng trong lồng ngực của mình chui, nguyên lai trong mộng đem mình làm cha của hắn.

Vô Chiếu trên cổ cái kia màu xanh biếc khuyên tai ngọc tử, không ngừng thả ra nhàn nhạt huỳnh quang, Trương Tiểu Lâm hút vào cái này một tia linh khí, cảm thấy có điểm tâm thần thanh thản, trong lòng cũng càng ngày càng tỉnh táo, .

Một hồi sẽ qua, trời muốn sáng, trời đã sáng như thể bay vào thành Trường An, chỉ sợ sẽ bị đám người xem như yêu quái, gây nên thành Trường An đại loạn.

Trương Tiểu Lâm thần thức khẽ động, không chế lấy lông vũ nhanh chóng tiến lên, thuyền nhỏ như một viên Lưu Tinh, hướng thành Trường An bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Không mang đi 1 phiến đám mây

Tốc độ đến cực hạn, vài trăm dặm khoảng cách, chén trà nhỏ thời gian tức đến.

Đứng lặng tại thành Trường An trên không, nhìn xuống lấy tòa cổ thành này, Trương Tiểu Lâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang, kiếp trước, cái này tòa thành trì so hiện tại lớn gấp mười có thừa, đây Thành Đô là xi măng hộp, cao vút trong mây, có vẻ như so hiện tại phồn hoa không biết thiếu lần, nhưng là, những này nguyên thủy nhất trần quý nhất đồ vật đã không tồn tại nữa, liền ngay cả yêu cầu cơ bản nhất, hô hít một hơi không khí thanh tân, nhìn một chút lam trời Bạch Vân, đều thành một loại hi vọng xa vời.

Trong thành đã có thể nhìn thấy tốp năm tốp ba người đi đường, vì sinh kế bắt đầu bốn ba, ngược lại là không có người ngẩng đầu nhìn lên trời bên trên. Trương Tiểu Lâm lông vũ thuyền nhỏ rơi vào một cái yên lặng ngõ hẻm nhỏ bên trong, tâm niệm vừa động, lông vũ thu vào Tu Di giới bên trong.

Đột nhiên mất đi thuyền nhỏ chèo chống, Vô Chiêu hai chân hướng xuống rủ xuống, người cũng mơ mơ màng màng mở mắt, một chút trông thấy Trương Tiểu Lâm ôm mình, có chút giật mình, dụi dụi con mắt, rốt cục triệt để tỉnh.

"Người đã tỉnh?"

"Đây là nơi nào?"

"Thành Trường An."

"Ta ngủ bao lâu?"

"Không lâu, người ngủ thời điểm, đã nhanh bốn canh, hiện tại ngày mới sáng."

"Nhanh như vậy đã đến Trường An sao? Người làm sao làm được."

"Chúng ta ngồi một con chim lớn bay tới."

"A, khó trách." Vô Chiêu đứng lên, duỗi lưng một cái, chần mền trên người rơi trên mặt đất: "Người cứ như vậy ôm ta tới?"

"Đúng nha, người ngủ thiếp đi, ta cũng không đành lòng đánh thức người."

"Cám ơn người."

Trương Tiểu Lâm chính không yên lòng nàng hỏi phát triển an toàn chim bay tới sự tình, đang chuẩn bị một đồng lớn lí do thoái thác, không nghĩ tới nàng thế mà chẳng quan tâm, tựa hồ phát triển an toàn chim bay vài trăm dặm là một kiện chuyện rất bình thường.

"Đến nơi này, người ứng nên biết làm sao đi người nhà cô cô hoặc là bá bá trong nhà a?"

"Làm sao? Người nghĩ bỏ lại ta một cá nhân sao?"

Trương Tiểu Lâm bó tay rồi.

Theo lý thuyết, nữ sinh có yêu cầu như vậy, Trương Tiểu Lâm hẳn là cầu còn không được mới là, nhưng Trương Tiểu Lâm phát hiện, cái này là lý không phải là của mình đồ ăn, mình tựa hồ đối với nàng không có gì đặc thù cảm giác, có lẽ từ trong lịch sử biết nàng phía sau vận mệnh, từ ở sâu trong nội tâm có chút mâu thuẫn đi.

"Vậy được rồi, ta đưa người."

Trương An chỉ phí đến không là rất lớn, ti nông khanh Vũ đại nhân phủ ngay tại không xa địa phương, xa xa trông thấy dùng người nhóm chính tại cửa ra vào quét sạch, Trương Tiểu Lâm dừng lại nói: "Chính người đi vào đi, ta liền không tiến vào, ta còn có chuyện rất trọng yếu."

"Người lúc này đi sao?" Vũ Chiêu mất đẹp lưu chuyển, ung dung nhìn xem Trương Tiểu Lâm: "Ta còn có thật nhiều vấn đề muốn hỏi người đây?"

Trương Tiểu Lâm sợ nhất liền là vấn đề của nàng, rất nhiều đồ vật thực đang giải thích không rõ, liền hàm hàm hồ hồ nói: "Còn nhiều thời gian, về sau có thời gian hỏi lại đi."

"Vậy thì tốt, ta liền hỏi người một vấn đề, người là chuyên đi cứu ta sao? Người làm sao biết ta xảy ra chuyện?"

Trương Tiểu Lâm gặp nàng ngửa đầu nhìn xem mình, một bộ ngây thơ đáng yêu khả ái, nhìn không được đưa tay bóp một cái nàng non nặn khuôn mặt nói: "Đây là hai vấn đề, tiểu nha đầu."

"Không cho phép gọi ta nha đầu." Vũ Chiêu nhìn hẩn chằm chằm nói: "Người coi như là một vấn đề tốt."

"Tốt a, đầu tiên, ta là vừa lúc trải qua Phục Ngưu sơn khu, tại khách sạn chuyện ăn cơm, nghe nói người sự tình, thuận tiện đi kia cái gì Hoàng Long động nhìn một chút, thuận tiện đem người mang ra ngoài."

Vũ Chiêu có chút thất vọng nói: "Thật là thuận tiện sao, bất quá ta vẫn còn muốn cảm ơn người thuận tiện."

"Ta cũng không cần, chúng ta là bằng hữu, không phải sao?"

"Bằng hữu? Nguyên lai người là đem ta làm bằng hữu?"

"Đương nhiên, muốn không cho dù nghe được tin tức này, cũng sẽ không nhiều xen vào chuyện bao đồng nha, sớm biết người tại nơi đó ngồi hưởng thanh phúc, liền không đi cứu người, người sẽ không trách ta xen vào việc của người khác đi."

"Ha ha, người thật đùa, bất quá nói thật, ta có một loại dự cảm, ta cảm giác không có việc gì, sẽ có quý nhân tương trợ, không có nghĩ đến cái này quý nhân lại là người, thêm lần trước nữa, người đã đã cứu ta hai lần, người nói đi, muốn ta làm sao cảm tạ người nha?"

Trương Tiểu Lâm nhìn một chút bên cạnh bữa sáng trải nói: "Vậy người mời ta ăn bữa sáng đi."

"Liền cái này?"

"Ừm." Vũ Chiêu hẩn hẩn giậm chân một cái nói: "Đi thôi, người mở rộng ăn."

Trương Tiểu Lâm nhìn xem tiểu la lý lúc tức giận giống như giận giống như giận đáng yêu, lập tức ngây người, không chịu được trong lòng rung động.

Nhìn xem Trương Tiểu Lâm thế mà ăn ngũ đại tô mì, mùi mấy thịt dê cua bánh bao không nhân, Vũ Chiêu không khỏi trừng to mắt, phảng phất không biết.

Trương Tiểu Lâm trêu ghẹo nói: "Không sẽ như thế khoa trương a? Ăn hơn mấy bát mà thôi, đau lòng thành dạng này?"

Vũ Chiêu nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm bụng, phát hiện cũng không có tăng lớn, trong miệng thì thảo nói: "Kỳ quái, nhiều như vậy đồ vật, đều đi nơi nào."

Trương Tiểu Lâm từ khi tu luyện đến nay, khẩu vị đặc biệt lớn, đại lượng đồ ăn tiến vào dạ dày ruột về sau, trực tiếp luyện hóa hấp thu, bổ sung lúc tu luyện tiêu hao, đương nhiên sẽ không đọng lại tại trong dạ dày.

Hai người ăn uống no đủ, vẫn như cũ là đi ra đến, Trương Tiểu Lâm lại ngừng bước chân: "Sau này còn gặp lại."

Vũ Chiêu cảm thấy thất lạc, nhìn xem Trương Tiểu Lâm nửa ngày không có nói chuyện, bỗng nhiên, nhón chân lên miệng nhỏ tại Trương Tiểu Lâm trên mặt mỗ một chút, hoảng hoảng trương trương chạy.

Trương Tiểu Lâm sờ soạng một chút gương mặt, lắc đầu, quay người ẩn vào bên cạnh ngõ hẻm nhỏ, trong lòng âm thầm nói: Chúng ta duyên tận ở đây, riêng phần mình bảo trọng đi.

Sáng sớm gió phát ở trên mặt, Trương Tiểu Lâm trong đầu bỗng nhiên toát ra vài câu thơ:

Nhẹ nhàng ta đi,

Chính như ta nhẹ nhàng đến,

Ta nhẹ nhàng phát tay,

Không mang đi một áng mây.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Hô hấp nhân tạo

Võ Chiêu cùng Trương Tiểu Lâm sau khi chia tay, trong lòng đập bịch bịch, vội vã hướng ti nông khanh cái kia bá bá phủ thượng đi đến, đi vài bước, nhìn lại, sớm đã không có Trương Tiểu Lâm bóng dáng, không khỏi thất vọng mất mát.

Trương Tiểu Lâm trốn ở ngõ hẻm nhỏ nơi hẻo lánh bên trong, đưa mắt nhìn Võ Chiêu đi xa, tiến vào Vũ phủ, liền cũng yên tâm.

Chẳng có mục đích tại trong ngõ hẻm đi dạo, chợt nghe một tiếng thê lương tiếng kêu: "Không xong, tiểu thư nhảy đến trong giếng đi."

Trương Tiểu Lâm giật mình, thần thức quét qua, phát hiện một cái nha hoàn ăn mặc nữ hài tử quỳ gối một cái giếng một bên, cao giọng kêu to.

Một cái thanh niên nam tử vội vã từ trong phòng chạy ra, vừa chạy một bên mặc lấy quần áo, Trương Tiểu Lâm xem xét, thanh linh chính là Trương Tôn Xung!

Lúc này, một bên khác trong phòng cũng lao ra hai cái lão nhân, một nam một nữ, nam ước chừng năm mươi tuổi trên dưới, nữ nhân nhỏ đi rất nhiều, nhìn qua hẳn là nhảy giếng tiểu thư phụ mẫu.

Nam tử thấy một lần Trương Tôn Xung, lập tức tức miệng mắng to: "Đều là người cái này đáng đồ từ, người trà cho ta khuê nữ mệnh tới."

Nữ nhân lại bỏ nhào vào bên cạnh giếng khóc thét nói: "Nữ nhi a, người cái này là thế nào à nha? Có phải hay không tiểu tử này khi dễ người à nha? Lão nương liều mạng với người." Nữ nhân bỏ lên, đột nhiên hướng Trương Tôn Xung đánh tới.

Trương Tôn Xung thuở nhỏ tập võ, thân thủ linh hoạt, thấy thế bận bịu vọt đến một bên, lớn tiếng nói: "Bá phụ bá mẫu, vẫn là cứu người trước quan trọng."

Nói xong, không chút suy nghĩ, trực tiếp nhảy đến trong giếng đi.

Trương Tiểu Lâm sững sờ, không nghĩ tới Trương Tôn Xung vẫn là cái người có tình nghĩa, muốn biết giếng này bên trong cứu người, cũng không phải bình thường hồ nước tiểu Hà đồng dạng, quang hiểu thủy tính còn không được, trong giếng không gian nhỏ, không thoải mái chân tay được.

Trương Tiểu Lâm biết tình huống khẩn cấp, vừa tung người, vượt qua trượng cao bao nhiêu tường vây, bay xuống trong sân.

Thần thức hướng trong giếng quét qua, phát hiện kia nữ tử đã không có động tĩnh, Trương Tôn Xung một tay nắm lấy nữ tử tay, vẫn còn dưới đáy nước gãy dựa, hiển nhiên không bắt được trọng điểm, ngay cả nuốt mấy ngụm nước, mắt thấy liền bị sặc nước choáng đi qua.

Trương Tiểu Lâm một cái bước xa nhảy vào trong giếng, một tay nắm lên Trương Tôn Xung, một tay nắm lên kia tên nữ tử, song chân vừa đạp, nổi lên mặt nước, tâm niệm vừa động, phi kiếm từ lòng bàn chân toát ra, nâng hẳn chậm rãi thẳng ra miệng giếng.

Vừa xuất thủy giếng, liền đem hai người ném xuống đất, mình từ trong giếng nhảy ra ngoài, phi kiếm đã tự động thu vào trong đan điền.

Trương Tôn Xung không có hắc choáng, ho khan vài tiếng, lập tức đánh tới, ôm lấy kia cái nữ tử gào khóc.

Lão niên nam tử tựa hồ cũng hiểu được một điểm y đạo, một phát bắt được nữ nhi của mình mạch đập, cẩn thận lục lọi, đột nhiên khóc lớn một tiếng: "Khuê nữ nha, người cái này là thế nào á!"

Trung niên nữ tử nghe xong, vội vàng bỏ đi qua: "Lão đầu tử, làm sao rồi, khuê nữ còn có thể cứu sao?"

"Ta khuê nữ, đã, đã đi rồi... ." Nam tử khóc không thành tiếng, kêu trời kêu đất, khóc lớn lên.

Trương Tôn Xung ngẩng đầu, chợt phát hiện Trương Tiểu Lâm, một thanh đánh tới, ôm lấy Trương Tiểu Lâm bấp chân nói: "Tiểu lâm, tiểu lâm nhanh cứu nàng, ta biết người có thể cứu nàng, đúng hay không?"

"Đều đã không còn thở, còn tại làm sao cứu nha?" Nam tử trừng Trương Tôn Xung một chút, cá giận nói.

"Người trước thả ta ra, để ta xem một chút."

Trương Tiểu Lâm vội vàng đi đi qua, nhìn thoáng qua con người, lập tức đem nữ hài đặt nằm dưới đất, đem nàng gấp buộc đai lưng cùng quần áo giải khai chỉ vào Trương Tôn Xung nói: "Người qua đây, ngồi tại nơi này, đem chân duỗi thẳng."

Trương Tiểu Lâm đem nữ tử phần gáy cùng đặt ở Trương Tôn Xung trên đùi, làm đầu nó tận lực ngửa ra sau. Trương Tôn Xung không hiểu nhìn qua hắn, không dám nói chuyện.

Trương Tiểu Lâm đứng người lên, hai chân nằm sấp mở vượt tại nữ tử trên lưng, quỳ xuống phủ phục tại trên người nữ tử, hai tay trùng điệp, ấn tại nữ tử hai ngọn núi ở giữa, dùng sức nén, một hơi đè ép chừng ba mươi dưới, đột nhiên cúi người, đưa tay nắm nữ hài tiểu xảo cái mũi, nửa mở miệng, một ngụm thân tại nữ tử trên miệng.

Trương Tôn Xung lập tức giận dữ nói: "Trương Tiểu Lâm, ngươi làm gì?"

Xung quanh ba người nhìn xem Trương Tiểu Lâm trợn mắt hốc mồm.

Trương Tiểu Lâm lúc này đã không có tâm tư để ý đến hắn, thổi một ngụm, ngừng mấy giây, có thổi một miệng lớn.

Buông ra miệng, tiếp tục nén nữ hài hung bộ.

Trương Tôn Xung bắt đầu nổi giận, lập tức liền thanh tỉnh, đây cũng là Trương Tiểu Lâm cứu người chi pháp, liền không cần phải nhiều lời nữa, yên lặng ở một bên nhìn xem.

Lại ấn ba mươi mấy dưới, Trương Tiểu Lâm tiếp tục hướng nữ hài miệng bên trong thổi hơi, vừa thổi một ngụm, nữ hài đột nhiên ho khan.

Trương Tiểu Lâm thật dài thở dài một hơi, từ nữ hài thân bên trên xuống tới, ngồi ở một bên trừng mắt Trương Tôn Xung.

Nữ hài phụ mẫu gặp khuê nữ tỉnh lại, vội vàng bỏ đi qua.

"Các người, các người cứu ta làm gì? Ta đã không mặt mũi thấy người." Nữ hài nói xong ô ô khóc lên.

Trương Tôn Xung ôm nàng nói: "Ta cưới người, ta cưới người còn không được sao?"

Nữ hài nghe được Trương Tôn Xung nói cưới nàng, lúc này mới nức nở về tới khuê phòng.

Trương Tôn Xung một thanh kéo qua Trương Tiểu Lâm nói: "Tiểu lâm, người cứu người cứu đến cùng, việc này chỉ có người có thể làm được đến."

Trương Tiểu Lâm sững sờ, việc này cùng mình bán đại bác cũng không tới nha?

Nguyên lai, cái này tên nữ tử họ Trần, gọi Trần Uyển Nhi, một lần cùng nha hoàn ra đường du ngoạn, ngẫu nhiên gặp Trương Tôn Xung.

Trương Tôn Xung thấy một lần phía dưới, kinh vì Thiên Nhân, liền bắt đầu dài đến nửa năm quần quít chặt lấy, quấy rầy đòi hỏi, Trần Uyển Nhi tuổi dậy thì, mới biết yêu, chỗ nào trải qua ở một cái kinh nghiệm phong phú hoàn khổ đệ tử làm trò hề, rốt cục giấu diếm phụ mẫu, đem mình hoàn toàn cho Trương Tôn Xung.

Về sau biết được Trương Tôn Xung lại là đương triều phò mã, trong lòng có điểm sợ hãi, liền hỏi Trương Tôn Xung làm sao bây giờ.

Trương Tôn Xung mỗi ngày đối mặt Trương Lạc công chúa, lên giường trước đó còn phải thỉnh an, lúc đầu liền có chút phiền chán.

Trần Uyển Nhi cho hắn hoàn toàn mới cảm giác, để hắn nhớ mãi không quên, ba ngày hai đầu liền hướng Trần gia chạy.

Cái này mấy ngày, Trần Uyển Nhi thể mà xuất hiện mang thai phản ứng, mỗi ngày buồn nôn nôn mửa, thích ăn dưa chua, mẫu thân xem xét, ám đạo không tốt, hỏi một chút phía dưới, quả nhiên trên thân tháng này không có đúng hạn mà tới.

Trương Tôn Xung biết được Trần Uyển Nhi mang thai, lập tức lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới mình chỉ cầu lấy nhất thời mãn mê sung sướng, lại truyền bá hạ hạt giống.

Về nhà về sau, Trương Tôn Xung không thể không khẩn cầu Trương Lạc công chúa, yêu cầu nạp thiếp.

Trương Lạc công chúa đường đường hoàng thượng nữ nhi, tính tình không giống Tiểu Khả, nghe xong Trương Tôn Xung thể mà còn muốn nạp thiếp, chỗ nào chịu theo, kém chút đem Trương Tôn Xung tiểu đệ phế đi.

Trương Tôn Xung lần này tới, mang theo chút đồ trang sức, còn có một số hiệu kính Trần Uyển Nhi phụ mẫu thuốc bổ, uyển chuyển giảng công chúa không đồng ý nạp thiếp sự tình, hi vọng Trần Uyển Nhi có thể tha thứ hắn.

Trần Uyển Nhi nghe xong, nước mắt lăn chã xuống tới, toàn bộ tâm đều đã chết.

Ban đêm cùng Trương Tôn Xung cùng một chỗ ân ái một đêm, buổi sáng vừa rời giường, thu trang cách ăn mặc về sau, liền nhảy vào nhà mình giếng nước.

Trương Tiểu Lâm nghe xong chuyện đã xảy ra, nhìn xem Trương Tôn Xung nói: "Người là nghĩ từ ta ra mặt, khuyên nhủ Trương Lạc công chúa đi."

Trương Tôn Xung gật đầu nói: "Tiểu lâm, người khác chỉ biết cười công chúa phong quang đường nào, nhưng không biết trong lúc này chưa xót nha, người là Trương Lạc ân nhân cứu mạng, việc này chỉ cần người mở miệng, nàng có thể sẽ đáp ứng."

Trương Tiểu Lâm trầm nghĩ, đây là quan hệ đến hoàng gia mặt mũi, chỉ sợ không dễ làm nha. Bất quá, hiện tại gạo sống làm thành cơm đã chín, chỉ có thể than bài, đồng ý Trương Tôn Xung nạp thiếp, vừa lúc nói Minh hoàng gia khai sáng, rộng lượng.

Nếu như mọi người biết Trương Tôn Xung ở bên ngoài sinh cái nhi tử, cái này mới chân chính để Hoàng gia mất hết mặt mũi nha, hai hại so sánh lấy nhẹ, Trương Lạc công chúa hẳn là một cái người biết chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Đường triều cũng có người thực vật

Trần Uyển Nhi lúc này đã hoàn toàn khôi phục, một lần nữa rửa mặt một phen, đi tới cảm ơn Trương Tiểu Lâm ân cứu mạng, nhìn thấy Trương Tiểu Lâm cùng Trương Tôn Xung toàn thân ướt sũng, nhân tiện nói: "Trương Tôn đại ca, người cùng vị công tử này tranh thủ thời gian đem quần áo đổi một cái đi, dạng này sẽ xảy ra bệnh."

Trương Tôn Xung cười ha ha một tiếng nói: "Sinh bệnh? Chỉ cần có vị công tử này tại, sinh bệnh gì đều không cần sợ."

Vừa cười một bên lôi kéo Trương Tiểu Lâm vào nhà đổi quần áo.

Trương Tôn Xung tại nơi này có hần đổi tẩy quần áo, Trần Uyển Nhi đã chuẩn bị thỏa đáng, Trương Tiểu Lâm quần áo tại Tu Di giới, nhân lúc người ta không để ý, trong nháy mắt lấy ra một bộ.

Hai người thay xong quần áo ra, Trần Uyển Nhi đã nấu xong canh gừng, Trương Tiểu Lâm uống một chén lớn, cảm thấy toàn thân trên dưới ấm áp, rất là dễ chịu.

Ngồi một hồi, Trần lão bá vụng trộm lôi kéo Trương Tôn Xung thấp giọng nói: "Người nói vị công tử này bệnh gì đều có thể trị, nhưng là thật?"

"Đó là đương nhiên, tiểu lâm chính là đương triều thái y Trương Công Lực cháu trai, Y Thánh dòng chính truyền nhân, Trương Lạc công chúa bệnh liên là hần trị tốt, còn có, ta cùng ngài giảng chuyện gì, ngàn vạn không thể ngoại truyền, tiểu lâm đã từng phá vỡ Hoàng hậu nương nương bụng, cắt dài như vậy một đoạn ruột ra, mới bảo trụ Hoàng hậu nương nương một mạng đầu." Trương Tôn Xung thần bí nói.

Trần lão bá giật mình, lập tức đối Trương Tiểu Lâm thi cái lễ nói: "Nguyên lai công tử chính là trong truyền thuyết cung đình tiểu thần y, kính đã lâu đại danh, công tử pháp trường kêu oan, cứu sống hoàng hậu, đã tên đầy thiên hạ."

Trương Tiểu Lâm thấy một lần vội vàng đáp lễ: "Không được, không được, chỉ bất quá trùng hợp mà thôi."

"Tuyệt không phải ngẫu nhiên, hôm nay tiểu nữ nếu không phải công tử thi cứu, tuyệt không may mắn thoát khỏi, công tử cứu người thủ đoạn, càng là chưa từng nghe thấy, chúng ta mở rộng tầm mắt."

"Thầy thuốc cứu người, chính là chuyện bốn phận, không cần phải nói."

"Không dối gạt công tử, tiểu lão nhân có một việc muốn cầu công tử làm viện thủ." Trần lão bá ôm quyền nói.

"Lão bá, ngài cứ việc nói thẳng, bất quá, ngài cũng không thể nghe Trương Tôn công tử mù vịn, trên đời này nào có cái gì người năng chữa khỏi trăm bệnh."

"Cái này ta biết, thầy thuốc chỉ có thể y bệnh, dù sao cũng không thể y mệnh nha. Chúng ta cũng bất quá làm hết sức mình an thiên mệnh mà thôi."

"Ngài có cái gì bệnh nha?"

"Không phải ta, là nhạc mẫu ta đại nhân, mấy năm trước không nhỏ tâm ngã một phát, liên hôn mê bất tỉnh, đại phu nói bệnh này gọi người chết sống lại bệnh, bị bệnh đã nhiều năm, dựa vào người nhà cho ăn đồ ăn Thomas canh sống qua ngày, thực sự đáng thương."

Trương Tiểu Lâm nghe xong liền minh bạch, đây là đại não bị hao tổn, thành người thực vật, hiện đại y học cũng không có cái gì tốt biện pháp, đơn giản là mỗi ngày tìm người la lên, toàn thân xoa bóp, không cho cơ bắp héo rút, có thể hay không tỉnh lại, toàn bằng vận khí.

Khó giải quyết như thế bệnh, ai có thể nói chữa khỏi trăm bệnh?

Chợt nhớ tới, bệnh này nói không chừng dùng thanh thần phù có thể tỉnh lại nha, lúc ấy Trương Lạc công chúa không phải cũng là dùng thanh thần phù tỉnh lại sao? Liền ôm định muốn thử một lần ý nghĩ.

"Không biết bệnh nhân hiện tại nơi nào? Có thể trước mang tại đi xuống xem một chút?"

"Có thể có thể, nhạc mẫu ta gia không xa, xuyên qua mấy đầu ngõ nhỏ đã đến."

Trung niên nữ tử nghe nói nàng mẫu thân còn có hi vọng chữa khỏi, tâm tình kích động, lộ rõ trên mặt, nhất định phải lập tức mang Trương Tiểu Lâm đi qua.

Trương Tôn Xung nhìn qua Trương Tiểu Lâm cười khổ một cái, làm cái nét mặt xin lỗi.

Trần Uyển Nhi một nhà trừ lưu lại nha hoàn giữ nhà bên ngoài, toàn thể xuất động, một nhóm năm người xuyên đường phố qua ngõ hẻm, chỉ chốc lát liền đến đến một cái lụi bại trong sân nhỏ.

Bởi vì đội hình cường đại, tăng thêm Trương Tôn Xung mặc mười phần hoa lệ, xem xét chính là quan lớn quý tộc, bởi vậy, đoàn người này có phần làm người khác chú ý.

Vừa mới tiến viện tử, nghe hỏi mà đến tả hữu hàng xóm liền tới hơn mười người.

Viện tử không lớn, người ở nhưng không ít, Trần lão bá có hai cái em vợ, đều có bốn mười mấy, hai người đều là một vợ một thiếp, con cái sợ có mười cái, mấy cái tuổi lớn hơn nhi tử đều đã kết hôn sinh con.

Trần đầy một phòng toàn người, chen tại một cái lụi bại trong viện, cũng may viện tử tuy cũ kỹ một điểm, diện tích không nhỏ, lớn nhỏ phòng ở ngược lại là có mười mấy gian.

Một người trung niên nam tử đang ở sân nơi hẻo lánh phòng trong bồ cùi lửa, bỗng nhiên gặp tới nhiều người như vậy, vội vàng buông xuống công việc trong tay, vỗ tay một cái nói: "Ai u, tỷ, các người đã tới, nhanh trong phòng ngồi."

"Đây là ta em vợ Từ Trường Phong, Trường Phong, đây là tiểu thần y Trương công tử."

"Trương công tử tốt, mọi người tốt, vào nhà trước ngồi đi." Từ Trường Phong ngược lại là rất biết giải quyết, đoán chừng cũng là thường xuyên ở bên ngoài xông xáo người.

Trần lão bá nói: "Chúng ta đi xem một chút lão phu nhân."

Đương nghe nói là Trần lão bá mời tới hoàng cung tiểu thần y cho lão phu nhân xem bệnh lúc, toàn bộ một con đường đều oanh động, cái này lão phu nhân hôn mê bất tỉnh đã hơn năm năm, đầu một năm còn từng mời y chẩn trị, về sau gặp không hiệu quả gì, cũng liền từ bỏ, nhất về sau, ngay cả tiền về quan sát người đều không có.

May mắn hai cái nhi tử coi như hiếu thuận, một ngày ba bữa, nhiều ít cho ăn điểm cơm nước, còn không về phần chết đói.

Mấy cá nhân cùng một chỗ, tiến vào lão phu nhân gian phòng.

Nhìn thấy âm u ẩm ướt phòng bệnh, Trương Tiểu Lâm nhíu mày một cái, loại này kiềm chế ẩm ướt hoàn cảnh, làm sao thích hợp bệnh nhân ở nha?

Đây là trong phòng ngoài phòng đã đầy áp người, lúc đầu trong viện này liền ở ba mươi, bốn mươi người, tăng thêm trên dưới hàng xóm, không sai biệt lắm hơn trăm người đến đây quan sát tiểu thần trị liệu bệnh.

"Bệnh nhân tình trạng trước mắt, nhất định phải đem đến một cái thông gió thông khí, sáng tỏ thoải mái dễ chịu gian phòng, nếu không, coi như hôm nay chữa khỏi, qua mấy ngày cũng sẽ tiếp tục hôn mê." Trương Tiểu Lâm thần thức hơi quét xuống, lão phu nhân đại não cũng không tích huyết, xương cổ cũng không có lệch vị trí, biết một trương thanh thần phù có thể giải quyết vấn đề, liền cố ý dọa bọn hắn một chút, tốt hoàn cảnh cùng tâm tình đối với hậu kỳ lão nhân khôi phục rất có ích lợi.

"Người nói là mẫu thân của ta còn có thể tỉnh lại?" Trần lão bá thê tử nghe xong, kích động lên, hai cái đệ đệ cũng kích động nhìn Trương Tiểu Lâm, chò mong hấn gặt đầu.

"Trước tiên đem bệnh nhân khiêng đi ra, đi ra bên ngoài trên giường lại nói."

"Mang lên gian phòng của ta đi." Từ Trường Phong vội vàng đi hấn gian phòng của mình thu thập một phen.

Đem lão phu nhân dần xếp đến Từ Trường Phong gian phòng, Trương Tiểu Lâm nói: "Tất cả mọi người ra ngoài đi, ta muốn cho lão phu nhân thi châm."

Trần lão bá liền gọi mọi người ra ngoài, không nên quấy rầy tiểu thần y thi châm.

"Đây là cái gì cơ mật nha? Còn không thể nhìn đâu." Ngoài phòng có người nhỏ giọng thăm thì, Trương Tiểu Lâm cười trừ.

"Đương nhiên không thể nhìn nha, người không biết pháp không khinh truyền sao?"

"Cái này tiểu thần y thật có thể chữa trị người chết sống lại sao?"

"Làm sao có thể? Muốn có thể chữa trị, còn gọi người chết sống lại nha?"

"Mọi người trước yên tĩnh, không nên quấy rầy đến tiểu thần y." Trần lão bá nghe xong những người này nghị luận âm ỉ, không khỏi một não hắc tuyến.

Trương Tiểu Lâm đưa tay bắt mạch một cái, bởi vì bệnh lâu nằm trên giường, bắp thịt toàn thân héo rút lợi hại, coi như năng tĩnh lại, nếu như muốn xuống giường hành động, chỉ sợ còn muốn một đoạn thời gian điều trị.

Mạch tượng chìm mảnh, là bệnh lâu thể hư biểu hiện, ngược lại là không có cái khác dị thường.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét một chút bên ngoài, gặp mọi người mặc dù nghị luận không ngớt, lại không có người nhìn lên, liền lặng lẽ từ Tu Di giới bên trong lấy ra một trương thanh thân phù, đối lão phu nhân trên đầu một ném, trong miệng thấp giọng quát to một tiếng: "Tật."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Đánh cược

Thanh thân phù hóa thành một vệt kim quang, trong nháy mắt không có vào lão phu nhân cái trán bên trong không thấy, chỉ để lại một chút xú tro tàn, bay xuống trên giường.

Trương Tiểu Lâm dùng tay đè chặt năng huyết Bách Hội, một tia linh khí xuyên vào kinh mạch, tư dưỡng lão nhân thần hồn.

Chỉ chớp lát, lão phu nhân lông mi động hai lần, ngón tay cũng đi theo run một cái, theo thở dài một tiếng, lão phu nhân chậm rãi mở mắt.

"Lão phu nhân, ngài tỉnh? Cảm giác thế nào?"

"Cảm giác làm cái thật dài mộng, cái này mộng thật thật dài nha."

"Ừm, vậy là tốt rồi, tinh thần tốt, dạng này, ngài vừa thức tỉnh, còn rất yếu ớt, đến, ngài nhắm mắt lại, ta cho ngài điều dưỡng một chút, ta không gọi ngài, ngài ngàn vạn không thể mở to mắt, nhớ kỹ sao?"

"Tốt, ta nghe người."

"Tốt, nhắm mắt lại, buông lỏng, buông lỏng, không có thể lên tiếng, tay chân cũng không cần động."

Trương Tiểu Lâm một bên nhẹ nhàng đọc lấy, một bên dùng tay từ đỉnh đầu của nàng một đường nhấn xuống đến, thủ tam dương kinh từ đỉnh đầu thẳng tới đầu ngón tay, túc tam dương kinh từ đỉnh đầu thẳng tới mũi chân, đầu vì chụm dương chi hội, trên đầu kinh mạch toàn bộ là dương kinh, bởi vậy, Trương Tiểu Lâm trong tay linh khí, rất dễ dàng từ bên ngoài thâm thấu tiến vào kinh mạch bên trong.

Linh khí với thân thể người kinh mạch cùng tổ chức tác dụng là to lớn, không riêng gì tắm bổ, còn có thể khiến cho một lần nữa toả ra sự sống.

Ngay tại tập trung tinh thần trị liệu, chợt nghe ngoài cửa có người ồn ào, Trương Tiểu Lâm trị liệu đã hoàn thành, liền ổn định lại tâm thần điều tức, một bên dùng thần thức quét một chút bên ngoài trong viện, xem xét, thật là có thú, lại là Phó đại phu mang theo mấy tên lớn tuổi đại phu đến đây.

Từ Trường Phong xem xét, vội vàng nghênh đón tiếp lấy: "Ai u, con gió nào đem ngài thổi tới, mau mau cho mời."

"Nghe nói các người lại mời đại phu tới cho lão phu nhân liền xem bệnh?"

"cái này, là, là." Từ Trường Phong gặp Phó đại phu dáng vẻ, tựa hồ kẻ đến không thiện, có chút hoảng loạn nói.

"Người có hiểu quy củ hay không nha? Lão phu nhân một mực là ta Hồi Xuân Đường tại trị liệu, sở dĩ năm năm còn không có đi về cõi tiên, chính là bởi vì ăn ta Hồi Xuân Đường thuốc, người hiện tại chưa ta Hồi Xuân Đường thụ ý, vậy mà tự mình mời y chẩn trị, nếu là xảy ra vấn đề gì, nhưng cùng ta Hồi Xuân Đường không quan hệ."

"là, cái này đương nhiên trách người Hồi Xuân Đường không được." Từ Trường Phong vội vàng đáp lại nói.

"mặt khác, người đã không nắm chặt Hồi Xuân Đường để vào mắt, như vậy, khát nợ ta Hồi Xuân Đường hai trăm xâu được phí, có phải hay không cũng nên kết một chút rồi?"

"ai nha, Phó đại phu, được phí không phải năm mươi xâu sao? Làm sao biến thành hai trăm xâu rồi?" Từ Trường Phong quá sợ hãi nói.

"kia nhìn, đây chính là chính người lập giấy nợ, nay thiếu Hồi Xuân Đường thuốc khoản năm mươi xâu, ước định trong một năm trả lại, như vượt qua một năm không có trả lại, thuốc khoản gấp bội, vượt qua hai năm, lần nữa gấp bội trả lại, như ba năm sau như cũ không cách nào trả lại, lấy khế đất bên trên thổ địa bất động sản làm chống đỡ, lấy trả lại tiền nợ."

"đây không phải còn chưa tới ba năm sao?" Từ Trường Phong thấy một lần phiếu nợ, trời lạnh như vậy, thế mà đầu đầy mồ hôi.

"không tệ, chúng ta ký kết hữu hảo hiệp nghị, tự nhiên là tại hai bên hữu hảo điều kiện tiên quyết, đã người bắt nhân, liền đừng trách chúng ta bất nghĩa nha, đúng hay không, hiện tại chúng ta cũng chỉ là yêu cầu người sớm trả lại tiền nợ mà thôi."

Trương Tiểu Lâm thực sự nghe không nổi nữa, liền nhỏ một ngụm trọc khí, chậm rãi đứng lên.

"lão phu nhân, người nhớ kỹ, hiện tại mặc kệ xảy ra tình huống gì, ngàn vạn không thể động, cũng không thể lên tiếng, càng không thể mở to mắt, nhất định phải chờ trong bụng mũi tên khí ba lần, mới có thể mở to mắt, biết không?"

"cái gì là mũi tên khí?"

"a, liền là đánh rắm, trong bụng vang động, thả ba lần cái rắm, đã nói khí cơ lấy sướng, thân thể không lo, có thể tỉnh lại."

Hôn mê bệnh nhân bởi vì nằm trên giường quá lâu, bắp thịt toàn thân lỏng héo rút, bao quát dạ dày ruột cơ bàng quang cũng đình công quá lâu, nhúc nhích bất lực, Trương Tiểu Lâm cổ này linh khí, một lần nữa toả sáng cơ thể sinh cơ, dạ dày ruột cơ bàng quang cũng sẽ tại linh khí xúc tiến dưới, gia tốc nhúc nhích, tràng đạo bên trong ngưng lại đại lượng khí thải, cũng sẽ tùy theo bài xuất, tràng đạo thoát khí, thì chứng minh nhất thông bách thông, khí cơ thông thuận.

Giao phó xong lão phu nhân, Trương Tiểu Lâm ra khỏi phòng.

Phó đại phu thấy một lần, lại là cái này nhiều chuyện tiểu gia hỏa, lập tức nổi trận lôi đình, lần trước Võ Chiêu té xỉu tại trên đường cái, bị tiểu gia hỏa này làm cho mất mũi hoàn toàn không có, lần này thế mà không biết lượng sức, loại này hôn mê năm năm người, đã bị ta chẩn đoán là người chết sống lại, còn dám ra tay, thật sự là nghe con mới đẻ a, người không biết không sợ nha!

Nếu là loại này hôn mê năm năm người, còn có thể chữa trị, kia trên đời liền không có người chết sống lại!

"Đây không phải Hồi Xuân Đường Phó đại phu sao?" Trương Tiểu Lâm vừa ra khỏi cửa, liền ôm quyền nói.

"Nguyên lai là chuẩn ngự y Trương công tử, Trương công tử mời."

"Không biết Phó đại phu hôm nay có gì muốn làm nha?"

"Ha ha, nghe nói nơi này có người có thể trị liệu người chết sống lại chi bệnh, đặc địa mộ danh đến đây, mong rằng đừng nên trách."

"Ha ha, không sao, cũng không phải bí mật gì, cứ việc tham quan là được."

"Xem ra, trương chuẩn ngự y, đã trị liệu xong?" Phó đại phu đặc địa đem cái kia chuẩn chữ căn đến đặc biệt trọng, ý là người còn không phải ngự y, tuyệt đối đừng khoe khoang.

"Đã làm thuật châm cứu, còn không biết hiệu quả như thế nào."

"Ha ha ha, nếu là chỉ là thuật châm cứu có thể trị liệu người chết sống lại, sao còn muốn tiệm thuốc làm cái gì?"

"Thuật châm cứu thế nhưng là ta lão tổ tông lưu lại trân quý di sản, có thể kích thích huyết vị, kích hoạt thân thể các hạng cơ năng, khôi phục tạng phủ công năng..." Trương Tiểu Lâm như là học thuộc lòng đồng dạng, thao thao bất tuyệt giảng thuật thuật châm cứu thần kỳ.

Phó đại phu cùng nhau đến đây mấy tên danh y sẽ đại phu, như là nhìn thẳng hê đồng dạng, thú vị nhìn xem Trương Tiểu Lâm, trong lòng ám đạo, nguyên lai là cái con mọt sách.

Nhìn thấy Phó đại phu bọn hắn ánh mắt khinh miệt, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nói: "Làm sao? Các người không tin thuật châm cứu có thể chữa bệnh?"

"Tin tưởng, chúng ta tin tưởng châm cứu quả thật có thể chữa bệnh, nhưng cũng không phải cái kia a miêu a cầu liền có thể dùng châm cứu chữa bệnh."

"Cái gì? Các nguoi, các nguoi sao có thể mắng chửi người đâu?"

"Ha ha ha, chúng ta mắng chửi người sao? Ha ha..." Máy cái danh y người biết cười ha ha.

"Thật sự là tức chết ta rồi, ta hôm nay liền dùng thuật châm cứu trị một lần bệnh cho các nguoi nhìn xem, hừ."

"Trị cho nguoi một lần? Chính là cái này người chết sống lại sao? Ha ha, nguoi có thể chữa trị cái này người chết sống lại, chúng ta đập đầu cho nguoi."

"Đập đầu có làm được cái gì? Nếu không ta đánh cược một lần?"

"Đánh cược gì?"

"Nếu như ta dùng thuật châm cứu, châm bệnh nhân Bách Hội, ấn đường, người bên trong, trời đột, Thiên Trung, Khí hải chờ huyết, chữa khỏi lão phu nhân, các nguoi chẳng những muốn đem Từ Trường Phong thuốc khoán miễn đi, còn muốn mỗi ngày tới cho Từ lão phu nhân xoa bóp hai lần, như thế nào?"

"nguoi bao lâu thời gian có thể chữa trị, hẳn là nguoi muốn trị bên trên ba năm năm, chúng ta cũng chờ ba năm năm không thành."

"cái này sao, các nguoi nói bao lâu chữa trị tính tháng đâu?"

"đương nhiên là trong hôm nay, lão phu nhân nếu như tỉnh, coi như nguoi thắng thế nào?"

"vậy được rồi, trong hôm nay, lão phu nhân nếu như tỉnh, ta liền thắng, các nguoi phiếu nợ tại chỗ xé bỏ hết hiệu lực, đồng thời, mỗi ngày tới vì lão phu nhân xoa bóp một lần, liên tục ba tháng, thế nào? Muốn hay không lập cái chữ theo?"

"noi này phụ lão hương thân hơn trăm người làm chứng, chứng từ thì không cần."

"vậy thì tốt, mời đoàn người cho chúng ta làm chứng."

Đám người xem xét có náo nhiệt có thể nhìn, nhao nhao đáp ứng làm chứng.

Phó đại phu nhìn xem Trương Tiểu Lâm, lạnh hừ một tiếng nói: "nếu là đánh cược một lần, vậy nếu là nguoi thua đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Cái này cái rắc thật là thối

"Đúng vậy a, nguoi nếu bị thua làm sao bây giờ?" Theo tới mấy cái danh y cùng một chỗ chỉ vào Trương Tiểu Lâm nói.

Trương Tôn Xung nhiều hứng thú nhìn xem những này danh y sẽ đại phu, chỗ nào còn không biết Trương Tiểu Lâm đã tính trước kỹ càng, cái này cược không có bất kỳ huyền niệm gì khẳng định sẽ thắng.

Trương Tiểu Lâm là ai? Hẳn nhưng là dám cầm hoàng hậu khai đao, phá vỡ bụng chữa bệnh, thân cái miệng năng đem người chết thân sống người nha!

Phó đại phu gặp Trương Tiểu Lâm không lên tiếng, cho là hấn sợ, nhân tiện nói: "Nguoi nếu bị thua, phòng này khế đất bên trong sao chống đỡ tiền nợ, tiểu tử nguoi liền tại ta Hồi Xuân Đường công cho ta đập đầu ba cái, chịu nhận lỗi là được rồi, để nguoi tiểu hài tử gia cầm mấy chục xâu nguoi cũng không bỏ ra nổi đúng không?"

Trương Tôn Xung lập tức đứng ra nói: "Chống đỡ phòng ở khế đất thì không cần, không phải liền là hai trăm xâu sao? Thua ta lập tức trả lại cho nguoi."

"Vị công tử này là?"

"Ta là trưởng tôn phủ thượng, cái này hai thoi vàng, đặt ở Từ thúc thúc trên tay, các nguoi không cần phải sợ a?"

Hai thoi vàng chỉ ít hai mươi lượng, chống đỡ hai mươi sáu dư xài, Phó đại phu gật đầu đáp ứng.

Trương Tiểu Lâm cùng Phó đại phu bọn người cùng đi đến lão phu người gian phòng, Từ Trường Phong thấp thòm trong lòng đứng ở ngoài cửa, than thở, cái này hôn mê năm năm, muốn nói hôm nay liền có thể tỉnh lại, đánh chết hắn cũng không thể tin được nha.

Phó đại phu cùng mấy vị danh y nhìn xem trên giường như là da bọc xương đồng dạng lão phu nhân, trong lòng hừ lạnh nói: "Hừ, đều nhanh thành cây khô, nơi nào còn có nửa điểm hi vọng tỉnh lại? Không cho tiểu tử nguoi thuật châm cứu đâm chết cũng không tệ rồi."

Trương Tiểu Lâm gặp Phó đại phu mang đến y dược rượu, liền ôm quyền nói: "Phó đại phu có thể hay không mượn ngân châm dùng một lát, ta như trở về cầm, sợ chậm trễ thời gian."

"Không sao, nguoi cứ việc dùng chính là."

Trương Tiểu Lâm tiếp nhận ngân châm, liền lấy ra mấy cây tại lão phu nhân trên đầu bắt đầu kim châm.

Phó đại phu trông thấy Trương Tiểu Lâm thủ pháp, không khỏi âm thầm bật cười, cái này cũng gọi thuật châm cứu?

Trương Tiểu Lâm kiếp trước vốn là Tây y bác sĩ ngoại khoa, chỗ nào dùng qua cái gì ngân châm, chỉ bắt quá hắn tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết, đối toàn thân huyết vị ngược lại rõ như lòng bàn tay, tăng thêm Tây y với thân thể nguoi tổ chức kết cấu mười phần quen thuộc, cũng không sợ đâm bị thương nội tạng.

Trương Tiểu Lâm toàn bộ chỉ cho mượn một cây ba tấc kim châm cứu, mới vừa nói huyết vị đều là cạn đâm liền ngừng lại, có mấy cái huyết vị thậm chí căn bản không có đâm vào đi, cái cuối cùng huyết vị là Khí Hải, kỳ thật hắn đã nhìn ra, lão phu nhân thể nội linh khí đã hoàn toàn hấp thu, trảng đạo cũng đã nhuyển động, kim châm huyết Khí Hải thời điểm, một cỗ linh khí từ lão phu nhân rốn chuyển vào, lập tức đối Phó đại phu nói: "Đã châm cứu hoàn tất, chờ sau đó trảng đạo mũi tên khí ba lần hẳn là liền sẽ tỉnh lại, ta đi ra ngoài trước một hồi, các nguoi xem trọng lão phu nhân."

Trương Tiểu Lâm vừa đứng dậy đứng lên, chỉ nghe thấy lão phu nhân bụng lộc cộc lộc cộc vang lên, vội vàng ba chân bốn cẳng, đi ra cửa bên ngoài.

Phó đại phu bọn người vây quanh lão phu nhân, nghe thấy trong bụng của nàng ruột mình âm, lập tức lấy làm kinh hãi, hôn mê năm năm nguoi, làm sao có thể có ruột mình âm đâu?

Chính cảm thấy không thể tưởng tượng nổi thời điểm, chỉ nghe thấy phù một tiếng vang, lão phu nhân thể mà thật thả một cái rầm, một cỗ hơi thổi lập tức vung phát ra tới.

Phó đại phu đám ba nguoi lập tức lấy tay bịt mũi, cau mày.

Chợt nghe lại là phù một tiếng, lần này lượng càng gia tăng, lại vang vừa dài, thanh âm kéo dài mấy hơi thở.

Cái này nhưng không là bình thường thổi a!

Những khí thể này tại lão phu nhân thể nội rỗng rã năm năm, năm năm trảng đạo không có lớn nhúc nhích, những khí thể này một mực uống trảng đạo bên trong hư thổi đồ ăn ở chung một chỗ, so phân chỉ ít thổi gấp trăm lần.

Tăng thêm lượng lại lớn, há lại tay che cái mũi năng muốn che đây?

Ba nguoi tại lão phu nhân bên nguoi kém chút hun choáng.

Đúng vào lúc này, vừa dài lại đột nhiên kinh thiên động địa thứ ba cái rầm theo nhau mà tới.

Ba nguoi cũng nhịn không được nữa, từng cái lớn tiếng nôn mửa liên tu, cũng như chạy trốn chạy ra lão phu nhân gian phòng, ngồi xổm trong sân không ngừng nôn mửa.

Trong viện mấy trăm nguoi kinh ngạc nhìn bọn hắn ba cá nhân, không biết chuyện gì xảy ra.

Lúc này, một cỗ hơi thổi từ trong phòng bay ra, đám nguoi vội vàng lấy tay che lại miệng mũi, cái này mới mình bạch nguyên nhân. Bên ngoài còn tốt, một mảnh trống trải, hơi gió thổi qua, liền tiêu tán đến vô ảnh vô tung.

"Trương Tiểu Lâm, tiểu tử nguoi âm chúng ta." Phó đại phu khí cấp bại phôi nói.

"Các nguoi làm sao rồi? Sắc mặt làm sao khó coi như vậy?"

"Nguoi nhất định là có ý a?"

"Cái gì cố ý?" Trương Tiểu Lâm một mặt mờ mịt nói.

"Tiểu tử nguoi khẳng định biết lão phu nhân sẽ thả rầm thú a?"

"Ta không phải đã nói rồi sao? Huyết Khí Hải châm nhỏ về sau, lão phu nhân trảng đạo nếu như mũi tên khí ba lần, liền sẽ tỉnh lại, ta nói cho các nguoi

biết nha."

"Ngươi ngươi, tức chết ta rồi." Phó đại phu kém chút tức xiu.

"Phó đại phu, xin hỏi các ngươi lúc đi ra, lão phu nhân mũi tên khí mấy lần?"

"Ba lần."

"Ai nha, thật bội phục các ngươi, lại có thể kiên trì nghe ba cái rầm, không đơn giản, ta là một lần cũng không dám nha, cho nên sớm cho kịp ra, bắt quá cũng tốt, từng từ từng nói: ngộ nhất tam tinh ngộ thân; làm người mưu mà bất trung ư? Cùng bằng hữu giao mà không tín ư? Truyền không tập ư?, các ngươi một ngày ba nghe cái rầm, xem như có trung có tín, tiểu tử bội phục cực kỳ."

Trương Tôn Xung cười vang không ngừng, kém chút tiếp không lên khí tới.

Thật có hấn, đem bọn hấn ở lại bên trong nghe mấy cái siêu cấp rầm thúi, còn nghe ra một bộ từ nói tới.

Phó đại phu giận không kềm được, nói: "Tiểu tử, ngươi nào đủ chưa? Nào đủ rồi, liền thực hiện tiền đặt cược đi!"

"Thực hiện tiền đặt cược? Tốt, xin hỏi, lão phu nhân ba lần mũi tên khí về sau, nhưng từng tỉnh lại?"

Phó đại phu nhìn một cái hai người khác, nói: "Chúng ta chưa từng xem, liền chạy ra ngoài."

"Các ngươi nha các ngươi, ta vừa mới khen các ngươi có trung có tín, kết quả nhìn, ai, lòng người không cô a."

"Tiểu tử ngươi đừng tranh đua miệng lưỡi, hiện tại đi vào xem xét liền biết."

"Đương nhiên muốn đi vào nhìn, lão phu nhân năm năm chưa từng trảng đạo mũi tên khí, hôm nay ngay cả mũi tên ba lần, mà lại một lần so một lần vang dội, nói rõ thuật châm cứu hiệu quả mười phần rõ rệt, tại trảng đạo ngưng lại ba năm trực khí đã thả ra, đối thân thể có thể nói rất có ích lợi, dựa theo thuật châm cứu lời nói, ba lần mũi tên khí về sau, sẽ làm tỉnh lại, lúc này cũng đã tỉnh."

Phó đại phu nghe vậy lại là giật mình, nghe mấy cái rầm thúi cũng không sao, nếu là lão phu nhân lần này thật tỉnh lại, lúc này nhưng thua thiệt lớn!

Đồng hành mấy người đã ần ần cảm thấy bất an, lão phu nhân năm năm bất tỉnh, lần này thế mà tại châm cứu về sau, ngay cả thả ba cái như thế hồi thối cái rầm, người sáng suốt đều biết, đây tuyệt đối là hiện tượng tốt nha!

Gian phòng mùi thối đã bay hơi hầu như không còn, mặc dù chỉ để lại một phần vạn không đến mùi, tiến đến chủ nhân đều cảm thấy có điểm buồn nôn, thật không biết Phó đại phu ba người là như thế nào tại bên trong rất lâu như vậy.

Từ Trường Phong một thanh nhào lên trên giường, nhẹ nhàng kêu: "Mẫu thân, mẫu thân!"

Lúc này, Trương Tiểu Lâm nói: "Lão phu nhân, ngài cảm thấy khá hơn chút nào không?"

Lão phu nhân kỳ thật sớm đã tỉnh lại, bên ngoài viện như vậy đại thanh âm, nằng đều nghe thấy được, Trương Tiểu Lâm giảng, nhất định phải chờ hấn gọi thời điểm, mới có thể tỉnh lại.

Nghe được Trương Tiểu Lâm thanh âm, lão phu nhân chậm rãi mở mắt, nhìn xem Từ Trường Phong cùng với hư nhược thanh âm nói: "Con a, vì nương cái này là thế nào à nha?"

"Mẫu thân, ngài tỉnh!" Từ Trường Phong hưng phấn đến nước mắt cuồn cuộn.

Viện này bảo vệ, mẫu thân tỉnh lại đến thật là là thời điểm a!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Chữa bệnh từ thiện

Hôn mê năm năm người chết sống lại, bị tiểu thần y lấy thuật châm cứu, không đến thời gian một chén trà vậy mà tỉnh lại, trong viện lập tức tiếng hoan hô

Lôi Động.

Phó đại phu sắc mặt tái xanh, lôi kéo ba cái danh y, chuẩn bị thừa cơ chuẩn đi.

Trưởng Tôn Xung nhìn chăm chăm vào bọn hắn, kéo lại Phó đại phu nói: "Phó đại phu, ta trưởng tôn phủ thượng một lời Cửu Đình, nói xong làm chứng người, liền muốn công bằng công chính mới là."

Đám người gặp bọn họ muốn chạy, cũng một thanh ngăn chặn đại môn.

"Chư vị hương thân, tiểu thần y y thuật Vô Song, chúng ta bội phục, cái gọi là đánh cược, chỉ bắt quả trò đùa nói mà thôi, mời không muốn coi là thật, không muốn coi là thật."

"Trò đùa? Ai đùa với ngươi cười? Ngươi nếu là thắng, còn không phải lập tức liền muốn chống đỡ viện này sao?"

"Đúng vậy a, còn không có cược liền muốn chống đỡ viện tử, này lại thành nói giỡn?"

Nhìn xem mọi người phần nộ thần sắc, Phó đại phu có chút luống cuống.

Trưởng Tôn Xung lạnh lùng nói: "Ngươi hôm nay nếu là thức thời, liền ngoan ngoãn dựa theo chính ngươi nói, chính công chấp hành, bằng không mà nói, cũng không phải tờ giấy nợ này như thế đơn giản, có tin hay không là tùy ngươi, ngươi nếu như cứng rắn muốn đi, đoàn người cũng không cần can hãm, ta cũng phải nhìn hãn nãng đi tới chỗ nào đi."

Phó đại phu xem xét Trưởng Tôn Xung tư thế, xem bộ dáng là quyết tâm muốn giúp Từ Trường Phong gia nhà, nơi nào còn dám nói nhảm, lập tức đem Từ Trường Phong thân bút viết phiếu nợ giao cho Trưởng Tôn Xung, cũng đáp ứng mỗi ngày tới, tự mình cho lão phu nhân xoa bóp.

Trương Tiểu Lâm gặp chuyện chỗ này, chuẩn bị gọi Trưởng Tôn Xung một khối ra ngoài ăn cơm trưa, không đoán trúng hàng xóm láng giềng đồng loạt xông tới, đều là hết mời Trương Tiểu Lâm cho xem bệnh.

Trương Tiểu Lâm thấy thế, cười nói: "Mọi người yên lặng một chút, trước xếp thành hàng, từng cái đến, ta cho các ngươi nhìn xem."

Có thần thức hỗ trợ, nhìn bệnh lúc mười phần chuyện đơn giản, Trương Tiểu Lâm liền trong sân tăng thêm một cái bàn, ngồi tại bên cạnh bàn bắt đầu xem bệnh.

Phó đại phu bọn người đang chuẩn bị đi, gặp Trương Tiểu Lâm cho người ta xem bệnh, nhìn không được lưu lại, ba cá nhân riêng phần mình dời một thanh ghế, ngồi ở một bên, chuẩn bị quan sát một chút Trương Tiểu Lâm xem bệnh thần kỳ.

Cái thứ nhất xếp hàng chính là một cái đại tẩu, ôm một đứa bé, hài tử đại khái bốn tuổi khoảng chừng, sắc mặt vàng như nến, bụng nâng lên rất lớn, trên mặt có chút tiểu bạch điểm, đây là giun dưa nha! Thời cổ mọi người vui uống nước lã, giun dưa bệnh hết sức phổ biến.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, quả nhiên, trong bụng lít nha lít nhít tất cả đều là giun dưa.

Đang chuẩn bị mở cho hắn điểm khử hồi linh, hoặc ngược chiều kim đồng hồ meo tọa, chợt nhớ tới, nơi này căn bản không có thuốc tây nha.

Khô luyện làm cũng là khu trùng thuốc, là khô luyện rễ cây da lấy ra, Trương Tiểu Lâm nhớ mang máng, mười gram khô luyện da có thể rút ra mười hào khắc khô luyện làm, tiểu hài dựa theo thể trọng mỗi kg một tí tẹo, đứa trẻ này hẳn là một lần có thể phục dụng sáu khắc tả hữu, sắc nước hẳn là sẽ lắng phi không ít, liền đối với đại tẩu nói: "Hài tử không có vấn đề gì, đào một cây khô luyện rễ cây tới, lập tức cũng có thể trị hết."

Đại tẩu nghe xong đại hi, khô luyện cây khắp nơi đều là, liền trở về nói móc luyện rễ cây đi.

Sắp xếp cái thứ hai là cái trung niên nam tử, đi lên liền khờ cười nói: "Ta kỳ thật cũng không có gì bệnh nặng, liền là tay này cổ tay bên trong lớn một đoàn cứng rắn sưng khối, có đại phu nói đây là nhọt, ghê gớm, tiểu thần y, xin nhờ ngài bang ta xem một chút."

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, liền nhìn ra là cái gân u nang, liền đưa tay nói: "Ta xem một chút."

Người kia đưa tay ra, Trương Tiểu Lâm một nắm chặt, ngón tay cái nhắm ngay túi bên trong dùng lực vừa bấm, chỉ nghe rất nhỏ kết một tiếng.

Trương Tiểu Lâm nói: "Ta không có thấy cái gì đồ vật, nhất định ngươi nhìn lầm, cổ tay của ngươi rất khỏe mạnh."

"Tại nơi này nha, nơi này, cái này. . . Ai nha, kỳ quái, cái này nhọt làm sao không thấy, không có, thần y a! Thần y a! Ta vừa mới ngồi xuống thời điểm còn ở đây, ta một mực sờ lấy nó đâu, thật sự là quá thần."

Trương Tiểu Lâm một trận diện đỏ tới mang tai, cái này túi nhỏ sưng, bóp phá liền không sao, u nang bên trong nước đọng bị tổ chức hấp thu thuận tiện, đây coi là cái gì thần y nha!

Nam tử tự nhiên thiên ân vạn tạ đi, Phó đại phu bọn người thì là nhìn tròn mắt hốc mồm.

Cái thứ ba mười cái nữ tử, ước chừng trên dưới hai mươi tuổi, xa xa thần thức quét qua, Trương Tiểu Lâm phát hiện nàng trong bụng có một cái tiểu bóng đen, nhìn kỹ, đúng là cái phôi thai.

Nữ tử trên mặt hồng hồng, cũng không nói chuyện, chỉ là đưa tay phải ra, Trương Tiểu Lâm tượng trưng ấn xuống một cái, lập tức ôm quyền nói: "Chúc mừng đại tỷ, là cái nam hài."

Đám người nghe vậy sững sờ, không biết Trương Tiểu Lâm giở cái gì.

Kia nữ tử lại đứng lên đối Trương Tiểu Lâm cúi mình vái chào nói: "Tạ ơn thần y, nói như vậy là mang bầu? Lang quân a, công công bà bà, rốt cục mang bầu." Nói xong, vậy mà vui đến phát khóc, cao hứng đi.

Đám người cái này mới minh bạch, nguyên lai Trương Tiểu Lâm nói là nàng nghi ngờ chính là cái nam hài.

Cái này cũng quá thần a?

Có vẻ như ngón tay của hắn còn không có trúng vào nữ tử mạch đập nha?

Phó đại phu trầm nghĩ, nếu quả như thật là như thế này, cái này tiểu thần y thần hồ kỳ kỳ, căn bản không phải chúng ta có thể so, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Lúc này, trung niên nữ nhân đào tới khổ luyện rễ cây, Trương Tiểu Lâm dùng tay co lại, đem rễ cây da cứ vậy mà làm ra, bóp một đoạn ước chừng mười gram tả hữu, ném cho Từ Trường Phong nói: "Người đi giúp nàng chịu một chút thuốc, mỗi lần dùng nước một lít, ngao thành một chén nhỏ, chịu hai lần, nước hợp lại cùng nhau bụng tới."

Từ Trường Phong gặp Trương Tiểu Lâm muốn mình hỗ trợ nấu thuốc, cao hứng nhảy dựng lên, rốt cục có cơ hội vì thần y phục vụ.

Sau đó tới mấy cái đều là cảm mạo cảm mạo, hoặc ho khan, đầu thống não nhiệt, Trương Tiểu Lâm gặp không có gì bệnh nặng, liền nói cho hắn biết, chỉ là cảm mạo, không có gì đáng ngại, thuận tiện để Phó đại phu cho mở mấy thiệp thuốc, Phó đại phu đã không đang ghen tỵ hắn, hắn phát phát hiện mình căn bản không có ghen ghét hắn tư cách, bởi vậy, cũng vui vẻ tại hỗ trợ, mở qua đơn thuốc về sau, còn cung kính lấy ra cho Trương Tiểu Lâm nhìn, thần tình kia tựa như kiếp trước thực tập sinh, mở xong đơn thuốc còn muốn cho lão sư kí tên mới có thể đưa phương thuốc lấy thuốc.

Trương Tiểu Lâm chỉ là nhìn một chút, liền gật đầu, đưa cho bệnh nhân, những này phổ thông bệnh nhân, quá tin tưởng Phó đại phu sẽ không mở sai thuốc, chủ yếu nhất là, mình hiểu thuốc Đông y đơn thuốc thực sự là có hạn vô cùng, căn bản mở không ra một chút phổ thông thuốc cảm mạo đơn thuốc.

Nhìn mấy cái về sau, Từ Trường Phong đem sắc tốt thuốc cầm tới, trộn vện một chén lớn, Trương Tiểu Lâm đem hắn chia hai phần, phần thứ nhất ước hai phần ba, gọi tiểu hài tới, một lần ăn vào, phần thứ hai chỉ có một phần ba, ban đêm trước khi ngủ một lần ăn vào.

Cái cuối cùng bệnh nhân lại là một cái nữ tử, nhìn qua rất có vài phần tư sắc, lại nhều mày nhăn trán.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, cái khác đều rất bình thường, vì trong vú trái có một cái sưng khối, nhìn qua đã có 4, 5 centimet lớn nhỏ, cũng may thần thức quét đi qua mật độ không lớn, còn không phải màu đen sưng khối, hẳn là nhũ tuyến tăng sinh.

Nữ tử còn không có xem bệnh, mặt trước đỏ lên, Trương Tiểu Lâm một bắt mạch, liền ra hiệu nàng đừng nói chuyện, một sợi linh khí từ Thái Uyên huyết xông đi vào, trực tiếp xuyên vào nữ tử trong vú trái.

Nữ tử chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt khí dọc theo cánh tay tiến vào bên trái sưng khối bên trong, nhu hòa xoa bóp, lập tức liền cảm thấy dễ chịu rất nhiều.

Linh khí tách ra uất khí, Trương Tiểu Lâm liền buông lỏng tay ra nói: "Người là bởi vì trường kỳ tâm tình không tốt, đa sầu đa cảm đưa tới sưng khối, không muốn không yên lòng, cái này sưng khối không có vấn đề gì, người có thể hái điểm quýt lá, thêm điểm quýt da, nếu như nguyệt tín không đúng hạn, thả một cây đương quy, ngay cả ăn mấy tháng, tự nhiên là tốt, lúc này uất khí đưa tới, nhất định phải vui vẻ, tâm tình Thư Sướng, bệnh này cũng liền tốt, nếu là trường kỳ dạng này, uống thuốc là không có ích lợi gì."

Nữ tử không ngớt lời cảm ơn, lúc đầu không yên lòng không có ý tứ mở miệng giảng nguyên nhân bệnh, không nghĩ tới căn bản không cần mở miệng, như là đã trị tốt hơn ba thành.

Đang lúc Trương Tiểu Lâm chuẩn bị kết thúc công việc, cùng Trường Tôn Xung cùng đi ra lúc ăn cơm, chợt nghe trung niên nữ nhân thất kinh chạy tới: "Tiểu thần y, nhà ta Hồ Tử vừa mới ăn xong khổ luyện vô cây về sau, bụng đau dữ dội, làm sao bây giờ?"

Phó đại phu ba người nhìn nhau cười một tiếng, nghĩ thầm, thế nào, phiền phức tới đi!

Chương 64: Người coi số mạng?

Trương Tiểu Lâm nghe vậy, lại trấn định tự nhiên nói: "Đại tẩu, không cần gấp gáp, người tranh thủ thời gian mang hài tử đi nhà xí, đem còn trùng lôi ra đến liền tốt."

"Còn trùng? Cái gì còn trùng?"

"Người nhi tử là giun đũa bệnh, một bụng trùng, lôi ra đến một chút liền sẽ không đau đớn, ban đêm lại ăn một điểm, ngày mai sẽ toàn bộ ra, thuốc này cũng không thể tùy tiện ăn a, thuốc này có độc không có trùng người ăn, sẽ chết người đấy."

Phó đại phu âm thầm gật đầu, đứa trẻ kia hẳn cũng đã nhìn ra, là trùng tích chứng bệnh, nếu như hẳn cho toa thuốc, lại là mở ô mai canh thêm vị, nhất định phải liên phục ba năm ngày mới sẽ bắt đầu thấy hiệu quả, không nghĩ tới một đoạn khổ luyện vô cây, mấy canh giờ liền giết chết giun đũa.

Nhưng khổ luyện vô cây, hẳn là không dám dùng, đồ chơi kia thật là có độc, hẳn nắm giữ không được liều lượng.

Trương Tiểu Lâm sẽ không, hẳn là dựa theo khoa học căn cứ, mỗi một khắc bên trong khổ luyện làm hàm lượng, chính xác tính toán đến mỗi kg thể trọng ăn nhiều ít, ngay cả thuốc đều nấu xong, mình cho hẳn phân tốt, nhìn xem hẳn ăn vào, mỗi một cái khâu đều nắm giữ được vừa đúng.

Phó đại phu ba người lần này là thật chân chính chính phục, triệt triệt để để phục.

Phó đại phu chạy còn hướng Trương Tiểu Lâm cúi người chào nói: "Tiểu thần y y kỹ làm cho bọn ta nhìn mà than thở, Y Thánh truyền nhân, danh bất hư truyền a."

Đưa tiễn Phó đại phu bọn người, Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị gọi Trương Tôn Xung, bỗng nhiên trong đầu run sợ một hồi, nguyên bản lo lắng tại thức hải bên trong cái kia đen nhánh Thần Nông đỉnh, phù văn bên trên thể mà xuất hiện một tuyến kim sắc, mặc dù chỉ có một sợi tóc lớn nhỏ kim sắc, lại phá lệ bắt mắt.

Cái này là cái gì đồ vật?

Trương Tiểu Lâm dùng thần thức đi quan sát, lại không có phát hiện bất kỳ chỗ khác nhau nào, nghĩ nghĩ, cũng nghĩ không ra như thế về sau, dứt khoát không nghĩ.

Bận rộn cho tới trưa, buổi trưa qua, Trương Tiểu Lâm lúc này mới tẩy tay, cùng Trương Tôn Xung một đạo ra ngõ hẻm nhỏ, đi vào một nhà du tiệm mì, Trương Tiểu Lâm tự nhiên là không chút khách khí điểm dê sắp xếp đùi dê, thịt dê hạt nấu bún mọc.

Sớm đã có điểm đói bụng, Trương Tiểu Lâm cũng không đoái hoài tới nhã nhặn, tay nắm lấy đùi cừu nướng, miệng lớn địa cắn xé.

Trương Tôn Xung nhìn hẳn tướng ăn, cũng không chịu được muốn ăn đại động, ngay cả ăn mấy bát du diện.

"Tiểu lâm, người chuẩn bị đi đâu?" Buông xuống bát, Trương Tôn Xung liền nhin không được hỏi.

Trương Tiểu Lâm nuốt xuống một miếng lớn thịt dê nói: "Ta đến Nam Phương đi, Kinh Châu bên kia, chờ sau đó lập tức đi."

"Người không chuẩn bị đi xem một chút Hoàng Thượng hoàng hậu?"

"Không đi, người giúp ta đài cả khâu tin cho Hoàng Thượng, bất luận cái gì có quan hệ Hoàng hậu nương nương nhà mẹ đẻ đại sự, tuyệt đối không nên để Hoàng hậu nương nương biết."

"Hoàng hậu nương nương nhà mẹ đẻ? Như thế khó đọc, cái này nhà mẹ đẻ không phải liền là ta Trương Tôn gia sao? Đây là vì cái gì?"

"Bởi vì vì Hoàng hậu nương nương không thể thụ một điểm kích thích."

"Chậm một chút, người nói là nhà ta xảy ra đại sự?"

"Ta chỉ nói là Hoàng hậu nương nương không thể bị kích thích, cho dù là một chút xú kích thích, mà Hoàng hậu nương nương nhất lo lắng chính là nàng nương gia sự, ta nói mấy lần, Hoàng Thượng không tin."

"Ta nói hẳn liền có thể tin?"

"Người biết ăn nói, tăng thêm người là Trương Tôn gia người, khẳng định sẽ tin."

"Người nói thế nào như thế mơ hồ, thật giống như ta gia liền sẽ xảy ra chuyện đồng dạng, chẳng lẽ, người coi số mạng?"

Trương Tiểu Lâm biết, không đem nói nói rõ, Trương Tôn Xung là sẽ không tin tưởng, Trương Tôn Xung không tin, liền mang ý nghĩa Hoàng Thượng

càng sẽ không tin.

Mặc dù mình biết lịch sử như thế, ai cũng bắt lực Hồi Thiên, Trương Tôn hoàng hậu sinh thân mẫu thân Triệu quốc Thái phu nhân, hẳn là ngay tại cái này mấy ngày sẽ vĩnh biệt cõi đời, Trương Tôn hoàng hậu nghe được tin tức về sau, bệnh can khí thô bạo, cũng sẽ không có thuốc chữa.

Mặc dù không có biện pháp thay đổi gì, thế nhưng là nếu như không nói ra, lại là như nghẹn ở cổ họng, rất không thoải mái.

Liền cắn răng nói: "Ta lần trước cho Hoàng hậu nương nương chữa bệnh, phát hiện Hoàng hậu nương nương ấn đường đen nhánh, gần đây bên trong có mất mẹ thống khổ, mà Hoàng hậu nương nương khí tật chưa trừ, như bị này đã kích, tất nhiên bất trị, người nhất định phải nhớ kỹ cùng Hoàng Thượng giảng tình tường việc này."

"Người nói, người nói nãi nãi ta sẽ có sự tình?" Trương Tôn Xung kinh hãi nói: "Lúc nào?"

"Coi như ngay tại cái này hai ngày. Đó cũng không phải đoán mệnh? Kỳ thật, Y Thánh cũng có hi vọng khí chi thuật, ấn đường biến thành màu đen, có mấy loại tình huống, một là họa sát thân, hai là tổn thất tài vật, ba là để tang thống khổ, loại chuyện này ngoại nhân là không nhìn ra, chỉ là một loại trực giác mà thôi."

"Trương Tiểu Lâm, người vậy mà bằng một loại trực giác tại nơi này hồ ngôn loạn ngữ, nãi nãi ta thân thể khỏe mạnh, cái này hai ngày như thế nào sẽ xảy ra chuyện?"

"Ta nói tận như thế, như vậy cáo từ."

Trương Tiểu Lâm nói xong, đầu cũng không trở về, trực tiếp đi ra khách sạn.

"Hừ, nếu không phải xem ở người hôm nay cứu được Uyển nhi phân thượng, ta không để yên cho người." Trương Tôn Xung bạo khiêu như sấm, đuổi theo ra cửa xem xét, trước sau nơi nào còn có Trương Tiểu Lâm cái bóng.

Trương Tôn Xung trong miệng mặc dù giận mắng Trương Tiểu Lâm, kỳ thật ở sâu trong nội tâm, hẳn đã tin, Trương Tiểu Lâm người này hẳn hiểu rất rõ, hẳn nói, cơ bản đều là thật.

Trương Tôn Xung nhin không được thờ dài một tiếng: "Tiểu lâm nha tiểu lâm, người quá không hiểu Đế Hoàng nhà, liền xem như chúng ta đều giảng lại như thế nào? Hoàng hậu nương nương mẫu nghi thiên hạ, chuyện gì đều là người trong thiên hạ làm gương mẫu, mẫu thân qua đời, lại há có thể không tiến hướng tưởng niệm?"

Trương Tiểu Lâm mới vừa từ khách sạn ra, đột nhiên bị một người kéo lại ống tay áo: "Tần công tử, có thể tìm được người."

Trương Tiểu Lâm nhìn lại, không khỏi vui vẻ, tên này đại hán lại là ngày đó tại đi Nam Dương trên quan đạo rắn chắc, Trương Tiểu Lâm lúc ấy nhưng hẳn đi Lạc Dương mua hai bồn Bạch Mẫu Đơn, đưa đến Tần Nguyên soái phủ thượng, kỳ thật, vì dẫn ra Thôi gia tầm mắt của người mà thôi.

Trương Tiểu Lâm nhớ mang máng cái này người thật giống như gọi Vương Vũ, nhân tiện nói: "Vương Vũ huynh, người làm sao tại thành Trường An nha?"

"Tần công tử còn nhớ rõ ta nha."

"Người giúp cho ta bận bịu, ta tự nhiên nhớ kỹ."

Wang Vũ một mặt ngây thơ nói: "Ta bang người bận bịu? Gấp cái gì nha, người để cho ta đi Lạc Dương mua một chậu Bạch Mẫu Đơn, cho ta nhiều bạc như vậy, còn đưa ta một thớt ngựa tốt, là người giúp cho ta bận bịu mới đúng nha."

Trương Tiểu Lâm áy náy mà nói: "Kỳ thật ngày đó ta là tránh né truy binh, lừa người, ta cũng không phải Tần phủ người, ta họ Trương."

"Hắc hắc, kỳ thật người đi về sau, ta liền bị người đuổi kịp, chỉ bất quá, vừa vặn làm đầu là ta một cái huynh đệ."

"Để cho người chịu khổ."

"Trương công tử, người hôm nay có thể cùng ta giải nghĩa việc này, dù thấy người là người quang minh lỗi lạc, ta Vương Vũ bội phục nhất liền là như người loại này hào hán, ta đã điều tra rõ ràng, công tử lúc ấy, không sợ cường quyền, lúc nên xuất thủ nghiêm túc, đây là cử chỉ hiệp nghĩa vậy. Vương Vũ thật bội phục."

"Vương huynh đệ chuẩn bị đi nơi nào?"

"Ta đưa xong Bạch Mẫu Đơn, cũng không có chỗ đi, nhìn xem có thể hay không đụng tới người, không nghĩ tới thật đúng là đụng phải."

Trương Tiểu Lâm một trận xấu hổ, không nghĩ tới Vương Vũ mình biết mình là vậy hẳn làm bia đỡ đạn, vẫn là đi Lạc Dương, mua Bạch Mẫu Đơn đưa đến Tần phủ. Người bạn này ngược lại là có thể giao kết.

"Nếu không cùng ta cùng một chỗ về Nam Dương đi."

"Tốt lắm, ta vừa vặn không có địa phương có thể đi, về sau, ta liền cùng Trương công tử."

"Vậy thì tốt, người trước cười ngửa hướng Nam Dương phương hướng đi, qua ngày đó chúng ta gặp mặt địa phương, lần này đừng đi Lạc Dương, tiếp tục xuôi nam, đến một cái gọi Thủy gia thị trấn địa phương chờ ta."

"Thủy gia tập, ta biết, nơi đó có cái rất lớn khách sạn, chương quỹ cũng họ Thủy."

"Tốt, người ngay tại cái kia khách sạn chờ ta."

"Được rồi." Vương Vũ ôm quyền cáo biệt, quay đầu liền một mình đi.

Trương Tiểu Lâm nhẹ gạt đầu, ngược lại là người thú vị.

Trương Tiểu Lâm không có lập tức đi, cũng chưa có trở về Trương phủ, mà là đi dạo một hồi đường phố, mua một nhóm lớn giấy vàng cùng chu sa, dự định về tiếp một chút phù lục, nhìn có thể hay không họa một chút có phẩm cấp phù lục.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Thật sự có quỷ

Trương Tiểu Lâm bởi vì nhớ thương trong viện ngân điệp già nam, thật lâu không có tại già nam dưới cây tu luyện, cũng không biết ngân điệp già nam phải chăng phong thái vẫn như cũ. Ban đêm, Trương Tiểu Lâm ngự kiếm tại trương phủ bầu trời xa xa nhìn thoáng qua, thần thức đảo qua, gặp cả nhà bình an, liền trực tiếp bay trở về mình tại Nam Dương bên kia tiểu viện.

Vừa mới tiến viện tử, Trương Tiểu Lâm liền cảm giác được một cỗ quái dị khí tức, âm trầm.

Trương Tiểu Lâm vội vàng đi đến ngân điệp già nam dưới cây, cẩn thận kiểm tra một phen, cũng may ngân điệp già nam không việc gì, Trương Tiểu Lâm lúc này mới thở dài một hơi.

Ngồi xếp bằng tại ngân điệp già nam dưới cây, đang chuẩn bị tu luyện, kia cỗ âm trầm cảm giác lại tới.

Trương Tiểu Lâm thần thức đột nhiên quét ra, chợt phát hiện một cái như có như không màu trắng cái bóng, trôi nổi trong sân ở giữa, tựa hồ cũng tại nuốt ngân điệp già nam phát ra linh khí.

Trương Tiểu Lâm cấp tốc kết cái thủ ấn, một cái Hóa cầu từ trong hai tay ở giữa xông ra, bỗng nhiên hướng màu trắng cái bóng đánh tới.

Phảng phất nghe được một tiếng hét thảm, màu trắng cái bóng bị đốt rụi nửa bên, hoảng hốt bỏ chạy.

Trương Tiểu Lâm thần thức bao trùm tiểu viện, phát hiện màu trắng cái bóng vậy mà núp ở phòng bếp đằng sau, nhìn thấy Trương Tiểu Lâm thần thức quét tới, vậy mà run lấy bầy.

Cái bóng vậy mà có thể cảm ứng được ta thần thức? Cái này cũng quá bất khả tư nghị a?

"Người là ai?" Trương Tiểu Lâm thần thức phát ra chất vấn.

Cái bóng quả nhiên có thể cùng thần thức giao lưu: "Thượng tiên, thượng tiên tha mạng, ta chỉ là một cái hồn phách, một mực mượn ngân điệp già nam linh khí tu luyện, lúc này mới bảo trụ không có hồn phi phách tán, thượng tiên tới về sau, ta không dám ra đến, nhưng ta không thể không có ngân điệp già nam, ta chỉ cần một tháng không hút hân linh khí, liền sẽ tiêu tán, cầu tới tiên tạo điều kiện dễ dàng."

"Người nếu là Quỷ hồn, lẽ ra tiến vào luân hồi đại đạo, một lần nữa làm nhân tài là, cần biết âm dương có khác, người tại sao có thể lưu tại dương gian?"

"Thượng tiên có chỗ không biết, ta bởi vì chết được oan uổng, một ngụm oán khí không tiêu tan, không cách nào tiến vào luân hồi, lúc đầu sẽ hồn phi phách tán, may mắn phát hiện cái này gốc ngân điệp già nam, để cho ta cường đại thần hồn, có thể lưu tại dương gian."

"Người qua đây."

Màu trắng cái bóng có chút chần chờ, vẫn là phiêu đi qua, dù sao chạy không thoát, không bằng lưu manh một điểm.

"Thượng tiên."

Trương Tiểu Lâm nhìn kỹ, cái này Quỷ hồn là một cái hèn mọn nam tử, lơ lửng tại Trương Tiểu Lâm trước người, nom nớp lo sợ, rất không tự do đáng về.

"Ta tạm thời sẽ không đi quản người những cái kia oan khuất, hiện tại, ta vừa vận thiếu khuyết một cái trong nhà hộ viện, ta nhìn người không tệ, người ngay tại nơi này cùng một chỗ tu luyện đi, lúc ta không có ở đây, bang ta nhìn điểm cây này."

Màu trắng cái bóng nghe vậy đại hỉ, lập tức quỳ rạp xuống đất, thiên ân vạn tạ.

"Không cần đa lễ, người hiện tại tu vì gì?"

"Ta còn không có đăng cấp, bởi vì không có tu luyện công pháp, chỉ là hút một chút linh khí mà thôi, ta có thể nhập thân vào trên ngọn cây này."

"Không có đăng cấp, vậy người nhiều lắm là cũng liền dọa một chút phạm nhân mà thôi, bất quá nơi này tạm thời có thể dọa một cái phạm nhân cũng là đủ rồi, cũng không có cái gì tu sĩ cùng yêu vật, lúc ta không có ở đây, nếu có người tiến tới quấy rối, người đem hắn dọa đi là được rồi."

"Đa tạ chủ nhân thành toàn."

"Người gọi ta chủ nhân?"

"Người chính là của ta chủ nhân."

"Thôi được, người tên là gì?"

"Khi còn sống danh tự không đề cập tới cũng được, nói đến thương tâm."

"Tốt a, ta gọi người bạch phiêu đi, nhìn người màu trắng, phiêu trên không trung."

"Đa tạ chủ nhân ban tên."

"Tốt, người đi vào đi."

Bạch phiêu liền ôm quyền, quay người hóa thành một sợi bạch quang tiến vào ngân diệp già nam bên trong.

Trương Tiểu Lâm ngưng thần tĩnh khí, chân nguyên vận chuyển, rất nhanh liền nhập định.

Ngân diệp già nam linh khí phát ra, nồng đậm cơ hồ mắt trần có thể thấy, một hít một thở ở giữa, linh khí cũng đã tiến vào kinh mạch.

Tại ngân diệp già nam dưới cây tu luyện đã quen, Trương Tiểu Lâm tại cái khác địa phương căn bản không có tu luyện hứng thú, chỉ sợ cái khác địa phương khổ tu cả đêm, cũng so ra kém nơi này một thời gian uống cạn chung trà.

Tu luyện thời gian dễ qua, Trương Tiểu Lâm chân nguyên tại thể nội vận hành mười mấy cái Chu Thiên, chân trời ý kiến xuất hiện ngân bạch sắc, bên ngoài tường rào cũng bắt đầu nháo nhắng.

Thật dài phun ra một ngụm trọc khí, Trương Tiểu Lâm chậm rãi mở to mắt.

Tu luyện một đêm, tự nhiên là tinh thần phấn chấn, Trương Tiểu Lâm đứng người lên lập tức kéo ra giá đỡ, treo lên Thái Cực quyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Thầy tướng Trương Quả

Thái Cực quyền đã thành Trương Tiểu Lâm mỗi sáng sớm môn bắt buộc, hắn đã phát hiện một cái bí mật, tu luyện một đêm về sau, thể nội linh khí tràn đầy, rồi rắc đan điền cùng kinh mạch bên trong linh khí rất nhiều, mà Thái Cực quyền chính dễ dàng đem những linh khí này toàn bộ hấp thu, chuyển hóa làm chân nguyên, nhất là đột phá về sau, Thái Cực quyền có thể vững chắc cảnh giới, làm ít công to. Còn có một điểm chính là, Thái Cực quyền không yêu cầu nhập định, có thể tại ban ngày tu luyện.

Liên tiếp đánh tằm mười lượt, thẳng đến húc nhật đông thẳng. Trương Tiểu Lâm cái này mới chậm rãi thu công, trong bụng đã kêu lên ùng ục.

Trương Tiểu Lâm qua loa rửa mặt một phen, đi ra cửa sân, khách sạn bên cạnh liền có một cái trà bày, buổi sáng cũng bán một chút bánh ngô, thịt dê của bánh bao không nhân loại hình. Trương Tiểu Lâm cơ bản quen thuộc buổi sáng ăn chút thịt dê của bánh bao không nhân, không thừa thãi có chút lớn.

Nhanh đến trà bày thời điểm, chợt nghe có người hô: "Công tử, xin thương xót đi."

Trương Tiểu Lâm nhìn lại, góc tường nằm một cái mười tám mười chín tuổi người trẻ tuổi, trên thân che kín mấy tầng chiếu rom, rất hèn mọn đáng vẽ.

"Người là gọi ta phải không?" Trương Tiểu Lâm đến gần khom lưng nói.

Người này nhìn xem Trương Tiểu Lâm, bỗng nhiên mất tả tình quang, nhìn chăm chăm Trương Tiểu Lâm nhìn quái vật đồng dạng: "Kỳ quái, làm sao lại nhìn không thấu đâu?"

"Cái gì nhìn không thấu?"

"Công tử, người hôm qua có phải hay không tiết lộ cái gì Thiên Cơ? Gần đây có thiên tai trước mắt a!" Người trẻ tuổi đột nhiên nghiêng người ngồi xuống nói.

Trương Tiểu Lâm giật mình, tiết lộ thiên cơ?

Hôm qua hẳn xác thực từng đối Trương Tôn Xung giảng, nội nó gần đây sẽ đi thế, chẳng lẽ vậy cũng là tiết lộ thiên cơ?

"Người đứng lên trước đi, chúng ta cùng đi ăn điểm tâm"

"Xin hỏi công tử họ gì nhà?" Người trẻ tuổi chuyển bò lên, lập tức đối Trương Tiểu Lâm ôm quyền nói.

"Tại hạ Trương Quả, xin hỏi huynh đài tôn tính đại danh?"

"Ta gọi Trương Quả, không nghĩ tới chúng ta là gia môn, năm trăm năm trước là một nhà nha."

Hai người tới trà bày, Trương Tiểu Lâm lập tức điểm hai mươi cái bánh ngô, hai mươi cái thịt dê của bánh bao không nhân, hai bát lớn canh thịt dê.

Trà bày đám người gặp Trương Tiểu Lâm cùng một tên ăn mày ngồi chung một bàn, Quả không hiểu chút nào.

"Quả huynh, ngài mới vừa nói ta tiết lộ thiên cơ, là chuyện gì xảy ra?"

"Đã chúng ta là người một nhà, ta không ngại nói cho người, ta học tướng thuật, đã mở Thiên nhãn, lúc đầu tất cả mọi người chỉ cần ta xem xét, liền biết hẳn khí vận như thế nào, duy chỉ có huynh đệ người khí vận, ta là thế nào nhìn cũng nhìn không thấu, chỉ biết người tiết lộ thiên cơ, rất nhanh sẽ có dị thường Thiên Khiển giáng lâm."

"Như thế nào Thiên Cơ?"

"Chúng ta thầy tướng. Đại thành người tiên tri năm trăm năm, sau biết năm trăm năm, Thiên nhãn vừa mở, thế sự hiểu rõ, ta nếu như nhìn không thấu người, tu vi nhất định cao hơn ta, thế nhưng là ta chính là không hiểu, người đã tu vi cao hơn ta, vì sao không biết thiên đạo quy tắc, còn muốn tiết lộ thiên cơ đâu?"

"Tu vi? Tu vi gì?" Trương Tiểu Lâm giật mình, chẳng lẽ tương này quả lại là cái tu sĩ, mình không có nhìn ra? Không nên nha?

"Tướng thuật tu vi nha? Người đã tiết lộ thiên cơ, khẳng định là thầy tướng, nhưng ta nhìn không thấu được người, tu vi của người nhất định cao hơn ta, ta hiện tại chỉ có thể nhìn thấy trước sau năm trăm năm, người năng nhìn nhiều ít năm?"

Nguyên lai là dạng này!

Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng thở ra, hỏi ta nhìn nhiều ít năm? Trước mặt có lịch sử thư ghi lại, năm ngàn năm đều biết, đằng sau chỉ biết hơn 1,300 năm nha.

"Cái này trước mặt sự tình có sử thư ghi lại, mặc kệ nhiều ít năm đều ứng nên biết a?" Trương Tiểu Lâm bất kháng bất ti nói.

Trương Quả chờ mất to, chẳng lẽ mình nhìn lầm rồi? Người này căn bản không phải thầy tướng? Nhân tiện nói: "Huynh đệ, người là có ý a? Sử thư ghi lại đều là đại sự, chúng ta thầy tướng mỗi ngày đối mặt đều là một chút bình dân bách tính, bọn hắn kiếp trước kiếp này, cùng sách sử nhưng không có quan hệ nha? Còn có con cháu của bọn họ hậu đại, cũng rất khó cùng lịch sử dính líu quan hệ nha?"

Trương Tiểu Lâm bừng tỉnh đại ngộ, bận bịu ôm quyền nói: "Quả huynh, kỳ thật ta không phải thầy tướng, ta mở Thiên nhãn, là bởi vì ta là tu đạo người."

"Nha! Ta đã hiểu, tu đạo người cũng có một chút đặc thù thiên phú, không có gì lạ. Ta mặc dù học tướng thuật, thế nhưng trải qua chân một chút tu đạo phương diện, chỉ là thiên phú không cao, vừa Nhập môn mà thôi."

Trương Tiểu Lâm lại là kẻ giết mình, Trương Quả nếu như là tu sĩ, mình hẳn là có thể nhìn ra mới là.

Trương Quả gặp Trương Tiểu Lâm hơi nghi hoặc một chút, liền cười nói: "Ha ha, chúng ta thầy tướng có che lấp thiên cơ biện pháp, người bình thường là nhìn không thấu."

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả thấy một lần hợp ý, rất có gặp nhau hận muộn cảm giác, tăng thêm Trương Tiểu Lâm đối loại kia linh hội Thiên Cơ, huyền chi lại huyền sự tình, hết sức cảm thấy hứng thú, liền mời Trương Quả nói: "Quả huynh, như không chê, có thể đến tại hạ tiểu viện ở lại, chúng ta cùng một chỗ tán phiếm luận đạo, ngược lại là một kiện chuyện tốt."

"Thật?" Trương Quả mừng lớn nói.

"Đương nhiên thật, đi, ta dẫn ngươi đi thăm một chút ta tiểu viện."

Hai người vừa đi vừa nói, chỉ chốc lát liền đến.

Mới vừa vào cửa, Trương Quả liền bị trong viện linh khí sợ ngây người, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm tâm cảnh như thế rộng lớn, cái này các loại tu nguyên lại nguyện ý cùng người chia sẻ.

"Không nghĩ tới như thế phổ xá sầm uất bên trong, lại có như thế một khối Tịnh Thổ, không thể tưởng tượng nổi."

"Quả huynh nếu như nguyện ý, có thể thường ở tại đây."

Trương Quả con mắt bỗng nhiên nhìn thấy góc tường ngân điệp già nam, quá sợ hãi nói: "Tiểu lâm, nơi đây tại sao có thể có ngân điệp già nam? Đây chính là tiên giới linh mộc nha?"

"Như thế nào tiên giới? Không phải liền là linh khí dư dả, thích hợp tu luyện sao? Nơi đây linh khí đã đạt đến tiên giới nồng độ, trường một gốc linh mộc chẳng có gì lạ."

"Này các loại bảo vật, ngươi cứ như vậy mặc kệ sinh trưởng tại lộ thiên phía dưới?"

"Linh mộc cũng là mộc, cũng cần ánh nắng mưa móc, mà lại, này cây tuyệt đối không thể di động, chỉ cần khẽ động hẳn phải chết không nghi ngờ."

Trương Quả vây quanh ngân điệp già nam chuyển mấy vòng, bỗng nhiên nhìn ra một chút kỳ hoặc, mau từ trong túi móc ra một tấm bùa chú tới.

Trương Tiểu Lâm thấy một lần kinh hãi nói: "Quả huynh, ngươi muốn làm gì?"

"Có tiêu tiểu chi đồ, tại ăn vụng linh khí."

"Quả huynh chậm đã, kia là ta mời người hầu, bình thường trông nhà hộ viện, chủ yếu là bảo hộ lấy ngân điệp già nam."

"Ngươi vậy mà mời một con Quỷ hồn? Ngươi làm sao có thể cùng bọn hắn câu thông? Tiểu lâm, nhân quỷ khác đường, không thể sai lầm a."

"Quả huynh yên tâm, hắn cũng là đáng thương người, thích hợp thời điểm, có thể siêu độ hẳn tiến vào luân hồi."

"Tiểu lâm, ta còn có một chuyện không rõ, ngươi đã không phải thầy tướng, lại là như thế nào nhận biết Thiên Cơ? Chẳng lẽ ngươi năng đoán trước tương lai?"

"Ta chính là một cỗ trực giác, rất linh nghiệm, cho nên, hôm qua nói lung tung mấy câu."

"Về sau, mọi thứ chưa từng phát sinh sự tình, ngươi chỉ có thể nói cho người khác biết như thế nào xu cát tị hung, ngàn vạn không thể trực tiếp nói ra, sẽ phát sinh cái gì, đây là muốn bị Thiên Khiển."

"Tốt, ta nhất định nhớ kỹ! Quả huynh, ngươi nhìn chúng ta mới quen đã thân, không bằng kết vì huynh đệ, ngươi nhìn như thế nào?"

"Tốt, cho nên mong muốn vậy. Không dám mời tai, ha ha. Chúng ta vốn chính là huynh đệ, lại bái một thanh thì thế nào?"

Trương Tiểu Lâm lập tức chuẩn bị hương án, ngay tại ngân điệp già nam dưới cây, cùng Trương Quả phần cuối huynh đệ, Trương Quả năm nay mười tám tuổi, trường Trương Tiểu Lâm năm tuổi, vì huynh, Trương Tiểu Lâm vì đệ.

Không lâu Vương Vũ cũng đến Thủy gia tập, ba cái đại nam nhân ở tại cái tiểu viện này bên trong, ban ngày uống rượu nói chuyện phiếm, ban đêm Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả, bạch phiêu tại ngân điệp già nam dưới cây tu luyện, Vương Vũ tạm thời không có tu luyện, thì tại gian phòng nằm nghỉ o o.

Viện tử không lớn, cũng có mấy gian gian phòng, ba người một quỷ, cũng là vui tươi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Lệ khí

Trương Tiểu Lâm tu luyện sau khi, có chút thời gian liền thử họa Nhất giai phù lục, Trương Quả nhìn xem Trương Tiểu Lâm một trương một trương giấy vàng vẽ lên lại ném, ném đi lại họa, liền khuyên nhủ: "Tiểu lâm, người tu hành, tu luyện mới là chính đạo, người đi chính là một đầu quang minh đại đạo, còn lại bao quát tinh tượng, phù lục, luyện đan, luyện khí, đều tiểu đạo vậy. Không thể trầm mê trong đó, bỏ bản cầu末."

"Lời tuy như thế, bất quá, họa chút phòng thân chữa bệnh phù lục, lo trước khỏi họa vậy. Quả huynh tướng thuật không cũng là như thế sao? Để cho người xu cát tị hung, nhưng phòng bất trắc nha."

"Lấy người thiên phú, nếu như học tướng thuật, nhất định làm ít công to, thành tựu không thể đoán trước."

"Quả huynh có thể hay không dạy ta?"

"Đương nhiên có thể."

Trương Tiểu Lâm lập tức đại hỉ, nếu là học xong tướng thuật, lại thêm mình biết rõ lịch sử, nhất định có thể bày mưu nghĩ kế.

"Tướng thuật, kỳ thật chỉ là dễ học một cái chi nhánh mà thôi, tóm lại không thể rời bỏ Thái Cực Âm Dương, Ngũ Hành Bát Quái chi biến, những này Âm Dương Ngũ Hành cơ sở, người hẳn là hiểu được a?"

"Có biết một hai."

Trương Quả nghe xong cười: "Biết âm dương, hiểu Ngũ Hành, thì thiên địa chi khí vận cùng người chi vận trình, tất cả đều nằm trong lòng bàn tay. Thiên phú ngày đêm, người phân nam nữ, một cá nhân tại đặc biệt thời gian, đặc biệt phương vị, ra hiện tại đặc biệt địa điểm, nếu như hán đến hỏi thăm một kiện đặc biệt sự tình, như vậy, chuyện này liền đã cùng những này đặc biệt nhân tố có liên hệ, làm thầy tướng, nhưng căn cứ những yếu tố này, làm ra chính xác phán đoán, đây chính là tướng thuật hình thức ban đầu."

"Người giảng những này, có chút ảo diệu, nhất thời mặc dù không cách nào lĩnh ngộ, lại phảng phất cảm giác, người cho ta mở ra một cánh cửa."

"Quả nhiên ngộ tính phi phàm, ta mới rải rác mấy lời, người đã có một trương cửa cảm ngộ, đạo khả đạo vậy. Không phải hằng đạo vậy; danh khả danh vậy. Không phải hằng tên vậy; Vô Danh, vạn vật chi thủy vậy. Nổi danh, vạn vật chi mẫu vậy; cho nên hằng không muốn vậy. Để xem kỳ diệu; hằng có muốn vậy. Để xem chỗ kiêu; cả hai đồng xuất, dị tên cùng vị, huyền chi lại huyền, chứng diệu chi môn."

Con người khi còn sống, kỳ thật liền là từ cái này một trương cửa đi vào hạ một trương cửa quá trình, như là Cửu Cung Bát Quái bên trong, trong môn có cửa, sinh sôi không ngừng, nhưng thủy chung chỉ có một trương là Sinh Môn, chỉ cần bước sai một bước, đầy bàn đều thua.

Đây chính là cái gọi là huyền chi lại huyền, chứng diệu chi môn... . . ."

Trương Quả chính thao thao bất tuyệt giảng thuật một chút liên quan tới tướng thuật chi đạo, đột nhiên phát hiện bên người không có một tia âm thanh, kỳ quái nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, chỉ gặp hán hai mắt mờ mịt, phảng phất sâu không thấy đáy, con mắt nhìn về phía phía chân trời xa xôi, đỉnh đầu sương mù bốc hơi, giống như có lẽ đã hồn du thiên ngoại.

Trương Quả lấy làm kinh hãi, đây là có chuyện gì?

Trương Quả chính là rất có tiên căn người, tự do tu đạo, kinh nghiệm vô cùng phong phú, tự nhiên biết lúc này không thể quá vội.

Chẳng lẽ đây chính là sư phó thường xuyên giảng đồn ngộ sao?

Những lý luận này Trương Quả ở trong lòng trong bụng sớm đã thuộc lòng, lại chưa hề không có gây nên qua đồn ngộ, lấy Trương Tiểu Lâm đến cùng là cái gì yêu nghiệt? Nghe mình nhắc tới vài câu, thế mà đồn ngộ rồi?

Lúc này, Trương Tiểu Lâm đã vật ta song quên, tiến vào một cái huyền chi lại huyền không gian, thân thể phảng phất phiêu phù ở một mảnh hỗn độn tình không, tinh đầu đầy trời ở bên người lấp lóe.

Bỗng nhiên, tình không bên trong xuất hiện từng trương hư ảo đại môn.

Vô số mở lớn cửa tại Trương Tiểu Lâm bên người xoay tròn, lại có một loại mê muội cảm giác.

Trương Tiểu Lâm đầu đầu muốn nứt, từng trương đại môn, phảng phất một trương Trương Dã thú mệnh, tựa hồ tại đối Trương Tiểu Lâm kêu gọi: Vào đi, vào đi, tiến đến liền không sao.

Trương Tiểu Lâm gần như điên cuồng, cuồng hồng một tiếng: A...

Trương Quả yên lặng nhìn xem Trương Tiểu Lâm, nhìn hấn mặt nhất thời đỏ, nhất thời bạch, nhất thời thanh, biến ảo chấp chờn. Không biết hấn đến cùng ngộ đến cái gì, phản ứng vậy mà kịch liệt như thế.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm cảm giác bên người tĩnh không bắt đầu chuyển động, mình vậy mà theo phiên tĩnh không này xoay tròn, không gian Phong phảng phất muốn đem hấn xé rách.

Trương Tiểu Lâm biết mình nhất định phải làm ra lựa chọn, đã không biết tờ nào cửa là sinh, chỉ có dựa vào mệnh, nghĩ đến chỗ này, hấn không chút do dự bước vào một trương cửa.

Bên người cuồng phong bạo trong nháy mắt biến mất, bốn phía yên tĩnh đến sợ người.

"Thiếu niên, ngươi rốt cục tiến đến, đáng tiếc, ngươi tiến chính là một trương tử môn, mệnh trung chú định như thế, thật xin lỗi, ngươi đi chết đi! Ngươi đi... Chết đi..."

Trương Tiểu Lâm nghe được ngươi đi chết a tiếng vang, như dư âm còn văng vẳng bên tai kéo dài không thôi, không khỏi ngậy ngẩn cả người.

"Ngươi dựa vào cái gì để cho ta đi chết?" Trương Tiểu Lâm quát lớn.

"Ha ha ha, thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu, thế gian vạn vật, chỉ muốn tiến vào tử môn, cũng là một lần chết mà thôi, ngươi hài lòng sao?"

"Thiên địa đã bất nhân, ta liền đạp nát cái này thiên địa, mở ra phương thế giới này, thiên địa, ngươi đi chết đi..."

Trương Tiểu Lâm chợt quát một tiếng, té ra Oanh Thiên chùy, một chùy nện trời, một chùy nện địa.

Ầm ầm long nhất tiếng nổ, huyễn cảnh trong nháy mắt biến mất.

Trương Tiểu Lâm một cái giật mình, đột nhiên tỉnh lại.

Trương Quả nhìn xem hai mắt đỏ như máu Trương Tiểu Lâm, lo lắng nói: "Tiểu lâm, ngươi lệ khí vì cái gì nặng như vậy? Ngươi có phải hay không trúng tà?"

Trương Tiểu Lâm nhất thời còn không có tỉnh táo lại, còn đắm chìm trong vừa rồi kia một phen sinh tử khảo nghiệm linh ngộ ở trong.

Kia một chùy phá thiên, một chùy Toái Địa, là chân thực như thế.

Cái gọi là chúng diệp chi môn, cửu tử nhất sinh, nhưng dồn vào tử địa nhưng hậu sinh, bất luận loại nào tuyệt cảnh, chắc chắn sẽ có một chút hi vọng sống, máu chốt là, không thể từ bỏ, không thể yếu thế, thiên địa lại như thế nào, thiên địa nếu bất nhân, đạp nát là được.

Nghĩ đến chỗ này, trong thân thể bỗng nhiên một tiếng vang nhỏ, linh khí bốn phía điên cuồng tụ tập, Trương Tiểu Lâm trên thân khí thể tăng vọt, một lần đốn ngộ, không riêng tâm cảnh tăng lên, ngay cả tu vi cũng thuận lợi đột phá đến Luyện Khí năm tầng.

Một cỗ cường đại uy áp đột nhiên sinh ra, Trương Quả vội vàng lui lại, một mực thối lui đến viện tử tường vây một bên khác, mới ngồi xếp bằng ngồi xuống.

Bạch phiêu đang núp ở ngân diệp già nam bên trong, đột nhiên một loại áp lực cường đại đè xuống, không chịu được hét lên một tiếng, từ ngân diệp già nam bên trong chạy ra, xa xa né tránh.

Trương Tiểu Lâm toàn vẹn vong ngã, hai chân hơi gấp, một chiêu một thức đại khí Thái Cực quyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: 0 vạn oan hồn

Thái Cực quyền đánh mười mấy lần, cảm giác cảnh giới đã vững chắc tại Luyện Khí năm tầng, Trương Tiểu Lâm cái này mới chậm rãi thu thức, bốn phía áp lực suy giảm.

Trương Quả bước nhanh chạy tới nói: "Tiểu lâm, ngươi vừa rồi thật là dọa người, trên người ngươi lệ khí vì cái gì nặng như vậy? Ngươi giết nhiều ít người?"

Trương Tiểu Lâm nghe vậy giật mình, lệ khí quá nặng, sát khí cũng trọng, thích giết người?

Cái này là lúc nào bắt đầu sự tình?

Đúng vậy, Trương Tiểu Lâm may mắn cũng không phủ nhận, hắn thay đổi, tại Hắc Hồ bang cùng Hoàng Long động, hắn nên tính là giết người như ngóe, trong lòng vậy mà không có một điểm áy náy, chẳng lẽ những người kia thật đều là chết chưa hết tội?

Có không có sai giết người tốt?

Những này đều không có khảo cứu, trực tiếp giết xong việc, còn chỉ hận mình mua thiếu đi tú hoa châm! !

Đây chính là lệ khí?

Mình bình thường tuyệt đối không phải là người như thế nha?

Trương Tiểu Lâm trong lòng thẳng bốc lên hơi lạnh, chẳng lẽ tu tiên để cho mình trở nên như thế lãnh huyết?

Trương Quả gấp hỏi Trương Tiểu Lâm một câu, Trương Tiểu Lâm liền ở một, hồn hồn ngạc ngạc đứng tại nơi đó, không nhúc nhích, lại là giật mình, thật chẳng lẽ trúng tà?

"Tiểu lâm, tiểu lâm!"

"Ừm, huynh trưởng."

"Ngươi làm sao rồi? Mắt hồn mất vía."

"Ai! Ta xác thực giết không ít người, Hắc Hồ bang, Hoàng Long động, ta giết hơn trăm người, bọn hắc cũng là mạng người nha."

"Hắc Hồ bang, Hoàng Long động, kia là mã tặc, là đạo tặc, quả báo của bọn hắc, chết chưa hết tội, cái này ngươi cũng không cần tội lỗi, trừ ác tức là dương thiện."

"Ta cũng không có làm điều tra, không biết ai nên giết, ai không nên giết, một mạch, toàn giết."

"Tu đạo người, vốn là nghịch thiên hành sự, tục ngữ nói, một tướng thành danh Vạn Cốt khô, thật tình không biết một tiên đắc đạo cũng là Vạn Cốt khô a, người tu đạo cần sát phạt quả quyết, không tề, nhưng là trong lòng phải có một cây cái cân, chỉ cần đối phương có đường đến chỗ chết, giết cũng không sao, không cần để ở trong lòng."

"Cái này ngược lại là không có để ở trong lòng, ta chỉ là đang nghĩ, ta lúc ấy thế nhưng là ngay cả gà đều chưa từng giết, làm sao lại lập tức giết nhiều người như vậy đâu? Ở trong đó nhất định có gì đó quái lạ."

"Ồ?" Trương Quả trầm mặc, nếu như một cái ngay cả gà đều chưa từng giết người, đột nhiên dám giết người, xác thực không bình thường: "Trên người ngươi có không có cái gì Huyết luyện Pháp Khí?"

Trương Tiểu Lâm nghe xong, tâm niệm vừa động, Từ Dương phi kiếm chậm rãi từ trong lòng bàn tay xông ra: "Đây là phi kiếm của ta."

Trương Quả Thiên nhân vừa mở, nhìn kỹ một cái nói: "Cái này không có vấn đề, mặc dù cũng uống máu không ít, bất quá đã triệt để luyện hóa, chỉ là một chút xú sát khí mà thôi."

Trương Tiểu Lâm cẩn thận hồi ức bên trên Hắc Hồ bang chuyện lúc trước, đột nhiên nhớ lại, lúc ấy tại Lạc Ưng giản tế ra Lý Nguyên Bá Oanh Thiên chùy đôi kháng sắt cánh đại ưng sự tình, về sau, Oanh Thiên chùy một mực đặt ở bên cạnh mình, đột phá Luyện Khí trung kỳ thời điểm, cái này một đôi chùy cũng không có rời đi mình, hắn lập tức từ Tu Di giới bên trong lấy ra Oanh Thiên chùy, vút trên mặt đất.

Một cỗ sát khí vô hình lập tức tràn ngập cả cái tiểu viện, Trương Quả liền lùi lại ba bước, hoảng sợ nói: "Ngươi tại sao có thể có hung khí bức này?"

"Hung khí?" Trương Tiểu Lâm giật mình nói.

"Tiểu lâm, đôi này chùy bên trong có hơn một trăm vạn oan hồn, tranh thủ thời gian thu lại, cái này sẽ ảnh hưởng tâm tính của ngươi."

Trương Tiểu Lâm nghe vậy không dám thất lễ, lập tức đem Oanh Thiên chùy thu vào Tu Di giới.

Trương Quả xoa xoa mồ hôi trên trán nói: "Cái này chùy không đến sống chết trước mắt, ngàn vạn không thể dùng, hấn sẽ khiến cho người nhập ma, cuối cùng người sẽ biến thành hấn nô lệ."

"Nhưng ta cũng vô dụng nó giết người nha?"

"Người tại lúc tu luyện đem hấn đặt ở bên người, hút vào bên trong lệ khí, thời gian ngắn tâm tính cải biến, may mắn người không có thương xuyên lấy ra, mà người đang cứu người quá trình bên trong, có một cỗ thầy thuốc nhân tâm, hòa tan lệ khí, mới khiến cho trên người người lệ khí dần dần thừa dần."

"Cái này chùy thế nhưng là Từ Dương chân nhân lưu cho Lý Nguyên Bá Oanh Thiên chùy, có thể thăng cấp thành tiên khí tồn tại, hấn không phải là một kiện hung khí a?"

"Chùy bản thân là tốt đồ vật, thế nhưng là dùng hấn người, lạm sát kẻ vô tội, hơn một trăm vạn oan hồn bị phong ấn ở bên trong, trùng thiên oán khí, không có người thừa nhận được."

"Cái này làm sao hóa giải?"

"Bằng vào chúng ta thực lực trước mắt, nghĩ cũng đừng nghĩ, người liền thu tại người Tu Di giới bên trong, không muốn xuất ra đến liền tốt, lúc nào người năng ngăn chặn trăm vạn oan hồn oán khí, lúc nào người lại muốn thế nào độ hóa bọn hấn đi."

"Ừm, cũng chỉ có thể dạng này, huynh trưởng, may mắn quen biết người nha, nếu không còn không biết sẽ làm thành như thế nào? Ta còn suy nghĩ thế nào luyện hóa Oanh Thiên chùy đâu?"

Trương Quả hít vào một ngụm khí lạnh, thầm than một tiếng vạn hạnh.

"Đúng rồi, tiểu lâm người mới vừa rồi là không phải đồn ngộ rồi?"

"Ta cũng không biết, vừa rồi ta rất muốn mơ mơ màng màng tiến vào một cái ảo cảnh, bên trong có thật nhiều cửa, ta tiến vào một trương cửa, là tử môn, cũng không có đường lui?"

"A?" Trương Quả kinh hãi: "Vậy sao người ra?"

"Có một cái thanh âm xa xôi đang nói, thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cầu, vạn vật tiến vào tử môn, đều chỉ có một đường chết mà thôi, ta nói, thiên địa đã bất nhân, ta liền đạp nát thiên địa, ta dùng đến Oanh Thiên chùy đạp nát thiên địa ra."

Trương Quả nghe được trợn mắt hốc mồm: "Tiểu lâm, người xông đại họa, sợ rằng sẽ bị thiên đạo chỗ không dung a."

"Sợ cái gì? Lại không cho, dù sao cũng so chết ở bên trong tốt a."

"Ừm, có lẽ, cái này chính là của người nói!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Trưởng tôn phủ Thái phu nhân hoẵng

Lại nói Trưởng Tôn Xung, cùng Trương Tiểu Lâm cáo biệt về sau, vội vàng về đến phủ, đã thấy Thái phu nhân hai tay chống nạnh đứng tại vườn hoa chính giữa, dạy dỗ người làm vườn, nhìn tư thế kia, nơi đó có nửa điểm người sắp chết uể oải chi tướng? Trong lòng không khỏi đối Trương Tiểu Lâm chỉ ngón tóa ra nghĩ hoặc.

Thái phu nhân năm hơn cổ hi, lại tai thính mắt tinh, một chút trông thấy Trưởng Tôn Xung đứng ở trong góc nhỏ, liền ngừng răn dạy, mỉm cười ngoác nói: "Xung nhi, tới, bồi nãi nãi nói chuyện."

Chúng người làm vườn lập tức giải thoát rồi, đối Trưởng Tôn Xung ném cảm kích thoáng nhìn.

Nếu là bình thường, Trưởng Tôn Xung nhất định sẽ mượn cơ trốn rồi hiện trường, hôm nay Trưởng Tôn Xung lại nghe nói đi đi qua, kêu một tiếng nãi nãi.

Thái phu nhân tâm tình trong nháy mắt liền sáng sủa, cười a a, lôi kéo Trưởng Tôn Xung tay, vừa đi vừa nói liên miên lái nhái.

Trưởng Tôn Xung kiên nhẫn nghe, nghe Thái phu nhân giảng một chút tiền triều cổ sự, tỏ phụ trưởng tôn thịnh như thế nào xem xét thời thế, tại thay đổi triều đại bên trong chẳng những không có bị liên lụy, ngược lại tại đông đảo bộ hạ cũ bên trong lan truyền ra cổ sự.

Cái này cổ sự Trưởng Tôn Xung đã nghe được lỗ tai lên kén, hôm nay nhưng như cũ nhiều hứng thú nghe.

Lúc này, Trưởng Tôn Vô Kỵ hạ hướng trở về, bỗng nhiên trông thấy Trưởng Tôn Xung thế mà ở nhà bồi lão nãi nãi, không khỏi kinh ngạc nói: "Hôm nay làm sao mặt trời mọc lên từ phía tây sao, nhà chúng ta Đại công tử thế mà ở nhà."

"Hôm nay bồi nãi nãi nói chuyện." Trưởng Tôn Xung hướng về phía phụ thân cười nói.

Trưởng Tôn Vô Kỵ nhìn xem Trưởng Tôn Xung dáng tươi cười, vẫn không thể tin được là thật.

Nhìn thấy Thái phu nhân vậy mà đi ra phòng ngủ, tại trong hoa viên dạo bước, không khỏi lấy làm kinh hãi nói: "Mẫu thân, ngài sao lại ra làm gì, bên ngoài gió lớn, vẫn là đi vào đi."

"Người yên tâm đi, hôm nay tinh thần tốt đây." Thái phu nhân tựa hồ bất mãn Trưởng Tôn Vô Kỵ đánh gãy nạng cùng cháu trai nói chuyện, trừng mắt liếc hẳn một cái.

Trưởng Tôn Vô Kỵ thức thời đi ra, một mặt thần sắc quý dị, không biết Trưởng Tôn Xung lại muốn chơi cái quý gì hoa văn.

Biết con không khác ngoài cha, Trưởng Tôn Vô Kỵ đối mình con trai giải rất sâu, cái này thành Trường An nổi danh hoàn khô, nào có cái gì hảo tâm nghĩ trong nhà bồi lão nãi nãi nói chuyện?

Trưởng Tôn Xung rờn rã bồi lão phu nhân nói hơn một canh giờ, cuối cùng a lão nãi nãi đưa vào phòng ngủ, lão nãi nãi từ trên cổ lấy hạ một cái ngọc bội, trịnh trọng treo ở Trưởng Tôn Xung trên cổ, ngọc bội vì hình bầu dục, khiết bạch vô hà, ôn nhuận vô cùng, phát ra nhu nhu huyệnh quang, phảng phất mờ dề bóng loáng tỏa sáng, phía trên điêu khắc hình dáng trang sức lại là Trưởng Tôn Xung không quen biết, một vòng bộ một vòng, ấn khắc văn.

Trời chiều đẹp vô hạn, chỉ tiếc gần hoàng hôn.

Trời đảo mắt liền đen.

Trưởng Tôn Xung nhìn xem lão phu nhân ăn rờn rã một chén lớn cơm, còn uống một chút canh gà, kết luận Trương Tiểu Lâm là nói hươu nói vượn.

Trưởng Tôn Vô Kỵ ăn cơm tối xong, đối Trưởng Tôn Xung nói: "Người ăn xong đến phòng ta đến một chút."

Nghe tới Trưởng Tôn Xung nói, Trương Tiểu Lâm gắng Thái phu nhân gần đây sợ có bất trắc, nếu như phát sinh cái gì ngoài ý muốn, ngàn vạn không thể nói cho Hoàng hậu nương nương lúc, Trưởng Tôn Vô Kỵ quá sợ hãi nói: "Nguy rồi, đây là hồi quang phản chiếu nha? Đi, nhanh đi bà người nơi đó nhìn xem."

"Phụ thân, cái gì gọi là hồi quang phản chiếu?"

"Người tổ mẫu đoạn thời gian này đều là ốm yếu, sợ có một hai tháng chưa từng sinh ra cửa phòng, hôm nay thế mà tốt như vậy hào hứng, tại trong hoa viên đi một vòng lớn, đây không phải hiện tượng tốt nha, là hồi quang phản chiếu, cũng chính là người trước khi chết một loại quá độ hưng phấn."

Trưởng Tôn Vô Kỵ uống Trưởng Tôn Xung vội vã đến đến lão phu nhân gian phòng, công thị nữ nói: "Lão phu nhân đã nằm ngủ đã lâu."

Trưởng Tôn Vô Kỵ phát tay để nha hoàn tránh ra, nhẹ nhàng đẩy mở cửa đi vào.

"Mẫu thân, mẫu thân!"

"Nãi nãi, nãi nãi!"

Hai người nhẹ nhàng kêu lên mấy tiếng, không thấy đáp lại, Trưởng Tôn Vô Kỵ vội vàng đến gần trước giường, thanh âm tăng cao hơn một chút: "Mẫu thân, mẫu thân."

Lão phu nhân vẫn như cũ không có tỉnh lại.

Trưởng Tôn Vô Kỵ đưa tay dò xét một chút lão phu nhân hơi thở, phát hiện mẫu thân hô hấp đã đình chỉ.

Trưởng Tôn Vô Kỵ kêu rên một tiếng, quỳ rạp xuống đất: "Mẫu thân!"

Trưởng Tôn Xung thấy thế, bỏ nhào vào Thái phu nhân trên thân kêu khóc nói: "Nãi nãi, nãi nãi!"

Toàn bộ trưởng tôn phủ người lập tức đều kinh động, lúc đầu yên tĩnh trưởng tôn phủ lập tức náo nhiệt lên.

Trưởng Tôn Vô Kỵ trong đêm tiến cung, việc này nhất định phải lập tức bẩm Minh hoàng bên trên, nhưng nghĩ tới Trương Tiểu Lâm cảnh cáo, Trưởng Tôn Vô Kỵ do dự.

Mẫu thân ốm chết, ần lý tuyệt không có khả năng giấu điểm muội muội, mặc dù muội muội quý là hoàng hậu, nhưng dù sao cũng là sinh thân mẫu thân nha!

Đêm đã khuya, Trương Tôn Vô Kỵ tiến cung, Lý Thế Dân vẫn còn tại ngự thư phòng phê duyệt tấu chương.

Ở trước mặt báo cáo lão phu nhân chết bệnh sự tình về sau, Trương Tôn Vô Kỵ uyển chuyển nói cho Lý Thế Dân, liên quan tới Trương Tiểu Lâm hôm trước đặc địa uống Trương Tôn Xung giảng, việc này không thể nói cho Hoàng hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương biết việc này, nhất định sẽ một bệnh không dậy nổi, dẫn phát bệnh cũ, không có thuốc chữa.

Lý Thế Dân nghe xong giật mình: "Người nói là, Trương Tiểu Lâm sớm tại ngày trước liền đã biết, Thái phu nhân sắp qua đời một chuyện?"

"Đúng vậy, vi thần không dám có bất luận cái gì lừa gạt, Trương Tiểu Lâm đặc địa tìm tới phò mã, đặc biệt dặn dò, giống như mười phần coi trọng việc này."

Lý Thế Dân trăm mối cảm xúc ngổn ngang, lại cực kỳ kinh ngạc.

Một là đối Trương Tiểu Lâm đã rời đi Kinh thành, vẫn còn quải niệm lấy Hoàng hậu nương nương, thật là rất làm cho người khác cảm động, kinh ngạc là, tiểu tử này tuổi còn trẻ, chẳng lẽ lại có thể biết trước? Hắn đến cùng là làm sao biết Trương Tôn Vô Kỵ mẫu thân sẽ có bất trắc?

"Trương Tiểu Lâm trước đó phải chăng cho lão phu nhân nhìn qua bệnh?"

"Không có, Trương Tiểu Lâm từ không có tiến vào ta trong phủ, chớ nói chi là cho lão phu nhân xem bệnh."

"Việc này thực tế quá qua kỳ quặc, Trương Tiểu Lâm không phải người thường vậy!" Lý Thế Dân thờ dài một tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hoàng hậu bệnh tình nguy kịch

Lý Thế Dân hơi giật mình, cũng đang do dự, đến cùng cáo không nói cho hoàng hậu?

Nói cho nàng, kết quả xấu nhất đương nhiên là hoàng hậu một bệnh không dậy nổi, Trương Tiểu Lâm đã nói, không có thuốc chữa.

Không nói cho nàng, làm là hoàng hậu, nẫu nghi thiên hạ, mọi cử động là người trong nước làm gương mẫu, nếu như ngay cả mẫu thân tạ thế đều không đi tống niệm, liền sẽ bị người trong nước mắng nàng bất hiếu a!

"Người thấy thế nào?" Lý Thế Dân nhìn xem Trương Tôn Vô Kỵ, không đầu không đuôi hỏi một câu.

"Vi thần cảm thấy, nghi chậm rãi cáo tri."

"A, xin lắng tai nghe."

"Chúng ta buổi tối hôm nay nói cho nàng, Thái phu nhân ngẫu cảm giác phong hàn, bệnh, sáng sớm ngày mai hừng đông lúc lại nói cho nàng bệnh tình tăng thêm, hoàng hậu mặc dù cũng gấp, dù sao sẽ không thái quá bi thương, bên trên buổi trưa, lại nói cho nàng đã rất nghiêm trọng, hoàng hậu tất nhiên sẽ vội vã về nhà ngoại thăm hỏi, nhanh sau khi vào cửa, lại nói cho nàng, Thái phu nhân đã qua đời, như vậy, hẳn là năng thừa nhận được một chút."

Lý Thế Dân trầm ngâm một hồi, cuối cùng gật đầu nói: "Liên theo khanh lời nói, người đi an bài là được, chú ý phân tác, nếu như tình huống không đúng, lập tức đình chỉ hành động, nghe nói đã tốt, trăm thả rằng gánh vác bất hiếu cũng không muốn nhìn thấy hoàng hậu có vấn đề."

Trương Tôn Vô Kỵ khẽ giật mình, mặc dù biết Lý Thế Dân cùng hoàng hậu phu thê tình thâm, lại không nghĩ rằng muội muội tại Lý Thế Dân trong lòng phân lượng nặng như vậy. Muốn biết, lúc ấy bất hiếu là một cái đặc biệt lớn tội danh.

Hết thầy dựa theo kế hoạch mà đi, hoàng hậu nghe được Thái phu nhân ngẫu cảm giác phong hàn về sau, mặc dù có chút buồn bực, ngẫu cảm giác phong hàn muộn như vậy còn chuyên tới bẩm báo? Trên giường đi dạo nghiêng trở lại một hồi nhưng vẫn là ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai sáng sớm, dùng qua đồ ăn sáng, liền có trưởng tôn phủ người tới, cáo tri Thái phu nhân phong hàn tăng thêm.

Trưởng Tôn hoàng hậu "A" một tiếng, cũng không để ở trong lòng, chỉ là để phân phó thái y tiến về trưởng tôn phủ quan sát.

Trưởng Tôn Vô Kỵ phái ra đợt thứ hai người còn không có tiến cung, thái y liền hồi cung.

Trưởng Tôn hoàng hậu nghe nói mẫu thân đã tạ thế, tại chỗ liền mộng, thẳng tắp ngã trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, hơi thở mong manh.

Thái y tại chỗ sợ ngây người, lập tức tiến lên ấn huyết nhân trung, châm cứu cứu cấp, một bên để cho người.

Lý Thế Dân rất nhanh nhận được tin tức, hoàng hậu ngã bệnh, ám đạo không tốt, vội vàng chạy tới Đông cung.

Một đám thái y đứng ở một bên, gấp đến độ thẳng xoa tay.

Lý Thế Dân đi vào lập tức hô: "Nhanh tuyên Trương Tiểu Lâm tiến cung."

Trương Công Lộc vội vàng quỳ mà nói: "Khởi bẩm Hoàng Thượng, Trương Tiểu Lâm đã không tại thành Trường An, nhất thời bán hội, chỉ sợ là tìm không thấy nhà."

"Nhanh lấy người đi tìm, hôm trước không phải còn cùng Trưởng Tôn Xung tiểu tử kia cùng một chỗ lâu lỏng sao?"

"Hoàng Thượng, lời ấy thật chứ?"

"Trẫm còn lừa ngươi hay sao?"

"Cái này bất hiểu từ tôn, về tới thành Trường An thế mà cũng không trở về gia nhìn xem, ải!"

"Gấp triệu Trưởng Tôn Xung, Trình Xử Lượng tiến cung."

Trình Xử Lượng ngay tại hoàng cung chung quanh, rất nhanh chạy vào: "Vi thần Trình Xử Lượng yết kiến."

"Ngươi đi tra một chút, hôm trước Trương Tiểu Lâm còn tại thành Trường An, hiện tại đi nơi nào? Đề hẩn nhanh chóng tiến cung diện thánh."

"Hồi bẩm Hoàng Thượng, Trương Tiểu Lâm hẩn là trước ba ngày ban đêm chẳng biết lúc nào vào thành, ngày hôm trước sáng sớm hộ tống Kinh Châu Võ đô đốc chỉ nữ Võ Chiêu tiến vào ti nông khanh Vũ đại nhân phủ thượng, tại thanh phúc ngõ nhỏ cứu được một tên rơi xuống nước nữ tử, nghe nói lúc ấy nên nữ tử đã tử vong. Về sau Trưởng Tôn Xung cũng đến thanh phúc ngõ nhỏ, tên kia rơi xuống nước nữ tử bà ngoại, cũng chính là Từ Trường Phong mẫu thân, đã hôn mê năm năm, là thành Trường An nổi danh người chết sống lại, cũng bị Trương Tiểu Lâm thuận tay cứu được tỉnh lại, lúc ấy, oanh động toàn bộ ngõ nhỏ, Trương Tiểu Lâm tại chỗ chữa bệnh tử thiện, chữa khỏi không ít nghị nan tạp bệnh."

"Ồ? Ngươi ngược lại là nghe được rất tình tường nha? Lợi hại nha! Hôn mê năm năm người chết sống lại, thuận tay cứu tỉnh."

"Bởi vì lúc ấy trị liệu hôn mê năm năm lão phụ nhân lúc, danh y sẽ mấy cái danh y tiến về nháo sự, đánh cái cược, cho nên kinh động đến mấy tên Ngự Lâm quân binh sĩ, lúc ấy bởi vì không có ra loạn gì, ta chỉ đề bọn họ chú ý một chút."

"Không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm về một chuyến Trường An, còn xảy ra động tĩnh lớn như vậy? Hẩn hiện tại nơi nào?"

"Vi thần không biết, ngày đó Trương Tiểu Lâm cùng Trưởng Tôn Xung cáo biệt về sau, liền phiêu nhiên mà đi, ta người cùng mất đi, hẩn là hướng Kinh Châu phương hướng đi."

"Ngươi làm sao như vậy xác định hẩn là hướng Kinh Châu phương hướng?"

"Trương thái y quê quán lúc Trường Sa quận người, Trương Tiểu Lâm lần này nhất định là đi quê quán đi, hẩn lần này trở về, cũng là từ Kinh Châu trở về, có thể là bên kia có chuyện không có xử lý xong đi."

"Ngươi phân tích đến có mấy phần đạo lý, không tiếc bất cứ giá nào, tìm tới Trương Tiểu Lâm, đem hẩn mời về, nói cho hẩn biết hoàng hậu bệnh tình nguy kịch."

"Vâng."

Trương Công Lộc trong lòng âm thầm cô, rất cảm giác khó chịu, cháu mình sự tình, thế mà còn không có một cái nào bên ngoài người biết đến nhiều.

Còn có, Trương Tiểu Lâm cái này ranh con, trở lại thành Trường An, thế mà không đến nhìn một chút lão phu!

Có lẽ, hẩn đã về đến xem, chỉ là không có nói cho chúng ta biết mà thôi, vì chính là không dặt dặt chúng ta tiến đến.

Trương Công Lộc tự mình an ủi mình, trong lòng dễ chịu một điểm.

Trình Xử Lượng sau khi đi, chứng thái y không khỏi xì xào bàn tán: "Hôn mê năm năm người chết sống lại, tại chỗ chữa trị? Làm sao có thể?"

"Thật có việc này, hôm qua nghe Hôi Xuân Đường Phó đại phu giảng việc này, Phó đại phu đối Trương Tiểu Lâm thế nhưng là bội phục địa đầu rạp xuống đất."

"Có thể là một là trùng hợp a? Trên đời nào có loại này thần y?"

"Một là trùng hợp? Hơn năm năm, cũng chưa từng thấy qua trùng hợp, vừa vặn hần một thi châm, liền trùng hợp như vậy rồi?"

"Trương Tiểu Lâm lại là cổ quái, rất nhiều y thuật thần hồ kỳ kỳ, có thể có khả năng."

Lý Thế Dân nghe được những nghị luận này liền cảm giác vô cùng bức bối, khẽ nói: "Hừ, các ngươi cứu người không được, phía sau nói huyền thần ngược lại là rất có một bộ, còn không tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp, đem hoàng hậu cứu tỉnh lại nói."

Một đám thái y luống cuống tay chân, các làm tuyệt chiêu.

Trương Công Lộc cẩn thận kiểm tra một chút mạch tượng, nhẹ nhàng lắc đầu: "Bệnh can khí thô bạo, Mộc Hỏa hình kim, đại bi tổn thương phổi khí, lá gan phổi đều tuyệt."

Mấy tên thái y lần lượt kiểm tra, đều lắc đầu nói: "Hoàng hậu nương nương lúc đầu bệnh nặng thể hư, chợt nghe tin dữ, ngũ tạng đều tuyệt, chúng ta thực vô lương sách."

Lý Thế Dân bộ mặt tức giận: "Thực vô lương sách, thực vô lương sách!" Dừng một chút, nói: "Các ngươi trước nghĩ biện pháp bảo trụ tính mạng của nàng, cần phải hoá tốc tìm tới Trương Tiểu Lâm."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Xuyên áo trắng nữ nhân

So sánh loạn cả một đoàn hoàng cung cùng khí thế ngất trời xử lý tang sự trưởng tôn phủ, Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả nơi này muốn thanh tĩnh rất nhiều.

Trương Tiểu Lâm ngay tại chợ bán thức ăn mua đồ tết.

Lập tức liền muốn qua tết, pháo, hương nến, giấy màu, đèn lồng, những này vui mừng đồ vật đều muốn chuẩn bị.

Còn có liền là ăn, bột mì, dầu vừng, gạo, rau quả các loại.

Tại Trương Tiểu Lâm kiếp trước quê hương, ăn tết còn muốn mua giò, cá chép, gà vịt, cây long nhãn táo đỏ các loại, đã biểu tượng may mắn, lại nhưng đại bảo có lộc ăn đồ vật.

Trương Quả gặp hần mua được nhiều như vậy kỳ quái đồ vật, không hiểu chút nào. Trương Tiểu Lâm cười cười, học Trương Quả giọng điệu nói: "Thiên cơ bất khả lộ."

Còn thiếu đồng dạng đồ vật, bánh mật.

Trương Tiểu Lâm quê hương, bánh mật là ăn tết thiết yếu, Trương Tiểu Lâm đi khắp cái này Thủy gia tập, không có tìm được bánh mật.

Nếu không, mua chút gạo nếp tự mình làm một điểm?

Vừa nghĩ tới mình có thể làm bánh mật, Trương Tiểu Lâm hưng phấn, liền an bài tốt Vương Vũ cùng Trương Quả xử lý gà vịt cá cùng giò, mình cao hứng ra cửa.

Thủy gia tập mấy cái cỡ lớn tiệm gạo, đều không tại phụ cận, mà tại trung tâm thành phố, liền là Thủy gia từ đường phụ cận, bên trong Trương Tiểu Lâm tiểu viện có một hai bên trong địa.

Trương Tiểu Lâm vừa tới Thủy gia từ đường, liền phát hiện phía trước hồ hết âm ỉ, cũng không biết là đã xảy ra chuyện gì, đến gần xem xét, lại là một chút người đọc sách, chừng mười mấy cá nhân.

"Trời ạ, ta vậy mà trông thấy nước tầm tã."

"Ta cũng nhìn thấy, mặc một thân màu trắng quần áo, thật sự là Thiên Tiên hạ phàm nha."

"Các người nói là sự thật sao? Thật trông thấy nước tầm tã rồi?"

"Đương nhiên là thật, vừa mới tiến từ đường đi, chờ sau đó liền ra tới."

Trương Tiểu Lâm cho là có cái đại sự gì, không nghĩ tới lại là trông thấy một cái nữ tử, thật sự là nhàm chán đến cực điểm, chẳng lẽ những sách này gốc từ vậy mà chưa từng nhìn thấy nữ nhân sao?

Chợt nghe một tiếng "Ra, ra", chúng thư sinh lập tức hướng hai bên một phần, nhường ra một con đường tới.

Trương Tiểu Lâm vừa vận đạo bước đến tận đây, chỉ gặp từ đường đại môn bên trong quả nhiên đi ra một vị thân mặc đồ trắng quần áo thiếu nữ.

Một thân màu trắng đường trang, tóc dài phát phối, mắt ngọc mây ngài, quả nhiên là một cái nghiêng nước nghiêng thành tuyệt sắc nữ tử.

Hứa Trương quân!

Trương Tiểu Lâm lập tức ngậy người, con mắt si ngốc nhìn xem cái này áo trắng nữ tử.

Lại là đại học đồng học hứa Trương quân!

"Trương quân!" Trương Tiểu Lâm ba chân bốn cẳng đi qua.

"Công tử là ai? Làm sao biết ta thi xã bút danh?" Áo trắng nữ tử gặp Trương Tiểu Lâm bước nhanh chạy tới, ngừng chân hỏi.

"Trương quân, ta là Trương Tiểu Lâm nha? Trương Tiểu Lâm, viện y học Trương Tiểu Lâm!"

"Trương Tiểu Lâm?" Nước tầm tã nhúng mảy: "Thật xin lỗi, vị công tử này, ta căn bản không biết người."

Chẳng lẽ cái này không phải? Trương Tiểu Lâm nơi nào chịu tin, trên đời cái nào có như thế giống nhau người?

Trương Tiểu Lâm tại đại học đọc sách lúc, hứa Trương quân là giáo hoa cấp bậc tồn tại, lúc đầu cũng không tới phiên Trương Tiểu Lâm nhận biết hứa Trương quân, thế nhưng là tại một lần các hệ Liên Nghi Hội bên trên, Trương Tiểu Lâm ghita đơn ca Quỳnh Dao « tại nước một phương » lúc, lại là hứa Trương quân vì hắn bạn nhảy, bởi vậy để lại cho hắn ấn tượng khắc sâu, sau khi tốt nghiệp hai người còn từng có một lần kết giao, nhưng Trương Tiểu Lâm khi đó phân phối đến hương vệ sinh viện đi làm, căn cứ vào các loại nguyên nhân, hai người cũng không có tiếp tục thâm giao.

Nước tầm tã hiển nhiên không biết Trương Tiểu Lâm, không có bất luận cái gì ấn tượng.

Nhìn thấy như thế một đoàn con một sách lúc, trên mặt hiện lên một tia chán ghét, quay người liền muốn rời đi.

Trương Tiểu Lâm khẩn trương, tốt không dễ dàng tại cái này xa xôi Đường triều, đụng phải một cái kiếp trước người quen, sao có thể như thế buông tha? Liền mở miệng hát lên:

"Cỏ xanh mệnh mang, sương trắng mệnh mỏng,

Có vị giai nhân, tại nước một phương,

Cỏ xanh um tùm, sương trắng mê ly,

Có vị giai nhân, dựa vào nước mà cư..."

Ca còn không có hát xong, nước tầm tã đứng vững: "Công tử, ngài hát sai, hắn là kiếm gia thương thương, bạch lộ vi sương. Cái gọi là người ấy,

Tại nước một phương. Tổ hồi tông chi, đạo trở thả trường. Tổ du tông chi, uyển tại thủy trung ương. Bất quá, công tử như thế thay đổi, ý cảnh ngược lại là vẫn còn, lại càng thêm thông tục dễ hiểu."

Trương Tiểu Lâm hát là Quỳnh Dao tại nước một phương, vốn là căn cứ Kinh Thi bên trong thơ văn cải biên, nước tầm tã đọc lại là Kinh Thi nguyên văn, nàng chỉ nói là Trương Tiểu Lâm hát sai, bất quá nàng đôi sửa đổi Kinh Thi cùng kiểu hát cảm thấy rất mới lạ, cho nên ngừng một chút, đáp một câu.

Trương Tiểu Lâm vội vàng đuổi theo: "Trương quân, người đừng đi."

"Công tử xin tự trọng, nếu như người là nghĩ thảo luận thơ văn, Nguyên Tiêu ngày hội, chúng ta Hồng Diệp thi xã tại Tần Lĩnh thư viện có một trận hội đèn lồng, lấy thi hội bạn, công tử đến lúc đó không ngại trước tới tham gia, người chỉ cần nói là ta mời là được rồi."

Một đám con một sách cũng đi theo đuổi theo, nước tầm tã thấy một lần như tránh ôn thần đồng dạng, vội vàng xoay người, phiên ngược Kinh Hồng mà đi, chỉ đem Trương Tiểu Lâm còn tại trên đường cái, ngơ ngác nhìn qua nước tầm tã đi xa địa phương.

"Vị công tử này, tính một chút, người đều đi xa."

Trương Tiểu Lâm hoàn toàn tỉnh lại, có mấy phần ngượng ngùng nói: "Vị công tử này, có biết cái này Trương quân, a, nước tắm tã ở ở nơi nào?"

"Người sẽ không ngay cả nước tắm tã là ai đều không biết à? Nàng thế nhưng là nước gia tộc trưởng trên lòng bàn tay mình châu a, nước này gia tập đệ nhất mỹ nhân a."

Nguyên lai là tộc trưởng nữ nhi, xem ra thật nhận lầm người.

"Thì ra là thế, cảm ơn vị công tử này." Trương Tiểu Lâm không muốn xoắn xuýt, ôm quyền lên tiếng chào liền muốn đi.

"Công tử họ gì?" Người kia lại đây đưa không ngớt nói.

"Ta gọi Trương Tiểu Lâm."

"A, Trương huynh đệ tốt, ta gọi Thủy Lam tỉnh, là Thủy gia tập thương sẽ, rất hân hạnh được biết Trương công tử."

"Thủy huynh mời, xin hỏi một chút, gạo này cửa hàng ở đâu?"

"Trương công tử, nhà ta liền có gạo cửa hàng, đi, ta mang người đi qua."

Trương Tiểu Lâm cảm thấy thịnh tình không thể chối từ, liền đi theo Thủy Lam tỉnh cùng một chỗ hướng Thủy gia từ đường bên cạnh đi đến.

"Trương huynh đệ, người vừa rồi niệm mấy câu gì chú ngữ, liền để nước tắm tã dừng lại cùng người nói chuyện nha? Có thể hay không nói cho bản công tử."

Trương Tiểu Lâm sửng sốt, ta không có niệm cái gì chú ngữ nha? Bỗng nhiên hiểu ra nói: "Là Kinh Thi bên trong vài câu thơ, chuyên môn khích lệ nữ hài tử dung mạo xinh đẹp."

"Trương huynh đệ thật là có học vấn, ngay cả thơ loại này đồ vật đều có thể thuận miệng mà ra, thật là khiến người vạn phần bội phục."

Hai người chính trò chuyện, liền tới đến một nhà tiệm gạo, chường quý thấy một lần Thủy Lam tỉnh, lập tức vút xuống trong tay sự tình, chạy tới: "Nguyên lai là thiếu hội trưởng, mau mời tiến, bên ngoài gió lớn, coi chừng bị lạnh a."

"Thủy chường quý, đây là huynh đệ của ta Trương công tử, hẳn muốn có chút lớn mét, người cho hắn đưa đi qua."

"Trương công tử, ngài muốn nhiều ít?"

"Ta chỉ cần mấy cân gạo nếp làm bánh mật."

"Thủy chường quý, người lập tức phái người đưa năm mươi cân gạo, hai mươi cân gạo nếp đến Trương công tử gia, nhớ ta trên trưởng."

"Thủy huynh, cái này nhưng không được, bao nhiêu tiền, ta còn là theo đó mà làm, cũng không cần làm phiền, chính ta mang về là được rồi."

"Trương huynh đệ, người đây là đánh ta mặt đâu? Người đến Thủy gia tập thương hội, kia là để mất Thủy mỗ, mua chút mét còn cần đến xuất tiền sao?"

"Như thế, đa tạ Thủy huynh."

"Trương công tử, người Nguyên Tiêu ngày đó tham gia thi hội, có thể hay không mang ta lên?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Trình Xử Lượng tới

Trong lúc vô tình làm quen Thủy gia tập thương hội thiếu hội chủ, giấu lại về sau ở đây thường ở, cũng không chỗ xấu, Trương Tiểu Lâm cũng là thân nhiên.

Nước tắm tã thân ảnh trong đầu vung đi không được, Trương Tiểu Lâm cảm thấy có điểm kì quái, liền xem như hứa Trương quân, kiếp trước tại trong đầu của hắn, cũng không có sâu như vậy khác ấn tượng mới là, dù sao chỉ bất quá là cùng trường đồng học mà thôi, mặc dù là giáo hoa, hắn nhưng không có cũng không dám đối nàng có ý nghĩ gì nha.

Trương Quả nhìn xem mắt hồn mắt vía Trương Tiểu Lâm, hơi cảm thấy kỳ quái, gia hỏa này luôn luôn ổn trọng bình tĩnh, hôm nay việc này làm sao rồi?

Trương Tiểu Lâm dẫn theo những năm này hàng tiến vào phòng bếp.

Trong tiểu viện có năm gian phòng ngủ, một cái phòng khách lớn, phòng bếp cùng phòng ăn liền cùng một chỗ, nhà xí tại phòng ốc đằng sau, bị Trương Tiểu Lâm dựa theo kiếp trước kiểu dáng, dùng gạch xanh đôi thành xả nước hình nhà vệ sinh, đằng sau là hai ô vuông hố rác, rất là sạch sẽ vệ sinh.

Đáng tiếc là, không có xi măng, cũng không có thùng nhựa loại hình, bằng không mà nói, Trương Tiểu Lâm nhất định phải kiến cái ao nước đem nước máy lấp đặt.

Phòng bếp trước kia căn bản chưa từng dùng qua, tất cả thiết bị đều đủ.

"Tiểu lâm, ngươi làm sao đột nhiên nghĩ từ bản thân nấu cơm?"

"Khách sạn đồ ăn thực tế quá khó ăn, vẫn là đồ ăn thường ngày tốt lắm."

"Ngươi sẽ còn làm đồ ăn?"

"Có biết một hai, thử một chút xem sao."

Thế là, không lâu về sau, Trương Quả cùng Vương Vũ nếm đến từ trước tới nay món ngon nhất xào rau!

Vương Vũ đối Trương Tiểu Lâm trù nghệ khen không dứt miệng, Trương Quả cũng là bội phục có thừa.

Ngày mai sẽ là ba mươi tết, Trương Tiểu Lâm sớm đã an bài tốt cơm tất niên menu, Trương Quả hộp Vương Vũ nghe Trương Tiểu Lâm miêu tả chung giò hòa thanh chung gà, thịt kho tàu cá chép chờ món ăn cách làm, sớm đã là nước bọt chảy dài.

Ăn cơm trưa, Trương Quả cùng Vương Vũ trong phòng nghỉ ngơi, Trương Tiểu Lâm một cá nhân tránh trong phòng về bữa.

Cho tới nay, phù lục vẫn là không bị người tán thành, Đại Đường một mực không tin Quỷ Thần, cũng không đồng ý Đạo giáo, mà độc trọng Phật giáo.

Phù lục xác suất thành công vẫn là rất thấp, bình thường tới nói, chừng một trăm trương có hơn mười trương không có phẩm cấp phù lục, ngẫu nhiên có một hai trương Nhất giai phù lục, so với tại Trương phù lục, đã đề cao mấy chục lần.

Hỏa Cầu phù hòa thanh thần phù đã tương đối quen luyện, xác suất thành công cũng so với cao, cái khác như Phong Nhận phù, Kim Cương phù, An Thần phù các loại, vẽ lên mấy ngày cũng chỉ có hơn mười trương mà thôi, Hỏa Cầu phù đã có mấy trăm trương.

Trương Tiểu Lâm vừa mới vẽ thành một trương Ân Thân Phù, chính đắc chí, chợt nghe ngoài cửa tiếng vó ngựa vang, trong lòng ám đạo không ổn.

Quả nhiên, Trình Xử Lượng mang theo hơn mười người Ngự Lâm quân hộ vệ đi vào tiểu viện, cao giọng hô: "Trương Tiểu Lâm tiếp chỉ!"

Tiếp nhận thánh chỉ, Trình Xử Lượng cùng Trương Tiểu Lâm một lần nữa chào, Lý Thế Dân nhiều lần giao phó, muốn lấy hoàng tử chi lễ tiếp Trương Tiểu Lâm hồi cung.

Trương Tiểu Lâm cũng không có chuẩn bị giấu diếm hành tung của mình, bởi vậy Trình Xử Lượng lần này tại Trường An đến Kinh Châu dọc tuyến hơi nghe ngóng một chút, liền biết Trương Tiểu Lâm địa chỉ.

Trương Quả cùng Vương Vũ đứng ở một bên, có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm còn có như thế một cái thân phận.

Hoàng hậu nương nương bệnh, Trương Tiểu Lâm trong lòng hiểu rõ, trong lịch sử, Trường Tôn hoàng hậu chỉ có ba mươi sáu tuổi, cũng chính là còn có chừng nửa năm tuổi thọ.

Chết sống có số, cái gọi là nghịch thiên cải mệnh chỉ là trong truyền thuyết sự tình, Trương Tiểu Lâm cũng không có năng lực này.

Trương Tiểu Lâm bây giờ có thể làm, liền là để Hoàng hậu nương nương vui vui sướng sướng vượt qua còn lại thời gian.

"Điện hạ phải chăng lập tức lên đường?" Trình Xử Lượng gấp hân huyên qua, liền thúc giục Trương Tiểu Lâm.

"Trình huynh không cần sốt ruột, Hoàng hậu nương nương tạm thời sẽ không có vấn đề gì, các huynh đệ một đường một nhạc, không bằng ăn xong cơm tối, chúng ta rồi đi không muộn." Trương Tiểu Lâm đem Trình Xử Lượng mời đến phòng nói.

"Như vậy không tốt đâu, chủ yếu là Hoàng Thượng lấy rất vội vã nha."

"Ha ha, Hoàng hậu nương nương đã bệnh nguy kịch, thực không phải sức người có khả năng vãn hồi, cũng không vội tại nhất thời, Trình huynh mời xem, ta chuẩn bị niên kỉ ban đêm, hôm nay trước thời gian lắm, ăn xong chúng ta liền đi, tuyệt đối sẽ không hỏng việc."

Trình Xử Lượng gặp Trương Tiểu Lâm phòng bếp gà vịt thịt cá xác thực đã chuẩn bị thỏa đáng, liền nhận lời nói: "Nhưng bằng điện hạ làm chủ."

Hai người nhìn nhau cười to, Trình Xử Lượng ra ngoài an bài thủ hạ huynh đệ nghỉ ngơi, ngựa liền giao cho khách sạn hòa kè, dặn dò hẩn uy hiếp cò khô.

Trương Tiểu Lâm thì cùng Vương Vũ nhào vào phòng bếp, Vương Vũ phụ trách nhóm lửa, Trương Tiểu Lâm đem gà cùng giò để vào chỗ, bên này củi lửa nấu com, một canh giờ về sau, cả cái tiểu viện đã là hương khí tràn ngập.

Thủy chương quý gặp Ngự Lâm quân tại hẩn khách sạn nuôi ngựa, người đầu tới Trương Tiểu Lâm tiểu viện, lập tức chạy tới, hỏi Trương Tiểu Lâm có không có cần.

Trương Tiểu Lâm liền gọi một chút kho đồ ăn, đồ nướng loại hình, trộn ven gom góp hai mươi mấy đạo đồ ăn, hết thấy hơn mười người làm thành một bàn, Thủy chương quý có phân phó hòa kè, nhắc tới một cái bình lớn rượu ngon.

Com nước no nê về sau, Trình Xử Lượng vỗ bụng đánh lấy ợ một cái nói: "Điện hạ, ta hôm nay mới biết, trước kia ta ăn chính là chút cái gì đồ vật, không nghĩ tới thể gian này lại có mỹ vị như vậy."

"Trình huynh muốn ăn, về sau tùy thời có thể lấy tới, dù sao nơi này cách Trường An cũng không xa."

Sau bữa ăn uống chén trà, đám người trùng trùng điệp điệp, hướng thành Trường An xuất phát.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Chữa bệnh

Trình Xử Lượng nhanh như vậy tìm tới Trương Tiểu Lâm, tâm cũng thật cao hứng, trên đường đi cùng Trương Tiểu Lâm trời nam biển bắc tán gẫu.

Thủy gia tập đến thành Trường An, nhanh nhất cũng muốn hai ngày, Trương Tiểu Lâm rất buồn bực, đến thế giới này cái thứ nhất năm mới, ngay tại trên lưng ngựa qua. Trên đường đi pháo trúc từng tiếng, có khi đèn lồng đỏ treo ở trên quan đạo tới, một phái hi khí dương dương cảnh tượng.

Trương Tiểu Lâm đối Trình Xử Lượng ấn tượng cũng không tệ lắm, cùng đối với hẩn lão tử Trình Giáo Kim, cũng tràn ngập tò mò, cái này ngu nhân, chỉ bằng kia tam bản phủ, thế mà đánh ra một mảnh bầu trời, đúng là không đơn giản a.

Trình Xử Lượng gặp Trương Tiểu Lâm nâng lên trình biết tiết, không khỏi thở dài một tiếng.

Trương Tiểu Lâm kỳ quái nói: "Trình huynh vì sao vừa nhắc tới lệnh tôn, liền thở dài không chỉ?"

"Không dối gạt điện hạ, gia phụ vết thương cũ tái phát, đã nằm trên giường mấy tháng, tôn tổ phụ cũng nhiều lần đến phủ chẩn trị, thái y cũng sẽ xem bệnh qua, lại hiệu quả không được tốt, chỉ sợ đời này ngay tại nằm trên giường."

"Khiến tôn đại nhân nếu không nhận qua tổn thương?"

"Chính là điểm này rất là kỳ quái, theo gia phụ lời nói, cũng không từng có tổn thương, thái y nói là ản thương, liền là bị tổn thương mình không biết."

"Hoang đường, lần này hồi kinh, ta đi xem một chút khiến tôn đại nhân."

Trình Xử Lượng cũng không có trong mắt người khác mừng rỡ, mà là thần nhiên nói: "Có thể được điện hạ quan tâm, vị trí vàng sáng vô cùng cảm kích."

Trương Tiểu Lâm biết, Trình Xử Lượng đối Trình Giáo Kim bệnh không có nghi ngờ hi vọng gì, ai lớn lao tại tâm chết, chính là cái này dạng tử cung bên trong tất cả thái y đều nhìn qua, uống thuốc ngoại dụng thuốc cũng dùng không ít, căn bản không có một điểm khởi sắc, hẩn cũng không tin Trương Tiểu Lâm liền có thể chữa khỏi.

Trình Giáo Kim đã không có thương tổn qua eo, hẩn là eo sụn đệm cột sống đột xuất, giống hẩn loại đến tuổi này người, nhiều nhất liền là loại bệnh này, loại bệnh này giải phẫu trị liệu mặc dù hiệu quả trị liệu tốt, thấy hiệu quả nhanh, nhưng là nơi này chữa bệnh điều kiện hạn chế, chỉ có thể bảo thủ trị liệu.

Một đoàn người đi cả ngày lẫn đêm, đuổi tới hoàng cung lúc, Lý Thế Dân đang cùng chúng đại thần cùng một chỗ ăn bữa cơm đoàn viên, Trương Tiểu Lâm theo Trình Xử Lượng cùng đi đến Kim Loan Đại Điện, gặp cả triều văn võ bá quan, ngồi đầy đất, hành lang bên trên, dưới mái hiên khắp nơi là người, mỗi người bưng cái mâm bằng gỗ đĩa, phía trên bốn đồ ăn một chén canh, mấy cái bánh bao.

Trương Tiểu Lâm lần này thật thêm kiến thức, không nghĩ tới đường đường hoàng cung thịnh yến, lại là cái dạng này, ngay cả cái cái bàn cũng không có.

Lý Thế Dân nghe nói Trương Tiểu Lâm trở về, vậy mà tự mình ra đón, đem Trương Tiểu Lâm cảm động rồi tỉnh rồi mù.

Lý Thế Dân trực tiếp đem Trương Tiểu Lâm mang đến đại điện bên cạnh bên cạnh sảnh, bên trong lại có hai bàn, cũng cùng hiện đại yến hội không sai biệt lắm, mọi người ngồi vây quanh cùng một chỗ, ưỡn ngực thẳng lưng, không nhúc nhích, chờ lấy Lý Thế Dân lên bàn mở bữa ăn.

Cái này hai bàn người cũng không phải bình thường người, đều là một chút triều đình trọng thần, như đương triều Tể tướng, vương gia, hoàng tử cùng đứng hàng Tam công đại thần.

Trương Tiểu Lâm cùng bọn hần từng cái chào, tại mọi người nghi nghi ngờ trong ánh mắt, liên tiếp Lý Thế Dân ngồi xuống.

"Đây chính là trẫm nghĩa tử, Y Thánh hậu nhân, thần y Trương Tiểu Lâm."

Chư đại thần mặc dù trong miệng hô hào điện hạ, kỳ thật rất là xem thường, chỉ nói là Lý Thế Dân tâm huyết dâng trào, không thể coi là thật. Có thể thấy được Lý Thế Dân đem hần kéo đến bên cạnh mình ngồi xuống, còn tự thân cho hần gấp thức ăn, liền có chút buồn bực.

Mặc kệ đám đại thần trong lòng nghĩ như thế nào, Trương Tiểu Lâm cuối cùng là cùng bọn hần quen biết, bọn hần cũng đều biết có Trương Tiểu Lâm như thế một cá nhân.

Cái này là đủ rồi.

Ăn cơm xong, Trương Tiểu Lâm lập tức theo Lý Thế Dân một đạo, đi vào Đông cung.

Trưởng Tôn hoàng hậu sắc mặt tái nhợt, nằm ở trên giường không nhúc nhích, Trương Công Lượng cùng hai tên thái y cùng một chỗ, thủ trong phòng, thời khắc chú ý mạch tượng của nàng các loại tình huống.

Trương Tiểu Lâm trên người có hai loại phù lục có thể dùng, một là thanh thân phù, có thể lập tức để Hoàng hậu nương nương tỉnh lại, hai là Bình An phù, có thể tăng cường người chống bệnh năng lực, giảm bớt lây nhiễm cái khác tật bệnh tỷ lệ.

Thời cổ cái gọi là khí tật, kỳ thật cũng lệ thuộc về bệnh trầm cảm phạm trù, nếu như cảm tới kiếp trước, chỉ cần dùng trấn định tề trị tiêu, doanh Dưỡng Thần kinh, tăng cường phương diện tinh thần cấu thông, bắt lấy vấn đề bệnh táo bón chỗ, tiến hành tâm lý khuyên bảo,

Chậm rãi cũng có thể hóa giải bệnh tình.

Trưởng Tôn hoàng hậu ngoại trừ bệnh trầm cảm bên ngoài, gan còn có độc lưu lại, hư hại tuyệt đại bộ phận lá gan công năng, đây mới là trí mạng.

Bất quá tại Trương Tiểu Lâm xem ra, chân chính vấn đề là, trong lịch sử Trưởng Tôn hoàng hậu chỉ có ba mươi sáu tuổi, đây là mệnh trung chủ định sự tình, hần không cách nào cải biến lịch sử, cũng không muốn thay đổi lịch sử.

Thanh Nang đan kinh bên trong có một loại ngũ giai đan dược, Diên Thọ đan, có thể kéo dài một kẻ hấp hối sắp chết hai mươi năm thọ mệnh, một cá nhân cả đời chỉ có thể phục dụng một lần, thế nhưng là ngũ giai đan dược cũng không phải người bình thường có thể luyện chế, đừng nói là không có trải qua chân qua luyện đan Trương Tiểu Lâm, liền xem như Viên Thiên Cương ở đây, có đan phương có linh dược, hần cũng không cách nào luyện ra ngũ giai đan dược, lấy hần Trúc Cơ kỳ tu vi, tối đa cũng chỉ có thể luyện chế Nhất giai đan dược.

Trương Tiểu Lâm thở dài một tiếng, xem ra thật là mệnh trung chủ định, không cách nào cải biến.

Trương Tiểu Lâm lấy ra ngân châm, tại Trưởng Tôn hoàng hậu nội quan, Thần đình chờ bốn phân châm, mấy tên thái y trong lòng cười thầm, mấy cái này huyết vị bọn hần sớm đã dùng qua, căn bản không có bất cứ tác dụng gì. Liên ngay cả Trương Công Lượng cũng âm thầm nhún mày.

Kim châm huyết vị về sau, Trương Tiểu Lâm cũng không có lập tức hành châm, mà là lựa chọn lưu châm, một bên chú ý hoàng hậu sắc mặt, một bên dùng thần thức giám thị lấy mấy tên thái y cùng Lý Thế Dân, thừa dịp Lý Thế Dân đi qua đi lại xoay người một nháy mắt, vừa vận mấy tên thái y nghiêng người uống trà thời khắc, hai tâm Nhất giai phù lục thuận tay vung ra, một trương là thanh thân phù, một trương là Bình An phù, trong miệng khẽ quát một tiếng "Tật". Một đạo bạch quang nhàn nhạt không có vào Trưởng Tôn hoàng hậu thể nội, một chút tro tàn lưu tại trên giường.

Trương Tiểu Lâm một hơi đem tro tàn thổi đi, sau đó liền tại huyết Thần Đình đi lên châm tới.

Trưởng Tôn hoàng hậu bỗng nhiên ưm một tiếng, chậm rãi mở mắt.

Lý Thế Dân cao hứng chạy tới: "Hoàng hậu, hoàng hậu, người đã tỉnh."

"Hoàng Thượng, ta cảm giác trong giấc mộng, cái này mộng thật dài a."

Trương Công Lượng cùng hai tên thái y trừng to mắt, lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

Trương Tiểu Lâm chân nguyên dọc theo Trường Tôn hoàng hậu kinh mạch hành tẩu, phát hiện gan trúng độc khí đã tràn ngập đến trong ngũ tạng lục phủ, lại cũng không cách nào thu nạp đến tiến hành áp chế. Kỳ thật nếu có Trúc Cơ trung hậu kỳ tu sĩ, hoàn toàn có thể bằng vào tự thân chân nguyên hóa giải cỗ này khí độc, giống Trương Tiểu Lâm loại này Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, chớ hòng mơ tưởng.

Chân nguyên tại Trường Tôn hoàng hậu thể nội tiến hành một phen điều trị, Trương Tiểu Lâm lúc này mới thu công, ở một bên điều tức. Chỉ chốc lát liền khôi phục như lúc ban đầu.

Trường Tôn hoàng hậu thân thể còn rất yếu, chậm rãi liền nhớ lại mẫu thân mình ôm chết sự tình, khóe mắt rơi lệ không thôi.

Lý Thế Dân cùng mấy cái hoàng tử ở một bên thay phiên khuyên bảo an ủi.

Trương Tiểu Lâm cùng tổ phụ Trương Công Lược trao đổi một phen, để Trương Công Lược cho Hoàng hậu nương nương mở một chút an thần định chí, sơ là gan giải sầu chén thuốc cùng hoàn thuốc, liền từ biệt Hoàng Thượng hoàng hậu từ hoàng cung ra.

Trình Xử Lượng lại tại ngoài cửa lớn chờ lấy, gặp Trương Tiểu Lâm ra, vội vàng tiến lên, nói phụ thân Trình Giáo Kim nghỉ gấp hần một lần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Thắt lưng máy kéo

Trình Giáo Kim trong lịch sử được xưng phúc tướng, tuyệt không phải ngẫu nhiên, có người nói hần là phúc duyên thâm hậu, cũng có người nói hần có tiên duyên, thần tiên trong mộng dạy hần phủ pháp, đáng tiếc tính lại lại chỉ nhớ rõ ba chiêu.

Phúc duyên cũng tốt, tiên duyên cũng tốt, Trình Giáo Kim vận khí cực giai, mỗi khi gặp hiểm cảnh luôn có thể không hiểu thấu biến nguy thành an, giống như hần trời sinh cỗ có một loại xu cát tị hung năng lực, trên chiến trường càng là giống như thần trợ.

Trình Giáo Kim tin tưởng trực giác của mình, bởi vì cho tới nay trực giác của hần chưa hề sai lầm.

Đương Trình Xử Lượng trong lúc vô tình lộ ra, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị tới cho mình chẩn bệnh lúc, hần đột nhiên cảm thấy cái này cá nhân là phúc của mình tinh, bệnh của mình, không phải hần bất trị, liền lập tức tiếp lời đi, để Trình Xử Lượng lập tức mời Trương Tiểu Lâm vào nhà, cho mình chẩn bệnh.

Giống Trình Giáo Kim loại này nôn nóng tính tình, thế mà nằm trên giường gần ba tháng, trong đó tư vị, không đủ vì ngoại nhân nói.

Trương Tiểu Lâm theo Trình Xử Lượng một lần ra Trình phủ, không có quá nhiều hàn huyên, đi thẳng đến Trình Giáo Kim giường bệnh bên cạnh. Trình Giáo Kim râu tóc trắng bệch, hoàn toàn không giống một cái bốn mươi năm mươi tuổi người bộ dáng.

Thần thức quét qua, quả nhiên là eo sụn đệm cột sống đột xuất, thứ ba hộp thứ tư thắt lưng ở giữa, bên hông bàn đột xuất nghiêm trọng, đã gây nên dị dạng.

Trương Tiểu Lâm đi ra phía trước, trước thi lễ một cái: "Trình bá bá."

"Người chính là tiểu lâm thần y nha, mời ngồi." Trình Giáo Kim quay đầu nói chuyện đều cảm thấy rất phí sức, hơi một điểm động tác, gây nên phần eo kịch liệt đau nhức.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem Trình Giáo Kim nhe răng khóe miệng đáng vẻ vội vàng tiến lên, giữ chặt tay của hần nói: "Ngài nằm, đừng nhúc nhích." Nói xong, ngay tại Trình Giáo Kim bên giường ngồi xuống, ngón trỏ ngón giữa cùng ngón áp út rất tự nhiên khoắc lên Trình Giáo Kim cổ tay tắc thước chuẩn bộ vị, nhắm mắt lại cẩn thận kiểm tra Trình Giáo Kim mạch đập nhảy lên tình huống.

Thần thức phối hợp mạch tượng, rất nhanh nhìn ra Trình Giáo Kim thân thể không có bao nhiêu vấn đề, liền là eo sụn đệm cột sống có chút đột xuất, áp bách thần kinh, gây nên hành động bất tiện, đồng thời còn đã dẫn phát thần kinh tọa đau nhức.

Trình Giáo Kim giường rất thoải mái dễ chịu, bởi vì hần một mực là một cái hiểu được hưởng thụ sinh hoạt người.

Trương Tiểu Lâm thấy một lần cái này mềm mại nệm, liền biết nguyên nhân bệnh bệnh táo bón chỗ.

Trình Giáo Kim gặp Trương Tiểu Lâm mỉm cười gật đầu, nhân tiện nói: "Thế nào? Người Trình bá bá cái này eo còn có biện pháp sao?"

"Trình bá bá, ngài bệnh này kỳ thật liền là ngài cái giường này trải đưa tới?"

"Ồ? Nói thế nào?"

"Cái giường này trải quá mềm, gây nên thất lưng biến hình."

"Thất lưng là vật gì?"

Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm thấy cùng người cô đại nghiên cứu thảo luận thất lưng chớ danh từ, là một kiện rất không khôn ngoan sự tình, nhân tiện nói: "Liền là trên lưng xương cốt, cái bệnh này dễ dàng trị liệu, chỉ cần ngài dựa theo chất nhi nói tới xử lý, rất nhanh liền nâng khỏi hẳn."

Trình Giáo Kim đại hi, nói: "Vậy người còn không cho ta lão Trình hốt thuốc."

"Cũng là không cần uống thuốc."

"Không uống thuốc năng tốt?" Chẳng những Trình Giáo Kim trừng to mắt nhìn xem Trương Tiểu Lâm, liền là Trình Xử Lượng cùng bên cạnh quản gia mấy người cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Đầu tiên, ngài từ nay về sau, không thể ngủ tiếp loại này mềm giường chiếu, nhất định phải ngủ giường cây, lập tức đổi tới. Trước đổi ván giường về sau ta lại trị liệu."

Quản gia lập tức sắp xếp người đi tìm, chỉ chốc lát liền chỉnh lý tốt một khối cánh cửa lớn nhỏ tám ván gỗ, Trương Tiểu Lâm xem xét, lão thiên, thế mà từ ba khối tiểu Diệp Tử đàn mộc tám hợp lại, dày chừng ba bốn tấc, chừng rộng hơn một mét, dài hơn hai mét.

Mấy tên người hầu thận trọng giơ lên Trình Giáo Kim, Trình Xử Lượng cùng quản gia mấy người nhanh chóng tướng tám ván gỗ nhét vào Trình Giáo Kim ngủ trên giường.

Trình Giáo Kim nằm ngửa tại trên ván gỗ, lòng may liền nhẵn thành một cái chữ Xuyên.

Trương Tiểu Lâm liền ở một bên chỉ huy, trước tiên đem Trình Giáo Kim cước bộ một Đoan Mộc tám nhô lên đến, hiện lên ba mươi độ sừng đáng vẻ, Trình Giáo Kim biến thành đủ thượng cấp thấp tư thế nằm ở trên giường, nhìn qua mười phần buồn cười.

Trương Tiểu Lâm để Trình Xử Lượng chuẩn bị một chút vải vóc, cũng không cần quý giá tơ lụa hàng dệt, bình thường vải bố vải vóc là được, lại tự mình động thủ, gọt chế mấy khối tám gỗ nhỏ.

Cách một tầng quần áo,

Trương Tiểu Lâm dùng vải bố tại Trình Giáo Kim trên lưng quần mấy tầng, lại đem đặc chất tám gỗ nhỏ kẹp ở thất lưng bộ vị, vải bố một tầng lại một tầng thật chặt quần quanh, Trình Giáo Kim cảm thấy toàn bộ phần eo đã hoàn toàn cố định xuống.

Hai cây thật dài dây vải từ hông chuy quần quanh vải bố bên trong đưa ra ngoài, một mực duỗi dài đến đầu giường, sau đó cố định tại đầu giường trên cây cột.

Dạng này, đương tám ván gỗ một mặt nâng lên lúc, Trình Giáo Kim toàn bộ thân thể trọng lượng liền đại bộ phận từ cái này hai cây dây vải thừa nhận, đôi toàn bộ thất lưng tạo thành một cỗ cường đại sức kéo.

Cố định lại về sau, Trình Giáo Kim bỗng nhiên nói: "Kỳ quái, vậy mà đã hết đau."

Trình Xử Lượng nghe xong đại hi.

Trương Tiểu Lâm lại nói: "Cái này chỉ là bởi vì phần eo cố định, không có vận vẹo, đương nhiên không đau, muốn khỏi hẳn, còn có cái quá trình."

Thần thức quét đi qua, phát hiện Trình Giáo Kim thứ ba thất lưng cùng thứ tư thất lưng ở giữa khoảng cách, đã bị kéo ra một chút xiu, Trương Tiểu Lâm bàn tay duỗi đi vào, dán tại Trình Giáo Kim thứ ba thất lưng cùng thứ tư thất lưng ở giữa, một cỗ tinh khiết linh khí thấu đi vào, đem hẳn đột xuất bên hông bàn đầy vào một điểm.

Nhu hòa linh khí tại thất lưng phụ cận vò theo, kích phát eo sụn đệm cột sống dây chằng sức sống, dây chằng co vào, lại làm ở giữa bàn tự động quy vị một chút xiu, đau đớn lập tức hóa giải không ít.

Trương Tiểu Lâm biết, băng dây ba thước không phải do chỉ một ngày lạnh, muốn hoàn toàn chữa trị, còn có một cái quá trình, liền làm lấy Trình Giáo Kim cùng Trình Xử Lượng trước mặt, giảng mấy cái yếu điểm:

Thứ nhất, cứng rắn phần nhất định phải trường kỳ ngủ, mặc kệ nguyên nhân gì, đều có thể thay đổi;

Thứ hai, mỗi ngày buổi sáng bữa sáng về sau, nằm tại giường cây bên trên, đem tám ván gỗ một mặt nâng lên chừng một thước, ước chừng một canh giờ, liên tục một tháng.

Trình Giáo Kim nghe xong, lập tức đáp ứng, lại hỏi: "Vậy ta lúc nào có thể xuống giường đi lại?"

Trương Tiểu Lâm nghe xong cười: "Trình bá bá, ước chừng khoảng một canh giờ, chờ lần này dẫn dắt kết thúc, ngài liền có thể xuống giường."

"Dẫn dắt?" Trình Xử Lượng cùng Trình Giáo Kim gần như đồng thời hỏi.

Trương Tiểu Lâm không khỏi nhin không được cười lên, lắc đầu, đi ra phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Ôn ngọc hình trái soan rơi

Bởi vì vết thương cũ tái phát tê liệt tại giường khai quốc người có công lớn Trình Giáo Kim, lúc đầu đã tê liệt hơn ba tháng, bệnh tình ngày càng nghiêm trọng, Trương Tiểu Lâm cho hắn đổi một khối ván giường, trên lưng quần mấy khối vải, thế mà hiệu quả nhanh chóng, khoảng một canh giờ liền có thể xuống đất đi lại, ngày kế tiếp liền có thể vào triều, chẳng những làm toàn thể thái y mở rộng tầm mắt, liền ngay cả cả triều văn võ cũng kinh ngạc không hiểu.

Trương Công Lộc Tại Thái bệnh viện ngay trước chúng thái y diện hỏi thăm Trương Tiểu Lâm, Trình Giáo Kim bệnh đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Trương Tiểu Lâm bắt đầu dĩ, đành phải vẽ lên một trương liên quan tới nhân thể xương sống lưng giản đồ, nói cho mọi người, nhân thể xương sống lưng có mấy cái sinh lý uốn lượn, nếu như trường kỳ nằm tại trên giường mềm mại, rất dễ dàng biến hình, một khi biến hình, liền sẽ giống Trình Giáo Kim đồng dạng, lưng đau, tê liệt. Mà trị liệu loại bệnh này mấu chốt, chính là ngủ cứng rắn phần, uốn nắn biến hình thất lưng.

"Liền như thế đơn giản?" Trương Công Lộc trông mở mắt nói.

"Đúng thế!"

"Người dùng thuốc gì?" Các thái y nơi nào chịu tin, chỉ nói là Trương Tiểu Lâm của mình mình quý, không chịu nói cho bọn hắn.

"Dùng thuốc? Không có nha?"

"Thuốc gì đều không có mờ?"

"Thuốc gì đều vô dụng." Trương Tiểu Lâm khẳng định nói: "Chữa bệnh không nhất định phải dùng thuốc, người nhìn ta lúc nào chữa bệnh, dùng qua rất nhiều thuốc nha? Ài, thuốc có thể chữa già bệnh, rượu không hiểu thật sâu a!"

Thuốc có thể chữa già bệnh, rượu không hiểu thật sâu!

Kính điển!

Đám người nghe câu nói này, riêng phần mình cúi đầu suy nghĩ sâu xa, bọn hắn đều là hơn nửa đời người chìm đắm y đạo, đương nhiên biết câu nói này hàm nghĩa. Chỉ là ai cũng không nghĩ ra một câu như vậy giàu có triết lý lại cổ lỗ thu hoạch, xảy ra từ một cái mười ba tuổi thiếu niên miệng.

Đám người về suy nghĩ một chút, xác thực, Trương Tiểu Lâm chữa bệnh giống như rất ít khi dùng thuốc.

Trương Tiểu Lâm đến Đông cung cho Trương Tôn hoàng hậu tái khám một chút, tình huống ổn định, Lý Thế Dân chuẩn bị mang nàng cùng đi tế bái mẫu thân của nàng.

Trương Tiểu Lâm nghe xong nguy rồi, chuyến đi này, tâm tình chấp chèn quá lớn, làm không cẩn thận sẽ phí công nhọc sức nha!

Vừa mới chuẩn bị mở miệng, Trương Tôn hoàng hậu tựa như biết hắn muốn nói gì, khoát tay nói: "Người không cần nói, ý ta đã quyết, nếu như ngay cả mẫu thân chết cũng không thể đi tế bái một chút, ta sống còn có ý gì?"

Lý Thế Dân bắt đầu dĩ lắc đầu, hắn tự nhiên biết hoàng hậu tính tình, đành phải phân phó bãi giá trường tôn phủ.

Hoàng Thượng cùng hoàng hậu xuất cung, Trương Công Lộc cùng Trương Tiểu Lâm cùng nhau về nhà.

Ăn tết vốn là một cái cả nhà đoàn tụ thời điểm, nhưng làm bác sĩ, mặc kệ là kiếp trước vẫn là kiếp này, Trương Tiểu Lâm đều biết, chức trách của thầy thuốc là để người khác hào hào đoàn tụ.

Đã mừng bốn, Trương Xuân Hòa cùng Trương Xuân Vượng cùng trong nhà người trọng yếu đều tại, gặp Trương Tiểu Lâm trở về, đều là đại hi.

Mẫu thân cùng thăm thăm càng là lôi kéo Trương Tiểu Lâm tay, trái xem phải xem, hỏi han, sợ chỗ nào thiếu một khối thịt.

Cùng trong nhà người đã gặp mặt về sau, Trương Tiểu Lâm liền an bài phòng bếp người làm một chút tí như Bá Vương giò, hấp gà, thịt kho tàu cá chép loại hình, gặp thời khúc mắc vui mừng tiệc, nghe tới Trương Tiểu Lâm giảng ảnh gia đình lúc, loại kia chế tác tính chất phức tạp, nghe được phòng bếp sư phó đều tới kinh, lập tức sắp xếp người đi mua sắm nguyên liệu nấu ăn: Nấm hương, mộc nhĩ, măng mùa đông, trứng chim, có chút viên thịt, cuốn trứng loại hình chỉ có thể tự mình làm.

Trương Tiểu Lâm lại không có ở lại nhà, hẩn xuất môn một lần, đi vào thành Trường An đồ cũ thị trường.

Chủ yếu là muốn nhìn một chút, có không có tốt Pháp Khí, nếu như có thể tìm tới có thể tắm bổ thân thể Pháp Khí, đối Hoàng hậu nương nương thân thể ngược lại là rất có ích lợi.

Đồ cũ thị trường Trương Tiểu Lâm đến qua nhiều lần, lần trước còn tại nơi này mua về bùa dùng bút đầu.

Mua bút về lão tiên sinh, hiển nhiên nhận ra Trương Tiểu Lâm, thấy một lần phía dưới, lập tức cười ha hả ra đón: "Công tử cho mời, hôm nay cần gì đâu?"

"Ta muốn một khối ngọc bội, nữ hài tử mang cái chủng loại kia."

"A, ta hiểu, ta hiểu, công tử bên này cho mời."

Trương Tiểu Lâm trong lòng vui lên, hiểu cái đầu của người a!

Lão tiên sinh đem Trương Tiểu Lâm dẫn tới phòng trong, một cái rất tinh xảo trong căn phòng nhỏ,

Trương Tiểu Lâm thấy một lần, hoài nghi mình có phải hay không về tới 21 thế kỷ, bởi vì căn phòng này trang hoàng bố trí, tựa như một cái phòng trà.

Một trương rất lớn bàn trà, chung quanh mấy cái ghế đầu, trên bàn trà có cái đại ấm trà, mấy cái cái chén.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm nghi hoặc, lão tiên sinh hài lòng cười, lại quay người từ bác cổ trên kệ lấy ra một cái khoản khuyên tai ngọc.

Lúc này phi thúy còn không có tiến vào nội địa, lão tiên sinh lấy ra đều là hòa điền ngọc, Lam Điền ngọc, độc son ngọc hoặc là Mã Nảo điều kiện.

Trương Tiểu Lâm vốn là thích chơi một chút đồ cổ, nhìn thấy những này ngọc bội, hô hấp đột nhiên liền có chút mất tự nhiên.

Nếu như có thể trở lại 21 thế kỷ, cái này nhưng đều là đồ cổ nha, tùy tiện cầm một kiện trở về, có thể lên cỡ lớn đấu giá, ít nhất là Tùy Đường chạm ngọc, còn có rất nhiều Xuân Thu Chiến Quốc, Tần Hán Cổ Ngọc.

Trương Tiểu Lâm lần này cũng không phải là chào giá giá trị cao đồ vật, mà là cần Pháp Khí, hoặc là có thể chế thành Pháp Khí vật liệu, lựa chọn cũng tương đương đơn giản, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, cái nào kiện vật phẩm linh khí dồi dào, có thể ưu trước tiên nghĩ, ngay cả linh khí đều không có ngọc khí, liền không thích hợp chế làm Pháp Khí.

Trên mặt bàn những cái kia cổ vật hiển nhiên không thích hợp, bên trong linh khí đã hao hết, bộ dáng cũng không rất đẹp xem.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét đến bác cổ trên kệ những cái kia tinh xảo cái hộp nhỏ bên trong lúc, bỗng nhiên cảm nhận được một tia tường hòa sóng linh khí.

"Lão tiên sinh, làm phiền ngài cầm nơi đó diện đồ vật nhìn xem." Trương Tiểu Lâm chỉ một chút kia một đồng cái hộp nhỏ.

Lão tiên sinh biểu lộ ra khá là thất vọng, rất hiển nhiên, không có bị thi triển đến đồ vật, giá trị khẳng định không cao. Mười cái tinh xảo cái hộp nhỏ lần lượt mở ra, một cái óng ánh sáng long lanh màu vàng tiểu mặt dây chuyền ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trong thần thức.

Chính là cái này màu vàng tiểu mặt dây chuyền, phát ra nhu hòa huỳnh quang, nhàn nhạt linh khí, tràn ra ngoài.

Trương Tiểu Lâm đưa tay đem tiểu mặt dây chuyền đem ra, lại là nóng, xúc tu sinh ấm!

Xúc tu có thể phát nhiệt, kỳ thật liền là có thể hấp thu linh khí, bởi vì tương đối nhu hòa, người bình thường cảm giác không thấy hẩn nhiệt độ.

Toàn bộ khuyên tai ngọc hiện lên gà dầu đồng dạng màu vàng, không có một chút màu tạp, giống một cái hình trái tim, ngoại trừ một mặt ở giữa chui một cái lỗ nhỏ, dùng cho xuyên dây thừng bên ngoài, không có bất luận cái gì công nghệ.

"Cái này tiểu mặt dây chuyền bán thế nào?"

"Liền cho một quan tiền đi."

Trương Tiểu Lâm móc ra một hai bạc vụn nói: "Lão tiên sinh, người nhìn đây là cái gì ngọc nha? Làm sao chưa thấy qua loại màu sắc này ngọc?"

Lão tiên sinh mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ: "Cụ thể cái gì ngọc, ta cũng không biết, có câu nói là đẹp thạch tức là ngọc, cũng không tất xoắn xuýt hẳn là cái gì ngọc."

"Lão tiên sinh nói đúng lắm."

Trương Tiểu Lâm phối một cây tơ vàng dây đỏ, lại tốn một quan tiền.

Cái này dây thừng không thể quá kém, dù sao cũng là cho Hoàng hậu nương nương đeo a, quá hàn sầm làm mất thân phận.

Hai quan tiền vậy mà mua được một cái có thể hấp thu linh khí ôn ngọc hình trái soan roi, Trương Tiểu Lâm đặc biệt mừng cao hứng, sau khi về đến nhà, một cá nhân quan trong phòng, tế ra phi kiếm, ở phía trên khắc một cái An Thần phù văn, cùng một cái tiểu tỵ Linh phù văn.

Ôn ngọc vốn là có tỵ linh tác dụng, tăng thêm hai cái này phù văn, hấp thu linh khí càng thêm rõ ràng.

Trương Tiểu Lâm nhìn một chút tự mình chế tác Pháp Khí, lắc đầu, đó căn bản không tính là Pháp Khí, cấp bậc quá thấp, chủ yếu là mình không thuần thực, tăng thêm tu vi quá thấp, may mắn Thanh Nang phù kinh bên trong có đủ loại Pháp Khí trận văn chế tác hình vẽ, y dạng họa hồ lô, khắc ra cũng có một chút xui hiệu quả.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Phong nhận dao giải phẫu

Lý Thế Dân cùng Trương Tôn hoàng hậu một nhóm đi vào trường tôn phủ, xa xa trông thấy toàn bộ phủ thượng tung bay Bạch Lăng, một phái trang nghiêm khí tượng.

Sớm đã biết được Hoàng Thượng cùng hoàng hậu tới phụng, Trương Tôn Vô Kỵ mang theo chúng gia người nghênh ra đại môn, văn võ bá quan cũng đứng thẳng hai bên.

Xe ngựa tại bên ngoài hơn mười trượng ngừng lại, Lý Thế Dân đỡ lấy Trương Tôn hoàng hậu xuống xe, Trương Tôn Vô Kỵ vội vàng tiến lên, dập đầu quỳ lạy đón lấy, sớm đã có mấy tên nữ hầu tiến lên, đỡ lấy Trương Tôn hoàng hậu tiến vào trường tôn phủ.

Khi nhìn thấy Thái phu nhân di thể lẳng lẳng sắp đặt tại linh đường lúc, Trương Tôn hoàng hậu rốt cục không kiên trì nổi, thê lương kêu một tiếng, choáng đi qua.

Trường tôn phủ chúng người lập tức kinh hãi, Trương Tôn Vô Kỵ nhớ tới Trương Tiểu Lâm chi ngôn, càng là sợ đến vỡ mật.

Lý Thế Dân biết chỉ có Trương Tiểu Lâm có thể cứu chữa, lập tức sai người đi Trương phủ mời Trương Tiểu Lâm đại Tôn phủ.

Cũng may Trương phủ khoảng cách trường tôn phủ cũng không xa, Vương công công xe ngựa đến Trương phủ lúc, Trương Tiểu Lâm vừa vận khắc họa xong ôn ngọc hình trái soan đeo, chú Nhập Linh khí khởi động phù văn, gập hình trái soan đeo phảng phất sống lại, tản mát ra nhàn nhạt huỳnh quang, chính đặc chí, nghe thấy Vương công công thanh âm, không cần đoán cũng biết hẳn là Hoàng hậu nương nương tưởng niệm mẫu thân xảy ra chuyện.

Hoàng hậu nương nương bản không có gì cái khác bệnh, thân thể suy yếu tăng thêm quá độ bị thương, choáng đi qua, kinh Trương Tiểu Lâm linh khí đẩy huyết qua cung, liền chậm rãi tỉnh lại.

Trương Tiểu Lâm lấy ra ôn ngọc hình trái soan đeo, nhẹ nhàng mang tại trên cổ của nàng.

Một đạo nhàn nhạt huỳnh quang hiện lên, Trương Tôn hoàng hậu trong lòng ấm áp, thể mà lộ ra phá lệ yên tĩnh, trên cổ xuất hiện nhàn nhạt da choáng, sắc mặt trong nháy mắt hồng nhuận.

Nhìn thấy hoàng hậu không việc gì, chúng người lập tức an tâm, văn võ bá quan đối Trương Tiểu Lâm y thuật bội phục sát đất.

Tế bái một phen Thái phu nhân, Trương Tiểu Lâm cũng không có ở lâu, liền cáo từ ra.

Lý Thế Dân vẫn như cũ an bài Vương công công dùng xe ngựa của mình đưa Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm khéo lời từ chối, hắn không muốn quá đường hoàng, mặt khác, hắn cảm thấy liền vài dặm Lộ Viễn, trên đường dạo chơi cũng tốt.

Từ trường tôn phủ ra, Trương Tiểu Lâm không nhanh không chậm, thành thoi thành thoi đi tới, đông nhìn một cái, tây nhìn xem, nhìn thấy ăn ngon thuận tiện mua lấy một chút.

Bỗng nhiên, một trận gấp gấp tiếng vó ngựa từ xa đến gần, một con khoái mã vậy mà tại phố xá sầm uất bên trong phi nước đại, trên đường cái người đều điên cuồng thét chói tai vang lên tránh né, một cái vó người rất mập trung niên nữ nhân nắm một đứa bé, né tránh không kịp, mắt thấy liền bị liệt mã đụng vào.

Trương Tiểu Lâm giật dử, vung tay lên, một đạo Phong nhận bỏ đi qua.

Liệt mã từ cổ trở xuống liền tiếp hai đầu chân trước cùng một chỗ, bị đánh thành hai đoạn, lập tức một tên người thiếu niên cũng một cái ngã lộn nhào, té ngã trên đất, bất tỉnh đi qua.

Lại là một trận tiếng chân đắc đắc, hơn mười con ngựa chạy vội tới, mười mấy cá nhân thấy một lần người thiếu niên ngã nhào xuống đất, hắc mã đã bị chém thành hai đoạn, ngã vào trong vũng máu, lập tức kinh hãi nói: "Là ai? Ai giết Ủy Tri tướng quân ô chuy ngựa?"

Chung quanh bách tính trong lòng mặc dù âm thầm gọi tốt, lại ai cũng không dám trêu chọc bức này phiền phức.

Ủy Tri cung người thế nào? Đường đường khai quốc nguyên soái, ai dám chọc?

Chúng quân sĩ gặp dân chúng đều xa xa né tránh, cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

Mấy người quân sĩ tiến lên đỡ lấy người thiếu niên, bầm nhán trung mấy cái mua, thiếu niên mới tỉnh lại, nhìn bên cạnh ô chuy ngựa, khóc không ra nước mắt.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không ra đầu, chỉ là trong lòng thâm than, cái này Ủy Tri cung người nhà càng ngày càng không tương nổi, lần trước dạy dỗ một cái, lần này lại đụng ở trong tay chính mình.

Nhìn thấy Ủy Tri cung ô chuy ngựa thế mà bị mình một đạo Phong nhận, chém thành hai đoạn, Trương Tiểu Lâm cũng âm thầm giật mình, đột phá Luyện Khí năm tầng về sau, cái này Phong nhận cường đại không ít, thế mà cách không xa như vậy, chém đứt một thốt ngựa.

Nhìn thấy ô chuy ngựa trên cổ bằng phẳng vết thương, Trương Tiểu Lâm ý tưởng đột phát, nếu như cái này Phong nhận có thể thao túng tự nhiên, hắn là có thể làm thành dao giải phẫu dùng nha!

Bị mình đột nhiên xuất hiện ý nghĩ kinh đến, Trương Tiểu Lâm hưng phấn lên, một bên không chút hoang mang đi thông thả khoan thai đi trở về, một bên dùng tay diễn luyện, chân nguyên thấu xuất thủ chương mấy trọng, đột nhiên đem đường đi đối diện một cái quán nhỏ chiều bài gọt xuống dưới.

Trương Tiểu Lâm nghe được đối diện một tiếng kêu sợ hãi, lúc này mới phát hiện mình thất thần, kém chút ừ thành đại họa.

Phong nhận co duỗi tự nhiên, xa nhất công kích vậy mà đạt tới mấy trọng xa, Trương Tiểu Lâm thần thức điều khiển Phong nhận, co lại đến một thước, càng thêm lăng lệ, có thể nói không gì không phá.

Quen thuộc ngón cái cùng ngón trỏ nắm vuốt dao giải phẫu, Trương Tiểu Lâm thử vận khởi chân nguyên, từ ngón cái Thiếu Thương huyết cùng ngón trỏ mười tuyền huyết lộ ra, sau đó ngưng tụ thành dài gần tấc Phong nhận.

Thế mà xong rồi!

Mặc dù nhìn bằng mắt thường không thấy, nhưng thần thức cảm ứng được, cái này dài một tấc Phong nhận, liền là một thanh sắc bén dao giải phẫu!

Có loại giải phẫu này đao, Trương Tiểu Lâm tin tưởng, có rất nhiều giải phẫu thế nhưng là thử làm, bởi vì chính mình chân nguyên hình thành dao giải phẫu, co duỗi tự nhiên, tại thần thức thao túng phía dưới, chuẩn xác, linh mẫn, mà lại có thể biến đổi thành các loại đặc thù hình dạng, còn có thể rẽ ngoặt.

Chân nguyên thấu vron ngón tay, liền trở thành ngón tay kéo dài, cầm máu kim, giải phẫu kéo, kim thăm dò, đủ loại vô hình giải phẫu khí giới tại Trương Tiểu Lâm thần thức thao túng phía dưới, tinh chuẩn biến ảo ra.

Trương Tiểu Lâm cơ hồ hưng phấn nhảy dựng lên.

Chương 77: 5 hành pháp thuật giả tưởng

Trương Tiểu Lâm một đường khoa tay, ven đường không ít người giống nhìn tên điên đồng dạng nhìn xem hắn khoa tay múa chân đáng vẻ.

Ven đường quán nhỏ, hoa cỏ chờ sớm không ít tội, thật nhiều quán nhỏ bên ngoài dựng lều tránh mưa vô duyên vô cớ ngã xuống, nhất thú vị là, một cái in dấu bánh hấp lão hán, trong tay cặp gấp than đột nhiên đoạn mất một đoạn, lão hán không hiểu thấu nhìn xem cặp gấp than, không hiểu chút nào, đây chính là sinh sắt chế tạo, thế mà bình bình chính chính bị cắt đứt, lão Hán Khẩu bên trong càng không ngừng lẩm bẩm: Gặp quý, gặp quý, hôm nay thật sự là gặp quý.

Một mực đi đến cửa nhà, Trương Tiểu Lâm đối với chân nguyên hợp linh khí hóa thành Phong nhận thủ pháp, đã vô cùng thuần thực, chân chính làm đến thuận buồm xuôi gió, thành thạo điều luyện.

Còn trong sân, Trương Tiểu Lâm liền ngửi thấy nồng đậm mùi thơm, Bá Vương giò quen, hấp gà quen. Trương Tiểu Lâm dùng sức hút vài hơi, say mê nhắm mắt lại, thần thức quét qua, quả nhiên, trên mặt bàn đã dọn lên hai mươi đạo thức ăn.

"Người làm sao đi đường trở về rồi?" Trương Công Lược không hiểu chút nào, theo lý mà nói, bất kể là ai mời ra cửa xem bệnh, ít nhất phải dùng xe ngựa trả lại mới là, đại bộ phận là cỡ kiểu giờ lên trả lại, chưa hề không có mình đi đường trở về.

"Hoàng thượng xe ngựa, quá chiều diều, ta kiên trì mình đi về thôi."

Trương Công Lược âm thầm gật đầu, thế này sao lại là một cái mười mấy tuổi hài tử nha? Như thế lão thành, liền là mình hai cái nhi tử Trương Xuân Hòa Trương Xuân Vượng chỉ sợ cũng không có hắn nghĩ đến nhiều, thế mà biết sợ chiều diều, thú vị.

"Đồ ăn đều nhanh lạnh nha, bắt đầu ăn cơm đi." Trương Tiểu Lâm nhìn xem cái kia kim hoàng sắc Bá Vương giò, nước bọt đều nhanh chảy ra.

"Những này đồ ăn lại là người mưu ma chước quỷ a?" Trương Xuân Hòa dương giận trừng mắt liếc hắn một cái.

"Ăn tết cả nhà đoàn tụ, không ăn bỗng nhiên tiệc, còn kêu cái gì ăn tết đâu?" Gặp lại sau tất cả mọi người đến, liền chủ động đi chuẩn bị bát đĩa, bỗng nhiên khoe mắt liếc qua thăm thăm, cũng chính là Trương Xuân Vượng thê tử, nhìn nàng tựa hồ cùng trước kia không đồng dạng, thần thức quét qua, bụng nhỏ chỗ có một cái bóng ma, thế mà mang thai. Vợ vàng đem ghé kéo tới nói: "Thăm thăm, ngài thân thể quý giá, an vị lấy đi, ta đến thu xếp liền có thể à nha?"

Đám người khê giạt mình, nhất là Trương Công Lược cùng Trương Xuân Vượng, nhìn xem Trương Tiểu Lâm, không biết hắn trong hồ lô muốn làm cái gì.

Thăm thăm đỏ mặt nói: "Không có việc gì, cầm cái đĩa phí không là cái gì kinh."

Trương Xuân Vượng nói: "Tiểu lâm, người mù vịn cái gì nha? Làm trò bí hiểm đồng dạng."

"Chúc mừng thúc thúc, chúc mừng thúc thúc, người muốn làm ba ba."

"Người nói cái gì?" Trương Xuân Vượng lập tức kích động toàn thân phát run: "Người nói là sự thật?"

Trương Công Lược cũng kinh ngạc nói: "Tiểu lâm, là thật?"

"Đương nhiên là thật nha."

Trương gia thứ ba thay mặt, cho tới bây giờ, cũng chỉ có Trương Tiểu Lâm một cái, Trương Xuân Vượng kết hôn nhiều năm, nàng dâu liền là không có động tĩnh, tất cả mọi người đi theo gấp.

Nghe được Trương Tiểu Lâm kiểu nói này, lập tức cao hứng không được.

Trương Tiểu Lâm mẫu thân nghi ngờ nói: "Không đúng sao, mười tử tháng chạp thời điểm còn gặp đỏ đây?"

Trương Xuân Vượng nàng dâu đỏ mặt thấp giọng nói: "Tháng này đã vượt qua ba ngày, chỉ mong đúng không."

Ba ngày!

Làm sao có thể?

Ba ngày, liền là xem mạch cũng chẩn bệnh không ra nha?

Trương Công Lược kinh nghi bất định, hỏi Trương Tiểu Lâm nói: "Người làm sao xác định như vậy?"

"Đây là Y Thánh trong truyền thừa năm vận sáu khí học, vọng khí chi thuật, ngài chưa nghe nói qua Biển Thước gặp Thái hoàn công sự tình sao?"

Biển Thước gặp Thái hoàn công điển cổ, có thể nói là nổi tiếng, đừng nói chuyên môn học y Trương Công Lược.

"Người nói cái gì? Chẳng lẽ người đã đạt đến loại kia độ cao à nha?"

"Gia gia, cái này cũng không phải cái gì chuyện rất khó, bộ mặt đối ứng Ngũ Tạng, lá gan Khai Khiếu tại mắt, phổi Khai Khiếu tại mũi, tâm Khai Khiếu tại lưỡi, tỳ Khai Khiếu tại môi, thận Khai Khiếu bên tai, mang thai người, tâm can thận đều khác hẳn với thường nhân, sắc mặt nhìn như tiêu tụy, lại dị thường hồng nhuận, bởi vì trái tim phụ tải tăng lớn bố trí, đương nhiên đây không phải chủ yếu, nói như thế nào đây, coi như là trực giác đi, nhìn một cái,

Liền biết là mang thai, có gắng không ra tại sao tới."

"năm vận sáu khí, huyền chi lại huyền, không nghĩ tới người năng lĩnh ngộ, xem ra, học y vẫn là thiên phú trọng yếu a."

Trương Tiểu Lâm trong lòng nhà rãnh không thôi, câu thí năm vận sáu khí, thuần túy là thần thức gian lận mà thôi. Nhưng thần thức loại này đồ vật càng thêm không thể giảng, nói ra mọi người không phải coi hấn là thành thần côn không ra nhưng.

Đồ ăn lên bàn, rốt cục có thể bắt đầu ăn.

Trương Tiểu Lâm không nói hai lời, trước tiên đem chung đến nát bét Bá Vương giò lật lên, kiêm mập kiêm gầy nạy ra một khối lớn ước một cân tả hữu, ăn như gió cuốn, về sau, một cây đại đùi gà, một viên to lớn đầu cá, Trương Xuân Hòa vợ chồng nhìn hấn tướng ăn, không ngừng nói: "Chậm một chút, chậm một chút, không có người giành với người."

Trương Tiểu Lâm thực tế quá đói bụng, trên đường một đường diễn luyện linh khí hóa đao, tiêu hao rất nhiều, đương nhiên, những thức ăn này chỉ là bổ sung một điểm dinh dưỡng, đối với linh khí tiêu hao không có tác dụng gì, bất quá, linh khí tiêu hao quá độ người, đồ ăn cũng có thể bổ sung thể năng, từ một khác góc độ, đạt tới nhân thể cân bằng.

Ăn uống no đủ, Trương Tiểu Lâm lập tức tránh tiến gian phòng bên trong, hấn đột nhiên cảm giác được, Ngũ Hành pháp thuật hoàn toàn có thể rộng khắp ứng dụng tại chữa bệnh bên trên.

Đã chân nguyên có thể huyền hóa ra tùy ý hình dạng, có thể chuyển biến, rất nhiều giải phẫu đều có thể rất đơn giản hoàn thành, tỉ như nước tiểu kết sỏi, chân nguyên hoàn toàn có thể hóa thành một đầu tuyến, từ bệnh nhân niệu đạo tiến vào, đem kết sỏi kẹp nát, đề theo nước tiểu bài xuất, cái này so kiếp trước bệnh viện lớn lỗ nhỏ giải phẫu còn muốn giản tiện mau lẹ an toàn được nhiều nha!

Đã Kim thuộc tính pháp thuật Phong Nhận Thuật có thể biến thành giải phẫu khí giới, như vậy Thủy thuộc tính Thủy Cầu thuật đâu?

Thủy Cầu thuật diễn sinh pháp thuật có ngân nước, cột nước, màn nước, hơi nước, sạch sẽ thuật, ướt át thuật các loại, giải phẫu trước dùng sạch sẽ thuật sạch sẽ trừ độc, hấn là so với bình thường vô khuẩn thao tác càng thêm đáng tin cậy một chút.

Mộc thuộc tính pháp thuật, mộc linh thuật, có thể toả sáng sinh khí, gia tốc thực vật sinh trưởng, đạt tới kinh khủng mất thường tốc độ rõ rệt, có thể hay không xúc tiến miệng vết thương khép lại?

Hỏa thuộc tính pháp thuật Hỏa Cầu thuật, có thể dùng tại hỏa điểm mỗi hàn, hỏa điểm bị bóng chờ liệu pháp, dùng cho cầm máu, sát trùng, thiêu chết khối u ổ bệnh chờ tác dụng.

Thổ thuộc tính phòng ngự công năng, có thể bảo hộ vết thương không nhận lây nhiễm.

Trương Tiểu Lâm trong phòng, càng nghĩ càng hưng phấn, nếu như những này có thể xác định, có thể thực hiện, như vậy ở cái thế giới này rất nhiều bệnh, hấn đều có thể trị, cũng không tiếp tục sợ thuật hậu vi khuẩn lây nhiễm loại hình.

Những này thao tác còn có một cái thuần thực quá trình, nhưng là, Trương Tiểu Lâm tin tưởng, lợi dụng Ngũ Hành pháp thuật tiến hành ngoại khoa giải phẫu, nhất định là có thể được.

Thuần thực đến trình độ nhất định, có lẽ Thủy thuộc tính sạch sẽ thuật có thể sạch sẽ thể nội có hại vi khuẩn cùng virus, Thổ thuộc tính phòng ngự có thể tăng cường cơ thể sức miễn dịch, Mộc thuộc tính linh mộc thuật có thể toả ra sự sống, phản lão hoàn đồng.

Đây hết thảy, có lẽ cảnh giới trước mắt không thể thực hiện, nhưng là, đây là mục tiêu của hấn, cũng là hấn đường.

Chương 78: Chết từ trong trứng nước

Trương Tiểu Lâm tưởng tượng lấy Ngũ Hành pháp thuật Đại thành thời điểm, vẫy tay một cái, các loại nghi nan tạp bệnh giải quyết dễ dàng, không khỏi hăng hái.

Đưa tay tùy ý kết một cái ấn, một viên tiểu thủy cầu nhào vào trên cánh tay mình, cánh tay trong nháy mắt trắng tinh, mây may lộ ra. Nếu như dùng cùn, chỉ sợ cũng muốn xoa hơn mấy lượt mới có loại hiệu quả này. Sạch sẽ thuật có thể đem làn da sạch sẽ đến loại trình độ này, vì khuẩn virus hẳn là cũng không cách nào ở đây lưu lại cùng nảy sinh.

Hỏa Cầu thuật lại không cách nào thao túng tự nhiên, Hỏa cầu là linh khí áp súc thành hỏa điểm, không có tu luyện Hỏa thuộc tính công pháp, rất khó đem hỏa điểm áp súc thành một cây châm đồng dạng tinh chuẩn dùng cho mạch máu mỗi hàn.

Đồng dạng, linh mộc thuật nếu như dùng cho khôi phục vết thương, cũng muốn một cái luyện tập quá trình, nhưng Trương Tiểu Lâm cũng không nguyện ý mình làm chút vết thương để luyện tập, đành phải tạm thời để ở một bên.

Những pháp thuật này luyện tập, để Trương Tiểu Lâm rung động với linh khí cùng chân nguyên ứng dụng, có một chút nhận thức mới.

Linh khí sở dĩ cùng võ giả Nội lực khác biệt, là bởi vì hẳn trực tiếp tới từ thiên địa tự nhiên ở giữa, bên trong chứa trong giới tự nhiên các loại nguyên tố, có linh tính, có thể biến thành chân nguyên, cũng có thể cấu Thông Thiên địa các loại nguyên tố, hình thành các loại pháp thuật.

Võ giả chú trọng tại lực lượng cùng võ kỹ chiêu số, tu sĩ chú trọng tại pháp thuật.

Trương Tiểu Lâm một thân một mình trong phòng, ngồi xếp bằng, Thanh Nang Luyện Khí Quyết cũng đang chậm rãi vận chuyển, nội tâm lại cảm ngộ đến một chút phương diện tu luyện đạo lý, cảm thấy được ích lợi vô cùng.

Đúng vào lúc này, chợt nghe bên ngoài ồn ào, rất là náo nhiệt, không khỏi khẽ giật mình.

Tháng giêng bên trong có rất ít người cho bác sĩ chúc tết, bác sĩ cũng không sẽ chủ động ra ngoài đi gia đi hết nhà này đến nhà kia, bởi vậy, cái này mấy ngày Trương phủ tương đối thanh tĩnh.

Trương Tiểu Lâm mở to mắt, thu liễm một chút khí tức, chậm rãi đứng người lên, đi ra ngoài.

Tổ phụ cùng thúc thúc đã đến trong viện, tiến đến một đại bang người nam nữ già trẻ đều có, cầm đầu lại là Phó đại phu cùng một đôi lão niên vợ chồng.

Hai cái lão nhân thấy một lần Trương Công Lược, vội vàng quỳ xuống đất dập đầu, khẩn cầu Trương thái y xuất thủ, cứu người một mạng.

Trương Công Lược sơ bộ hiểu rõ, nguyên lai Hối Xuân Đường thu trị một tên khó sinh sản phụ, đã hai ngày, tình huống bây giờ mười phần nguy cấp, làm không cẩn thận mẹ con song vong.

Lúc đầu tối hôm qua Hối Xuân Đường liền đã nói cho sản phụ gia thuộc, để bọn hắn khác tìm Cao Siêu, nhưng bệnh nhân gia thuộc nhìn thấy phu nhân đã hấp hối, như thế nào dám động, lại nói nếu như ngay cả thành Trường An danh y sẽ phía dưới Hối Xuân Đường đều không chữa khỏi bệnh, nhắc trở về khác tìm Cao Siêu? Nơi nào còn có Cao Siêu nhưng tìm, trừ phi trong hoàng cung thái y.

Hối Xuân Đường vốn là muốn mượn mẽ đem sản phụ đuổi đi ra, gần sang năm mới, ai cũng không muốn trong tiệm mình người chết nha? Nhưng sản phụ trọng phu thể mà phạm hoành, tụ tập một chút phụ lão hương thân, đem Hối Xuân Đường cho vây quanh.

Trương Công Lược hơi lúng túng một chút, nói thật ra, cái này sản khoa cũng không phải là bọn hắn sở trường, đi cũng không nhất định liền có thể nghĩ đến biện pháp.

Đây là Phó đại phu một thanh quỳ xuống nói chuyện: "Trương lão, tại hạ biết ngài thân phận tôn quý, chỉ cấp Hoàng Thượng xem bệnh, van cầu ngài liền để tiểu lâm thân y theo chúng ta đi một chuyến đi."

Trương Công Lược vừa quay đầu lại, trông thấy Trương Tiểu Lâm vừa vận ra, như rồng mây, lúc đầu hẳn là nghĩ xách hẳn từ chối nhã nhặn, đây chính là cái phí sức không có kết quả tốt việc cần làm, mà lại, theo kinh nghiệm của hắn, đã mấy ngày, tiểu nhân khẳng định không cứu nổi, đại nhân cũng là cứu từ nhất sinh.

Trương Tiểu Lâm cười đi tới nói: "Tốt a, ta đi theo ngài trước xem tình huống một chút rồi nói sau."

Phó đại phu vui mừng quá đổi, nhưng kia một đôi lão niên vợ chồng nghi ngờ nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, lại vẫn quỳ không nổi.

Cái này thần y cũng quá trẻ điểm a?

Chỉ sợ căn bản không có được chứng kiến loại sự tình này nha?

Phó đại phu đưa tay kéo lão nhân nói: "Chúng ta đi thôi, có tiểu lâm thân y xuất thủ, nhất định sẽ tay đến bệnh trừ, điều thủ hồi xuân."

Trương phủ đến Hồi Xuân Đường, chỉ có hơn hai dặm đường, rất nhanh liền đến.

Hồi Xuân Đường công ba tầng trong ba tầng ngoài vây quanh cái cực kỳ chặt chẽ, Trình Xử Lượng cũng dẫn người ở ngoại vi, duy trì trật tự.

"Không nghĩ tới cùng Phó đại phu ra ngoài mời về như thế một cái miệng còn hôi sữa nhóc con, Hồi Xuân Đường đây không phải lừa gạt người sao?"

"Đúng nha, nhỏ như vậy bác sĩ, hẳn gặp qua sản phụ sinh con sao?"

"Tốt xấu là Thái y viện phái người tới, liền xem như mẹ con song vong, cũng coi như có cái bàn giao."

"Bàn giao cái rắm, muốn thật sự là mẹ con song vong, Trần gia cái kia Hàm Ngưu không đem Hồi Xuân Đường đập mới là lạ."

Trương Tiểu Lâm nghe chúng nhân lời nhai nghị luận không ngớt, lớn tiếng nói: "Mọi người không được ầm ĩ, an tĩnh lại, các người dạng này nhao nhao ảnh hưởng sản phụ nghỉ ngơi, sẽ chỉ tăng thêm sản phụ bệnh tình."

Nói xong liền cùng Phó đại phu một đạo, tiến vào phòng.

Thần thức quét qua, phát hiện sản phụ trong bụng tiểu hài trái tim sớm đã ngừng đập, sản phụ cũng là thoi thóp.

Trương Tiểu Lâm tay vừa dựng vào phu nhân mạch đập, nhân tiện nói: "Hài tử đã không có."

"Cái này chúng ta biết, sớm đã nói cho bọn hắn." Phó đại phu vội vàng nói.

"Phục xuống thai thuốc sao?"

"Sớm đã phục qua, thể nhưng là không có động tĩnh."

Trương Tiểu Lâm ý tưởng đột phát, lúc này sản phụ đã kiệt lực, căn vốn không lực sản xuất, trong bụng chết anh chỉ có thể giải phẫu lấy ra, sinh mổ khẳng định không có đủ điều kiện, mà lại sản phụ vốn là mất máu quá nhiều, lại mở một đao đại lượng chảy máu, khẳng định chịu không được.

Xem ra chỉ có thể thử một chút Phong nhận dao giải phẫu!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Thần Nông đỉnh biến dị

Sản phụ đã ngay cả rên rỉ khí lực đều không có, bà đỡ ở một bên chui lên ẩn nấp xuống, cả người cao hai mét đại hán mặt đen lên, không nói một lời ngồi ở một bên, lão niên vợ chồng bên cạnh có một đôi khác vợ chồng trung niên trông coi, nhìn ra được cực kì không yên lòng, hẳn là sản phụ người nhà mẹ đẻ.

"Hài tử đã chết rất lâu, chết từ trong trứng nước biểu hiện từ trên mặt liền có thể nhìn ra, bờ môi tím xanh, trên mặt có ứ ban, cái này đã nói lên thai nhi đã chết rồi."

"Không cần người nói, Phó đại phu hôm qua liền đã nói cho chúng ta biết, hiện tại là nhìn làm sao đem nghiệt chủng này lấy ra, bảo trụ ta nàng dâu."

"Ta hết sức nỗ lực." Trương Tiểu Lâm bất kháng bất ti nói.

Một cây dài một tác kim châm cứu không biết lúc nào đã ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trên tay.

Phó đại phu cùng mấy tên đại phu thấy một lần, Trương Tiểu Lâm thế mà xuất ra một cây ngân châm, chẳng lẽ loại bệnh này cũng có thể châm cứu trị liệu?

Trương Tiểu Lâm đương nhiên biết bọn hắn lo nghĩ, thấy thế chỉ là cười cười, tu sĩ thủ đoạn, há lại đám người này có thể biết giải.

"Bà đỡ, chuẩn bị tiếp sinh."

Bà đỡ nghe xong, vội vàng cầm một cái chậu lớn chạy tới, một giương màu trắng tẩm thấm đắp lên sản phụ trên thân, hoàn toàn chặn tầm mắt của mọi người, chính nàng tẩm thấm phía dưới vội vàng.

"Các người đều đi ra bên ngoài chờ xem, nhiều người ảnh hưởng thi cứu."

"Đứng, đều ra ngoài, đều ra ngoài." Phó đại phu bận bịu phát tay gọi mọi người hướng mặt ngoài đại sảnh đi.

Trương Tiểu Lâm thần thức cảm ứng được, thai nhi lúc này hiện lên nằm ngang trạng nằm tại sản phụ trong tử cung, tay chân đều mở rộng ra, có thể thấy được tại trong bụng ngạt thở mà chết, vùng vậy một trận.

Ngân châm nhanh chóng đâm vào sản phụ huyệt Hợp Cốc huyết, nhanh chóng về chuyển.

Sản phụ khẽ cau mày, lộ ra vẻ thống khổ, bụng của nàng bắt đầu đau.

Hợp Cốc huyết kích thích, rất nhanh có thể sử tử cung sinh ra mãnh liệt co vào, không riêng gì đỡ đẻ, đồng thời đây là sản phụ xuất huyết nhiều lúc cầm máu cứu mạng chủ huyết vị.

Phó đại phu xem xét liền ngay người, châm cứu lại có thể đỡ đẻ?

Châm Cứu Giáp Ất Kinh nói: Đầu hạng tim liệt huyết, diện miệng Hợp Cốc thu.

Hợp Cốc huyết không phải chuyên môn trị liệu miệng mất nghiêng lệch, cà lăm lưu nước bọt chờ chứng sao? Tại sao có thể gây nên sản phụ tử cung co vào?

Dùng Hợp Cốc huyết co vào tử cung, tại cổ đại sách thuốc bên trong là không có ghi lại, bởi vì đây là Trương Tiểu Lâm xuyên qua trước thời đại phát hiện. Trương Tiểu Lâm học không phải Trung y, hẳn chỗ nào biết cái gì Châm Cứu Giáp Ất Kinh, hẳn bình thường nhìn đều là Tây y tạp chất, rất rõ ràng, kim châm Hợp Cốc trị liệu sản khoa tật bệnh, là Tây y trên sách ghi chép mà rộng khắp vận dụng cho sản khoa.

Kim châm có gì chỉ có thể khiến tử cung co vào mà thôi, nếu nói muốn đem mọc lan tràn sinh ngược chết anh bài xuất đến, kia là tuyệt đối không thể.

Trương Tiểu Lâm đặc địa dùng tay trái về chuyển cái này ngân châm, tay phải kết một cái thủ ấn, chân nguyên từ tay phải Thiếu Thương huyết cùng ngón trỏ mười tuyên huyết tràn ra, tại Trương Tiểu Lâm thần thức thao túng phía dưới, giống một con rắn đồng dạng từ sản phụ phía dưới chui vào trong tử cung nàng, trong nháy mắt phân tán thành một tấm lưới đồng dạng, bao phủ chết đã lâu hài nhi thi thể, Phong nhận dao giải phẫu đột nhiên co vào, toàn bộ chết anh lập tức biến thành một cục thịt bùn.

Chân nguyên huyền hình, bao vây lấy cái này một cục thịt bùn nhẹ nhàng từ phía dưới ra, soạt một tiếng gờ tại bà đỡ chuẩn bị đại trong chậu.

Giải phẫu còn không có kết thúc, chân nguyên lần nữa huyền hình, biến thành một cái cái kim bộ đáng, chậm rãi giữ chặt cuống rốn, đem cuống rốn tháo rời ra.

Trương Tiểu Lâm lần đầu sử dụng Phong nhận dao giải phẫu, cảm giác có chút phí sức, dù sao sử dụng chân nguyên thời gian quá dài, mà lại ở giữa không thể gián đoạn, cần thể nội linh khí liên tục không ngừng chuyển vận mới được.

Rút ra ngân châm, Trương Tiểu Lâm vận dụng linh khí tại sản phụ trên bụng thuận kim đồng hồ xoa bóp một vòng, tử cung lập tức co vào khôi phục lại.

Phó đại phu xem xét, sản phụ đã phát ra rất nhỏ tiếng ngáy.

Bà đỡ quỳ gối tẩm thấm phía dưới, nhìn xem trong chậu một đoàn đen sì bùn nhão, ngây ra như phỗng, tiếp cả đời sinh, không có kết quả chết anh, không nghĩ tới chết anh ra đã thành bộ dáng này.

Chẳng lẽ cái này vợ chồng hai người nghi ngờ chính là cái quái vật?

Bà đỡ không dám tưởng tượng, cũng không dám nói gì,

Ngồi xổm ở phía dưới có chút tóc tóc phát run.

Thần thức cảm ứng được bà đỡ đáng vẻ kinh hoàng, Trương Tiểu Lâm nói khẽ: "Bà, chuyện về sau làm phiền người xử lý một chút, cái này trong chậu đồ vật tranh thủ thời gian rửa qua, đừng cho người trông thấy, rất buồn nôn."

Bà đỡ muốn cho sản phụ lau chà sát người, mấy cái đại nam nhân tự nhiên không nên lưu tại phòng sinh.

Trương Tiểu Lâm quay người đi ra ngoài, Phó đại phu cùng mấy cái đại phu lập tức cùng đi qua.

"Thần y! Thần y a!" Phó đại phu lệ nóng doanh tròng chạy ra ngoài, nói cho mọi người, Trương Tiểu Lâm cứu chữa thành công, chết anh thuận lợi sản xuất, sản phụ đã ngủ đi qua.

Sản phụ đã giầy vò ba ngày ba đêm, không có hợp nhất hạ mắt, căng cứng thần kinh rất cực thư giãn xuống tới.

Trương Tiểu Lâm chậm rãi bước đi thông thả sản xuất phòng, ngoài cửa lập tức tiếng hoan hô Lôi Động.

"Thần y! Thần y!"

"Thần y! Thần y!"

Mấy trăm người reo hò, tiếng gầm một đợt cao hơn một đợt. cũng may là tháng giêng ở giữa, mọi người trong lòng kiêng kỵ, nếu không khẳng định lại là một sóng lớn người yêu cầu xem bệnh.

Trương Tiểu Lâm thức hải bên trong bỗng nhiên sáng lên, cái kia từ không lộ ra trước mắt người đời lưu hương, đột nhiên trong đầu phát sáng, Trương Tiểu Lâm xem xét, to lớn Thần Nông trên đỉnh, lại thêm một cái cực nhỏ kim sắc điểm sáng!

Đây là cái gì?

Lần trước làm một lần chữa bệnh từ thiện, cũng là người khác reo hò, xuất hiện một cái sáng ngời điểm, lần này cứu được một cái sản phụ, đám người reo hò, lại thêm một cái sáng ngời điểm.

Trong lúc này chẳng lẽ có liên hệ gì?

Bởi vì Thần Nông đỉnh nguyên nhân, Trương Tiểu Lâm không có làm bất kỳ dừng lại gì, về phần sản phụ hậu kỳ ăn cái gì thuốc, đã không cần hắn quan tâm.

Nhanh chóng chạy về Trương phủ, đang chuẩn bị tiến gian phòng bế quan, Trương Công Lược đi tới: "Thế nào? Nhanh như vậy liền trở lại rồi?"

"Đã bình an sản xuất."

Trương Công Lược ngẩn ngơ.

Cái này cũng được?

Hắn tiểu gia hóa lúc nào tiếp nhận sinh nha?

"Ta muốn đi vào điều dưỡng một chút, không khiến người ta quấy rầy ta."

Trương Công Lược nhìn xem đi xa cháu trai, tựa hồ có loại không quen biết cảm giác.

Đi vào phòng, Trương Tiểu Lâm lập tức ngồi xếp bằng ngồi xuống, một bên điều tức thổ nạp khôi phục chân nguyên, một bên dùng thần thức tìm kiếm lấy trong thức hải cái kia Thần Nông đỉnh.

Ngoại trừ trên đỉnh nhiều hai cái cây kim đại điểm sáng bên ngoài, không có bất luận cái gì cái khác dị thường.

Nhưng cũng là bởi vì hai cái này điểm sáng, nguyên lai cùng Khổ Trúc phiến có chút không hợp nhau Thần Nông đỉnh, lại có một tia liên hệ, Thần Nông trong đỉnh một cỗ mệnh mong viễn cổ khí tức, cùng Khổ Trúc trong phim lục sắc linh khí, trở nên rất hòa hợp đáng vẻ.

Chẳng lẽ cái này điểm sáng có thể kích hoạt Thần Nông đỉnh một chút công năng?

Nhưng cái này điểm sáng là thế nào tới đâu? Chẳng lẽ nhất định phải cứu được nhân tài có, vẫn là phải đạt được người khác cảm ân mới có?

Trương Tiểu Lâm nghĩ mãi không thông.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: 0 dặm Truyền Âm phù

Đã không nghĩ ra, Trương Tiểu Lâm dứt khoát không nghĩ, ngưng thần tĩnh khí, chân nguyên vận chuyển, bốn phía thiên địa linh khí oanh tuyền ra mà tới, chỉ chớp lát liền dẫn vào giai cảnh.

Trương phủ linh khí căn vốn không pháp cùng ngân điệp giả nam dưới cây so sánh, cứng rắn nếu so với lời nói, tựa như một giọt nước cùng một mảnh biển cả, tu luyện một canh giờ, tiêu hao linh khí ngược lại là khôi phục, nhưng mà Trương Tiểu Lâm đối tại nơi này tu luyện đã hoàn toàn mất đi hứng thú.

Đình chỉ tu luyện, nhìn ngoài cửa sổ đã tối xuống, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị com nước xông xuôi liền nước đọng gia tập tiểu viện.

Trường kỳ tại ngoại địa cũng có một chút lo lắng, nếu như trong nhà có việc gấp, tìm không thấy mình làm sao bây giờ? Bỗng nhiên nhớ lại, Thanh Nang phủ kinh bên trong có một cái ngân dậm Truyền Âm phủ, giống như cũng là Nhất giai phủ lục.

Về bùa đồ vật đều tại Tu Di giới bên trong, Trương Tiểu Lâm lập tức lấy ra giấy vàng cùng chu sa phù bút, bắt đầu họa Truyền Âm phủ.

Truyền Âm phủ rất đặc biệt, họa thời điểm so với bình thường phủ lục diện tích lớn gấp đôi, hai bên là như đúc đồng dạng, vẽ xong về sau, cắt thành hai tấm, đây chính là một phần một đôi một Truyền Âm phủ. Sử dụng thời điểm, chỉ cần tùy ý một phương ném ra ngoài phủ lục, trong miệng quát một tiếng "Tật", hai cái phủ lục cùng lúc lấp lóe, lúc này có thể bắt đầu đối thoại, ước chừng hai cái hô hấp tả hữu, hai bên phủ lục đồng thời hóa thành tro tàn.

Bởi vì Truyền Âm phủ đường cong rất phức tạp, nhìn qua cực giống một cái sơ đồ mạch điện.

Chẳng lẽ phủ này vậy mà cùng điện thoại đồng dạng, cũng là thông qua sóng điện truyền lời?

Trương Tiểu Lâm liên tiếp vẽ lên mười mấy tấm, đều báo hỏng. Không thể không ổn định lại tâm thần, một lần nữa bắt đầu họa, rốt cục, trải qua một số lần thất bại về sau, một trương linh khí tràn đầy Truyền Âm phủ xong rồi.

Trương Tiểu Lâm thận trọng cắt thành hai phần, gấp không có hư hao, lúc này mới thở dài một hơi, cảm giác thần thức đã rất mệt nhọc.

Có thể vẽ thành ngân dậm Truyền Âm phủ, Trương Tiểu Lâm đang vẽ phủ phương diện đã lên một bậc thang, ngân dậm Truyền Âm phủ là Nhất giai phủ lục bên trong hiếm thấy nhất, đến gần vô hạn Nhị giai phủ lục.

Đang vẽ ngân dậm Truyền Âm phủ lúc, rất nhiều bình thường không cách nào lĩnh ngộ vẽ bùa kỹ xảo đều Dung Hội Quán Thông, nếu như lúc này họa Hòa Cầu phủ, thanh thần phủ các loại, Trương Tiểu Lâm có nắm chắc đạt tới năm thành trở lên xác suất thành công.

Ăn xong cơm tối, Trương Tiểu Lâm gặp Trương Công Lược, Trương Công Minh, đã gần cha thân thúc thúc đều tại, nhân tiện nói: "Gia gia, ta không thể ở lâu, ta tại Thủy gia tập bên kia đã mưa phòng, tại nơi đó ta có thể an tâm tu luyện, ta chuẩn bị ban đêm liền đi qua."

"Tu luyện? Người tu luyện cái gì?" Trương Xuân Hòa sững sờ nói.

Lần đầu nghe được tu luyện cái từ này, tất cả mọi người có chút ngoài ý muốn.

"A, không có gì, đều là một chút cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ đồ vật, còn có Viên Thiên Cương dạy một chút đạo thuật."

"Người cũng đừng ngộ nhập lạc lối a!" Trương Xuân Hòa rất là không yên lòng.

Trương Công Lược nói: "Hắn có con đường của mình, để hắn đi xông đi, tiểu lâm sẽ có tiền đồ."

Trương Tiểu Lâm cảm kích nhìn thoáng qua gia gia nói: "Gia gia, nơi này có một trương ngân dậm Truyền Âm phủ, có cái gì khẩn cấp đại sự, chỉ cần đem phủ này ném không trung, trong miệng hô một tiếng tật, liền có thể cùng tôn nhi nói chuyện, bất quá chỉ có hai cái thời gian hô hấp, chỉ có thể giảng hai ba câu nói."

Trương Xuân Hòa sững sờ, lập tức tới sờ soạng một chút Trương Tiểu Lâm cái trán: "Người không có phát sốt a? Nói thế nào lên mê sảng tới, thiên lý truyền âm, loại này chữ như gà bới sự tình người cũng tin tưởng?"

Trương Công Lược cùng Trương Công Minh cũng nghi hoặc nhìn tờ giấy vàng này, rất khó tin tưởng.

"Không phải chữ như gà bới, là tiên phủ." Trương Tiểu Lâm nói xong, té ra phi kiếm, chậm rãi bay lên: "Nhớ kỹ, mua một cái hộp ngọc từ chứa phủ này, liền có thể thu được lâu một chút."

Trương Công Lược, Trương Công Minh, Trương Xuân Hòa, Trương Xuân Vượng bốn cá nhân, trống mồm nhìn xem bay vào bầu trời Trương Tiểu Lâm, ngờ ngác đứng ở trong sân, nửa ngày nói không ra lời.

Trời ạ, hắn tu luyện chính là cái gì nghịch thiên đồ vật, lại có thể bay lên?

Chẳng lẽ đây chính là tiên nhân phi thiên độn địa, di sơn đảo hải?

Rất nhiều không cách nào lý giải đồ vật, lúc này đều có thể hiểu được.

Trương Công Lược si ngốc trầm ngâm thật lâu, bỗng nhiên mở miệng nói: "Chúng ta bốn cá nhân đi thảo luận một chuyện,

Đừng để người quấy rầy."

Bốn người tới Trương Công Lộc thư phòng, người hầu pha ấm trà liền đi ra.

Trương Công Lộc thông thả tới lui mấy bước, phảng phất hạ quyết tâm giống như mà nói: "Chúng ta Trương gia dù sao cũng là Y Thánh truyền nhân, tại thành Trường An sống yên phận cũng có hơn ba mươi năm, chúng ta một mực điều thấp làm việc, như giẫm trên băng mỏng, nhưng vẫn là kém chút diệt cửa, vì cái gì? Cũng là bởi vì chúng ta quá vô danh, không có thế lực của mình.

Bây giờ thì khác, chúng ta rốt cục có chỗ dựa, có cây vào, chỗ dựa là ai? Liền là tiểu lâm!

Tiểu lâm là một cái người có phúc lớn, pháp trường kêu oan, cứu được cả nhà hơn tám mươi người, ngay sau đó Viên Thiên Cương đến thăm, tu tập đạo thuật.

Viên Thiên Cương là ai? Kia nhưng là chân chính thần tiên a, năng phi thiên độn địa, di sơn đảo hải, năng biết quá khứ tương lai, Hoàng Thượng gặp còn phải cúi đầu kêu một tiếng sống thần tiên.

Trước kia ta coi là đây chỉ là truyền thuyết, nhưng hôm nay chúng ta đều nhìn thấy, tiểu lâm Đằng Vân Giá Vụ, bay lên trời, chúng ta Trương gia nên đến khai chi tán diệt, lên như điều gặp gió thời điểm.

Mọi người nghị một nghị, nên như thế nào phát triển chúng ta Trương gia."

Trương Xuân Hòa nghe xong, lập tức tới tinh thần: "Đúng vậy a, lâm mà không chỉ có nắm giữ từ kim cá phù, vẫn là Hoàng Thượng nghĩa tử, ngoại nhân đều gọi hần điện hạ, ngay cả Vương công công, Trình Xử Lượng, Trương Tôn Xung bọn hần đều đối với hần cung kính kính, hiện tại xem ra, lâm mà nội tình xa không chỉ đây, lại có thể phi thiên, chúng ta Trương gia ẩn núp nhiều năm như vậy, cũng tại một chút lĩnh vực có chỗ bố cục, hiện tại là nên cân nhắc phát triển, nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ a."

Trương Công Lộc gật đầu nói: "Không tệ, xuân cùng người phụ trách quan trường cái này một khối, Xuân Vương người phụ trách thương nghiệp khối này, Công Minh người cùng những gia tộc này liên hệ vẫn luôn tại, phụ trách từ đó cân đối, có cái gì chuyện không giải quyết được, ta đến mấy ảnh xử lý, mặc kệ Hoàng Thượng vẫn là chư vị đại thần, ta tám mắt mo này vẫn là phải nể tình."

Nguyên lai, Trương gia trải qua gần ba mươi năm qua luôn cúi, đã có nhất định thực lực, mặc dù còn không thể cùng mấy Đại Gia tộc so sánh, nhưng những phía liên quan tới Quảng, Trương Công Lộc cũng sớm có thành lập một cái thể gia dự định, lần này tại Trương Tiểu Lâm xúc tiến dưới, rốt cục hạ quyết tâm.

Mấy cá nhân thương lượng một buổi tối, rất nhiều chi tiết phương diện đều cẩn thận đã định, Trương gia quật khởi, đã thế không thể đỡ.

Nhìn lên trời bên cạnh ánh sáng ban mai, Trương Công Lộc tâm tình Thư Sướng, giờ tay lên bên trong ngăn dấm Truyền Âm phù, lẩm bẩm: "Còn phải dùng hộp ngọc chứa, ai, Tiên gia đồ vật thật là khó hầu hạ a."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Cảm ngộ đại đạo

Trương Tiểu Lâm ngư cật cánh kiếm, ba, bốn trăm dặm đường nửa canh giờ cũng đã đến. Hần tiêu không một tiếng động đáp xuống mình trong sân trường, tại ngân điệp già nam dưới cây tu luyện Trương Quả chậm rãi mở mắt. Cho dù hần còn không có thần thức, Trương Tiểu Lâm khí tức còn có thể cảm giác được.

Vương Vũ đã ngủ rồi, Trương Tiểu Lâm còn không có rơi xuống đất liền biết.

Trương Quả không cùng Trương Tiểu Lâm chào hỏi, nhìn thoáng qua, lại nhắm mắt lại tiếp tục dưới tàng cây tu luyện.

Linh khí nồng nặc đập vào mặt, mỗi hô hít một hơi đều cảm thấy phá lệ tươi mát, toàn thân huyết vị tham lam hấp thu, giống như trong sa mạc khát thật lâu người đột nhiên đạt được nước đồng dạng.

Trương Tiểu Lâm không do dự, cũng xếp bằng ở ngân điệp già nam một bên khác, thổ nạp mấy lần, liền toàn vẹn nhập định.

Kinh mạch so sánh với tu luyện trước, rộng lớn không biết gấp bao nhiêu lần, nguyên lai kinh mạch tựa như một sợi tóc, bây giờ chỉ ít có ngón tay một

đầu lớn, đương nhiên kinh mạch không hề giống mạch máu đồng dạng, thật sự tồn tại ở bộ phận cơ thịt bên trong, kinh mạch là một đầu vô hình tuyến đường, chỉ có chân nguyên hợp linh khí tại trong kinh mạch lưu động thời điểm, mới cảm giác được kinh mạch tồn tại.

Kinh mạch còn không ngừng mở nhánh, mở ra nhỏ bé kinh mạch xưng là lạc mạch, lạc mạch phía dưới mở ra càng mảnh kinh mạch, gọi là tôn mạch, tựa như một khóa đại thụ, có thân cây, nhánh cây, chạc cây. Cũng tốt so trên Địa Cầu thủy mạch, đan điền liền là biển cả, hai mạch Nhâm Đốc tương đương với Trường Giang Hoàng Hà, Thập Nhị Chính Kinh tương đương với Trường Giang Hoàng Hà nhánh sông, cái khác lạc mạch cùng tôn mạch thì là tiểu Hà dòng suối nhỏ, huyết vị liền giống với dòng sông ở giữa hồ nước, hồ nước, đầm nước.

Huyết vị cùng kinh mạch hấp thu thiên địa linh khí, tụ tập đến đan điền, đan điền tương thiên địa linh khí hoá khí thành chân nguyên, mờ mịt tại kinh mạch huyết vị, tám bổ ngũ tạng lục phủ đã cơ bắp xương cốt các loại, chân nguyên bộc phát còn có thể sinh ra năng lượng to lớn.

Trong đầu bỗng nhiên có dạng này nhận biết, tu luyện trở nên đơn giản rất nhiều.

Bất luận là tu luyện loại nào công pháp, biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, tóm lại là muốn đem thiên địa linh khí biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Kiếp trước đọc Kim lão gia tử tiểu thuyết, có một loại công pháp gọi vô chiêu thắng hữu chiêu, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nghĩ, ta cái này không phải cũng là không cách nào thắng có pháp sao? Hiểu rõ linh khí, kinh mạch cùng huyết vị quan hệ trong đó, mặc kệ cái gì công pháp, tựa hồ khác biệt không lớn.

Nhìn như giản đơn giản đơn cảm ngộ, lại vừa vận ám hợp đại đạo đơn giản nhất đạo lý.

Các tông các môn phái, đem tu luyện công pháp một lần lại một lần hoàn thiện sửa chữa, không nghĩ tới càng sửa chữa càng phức tạp, liền cách đại đạo càng xa.

Ngộ ra kinh mạch quyết khiếu, Trương Tiểu Lâm cảm thấy hấp thu linh khí tốc độ cùng năng lực mạnh lên không ít, chân nguyên tại thể nội tốc độ lưu chuyển, cũng nhanh hơn mấy lần, ngân điệp già nam cây phát ra linh khí bắt đầu hướng Trương Tiểu Lâm bên này nghiêng.

Trương Quả đột nhiên cảm thấy linh khí mỏng manh rất nhiều, vừa mở mắt nhìn, ngân điệp già nam linh khí thể mà tạo thành một cái vòng xoáy, hướng Trương Tiểu Lâm tụ tập mà đi.

Đây là cái gì nghịch thiên công pháp?

Trương Quả không khỏi sợ ngây người.

Chỉ là hâm mộ không có ích lợi gì, hai người công pháp khác nhau, Trương Quả không có biện pháp tu luyện Trương Tiểu Lâm công pháp, mà khác biệt tông môn ở giữa, nghe ngóng người khác công pháp, cũng là giữa các tu sĩ tối kỵ.

Tu luyện suốt cả đêm, Trương Tiểu Lâm không biết tu luyện nhiều ít cái Chu Thiên, dù sao so trước kia nhanh gần gấp hai, ần ần cảm thấy đã mờ tới Luyện Khí sáu tầng cánh cửa.

Năm tầng tiến sáu tầng cũng không có cái gì bình cảnh, nước chảy thành sông là được, mà sáu tầng tiến bảy tầng lại khác biệt, tầng thứ bảy thuộc về Luyện Khí hậu kỳ, một khi đột phá, chân nguyên bắt đầu áp súc cùng hoá lỏng, muốn cảm ngộ Trúc Cơ ảo diệu. Bởi vậy tầng thứ bảy là Luyện Khí kỳ một cái lớn nhất bình cảnh.

Mất thấy Đông Phương trắng bạch, Trương Tiểu Lâm chậm rãi thu công, hít vào một hơi thật dài, giãn ra một thoáng tay chân, liền bắt đầu Thái Cực quyền diễn luyện.

Trương Quả gặp Trương Tiểu Lâm mỗi ngày tu luyện về sau, liền sẽ luyện tập như thế một bộ chậm rãi quyền pháp, trong lòng không hiểu, liền tiếp nhìn mấy ngày, liền cũng y dạng hóa hồ lô, đi theo Trương Tiểu Lâm luyện lên Thái Cực quyền tới.

Đánh mấy lần về sau, tường vây bên ngoài liền náo nhiệt lên.

Trương Tiểu Lâm tùy tiện rửa mặt một phen, Vương Vũ đã đem bánh bột chuẩn bị xong, hoàn toàn là dựa theo Trương Tiểu Lâm yêu cầu, đun sôi mì sợi, gọi lên nồng đậm thịt canh xương hầm, tăng thêm một chút phổi liệu, xào một chút thịt nạc, trứng chần nước sôi đặt ở phía trên vắt mì, vị Đạo Quả nhưng so bữa sáng trái tốt hơn nhiều.

Vừa com nước xong xuôi, có người gõ cửa.

Trương Tiểu Lâm xem xét, nguyên lai là Thủy gia thương hội Thiếu chủ Thủy Lam tỉnh.

"Chúc mừng năm mới!"

"Chúc mừng năm mới!" (mọi người đừng phun chúc mừng năm mới, có câu ngôn ngữ gọi nhập gia tùy tục, Đường đại những này cổ nhân, đã đến trong tiểu thuyết của ta, liền phải dựa theo ta sáo lộ tới.)

"Thủy công tử làm sao có rảnh quang lâm hàn xá?" Trương Tiểu Lâm cười nói, hần đối cái này hoàn khổ công tử ẩn tượng không tệ, gia hỏa này khéo đưa đẩy lời đòi, tại toàn bộ Thủy gia tập mọi việc đều thuận lợi.

"Trương huynh, người hẳn là quên nước tắm tã ước hẹn?"

"Không có nha? Sao có thể chứ?" Trương Tiểu Lâm lạnh nhạt nói.

"Đã người ta hẹn người mười lăm Nguyên Tiêu ngày hội tham gia hội đèn lồng, lấy thi hội bạn, người dù sao cũng phải tới cửa cảm tạ một phen đi, thuận tiện xác định một chút việc này."

Trương Tiểu Lâm minh bạch, nguyên lai gia hỏa này cả ngày lẫn đêm nhớ việc này, không phải sao, vừa mới đầu năm bên cạnh chạy tới, muốn đi Thủy Tộc trưởng gia gặp nước tắm tã.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: 1 cái tiểu Mộc điều

Thủy Lam tỉnh kéo lấy Trương Tiểu Lâm hướng nước tắm tã gia đi, Trương Tiểu Lâm cố chấp bắt quá, liền đáp ứng.

Vừa ra cửa, Trương Tiểu Lâm xem xét liền ngăn người, con hàng này thế mà còn mang theo hai cái nô bộc, giờ lên một cái hòm gỗ lớn, nhìn xem trĩu nặng đáng về, chỉ sợ phá phí không ít.

Trương Tiểu Lâm gặp Thủy Lam tỉnh đưa nhiều như vậy lễ vật, cũng tay không không tốt, liền suy nghĩ lấy đưa chút gì tốt đâu?

Nữ hài tử thích gì?

Trương Tiểu Lâm thật không có kinh nghiệm phương diện này, nếu là hơi linh hoạt một điểm, kiếp trước cũng sẽ không ba mươi tuổi vẫn là cái sơ ca.

Nhớ kỹ kiếp trước có chút nữ hài tử ưa búp bê vải, cái gì ngờ ngạc gấu, chuột Mickey, Đường lão vịt tiểu miêu tiểu cầu loại hình, Đường đại nữ hài tử sẽ sẽ không thích đâu?

Thủy Lam tỉnh mang theo Trương Tiểu Lâm hướng Trương gia từ đường cái hướng kia đi, trên đường rất nhiều cửa hàng đã bắt đầu mở cửa làm ăn.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem trên đường cửa hàng, cơ hồ đều là đánh lấy nhà ai bằng hiệu; Thủy gia tiệm thợ rèn, Thủy gia tiệm đồ gỗ, Thủy gia tiệm may các loại, nhìn thấy Thủy gia tiệm đồ gỗ bên trong mấy món tinh mỹ mộc điều, Trương Tiểu Lâm linh cơ khẽ động, liền đối với Thủy Lam tỉnh nói: "Các người phía trước chờ ta một chút, ta mua điểm đồ vật."

Thủy Lam tỉnh trong lòng cười thầm, cái này mấy nhà phá trong tiệm năng có cái gì tốt đồ vật?

Gặp Trương Tiểu Lâm đi vào tiệm đồ gỗ, liền cùng mấy tên nô bộc cùng một chỗ tiếp tục vừa đi vừa các loại.

Tiệm đồ gỗ không lớn, trừ một chút thường ngày dùng đồ gỗ bên ngoài, thế mà còn có một số mộc điều. Trương Tiểu Lâm nhìn thấy một cái thước cao bao nhiêu nhân vật pho tượng, điều chỉnh là một cái nữ hài tử, chưa nói tới đẹp đặc biệt, lại cũng ra dáng.

Mộc điều thuần túy là tiệm đồ gỗ lão bản nhân rồi tiện tay chế tác, dùng tài liệu cũng là bình thường tiểu Diệp Tử đàn, đừng nhìn ở tiền thế tiểu Diệp Tử đàn cơ hồ theo khắc bán, nhưng tại Đường đại, cùng rau cải trắng không có gì khác biệt.

Cái này mộc điều cũng không có đặt ở thương phẩm, xem ra cũng không phải là dùng để bán, lão bản gặp Trương Tiểu Lâm coi trọng cái này nữ mộc điều, có chút khó khăn mà nói: "Cái này cái đồ vật chỉ là ta một kiện tập làm văn, còn không thành thực."

Trương Tiểu Lâm ngắt lời nói: "Không sao, ta không bán cái này, liền nhìn xem."

"Ngài tùy tiện nhìn kỹ."

"Người tìm cho ta một cây đồng dạng lớn nhỏ gỗ, ta cũng điều một cái thử một chút."

Lão bản nghe vậy cao hứng nói: "Tốt lắm, không nghĩ tới công tử cũng là người trong đồng đạo."

Nói xong liền cho Trương Tiểu Lâm tìm đến một cây cao đến hai xích gỗ tròn, đường kính ước chừng bảy tám tấc đáng về, cũng là tiểu Diệp Tử đàn.

Trương Tiểu Lâm vứt xuống năm mươi văn tiền, lão bản ngược lại là rất hài lòng, ánh mắt lại nhìn xem Trương Tiểu Lâm, rất chờ mong đáng về.

"Có thể mượn người đao khắc dùng một lát."

"Tốt tốt." Lão bản vội vàng đáp ứng, từ trong quầy xuất ra một thanh Tiểu Đao.

Trương Tiểu Lâm muốn đao khắc chỉ là vì che giấu tài năng người, hắn Phong nhận đao giải phẫu vô cùng sắc bén, không gì không phá, mà lại mười phần linh hoạt, như thế nào sẽ dùng tiệm đồ gỗ lão bản Thiết Đao?

Trương Tiểu Lâm sẽ nghĩ lên ngày đó nước tắm tã vì thoát khỏi đám kia thư sinh, vội vã đi ra Thủy gia từ đường, nghe được mình lúc ca hát, đột nhiên dùng bước, quay đầu cười nói: "Công tử, người lưng sai."

Này quay mắt cười một tiếng đáng về hiện tại hồi tưởng lại, quả thực là thiên kiều Bách Mỹ.

Có thần thức bắt đầu điêu khắc liền đặc biệt thuận tiện, có chút cùng loại với công nghệ hiện đại không gian ba chiều điêu khắc cơ.

Trương Tiểu Lâm dùng hết tâm cho Thiết Đao, xoay xoay mấy đao, liền a dư thừa gỗ tước mất.

Tiệm đồ gỗ lão bản ở một bên nhìn tròn mắt hốc mồm, hắn làm hơn nửa đời người đồ gỗ, mỗi ngày cùng gỗ liên hệ, tiểu Diệp Tử đàn có bao nhiêu rắn chắc hắn tự nhiên biết, dùng lưỡi búa bỏ thừa bỏ không ra nha?

Như thế nào cái này gỗ đến người này trong tay, gọt cùng cắt đưa leo đầu hũ đồng dạng, cái này trên tay khí lực lớn đến đâu nha!

Càng thêm kinh dị sự tình còn ở phía sau.

Trương Tiểu Lâm thần thức đem ngày đó nước tắm tã ngoại nhìn cười một tiếng thần thái dùng lại xuống tới, kết mấy cái thủ ấn, một cỗ tinh thuần chân nguyên từ Thiếu Thương huyết cùng mười tuyên huyết bắn ra, Trương Tiểu Lâm thận trọng không chế thanh này Phong nhận đao tại trên gỗ khoa tay.

Thần thức đã đem Trương Tiểu Lâm trong trí nhớ nước tắm tã hình nổi giống chiếu rọi đến tiểu Diệp Tử đàn mộc bên trên, Phong nhận đao giải phẫu chỉ cần đem dư thừa gỗ bỏ đi là đủ.

Trương Tiểu Lâm ngón cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng nắm vuốt tiệm đồ gỗ lão bản Thiết Đao, Phong nhận đao cũng theo thấu huyết mà ra, lại so Thiết Đao mọc ra mấy centimet.

Gỗ tại Trương Tiểu Lâm trong tay nhanh chóng chuyển động, tiệm đồ gỗ lão bản căn bản thấy không rõ thủ pháp của hắn, chỉ gặp Trương Tiểu Lâm hai tay tựa như Hồ Diệp nhẹ nhàng nhảy múa, nương theo lấy chung quanh mảnh gỗ vụn bay tán loạn, mất một lúc, một cái sinh động như thật mỹ nữ liền trở hết tài năng.

Cuối cùng, Trương Tiểu Lâm lưỡi đao tại nữ tử trên mặt, đem con mắt khắc họa ra, nữ tử phảng phất liền sống lại, ngoại nhìn cười một tiếng, đưa tình ân tình đáng về.

Trước sau bất quá một thời gian uống cạn chung trà, như thế một cái tinh tế tỉ mỉ nhân vật điêu khắc biến nên kết thúc, tiệm đồ gỗ lão bản ngược nhìn Trương Tiểu Lâm, như si như say.

Đây mới gọi là điêu khắc nha!

Ta cái này điêu chính là thứ đồ gì nha?

Lão bản đem chính hắn điêu vừa mới còn dương dương tự đắc hàng không bán ném một điều đến một bên, đối Trương Tiểu Lâm quỳ xuống nói: "Công tử thần hồ kỳ kỳ, mời thu ta làm đồ đệ đi."

Trương Tiểu Lâm một chút mộng, nhìn xem cái này bốn mươi mấy hán tử quỳ trên mặt đất khóc hô hào muốn thu hắn làm đồ, lại rất là khô hài.

Hắn đương nhiên là sẽ không thu loại này đồ đệ, một điều chỉ là vì độ sức mỹ nhân cười một tiếng mà thôi, hắn cũng sẽ không thường xuyên đi làm một chút loại này không có ý nghĩa sự tình.

Trương Tiểu Lâm không để ý tới hắn, hai tay ôm một điều, linh khí tràn ra trong lòng bàn tay, nhu hòa lau chùi lên một điều đến, chà xát mấy lần, toàn bộ một điều liền bị đánh bóng lấp loè tỏa sáng.

Chương 83: Lại gặp nước tầm tả

Trương Tiểu Lâm nhìn xem sáng đến có thể soi gương mộc điều sỉ nữ, hài lòng nhẹ gạt đầu, thuận tay gạt nguyên lai mộc điều bên trên khối kia tơ lụa, vội vã bao hết một chút, quay người đi ra tiệm đồ gỗ.

Tiệm đồ gỗ lão bản gặp Trương Tiểu Lâm đi xa, mới thất vọng đứng lên, lắc đầu thở dài.

Thủy Lam tỉnh tại cách đó không xa chờ Trương Tiểu Lâm, gặp hắn ôm cái màu đỏ tím mộc điều, cũng không có nhìn kỹ, nhân tiện nói: "Người đây là Thủy gia tiệm đồ gỗ mua sao?"

Trương Tiểu Lâm gạt đầu: "Đúng vậy, một cái tử đàn điều kiện."

"Cái này tiệm đồ gỗ là nước ba mớ, là trần trên lão điểm tử, người vẫn rất thực sự."

"Xác thực như thế."

"Cái này tiểu Mộc người rất tinh xảo, bỏ ra bao nhiêu tiền?"

"Năm mươi văn."

Thủy Lam tỉnh ha ha cười, hắn phần này quà tặng bỏ ra gần mười quan tiền, tỉnh tuyển một chút đồ trang sức, chạm ngọc tinh phẩm, Trương Tiểu Lâm họa cái năm mươi văn mua cái tiểu Mộc người, thua thiệt hắn đem ra được!

Xa xa nhìn qua một tòa cỡ lớn viện tử, màu đỏ chói cửa trên lầu, viết "Thủy phủ" hai chữ.

Thủy gia tập đều họ Thủy, ần lý thuyết đều là thủy phủ, nhưng cái này là tộc trưởng trong nhà, hắn viết thủy phủ, toàn bộ Thủy gia tập liền không ai dám lại xưng thủy phủ.

Thủy Lam tỉnh tiến lên gõ cửa, một cái Gia đình đem cửa mở một đường nhỏ, Thủy Lam tỉnh bận bịu đưa lên bái thiếp, kia Gia đình xem xét nhân tiện nói: "Lão gia hôm nay thân thể khó chịu, đã phân phó không tiếp khách, mà vì còn xin ngày khác trở lại."

"Tại hạ thủy gia thương hội Thủy Lam tỉnh, Ứng tiểu thư ước hẹn, trước tới tham gia thi hội, thỉnh cầu đại ca thông báo một tiếng." Nói xong lại đưa cái trước ngân quẻ tử.

Gia đình lập tức cười híp mắt nói: "Hai vị công tử chờ một chút, đợi tiểu nhân đi thông báo một tiếng."

Trương Tiểu Lâm nghe xong, trên trán lập tức xuất hiện một vệt đen, cái này Thủy Lam tỉnh cũng quá năng nước a? Lúc nào tiểu thư cùng người ước hẹn à nha?

Chỉ chớp lát, Gia đình tới, mở ra đại môn, đem mấy người cùng một chỗ mời vào đại sảnh.

Trong đại sảnh ngồi ngay ngắn một người, trên mặt không có cái gì biểu lộ, lại kiếm mi lẳng mục, không giận tự uy.

Thủy Lam tỉnh vội vàng tiến lên, cúi mình vái chào: "Tộc lớn lên người."

Trương Tiểu Lâm bất đắc dĩ, cũng đi theo kêu một tiếng.

"Người chính là nước Vân Thiên gia tiểu tử?"

"Chính là, tiểu tử Thủy Lam tỉnh gặp qua bá phụ." Thủy Lam tỉnh thi cái lễ, thuận tay đưa lên danh mục quà tặng.

"Đều là người một nhà, khách khí như vậy làm gì?" Nước gia tộc trưởng, nhìn sang danh mục quà tặng, thế mà không có chối từ.

Trương Tiểu Lâm cũng không có đưa lên hắn lễ vật, đây là hắn ti mi điều khắc, nhất định phải tự mình đưa đến nước tầm tả trong tay mới được.

"Tiểu nữ cùng mấy giờ bạn chơi cùng một chỗ, tại hậu viện dán đèn lồng, Lai Phúc, mang hai vị công tử đi qua."

Trương Tiểu Lâm sững sờ, không nghĩ tới như thế dễ dàng liền có thể nhìn thấy cái này cao ngạo nữ tử? Nhìn tới vẫn là Thủy Lam tỉnh kia phần hậu lễ có tác dụng.

Tại Thủy gia tập, có thể cùng tộc trưởng gia môn đẳng hộ đối, cũng chỉ có thương hội hội trưởng nước Vân Thiên nhà, bởi vậy, nước gia tộc trưởng cũng không có quá nhiều gây khó dễ, gái lớn gã chồng, tới lại là Thủy gia tập một cái duy nhất mình hải lòng gia tộc, nếu như có thể thành toàn, cũng là chuyện tốt.

Lai Phúc là Thủy gia đại quân gia, nghe xong tộc trưởng phân phó, lập tức tiến lên phía trước nói: "Hai vị công tử mời tới bên này."

Trương Tiểu Lâm nhìn lại, cái này gọi Lai Phúc người, thể nội lại có nội khí lưu động.

Là cao thủ!

Thần thức cảm ứng được trong kinh mạch có nội khí, tối thiểu đạt đến Huyền cấp, nội khí ngoại phóng trình độ, Trương Tiểu Lâm không khỏi có chút hiếu kỳ, nước gia tộc trưởng không là vô giả, không nghĩ tới quân gia lại là một vị cao thủ.

Loại này Huyền cấp cao thủ, làm sao sẽ tại nơi này nghe lệnh của một cái nhỏ nhỏ tộc trưởng? Nếu như Thủy gia là Ngũ đại gia tộc một trong, vẫn còn nói đến đi qua, đáng tiếc không phải, mà chỉ là một cái địa phương tiểu gia tộc mà thôi.

Cảm giác được Trương Tiểu Lâm lảng lệ ánh mắt, Lai Phúc không khỏi khẽ giật mình, mắt lờm một cái, một cỗ khí thế cường đại đột nhiên dâng lên, Thủy Lam tỉnh liền lùi lại hai, ba bước, kinh hoàng nhìn xem Lai Phúc.

Trương Tiểu Lâm khinh thường hừ một tiếng, Lai Phúc tâm thần khuấy động, thoáng qua tức khôi phục bình thường, khom người nói: "Hai vị công tử mời tới bên này."

"

Viện tử rất lớn, bên trong trồng đầy các loại hoa cỏ, rét đậm thời kỳ, đều chỉ còn lại trụi lủi nhánh cây, chỉ có mấy nhánh trắng nõn hoa mai chấp chôn tại trong gió lạnh, phá lệ bắt mắt.

Từ xa nhìn lại, nước tầm tã đang cùng mấy cái tuổi trẻ nữ tử cùng một chỗ, ngồi tại Hồng Mai bên cạnh, bốn năm cái mười hai mười ba tuổi tiểu nha hoàn thanh tú động lòng người đứng ở một bên.

Thủy Lam tỉnh không kịp chờ đợi đi tới, trên mặt chất đầy dáng tươi cười: "Chư vị tiểu thư thật sự là thật hăng hái, đây là tại vì Nguyên Tiêu hội đèn lồng chuẩn bị đồ đèn à?"

Nước tầm tã trông thấy Thủy Lam tỉnh, trên mặt dáng tươi cười lập tức không thấy, lạnh lùng nói: "Người tới làm gì?"

Trương Tiểu Lâm sững sờ, chẳng lẽ bọn hắn vậy mà nhận biết?

Nguyên lai, từ khi lần kia Thủy gia từ đường gặp qua nước tầm tã về sau, Thủy Lam tỉnh liền giống mất hồn đồng dạng, cũng không có việc gì liên tại Thủy gia phụ cận đi dạo, trong đó đụng tới qua nhiều lần, Thủy Lam tỉnh tiến lên bắt chuyện, đều bị đụng phải một cái mũi xám, cái này mới không thể không mời bên trên Trương Tiểu Lâm, chuẩn bị một món lễ lớn đường đường chính chính tới cửa bái phỏng.

Thủy Lam tỉnh cũng không có bởi vì nước tầm tã băng lãnh thanh âm mà cảm thấy xấu hổ, mà là tiến lên một bước thì lễ nói: "Tiểu sinh nghe Văn tiểu thư chính đang chuẩn bị hội đèn lồng, đặc địa cùng Trương huynh cùng một chỗ trước đến giúp đỡ, tiểu thư nhìn có gì cần tiểu sinh chờ làm, phân phó chính là."

Trương Tiểu Lâm không thể không kính phục Thủy Lam tỉnh da mặt dày.

Nước tầm tã cái này mới nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, trên mặt tựa hồ hòa hoãn một chút xú.

Trương Tiểu Lâm vội vàng tiến lên, bưng lấy tiểu Diệp Tử đàn tiểu Mộc có người nói: "Tại hạ Trương Tiểu Lâm, gặp qua tiểu thư."

"Đây là cái gì?"

"Lần trước tại Thủy gia từ đường mệnh vợ vàng từ biệt, Mông tiểu thư chỉ điểm tại hạ Kinh Thi chỉ làm, nay đặc biệt cùng nước thiếu một lên, đến đây cảm tạ tiểu thư chỉ điểm. Đây là một cái tiểu Diệp Tử đàn điều kiện, hi vọng tiểu thư thích."

"Tử đàn điều kiện?" Nước tầm tã ngây ngẩn cả người, không khỏi tiếp nhận Trương Tiểu Lâm đưa đi qua mộc điều, giương nhẹ tổ thủ, để lộ mộc điều phía trên tầng kia tơ lụa, cả cá nhân lập tức ngưng tụ thành một bức tượng điêu khắc, hai mắt mang theo không thể tưởng tượng nổi ánh mắt, ngơ ngác đứng tại nơi đó, không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Kinh nhãn 1 ao xuân thủy

Chính ngồi tại nơi đó dán đèn lồng mấy cái tiểu thư khuê các, thấy một lần nước tầm tã thần sắc không đúng, bận bịu thả ra trong tay sống, chạy tới, xem xét một điều, cũng sợ ngay người.

"Oa! Thật xinh đẹp nha?"

"Tầm tã, đây không phải người sao? Thật sự là quá đẹp."

Nước tầm tã hai mắt bên trong không khỏi nước mắt lóe sáng, vội vàng quay người lại, ôm gối từ đàn điều chạy đi vào. Mấy cái kia khuê mật thấy một lần, cũng ha ha địa cười đuổi đi vào.

Thủy Lam tình nhìn lấy một màn trước mắt, có chút không hiểu thấu, không nghĩ tới hần tổn hao món tiền khổng lồ tỉ mỉ chọn lựa lễ vật, vậy mà so ra kém Trương Tiểu Lâm tại Thủy gia tiệm đồ gỗ tùy ý mua một cái mộc điều, cái này cũng quá cái kia đã kích người a?

Tiểu thư vậy mà khóc!

Mấy tên nha hoàn hung hăng trợn mắt nhìn Trương Tiểu Lâm một chút, không thể không cùng theo chạy đi vào, cả viện bên trong, liền lưu lại Thủy Lam tình cùng Trương Tiểu Lâm đứng tại cái này một đôi đèn lồng bên cạnh, hai mặt nhìn nhau.

Nước tầm tã chạy vào khuê phòng, ôm hôn này mộc điều, sớm đã lệ rơi đầy mặt.

Gặp mặt một lần, vịn vịn gặp mặt một lần, hần vậy mà nhớ kỹ như vậy tình huống, thế mà đem mình như thế hoàn mỹ điều ra.

Nước tầm tã một mực không tin duyên phận, luôn cho là kia là gạt người đồ vật, hôm nay thế mà bị một tôn nhìn như không chút nào thu hút gối từ đàn điều làm cho tâm hoảng ý loạn.

Chẳng lẽ ta trong lòng hần, vậy mà dạng này khắc cốt minh tâm?

Nếu như chỉ là đơn giản đem tướng mạo của ta điều khắc ra thì cũng thôi đi, nhưng cái này giống như giận còn giận biểu lộ, là như thế sinh động, đây chính là ta ngày đó vừa quay đầu lại đáng vẻ, ta ngay lúc đó nội tâm thế giới, hần đều điều khắc ra, đều tại cái này như có như không trong ánh mắt.

Chẳng lẽ đây chính là vừa thấy đã yêu duyên phận?

Mấy cái khuê mật nhìn thấy nước tầm tã biểu lộ, tự nhiên biết, tôn này mộc điều đã hoàn toàn bắt làm tù binh nước tầm tã tâm, nhện không được tiến lên trên ghẹo nói: "Chúng ta băng sơn mỹ nhân lần này gặp được đối thủ, ha ha."

Một cái khuê mật đoạt lấy gối từ đàn điều, khoa trương kêu lên: "Trời ạ, thế mà đem mỗi một sợi tóc đều điều đến như thế chăm chú, phảng phất bị gió thổi động đồng dạng, đây chính là đại sư thủ bút nha."

"Đúng vậy a đúng vậy a, các người nhìn, cái này ánh mắt, hiển nhiên chính là chúng ta băng sơn mỹ nhân, mặt mày đưa tình nha."

"Như thế bóng loáng xinh đẹp, nhất định là mỗi ngày dùng tay mò ra, bình thường rèn luyện ra mộc điều, đều rất cần tay."

"đúng vậy a, coi như dùng vải thô rèn luyện, cũng tuyệt đối sẽ không như thế tinh tế tỉ mỉ, nhất định là mỗi ngày cả ngày lẫn đêm dùng tay thương thức ra quang trạch."

Nước tầm tã mặt càng nghe càng đỏ, một thanh đoạt lại nói: "các người đám này tiểu ny tử, xem ta như thế nào thu thập các người."

Tay mò lấy cái này bức tượng điều khắc, nước tầm tã cũng cảm thấy hết sức kỳ quái.

Lúc đầu vẫn nhân đều thích một chút tác phẩm nghệ thuật, nước tầm tã cũng bởi vì trong nhà hun đúc, thuở nhỏ hiểu được một chút tác phẩm nghệ thuật giám thưởng, mộc điều nhất là giảng cứu liền là bao tương, cái gì gọi là bao tương? Liên là cất giữ người thương thức lúc, đem mộc điều vốn có lẳng Kakuzu mài đi mất, đây không phải vải thô chuyên môn rèn luyện có thể đạt tới nhưng hiệu quả, dùng tay tích lũy tháng ngày ma sát, bóng loáng tinh tế tỉ mỉ, tạo thành một tầng đặc biệt da, cái này kêu là bao tương.

Nhưng nước tầm tã cùng Trương Tiểu Lâm gặp mặt vẫn chưa tới một tháng, làm sao có thể mài ra như thế tinh tế tỉ mỉ bao tương?

Chẳng lẽ?

Chẳng lẽ cái này chết biến thái thật mỗi ngày nâng trong tay sờ?

Nước tầm tã vừa nghĩ tới đây, trên mặt liền vinh quang tột đỉnh.

"Ai u, nhà chúng ta băng sơn mỹ nhân động xuân tâm"

"Năng không động tâm sao? Nếu ai đưa ta như thế một cái pho tượng, ta cũng động tâm."

"Các ngươi đừng nói nữa được không? Như cái gì nói nha? Người ta còn trong sân đâu?" Nước tầm tã giậm chân một cái nói.

"Người ta, người ta còn trong sân đâu?" Một cái khuê mật học giọng điệu của nàng nũng nịu đường.

"Vậy ngươi còn không đi bồi bồi hấn nha? Nói nói chuyện nha?"

"Tiểu Lan."

"Tiểu thư."

"Ngươi đi nói cho Trương công tử, nhưng bọn hấn đi trước đi, ta hôm nay không thoải mái, liền không đi ra, ngươi nói cho bọn hấn, tháng giêng mười lăm tại Tần Lĩnh thư viện tham gia chúng ta Hồng Diệp thi xã đồ đèn sẽ, lấy thi hội bạn."

" là, tiểu thư."

Nhìn xem Xuân Lan vội vã đi ra ngoài, nước tầm tã nhưng lại nhìn không được đi tới trước cửa sổ, chỉ gặp Xuân Lan cùng bọn hấn nói mấy câu, Trương Tiểu Lâm đứng lên, đi đến cây mai bên cạnh trong lương đình, cầm lấy nước tầm tã viết đồ đèn bút, tại trên bàn đá viết cái gì.

Cuối cùng, nhìn xem Trương Tiểu Lâm cùng Thủy Lam tinh thần ánh dần dần đi xa, không khỏi có chút thất vọng mắt mát.

Nhìn xem nước tầm tã si ngốc đứng tại bên cửa sổ, mấy cái khuê mật một thanh tới vây quanh hấn nói: "Người đã đi."

"Đứng nha đứng nha, thích người ta liền nói thôi, cái này mỗi dạng kìm nén nhiều mệt mỏi nha?"

Nước tầm tã hận hận đập mạnh một cước nói: "Tất cả câm miệng, các ngươi nói cái gì nha?"

Tốt không dễ dàng bình tĩnh lại bên trong, nước tầm tã nói: "Đi thôi, còn có thật nhiều đèn lồng không có dán xong đâu."

Chúng nữ từ liú riu đi vào cây mai dưới, tiếp tục làm việc còn sống.

Nước tầm tã biết Trương Tiểu Lâm trên bàn lưu lại nói, liền một thân một mình đi vào đình nghỉ mát.

Chỉ gặp đình nghỉ mát trên bàn đá phủ lên một tờ giấy mỏng, đúng là mình dùng để dán đèn lồng dùng màu đỏ giấy màu, phía trên vậy mà dùng một loại mình chưa từng thấy qua kiểu chữ, viết một bài thơ ngũ ngôn:

Góc tường số nhánh May,

Lăng Hàn một mình mở.

Xa biết không phải tuyết,

Vì có hoa mai tới.

Nước tầm tã hai tay run rẩy, nâng lên trưng này giấy mỏng, tìm đập như hươu chạy!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Địa cấp võ giả

Nước tầm tã bị cái này thủ vịnh hoa mai thơ sợ ngây người.

Đây vốn là Bắc Tống đại Văn Hào Vương An Thạch tạo nên uy danh, nói là thiên cổ có một không hai cũng không đủ, mượn hoa dụ người, có một phong cách riêng.

Khuê mật nhóm xem xét nước tầm tã bung lấy một trương giấy rách, lại muốn khóc đáng vẽ, không khỏi cực kỳ kỳ quái, cái này cùng bình thường cái kia cao ngạo tiểu công chúa hoàn toàn khác biệt a? Thật chẳng lẽ chính là động tình?

Mấy nữ hài tử cười toe toét chạy tới, xem xét trên giấy thơ ngũ ngôn, cả đám đều ngây người, các nàng Hồng Diệp thi xã thành lập cho tới bây giờ, tự nhận cũng không thiếu tài tử tài nữ, nhưng khi nào gặp qua như thể thanh lệ thoát tục thơ?

So với nước tầm tã đám người chấn kinh, Trương Tiểu Lâm trong lòng càng là khiếp sợ tột đỉnh!

Tại nước tầm tã vườn hoa trong lương đình, lại có một cổ tiêu hồn thực phách khí âm hàn, liền ngay cả Luyện Khí năm tầng đỉnh phong hán, thể mà cũng thiếu chút khó mà ngăn cản. Mặc dù cổ này khí âm hàn lóe lên mà qua, lại kém chút thâm thấu đến trong kinh mạch tới.

Trương Tiểu Lâm lúc ấy dùng thần thức cẩn thận tìm kiếm cổ này khí âm hàn, lại không có phát hiện bất luận cái gì dị thường, phảng phất chưa hề chưa từng xuất hiện đồng dạng.

Thủy Lam tỉnh một mực duy trì mỉm cười, hán biết nước tầm tã tâm tư đều tại Trương Tiểu Lâm trên thân, trong lòng mặc dù có chút ảo não, nhưng cũng đủ kiên bất đắc dĩ. Hán cũng không tin nước tầm tã chỉ dựa vào một cái mộc điều, liền đối với Trương Tiểu Lâm động tâm, hán càng tin tưởng duyên phận.

Trương Tiểu Lâm cùng Thủy Lam tỉnh cáo biệt về sau, lập tức trở về đến trong tiểu viện, Trương Quả ngồi dưới tàng cây, hai mắt khép hờ, tựa hồ tại cảm ngộ cái gì.

Trương Tiểu Lâm đem thủy phù mấy món kỳ quái sự tình cùng Trương Quả cẩn thận giảng.

Trương Quả là cái đạo sĩ, kiến văn quảng bác, nghe nói thủy phù có một cái võ giả cao thủ, tăng thêm một tia chột lóe qua âm khí, hán khẳng định nói, trong thủy phù, có đại bí mật.

"Đại bí mật?" Trương Tiểu Lâm nghe xong ngây ngẩn cả người.

"Không tệ, hán là ẩn giấu đi một loại bảo vật, loại bảo vật này thuộc về chí âm chi vật, khả năng ngay cả Thủy gia mình cũng không biết."

"Nếu không, chúng ta lại đi xem một chút?"

"Người vừa từ nơi đó trở về, lập tức đi qua, cái này không được đâu? Vẫn là ban đêm chúng ta cùng đi xem nhìn."

"Cũng tốt."

"Người có thể hay không họa Ấn Thân Phù?"

"Đây cũng là Nhất giai phù lục a? Ta thử một chút."

Thanh Nang phù kinh bên trong có Ấn Thân Phù, Trương Tiểu Lâm gấp nhìn mấy lần, lại cho rằng bùa này không có gì đại dụng, tổn hao không ít tinh lực, họa một trương có thể biến mất thân hình thời gian một chén trà, luôn cảm thấy có chút gân gà.

Hiện tại đã có cần, Trương Tiểu Lâm đành phải thử một chút, Nhất giai phù lục đối với hán tới nói, đã không có tính khiêu chiến, không đến nửa canh giờ, hết thấy hao tổn hai mươi, ba mươi tám giấy vàng, đạt được mười cái Nhất giai Ấn Thân Phù.

Ban đêm, hai người tại ngân diệp giả nam dưới cây tu luyện một hồi, mắt thấy ba canh đã qua, liền riêng phần mình thu công, Trương Tiểu Lâm một thanh kéo qua Trương Quả, tề ra phi kiếm, một cái nhảy mắt liền đến nước phù bầu trời, lấy ra một trương Ấn Thân Phù, đón gió ném đi, một tiếng "Tật", hai người lập tức thành trong suốt không khí, biến mất ở trong trời đêm.

Toàn bộ thủy phù đen kịt một màu, tất cả mọi người tiến vào mộng đẹp.

Trương Tiểu Lâm hai người chậm rãi đáp xuống đình nghỉ mát bên cạnh, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm giác được một cổ khí tức, bận bịu kéo một phát Trương Quả, hai người lập tức ẩn thân ở đình nghỉ mát cây mai dưới.

"Kỳ quái, rõ ràng cảm giác được có người, vậy mà không thấy?" Quần gia Lai Phúc cầm trong tay một cái la bàn, một bên đầu chuột chuột não nhìn quanh, một bên nhìn chăm chăm la bàn nhìn.

Nhìn thấy Lai Phúc dần dần đi xa, Trương Quả đang chuẩn bị ra ngoài, Trương Tiểu Lâm một tay lấy hán đuổi ra đầu đề xuống tới.

Hán cảm nhận được một cổ càng thêm hùng hậu khí tức.

Quả nhiên, một đầu bóng đen từ ngoài tường nhảy lên mà tiến, thể mà không có phát ra một chút xú tiếng vang, xem ra, tu vi so Lai Phúc cao hơn một cái cấp bậc.

Chẳng lẽ là Địa cấp?

Trương Tiểu Lâm âm thầm chấn kinh!

Hán nghe Trương Công Lược nói qua, Huyền cấp võ giả đã là phượng mao lân giác, mà Địa cấp võ giả toàn bộ Đại Đường, cũng bất quá chỉ là hai tay

số lượng mà thôi. Tiên Thiên thì là tồn tại trong truyền thuyết, mấy trăm năm cũng chỉ ra một cái Lý Nguyên Bá mà thôi.

Mà Trương Tiểu Lâm lại biết, Lý Nguyên Bá căn bản không phải võ giả, mà là tu sĩ, Trúc Cơ tu sĩ, đột phá Kim Đan kỳ lúc, chết bởi lời kiếp phía dưới.

Trương Tiểu Lâm thận trọng dùng thần thức quét qua, phát hiện người tới là một cái cao gầy lão giả, đang chuẩn bị vào trong đi, nhưng bỗng nhiên trong mắt tinh quang lóe lên, nhìn lướt qua đình nghỉ mát.

Trương Tiểu Lâm vội vàng thu liễm khí tức, ám đạo nguy hiểm thật.

Địa cấp võ giả vậy mà có thể cảm giác được thần thức?

Trương Quả lúc này trong lòng lại có cỗ đè nén cảm giác, Trương Tiểu Lâm sợ hấn lộ ra chân ngửa, vội vàng nắm được tay của hắn, một cỗ linh lực truyền vào Trương Quả kinh mạch, Trương Quả lúc này mới bình tĩnh trở lại.

Cao gầy lão giả gấp bốn phía không người, kinh ngạc "A" một tiếng, chẳng lẽ mình cảm giác lại có lầm?

Lão giả chợt lách người tiến vào đình nghỉ mát, chỉ chớp lát, Lai Phúc liền cầm la bàn đi tới.

"Sư thúc."

"Thế nào? Có tiến triển sao?"

"Vẫn là không có, cỗ khí tức này như có như không, mà lại âm trầm kinh khủng, ta mấy lần kém chút trúng kế của hắn."

"Thầy gia người thế nào?"

"Sư thúc yên tâm, liền là phá hủy thủy phủ, các nàng cũng không hồi tỉnh tới."

"Ừm, người đem la bàn lấy ra."

Lai Phúc thuận theo đem la bàn đưa cho lão giả, cúi đầu tĩnh đứng ở một bên.

Lão giả vừa mới chuẩn bị khởi động la bàn, bỗng nhiên, một trận âm phong thổi tới, thực tâm hồn người.

"Sư thúc, lại tới." Lai Phúc vội vàng vận khí ngăn cản, thất kinh đường.

Lão giả lại không quan tâm những chuyện đó, tay trái nâng la bàn, tay phải vận khí Nội lực, la bàn bỗng nhiên phát ra một đạo bạch quang, kia cỗ khí âm hàn bỗng nhiên biến thành thực chất mây mù, nhanh chóng phiêu động.

Lão giả vội vàng theo sát đạo này sương trắng, mấy cái bước xa, sương trắng thế mà biến mất tại đình nghỉ mát cách đó không xa một cái giếng nước bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: 5 đi phong thủy đại trận

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả nhìn xem lão giả cùng Lai Phúc thế mà đuổi theo cỗ này khí âm hàn mà đi, không khỏi thất kinh.

Địa cấp võ giả quả nhiên lợi hại, cỗ hàn khí kia liền xem như Trương Tiểu Lâm, cũng không dám khinh thường, lão giả thế mà trực tiếp để hắn hiện hình, mà lại truy tung hắn đến bên cạnh giếng.

"Đây là thủy phủ uống nước giếng sao?" Lão giả hỏi Lai Phúc nói.

"Không phải, đây là một ngụm giếng cạn, bên trong không có nước."

"Đi, đi xuống xem một chút."

Lai Phúc lấy làm kinh hãi, vội vàng lui về sau bán bộ.

"Có ta ở đây, ngại sợ cái gì?"

Lão già nói xong, đột nhiên phi thân nhảy xuống giếng cạn.

Lai Phúc thấy một lần, đành phải nhảy xuống theo.

Trương Tiểu Lâm gặp Ân Thân Phù đã mất hiệu lực, liền lôi kéo Trương Quả đi vào bên cạnh giếng, ẩn thân ở một bên.

Hắn không dám quá khinh thường, chỉ là hơi dùng thần thức quét một chút, trong giếng quả nhiên không có nước, ước chừng vài chục trượng sâu, đáy giếng so với phía trên rộng lớn nhiều lắm, vài trượng phương viên, lão già cùng Lai Phúc cầm la bàn tại đáy giếng đi lòng vòng, cũng không có bất luận phát hiện gì.

Thần thức phía dưới, đáy giếng đồ vật tự nhiên không chỗ che thân, Trương Tiểu Lâm biết, đáy giếng không có cái gì đồ vật, chỉ là kia cổ khí âm hàn không có vào đáy giếng về sau, đi nơi nào? Trương Tiểu Lâm cũng nghĩ mãi không thông.

Đột nhiên cảm thấy một cổ khí thế bức tới, Trương Tiểu Lâm biết lại bị lão già đã nhận ra hắn thần thức, vội vàng thu liễm.

Lai Phúc hai người tại đáy giếng lục lọi một hồi, liền nhảy tới, Trương Tiểu Lâm thấy một lần âm thầm lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới võ giả cũng là như thế kinh khủng, cao mười mấy trượng, lão già thế mà nhảy lên, Lai Phúc cũng không biết tại cái gì địa phương cho mượn mấy lần lực, hai ba lần liền nhảy tới.

Lão già đi lên về sau, lập tức đối Lai Phúc nói: "Đồ vật hắc là tại trong giếng, ngại tìm cái có gì, đem giếng này làm sâu sắc mấy trượng, hắc là có thể thấy được, ta tề nguyên tiêu lại đến."

"Vâng, sư thúc, ta ngày mai liền sắp xếp người đào giếng."

"Mặt khác, ngại nhưng phải cẩn thận một điểm, ta luôn cảm thấy có điểm gì là lạ, tựa hồ có người nhìn trộm đồng dạng."

"Hắc là cái này âm khí quái, kẻ bên này không có khả năng có cao thủ."

"Cẩn thận có thể dùng thuyền vạn năm, tìm tới cái này Chí Bảo, có lẽ ta Vô Lượng kiếm phái liền có thể ở cái trước nấc thang, nhớ kỹ, tìm tới về sau, ngại ngăn vạn không thể hành động thiếu suy nghĩ, cái này đồ vật không phải ngại năng không chế được, liền là sư thúc ta, một cá nhân chỉ sợ cũng khó ngăn cản cổ này khí âm hàn, lúc cần thiết, ta sẽ mời sư tổ rời núi."

Lai Phúc hít vào một ngụm khí lạnh, nói: "Sư tổ? Lão nhân gia ông ta còn tại nhà?"

"Một mực tại bế quan, lão nhân gia ông ta là bế tử quan, không đột phá Tiên Thiên lúc không sẽ ra tới, thế nhưng là gần đoạn thời gian, sư thúc cùng ngại sư phó đều cảm thấy trên núi có một cổ khí thế, hắc là sư tổ ngại đang sắp đột phá."

"Vậy thì tốt quá, sư tổ rời núi, nhất định dễ như trở bàn tay."

"Kia là tự nhiên, phúc, ngại nhưng phải nhớ kỹ, chúng ta ẩn môn là không thể tại trần thế đi lại, một khi có người biết chúng ta xuất thế, sẽ dẫn tới vô tận phiền phức, nếu có người nhận ra thân phận của ngại, nhớ kỹ, chém hết Sát Tuyệt, một người sống cũng không thể lưu."

"Chất nhi nhớ kỹ."

"Sư thúc đi trước, chờ ngại tin tức." Lão già nói xong, thân hình khẽ động, xám Ảnh Nhất tránh, vượt tường mà đi.

Lai Phúc cẩn thận nhìn một chút bốn phía, cũng bước nhanh đi.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện lão già còn tại ngoài tường cách đó không xa, bận bịu đề lại chuẩn bị đứng lên Trương Quả, lại vung ra một trương Ân Thân Phù.

Một lát sau, một trận tiếng xé gió vang lên, lão già thế mà bay người lên tường, con mắt tinh lóng lánh, tìm tòi một lần, lúc này mới yên tâm rời đi.

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả hiện ra thân hình, hai người tới giếng cạn bên cạnh.

"Lão gia hòa này cũng quá cẩn thận, thế mà đi mà quay lại."

"Hắn bắt đầu căn bản không có đi, ngay tại một bên trốn tránh."

"Quá âm hiểm, nếu không phải ngại, ta chỉ sợ sớm đã bại lộ."

"Bọn hắc là cái gì ẩn nhóm bên trong ngại,

Ẩn nhóm là cái gì môn phái nha."

"Ta cũng chưa nghe nói qua, Ồ! Tiểu lâm, nơi này tựa như là một cái trận pháp, miệng giếng này liền là một cái trận nhãn."

"Trận pháp? Chẳng lẽ là tu sĩ bày trận?" Trương Tiểu Lâm lập tức giật mình.

"Đình nghi mát, cửa hồng, giếng cạn, hoa mai, ngói nhìn, phương tây đó là cái gì?"

"Là một cây sắt cột cò."

"Đúng thế! Đây là một cái Ngũ Hành phong thủy đại trận, cao thủ nha! Thật sự là tuyệt, dạng này đều được a?"

Trương Quả giống như phát hiện mới đại lục, một cá nhân niệm niệm lái nhai vây quanh cả hoa viên quay vòng lên.

"Cái này Phong thủy trận chỉ là vì trấn áp cổ này khí âm hàn, khiến cho hán không được vượt qua cái này hoa viên phạm vi mà thôi, bày trận người xác thực không đơn giản, thế mà xảo diệu lợi dụng những này trong tự nhiên Ngũ Hành nguyên tố, thiết trí như thế một cái Ngũ Hành trận, sinh sôi không ngừng, đã tương sinh lại tương khắc, lợi hại!"

Trương Tiểu Lâm đối Âm Dương Ngũ Hành mặc dù cũng có sự hiểu biết nhất định, bất quá đối với lấy trận pháp lại không quen thuộc, nhân tiện nói: "Ngươi nhìn kỹ một chút, lấy trận pháp đối cái này giếng cạn có tác dụng gì?"

"Trận pháp này chính là vì trấn áp cái này âm khí, cổ này âm khí căn nguyên ngay tại gãy miệng khô trong giếng, khả năng giấu quá sâu, lập tức tìm không thấy."

"Chúng ta đi xuống xem một chút."

"Tốt a."

Vài chục trượng độ cao, không cần ngự kiếm, Trương Tiểu Lâm một thanh dẫn theo Trương Quả, thả người nhảy lên, sắp lúc chạm đất, lòng bàn chân đột nhiên bộc phát một cỗ linh khí, giảm xóc một chút, bình yên chạm đất.

Ngồi tại đáy giếng, Trương Tiểu Lâm đem thần thức phát vụng tới cực hạn, cố nhiên tìm kiếm đến dưới đất ba dặm bao sâu địa phương, khí âm hàn cực kì mãnh liệt.

Đây rốt cuộc là một cái dạng gì bảo vật đâu?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Thuật độn thổ

Trương Tiểu Lâm thần thức thăm dò qua về sau, biết cái này đồ vật dựa vào nhân lực thời gian ngắn căn vốn không pháp móc ra.

Ngũ Hành trong pháp thuật có một loại Thổ hệ pháp thuật, gọi thuật độn thổ, thi triển ra người có thể tại trong đất tự do tự do ngao du, tựa như trong nước du động đồng dạng.

Lâm trận mới mài guom, Trương Tiểu Lâm lập tức tìm tới thuật độn thổ, lại là Nhị giai pháp thuật!

Pháp thuật đều là lợi dụng tự thân linh lực, dẫn động thiên địa linh khí, đối trong giới tự nhiên các loại nguyên tố tiến hành khống chế.

Thổ hệ pháp thuật rất nhiều, Thổ Thứ thuật thuộc về loại hình công kích pháp thuật, lấy linh lực kết xuất thủ ấn, khống chế bốn phía thiên địa chi thể, tướng phụ cận dưới mặt đất thổ đè ép, cũng khiến cho hán từ nào đó một chỗ địa phương đột nhiên xuất hiện, đạt tới đã thương người mục đích.

Lưu Sa Thuật, thì là thông qua thiên địa linh khí đối nào đó một khối thổ địa tiến hành sơ tán, khiến cho xóp, giống nước đồng dạng lưu động, đứng trên mặt đất người đột nhiên mất đi chèo chống, lâm vào thổ địa bên trong.

Còn có Thổ Tường Thuật, Hóa Thạch Thuật các loại, các loại phòng ngự tính pháp thuật.

Mà Nhị giai thuật độn thổ, thì là tướng Nhất giai Lưu Sa Thuật thăng cấp, không riêng gì tại phạm vi bên trên biển lớn biển sâu, mà lại gặp được tầng

nham thạch cũng hữu hiệu quả, chỉ là hơi chậm một điểm mà thôi.

Thi triển thuật độn thổ lúc, linh khí sẽ ở tại chung quanh thân thể hình thành một cái vòng bảo hộ, giống như một cái cỡ nhỏ không gian, có thể tự do hô hấp, đương nhiên, bình thường có thể thi triển thuật độn thổ tu sĩ, mấy canh giờ không hô hấp cũng không có việc gì, chỉ là tiêu hao một chút xú chân nguyên mà thôi.

Trương Tiểu Lâm bởi vì pháp thuật tu tập đến thiếu, bởi vậy đành phải ngự kiếm bay ra giềng cạn.

"Làm sao? Hôm nay không được?" Trương Quả nghi ngờ nói.

"Chúng ta về trước đi, dù sao nhất thời nửa khắc bọn hấn cũng đào không ra."

Phi kiếm lần nữa bay lên không, thoáng qua liền về tới trong tiểu viện.

"Quả huynh, ngươi ngay tại này tu luyện, ta muốn đi Phục Nguru sơn một chuyến."

Trương Quả trở mắt nhìn Trương Tiểu Lâm, có chút thất vọng.

"Ngươi yên tâm, trời tối ngày mai mang ngươi cùng đi."

"Ngươi là muốn đi mời người trợ quyền sao?"

"Không phải, đi tu luyện một cửa thần thông, nơi này không được, động tĩnh quá lớn." Nói xong, phi kiếm phóng lên tận trời, trong nháy mắt tại Trương Quả tâm mắt bên trong biến mất.

Cách xa phố xá sầm uất khu dân cư, Trương Tiểu Lâm tùy tiện tìm một cái đỉnh núi hạ xuống tới, thần thức quét qua, chung quanh hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ ít ba dặm đường phương viên không có người sống khí tức.

Tìm một cái bằng phẳng địa phương ngồi xếp bằng ngồi xuống, thủ ấn cái này đến cái khác không ngừng kết xuất, chung quanh thổ địa đột nhiên bắt đầu chuyển động.

"Trùng đất!" Trương Tiểu Lâm vừa quát, trước người ngoài một trượng bỗng nhiên dựng thẳng lên một bức tường đến, rộng khoảng hai trượng, dày đến vài thước, kiên cố.

"Gai đất!" Một cây bèn nhọn thổ đầu giống một cây trường thương từ trong đất bỗng nhiên xông ra, khiến người ta khó mà phòng bị.

"Luru sa!" Chung quanh đại địa bỗng nhiên lên cơn sóng, Trương Tiểu Lâm một cước bước vào, eo trở xuống trong nháy mắt chìm vào thổ địa bên trong, phẳng phát lâm vào đầm lầy dòng dạng, cảm giác thân bất do kỷ.

Ròng rã đại nửa đêm, trải qua vô số lần luyện tập, đơn giản Thổ hệ pháp thuật rốt cục thuần thục.

Thuật độn thổ ngoại trừ Luru Sa Thuật thăng cấp bên ngoài, còn đã bao hàm một môn độn thuật ở bên trong.

Độn, chính là bỏ chạy ý tứ.

Liền là mượn nhờ xung quanh hoàn cảnh yểm hộ, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Thuật độn thổ, không riêng gì vận dụng Luru Sa Thuật đem chung quanh mình căn liền xóp thổ địa sơ tán, mà người bản thân cũng đột nhiên sẽ cùng cảnh vật chung quanh hòa làm một thể, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Thuật độn thổ tại Ngũ Hành độn thuật bên trong thuộc về nhất đơn giản Nhị giai pháp thuật.

Nhị giai pháp thuật cần thiết linh khí có chút kinh người, Trương Tiểu Lâm hơi điều tức một chút, liền bắt đầu kết thủ ấn, thiên địa linh khí lập tức hướng Trương Tiểu Lâm trên thân tụ tập.

"Độn!"

Một tiếng quát nhẹ, Trương Tiểu Lâm thân hình bỗng nhiên biến mất không thấy.

Từ bên ngoài nhìn qua, giống như có lẽ đã thành công.

Nhưng lúc này Trương Tiểu Lâm bị chôn dưới đất, thế mà không cách nào nhúc nhích.

Thần thức quét qua, mình thế mà tiến vào hơn một trượng sâu dưới mặt đất.

Quyết định phương hướng, lần nữa kết một cái thủ ấn.

"Độn!" Lúc này mới từ dưới đất xông ra, một thân đất vàng.

Luyện tập suốt cả một buổi tối, cũng không có đạt tới tại thổ địa trung du lẫn cảnh giới, chỉ có thể một lần một lần hướng mặt trước trốn vào, thâm nhập nhất một lần, cũng không đến một dặm Lộ Viễn, muốn một lần tiến vào trong vòng ba bốn dặm sâu dưới mặt đất, không khác người si nói mộng.

Cũng may từ đường cũ lui ra ngoài rất nhanh, hơn một dặm xa dưới mặt đất khoảng cách, một hơi có thể thoát ra tới.

Trương Tiểu Lâm xếp bằng ở đỉnh núi, cũng không phải là pháp thuật khâu quyết cùng thủ ấn không quen thuộc, mà là tu vi quá thấp, Nhị giai pháp thuật vốn là Luyện Khí hậu kỳ hoặc Trúc Cơ kỳ tu sĩ sử dụng pháp thuật, mình cảnh giới trước mắt cường ép luyện tập, ngoại trừ chân nguyên lực bộc phát không đủ bên ngoài, linh khí cũng không thể bền bỉ vận dụng.

Trời sắp sáng rồi, Trương Tiểu Lâm té ra phi kiếm, chuẩn bị đi trở về.

Nhìn thấy phi kiếm, bỗng nhiên ý tưởng đột phát, có thể hay không lấy phi kiếm mở đường, mình cầm phi kiếm, nhân kiếm hợp nhất, thi triển độn thuật?

Trương Tiểu Lâm đột nhiên kích động lên.

Thần thức quét một chút bốn phía, mặc dù nhưng đã có tầng sáng, nhưng loại này hoang sơn dã lĩnh, chỉ sợ là ban ngày cũng sẽ không có người.

Phi kiếm biến lớn, khoảng chừng một khối cánh cửa lớn như vậy, tại thần thức thao túng phía dưới cao tốc xoay tròn.

"Độn!"

Quát to một tiếng, Trương Tiểu Lâm dùng lòng bàn tay lấy chuỗi kiếm, phi tốc tiến lên, thế mà một hơi tiến vào bốn năm dặm địa, mới chậm lại.

Rất cực xong rồi!

Cái này đến cái khác bắt ra thủ ấn, Trương Tiểu Lâm tựa như một đầu linh hoạt cá, tại cứng rắn núi trong đá xuyên thẳng qua, đem khắp núi rắn chuột xuyên sơn giáp chờ cả kinh khắp nơi tán loạn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Trương Quả truyền thừa

Hoàn toàn nắm giữ bay Kiếm Thổ độn thuật về sau, đã mặt trời lên cao, tốt ở trên người Ân Thân Phù còn có không ít, tùy tiện ném đi một trương, Trương Tiểu Lâm ngự kiếm về đến trong nhà.

Trương Quả cùng Vương Vũ đợi rất lâu, chuẩn bị ăn cơm, ngẩng đầu một cái phát hiện Trương Tiểu Lâm một thân bùn đất, ra hiện tại phòng bếp.

Tu luyện có thể hấp thu tăng lên cảnh giới, nhưng tu tập pháp thuật, đơn thuần tiêu hao linh lực cùng chân nguyên, Trương Tiểu Lâm đói gần chết, nguyên lành nuốt mấy chén cơm, ăn một chút thịt dê của bánh bao không nhân canh thịt dê loại hình, lúc này mới cảm giác dễ chịu một chút.

Lại tại ngân Diệp Già Nam dưới cây điều tức mấy canh giờ, vẫn như cũ luyện tập vài vòng Thái Cực quyền, cảm giác linh lực tinh thần hoàn toàn khôi phục, lúc này mới thu công. Bỗng nhiên cảm giác được một cỗ khí tức, đột phá khí tức!

Trương Tiểu Lâm lúc này mới quay người nhìn thoáng qua ngồi ngay ngắn ở ngân Diệp Già Nam dưới cây Trương Quả, cái này tiểu tử cuối cùng đã tới Luyện Khí tầng hai.

Nhìn thấy Trương Quả trên mặt thoát đỏ thoát trắng, hiển nhiên là khí tức không ổn định, vội nói: "Mau dậy luyện tập Thái Cực quyền."

Trương Quả công pháp thuộc về Đạo gia công pháp, cùng Thái Cực quyền độ phù hợp rất cao, mới đánh một lần, khí tức ổn định, cảnh giới cũng vững chắc xuống.

Wang Vũ vừa vặn vận từ bên ngoài mua về thịt rượu, gặp Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả đều đang luyện tập Thái Cực quyền, liền thả đồ nhắm, cũng phải cùng mọi người cùng nhau học tập, Trương Tiểu Lâm tự nhiên vui lòng, liền dạy hắn một lần.

Lúc nửa đêm, Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả ngự kiếm đi vào thủy phủ bên ngoài tường rào, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện trong thủy phủ tất cả mọi người đã ngủ, liền ngay cả Lai Phúc cũng không có tại trong vườn tuần tra.

Giếng cạn bên cạnh chất thành một đồng lớn mới thổ, xem ra Lai Phúc đã khai thác hành động.

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả hai người tới trong giếng, phát hiện cái này miệng giếng cạn so tới hôm qua vậy mà sâu ba bốn trượng, không khỏi ám đạo cái này Lai Phúc quá lợi hại, một ngày thời gian lại có thể đào nhiều như vậy thổ đi lên, muốn biết đây chính là toàn bộ nhờ người dùng tay kéo dây thùng, một giờ một giờ đi lên nâng lên nha!

Xem ra, hôm nay đến trong thủy phủ đào giếng, cũng không phải người thường!

"Người vận khí bảo vệ toàn thân, chúng ta xuống dưới."

Trương Quả giật mình, hấn vốn cho là Trương Tiểu Lâm cùng hắn cũng muốn giống Lai Phúc đồng dạng, đem bùn đất đào mở, tìm kiếm bảo vật, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm thế mà trực tiếp dẫn hắn đào đất xuống dưới.

Luyện Khí tầng hai nin hơi nửa canh giờ không có vấn đề gì lớn, Trương Quả theo lời vận khởi toàn thân linh khí, bảo vệ toàn thân, ngừng thở.

Trương Tiểu Lâm một thanh ôm qua hấn eo, phi kiếm cao tốc xoay tròn, trong nháy mắt liền chui vào.

Một dặm, hai dặm, ba dặm, bỗng nhiên, một cổ khí âm hàn đánh tới, Trương Quả không khỏi rung mình một cái.

Trương Tiểu Lâm vội vàng thua một đạo linh khí đi qua.

Khí âm hàn càng ngày càng thịnh.

Trương Tiểu Lâm thần thức đã tìm được khí âm hàn nơi phát nguyên, còn có hơn một dặm xa đáng vẽ.

Nơi đó lại có một cái không nhỏ không gian, xem ra hẳn là một chỗ tu sĩ đi chỉ.

Hơn một dặm địa đạo mất liền tới, hai người đột nhiên cảm giác được trên thân chợt nhẹ, tiến vào một cái phong bế không gian bên trong.

Không gian lại có tia sáng, mơ hồ trông thấy bên trong bố trí, Trương Quả giựt mạnh Trương Tiểu Lâm, hoảng sợ nhìn xem phía trước.

Nguyên lai, chính diện thần án phía dưới, thế mà ngồi xếp bằng một cá nhân!

Trương Tiểu Lâm thần thức đảo qua, mặc dù uy áp vẫn còn, lại không có sinh mệnh khí tức.

"Đừng sợ, vị tiền bối này đã qua đời."

Cường đại uy áp làm Trương Quả toàn thân phát run, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên khí thế vừa tăng, trợ giúp Trương Quả đối kháng cổ này áp lực.

"Có ý tứ, lại là ta Trương gia người."

"Ai?" Trương Tiểu Lâm quát.

"Không cần khẩn trương, nếu như không có Trương gia người, các người sớm đã bị giảo sát, còn cần chờ đến hiện tại?"

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, thế mà phát hiện đầu tường viên kia phát sáng hạt châu bên cạnh, có một cái mơ hồ bóng người, liền đối với bóng người bái nói: "Văn bối Y Thánh Trương Trọng Cảnh hậu nhân Trương Tiểu Lâm, xin ra mắt tiền bối."

"Trương Trọng Cảnh? Hẳn là ai? Lại dám tự xưng Y Thánh? Thật sự là lẽ nào lại như vậy!" Dừng một chút, lại nói: "Làm sao? Người cũng họ Trương?"

Trương Tiểu Lâm sửng sò, không nghĩ tới người này trong miệng nói người Trương gia, thế mà không phải chỉ chính mình.

Trương Quả cái này mới tỉnh ngộ lại, vội vàng tiến lên dập đầu nói: "Văn bối Hình châu Trương Quả xin ra mắt tiền bối."

"Hình châu Trương gia, quả nhiên là Hình châu Trương gia người, ha ha, tiểu tử, người tu luyện thể nhưng là ngọc động đại thần chân quyết?"

"Chính là ngọc động đại thần chân quyết, tiền bối mắt sáng như đuốc."

"Ha ha, tốt, rốt cục chờ được người, người nhớ kỹ, ta nhục thân bên hông có cái Túi Càn Khôn, là cho truyền thừa của người. Lão phu bắt quá một sợi lưu lại thần thức, lập tức liền muốn tiêu tán, người nghe, thần án bên trên cái kia hạt châu màu vàng đất người tuyệt đối đừng đụng, không đến cảnh giới Đại Thừa, không cách nào luyện hóa, đeo ở trên người trăm hại mà không một lợi, chỉ là kia cổ ngáp trời khí âm hàn, cũng không phải là người có thể ngăn cản."

Mộ thất bên trong bỗng nhiên sáng lên, lão nhân cái bóng biến mất không thấy.

Trương Quả rất cung kính dập đầu ba cái, lúc này mới đi đến ngồi xếp bằng lão nhân bên cạnh, đưa tay tại trong ngực hắn lấy ra một cái túi tiền, ngồi xếp bằng người đột nhiên hóa thành một cổ tro bụi biến mất không thấy gì nữa, lưu lại mấy kiện quần áo trên mặt đất.

Trương Quả cầm Túi Càn Khôn, làm thế nào cũng mở không ra, đang chuẩn bị hỏi Trương Tiểu Lâm, lại phát hiện hắn đã si ngốc đứng đứng ở một bên, không nhúc nhích.

"Tiểu lâm, tiểu lâm."

Ngay cả hô hai tiếng, không thấy trả lời, Trương Quả cũng là tu luyện người, biết không thể quấy rầy, liền tại một bàn ngồi xuống, nghiên cứu lên Túi Càn Khôn tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Pháp bảo chi chiến

Trương Tiểu Lâm cũng không có nhập định, mà là trong óc của hắn xảy ra vấn đề.

Từ khi tiếp cận thần trên bàn cái kia hạt châu màu vàng đất về sau, kia cổ khí âm hàn liền rót vào đến Trương Tiểu Lâm kinh mạch bên trong, Thần Nông đỉnh cùng Khổ Trúc phiến gần như đồng thời lên phản ứng, giống điên cuồng đồng dạng hưng phấn lên.

Đây là tình huống như thế nào?

Hai cái Pháp bảo đồng thời bắt đầu chuyển động, Trương Tiểu Lâm nhưng hại thảm, không riêng đầu đau muốn nứt, liền liền thân thể cũng không bị khống chế.

Bóng mờ cùng Trương Quả đến cùng giảng thứ gì, Trương Tiểu Lâm đã không có nghe, hắn bị hai cái này Pháp bảo giày vò đủ thụ.

Con kia Thần Nông đỉnh chưa hề chưa từng có động tĩnh, nhưng tiến vào cái này mộ thất về sau, thế mà trong đầu loạn bắt đầu chuyển động, giống như một đĩa bé đồng dạng, cao hứng nhảy dựng lên, mỗi nhảy một chút, Trương Tiểu Lâm liền cảm giác đầu muốn bạo liệt, Thần Nông đỉnh tựa hồ muốn nứt vỡ đầu của hắn ra.

Trương Tiểu Lâm đầu kịch liệt đau nhức, đành phải đã dùng hết toàn thân chân nguyên đối với hắn tiến hành trấn áp, nhưng làm sao cũng trấn không được tôn này Thần Nông đỉnh, Trương Tiểu Lâm liền thử dùng thần thức cùng nó câu thông, nhưng mà thần thức lại không cách nào tiến vào Thần Nông trong đỉnh.

Bỗng nhiên, một vệt kim quang, Thần Nông đỉnh thế mà trực tiếp từ Trương Tiểu Lâm trong thức hải ra, ngược lại là không có nứt vỡ đầu của hắn.

Thần Nông đỉnh treo lơ lửng giữa trời, thần án bên trên hạt châu màu vàng đất đột nhiên nhảy dựng lên, phảng phất có chút sợ hãi Thần Nông đỉnh, cùng lơ lửng giữa không trung, tại Thần Nông đỉnh giằng co.

Trương Quả nhìn lấy một màn trước mắt, sợ ngây người, hắn cũng không biết Trương Tiểu Lâm thể nội có như thế một cái cự hình đại đỉnh.

Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ không cách nào động đây, si ngốc nhìn xem cái này Thần Nông đỉnh, không biết hắn muốn làm gì, cũng may Khổ Trúc phiến lúc này đã an tĩnh lại, nhưng vẫn là phát ra nhàn nhạt ánh sáng nhu hòa, giống như đang chú ý tình thế phát triển.

Cái này hai kiện Pháp bảo đều là Trương Tiểu Lâm chỗ không biết, không biết bọn hắn đến cùng là cái gì cấp bậc Pháp bảo, cũng không biết còn có nào công năng không có phát hiện, thậm chí căn bản không biết cái này hai kiện đồ vật ở trong cơ thể mình, đến cùng là phúc hay là họa.

Thần Nông đỉnh bỗng nhiên xoay tròn, tràn đầy chuyển lên đường, lại đem to lớn miệng đỉnh nhắm ngay hạt châu màu vàng đất.

Hạt châu màu vàng đất tựa hồ rất là kiêng kỵ, thế mà cũng bắt đầu chuyển động, thật nhanh chạy ra cách xa Thần Nông lưng lấy miệng, Thần Nông đỉnh không chút do dự đuổi theo, hai kiện Pháp bảo tại mộ thất cái này không gian thu hẹp bên trong truy đuổi.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm phi kiếm không bị khống chế, tự động bay ra, chặn hạt châu màu vàng đất đường đi, giống như muốn bức bách hắn tiến vào Thần Nông đỉnh.

Hạt châu thể tích nhỏ, chuyển động mười phần linh hoạt, nhoáng một cái liền chạy ra.

Lúc đầu mười phần không gian thu hẹp lại có ba kiện Pháp bảo đang đuổi trực, Trương Quả cảm thấy đây không phải là thật, cần một chút đầu lưỡi, đau

quá!

Thấy thế vội vàng nằm rạp trên mặt đất, để tránh gặp tai bay vạ gió.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem cái này ba kiện bảo vật người truy ta đuổi, lại bắt lực.

Mặc dù không cách nào động đây, nhưng hai kiện Pháp bảo là từ trong cơ thể hất ra, trong cơ thể hất linh khí liên tục không ngừng cung ứng người, chống đỡ lấy Thần Nông đỉnh cùng phi kiếm ở trong phòng nhanh như thiểm điện bay đi.

Mất thấy linh khí hao hết, Thần Nông đỉnh cùng phi kiếm Quân chậm lại.

Mà hạt châu kia bên trong khí âm hàn, tựa hồ càng ngày càng thịnh.

Thần Nông đỉnh thế mà ông ông kêu to, tựa hồ rất là không cam lòng kêu rên.

Chẳng lẽ hạt châu này đối ta có rất lớn tác dụng?

Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm liễu lĩnh, trực tiếp thôi động thể nội chân nguyên, rót vào Thần Nông đỉnh cùng trong phi kiếm.

Thần Nông đỉnh chấn động mạnh, nhào về phía hạt châu màu vàng đất.

Hạt châu màu vàng đất trong nháy mắt bị giam cầm, lại chỉ ở Thần Nông lưng lấy miệng ba tác địa phương ngừng lại.

Thần Nông đỉnh không cách nào đem nó hút vào trong đỉnh.

Chuyện gì xảy ra?

Phi kiếm cũng chống đỡ lấy hạt châu, chỉ muốn đem hấn thúc đẩy trong đỉnh.

Nguyên lai, Thần Nông đỉnh vì thời kỳ Thượng Cổ Thần Nông thị Luyện Dược chi đỉnh, có thể luyện hóa vạn vật, mà cái này hạt châu màu vàng đất, lại là một phương thể giới, mặc dù tàn khuyết không đầy đủ,

Lại không cách nào tiến vào Thần Nông đỉnh, Thần Nông trong đỉnh không gian không đủ, không cách nào dung nạp một phương thể giới.

Ba kiện bảo vật cứ như vậy lơ lửng giữa không trung, không nhúc nhích, Trương Tiểu Lâm thể nội chân nguyên lại như vỡ đê nước sông đồng dạng, đổ xuống mà ra.

Rốt cục, chân nguyên hao hết, một ngum máu tươi mãnh bắn ra, trực tiếp phun tại cái này ba kiện bảo vật phía trên.

Cái này nhưng không là bình thường máu tươi, mà là chân nguyên hao hết về sau, phun ra tinh huyết!

Thần Nông đỉnh quang hoa đại thịnh, hạt châu màu vàng đất hấp thu Trương Tiểu Lâm tinh huyết về sau, cũng triệt để an phận.

Phi kiếm suất trước tiến vào Trương Tiểu Lâm trong đan điền.

Thần Nông đỉnh cũng hóa thành một vệt kim quang, tiến vào Trương Tiểu Lâm Thúc hải, hạt châu màu vàng đất thế mà cũng lóe lên mà qua, biến mất vô tung vô ảnh.

Trương Tiểu Lâm lại bịch một tiếng, ngã trên mặt đất.

Trương Quả kinh hãi, vội vàng tiến lên, như đúc, khí tức hoàn toàn không có, nhịp tim cũng đình chỉ.

"Tiểu lâm, tiểu lâm"

Trương Quả ôm Trương Tiểu Lâm, đau khóc thành tiếng.

Mặc dù chỉ có ngắn ngủi hơn một tháng thời gian, nhưng hấn cùng Trương Tiểu Lâm quan hệ trong đó, sớm đã hơn hấn thân huynh đệ.

Không được, không thể để cho hấn cứ thế mà chết đi.

Trương Quả không riêng gì cực kỳ bi thương, Trương Tiểu Lâm nếu như chết rồi, hấn cũng không ra được, cũng là đường chết một đầu nha.

Hấn chỉ có thể không thềm đếm xỉa.

Trương Tiểu Lâm bất quá là chân nguyên hao hết, Trương Quả đỡ lên Trương Tiểu Lâm, hai tay dán tại Trương Tiểu Lâm tim, thể nội linh khí điên cuồng rót vào Trương Tiểu Lâm thể nội.

Một cái Luyện Khí tầng hai tu sĩ, dạng này chuyển vận linh khí muốn cứu người, không thể nghi ngờ là hành động tìm chết.

Thế nhưng là coi như muốn chết, Trương Quả cũng nhất định phải làm như thế, nếu như cứu sống Trương Tiểu Lâm, mình còn có một chút hi vọng sống, nếu như Trương Tiểu Lâm chết rồi, mình mười chết vô sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Hỗn độn Âm Châu

Trương Quả vén vện Luyện Khí tầng hai, thể nội cũng không có chân nguyên, chỉ có một điểm ít đến thương cảm linh khí, không đến một khắc đồng hồ, liền thua sạch sẽ, cũng phun một ngụm máu tươi, tê liệt ngã xuống tại Trương Tiểu Lâm trên thân.

Trương Quả té xỉu trước cũng không biết, đúng là hán cái này một điểm không có ý nghĩa linh khí, lại làm Trương Tiểu Lâm trong thức hải khối kia lúc đầu đã mờ đi Khổ Trúc phiền tinh lại, một cỗ lực sắc linh khí rì ra, chậm rãi tư dưỡng Trương Tiểu Lâm đã khô héo kinh mạch.

Không biết qua bao lâu, rốt cục, Trương Tiểu Lâm đã dừng lại trái tim, thể mà nhảy một cái, hai lần. . . .

Đình chỉ thật lâu trái tim vậy mà chậm rãi khôi phục nhảy lên.

Hồi lâu, Trương Quả rốt cục mở mắt.

Cảm giác trong đan điền trống rỗng, không có một tia Linh khí, Trương Quả cười khổ một tiếng, xem ra, chỉ có thể ở cái mộ huyết này bên trong uống tổ tiên của mình cùng Trương Tiểu Lâm làm bạn.

Giùng giằng, bỗng nhiên cảm giác được Trương Tiểu Lâm thân thể lại là nóng!

Chẳng lẽ hán không chết?

Trương Quả một phát bắt được Trương Tiểu Lâm mạch đập, quả nhiên, Trương Tiểu Lâm mạch đập khôi phục nhảy lên, thể mà bị mình cứu sống lại.

Trương Quả biết giờ này khắc này gấp cũng vô dụng, liền ngồi xếp bằng ngồi xuống, vận khởi ngọc động đại thần chân quyết tu luyện.

Mộ thất ngoại trừ hạt châu màu vàng đất lưu lại một điểm khí âm hàn bên ngoài, linh khí mỏng manh đáng thương, Trương Quả không biết vận hành nhiều ít cái Chu Thiên, thể mà không có tìm được một tia khí cảm.

Trong bụng kêu lên ừng ực, Trương Quả vừa đói vừa khát, căn vốn không pháp ổn định lại tâm thần tu luyện.

Xem ra, Trương Tiểu Lâm không tỉnh lại, mình vẫn là một con đường chết a.

Nhìn một chút hôn mê bất tỉnh hơi thở mong manh Trương Tiểu Lâm, Trương Quả bỗng nhiên nghĩ đến, mình vừa đói vừa khát, Trương Tiểu Lâm há không càng thêm đói khát đan xen?

Cứu hán cũng là tự cứu!

Trương Quả cắn răng một cái, há miệng cắn mở cổ tay, một cỗ ân máu đỏ tươi cốt cốt địa chảy vào đến Trương Tiểu Lâm trong miệng.

Bởi vì mất nước, Trương Quả huyết dịch rất là sền sệt, chảy một cái hồ hấp thời gian, liền tự động đình chỉ, Trương Quả không chút do dự, lại cắn một cái, liên tục nẩy ngụm xuống tới, rốt cục chống đỡ không nổi, lần nữa bất tỉnh đi qua.

Trương Tiểu Lâm lúc này thể nội tình huống đã chuyển tốt không ít, lực sắc linh khí chuyên môn chữa trị kinh mạch, tu vi của hán chính đang chậm rãi khôi phục, mặc dù vẫn chưa tới 1%, nhưng đã thoát ly nguy hiểm.

Thanh Nang Luyện Khí Quyết bản thân liền có tự động khôi phục cùng tu luyện tác dụng.

Trong cơ thể con người có âm Dương Nhị khí, dương khí là công năng tính, âm khí đại biểu vật chất.

Trương Quả lần thứ nhất đưa vào Trương Tiểu Lâm thể nội linh khí, để Trương Tiểu Lâm khôi phục tạng phủ bộ phận công năng, mà lần này Trương Quả đại lượng máu tươi tiến vào Trương Tiểu Lâm thể nội, lại bổ sung Trương Tiểu Lâm vật chất dinh dưỡng.

Đánh bậy đánh bạ, Trương Quả thế mà cho Trương Tiểu Lâm tới cái âm dương song bồ.

Mặc dù bổ sung mặc kệ là linh khí vẫn là dinh dưỡng, đối với Trương Tiểu Lâm mà nói, đều là ít đến thương cảm, lại cho Trương Tiểu Lâm cung cấp cơ bản sinh mạng thể năng, đồng thời kích phát Trương Tiểu Lâm tự thân tiềm lực.

Qua hồi lâu, Trương Tiểu Lâm rốt cục yếu ớt tỉnh dậy.

Mở to mắt, căn bản không nhớ nổi xảy ra chuyện gì, đã thấy Trương Quả té xỉu trên người mình, thoi thóp.

Bởi vì toàn thân không có một chút sức lực, Trương Tiểu Lâm đành phải trông chờ mất nhìn.

Nằm một hồi, thời gian dần trôi qua nhớ tới cả cái chuyện đã xảy ra.

Cũng không biết Thần Nông đình có không có đem cái khóa hạt châu này luyện hóa, nếu như cái khóa hạt châu này cuối cùng chạy mất, cái này nhưng sẽ thua lỗ lớn!

Cảm giác khôi phục như vậy một chút xui khí lực, Trương Tiểu Lâm gầy dựa lấy ngòai dậy, cái này mới nhìn tình huống, nguyên lai Trương Quả cái này cái gốc tiểu tử, thế mà đem máu của hắn cho ăn cho mình.

Trương Tiểu Lâm thần thức bỗng nhúc nhích, lập tức đuổi tới đầu một choáng, tranh thủ thời gian đình chỉ.

Hắn hiện tại ngàn vạn không thể lại hôn mê, làm không tốt hai cá nhân đều đặt tại nơi này.

Tu Di giới bên trong có linh thạch, chỉ có dùng thần thức lấy ra linh thạch, khôi phục tu vi, mới có thể ra đi.

Trương Tiểu Lâm không do dự nữa, lập tức ngồi xếp bằng ngòai xuống, vận khởi Thanh Nang Luyện Khí Quyết,

Dẫn đạo thể nội điểm này yếu ớt linh khí ở trong kinh mạch vận hành.

Một thất bên trong linh khí thực tế quá mỏng manh, căn vốn không pháp trong khoảng thời gian ngắn khôi phục nhiều ít thể năng.

Trương Tiểu Lâm nghĩ một lát, ý tưởng đột phát, dùng hết khí lực đứng lên, hai chân bắt đình bắt bắt đứng đấy, thật sâu hít một hơi lên, tay phải vung lên, Lâm Tước Vĩ, một chiêu Thái Cực quyền thức mở đầu về sau, liền liên miên bắt tuyệt treo lên Thái Cực tới.

Lúc đầu toàn thân không còn chút sức lực nào, không có một chút sức lực hắn, một bộ Thái Cực quyền xuống tới, thế mà khôi phục không ít thể năng.

Trương Tiểu Lâm đại hỉ, liền tiếp đánh mấy lần, mặc dù thể nội linh khí không có gia tăng nhiều ít, thể lực lại khôi phục rất nhiều.

Tâm niệm vừa động, Tu Di giới bên trong linh thạch lập tức nhảy ra hai viên, Trương Tiểu Lâm đại hỉ, vội vàng một tay một viên, nắm ở lòng bàn tay liền dốc lòng tu luyện, có linh khí, chỉ chớp lát liền vận ngã lưỡng vong, toàn vận nhập đình.

Luyện Khí tầng một, Luyện Khí tầng hai, Luyện Khí ba tầng... .

Rất nhanh liền khôi phục được Luyện Khí năm tầng, linh thạch còn không có hao hết, Trương Tiểu Lâm cũng không có đình chỉ, không lẽ linh khí vẫn như cũ kéo dài không dứt từ hắn Thủ Thái Âm Phế kinh tiến vào kinh mạch.

Lúc đầu cũng đã là Luyện Khí năm tầng đình phong hắn, bỗng nhiên cảm thấy rằng rắc một tiếng vang nhỏ, thế mà không chú ý ngay chút nào địa đột phá đến Luyện Khí sáu tầng, đợi tới trong tay linh thạch hóa thành bột đá lúc, Trương Tiểu Lâm đã đạt đến Luyện Khí sáu tầng trung kỳ.

Mở to mắt, sờ soạng một cái Trương Quả mạch đập, còn tốt, hắn chỉ là khí huyết hai hư mà thôi, cũng không lo ngại.

Lại luyện mấy lần Thái Cực quyền, cảnh giới hoàn toàn vững chắc xuống, hắn mới ngừng lại được.

Đỡ dậy Trương Quả, một cỗ tinh khiết linh khí trực tiếp đưa vào Trương Quả huyết linh đài, Trương Quả trong nháy mắt liền tỉnh lại.

Trương Quả linh đài một mảnh Thanh Minh, tự nhiên minh bạch là Trương Tiểu Lâm vận dụng linh khí vì chính mình khôi phục, lúc này không dám thất lễ, lập tức dẫn đạo cỗ này linh khí, đi lại mấy lần đại chu thiên, tu vi cũng khôi phục không ít.

Trương Tiểu Lâm thu về bàn tay, Trương Quả lại không có đình chỉ tu luyện, mà là tiếp tục điều tức vững chắc.

Trương Tiểu Lâm thấy thế, không có quấy rầy, cũng ngồi xếp bằng một bên, lẳng lặng quan tưởng lấy thức hải bên trong biến dị.

Thần Nông đình vẫn là đen nhánh một đoàn, nhìn không rõ ràng, giống như lần này căn bản chuyện không liên quan tới hắn đồng dạng.

Khô Trúc phiến còn đang phát tán ra lục sắc sương mù, bỗng nhiên, một cỗ mừng rỡ truyền đến, tại Thức hải một bên khác, thỉnh linh một cái hạt châu màu vàng đất lơ lửng tại trong thức hải.

"Hỗn độn Âm Châu, đại thiên thế giới bên trong một phương đại thế giới, không trọn vẹn... "

Khổ Trúc phiền bỗng nhiên lưu lại như thế một chút không trọn vẹn tin tức.

Trương Tiểu Lâm rất cảm thấy im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Quen thuộc con lừa nhỏ

Trương Tiểu Lâm cẩn thận hồi tưởng lại lần này xuống đất tâm bảo, mặc dù thành công, có thể nói cử tử nhất sinh, hồi tưởng lại cảm thấy sợ không thôi.

Luyện Khí sáu tầng, thần thức chỉ lực cường rất nhiều, Trương Tiểu Lâm vậy mà cảm ứng được giếng cạn cửa vào, lại có rất nhiều người đang làm công, tại đáy giếng đào đất đều là một chút người bình thường, tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng người, mấy cái kia xấu hổ giở đi lên, rõ ràng đều là Hoàng cấp võ giả.

Đi đường cũ trở về vẫn là mặt khác đi một con đường?

Trương Tiểu Lâm hơi suy nghĩ một chút, quyết định đi đường cũ trở về. Hơn nữa còn muốn tạo ra một điểm động tĩnh, để bọn hắn biết bảo vật đã không tại nơi này, miễn đến bọn hắn quấy rầy vị tiền bối này mộ thất.

Gặp Trương Quả còn đang điều tức, Trương Tiểu Lâm liền tại mộ thất bên trong ngồi xuống.

Cái này hỗn độn Âm Châu đến cùng là dùng để làm gì, trước mắt hắn hoàn toàn không biết gì cả, chỉ biết cái này đồ vật tuyệt không phải Phàm phẩm, hắn kiếp trước nhìn qua không ít tiểu thuyết, biết mang theo hỗn độn hai chữ đồ vật, chính là tuyệt thế kỳ bảo, liền xem như tiên nhân, cũng là hỗn độn lợi hại nhất không phải!

Nhưng cái này không trọn vẹn hai chữ, để cho người ta khó chịu.

Không cần suy nghĩ nhiều, dù sao liền hắn hiện tại cái này cảnh giới, những bảo vật này đối với hắn mà nói đều là phế phẩm, căn bản không có năng lực kích hoạt bọn hắn, chớ nói chi là sử dụng.

Trương Quả điều tức một chút, liền mở mắt, khôi phục được không tệ.

Luyện Khí sáu tầng cảnh giới, lại là đường cũ trở về, Trương Tiểu Lâm căn bản vô dụng phi kiếm, dễ dàng Thổ độn đến giếng cạn dưới đáy, ném ra ngoài một trương Ân Thân Phù, hai người liền từ đáy giếng chui ra.

Đột nhiên té ra phi kiếm, chói mắt bạch quang phóng lên tận trời, tại mọi người tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi bên trong, phi kiếm xông ra giếng cạn, mấy tên Hoàng cấp võ giả lập tức bị chém thành hai đoạn.

Lai Phúc xem xét quá sợ hãi, vội vàng từ hông bên trên cỡi xuống một đầu nhuyễn tiên, một trận cuồng vũ, nhuyễn tiên dài đến hai trượng, lập tức mặt Ma Ma Địa đem hắn bao vây lại.

Loại này nhuyễn tiên mặc dù vật liệu bất phàm, nhưng cùng phi kiếm so ra, cách biệt quá xa, phi kiếm tại Trương Tiểu Lâm thao túng phía dưới, trực tiếp đâm vào tầng tầng lớp lớp bóng roi bên trong, nhuyễn tiên lập tức đứt thành từng khúc, Lai Phúc sợ đến vỡ mặt, cuối cùng dùng hết lực khí toàn thân đem roi chuỗi đánh tới hướng phi kiếm.

Phi kiếm không tránh không né, trực tiếp đem mềm liên thép chuỗi cắt thành hai đoạn, thế đi không giám, mũi kiếm đâm vào Lai Phúc trong đan điền.

Cuối cùng, phi kiếm hóa thành một vệt thần quang, tại trước mắt bao người bay về phía chân trời, biến mất không thấy gì nữa.

Trương Tiểu Lâm mặc dù người tại đáy giếng, đối với phía trên hết thảy, rõ ràng trong lòng, gặp ba bốn mươi cá nhân trọn mắt hốc mồm đứng tại nơi đó, si ngốc nhìn xem phi kiếm biến mất địa phương, Trương Tiểu Lâm khoe miệng lộ ra đáng tươi cười, hắn muốn liền là loại kết quả này, miễn cho ân môn sinh thêm sự cố.

Phi kiếm tự nhiên không có biến mất, mà là biến thành một cây châm về tới Trương Tiểu Lâm trong tay, hai người tại Ân Thân Phù dưới, lặng yên rời đi.

Trở lại trụ sở, Vương Vũ không tại, Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả vừa đói vừa khát, hai người tại phòng bếp tùy tiện tìm một chút đồ vật điền vừa xuống bụng tử. Trương Tiểu Lâm hiển nhiên tâm tình không tệ, không riêng đạt được một cái hỗn độn Âm Châu, còn đột phá cảnh giới.

Trương Quả lộ ra so Trương Tiểu Lâm hưng phấn đến nhiều.

Lúc đầu, hắn cũng là gia học uyên thâm, bọn hắn gia truyền ngọc động đại thần chân quyết tàn khuyết không đầy đủ, chỉ có thể tu luyện tới Luyện Khí ba tầng liền không có, về sau công pháp cần dựa vào chính mình liên tu luyện liền suy nghĩ.

Mặc dù hậu kỳ cũng là cơ bản giống nhau, nhưng là tại đột phá bình cảnh, tiến giai đại cảnh giới lúc, nếu như không có công pháp, cơ hồ là không thể nào Trúc Cơ.

Đã đạt được lão tổ truyền thừa, tối thiểu nhất cái này công pháp hẳn là đầy đủ hết a?

Trương Quả vừa xuống đất, liền không kịp chờ đợi xuất ra Túi Càn Khôn, giao cho Trương Tiểu Lâm, để hắn nói với mình làm sao mở ra.

Tại Trương Tiểu Lâm chỉ đạo dưới, Trương Quả trước nhỏ máu nhận chủ, lại học sẽ sử dụng thần thức.

Luyện Khí tầng hai cơ hồ không có thần thức, Trương Tiểu Lâm không thể không cẩn thận giảng giải, dùng ý niệm thay thế thần thức phương pháp, ý niệm kỳ thật liền là thần thức hình thức ban đầu, ý niệm tạo thành thực chất quan tượng, chính là thần thức, thần thức tu luyện tới trình độ nhất định, có thể giết người ở vô hình, có thể khống chế người tư duy, phi thường đáng sợ.

Trương Quả yếu ớt thần thức, vừa dễ dàng mở ra Túi Càn Khôn.

Bên trong ba khối ngọc giản, một trương da thú, một chút bình ngọc, không cần phải nói, khẳng định là đan dược, còn có một cái hồ lô, một ít linh thạch.

Trong ngọc giản có ba loại truyền thừa, bao quát « thần tiên đắc đạo linh dược quyết » « ngọc động đại thần chân quyết » « đan sa quyết ». Trương Quả nhìn xem cái này ba phần truyền thừa, trong lòng dừng đề cập có kích động, Hình châu Trương gia, thiếu liền là bộ này hoàn chỉnh công pháp, bằng không, sớm đã là từng từng tại Đại Đường một đại gia tộc, làm gì tại Vương gia thủ hạ làm việc, phụ thuộc.

Đan dược rất nhiều, có mười mấy loại, đã không có danh tự, cũng không hề ghi chú, xem ra cần phải quen thuộc trở lên truyền thừa, mới có thể phân biệt những này đan dược.

Trong hồ lô thể mà trang là rượu.

Xem ra Trương Quả tổ tiên là cái tửu quỷ. Nhưng Trương Tiểu Lâm không biết đến là, cái này một hồ lô rượu không riêng gì linh dược ngâm linh tửu, mà lại cái này hồ lô lại có thể là giả một vụn càn rượu!

Còn có một trương da thú, Trương Quả mở ra xem xét, phía trên vẽ lấy một con con lừa nhỏ.

Trương Tiểu Lâm xa xa cảm thấy sống linh khí, bận bịu đi đi tới nhìn một chút, da thú bên trên con lừa rất sống động, lại có một loại lập tức liền muốn cất vó chạy đến đồng dạng.

Con lừa trong miệng có một cái lỗ nhỏ, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện là cái linh thạch rãnh.

Đây là một kiện Linh Bảo!

Theo Thanh Nang đan kinh ghi chép, Pháp bảo chia làm phổ thông Pháp Khí, Pháp bảo, Linh khí, Linh Bảo, Tiên Khí cùng Thần khí mấy loại lớn, mỗi một loại bên trong còn có rất nhiều cửa nhỏ loại, có linh thạch rãnh tuyệt đối là Linh Bảo không thể nghi ngờ.

Linh Bảo đã có thể dùng linh khí khởi động, cũng có thể thả Nhập Linh thạch, dùng thần thức khống chế.

"Nhanh nhỏ máu nhận chủ." Trương Tiểu Lâm vội nói.

"Cái này đồ vật cũng có thể nhận chủ?"

"Đây chính là tốt bảo bối a."

"Cái gì bảo bối?"

"Đây cũng là một kiện phi hành Linh Bảo, có thể mang theo người Đẳng Văn Giá Vực."

Trương Quả lập tức hưng phấn lên, liên tục không ngừng nhỏ máu lên mặt trên, quả nhiên, da thú hút máu về sau, lập tức cùng hắn sinh ra liên hệ, Trương Quả tâm niệm vừa động, một thốt con lừa nhỏ trống rỗng ra hiện tại trong viện, hai chân cũng không chạm đất, mà là cách mặt đất tấc hơn lơ lửng giữa không trung.

Trên lưng lừa hai bên một bên treo lấy một cái túi lớn, Trương Tiểu Lâm thần thức thể mà vào không được.

Chẳng lẽ đây cũng là túi trữ vật?

Trương Quả nghiêng người cười lên con lừa, đột nhiên "Ai u" một tiếng, hai tay che lấy phía dưới ngã xuống dưới.

"Làm sao rồi?" Trương Tiểu Lâm giật mình nói.

"Không có gì, cần đến."

Trương Tiểu Lâm nhìn kỹ, nguyên lai nhóm này con lừa lưng lừa cùng cổ địa phương đặc biệt mỏng, mà lại đột xuất lưng lừa, cười ở phía trên khẳng định không thoải mái.

"Xem ra, người chỉ có thể phản lấy cười."

"Phản lấy cười?" Trương Quả sững sờ nói.

"Đúng, người thử một chút."

Trương Quả một tay nắm lấy lông trên lưng lừa túi, phản trên thân lưng lừa.

Con lừa thành thoi thành thoi trong sân đi lại, Trương Quả thì ngồi tại trên lưng lừa khoa tay múa chân, một hồi lái con lừa bay lên nóc nhà, một hồi lại tại ngân diệp già nam ngọn cây vui đùa âm ỉ, giống như một cái ba tuổi bé con.

Nhìn xem Trương Quả hài lòng đáng vẽ, Trương Tiểu Lâm cũng từ đáy lòng địa cao hứng, người huynh đệ này lần này không cần đến mình quan tâm.

Trương Quả nhưng không nghĩ nhiều như vậy, ngược lại cười tại trên lưng lừa, móc ra cái kia hồ lô lớn, đối miệng uống một ngụm.

Trương Tiểu Lâm vậy mà nhìn đến ngây dại.

Tình cảnh này làm sao như thế quen thuộc? Cái này con lừa nhỏ tựa hồ ở nơi nào gặp qua!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Hồ lô linh tửu

Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm giác được đầu này con lừa khá quen, chợt nhớ tới, kiếp trước nhìn TV Bát Tiên quá hải, không phải có cái Trương quả lão ngược lại cười lừa sao? Chính là cái dạng này, ngược lại cười con lừa, thỉnh thoảng ôm hồ lô rượu nhấp bên trên một ngụm.

Trương Quả, Trương quả lão, thì ra là thế!

Nguyên lai Trương quả lão ngược lại cười lừa là cái này nguyên nhân, hẳn không thể không chạy đến cười, chính cười cần lấy tiểu đệ. Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm thực sự nhịn không được phốc một tiếng, cười ra tiếng.

Trương Tiểu Lâm thần thức bỗng nhiên cảm giác được Vương Vũ trở về, nhân tiện nói: "Quả huynh,, chơi chán sao? Vương Vũ trở về."

Trương Quả mặc dù vẫn chưa thỏa mãn, nghe nói Vương Vũ trở về, cũng chỉ đành khống chế con lừa rơi xuống đất, tâm niệm vừa động, con lừa lập tức biến thành một khối lớn chùng bàn tay thú nhỏ da, hẳn bận bịu gấp gọn lại, để vào trong túi cần khôn.

Uống một ngụm trong hồ lô rượu, thế mà cảm thấy chóng mặt, trong đan điền một trận xao động, linh khí tựa hồ có chút không bị khống chế.

Trương Tiểu Lâm cũng cảm thấy Trương Quả dị thường, hỏi: "Người làm sao rồi?"

"Uống một ngụm rượu, cảm thấy thể nội linh khí có hơi nhiều."

"Cái này là rượu gì? Lợi hại như vậy, chờ sau đó nhất định phải làm cho ta uống một bình."

"Còn một bình, ta liền điếm ấy. Ai u, không được, ta ngồi một hồi." Trương Quả nói xong, trực tiếp ngồi tại ngân diệp già nam dưới cây, tu luyện.

Chợt nghe đại môn một vang, Vương Vũ phong trần mặt mày đáng vẽ, ra hiện tại trước mặt hai người: "Các người, các người trở về rồi? Cái này ba ngày

đi nơi nào?"

"Cái gì? Ba ngày?"

"Người nói chúng ta đi ra ba ngày?"

Trương Tiểu Lâm ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới bọn hắn thế mà trong lòng đất hạ vây lại ba ngày!

"Các người không có bệnh à? Ra ngoài mấy ngày sẽ không biết? Úc, ta biết, các người khẳng định ra ngoài hoa thiên tử địa, cho nên vui đến quên cả trời đất, quên ngày đêm đúng không."

"Người cái dạng này là đi nơi nào?" Trương Tiểu Lâm nhìn về mặt tro bụi Vương Vũ nói.

"Ta năng đi nơi nào? Còn không phải đi tìm các người, ta cơ hồ đi khắp toàn bộ Thủy gia tập, không thấy các người bóng dáng, lại dọc theo thành Trường An phương hướng tìm một đoạn, không ai thấy qua các người, rồi mới trở về, chuẩn bị ngày mai hướng Nam Dương phương hướng tìm nha."

Trương Tiểu Lâm có chút cảm động, cái này nhìn như thật thà hán tử, thế mà như thế nhớ bọn hắn.

Hắn sẽ không hoài nghi Vương Vũ nói lời, từ khi Vương Vũ bị hắn lừa gạt đến Lạc Dương đi mua Bạch Mẫu Đơn, về sau mình biết là Trương Tiểu Lâm muốn mượn hắn hất ra truy binh, hắn mới cho tới Lạc Dương, thành thành thật thật mua một chậu Bạch Mẫu Đơn, dựa theo phân phó đưa đến Tần phủ, không có bất luận cái gì lý do, liền vì một câu, ta đáp ứng người ta!

"Thật sự là vất vả người, tranh thủ thời gian đi tắm, chúng ta ăn tiệc đi."

"Ăn tiệc? Kia là làm gì?" Vương Vũ không hiểu nhìn qua Trương Tiểu Lâm

"Ăn tiệc, liền là đến tốt nhất tiệm cơm, ăn tốt nhất đồ ăn, uống rượu ngon nhất."

"Thật nha, cái này tốt, ta thích, hắc."

Nhìn xem Vương Vũ đi vào tắm rửa, Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm giác được, tựa hồ mình cùng Trương Quả trên thân hai người cũng rất bẩn, từ mộ thất bên trong ra, ở trong bùn đất đi xa như vậy, nhưng nhìn kỹ, thế mà một điểm tro bụi đều không nhìn thấy.

Bỗng nhiên, một trận đột phá khí tức truyền đến.

Trương Tiểu Lâm giật mình, Trương Quả không phải trước mấy ngày vừa đột phá Luyện Khí tầng hai sao? Làm sao uống một ngụm rượu liền đột phá?

Gặp Trương Quả ngay tại vững chắc cảnh giới, Trương Tiểu Lâm không có quá rầy, chỉ chốc lát, Trương Quả liền đứng người lên, treo lên Thái Cực tới.

Hai lần Thái Cực xuống tới, Trương Quả cảnh giới đã vững chắc tại Luyện Khí ba tầng sơ kỳ.

Vừa mới thu công, Trương Quả liền không kịp chờ đợi cỡi xuống trên lưng hồ lô rượu, đưa cho Trương Tiểu Lâm nói: "Tranh thủ thời gian uống một ngụm, đột phá một chút."

Trương Tiểu Lâm cảm kích tiếp nhận hồ lô, vặn ra cái nắp, hướng trong miệng đổ một miệng lớn.

"Lại uống điểm, tu vi của người cao hơn ta, chỉ sợ không đủ."

"Người chỉ có ngàn ấy, ta uống người làm sao bây giờ?"

"Không có việc gì, ta xem chừng rượu này chỉ có thể đột phá một lần, nếu là mỗi lần uống rượu đều đột phá,

Cái kia còn tu luyện cái gì, đều uống rượu."

Trương Tiểu Lâm tưởng tượng cũng đúng, liền lại uống một hớp lớn.

Rượu số độ không cao, cực kỳ thuần hậu, mùi rượu nồng đậm, cửa vào tởm lụa mềm mại, miệng gò má thơm ngát.

Vào bụng về sau, chính là dòng sông lấp biển, toàn bộ thể nội linh khí thế mà đều bắt đầu chuyển động.

Có ý tứ!

Trương Tiểu Lâm bận bịu ngồi vào dưới cây, Thanh Nang Luyện Khí Quyết điên cuồng vận chuyển.

Linh khí đại lượng hút vào, chân nguyên thế mà thật một chút xiu gia tăng.

Cuối cùng, Trương Tiểu Lâm dừng bước tại Luyện Khí sáu tầng đỉnh phong!

Luyện Khí sáu tầng đột phá đến Luyện Khí bảy tầng quả nhiên không phải như vậy dễ dàng. Trương Tiểu Lâm rõ ràng cảm giác được một cái bình cảnh, cho dù có nhiều nhất chân nguyên, cũng không cách nào đột phá bình cảnh này.

Gặp Trương Tiểu Lâm cũng không có đột phá, Trương Quả gấp, lại đưa tới hồ lô rượu, mở cái nắp cho hắn.

Thịnh tình không thể chối từ, Trương Tiểu Lâm mở cái miệng rộng rót mấy ngụm, lập tức ngồi tại ngân diệp già nam phía dưới tu luyện.

Quả nhiên như Trương Quả lời nói, chỉ có lần thứ nhất hiệu quả rõ rệt, lần thứ hai cố nhiên có thể kích phát một chút linh khí, nhưng là thể nội linh khí cùng chân nguyên giống như có lẽ đã quen thuộc loại này linh tửu, không còn giống lần thứ nhất đồng dạng táo động.

Lúc này, Vương Vũ tắm rửa xong ra.

Trương Quả lập tức đưa qua hồ lô nói: "Huynh đệ, đến một ngụm."

Wong Vũ là cái mười phần hào sảng hán tử, tiếp nhận bầu rượu, cũng không khách khí, lộc cộc lộc cộc ực mạnh mấy ngụm lớn, lớn tiếng nói: "Rượu ngon, rượu ngon, ta đã lớn như vậy không uống qua như thế rượu ngon."

Vừa đem hồ lô còn cho Trương Quả, Vương Vũ bỗng nhiên sững sờ, lập tức mừng lớn nói: "Cái này liền có thể chữa trị đan điền."

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả nhìn xem Vương Vũ nhìn nhau cười một tiếng.

Wong Vũ nguyên lai cũng là một cái võ giả, chỉ là bị người đả thương đan điền, không cách nào tu luyện nội khí, thành một tên phế nhân, lần này uống rượu về sau, đan điền thể mà lên phản ứng, Vương Vũ một lần nữa tìm được khi cảm.

Wong Vũ không dám lãng phí rượu này linh khí, lập tức làm đáng, treo lên Thái Cực quyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Vô Lượng kiếm phái

Lai Phúc bị một thanh đáy giếng xông lên kiếm phế đi đan điền, cùng đi ba tên Hoàng cấp võ giả bị một kiếm chém giết, mà cuối cùng chuỗi kiếm này thế mà bay đến bầu trời, đây là thủy phủ đào giếng mười mấy cái dân công rõ như ban ngày sự tình.

Nước gia tộc trưởng cảm thấy buồn bực không thôi, mặc dù chết mấy cá nhân thuộc về ngoài ý muốn, cũng không ai truy cứu, nhưng vườn hoa này lại thành hung địa, ai còn dám ở nơi này?

Còn có mấy cái nghi vấn, Lai Phúc vì cái gì nhất định phải làm sâu sắc chiếc kia giếng cạn?

Luôn luôn trung thực Lai Phúc, làm sao lại hiểu võ công?

Vì cái gì thanh kiếm này chỉ giết hắn từ nơi khác mời tới mấy cái này đại lực sĩ?

Mình trong nhà đến cùng có bí mật gì?

Những vấn đề này còn không có nghĩ minh bạch, Lai Phúc trong nhà người đến, dĩ nhiên không phải chân chính người trong nhà, mà là sư thúc của hắn cùng mấy tên sư đệ.

Cái này người cao gầy vừa vào cửa, nước gia tộc trưởng liền cảm thấy áp lực thực lớn, hai chân rõ ràng run lên, trên đầu mồ hôi lạnh chảy ròng.

"Lai Phúc đâu?" Người cao gầy lạnh lùng nói.

"Chính, ngay tại y quán cứu chữa."

"Các người có thể cứu trị cái gì? Tranh thủ thời gian mang ta đi qua."

Nước gia tộc trưởng kinh sợ mang theo người cao gầy đi vào Thủy gia tập y quán, Lai Phúc tinh thần uể oải, diện không Huyết Sắc, vết thương lại đã

không còn đáng ngại.

"Sư thúc."

"Khiêng đi." Người cao gầy căn bản không nói thêm gì, vung tay lên, hai tên đệ tử lập tức tiến lên, nâng lên Lai Phúc liền đi.

Nước gia tộc trưởng thấy một lần, vội vàng đuổi tới, chuẩn bị cho chút ngân lượng để hắn trở về hảo hảo dưỡng thương, truy tới cửa, nơi nào còn có bóng người?

Một cỗ xe ngựa màu đen bên trên, Lai Phúc dường ở giữa, hắn sư thúc lại ngồi ở một bên, xe ngựa không nhanh không chậm đi về phía nam đi.

"Ai! Đây cũng là người kiếp số a, thế mà phế đi đan điền, người cũng biết Vô Lượng kiếm phái quy củ, còn có cái gì muốn nói sao?"

Lai Phúc toàn thân rung mạnh, run rẩy nói: "Sư thúc cứu ta."

"Vô Lượng kiếm phái từ tổ sư gia sáng lập đến nay, trải qua ngàn năm, người khi nào gặp qua tông môn nuôi qua một tên phế nhân?"

"Sư thúc." Lai Phúc tuyệt vọng nhắm mắt lại.

"Người cứ yên tâm đi thôi, con của người tông môn sẽ chiêu cố tốt."

Xe ngựa tại Phục Ngưu sơn phụ cận ngừng một chút, xử lý tốt Lai Phúc thì thể, tiếp tục đi về phía nam mà đi.

Ẩn môn kỳ thật liền là ẩn thế môn phái, ngoại giới không có người biết ẩn môn ở nơi nào, ẩn môn tựa hồ cũng có một đầu quy củ bất thành văn, không được tham dự thế tục phân tranh.

Lần này sở dĩ bốc lên đại sơ suất chui vào Thủy gia, trên thực tế đã vi phạm với chúng ẩn môn liên hợp quy định. Sự tình là bởi vì Lai Phúc mà lên, cũng bởi vì Lai Phúc cái chết mà kết thúc.

Nguyên lai, Lai Phúc phụng sư mệnh xuống núi mua sắm thường ngày phẩm, trải qua thủy phủ lúc, bỗng nhiên cảm thấy một cỗ khí âm hàn, lấy hắn Huyền cấp sơ kỳ công lực, thế mà gần gần không nổi, ngay cả rừng mình mấy cái.

Trở lại sư môn, Lai Phúc đem việc này nói cho sư phó hư trần, hư trần nghe xong, đoán chừng thủy phủ có thần binh, từ xưa chỉ có thần binh hàn khí bức người, có thể cách tường vây đem một cái Huyền cấp cao thủ làm cho rừng mình, nói rõ cái này thần binh tuyệt không phải vật tầm thường.

Võ giả nói tới thần binh, kỳ thật liền là tu sĩ luyện chế Linh khí, có không ít thất lạc ở dân gian. Những này thần binh tại người bình thường trong tay liền là một khối sắt vụn, tại tu sĩ trong tay có thể nhận chủ phát huy lớn nhất thần thông, mà tại võ giả trong tay, lại là một kiện cực tốt binh khí.

Lai Phúc sư phó hư trần lập tức đem việc này thông báo cho tông chủ, Vô Lượng kiếm phái liền thông qua thế tục quan hệ, đem Lai Phúc an bài vào thủy phủ, cái này ngàn năm liền là mấy năm, thế mà không có chút nào phát hiện, chỉ là ngẫu nhiên tại hậu hoa viên đụng phải cỗ này khí âm hàn.

Vô Lượng kiếm phái lúc đầu đã chuẩn bị từ bỏ chuyện này, nhưng Lai Phúc sư thúc hư thanh bỗng nhiên đạt được một kiện bảo vật, là một con la bàn, cái này cái la bàn không hề giống tầm thường la bàn đồng dạng chỉ vào Bắc Phương, mà là đối những cái kia đặc thù khí tức tương đối mẫn cảm.

Bọn hắn thí nghiệm một chút, đem Vô Lượng kiếm phái bảo vật trấn phái, Vô Lượng kiếm cùng chúng đệ tử hơn mười đặt kiếm ở khác biệt địa phương, la bàn luôn luôn tại trước tiên chỉ hướng Vô Lượng kiếm phương vị.

Hư thanh đạt được bảo vật này,

Hưng phần dị thường, liền nói cho sư huynh hư trần, hư trần liền tương Lai Phúc sự tình nói cho hư thanh, cái này liền có Lai Phúc ban đêm cảm la bàn khắp nơi tầm bảo một màn kia.

Đáng tiếc hỗn độn Âm Châu chính là Thượng Cổ dị bảo, cũng không phải là loại này phổ thông ẩn môn có khả năng mơ ước, cuối cùng rơi vào cái lấy giò trúc mà mức nước công dã tràng, bạch chết vô ích bốn cái đệ tử.

Xe ngựa tại Phục Ngưu sơn một chỗ vách đá bên cạnh dừng lại, hư thanh sau khi xuống xe cũng không biết ở nơi nào bỗng nhúc nhích, toàn bộ xe ngựa thế mà biến mất không thấy.

Đây chính là ẩn môn chỗ bí ẩn, có lẽ ẩn môn ngay tại trước mắt của người, người lại không cách nào cảm giác được.

Vô Lượng kiếm phái bởi vì Vô Lượng kiếm mà gọi tên, sáng lập tại thời kỳ Xuân Thu, tổ sư là một vị có đại thần thông đại khí vận võ giả, ngẫu nhiên đạt được một cái tu sĩ chỉ điểm, tập được Vô Thượng Công Pháp.

Chỗ này kết giới vốn là tên tu sĩ kia bế quan lúc chỗ bố trí, tu sĩ đạo chơi về sau lại cũng chưa có trở về, võ giả liền ở đây khai tông lập phái, xây xong Vô Lượng kiếm phái.

Lão tổ qua đời về sau, Vô Lượng kiếm phái đệ tử bảo thủ không chịu thay đổi, đời đời truyền lại, thực lực lại nhất đại không bằng nhất đại, mất thấy bất lực cùng cái khác ẩn môn chống lại, chương môn Hư Nguyên liền bắt đầu âm thầm hướng thế tục trải qua chân, tại thành Trường An chung quanh địa khu

đã bỏ cục nhiều năm, ngũ đại thể gia cơ hồ đều có bọn hán người. Đương nhiên, đây chẳng qua là một chút thể tục đệ tử, bọn hán thậm chí ngay cả Vô Lượng kiếm phái ở nơi nào đều không biết.

Hư thanh trở lại tông môn, trước Hương sư huynh xin lỗi, tại kỷ cang báo cáo lần này sự kiện từ đầu đến cuối.

Hư trần nghe nói hư thanh tự mình xử lý Lai Phúc, thần sắc không khỏi trì trệ, con mắt lộ ra một tia hận ý.

"Người nói cái gì? Một thanh kiếm đột nhiên từ trong giếng bay ra, giết ta phải ba tên Hoàng cấp đệ tử? Còn phế đi một cái Huyền cấp đệ tử? Người biết người đang nói cái gì sao?" Chương môn hư Nguyên Nhất nghe giận dữ nói.

"Hư thanh lời ấy câu câu là thật, Lai Phúc sư đệ cũng chính miệng xác nhận chuyện này, thủy phủ hơn mười người Quân tận mắt nhìn thấy việc này." Hư thanh khẳng định nói.

"Ngu xuẩn, thật quá ngu xuẩn, các người những năm này thật sự là bạch tu luyện, thật không biết người Địa cấp tu vi làm sao luyện ra được, đây là chương nhãn pháp, biết không? Khăng định là có người nhanh chân đến trước, đoạt được bảo vật, sau đó lấy cực nhanh thân pháp, giết người mà đi."

Hư thanh trừng to mắt, chẳng lẽ có loại công phu này?

"Đây không phải cái gì công phu thật, người đừng sợ, đây chỉ là Giang Hồ Trung Nhân thường dùng mảnh khoé, gọi chương nhãn pháp, ếch ngồi đáy giếng, là một chút bàng môn tà đạo đồ vật, người lần này mang theo nhiều người một chút, nhất định phải điều tra rõ việc này, đoạt lại thần binh."

"Cần tuân chương môn pháp chỉ." Hư thanh phiền muộn đến cực điểm, đành phải khom người cáo lui.

Nghỉ ngơi một đêm, hư thanh lần nữa dẫn đầu một nhóm Huyền cấp đệ tử, lặng yên rời đi Vô Lượng kiếm phái, lần này nhất định phải cho tông môn một cái công đạo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Thứ 1 thầy tướng

Trương Tiểu Lâm gặp Vương Vũ uống Trương Quả rượu về sau, đi lại lão đảo, toàn thân Phi Hồng, lại toàn tâm toàn ý bắt đầu luyện Thái Cực quyền, trong lòng cũng là hết sức ngạc nhiên.

Wang Vũ đan điền hoàn toàn vỡ tan, căn vốn không pháp chứa đựng nội khí, Trương Quả rượu tốt nhất, tổng không về phần Phá Toái đan điền còn có thể chữa trị a?

Lúc này Vương Vũ, đã hoàn toàn quên đi chuyện ăn cơm, một lần lại một lần không ngừng, đan điền mặc dù có khí cảm, sinh ra nội khí lại không cách nào chứa đựng, chỉ có thể ở trong kinh mạch lưu động, rửa sạch kinh mạch cùng nội tạng, cường hóa làn da xương cốt cơ bắp.

"Chúng ta trước đi ăn cơm đi? Hán tựa hồ tại lĩnh ngộ một loại công pháp." Trương Quả nhìn thoáng qua Vương Vũ, như có chút suy nghĩ nói.

"Cũng tốt, không biết gia hỏa này muốn luyện tới khi nào, bất quá đây chính là Thái Cực quyền nha? Còn có thể có cái gì công pháp lĩnh ngộ."

"Ta phát hiện người cái này quá quyền pháp, nhưng không đơn giản, hán cũng không ở chỗ khắc địch chế thắng, mà là thông qua quyền pháp đạt tới khơi thông kinh mạch, phù hợp khí huyết công hiệu. Bản đến thiên địa linh khí tiến vào thể nội, cần một cái luyện hóa quá trình, tiến vào thể nội về sau, cùng nhân thể bên trong khí huyết chân nguyên tổng có một ít không hợp nhau, có thể thông qua bộ quyền pháp này, chính dễ dàng hòa làm một thể, đạt tới vững chắc cánh giới, đề cao tu luyện hiệu quả mục đích."

"Thái Cực quyền, Thái Cực Âm Dương, tương sinh tương khắc, vốn chính là đề thể nội âm dương hòa hợp nha."

Hai người một bên trò chuyện, một bên đi ra viện tử, Vương Vũ không hề hay biết, còn tại từng lần một cang không ngừng luyện, toàn thân làn da đã từ đỏ nhạt đến đỏ bùng, hiện tại đã là màu đỏ tím.

Trương Quả lĩnh tửu không riêng gì tăng lên tu Sĩ Võ giả cảnh giới, đối với Vương Vũ loại tình huống này, đan điền Phá Toái, thể mà thông qua Thái Cực quyền tác dụng, nâng cốc cường hóa tác dụng theo kinh mạch đều đều phân bố đến toàn thân trong tổ chức.

Lúc đầu ngộ tính cực cao Vương Vũ, thể mà mò tới Luyện Thể cánh cửa.

Khó vì không có Luyện Thể công pháp, Thái Cực quyền chỉ có thể thông qua kinh mạch toàn thân mở rộng, co vào, đem được tính cùng linh khí thấm thấu đến cơ thể các cái tổ chức.

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả lúc này đã tại khách sạn trong đại sảnh ăn như gió cuốn, Trương Quả móc ra hồ lô, không có người tới một chén rượu lớn, không khỏi ngây ngẩn cả người, si ngốc nhìn qua cái hồ lô này.

Trương Tiểu Lâm tựa hồ cũng ý thức được, cái hồ lô này mới lớn cỡ bàn tay, làm sao có thể đồ ra nhiều rượu như vậy đến?

Hai người đựng một cái, uống một hơi cạn sạch, Trương Quả theo bản năng lại đến hai bát lớn, sau đó, đem lỗ tai xích lại gần hồ lô rung mấy lần, bên trong thể mà không có một điểm tiếng nước chảy âm thanh, tựa hồ hồ lô đã trống không, nhưng chỉ cần khẽ đảo, lại là hai bát lớn.

Hai người chính tụ cùng một chỗ nhìn chăm chăm cái này kỳ quái hồ lô, chợt nghe hô to một tiếng: "Rượu ngon, rượu ngon."

Trương Tiểu Lâm ngẩng đầu một cái, đã thấy một cái râu tóc trắng bạch lão đạo, trong tay chống một thanh cờ trắng, trên đó viết "Xem tướng đoán mệnh".

"Hai vị tiểu Đại Lang, làm phiền, lão phu từ ngàn dặm bên ngoài bỗng nhiên nghe được mùi rượu, đặc địa chạy đến, có thể hay không lấy một chén rượu uống, lão phu có thể miễn phí vì hai vị đoán một quẻ, như thế nào?"

Trương Tiểu Lâm mở mắt xem xét, phát hiện lão đạo này có chút quỷ dị, nhìn qua trên thân cũng không có sóng linh khí, tựa hồ không phải cái tu đạo người, nhưng trong lúc vô hình lộ ra một cổ nhìn không thấu quỷ dị.

"Lão trượng cho mời." Trương Tiểu Lâm đứng người lên làm một cái tư thế xin mời.

Lão đạo lại không lên tiếng, bung lên rượu trên bàn, lộc cộc lộc cộc liền uống vào, uống xong về sau, nhắm mắt lại một bộ mười phần say mê bộ dáng.

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả cũng không có quấy rầy hắn, biết lần thứ nhất uống rượu này, thân thể có một ít phản ứng.

Lúc này, tiểu nhị đem đồ ăn đều lên đủ, Trương Tiểu Lâm nói: "Thêm một bộ bát đĩa đi."

Điểm tiểu nhị kỳ quái nhìn xem Trương Tiểu Lâm, ngược lại là không nói gì, thêm một bộ bát đĩa.

Thật lâu, tóc trắng lão đạo lúc này mới mở to mắt, ha ha cười nói: "Thật sự là rượu ngon, bản đạo đã không biết nhiều ít năm không uống qua rượu ngon như vậy, nếu như đoán không sai, đây cũng là Trương chân nhân Hầu Nhi tử, lần trước uống thời điểm, đã hơn 900 năm trước."

Trương Quả kinh hãi, cái này lão đầu lời nói Trương chân nhân, chẳng lẽ là một thất bên trong tiên tổ sao? Bận bịu ôm quyền nói: "Xin hỏi lão trượng tôn tính đại danh."

"

"Ha ha, bản đạo Viên Thủ Thành."

"Viên chân nhân mời ngồi, cùng một chỗ dùng bữa đi."

"Bản đạo cũng không phải cái gì chân nhân, liền là một cái thầy tướng mà thôi, ăn cơm liền miễn đi, cho hai vị đoán một quẻ."

Viên Thủ Thành nhìn chăm chăm Trương Quả, trong miệng nói lảm bảm, bỗng nhiên, một mực mai rùa rút xuống, Viên Thủ Thành ha ha cười nói: "Tốt, quả nhiên là Trương chân nhân hậu nhân, nhớ kỹ, người đại cơ duyên sắp đến, nếu như đụng phải chống quải trượng lão đạo nhân, nhớ kỹ, là cái thiết quải trượng, quải trượng bên trên cũng buộc lên như thế một cái hồ lô rượu, so người lớn hơn một chút, đó chính là người sư phó."

Trương Quả lại là giật mình, chống thiết quải đạo nhân, hắn mơ tới qua nhiều lần, một mực không hiểu, không nghĩ tới lại là mình cái kia trong cõi u minh sư phó.

"Không biết hắn hiện tại nơi nào?"

"Ha ha, người không cần phải gấp gáp, đến thời cơ thích hợp, tự nhiên sẽ gặp nhau."

Nói xong, có nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, kỳ quái nói: "Ai nha, người hẳn là liền là tiểu đồ nói tới Trương Tiểu thần y?"

"Không biết lệnh đồ là ai?"

"Ha ha, ta kia bắt tranh khí đồ nhi gọi Viên Thiên Cương, hẳn không phải cùng người gọi nhau huynh đệ sao?"

"Nguyên lai là Viên thần tiên sư phó, Trương Tiểu Lâm gặp qua lão bá." Trương Tiểu Lâm nghe xong, vội vàng ôm quyền nói.

Viên Thủ Thành nhìn kỹ một chút Trương Tiểu Lâm, lắc đầu, miệng nói: "Kỳ quái, kỳ quái. Bản đạo đi trước một bước."

Nói xong thân hình thoát một cái, thể mà không thấy, chỉ để lại khối kia mai rùa còn ở trên bàn bên trên. Viên Thủ Thành thanh âm nhưng từ rất xa xa địa phương truyền tới:

Tu thành kim xương luyện Quy chân, động khóa di tung bắt kẻ xuân.

Cỏ đại khắp theo thanh linh tú, nhàn hoa trường đối Bạch Vân mới.

Phong dao thúy tiêu gỗ hàn ngọc, nước kích đan sa đi làm vậy.

Tất nhiên là thần tiên hay thay đổi đi, chịu dạy tung tích che đây hồng trần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: 5 đi diễn sinh trận

"Lão trượng, người đồ vật." Trương Tiểu Lâm quát to một tiếng cảm mai rùa đuổi theo, ngoài cửa nơi nào còn có bóng người?

Đây là cái gì đồ vật nha?

Trương Tiểu Lâm lúc này mới đánh giá cẩn thận cái này mai rùa, nhìn qua chỉ là một cái bình thường xác rùa đen, trong trong ngoài ngoài bóng loáng tỏa sáng, đại khái là lão đạo mỗi ngày trên tay thường thức nguyên nhân đi.

Chẳng lẽ cái này đồ vật còn có huyền cơ gì?

Trương Tiểu Lâm dùng thần thức quét qua, đầu một trận nhói nhói, kém chút choáng đi qua!

Vật này bất phàm!

Trương Tiểu Lâm không tiếp tục đi nghiên cứu mai rùa, đã thần thức nhìn không thấu, nghiên cứu cũng vô dụng, tiện tay đem hất ném vào Tu Di giới, tiếp tục cùng Trương Quả uống rượu dùng bữa.

Ngay tại cao hứng, Vương Vũ vội vã đi đến: "Hai người các ngươi làm sao không đợi ta nha? Chuẩn bị ăn một mình đâu?"

Trương Tiểu Lâm cười một tiếng: "Nào có hai cá nhân ăn một mình?"

Wang Vũ nhìn thấy trên mặt bàn vừa vặn trống không một bộ bát đĩa, tưởng rằng chuẩn bị cho hắn, ngồi xuống lâu bầu nói: "Coi như có chút lương tâm."

Trương Tiểu Lâm nhìn lướt qua Vương Vũ, đan điền vẫn là cái dạng kia, nhưng cả cá nhân tinh thần diện mạo thay đổi hoàn toàn, mặt mày ở giữa, có một cỗ kiên nghị tự tin, trong lúc phát tay, lại có một cỗ khí thế.

Wang Vũ không có cùng bọn hắn nói mò, nắm lên một cây đùi dê liền gặm.

"Ngươi trông thấy sao? Vương Vũ khác biệt rồi?" Trương Quả cũng nhìn chằm chằm Vương Vũ nói: "Hắn quần áo giống như biến ngắn."

Trương Tiểu Lâm lúc này mới chú ý tới, Vương Vũ thân thể phát sinh biến hóa cực lớn, người cũng cao mấy tấc, lộ ở bên ngoài cánh tay, rõ ràng biến lớn.

"Đây là tình huống như thế nào?" Trương Tiểu Lâm con mắt một trống nói.

"Có vẻ như luyện một loại Luyện Thể công pháp."

"Luyện Thể? Đúng thế, hắn đan điền thụ thương, không cách nào ngưng tụ Nội lực, Luyện Thể là nhất tốt biện pháp, ta trước kia làm sao không nghĩ tới đâu?"

"Luyện Thể công pháp mười phần hiểm thấy, nghe nói Thiếu Lâm tự 72 loại công pháp bên trong, Luyện Thể công pháp cũng vền vẹn một cái Thiết Bó Sam, còn tàn khuyết không đầy đủ."

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả tới rất lâu, đã ăn no rồi, gặp Vương Vũ ăn đến chính hương, Trương Tiểu Lâm liền đứng lên nói: "Huynh đệ, chúng ta đi trước, người từ từ ăn."

"Ừm, ừm." Vương Vũ miệng đầy thịt dê, nhẹ gật đầu.

"Bây giờ đi về sao?" Trương Quả nhìn thoáng qua phía ngoài nói.

"Chúng ta đi lợi thủy phủ đi, thộc kia bao lớn một cái cái sọt, cũng không biết bọn hán khắc phục hậu quả ra sao."

"Cũng tốt, vừa vặn đi đem cái kia Ngũ Hành phong thủy đại trận đổi một chút, nếu không đổi bên trong người ở rất bất lợi nha?"

"Người còn có ngón này?"

"Có biết một hai mà thôi."

Hai người tới thủy phủ, đại môn vẫn như cũ đóng chặt, Trương Tiểu Lâm tiến lên gõ cửa một cái, thật lâu mới có người tới, vừa thấy là Trương Tiểu Lâm, bện bện dẫn hán đi vào, lần trước vào cửa lúc, Thủy Lâm tỉnh cho mấy hạt bạc vụn, cho nên mà đối với bọn hán ấn tượng rất sâu.

Nước toàn chính sút đầu mẻ trán, một cá nhân trong đại sảnh đi tới đi lui, than thở, gặp gia phó mang theo hai cái thiếu niên tiến đến, khoát tay áo nói: "Tầm tã các nàng đi Tần Lĩnh thư viện, các người đi nơi đó chơi đi."

"Bá phụ, chúng ta hôm nay không phải tìm đến tầm tã các nàng."

"Không biết có gì muốn làm, hán xá hôm nay có việc, sợ không phải đãi khách ngày, mong rằng hai vị thứ lỗi."

"Bá phụ, mấy ngày trước đến quý phủ, gặp trong hậu hoa viên Âm Sát chi khí rất đậm, bên trong phong thủy bố cục rất có vấn đề, chỉ sợ có điềm dữ a, hôm nay đặc địa cùng Trương công tử cùng một chỗ đến đây, nhìn nhưng có phương pháp phá giải."

"Ai, chậm, đã xảy ra chuyện."

Trương Tiểu Lâm mặc dù biết đã xảy ra chuyện gì, vẫn kiên nhẫn nghe xong nước toàn giảng toàn bộ chuyện đã xảy ra.

Trương Quả nói: "Tộc trưởng, có thể hay không mang tại hạ đi hậu hoa viên nhìn xem."

"Tốt lắm, hai vị mời."

Trương Quả lại một lần nữa cảm nhận được cái này bày trận chi người thủ đoạn, Ngũ Hành Phong thủy trận, tiện tay bố trí, mỗi một cái trận môn, đều vừa đúng.

Nước toàn gặp Trương Quả nhìn đông ngó tây, liền hỏi: "Có vấn đề sao?"

"Tộc trưởng,

Vấn đề rất lớn nha, nơi này hoa mai, đình nghỉ mát, giếng nước, đại môn, cột cờ, vừa vặn góp thành Ngũ Hành phong thủy chi trận, lúc đầu có thể là vì trấn áp giếng này bên trong âm vật, thế nhưng là hiện tại xem ra, trong giếng một mảnh tường hòa, cũng đã không có cái gì âm vật, trận này nên thích hợp biến báo mới là."

"Người nói nơi này có âm vật, còn có trận pháp?" Nước toàn quá sợ hãi nói.

"Có không có âm vật, tộc trưởng hán là biết, cũng không cần ta nói nhiều, cái này âm vật cực kỳ lợi hại, mặc dù bị trấn áp, nhưng vẫn là có âm khí tràn ra, ở ở phụ cận đây thân thể người đều sẽ có vấn đề."

"Có vấn đề gì?" Nước toàn nghe xong, hơi có vẻ không nhanh nói.

"Âm khí trọng, ở tại nơi đây nhiều người nửa khuyết thiếu dương cương chi khí, nam hài rất khó trưởng thành, nam tử trưởng thành đêm dương khí không vượng."

Nước toàn nghe xong, không khỏi thần phục không thôi, Thủy gia từ khi chuyển vào nơi này về sau, nam đinh càng ngày càng ít, người trong gia tộc có sinh bé trai, phần lớn không đến hai tuổi liền chết yểu, mà mình, ba mươi mấy tuổi bắt đầu, liền đối với trong phòng sự tình không có bất cứ hứng thú gì, cho đến tận này, cũng chỉ có nước tầm tã một cái, bởi vậy coi là trên lòng bàn tay mình châu.

"Muốn như thế nào phá giải? Vẫn là phải dọn nhà?"

"Bây giờ âm vật đã trừ, chỉ cần làm sơ biến hóa là đủ."

"Còn xin công tử thi pháp." Nước toàn nghe Trương Quả chi ngôn, không thể không tin phục, bện bện thi cái lễ nói.

"Tộc lớn lên người, cái này miệng giếng cạn đã không có nước, vì cái gì không đem hấn điền?"

"Giếng này ta Thủy gia chuyển đến thời điểm liền đã có, lúc đầu cũng chuẩn bị lấp đầy, nhưng có người nói nơi đây không nên động thổ, bởi vậy không nhắc lại qua."

"Đã không nên động thổ, vì sao lại như thế đại động tay chân, sâu hơn hơn mười trượng."

"Việc này đều tại ta tin vào quân gia chi ngôn, ai, không nói."

"Nơi này giếng cạn không có nước, không thể hàm mộc, toàn bộ vườn hoa sinh cơ mờ nhạt, nhất định phải làm một phen điều chỉnh, cải thành Ngũ Hành diên sinh trận, mới có thể cải thiện thủy phủ hiện trạng."

Nước toàn đổi với âm dương thuyết pháp, cũng rất tán đồng, liền theo Trương Quả chi ngôn, làm một phen đại cải biến.

Trương Quả cơ bản lấy thủy phủ nguồn nước là trận nhãn, vườn hoa cỏ cây tập trung vào Đông Phương, nước toàn theo lời đem tường vây sửa một chút, thấp vài thước, húc nhật đông thẳng thời điểm, dương quang phổ chiếu, Đông Phương mộc khí bao trùm toàn bộ thủy phủ, mà Nam Phương phá hủy một chút giả sơn, dời vài cọng đại thụ, khiến cho toàn bộ thủy phủ lập tức sáng rõ rất nhiều.

Sửa đổi về sau, nước toàn cảm thấy thủy phủ không giống lấy trước như vậy âm lãnh, cả cá nhân dễ chịu rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Nguyên Tiêu hội đèn lồng

Nước tầm tã xác thực không ở nhà, trong nhà ra cái này bao lớn sự tình, nước tầm tã tại phụ thân an bài xuống, mang lên những cái kia dán tốt đèn lồng, rời đi Thủy gia, tạm thời ở đến Triệu gia đi.

Triệu gia là ngoại lai hộ, Tản Linh thư viện viện trưởng Triệu đến Tsuru nữ nhi Triệu yển Phi là nước tầm tã bạn thân, từ nhỏ ở cùng một chỗ vui đùa ẩm ỉ chơi đùa, đi Triệu gia nước toàn cũng yên tâm.

Tản Linh thư viện tọa lạc tại Thủy gia tập mặt phía nam, đông lâm bá sông, dựa vào núi, ở cạnh sông, rất là xinh đẹp nho nhã.

Triệu gia liền ở tại trong thư viện, nước tầm tã cùng Triệu yển Phi chúng nữ một tiến vào thư viện, lập tức bận rộn mở, mặc dù chỉ là một lần cỡ nhỏ thi hội, thế nhưng hội tụ thành Trường An đến Nam Dương, Lạc Dương một vùng tài tử tài nữ, tên là hội đèn lồng, kì thực cũng vì trạch nam trạch nữ nhóm cung cấp một cái cùng loại với giao hữu cơ hội, cho nên một năm so một năm náo nhiệt, tham dự người cũng càng ngày càng nhiều.

Bỏ ra mấy ngày thời gian xử lý xong thủy phủ phong thủy bố cục, đã đến tết nguyên tiêu.

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả nhìn thấy rực rỡ hấn lên sinh khí dạt dào thủy phủ, cũng từ đáy lòng cao hứng.

Nước toàn vì cảm tạ Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả, đặc địa chuẩn bị một bàn phong phú thịt rượu, nhìn thấy nước toàn từ hầm dời ra ngoài rượu trái cây, Trương Tiểu Lâm liền nhủ mày, Trương Quả cười ha ha nói: "Tộc trưởng, hôm nay liền uống rượu của ta đi."

Nói xong, để lộ hồ lô, mỗi người rót một chén.

Nước toàn uống một chén rượu về sau, bắt đầu cảm giác cùng Vương Vũ không kém bao nhiêu, toàn thân đỏ bừng, có chút chóng mặt, chờ đến Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả bọn hấn trở về, lập tức cảm thấy không thích hợp, đã nhiều năm không có cảm giác mệnh căn tử, thế mà ngo ngoe muốn động, trở nên cực không đứng yên. Nước toàn lập tức đại hỉ, vội vàng đến tiểu thiếp trong phòng phát tiết một phen, còn cảm thấy vẫn chưa thỏa mãn, một đêm thế mà liên tục tiến vào ba cái phu nhân gian phòng, lúc này mới đem toàn thân dương khí tiêu hao sạch sẽ.

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả về nhà về sau, vẫn tại ngân điệp giả nam dưới cây ngồi xuống tu luyện.

Đợi cho Đông Phương trắng bạch, Trương Tiểu Lâm mới vừa từ trong trạng thái tu luyện tỉnh lại, đã nghe có người gõ cửa, mở ra xem, lại là Thủy Lam tỉnh, không khỏi buồn bực nói: "Người cái thằng này, còn có để hay không cho người đi ngủ nha?"

"Tiểu lâm nha, người nên sẽ không quên hôm nay là ngày gì a?"

"Hôm nay không phải tết nguyên tiêu sao?"

"Nhớ kỹ liền tốt, nhớ kỹ liền tốt, kia chúng ta hiện tại liền đi đi thôi?"

"Đi? Đi đâu bên trong đi?"

"Đi Tần Lĩnh thư viện tham gia Nguyên Tiêu hội đèn lồng nha?"

"Nước thiếu, ta bảo người nước đại gia được không? Hiện tại trời còn chưa sáng, người gấp cái gì? Đợi chút nữa trời sáng rồi, chúng ta đi trước ăn điểm tâm, không vội, biết không?"

Thủy Lam tỉnh những ngày này cơ hồ là nắm chặt lấy ngón tay tới, mở mắt nhắm mắt đều là nước tầm tã cái bóng, cơ hồ đến ăn không biết ngon trình độ.

Được không dễ dàng nhìn đến mặt trời lên cao, Trương Tiểu Lâm lúc này mới chậm rãi từ trong viện ra, Thủy Lam tỉnh sớm đã ở trên xe ngựa xin đợi đã lâu.

Thủy gia tập không lớn, phương viên mới trong vòng hơn mười dặm, Tần Lĩnh thư viện tại bá bờ sông, dọc theo đê rất nhanh liền đến, cổng sớm đã có không ít xe ngựa, Thủy Lam tỉnh xem xét, buồn bực nói: "Người nhìn, người xem chúng ta đến muộn a?"

Trương Tiểu Lâm cười khổ nói: "Nước thiếu, hội đèn lồng bình thường là ban đêm a, những người này đều là phương xa chạy tới, biết không?"

Tần Lĩnh thư viện mặc dù là một cái địa phương học viện, nhưng cũng không phải bình thường người có thể tùy tiện vào đi, nhất là giống mỗi năm một lần Nguyên Tiêu hội đèn lồng, càng là kiểm tra rất nghiêm, Trương Tiểu Lâm cùng Thủy Lam tỉnh vừa tới cổng, liền bị ngăn cản: "Chậm đã, xin lấy ra tiền văn kiện."

Thủy Lam tỉnh thấy một lần, lập tức mộng, bận bịu nhìn qua Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm tiến lên phía trước nói: "Chúng ta là thụ nước tầm tã Thủy cô nương mời tới tham gia Nguyên Tiêu hội đèn lồng, còn xin thông báo một tiếng."

Người gác cổng gặp Trương Tiểu Lâm mặc dù mặc phổ thông, cũng là hào hoa phong nhã, có một cổ dáng vẻ thư sinh, liền gật đầu nói: "Người chờ một chút, tên gọi là gì?"

"Trương Tiểu Lâm."

Đang sau lần lượt tới không ít người, gặp Trương Tiểu Lâm cùng Thủy Lam tỉnh ngăn tại cổng, liền có người kêu lên: "Đứng qua một bên,

Tiền văn kiện đều không có, nghĩ trà trộn vào đi, khả năng sao?"

"Đứng nha, không có tiền văn kiện, chớ cản đường nha."

Lúc này một cỗ mới tinh xe ngựa một mực chạy đến cửa chính mới dừng lại, một cái áo mũ chỉnh tề thiếu niên từ trên xe bước xuống, đám người vừa mới còn tại tranh cãi muốn Trương Tiểu Lâm nhường đường, đây là vậy mà đồng loạt cho vị này người thiếu niên tránh ra.

"Vương thiếu cũng đến đây."

"Đứng nha, năm nay hội đèn lồng nhưng náo nhiệt, ngay cả Vương thiếu đều từ Nam Dương chạy đến."

"Vương thiếu tốt!" Có người vội vàng tiến lên chào, Vương thiếu cũng không đáp lễ, chỉ là khẽ vuốt cằm.

"Vương thiếu là ai vậy?" Thủy Lam tỉnh thấp giọng hỏi Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm làm sao về biết? Liền lắc đầu.

Bên cạnh có người thấp giọng nói cho Thủy Lam tỉnh nói: "Vương thiếu chính là ngũ đại thế gia một trong, Nam Dương Vương gia đại thiếu, Vương gia cũng không chỉ là trong triều có người, mà lại nha, gia tài bạc triệu phú khả địch quốc nha."

Ngay tại đám người nhao nhao nghị luận thời khắc, chợt nghe có người nói: "Thủy tiểu thư ra, trời ạ, đây chính là nước tầm tã nha, nàng vậy mà tự mình tới nghênh đón Vương thiếu."

Vương thiếu lúc này cũng đắc ý không thôi, bước lên phía trước ôm quyền nói: "Thủy cô nương."

Nước tầm tã nhẹ giọng nói một câu: "Ừm, người đã đến." Liền trực tiếp vượt qua Vương thiếu, đi vào Trương Tiểu Lâm bên người, giòn tan mà nói: "Trương công tử, Thủy công tử, các người sớm như vậy, mau mời vào đi."

Trương Tiểu Lâm gật đầu nói: "Làm phiền tiểu thư tự mình ra, cảm kích đã đến."

"Cái này cũng trách ta, không có cho người tiền văn kiện, để các người đợi lâu."

Đám người gặp nước tầm tã đối nhiều người như vậy thế mà như không có gì, lại cùng Trương Tiểu Lâm vừa đi vừa nói, đi vào chung, không khỏi mở

rộng tầm mắt, ai cũng không biết cái này mặc thời niên thiếu thần thánh phương nào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Cao Sơn Lưu Thủy

Vương thiếu gặp nước tầm tã chỉ lo cùng Trương Tiểu Lâm Thủy Lam tình nói chuyện, trong mắt không khỏi lộ ra một cổ oán hận chi sắc.

Hội đèn lồng xác thực còn muốn ban đêm mới cử hành, ban ngày, làm chủ nhà Triệu Yến Phi ngược lại là chuẩn bị không ít hoạt động, buổi sáng chỉ là đơn giản tiếp đãi, tham gia hội đèn lồng người biết nhau.

Trương Tiểu Lâm chỉ nhận biết Thủy Lam tình cùng nước tầm tã, Thủy Lam tình lại là một cái như quen thuộc, vào cửa chưa tới một canh giờ, cơ hồ tất cả mọi người biết hẳn là Thủy gia tập thương hội Thiếu chủ.

Nước tầm tã làm Hồng Diệp thi xã người cảm đầu, tự nhiên loay hoay quên cả trời đất, cũng không rảnh bận tâm Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm gặp trong lúc rảnh rỗi, liền dọc theo trường đình một đường Hướng Hà vừa đi đi, thật đúng là đừng nói, cái này Tàn Linh thư viện lúc ấy tuyên chỉ người tuyệt đối là cái thiên tài, toàn bộ thư viện cơ hồ có ba mặt bị nước bao quanh, tựa hồ là một nửa đảo, con dê dương liễu lưu luyến, đình đài góc lầu ẩn hiện, bá sông chi thủy thanh tịnh thấy đáy, phong cảnh tú lệ đến cực hạn.

Boi một vòng, đã là giữa trưa, Tàn Linh thư viện chuẩn bị phong phú cơm trưa, đợi cho nước tầm tã tại bờ sông tìm tới Trương Tiểu Lâm lúc, đám người đã hết đều ngồi vào vị trí, hai người tiến vào rộng lớn đại sảnh, lập tức trở thành vạn chúng chú mục tiêu điểm.

Nước tầm tã gặp mọi người ánh mắt lấp lóe, lập tức hai má Phi Hồng.

Trương Tiểu Lâm trực giác đến toàn thân lạnh suru suru, lập tức thành đại chúng địch nhân, nếu như ánh mắt có thể giết người, hẳn đoán chừng đã bị giết vô số lần.

Đám người Quân đã vào chỗ, Tàn Linh thư viện viện trưởng Triệu đến Tsuru bung chén rượu đứng lên: "Các vị Đại Đường tài tử tài nữ nhóm, lại đến Nguyên Tiêu ngày hội, cảm tạ mọi người tham gia chúng ta Tàn Linh thư viện cùng Hồng Diệp nữ tử thi xã cộng đồng tổ chức Nguyên Tiêu hội đèn lồng.

Thiên gia xuân bắt dạ, vạn dặm nguyệt ngay cả tiêu.

Mỗi năm một lần Nguyên Tiêu đồ đèn thi hội, cho đến tận này, đã thành công cử hành hơn mười năm, một năm càng so một năm náo nhiệt, bao năm qua thi hội, Quân hiện lên không ít thanh niên tài俊, viết xuống không ít thi từ ca phú.

Năm nay, chúng ta nghênh đón hơn một trăm tên tài tử tài nữ, lại một lần đột phá bao năm qua chỉ ghi chép, ta đại biểu Tàn Linh thư viện cùng Hồng Diệp thi xã, kính mọi người một chén."

Triệu đến Tsuru dài dòng một trận về sau, đại sảnh liền náo nhiệt lên, ăn uống linh đình, tương hồ bắt chuyện.

Trương Tiểu Lâm sớm đã đói bụng, phẩm một ngụm rượu, kém chút phun ra, cùng Trương Quả trong hồ lô Hầu Nhi tửu so sánh, đơn giản cách biệt một trời, uống cảm giác căn bản không phải mùi rượu.

Cũng may những này đồ nướng dê sắp xếp, tay bắt đùi dê mùi vị không tệ, Trương Tiểu Lâm cũng không khách khí, đưa tay liền mò một con dê chân, miệng lớn cắn xé.

Đám người rượu chưa qua ba tuần, rất ít ăn món ăn, Trương Tiểu Lâm tướng ăn, lập tức trêu đến đoàn người cười ha ha.

"Đến cùng là cái thổ lão mạo, cũng không biết Trương quân coi trọng hẳn cái nào một điểm."

"Cùng loại người này cùng một chỗ, quả thực là có nhục nhả nhận."

Đám người lú rú nghị luận, Trương Tiểu Lâm không hề hay biết, buổi sáng tại bờ sông đi một vòng lớn, đã sớm đói bụng, chỗ nào quán nhiều như vậy, dù sao đều là một chút kẻ không quen biết, các nữ tử ăn cơm lại không ở đại sảnh, Trương Tiểu Lâm càng thêm không có kiên kị.

Một con cá đùi dê, mấy bát canh thịt dê, mấy cái mô mô vào trong bụng, Trương Tiểu Lâm lúc này mới cảm giác không sai biệt lắm, đánh mấy ợ no nê,

gặp mọi người còn tại tương hồ mời rượu, tạm thời không có tan cuộc chi ý, liền xếp bằng ngồi dưới đất, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Đường đại có cái quy củ bất thành văn, lúc ăn cơm, cũng không thể rời tiệc, nếu có người rời đi, những người khác nhất định phải dừng lại chờ hân, bởi vậy Trương Tiểu Lâm chỉ có thể ngồi tại nguyên chỗ.

Được không dễ dàng mọi người ăn uống no đủ, người hầu thu hết bát đĩa, Triệu đến Tsuru lúc này mới tuyên bố yến hội kết thúc.

Lúc này, mấy tên áo trắng nữ tử đi lên, rất nhanh chỉnh lý tốt sân khấu, một đài cổ hương cổ sắc Thất Huyền Cẩm gác ở chính giữa, một mười lăm mười sáu tuổi xinh đẹp nữ tử đi đến sân khấu, đại sảnh lập tức táo động.

"Triệu Yến Phi."

"Đây chính là Triệu viện trưởng độc sinh nữ nhi Triệu Yến Phi."

"Thật sự là quá đẹp."

"Cái này Triệu Yến Phi cũng không đơn giản,

Cầm kỳ thư họa, mọi thứ Tinh thông, rất được Triệu viện trưởng chân truyền."

Đám người nghị luận âm ỉ, Trương Tiểu Lâm không khỏi nhiều nhìn thoáng qua, nhìn thấy Triệu Yến Phi thon thả mà cao gầy lại yếu đuối đáng vẽ, cùng nước tâm tã so sánh, hoàn toàn hai loại phong cách.

Triệu Yến Phi đứng tại sân khấu ở giữa, nhẹ nhàng vén áo thi lễ: "Cao Sơn Lư Thủy, tri âm khó kiếm, tương truyền thời kỳ Xuân Thu, một cái trữ danh nhạc công vì cái này thủ khúc, quảng đàn dừng tri âm, này khúc cũng bởi vậy lưu truyền thiên cổ. Tiểu nữ tử Triệu Yến Phi, gặp qua các vị tài tử, một khúc Cao Sơn Lư Thủy đưa cho mọi người."

Triệu Yến Phi ngồi quý chân tại Thất Huyền Cẩm về sau, ngón tay ngọc khê chọc, thoáng chốc, liên tiếp đình đình đương đương tiếng đàn từ nàng giữa ngón tay chảy xuôi, đám người lập tức như si như say, phảng phất chân chính đến Thanh Sơn Lục Thủy ở giữa, lắng nghe nước suối đình đình.

Trương Tiểu Lâm thấy được nàng ánh mắt chuyên chú, trong lòng cũng là yên tĩnh, rất nhiều loạn thất bát tao tạp niệm lập tức tan thành mây khói. Suy nghĩ phảng phất theo ung dung tiếng đàn, xuyên qua vô tận thời không, cả cá nhân phảng phất đã bay lên, tại hư vô mờ mịt tình không phiêu đảng.

Bỗng nhiên, trong thức hải viên kia hạt châu màu vàng đất mạnh mẽ động một cái, một cổ âm hàn khí tức, như là một trận hàn lưu, chảy qua toàn thân, Trương Tiểu Lâm toàn thân một cái lạnh run, lập tức tỉnh táo lại.

Trương Tiểu Lâm giật mình, đây là cái gì từ khúc? Có thể khống chế tâm trí của con người?

Vừa vặn, tiếng đàn đột nhiên ngừng lại, Trương Tiểu Lâm duỗi ra hai tay, dùng sức vỗ tay.

Tiếng vỗ tay tới mười phần đột ngột, toàn trường hơn một trăm người lúc đầu đã thật sâu lâm vào trong, không cách nào tự kiềm chế, lại bị cái này tiếng vỗ tay bừng tỉnh, thoáng chốc, tiếng vỗ tay Lôi Động.

Triệu Yến Phi đứng người lên, con mắt liếc về phía Trương Tiểu Lâm, lộ ra vẻ kinh dị.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Tàn khuyết không đầy đủ tỳ bà hành

Triệu Yến Phi gặp Trương Tiểu Lâm thế mà không có mê mẩn, hết sức kinh ngạc.

Đây là một thanh đặc thù Thất Huyền Cẩm, đàn tấu cực kỳ không dễ, phải dùng ý niệm đàn tấu, phụ thân Triệu đến Tsuru có thể một lần đàn tấu mấy khúc, mà chính nàng, đàn một bản Cao Sơn Lư Thủy, đã lung lay sắp đổ, lập tức liền muốn mê mẩn đáng vẽ.

Trương Tiểu Lâm gặp một khúc Cao Sơn Lư Thủy, thiếu chút nữa mê, trong lòng giật mình, thần thức quét qua Thất Huyền Cẩm, lại là một kiện Linh khí!

Dạng này Linh khí, vì sao giống Triệu Phi Yến loại này người bình thường lại có thể đàn tấu?

Triệu Phi Yến tuyệt đối không phải tu sĩ, Trương Tiểu Lâm có thể khẳng định, kỳ quái là vừa rồi lạnh lùng thoáng nhìn, tựa hồ muốn đem mình xem thấu đồng dạng.

Triệu đến Tsuru ở phía sau đài cũng là khẽ giật mình, bọn hắn cha con loại này ý niệm đánh đàn, tại thư viện đàn tấu qua nhiều lần, mỗi lần các học sinh nghe xong, ít nhất phải trầm mê trong đó thời gian một chén trà, mới có thể lần lượt tỉnh lại. Triệu Yến Phi ý niệm mặc dù không bằng mình, nhưng là đánh một khúc vẫn là không có vấn đề.

Tiếng đàn thế mà mất đi hiệu lực, đây là chưa hề chưa từng có sự tình.

Giải thích duy nhất chính là, có người âm nhạc phương diện tạo nghệ hoặc ý niệm mạnh hơn bọn họ quá nhiều!

Triệu Yến Phi xuống dưới về sau, nước tầm tã tay nâng lấy tì bà đi tới.

Toàn bộ đại sảnh lập tức lặng ngắt như tờ, một là nước tầm tã tì bà thuộc về Tần Lĩnh thư viện nhất tuyệt, thậm chí không chút nào thấp hơn Triệu Yến Phi dùng ý niệm đàn tấu khúc đàn, Triệu Yến Phi tiếng đàn tham gia nhập ý niệm của mình, có thể khiến người mê muội, hăm sâu trong đó, không thể tự thoát ra được; mà nước tầm tã tì bà thì là dung nhập đám người trong lòng, hình thành cộng minh, đều có các đặc sắc;

Hai là nước tầm tã diễm lệ yêu kiều dung nhan, đẹp đến nỗi người ngạt thở để cho người ta thở bất quá khí đến, nếu như đem Triệu Yến Phi so sánh đa sầu đa cảm yếu đuối Lâm Đại Ngọc, kia nước tầm tã chính là lãnh diễm thanh lệ, không dính khói lửa trần gian Tiết Bảo Thoa.

Nước tầm tã gây một bài « nhét bên trên khúc », « nhét bên trên khúc » lại tên « Chiều Quân biên cương xa xôi », tì bà rung động đến tâm can, như tổ như khóc, đem Vương Chiêu Quân tái ngoại tường niệm cố thổ bi thương chí tình, biểu lộ đến phát huy vô cùng tinh tế, trong sảnh thế mà không ít người nghe về sau nước mắt chảy xuống.

Tì bà về sau, làm sơ nghỉ ngơi, liền có không ít tài tử thi nhân, tại chỗ ngâm thơ làm phú, bầu không khí lập tức náo nhiệt lên.

Nam Dương Vương thiếu một mực như chuông tinh phùng nguyệt, hẳn ngưỡng mộ nước tầm tã đã lâu, mấy năm này Nguyên Tiêu hội đèn lồng hẳn đều tham gia, lần này tới, gặp nước tầm tã lại vì một cái nông thôn thiếu niên, lạnh nhạt mình, rất là ảo não.

Lúc này, liền có người ồn ào nói: "Vương thiếu, ngâm một câu thơ."

"Đứng thế, Vương thiếu, nhanh làm thơ một bài, bắt được mỹ nhân tâm."

Gặp Vương thiếu thế mà đứng dậy, đám người cùng kêu lên gọi tốt, càng có người hiểu chuyện lập tức bày giấy mài mực, chuẩn bị văn phòng tứ bảo.

Vương thiếu suy nghĩ một chút, trong lòng đã có so đo, liền lớn tiếng nói: "Chư vị, bao năm qua Nguyên Tiêu hội đèn lồng, đều là lấy thi hội bạn, hôm nay, chúng ta liền lấy yến Phi cô nương khúc đàn hoặc Trương quân tài nữ tì bà khúc làm đề, làm thơ một bài, như thế nào?"

"Tốt!"

Đám người cùng kêu lên gọi tốt, Vương thiếu lại đem khiêu khích ánh mắt nhìn về phía Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm sững sờ, trầm nghĩ, người làm thơ một bài liền làm thơ một bài, nhìn ta làm gì?

Vương thiếu lại đi tới nói: "Vị công tử này, miễn rất mới nha, không biết là cái nào học viện sinh viên? Không bằng chúng ta các viết một bài, để mọi người so bình một phen, như thế nào?"

Lời đã nói đến phân thượng này, cũng không có đường lui, Trương Tiểu Lâm trầm nghĩ một chút, miêu tả tì bà cùng đàn thơ nhớ kỹ không nhiều, phần lớn không đúng lúc, Bạch Cư Dị tỳ bà hành cũng không tệ, thế nhưng là quá dài, mình cũng nhớ không được đầy đủ. Nhưng người ta đã bức đến lòng này mũi nhọn lên, không có đường lui, liền tiến lên một bước nói: "Còn xin Vương thiếu chỉ giáo."

Hai người cùng nhau đi vào sách theo trước, một bên nhuận bút một bên suy tư.

Chỉ chớp lát, Vương thiếu đã thành trúc vu hung, liền cười đối Trương Tiểu Lâm nói: "Không biết vị công tử này tôn tính đại danh."

"Tại hạ Trương Tiểu Lâm."

Vương thiếu nghe xong, liền múa bút viết xuống một bài thơ:

"Nguyên Tiêu hội đèn lồng nghe tiếng đàn, thơ tặng Trương công tử:

Âm thanh đến nghĩ là Phượng Hoàng đài,

Cầm sắt tì bà nhập mộng tới.

Tái ngoại giai nhân không nhạ hận,

Cao Sơn Lưu Thủy uống bồi hồi."

Viết xong cười ha ha, để bút xuống nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm thấy một lần, gia hỏa này thật là có mấy cái bàn chải, ngắn ngủi mấy hơi thở, thế mà quả thực là góp thành một bài, câu đầu tiên tự nhiên là khích lệ Triệu Yên Phi cùng nước tầm tã tiếng đàn cùng tì bà khúc, tựa như Phụng Hoàng đài tiên nhạc; câu thứ hai lại là một câu hai ý nghĩa, tán thưởng tiếng đàn cùng tì bà khúc có thể khiến người mộng oán hôn dật, cũng cảnh cáo Trương Tiểu Lâm, không nên mơ mộng nữa;

Ván thứ ba là nói cho Trương Tiểu Lâm, đạn tái ngoại khúc Trương quân, người nghĩ cũng đừng nghĩ, chỉ có thể giống Chiêu Quân đồng dạng, trông không đi hận; ván thứ tư nói là, diễm tấu Cao Sơn Lưu Thủy vị kia người cũng đừng nhớ thương, chỉ có thể uống bồi hồi.

Đám người thấy một lần đều lớn tiếng nói tốt, nước tầm tã nhìn từ xa một chút, lại khinh miệt hừ một tiếng. Người khác không biết Trương Tiểu Lâm, nàng cũng đã gặp qua Trương Tiểu Lâm thơ, kia một bài vịnh May, đang ngồi hơn một trăm người tuyệt đối không có người hơn được.

Làm sao bây giờ?

Trương Tiểu Lâm trong óc, tỳ bà hành chỉ nhớ rõ vài câu kinh điển, đành phải kiên trì viết xuống dưới, nhưng người ta là ngồi trên thuyền, chúng ta nơi này lại là đại sảnh, Trương Tiểu Lâm linh cơ khẽ động, sửa lại mấy chữ: Nguyên Tiêu hội đèn lồng mời gặp nhau.

Vừa viết câu đầu tiên, đám người liền cười vang: "Ha ha, cái này cũng gọi thơ?"

"Đúng nha, thật sự là buồn cười."

Tại mọi người không kiêng nể gì cả tiếng cười nhạo bên trong, Trương Tiểu Lâm gặp không sợ hãi, không kiêu ngạo cũng không hèn mọn, nhẹ nhàng bôi một điểm mực, lấy một loại đặc biệt thư pháp, trên giấy nước chảy mây trôi, viết xuống câu thứ hai: Còn ôm tì bà nửa che diện.

Câu thứ hai viết ra, đám người tiếng cười đột nhiên ngừng lại.

Trời ạ, cỡ nào hình tượng ví von a! Coi như phía sau hắn thơ toàn bộ góp số lượng từ, chỉ bằng câu này, đã mạnh hơn Vương thiếu không ít.

Trương Tiểu Lâm không còn lưu lại, một đường như thiên mã hành không, đem mình nhớ kỹ vài câu cùng một chỗ viết tại phía trên:

Nguyên Tiêu hội đèn lồng mời gặp nhau, còn ôm tì bà nửa che diện.

Trục xoay phát huyền ba lượng âm thanh, chưa thành lần điệu trước hữu tình.

Huyền huyền che đầy ức từng tiếng nghĩ, nói tận trong lòng vô hạn sự tình.

Đại huyền tiếng chói tai như mưa nặng hạt, tiểu huyền nhất thiết như nói nhỏ.

Tiếng chói tai nhất thiết lẫn lộn đạn, đại châu Jaiko rơi khay ngọc.

Ở giữa Quan Oanh ngữ hoa đầy trượt, sứt sùi xuôi Lưu Băng hạ khó.

Băng xuôi lạnh chất chất huyền ngưng tuyết, ngưng tuyết không thông tì bà nghĩ.

Có khác u sầu thâm hận sinh, lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Gặp lại làm gì từng quen biết, cùng là thiên nhai lưu lạc người!

Chung viết đôi chín mươi tám câu, Trương Tiểu Lâm quả thực là không nhớ nổi, nhìn thoáng qua, mặc dù là tỳ bà hành bên trong trích ra một chút câu, đồng một câu, tây một câu, cũng may đều là một chút kinh điển câu, liều cùng một chỗ, thế mà cũng coi như ăn khớp áp vận.

"Trời ơi, còn ôm tì bà nửa che diện! Quá hình tượng."

"Đúng nha, chưa thành lần điệu trước hữu tình, thiên cổ có một không hai nha!"

"Lúc này vô thanh thắng hữu thanh, ông trời của ta, kinh điển, quá kinh điển!"

"Gặp lại làm gì từng quen biết, cùng là thiên nhai lưu lạc người! Kết câu càng là kinh điển nha!"

"Trương công tử, ta là thành Trường An Thôi gia..."

"Trương công tử, cha ta là Lý Thượng sách, chúng ta là Lý thị gia tộc..."

.....

Vương thiếu gặp mọi người như ong vò tỏ vẩy quanh Trương Tiểu Lâm, trên mặt nhất thời đỏ nhất thời bạch, ngẩng đầu thấy nước tầm tã cúi đầu cười trộm, không khỏi trở nên sắc mặt tái xanh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Đèn đuốc rã rời chỗ

Triệu Lai Hạc nhìn thấy bài thơ này, cũng là lấy làm kinh hãi, mặc dù có chút địa phương ý cảnh cũng không liên tục, vừa vặn nói rõ bài thơ này là trong lúc vội vã sáng tác ra, chưa kịp tinh điều tề tấc, nhưng trong thơ quá nhiều câu có thể xưng kinh điển, làm cho người dư vị vô tận.

"Yến Phi, người biết cái này Trương công tử là lai lịch gì?"

"Nữ nhi không biết, lúc này Trương quân bằng hữu, là nàng mời tới."

"Kê này tuyệt không phải vật trong ao, hẳn trong thơ có một cổ khí thế, không phải thường nhân có thể sáng tác ra."

"Chữ này rất là đặc biệt, bút pháp tinh tế tỉ mỉ mà trôi chảy, phần lớn là một mạch mà thành, bút đoạn mà ý không ngừng, không có chút nào đình trệ."

"Chữ này mặc dù đặc biệt, nhưng công lực không sâu, có thể thấy được hẳn bình thường rất ít luyện tập, như thế mảnh bút pháp ngược lại là hiếm thấy."

Triệu Lai Hạc cha con đang nghiên cứu Trương Tiểu Lâm thơ, nước tầm tã cũng nghĩ đến Trương Tiểu Lâm cái này thủ tỷ bà hành, thật sự là thoải mái lâm ly, đến cùng là dạng gì yêu nghiệt nha? Ngăn ngừa thời gian một chén trà, thế mà viết ra kinh điển như vậy thơ tới.

Nhìn xem cả sảnh đường cái gì thiếu cái gì thiếu, cơ hồ đều thành Trương Tiểu Lâm vật làm nên, chỉ có Nam Dương Vương từ chỗ một thân một mình, tựa hồ đối với Trương Tiểu Lâm có vô tận hận ý.

Không tốt, cái này Vương thiếu hôm nay danh tiếng mất hết, người này lòng chật hẹp, chi sợ sẽ đối Trương Tiểu Lâm bất lợi!

Nước tầm tã không khỏi lo lắng, Vương gia là ngũ đại thế gia một trong, thế lực không giống bình thường, nếu là bọn hắn đối Trương Tiểu Lâm bất lợi, tám kia tiểu lâm coi như nguy hiểm.

Đều do mình cân nhắc không chu toàn a.

Trương Tiểu Lâm viết xong thơ về sau, cũng có mấy cái tài tử lên đài viết mấy thủ, bất quá đều lên không được mặt bàn.

Lá đỏ thi xã lại an bài ca múa, hát hay múa giỏi bên trong, thời gian nhất là dễ qua, rất nhanh chính là mặt trời chiều ngã về tây, sắc trời gần tối.

Đội ca múa xuống dưới, Triệu Lai Hạc liền bước lên sân khấu: "Chư vị tài tử, hôm nay là Nguyên Tiêu ngày hội, từ hiện tại bắt đầu, chúng ta hoạt động chuyển đến ngoài trời, mọi người đều biết, chúng ta Tần Lĩnh thư viện sáng lập đã có hơn trăm năm, rất nhiều uyên bác chi sĩ, lý học danh thần, đều xuất từ chúng ta Tần Lĩnh thư viện.

Thư viện ba mặt bị nước bao quanh, đây là cái gì nước? Bá sông!

Bá hai bên bờ sông đều là liễu rủ, từ xưa đến nay, bạn bè tại bá bờ sông ly biệt lúc, đều sẽ gãy một nhánh bá cầu cành liễu, coi như kỷ niệm, từ Hán đến nay, nhiều ít vịnh liễu từ ngữ, liền xuất từ bá sông.

Hôm nay, chúng ta cũng bắt chước một chút cổ nhân, tới một cái bá cầu vịnh liễu.

Bờ sông chẳng những chuẩn bị tinh mỹ quà vật, rượu ngon, còn có bút mực giấy nghiên, mọi người lúc nào thi hứng tới, tùy thời tùy chỗ có thể viết ra."

Đám người nghe xong, năm nay hội đèn lồng quá trình tựa hồ thay đổi, trước kia đều là ở đại sảnh ăn xong cơm tối, lại đi ra đoán đố đèn, năm nay dứt khoát ngay cả cơm tối đều chuẩn bị tại bờ sông, một bên vịnh liễu, một bên ăn quà vật, có ý tứ.

Tần Lĩnh thư viện trăm năm lịch sử, nội tình xác thực thâm hậu, một đầu hành lang dài đến vài dặm, hai bên đã treo đầy đèn lồng, toàn bộ trường đình giống một hàng dài, nằm ngang tại bá Hà Tây bờ.

Thời tiết còn rất lạnh, bá bờ sông liễu rủ chồi non cực ít, mảnh khảnh cành liễu rơi vào trong nước, càng lộ vẻ xinh đẹp.

Đám người một bên nhắm nháp mỹ thực rượu ngon, một bên thưởng thức bờ sông cảnh đẹp, thật sự là đẹp không sao tả xiết.

Cũng có không ít tài tử ở một bên ngâm nga, có đã nâng bút múa bút, rồng bay phượng múa viết.

Cây liễu là thường xuyên nhập thơ, rất nhiều người đem mình đã từng tác phẩm đắc ý, lưu tại trên giấy, đắc chí.

Trương Tiểu Lâm nghe xong viết bá cầu liễu, trong đầu bỗng nhiên hiện ra Liễu Vĩnh năm đó viết kia thủ bá cầu liễu, rải rác mấy lời, ngược lại là ký ức vẫn còn mới mẻ.

Đã tới, thơ khẳng định sẽ muốn lưu một bài.

Trương Tiểu Lâm đi đến án thư bên cạnh, nhìn xem mặt sông lẫn tảo ba quang, bên bờ Y Y liễu rủ, trong đầu xem lấy Liễu Vĩnh kia thủ Thiệu Niên Du.

Nhắc lên bút lông, nhìn kỹ một chút trên bàn giấy tuyền, suy tư cái này mười mấy cái chữ bố cục.

Đám người gặp hần nâng bút trầm tư, chỉ nói là tại trầm ngâm câu thơ, liền đều vây quanh, kia thủ tỷ bà hành quá mức kinh diễm, không biết cái này thủ bá cầu liễu, lại sẽ là như thế nào siêu phẩm thoát tục?

Đặc biệt Sáu kim thể bị hần viết thành hành thư,

Thanh tú trôi chảy bút pháp, có địa phương vậy mà yếu ớt dây tóc, lại là một mạch mà thành.

Đám người nhìn kỹ, nguyên lai là một bài trường đoản cú:

"So le khỏi cây bá lăng cầu, phong cảnh tận tiền triều. Suy dương cổ liễu, nhiều lần vịn cành bẻ, tiểu tụy Sở cung eo. Trời chiều nhân nhật xuân tới sớm, cách nghĩ đầy hành cao. Một Khúc Dương quan, đứt ruột âm thanh tận, một mình dựa vào lan can ngắm. "

"Tốt!"

"Thật là khéo."

Vương thiếu lúc này tâm loạn như ma, hoàn toàn không có làm thơ hào hứng.

Hần nghĩ không ra đây là cái dạng gì một cá nhân, nhiều như vậy kinh điển chỉ câu, hạ bút thành văn, mình bình thường một mực vẫn lấy làm kiêu ngạo thì từ, vào lúc này vậy mà lộ ra như thể tái nhợt.

Viết xong cái này thủ Thiệu Niên Du, Trương Tiểu Lâm để bút xuống, bắt đầu hần mỹ thực hành trình.

Khẩu vị của hần cũng không tệ, từ khi tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết về sau, càng là kinh khủng tăng trưởng, bày ở bờ sông trường án lên những này tiểu bàn đĩa nhỏ, cơ hồ là một ngum một bàn, chỉ chốc lát, mười cái đĩa liền trống không.

Triệu Lai Hạc một mực chú ý đến Trương Tiểu Lâm, nhìn cái này thủ Thiệu Niên Du, không khỏi âm thầm gật đầu, xem ra kia thủ tỷ bà hành cũng không phải là ngẫu nhiên chỉ tác, cái này thiếu niên xác thực có cái này bản lĩnh. Chẳng những đem gãy liễu tặng người điển cố viết ra, càng thêm đáng quý chính là, viết ra nồng đậm cách tình dừng ý. Chỉ là, duy nhất không được hoàn mỹ chính là, hần cũng quá năng ăn, mà lại tương ăn mười phần bất nhả.

Trương Tiểu Lâm một đường vơ vét một chút tâm quả vật, không khỏi cách xa hội đèn lồng trung tâm, xa xa trông thấy một người mặc màu trắng quần áo nữ tử, đứng tại rã rời đèn đuốc dưới, ngắm nhìn cuộn cuộn bá sông, thế mà sinh ra một loại tiên nữ hạ phàm cảm giác.

Triệu Yến Phi!

Đây chính là hôm nay chủ nhà Triệu Yến Phi!

Một loại mười phần huyền diệu cảm giác xông lên đầu, đây là một loại đẹp, đặc biệt đẹp!

Dưới đèn mỹ nhân người càng đẹp, Trương Tiểu Lâm nhất thời vậy mà thấy ngây dại, ngơ ngác ngác nhắc bút lên, ở bên cạnh trên thư án viết xuống một bài Thanh Ngọc án:

Gió đêm xuân hoa nở ngàn cây. Càng thổi rơi, Tinh Như mưa. Bảo mã điều xe hương đầy đường. Tiếng phượng tiêu động, bình ngọc quang chuyển, một đêm Ngư Long Vũ.

Nga nhi tuyết liễu Hoàng Kim sợi. Cười nói uyển chuyển hoa mai đi. Chúng bên trong tìm hần trăm ngàn độ. Bỗng nhiên thu tay, người kia lại tại, đèn đuốc rã rời chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Mê muội

Viết xong cái này thủ Thanh Ngọc án, Trương Tiểu Lâm nhìn một chút, bút mực nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, phảng phất một bút viết thành, dù cho có thỉnh thoảng chỗ, cũng là bút đoạn ý ngay cả, hô ứng lẫn nhau.

Đây cũng là cho đến trước mắt, Trương Tiểu Lâm đầy nhất ý thư pháp tác phẩm.

Triệu Yến Phi xa xa trông thấy Triệu tiểu lâm lại tại làm thơ, tò mò đi tới.

Còn không có nhìn nội dung, liền bị cái này một mạch mà thành gây thể thư pháp sợ ngây người, phụ thân vậy mà nói hần thư pháp bản lĩnh không sâu, làm như vậy phẩm, thông thiên tựa hồ một bút mà thành, là bức nào trôi chảy, đại khí nha!

Nhìn kỹ, lại là một bài trường đoản cú.

Chúng bên trong tìm nằng trăm ngàn độ, mộ nhưng quay đầu, người kia lại tại, đèn đuốc rõ ràng chỗ!

Cái này?

Cái này chẳng lẽ là viết ta sao?

Triệu Yến Phi nhìn một chút Trương Tiểu Lâm chỗ đứng, coi lại một chút mình vừa rồi đứng địa phương, không khỏi hai gò má Phi Hồng, thấp giọng nói: "Công tử, này tám tác phẩm có thể đưa cho ta sao?"

"Đương nhiên có thể." Trương Tiểu Lâm cười, cũng không phải bảo vật gì, ta tùy thời có thể lấy viết mấy tám.

Triệu Yến Phi nghe xong có thể, trên mặt càng thêm đỏ, ngẩng đầu một cái, phát hiện Trương Tiểu Lâm cũng đang nhìn nằng.

Tứ Mục tương giao, Triệu Yến Phi toàn thân chấn động, vậy mà không cách nào nhúc nhích chút nào.

Trương Tiểu Lâm cũng là ngẩn ngơ, thần thức vậy mà trực tiếp xuyên thấu qua Triệu Yến Phi con mắt, tiến vào một cái tối tăm mờ mịt không gian.

Trong con mòng lung, chỉ gặp một vị phụ nhân nằm ở trên giường, Triệu Yến Phi quỳ gối bên giường kêu khóc:

"Mẹ! Mẹ! Người làm sao rồi?"

"Phi Nhi, mẹ không được, mẹ tiếc nuôi nhất chính là, người còn không có tìm được có thể phó thác người."

"Mẹ, người không có việc gì, người không có chuyện gì, ta đi gọi cha trở về."

"Người đừng đi, bởi mẹ nói nói chuyện, cái kia đánh đàn công pháp quá tà dị, đừng lại luyện, nghe mẹ nó lời nói, cái kia không phải chúng ta người bình thường luyện, khụ khụ."

"Mẹ, người tỉnh, người tỉnh nha, mẹ... ."

Triệu Yến Phi trong nháy mắt liền khóc choáng tại bên giường.

Trương Tiểu Lâm vội vàng tiến lên đỡ Triệu Yến Phi, phát hiện Triệu Yến Phi chỉ là một cái hư ảo cái bóng.

Trương Tiểu Lâm gấp đến độ hô lớn: "Triệu Yến Phi, người tỉnh, Triệu Yến Phi, cái này bất quá là giấc mộng mà thôi, người tỉnh."

Đây là nơi nào?

Ta chạy thế nào đến trong mộng của nằng tới? Nghiêm ngặt địa nói, chỉ là trong trí nhớ.

Chẳng lẽ đây chính là tâm ma?

Ta đến hần tâm ma bên trong?

Trương Tiểu Lâm không khỏi kinh hãi, đến người khác tâm ma bên trong, trong vòng một khắc đồng hồ ra không được, hai người đều gặp nguy hiểm.

Như thế nào đột phá cái này tâm ma trói buộc?

Trương Tiểu Lâm té ra Phi Kiếm, phóng lên tận trời, tại mảnh này tối tăm mờ mịt không gian nhanh như thiểm điện xông về phía trước.

Tối tăm mờ mịt không gian tựa hồ vô biên vô hạn, vọt lên một trận, Trương Tiểu Lâm không thể không từ bỏ.

Đám người cũng phát hiện bọn hắn dị thường, Triệu Lai Hạc nghe được tin tức, vội vàng chạy tới.

Nước tắm tã nhìn thấy hai người si ngốc nhìn nhau, không nhúc nhích, trong nội tâm một trận nhói nhói, phù một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra.

Có người hiểu chuyện cầm lấy bên cạnh tắm kia giấy tuyên, lớn tiếng đọc lấy những này lâm viết kia thủ Thanh Ngọc án nguyên tịch, khi hắn đọc được chúng bên trong tìm năng trăm ngàn độ, mộ nhưng quay đầu, người kia lại tại, đèn đuốc rõ ràng chỗ lúc, Triệu Lai Hạc ngây người, nước tắm tã ngây người, đám người từng cái đứng chết trân tại chỗ, cẩn thận trở về chỗ trong đó vận vị.

Liền ngay cả Vương tử chỗ cũng hoàn toàn phục, mặc dù hận đến muốn mạng, lại có tự mình hiểu lấy, mình căn bản không phải một cái cấp bậc nha!

Triệu Lai Hạc gặp Triệu Yến Phi cùng Trương Tiểu Lâm hai người cách xa nhau gang tấc, lại ngây ra như phỗng, con mắt nhìn trừng trừng lấy ánh mắt của đối phương, cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Nước tắm tã phun một ngụm máu tươi, lắc đầu, lấy tay che mặt, khóc chạy ra.

Thủy Lam tỉnh vội vàng đuổi theo, một bên hô: "Tắm tã, tắm tã."

Vương tử chỗ sắc mặt thay đổi, một mặt thất lạc, lao đảo nghiêng ngã đi hướng Tàn Linh thư viện đại môn.

Lúc này, bên cạnh có người thấp giọng nói: "Bọn hắn chỉ là mê muội."

"

Triệu Lai Hạc nghe xong mê muội, lập tức kinh hãi.

Nguyên lai, hắn cùng Triệu Yến Phi đều tu luyện cường hóa ý niệm chi pháp, liền là đem tự thân ý niệm dung nhập tiếng đàn bên trong, đạt tới khống chế tâm thần người mục đích, loại này công pháp sợ nhất liền là sinh ra tâm ma, công pháp tổng cương bên trong liền giảng, một khi sinh ra tâm ma, nhất định phải lập tức đình chỉ tu luyện, tìm kiếm thời cơ đột phá, chỉ có đột phá đến cảnh giới mới, tâm ma tự phá, mới có thể tiếp tục tu luyện phương pháp này.

Hắn biết Triệu Yến Phi đã nhập ma, ý niệm không dám đi tìm kiếm Triệu Yến Phi ý thức, sợ mình cũng rơi vào đi, ra không được, liền thận trọng dùng ý niệm xâm nhập đến Trương Tiểu Lâm ý niệm bên trong, đi vào xem xét, Trương Tiểu Lâm ý niệm chỉ hải như biển cả, mênh mông, rộng lớn vô biên, xem ra, Trương Tiểu Lâm ý niệm còn mạnh hơn chính mình không biết gấp bao nhiêu lần.

"Trương công tử, ngươi mặc kệ nhìn thấy cái gì, ngươi đem hắn trong lòng nhất là xoắn xuýt đồ vật đánh nát, nhanh lên, thời gian không nhiều lắm."

Triệu Lai Hạc mặc kệ Trương Tiểu Lâm phải chăng nghe được, dùng ý niệm trao đổi một chút, lập tức lui ra, Trương Tiểu Lâm Thức hải quá cường đại, không để ý liền sẽ đem hắn ý niệm xóa đi. Người một khi mất đi ý niệm, liền sẽ biến thành người chết sống lại.

Trương Tiểu Lâm lúc này ngay tại vô biên vô tận màu xám không gian bên trong rong ruổi, bỗng nhiên ý tứ ý thức truyền đến, bần bụ quát to một tiếng: "A?"

Đối phương không còn tin tức.

Đem Triệu Yến Phi xoắn xuýt đồ vật đánh nát?

Triệu Yến Phi tâm ma là mẫu thân của nàng, chẳng lẽ cũng muốn đánh nát sao?

Trương Tiểu Lâm vội vàng quay đầu, lập tức trở về đến Phi Kiếm cát cánh địa phương.

Triệu Yến Phi vẫn như cũ ngã xuống đất ngất đi, nàng mẫu thân cũng đã qua đời, thẳng tắp nằm ở trên giường.

Không có được nhiều như vậy, Trương Tiểu Lâm khoát tay, bỗng nhiên hướng cái giường kia đập đi qua.

"Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, hết thảy lập tức tan thành mây khói.

Trương Tiểu Lâm một cái lao đảo, té ngã trên đất, sắc mặt trắng bệch.

Hắn thần thức nhận được tổn thương.

Đúng vào lúc này, chỉ nghe "Úm" một tiếng, Triệu Yến Phi rốt cục tỉnh lại, một ngụm máu tươi cuồn cuộn phun mà ra!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Hư Thần quyết

Trương Tiểu Lâm tỉnh lại, nhưng nước tắm đã đi, Thủy Lam tỉnh đi, Vương tử chỗ cũng đi, đi theo đám bọn hắn cùng đi cũng không ít, Triệu Lai Hạc đỡ lấy Triệu Yên Phi về tới chỗ ở, cái này Thứ Nguyên tiểu thi hội đã không có cần thiết tiếp tục nữa.

Trương Tiểu Lâm ngay tại bá bờ sông, ngồi xếp bằng ngồi xuống, điều động chân nguyên, điều tức.

Cũng may hắn tu luyện chính là Thanh Nang Luyện Khí Quyết, Thanh Nang liền là một túi, Một chỉ khí chủ sinh, sinh sôi không ngừng chỉ ý, bản thân mang theo nhất định chữa trị tác dụng, mà Thứ hải trong biển Khô Trúc ẩn chứa đặc thù linh khí, có thể nói là chuyên môn chữa trị kinh mạch cùng thần thức, gặp Trương Tiểu Lâm thần thức bị hao tổn, Khô Trúc liền liên tục không ngừng tản mát ra màu xanh nhạt linh khí, từng lần một chữa trị bị hao tổn thần thức.

Mình Nguyệt giữa trời, gió sông lạnh lẽo, Trương Tiểu Lâm không hề hay biết, thật lâu về sau, cảm giác đã hoàn toàn phục hồi như cũ, lúc này mới đứng người lên, xem xét, chung quanh hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người đã đi.

Thần thức ngoại phóng, Trương Tiểu Lâm ngoài ý muốn phát hiện, thần thức thể mà hoàn tiểu tiến lên một bước.

Cảm ứng được Triệu Yên Phi còn không có hoàn toàn thanh tỉnh, nằm ở trên giường, sắc mặt cực kì tái nhợt, Triệu Lai Hạc ngồi ở một bên, khóa chặt lòng mày, than thở, lại thúc thủ vô sách.

Loại này ý niệm bị hao tổn, chỉ có chính hắn biết, không có cái nào y quán bác sĩ có thể trị liệu được.

Ý niệm kỳ thật liền là thần thức yếu hóa bản, tu sĩ tu luyện được gọi thần thức, phạm nhân tu luyện được tự nhiên so ra kém tu sĩ, chỉ có thể xưng là ý niệm.

Triệu Yên Phi ý niệm bị hao tổn tương đối nghiêm trọng, như trẻ xử lý, làm không cẩn thận sẽ lưu lại tai họa ngàn năm.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên không thể thấy chết không cứu, liền tới đến Triệu gia trụ sở, gõ một cái cửa.

Triệu Lai Hạc gặp Triệu tiểu lâm tới chơi, không khỏi sững sờ, tất cả sinh viên đều đi, Trương Tiểu Lâm lại còn tại nơi này?

"Triệu viện trưởng, Triệu cô nương làm tổn thương ta có lẽ có biện pháp, có thể hay không để cho ta xem một chút."

Triệu Lai Hạc nghe vậy đại hỉ, người khác nói như vậy hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng, nhưng là Trương Tiểu Lâm nói như vậy, hắn tin tưởng, bởi vì hắn biết, Trương Tiểu Lâm cũng tu ý niệm công pháp, tu vi còn cao hơn bọn họ.

Trương Tiểu Lâm bắt lấy Triệu Yên Phi mảnh khánh ngọc thủ, cảm thấy một trận ý lạnh, làn da lại là băng lãnh.

Mạch tượng mảnh mà chậm chạp, là đại hư chi tượng.

Thần thức quét một chút đại não, phát hiện Triệu Yên Phi thể mà mờ ra Thứ hải.

Cái này công pháp không tệ, lại có thể để người bình thường mở ra Thứ hải tới.

Triệu Yên Phi Thứ hải cực nhỏ, bên trong sương mù bốc hơi, không phải rất rõ ràng. Trương Tiểu Lâm thử hướng trong cơ thể nàng chuyển vận linh khí, phát hiện hoàn toàn vô dụng, nàng không phải tu sĩ, linh khí tại thể nội không cách nào chứa đựng, nhiều chỉ sợ đối thân thể không tốt, bởi vì người bình thường không cách nào luyện hóa thiên địa linh khí vì chân nguyên hoặc Nội lực.

Trương Tiểu Lâm ý tưởng đột phát, trong cơ thể mình Khô Trúc phiên phát ra kia cổ linh khí, chuyên môn chữa trị người kinh mạch bị tổn thương cùng thần thức, không biết đối với người bình thường có hữu dụng hay không?

Triệu Lai Hạc gặp Trương Tiểu Lâm khi thì nhíu mày, khi thì mặt lộ vẻ mỉm cười, không biết hắn đến cùng có thể hay không trị liệu, gặp hắn do dự đáng về, Triệu Lai Hạc tựa hồ hạ quyết tâm thật lớn, cắn răng một cái từ trong ngực móc ra một bản màu nâu đen cổ thư nói: "Trương công tử, chúng ta tu luyện liền là loại này công pháp, ngươi xem một chút."

Trương Tiểu Lâm sững sờ, không nghĩ tới hần thế mà đem mình công pháp cho mình nhìn, vội tiếp tới, từ đầu tới đuôi lật ra một lần.

Thần thức liền là những phương diện này tốt, mặc kệ cỡ nào phức tạp nội dung, quét xuống một cái, toàn bộ nhớ kỹ.

Hư Thần quyết!

Cái này công pháp không đơn giản, hẳn là người tu sĩ nào lưu lại công pháp, chuyên môn tu luyện thần thức, tu luyện tới trình độ nhất định, không riêng có thể mê tâm trí người ta, còn có thể dùng ý niệm giết người.

Giống Triệu Lai Hạc Tsuru Triệu Yên Phi hai người, thế mà đơn thuần tu luyện thần thức đạt đến mê tâm trí người ta trình độ, thật sự là chuyện lạ.

Hư Thần quyết nâng lên, tu luyện tới một cái cấp độ lúc, nếu như sinh ra tâm ma, nhất định phải đột phá đến cảnh giới tiếp theo, tâm ma mới có thể biến mất.

Hư Thần quyết tổng cộng có cửu tầng. Triệu Yên Phi vén vén vừa Nhập môn mà thôi, Triệu Lai Hạc tựa hồ đã đã luyện thành tầng cảnh giới thứ nhất.

Triệu Yên Phi vì cái gì vừa bắt đầu luyện tập liền sinh ra tâm ma? Nàng nhất định là mẫu thân chết chịu kích thích quá lớn,

Một mực là nàng trong lòng một cái tâm bệnh.

Quen thuộc Hư Thần quyết, Trương Tiểu Lâm biết Triệu Yên Phi tâm ma vấn đề chỉ có thể dựa vào chính nàng đột phá cảnh giới giải quyết, mà trước mắt thương thế, hẳn chỉ có thể thử một chút Khô Trúc chi khí.

Điều động thức hải bên trong màu xanh nhạt linh khí, từ Thủ Thái Âm Phế kinh ra, lộ ra đầu ngón tay.

Cổ này linh khí tựa hồ có cảm giác đồng dạng, rất không nguyện ý ra ngoài.

Trương Tiểu Lâm cưỡng ép tương một cổ lực sắc linh khí đẩy vào đến Triệu Yên Phi trán Đầu ấn đường huyệt, tiến vào nàng Thức hải.

Thần thức cảm ứng được cổ này linh khí tiến vào về sau, lập tức bàn trú tại Triệu Yên Phi Thức hải, chủ động chữa trị nàng bị hao tổn ý niệm.

Gặp lực sắc linh khí hữu hiệu, Trương Tiểu Lâm trong lòng âm thầm thở dài một hơi, ngẫm lại trong tay còn có không ít thanh thần phù, liền móc ra một trương, đối Triệu Yên Phi ném một cái, quát to một tiếng "Tật", Linh phù lập tức hóa thành một đạo bạch quang, dẫn vào Triệu Yên Phi cái trán bên trong.

Triệu Lai Hạc thấy trong lòng rung mạnh, xem ra trương này công tử không riêng văn thái xuất chúng, còn có một thân không tầm thường bản sự nha!

Thanh thần phù là Nhất giai phù lục, ngay cả hôn mê năm năm người chết sống lại đều có thể lập tức tỉnh lại, huống chi Triệu Yên Phi tri thức Thức hải thụ điểm tổn thương, hơn nữa còn có lực sắc linh khí tại chữa trị bên trong, bởi vậy, Linh phù không có vào não hải về sau, Triệu Yên Phi lập tức tỉnh lại.

Triệu Lai Hạc ôm quyền nói: "Đa tạ Trương công tử, không nghĩ tới Trương công tử y thuật như thế Cao Siêu, phi thường cảm tạ."

"Bá phụ không cần khách khí, tiện tay mà thôi mà thôi."

"Trương công tử ý kiến, chúng ta loại kia công pháp chỉ sợ là không Nghi Tu luyện."

"Các ngươi công pháp rất tốt, hoàn toàn có thể tiếp tục tu luyện, nhưng là còn muốn có một bộ phụ trợ công pháp mới được, nếu không, mỗi lần đột phá trước đó đều có tâm ma phát tác, không nhưng cái khó lấy Đại thành, chỉ sợ cứ thế mãi, còn sẽ có nguy hiểm"

"Phụ trợ công pháp?"

"Đúng, các ngươi bộ này công pháp vốn là tu sĩ tu luyện, phạm nhân không cách nào tu luyện, ta không biết các ngươi vì sao lại tu luyện ra thần thức, khả năng cùng thể chất có quan hệ, nhưng là nếu như không đồng thời tu luyện tu sĩ công pháp, sự thành tựu của các ngươi cũng liền dừng như thế."

"Tu sĩ công pháp, nói thế nào dễ dàng a, cái này đều là người ta trần mà giấu chỉ Chí Bảo, sao lại tùy tiện cho người ta chia sẻ."

"Tại hạ ngược lại là có một bộ công pháp, có thể truyền thụ cho các ngươi, bất quá các ngươi không thể tiết lộ cho những người khác."

"Trương công tử, cái này nhưng không được." Triệu Lai Hạc đang chuẩn bị chối từ, phát hiện trong đầu đã có một bộ công pháp, Thanh Nang Luyện Khí Quyết một đến ba tầng công pháp!

Triệu Yên Phi trong đầu, lúc này cũng nhiều một bước công pháp, lại so với hần phụ thân còn muốn toàn diện một chút, là hoàn chỉnh Thanh Nang Luyện Khí Quyết vừa đến cửu tầng công pháp!

Lúc đầu đây là Trương Tiểu Lâm đặc biệt truyền thừa, không có khả năng như thế tùy ý truyền thụ cho người khác, hẳn sợ dĩ truyền thụ, ý thức cảm thấy mình học tập bọn hần Hư Thần quyết, đây là một bộ cấp bậc cực cao thần thức tu luyện công pháp, như vậy vô ích học được nội tâm bản khoản, hai là nhìn thấy bọn hần cha con hai người đã có tốt như vậy cơ sở, không học tập tu tiên công pháp thực sự đáng tiếc.

Còn có chủ yếu nhất một điểm, Trương Tiểu Lâm trong lòng đã không có đem Triệu Yến Phi xem như người ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Sinh nhật thiệp mời

Gặp Triệu Yến Phi không việc gì, Trương Tiểu Lâm cũng không có ở lâu, Tsuru Triệu Lai Hạc kể một chút phương diện tu luyện chú ý hạng mục, liền về tới mình trong viện.

Cái này một ngày phát sinh quá nhiều sự tình, bất quá Trương Tiểu Lâm cũng không biết nước tâm tã bị tức giận mà đi sự tình.

Đi vào ngân điệp già nam dưới cây, hết thầy tạp niệm lập tức tan thành mây khói, rất nhanh liền toàn vẹn vong ngã.

Trương Quả trong khoảng thời gian này cơ hồ một lòng nhào vào trên việc tu luyện, muốn đột phá tầng thứ ba mới có thể tu luyện pháp thuật, tu sĩ không có pháp thuật là có chút nói bất quá đi nhà.

Trương Tiểu Lâm đã là Luyện Khí sáu tầng, Luyện Khí hậu kỳ tạm thời vô vọng, đây không phải dốc lòng tu luyện có thể đột phá, còn phải có cơ hội, mới có thể đột phá Luyện Khí hậu kỳ.

Tu luyện một đêm, hai người thân thanh khí sáng, lúc này Vương Vũ nghe được trong viện động tĩnh cũng rời giường, ba cá nhân liền trong sân luyện lên Trần thị Thái Cực quyền tới.

Luyện mấy lần, bên ngoài đã thời gian dần trôi qua náo nhiệt lên, Vương Vũ vừa ra ngoài mua bữa sáng, chợt nghe bên ngoài tiếng chân từ xa đến gần, một thót khoái mã tại cửa chính dừng lại.

Trương Tiểu Lâm biết, chuẩn là tìm đến mình, bởi vì Trương Quả tại phụ cận không có người quen, cũng không ai biết hắn cùng Vương Vũ tại nơi này.

Ngoài cửa tiến đến một tên tinh anh hán tử, Trương Tiểu Lâm cảm thấy có điểm nhìn quen mắt, lại không nhớ nổi nơi nào thấy qua.

Hán tử vào cửa tức ôm quyền nói: "Tham kiến điện hạ."

"Người là?" Trương Tiểu Lâm nghi ngờ nói.

"Tiểu nhân chính là Ngự Lâm quân thị vệ, phụng Trình tướng quân chỉ mệnh cho điện hạ đưa tới thư một phong."

Trương Tiểu Lâm tiếp nhận thư, mở ra xem xét, lại là một phong thiệp mời.

Nhìn thấy trên thiệp mời xinh đẹp bút tích, cùng quen thuộc kí tên, Trương Tiểu Lâm ngây ngẩn cả người.

Võ Chiếu mười ba tuổi sinh nhật, vậy mà chuyên phái người đến mời mình? Đây là có chuyện gì nha?

"Điện hạ, tin đã đưa đến, sẽ hay không tin?"

"Người nói cho Trình tướng quân, ta nhất định đúng hạn đi gặp, vị này Quân Gia vất vả, không bằng cùng một chỗ dùng điểm bữa sáng đi."

"Tạ ơn điện hạ, tại hạ công vụ mang theo, liền không ở thêm, như vậy cáo từ." Thị vệ liền ôm quyền, quay người đi ra ngoài.

Trương Quả gặp Trương Tiểu Lâm lại muốn đi xa nhà, nhân tiện nói: "Tiểu lâm, ta muốn trở về một chuyến, đem ta tu luyện công pháp đưa trở về, cho người trong nhà tu luyện, theo ta suy tính, ta sư phó cũng không lâu liền sẽ đến đây, về sau liền không có cơ hội."

"Tốt lắm, ban đêm ta đưa người cùng một chỗ trở về đi."

Trương Quả mừng lớn nói: "Như thế rất hay, trước tạ ơn tiểu lâm huynh đệ."

"Người ta vốn là huynh đệ, cảm ơn cái gì? Cũng đừng khách khí, lại nói, ta cũng đang muốn tiến về Hình châu Trương gia, bãi phỏng các người tộc trưởng, chúng ta Trường An Trương gia sông Hình châu Trương gia hẳn là một nhà người mới đúng, hai người chúng ta Trương gia, lẽ ra nhiều đi lại mới đúng."

"Ý tưởng như vậy rất tốt, huynh đệ có chỗ không biết, bởi vì bộ này công pháp không trọn vẹn, gia tộc người căn bản không tin tưởng tu luyện cái này công pháp có thể trường sinh bất tử, cũng không tin trên đời này còn có thần tiên sự tình, lần này trở về, chúng ta bộc lộ tài năng, bọn hắn mới có thể tin tưởng bộ này công pháp là thật."

"Ta tán thành, ý tưởng của người thường rất bình thường, tuyệt đại đa số người cũng sẽ không tin tưởng, chúng ta cũng chỉ có thể để số rất ít người biết là được rồi."

"Người khác không tin tình có thể hiểu, chúng ta Hình châu Trương gia là cổ lão tu chân gia tộc, trong nhà đã có không ít Luyện Khí ba tầng trưởng lão."

"Không có đến tiếp sau công pháp, Luyện Khí ba tầng cũng liền không sai biệt lắm Huyền cấp võ giả mà thôi, mà lại Luyện Khí sơ kỳ cũng không biết pháp thuật."

"Chúng ta cái này công pháp chủ yếu lấy luyện đan làm chủ, Luyện Khí ba tầng luận võ lực nhiều nhất chỉ có Hoàng cấp hậu kỳ, bắt quả ngay tại chỗ cũng tương đương kinh khủng."

"Đừng nói ngay tại chỗ, coi như hiện tại toàn bộ Đại Đường, lại có bao nhiêu Hoàng cấp võ giả? Chân chính Võ Giả thế giới, hẳn là đều tại ẩn môn."

"Người nói là lần trước cái kia Lai Phúc sư thúc bọn hắn những người kia?"

"Không tệ, ẩn môn quá mức cường đại, tùy tiện ra một cái môn phái, cũng không phải là một quốc gia có thể ứng phó được."

"Kỳ thật Hoàng Thượng cùng ẩn môn cũng có kết giao, thậm chí hàng năm còn muốn cho một chút tài nguyên cho ẩn môn."

"Hoàng Thượng biết ẩn môn?" Trương Tiểu Lâm nghe vậy cả kinh nói.

"Đương nhiên biết, chúng ta Hình châu Trương gia hàng năm cũng sẽ đạt được một chút tài nguyên, tỉ như trân quý dược liệu, ngọc khí các loại."

"A, ta đã hiểu, quốc gia cùng ẩn môn thế lực ở giữa duy trì một loại cân bằng."

"Ta cho rằng là dạng này, Hoàng Thượng cũng không ngốc, hẳn để chúng ta chế ước lẫn nhau, chẳng qua là khi vực ngoại ẩn môn đối quốc gia tạo thành uy hiếp lúc, ẩn môn mới ra đến, bình thường ẩn môn là không xuất thế."

"Nguyên lai người hiểu thật nhiều."

"Kỳ thật lần trước thủy phủ trở về, ta liền muốn tìm cơ hội cùng người giảng những này."

Chính nói, Vương Vũ hô to từ bên ngoài tiến đến: "Ăn cơm, ăn cơm, thịt dê cua bánh bao không nhân, bánh bao chay."

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, đi đi qua.

Một bên nhai lấy màn thầu, Vương Vũ vừa nói: "Các người biết không? Hôm qua Thủy gia nha đầu bệnh, bệnh rất lợi hại đâu, nghe nói còn thổ huyết."

"Cái nào Thủy gia nha đầu?" Trương Tiểu Lâm giật mình nói.

"Còn có cái nào? Liền là Thủy gia tộc trưởng con gái một nha, nghe nói đi Tần Lĩnh thư viện tham gia một cái gì sẽ, về sau là Thủy gia thương hội kia tiểu tử trả lại, hôm nay y quán người nói, vừa rồi cùng một chỗ tại mua bữa sáng đâu."

"Hôm qua không phải rất tốt sao?" Trương Tiểu Lâm thăm nói: "Không được, trên ngựa của ta đi xem một chút mới được."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Trong lòng có kết

Thủy Toàn nhìn thấy Trương Tiểu Lâm ngược lại là rất nhiệt tình, cũng biết hắn có chút bản sự, bèn bịn bịn đem hắn mời đến phòng khách.

Trương Tiểu Lâm nói ngay vào điểm chính: "Nghe nói hôm qua tâm tã tiểu thư cùng chúng ta cùng một chỗ tham gia Nguyên Tiêu thi hội lúc, ngẫu cảm

giác phong hàn, đặc biệt tới xem một chút."

Thủy Toàn nghe xong, lại nhủ mày, nếu như là Thủy Lam tỉnh, hẳn sẽ để cho hắn đi khuê phòng quan sát, đáng tiếc tới là Trương Tiểu Lâm, liền đối với hạ nhân nói: "Đề Xuân Lan đỡ tiểu thư ra."

Thủy Phi Phi tiến đến nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, vốn muốn quay người rời đi, ngang đầu đã thấy phụ thân nhìn xem mình, không thể không tại đại đường ngồi xuống.

Trương Tiểu Lâm ân cần nói: "Nghe nói thân thể ngươi khó chịu, còn thổ huyết rồi? Quan trọng sao?"

Thủy Phi Phi mặt không biểu tình, lạnh như băng mà nói: "Nhận được công tử quan tâm, đã không còn đáng ngại."

Trương Tiểu Lâm thần thức cũng cảm thấy, Thủy Phi Phi thân thể xác thực đã không còn đáng ngại, duy can kinh có hắc khí tích tụ, chính là có tâm sự tạo thành, giận thì khí bên trên, nghĩ thì chán nản, đã là tâm bệnh, muốn tâm phương thuốc nhưng trị liệu. Hắn không biết Thủy Phi Phi vì sao lại đối với mình lạnh nhạt như vậy, chẳng lẽ bệnh của nàng cùng mình có quan hệ?

Thủy Phi Phi tuổi vừa mới mười lăm, tuổi dậy thì, vốn là mới biết yêu, vừa vặn Trương Tiểu Lâm xâm nhập nội tâm, từ Thủy gia từ đường mới gặp, đến đưa tới từ đàn pho tượng, lại nhìn thấy hắn tài hoa hơn người, xuất khẩu thành thơ, liền đã lòng có sở thuộc.

Lại tại lúc này phát hiện Trương Tiểu Lâm cùng Triệu Yến Phi thể mà thông đồng cùng một chỗ, lập tức cảm thấy nản lòng thoái chí, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm tuổi còn nhỏ, lại là phong lưu thành tính!

Trương Tiểu Lâm chỗ nào nghĩ đến sẽ có phức tạp như vậy, gặp Thủy Phi Phi thái độ lạnh lùng, thuận tiện tâm khuyên nhủ: "Nhìn cô nương tâm sự nặng nề, tựa hồ có không giải được khúc mắc. . ."

Trương Tiểu Lâm nói còn chưa dứt lời, Thủy Phi Phi liền ngắt lời nói: "Không nhọc Trương công tử quai niệm, Trương công tử vẫn là đi quan tâm một chút Triệu cô nương đi."

"Triệu cô nương đã thoát khỏi nguy hiểm, bất quá, hôm qua sự tình, hoàn toàn chính xác hung hiểm."

"Hung hiểm? Hôm qua chuyện gì xảy ra?"

"Triệu cô nương hôm qua nhìn do ta viết người thủ trưởng kia câu đơn, vậy mà sinh ra ảo giác, liền ngay cả ta cũng tiến vào trong ảo cảnh, lúc ấy xác thực mười phần hung hiểm, kém chút không ra được."

"Ảo giác? Huyền cảnh? Chẳng lẽ cùng nghe nàng đánh đàn đồng dạng, sẽ đem người mê hoặc?"

"Nguyên lai cô nương biết nàng tiếng đàn không giống bình thường!"

"Ta cùng nàng thường xuyên cùng một chỗ hợp tấu, nào có không biết, nàng đàn rất cổ quái, nghe xong nàng đàn, người liền sẽ mê mẩn, thật lâu tỉnh không đến. Nhưng hôm qua các ngươi không có đánh đàn nha?"

"Cảnh tùy tâm sinh, không nhất định phải đánh đàn mới có thể làm cho người mê hoặc." Trương Tiểu Lâm biết nhất thời bán hội giải thích không rõ, Triệu Yến Phi cùng Triệu Lai Hạc tu luyện thần thức sự tình, liền hàm hồ nói.

"Cảnh tùy tâm sinh, người ý tứ chỉ cần đánh đàn thời điểm, đem tâm ý dung nhập tiếng đàn, liền sẽ sinh ra loại kia hiệu quả?"

Trương Tiểu Lâm một chút đau cả đầu, vội nói: "Cái này tâm cảnh cần rèn luyện, cũng không phải là tất cả mọi người năng sinh ra huyền cảnh."

"Nhưng tới là dạng này, ta trách oan ngươi." Thủy Phi Phi lúc này mới biết, nguyên lai là mình hiểu lầm Trương Tiểu Lâm, khúc mắc lập tức giải khai, cả cá nhân tinh thần rất nhiều.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm giác được Thủy Phi Phi thể nội hậm hực hắc khí, thể mà trong nháy mắt tiêu tán, có chút không hiểu.

Nàng trách oan ta rồi?

Trách oan cái gì rồi?

Biết được trách oan ta thời điểm, nàng toàn bộ khúc mắc lập tức giải khai!

Đây là tình huống như thế nào?

Chẳng lẽ nàng nhìn thấy ta hôm qua cùng Triệu Yến Phi cùng một chỗ, ăn dấm rồi?

Trương Tiểu Lâm bừng tỉnh đại ngộ, cô gái nhỏ này, thể mà vô duyên vô cớ ăn lên bay dấm tới. Bất quá nghĩ đến Thủy Phi Phi ăn dấm, Trương Tiểu Lâm trong lòng bỗng nhiên có loại dị dạng cảm giác, giống như có một đầu tiểu côn trùng ở trong lòng bò, ngứa một chút.

Thủy Toàn ở một bên, nhìn thấy Thủy Phi Phi dị dạng ánh mắt, cảm thấy sững sờ, chẳng lẽ nữ nhi coi trọng cái này tiểu tử? Không đúng rồi, hẳn là Thủy

gia thương hội nước Vân Thiên gia kia tiểu tử mới đúng nha? Lần trước không phải gia tiểu tử tặng lễ sao? Cái này Trương công tử chỉ là cùng đi Thủy công tử cùng đi mà thôi.

Đại sảnh ba cá nhân, đều mang tâm tư, người nhìn ta, ta nhìn người, đều không có nói chuyện.

Trương Tiểu Lâm gặp Thủy Phi Phi đã không việc gì, liền đứng dậy cáo từ, quay đầu nhìn thấy Thủy Phi Phi như nước ánh mắt, một loại chưa bao giờ có cảm giác bỗng nhiên xông lên đầu.

Thủy Toàn gặp tình hình này, chỗ nào còn không rõ ràng, nữ nhi xem ra đã lòng có sở thuộc, lại không phải mình vừa ý cái gia Thủy gia thương hội Thiếu chủ. Không khỏi lo lắng nói: "Phi, người cảm thấy cái này tiểu tử thế nào?"

Thủy Phi Phi gương mặt xinh đẹp bỗng dưng nóng lên, cúi đầu nói: "Cha, ngài nói cái gì nha? Chúng ta chỉ là bằng hữu mà thôi."

"Phi, nét mặt của người ta đều nhìn ở trong mắt, người cùng cha nói một chút, vì cái gì người chứng mắt nước Vân Thiên gia kia tiểu tử? Gia tiểu tử hiểu rõ, người cũng không xấu, vẫn là thương hội Thiếu chủ, cái nào đồng dạng cũng so cái này Trương công tử mạnh nha?"

"Cha, Trương công tử tài hoa tại toàn bộ Đại Đường đều là số một số hai, tùy tiện viết một bài thơ, đều là kinh điển, cũng có thể lưu truyền thiên cổ."

"Không có như vậy khoa trương a? Ta nhìn người quá si mê."

Thủy Phi Phi đỏ lên mặt phảng phất hạ quyết tâm, bỗng nhiên đứng lên nói: "Cha, nữ nhi đời này không phải Trương công tử không gả, ngài cũng không cần lại vì nữ nhi chuyện tới chỗ đi lại."

Thủy Toàn nghe xong, sắc mặt lập tức trầm xuống, hẳn biết mình nữ nhi tính tình quái dị, bướng bỉnh giống đầu con lừa, sự tình một khi quyết định ra đến, đoán chừng rất khó đảo ngược. Không khỏi thở dài một tiếng: "Con gái lớn không dùng được nha!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 104: Hình châu Trương gia

Vào đêm, Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả gặp Vương Vũ đã ngủ, liền đình chỉ tu luyện, đứng người lên, Trương Tiểu Lâm tế ra Phi Kiếm, mang theo Trương Quả xông lên Bích Tiêu.

Hình châu tại thành Trường An phía đông, Trương Tiểu Lâm hơi nhìn thoáng qua ngôi sao trên trời, xác định một phía dưới vị, Phi Kiếm tựa như mũi tên, hướng đông vọt tới.

Trương Quả chỉ cảm thấy tiếng gió bên tai gào thét, cảm thấy có chút duy trì không được.

Trương Tiểu Lâm gặp Trương Quả thân thể có chút phát run, nhân tiện nói: "Bão Nguyên Thủ Nhất, đem chân nguyên lộ ra bên ngoài cơ thể, hình thành một tầng vòng bảo hộ."

Trương Quả không có tu tập qua bất luận cái gì pháp thuật, đối với linh khí cùng chân nguyên không chế không quen thuộc, linh khí một khi lộ ra bên ngoài cơ thể, liền lập tức theo gió phiêu tán.

"Người công pháp bên trong không có pháp thuật sao?" Trương Tiểu Lâm thấy thế bực bội giảm bớt tốc độ, hỏi.

"Có, còn chưa kịp tu luyện, nghe nói đến Luyện Khí hậu kỳ mới có thể tu tập pháp thuật."

"Luyện Khí ba tầng có thể quen thuộc, như loại này linh khí vòng bảo hộ, hoàn toàn có thể." Trương Tiểu Lâm nói xong, chân nguyên trực tiếp đem Trương Quả bao khóa ở bên trong, lúc này mới hết tốc độ tiến về phía trước.

Thành Trường An khoảng cách Hình châu cũng liền hơn nghìn dặm, ngự kiếm phi hành chưa tới một canh giờ đã đến.

Trương gia cũng không phải là tại Hình châu thành bên trong, mà là khoảng cách Hình châu hơn hai trăm dặm Quảng tông vùng ngoại thành một chỗ rừng sâu núi thẳm bên trong. Trương gia đại viện xây dựa lưng vào núi, liên miên cách xa mấy dặm, lớn nhỏ phòng xá không dưới hơn trăm tòa nhà.

Trương Tiểu Lâm không khỏi thầm than Hình châu Trương gia lại là một cái không lồ như vậy gia tộc.

Trương Quả nhìn xem những này quen thuộc viện lạc, con mắt trong nháy mắt ẩm ướt.

Trương Quả gia cũng không có tại này một đám viện tử dài đất trung tâm, mà là tại lệch Bắc Phương bên ngoài, một tòa mười phần cũ nát gạch xanh nhà trệt bên trong, phòng ở bên ngoài cũng không có giống cái khác phòng ở đồng dạng tường vây, mà là một vòng hàng rào trúc.

Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm vừa xuống đất, liền nghe được quát to một tiếng: "Ai!"

"Cha, là ta, trứng gà." Nghe được phụ thân nhẹ nhàng khoan khoái tiếng quát, Trương Quả trong lòng nhất định, xem ra phụ thân thân thể không tệ, công phu lại tinh tiến.

Trong phòng ngọn đèn sáng lên, một tiếng này hét lớn, trong phòng tất cả mọi người tỉnh lại.

Đầu tiên là một cái hơn bốn mươi tuổi, thanh thước trung niên nhân từ trong nhà đi ra, ngay sau đó một cái trung niên phụ nhân một bên chỉnh lý phục sức cùng mặc, một bên đi ra ngoài, một cái mười mấy tuổi nữ hài từ cùng một cái lẳng đầu lẳng não thiếu niên lần lượt đi tới.

Đầu mùa xuân thời tiết, vẫn là thật lạnh, mấy cái thanh niên hai tay ôm ở trước ngực, nhìn xem trong viện Trương Quả cùng Trương Tiểu Lâm.

"Cha, mẹ, ta là trứng gà, đây là huynh đệ của ta Trương Tiểu Lâm, thành Trường An Trương gia công tử."

"Tiểu lâm gặp qua bá phụ bá mẫu."

"Tiến nhanh phòng đi, bên ngoài lạnh lẽo." Trung niên nhân nghi hoặc nhìn hai người, cũng không nhìn thấy ngựa, chẳng lẽ bọn hắn đi đường trở về?

"Ca."

"Ca."

Một nam một nữ gặp thật là Trương Quả trở về, cao hứng nhào tới, nữ hài tử càng là ý lại Trương Quả trong ngực bắt động.

"Các người ngồi trước sẽ, ta đi làm ăn chút gì." Trung niên phụ nhân mặc chỉnh tề, liền chuẩn bị tiến phòng bếp.

"Không cần bá mẫu, chúng ta vừa com nước xong xuôi, không đói bụng." Trương Tiểu Lâm vội nói.

"Uống bát canh gừng tán tán lạnh đi."

Trương Tiểu Lâm không nói gì nữa, trung niên phụ nhân liền tiến phòng bếp nấu canh gừng, thuận tiện nấu mấy quả trứng gà.

"Nhiều năm như vậy, người cũng đi nơi nào nha? Cũng không có tin tức." Nam tử trung niên mang theo trách cứ chỉ ý nói.

"Cha, hai năm những năm này một mực tìm kiếm đại đạo, bởi vậy làm trễ nải về nhà, mấy ngày trước đây gặp được một cái thể ngoại cao nhân, hắn nói ta sư phó sắp xuất hiện, chỉ sợ về sau liền càng thêm khó mà một lần trở về, bởi vậy mới cùng huynh đệ cùng một chỗ, về thăm nhà một chút."

"Tìm kiếm đại đạo? Ai, nào có như vậy chuyện dễ dàng." Trương phụ thở dài một tiếng nói.

"Cha, hai năm may mắn, tìm được tổ tiên truyền thừa..." Trương Quả nói còn chưa dứt lời, lập tức bị phụ thân hắn che miệng lại ba, lập tức mở ra đại môn tự học nhìn thoáng qua ngoài cửa, lúc này mới nhốt vào đại môn.

"Tuyệt đối đừng nói lung tung, sợ đưa tới họa sát thân." Trương phụ hạ giọng nói.

Trương Tiểu Lâm thần thức ngoại phóng, đối Trương phụ nói: "Bá phụ cứ việc yên tâm, chung quanh không có bất luận kẻ nào."

Trương phụ nghi hoặc nhìn Trương Tiểu Lâm nói: "Hài tử, chẳng lẽ người đã thông huyền rồi?"

"Thông huyền?" Trương Tiểu Lâm ngây ngẩn cả người.

"Thông huyền, liền là có thể cảm giác được chuyện bên ngoài."

"Đúng, phương viên năm sáu dặm, ta nhất thanh nhị sở, ngài yên tâm nói đi."

"Năm sáu dặm?" Trương phụ thành linh nói.

"Cha, ngài yên tâm đi, tiểu lâm huynh đệ nói không có việc gì, khẳng định không có chuyện gì." Trương Quả bỏ đi phụ thân lo lắng về sau, liền đem nhận biết Trương Tiểu Lâm về sau, như thế nào đạt được tổ tiên truyền thừa, đột phá Luyện Khí ba tầng sự tình, kỹ càng cùng phụ thân nói một lần.

Trương Quả phụ mẫu hai người cùng đệ đệ muội muội hai cái chỉ nghe tròn mắt hốc mồm.

"Hài tử, người sẽ không phải là phát sốt đi?" Trương Quả nẫu thân dùng tay sờ một chút Trương Quả cái trán, lo lắng nói.

Trương Quả đã sớm ngờ tới bọn hắn sẽ không tin tưởng, liền từ trong túi càn khôn tế ra con lừa Linh khí, mở ra da thú, một thớt con lừa nhỏ trống rỗng ra hiện tại mọi người trước mắt, Trương Quả nhảy lên lưng lừa, ngược lại cười tại con lừa bên trên, trong sân bay lên, vòng quanh cả viện bay vài vòng, lúc này mới xuống tới.

"Thật sự là ông trời mở mắt a." Trương phụ kích động khóc lên.

Trương Quả phát hiện tình huống không đúng, vội nói: "Cha, người đây là làm sao rồi?"

"Ái!" Trương Quả nẫu thân thờ dài một tiếng nói: "Trương thị gia tộc xảy ra chuyện lớn."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Vực ngoại đầu đà

Trương Quả cùng Trương Tiểu Lâm nghe được Trương thị gia tộc có đại sự xảy ra, trong lòng không khỏi giật mình.

Trương Quả phụ thân thờ dài một tiếng nói: "Việc này nói rất dài dòng, các người ăn trước điểm đồ vật, ta chậm rãi nói tới."

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả vừa ăn trứng gà, uống vào canh gừng, một bên nghe trung niên nhân kể chuyện nguyên nhân gây ra.

"Chúng ta Trương gia nguyên bản tại duyên hải một vùng, bởi vì người tổ phụ lúc ấy đắc tội quá nhiều người, không thể không chuyển đến nội địa, ẩn cư ở đây, những năm gần đây cũng là gió êm sóng lặng, hai mươi năm trước, người tổ phụ Trương Trọng Kiên rời nhà trốn đi, đi tìm trong truyền thuyết đại đạo, rốt cuộc chưa có trở về."

Năm ngoái bắt đầu, liền có một ít giang hồ nhân sĩ chú ý chúng ta Trương Gia Trại, năm nay, càng ngày càng nhiều người tới nghe ngóng, một chút đạo chích chỉ đồ, đều bị chúng ta đuổi, thế nhưng là, gần nhất một tháng, tới một cái Phiền Tăng, lại là Địa cấp tu vi, tiến núi liền tướng Sơn môn đập, người Tứ bá trọng thương, Tứ bá gia Kiều Nhi chết rồi."

Cuối cùng, đại bá của người cùng vi phụ ra mặt, liên thủ mới miễn cưỡng đánh cái ngang tay, lại bị súc sinh kia chạy ra ngoài."

Hôm nay ban ngày, có người tại Quảng tông trong thành thấy được cái này Phiền Tăng, hẳn gọi tới một chút giúp đỡ, trong đó lại có Tiên Thiên cấp cao thủ."

"Tiên Thiên cao thủ?" Trương Tiểu Lâm giật mình.

"Mặc dù chưa có xác định, nhưng là kia Phiền Tăng gọi lão tăng vì sư phó, công lực thâm bất khả trắc, chúng ta tại Quảng tông người cũng là Luyện Khí ba tầng, lại nhìn không thấu tu vi của hắn, ít nhất là nền tảng đỉnh phong trở lên, thậm chí bán bộ Tiên Thiên. Bởi vì chúng ta cũng chưa từng gặp qua Tiên Thiên cao thủ, không biết đến trình độ nào, đoán chừng ngày mai trời vừa sáng, bọn hắn liền sẽ đánh tới cửa rồi."

"Bá phụ, ngày mai nếu như tại hạ cuốn lấy cái kia Tiên Thiên cao thủ, những người khác các người có nắm chắc không?" Trương Tiểu Lâm cũng không biết mình có thể hay không địch nổi Tiên Thiên cao thủ, bất quá Phi Kiếm nơi tay, đánh không thắng chạy cũng không có vấn đề, bởi vậy vừa đánh vừa chạy, đem Tiên Thiên cao thủ dẫn ra, nơi này bọn hắn liền có thể ứng phó."

"Chúng ta Trương Gia Trại trước mắt Luyện Khí ba tầng có sáu người, hai cái đối phó một cái, nên vấn đề không lớn, Địa cấp cao thủ có người đối phó, những người khác liền không đáng để lo, dù sao chúng ta Trương Gia Trại bằng vào địa lý ưu thế, còn có mười mấy cái Luyện Khí một hai tầng, hẳn là ứng phó được."

"Không riêng gì ứng phó, nhất định phải đem bọn hắn toàn diệt, nếu không, hậu họa vô tận nha!"

"Toàn diệt? Thành có ý tứ gì?"

"Liền là trăm thảo trừ căn, một tên cũng không để lại, chỉ cần chạy một cái, lại sẽ mang đến vô tận phiền phức, mà lại, địch tới ta sáng, khó lòng phòng bị."

"Khẩu khí của người, cùng ta cái kia lão phụ thân ngược lại là giống nhau đến mấy phần, đều là sát phạt quả quyết người."

"Bá phụ, ngài mới vừa nói, ngài lão phụ thân tên gọi là gì?"

"Trương Trọng Kiên, làm sao, có phải hay không nghe nói qua?"

"Không phải là phong trần tam hiệp một trong Cửu Nhiệm Khách tiền bối?"

"Ngọn gió nào bụi tam hiệp? Ta là không biết, Cửu Nhiệm Khách nha, giống như lúc tuổi còn trẻ có người dạng này kêu lên."

"Phong trần tam hiệp, liền là Lý Tĩnh, hồng phát nữ, Cửu Nhiệm Khách nha!"

"Gia phụ cùng Lý Tĩnh vợ chồng ngược lại là nhận biết, nhưng tuyệt không có phong trần tam hiệp cái thuyết pháp này."

Xem ra cái gọi là phong trần tam hiệp là những cái kia viết tiểu thuyết nói loạn, chỉ là lại không nghĩ rằng thật có Cửu Nhiệm Khách một thân.

"Không biết cái này vực ngoại đầu đà ra sao lai lịch?"

"Hỗ thẹn, chúng ta cùng hấn đánh mấy trận, lại không biết bọn hấn là môn nào phái nào, chỉ biết một cái làm trường đao, mấy cái sử kiếm, cái kia lợi hại nhất còn không có gặp hấn động đậy binh khí, không biết dùng cái gì."

"Không sao, binh tới tướng đỡ, nước đến thổ động, trời không tuyệt đường người, trước rất nhiều nghỉ ngơi một chút, ngày mai chúng ta cùng đi xem nhìn."

Đêm đã khuya, mọi người trở về phòng của mình nghỉ ngơi, Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả quen thuộc cùng một chỗ tu luyện, hai người liền chuẩn bị trong sân ngồi xuống.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên móc ra một thanh phù lục nói: "Quả huynh, ngày mai một trận chiến, mười phần hung hiểm, người lại không có đánh nhau kinh nghiệm, dứt khoát dạng này, người trước dùng Ân Thân Phù ẩn giấu thân hình, chuyên tìm những cái kia tu vi không cao lắm tiến hành đánh lén, giết chết một cái liền giảm bớt một phần áp lực. Mặt khác, nơi này có mười mấy trương Hỏa Cầu phù, người nhìn bên kia tình huống nguy hiểm, liền ném một trương Hỏa Cầu phù, trong miệng hô một tiếng tắt là được rồi."

Trương Quả thán một tiếng nói: "Không nghĩ tới chân chính gặp chuyện, ta lại không giúp đỡ được cái gì."

"Người tuyệt đối đừng tự coi nhẹ mình, chuyện gì đều có cái quá trình, ta ngược lại thật ra cảm thấy, các người gia tộc võ kỹ người có thể tu luyện một chút, trên giang hồ đi lại, vẫn hữu dụng."

"Ừm, có lý." Trương Quả thu hồi phù lục, liền nhắm mắt lại tu luyện.

Trương Tiểu Lâm lại không có nhanh như vậy nhập tĩnh, hấn đến tìm tòi ti mỉ một phen.

Thần thức ngoại phóng về sau, chung quanh năm sáu dặm thu hết vào mắt.

Bỗng nhiên, khoảng cách khoảng ba dặm trong một cái viện, có hai chiếc xe ngựa đưa tới Trương Tiểu Lâm chú ý.

Đã trẻ thế như vậy, làm sao còn có người muốn đi ra ngoài?

Thần thức quét qua, phát hiện trên xe ngựa rõ ràng đều là tu sĩ, một cái Luyện Khí ba tầng lão giả, một cái trung niên phụ nữ, còn có hai cái Luyện Khí tầng hai thiếu niên, cùng một cái Luyện Khí tầng một thiếu nữ, một chiếc xe ngựa khác bên trên lại là một chút hòm gỗ cùng bao khóa.

Cái này toàn gia muốn chạy đường!

Trương Tiểu Lâm trong lòng cảm thán, lúc đầu một cái có chút phần thắng chiến đấu, bây giờ còn chưa bắt đầu, liền đã có người khiếp đảm.

Vực ngoại Phiên Tăng đã quy mô xâm phạm, chẳng lẽ sẽ không đề phòng bọn hấn chạy trốn?

Chỉ sợ bọn họ cái này toàn gia, dữ nhiều lành ít.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Trong núi động rộng rãi

Trương Tiểu Lâm thần thức giám thị lấy cái này hai chiếc xe ngựa, chỉ gặp bọn họ đã dùng vài mềm gói kỹ móng ngựa, nhẹ nhàng lôi kéo ngựa hướng trại bên ngoài đi đến.

Muốn hay không đánh thức Trương Quả phụ thân tiến đến ngăn cản bọn hắn đâu? Trương Tiểu Lâm do dự một lát, rốt cục nhìn được, bọn hắn giày vò đại nửa đêm, vừa mới ngủ, không bằng ta đi theo nhìn xem.

Trương Quả phát hiện Trương Tiểu Lâm đã ngủ kiêu mà đi, không có lên tiếng, hắn tin tưởng Trương Tiểu Lâm sẽ không vứt xuống bọn hắn mà đi, hắn là quen thuộc địa hình, bốn phía tuần tra đi.

Trương Gia Trại Sơn môn đã sụp đổ, cổng lại có hai cái Luyện Khí tăng một thanh niên trông coi, Trương Tiểu Lâm thần thức phát hiện, Sơn môn bên cạnh còn có hai cái trạm gác ngầm, hai cái Luyện Khí tăng hai tu sĩ giấu ở một bên, một cái đang tĩnh tọa tu luyện, một cái lại treo lên tinh thần đỉnh lấy phía trước sơn môn.

Xe ngựa ra lúc, hai cái thủ vệ ngăn cản một chút, lão giả vén rèm lên giăng một câu, liền cho đi, cái kia giấu ở chỗ tối thanh niên lại đi ra, mắng to một tiếng: "Cút đi, cũng không tiếp tục muốn trở về."

Mắng vài câu, liền gọi cái này Luyện Khí tăng một đi vào báo tin.

Tiến vào Trương Gia Trại chỉ có con đường này có thể đi, Trương Tiểu Lâm ngủ kiêu vòng quanh Trương Gia Trại bay một vòng, phát hiện nơi này ba mặt núi vây quanh, đều là vách núi tuyết bích, nếu như đối mặt chính là người bình thường, con đường này ở trên đều là một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông cửa ải, đáng tiếc, đối phương là Địa cấp cao thủ thậm chí Tiên Thiên cao thủ, những này chướng ngại đối với bọn hắn, thũng rỗng kêu to.

Trương Tiểu Lâm bám theo một đoạn lấy xe ngựa, dọc theo quanh co khúc khuỷu đường núi đi lên phía trước.

Rời đi Trương Gia Trại, xe ngựa liền điên cuồng xông về trước lên, giống như sợ bị người phía sau đuổi kịp đồng dạng.

Xe ngựa ra khỏi sơn lâm về sau, cũng không có đi đại lộ, mà là trực tiếp đi vào đối bụng một mảnh khác vùng núi, dọc theo đường núi phi nước đại, Trương Tiểu Lâm chợt phát hiện, trên trời tựa hồ có một đạo bóng ma, một mực theo đuôi cái này mấy chiếc xe ngựa, khoảng cách quá xa, không cách nào thấy rõ là cái gì.

Trương Tiểu Lâm ngủ kiêu xông tới, nguyên lai là một con chim ưng.

Xem bộ dáng là Phiến Tăng nuôi nhốt chim ưng.

Khó trách Phiến Tăng không có phái người giữ vững đầu này yếu đạo, nguyên lai bọn hắn có nhãn tuyến, như thế nói đến, Trương Gia Trại nhất cử nhất động, bọn hắn phải là như lòng bàn tay nhà.

Hai chiếc xe ngựa càng đi càng lệch, cuối cùng rốt cục đi vào một cái không thể thông xe địa phương.

"Tốt, các người xuống tới, dọc theo con đường này đi thẳng, ước chừng mười dặm nhiều đường đã đến gia gia người bề quan Thạch Long động, bàn nhân huynh đi qua, biết làm sao mở ra cơ quan, bên trong có ăn đồ vật, nhớ kỹ, vị cha cũng không đến các người, các người cũng không cần ra, càng không nên tùy tiện mở ra cơ quan."

"Cha hắn, người còn muốn trở về sao?"

"Nói nhảm, ta khẳng định muốn trở về, cùng đám súc sinh này quyết nhất tử chiến."

"Cha, để chúng ta cũng cùng người cùng một chỗ trở về đi."

"Đừng nói nữa, các người đi cũng không dậy được cái tác dụng gì, vì ta Trương gia chứa chút huyết mạch đi."

"Cha hắn."

"Đừng muốn đông dài, đi mau."

Hai tên xa phu giờ lên hòm gỗ, còn lại bốn người mỗi người trên lưng một cái bao lớn, dọc theo gấp gheh đường núi đi, lão giả quay đầu nhìn một cái, dứt khoát quay người, lái một chiếc xe ngựa đường cũ quay trở về.

Trương Tiểu Lâm thấy một lần lúc này mới nhẹ gật đầu, Phi Kiếm bỗng nhiên phóng lên tận trời, đối con ưng kia chim cất vọt lên đi qua.

Chim ưng hiển nhiên là nghiêm chỉnh huấn luyện, gặp có người hướng hắn vọt tới, vội vàng hướng nơi xa trốn tránh.

Chim ưng tuy là phi cầm, nhưng cùng phi kiếm tốc độ so sánh, lại so ra kém cỏi, rất nhanh liền bị Trương Tiểu Lâm đuổi theo.

Chim ưng trường kỳ bay trên trời, thân thể lại nhỏ, mười phần linh hoạt, Trương Tiểu Lâm nhất thời bán hội muốn tóm lấy nó, còn có chút độ khó.

Đã không thể bắt sống, vậy cũng chỉ có thể giết hẳn.

Trương Tiểu Lâm té ra sát cánh đại ưng lông vũ, một cước đạp ở lông vũ bên trên, Phi Kiếm liền hướng chim ưng quán giết tới, chỉ nghe một tiếng thê lương kêu cực kỳ thảm thiết, cái này trình sát địch tình chim ưng lập tức bị đánh thành hai nửa, rớt xuống.

Trương Tiểu Lâm giết chim ưng, liền khổng chế lấy lông vũ theo đuôi Trương gia mấy cái này gia quyến, xem bọn hắn rốt cuộc muốn đến một cái dạng gì địa phương đi.

Trương gia mấy người lấy cái kia gọi bàn mà cầm đầu, một đường bước nhanh tiến lên, hơn mười dặm đường rất nhanh liền đến.

Lại là vừa ra tuyết bích, như đao gọt, cao hơn trăm trượng.

Bàn mà đi đến bên dưới vách núi diện, từ một chỗ trong khe hở chui vào, đám người theo sát phía sau, dọc theo vách đá đi vào bên trong.

Nguyên lai trong này có động thiên khác!

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện nơi này lại là một cái thiên nhiên động rộng rãi, bên trong treo lủng lẳng nước cờ mơ hồ thạch nhũ, chiếu lấp lánh.

Linh khí!

Trong này lại có linh khí!

Ném ra một trương Ân Thân Phù, Trương Tiểu Lâm cũng đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ tiến vào động rộng rãi.

Cửa hang có một trương tảng đá lớn cửa, bàn mà đi lên trước, ở bên cạnh một chỗ đột xuất tới trên hòn đá ẩn xuống một cái, tảng đá lớn cửa thể mà vô thanh vô tức mở.

Tốt một cái động thiên phúc địa!

Bên trong linh khí mười phần dồi dào, mặc dù so ra kém ngân điệp giả nam dưới cây linh tuyến, lại so bên ngoài nồng nặc không chỉ gấp mười.

Bàn mà bọn hắn ngay tại trong động đá vôi an trí xuống tới.

Trương Tiểu Lâm lại dọc theo động rộng rãi hướng bên trong thăm dò.

Càng đi đi vào trong, linh khí càng ngày càng dư dả, Trương Tiểu Lâm thần thức thể mà quét không đến cùng, điều này nói rõ bên trong chiều sâu xa xa không chỉ năm dặm Lộ Viễn.

Càng đi đi vào trong, càng ngày càng hẹp, dưới chân lại không có đường.

Trương Tiểu Lâm tại thần thức chỉ dẫn dưới, Phi Kiếm lóe lên mà qua, hướng về linh khí đầu nguồn bay đi.

Một cây to lớn thạch nhũ treo ngược tại nửa không trung, nơi này đã là đại sơn trung tâm, đỉnh động không biết cao bao nhiêu, căn bản quên không đến đỉnh. Nồng đậm linh khí, liền là từ nơi này to lớn thạch nhũ bên trên tán phát ra.

Trương Tiểu Lâm vây quanh to lớn thạch nhũ dạo qua một vòng, nhất thời bán hội vậy mà nhìn không thấy manh mối gì.

Xem ra, chỉ có thể về trước đi, về sau có cơ hội lại đến nghiên cứu nó, dù sao trong này người bình thường vào không được, bởi vì đầu này trong khe hở không đường có thể đi, chỉ có thể bay tới.

Trương Tiểu Lâm ngự Phi Kiếm lướt đi động rộng rãi, bàn mà tự nhiên đã nhận ra một tia sóng linh khí, lập tức cẩn thận bốn phía nhìn một cái, vội vàng tiến lên đóng lại cửa động.

Tại chim ưng rơi xuống địa phương, lại nhiều hai cá nhân.

Nguyên lai, tại cách đó không xa một cái cỏ tranh trong rạp, trốn tránh hai cái Phiến Tăng, cả người khoác Đại Hồng cà sa, một cái lại là hất lên màu xám tăng bào. Phiến Tăng chợt nghe trên trời đêm không trung truyền đến chim ưng tiếng kêu thảm thiết, lập tức kinh hãi, hai người vội vàng đi ra ngoài xem, lại là một mảnh tối mờ mịt bóng đêm, cái gì cũng nhìn không thấy.

Hai tên Phiến Tăng lập tức học giả chim ưng tiếng kêu, cũng chiêm chiêm kêu vài tiếng, nhưng không thấy bất luận cái gì tiếng vang, hai người kinh hãi, cái này chim ưng chính là bọn hắn sư phó mười phút yêu chi vật, nếu như chim ưng nếu là xảy ra vấn đề, hai người bọn hắn thế nhưng là chịu không nổi.

Hai cái Phiến Tăng ra, lập tức bị vừa mới xuất động Trương Tiểu Lâm phát hiện, nơi này khoảng cách Trương Gia Trại đầu này đường núi phải có trong vòng ba bốn dặm địa xa, mười phần vắng vẻ, xem ra bọn hắn là tại nơi này giám thị Trương Gia Trại người.

Cũng may trên trời giám sát đã trừ, sẽ không có người biết bàn mà bọn hấn động rộng rãi.

Trương Tiểu Lâm gặp hai cái này Phiên Tăng chỉ bắt quá Hoàng cấp tu vi, suy nghĩ một chút, không có đánh rần động cò, liền trực tiếp bay trở về Trương Quả gia.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Trận địa sẵn sàng đón quân địch

Trương Quả lâu không thấy Trương Tiểu Lâm trở về, cũng không có lòng tu luyện, đứng tại cổng nhìn quanh, chân trời bỗng nhiên một đạo bạch quang tả roi, Trương Tiểu Lâm trong nháy mắt rơi vào giữa sân.

"Có cái gì phát hiện sao?"

"Ta đi theo một cái gọi bàn mà người một nhà đi ra một chút."

"Người nói cái gì? Bàn mà người một nhà đi ra?" Trương Quả lấy làm kinh hãi, thanh âm lớn lên.

Lúc này, Trương Quả phụ thân nhưng từ bên trong đi ra: "Bàn mà đi ra? Người làm sao biết bàn mà?"

"Ta nghe bọn hấn nói chuyện biết đến, bọn hấn một nhà năm thanh trốn đến Cầu Nhiêm Khách tiền bối bế quan trong sơn động, sau đó, lão nhân kia gia lại trở về."

Trương Quả phụ tử thật dài thờ dài một hơi: "Đại bá trở về liền không sao, hấn cũng là để phòng ngộ nhỏ."

"Để phòng ngộ nhỏ? Hoang đường! Thật không biết đại ca nghĩ như thế nào, gia tộc nguy nan thời khắc, đem bàn mà đưa ra ngoài, về sau hấn kế thừa nhà ở chi vị, ai sẽ phục hấn?" Dừng một chút nói: "Nắm chặt thời gian nghỉ ngơi một chút, hừng đông có trận ác chiến."

Trương Tiểu Lâm đem trên đường nhìn thấy một số việc đơn giản nói đi một chút, Trương Quả phụ thân gật đầu nói: "Xem ra bọn hấn đây là chuẩn bị một mẻ hốt gọn nha, xuất liên tục miệng đều có người giữ vững."

Ba người hàn huyên vài câu, vào nhà sau liền trở về phòng của mình ở giữa ngồi xuống điều tức. Tu sĩ khôi phục thể lực cực nhanh, mấy cái Chu Thiên về sau, Trương Tiểu Lâm thật dài phun ra một ngụm trọc khí, mở mắt.

Ngoài cửa sổ đã có chút mờ hồ được sáng lên, Trương Tiểu Lâm xuống giường, trong sân bắt đầu lên mỗi ngày môn bắt buộc, Thái Cực quyền.

Chỉ chớp lát, mọi người lần lượt rời giường, uống một chút cháo gạo, Trương Quả phụ tử cùng Trương Tiểu Lâm liền tới đến Trương gia diễn võ trường.

Diễn võ trường khoảng cách Sơn môn không xa, từ bên ngoài tiến đến, trước hết trải qua diễn võ trường mới có thể tiến vào Trương Gia Trại.

Trương gia tất cả tu sĩ cơ hồ toàn bộ tập kết như thế, lại có hơn trăm người.

Trương Quả phụ thân tổng cộng có sáu huynh đệ, còn có hai cái tỷ muội đã viễn giá tha hương, sáu huynh đệ thuộc về tứ chữ phái, dựa theo Thiên Địa Nhân cùng Phúc Lộc trình tự, Trương Quả phụ thân đứng hàng Đệ ngũ, trương tử phúc.

Nhà ở trương tử trời, Trương Quả Nhị bá trương tử địa, Tam bá trương tử người, Tứ bá trương tử hòa, Lục thúc trương tử lộc, tăng thêm Trương Quả phụ thân trương tử phúc, sáu người đều là Luyện Khí ba tầng. Trương gia tổ truyền công pháp chỉ có đến Luyện Khí ba tầng, bởi vậy, sáu người này hấn là Trương gia mạnh nhất tồn tại.

Đáng tiếc là, Tứ bá trương tử cùng bị Phiên Tăng đánh gãy tay chân, chỉ sợ nửa đời sau chỉ có thể ở trên giường qua.

Trương tử trời gặp người cơ bản đến đông đủ,

Liền đứng tại trên đài cao lớn tiếng nói: "Yên lặng."

Hồ hết âm ỉ tràng diện lập tức an tĩnh lại, trương tử trời tại Trương gia uy tín vẫn phải có.

"Chư vị huynh đệ, chất nhi, cùng Trương gia đám tử đệ, hôm nay là chúng ta Trương Gia Trại đứng trước khảo nghiệm thời điểm, tục ngữ giảng, nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ, các ngươi ngày bình thường khổ luyện công phu, khổ tu Nội lực, hôm nay liền là kiểm tra các ngươi luyện công phu đến không tới nơi tới chốn thời điểm."

Mọi người đã biết, vực ngoại Phiến Tăng, nhiều lần khiêu khích chúng ta ranh giới cuối cùng, hảo huynh đệ của các ngươi, trương kiều, hôm trước bị Phiến Tăng tàn nhẫn đánh chết, các ngươi Tứ thúc, ngày bình thường cỡ nào hòa ái dễ gần, cũng bị ghê tởm Phiến Tăng đánh thành tàn phế, các ngươi nói, làm sao bây giờ!"

"Nợ máu trả bằng máu!"

"Giết bọn hần!"

Hiện trường lập tức quần tình xúc động phần nộ.

"Tốt!" Trương tử thiên đại quát một tiếng, trên trận liền lần nữa yên tĩnh trở lại: "Chỉ có một lời nhiệt tình, còn không được, theo chúng ta tại Quảng tông nhân tuyển báo cáo, lần này Phiến Tăng tới không hạ hơn mười người, trong đó một cái đã siêu việt Địa cấp võ giả, mặt khác, còn có ba cái Địa cấp trung kỳ trở lên, còn lại đều là huyền cơ cùng Hoàng cấp võ giả, kẻ đến không thiện a."

Trương tử trời nhìn thoáng qua trương tử phúc cùng Trương Tiểu Lâm nói: "Tử phúc, ngươi là truyền công trường lão, ngươi đến an bài một chút."

Trương tử phúc đứng dậy, lớn tiếng nói: "Phiến Tăng là rất cường đại, siêu việt Địa cấp võ giả, một mực là trong truyền thuyết tồn tại, liền xem như Địa cấp trung kỳ, cũng không phải chúng ta có thể chống lại, hôm trước, tiếp vào lão tử tín hiệu cầu cứu về sau, hai chúng ta Luyện Khí ba tầng người xuất thủ, liền thủ đối phó một cái Địa cấp trung kỳ võ giả, mới khó khăn lắm bắt phân thắng bại, còn đề đối phương toàn thân trở ra, có thể thấy được, chúng ta hôm nay cất không thể phớt lờ."

Cũng may, Thiên Hử chúng ta Trương gia, đem qua, con ta Trương Quả cùng thành Trường An Trương gia Trương công tử đồng thời trở về, Trương công tử đã là Luyện Khí sáu tầng đỉnh phong cao thủ, từ hần đối phó tên kia siêu việt Địa cấp cao thủ, mặt khác ba tên Địa cấp trung kỳ, liền có ta cùng trướng gà đối phó một cái, lão đại cùng lão Lục liền thủ, đối phó một cái, lão Nhị lão Tam các ngươi tiếp cận một cái, Trương Gia Trại những người khác chú ý, các ngươi không cần thiết muốn tham gia vào đến Địa cấp trong chiến đấu đến, ba đến bốn cái Luyện Khí tầng hai, tạo thành một tổ, đối phó một cái Huyền cấp võ giả, chúng ta nhất định phát huy chúng ta nhiều người ưu thế, đem bọn hần tiêu diệt tại nơi này, thả đi một cái trở về, hậu hoạn vô tận."

"Luyện Khí sáu tầng? Lão ngũ, ngươi nói là sự thật sao?" Trương tử trời kích động bắt lấy trương tử phúc tay nói.

"Tiểu lâm, ngươi qua đây." Trương tử phúc đối Triệu tiểu lâm ngoắc nói.

"Văn bối Triệu tiểu lâm gặp qua Đại bá." Trương Tiểu Lâm tiến lên ôm quyền nói.

Trương tử Thiên Nhất nhìn, quả nhiên nhìn không thấu Trương Tiểu Lâm tu vi, ha ha cười nói: "Tốt, tốt a, thật sự là anh hùng ra thiếu niên, không tệ!"

Trương tử trời mặc dù thuận miệng khen vài câu, bắt quả nhìn thấy Trương Tiểu Lâm cũng liền mười ba mười bốn tuổi đáng vẻ, vẫn còn có chút lo lắng.

"Luyện Khí sáu tầng? Thật hay giả?"

"Trời ạ, lại có siêu việt Luyện Khí ba tầng tồn tại a?"

Dưới trận đã là nghị luận ầm ĩ, bất quá đều không cho rằng Trương Tiểu Lâm tu vi, lại so với trương tử phúc còn cao.

Đúng lúc này, chợt nghe một chi tên lệnh phóng lên tận trời, trương tử thiên đại quát một tiếng: "Phiến Tăng đến rồi!"

Đám người lập tức thần sắc xiết chặt!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 108: Chuyện cũ năm xưa

Cũng may người Trương gia bình thường nghiêm chỉnh huấn luyện, vừa nghe đến dự cảnh, lập tức dựa theo vừa rồi trương tử phúc chỉ ngón, riêng phần mình hợp thành từng cái tiểu đội, phân tán thành một cái to lớn hình cung, chậm rãi nghênh đón tiếp lấy.

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy những cái kia Phiên Tăng chiến trận, mới biết cái gì gọi là không có sợ hãi.

Bốn tên Phiên Tăng giờ lên một đỉnh giản dị cổ kiêu, tên kia cái gọi là Tiên Thiên cao thủ hơi híp mắt lại, ngồi tại trong kiêu, ngay cả con mắt đều không có nhìn bên này một chút.

Ba tên Địa cấp võ giả đi ở phía trước, đằng sau thì là Huyền cấp cùng Hoàng cấp võ giả, hết thấy mười sáu người, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện tối hôm qua kia hai tên giám thị Trương Gia Trại Phiên Tăng cũng tại, biết bọn hắn đã dốc toàn bộ lực lượng.

Cừu nhân gấp mặt, hết sức đỏ mắt, trương tử Thiên huynh đệ năm người dẫn đầu xông tới, khoảng cách Phiên Tăng hai trăm tả hữu mới dừng lại.

Phiên Tăng không chút hoang mang, nhẹ nhàng buông xuống cổ kiêu, trong kiêu niên ki lão Phiên Tăng đứng lên, khí thế đột nhiên tăng vọt, trương tử trời đám người cảm thấy một cỗ vô hình áp lực, phía sau đệ tử thì lùi lại mấy bước, mọi người sắc mặt đại biến.

Trương Tiểu Lâm cũng là kẻ giết mình, loại khí thế này cần phải mượn thiên địa chi thế, mình đương nhiên cũng được, nhưng đó là thần thức, cùng hán loại tình huống này hoàn toàn khác biệt.

Trương tử trời thấy tình huống không đúng, hét lớn một tiếng: "Vô sỉ con lừa trọc, giết người thì đền mạng, hôm nay chúng ta liền làm một cái chấm dứt."

Trương tử trời cái này âm thanh gầm thét cũng là mang theo một điểm linh khí, hơi hóa giải một chút uy áp chi thế.

"Ha ha ha..." Phiên Tăng nhin không được cười như điên, thanh âm vô cùng chói tai, mấy cái công lực còn thấp Trương gia đệ tử nhin không được bắt tinh đi qua.

Trương Tiểu Lâm hừ lạnh một tiếng, cường đại thần thức lập tức phóng xuất ra, đám người chỉ cảm thấy toàn thân chột nhẹ, trên thân áp lực lập tức tiêu tán.

"Trương gia chủ, người nói đúng vô cùng, giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền, lúc trước nhà người râu quai nón lão tặc đến nhà chúng ta thời điểm, giết người như ngóe, bốn mươi mấy miệng, không ai sống sót, hôm nay, ta cần phải cả gốc lẫn lá toàn bộ đòi lại, ha ha ha."

"Gia phụ cả đời mặc dù giết người vô số, nhưng đều là việc ác bất tận tà ma ngoại đạo, chưa từng lạm sát kẻ vô tội, đã hắn giết người gia hơn bốn mươi miệng, chứng minh nhà các người không có người nào tốt."

"Người nói không đúng, lúc ấy ca ca ta chỉ bất quá coi trọng hồng phát nữ, nam nữ hoan ái, khó tránh khỏi khai thác một chút thủ đoạn, cái này cũng bình thường bất quá, mắc mớ gì tới hắn? Hồng phát nữ cũng không phải hán người nào, lại nói, anh ta ai làm nấy chịu, cũng cùng cha mẹ của hắn huynh đệ không cang nha?"

Lúc trước Cầu Nhiệm Khách tại Tây Lương liền Lý Tĩnh cùng hồng phát nữ sự tình, trương tử trời ngược lại là nghe Cầu Nhiệm Khách nói qua, xác thực giết không ít người, nhớ kỹ là phá một cái thập bao lớn trận, mới có thể đi vào, khi đó tình huống khẩn cấp, không giết người làm sao phá trận?

Lý Tĩnh cùng Cầu Nhiệm Khách đồng thời thích hồng phát nữ, nhưng là, Cầu Nhiệm Khách tôn trọng hồng phát nữ lựa chọn, lúc ấy liền yên lặng rời đi, cũng không có đối Lý Tĩnh có bất luận cái gì bất mãn.

Cầu Nhiệm Khách rời đi Tần Vương Lý Thế Dân về sau, liền ẩn cư tại Hình châu Quảng tông một cái động đá vôi bên trong, mấy năm chưa từng ra ngoài, về sau ngẫu nhiên gặp trương tử trời mẫu thân, hai người thấy một lần hợp ý, liền kết thành vợ chồng, sáng tạo ra Trương Gia Trại mảnh này gia nghiệp.

Tùy mạt chiến loạn tập nập, 36 Lộ Phản vương 72 Lộ Trần khôi cùng một chỗ phản Tùy, thiên hạ đại loạn, dân chúng lầm than.

Cầu Nhiệm Khách một nhà thấy thế, liền tại Quảng tông thành phát cháo cứu người, phạm họ Trương nạn dân, liền bị từng nhà thu lưu, an bài tiến vào Trương Gia Trại, cùng người Trương gia cùng một chỗ tập văn luyện võ, mấy chục năm xuống tới, Trương Gia Trại thế mà phát triển thành hơn nghìn người cỡ lớn gia tộc.

Mấy vị này Phiên Tăng thuộc về giấu tàng, thuộc về Phật sống một phái, một cái tục gia đệ tử ngẫu nhiên tiến vào Trương Gia Trại, nhiều lần nghe ngóng, biết được Trương Gia Trại là Cầu Nhiệm Khách một nhà phát triển, hắn trùng hợp nghe được qua cửa ải với mình lão tổ cùng Cầu Nhiệm Khách khúc mắc, liền trở về bẩm báo tông môn, lúc này mới có chúng Phiên Tăng cùng một chỗ nhập quan, thứ nhất lần tiến trại tìm hiểu tin tức chính là tên này đệ tử sư thúc, bốn trưởng lão trương tử cùng nhi tử trương kiều gặp vực ngoại đầu đà tiến trại, liền tiến lên hỏi thăm, một lời không hợp, bị Phiên Tăng một chưởng đánh chết, trương tử cùng nghe hỏi chạy đến, cùng Phiên Tăng ác đấu, không đến ba chiêu, liền phế đi tứ chi.

Gặp Trương Gia Trại bên trong không có cao thủ, mấy tên Phiên Tăng lập tức lớn gan rồi, đêm đó liền an bài mấy tên Hoàng cấp võ giả giám thị Trương Gia Trại, tuổi già Phiên Tăng cũng thả ra mình nuôi nhốt chim ưng, đề phòng Trương gia làm chủ người chạy.

Hôm qua Dạ Ưng chim cắt vậy mà mất tích, khiến Phiên Tăng lấy làm kinh hãi, cũng bạo nộ rồi, trời vừa sáng liền vội vã dẫn người tiến vào Trương Gia Trại.

"Trương gia chủ, hôm nay ngươi là chủ, ta ở xa tới là khách, người lấy xuống đạo đạo đi, ta đều đón lấy, nhìn hôm nay chúng ta đánh như thế nào, dù sao chúng ta chỉ cần bình định Trương Gia Trại là được rồi, các người yên tâm, chúng ta chỉ giết nam, nữ nhân của các người chúng ta sẽ thay các người chiếu cố."

Phiên Tăng vừa mới nói xong, mấy tên tùy tùng liền cười toe toét cười ha ha.

Trương tử trời mây huynh đệ lập tức tức sùi bọt mép, trương tử địa hét lớn một tiếng, vọt ra, liền muốn cùng Phiên Tăng quyết tử một trận chiến.

"Nhiệm vụ trở về, không cần thiết trúng hấn quý khách." Trương tử Thiên Nhất đem giữ chặt trương tử địa đạo.

"Thế nào? Nghĩ được chưa? Chúng ta là đấu văn hay là đấu võ?"

"Đấu văn nói như thế nào? Đấu võ lại là như thế nào đấu?" Trương tử thiên cường nhẫn lửa giận trong lòng nói.

"Đấu văn nha, ba so hai thắng vì thắng, các người nếu là thắng, trận này khúc mắc như vậy bỏ qua, chúng ta nếu là thắng, các người Trương Gia Trại liền mặc ta chờ xử trí."

"Không có phức tạp như vậy!" Trương Tiểu Lâm vượt qua đám người ra, cao giọng hét to, một thanh tú hoa châm lập tức tuốt tay bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Tốt 1 trận hỗn chiến

Tú hoa châm bay ra kia một nháy mắt, bốn tên Địa cấp trở lên võ giả lập tức cảm thấy nguy hiểm to lớn, lão niên Phiên Tăng lập tức dang không mà lên, mặt khác ba tên Phiên Tăng, hai cái hướng bên cạnh tránh gấp mấy trọng, ở giữa cái kia không kịp trốn tránh, đành phải một cái lửa lùn lùn, ngã nhào xuống đất bên trên.

Địa cấp trở lên Phiên Tăng đằng sau, theo sát lấy hai tên Huyền cấp võ giả, né tránh không kịp, chỉ là nghiêng người lệch một chút, chỉ cảm thấy con mắt đau xót, bên trái Phiên Tăng chọc mù mắt phải, mà bên phải cái kia vừa vịn đâm trúng mắt trái mắt, hai người che mắt tru lên hướng bên cạnh tránh đi.

Hai tên Huyền cấp võ giả sau lưng, tám tên Hoàng cấp võ giả không một may mắn thoát khỏi, toàn bộ đâm trúng huyệt Thái Dương hoặc ấn đường, trực tiếp không có vào trong đại não, hừ cũng không kịp hừ một tiếng, liền ngã địa bỏ mình.

Cuối cùng hai tên bộc hậu Huyền cấp võ giả thấy phía trước tình huống không ổn, lập tức ngã xuống đất lăn một vòng, ngược lại là thụ thương không nặng.

Lão niên Phiên Tăng xem xét, còn chưa khai chiến, mình phương này đã là tám chết bốn tổn thương, không khỏi kinh hãi, quát lên một tiếng lớn, liền nhào về phía Trương gia đám người.

Ba tên Địa cấp võ giả chặt vật tránh thoát về sau, gặp sự phó đã nhào đi qua, cũng không cam chịu yếu thế, cùng một chỗ bay nhào mà tới.

Trương Tiểu Lâm gặp lão niên Phiên Tăng thế tới hung mãnh, biết phía sau mấy người ngăn cản không nổi, không dám trốn tránh, té ra Phi Kiếm ngay ngực đâm đi qua.

Phiên Tăng đột nhiên cảm giác được hàn khí đập vào mặt, lập tức kinh hãi, liền tiếp mấy cái lật ngược, khó khăn lắm né qua.

Trương Tiểu Lâm thần thức nhìn lướt qua đằng sau, trương tử phúc cùng Trương Quả dịch lại một cái, hơi có vẻ phí sức, còn lại hai đôi ngược lại là cân sức ngang tài, thời gian ngắn phân không ra thắng bại đến, về phần mấy cái kia Huyền cấp, lúc đầu cũng đã nhiều ít phụ bị thương, chiến lực giảm bớt đi nhiều, tăng thêm bên này nhiều người, mười cái ngược một cái, đoán chừng không lâu liền có thể giải quyết chiến đấu.

Phiên Tăng né qua Trương Tiểu Lâm nhanh như điện chớp một kiếm, liền lùi lại hai ba mươi bước, lúc đầu đã bán bộ Tiên Thiên, toàn thân có chân khí hộ thể, tâm thường dao kiếm căn bản không tổn thương được hấn, đáng tiếc hấn đối thủ là Trương Tiểu Lâm, kiếm là thượng phẩm Linh khí, đừng bảo là bán bộ Tiên Thiên, liền xem như Tiên Thiên hậu kỳ, cũng tuyệt không dám nhục thân cứng rắn độ sức hấn Phi Kiếm.

Phiên Tăng nâng lên con mắt gắt gao trừng mắt Trương Tiểu Lâm, hấn căn bản không biết Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm từ nơi nào ra, một bắt đầu, hấn căn bản không có cảm giác được Trương Tiểu Lâm trên người có binh khí, lại tự dưng đâm ra một thanh kiếm tới.

Trương Tiểu Lâm gặp Phiên Tăng liền tiếp mấy cái lộn ngược ra sau, biết người này chủ yếu bản sự đều tại trên đùi, tăng thêm giày của hấn cũng là đặc chế, từ một loại không biết tên kim loại chế thành, bên trong chỉ sợ có cơ quan.

Quả nhiên, Phiên Tăng lui qua về sau, lập tức nhào tới, Trương Tiểu Lâm chỉ cảm thấy một trận thổi ảnh tầng tầng lớp lớp đập vào mặt, mặc dù tại thần thức phía dưới, vẫn là có dấu vết để lần theo, nhưng đường này thổi pháp quả thực ảo diệu, hư hư thật thật giao thế, ngay cả Trương Tiểu Lâm đều nhìn không ra hư thực tới.

Phiên Tăng Nội lực chi sâu, tuyệt không thấp hơn Trương Tiểu Lâm linh khí chi hùng hậu.

Trùng điệp chân cứng rắn xen lẫn một trận bão táp, đập vào mặt.

Trương Tiểu Lâm không có xuất kiếm, đang muốn cùng một cái công lực tương đương người chiến đấu một phen, nhìn có thể hay không tìm tới đột phá Luyện Khí hậu kỳ thời cơ.

Dứt khoát thu hồi Phi Kiếm, Trương Tiểu Lâm cũng là một chân đá đi qua.

Phiên Tăng trơ mắt nhìn Trương Tiểu Lâm biến ảo thuật đồng dạng, Phi Kiếm bỗng nhiên đã mất đi bóng dáng, duy nhất uy hiếp cùng loại kia thấu thể hàn khí cũng biến mất không thấy. Một đôi phi cước liền không kiêng nể gì cả đá tới.

Trương Tiểu Lâm một cước, không có bất luận cái gì chiêu thức, cũng không có bất luận cái gì hoa văn, trực tiếp từ trùng điệp thổi ảnh thật ở giữa đá đi qua.

"Bành" một tiếng vang thật lớn, chân của hai người đả dụng nhau, Phiên Tăng bản tại không trung, bị trực tiếp đá bay mấy trượng có thừa, mà Trương Tiểu Lâm thì bùng bùng lui vài chục bước, mới đứng vững, toàn thân một trận khí huyết sôi trào.

Hai người bình quân thăm than đối phương thổi công lợi hại, đồng thời thu hồi lòng khinh thị.

Trương Tiểu Lâm gặp Phiên Tăng lui ra phía sau đã rất xa, trong cả sân chiến đấu, đều ở hần thần thức phía dưới, hần gặp trương tử phúc cùng Trương Quả triển đấu Phiên Tăng công lực không yếu, là chủ chiến trương tử phúc đã liên tiếp lui về phía sau, mà Trương Quả chỉ ở một bên, tùy thời phát ra Hòa Cầu phù, lại là đều vô huyệt, ám đạo gia hòa này có chút khó chơi.

Thừa dịp lão niên Phiên Tăng lui lại thời khắc, Trương Tiểu Lâm lại là một thanh tú hoa châm bay ra.

Tú hoa châm tại thần thức khổng lồ phía dưới, ba chi tú hoa châm phân biệt đâm về sau ót của hần trụ trời huyết cùng song huyết Kiên Tinh, mặt khác bốn cái phân biệt phong bế hần trên dưới trái phải đường lui.

Địa cấp Phiên Tăng đang cùng trương tử phúc đánh đến hưng khởi, bỗng nhiên cảm thấy cái ót một trận ý lạnh, nào có không biết là có người ám khí đánh lên! Hần đã lĩnh giáo Trương Tiểu Lâm phi châm lợi hại, lập tức quá sợ hãi, đành phải cứng rắn chịu trương tử phúc một chương, hướng phía sau trên mặt đất đánh tới, hần suy nghĩ chỉ cần mình tránh thoát cái này mấy châm, đứng tại đối diện trương tử phúc nhất định tránh bắt quá đi.

Trương tử phúc đương nhiên cũng cảm nhận được phi châm lăng lệ linh khí, cũng là cả kinh, lực đạo trên tay không khỏi thu ba phần, chuẩn bị hướng về sau lui nhanh.

Trương Tiểu Lâm thấy thế âm thầm tiếc rẻ, một viên tú hoa châm trực tiếp không có vào Phiên Tăng sau lưng, còn lại mấy cái thì vẫn như cũ về tới Trương Tiểu Lâm trong tay.

Tên này Phiên Tăng chặt vật tránh thoát Trương Tiểu Lâm tuyệt đại bộ phận tú hoa châm, lại thụ trương tử phúc năm thành công lực một chương, cũng là khí huyết sôi trào, trên lưng trúng một châm. Mặc dù không phải là yếu hại, khe động chân khí, cũng ít nhiều có chút nhói nhói, chiến lực giảm bớt đi nhiều.

Lão niên Phiên Tăng gặp cái này tiểu lâm cùng mình đối một chiêu, thế mà còn có nhân hạ thoải mái đi đánh lên những người khác, tức giận đến oa oa quái khiếu, cả cá nhân đằng không mà lên, lít nha lít nhít thổi ảnh lại một lần nhào về phía cái này tiểu lâm.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy lần này trùng điệp thổi ảnh bên trong, xen lẫn từng đạo bạch quang, bạch quang còn chưa cận thân, liền đã hàn khí tập kích người, chẳng lẽ giữa hai chân còn có giấu lưỡi dao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Chiến bán bộ Tiên Thiên

Lão niên Phiên Tăng là Tây Vực kiền đà chùa trưởng lão, pháp hiệu ma trên đỉnh người, kiền đà chùa tôn trọng võ học, toàn chùa tăng nhân đều là võ giả, lấy thực lực vi tôn.

Năm đó Cầu Nhiêm Khách cùng hần kết thù lúc hần còn không có xuất gia, cũng không có luyện võ, lúc ấy nghe hỏi chạy về nhà lúc, hần cái kia Mã bang huynh đệ một nhà bị Cầu Nhiêm Khách giết chết, lúc ấy hần liền lập chí, báo thù cho huynh đệ, về sau kiền đà chùa một tên đạo chơi tăng nhân gặp hần thiên phú bất phàm, thu làm đệ tử, những năm này một mực dốc lòng khổ luyện, rốt cục đạt tới Địa cấp đỉnh phong bán bộ Tiên Thiên trình độ.

Địa cấp đột phá Tiên Thiên rất khó, cũng không phải là khổ tâm tu luyện có thể đột phá, cần nhất định thời cơ đồn ngộ, linh ngộ thiên địa huyền bí mới có thể đột phá.

Tiên Thiên võ giả có thể dẫn thiên địa chi đại thể cho mình dùng, vũ lực có thể so với Trúc Cơ kỳ tu sĩ. Lần này ma trên đỉnh người vì tìm kiếm đột phá thời cơ, liền dẫn linh môn hạ đệ tử, cùng một chỗ nhập thể tu hành, thuận tiện tìm hiểu cừu nhân tin tức, vừa vận tìm được Cầu Nhiêm Khách hậu nhân tụ cư chỗ.

Cũng xứng đáng hần không may, nếu là sớm một ngày động thủ, Trương Tiểu Lâm còn chưa có trở lại.

Lần này Trương Tiểu Lâm vừa ra tay, hần liền biết gặp bình sinh kinh địch, bởi vậy tuyệt chiêu ra hết, hai chân giẫm một cái, mũi chân từ giày bên trong duỗi ra dài ba tấc tinh cương đao găm, kẹp ở trùng điệp thối ảnh bên trong, khiến người ta khó mà phòng bị.

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy kẹp lấy đao nhọn chân ảnh gió lốc hướng mình cuốn tới, cũng không dám chủ quan, hai tay giương lên, vừa mới thu hồi lại mấy cây tú hoa châm một mạch bắn về phía ma trên đỉnh người.

Ma trên đỉnh công lực của người ta quả nhiên không phải đệ tử loại kia Địa cấp Phiên Tăng có thể so sánh, tăng thêm giày của hần vốn là một loại cực mạnh kim loại chế, tú hoa châm vèn vèn thoáng trì hoãn một chút, liền không biết đi đâu.

Gặp chân ảnh bên trong kẹp lấy đao nhọn, Trương Tiểu Lâm không dám đón đỡ, thần thức khóa chặt ma trên đỉnh người hai chân, thân hình thoát một cái, người sớm đã chuyển tới ma trên đỉnh người sau lưng.

Ma trên đỉnh người một cước đá trật, đột nhiên cảm thấy phía sau nguy cơ, ngay lập tức đem cúi đầu, tránh thoát Trương Tiểu Lâm lái xe mà phát một cước.

Trương Tiểu Lâm vốn muốn cùng ma trên đỉnh người hảo hảo luyện luyện, không nghĩ tới hần thế mà dùng binh khí đánh lên, xem ra muốn mượn hần rèn luyện một chút ý nghĩ không thể thực hiện, liền đối với ma trên đỉnh có người nói: "Uy, đại hòa thượng, chúng ta đường đường chính chính đánh một trận, cho người thua tâm phục khẩu phục, thế nào?"

"Tiểu oa nhi, ngươi muốn làm sao đánh, cứ ra tay, ta đều tiếp lấy."

"Chúng ta trước tỷ thí quyền cước, sau đó lại dùng binh khí không được sao?"

"Tốt, tiểu oa nhi đừng muốn càn rỡ, ngươi cho rằng lão phu nắm đầm là ăn chay sao? Ta khuyên ngươi không muốn vì bọn họ can thiệp vào, đặc tội ta kiền đà chùa cũng không phải đùa giỡn."

"Kiền đà chùa sao? Không có việc gì, ta ngày nào có rảnh, đi diệt là được."

"Ha ha, trò cười, ngươi ngay cả ta đều đánh bắt quá, cãi lại ra cuồng ngôn, ta tại kiền đà chùa bắt quá Nhị Tam lưu Võ sĩ mà thôi."

"Ngươi cũng đừng huênh hoang, trong thiên hạ, tạm thời còn không có phát hiện Tiên Thiên cao thủ, ngươi ta Địa cấp đỉnh phong, đã là Đỉnh cấp tồn tại, coi như các ngươi kiền đà chùa nội tình thâm hậu thì thế nào?"

Ma trên đỉnh người gặp hù không ở Trương Tiểu Lâm, liền quát: "Bớt nói nhiều lời, muốn chiến liền chiến."

Hai người đều là muốn tìm tìm đột phá thời cơ, rất nhiều chiến một trận, liền tại diễn võ trường ở giữa đứng đối mặt nhau, tương hổ nhìn chăm chăm đối phương.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét một chút sau lưng, Huyền cấp võ giả đã ngã xuống ba cái, còn có một cái đang khổ cực chèo chống, ba tên Địa cấp bên trong, trương tử phúc cùng Trương Quả triển đấu cái kia bởi vì thụ thương quan hệ, đã đỡ trái hờ phải, hiểm tượng hoàn sinh, còn lại hai trận cũng là Trương gia vững vàng thượng phong, trong lòng đại định.

Trương Tiểu Lâm chưa từng học qua bất kỳ vũ kỹ nào chiêu thức, thuần túy dựa vào thần thức thấy rõ đối thủ mỗi một chiêu xu thế, bắt được đối phương chiêu thức bên trong sơ hở uống nhọc điểm tiến hành công kích.

Hai người nhìn nhau một hồi, ma trên đỉnh người động trước, một quyền Hắc Hồ Đào Tâm ngay ngực đánh tới.

Trương Tiểu Lâm không có tránh né, lấy quyền đối quyền, giữa sân chỉ nghe "Bành bành bành bành" tiếng vang không ngừng, thoáng qua hai người đối oanh mười mấy quyền, Trương Tiểu Lâm cảm thấy song quyền toàn tâm đau nhức, biết xương cốt khả năng đã nứt ra.

Ma trên đỉnh người cũng không có tốt hơn đi nơi nào, song quyền sưng đỏ, đau nhe răng khoe miệng.

Ma trên đỉnh người gấp đánh lâu không xong, bỗng nhiên biến chiêu, hai tay mở ra, quạt hương bồ đồng dạng đại thủ hướng Trương Tiểu Lâm chụp lại.

Trương Tiểu Lâm trong lòng căng thẳng, hần cảm nhận được chung quanh thiên địa linh khí biến hóa, ma trên đỉnh người một chương này, hần là Tiên Thiên cao thủ dùng võ kỹ, mượn nhờ thiên địa chi đại thể, cái này chương pháp không tầm thường!

Thái Cực quyền bên trong có một chiêu thủ thế, như phong giống như bể, đem tự thân môn hộ phong đến cực kỳ chặt chẽ.

Ma trên đỉnh người một chương quá mức cường đại, Trương Tiểu Lâm toàn thân linh khí toàn bộ tập trung đến song chưởng, như phong giống như bể một khi thi triển, toàn thân bị linh khí bao khóa, phảng phất một cái viên cầu, bị ma trên đỉnh người đánh ra mấy trượng xa, lúc này mới tan mất một chương này chỉ lực, vèn vèn cảm thấy có chút khí huyết cuộn cuộn, mắt bốc Kim Tinh mà thôi, cũng không có thụ thương.

Ma trên đỉnh người cũng không có ở đây thi triển chiêu này, đoán chừng hần chỉ là bán bộ Tiên Thiên, thi triển Tiên Thiên võ kỹ vẫn là rất phí sức.

Trương Tiểu Lâm hít một hơi thật sâu, chân nguyên tại thể nội nhanh chóng vận chuyển một tuần, dần dần bình ổn lại.

"Lại đến!" Trương Tiểu Lâm hét lớn một tiếng, chủ động nhào tới.

Ma trên đỉnh người hiển nhiên còn chưa hoàn toàn khôi phục lại, thấy thế liền giơ chân đá đi qua.

Trương Tiểu Lâm biết hần thói công lợi hại, liền cũng quá chân cùng hần đối công.

Chỉ là dùng chân đối đá, Trương Tiểu Lâm cũng không sợ hần, nhưng hần nhất định phải phòng bị ma trên đỉnh chân người bên trên tinh cương dao găm.

Mấy vòng đối đá về sau, Trương Tiểu Lâm chân ả ả làm đau, trong lòng có chút giật mình.

Kỳ thật giật mình nhất vẫn là ma trên đỉnh người, Trương Tiểu Lâm tuổi còn trẻ, trên đùi tạo nghệ vậy mà như thế chi cao, vậy mà cùng mình chiến cái ngang tay, có thể nào không hải hùng khiếp vía!

Bất quá, ma trên đỉnh người trong lòng cũng không e ngại, hần còn có lớn hơn nữa chuẩn bị ở sau không có ra!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: 2 bại câu thương

Trương Tiểu Lâm cũng ả ả cảm thấy ma trên đỉnh người còn có ý vào, chỉ là không biết hần lực lượng đến cùng ở nơi nào.

Thần thức quan sát một chút, chỉ cảm thấy ma trên đỉnh người trên lưng có chút sóng linh khí, đoán chừng là một kiện Pháp bảo loại hình vũ khí.

Trương Tiểu Lâm chuẩn bị ở sau cũng không ít, sở dĩ cùng hần đối bình, là nghĩ gia tăng một chút kinh nghiệm chiến đấu, nếu là ma trên đỉnh người biết được Trương Tiểu Lâm kỳ thật sớm đã đem hần ăn gắt gao, cùng hần quyền cước đối bình chỉ là muốn coi hần làm đá mài dao, đoán chừng sẽ tức giận đến phun máu ba lần.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, bởi vì ma trên đỉnh người thể công càng ngày càng mãnh, tay chân cùng sử dụng, bảo tổ, nghiền ép lên tới.

Trương Tiểu Lâm không có kinh nghiệm chiến đấu, tại nhiều như vậy tình diệu võ kỹ công kích phía dưới, chỉ có thể vừa đánh vừa lui, mỗi lui một bước liền tan mất ma trên đỉnh người không ít kinh lực, mặc dù nhìn qua có chút chật vật, cũng không thiệt thòi lớn.

Diễn võ trường rộng chừng trăm trượng, Trương Tiểu Lâm vậy mà một đường thối lui đến bên diễn võ trường bên trên, diễn võ trường phía dưới, là một đầu khe sâu, sâu không thấy đáy.

Ma trên đỉnh người đã thở hồng hộc, phần nộ quát: "Nhìn ngươi còn hướng chỗ nào lui?"

"Đã không có địa phương có thể lui, liền không lui." Trương Tiểu Lâm khề mỉm cười nói.

"Ngươi cười cái gì?" Ma trên đỉnh người cảm thấy Trương Tiểu Lâm cười có chút quỷ dị.

"Ta đã nghĩ đến phá giải ngươi những này chiêu số biện pháp."

"Ha ha, không có khả năng, ngươi đừng có nằm mộng."

"Ngươi nhớ kỹ có câu nói gọi nhất lực hàng thập hội sao?"

Ma trên đỉnh người trong lòng mảnh kinh, đúng vậy, hắc xác thực đã kiệt lực, chân khí trong cơ thể có chút không kể.

Trương Tiểu Lâm gặp ma trên đỉnh người đã là nỗ lực hết sức, đột nhiên khí thế vừa tăng, song quyền dùng mười hai phần công lực, cùng ma trên đỉnh người ngạnh bình. Ma trên đỉnh người rất nhiều tình diệu tuyệt luân chiêu số lập tức đã mất đi tác dụng, thực lực cường đại trước mặt, bất luận cái gì phức tạp chiêu số tựa hồ cũng thành gân gà!

Tình huống một chút thay đổi, biến thành Trương Tiểu Lâm một quyền, ma trên đỉnh người lui một bước.

Ma trên đỉnh người mỗi lui một bước liền khí huyết cuộn cuộn, ngay cả thụ ba bốn quyền về sau, rốt cục nhìn không được, một ngụm máu tươi cường phun mà ra!

Phun ra cái này ngụm máu tươi về sau, ma trên đỉnh trong thân thể chân khí ngược lại thông thuận, lập tức lui nhanh một hai trượng xa, hít một hơi thật sâu, dưới chân đập mạnh ra hai thanh hàn quang lờ lờ dao găm, chỉ gặp hắc một cái Kim kê độc lập tư thế đứng vững, một chân vươn ra, đặc địa để Trương Tiểu Lâm nhìn thấy mũi chân dao găm nói: "Ngươi Lượng Kiếm đi! Ta sẽ không lại lưu thủ."

"Ha ha, ngươi lưu thủ sao?" Trương Tiểu Lâm cười nói.

Ma trên đỉnh người mặt mày nóng lên nói: "Ngươi chờ chút liền biết."

"Nếu như lá bài tẩy của ngươi liền là cái này hai thanh dao gọt trái cây, vẫn là đừng lấy ra bêu xấu tốt, ta liền tay không tiếp ngươi mấy đao."

"Tiểu tử, ngươi quá can đảm."

Ma trên đỉnh người nói xong, không còn lăm miệng, đầy trời màu xám thối ảnh ở giữa xen lẫn từng mảnh bạch quang, hướng Trương Tiểu Lâm cuốn tới.

Trương Tiểu Lâm cũng không dám khinh thường, khinh thân né qua phong mang, hai tay đồng loạt huy động, kết mấy cái thủ ấn, Phong Nhận Thuật lập tức triển khai, hai thanh Phong nhận giao thoa hướng ma trên đỉnh người kéo đi.

Ma trên đỉnh người rõ ràng không có nhìn thấy đao kiếm, lại cảm giác lưỡi đao gần người, lập tức kinh hãi, lui nhanh mấy trượng.

"Ngươi! Ngươi vậy mà Ngưng Khí thành đao? Ngươi đến cùng là cái gì cấp bậc? Chẳng lẽ đã đột phá Tiên Thiên?"

"Muốn đánh cứ đánh, nói nhảm cái gì?"

"Tốt, ngươi sẽ không phải cho rằng bằng dạng này liền ăn chắc ta đi?"

Ma trên đỉnh người giãn ra một thoáng toàn thân gân cốt, chậm rãi từ trên lưng cõ xuống một đầu nhuyễn tiên đến, vậy mà dài đến mấy trượng, phía trên hàn mang lấp lóe, vậy mà mọc ra rất nhiều gai ngược.

Trương Tiểu Lâm cũng không phải thứ nhất lần đối chiến nhuyễn tiên vô giả, hắc kỳ quái chẳng lẽ cổ nhân cứ như vậy thích chơi nhuyễn tiên?

Ngày đó tại thủy phủ lúc, Trương Tiểu Lâm trốn ở đáy giếng, thần thức chỉ huy Phi Kiếm đem Lai Phúc nhuyễn tiên chế thành vài khúc tình cảnh còn ký ức như mới, nơi này lại xuất hiện một đầu nhuyễn tiên, nhưng đầu này nhuyễn tiên cũng không phải Lai Phúc đầu kia có thể so sánh, Lai Phúc đầu kia cứ việc vật liệu không tệ, nhưng dù sao chỉ là một kiện binh khí mà thôi, đây chính là Pháp bảo!

Mà lại,

Dùng roi người cũng khác biệt, nhuyễn tiên tại Huyền cấp vô giả trong tay uống tại bán bộ Tiên Thiên vô giả trong tay, quả thực là một cái trên trời, một cái dưới đất.

Lúc này, Trương Gia Trại những người khác đã giải quyết chiến đấu, Trương gia lấy hi sinh một tên Luyện Khí tầng hai, mười cái Luyện Khí tầng hai thụ thương, trọng tử địa cùng trọng tử lộc trọng thương đại giới, tiêu diệt hết địch tới đánh, trong sân bây giờ vài trăm người, liền trở mắt nhìn Trương Tiểu Lâm cùng ma trên đỉnh người.

Bán bộ Tiên Thiên ở giữa chiến đấu, không phải bọn hắn có thể tham gia, cho dù là Luyện Khí ba tầng cũng không được, tùy tiện một điểm rò rỉ ra đi cương phong, liền có khả năng muốn mạng của bọn hắn!

Ma trên đỉnh người thấy mình mang tới mười lăm người đã toàn bộ chết rồi, không chịu được buồn giận đan xen, trong này ba cái là hắc đích truyền đệ tử, còn lại đều là kiện đà chùa Đệ tam hoặc tứ đại đệ tử bên trong tinh anh, hiện tại toàn quân bị diệt, trở về thật đúng là không tiện bàn giao.

Nhất là mình ba cái đệ tử, thế nhưng là Tuyệt Đỉnh thiên phú, không đến bốn mươi tuổi, liền đến Địa cấp trung kỳ. Bồi dưỡng một cái Địa cấp vô giả nhiều ít năm? Đền tiêu hao tổng môn nhiều ít tài nguyên? Hiện tại tốt, toàn bộ chết tại nơi này.

Ma trên đỉnh trong mắt người trần ngập một cổ ngập trời sát khí, đám người tựa hồ cảm thấy chung quanh nhiệt độ trong nháy mắt giảm xuống rất nhiều, không tự chủ được run mình một cái.

Trương Tiểu Lâm đột nhiên đổi sau lưng tất cả người Trương gia hét lớn một tiếng: "Lui!"

Trương tử phúc lúc này mới tỉnh ngộ lại, lập tức lĩnh người lui nhanh.

Bỗng dưng, ma trên đỉnh người nhuyển tiên như một hàng dài, cuốn lên đầy trời tro bụi, nhào về phía Trương Tiểu Lâm.

Nguyên lai đây mới là hấn ý vào!

Xem ra không có biện pháp lại ma luyện, đối phương đã lấy cái chết tương bác, hơi không lưu ý, sẽ lật thuyền trong mương!

Đầy trời bóng roi đánh tới, Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại, dùng thần thức cảm ứng đến ma trên đỉnh trong tay người nhuyển tiên.

Ma trên đỉnh người gặp hấn thế mà dưới loại tình huống này không lên con mắt, coi là Trương Tiểu Lâm khinh địch, không khỏi hừ lạnh nói: "Người muốn chết ta thành toàn người."

Nhuyển tiên mặc dù bị kín gió lửa, nhưng ở thần thức phía dưới vẫn là không chỗ che thân.

Trương Tiểu Lâm tay phải mấy đạo phong lữu đao bỗng nhiên bỏ ra, hóa giải một chút thế công, tay trái lại chính xác chụp vào roi sao.

"Muốn chết!"

Ma trên đỉnh người gặp Trương Tiểu Lâm cư nhiên như thế khinh thường, không khỏi nộ khí mọc lan tràn.

Trương Tiểu Lâm tay trái như thiểm điện cảm ra, chuẩn xác không sai bắt lấy roi sao không có gai ngược vị trí, nhuyển tiên trong nháy mắt bị hai người kéo thẳng, tại cái này trong điện quang hỏa thạch, Trương Tiểu Lâm tay phải Phi Kiếm đột nhiên bay ra, nhất đại bạch quang bắn về phía ma trên đỉnh người.

Nhuyển tiên bị bắt lại! Ma trên đỉnh người không thể tưởng tượng nổi nhìn qua Trương Tiểu Lâm, ngẩn ngơ, Phi Kiếm đã bắn tới, nhìn thấy không cách nào tránh né, ma trên đỉnh người trợn mắt tròn xoe, dùng hết toàn thân chân khí tương roi chuỗi đánh tới hướng Trương Tiểu Lâm.

Phi Kiếm phù một tiếng, đâm vào ma trên đỉnh người trong đan điền, phảng phất đâm xuyên qua một cái đại khí cầu, ma trên đỉnh người lập tức khô tàn trên mặt đất.

Roi chuỗi lại giống một thanh trọng chùy, hung hăng nện tại Trương Tiểu Lâm ngực!

Một ngụm máu tươi cuồng phun mà ra, Trương Tiểu Lâm lập tức ngã xuống đất ngất đi!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Trị liệu bị vỡ nát gãy xương

Hết thầy đều kết thúc!

Trương gia đám người lúc này mới phát hiện, hai người đều đã ngã trên mặt đất.

Trương Quả kinh hãi, vội vàng bay người lên trước, ôm chặt lấy Trương Tiểu Lâm, khóc lớn tiếng hô: "Tiểu lâm, tiểu lâm, người làm sao rồi?"

Gặp ma trên đỉnh còn nhỏ trên bụng cảm một thanh trường kiếm, cả cá nhân đã bị găm trên mặt đất, Trương gia đệ tử lập tức nhảy căng, đao kiếm cùng một chỗ chào hỏi, ma trên đỉnh người trong nháy mắt thành một đồng thịt muối.

Trương tử trời chờ năm người gặp Trương Tiểu Lâm ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh, cũng mười phần lo lắng địa xông tới.

"Trương công tử như thế nào à nha?"

Trương tử trên trời trước bắt lấy Trương Tiểu Lâm mạch đập, kiểm tra một chút, nói: "Thương thế mười phần nghiêm trọng, trước nhắc trở về, chúng ta thay phiên cho hắn chữa thương."

Trương Quả nhặt lên Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm, đi theo mọi người sau lưng, yên lặng cầu nguyện.

Đám người đem Trương Tiểu Lâm mang lên trương tử Phúc gia bên trong, lập tức đem hắn ngồi xếp bằng trên giường, trương tử phúc hai tay chống đỡ Trương Tiểu Lâm phía sau lưng Chí Dương huyết, một cổ hùng hậu chân nguyên đưa vào Trương Tiểu Lâm thể nội.

Chân nguyên nhập thể, đối Trương Tiểu Lâm thương thế mặc dù không có bao nhiêu tác dụng, lại làm cho hắn tỉnh lại, tâm niệm vừa động, một bình linh dược chữa thương ra hiện tại trong tay, Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng mở cái nắp, một cổ mùi thuốc nồng nặc lập tức tràn ngập cả phòng.

Một hạt ngô đồng tử lớn linh đan nuốt vào trong miệng, lập tức cảm thấy một cổ nhiệt khí từ trong đan điền dâng lên, chảy đến Kỳ Kinh Bát Mạch, cuối cùng, nóng hổi được tính cơ hồ tập trung ở Trương Tiểu Lâm lồng ngực, hóa giải bên trong tụ huyết.

Cũng may thụ thương không lâu, lồng ngực cùng kinh mạch bên trong tụ huyết chưa ngưng kết, trương tử phúc nhìn thấy Trương Tiểu Lâm ăn vào đan dược, đỉnh đầu thế mà dâng lên từng tia từng tia nhiệt khí, không khỏi thất kinh thuốc này hiệu quả, vậy mà như thế nghịch thiên!

Đây vốn là thượng giới tiên nhân Tử Dương chân nhân lưu cho Lý Nguyên Bá thuốc trị thương, nói là tiên đan cũng không đủ, thế gian người trên cơ bản chỉ cần còn có một hơi tại, sẽ không phải chết.

Một trận kịch chiến, toàn diệt địch đến, mình phương này cũng đã thương không ít người, Trương Gia Trại đại phu cơ hồ toàn bộ điều động, cho thụ thương đệ tử trị thương.

Trương tử phúc gặp Trương Tiểu Lâm đã nhập định, liền chào hỏi mọi người lui ra ngoài.

Trương Quả thì tại bên cạnh trong phòng ngồi xuống điều tức, hắn một thân linh khí cũng tiêu hao đến bảy tám phần, toàn thân một loại mệt mỏi cảm giác.

Rõ ràng một ngày một đêm, Trương Tiểu Lâm đều không có tỉnh lại, Trương Quả vào cửa nhìn một lần, gặp Trương Tiểu Lâm sắc mặt hồng nhuận, hô hấp đều đặn, biết hắn đã không còn đáng ngại, liền yên lòng.

Thẳng đến giữa trưa ngày thứ hai thời gian, Trương Tiểu Lâm mới mở hai mắt ra, thật dài thẩu một hơi, gặp Phi Kiếm cùng bình đan dược đều ở bên người, liền đưa tay thu vào.

Trương Quả nghe được động tĩnh, lập tức tiến đến, gặp Trương Tiểu Lâm đã khôi phục tỉnh lại, lập tức mừng lớn nói: "Đi, chúng ta đi Đại bá nơi đó đi ăn cơm."

Trương Tiểu Lâm cười cười, bụng xác thực rất đói bụng, liền cùng Trương Quả cùng đi đến trương tử trời ở viện tử.

Trương tử trời cái này mấy ngày loay hoay quên cả trời đất, trong gia tộc thụ thương quá nhiều, tương đối nghiêm trọng là trương tử hòa, tứ chi gãy xương, nằm ở trên giường động một cái cũng không thể động.

Tiếp theo liền là trương tử trong đất tổn thương nghiêm trọng, trương tử lộc đoạn mất một tay một chân, còn lại Nhị Đại đệ tử ngược lại là thương thế không nặng, đã có đại phu trị liệu, có một chút hiệu quả trị liệu.

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả tiến vào trương tử Thiên viện tử, bên trong ngay tại mang thức ăn lên, chuẩn bị mở bữa ăn.

Trương tử Thiên Nhất mặt tiêu tụy, gặp Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả tiến đến, cảm thấy ngoài ý muốn.

Trương Tiểu Lâm thương thế hắn là biết đến, so tất cả mọi người đều muốn nghiêm trọng được nhiều, không nghĩ tới hắn ngược lại là trước tốt rồi.

Trương tử phúc cũng ở đại sảnh, gặp Trương Tiểu Lâm hồng quang đầy mặt tiến đến, tự nhiên cao hứng, vội vàng nhường thượng thủ chỗ ngồi cho hắn, Trương Tiểu Lâm vội vàng nhún nhường, hai người xô xô đẩy đẩy, nói cũng không chịu làm thủ vị.

"Trương công tử, người cũng không nên khách khí, đến một lần người ở xa tới là khách, vẫn là thành Trường An Trương gia đại biểu, thứ hai người tu vi cao nhất, tu sĩ chúng ta từ trước lấy thực lực vì tôn, thứ ba nha, hôm nay không có người liều chết tương trợ, chúng ta Trương Gia Trại sớm đã hơi phi yên diệt, người cũng không nên khách khí, người không ngồi, chúng ta ai dám ngồi nha?"

"Trương bá ngài quá khách khí,

Ta cùng Trương Quả chính là huynh đệ, so thân sinh huynh đệ còn muốn hơn, ngài là trưởng bối của hắn, chính là ta trưởng bối, ta tuyệt đối sẽ không ngồi thủ vị." nói xong, Trương Tiểu Lâm kính tự do thủ vị bên cạnh ngồi xuống.

Trương tử Thiên Hà trương tử phúc đành phải thôi.

Cơm nước xong xuôi, trương tử trời lại vội vàng vấn an ba cái trọng thương đệ đệ, Trương Tiểu Lâm cũng đi theo tiến vào phòng bệnh.

Trương tử cùng tứ chi đánh lấy buộc, giống một tôn xác ướp đồng dạng nằm ở trên giường không nhúc nhích, ánh mắt lại là chính, không nháy một cái nhìn xem nóc nhà, một tia nước mắt dọc theo khóe mắt thẳng đến trong tai.

Trương Tiểu Lâm thần thức xem xét, phát hiện tay chân đều là bị vỡ nát gãy xương, cái này hoàn toàn là tại trương tử cùng mất đi năng lực chống cự về sau, cường ép đập gãy.

"Trước tiên đem gỗ sam tẩm phá hủy, ta tói cấp cho hấn trị liệu một chút, nửa năm về sau, tuyệt đối có thể phục hồi như cũ."

Trương tử cùng lúc đầu như con rối thần sắc, nghe vậy lập tức hớn hở ra mặt, trương tử Thiên Hà trương tử phúc cũng là vui mừng quá đổi.

Dỡ bỏ dây băng cùng tẩm ván gỗ, Trương Tiểu Lâm điểm trương tử cùng khúc ao, nội quan, hai tay kết mấy cái thủ ấn, Phong nhận dao giải phẫu trực tiếp từ gãy xương chỗ đâm vào, tại thần thức thao túng phía dưới, kẹp lên từng khối xương vỡ, ghép lại.

Trương tử cùng cắn chặt răng cố nén kịch liệt đau nhức, trên đầu mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu lập tức chảy xuống.

Ghép lại hoàn thành về sau, Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ dùng gỗ sam tẩm cố định cánh tay, dùng sức cột chắc.

Mặt khác tay chân gãy xương cũng theo thứ tự chữa khỏi, toàn bộ chỉ nhìn thấy gãy xương chỗ một cái rộng cỡ ngón tay miệng nhỏ, chảy máu đều cực ít.

Giải phẫu về sau, Trương Tiểu Lâm thần thức lần nữa xét lại một chút, phát hiện giải phẫu mười phần thành công.

Không nghĩ tới mình nhất thời ý tưởng đột phát, vậy mà thành công, Trương Tiểu Lâm ngoài ý muốn phát hiện, loại giải phẫu này, so kiếp trước lỗ chia khóa bên trong dóm kính giải phẫu phải mạnh hơn!

Kiếp trước rất nhiều tiên tiến dụng cụ, cũng không có làm qua như thế hoàn mỹ bị vỡ nát gãy xương giải phẫu nha! Hơn nữa còn là hơi sáng tạo giải phẫu!

Một loại cường đại cảm giác thành tựu tràn ngập đầu óc của hấn, Trương Tiểu Lâm cảm thấy có chút lâng lâng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Linh mộc càng sáng tạo quyết

"Có thể sao?" Trương tử phúc gặp Trương Tiểu Lâm đã đem trương tử cùng mở ra tẩm ván gỗ toàn bộ cột chắc, không khỏi hỏi.

"Có thể, một tháng sau có thể trên giường hoạt động, hai tháng sau có thể luyện tập xuống đất, sáu tháng về sau tuyệt đối khôi phục như lúc ban đầu." Trương Tiểu Lâm khẳng định nói.

"Ta cảm giác tốt hơn nhiều, nguyên lai tay chân bên trong luôn luôn có dị vật cảm giác, hiện tại đã không có loại kia cảm giác, mà lại tuyệt không đau đớn." Trương tử cùng cao hứng nói.

"Các ngươi để cho người ta mở điểm lưu thông máu hóa ứ thuốc, sau đó tăng cường dinh dưỡng, mỗi ngày uống chút canh xương hầm."

"Ghi lại, dựa theo Trương công tử nói xử lý." Trương Tử Thiên đối bên cạnh người làm nói.

"Tốt, chúng ta đi xem một chút cái khác hai vị, về sau, ta coi như muốn về thành Trường An."

"Gấp gấp như vậy?"

"Một người bạn sinh nhật, đáp ứng người ta vẫn là phải đi."

"A, đã như vậy, mời tới bên này." Trương Tử Thiên đem Trương Tiểu Lâm đưa vào phòng trong.

Trương tử lộc tay chân chỉ là trật khớp, đã tiếp hảo, chủ yếu là toàn bộ nửa người máu thịt be bét, ngoại thương nghiêm trọng.

Trương tử lộc toàn thân đã thoát khỏi quần áo, tay chân lưng eo khía cạnh thụ thương chỗ, thoa đầy đen sì thảo dược cao, Trương Tiểu Lâm thấy một lần, nhướng mày nói: "Các ngươi đi ra ngoài một chút, ta muốn sử dụng bí pháp trị liệu."

Trương Tử Thiên cùng trương tử phúc hai mặt nhìn nhau, Trương Quả lúi cúi kéo phụ thân ống tay áo, hai người đi ra ngoài trước, Trương Tử Thiên thấy

một lần cũng quay người đi ra phòng bệnh.

Trương Tiểu Lâm cái gọi là bí pháp trị liệu, nhưng thật ra là muốn thí nghiệm một chút nước của hắc cầu làm sạch vết thương trừ độc thuật, cùng linh mộc càng sáng tạo quyết, đây là hắc cho hai cái này phát minh lấy tên mới.

Kết mấy cái thủ ấn, một cái óng ánh sáng long lanh tiểu thủy cầu tự động ra hiện tại hai tay ở giữa, Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, tiểu thủy cầu lập tức nhào về phía trương tử lộc thụ thương cánh tay, liên tiếp mấy cái thủy cầu, chẳng những đem cánh tay bên trên đen sì thảo dược cao cọ rửa đến sạch sẽ, ngay cả chung quanh làn da đều thành thuần bạch sắc.

Đổi một loại thủ ấn, Mộc thuộc tính pháp thuật linh mộc thuật hình thành một cái màu xanh nhạt sương mù tiểu cầu, chậm rãi gần sát trương tử lộc cánh tay miệng vết thương.

Kỳ tích phát sinh!

Trên vết thương còn sót lại vết nước lấy mất thường tốc độ thấy được, bị miệng vết thương hấp thu đi vào, sáng tạo trong miệng đỏ tươi thịt mềm thể mà chậm rãi nhúc nhích, giống như đang điên cuồng hút lấy cái gì.

Trương Tiểu Lâm hai tay bùng lấy tổn thương cánh tay, đem lật ra da thịt hướng ở giữa khép lại, tiếp tục sử dụng linh mộc thuật, phóng thích mộc linh chi khí.

Ước chừng chén trà nhỏ quang cảnh, Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng buông tay ra, phát hiện khép lại da cùng thịt cũng không có lần nữa hướng hai bên tách ra, mà là thật chặt bám vào cùng một chỗ.

Trên thân vừa vặn có tú hoa châm, Trương Tiểu Lâm tiện tay tại trên giường đơn giắt một cây chỉ gai, xuyên tại tú hoa châm bên trên, lập tức may vá thành thạo, mấy hơi thở biến và kín lại.

Trương tử lộc mặc dù đau đến cắn chặt hàm răng, nhưng cố không có để cho lên tiếng tới.

Phân eo cái kia đại miệng vết thương cũng bắt chước làm theo, cuối cùng đuôi bộ vị cũng có thước dài một vết thương, cũng bị làm sạch vết thương và kín lại.

Tam đại chỗ miệng vết thương lý hảo về sau, Trương Tiểu Lâm lần nữa dùng linh mộc càng sáng tạo quyết tại vết thương xúc tiến khép lại một hồi, chỉ cảm thấy thể nội linh khí trống rỗng, thân thể có chút nhẹ nhàng, lúc này mới ý thức được, linh khí đã tiêu hao, tranh thủ thời gian dừng lại, ngồi tĩnh tọa ở một bên tiến hành điều tức.

Ngoài cửa đám người gấp lâu như vậy không có động tĩnh, liền để Trương Quả vào xem.

Trương Quả tiến đến phát hiện Trương Tiểu Lâm đã trị liệu hoàn tất, trương tử lộc hách người thương tích đã cơ bản không thấy được, chỉ nhìn thấy ba đầu màu đỏ vết thương.

Đám người theo thứ tự tiến đến, gặp trương tử lộc thương thế đã nhìn không thấy đầm máu hoặc là bản thủ miệng vết thương, mà là sạch sẽ làn da, phía trên một đầu màu đỏ nhạt vết thương, từng cái đều là trọn mắt hốc mồm!

Trương Tiểu Lâm điều tức một hồi, cảm giác gần như hoàn toàn khôi phục, liền đứng người lên cùng Trương Quả cùng một chỗ, đi vào Trương Quả Nhị bá trương tử địa trong phòng.

Trương tử hơn là nội thương, xuất huyết bên trong nghiêm trọng, kinh mạch bị hao tổn, Kỳ Kinh Bát Mạch đứt gãy không ít.

Loại này tổn thương nhất là hao tổn tâm trí, triển miên không cang, đại đa số người bệnh sẽ lưu lại tai họa ngàn,

Lúc nào cũng có thể vết thương cũ tái phát.

Xuất huyết bên trong đã tự động đã ngừng lại, Kỳ Kinh Bát Mạch đứt gãy vấn đề rất lớn, nếu như không có chữa trị, liền không cách nào vận dụng chân khí, trở thành một người bình thường, Kỳ Kinh Bát Mạch tự lành rất chậm, trên cơ bản một năm tối đa cũng chỉ có thể dài mấy li mà thôi.

Trương Tiểu Lâm đưa tay dán tại trương tử địa ngực, điều động thể nội Khô Trúc trong phim lục sắc linh khí, thua một chút xú tiến vào trương tử địa Nhâm mạch bên trong.

Nhâm mạch là Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong thứ nhất mạch, ăn khớp lấy thượng trung hạ ba cái Khí hải.

Khô Trúc bên trong đặc thù linh khí chuyên môn chữa trị thần thức cùng kinh mạch, mới đưa vào một chút xú đi vào, không đến nửa canh giờ, trương tử địa liền ả ả cảm thấy Nhâm mạch bên trong linh khí lưu động, lại không phải mình tu luyện cái chủng loại kia linh khí.

Trong lòng vui mừng, vội vàng dẫn đạo cái này một chút xú đặc biệt linh khí, tiến hành hai mạch Nhâm Đốc tiểu chu thiên tu luyện. Hai mạch Nhâm Đốc một trận, linh khí liền sẽ thông qua Đái mạch tiến vào Trùng mạch, Âm Duy Dương Duy, âm khiếu dương khiếu.

Mà Kỳ Kinh Bát Mạch lưu loét, Thập Nhị Chính Kinh liền sẽ thông suốt.

Không hề nghi ngờ, Trương Tiểu Lâm cái này tiện tay đưa vào điểm này linh khí, tướng rút ngắn trương tử địa quá trình mắc bệnh, mà lại sẽ không lưu lại tai hoạ ngầm.

Tướng ba người này lần lượt trị liệu một lần về sau, đã hoàng hôn thời điểm.

Trương gia đám người nhìn thấy Trương Tiểu Lâm thần diệu như thế y thuật, đều là kinh thán không thôi, đến cùng là thái y thế gia, ngay cả một cái mười mấy tuổi thiếu niên cũng có như thế kinh người thủ đoạn.

Trương Tử Thiên cùng trương tử phúc cũng đối Trương Tiểu Lâm tâm phục khẩu phục, nhỏ nhỏ thiếu niên, không riêng tu vi cao tuyệt, đạt đến Luyện Khí sáu tầng, đáng quý chính là, lại có như thế y thuật!

Trương Tiểu Lâm kể một chút mấy cái trọng thương người bệnh chú ý hạng mục, liền cùng Trương Tử Thiên trương tử phúc cáo từ.

Trương Tử Thiên chuẩn bị an bài xe ngựa đưa Trương Tiểu Lâm về Trường An, Trương Tiểu Lâm cười cười nói không cần.

Trò cười!

Ngồi xe ngựa đi hơn một ngàn dặm, còn có thể gặp phải Võ Chiêu sinh nhật?

Trương Quả ở một bên cũng cười nói: "Tiểu lâm, xe ngựa thì không cần, ngươi vẫn là ăn xong cơm tối lại đi thôi, vất vả một cả ngày, nước đều không uống miệng."

"Không cần, ta còn có chút việc tư." Cái gọi là việc tư, Trương Tiểu Lâm còn băn khoăn cái kia trong động đá vôi cổ quái linh khí! Nhất định phải đi xem một chút.

Từ Trương Tử Thiên gia ra, Trương Tiểu Lâm trông thấy một chiếc xe ngựa dừng ở bên ngoài viện, Bàn Nhi huynh muội cùng mẫu thân hần đang từ trên xe ngựa đi xuống.

Trương Tiểu Lâm không để ý đến bọn hần, trực tiếp từ bên cạnh bọn họ đi đi qua.

"Dừng lại!" Bàn Nhi quát to một tiếng.

Trương Tiểu Lâm kinh ngạc quay đầu, nhìn thoáng qua.

"Ngươi là nhà ai? Làm sao chưa thấy qua ngươi nha?" Bàn Nhi lâm dự định gia chủ người nói nghiệp, trừng mắt, tựa hồ có chút uy phong.

"Ngươi là cùng ta nói chuyện sao?" Trương Tiểu Lâm thân nhiên nói, hần vốn là đối cái này lâm trận bỏ chạy thiếu gia chủ không có cảm tình gì, không nghĩ tới mình không có đi chọc hần, hần vậy mà tìm tới cửa.

"Vẫn rất hoành!" Bàn Nhi đi lên trước, đưa tay chuẩn bị tới bắt Trương Tiểu Lâm cổ áo.

Trương Tiểu Lâm khí thế vừa tăng, Bàn Nhi chỉ cảm thấy một cổ vô hình áp lực, ép mình thở bất quá khí đến, kinh khủng nhất là, toàn thân vậy mà không thể động đậy, Trương Tiểu Lâm phất tay một cái cái tát, hung hăng phiến tại Bàn Nhi trên mặt, Bàn Nhi chỉ cảm thấy mắt bốc Kim Tinh, đánh một vòng mới đứng vững thân hình, há mồm phun ra mấy khỏa răng hoảng sợ muôn dạng nhìn qua Trương Tiểu Lâm, vậy mà không dám lên tiếng.

Trương Tiểu Lâm lười nhác cùng hần chậm trễ thời gian, thân hình thoát một cái lập tức biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Vạn năm chuông thạch sữa

Trương Tử Thiên cùng trương tử phúc gặp Trương Tiểu Lâm muốn đi, bận bịu đuổi tới chuẩn bị tiễn hần, không ngờ từ trương tử cùng gian phòng ra xem xét, đã không thấy Trương Tiểu Lâm thân ảnh. Trương tử phúc một mực đuổi tới cửa chính cũng không nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, lại ngoài ý muốn phát hiện Trương gia Thiếu chủ trương bàn đứng chết trân tại chỗ, nửa bên mặt sưng như cái đầu heo khóe miệng đỏ máu đứng tại tường viện bên ngoài.

Bàn Nhi đệ muội cùng xa phu thì giống mắt hờn đồng dạng, ngay ra như phỗng đứng tại bên cạnh xe ngựa, không nhúc nhích.

Trương Tử Thiên phụ nhân nhìn thấy Trương Tử Phúc, đột nhiên tỉnh táo lại, vội vàng hỏi: "Hắn thúc, vừa mới đi ra cái kia người thiếu niên là ai vậy? Tính tình làm sao cái này bao lớn?"

Một tiếng hắn thúc, phá vỡ yên tĩnh, Trương Bàn muối muối dọa đến khóc lớn lên.

"Chuyện gì xảy ra?" Trương Tử Thiên từ bên trong đi ra.

"Lão gia, vừa rồi người trẻ tuổi kia thật là lớn hỏa khí, xuất thủ nặng như vậy, người nhìn đem Bàn Nhi đánh thành dạng này."

"Mau nói, vừa rồi xảy ra chuyện gì?" Trương Tử Thiên cũng không chịu nổi trận lôi đình, lại có thể có người trước cửa nhà đánh hắn mặt của con trai, chẳng những đem mặt đánh thành đầu heo, còn đánh rớt nửa ngum răng!

"Cha, cha..." Trương Bàn khản giọng mơ hồ, nói chuyện mập mờ mơ hồ.

"Dung nhi, đừng khóc, người nói."

"Cha, vừa rồi có cái đại ca từ bên trong đi ra, ca ca hỏi hắn là ai, hắn không có nói chuyện, ca ca đi bắt hắn ngực, bị cái kia đại ca ca đánh một cái, ca ca liền thành bộ dáng này."

Trương Tử Phúc cùng Trương Tử Thiên đều đã biết, đi ra người kia tuyệt đối là Trương Tiểu Lâm, chỉ có Trương Tiểu Lâm mới có thể đem bọn hắn cái này mấy cá nhân toàn bộ trấn trụ, mặc dù Trương Bàn chỉ có Luyện Khí tầng hai tu vi, nhưng tại Nhị Đại đệ tử trung xem như người nổi bật.

Trương Tiểu Lâm bởi vì không biết Trương Bàn, lại vô duyên vô cớ bị hắn bắt lấy ngực, hắn nhưng là Luyện Khí sáu tầng cường giả nha! Làm sao có thể thụ loại này ác khí! Không có một chương đánh chết, đã cho đủ mặt mũi!

Trương Tử Phúc hừ lạnh một tiếng nói: "Người nuôi tốt nhi tử, hừ." Nói xong, liền cùng Trương Quả cùng một chỗ quay người rời đi.

Trương Tử Thiên cũng biết, Bàn Nhi một chương này tuyệt đối là bạch ai, mặt mũi này là tìm không trở lại, liền hận hận trừng Bàn Nhi một chút đối phụ nhân nói: "Người tên súc sinh này, đều là người quen, thật sự là hoàn khổ đã quen."

Trương Tiểu Lâm không có dừng lại lâu, thân hình lóe lên, bước lên Phi Kiếm thăng đến Cầu Nhiệm Khách bế quan động rộng rãi.

Đi vào trước cửa đá, cũng ở bên cạnh nổi lên trên quả cầu đá ẩn xuống một cái, cửa đá vô thanh vô tức mở ra.

Đi vào về sau, Trương Tiểu Lâm lập tức đóng lại cửa đá, thăng đến động rộng rãi chỗ sâu, cây kia to lớn thạch nhũ vẫn như cũ lẳng lặng treo ở đỉnh động, linh khí nồng nặc, bắt đầu từ căn này thạch nhũ bên trên tán phát ra.

Thạch nhũ rất là bình thường, Trương Tiểu Lâm thần thức quét xuống một cái, từ bên ngoài đến bên trong, quét qua thông thấu, cũng không có gì lạ đặc biệt chỗ.

Thạch nhũ không phải linh thạch, làm sao có thể có nồng như vậy liệt linh khí đâu?

Thần thức lại một lần quét vào thạch nhũ bên trong, một tắc một tắc tìm kiếm.

Quả nhiên, thạch nhũ chính trung tâm lại có một cái cực nhỏ không quản, đến phía dưới, lại có một quả trứng gà lớn nhỏ viên cầu, viên cầu bên trong, có một ít chất lỏng, ước chừng chiếm viên cầu một nửa bộ dáng, linh khí nồng nặc liền là loại chất lỏng này phát ra tới, thể mà lộ ra thạch nhũ, bay hơi trong không khí, bởi vì cái này động rộng rãi sự tình không gian bịt kín, linh khí sau khi ra ngoài một mực góp nhặt tại trong này, tích lũy tháng ngày, lộ ra đặc biệt nồng đậm.

Lúc này chất lỏng gì?

Tại sao có thể có nồng như vậy linh khí?

Bình thường tới nói, có thể tự mình phát ra linh khí đồ vật, đều không phải là phổ thông phạm vật, nhất định thuộc về thiên tài địa bảo.

Trương Tiểu Lâm không biết trong lúc này chất lỏng là cái gì đồ vật, kiếp trước tại đồ cổ đường phố tản bộ thời điểm, ngẫu nhiên cũng nhìn thấy có nước gan Mã Não, đồ chơi kia cũng không trân quý, nhưng cái này hiển nhiên không đồng dạng, liền hướng về phía những linh khí này, cũng không thể buông tha nha!

Tâm niệm vừa động, từ Tu Di giới bên trong lấy ra một chiếc bình ngọc, Phi Kiếm hóa thành tú hoa châm lớn nhỏ, trực tiếp từ thạch nhũ bên trên đâm đi vào, thạch nhũ độ cứng không cao, Phi Kiếm rất dễ dàng liền đâm vào thạch nhũ bên trong, đâm thủng đến thạch nhũ bên trong viên cầu lúc,

bên trong chất lỏng lập tức chảy ra, như một cây dây nhỏ, trực tiếp chảy đến Trương Tiểu Lâm chuẩn bị trong bình ngọc.

Trương Tiểu Lâm cảm thấy tay bên trên trầm xuống, không khỏi sửng sốt, chất lỏng này cũng quá nặng a?

Nho nhỏ một bình chất lỏng, không đến một quả trứng gà lớn nhỏ một đoàn, thể mà nặng đến số cân.

Tại Trương Tiểu Lâm trong nhận thức biết, nặng nhất chất lỏng hẳn là thủy ngân, chất lỏng này so thủy ngân trọng nhiều, ít nhất là hơn gấp mười lần!

Trương Tiểu Lâm vận dụng trong thức hải Khổ Trúc phiên linh khí tìm kiếm một chút, lập tức biết được, đây là vạn năm chuông thạch sữa, có thạch nhũ hấp thu thiên địa linh khí ngưng tụ mà thành, một vạn năm nhưng ngưng tụ thành một giọt, Trương Tiểu Lâm lấy được một bình ngọc nhỏ chuông thạch sữa, hẳn là cần năm khoảng chừng mười vạn năm thời gian, mới có thể ngưng tụ nhiều như vậy.

Vạn năm chuông thạch sữa, Cửu giai linh dược, luyện chế Cao giai đan dược lúc, có thể thay thế nhiều loại linh dược, cũng nhưng tình huống thể nội đan độc cùng tạng phủ bên trong tạp chất.

Xem ra cái này đồ vật bất phàm!

Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng, bỗng nhiên nghĩ đến mình tại thạch nhũ bên trên chui cái động, lần nữa ngưng tụ chuông thạch sữa, chẳng phải là sẽ chạy mất hết?

Xói mòn liền xói mòn đi, dù sao muốn một vạn năm mới có một giọt, một vạn năm về sau, ai còn sẽ nhớ kỹ nơi này?

Lại nói, cái chuông này thạch sữa chảy ra, cũng là tại trong cái hang này, gia tăng này son động linh khí, nơi này ngược lại là cái không tệ nơi bề quan.

Kỳ thật, đương Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm đâm xuyên thạch nhũ một khắc kia trở đi, cái này thạch nhũ cũng đã báo hỏng.

Thạch nhũ trung tâm bản sự trạng thái chân không, chân không có cực mạnh lực hấp dẫn, lúc này mới đem toàn bộ ngọn núi này thạch nhũ hấp thu thiên địa linh khí hóa thành chuông thạch sữa, hút vào đến căn này mảnh trong khu vực quản lý, chứa đựng tại cái này tiểu cầu bên trong, hiện tại trạng thái chân không đã phá hủy, toàn bộ thạch nhũ cũng đã mất đi lực hấp dẫn, cái này có thể sinh ra vạn năm chuông thạch sữa thiên nhiên trang bị, liền triệt để báo hỏng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Hộp âm nhạc

Ngày mai chính là Vô Chiêu sinh nhật, Trương Tiểu Lâm từ động đá vôi bên trong ra, lập tức ngự kiếm bay lên bầu trời, Hình châu đến Trường An, bắt quá một canh giờ liền đến.

Mắt thấy chân trời đã có chút mờ mờ sáng lên, chợt nhớ tới còn không có chuẩn bị quà sinh nhật, liền trầm tư một chút, dứt khoát quay người về tới trong nhà mình Trương thái y phủ thượng.

Người trong nhà đều còn tại trong mộng, Trương Tiểu Lâm cũng không tiếp tục đi ngủ, mà là tại trong viện đánh lên Thái Cực quyền.

Liên tiếp luyện mười mấy lần, người nhà lần lượt rời giường, đám người hầu gặp Trương Tiểu Lâm trong sân đánh quyền, cũng không dám quấy rầy, trực tiếp đi an bài bữa sáng đi.

Gặp tất cả mọi người đã thức dậy, Trương Tiểu Lâm ngừng lại, tiến lên bái kiến phụ mẫu gia gia bọn người.

Thừa dịp Trương Công Lộc còn chưa có đi Thái y viện, Trương Tiểu Lâm đem trong khoảng thời gian này kinh lịch, đơn giản giảng một chút,

Trương Công Lộc nghe nói Trương Tiểu Lâm cùng Hình châu Trương gia công tử kết thành huynh đệ, cũng là đại hỉ, hẳn đang chuẩn bị phát triển thế lực, Hình châu Trương gia hẳn sớm có nghe thấy, là một cái còn Vũ gia tộc, có mấy phần thực lực, nơi đó quan phủ căn bản không dám đắc tội bọn hắn.

Trương Xuân Hòa cùng Trương Xuân Vượng lúc này cũng đã đến chỗ bố cục, từng bước trải rộng ra, Trương gia tại thành Trường An, đã coi như là một cái danh môn vọng tộc.

Nghe nói Trương Tiểu Lâm lần này trở về lại là vì cho Vô đô đốc mười ba tuổi nữ nhi chúc thọ, Trương Công Lộc cùng Trương Xuân Hòa nhìn nhau cười một tiếng, Trương Tiểu Lâm biết bọn hắn hiểu lầm, cũng không nói cái gì, có chút hiểu lầm, càng giải thích hiểu lầm càng sâu, còn không bằng thân nhiên chỗ chí.

"Gia gia, ta đi Vô gia chúc thọ, cũng không thể tay không đi thôi? Nếu không ngài cho ta một điểm lễ vật?"

"Ngươi cái tên này, nói đi, nghĩ đưa chút cái gì?"

"Có thể hay không đến ngài bảo khổ đi xem một chút, ta chọn một chút, nhìn có cái gì tốt đồ vật."

"Gia gia ngươi những năm này vào xem lấy nuôi sống gia đình, không có để dành được cái gì bảo bối, bắt quá có một ít năm được liệu, tựa hồ có thể, ngươi đi với ta nhìn xem."

Trương Công Lược mang Trương Tiểu Lâm đi vào kho phòng, đây chính là Trương gia trọng địa, mấy tầng khóa lớn, mấy tầng cửa sắt, bên trong lại là mấy cái đại quỹ tử, một loạt bác cô đồ, trên kệ ngược lại là đồ đầy đồ vật.

Trương Tiểu Lâm mới vừa vào cửa, liền trông thấy trên kệ một trương tiểu sắt cung, dài ước chừng hơn thước, cảm thấy chơi vui, nhân tiện nói: "Gia gia ngươi nhìn, cây cung này làm sao nhỏ như vậy?"

"Đây không phải bắn người, là những cái kia hoàng cung quý tộc công tử ca dùng để bắn tặng thưởng."

"Bắn tặng thưởng?"

"Đúng, liền là phía trước bày ra một chút trang sức, ai bắn trúng liền cho người đó."

"Nha." Trương Tiểu Lâm đã hiểu, trò chơi này hậu thế cũng có, bắt quá có là dùng vòng vòng, có dùng đồng cát, nguyên lai thời cổ dùng loại này tiểu cung tên đi bắn đầu.

"Loại này đồ vật, mê muội mất cả ý chí, là những cái kia hoàn khổ thiếu gia chơi."

"Cái này không tệ, cho ta đi." Trương Tiểu Lâm vừa nói một bên thu vào, cái thứ hai trên kệ có một cái hơn một thước vuông hộp, lại là bạc điều thành, đặc biệt tinh xảo, Trương Tiểu Lâm một thanh mở hộp ra, lại phát hiện bên trong lại là một sợi tơ, không khỏi kỳ quái hỏi: "Đây là cái gì tuyến?"

"Ha ha, đây chính là cái tốt đồ vật, cái này gọi gân rồng, trên thực tế là một loại đặc thù động vật gân, là một cái âm nhạc đại sư đưa cho ta, năm đó đã cứu hần một mạng, hần cứng rắn muốn đưa cho ta, từ chối không được, cũng liền nhận, chủ yếu dùng cho làm thang."

"Thang?"

"Đúng thế, cho Hoàng gia xem bệnh, có lúc mở đơn thuốc là một chút phổ thông dược liệu, không đáng tiền, nhất định phải thêm một chút quý báu dược liệu đi vào, nhưng tăng thêm quý báu dược liệu, dược tính lại thay đổi, cũng chỉ có thể chuẩn bị một chút đặc biệt quý báu vật liệu, sung làm thang, có không có dược tính, sẽ không lên tác dụng phụ, mà thuốc giá có cao, ta lần trước cho Thái Thượng Hoàng mở đơn thuốc, liền có râu rồng một tác ba phần, lúc đầu một cái bệnh thương hàn, một bộ ma hoàng canh là được rồi, thế nhưng là ma hoàng canh mới bao nhiêu tiền một bộ? Hai văn tiền! Thái Thượng Hoàng người tôn quý như vậy, như thế có thể ăn thấp như vậy tiện thuốc? Liền tăng thêm một tác ba phần râu rồng, thuốc này chính là trăm lượng Hoàng Kim một bộ."

Trương Tiểu Lâm kém chút nhào một ngum, còn có loại sự tình này? Người hoàng gia không thể ăn tiện nghi thuốc,

Chỉ có thể ăn quý giá thuốc, khó trách hoàng gia bệnh khó trị, liền là quy củ nhiều lắm.

"Cái này không tệ, cho ta."

"Ngươi cầm đi đi, kỳ thật nói trắng ra là, không có tác dụng gì, âm nhạc đại sư là dùng tới làm dây đàn, cũng không biết là động vật gì gân."

"A?" Trương Tiểu Lâm chợt phát hiện một kiện mười phần quen thuộc nhạc khí: Kèn.

Nguyên lai thời cổ liền có kèn nha?

Nhìn thấy cái này kèn, Trương Tiểu Lâm lại có một cái ý nghĩ, đưa một cái hộp âm nhạc đi, cái này đồ vật Đại Đường không có, người khác cũng làm không được, nàng nhất định sẽ thích.

"Tốt, liền lấy cái này mấy món đồ vật đi."

"Ngươi không phải nói muốn tìm lễ vật đưa cho Vũ gia tiểu thư?"

"Có thể, liền đưa mấy cái này đi."

"Đưa chút cái đồ chơi này?" Trương Công Lược con mắt nâng lên Ngưu Đại.

Trương Tiểu Lâm cầm những này đồ vật, vội vã đi ra ngoài, tìm một nhà đồ gỗ gia công tác phưong, để cho người ta chiếu vào hộp bạc bên trong diện kích thước, làm ra hai khối Hồng Mộc bản, dày chừng Nhất Chi.

Trương Tiểu Lâm đem gân rồng kéo thẳng, dùng ngón tay gảy một cái, xác định run đến meo phát toa chờ âm phù tình chuẩn chiều dài, liền tại tám ván gỗ lít nha lít nhít bên trên mua một chút tiểu đinh sắt, dựa theo sinh nhật khoái hoạt ca nhạc phổ: Toa toa khoá kéo chặt mảnh, toa toa Lazo siết nhiều... . . Hết thấy hai mươi lăm cái âm phù, Trương Tiểu Lâm liền tại trên ván gỗ đinh dài ngắn không đồng nhất hai mươi lăm sắp xếp đinh sắt.

Gắn ròng lúc đầu chính là âm nhạc đại sư đã chế tác tốt lắm dây đàn, Trương Tiểu Lâm đem cái này một cây gắn ròng quán quanh ở những này đỉnh sắt bên trên, ngón tay từ tấm ván gỗ phía trước bắn lên, đến cuối cùng một cây huyền kết thúc, vừa vận đem cái này thủ sinh nhật ca hát xong, âm phù tương đương chuẩn xác, Trương Tiểu Lâm hết sức hài lòng.

Một cái khác khối tấm ván gỗ từ chính giữa đục mở một cái khe hở, đem tấm kia tiểu cung cố định tại tấm ván gỗ một mặt, dây cung vừa vận tại khe hở vị trí bên trên, một cái tiểu Mộc câu từ khe hở bên trong duỗi đi vào, vừa vận chụp tại tiểu cung trên dây.

Hai khối tấm ván gỗ hợp lại cùng nhau, kéo ra cung, lại buông tay, câu ở dây cung mộc câu dưới đáy liền sẽ từ cái này hai mươi lăm căn dây đàn bên trên xẹt qua, một bài sinh nhật khoái hoạt ca liền sẽ tấu.

Nhìn xem cái này hai mươi lăm sợi dây, Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới một bài thơ:

Gấm sắt tự dung năm mươi huyền, một huyền một trụ nghĩ hoa năm.

Trang sinh Hiểu Mộng mê Hồ Điệp, nhìn đế xuân tâm nắm chim quyền.

Thương Hải Nguyệt minh châu có nước mắt, Lam Điền ngày noãn ngọc khói bay.

Tình này nhưng đợi thành hồi ức, chẳng qua là lúc đó đã ngơ ngẩn.

Có lẽ hiện tại liền là lúc ấy a?

Gấm sắt lúc đầu cũng là hai mươi lăm sợi dây, tự dung, là chỉ huyền đoạn về sau, biến thành năm mươi cái huyền. Thế mà cùng mình chế tác cái này thủ sinh nhật khoái hoạt ca trùng hợp như thế?

Trương Tiểu Lâm nghĩ thầm, cái này thơ thật sự là quá chuẩn xác. Đột nhiên nhất thời tâm huyết dâng trào, tại chỗ gọi tới bút mực giấy nghiên, vung bút viết xuống bài thơ này, lại từ Tu Di giới bên trong lấy ra một bình Ích Thọ đan, nhìn thoáng qua, bên trong lại có mười mấy khóa, liền ngã ra một viên, có tìm một cái không bình ngọc sắp xếp gọn, bịt kín, để nghề mộc sư phó tại hộp gỗ bên trong cách một khối, đem thơ cùng đan dược chứa ở bên trong, lúc này mới a toàn bộ hộp gỗ lắp ráp.

Sắp xếp gọn về sau, Trương Tiểu Lâm thử mấy lần, âm phù là toàn bộ tấu, nhưng là tốc độ quá nhanh, thanh âm quá nhỏ một điểm.

Thanh âm nhỏ hẳn đã sớm chuẩn bị, đem kèn loa lấy xuống, chuẩn bị thông qua loa khuếch đại âm thanh.

Vấn đề lớn nhất chính là dây cung về vị tốc độ, Trương Tiểu Lâm suy nghĩ một chút, liền tại tấm ván gỗ bên trong khe hở bên trên, tăng thêm một đầu mộc rãnh, đem kéo huyền mộc câu cố định tại mộc trong máng, nhân công chế tạo một chút ma sát, quả nhiên, dây cung về vị tốc độ chậm gấp đôi trở lên, nghe tượng mô tượng dạng.

Trương Tiểu Lâm nhìn thoáng qua, vẫn là nhanh một điểm, liền lại tại tấm ván gỗ bên ngoài cũng tăng thêm hai đạo mộc rãnh, cha mộc câu bên ngoài bộ phận chế thành một cái hình sợi dài tấm gỗ nhỏ, khảm tại mộc trong máng, ma sát gia tăng, dây cung về vị thời gian càng thêm chậm chạp, cơ bản cùng cổ cầm đàn tấu tiết tấu không sai biệt lắm.

Hai khối tấm ván gỗ triệt để cố định, ba mặt bịt kín, lưu lại một mặt mở miệng, kèn tháo ra loa thường phục tại mở miệng chỗ, lại đem cái khác khe hở toàn bộ bịt kín, tại kéo ra huyền, thanh âm phóng đại mấy lần, nghề mộc sư phó nhìn xem mình tự mình làm cái này rương gỗ nhỏ, thế mà năng diễn tấu âm nhạc, nhất thời trọn mắt hốc mồm.

"Đem cái này hộp bạc chứa ở trên thùng gỗ."

Nghề mộc sư phó xem xét, thuần ngân hộp!

Đem hộp bạc đóng đáy hộp bộ phận dùng đặt ở hòm gỗ dưới đáy nhào bột mì bột, lớn nhỏ thế mà vừa vận, Trương Tiểu Lâm dùng thần thức nhìn qua, đương nhiên là nghiêm ty mật khe hở. Hộp bạc cái nắp cũng mở một cái khe hở, đem mộc câu lộ ở bên ngoài, loa cố định lại về sau, cũng làm một chút cần thiết trang trí, lộ ra cấp cao đại khí, cô hương cổ sắc.

Một cái đơn giản hộp âm nhạc rốt cục làm thành.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Các người đều biết?

Nghề mộc sư phở khiếp sợ nhìn xem Trương Tiểu Lâm, rất khó tin tưởng mình gõ gõ đỉnh đỉnh mân mê ra đồ vật, vậy mà tự động có thể diễn tấu từ khúc.

Trương Tiểu Lâm hài lòng nhìn xem cái này vượt thời đại hộp âm nhạc, chợt phát hiện hộp âm nhạc bên trên lại có một cỗ mờ mịt linh khí, nhàn nhạt như có như không, không khỏi có chút kỳ quái. Tiện tay ném đi một chút bạc vụn cho đồ gỗ trái, liền xách hộp ra, đang chuẩn bị đem cái này hộp gỗ để vào Tủ Di giới, bỗng nhiên đâm đầu đi tới một cái đạo sĩ, xem xét, chính là ngày đó tại Thủy gia tập cho bọn hắn coi bói cái kia Viên Thủ Thành.

Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị đem cái kia mai rùa trả lại hắn, liền nghênh đón tiếp lấy: "Đạo trưởng!"

"Tốt bảo bói, tốt bảo bói!" Viên Thủ Thành nhìn chằm chằm cái này khám hộp bạc, không ngớt lời khen.

"Đạo trưởng như thế biết đây là bảo bói?" Trương Tiểu Lâm kinh ngạc nói.

"Ha ha, người tiểu oa nhi này, thế mà đem giao long gần cùng nghi ngờ tâm cung chế thành như thế cái đồ chơi? Cũng tốt, cái này cung nếu là rơi vào tay không bên trong, không biết nhiều ít nữ tử gặp nạn, đội lão phu cho người phong ấn một phen, miễn cho bị người khác phát giác."

Trương Tiểu Lâm cực kỳ kỳ quái, cái này lão đạo cũng quá lợi hại, hắn làm sao biết trong này có giao long gần cùng một trường tiểu cung?

"Ngài nói cái kia đen thui tiểu cung gọi nghi ngờ tâm cung? Là cái gì đồ vật?"

"Không tệ, cái này cung không có tiền, chỉ cần dùng linh khí cùng thần thức làm tiền, chuyên môn công người thần thức, phổ thông khác phái người trùng tiền này, liền sẽ lấy thân báo đáp, khẳng khẳng một mực, ai, cái này thật sự là một kiện tà môn chi vật."

"Vậy cái này chẳng phải là một kiện bảo vật?"

"Người nhìn không thấy phía trên tiền khí?" Viên Thủ Thành trừng Trương Tiểu Lâm một chút, tại chỗ kết mấy cái thủ ấn, chợt thấy một đạo nhàn nhạt quang hoa chụp vào hộp âm nhạc, Trương Tiểu Lâm lập tức cảm thấy cái này hộp âm nhạc phía trên kia cỗ mờ mịt linh khí bỗng nhiên không có.

"Ha ha, nhưng là như thế, Trương công tử thật sự là khéo tay, lão hủ liền giúp người họa một đạo tiếng trời phù đi." Nói xong, lại kết mấy đạo thủ ấn, Trương Tiểu Lâm Thiên nhãn ẩn ẩn trông thấy một đạo phù văn dần vào hộp âm nhạc lập tức không thấy.

Trương Tiểu Lâm đưa tay kéo ra một câu, buông tay ra, trong hộp gỗ lập tức ung dung diễn tấu, liên tiếp như nước chảy âm phù đỉnh đỉnh thùng thùng, không nhanh không chậm, lại cùng kiếp trước đàn điện tử thanh âm cực kỳ rất giống, cùng âm hỗn âm, vừa đúng.

Tiếng âm nhạc đột nhiên ngừng lại, Trương Tiểu Lâm lần này thanh tĩnh, ngẩng đầu nhìn lên, Viên Thủ Thành đã đi xa, vội vàng đuổi mấy bước, la lớn: "Đạo trưởng, đạo trưởng!"

"Có việc đến bờ sông tìm ta là được." Hết thấy thanh âm rõ ràng truyền vào màng nhĩ, Viên Thủ Thành thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa.

Bờ sông? Cái gì sông nha?

Cùng những này thuật sĩ nói chuyện, liền là khó chịu, cái gì đồ vật, đều là giảng một nửa, lưu một nửa, uống phí suy nghĩ.

Võ Chiêu sinh nhật tự hội thiết lập tại Văn Tĩnh lâu, Trương Tiểu Lâm nhận được trên thiệp mời viết rõ ràng.

Văn Tĩnh lâu ngay tại Quốc Tử Giám bên cạnh, Quốc Tử Giám cổng sinh bình thường tự hội đều tại nơi này, cấp bậc khá cao.

Mất thấy giờ Tý đã đến, Trương Tiểu Lâm lập tức chạy tới tự hội chỗ, cũng may thành Trường An lúc đầu không lớn, mấy dặm đường rất nhanh liền đến.

Từ xa nhìn lại, cổng ngừng rất nhiều cấp cao xe ngựa, một cỗ so một cỗ xa hoa, nạm vàng khảm ngọc, phục trang đẹp đẽ.

Cổng hầu Vệ Hòa hóa kẻ đứng hai hàng, chủ yếu là tiếp đãi khách quý, cùng kiểm tra thiệp mời.

Tiếp khách gặp Trương Tiểu Lâm mặc, trong tay ôm một cái cỗ quái kỳ lạ chiếc hộp màu bạc, liền ngăn cản hắn: "Vị công tử này, hôm nay nơi này không mở cửa bán, có trọng đại hoạt động, đã đặt bao hết."

Trương Tiểu Lâm móc ra thiệp mời đưa đi qua, tiếp khách cẩn thận kiểm tra một phen, lại cùng những người khác thiệp mời so sánh một chút, lúc này mới nói: "Thật xin lỗi, mời ngài vào."

Trương Tiểu Lâm chính nhắc chân chuẩn bị đi vào trong, bỗng nhiên từ bên trong đi tới một người, đối tiếp khách quát: "Người là thế nào giữ cửa? Loại tự hội này là tùy tiện cái gì a Miêu A Cầu đều có thể tiến đến sao?"

Trương Tiểu Lâm xem xét, người này một ngum răng cửa toàn bộ là khảm răng vàng.

Rất là nhìn quen mắt, bỗng nhiên nhớ lại, đây không phải Uất Trì gia người sao? Lần kia tại quan đạo một quán rượu bên trong, đùa giỡn Lý gia tiểu thư,

bị mình một cây đuôi dê xương đem một ngum răng cửa cho đánh rớt, không nghĩ tới Võ Chiêu cũng mời bọn hần.

Tiếp khách bị mắng mặt đỏ tới mang tai, thấp giọng nói: "Đây là Vũ gia tiểu thư tự mình mời khách nhân."

Trương Tiểu Lâm không để ý đến hần, thậm chí ngay cả con mắt cũng không có nhìn một chút, trên đời này không có mắt quá nhiều người, hần mới lười nhác so đo.

Đi vào đại sảnh, phát hiện Võ Chiêu đứng tại đại sảnh chính trung tâm, mấy cái mười mấy tuổi nữ hài vây quanh Võ Chiêu, lại có mấy cái nhận biết, Triệu Yên Phi cùng Thủy Phi Phi thỉnh thoảng cũng ở trong đó, còn có ngày đó từ Uất Trì công tử thủ hạ cứu ra Lũng Tây Lý gia nữ tử thế mà cũng tại, Trương Tiểu Lâm thăm than, thế giới này thật sự là quá nhỏ.

"Chúc sinh nhật người khoái hoạt!" Trương Tiểu Lâm đi lên trước, đưa lên hộp âm nhạc tử, không kiêu ngạo cũng không hèn mọn đặc đạo.

"Trương công tử, người đã đến." Võ Chiêu nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, hưng phấn không thôi, vội tiếp qua hộp gỗ, cao hứng nói.

Hộp âm nhạc không nặng, ôm ở trong tay cũng không làm sao phí sức, Võ Chiêu trực tiếp ôm hộp âm nhạc, thuận tay liền đặt ở bên cạnh mình.

Triệu Yên Phi hai gò má Phi Hồng, sâu kín nhìn Trương Tiểu Lâm một cái nói: "Gặp qua Trương công tử."

"Triệu cô nương người tốt." Trương Tiểu Lâm nhẹ gật đầu, xem như bắt chuyện qua, nhìn thoáng qua, phát hiện Triệu Yên Phi đã là Luyện Khí tầng một, âm đạo, năng này thiên phú không tồi.

Thủy Phi Phi gặp nhiều như vậy nữ tử đều cùng Trương Tiểu Lâm chào hỏi, có ý xoay người sang chỗ khác, giả bộ như không có trông thấy Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm trong lòng một trận cười khở, cô nàng này cái khác đều tốt, liền là sức ghen quá lớn.

Võ Chiêu gặp Triệu Yên Phi chủ động cùng Trương Tiểu Lâm chào hỏi, mà Thủy Phi Phi quay đầu thần sắc, hiển nhiên cũng cùng Trương Tiểu Lâm nhận biết, liền cười đối Trương Tiểu Lâm nói: "Nguyên lai các người đều biết nha?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Tiếng trời

"Trương công tử khoáng thế chi tài, chúng ta tự nhiên là kính đã lâu đại danh." Triệu Yên Phi đỏ mặt nói.

"Triệu cô nương quá khen."

"Không biết Trương công tử hôm nay tặng là lễ vật gì?" Thủy Phi Phi bỗng nhiên xoay người lại, nhìn chăm chăm cái này cổ quái hộp bạc nói.

"Đúng thế, đúng thế, mở ra nhìn xem, xem rốt cục là cái gì bảo bối!" Uất Trì công tử gặp Trương Tiểu Lâm thế mà cùng Võ Chiêu, Triệu Yên Phi, Thủy Phi Phi chờ tuyệt sắc mỹ nữ lôi kéo làm quen, cực kỳ khó chịu, la lớn.

Uất Trì công tử cái này một cuồng hòng, đem chung quanh mười mấy cái thiếu niên nam nữ đều hấp dẫn tới.

"Đúng thế, một cái dạng này hộp bạc, hảo hảo cổ quái, phía trên còn chứa một cái cái phễu, đây là làm gì vậy?"

"Đúng thế, chúng ta tặng lễ vật đều có một cái danh mục quà tặng, kỹ càng viết rõ những lễ vật kia, dạng này đồ vật, nhìn qua dờ dờ ương ương, là cái gì đồ đâu?"

"Mở ra nhìn xem."

"Mở ra."

Võ Chiêu gặp mọi người như thế vội vàng xao động, nhìn xem Trương Tiểu Lâm đã tính trước dáng vẻ, có chút ngượng ngùng nói: "Trương công tử, người lễ vật này là cái gì đồ vật nha? Kỳ thật, ta cũng rất tò mò, không biết người sẽ cho ta một cái dạng gì kinh hi."

"Mọi người im lặng!" Trương Tiểu Lâm gấp hồ hết âm ỉ, mọi người hình như đều là đến xem náo nhiệt, liền lớn tiếng nói: "Đây là quê hương của chúng ta lưu hành một ca khúc, gọi sinh nhật khoái hoạt ca, bài hát này kỳ thật chỉ có một câu, chính là, chúc sinh nhật người khoái hoạt, mọi người im lặng xuống tới, có thể nghe một chút."

"Một ca khúc? Một ca khúc tại sao có thể chứa ở trong hộp?"

"Đúng thế? Người lừa ai đó? Đem một ca khúc chứa ở trong hộp tặng người, làm sao có thể?"

Uất Trì công tử càng là khoa trương ha ha cười nói: "Ha ha, lại có thể có người càng đủ đem một bài từ khúc cất vào trong hộp, mọi người tin tưởng sao?"

"Không tin!" Cùng Uất Trì công tử cùng nhau mấy cái hoàn khổ công tử cùng nhau hét lên.

Triệu Yến Phi cùng Thủy Phi Phi đều là đối từ khúc rất có nghiên cứu người, nghe nói trong hộp là một ca khúc, càng thêm cảm thấy hứng thú, bởi vì các nàng biết Trương Tiểu Lâm sẽ không nói mò.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem Triệu Yến Phi cùng Thủy Phi Phi mong đợi ánh mắt, quay đầu nhìn một cái Uất Trì công tử cái này một bang hoàn khổ, quyết định làm chúng biểu thị một phen, nhân tiện nói: "Mọi người im lặng, ta bây giờ lập tức biểu thị một phen."

Triệu Yến Phi cùng Thủy Phi Phi nghe vậy, lập tức bu lại.

Uất Trì công tử thấy thế, trong lòng rất là không nhanh, quát lớn: "Mọi người nhìn rõ ràng, nhìn cái hộp này làm sao ca hát!"

"Ha ha ha," Cùng Uất Trì công tử cùng đi đến mấy cá nhân đồng loạt cười lớn, chỉ sợ thiên hạ bất loạn bộ đáng, chuẩn bị nhìn Trương Tiểu Lâm trò cười.

Trương Tiểu Lâm không để ý đến những này thừa cơ ồ ào người, mà là đưa tay ôm qua hộp âm nhạc, đối Vô Chiêu nói: "Người nhìn, chỉ cần đem cái này tiểu tay cầm hướng bên này kéo một phát, buông tay là được rồi."

Đám người lập tức an tĩnh lại.

Lúc này, kỳ tích phát sinh, bằng bạc trong hộp phát ra dễ nghe thanh âm, Trương Tiểu Lâm cùng với thanh âm này nhẹ nhàng hát nói: "Chúc sinh nhật người khoái hoạt, chúc sinh nhật người khoái hoạt, chúc sinh nhật người khoái hoạt, chúc sinh nhật người khoái hoạt!"

Liên tiếp bốn câu lặp lại, đem câu này đơn giản chúc phúc, phát huy đến cực hạn.

Âm nhạc ngừng lại, Trương Tiểu Lâm lần nữa kéo một cái, ưu mỹ dễ nghe giai điệu vang lên lần nữa.

Đại sảnh gần trăm người lập tức lặng ngắt như tờ, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, cho dù ai cũng sẽ không tin tưởng, một cái nhỏ như vậy hộp, sẽ phát ra như thế dễ nghe tiếng đàn.

Kính hải nhất không ai qua được Triệu Yến Phi cùng Thủy Phi Phi.

Cái hộp này diễn tả ra từ khúc, đã đạt đến một cái chuyên nghiệp nhạc sĩ trình độ, mà lại, bên trong ẩn chứa một loại hỗn âm cùng hồi âm, là bình thường cảm sát từ chỗ không đạt được hiệu quả.

Chính là bởi vì có loại hiệu quả này, khiến cho cái này thủ đơn giản từ khúc, nghe như là tiếng trời, triền miên không dứt, rất có dư âm còn vang vọng bên tai chỉ ý cảnh!

Lúc đầu Trương Tiểu Lâm chế thành hộp âm nhạc căn bản không có hiệu quả như vậy, cái này hiệu quả chủ yếu nhờ vào Viên Thủ Thành tẩm kia tiếng trời thần phù, Viên Thủ Thành vẽ bùa tu vi Trương Tiểu Lâm kiến thức, hoàn toàn không cần phù bút cùng lá bùa, mà là trống rỗng vẽ bùa, phù văn ngưng tụ trong không khí, một kết thủ ẩn liền trực tiếp có hiệu lực.

Tiếng trời thần phù không riêng làm từ khúc thanh âm êm tai, sinh ra hỗn vang các loại âm, chủ yếu nhất là năng ảnh hưởng tâm thần của người ta, để cho người ta hết sức chuyên chú nghe cái này thủ khúc, đồng thời không khỏi tán thành cái này từ khúc.

Vô Chiêu kích động bất lấy Trương Tiểu Lâm tay nói: "Tiểu lâm, người là thế nào làm?"

"nhưng thật ra là một chút phổ thông vật, đạo lý cũng rất đơn giản, chỉ là, đây là ta tự mình làm."

"cám ơn người, đây là ta nhận được lễ vật tốt nhất."

Uất Trì công tử đặc địa kéo một đám con em nhà giàu đến đây nhìn Trương Tiểu Lâm trò cười, không nghĩ tới đánh mặt không thành, đành phải xám xịt ở bên cạnh tìm một cái bàn, ngồi xuống, còn lại đám người thì vây quanh Trương Tiểu Lâm, mồm năm miệng mười hỏi cái này hộp âm nhạc từ từ khúc.

"Trương công tử, lại cho chúng ta thả một lần đi!"

"Đúng thế, lại thả một lần."

"Tốt! Mọi người im lặng, ta lại thả một lần, mọi người đi theo hát, dự bị, lên! Chúc sinh nhật người khoái hoạt, chúc sinh nhật người khoái hoạt, chúc sinh nhật người khoái hoạt, chúc sinh nhật người khoái hoạt!"

Hon trăm người cùng một chỗ hát cái này thủ sinh nhật khoái hoạt, bầu không khí càng thêm náo nhiệt.

Vô Chiêu nhìn xem cái này kỳ quái hộp âm nhạc tử, nghe mọi người cùng kêu lên chúc phúc, kích động nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Hấn đến cùng là ai?

Đám người vây quanh Trương Tiểu Lâm như là giống như quần tinh vây quanh vàng trắng, hỏi cái này hỏi cái kia, Trương Tiểu Lâm biết những người này đều là Vô Chiêu mời tới bằng hữu, đành phải kiên nhẫn giải thích.

Uất Trì công tử bọn người ngồi ở bên cạnh trên mặt bàn, nhìn xem danh tiếng thế mà bị một cái không có danh tiếng gì Trương công tử đoạt đi, lập tức cảm thấy giận không chỗ phát tiết, cười lạnh nói: "Một cái nghèo tôn mà thôi, mua không nổi cấp cao lễ vật, liền đầu cơ trục lợi, lòn người thôi."

"Đúng vậy a, những người này này đều là mất bị mù, đi theo mù ồn ào."

"Cái này Vũ gia tiểu thư cũng thật sự là, mời như thế một cái mất hứng gia hòa làm gì nha?"

"Nói không chừng, người ta thích tiêu bạch kiếm đâu."

"Ha ha, các người cái miệng này nha, tích điểm đức đi."

"Đợi chút nữa nghĩ cái biện pháp, vạch trần diện mục thật của hắn."

"Cái gì chân diện mục?"

"Nghèo cháu trai diện mục." Uất Trì công tử lời thề son sắt mà nói: "Đợi chút nữa xem ta, nhất định phải làm cho hắn xấu hổ vô cùng."

"Người muốn làm sao xử lý?"

"Đợi chút nữa từ người ra mặt, hỏi hắn một câu, liền nói lần tụ hội này đi vào người nơi này, đều là có mặt mũi con em quý tộc, xin hỏi Trương công tử nhà ở phương nào, thân cư mấy phẩm?" Uất Trì công tử cúi đầu ám thụ tùy cơ hành động.

"Sau đó thì sao?"

"Còn lại, liền xem ta nha." Uất Trì công tử tựa hồ đã nhìn thấy Trương Tiểu Lâm xấu hổ vô cùng đáng vẻ, lòng tin tràn đầy nói.

"Vậy thì tốt, ta cái này đến hỏi hắn." Cái này thiếu niên hoàn khổ vừa đứng người lên, chuẩn bị nổi lên, ngoài cửa bỗng nhiên rối loạn tung bừng, Uất Trì công tử xem xét tất cả mọi người đứng dậy, vội nói: "Ai tới?"

"Lão đại, là Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng, nếu không trước chờ một chút, chúng ta cũng tới đi nghênh một cái đi." Nói xong cùng Uất Trì công tử bọn người cùng một chỗ chuẩn bị đi ra phía trước chào.

Uất Trì công tử bọn người mặc dù cũng thuộc về điển hình quan nhị đại, nhưng so với thực quyền nắm chắc Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng, lại là tiểu vụ gặp đại vụ.

Uất Trì công tử gật đầu nói: "Tốt lắm, để hắn trước được ý một hồi, chờ sau đó có hắn đẹp mắt." Nói xong liền đứng dậy chuẩn bị đi nghênh đón Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng.

Lúc này, Trương Tiểu Lâm vừa vận ngẩng đầu, thấy là Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng tới, liền hướng hai người bọn họ nhẹ gật đầu.

Vô Chiêu cùng Triệu Yến Phi, Thủy Phi Phi ba nữ hài gặp Trương Tiểu Lâm thế mà chỉ là nhẹ gật đầu, hơi kinh ngạc, chẳng lẽ Trương Tiểu Lâm vậy mà nhận biết Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng, nhưng vì cái gì như thế khinh thường?

Nhưng càng thêm khiến người kinh dị sự tình còn tại đằng sau, đã thấy Trình Xử Lượng cùng Trương Tôn Xung hai người bước nhanh đi tới, đối Trương Tiểu Lâm ôm quyền nói: "Trương công tử!"

Bởi vì gặp Trương Tiểu Lâm người mặc y phục hàng ngày, Trình Xử Lượng cùng Trương Tôn Xung không có để cho hắn điện hạ, nhưng cấp bậc lễ nghĩa vẫn là dựa theo điện hạ chỉ lễ gặp nhau.

Trương Tiểu Lâm tiến lên nắm chặt tay của hai người nói: "Các người cũng tới, chúng ta cũng ngồi xuống đi." Nói xong đi thẳng tới vị trí giữa thượng tọa xuống tới.

Đám người gặp Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng một mực cung kính đi theo Trương Tiểu Lâm sau lưng, không khỏi vạn phần kinh ngạc, ám đạo lấy Trương công tử đến cùng là thân thánh phượng nào nha? Mấy đại thế gia bên trong cũng không có họ Trương, đại thần trong triều cũng khai quốc người có công lớn bên trong, tựa hồ cũng không có họ Trương người nha?

Nhất cảm thấy giật mình, vẫn là Võ Chiêu chờ tam nữ, các nàng chỉ biết Trương Tiểu Lâm tài hoa hơn người, lại không biết hắn đến cùng là lai lịch thế nào.

Uất Trì công tử một nhóm lập tức tròn mắt!

Vốn còn nghĩ thế nào nhục nhã Trương Tiểu Lâm, lại nhìn thấy Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng đứng tại Trương Tiểu Lâm bên người, đem Trương Tiểu Lâm lui qua thủ tọa, hai người bọn họ thì một trái một phải tương bồi.

Trương Tôn Xung là ai?

Hắn nhưng là đương triều phò mã nha!

Trình Xử Lượng, khai quốc người có công lớn Trình Giáo Kim trưởng tử, Ngự Lâm quân thống lĩnh, đừng nhìn chức quan không lớn, thế nhưng là dám lại ngự tiền đá đao người, thế nhưng là thực quyền nắm chắc, tại thành Trường An, ai cũng không dám không nghe hắn.

Kỳ thật Trương Tôn Xung hoàn toàn không cần đối Trương Tiểu Lâm dạng này cung kính, hắn cùng Trương Tiểu Lâm một cái là phò mã,

Một cái là nghĩa tử, địa vị trên cơ bản là bình đẳng, nhưng Trương Tiểu Lâm đã là Trường Lạc công chúa ân nhân cứu mạng, lại là hắn hồng nhan tri kỷ ân nhân cứu mạng, còn thuận tiện cứu được nàng bà ngoại, một cái hôn mê năm năm người chết sống lại, hắn là trong lòng bồi phục Trương Tiểu Lâm, thật lòng tôn kính Trương Tiểu Lâm.

Nhưng hắn bồi như vậy, chẳng những đem Võ Chiêu sợ ngây người, liền ngay cả Uất Trì công tử cũng dọa cho phát sợ.

Toàn bộ đại sảnh, gần trăm mười người toàn bộ sợ ngây người!

Gặp mọi người đã ngồi xuống, Võ Chiêu đứng tại trên đài, toàn thân một cỗ đặc biệt khí thế, nàng ánh mắt mờ mờ nhìn qua phía trước, mỗi một cá nhân đều cảm giác nàng chính nhìn xem mình đồng dạng.

Trương Tiểu Lâm cũng cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ đây chính là Vương Giả chi khí?

Võ Chiêu hắng giọng một cái, lớn tiếng nói: "Hôm nay là tiểu nữ từ mười ba tuổi sinh nhật, cảm tạ chư vị bằng hữu đến dự, đầu tiên chúng ta mời ti nông thiếu khanh Vũ đại nhân cho mọi người gây nên hoan nghênh từ."

Vừa dứt lời, từ cửa hông đi tới một cái lão giả, cũng là thường phục, râu tóc đều bạc, lại là tinh thần quắc thước, hồng quang đầy mặt, lên đài đơn giản giáng một chút hoan nghênh mọi người loại hình, cũng coi là Võ Chiêu trong nhà trưởng bối ra mặt lo liệu việc này.

Lão nhân kẻ xong liền đi xuống, cũng không có ở đại sảnh trên bàn tiệc nhập tọa.

Võ Chiêu tiếp tục nói: "hôm nay, tiểu nữ từ chuẩn bị rượu nhạt một chén, còn có rất nhiều ca múa, gánh xiếc, nhưng là đầu tiên, chúng ta vẫn là tiếp tục nghe một lần Trương Tiểu Lâm Trương công tử cho chúng ta mang tới sinh nhật khoái hoạt ca, được không?"

Đám người nào có không nói tốt, lập tức vỗ tay Lôi Động.

Võ Chiêu nhẹ nhàng ôm lấy hộp âm nhạc, kéo ra huyền, lớn tiếng nói: "chúng ta đi theo từ khúc cùng một chỗ hát."

Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng chưa từng nghe qua cái này từ khúc, lại nhìn xem cái này chiếc hộp màu bạc, thế mà tự hành diễn tấu một khúc, lập tức nháy mắt một cái không nháy mắt, nhìn chăm chăm Võ Chiêu trong tay hộp bạc, như là gặp ma.

Chương 119: Kinh thiên thần toán

Trương Tiểu Lâm không hề lưu lại nhìn ca múa, ăn uống no đủ về sau, liền phiêu nhiên mà đi, Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng cũng bởi vì công vụ bề bộn, Trương Tiểu Lâm đi không lâu sau, cũng cáo từ rời đi.

Thiếu đi mấy người kia, đám người không có ước thúc, ngược lại chơi đến càng thêm tận hứng, mà Võ Chiêu trong lòng lại có một loại thất vọng mất mát cảm giác mất mát.

Trương Tiểu Lâm từ Văn Tinh lâu ra, ngoài ý muốn đụng phải Dương Hi cùng Thượng Quan Nghi, cái này hai cá nhân bởi vì Trương Tiểu Lâm quan hệ, từ một đôi văn nhân tương khinh oan gia biến thành tương giao tâm đầu ý hợp hảo hữu, cùng một chỗ lúc cũng nhiều là đàm luận Trương Tiểu Lâm. Những ngày gần đây, càng ngày càng nhiều liên quan tới Trương Tiểu Lâm nghị luận, tràn ngập bọn hắn nghe nhìn.

Tần Linh thư viện Nguyên Tiêu hội đèn lồng tác phẩm rất nhanh truyền đến bọn hắn trên bàn, kia thủ chúng bên trong tìm hắn trăm ngàn độ trường đoản cú, trọn vẹn để cho hai người đứng ngẩn ngơ nửa canh giờ không có nói chuyện, chấn kinh! Khiếp sợ không gì sánh nổi! Nhất là biết được Trương Tiểu Lâm là tại Nguyên Tiêu hội đèn lồng bên trên ngẫu hứng chỉ tác, càng là chấn kinh đến tột đỉnh!

Thật chẳng lẽ có loại này thiên tài, bình thường không thể nào làm thơ, tùy tiện ngâm vài câu, cũng là có thể lưu truyền thiên cổ kinh điển tác phẩm?

Hai người đang từ Quốc Tử Giám ra, chuẩn bị đến Văn Tinh lâu ăn cơm, biết được Vũ gia tiểu thư ở đây chúc mừng mười ba tuổi thọ dân, hai người gật gù đắc ý đi, bọn hắn loại thân phận này, thực sự không thích hợp đi tham gia.

Vừa mới chuyển thân, lại phát hiện Trương Tiểu Lâm từ bên trong ra, liền ngừng chân tương đối.

Trương Tiểu Lâm tiến lên thi lễ: "Lão sư, Thượng Quan đại nhân!"

"Tiểu lâm, ngươi làm sao tại nơi này?"

"Ta tham gia một cái tự hội."

"Ha ha, tốt, vẫn là các ngươi người trẻ tuổi tốt, có chí hướng."

"Hai vị lão sư đây là muốn đi nơi nào?"

"Chuẩn bị tìm địa phương ăn chút đồ vật, sau đó đi xem một cái kỳ nhân."

"Kỳ nhân? Ai nha?"

"Gần nhất thành Trường An bên trong tới một cái thần toán, quá khứ tương lai, tính toán một cái chuẩn, Hoàng Thượng vốn là không tin Quý Thần, nhưng truyền quá thần, đặc địa để chúng ta đi xem một chút."

"Thần toán? Chẳng lẽ là Viên đạo trưởng?"

"Ngươi biết?" Hai người trăm miệng một lời.

"Ta biết hai cái thần toán, đều họ Viên, một cái là sống thần tiên Viên Thiên Cương, một cái là Viên Thiên Cương đạo trưởng thúc phụ, gọi Viên Thủ Thành."

"Đi, chúng ta đi xem một chút."

"Ở đâu?"

"Tại Kinh Hà bên cạnh, mỗi ngày chỉ tính mười cái, coi xong về sau liền không thấy, ngày thứ hai vừa chuẩn lúc ra hiện tại nơi đó."

"A, kia là Viên Thủ Thành lão tiền bối."

"Ngươi làm sao biết?"

"Ta hôm nay gặp qua hắn, hắn gọi ta có việc đi bờ sông tìm hắn."

"Thật sự là quá tốt, chúng ta cùng đi xem xem đi."

Trương Tiểu Lâm sững sờ: "Hai vị lão sư, các người không phải còn không có ăn cơm không?"

"Chính sự quan trọng, đi."

Thượng Quan Nghi xe ngựa dừng ở Quốc Tử Giám cổng, cách nơi này chỉ có mấy chục bước xa, ba người cùng cưỡi một chiếc xe ngựa, chỉ chốc lát liền tới đền Kinh Hà bên cạnh.

Kinh Hà vốn là Trường An sông hộ thành, Trường An lúc đầu chính là theo Kinh Vị hai sông xây lên, Kinh Hà dòng nước nhẹ nhàng, cực ít phát sinh hồng thủy bị hại, bởi vậy, Kinh Hà hai bên bờ dân chúng đều là an cư lạc nghiệp, mọi người sinh hoạt trình độ phổ biến tương đối cao. Đền bên trên tự nhiên tạo thành một cái phong cảnh khu, mọi người tại nơi này thường giang cảnh, phẩm tôm cá tươi, cũng là tam giáo cứu lưu tụ tập chỉ địa.

Xe ngựa tại bờ sông dừng lại, Trương Tiểu Lâm xuống xe, thần thức cũng không phát hiện Viên Thủ Thành, gấp bên cạnh có người bày quầy bán hàng, buôn bán mới mẻ tôm cá tươi, liền tiến lên nghe ngóng, bày quầy bán hàng ý kiến trên xe ngựa đi xuống một người, chỉ nói là đến đây mua cá hộ khách, lập tức tiến lên Ân Cần nói: "Vị công tử gia này, bi nhân chuyên bán mới mẻ tôm cá tươi, người nhìn, đều là sống, tôm cá, rùa ba ba đều là mới từ trong sông đánh lên tới."

"Vị tiểu ca này, ta nghe ngóng một cá nhân, kè bên này có một cái xem bói lão đạo, người nhưng biết ở đâu?"

"Xem bói nha? Người qua bên kia hỏi một chút Trương ca, hẳn biết, nghe nói hẳn mỗi ngày ra ngoài bắt cá, đều muốn hỏi trước một quẻ."

"Trương ca? Ở đâu?"

"Liền là bên kia cái kia sạp hàng,

Gọi trương hơi, chúng ta đều gọi hẳn Trương ca, hẳn cái này mấy ngày thế nhưng là vận khí cực giai, mỗi ngày đều là tràn đầy một thuyền cá, nghe nói liền là một cái xem bói người nói cho hẳn biết, nơi nào sẽ có cá."

"Cám ơn." Trương Tiểu Lâm vút xuống mấy văn tiền, nhìn thoáng qua bên kia cá bày, trực tiếp đi đi qua.

Trương hơi chút ngẩng đầu, liền nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, vội vàng ôm quyền nói: "Trương công tử."

Trương Tiểu Lâm sững sờ: "Người biết ta?"

"Trước kia tiểu nhân thường xuyên đi Trương thái y phủ thượng đưa cá, ra mắt công tử nhiều lần, bởi vì đều là Trương gia một mạch, thái y phủ thượng bình thường cũng đặc biệt chiếu cố ta."

Trương Tiểu Lâm xem xét, quả nhiên có chút quen mặt, nhân tiện nói: "Đúng vậy a, ta nhớ ra rồi, chỉ là người bình thường áo toi mũ rộng vành, nếu như đều mặc vào vải tơ y phục, có chút không nhận ra được."

"Gần nhất đưa trước may mắn, mỗi ngày đi ra ngoài một chuyến, bù đắp được bình thường nửa tháng." Trương hơi nói về việc này, liền có chút dương dương tự đắc.

"Chúc mừng chúc mừng, ta hôm nay đặc địa tới hỏi ngài, cái kia thần toán ở nơi đó, ta cũng nghĩ tiến đến bói một quẻ."

"Ta mang công tử đi thôi, còn có chút xa." Trương hơi dặn dò một chút hỏa kế, liền cùng Trương Tiểu Lâm cùng nhau lên xe ngựa, gấp trên xe hai tên đại quan, lập tức hoảng hồn, vội vã chào.

Thượng Quan Nghi khoát tay áo, khép hờ hai mắt.

Dương Hi gật đầu nói: "Làm phiền."

Trương Tiểu Lâm gấp hai vị lão sư không muốn cùng áo vải nhiều nói chuyện, sợ lạnh rơi xuống trương hơi, liền hỏi: "Người nói một câu cái kia thần toán có sự đi."

Trương hơi chút nghe Trương Tiểu Lâm hỏi thần toán sự tích, lập tức hứng thú: "Vị này thần toán thật đúng là sống thần tiên nha, đây chính là bên trên biết thiên văn địa lý, hạ biết lễ dân bách tính củi gạo dầu muối, bất luận cái gì sự tình, chỉ cần người hỏi hẳn, hẳn đều biết, mặc kệ là đi qua vẫn là tương lai, thậm chí sắp chuyện phát sinh, không một không cho phép."

Ta hảo hữu chí giao lý định, bất quá một cái tiểu phu mà thôi, ngày đó cũng coi như một quẻ, tiên sinh nói hẳn ngày thứ ba không thể lên núi, hẳn quả thực là không nghe, kết quả té gãy chân.

Ta sát vách Vương tẩu, cũng coi như một quẻ, tiên sinh nói nàng mẫu thân bệnh nặng, để nàng nhanh đi về còn có thể gặp được một lần cuối, quả nhiên, trở về về sau không đến nửa canh giờ, mẫu thân liền bệnh qua đời.

Chính ta thì càng không cần nói, mỗi ngày cho ta một cái tờ giấy, nói cho ta ở đâu tung lưới, chỗ nào thả câu, ta mỗi ngày đều là thắng lợi trở về nhà."

"Vị tiên sinh này tính một quẻ thu bao nhiêu tiền?"

"Phải xem người hỏi cái gì, ta mỗi ngày chỉ cần cho hắn đưa lên một đầu cá chép vàng là được rồi, cũng thật là kỳ quái, mỗi ngày tung lưới, không nhiều không nhiều ít, đều sẽ có một đầu kim hoàng sắc cá chép, chưa hề không có thất bại qua, cũng chưa hề không có nhiều."

Gặp Trương Hối càng nói càng mơ hồ, Thượng Quan Nghi cùng Dương Hi cũng nghe được say sưa ngon lành.

Mấy người một bên trò chuyện, Trương Hối vén rèm lên nhìn thoáng qua nói: "Ngay ở phía trước cái kia chuyển biến địa phương."

Xe ngựa giảm tốc, Thượng Quan Nghi cũng nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, như thế phổ xá sâm uất bên trong, lại có bức này cao nhân ẩn cư như thế, thật sự là đại ân tại thị a! Gõ một cái càn xe nói: "Dừng xe, chúng ta đi đi qua đi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Cầu quẻ

Thượng Quan Nghi, Dương Hi cùng Trương Tiểu Lâm Trương Sảo mấy người, đi bộ tiến vào thầy bói quẻ đường, chỉ gặp Viên Thủ Thành tay nâng Phục Hi Bát Quái, chính nhắm mắt Dưỡng Thần.

Trương Sảo vội vàng tiến lên khom người thi lễ nói: "Lão thần tiên mời."

Viên Thủ Thành có chút mở mắt ra nói: "Hôm nay chi quẻ đã cho người, người lại tới làm gì?"

"Mấy người kia bởi vì ngưỡng mộ tiên sinh nổi danh, trước đi cầu quẻ, ta đặc biệt dẫn bọn họ chạy tới."

"Mấy vị mời về, nói cho Đường vương, bản đạo chỉ là vì giải quyết một cọc nhân quả, sự tình một, lập tức về núi, sẽ không nhiều dân, để hắn đại phóng giải sầu, mặt khác, bản đạo sẽ không cho Hoàng Thượng xem bói."

Thượng Quan Nghi nghe vậy giật mình, Hoàng Thượng lần này để hắn tới thám thính hư thực, đúng là hai cái này phương diện ý tứ, không nghĩ tới mình còn chưa mở miệng, đối phương đã nhìn thấu, lúc này ôm quyền nói: "Như thế quấy rầy lão tiên sinh, lão tiên sinh có thể vì hạ quan đoán một quẻ?"

"Người bản Thượng Quan, lại tự xưng hạ quan, ngược lại là thú vị." Viên Thủ Thành khép hờ hai mắt, chậm rãi nói: "Tam triều nguyên lão, địa vị cực cao, một môn song Tể tướng, đương lưu danh bách thế." Thượng Quan Nghi khẽ giật mình, hắn lúc này vẫn còn độc thân một người, sao là song Tể tướng mà nói? Đang muốn hỏi tình huống, Dương Hi lại đứng lên, cũng đối với Viên Thủ Thành thi cái lễ, khẩn cầu một quẻ.

Viên Thủ Thành cũng không chối từ, thuận miệng nói: "Người làm người học vẫn là được, suy nghĩ nhiều vô ích."

Dương Hi thần sắc uể oải, yên lặng lui ra, nhưng trong lòng kinh hãi không thôi, nguyên lai, hắn tại Quốc Tử Giám đã hơn mười năm, đã hơi cảm giác chán ghét, gần đây đang cùng Thôi gia mưu đồ một chuyện, hi vọng trở ra học đường, một lần nữa nhập sĩ, chính kỳ đại triển thân thủ, tại triều đình phía trên nâng cao một bước. Đương nhiên đây đều là bí mật, ngoại trừ chính hắn uống Thôi Nhân Sư, không có người biết, không nghĩ bị Viên Thủ Thành một câu nói toạc ra, gọi hắn làm sao không kinh?

"Còn xin lão thần tiên chỉ điểm sai lầm." Dương Hi vội vàng cúi đầu cúi đầu nói.

"Người không tranh quyền thế, vốn đã kham phá nhân tính quan trường gốc rễ chất, dùng cái gì bỗng nhiên cải biến dự tính ban đầu? Chẳng phải là bỏ bản cầu末? Trên triều đình, không thích hợp người, người như khẳng khẳng mà vì, tất thụ hại."

"Đa tạ lão thần tiên." Dương Hi lại thi lễ, liền yên lặng lui qua một bên.

"Lão thần tiên lời nói một môn song Tể tướng, chỉ vì sao?" Thượng Quan Nghi trong lòng còn có lo nghĩ, bước lên phía trước truy vấn.

"Ha ha, người ngày sau tự biết, lúc này nhiều lời vô ích."

Bỗng nhiên một tiếng trường ngâm, phảng phất đến từ chân trời, từ xa đến gần.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy một cổ vô hình áp lực đột nhiên mà sinh, Viên Thủ Thành hừ một tiếng, lúc này mới hóa giải cổ uy áp này.

Trương Tiểu Lâm trong lòng hoảng hốt, cổ uy áp này mặc dù như có như không, lại vô cùng cường đại, cũng không phải là trước mắt hắn tu vi có thể ngăn cản, không nghĩ tới Viên Thủ Thành nhẹ nhàng hừ một cái, áp lực lập tức tan thành mây khói.

"Các ngươi đi thôi, ta có khách đến." Viên Thủ Thành nhắm mắt lại nói: "Trương công tử, ngươi lưu lại."

Trương Tiểu Lâm quay người đối Dương Hi cùng Thượng Quan Nghi nói: "Hai vị lão sư mời trở về đi, ta lát nữa mình trở về là đủ."

Dương Hi dư Thượng Quan Nghi sau khi đi, Viên Thủ Thành nói: "Ngươi đứng tại đằng sau ta."

Trương Tiểu Lâm theo lời đi đi qua.

Công bỗng nhiên tối sầm lại, một cái toàn thân trắng thuần trung niên tú sĩ đứng ở trước cửa.

Trương Tiểu Lâm trong lòng lập tức nhắc lên kinh đảo hải lăng, người này đã đang cất lực thu liễm khí tức, nhưng là, kia cỗ khí tức cường đại y nguyên cảm giác được, phảng phất đối phương chỉ cần nhẹ nhàng thổi khẩu khí, liền có thể để Trương Tiểu Lâm hô phi yên diệt.

Viên Thủ Thành trên thân bỗng nhiên sinh ra một dòng nước ẩm, Trương Tiểu Lâm lập tức cảm thấy chung quanh nhiệt độ lên cao rất nhiều, toàn thân một trận sáng khoải, vội vàng tĩnh hạ tâm thần, âm thầm quan sát cái này đáng sợ Bạch Y Tú Sĩ.

"Ngươi chính là Kinh Hà lão thần tiên?" Bạch Y Tú Sĩ lạnh lùng nói.

"Ha ha, bắt quá một chút phạm phu tục tử gọi bậy, không thể coi là thật."

"Có thể vì ta đoán một quẻ?"

"Bản đạo mỗi ngày chỉ có thể coi là mười quẻ, hôm nay đã tính toán liền quẻ, còn có thể tính cuối cùng một quẻ, ngươi muốn hỏi điều gì?"

Bạch Y Tú Sĩ suy nghĩ một chút nói: "Ta muốn hỏi cái này mấy ngày thời tiết như thế nào, lúc nào sẽ có mưa nha?"

Viên Thủ Thành bấm ngón tay tính toán, tin miệng nói: "Mây mê đỉnh núi, sương mù che đầy Lâm Sao, như chiếm mưa trạch, tất tại Minh triều."

"Ngươi nói là ngày mai sau đó mưa?" Bạch Y Tú Sĩ nhướng mày nói.

"Không tệ, ngày mai buổi chiều, khẳng định sẽ trên trời rơi xuống Cam Lâm, tron bóng thương sinh."

"Nhưng chẳng biết lúc nào Hàng Vũ, khi nào dừng mưa, cái này mưa lớn không lớn nha?"

"Ha ha, ha ha, ần lý thuyết thiên cơ bất khả lộ, nhưng là các hạ cũng không phải phạm phu tục tử, bản đạo liền lộ ra một điểm Thiên Cơ cùng ngươi thì thế nào? Ngày mai giờ Thìn lên mây, giờ Tỵ bắt đầu điện thiểm Lôi Minh, buổi trưa mới có trời mưa, rồng rã kế tiếp canh giờ, giờ Mùi mưa tạnh, tổng cộng trời mưa một trăm ba 14 ức 97 triệu lẻ bốn mươi tám điểm."

"Ha ha ha, ha ha ha, đúng là buồn cười, buồn cười đã đến."

"Chuyện gì buồn cười?"

"Ngươi một giới phạm phu tục tử, vọng đoán Thiên Cơ, phải bị tội gì?"

"Ta bản tướng sĩ, ăn liền là thôi diễn Thiên Cơ chén com này, không biết có tội gì?"

"Tốt, nếu là ngày mai không có trời mưa, hoặc là canh giờ điểm số không đúng, ta định đập ngươi cái này tiệm nát, ngươi về sau cũng không thể tại thành Trường An phương viên ngàn dặm bên trong đoán mệnh, có thể hay không?"

"Lão hủ suốt đời lấy đoán mệnh mà sống, tính toán không bỏ sót, như thế nào sẽ không đúng?"

"Ngươi có đáp ứng hay không?" Bạch Y Tú Sĩ hung hăng trừng mắt Viên Thủ Thành nói.

Viên Thủ Thành nhắm mắt lại, không nói nữa.

Bạch Y Tú Sĩ tức giận hừ một tiếng, phát tay áo mà đi.

Chương 121: 3 giới bên ngoài

(Viên Thủ Thành gấp Bạch Y Tử Sĩ phẩy tay áo bỏ đi, cười lạnh ba tiếng nói: "Tốt, khách nhân đã đi, Trương công tử, nói một chút người sự tình đi."

Trương Tiểu Lâm thấy thế, vội vàng móc ra mai rùa nói: "Ta cũng không có chuyện gì khác, chỉ là này Thiên Đạo sinh trường ở Thủy gia tập cùng ta uống rượu với nhau lúc, thất lạc ở trên bàn, hôm nay đặc địa cho đạo trưởng đưa tới."

Viên Thủ Thành nghi hoặc nhìn Trương Tiểu Lâm, muốn từ ánh mắt hắn bên trong nhìn ra cái gì, đã thấy ánh mắt hắn thanh tịnh thấy đáy, không có một tia tạp niệm, nhân tiện nói: "Người không biết đây là cái gì?"

"Mặc kệ là cái gì, nếu là đạo trưởng thất lạc chi vật, là nhất định phải trả lại."

"Tốt! Rất tốt."

Viên Thủ Thành tiếp nhận mai rùa, bỗng nhiên sắc mặt biến đổi lớn.

Trương Tiểu Lâm gặp Viên Thủ Thành thần sắc không đúng, hỏi vội: "Đạo trưởng, chuyện gì xảy ra? Có cái gì không đúng sao?"

"Ha ha, khối này Huyền Vũ chi giáp, đã chọn người là chủ, người cho ta còn có cái gì dùng?"

Trương Tiểu Lâm kinh ngạc nói: "Làm sao lại thế? Ta lại không làm qua cái gì."

"Ta biết, Huyền Vũ chính là thiên địa hỗn độn lúc trấn thủ Bắc Phương Thần thú, là không cần nhỏ máu nhận chủ, chính hắn chọn chủ nhân, cũng không phải là nhân lực có khả năng vì. Kỳ quái, hắn làm sao lại chọn người làm chủ đâu?"

Viên Thủ Thành bỗng nhiên bấm ngón tay tính: "Kỳ quái, người vậy mà không tại trong tam giới, cũng không tại trong ngũ hành, cái này, cái này, cái này sao có thể nha?"

Viên Thủ Thành chợt kinh chợt, rõ ràng có chút kinh hoàng.

Cái này cũng khó trách, nếu có người không tại tam giới bên trong, cũng không tại trong ngũ hành, vậy nói rõ đã có tam giới bên ngoài người tiến vào giới này, làm sao không kinh!

Tam giới, chia làm tiên giới, nhân gian, Minh giới, vốn do Bàn Cổ đại năng khai thiên tích địa sáng tạo mà thành, trở thành đại thiên thể giới bên trong một phương đại thể giới, kì thực phương thể giới này vẫn là từ những đại năng nắm trong tay, bây giờ xuất hiện một cái không tại phương thể giới này bên trong người, thiên địa quy tắc đối với hắn là không có ích lợi gì.

Trong tam giới, tiên giới chừng quản lý tất cả thể gian hoặc Minh giới trải qua tu luyện Phi Thăng tiên giới tu sĩ, chư thần, bao quát tất cả bắt từ bắt diệt loại người kia, thể gian thì là từ Lục Đạo Luân Hồi, vòng đi vòng lại tuần hoàn, giảng cứu thiên đạo tuần hoàn, nhân quả báo ứng.

Minh giới chính là U Linh giới, tất cả sinh vật sau khi chết, linh hồn đều có Minh giới quản lý, có đưa vào tiên giới, có đi vào luân hồi, có đánh vào Địa Ngục, vĩnh viễn không được siêu sinh.

Thế giới bên ngoài đến cùng thế nào, Viên Thủ Thành cũng không biết.

Viên Thủ Thành làm Bàn Cổ đại năng đóng cửa đệ tử,

Đương nhiên biết ra giới người đến là cỡ nào chuyện trọng đại, Trương Tiểu Lâm không tại trong tam giới, hắn hoàn toàn không nhận cái này Phương Thiên địa quy tắc khổng lồ, vạn nhất đem đến đã có thành tựu, vậy nhưng không người nào có thể khổng lồ.

Viên Thủ Thành nhìn chằm chằm một chút Trương Tiểu Lâm, cũng không có phát hiện cái khác dị thường, nhìn thấy Trương Tiểu Lâm chỉ bắt quá Luyện Khí kỳ mà thôi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thật sự chỉ là cái một cái Luyện Khí lên sâu kiến mà thôi.

Viên Thủ Thành bỗng nhiên nghĩ đến, như thế một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ, là không thể nào từ một thể giới khác xé rách hư không tiến vào thể giới này, sở dĩ ta bây giờ nhìn không đến hắn bất luận cái gì bí mật, có lẽ là bởi vì người này có không phải so tầm thường đại khí vận, thành tựu tương lai, có lẽ có thể đạt tới phá giới mà đi ra cái kia độ cao đi!

Bất quá, cái này cũng quá đáng sợ!

Nhìn xem Viên Thủ Thành quá sợ hãi đáng sợ, Trương Tiểu Lâm không hiểu chút nào, đối Viên Thủ Thành nói: "Đạo trưởng, cái này mai rùa ta thật không động tới nha."

"Ha ha, cái này bản đạo đương nhiên biết, cái này Huyền Vũ chi giáp đã chọn người làm chủ, chứng minh người là có người có đại khí vận, tiền đồ vô

lượng a, cái này liền cho người đi, mặc dù trước kia dùng nó xem bói, rất là thuận buồm xuôi gió, nhưng là hiện tại, chắc chắn sẽ không tiện tay, hẳn đã là người."

"Như vậy, vậy liền đưa tạ đạo trưởng, nhưng không biết cái này Huyền Vũ chi giáp, có tác dụng gì? Cần như thế nào sử dụng?"

"Trước mắt, đối người mà nói hẳn chỉ bất quá là một cái phòng ngự Pháp Khí mà thôi, có thể bay đi, bất quá tiêu hao tương đối lớn, tương lai chờ người tu vi cao, công dụng rất lớn a, đến lúc đó rất đa dụng đồ người sẽ tự mình phát hiện."

"Đạo trưởng, ngài nói ta không tại tam giới bên trong, cũng không có tại trong ngũ hành lại là vì sao?"

"Ha ha, xem ra người cũng không biết a, kỳ thật, lúc ấy ta nghe Thiên Cung nói, hẳn căn bản nhìn không thấu được người, ta liền kì quái, ta thứ nhất lần tại Thủy gia tập nhìn người, cũng cảm giác vẫn giả vờ tráo, nhìn không hiểu, hôm nay cẩn thận bốc một quẻ mới mình bạch, nguyên lai người khí vận vậy mà như thế chi lớn, có lẽ là bói vì tương lai người có khả năng đi ra tam giới, đến mặt khác đại thế giới trung đi a, nhiều ít vạn năm, một mực không có từng đi ra thế giới này."

"Đi ra thế giới này? Đạo trưởng nói là, ta có khả năng Phi Thăng tiên giới?"

"Không! Không riêng như thế, tiên giới cũng là thế giới này, mặc dù có 33 trọng thiên, nhưng đều thuộc về trong tam giới, đi ra thế giới này, là chỉ đột phá 33 trọng thiên hoặc đánh xuyên qua tầng thứ 18 Địa Ngục, đến mặt khác thế giới."

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên hiểu rõ, hẳn sở dĩ không tại tam giới bên trong, cũng không tại trong ngũ hành, phải cùng chính hắc trên thân viên kia hỗn độn Âm Châu có quan hệ, cái kia chính là một phương đại thế giới, chỉ là trước mắt tàn khuyết không đầy đủ, chỉ có âm mà không có dương.

Cô âm bất trường, độc dương bất sinh.

Trương Tiểu Lâm không biết hỗn độn Âm Châu còn cần nào đồ vật, mới có thể thực sự trở thành một phương đại thế giới, nhưng hẳn tựa hồ đã biết, Huyền Vũ chi giáp, đối phương thế giới này hữu dụng.

Huyền Vũ chi giáp sở dĩ chọn mình làm chủ, cũng cực khả năng cùng phương thế giới này có quan hệ, Huyền Vũ thuộc về Tứ Tượng một trong, trấn Thủ Nhất phương, chỉ có tại hỗn độn sơ khai trong thế giới, hẳn mới có thể vật tận kỳ dụng, tại hiện tại đại thế giới này bên trong, hẳn liền là một khối mai rùa, một kiện pháp bảo mà thôi! Một khi đến thế giới của mình bên trong, nó có thể trở thành trấn Thủ Nhất phương, thống lĩnh tất tấc tồn tại.

Viên Thủ Thành gặp Trương Tiểu Lâm trầm ngâm không nói, không biết hẳn đang suy nghĩ gì, nhân tiện nói: "Người gọi Trương Tiểu Lâm, là Y Thánh truyền nhân đúng không?"

"Chính là, đạo trưởng có chuyện mời nói thẳng, tại hạ nghe."

"Không có việc gì, nói chuyện phiếm mà thôi, ta nghe nói qua rất nhiều có liên quan đến người sự tình, pháp trường kêu oan, cho hoàng hậu động đao, châm cứu chữa trị năm năm người chết sống lại, những này đều là diệu thủ nhân tâm, công đức vô lượng sự tình nha! Y Thánh truyền nhân, quả nhiên là danh bất hư truyền a."

"Đạo trưởng quá khen."

"Hôm nay khó được như thế tận hứng, không bằng ngay tại nơi này ăn cơm đi, vừa vận vừa mới đánh tới một đầu cá chép vàng, đây chính là tốt đồ vật a."

"Đạo trưởng mỗi ngày để Trương Sảo đưa một đuôi, cá chép vàng, chẳng lẽ chính là vì ăn sao?"

"Đương nhiên, chờ sau đó người nắm qua liền biết, thế gian không có yêu thú, nhưng là trong nước có Linh thú, cái này cá chép vàng nhưng là muốn nhảy long môn, đều là tu luyện rất nhiều năm Linh thú a."

"A?" Trương Tiểu Lâm giật mình: "Đã là Linh thú, tại sao lại bị Trương Sảo đánh bắt đi lên?"

"Bởi vì bản đạo đoán ra hẳn một thời điểm nào đó sẽ dẫn đầu Thủy Tộc hơn ngàn tại nơi nào đó tuần tra, bởi vậy, chỉ cần đúng giờ thả lưới, liền có thể một mẻ hốt gọn. Bản đạo cho Trương Sảo tờ giấy kia, cũng không phải phổ thông giấy, đây chính là một trương trấn áp phù."

"Thì ra là thế." Trương Tiểu Lâm mới chợt hiểu ra.

Chương 122: Ngọc Hoàng có chỉ

Trương Tiểu Lâm lưu tại Viên Thủ Thành chỗ nhắm nháp mấy trăm năm tu luyện cực phẩm cá chép vàng, chỉ cảm thấy hương vị ngon tuyệt luân, cửa vào to lớn, thịt cá bên trong linh khí dư dả, phần này linh khí không giống bình thường, chính là tu luyện có thành tựu Linh thú huyết nhục linh khí, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy thể nội chân nguyên tại hoà hợp đến cổ này linh khí về sau, ần ần có hoá lỏng chỉ tướng, lập tức đại hỉ, không nghĩ tới tại nơi này, thể mà tìm được đột phá Luyện Khí hậu kỳ thời cơ.

Viên Thủ Thành gặp Trương Tiểu Lâm uống một bát cá chép vàng canh về sau, thể mà sinh ra phản ứng như thế, cũng cảm thấy ngạc nhiên, ám đạo cái này tiểu tử thiên phú kinh người, khó trách tuổi còn nhỏ liền có Luyện Khí trung kỳ tu vi.

Ăn xong cơm tối, Trương Tiểu Lâm cáo từ rời đi, Viên Thủ Thành nhìn xem Trương Tiểu Lâm đi xa bóng lưng, như có chút suy nghĩ.

*

Kinh Hà là thành Trường An sông hộ thành, lúc ấy thành Trường An chính là dựa Kinh Vị hai sông xây lên, Kinh Hà bên trong có Thủy Tộc mấy trăm vạn, thống lĩnh mấy trăm vạn Thủy Tộc chính là Kinh Hà Long Vương, hẳn vốn là Tây Hải Long Vương chất nhĩ, trải qua ngàn năm tu luyện, có thể huyền hóa thành hình người.

Kinh Hà bên trong một con gần vạn năm tu vi lão quy bị Kinh Hà Long Vương bổ nhiệm làm thừa tướng, lão quy kiến thức rộng rãi, lão thành ỏn trọng, mà lại rất có uy tín, là Kinh Hà Long Vương không thể thiếu trợ thủ.

Quân sư là một đầu tám trăm năm thành tinh cá thì, túc trí đa mưu, ý đồ xấu rất nhiều.

Dạ Xoa là một con thành tinh Tôm rồng.

Gần một tháng qua, Kinh Hà thủy vực xuất hiện một cục quái sự, một cái ngư dân bắt luận ở nơi nào thả lưới, một lưới xuống dưới, nhất định bắt được hơn ngàn con cá tôm, đưa tới Thủy Tộc chúng yêu chú ý.

Kinh Hà Long Vương tiếp vào báo cáo bạo khiếu như sấm.

Mỗi ngày tại mình khu quân hạt Thủy Tộc, lại có hàng ngàn hàng vạn con dân tổn thất hết, cái này cũng chưa tính, chủ yếu là mỗi ngày tất có một cái long tộc huyết mạch, tu luyện có thành tựu cá chép vàng ngộ hại, đây là hẳn không thể nhịn được nữa sự tình.

Mình thủy vực long tộc huyết mạch ngược lại là không ít, nhưng là chân chính có mấy trăm năm tu vi, trở thành cá chép vàng lại là ít càng thêm ít.

Hắn đề Dạ Xoa Tôm rồng tinh lên bờ nghe ngóng, biết được là một cái thầy tướng, mỗi ngày tinh chuẩn tính ra cá chép vàng dẫn đội tuần tra thời gian vị trí, không khỏi quá sợ hãi, cứ thế mỗi, Kinh Hà Thủy Tộc há không sẽ phải gánh chịu tai hoạ ngập đầu?

Nhận Tôm rồng báo cáo, Kinh Hà Long Vương lúc này giận dữ, chuẩn bị lên bờ, một ngụm nuốt cái này không biết trời cao đất rộng lão gia hỏa.

Kinh Hà Long Vương lúc này huyền hóa thành một cái Bạch Y Tú Sĩ bộ dáng vụng trộm lên bờ, đi vào Viên Thủ Thành chỗ ở lúc, phát hiện mình căn bản nhìn không thấu người này tu vi?

Đến cùng là không có tu luyện phạm nhân, vẫn là tu vi cao hơn mình tiên nhân?

Kinh Hà Long Vương do dự,

Hắn cũng không dám mạo hiểm như vậy, một khi đối phương tu vi cao hơn mình, mình chẳng phải là lật thuyền trong mương? Chẳng những lấy ngàn năm tu vi trôi theo nước chảy, chỉ sợ là tính mệnh cũng khó khăn bảo đảm a.

Nếu như nói Viên Thủ Thành là cái phạm nhân, Kinh Hà Long Vương đánh chết cũng sẽ không tin tưởng, phạm nhân không có khả năng tiếp nhận mình uy áp, cũng không có khả năng biết thời diễn Thiên Cơ.

Khi hắn trông thấy Viên Thủ Thành sạp hàng bên trên viết biết trên trời dưới đất quá khứ tương lai lúc, không khỏi linh cơ khẽ động, liền đề hắn tính thời tiết, lúc nào trời mưa, dù sao vùng này xuống không được mưa từ mình nói tính, người nếu là nói không nổi mưa, ta tại chỗ cho người trận tiếp theo, người nếu là nói sau đó mưa, ta lại không cho người dưới, nhìn người một cái Thần Toán Tử, còn có mặt mũi nào tại nơi này bày quầy bán hàng đoán mệnh?

Kinh Hà Long Vương trở lại đáy nước, còn tại đắc chí, ám đạo mình chiêu này Cao Siêu.

Lúc này, Quy Thừa tướng, thi quân sư, tôm hùm Dạ Xoa chờ Thủy Tộc đại thần đều tới hỏi thăm tin tức, Kinh Hà Long Vương liền dương dương đắc ý nói về uống Viên Thủ Thành đánh cược một chuyện, chúng lính tôm tướng của nghe xong, đồng loạt mừng rỡ.

"Đại vương, lại có thể có người dám cùng Long Vương đánh cược trời mưa, có phải hay không ông cụ thất cổ, chán sống nha?"

"Ha ha, lần này chúng ta Thủy Tộc hẳn là an bình đi."

"Cái gì sống thần tiên, không gì hơn cái này."

"Đại vương xuất thủ, vô địch thiên hạ."

"Cùng Long vương gia đánh cược gì thời điểm trời mưa, đây là ta năm nay nghe qua buồn cười nhất chê cười, ha ha."

Nhìn thấy mọi người lú lú náo náo không ngớt, Kính Hà Long Vương may mắn không có cảm thấy đáng ghét, ngược lại cảm thấy hả giận, liền gọi tôm tít ngư yêu chuẩn bị thịt rươi, chúc mừng một phen.

Kính Hà thủy phủ lập tức náo nhiệt lên, mười mấy con vô số tình vừa múa vừa hát, trên trăm đầu cá chép vàng giống trống trợ uy, Kính Hà Long Vương đột nhiên cảm giác được hằng hải, hào tình vạn trượng.

Đang lúc mọi người cười toe toét thối một chút thối phồng một chút làm âm ỉ không ngớt thối khác, chợt nghe bên ngoài có người cao giọng hô: "Kính Hà Long Vương tiếp chi."

Chúng lính tôm tít của bỗng nhiên cảm thấy một cỗ vô hình áp lực, từng cái nơm nớp lo sợ quỳ rạp trên đất, Kính Hà Long Vương vội vàng chạy ra Long cung, chỉ gặp Long cung bên ngoài một tên kim giáp lực sĩ, toàn thân kim quang lấp lánh, treo ở giữa không trung, lớn tiếng tuyên đọc Ngọc Đế thánh chỉ: "Kính Hà Long Vương tiếp chi, sắc lệnh Kính Hà Long Vương, ngày mai giờ Thìn lên mây, giờ Tỵ sét đánh, buổi trưa trời mưa, giờ Mùi mưa tạnh, tổng cộng trời mưa một trăm ba 14 ức 97 triệu lẻ bốn mươi tám điểm. Không được sai sót!"

"thần linh chi!" Kính Hà Long Vương hai tay tiếp nhận Ngọc Đế thánh chỉ, kim giáp lực sĩ lúc này mới hóa thành một vệt kim quang rời đi.

Kính Hà Long Vương xem xét trên thánh chỉ viết trời mưa canh giờ cùng điểm số, vậy mà cùng Viên Thủ Thành giảng một điểm không kém, lập tức tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Chúng lính tôm tít của lập tức kinh hãi, một bên cho Kính Hà Long Vương đầm ngực ần huyết nhân trung, một bên lớn tiếng la lên: "Đại vương."

Chỉ chớp lát, Kính Hà Long Vương cái này mới yếu ớt tỉnh dậy, thờ dài một tiếng nói: "Chẳng lẽ là trời muốn diệt ta Kính Hà Thủy Tộc sao? Cái này thầy tướng thậm chí ngay cả thượng thiên ý chỉ cũng có thể coi là ra, như thế nào chúng ta có thể chống lại."

Quy Thừa tướng gật đầu nói: "Đại vương, xem ra chúng ta chỉ có thể chuẩn bị một món lễ lớn, ngày mai nhưng lại đi tiếp tên kia thầy tướng, thỉnh cầu hán giờ cao đánh khẽ, có chừng có mực."

"Ai, cũng chỉ đành như thế, nhưng dạng này ta Kính Hà Long Vương còn có mặt mũi nào thống lĩnh cái này mấy trăm vạn Thủy Tộc nha!"

"Nhịn được nhất thời chi khí, có thể miễn tai bay vạ gió." Quy Thừa tướng gật gù đắc ý tập tễnh đi.

Thì quân sư hận hận nói: "Thừa tướng nguyên bản là rút đầu Ô Quy, nguoi hỏi hán có làm được cái gì?"

"Chẳng lẽ nguoi có cái gì kế sách thần kỳ?"

"Cũng chưa nói tới kế sách thần kỳ, ngày mai hành vũ thời điểm, canh giờ hơi trì hoãn một điểm, đề hán canh giờ không khớp, mưa cũng ít hạ mấy giọt, liền coi như hán xem bói không cho phép, đến lúc đó lại đi nện hán sập hàng, đuổi hán ra Trường An là được."

"Kế này rất hay!" Kính Hà Long Vương nghe xong đại hỉ, liền thưởng thì quân sư.

Ngày thứ hai, quả nhiên như ngọc hoàng thánh chỉ lời nói, Lôi Công Điện Mẫu Phong bà bà tề tụ thành Trường An trên không, giờ Thìn vừa tới, liền Phong Khôi Văn Dũng, mây đen dày đặc, che khuất bầu trời, giờ Tỵ, điện thiêm Lôi Minh, Kính Hà Long Vương gặp buổi trưa nhanh đến, cũng đành không mà lên, tại không trung gặp qua chư thần.

Lôi Công Điện Mẫu chờ bình quân hệ trên trời chính thần, nơi nào sẽ đem cái này tiểu Hà Long Vương để vào mắt, liền đối với hán nói một tiếng: "Nơi này không có chúng ta chuyện, chúng ta đi trước một bước." Nói xong, chúng thần Đẳng Văn Giá Vụ mà đi.

Kính Hà Long Vương gặp chúng thần quy vị, cũng không nóng nảy, mắt thấy buổi trưa đã qua, bầu trời bắt đầu tạnh, lúc này mới chậm rãi bắt đầu vài mưa, trồn vện xuống đến giờ Mùi ba khắc, mới đem hơn một trăm ba mươi ức hạt mưa đều đều xuống đến thành Trường An các nơi, cuối cùng, Kính Hà Long Vương đặc địa lưu lại bốn mươi mấy nhỏ không có rơi xuống, liền ngừng lại, lập tức sau cơn mưa trời lại sáng, thành Trường An lại rộn rộn ràng ràng, náo nhiệt lên.

Viên Thủ Thành lúc này chính đứng tại xem bói sập hàng bên trên, nhìn lên trên trời mưa to một mực xuống đến giờ Mùi ba khắc, không khỏi sửng sò, bấm ngón tay tính toán, lập tức cười lạnh mấy tiếng, lắc đầu, sau đó thật dài hít một tiếng, đi vào bên trong đi.

Chương 123: Long đầu ăn khớp thuật

Sáng sớm, Viên Thủ Thành đứng hạn mở ra cửa tiệm, ngoài cửa xếp hàng xem bói người đã có không ít, mặc dù đại bộ phận là xem náo nhiệt, toàn bộ què bầy ngược lại là đầu người phun trào, phi thường náo nhiệt.

Bỗng nhiên, một trận kinh phong thổi tới, đám người lập tức từng cái ngã trái ngã phải, đứng không vững.

Lúc này, nơi xa đi tới một cái Bạch Y Tử Sĩ, tiến lên một quyền tức đem Viên Thủ Thành chiêu bài đập nhào nhoẹt, đưa tay giật xuống khỏi kia biết trên trời dưới đất quá khứ tương lai là cò vại, đi vào trong tiệm, đối Viên Thủ Thành nói: "Kính Hà lão thần tiên, nguyên lai chỉ là mua danh chuộc tiếng hạng người, chỉ là hư danh mà thôi."

"Người lại nói nói, bản đạo chỗ nào tính sai rồi?"

"Người không phải nói, hôm qua buổi trưa trời mưa? Giờ Mùi ngừng mưa? Còn có, giống như cũng không có hạ người nói nhiều như vậy, người có lời gì có thể nói, ta hiện tại liền đập người cái này phá sạp hàng, miễn cho người lại tại nơi này giả danh lừa bịp, gạt người tiền tài."

Viên Thủ Thành bưng ngội tại què bầy ở giữa, lạnh lùng nhìn xem Kính Hà Long Vương, vân đạm phong khinh nói: "Ta cái này sạp hàng đập liền đập, cũng là không sao, bất quá, có người lại phạm vào thiên điều, sai canh giờ, khắc một chút số, lại là tội chết a, chỉ sợ kia róc thịt trên Long Đài, tránh không được muốn trúng vào một đao, vẫn còn tại nơi này đắc chí."

Kính Hà Long Vương nghe xong quá sợ hãi, toàn thân lập tức như là run rẩy, run dữ dội hơn.

"Người hiện tại biết sợ? Cũng đã trễ." Nói xong xoay người sang chỗ khác, không còn để ý không hỏi Kính Hà Long Vương.

Kính Hà Long Vương thấy một lần Viên Thủ Thành thái độ, lập tức quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng ai tìm đường: "Tiên sinh cứu ta, tiên sinh cứu ta."

Viên Thủ Thành tính toán một cái nói: "Ngày mai buổi trưa ba khắc, chính là người hành hình thời điểm, người giết người chính là Ngụy Chính, người chỉ cần trước đó, đi cầu trợ ở Đường vương Lý Thế Dân, để Đường vương Lý Thế Dân ngày mai buổi sáng giết cái kia Ngụy Chính, người liền có thể mạng sống."

Ban đêm, Kính Hà Long Vương báo mộng cho Lý Thế Dân, Lý Thế Dân gặp Long Vương hiện thân, liền đáp ứng, vừa đáp ứng, liền trong mộng bùng tỉnh, phát giác toàn thân đều đã ướt đầm.

Giấc mộng này cũng quá chân thật!

Chẳng lẽ trên đời thật sự có Long Vương?

Ta thật chẳng lẽ bởi vì một giấc mộng, muốn giết đại thần trong triều sao?

Ngày thứ hai vào triều, Lý Thế Dân còn đang suy nghĩ lấy tới hôm qua mộng, có chút tâm không tại chỗ này, bỗng nhiên tưởng tượng, ta lúc này đem Ngụy Chính lưu tại nơi đây, không cho hắn đi chém giết kia Long Vương chẳng phải có thể, nhất cử lưỡng tiện nha. Nghĩ đến chỗ này, liền để Ngụy Chính lưu lại, những người còn lại bãi triều.

Ngụy Chính không hiểu, vì sao đơn độc lưu lại mình, Lý Thế Dân lại đưa ra cùng Ngụy Chính cùng một chỗ dùng bữa.

Bữa ăn về sau, Lý Thế Dân nhìn một chút, đã qua buổi trưa, đang chờ một lát, liền qua buổi trưa ba khắc hành hình thời điểm, nhân tiện nói: "Ái khanh không bằng cùng trẫm đánh cờ một ván như thế nào?" Nói xong cũng không đợi Ngụy Chính trả lời, liền an bài công công dọn xong thế cuộc.

Ngụy Chính bất đắc dĩ, liền ngồi xuống cẩn thận đánh cờ.

Hạ xong một ván, ván thứ hai vừa bắt đầu, Ngụy Chính bỗng nhiên mê man ngủ đi qua.

Lý Thế Dân thấy thế đại hỉ, lần này tốt, Ngụy Chính đều ngủ tại ta nơi này, tuyệt đối sẽ không đi ra ngoài chém giết cái gì Long Vương.

Lý Thế Dân sống qua buổi trưa ba khắc, gặp Ngụy Chính một mực chưa tỉnh, liền cũng tại Ngụy Chính bên cạnh đánh nhau ngủ gật.

Chỉ chốc lát, Ngụy Chính mơ màng tỉnh lại, cái trán có chút gập mồ hôi, gặp Lý Thế Dân cũng ngủ, liền thấp giọng hoán một tiếng "Bệ hạ".

Lý Thế Dân bản chưa ngủ say, khẽ gọi tức tỉnh, gặp Ngụy Chính trên trán lấm tấm mồ hôi, kinh ngạc nói: "Ngụy khanh, bây giờ chính là xuân hàn se lạnh, có gì xuất mồ hôi?"

"Hồi bẩm bệ hạ, vừa mới vi thần trong mộng cảm kiếm chém giết một đầu cự long, cho nên cảm thấy vất vả."

Lý Thế Dân nghe vậy kinh hãi, không nghĩ tới Ngụy Chính trong mộng có thể chém giết Long Vương, xem ra chính mình kim khẩu đáp Ứng Long vương sự tình, nuốt lời, đây chính là Lý Thế Dân đăng cơ đến nay thứ nhất lần thất tín với người nha! Mà lại là thất tín với một đầu Chân Long! Để hấn làm sao không kinh!

Lại nói Trương Tiểu Lâm từ Viên Thủ Thành nơi đó trở về về sau, cũng không có vội vã nước động gia tập, trong nhà ở mấy ngày, ban ngày liền tại mình trong viện tu luyện.

Ngày này cơm trưa về sau, bỗng nhiên cảm thấy thiên địa linh khí ba động mãnh liệt, vội vàng ngẩng đầu, đã thấy một đạo hồng quang thoáng hiện, một viên đầu rồng to lớn từ nửa không trung rớt xuống, Trương Tiểu Lâm kinh hãi, cảm thấy một trận mười phần khí tức quen thuộc chạm mặt tới.

Trương Tiểu Lâm lúc này ngự kiếm nghênh đón tiếp lấy, long đầu con mắt thượng vị toàn bệ, nhìn xem Trương Tiểu Lâm, trong mắt ngậm lấy nước mắt.

Cái này không phải liền là ngày đó tại Viên Thủ Thành sạp hàng bên trên cái kia Bạch Y Tú Sĩ sao?

Làm sao bị người chém đầu!

Long đầu vẫn là nóng, nhỏ ra tới máu tươi cũng phỏng tay.

Trương Tiểu Lâm vội vàng đem long đầu thu nhập Tu Di giới, ngự kiếm phóng lên tận trời, xa xa trông thấy một đầu trường vài chục trượng cự long thân thể, chính hướng Kính Hà bên trong rơi xuống.

Trương Tiểu Lâm ngự kiếm như điện thiểm, trong nháy mắt đuổi kịp long thân, lập tức thi triển Phong nhận giải phẫu đao pháp quyết, từng cái có chân nguyên huyền hóa mà thành cảm máu kim lập tức kẹp lấy cự long trên cổ mấy đại mạch máu, để đình chỉ đối ngoại phun máu, lập tức đem thu nhập Tu Di giới bên trong, ngự kiếm bay hướng Phục Ngưu sơn bên trong.

Vì Kính Hà Long Vương trị thương tốt nhất chỗ, không thể nghi ngờ chính là Phục Ngưu sơn Lạc Ứng giản, nơi đó che khuất bầu trời, ngay cả Thiên Cơ đều che dấy, người khác căn bản tìm không thấy.

Vừa mới rơi xuống đất, Trương Tiểu Lâm thậm chí chưa kịp cho sắt cánh đại ung chào hỏi, liền trực tiếp đi vào sắt cánh đại ung cư trú trong động.

Trương Tiểu Lâm không kịp chờ đợi lấy ra long đầu long thân, chuẩn bị cho hấn thi triển chấp đầu giải phẫu.

Sắt cánh đại ung bị Trương Tiểu Lâm một cử động kia sợ ngây người, gia hỏa này, thế mà từ Tu Di giới bên trong làm ra một con rồng đến, hơn nữa còn là bị người chặt đứt đầu Long Vương!

Bỗng nhiên, hỗn độn Âm Châu từ Trương Tiểu Lâm trong cơ thể ra, một trận cuồng đại cương phong đem Trương Tiểu Lâm cùng cự long thi thể bao quát sắt cánh đại ung cùng một chỗ hút vào hỗn độn Âm Châu bên trong.

Trương Tiểu Lâm mặc dù đã phát giác được hoàn cảnh phát sinh biến hóa cực lớn, nhưng một khi tiến vào giải phẫu trạng thái, Trương Tiểu Lâm liền toàn vẹn vong ngã, sắt cánh đại ung cũng biết lúc này không thể quấy nhiễu Trương Tiểu Lâm, liền ở một bên lặng lẽ nhìn.

Trương Tiểu Lâm tòng long trên đầu rút ra mấy cây râu rồng, xuyên tại tú hoa châm bên trên, lập tức tiến hành động mạch chủ ăn khớp thuật.

Cự long thân thể có một ngum chum đựng nước phẩm chất, động mạch chủ cùng tĩnh mạch đều rất lớn, và kín lại ngược lại là mau lẹ.

Động mạch chủ ăn khớp về sau, tĩnh mạch mạch máu ăn khớp, sau đó là xương cổ kết nối, da thịt khâu lại, thần kinh ăn khớp, gân rồng ăn khớp, cuối cùng đem cơ bắp gân bắp thịt từng cái ăn khớp tốt, lúc này mới đem làn da đối khe hở khâu lại.

Giải phẫu không thể nghi ngờ là hoàn mỹ, một linh chi khí đại lượng đưa vào Kính Hà Long Vương trong vết thương, Trương Tiểu Lâm thức hải lục sắc linh khí cũng tự động phóng xuất ra, xen lẫn tại một linh chi khí bên trong, chậm rãi đưa vào Kính Hà Long Vương trong vết thương.

Trương Tiểu Lâm tại kiếp trước thời điểm, từng tại máy tính trong video thấy qua nước ngoài đầu cây ghép thuật, bởi vì nước ngoài có bao nhiêu nhân chủ động hiến cho thân thể, duy trì lần giải phẫu này, bởi vậy thông qua hai lần giải phẫu về sau, đầu lâu cây ghép thể mà thành công, mặc dù chỉ sống sót một tuần lễ, mà dù sao thành công.

Đoạn video kia Trương Tiểu Lâm lặp đi lặp lại quan sát vô số lần, mới khiến cho hấn bên ngoài khoa giải phẫu phương diện một ngày ngàn dặm, đúng là có dạng này kinh lịch, mới khiến cho hấn có can đảm động dạng này giải phẫu.

Lần giải phẫu này hấn có hai đại ý vào: Thứ nhất, hấn có một linh chi khí, xúc tiến cơ thể miệng vết thương khép lại, lại Khổ Trúc phiên lục sắc linh khí, nhưng cực nhanh khôi phục kinh mạch cùng thần hồn; thứ hai, dù cho thất bại, hấn không cần phụ trách nhiệm.

Tiếp hảo long đầu về sau, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện Kính Hà Long Vương lại có một tia sinh khí.

Bởi vì sinh cơ chưa tuyệt, Kính Hà Long Vương hồn phách cũng không ly thể.

Long tộc có được mạnh nhất Huyết Mạch chi lực, tự thân chữa trị cũng là hết sức kinh người.

Đến cùng là Kim Đan hậu kỳ yêu tu, tại hỗn độn Âm Châu bên trong, Kính Hà Long Vương sinh cơ đang chậm rãi khôi phục.

Trương Tiểu Lâm lúc này lại khổ não không thôi, bởi vì hắn không biết tại cái này hỗn độn Âm Châu bên trong làm như thế nào ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Hỗn Nguyên giới

"Cái này Long Vương thế mà không chết?" Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy thần thức truyền đến một cái quen thuộc tra hỏi, cả kính vừa quay đầu lại, phát hiện sát cánh đại ung thể mà cũng tại hỗn độn Âm Châu bên trong.

"Người cũng tiến vào rồi?"

"Còn không phải người? Tiến đến cái gì cũng không nói, trực tiếp té ra bảo vật, đem chúng ta cùng một chỗ hút vào tới."

"Hắn là mình ra nha, ta không có té hắn, cái này hỗn độn Âm Châu mặc dù đã nhận ta làm chủ, nhưng ta căn bản thao túng không được hắn."

"Hỗn độn Âm Châu, tốt đồ vật a."

"Người biết hỗn độn Âm Châu?"

"Trò cười, người cũng không nhìn một chút ta là ai? Ta thế nhưng là đại bàng sư đệ."

"Người nhanh nói cho ta nghe một chút đi." Trương Tiểu Lâm nghe xong, không kịp chờ đợi nói.

Nguyên lai, hỗn độn mới bắt đầu, Vô Thiên không địa, không âm không dương, một ngày bỗng nhiên linh khí bạo tạc, lúc đầu nguyên một khối đại thể giới bị tạc thành một ngàn khối, được xưng đại thiên thể giới.

Không biết qua nhiều ít năm, những thể giới này bên trên bỗng nhiên có sinh vật, đầu tiên là thực vật, về sau lại có linh tính sinh vật.

Bởi vì linh khí mười phần sung túc, những này linh tính sinh vật bình quân tu luyện nguyên thủy đại thần thông.

Có một cái gọi Nguyên Thủy Thiên tôn đại năng, hắn đại đệ tử Bàn Cổ, dùng một thanh cự phù dựa vào trời Phách Địa, sáng tạo ra cái này một phương thể giới, hắn sợ hãi thể giới khác đại năng xâm lược phương thể giới này, liền dùng cự phù vỡ vụn phụ cận thể giới, ước chừng đánh nát hơn chín trăm cái thể giới về sau, rốt cục linh khí hao hết, còn có mười mấy cái hoàn chỉnh thể giới phân ly ở mệnh môn cao ốc bên trong.

Những này vỡ vụn thể giới mảnh vỡ, biến thành một chút Tiên Thiên Linh Bảo, thất lạc ở phương thể giới này ở trong.

Trong đó có một cái Hỗn Nguyên giới, là Bàn Cổ đại năng linh lực hao hết trước đánh nát cuối cùng một cái thể giới, nghe nói lúc ấy đem cái này thể giới đập thành hai khối, một cái liền là người đập được cái này hỗn độn Âm Châu, mặt khác một cái gọi Thuần Dương châu, chỉ có hai cái hạt châu hợp nhất, mới là một cái hoàn chỉnh đại thể giới, cũng là đại thiên thể giới một trong.

Đương nhiên, một cái thể giới bên trong còn có rất nhiều thiết yếu đồ vật, mỗi một kiện đều là khoáng thể kỳ bảo, có thể ngộ nhưng không thể cầu, muốn gom góp một cái đại thiên thể giới bảo vật, cũng không phải là một kiện chuyện dễ dàng.

Trương Tiểu Lâm nghe được sát cánh đại ung kể xong cái này hỗn độn Âm Châu lai lịch, vội vàng hỏi: "Người nói trước đi nói, cái này hỗn độn Âm Châu, muốn làm sao mới có thể ra đi?"

"Người tạm thời không thể đi ra ngoài."

"Vì cái gì?"

"Ta nhìn Long Vương bị chém đầu, miệng vết thương chính tề, bởi vì nên phạm vào thiên điều, bị thượng thiên hỏi trăm a?"

"Có thể là đi, ta cũng không rõ ràng, ta trong sân tu luyện, bỗng nhiên một viên long đầu từ trên trời rơi xuống, ta xem xét ánh mắt của hắn còn tại động,

liền ngự kiểm bay thượng thiên tìm được ngay tại rơi xuống long thân, vội vàng trốn đến nơi này tới."

"May mắn người có cái này hỗn độn Âm Châu, nếu không lúc này đã bị Thiên Bình bao vây, đến trong này, liền là Đại La Kim Tiên cũng tìm không thấy, từ phi là Bàn Cổ đại năng, Nguyên Thủy Thiên tôn cấp một Chí Thánh, mới có thể thôi diễn ra một chút manh mối."

"Ta nhất định phải ra ngoài, cái này Kinh Hà Long Vương mất máu quá nhiều, nhất định phải tìm tới hắc chí thân, lấy tinh huyết đưa vào hắc trong cơ thể, mới có thể mạng sống, nếu không, vừa rồi cái kia giải phẫu làm không công."

"Cách đi ra ngoài mặc dù ta cũng không biết, nhưng là đã hỗn độn Âm Châu đã nhận người làm chủ nhân, người chỉ cần dùng tâm cảm ngộ, nhất định có thể tìm được cách đi ra ngoài, không cần phải gấp. Ta cho rằng trong vòng hai mươi tư canh giờ, người không thể đi ra ngoài, chờ Thiên Bình tìm kiếm cao trào qua về sau, lại đi ra tương đối an toàn."

"Vậy được rồi, ta lại thay hắc liệu một hồi tổn thương." Trương Tiểu Lâm nói xong, ngồi xếp bằng ngồi tại Kinh Hà Long Vương bên người, kết mấy cái thủ ấn, vận dụng một linh chi khí cùng lục sắc linh khí, xúc tiến Kinh Hà Long Vương vết thương khép lại.

"Cái này Long Vương nếu như cứu sống, ngược lại là có thể trong thế giới này trấn Thủ Nhất phương, dù sao hắc cũng không thể ra ngoài, chỉ năng tại trong thế giới này mới có thể sống sót."

"Trấn Thủ Nhất phương? Ra Long Vương còn muốn những cái kia trấn thủ?"

"Thanh Long Bạch Hổ, Chu Tước Huyền Vũ, trấn thủ tứ phương, tại đưa vào Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành bản nguyên chi tinh, liền chi kém Thuần Dương châu, có Âm Dương Ngũ Hành cùng Tử Tượng, đại thế giới này liền cơ bản thành hình, cái khác đồ vật có thể chậm rãi sưu tập."

Trương Tiểu Lâm nghe xong, bận bịu từ Tu Di giới bên trong lấy ra Huyền Vũ chi giáp nói: "Cái này có thể trấn Thủ Nhất phương sao?"

"Huyền Vũ?" Sát cánh đại ung kích động nói: "Người thật sự là có đại khí vận cùng đại cơ duyên người a, trong thời gian ngắn như vậy, thế mà gom góp một cái đại thế giới gần một nửa."

"Dứt khoát người cũng ở bên trong được, coi như Chu Tước a?"

"Người cho là ta tương đương liền có thể đương sao? Người sai, Chu Tước nhất định phải là Phượng Hoàng huyết mạch, ít nhất cũng phải Tam Túc Kim Ô huyết mạch, mới có thể trấn thủ trụ Nam Phương lửa thế giới."

"Người ở tại trong này cũng không có vấn đề a?"

"Như thế không có vấn đề, ta dù sao thích ở tại chí âm chi địa, nơi này ngược lại là phù hợp, bất quá linh khí quá ít, không thích hợp tu luyện nha?"

"Vấn đề này ta có thể giải quyết, ta lần này ra ngoài, lập tức dời cấm một góc ngân điệp già nam tiến đến, thuận tiện đem một chút linh tuyến dời tiến đến."

"Linh tuyến? Cái này thế gian làm sao có thể có linh tuyến?"

"Ta đã tìm được, người yên tâm đi."

"Vận khí của người thật sự là quá tốt." Sát cánh đại ung dùng một chút bỗng nhiên nói: "Bất quá lúc này người cũng đừng nghĩ lấy tại trong này cấy ghép linh được gì."

"Vi cái gì?"

"Bởi vì trong này không có Thổ nguyên tố, người chẳng lẽ đem linh được trồng ở cái này hư không bên trong?"

"Kia chiếu người nói như vậy, không phải chờ Ngũ Hành tề tụ thời điểm mới có thể trồng linh được?"

"Đúng, không riêng Ngũ Hành tề tụ, còn phải có dương khí, liền xem như không có tìm được Thuần Dương châu, chỉ ít cũng phải có một cái mặt trời đi."

"Một cái mặt trời?" Trương Tiểu Lâm lần này triệt để mộng.

"Đúng thế, một cái thế giới, ít nhất phải có nhật nguyệt tinh thần, núi non sông ngòi, hoa cỏ cây cối, phi cầm tẩu thú, cái này đều phải có a, đây mới là một cái hoàn chỉnh thế giới, còn phải có tiên giới cùng Tu La giới, nếu không người sau khi chết đi nơi nào? Tu luyện phi thăng về sau lại đến chỗ nào?"

"Xem ra, chữa trị cái này Hỗn Nguyên giới, gánh nặng đường xa a!" Trương Tiểu Lâm thở dài một tiếng, cảm thấy có chút linh lực không tốt, liền ngồi xếp bằng điều tức.

Sát cánh đại ung thần thức quét một chút Kinh Hà Long Vương, phát hiện Long Vương lại có khí tức, nhịp tim cũng đã khôi phục, không khỏi đối Trương Tiểu Lâm y thuật bội phục đầu rạp xuống đất.

Liền xem như Đại La Kim Tiên cho người ta lại tố nhục thân, cũng muốn rất nhiều thiên tài địa bảo, hơn nữa còn chỉ có thể dùng linh hồn đoạt xá phương thức tiến hành, giống hắc dạng này chi băng vào y thuật của mình, thế mà đem chặt đi xuống đầu hoàn chỉnh nối liền, coi như Đại La Kim Tiên cũng vô

cùng khó khăn, cái này nhưng vẫn là mình nguyên lai là nhục thân a! So trọng tổ nhục thân mạnh không biết gấp bao nhiêu lần!

Điều tức không biết nhiều ít cái chu thiên, Trương Tiểu Lâm cảm giác tinh lực dồi dào, lúc này mới mở to mắt.

Sắt cánh đại ưng một mực tại bên cạnh thủ hộ lấy, gặp Trương Tiểu Lâm tỉnh lại, nhân tiện nói: "Người có thể cảm ngộ cách đi ra ngoài, hiện tại đã qua mười cái canh giờ, người cảm ứng được đi ra biện pháp, hẳn là cũng đến mấy canh giờ đi."

Trương Tiểu Lâm đứng ở hư không bên trong, vật ngã lưỡng vong thời khắc, thần thức tự nhiên ngoại phóng, cố gắng muốn cùng hỗn độn Âm Châu bắt được liên lạc.

Nhưng là hư không mênh mông như biển, vô biên vô hạn, thần thức cảm ứng khoảng cách chỉ có năm sáu dặm Lộ Viễn, cảm ứng được căn bản chỉ có một mảnh hư không.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Tìm kiếm Kính Hà Long Vương

Trương Tiểu Lâm cùng sắt cánh đại ưng bị nhốt hỗn độn Âm Châu, Trương Tiểu Lâm đang cố gắng cảm ngộ đi ra hỗn độn Âm Châu phương pháp, ý đồ căn hỗn độn Âm Châu bắt được liên lạc.

Róc thịt trên Long Đài, Ngụy Chính một kiếm chặt đứt long đầu, bởi vì nhớ cùng Lý Thế Dân đánh cờ, liền vội vàng về tới hoàng cung.

Giám trăm thiên binh thiên tướng không dưới trăm người, chỉ gặp long đầu lăn xuống phạm trần, ngay sau đó long thân cũng từ róc thịt trên Long Đài rơi xuống, long huyết rải đầy róc thịt Long Đài.

Kính Hà Long Vương Nguyên Thần cùng hồn phách đã sớm bị trấn áp tại đầu rồng bên trong, Nguyên Thần tiêu tán về sau, hồn phách liền sẽ bị Minh giới quỷ sai khóa vào Địa phủ, tiến vào trong luân hồi.

Róc thịt Long Đài vốn là một kiện có thể di động Tiên Khí, vừa mới di động đến thành Trường An trên không lúc, Kính Hà Long Vương liền bị khóa định, căn vốn không pháp động đây, hẳn cũng không có ý định đào tẩu, chỉ là tại nội tâm cầu nguyện, cái kia Ngụy Chính không nên xuất hiện.

Khi hắn nhìn thấy Ngụy Chính thời điểm, liền triệt để tuyệt vọng.

Long đầu chém rớt trong nháy mắt đó, hắn bỗng nhiên nhìn thấy Trương Tiểu Lâm trong sân tu luyện, hắn biết cái này thiếu niên liền là ngày đó tại Viên Thủ Thành đứng phía sau cái kia thiếu niên, liền ôm một tia hy vọng, nhìn có thể hay không tìm tới cái kia thần toán Viên Thủ Thành.

Không nghĩ tới hắn thế mà thành công, mặc dù không có nhìn thấy Viên Thủ Thành, cái này không biết trời cao đất rộng thiếu niên, lại trời đất xui khiến cứu được hắn.

Kính Hà Long Vương bị chém đầu về sau, Minh giới Thập Điện Diêm Vương liền nhận được tin tức, vội vàng phái ra Hắc Bạch Vô Thường tiến về Kinh Hà, bắt giữ Kính Hà Long Vương Quỷ hồn.

Hắc Bạch Vô Thường khốc tang bồng, là chuyên môn tìm kiếm cô hồn dã quỷ lợi hại pháp khí, phạm vi mấy trăm dặm, chỉ cần có Quỷ hồn khí tức, liền sẽ tự động chỉ dẫn bọn hắn tiến về.

Hắc Bạch Vô Thường đến Kinh Hà, căn bản không có phát hiện có Quỷ hồn, nhất là Long Vương Quỷ hồn, hẳn là khí tức đặc biệt cường đại loại kia.

Cùng lúc đó, Tây Hải Long Vương cũng tại phái người thu liễm Kính Hà Long Vương thi thể, dù sao cũng là mình cháu ruột, không thể bảo vệ tốt nó, cũng không thể để hắn phơi bày hoang dã, thậm chí bị nhân gian tu sĩ cầm lấy đi luyện khí a? Long Vương nhưng toàn thân là bảo nhạ, gần rồng nhưng luyện huyết tiên, long lân nhưng luyện hộ giáp, Long Giác nhưng luyện chế Phi Kiếm, còn có yêu đan, đơn giản toàn thân là bảo.

Tại là cái này hai đạo nhân mã, một đường tìm kiếm hồn phách, một đường tìm kiếm thi thể, đem toàn bộ Kinh Hà chung quanh cơ hồ lật ra mấy lần, liền là không có tìm được Kính Hà Long Vương bất kỳ khí tức gì.

Thiên Đình giám trăm Thiên vương nghe hỏi, lập tức bẩm Minh Ngọc hoàng, Ngọc Hoàng lập tức phái người dùng Chiếu Yêu kính, tại trong tam giới tìm kiếm.

Chiếu Yêu kính thế nhưng là cực phẩm Tiên Khí, chỉ cần Kính Hà Long Vương thi thể cùng Quý hồn vẫn tại phương thế giới này, bất luận hán trốn ở 33 trọng thiên bên trên, vẫn là mười tám tầng Địa Ngục, bất luận Hải Giác Thiên Nhai, dù là biến thành một hạt bụi cũng có thể tìm tới.

Đám người tề tụ Chiếu Yêu kính trước, theo thứ tự lục soát khắp toàn bộ Thiên Địa Nhân tam giới, ra xuất hiện róc thịt trên Long Đài kia một vũng máu bên ngoài, rốt cuộc không có bất kỳ tin tức gì.

"Đây không có khả năng a? Liền xem như hồn phi phách tán, thi thể bị oanh thành xám, cũng là có dấu vết mà lần theo." Thác Tháp Thiên Vương cầm trong tay Chiếu Yêu kính, lo nghĩ trùng điệp đường.

Chúng tiên tìm tòi hồi lâu, cũng không phát hiện, không thể không lần nữa bấm Minh Ngọc hoàng.

Ngọc Hoàng trầm ngâm một chút, sai người lấy ra Trảm Long lúc hình ảnh thạch, trên bầu trời tái hiện róc thịt Long Đài chuyển qua Kính Hà trên không, khóa chặt Kính Hà Long Vương, trôi tại róc thịt trên Long Đài, chỉ chớp lát Nguyên Chính Nguyên Thần thượng thiên, tay nâng kiếm rơi, Kính Hà Long Vương đầu một nơi thân một nẻo, phân hai lần lần xuống phạm trần.

Ngọc Hoàng nói: "Kính Hà Long Vương bị róc thịt Long Đài khóa chặt, Nguyên Thần hồn phách bình quân khóa tại đầu rồng bên trong, long đầu rơi xuống đất, tuyệt không còn sống chỉ khả năng, có lẽ đã hồi phi yên diệt, một đầu nghiệp long mà thôi, không cần quản hán."

"Bệ hạ thánh minh!" Đám người thật dài thở dài một hơi.

Thiên Đình mặc dù không truy cứu, cũng không đại biểu Địa phủ cùng Tây Hải Long Vương không tìm.

Địa phủ nhất định phải tìm tới Kính Hà Long Vương hồn phách, mới có thể tiêu sổ, nếu không liền sẽ trở thành một cái án chưa giải quyết.

Tây Hải Long Vương thì là vội vã muốn tìm đến Kính Hà Long Vương thi thể, hảo hảo an táng.

Viên Thủ Thành sớm đã nghe nói việc này, cũng cảm thấy kỳ quái, bấm ngón tay tính toán mấy lần, đều là sinh tử không rõ, không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Tầm Long sự tình một mực kéo dài hơn một tháng, lúc này mới dần dần phai nhạt ra khỏi chúng tiên ký ức.

Mà Trương Tiểu Lâm lúc này cũng vậy ở hỗn độn Âm Châu bên trong dài đến một cái nửa tháng.

Sắt cánh đại ung ngược lại không gấp, hán cho tới nay đều là tại Lạc Ứng giản tu luyện, hỗn độn Âm Châu cùng Lạc Ứng giản, khác nhau cũng không lớn.

Trương Tiểu Lâm không thể được, hán còn không có Tị Cốc, bụng thẳng đói đến lộc cộc lộc cộc gọi.

"Người không cần phải gấp, người ở bên trong thời gian càng lâu, đối với người mà nói, càng an toàn."

Trương Tiểu Lâm cũng minh bạch cái này một điểm, liền cưỡng ép ngưng thần tĩnh khí, tiếp tục cảm ngộ hỗn độn Âm Châu.

Cái này hỗn độn Âm Châu nếu là một phương thế giới, bởi vì nên cũng có Thái Cực Âm Dương, Ngũ Hành Tứ Tượng, Cửu Cung Bát Quái chờ quy tắc, Trương Tiểu Lâm cố gắng nhớ lại kiếp trước một chút phương diện này kiến thức, nhất thời lại không có đầu mối.

"Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật... . ."

"Đạo khả đạo, phi thường đạo, danh khả danh, phi thường danh... . Huyền chi lại huyền, chúng diệu chi môn... . ."

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên sinh ra một tia minh ngộ, trong miệng không ngừng thì thầm: "huyền chi lại huyền, chúng diệu chi môn, huyền chi lại huyền, chúng diệu chi môn."

Đọc lấy đọc lấy, vậy mà tại không có trạng thái tu luyện hạ tiến vào một loại toàn vẹn cảnh giới vong ngã.

Chỉ cần là một phương thế giới, liền có thiên địa quy tắc hỗn độn Âm Châu đã nhận ta làm chủ, ta chính là quy tắc!

Từ đâu tới đây, đi nơi nào?

Hán nhớ kỹ là tại Lạc Ứng giản bên trong, bị một trận cương phong hút vào tới, trận kia phong lại tại chỗ nào?

Đầu gió, chính là lối ra!

Bát Quái phương vị bên trong, tồn là gió, có phải hay không tìm tới tồn vị, liền tìm được lối ra?

Ta làm chủ, ta chính là trời, càn là trời, bên trái của ta chính là tồn vị.

Trương Tiểu Lâm nghĩ đến đây, bỗng nhiên phía bên trái bên cạnh quay người lại, nhấc chân bước ra ngoài.

Cảnh tượng trước mắt đột biến, Trương Tiểu Lâm thể mà ra hiện tại Lạc Ứng gần sát cánh đại ung trong động phủ, viên kia hỗn độn Âm Châu, đi vẫn tại trong óc của hắn lơ lửng, bất quá, lúc này hắn đã có thể tể ra hỗn độn Âm Châu.

Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, lập tức tiến vào hỗn độn Âm Châu bên trong, sát cánh đại ung gặp hắn rốt cục có thể tự do xuất nhập hỗn độn Âm Châu, cũng hết sức cao hứng, phương thể giới này, rốt cục triệt để trở thành Trương Tiểu Lâm thể giới.

Đạt tới cảnh giới nhất định, Trương Tiểu Lâm có thể chứa tể thể giới này hết thảy.

Hắn ở trong thể giới của mình, tương đương với thể giới này Bàn Cổ đại năng!

Thần thức quét một chút Kinh Hà Long Vương, tim của hắn đập hô hấp bình quân để khôi phục bình thường, liền là bởi vì tinh huyết không đủ, một mực ở vào ngủ đông trạng thái.

Bởi vì hỗn độn Âm Châu bên trong không có linh khí, bởi vậy khôi phục cực chậm.

Nhất định phải hắn chỉ thân huyết mạch huyết dịch, mới có thể cứu tính hắn, Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới Kinh Hà bên trong cá chép vàng, đó cũng đều là huyết mạch của hắn nhà!

Chỉ cần có phương pháp, liền còn có hi vọng.

Trương Tiểu Lâm mang theo sát cánh đại ung ra về sau, chuẩn bị rời đi Lạc Ứng gần.

Sát cánh đại ung bỗng nhiên nói: "Ta có thể cùng ngươi cùng đi, liền ở tại nơi hỗn độn Âm Châu bên trong đi."

Trương Tiểu Lâm đại hỉ, này bằng với nhiều một cái Kim Đan kỳ cao thủ, rất nhiều chuyện thiết lập đến, liền dễ dàng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Không bằng trở lại

Lý Thế Dân nghe nói Ngụy Chính ở trong mơ đêm kia Long Vương chém mất, vừa mừng vừa sợ, kinh hãi là cái này Long Vương cầu tình sự tình, lại là thật, nhưng mình lại nuốt lời, vui chính là Đại Đường có như thế một vị đại thần, lo gì quốc vận không thể?

Ngày kế tiếp tảo triều, liền hạ lệnh ngợi khen Ngụy Chính.

Cả triều văn võ nghe nói Ngụy Chính mộng trăm nghiệp long, bán tín bán nghi.

Tần Quỳnh cùng Trình Giáo Kim lại nói, xác thực tại hôm qua buổi trưa hứa nhìn thấy Kinh Hà trên không mây trời u ám, khi thì hồng quang chợt hiện, nguyên lai là Ngụy Đại người tại nơi đó Trảm Long vương a.

Cả triều văn võ vốn không đại sự nhưng tấu, hôm nay Lý Thế Dân mở cái đầu, liền từng cái nói mò.

Thượng Quan Nghi nói lên Kinh Hà lão thần tiên sự tình, càng là mặt mày hớn hở, miệng lưỡi lưu loát.

Lý Thế Dân nghe nói kinh Hà Thần tiên lại là Khâm Thiên Giám Viên Thiên Cương thúc phụ, liền hạ lệnh triệu Viên Thiên Cương yết kiến, Vương công công lại nói: "Bệ hạ có chỗ không biết, Khâm Thiên Giám Viên Thiên Cương sớm đã tại một năm trước từ chức, nói muốn dạo chơi thiên hạ, ngài thể nhưng là thân đồng ý."

Lý Thế Dân tưởng tượng, xác thực, không khỏi thờ dài một tiếng nói: "Thượng Quan ái khanh, ngươi lại đi một chuyến Kinh Hà một bên, tướng vậy coi như quê người mời đến thấy một lần."

Ngụy Chính nói: "Bệ hạ nghĩ lại, Quý Thần nghi kính nhi viễn chi, huyền hoặc khó hiểu sự tình, nghe một chút là đủ."

"Thôi được, coi như trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện đi, ha ha."

"Bệ hạ, đoán mệnh sự tình, kỳ thật cũng là một môn học vấn, hắn bắt nguồn từ Chu Dịch, thời kỳ Thượng Cổ, Phục Hy thị cũng có Phục Hi sách, nghe nói bác đại tinh thâm, cũng không phải hoàn toàn Quý Thần mà nói." Từ Mậu công bỗng nhiên tiến lên tấu nói.

"Trẫm ngược lại là quên, Từ ái khanh cũng là tướng thuật cao thủ."

"Cao thủ ngược lại là đàm không lên, bắt quá cái này Bát Quái chi học, xác thực thâm ảo vô cùng, biến ảo khó lường, bất kể là ai, coi như cố gắng cả đời, cũng khó khuy môn kính, chỉ trong đó đã bao hàm rất nhiều không biết đồ vật, tỉ như xác suất, tỉ như trực giác các loại, nhưng vì thần cho rằng, phạm là có theo mà theo, có ít nhưng thôi diễn học vấn, chính là đại học vấn, cũng không phải là lời nói vô căn cứ."

"Từ ái khanh nói, rất có đạo lý, ha ha, rất có đạo lý."

Trình Giáo Kim nói: "Ta lão Trình là người thô hào, nhưng ta biết, ta trong mộng sở học bộ kia phù pháp, thế nhưng là hàng thật giá thật tuyệt học nha!"

Lời vừa nói ra, Lý Thế Dân lại không hoài nghi, tin tưởng vững chắc trong mộng sự tình, xác thực!

Cả triều văn võ gặp hôm nay Lý Thế Dân tựa hồ tâm tình cực giai, khi thì cười to không ngừng, không khỏi hào hào kỳ quái, cũng không dám loạn hỏi.

Kỳ thật, Lý Thế Dân tiếng cười càng lớn, tâm càng hư, trong mộng thất tín với một con rồng, nếu thật là một giấc mộng còn tốt, bây giờ xem ra, giấc mộng này hoàn toàn là chân thực.

Trương Tôn Vô Kỵ tựa hồ phát giác được muội phu Hoàng Thượng tựa hồ tình huống không đúng, bãi triều về sau, liền tới đến hậu cung, cùng Trương Tôn hoàng hậu nói đến Hoàng Thượng mấy ngày nay khác thường sự tình tới.

"Hoàng Thượng hai ngày này hàng đêm ác mộng, thường thường trong mộng bừng tỉnh, toàn thân ướt đẫm, thần thiếp mỗi lần hỏi, Hoàng Thượng bình quân không đáp, không biết chuyện gì."

"Ngươi nhưng nghe được cái gì không có dị thường tiếng vang?"

"Ngược lại là không có."

"Nhất định là có không khiết chi vật, nhiễu loạn hậu cung, hoàng hậu nhưng kém Tần Quỳnh Uất Trì Cung hai người phân biệt trần thủ tẩm cung cửa trước sau, nhất định bình yên chìm vào giấc ngủ."

"Cũng chi còn như thế."

Từ đây về sau, Tần Quỳnh cùng Uất Trì Cung hai người, mỗi đêm liền đứng tại Lý Thế Dân tẩm cung trực ban, Lý Thế Dân quả nhiên không còn làm ác mộng.

Việc này chẳng biết lúc nào bị nhiều chuyện người truyền ra ngoài, từ đây, dân gian đều mời người về lên hai người chân dung, dán ở đại môn phía trên, trừ tà tránh hung.

Lại nói Thượng Quan Nghi phụng mệnh tiến về Kinh Hà vừa đánh dò xét tin tức, vừa tới Viên Thủ Thành chỗ ở, lại phát hiện hấn ngay tại thu thập sạp hàng, vội vàng tiến lên nói: "Lão thần tiên, ngài đây là muốn đi nơi nào?"

"Ha ha, nguyên lai là Thượng Quan đại nhân, bản đạo sắp rời đi, sẽ không lại đến Trường An."

"Vì sao vội vàng như thế?"

"Trường An bách tính, từng cái lòng tham không đáy, đã như vậy, còn không bằng trở lại, trong lòng nhiều một phần thanh tĩnh, nơi đây lưu thêm vô ích."

"Đạo trưởng có gì nói ra lời ấy?"

"Cả ngày mang mang vì cái gì cơ, vừa đến no bụng đến lại nghĩ áo. Áo com vừa đến hai chân phần, trong nhà thiếu khuyết mỹ mạo vợ. Có kiêu thế cũng mỹ thiếp, xuất nhập không kiêu thiếu cười ngựa. La Mã Thành bày ruộng mệnh mang, không có chức quan sợ thụ lán. Lục phẩm Ngũ phẩm ngại quan nhỏ, Tứ phẩm Tam phẩm còn cảm giác thấp. Đương triều Nhất phẩm làm Tể tướng, lại nghĩ diện nam làm Hoàng đế, làm Hoàng đế muốn trở thành tiên."

Viên Thủ Thành nhẹ nhàng nói ra một bài trường ca, nghe được Thượng Quan Nghi tròn mắt hốc mồm, trong lòng rung mạnh!

Hắn đây là tại điểm hóa mình sao?

Đây chẳng phải là giảng ta sao?

"Đạo trưởng lời vàng ngọc, Thượng Quan bội phục cực kỳ."

"Ngươi năng cảm ngộ, là ngươi chi phúc, nhưng trên đời này, lại có mấy người có thể ngộ đến cái này một điểm, ngày này hạ bách tính, thiếu khuyết giáo hóa, lâu ngày cùng man di có gì khác?" Nói xong không nhìn nữa Thượng Quan Nghi, chỉ lo thu thập hành lý.

"Đạo trưởng, bệ hạ... "

"Ngươi hồi phục bệ hạ, Quý Thân sự tình, tin thì có, không tin thì không."

Thượng Quan Nghi sững sờ, cẩn thận trở về chỗ câu nói này, khoảng khắc, không khỏi mừng lớn nói: "Tiên sinh chi ngôn, khiến nghi hiểu ra, cảm ơn tiên sinh!"

Viên Thủ Thành lúc này đã thu thập xong quẻ bầy, đang muốn rời đi, chợt thấy Trương Sảo vội vã chạy tới nói: "Tiên sinh, tiên sinh."

Viên Thủ Thành nhìn chằm chằm Trương Sảo, lạnh lùng nói: "Ngươi về sau không cần trở lại, ngươi lòng tham không đáy, về sau ngươi rốt cuộc đánh không đến một con cá."

"Tiên sinh." Trương Sảo đứng chết trân tại chỗ, bỗng nhiên trở nên ngơ ngác ngác, trong miệng lẩm bẩm đọc lấy: "Ta không đánh cá, còn có thể làm gì nha?"

Viên Thủ Thành công lên một cái rương gỗ nhỏ, trong tay nắm lấy coi bó lá cờ vải, cũng không cùng Thượng Quan Nghi Trương Sảo chào hỏi, thẳng quay người rời đi, vừa đi mấy bước, đã thấy Trương Tiểu Lâm đâm đầu đi tới, Viên Thủ Thành vốn định tránh đi, suy nghĩ một chút, vẫn là nghênh đón tiếp lấy: "Ta phải đi, có lẽ lại không ngày gặp mặt, ngươi cùng Thiên Cương gọi nhau huynh đệ, làm Thiên Cương thúc phụ, ta không thể không khuyên ngươi một câu, ngươi phải nhớ kỹ, mọi thứ đều thấp, không thể Trương Dương, ngươi muốn biết, ngươi là cái này cái thiên địa không thể cho!"

Trương Tiểu Lâm tự nhiên biết, hấn là xuyên qua mà đến, hấn căn bản không thuộc về nơi này!

"Điều thấp? Ta đã rất điều thấp nha." Trương Tiểu Lâm trong lòng thâm nghĩ.

"Ngươi có thể tại dân gian đương một cái lang trung, không hỏi triều đình sự tình, cũng không cần tham dự trên trời dưới đất sự tình, tể thế cứu nhân, cũng là tu hành."

Tể thế cứu nhân, cũng là tu hành!

Trương Tiểu Lâm trong lòng sáng lên, phảng phất một cái lạc đường hải tử, tìm được phương hướng. Luyện Khí sáu tầng hàng rào triệt để buông lỏng, hấn biết, nhất định phải lập tức trở lại tiểu viện của mình, hấn sẽ phải đột phá Luyện Khí hậu kỳ!

Viên Thủ Thành bỗng nhiên phát giác được một tia sắp đột phá khí tức, không khỏi sững sờ!

Cái này cũng được?

Viên Thủ Thành quay người mà đi, Trương Tiểu Lâm đứng ở Kinh Hà đề phía trên, tâm tư lẩn lộn.

Ngươi có thể tại dân gian đương một cái lang trung, không cần để ý triều đình cùng trên trời dưới đất sự tình, tể thế cứu nhân, cũng là tu hành!

Viên Thủ Thành không ngừng tại Trương Tiểu Lâm vang lên bên tai.

Nhìn xem càng đi càng xa Viên Thủ Thành, Trương Tiểu Lâm tự nhiên sinh ra một cổ kính ý.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Luyện Khí 7 tầng

Trương Tiểu Lâm trở lại tiểu viện thời điểm, đã là rạng sáng.

Nhìn thấy Trương Quả dưới tàng cây mở mắt, Trương Tiểu Lâm vội khoát khoát tay, ra hiệu hấn không cần phải để ý đến chính mình.

Linh khí nồng nặc đập vào mặt, Trương Tiểu Lâm thật sâu hít một hơi, dễ chịu!

Loại này đã lâu cảm giác, rất thư thái.

Trương Tiểu Lâm lập tức bàn ngồi tại ngân diệp già nam dưới cây, rất nhanh nhập định.

Không lồ linh khí trong nháy mắt hình thành vòng xoáy, điên cuồng hướng Trương Tiểu Lâm kinh mạch toàn thân huyết vị rót vào, Trương Quả không cách nào tu luyện, hấn lúng túng nhìn một chút Trương Tiểu Lâm, nhẹ nhàng lui sang một bên, nhìn xem cái này kỳ dị hiện tượng.

Linh khí nhập thể về sau, toàn bộ kinh mạch đều tràn đầy, chậm rãi hướng đan điền tụ tập, chỉ chốc lát, đan điền cũng bão hòa, linh khí rốt cuộc không cách nào tiến vị, tiến vào kinh mạch cùng đan điền.

Bỗng nhiên, Túc Dương Minh Vị kinh xuất hiện một cổ màu vàng nhạt chất lỏng, Trương Tiểu Lâm khẽ giật mình, chợt bừng tỉnh đại ngộ, đây chính là hóm đỏ tại Viên Thủ Thành chỗ ăn cá chép vàng bên trong linh khí.

Cái này một tia linh khí cùng thiên địa linh khí khác biệt, nồng đậm, sền sệt, thành chất lỏng hình thái ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trong kinh mạch.

Linh thú huyết nhục sinh ra linh khí, thuộc về huyết nhục hữu tình chi phẩm, giới về tư Dưỡng Đan ruộng cùng kinh mạch.

Có cái này một tia thể lỏng linh khí làm dẫn từ, đan điền áp súc đến cực hạn linh khí bắt đầu hoá lỏng, hoá lỏng về sau, cùng cái này một tia đặc thù linh khí hòa làm một thể, cảm giác được trong Đan Điền tràn đầy linh khí hóa thành chất lỏng về sau, vền vẹn một hạt hạt vừng lớn nhỏ, Trương Tiểu Lâm bừng tỉnh đại ngộ.

Cái này cùng khí thiên nhiên áp súc thành hoá lỏng khí hoàn toàn là một cái đạo lý nha!

Linh khí hoá lỏng không ít, đan điền cùng kinh mạch xuất hiện khe hở, bốn phía linh khí lại một lần oanh tuôn ra mà tới, tại trong cơ thể điên cuồng lưu chuyển, một cái chu thiên, hai cái chu thiên...

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm cảm thấy đầu não oanh một tiếng, một trận thanh minh, thần thức trong nháy mắt đem toàn bộ Thủy gia tập bao trùm lên tới.

Trên quan đạo đã trở thể như vậy còn có một chiếc xe ngựa đang đuổi đường, sát vách khách sạn hòa kè còn tại nuôi ngựa, a? Thủy Phi Phi đã ngủ, ở trong mơ vụng trộm cười đầu? Toàn bộ Thủy gia tập một cộng có một cây, nhất cử nhất động đều ở mình trong thức hải thành hình. Thần thức diện tích che phủ, chỉ sợ đã đạt đến trong vòng hơn mười dặm phạm vi, nói cách khác, lấy hắn làm nguyên điểm, đường kính gần ba mươi dặm diện tích, hắn tùy thời có thể lấy rõ như lòng bàn tay.

Luyện Khí bảy tầng!

Cuối cùng đã tới Luyện Khí hậu kỳ.

Luyện Khí bảy tầng, tám tầng, cùng cửu tầng, cũng gọi Luyện Khí hậu kỳ, trên thực tế liền là một cái Trúc Cơ quá trình, từ từ đem chính đan điền kinh mạch bên trong linh khí toàn bộ hoá lỏng thành chân nguyên, đọng lại tại trong đan điền, liền giống với một cái ấm nước, nguội nếu như dùng để chờ không khí, cho dù là một trăm cái ấm nước, chỉ sợ cũng chứa không nổi một lập phương không khí, nhưng là, nếu như đựng nước, một lít thủy khí hóa thành hơi nước, nặng có bao nhiêu lập phương?

Linh khí đối địch chiến đấu, trên thực tế là một cái phân tử tách ra quá trình, linh khí bản thân mật độ càng lớn, tách ra lúc uy lực liền càng lớn.

Linh khí tại trong cơ thể, ban sơ vì khí thể trạng thái, sau đó theo tu vi tăng cường, biến thành áp súc qua khí thể trạng thái, đến Luyện Khí hậu kỳ mới cho đến toàn bộ Trúc Cơ kỳ, chậm rãi hoá lỏng thành chất lỏng trạng thái, kết thành Kim Đan liền trở thành thể rắn trạng thái, nguội có thể đem Kim Đan nhìn thành một cái chứa đựng linh khí không gian pháp bảo.

Đây chính là Kim Đan kỳ, Trúc Cơ kỳ cùng Luyện Khí kỳ tu sĩ khác nhau.

Bởi vậy, Luyện Khí sơ kỳ cùng trung kỳ, đựng phải Trúc Cơ tu sĩ, chỉ bằng vào uy áp liền có thể đem người đè chết, liền là cái này cái đạo lý.

Hoá lỏng một tiểu bộ phận linh khí, Trương Tiểu Lâm thuận lợi bước vào Luyện Khí hậu kỳ, Luyện Khí bảy tầng thuộc về Luyện Khí hậu kỳ sơ kỳ, kỳ thật liền là một cái quen thuộc hoá lỏng linh khí quá trình.

Luyện Khí sáu tầng tu sĩ, không nói gì không biết linh khí là thể nào hoá lỏng, chỉ có trải qua Luyện Khí bảy tầng linh khí siêu cường áp súc quá trình, mới có thể cảm nhận được toàn bộ hoá lỏng quá trình, mới có thể tiếp tục phía sau tu luyện.

Trương Tiểu Lâm lần đầu phục dụng Tây Tuyền đan, vì cái gì kém chút bạo thể mà chết? Liền là bởi vì chứa đựng linh khí vật chứa quá nhỏ, mà công lực quá nhỏ bé linh khí lại không cách nào áp súc nguyên nhân.

Đột phá về sau, linh khí bốn phía vòng xoáy lúc này mới chậm rãi hoà hoãn lại.

Vì cùng cố tu vi, Trương Tiểu Lâm lại giống trước kia đồng dạng, bày lên tư thế, bắt đầu luyện Thái Cực Quyền tới.

Thái Cực Quyền một chiêu một thức luyện, luyện qua mấy lần về sau, Trương Tiểu Lâm phát hiện, theo tu vi không ngừng đề cao, Thái Cực Quyền đối với mình cùng cố tu vi, đã không có tác dụng quá lớn.

Luyện hơn mười lượt về sau, ngược lại cảm thấy có điểm tâm phù khí nóng nảy.

Trương Tiểu Lâm không thể không từ bỏ Thái Cực Quyền, một lần nữa ngồi tại dưới cây, tiếp tục tu luyện.

Cái này một lần nhập định, chính là một ngày một đêm, căn bản không có nhúc nhích.

Trương Quả cũng không dám ra ngoài, một mực bàn ngồi tại Trương Tiểu Lâm bên người, làm hộ pháp cho hắn.

Vương Vũ không có quấy rầy bọn hắn, một người ra ngoài ăn cơm, nên làm cái gì làm cái gì đi.

Thăng đến ngày thứ ba giữa trưa, Trương Tiểu Lâm mới mở to mắt, gặp Trương Quả một mực ngồi tại bên người, cũng rất cảm động.

Trương Quả gặp Trương Tiểu Lâm đành chỉ tu luyện, liền cũng đứng lên nói: "Tiểu lâm, người rốt cục sau khi đột phá kỳ, chúc mừng nha."

"Đúng nha, hiện tại đừng tới ma trên đỉnh người, một bàn tay có thể chụp chết hắn, ha ha. Đúng, người chừng nào thì trở về nhà?"

"Ta cũng là hôm qua mới trở về, hiện tại tốt, có cái này con lừa, thiên mã hành không, không không, trời con lừa hành không, một hồi liền đến." Trương Quả cười nói: "Đi, đi ăn cơm."

"Tốt lắm, rất lâu chưa từng ăn qua đùi cừu nướng, đi, đi thử xem."

Vừa ăn cơm, hai người một bên cười cười nói nói.

Trương Quả nghe nói Trương Tiểu Lâm thế mà làm một cái mình biết đánh đàn hộp âm nhạc, không khỏi lòng hiếu kỳ lên, cẩn thận hỏi hắn nguyên lý cùng trải qua, Trương Tiểu Lâm đem nguyên lý một giảng, nguyên lai không có chút nào phức tạp, Trương Quả nghe xong liền minh bạch.

Cuối cùng, Trương Tiểu Lâm len lén nói cho hắn, cứu được một con rồng, bị chém đầu long.

Trương Quả nghe xong, đầu chặt đi xuống còn có thể cứu?

Trương Tiểu Lâm giải thích nói: "Long là động vật máu lạnh, có ngũ tạng đặc tính, thời gian ngắn không máu đại não sẽ không tử vong, thời gian dài thiếu huyết, cũng chỉ là một mực ngũ tạng mà thôi, tỉ như một con cắt bỏ đầu rắn, chôn dưới đất, ba ngày sau mọc ra, còn có thể cắn người, liền là cái này cái đạo lý."

"Động vật máu lạnh sinh huyết cũng rất chậm nha? Vậy lúc nào thì mới có thể tỉnh lại nha?"

"Đúng nha, ta cũng không biết lúc nào có thể tỉnh lại, dựa theo phương pháp của ta, cần thua long huyết đi vào, nhưng là, long huyết nào có như vậy dễ dàng đạt được, hơn nữa còn không biết nhóm máu có hợp hay không."

"Nhóm máu?" Trương Quả sững sờ.

"Đúng, mỗi cá nhân huyết đều có một cái loại hình, khác biệt loại hình huyết là không thể xen lẫn trong cùng nhau."

"Trời ạ, người làm sao hiểu được nhiều như vậy." Trương Quả ngừng một chút bỗng nhiên nói: "Ta nơi này ngược lại là có cái toa thuốc, gọi là sinh huyết đan, nếu như có thể lấy tới yêu thú cốt tủy, ngược lại là có thể luyện chế."

Trương Tiểu Lâm nghe xong, toa thuốc này hắn là đối đầu, lúc đầu người và động vật xương ống cốt tủy, liền có tạo huyết công năng, nếu như dùng yêu thú cốt tủy luyện chế đan dược, khẳng định có dùng, cái khác, chỉ có thể làm một ít động vật máu tươi, mỗi ngày cho ăn một chút, có lẽ có thể gia tăng Kính Hà Long Vương trong cơ thể hồng cầu cùng huyết sắc tố hàm lượng.)! !

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Đau bụng kinh

Đột phá Luyện Khí hậu kỳ về sau, Trương Tiểu Lâm ngày đêm tại ngân điệp giả nam hạ tu luyện, ngoại trừ cách mấy ngày tiến vào hỗn độn Âm Châu cho Kính Hà Long Vương thua một chút linh khí chữa thương bên ngoài, cơ hồ đều tại tu luyện, một tháng về sau, liền hoàn toàn củng cố tại Luyện Khí bảy tầng trung kỳ đáng về, lúc này mới thở dài một hơi.

Luyện Khí hậu kỳ, rất nhiều pháp thuật lại tiến thêm một tầng, nhất là Phong Nhận Thuật, càng thêm thuận buồm xuôi gió, mà Hỏa Cầu thuật, lớn nhất có thể phát ra một cái đường kính chừng một mét cự hình Hỏa cầu, đồng thời có thể tùy ý khống chế hỏa diễm hình thái, Thủy Cầu thuật, linh mộc thuật, Thổ Động thuật, gai đất, Hậu Thổ thuật các loại, cũng có khác biệt trình độ tinh tiến.

Triệu Lai Hạc cho hấn Hư Thần quyết, Trương Tiểu Lâm cũng thử tu luyện một chút, lập tức cảm thấy đặc biệt tinh ảo, Trương Tiểu Lâm lúc này mới phát hiện thần thức lại có nhiều như vậy công dụng.

Bởi vì Trương Tiểu Lâm thần thức đã rất mạnh, luyện lên Hư Thần quyết đến, làm ít công to.

Thông qua Hư Thần quyết tu luyện, Trương Tiểu Lâm thần thức có thể bao trùm năm mươi dặm phạm vi, mà lại, đã luyện thành thần thức đậm, thần thức ẩn kỵ, thần thức độc tâm, thần thức nghi ngờ tâm chờ nhiều loại kỹ xảo, mặc dù không có thực tiễn, nhưng cơ bản phương pháp vận dụng đều thuần thực.

Trương Tiểu Lâm ngay tại quen thuộc Hư Thần quyết ứng dụng, thần thức bao trùm ra ngoài, bỗng nhiên phát giác được Thủy Phi Phi có phản ứng dị thường, chỉ gặp nàng ngồi ở trên giường, hai tay dang bụng, biểu hiện trên mặt hết sức thống khổ đáng vẽ.

Tình huống như thế nào?

Thần thức quét qua, ngược lại là yên tâm, nguyên lai chỉ là đau bụng kinh mà thôi, cũng không phải là thập bao lớn bệnh.

Trương Tiểu Lâm lập tức thu công, thật dài nhổ một ngụm trọc cả giận: "Quả huynh, Vương Vũ, các người tại nơi này luyện công đi, ta đi một chuyến thủy phủ."

Nói xong thân hình lác lư, liền ra đại môn.

Trương Tiểu Lâm hiện tại thân thủ, tại trên đường cái thi triển thân pháp, người khác chỉ nhìn thấy hấn chậm rãi dạo bước, một bước về sau, người đã đến vài chục trượng bên ngoài, chính như Viên Thủ Thành thứ nhất lần tại Thủy gia tập gặp Trương Tiểu Lâm hai người, chia tay lúc, thanh âm còn tại bên tai, người đã không thấy.

Trương Tiểu Lâm không có đi đại môn, mà là từ tường vây nhảy lên mà qua, trực tiếp ra hiện tại Thủy Phi Phi trong khuê phòng.

Thủy Phi Phi ngay tại trên giường thống khổ rên rỉ, đột nhiên cảm giác được thấy hoa mắt, bên giường nhiều một người. Thủy Phi Phi trong lòng giật mình, ngẩng đầu nhìn lên, lại là Trương Tiểu Lâm, trên mặt đột nhiên đỏ lên nói: "Người, sao người lại tới đây?"

"Ta tới nhìn người một chút nha."

Trương Tiểu Lâm xoay người, nắm lên Thủy Phi Phi tiêm tiêm tú tay, Thủy Phi Phi kiểm một chút, không có tránh thoát, liền đỏ mặt tùy ý hấn nắm lấy. Trương Tiểu Lâm tại mép giường của nàng ngồi xuống, Thủy Phi Phi càng phát ra khăn trương, hô hấp có chút thô trọng.

Trương Tiểu Lâm cẩn thận kiểm tra một chút mạch tượng, thần thức quét vào Thủy Phi Phi phần bụng, phát hiện tình huống có chút nghiêm trọng, lại là đau bụng kinh bên trong tương đối thường gặp trong tử cung màng dị vị bố trí.

Trong tử cung màng dị vị, tên như ý nghĩa, liền là trong tử cung màng không có bình thường dính sát vào trên thành tử cung, ở giữa xuất hiện khoảng cách, kinh nguyệt kỳ, lại gọi tử cung công năng tính chảy máu, là bởi vì rụng trứng gây nên trong tử cung màng sung huyết bố trí.

Bên trong màng dị vị lúc, thời gian hành kinh bên trong màng sung huyết liền gây nên dị vị tình trạng tăng thêm, dẫn đến tử cung co rút, gây nên kịch liệt đau nhức.

Loại tình huống này đau bụng kinh dưới tình huống bình thường rất khó có hiệu quả, nhất định phải đến nữ tử mang thai về sau, thuận lợi sản xuất, mới có thể làm dịu, mà sinh non cùng đẻ non bình quân sẽ dần dần tăng thêm dị vị.

"Người không muốn khăn trương, ta cho người đắp bóp một chút." Trương Tiểu Lâm nói khẽ.

Trông thấy Trương Tiểu Lâm tay vươn vào chần của nàng, lại mò tới nàng bụng nhỏ, Thủy Phi Phi có chút run rẩy mà nói: "Không muốn."

"Người chẳng lẽ nguyện ý mỗi tháng thu cái này bao lớn khổ sao?"

"Bệnh này là không chữa khỏi, đại phu nói qua, phải đợi mấy năm tự nhiên là sẽ tốt."

"Người khác trị không hết, không có nghĩa là ta cũng trị không hết, nghe lời, đừng nhúc nhích."

"Người, người muốn làm gì?" Thủy Phi Phi gặp Trương Tiểu Lâm tay đã mò tới nàng dưới rốn mặt, vội vàng kéo lại tay của hấn.

"Ta không muốn làm cái gì, tầm tã, người yên tâm đi, ta nhất định chữa cho người tốt bệnh này, để người về sau nhanh khoái hoạt vui qua tốt mỗi một ngày."

Thủy Phi Phi toàn thân đều mềm nhũn, thấp giọng nói: "Ừm." Liền buông lỏng tay ra.

Thanh âm thấp đủ cho ngay cả chính nàng đều nghe không thấy, một trương gương mặt xinh đẹp vinh quang tột đỉnh.

Trương Tiểu Lâm bàn tay dán chặt lấy Thủy Phi Phi cái rốn phía dưới, thuận kim đồng hồ phương hướng vò động, đồng thời, trong cơ thể lục sắc linh khí xuyên thấu qua trong lòng bàn tay huyết Lao Cung, chậm rãi rót vào Thủy Phi Phi tử cung, chữa trị trong tử cung màng.

Đối với cái này bệnh, Trương Tiểu Lâm đã có kinh nghiệm, mấy năm trước liền đã thành công chữa khỏi Vô Chiếu đau bụng kinh, có thể nói xe nhẹ đường quen.

Thủy Phi Phi làn da tinh tế tí mĩ tới cực điểm, xúc cảm mùi phấn sáng khoái, bằng phẳng bụng dưới không có một tia dư thừa thịt thừa, Trương Tiểu Lâm cũng cảm thấy trái tim đập dồn dập nhiều, toàn thân có chút nóng lên.

Thủy Phi Phi chỉ cảm thấy một dòng nước ấm tiến vào bụng dưới, kịch liệt quặn đau bụng lập tức an tĩnh lại, chỉ chốc lát liền hóa giải đau đớn.

Đau đớn suốt cả đêm bụng, này lại thế mà đã hết đau, Thủy Phi Phi căng cứng thân kinh trong nháy mắt lỏng xuống, nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Đến một lần thật rất rồi, làm cho không thể mở mắt ra được, thứ hai cái dạng này thực tế quá mập mờ, Thủy Phi Phi cảm thấy khó mà gặp người, liền khép hờ bên trên con mắt, mặc hấn sờ soạng đi.

"Khá hơn chút nào không?" Trương Tiểu Lâm gặp Thủy Phi Phi nhú chặt lông mày giãn ra, biết hấn là hòa hoãn không ít.

"Ừm." Thủy Phi Phi cảm thấy Trương Tiểu Lâm để tay tại trên bụng, đặc biệt dễ chịu, loại này dễ chịu căn vốn không pháp dùng ngôn ngữ để diễn tả, không riêng gì trên thân thể dễ chịu, tựa liền trong lòng cũng ngứa một chút rất là sáng khoái.

Nàng vì mình ý nghĩ cảm thấy xấu hổ không chịu nổi, nhưng lại không thể không nhắm mắt lại hưởng thụ lấy loại này chưa bao giờ có dễ chịu, không gọi Trương Tiểu Lâm lấy ra tay của hấn.

Trương Tiểu Lâm cảm giác cũng là đồng dạng, vô luận kiếp trước hoặc kiếp này, gần như vậy khoảng cách tiếp xúc như thế mỹ lệ nữ tử, cũng là lần thứ nhất, làm sao cũng không nỡ lấy tay ra, nhưng cũng không dám loạn động, chỉ là dựa theo thuận kim đồng hồ phương hướng, chậm rãi vô động lên.

Chỉ chốc lát, Thủy Phi Phi liền triệt để ngủ thiếp đi, ai như vậy an ổn, yên tâm như vậy.

Trương Tiểu Lâm gặp Thủy Phi Phi đã ngủ, liền đem nàng ôm nằm thẳng trên giường, cho nàng đắp kín mền, lúc này mới đứng người lên, quay người rời đi.

Trương Tiểu Lâm vừa đi không lâu, Thủy Toàn liền tới đến Thủy Phi Phi khuê phòng.

Hấn biết nữ nhi cái này mấy ngày không tiện, cũng biết nữ nhi có cái này đau bụng kinh bệnh cũ, cũng rất không yên lòng, chờ hấn tiến vào Thủy Phi Phi gian phòng lúc, gặp Thủy Phi Phi đã ngủ say đi qua, có chút kỳ quái, cũng thật cao hứng.

Bình thường mỗi lần đều muốn đau như cái ba, năm ngày, đau chết đi sống lại, lần này thế mà chỉ đau đớn một buổi tối, liền đình chỉ.

Thủy Toàn không có quấy rầy nàng, yên lặng thối lui ra khỏi Thủy Phi Phi khuê phòng.

Xuân Lan cho Thủy Phi Phi rửa mặt nước lúc, cũng có chút kì quái, mấy năm này, cái nào một lần không phải đau như cái bốn năm ngày, không ăn không ngủ, chẳng lẽ bệnh này đương nhiên tốt rồi?

Thủy Phi Phi cái này một giấc rồng rã ngủ đại nửa ngày, thẳng đến buổi chiều mới tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, nhớ mang máng Trương Tiểu Lâm tới qua.

Chẳng lẽ là nằm mơ sao?

Không đúng rồi, bụng của ta vậy mà đã hết đau, hấn khẳng định đã tới.

Hấn, hấn vậy mà sờ ta bụng nhỏ, hấn vậy mà. . .

Thủy Phi Phi nghĩ tới việc này, liền mặt đỏ tới mang tai.

Xem ra, đời này chỉ có thể không phải hấn không lấy chồng, ta Thủy Phi Phi sinh là người của hấn, chết cũng là hấn quý.

Thủy Phi Phi trong lòng âm thầm thề, lại có một cỗ ngọt ngào cảm giác xông lên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Ân môn

Trương Tiểu Lâm mới từ thủy phủ tường vây nhảy ra, bỗng nhiên cảm thấy bị người để mắt tới đồng dạng, như có gai ở sau lưng, không khỏi trong lòng giật mình.

"Vị này công tử, nhanh như vậy liền xong việc?"

Trương Tiểu Lâm còn không có tìm kiếm đến cùng là ai, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một tiếng mĩa mai thanh âm, liền ngừng bước chân.

Một cái người cao gầy ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trước mặt, chính là lần trước tại thủy phủ thấy qua Lai Phúc sư thúc.

"Nguyên lai là Vô Lượng kiếm phái mấy vị, không biết có gì muốn làm?"

Hư thanh nghe được Trương Tiểu Lâm nói ra Vô Lượng kiếm phái, trong mắt toát ra một hơi khí lạnh, bọn hắn Vô Lượng kiếm phái thuộc về bí ẩn môn phái, ẩn ý là không thể xuất thế, nhất là giống hần loại này cấp bậc cao thủ, ẩn ước định không thể đến trong thế tục tới.

"Tiểu tử, ngươi biết đến không ít nha?" Hư thanh trong mắt sát khí tăng vọt, tới gần một bước nói.

Trương Tiểu Lâm không muốn cùng hắn nói nhảm, khoát tay hướng cổ của hắn chớp tới.

Hư thanh cảm thấy một cổ lực lượng vô hình trói buộc chặt mình trong lòng hoảng hốt, vội vàng về sau tránh gấp, Trương Tiểu Lâm tay như hình với bóng, trong nháy mắt bóp lấy cổ của nó nhấc lên nói: "Các ngươi Vô Lượng kiếm phái vị trí ở đâu? Ta ngày nào đi tiếp một chút."

Hư thanh tứ chi không ngừng giãy dụa, lại không sử dụng ra được một điểm khí lực đến, cùng đi ba tên Huyền cấp tu sĩ đồng thời rút ra trường kiếm, lại không có một người dám động.

Trương Tiểu Lâm tiện tay đem hư thanh hướng trên mặt đất ném một cái nói: "Nói đi, Vô Lượng kiếm phái tại cái gì phương vị, làm sao đi vào?"

"Ngươi giết ta cũng sẽ không nói cho ngươi." Hư hoàn trả không có thở nổi, sắc mặt tái nhợt nói.

"Thật sao?" Trương Tiểu Lâm cười lạnh một tiếng, một sợi thần thức lặng yên không tiếng động tiến vào hư Thanh đại trong đầu, thi triển mới nhất tu tập thần thức Độc Tâm Thuật, hư xong hết thấy ký ức lập tức phục chế đến Trương Tiểu Lâm thức hải bên trong.

Nhìn thấy uế oải trên mặt đất hư thanh, Trương Tiểu Lâm không khỏi có chút kỳ quái, mình cũng không có đối với hắn làm cái gì, vì cái gì nhìn qua như thế uế oải?

Ba tên Huyền cấp đệ tử vội vàng tiến lên đỡ lấy hư thanh, trong miệng hô to: "Sư thúc, sư thúc."

"Ngươi đem chúng ta sư thúc làm sao rồi? Ta và ngươi liều mạng." Một tên Huyền cấp đệ tử đang chuẩn bị nhào lên, lại bị một người khác giữ chặt.

Hư thanh công lực cũng không có bị hao tổn, chỉ là đại não nhận lấy kích thích, trở nên ngơ ngơ ngác ngác, đoán chừng cần tĩnh dưỡng một hai tháng mới có thể phục hồi như cũ.

Trương Tiểu Lâm không có giết bọn hắn, thân hình thoát một cái, biến mất trong nháy mắt tại trước mặt bọn hắn.

Ba tên Huyền cấp đệ tử làm thành một vòng tròn, bảo hộ lấy hư thanh, kiệt lực tìm kiếm bốn phía, cuối cùng xác định nói: "Hắn đã đi."

"Tiên Thiên cao thủ a! Trên đời này thế mà thật sự có Tiên Thiên cao thủ."

"Ngươi làm sao biết là Tiên Thiên cao thủ, cũng đừng ăn nói lung tung, báo cáo sai quân tình."

"Ngươi mù? Ta sư thúc lúc tu vi gì? Địa cấp trung hậu kỳ, bị người ta trực tiếp đưa tay bóp lấy cổ, sư thúc đây chính là Địa cấp tu vi a! Căn bản không cần so chiêu, ngay cả tránh một chút cơ hội đều không có."

"Chúng ta cái gì cũng đừng nói, tranh thủ thời gian mang lên sư thúc trở về báo cáo đi, không cần tại nơi này chịu chết."

Ba người đỡ lấy hư thanh, lão đạo nghiêng ngã tìm cỗ xe ngựa, chạy về tông môn đi.

Trương Tiểu Lâm trở lại tiểu viện, cẩn thận lật xem hư xong ký ức.

Hư xong ký ức quá mức hỗn tạp, gần sáu mươi năm kinh nghiệm cuộc sống, có thể nói muôn màu muôn vẻ.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên không có hứng thú từng cái xem xét, chỉ là tìm được Vô Lượng kiếm phái nhập khẩu cùng lộ tuyến, tông môn một chút tình huống cụ thể, cùng thiên hạ ẩn môn tình huống, hư thanh tu luyện công pháp các loại.

Những ký ức khác tí như hư thanh phụ mẫu chết, thanh mai trúc mã nhà bên muội tử, tình hữu độc chung tiểu sư muội các loại, Trương Tiểu Lâm chỉ có thể xóa đi.

Hư thanh luyện công pháp lại là Thái Thanh khí công, cái này công pháp tại cổ võ bên trong hẳn là thuộc về chính tông Huyền Môn nội công, đối với loại này công pháp, Trương Tiểu Lâm một chút hứng thú đều không có, ngược lại là có mấy môn võ kỹ, để Trương Tiểu Lâm trong lòng vì một trong động.

Một loại là khinh thân công pháp, tên là Phù Quang Lược Ảnh, một loại Bộ pháp gọi Cửu Cung Bát Quái bước, một bộ Kiếm pháp là Vô Lượng kiếm phái truyền thừa ngàn năm bí mật bất truyền, vô lượng Tuyệt Mệnh kiếm, cái khác như quyền chương binh khí kiến thức cơ bản ngược lại là tương đối toàn diện, quyền pháp cơ bản, cơ bản chương pháp, Cơ Bản Thối Pháp, cơ bản đao pháp các loại, có thể thấy được hư thanh là một cái gò bó theo khuôn phép người, hoàn toàn là từng bước một luyện thành đến Địa cấp tu vi.

Có thần thức người so với bình thường người tu luyện có căn bản khác nhau, đó chính là, thông qua thần thức luyện tập những này chiêu số, không cần quá nhiều suy nghĩ lĩnh ngộ, nhìn qua về sau trực tiếp có thể sử dụng, chỉ kém hóa hầu mà thôi.

Còn có một cái tin tức trọng yếu, toàn bộ Đại Đường, lại có thập đại ẩn môn, Vô Lượng kiếm phái xếp hạng thứ sáu, phía trước có Thục Sơn, Viên núi, Thiên sơn, Nga Mi, Điểm Thương, đằng sau còn có Đường Môn, Chung Nam, thiên trì, Bồng Lai chờ phái, cái khác tiểu ẩn môn cũng có không ít. Mà những này ẩn môn, vậy mà đều cùng thế gia có thiên ti vạn lữ quan hệ, hư thanh bản thân chính là Uất Trì gia hộ pháp, Vô Lượng kiếm phái ngoại trừ Uất Trì gia bên ngoài, còn có Thôi gia cũng cùng bọn hắn quan hệ mật thiết.

Tiêu hóa hư thanh những ký ức này, Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm giác được có chút kỳ quái, võ giả vậy mà không biết trên đời này còn có tu sĩ sao? Hư thanh loại này Địa cấp tu vi võ giả, trong trí nhớ thế mà hoàn toàn không có liên quan tới tu sĩ bất kỳ tín tức gì.

Thế nhưng là giống Viên Thủ Thành, Viên Thiên Cương, Hình châu Trương gia những người này đều thật sự tồn tại nha?

Mặt khác, vực ngoại kiền đà chùa dạng này môn phái còn không biết có bao nhiêu đâu.

Chính một bên suy nghĩ lung tung, một bên đánh lấy Thái Cực Quyền, đại môn một vang, Trương Quả cùng Vương Vũ dắt tay trở về.

"Các người đi nơi nào à nha?" Trương Tiểu Lâm thu thức về sau hỏi.

"Khắp nơi đi dạo một chút, người còn không có ăn cơm đi, vừa vặn, cùng đi ra ăn đi, đi a." Vương Vũ cười hắc hắc nói.

Ba người cùng ra ngoài, Trương Quả đề nghị, lần này đi xa một điểm, đi ăn Giang Nam bánh ngọt mỹ thực.

Thủy gia từ đường phụ cận, có một nhà Nam Phương ăn phù, nghe nói bên trong đều là Nam Phương đầu bếp, chuyên môn xào nấu tinh xảo quà vật bánh ngọt.

Ba người vừa dứt tòa, bên ngoài tiến đến ba tên hòa thượng, hòa kế xem xét, vội vàng tiến lên chào hỏi.

Hòa thượng không ăn món ăn mặn, chỉ chọn một chút bánh ngọt, thức ăn chay.

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy hòa thượng, không khỏi nhớ tới Hình châu Trương gia gặp phải những cái kia Phiến Tăng, hỏi vội: "Quả huynh, trong nhà người đều thu xếp tốt sao?"

"Tiểu lâm người yên tâm đi, ta đã đem tổ tiên truyền thừa truyền cho gia phụ, tin tưởng hẳn lão nhân gia chẳng mấy chốc sẽ đột phá Luyện Khí trung kỳ."

"Bá phụ có thể hay không đem những này truyền thừa đều truyền thụ cho Trương gia đệ tử?"

"Nghe gia phụ giảng, sẽ không."

Trương Tiểu Lâm nghi ngờ nói: "Vì cái gì?"

"Gia phụ nói Trương gia trước mắt vàng thau lẫn lộn, còn chưa thích hợp tiếp nhận truyền thừa, hẳn sẽ chọn lựa một số người phẩm tốt đệ tử, đơn độc truyền thụ, cũng may hẳn là gia tộc truyền công trường lão, hai Đệ tam đệ tử đều là có hãn dạy."

"Có đạo lý, dạng này cũng yên lòng." Trương Tiểu Lâm dừng một chút, đột nhiên hỏi: "Quả huynh, người nghe nói qua ẩn môn sao?"

"Ta nghe gia phụ nói qua, hẳn nói cho ta, gặp được ẩn môn người tốt nhất tránh đi, không muốn tới trở mặt."

"Ẩn người trong môn cuồng vọng tự đại, cũng không phải là người không cùng hắn trở mặt liền có thể trí thân sự ngoại."

"Làm sao? Người đừng phải ẩn môn người à nha?" Trương Quả tựa hồ giật mình nói.

"Ha ha, nhìn đêm người gấp, người còn nhớ rõ ngày đó đụng phải Lai Phúc sư thúc sao? Vô Lượng kiếm phái, bọn hắn liền là ẩn môn người."

"Nếu là ẩn môn người, làm sao lại xuất thế đâu?"

"Trong truyền thuyết thập đại ẩn môn, đều có người tại thế tục thành lập thế lực, đều cùng ngũ đại thế gia có liên quan, những thế gia này, phía sau đều có

ẩn môn chỗ dựa."

"A, nguyên lai là như thế này nha? Khó trách liền triều đình cũng không dám tùy tiện cùng thế gia trở mặt."

"Ha ha, về sau chúng ta Trường An Trương gia, liền dựa vào các người Hình châu Trương gia che chở."

"Người nói cái gì nha? Chúng ta vốn chính là một nhà!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Tuyệt sắc thiếu nữ

Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả vừa ăn vừa nói chuyện, ba cái đại hòa thượng liền ở một bên ăn món điểm tâm ngọt, một cái hòa thượng bỗng nhiên thấp giọng nói: "Người nói cái này thô tình đến cùng có làm được cái gì? Chúng ta tổn hao đại giới cũng quá lớn a?"

"Thô tình thế nhưng là Đại Địa Chi Tinh hoa ngưng tụ mà thành, mấy vạn năm thấy một lần kỳ bảo, cụ thể dùng như thế nào, phải trở về hỏi sư tổ."

Ba cái hòa thượng thanh âm cực thấp, nếu như không phải Trương Tiểu Lâm dùng thần thức, căn bản nghe không được.

Thô tình? Đó là cái gì bảo vật? Nếu là mấy vạn năm mới ra một chút xiu, hẳn là mười phần khó được mới là.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhớ lại sát cánh đại ung nói, hỗn độn Âm Châu bên trong căn Ngũ Hành nguyên tố, thô tình có tính không là Ngũ Hành nguyên tố một trong?

Ba cái hòa thượng com nước xong xuôi liền vội vàng ra ngoài, hòa kếp lập tức từ chuồng ngựa bên trong dẫn ra ba con ngựa tới.

Ngựa tốt!

Trương Tiểu Lâm thần thức quét đến, thầm khen một tiếng.

Đây mới là chân chính lương câu a!

Cái này ngựa so bình thường nhìn thấy ngựa ít nhất phải cao một cái đầu, dài đến hơn trượng, phiêu phiêu thể trắng, một thót thuần bạch sắc, toàn thân trắng nõn, không một tia tạp sắc, hai thót màu vàng, trừ lông bờm hơi màu đậm bên ngoài, toàn thân hiện lên màu xám hơi có vẻ nâu nhạt.

Cái này ba cái hòa thượng là lai lịch gì? Vậy mà cười tốt như vậy ngựa, hẳn không phải là người địa phương, loài ngựa này chẳng lẽ là trong truyền thuyết Đại Uyển lương câu?

Mất thấy ba tên hòa thượng đi về phía nam mau chóng đuổi theo, Trương Tiểu Lâm vội vàng ăn mấy cái bánh bao, đối Trương Quả nói: "Các người về trước đi, ta có chút sự tình."

Trương Quả sớm đã nhìn ra Trương Tiểu Lâm có tâm sự, từ khi mấy cái kia hòa thượng tiến đến về sau, Trương Tiểu Lâm liền có chút tâm không tại yên, nhân tiện nói: "Người có việc trước mau lên, ta ta cảm giác sư phó cũng nhanh tới, người đi nhanh về nhanh, nếu không, chỉ sợ ta cũng muốn đi xa."

"Không có việc gì, không phải còn có Vương Vũ sao, trông coi cây này là được rồi." Nói xong, móc ra một chút bạc cùng đồng tiền cho Vương Vũ, liền dọc theo ba cái hòa thượng đi phương hướng đi theo.

Ba cái hòa thượng đi ra ngoài vẫn chưa tới thời gian uống cạn chung trà, thế mà chạy ra hai ba mươi dặm Lộ Viễn, ngay cả Trương Tiểu Lâm cũng bội phục cái này ngựa thực tình không tệ.

Thi triển ra hư thanh nơi đó học được Phù Quang Lược Ảnh thân pháp, Trương Tiểu Lâm nhìn như đi bộ nhàn nhã, bên trên một giây còn tại tiệm com bên cạnh, một giây sau cũng đã đến mấy trăm mét bên ngoài, thật nhiều người đều coi là con mắt bỏ ra, không ngừng xoa nhẹ lại vò.

Thần thức cảm ứng được ba cá nhân tại ngã ba đường cũng không có thay đổi tuyến đường Lạc Dương, mà là một mực hướng Nam Dương phương hướng, Trương Tiểu Lâm sửng sốt, chẳng lẽ bọn hắn trong miệng nói tới thô tình, còn tại Nam Phương sao?

Trương Tiểu Lâm tốc độ cực nhanh, bỗng nhiên trông thấy phía trước một chiếc xe ngựa, vậy mà cũng là phi tốc tiến lên, căn bản không để ý trên đường

xóc nảy, tựa hồ cũng là vội vã đi đường. Trương Tiểu Lâm không khỏi chơi tính nổi lên, nhẹ nhàng nhảy lên, phi thân đến lập tức trên mui xe, nghiêng người nằm ở phía trên.

Một cổ nhàn nhạt mùi thơm từ trong xe ngựa rỉ ra, giống như lan không phải lan, như xạ hương mà lại không phải, nghe hết sức thoải mái.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện trong xe ngựa vậy mà ngồi hai tên tuổi trẻ nữ tử, xem bộ dáng là một chủ một bộc, hai người ngồi ngay ngắn trong xe ngựa, mặc cho xe ngựa như thế nào xóc nảy, vậy mà lù lù bất động, chủ tớ hai người vậy mà đều là võ giả, xem ra, tiểu thư không thua Huyền cấp tu vi, nha hoàn tựa hồ cũng là Hoàng cấp, tựa liền phía trước lái xe lão đầu, cũng là Hoàng cấp tu vi.

Lúc nào Hậu Vũ người không đáng giá như vậy, ngay cả cái hoàng mao nha đầu đều là Huyền cấp rồi?

Trương Tiểu Lâm thần thức không khỏi nhìn kỹ một chút, phát hiện tên này nữ tử nhìn qua bất quá mười lăm mười sáu tuổi, ngày thường mi thanh mục tú, tóc tại kịch liệt xóc nảy bên trong hơi có chút lộn xộn, nhưng là tản ra một sợi tóc đen vừa vặn từ một bên trên ánh mắt phương phát qua, càng thêm tăng thêm mấy phần mộng lung mỹ cảm, mũi rất cao, bờ môi tú xảo tiên diễm, dung nhan nhìn qua cũng không thua kém Thủy Phi Phi hoặc Võ Chiêu.

Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm giác được, chưa người ta cho phép như thế không kiêng nể gì cả quan sát người ta tiểu cô nương, tựa hồ có chút không tốt, liền thu hồi thần thức, nhắm mắt Dưỡng Thần.

Một lát sau, sắc trời dần tối, xe ngựa rốt cục cũng ngừng lại, Trương Tiểu Lâm xem xét, vậy mà tiến vào một cái cỡ lớn viện tử, vội vàng từ phía sau trượt xuống tới, xem xét, nguyên lai là khách sạn.

Sớm có hỏa kế kết quả cương ngựa, tiểu thư cùng nha hoàn theo thứ tự

Đi xuống xe ngựa, mặc dù là Huyền cấp võ giả, như thế đường dài xóc nảy, cũng lộ ra có mấy phần tiều tụy.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, ngoài ý muốn phát hiện, ba tên hòa thượng thế mà cũng ở bên trong.

Tiểu thư cùng nha hoàn vào cửa, lập tức muốn một gian phòng trên, Trương Tiểu Lâm cũng đi theo vào, mở miệng muốn lên phòng lúc, chương quỹ có chút vì chẳng lẽ: "Khách quan, thật không có ý tứ, bản điểm hôm nay gian phòng không nhiều lắm, chỉ có một gian cùng người khác dùng chung gian phòng."

Trương Tiểu Lâm cũng im lặng, từ trong ngực lấy ra một viên ước chừng một lạng bạc vụn, nhét vào trên quầy.

Hỏa kế cùng chương quỹ nhìn nhau một chút, hỏa kế cơ linh mà nói: "Chương quỹ, không phải mới vừa có cá nhân đặt trước một gian phòng trên sao? Không bằng trước cho vị này công tử, bên kia ta trở về hẩn đi."

"Cũng chỉ đành dạng này." Chương quỹ có vẻ hơi xin lỗi nói.

Trương Tiểu Lâm cũng sẽ không cho rằng bọn họ thật không có gian phòng, chỉ bất quá nhìn vắng lai hộ khách đông đảo, trước tiên đem lần một chút gian phòng trụ đây, lưu mấy gian phòng trên dự bị mà thôi.

Trương Tiểu Lâm lên lầu, ngoài ý muốn phát hiện, thế mà ở tại tiểu thư chủ tớ hai người sát vách.

Vào cửa về sau, hỏa kế đánh tới nước rửa mặt, Trương Tiểu Lâm thuận tiện điểm một chút thịt rượu, liền ổn định lại tâm thần, bàn ngồi ở trên giường, dùng thần thức cẩn thận chú ý một chút kia ba cái hòa thượng.

"Sư huynh, lần này đi Viên núi còn có hơn một ngàn dặm, núi cao nước xa, tin tức này đến cùng có đúng hay không nha?"

"Mặc kệ có đúng hay không, chúng ta đều phải đi, không đi làm sao biết có đúng hay không? Nếu như là thật, vậy tuyệt đối không dung bỏ lỡ."

"Kia Viên núi Đạo Tín Pháp sư, nghe nói đã là Tiên Thiên cao thủ, chúng ta chuyến này, đi cũng là đi không."

"Chúng ta chỉ là đi tìm hiểu tin tức, nhìn có phải là thật hay không tình hình thực tế hướng, thúc thúc bọn hẩn còn tại đằng sau."

"Người nói trên đời này, thật sự có Tiên Thiên cao thủ sao? Sư thúc bọn hẩn Địa cấp cao thủ đã như thế cao minh, kia Tiên Thiên chẳng phải là càng thêm lợi hại."

"Tiên Thiên há lại chỉ có từng đó là lợi hại, liền xem như mười cái Địa cấp cũng đâu bắt quá một cái Tiên Thiên."

Viên Sơn Phái không phải ẩn môn sao?

Trương Tiểu Lâm đột nhiên nhớ lại, hư xong trong trí nhớ có Viên Sơn Phái, thập đại ẩn môn bên trong, xếp hạng thứ hai, nguyên lai bọn hẩn chương môn gọi Đạo Tín Pháp sư, nghe mấy cái này đại hòa thượng nói là Tiên Thiên cao thủ.

Lúc này, hỏa kế gõ cửa, đưa tới thịt rượu, Trương Tiểu Lâm xuống giường ngồi tại bên cạnh bàn, vừa ăn cơm, một bên quét mắt một chút sát vách tiểu thư.

Nữ tử rửa mặt về sau, Trương Tiểu Lâm kém chút nhìn ngây người.

Đẹp!

Thật sự là quá đẹp.

Trương Tiểu Lâm không nghĩ tới trên đời lại có như thế tinh xảo khuôn mặt.

"Tiểu thư, Viên núi còn muốn đi bao lâu nha?"

"Lúc này mới đi mấy ngày? Ngươi thì không chịu nổi?"

"Ở nhà thời điểm, luôn nghĩ đến ra chơi, thật là đang ngồi bên trên mây ngày xe ngựa, cảm thấy quá mệt mỏi, một thân đều tan thành từng mảnh."

"Hắn là còn có bảy tám ngày lộ trình, cái này một đường phải cẩn thận, ta vừa mới thấy được ba cái cao thủ."

"Ngươi nói là kia ba cái hòa thượng?"

"Ngươi cũng chú ý tới?"

"Ta nhìn không thấu bọn hắn, chẳng lẽ cũng là võ giả?"

"Hai cái huyền cơ đỉnh phong, một cái hẳn là Địa cấp."

"Tiểu thư, ngươi biết lai lịch của bọn họ sao?"

"Hắn là người ở đó."

"A?"

Trương Tiểu Lâm nghe được tiểu thư nói người ở đó, nhưng không cảm giác được đầu não, sát vách cũng rất cuộc không có tiếng động.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Mê Hồn hương

Trương Tiểu Lâm gặp nghe không được sát vách thanh âm, không khỏi kỳ quái, thần thức nhìn kỹ, không khỏi nhìn không được cười lên, nguyên lai sát vách chủ tớ hai người thế mà dùng đĩa chấm nước trên bàn viết chữ nói chuyện phiếm đầu.

Không nghĩ tới các nàng tuổi còn nhỏ, kinh nghiệm giang hồ ngược lại là rất phong phú, thế mà biết tai vách mạch rừng, lại không nghĩ rằng Trương Tiểu Lâm là cái tu sĩ, không riêng gì có tai, ngay cả các nàng nhất cử nhất động thấy rõ ràng.

Gặp hai cái tiểu ny tử cẩn thận như vậy, Trương Tiểu Lâm không có tiếp tục giám thị bọn hắn, chỉ là thần thức tự nhiên bao trùm toàn bộ khách sạn, có cái gì gió thổi cỏ lay, hắn sẽ dẫn đầu biết.

Mặc dù linh khí tương đối mỏng manh, Trương Tiểu Lâm vẫn là bàn ngồi ở trên giường tu luyện, bất kể như thế nào, tu luyện một đêm, hiệu quả muốn so ngủ một đêm mạnh rất nhiều.

Ánh trăng như nước, từ cửa sổ có rèm bên trên đổ tiến đến, tại trước giường phủ kín một chỗ châu ngọc.

Đêm thời gian dần trôi qua yên tĩnh trở lại, Trương Tiểu Lâm thần thức toàn bộ quét một lần, phát hiện gần tám thành người ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường tu luyện, không khỏi sửng sốt. Cái này quả không bình thường, bình thường căn bản khó được trông thấy một cái võ giả, hôm nay lại là võ giả tập tậ, chẳng lẽ cũng là vì Viên núi xuất hiện thổ tỉnh?

Nơi này hẳn là Thủy gia tập đến Nam Dương chính giữa, khách sạn này hẳn là là cái này con đường bên trên duy nhất một nhà, bỏ lỡ nhà này cũng chỉ có thể ngủ ngoài trời đã ngoại. Bình thường lấy thương nhân làm chủ, không nghĩ tới hôm nay ở trọ tất cả đều là võ giả.

Nếu là biết Viên núi vị trí cụ thể cùng tiến vào Viên núi ẩn môn phương pháp, Trương Tiểu Lâm đã sớm ngựa kiếm đi qua.

Sát vách đã ngủ rồi, chủ tớ hai người vậy mà chen tại trên một cái giường, có thể thấy được bình thường hai người quan hệ không tệ.

Trương Tiểu Lâm gặp không dị thường, liền đóng chặt cửa cửa sổ, toàn bộ tinh thần tu luyện, chỉ chốc lát, liền toàn vẹn nhập định.

Không biết qua bao lâu, Trương Tiểu Lâm chính vong ngã tu luyện, bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, tựa như là có cái gì vật nặng đánh vào sát vách trên tường.

Trương Tiểu Lâm giật mình, trong cơ thể khí tức một xóa, Trương Tiểu Lâm vội vàng ngưng thần tĩnh khí, đem kia cổ thoát ra kinh mạch linh khí dẫn vào chính kinh, điều tức một chút lúc này mới thở ra một hơi thật dài. Thần thức quét qua, phát hiện sát vách mỹ nữ đã ngã trên mặt đất, nha hoàn cũng từ trên giường lăn xuống tới, xem ra người đã hôn mê.

Có biến!

Trương Tiểu Lâm xoay người xuống giường, đang chuẩn bị mở cửa, thần thức bỗng nhiên cảm ứng được có bốn tên võ giả chính rón rén tới gần sát vách cửa phòng.

Bốn cái nam tử, hai tên Huyền cấp, hai tên Hoàng cấp.

Thật sự là tặc đảm bao thiên nha!

Cái này khách sạn Địa cấp võ giả chỉ ít có bảy tám người đi, mấy tên này thật sự là người không biết không sợ.

Sát vách hai tên nữ tử hiển nhiên đã gặp ám toán, hẳn là Huyền cấp nữ tử phát hiện tình huống không đúng, tại trước khi hôn mê một nháy mắt, dùng sức gõ một cái vách tường, đem Trương Tiểu Lâm đánh thức.

Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị đi ra ngoài, thần thức bỗng nhiên cảm giác được dị dạng, nóc phòng có người!

Một nam một bắc, các năm sắp một người, đều là Địa cấp tu vi, trong đó một cái, chính là ban ngày mình theo dõi ba tên hòa thượng một trong.

Trương Tiểu Lâm gặp nóc phòng người không nhúc nhích, đêm không có vội vã xuất thủ, đã thấy bốn tên võ giả tiện tay cạy mở cửa phòng, thế mà không có một tia tiếng vang, quả nhiên là xe nhẹ đường quen, quen tay hay việc.

Bốn người vào cửa, trực tiếp điểm hai cái nữ tử huyết đạo, cũng các dùng một cái đại dây vải bao lấy hai người, gánh tại trên vai liền rón rén ra cửa.

Bên ngoài khách sạn cách đó không xa ngừng lại một chiếc xe ngựa, bốn người cũng không có đi đại môn, mà là từ tường vây lộn ra ngoài. Đối với Huyền cấp võ giả, khiêng một cái nặng mấy chục cân người, phóng qua tường đem cao tường vây, cũng không phải thập bao lớn sự tình.

Trương Tiểu Lâm lúc này thần thức đã có thể bao trùm bốn mươi, năm mươi dặm khoảng cách, ngược lại không gấp. Chợt nghe tiếng xé gió truyền đến, chỉ gặp nóc phòng hai tên Địa cấp võ giả giống con đại điều, bay thẳng ra ngoài, theo sát tại phía sau xe ngựa. Theo sát lấy, khách sạn lầu hai cửa sổ cũng có hai đầu bóng người xuyên cửa sổ mà ra, đi theo phía trước hai cái Địa cấp sau lưng, xa xa xuyết.

Trương Tiểu Lâm mỉm cười, lần này náo nhiệt.

Cảm giác được xe ngựa thế mà hướng bắc đi, lại là về Trường An phương hướng, Trương Tiểu Lâm sửng sốt, những người này rốt cuộc là ai?

Xe ngựa một đường phi nhanh, đằng sau bốn cá nhân, chia làm hai nhóm, xem bọn hắn thần sắc, tựa hồ cũng không phải là cùng đường, bốn người hẳn là đều không phải là cùng nhau, bởi vì Trương Tiểu Lâm nhìn ra, liền xem như song song đi cùng một chỗ hai người, đều lẫn nhau đề phòng.

Xe ngựa đi hơn ba dặm đường liền rời đi quan đạo, hướng bên cạnh Phục Ngưu sơn phương hướng trên sơn đạo chạy như bay.

Trương Tiểu Lâm đối Phục Ngưu sơn rất nhiều địa phương đều rất quen thuộc, đầu này đường núi lại không có đi qua, không phải là Hắc Hồ bang, cũng không phải Hoàng Long động.

Xe ngựa đi hơn mười dặm địa, liền dừng ở một cái Nông gia trong viện, bốn cá nhân khiêng hai tên nữ tử, trực tiếp dọc theo đường núi quanh co đi bộ, tốc độ xác thực cực nhanh.

Chuyển qua một cái đỉnh núi, một khối cự thạch rất đột ngột ra hiện tại vọt đến cuối cùng, phẳng phát đã không có đường.

Đường núi phía dưới, lại là vách núi.

Trương Tiểu Lâm chính cảm thấy kỳ quái, khiêng nữ tử hai tên Huyền cấp võ giả thiếu phi thân nhảy xuống vách núi. Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện trên vách đá vươn mấy cây cọc gỗ, bốn cái võ giả nhảy đi xuống về sau, vừa vịn rơi vào trên mặt cọc gỗ, mỗi chân một điểm, ở trên cọc gỗ mượn lực, liền vượt qua khối này cự thạch, đường núi uốn lượn mà xuống, thiếu rộng mở trong sáng, thật sự là liễu ám hoa minh a.

Đằng sau bốn tên Địa cấp võ giả theo sát lấy y dạng họa hồ lô, từ trên mặt cọc gỗ phóng qua cự thạch, theo đuôi mấy người mà đi.

Trương Tiểu Lâm thần thức bao trùm phía dưới, biết cự thạch mặt sau có đường núi, cũng không cần phiền toái như vậy, trực tiếp sử dụng Phù Quang

Lược Ảnh chỉ thuật, mấy lần trên đá mượn lực liền từ phía trên tảng đá nhảy vọt qua, vững vàng rơi vào trên đường núi.

Dọc theo đường núi đi không đến một dặm địa, đập vào mắt chính là một chỗ sơn trại, bên trong đèn đuốc sáng trưng, bỗng nhiên một cái thanh âm quen thuộc truyền đến: "Các ngươi như thế làm bừa, không nghe khuyên ngăn, chỉ sợ cách diệt môn không xa."

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, nguyên lai là Hắc Hồ bang cái kia tự xưng là Viên Thiên Cương đồ tôn Lư Hi.

"Lư huynh làm gì nói chuyện giật gân, hiện tại có cái này nữ tử trên tay, thiên trì tiên mỗ còn không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ? Sợ nàng làm gì?" Một tên râu quai nón đại hán cười ha ha một tiếng nói: "Thế nào? Chúng ta ngồi sơn trại Mê Hồn hương không tệ a?"

"Hồi bẩm trại chủ, hiệu quả không tệ, đừng nói là Huyền cấp võ giả, liền xem như Địa cấp võ giả, ngửi cái này hương về sau, cũng sẽ nội công hoàn toàn biến mất, mấy hơi thở về sau, liền té xỉu xuống đất."

"Đó là đương nhiên, đây chính là tán công hương cùng mê hương hỗn hợp mà thành, người trúng không có mười hai canh giờ tỉnh không đến, coi như tỉnh lại, cây số cũng phải ba, năm ngày mới có thể khôi phục, ha ha, Lư huynh, ta nhìn ngươi là quá lo lắng."

"Các ngươi ngồi sơn trại sự tình, ta không tham dự, chúng ta Hắc Hồ bang các ngươi ngồi sơn trại từ đây lại không liên quan."

"Lư Hi, ngươi đây là uy hiếp chúng ta sao?" Râu quai nón đại hán quát lớn.

"Không phải uy hiếp, chính các ngươi muốn chết, ta cũng không muốn gặp cửa thành chỉ trong, Lư mỗ cáo từ."

"Lư Hi, ngươi coi như muốn đi, cũng muốn chờ ta ngồi sơn trại làm xong vụ này mới được."

"Làm sao? Chẳng lẽ ngươi nghĩ giam ta hay sao?"

"Không có ý tứ, ai biết ngươi có thể hay không ra ngoài nói lung tung vậy?"

"Ha ha, tốt! Tốt! Tốt một cái sinh tử kết minh huynh đệ a."

"Hừ, ngươi không phải nói đã ân đoạn nghĩa tuyệt sao? Đắc tội, người tới, mang Lư bang chủ xuống dưới nghỉ ngơi một chút."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Thiếu lâm Giác Viễn

Lư Hi lạnh lùng nói: "Không cần, đã tới không ít khách nhân."

Râu quai nón đại hán lập tức giật mình nói: "Ngươi nói cái gì?"

Lư Hi đối trại bên ngoài la lớn: "Các vị tiền bối đã đến đây, sao không hiện thân gặp mặt?"

"Ha ha ha."

"Ha ha, vị tiểu hữu này ngược lại là có chút ý tứ."

Bốn tên Địa cấp võ giả từ trên cây phiêu nhiên mà xuống, rơi vào ngôi sơn trại giữa sân.

Trong viện hơn mười người võ giả lập tức hoảng hốt, bốn người này vậy mà đều nhìn không ra tu vi, râu quai nón đại hán lắp ba lắp bắp hỏi nói: "Các vị võ lâm tiền bối, quang lâm bản trại, không biết có gì chỉ giáo?"

"Chỉ giáo? Ta cũng không có thời gian chỉ giáo ngươi cái gì, bớ nói nhiều lời, đem thiên trì hai cái nữ tử thả, lão tử cho ngươi thống khoái." Một tên Địa cấp võ giả cười lạnh mấy tiếng nói.

"Là ai tại ta ngồi sơn trại giương oai?" Bỗng nhiên một trận áp lực vô hình từ ngôi trong sơn trại truyền đến.

"Trưởng lão!"

"Đại trưởng lão!"

Ngồi sơn trại đám người đồng loạt thi lễ, râu quai nón đại hán khom người trở ra, đem trưởng lão lui qua phía trước.

Mấy tên Địa cấp võ giả giết mình, người này tu vi so với bọn hán cao hơn, hán là Địa cấp hậu kỳ. Nếu như bốn người là cùng một chỗ cùng tiến thối, thật cũng không sợ, vấn đề là cái này bốn người mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, căn bản không phải người một đường.

Trương Tiểu Lâm là tu sĩ, trong cơ thể cũng không có Nội lực, chỉ có linh khí, thiên địa linh khí cùng Nội lực khác biệt, thiên địa linh khí bản thân là từ trong giới tự nhiên hấp thụ, bởi vậy người bình thường cảm giác không thấy ba động, mọi người cũng không biết hán tồn tại.

Trương Tiểu Lâm thân thức cảm giác được, trong bao vải tên kia Huyền cấp nữ tử đã tỉnh, ngay tại trong túi giày dựa, bởi vì Nội lực không có khôi phục, cùng người bình thường không khác.

"Các ngươi quá phận, vì chỉ là một cái Viên núi vào cửa chia khoá, vậy mà sử xuất như thế hạ lưu thủ đoạn, thật là vô lâm đồng đạo chỗ khinh thường." Trong viện tên này Địa cấp võ giả đứng lý không tha người, lấy vô lâm chính đạo tự cho mình là.

Đại trưởng lão không chút nào tức giận, nhỏ nhẹ nói: "Không biết các hạ là thần thánh phương nào?"

"Tại hạ Vô Lượng kiếm phái hư lạnh."

Trương Tiểu Lâm nghe xong, không phải oan gia không gặp gỡ nha, tại nơi này thế mà cũng có thể đụng phải Vô Lượng kiếm phái người.

"Ẩn môn? Các ngươi ẩn môn không phải không xuất thế sao? Làm sao cũng nghĩ đến trời lần này vùng nước đục?"

"Ha ha, đại sư lời ấy sai rồi, Viên Sơn Phái không phải cũng là ẩn môn sao? Kỳ thật lần này thổ tính xuất thế, vốn chính là chúng ta ẩn môn sự tình, các ngươi những này thế tục môn phái vẫn là không muốn nhúng chàm cho thỏa đáng, để tránh sai lầm."

Đối với thổ tính, Trương Tiểu Lâm tình thế bất buộc, đồng thời đối với ngôi sơn trại dùng Mê Hồn hương cướp người một chuyện, trong lòng cực kỳ khó chịu, gặp bọn họ lâu như vậy lại còn không có đánh nhau, liền không muốn đợi thêm nữa.

Đang chuẩn bị lao ra đại sát một trận, đã thấy tên kia hòa thượng đứng dậy, ứng thanh vô vàn giận: "Vô sỉ sơn tặc, lạm dụng mê hương, bắt cóc thiên tri đệ tử, còn có cái gì dễ nói, chúng ta xông đi lên, giết bọn hán."

"Vị này đại sư, không biết ngươi lại là thần thánh phương nào?"

"Hừ, gia gia ta đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, Thiếu lâm Giác Viễn."

Thiếu lâm Giác Viễn?

Trương Tiểu Lâm cảm thấy danh tự này rất quen thuộc, Thiếu lâm từng có mấy cái Giác Viễn, tại Kim lão gia tử trong sách, Trương Tam Phong sư phó gọi Giác Viễn, khi còn bé xem chiếu bóng trong Thiếu Lâm tự, có cái Giác Viễn cứu được Lý Thế Dân mệnh, còn dẫn đầu Thiếu lâm còn tăng, đánh lui cường địch.

Trương Tam Phong là những năm cuối Nam Tống người, hiển nhiên không phải hán sư phó.

Cái này Giác Viễn hán là phim trong Thiếu Lâm tự cái kia Giác Viễn không thể nghi ngờ, bất quá chính thể hình tượng so với Lý Liên Kiệt diễn Giác Viễn chênh lệch quá lớn, hòa thượng này một mặt dữ tợn, cao lớn vạm vỡ, chừng nặng hơn 200 cân, thân cao tuyệt đối tại một mét chín trở lên.

Lúc này khoảng cách Lý Thế Dân đánh thiên hạ, đã có vài chục năm, không nghĩ tới Giác Viễn đại sư vẫn như cũ như thế xúc động, ngược lại là một cái chân chính tính tình bên trong người.

"Nguyên lai là hộ quốc cứu giá Giác Viễn đại sư, ngược lại là thất kính."

"Bớt nói nhiều lời, tranh thủ thời gian thả người, miễn cho máu tươi tại chỗ."

Đại trưởng lão nghe vậy rốt cục cả giận nói: "Chỉ bằng ngươi còn không về phần để lão hủ máu tươi tại chỗ a? Ngươi còn chưa đủ tư cách."

"Vậy liền thử một chút."

Giác Viễn toàn thân tăng bảo không gió mà bay, bay phát phới, song chưởng vung lên, nhào tới, sử xuất chính là Thiếu lâm tuyệt kỹ, Đại Lực Kim Cương Chưởng.

Đại trưởng lão cũng không có đem Giác Viễn để ở trong lòng, dù sao cảnh giới khác biệt bày ở nơi đó, một cái Địa cấp trung kỳ, một cái hậu kỳ, bởi vậy gặp Giác Viễn huy chưởng đánh tới, chỉ là tùy ý vung lên, chuẩn bị đem Giác Viễn một chưởng vỗ ra ngoài.

Chỉ nghe đến một tiếng vang thật lớn, cường đại cương phong nhấc lên to lớn tro bụi, Đại trưởng lão liền lùi lại ba bốn bước, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên ăn không nhỏ thua thiệt.

Giác Viễn cũng không chịu nổi, liền lùi lại mấy bước, khoe miệng rịn ra một vệt máu, cũng may Giác Viễn nền tảng vững chắc, từng bước một bước lên đến, thể lực đã khôi phục được bảy tám phần.

Đại trưởng lão lấy cảnh giới ưu thế, cứng rắn ép Giác Viễn một đầu, không còn dám khinh địch, cũng là từng chiêu một kéo dài không dứt, hai người ngời tới ta đi, vậy mà đầu cái lực lượng ngang nhau.

Đại trưởng lão bỗng nhiên quay đầu lại nói: "Các ngươi dẫn các nàng đi vào."

Râu quai nón đại hán cũng nhìn ra đêm nay tình huống hơi bất ổn, liền người chỉ huy chúng đệ tử, chuẩn bị giờ lên hai cái bao vải to đi vào nhà.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không để cho bọn hán lại cử động thiên trì nữ tử, thấy thế không còn ẩn thân, lặng yên từ ngọn cây bay xuống phía, giả vờ giả vờ ngấp một cái nói: "Ngủ một giấc đều không sống yên ổn, đã trẻ thế như vậy, nhao nhao cái gì kinh?"

Đám người đều là giết mình, ở đây nhiều cao thủ như vậy mà không có phát hiện trên cây có người, nhưng xem xét là cái mười mấy tuổi thiếu niên, trên thân cũng không có kinh người khí thế, lúc này mới yên tâm, xem ra đều là nhất thời chủ quan mà thôi.

Trương Tiểu Lâm cũng không để ý mọi người trong lòng nghĩ như thế nào, trực tiếp đi đến đánh nhau hiện trường, đồng thời một mực hướng trên mặt đất kia hai cái bao vải to bên cạnh đi đi qua.

Lưu Hi thấy một lần Trương Tiểu Lâm, mừng rỡ trong lòng, biết đêm nay nguy hiểm xem như đi qua.

"Dừng lại!"

"Dừng lại!"

Trại bên trong có hơn mười người Huyền cấp võ giả, trông coi thiên trì hai tên nữ đệ tử, gặp Trương Tiểu Lâm đến gần, không ngớt lời quát.

Trương Tiểu Lâm giả bộ như không có nghe thấy, vẫn là đi vào trong.

"Tiểu gia hỏa, ngươi điếc vẫn là choáng váng? Cho lão tử dừng lại." Làm đầu đệ tử gặp Trương Tiểu Lâm đối với hán quát lớn ngoảnh mặt làm ngo, liền bước lên trước vung tay chính là một bàn tay.

Huyền cấp võ giả toàn lực một chương, nếu như thật sự là đánh vào một cái không có luyện qua công phu người trên thân, chỉ sợ đầu đều sẽ đánh nát.

Đáng tiếc hán động tới chính là Trương Tiểu Lâm, một cái Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ.

Một chương này toàn lực vung ra, chiêu thức đã dùng hết, không cách nào lại biến.

Trương Tiểu Lâm cũng chỉ là nhẹ nhàng một chương, nghênh đón tiếp lấy, đám người trong chờ mong tiếng vang cũng không có vang lên, tựa hồ không có cái gì tiếng vang, phảng phất bàn tay hai người đều đập vào trong không khí đồng dạng.

Trương Tiểu Lâm vẫn tại đi lên phía trước, thế nhưng là làm đầu tên kia Huyền cấp hậu kỳ võ giả tại cùng Trương Tiểu Lâm đối bình một chương về sau, vậy mà trực tiếp ngã nhào xuống đất.

"Sư huynh, sư huynh."

"Sư huynh!"

"A! Sư huynh chết!"

"Cái gì? Vậy mà chết rồi, tiểu tử, ngươi đối với hán làm cái gì?" Râu quai nón đại hán giận dữ hét.

Gần như đồng thời mấy tên Huyền cấp võ giả nhào tới, hai cái nhào về phía Trương Tiểu Lâm, hai cái nhào về phía trên đất Đại sư huynh.

Trương Tiểu Lâm không có nương tay, một trận Phong nhận quét tới, mười cái Huyền cấp võ giả trong nháy mắt liền không có đứng đấy, đám người thậm chí không kịp kêu thảm, liền từng cái ngã nhào xuống đất, máu tươi xen lẫn gãy chỉ tàn cánh tay, vung đầy một chỗ.

"Ngươi, ngươi, ngươi cái này ma quỷ!"

Râu quai nón đại hán từng bước một lùi lại, chỉ vào Trương Tiểu Lâm kinh khủng nói.

Trương Tiểu Lâm không chần chờ chút nào, khẽ vờn tay bắt lấy râu quai nón đại hán cổ, crack một tiếng, râu quai nón đại hán lập tức uể oải trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Thứ nhất trăm 33 chương Nạp Lan Ngưng Yên

Đại trưởng lão cùng Giác Viễn càng đấu càng cự liệt, Đại trưởng lão hiển nhiên đã phát hiện không đúng, nhưng chính là chẳng không xuất thủ đến, chỉ tức giận đến tức sùi bọt mép.

Trương Tiểu Lâm gặp Giác Viễn lâu có chút duy trì không được đáng về, biết cảnh giới khác biệt quá lớn, Nội lực không kể bố trí, bỗng nhiên một cái Phù Quang Lược Ảnh bay tới Đại trưởng lão bên người, khí thế đột nhiên trướng.

Đại trưởng lão bỗng nhiên cảm thấy Nội lực trì trệ, thân thể trong nháy mắt ngẩn ngơ.

Trương Tiểu Lâm nhân cơ hội này đưa tay trực tiếp bóp lấy hắc cổ, bốn tên Địa cấp võ giả, bao quát Giác Viễn ở bên trong, nhất thời như là gặp ma: "Người, người là Tiên Thiên Tông sư?"

"Biết liền tốt!" Trương Tiểu Lâm cũng không phủ nhận, cũng không giải thích cái gì, trên tay một dùng sức, Đại trưởng lão thuận tiện cổ nghiêng một cái, ngã trên mặt đất.

"Cái này hai tên thiên trì đệ tử, liền giao cho ta xử lý đi, các người nhưng có ý kiến?"

"Không có!"

"Không có!"

Trò cười, một cái Tiên Thiên võ giả tại nơi này, còn có ai dám nói cái gì? Không phải muốn chết sao? Vừa mới một cái Địa cấp hậu kỳ, trực tiếp nắm cổ, tựa như bóp chết một con kiến đồng dạng đơn giản.

"Các người đi đem nơi này đều dọn dẹp sạch sẽ, về sau liền không có ngôi sơn trại."

Trương Tiểu Lâm tùy tiện một câu, chú định có vài trăm người không nhìn thấy ngày mai mặt trời, cái này cũng không có biện pháp, chỉ đồ thừa bọn hắn bình thường làm ác quá nhiều, ít nhất là trợ Trụ vi ngược. Chỉ là không biết bọn hắn trước kia đều là đi giết người khác, hiện tại rốt cục đến phiên người khác giết bọn hắn, trong lòng sẽ có cảm tưởng thế nào?

Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không đi quản nhiều như vậy, hắn đi đến cái túi bên cạnh, nhẹ nhàng cởi dây, tên này tuyệt sắc nữ tử quả nhiên đã tỉnh lại, ánh mắt rất là phần nộ nhìn xem chung quanh hết thấy. Đương nhìn thấy dưới mặt đất một chỗ tay chân gãy chỉ lúc, rốt cục nhìn không được phun ra.

Nha hoàn không có tỉnh lại, Trương Tiểu Lâm nhìn xem hai cái này nữ hài, không khỏi nhíu mày, làm sao đem các nàng xách về khách sạn nha?

Nữ tử nôn một hồi, rất muốn đứng lên, đáng tiếc trên thân không sử dụng ra được một chút kinh, vùng vẫy hai lần, vẫn như cũ nằm xuống đất bên trên, nhìn xem một chỗ thi thể, nữ tử rốt cục thanh tỉnh một điểm, minh bạch là Trương Tiểu Lâm cứu được các nàng, dứt quãng nói: "Công tử, đừng, đừng bỏ lại bọn ta."

"Ta chạy tới liền là cứu các người, yên tâm đi."

Nói xong, Trương Tiểu Lâm khê cong eo, đem nữ tử bế lên.

Nữ hài không nặng, bất quá sáu bảy mươi cân bộ dáng, bởi vì Mê Hồn hương nguyên nhân, nữ hài toàn thân mềm nhũn, cảm giác mềm mại không xương, theo tại Trương Tiểu Lâm trong ngực, tựa như một con dịu dàng ngoan ngoãn mèo con.

Nhìn một chút trên mặt đất con kia bao vải to, nha hoàn còn tại bên trong, không có tỉnh lại, Trương Tiểu Lâm một tay ôm lấy nữ tử, để hắn ghé vào trên vai của mình, xoay người nhấc lên túi, mấy cái lên xuống, lách mình rồi đi ngôi sơn trại, chỉ chốc lát, trong sơn cốc bỗng nhiên phát sáng lên, Trương Tiểu Lâm quay đầu nhìn một chút, xa xa phát hiện đã là ánh lửa ngút trời.

Trở lại khách sạn, Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ từ tường vây đi vào phòng, không làm kinh động bất luận kẻ nào.

Đem nữ tử đặt lên giường, Trương Tiểu Lâm lúc này mới đưa tay giải khai trên đất bao vải to, nha hoàn thể mà còn tại nằm ngáy o o, Trương Tiểu Lâm thâm than cái này Mê Hồn hương quả thực lợi hại.

Mê Hồn hương chỉ là một loại cực kì phổ thông thuốc mê gia nhập tán công tán, cũng không phải là kịch độc thuốc, được hiệu mười hai canh giờ liền tự động biến mất, Trương Tiểu Lâm cũng không cần thiết lãng phí giải Độc Tiên đan.

Trương Tiểu Lâm đem nha hoàn cũng đặt lên giường bên kia, đưa tay cho các nàng đắp kín mền, liền chuẩn bị rời đi.

"Ta gọi Nạp Lan Ngưng Yên, không biết công tử họ gì?" Nữ tử giấy dựa lấy nhớ tới, vẫn là không thành công, liền thấp giọng nói.

"Nguyên lai là Nạp Lan cô nương, ta gọi Trương Tiểu Lâm."

"Cảm tạ công tử ân cứu mạng."

"Đi ra ngoài bên ngoài, lẽ ra giúp đỡ cho nhau, Nạp Lan cô nương không cần phải khách khí."

"Công tử, ta, ta, có thể hay không, có thể hay không cho tiểu nữ tử làm lút nước, ta khát đến kịch liệt."

Trương Tiểu Lâm bưng bình đại ngộ, trúng Mê Hồn hương chi độc, chẳng những tâm phiền ý loạn, mà lại nuốt cán miệng khô, chỉ có đại lượng uống nước, theo độc tố từ mồ hôi cùng tiểu tiện bên trong bài xuất, mới có thể chậm rãi khôi phục sức mạnh.

Trương Tiểu Lâm từ trên bàn bưng qua ấm trà, cho ăn mấy ngụm nước. Lại bởi vì tay chân vụng về, nước trà từ Nạp Lan Ngưng Yên bên miệng chảy xuống, chảy đến cái cổ bên trong đi. Trương Tiểu Lâm vội vàng đưa tay lau một chút, Nạp Lan Ngưng Yên lại là hai gò má ửng đỏ.

"Thật sự là không có ý tứ, ta không phải cố ý, chủ yếu là chưa từng làm loại này sống."

"Không sao, cảm ơn người."

"Lại uống một điểm đi." Nhìn xem Nạp Lan Ngưng Yên khát vọng ánh mắt, Trương Tiểu Lâm thận trọng cho ăn mấy ngụm.

Gặp Nạp Lan Ngưng Yên uống một chút nước, sắc mặt khôi phục không ít, Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị trở về phòng, lại nghe Nạp Lan Ngưng Yên thấp giọng nói: "Trương công tử."

"Ừm, chuyện gì?"

"Ta, ta."

Trương Tiểu Lâm gặp Nạp Lan Ngưng Yên đỏ mặt đến phát tím, một mực đỏ đến bên tai, nghi ngờ nói: "Làm sao rồi? Nạp Lan tiểu thư chỗ nào không thoải mái?"

"Ta, ta nhịn không nổi, ta không muốn đại dâm bên trên."

Trương Tiểu Lâm gặp trong phòng có bồn cầu, liền đề tới, một thanh ôm qua Nạp Lan Ngưng Yên, xốc lên váy của nàng, liền giúp nàng giải quyết.

Đường triều cái này so Trương Tiểu Lâm ở tiền thế ngược lại là muốn thuận tiện được nhiều, mặc tương đối đơn giản, bên trong hoa văn ít hơn nhiều.

Nạp Lan Ngưng Yên gặp Trương Tiểu Lâm thủ pháp như thế thuần thực, cũng là khẽ giật mình, chẳng lẽ Trương công tử thường xuyên cán loại này sống?

Kỳ thật Nạp Lan Ngưng Yên hoàn toàn hiểu lầm Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm dù sao cũng là làm người hai đời, mà lại tại cơ sở vệ sinh viện, thường xuyên muốn hộ lý một chút bệnh nặng số, liền xem như cho khác phái đạo nước tiểu, cũng là thường sự tình.

Vì Nạp Lan Ngưng Yên nâng lên quần, lại đem nàng phương tiện ỏ chần, Nạp Lan Ngưng Yên xấu hổ đầy mặt đỏ bừng, thấp giọng nói một tiếng: "Tạ ơn."

Trương Tiểu Lâm cho nàng đề ép ép góc chần nói: "Ngủ ngon, làm mộng đẹp." Liền về tới gian phòng của mình.

Nạp Lan Ngưng Yên nơi đó còn ngủ được, trong lòng thùng thùng trực nhảy, mười mấy năm qua, nàng một mực sống ở Trường Bạch bên trên thiên trì, chưa từng từng đi xa nhà, cũng chỉ có sư phó thiên trì tiền mỡ mới như vậy chiếu cố qua nàng.

Suy nghĩ lung tung một trận, lúc này mới hơi có một tia buồn ngủ, liền mộng lung thiếp đi.

Chỉ chốc lát, sắc trời liền đã sáng rõ.

Cùng Nạp Lan Ngưng Yên cùng một chỗ đến đây cái kia đánh xe ngựa hán tử, ở đại sảnh dùng qua bữa sáng về sau, chờ một hồi, gặp Nạp Lan Ngưng Yên chủ tớ hai người còn không có xuống tới, cũng có chút buồn bực, tiếp tục chờ một hồi, gặp khách sạn khách nhân khác đều đã đi lên, liền không được không được gõ cửa.

Gõ mấy lần không thấy thanh âm, sát vách Trương Tiểu Lâm nhưng từ gian phòng ra nói: "Tiểu thư nhà người cùng nha hoàn đêm qua đều bệnh, người nhanh đi tìm một vị đại tâu tới hầu hạ các nàng."

Hán tử kinh hãi, nghi ngờ nhìn một chút Trương Tiểu Lâm, trực tiếp đẩy mở cửa xông vào.

Lúc này Nạp Lan Ngưng Yên cũng bị đánh thức, thấy là hòa kếp đứng tại trong phòng, liền gật đầu.

"Tiểu thư, chuyện gì xảy ra?"

"Không sao, tối hôm qua may mắn mà có Trương công tử, người liền tuân theo Trương công tử, đi tìm một cái đại tẩu đến đây đi, phải nhanh một chút." Nạp Lan Ngưng Yên trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng, bụng của nàng đã sớm trướng đến kịch liệt, có chút nhịn không nổi, thân thể lại như cũ lại không động được.

Trương Tiểu Lâm biết, Nạp Lan Ngưng Yên lần này đem trong cơ thể nước thả đi, Mê Hồn hương độc tính liền sẽ tiêu trừ đại bộ phận, triệu chứng liền sẽ dần dần giảm bớt, trên thân mới có một điểm khí lực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Thiên trì Thánh nữ

Hòa kếp xuống dưới không lâu, liền dẫn lên đến một tên chừng ba mươi tuổi phụ nữ, vừa xử lý tốt Nạp Lan Ngưng Yên sự tình, nha hoàn lại trùng hợp tinh lại, một bên giãy dụa lấy, vừa nói: "Nước, nước."

Cho nha hoàn cho ăn mấy chén nước, lại ôm nàng gần đi tiểu, nha hoàn lần nữa mê man ngủ thiếp đi.

Nạp Lan Ngưng Yên đến cùng là Huyền cấp võ giả, bài xuất mấy lần độc về sau, liền khôi phục một tia khí lực, dựa nghiêng ở trên giường, thần sắc mười phần ảo não.

Nàng vốn là thiên trì Thánh nữ, từ nhỏ do trời ao tiên mẫu nuôi dưỡng lớn, tiên mẫu đối nàng tựa như đối đãi mình con gái ruột đồng dạng.

Nạp Lan Ngưng Yên ba tuổi bắt đầu luyện công, luyện là thiên trì phái bí mật bất truyền, Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh.

Bản này bí quyết chỉ có thiên trì phái chương môn mới có thể tu luyện, phạm là truyền thụ Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, đều là Thánh nữ, bình thường mỗi một thời đại chỉ có một cái Thánh nữ.

Sở dĩ xưng là Thánh nữ, chính là thần thánh không thể xâm phạm chỉ ý, Thánh nữ ở thiên trì phái có được vô thượng quyền lực, tự nhiên trưởng lão cũng phải nghe Tông Thánh nữ.

Nếu như không có tình huống đặc biệt, Thánh nữ mười tám tuổi trước kia là không thể xuống núi, bởi vì Thánh nữ cả đời không thể kết hôn, càng không thể Động nhĩ nữ tình cảm, nếu không Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh liền không cách nào đại thành.

Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh luyện thành về sau, dung mạo cùng dáng người liền sẽ không lại cải biến, vĩnh viễn sẽ không đầu bạc, cũng sẽ không lên nếp nhăn, đây chính là Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh lớn nhất mị lực.

Luyện Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh Thánh nữ, một khi động tình, liền mãi mãi không cách nào đại thành, mà lại rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Đây cũng là lịch đại thiên trì phái liền không có đại thành Thánh nữ nguyên nhân, coi như hiện tại thiên trì tiên mẫu, mặc dù đạt đến bán bộ Tiên Thiên chi cảnh, có thể nói công lực đã đạt đến hóa cảnh, vẫn như trước thất bại trong gang tấc, chưa thể đạt tới mặt mày vĩnh trú cảnh giới đại thành.

Lần này thiên trì tiên mẫu ở thiên trì bế quan, xung kích Tiên Thiên cảnh giới, thiên trì phái sự vụ lớn nhỏ từ trưởng lão ô mỗ mỗ chủ trì, nửa tháng trước, bỗng nhiên thu được chim ưng truyền tin, nói là Nam Phương ẩn môn Viên Sơn Phái đạt được thổ tinh tin tức, thiên trì cử đi hạ liền không cách nào bình tĩnh.

Thổ tinh hệ Ngũ Hành nguyên tố bên trong trọng yếu một loại nguyên tố, ẩn môn chủ yếu dùng cho bồi dưỡng dược liệu.

Nghe nói phạm là gia nhập thổ tinh thổ nòng, bất luận trồng trọt dược liệu gì, đều không có địa vực phân chia, chỉ cần dược liệu còn có một tia sinh khí, liền có thể sống được, mà lại được hiệu so cái khác địa phương hoang đại dược liệu phải tốt hơn nhiều.

Trường Bạch sơn thừa thãi núi hoang nhân sâm, nếu mà có được thổ tinh, núi hoang nhân sâm có thể mình trồng trọt, mà lại sống một năm núi hoang nhân sâm, liền có thể chống đỡ mười năm hiệu quả. Không riêng như thế, liền xem như Thiên Sơn tuyết liên, Côn Luân Tử Chi, Everest chu quả chờ khoáng thể kỳ dược, chỉ cần có hạt giống hoặc là mầm non, bình quân có thể nhanh chóng bồi dưỡng ra, hiệu quả so nguyên nơi sản sinh còn tốt hơn được nhiều.

Trong thế tục đối với thổ tinh nghiên cứu, cũng liền những thứ này.

Kỳ thật, thổ tinh coi như tại tiên giới, cũng là một lấy làm kỳ bảo, không riêng gì bồi dưỡng linh được, mà lại có thể diễn sinh ra thổ địa.

Đương nhiên, những này thuộc tính, thế tục giới người là không biết đến.

Lúc này thiên trì tiên mẫu đang lúc bế quan thời khắc trọng yếu, tự nhiên thiên đại sự tình cũng chỉ có thể để ở một bên.

Ô mẫu mẫu bẩm báo thiên trì tiên mẫu lúc, thiên trì tiên mẫu suy nghĩ một chút, liền để Thánh nữ Nạp Lan Ngưng Yên tiến về Viên Sơn Phái, chuẩn bị phân một chút xú thổ tinh, trở về trồng trọt núi hoang nhân sâm.

Lúc đầu ô mẫu mẫu muốn phái mấy cái Địa cấp cao thủ hộ tống, nhưng thiên trì tiên mẫu lại nói, muốn để Thánh nữ mình đi ra ngoài lịch luyện, chỉ cần mang lên bình thường chiếu cố sinh hoạt thường ngày nhà hoàn Hạnh nhi là đủ.

Ở thiên trì, thiên trì tiên mẫu liền là thánh chỉ, không có bất luận kẻ nào dám ngỗ nghịch.

Tiên mẫu đã nói, chỉ phái Hạnh nhi cùng đi Nạp Lan Ngưng Yên tiến về xa xôi Nam Phương, tất có đạo lý của nàng, không có người hoài nghi tiên lão quyết định có chính xác không.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi cùng một chỗ, từ Trường Bạch sơn một đường xuôi nam, cũng là thuận buồm xuôi gió, nhưng từ U Châu đến Kỳ Châu về sau, càng ngày càng nhiều người biết thổ tinh sự tình, trên đường đi võ giả càng ngày càng nhiều.

Nạp Lan Ngưng Yên liền bàn giao đánh xe hỏa kè, đi cả ngày lẫn đêm, tăng thêm tốc độ tiến lên.

Đến Kỳ Châu về sau, từ Lạc Dương đi vào Nam Dương trên đường, cũng chỉ có một nhà khách sạn này, mấy cá nhân thương lượng một chút, lúc này mới vào cửa hàng ở lại.

Không nghĩ tới bị ngôi sơn trại người dùng Mê Hồn hương mê đảo, nếu như không phải đụng phải Trương Tiểu Lâm, còn nói không chính xác xảy ra chuyện gì.

Ngôi sơn trại Đại trưởng lão biết được thiên trì tiên mẫu phái Nạp Lan Ngưng Yên tiến về Viên núi ẩn môn, hẳn biết thiên trì tiên mẫu cùng Viên núi Đạo Tín Pháp sư quan hệ rất không bình thường, Viên Sơn Phái là thiên hạ ẩn trong môn xếp hạng thứ hai tồn tại, không có bọn hắn đồng ý, rất khó trà trộn vào đi.

Ngôi sơn trại Đại trưởng lão biết, Nạp Lan Ngưng Yên khẳng định có thể tiến vào Viên Sơn Phái.

Không nghĩ tới nhất thời tham niệm, ngôi sơn trại Đại trưởng lão chẳng những không có đạt được tiến vào Viên Sơn Phái lệnh bài, còn đưa cái mạng già của mình, ngay cả kinh doanh mấy chục năm ngôi sơn trại cũng giao một trong bó đuốc.

Lại nói thiên trì Thánh nữ Nạp Lan Ngưng Yên ban đêm bị Trương Tiểu Lâm cứu trở về về sau, trải qua mấy lần tiếp xúc thân mật, nguyên bản tâm như chỉ thủy nàng, trong lòng lại có chút bất an.

Nạp Lan Ngưng Yên trong đầu tựa như một trương giấy trắng, đừng bảo là nhi nữ tình trường sự tình, liền xem như một chút phổ thông đối nhân xử thế, nàng cũng không hiểu, cái này còn nhờ vào ô mẫu mẫu tại chuẩn bị lên đường thời khắc, cho nàng bù lại một chút giang hồ tri thức, mặt khác, phái một cái rất có kinh nghiệm giang hồ tay lái xe tùy hành.

Nạp Lan Ngưng Yên bị Trương Tiểu Lâm một đường ôm trở về, chỉ cảm thấy tim đập như hươu chạy, xấu hổ không chịu nổi, nhưng lại chưa tính đến có gì không ổn chỗ.

Về phần về sau, để Trương Tiểu Lâm chiếu cố như xí, cũng chỉ bất quá cảm thấy mặc dù là rất xấu hổ một sự kiện, nhưng dù sao so tiểu tại trên giường phải tốt hơn nhiều.

Lại không nghĩ rằng trải qua hai chuyện này về sau, Trương Tiểu Lâm cái bóng liền tại nàng trong lòng mọc rễ.

Mười lăm mười sáu tuổi vốn là mới biết yêu niên kỷ, đối với người khác phái có trời sinh hiếu kỳ, đây là bình thường hiện tượng, là bởi vì người trong cơ thể bài tiết hệ thống thành thực, bài tiết ra kích thích tố đưa tới.

Nạp Lan Ngưng Yên tựa ở trên giường suy nghĩ lung tung, nghĩ ngợi đại nửa ngày, công lực dần dần khôi phục một chút.

Hạnh nhi tỉnh lại về sau, uống mấy nước trong bầu, tình huống cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Tối gần giữa trưa, Nạp Lan Ngưng Yên để Hạnh nhi đến Trương Tiểu Lâm gian phòng, mời Trương Tiểu Lâm cùng một chỗ chung tiến cơm trưa.

Trương Tiểu Lâm đáp ứng, lúc đầu hẳn đối Nạp Lan Ngưng Yên loại này tuyệt thế nữ tử, liền vô cùng có hảo cảm, trải qua chuyện tối ngày hôm qua, hẳn cảm giác được Nạp Lan Ngưng Yên thuần khiết đến tựa như một khối không tì vết bạch ngọc.

Nạp Lan Ngưng Yên trên thân, tự nhiên mà vậy lộ ra một cỗ thánh khiết chi khí, để cho người ta sinh ra một loại xinh đẹp không gì sánh được, chỉ có thể nhìn từ xa hoặc ngưỡng vọng cảm giác. Tự nhiên Trương Tiểu Lâm cùng nàng cùng một chỗ, đều sẽ sinh ra một loại phức cảm tự ti, vô có cảm thấy mình

phối không lên nạng đồng dạng.

Đây là một loại trời sinh khí chất, một loại cực kỳ khí chất cao quý.

Tăng thêm nạng sinh trưởng tại Bắc quốc đỉnh núi cao, cả ngày cùng băng tuyết làm bạn, lại có một loại băng thanh ngọc khiế thuần khiết cảm giác, luyện công pháp càng là hiếm thấy Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, cũng là một loại cực người tại ngàn dặm bên ngoài công pháp.

Thịt rượu trực tiếp đưa đến Nạp Lan Ngưng Yên trong phòng, Nạp Lan Ngưng Yên dẫn đầu nâng chén, cảm tạ Trương Tiểu Lâm ân cứu mạng.

Hạnh nhi tại ngồi ở bên cạnh, Nạp Lan Ngưng Yên cũng không có đem Hạnh nhi xem như ngoại nhân.

Uống vài chén rượu, Nạp Lan Ngưng Yên trên mặt một vòng đỏ ửng nhàn nhạt, hai cái lúm đồng tiền nhỏ càng thêm động lòng người rồi, Trương Tiểu Lâm nhất thời thấy như si như say.

Cảm giác được Trương Tiểu Lâm như lửa đồng dạng ánh mắt, Nạp Lan Ngưng Yên thấp thỏm bất an trong lòng.

Ô mỗ mỗ trước khi đi từng khuyên bảo nàng, đi ra ngoài bên ngoài thứ nhất chính là muốn phòng sắc lang, sắc lang liền là nhìn mình chăm chăm nam nhân.

Chẳng lẽ Trương Tiểu Lâm lại là sắc lang?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Lại đánh Uất Trì

Trương Tiểu Lâm say mê tại Nạp Lan Ngưng Yên mỹ mạo bên trong, lại không biết Nạp Lan Ngưng Yên đã lặng lẽ đem hấn tính vào sắc lang nhất tộc.

Hạnh nhi ở một bên, gặp Trương Tiểu Lâm mắt không chớp nhìn chăm chăm Nạp Lan Ngưng Yên, không khỏi giật giật ống tay áo của hấn nói: "Uy, uy, người dạng này nhìn người rất không lễ phép nha."

Trương Tiểu Lâm giật mình, biết mình thất lễ, bèn bụ đứng lên nói: "Nạp Lan cô nương thực tế quá đẹp, tại hạ thật là kim lòng không được, không có ý tứ."

Nạp Lan Ngưng Yên nghe xong Trương Tiểu Lâm nói mình mỹ mạo, trong lòng rất là hưởng thụ, ngoài miệng lại dương cả giận nói: "Miệng lưỡi trơn tru."

"Nạp Lan cô nương... "

"Được rồi, người cũng đừng gọi ta Nạp Lan cô nương, ta lớn hơn người, người liền gọi ta tỷ đi."

Hạnh nhi miệng mở lớn nhìn xem Nạp Lan Ngưng Yên, có mấy phần không hiểu, chẳng lẽ như thế mấy ngụm rượu, tiểu thư liền say?

Trương Tiểu Lâm lại đứng người lên thi lễ nói: "Yên Nhi tỷ."

Nạp Lan Ngưng Yên nghe được một tiếng Yên Nhi tỷ, khuôn mặt nhỏ càng thêm hồng nhuận.

"Tiểu lâm, người chuẩn bị đi nơi nào nha?"

"Yên Nhi tỷ, ta lần này xuôi nam, chuẩn bị đi Viên Sơn Phái nhìn xem."

Nạp Lan Ngưng Yên mặt liền biến sắc nói: "Người cũng muốn lấy được thổ tinh sao?"

"Thổ tinh loại bảo vật này, là cần duyên phận mới có thể có đến, ta chỉ là đi xem một chút."

"Đã như vậy, chúng ta liền cùng nhau lên đường tốt, trên đường cũng có cái chiếu ứng."

"Như thế rất tốt, ta đang chuẩn bị đi mua con ngựa, đã dạng này, thì không cần."

"Không cần thiết, cùng chúng ta ngồi chung một xa là được."

"Tiểu thư!" Hạnh nhi nghe xong vội la lên, nho nhỏ trong xe ngựa, làm các nàng hai chủ tớ người ngược lại là rộng rãi, nhưng tăng thêm như thế một cái tuổi trẻ nam tử, cỡ nào khó chịu nha?

"Tiểu lâm cùng Mộ Dung đại thúc ngồi tại bên ngoài là được rồi." Nạp Lan Ngưng Yên nói bổ sung.

Mộ Dung đại thúc chính là các nàng tay lái xe, là thiên trì phái lão đệ tử, gọi Mộ Dung thật thà, lại là người cũng như tên, là cái đồn hậu đảng hoàng người.

Hạnh nhi nói lòng miệng cả giận: "Cái này còn tạm được."

Ba cá nhân cười cười nói nói, rất nhẹ nhàng dùng qua cơm Tàu, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi trên người độc tố cũng kém không nhiều diệt hết, liền thu thập hành lý, kêu lên Mộ Dung thật thà, bốn người chung một xe, Mộ Dung thật thà cùng Trương Tiểu Lâm hai người nam sĩ ngồi tại càng xe bên trên, trong xe hai cái, một đường phi nhanh, hướng nam mà đi.

Xe ngựa chạy càng nhanh hơn xóc nảy đến càng lợi hại, cũng may tất cả mọi người là tu luyện người, cũng không tính là gì.

Vào đêm, xe ngựa tiến vào Nam Dương cảnh nội, lập tức náo nhiệt lên, bởi vì người đi đường nói liền không dứt, không có biện pháp, chỉ có thể chậm rãi tản bộ.

"Thật thà thúc."

"Tiểu thư, chuyện gì?" Mộ Dung thật thà giữ chặt xe ngựa, quay đầu lại nói.

"Không bằng trước tìm địa phương ăn chút đồ vật, muộn một điểm lại đi sẽ khá hơn một chút."

"Đang có ý này, trễ nữa nhưng là không còn cơm ăn."

Trong thành tiệm cơm khắp nơi có thể thấy được, Mộ Dung thật thà liền tại một nhà Vương thị quán rượu ngừng lại.

Nam Dương thương nghiệp đại đa số là Vương gia sản nghiệp, Ngũ đại gia tộc một trong Vương gia, căn cơ ngay tại Nam Dương.

Xe ngựa vừa dừng hẳn, chợt nghe hét lớn một tiếng: "Tránh ra, mau tránh ra."

Hai mươi mấy con khoái mã đồng loạt lao đến, lập tức rõ ràng đều là Quân Gia!

Trương Tiểu Lâm sững sờ, kẻ bên này một không có chiến sự, mà không có sơn tặc, làm sao tới nhiều như vậy Quân Gia? Xem bọn hắn đằng đằng sát khí đáng sợ, cũng đều là đi lên chiến trường lão binh! Chỉ có đi lên chiến trường, đã giết người binh sĩ, tập hợp một chỗ mới có thể cùng loại khí thế này.

Mắt thấy mấy thớt ngựa thu thế không kịp, liền muốn đụng vào trên xe ngựa, Trương Tiểu Lâm nổi lên một quyền, trực tiếp đem cái kia đầu ngựa đập thành thịt nát.

Cái này con chiến mã lập tức ngã nhào xuống đất, lập tức binh sĩ cũng đi theo hung hăng ném xuống đất, nửa ngày không có đứng lên.

Mặt khác một thớt chiến mã vừa vọt đá vào ngã xuống đất trên lưng ngựa, một cái mã thất tiền đề, đánh tới, mắt thấy liền muốn đụng vào xe ngựa, Trương Tiểu Lâm vung tay lên, cường đại cương phong một quyền, cả người lẫn ngựa bị đẩy ra ba thước có thừa, lúc này mới ngã nhào xuống đất.

"Ai nha? Cái nào thắng ranh con? Lại dám đánh tử chiến ngựa, ăn gan báo rồi?" Cả người khoác áo giáp binh sĩ lộ ra một ngụm kim quang chói mắt Đại Kim răng, dùng roi ngựa chỉ vào Trương Tiểu Lâm nói.

Nhìn thấy cái này miệng Đại Kim răng, Trương Tiểu Lâm không khỏi cười thầm, thật sự là oan gia ngõ hẹp a!

Tới chính là Uất Trì Cung cháu trai Uất Trì theo dục.

Trương Tiểu Lâm đã là lần thứ ba trông thấy hắn, đầu một lần bởi vì đùa giỡn Lũng Tây Lý gia tiểu thư, bị Trương Tiểu Lâm dè xuong cốt đại roi một ngụm răng cửa, lần thứ hai tại Vô Chiêu sinh nhật tụ hội bên trên, cũng đã gặp hắn một lần.

"Ta đánh, làm sao, ngươi có ý kiến?"

Uất Trì theo dục thấy một lần Trương Tiểu Lâm, cũng là lấy làm kinh hãi, vị gia này thế nhưng là ngay cả Trương Tôn Xung cùng Trình Xử Lượng cũng không dám gây nhân vật hung ác nha! Mặc dù không biết Trương Tiểu Lâm đến cùng là lai lịch gì, bất quá Uất Trì theo dục cũng không dám làm loạn.

"Đây chính là trong quân chiến mã, lập qua chiến công." Uất Trì theo dục áp ứng nói.

Đồng hành hai mươi mấy tên lão binh thấy thế sững sờ, hôm nay Uất Trì đại nhân làm sao rồi? Thế mà đối một cái thiếu niên mặt lộ vẻ kiêu ý?

Nếu như Uất Trì theo dục lúc này lập tức xuống ngựa, Trương Tiểu Lâm có lẽ liền bỏ qua hắn, nhưng cái này tiểu tử thế mà trên ngựa nghênh ngang dùng roi ngựa chỉ vào hắn, nói cái gì chiến công, Trương Tiểu Lâm lập tức phát hỏa, khoát tay, "Ba ba" hai cái cái tát liền vung ra Uất Trì theo dục trên

mặt!

Uất Trì theo dục bị đập xuống lưng ngựa, lăn đến trên mặt đất, vậy mà bất tỉnh đi qua.

Bọn thị vệ xem xét giận dữ, lập tức rút ra bội đao, xông tới.

Trương Tiểu Lâm thấy thế lập tức từ cang xe bên trên nhảy phía, hai tay tề động, chỉ nghe từng đợt rú thẳm, hai mươi mấy cái lão binh, binh khí toàn bộ rơi trên mặt đất, hai tay vai khớp nổi trật khớp.

Bên cạnh người xem càng ngày càng nhiều, bọn hán chỉ nhìn thấy Trương Tiểu Lâm thân ảnh nhoáng một cái, căn bản không có người thấy rõ chuyện gì xảy ra, hai mươi mấy cá nhân liền đã mất đi sức chiến đấu, đau nhe răng nhếch miệng một cái.

"Người kia là ai nha? Ngay cả Uất Trì công tử đều bị đánh thành dạng này."

"Đánh thật hay, cái này Uất Trì gia người bình thường ngang ngược đã quen, là nên giáo huấn một chút."

"Uất Trì gia ý vào lão gia tử kia một điểm quân công, khoa trương mấy chục năm."

"Uất Trì Cung công lao, quan bọn hán thí sự?"

"Đánh thật hay a!"

Uất Trì theo dục hôn mê, không có nghe được, những này Quân Gia nghe những dân chúng này nghị luận, từng cái xấu hổ cúi đầu.

Mộ Dung thật thà giống như cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ lo cho Nạp Lan Ngưng Yên rời xe vén lên, Hạnh nhi trước xuống tới, sau đó vuốt Nạp Lan Ngưng Yên đi xuống xe ngựa.

Bốn người điềm nhiên như không có việc gì đi vào Vương thị quán rượu, muốn một gian nhả tọa.

Mộ Dung thật thà vẫn là thói quen từ lâu, ngồi tại bên ngoài đại sảnh vị trí bên cửa sổ, chú ý chuyện bên ngoài.

Hạnh nhi gấp tiểu thư cùng Trương Tiểu Lâm tỷ đệ tương xứng, cũng không biết giữa bọn hán đến cùng có quan hệ gì, lại đối Trương Tiểu Lâm cũng rất có hảo cảm, ba cá nhân vừa mới tiến phòng, Hạnh nhi liền đem menu đưa cho Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm biết Nạp Lan Ngưng Yên là người phương bắc, bởi vậy điểm đều là một chút bánh bột, đương nhiên cũng kêu một chút Nam Phương món ăn nổi tiếng, như Tây Hồ dầm cá, hạt sen nấu tuyết canh các loại.

Nạp Lan Ngưng Yên đối Trương Tiểu Lâm điểm đồ ăn rất là hài lòng, muốn ăn cũng không tệ, ăn vài bữa cơm, ba người ngược lại là hòa hợp không ít.

,

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Gặp lại Vương Triết Tây

Trương Tiểu Lâm cùng Nạp Lan Ngưng Yên bọn người ở tại bên trong cười cười nói nói, vừa ăn bên cạnh trò chuyện, vui vẻ hòa thuận.

Bên ngoài nhưng lộn xộn.

Bởi vì Uất Trì theo dục một mực hôn mê chưa tỉnh, bọn binh lính không biết Trương Tiểu Lâm là lai lịch thế nào, nên cũng không dám lỗ mãng, hai mươi mấy cá nhân rũ cụp lấy hai tay, đứng chung một chỗ thương lượng đối sách.

Uất Trì theo dục cái này một đội nhân mã bên trong, có hai cái thập trưởng, hai người tụ cùng một chỗ một thương nghị, lập tức có chủ ý, phái ra hai người, một cái hướng Nam Dương quận thủ cầu cứu, một cái đi tìm lang trung.

Vương gia lão gia tử Vương Triết Tây đang chuẩn bị an giấc, bỗng nhiên tiếp vào bẩm báo, nói Uất Trì gia đại công tử tại Vương thị quán rượu bị đánh, không rõ sống chết, không khỏi kinh hãi. Lập tức mang lên hai tên lang trung, cùng quản gia bọn người cùng một chỗ chạy tới.

Vương Triết Tây vừa tới Vương thị quán rượu công, nhìn thấy mờ tối công đã là người đông nghìn nghịt, vây chặt như nêm cối, quần gia hét lớn một tiếng: "Vương lão gia tử đến."

Đám người lập tức tách ra nhường ra một đầu đến.

Vương Triết Tây đi vào vòng tròn bên trong, đánh lấy khí từ phong đăng tiến lên xem xét, chỉ gặp Uất Trì theo dọc đầu xung thành một cái đầu heo, nằm trên mặt đất không nhúc nhích, vội vàng tiến lên kéo tay của hắn một bắt mạch, còn tốt, không có chết.

Lúc này, hai tên lang trung đi đến, tại Uất Trì theo dọc miệng môi trên huyết Nhân Trung bấm một cái, Uất Trì theo dọc ho khan vài tiếng, phun ra hai viên răng, một viên răng vàng, một viên răng cửa lớn, lúc này mới tỉnh lại.

"Đi, đi quận thủ phủ." Uất Trì theo dọc lúc đầu bởi vì răng nguyên nhân, nói chuyện liền có chút cá lăm, lần này lại rơi mất mấy khóa, càng thêm giảm không được phong.

"Quận trưởng đại nhân đến!"

Một đội trưởng dài bó đuốc từ xa đến gần, hơn một trăm nha dịch một tay cầm bó đuốc, một tay ấn lấy bên hông bội đao, uy phong lẫm lẫm đi tới.

Phía ngoài đoàn người một tiếng hô to, mọi người lập tức tản ra, xa xa nhìn xem.

Quận trưởng tùy tùng ước chừng hơn trăm người, lập tức tiến lên vây lại.

"Uất Trì tướng quân, lúc này chuyện gì xảy ra?" Quận trưởng cũng là Vương gia nhân, cùng Vương Triết Tây chào về sau liền tiến lên tìm hiểu tình hình.

"Vương đại nhân, đi, đến ngài phủ thượng đi, trước tiên đem những huynh đệ này trị liệu một phen lại nói."

Quận Thủ Nhất sững sờ, hắn đặc biệt mang đến hơn một trăm tên nha dịch, chính là chuẩn bị thay Uất Trì theo dọc ra mặt, không nghĩ tới Uất Trì theo dọc thể mà không hi vọng hắn ra mặt, chẳng lẽ cái này đánh hắn người, địa vị so với hắn Uất Trì phủ thượng còn muốn đại?

"Người tới, đem những này Quân Gia mang về phủ thượng, hảo hảo trị liệu."

Hơn một trăm nha dịch chạy bộ đi lên, dẫn ngựa dẫn ngựa, nâng người nâng người, một hồi liền đi sạch sẽ.

Quận trưởng đối Vương Triết Tây nói: "Lão gia tử, có nên đi vào hay không nhìn xem."

"Ha ha, cũng tốt, nhìn xem rốt cục là thần thánh phương nào."

Trương Tiểu Lâm ở bên trong ăn cơm, hắn thần thức tùy ý quét qua, liền đã biết Vương Triết Tây tới, bèn đứng lên nói: "Các người chậm ăn, ta ra ngoài gặp cá nhân."

Xa xa trông thấy Vương Triết Tây, Trương Tiểu Lâm liền cười ngênh đón tiếp lấy: "Ha ha, Vương lão bá, rất lâu không thấy, đang chuẩn bị đi bái kiến ngài đâu."

Vương Triết Tây sững sờ, bỗng nhiên nhớ lại, cũng là cười ha ha nói: "Nguyên lai là Trương công tử, xác thực rất lâu không thấy, người tới, Trương công tử đơn miên đi."

Hóa kẻ vội vàng tiến lên, nghe xong là Vương lão gia tử người quen, bèn bưng một tiếng.

Trương Tiểu Lâm nhân tiện nói tiếng cảm ơn, hai người hàn huyên vài câu, Vương Triết Tây liền hướng quận trưởng giới thiệu Trương Tiểu Lâm, hắn cũng không biết Trương Tiểu Lâm thân phận, chỉ là giảng Trương Tiểu Lâm đã từng đã cứu hắn cùng Vương gia nhân mệnh.

Cái này liền đủ rồi, còn có cái gì nói? Quận trưởng đối Trương Tiểu Lâm ôm quyền cảm tạ hắn đối Vương gia nhân chiếu cố.

Trương Tiểu Lâm biết quận trưởng nhất định là vì Uất Trì theo dọc ra mặt tới, nhân tiện nói: "Cái này Uất Trì đại tướng quân hậu nhân, thật sự là càng ngày càng không tưởng nổi, ta đều đánh hắn nhiều lần, luôn luôn không nhớ lâu, còn là cái này a coi trời bằng vung, ngang ngược, ai, thật sự là nhất đại không bằng nhất đại a."

Vương Triết Tây người già thành tinh, nghe nói Trương Tiểu Lâm kiểu nói này, liền ha ha cười không ngừng, không có nhiều lời.

Quận Thủ Nhất nghe đánh Uất Trì theo dọc nhiều lần, lập tức hiểu ra, khó trách Uất Trì theo dọc vừa tỉnh dậy, liền muốn đến quận thủ phủ đi, mà không có muốn hắn cho ra đầu, xem ra vị này thiếu niên địa vị không nhỏ a.

"Trương công tử khó được đến một lần Nam Dương, không bằng tới trước hàn xá ở lại, ngày sau lão phu để cho người ta cùng người khắp nơi đi dạo, cũng có thể đi đọc sơn nhìn một chút phong cảnh."

"Đa tạ lão bá, tại hạ còn muốn chuyện quan trọng, nhất định phải chạy tới Viên núi, sẽ không quấy rầy Vương lão bá."

"Viên núi?" Vương Triết Tây sững sờ, hần thễ mà không có nghe nói ngọn núi này.

"Viên núi là cái Tiểu Sơn, tại Kinh Châu Tây Nam phương, ngài khả năng chưa nghe nói qua."

"Xác thực chưa chừng nghe nói."

"Tiểu địa phương mà thôi, bất quá lại là cái vô lâm môn phái."

"A, thì ra là thế, Trương công tử, người nhìn đêm nay bóng đêm càng thâm, không bằng đến hàn xá ở tạm một đêm, sáng mai lại đi như thế nào?"

"Thật không làm phiền, chúng ta chuẩn bị ban đêm ít người thời điểm xuyên qua Nam Dương thành, tại vùng ngoại ô dừng chân, ngày mai sáng sớm liền lên đường."

"Nam Dương Nam Giao bên ngoài chúng ta Vương gia ngược lại là có một gian khách sạn, chờ sau đó lão phu mang các người đi qua."

"Tốt như vậy phiền phức Vương lão bá."

"Người cũng đừng khách khí." Vương Triết Tây cười ha ha nói.

Không lâu, Nạp Lan Ngưng Yên hộp Hạnh nhi cũng đã ăn xong, từ bên trong đi ra.

Vương Triết Tây cùng quận trưởng đều là hai mắt tỏa sáng, không nghĩ tới thời gian lại có như thế dung nhan tuyệt thế nữ tử!

Một đoàn người ngồi lên xe ngựa, thẳng đến Nam Giao Vương ký khách sạn.

Thu xếp tốt Nạp Lan Ngưng Yên bốn người, Trương Tiểu Lâm xuống lầu đến, hần biết Vương Triết Tây sông quận Thủ Nhất không chừng ở đại sảnh chờ lấy hần.

Vương Triết Tây gặp Trương Tiểu Lâm không năng tại Nam Dương ở lâu, thâm biểu tiếc nuối, lập tức sai người đi đến một cái bao lớn, nhất định phải cho Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm biết từ chối không được, Vương Triết Tây loại người này, là không nguyện ý nhất nọ on người khác, đành phải nhận lấy, bên trong lại là một chút vàng bạc, còn có mấy khóa to lớn minh châu. "A, thì ra là thế, Trương công tử, người nhìn đêm nay bóng đêm càng thâm, không bằng đến hàn xá ở tạm một đêm, sáng mai lại đi như thế nào?"

"Thật không làm phiền, chúng ta chuẩn bị ban đêm ít người thời điểm xuyên qua Nam Dương thành, tại vùng ngoại ô dừng chân, ngày mai sáng sớm liền lên đường."

"Nam Dương Nam Giao bên ngoài chúng ta Vương gia ngược lại là có một gian khách sạn, chờ sau đó lão phu mang các người đi qua."

"Tốt như vậy phiền phức Vương lão bá."

"Người cũng đừng khách khí." Vương Triết Tây cười ha ha nói.

Không lâu, Nạp Lan Ngưng Yên hộp Hạnh nhi cũng đã ăn xong, từ bên trong đi ra.

Vương Triết Tây cùng quận trưởng đều là hai mắt tỏa sáng, không nghĩ tới thời gian lại có như thế dung nhan tuyệt thế nữ tử!

Một đoàn người ngồi lên xe ngựa, thẳng đến Nam Giao Vương ký khách sạn.

Thu xếp tốt Nạp Lan Ngưng Yên bốn người, Trương Tiểu Lâm xuống lầu đến, hần biết Vương Triết Tây sông quận Thủ Nhất không chừng ở đại sảnh chờ lấy hần.

Vương Triết Tây gặp Trương Tiểu Lâm không năng tại Nam Dương ở lâu, thâm biểu tiếc nuối, lập tức sai người đi đến một cái bao lớn, nhất định phải cho Trương Tiểu Lâm, Trương Tiểu Lâm biết từ chối không được, Vương Triết Tây loại người này, là không nguyện ý nhất nọ on người khác, đành phải nhận lấy, bên trong lại là một chút vàng bạc, còn có mấy khóa to lớn minh châu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Kính Hà Long Vương tỉnh

Một trận vô cùng nhẹ nhàng tay áo tiếng xé gió truyền đến, Trương Tiểu Lâm thần thức lập tức bắt được, một đạo nhân nhạt cái bóng như một sợi khói nhẹ phất qua bầu trời đêm, lặng yên không tiếng động dừng lại tại khách sạn trên nóc nhà.

Tôi lại là Thiếu lâm tự Giác Viễn đại sư, Trương Tiểu Lâm sửng sờ.

"Giác Viễn đại sư, đã tới, không như sau đến một lần."

Một đạo bóng xám phiêu nhiên mà xuống: "Công tử không hổ là Tiên Thiên Tông sư, Giác Viễn vạn phần bội phục."

"Đại sư quá khen, nghe gió Biện vị mà thôi, điều trù thủ tiểu kỹ thôi."

"Công tử quá khiêm tốn, nói tôi là nghe gió Biện vị, nhưng là muốn nghe ra là ai đến, cũng không phải bình thường người có thể làm được."

"Cái này cũng không kỳ, người Nội lực hồn hùng, dương cương chi khí tương đối đặc thù mà thôi. Ta hỏi người, ngày đó không phải đã nói, các người riêng phần mình trở về, mặc kệ cái này thổ tính sự tình sao?" Trương Tiểu Lâm sầm mặt lại nói.

"Nhận ủy thác của người, hết lòng vì việc người khác, nhìn công tử thứ lỗi."

"Người lại nói nói, thụ người nào nhờ, nhờ vả chuyện gì? Nói đến đi qua cũng không sao, nếu là qua loa cho xong, đừng trách ta trở mặt vô tình."

"Cái này sao?" Giác Viễn có chút khó khăn mà nói: "Ta Thiếu Lâm tự từng chịu thiên trì tiên mỗ đại ân, sớm hơn mấy ngày, thu được thiên trì truyền tin, để cho ta chùa phái người hộ tống Thánh nữ bên trên Viên Sơn Phái, phương trượng đặc phái bốn loại cao thủ từng nhóm âm thầm bảo hộ, ta sư đồ ba người lẫn nhau trách Kinh Châu khu vực, mình mặt trời mọc Nam Dương, chính là Kinh Châu cảnh nội."

"Thánh nữ? Người nói là Nạp Lan Ngưng Yên cô nương?"

"Hắn là đi, ta cũng không biết nàng tên gọi là gì, liền là ngày đó công tử cứu tên kia nữ tử."

Trương Tiểu Lâm lúc này bưng tỉnh đại ngộ, khó trách thiên trì tiên mỗ yên tâm như vậy để Nạp Lan Ngưng Yên một cái Huyền cấp võ giả, ra xông xáo lịch luyện, nguyên lai sớm đã an bài chuẩn bị ở sau.

Trương Tiểu Lâm đối Giác Viễn đại sư ấn tượng không tồi, nhân tiện nói: "Các người sư đồ cũng không tất âm thầm hộ tống, ngày mai chúng ta cùng đi chính là, chỉ bắt quá các người Đại Uyển lương câu, bồi tiếp xe ngựa của chúng ta đi, coi như không có đất dụng võ."

"Đa tạ công tử thành toàn."

"Cám ơn cái gì, trên đường nhiều mấy cá nhân, náo nhiệt một chút, há không càng tốt hơn."

Giác Viễn gặp Trương Tiểu Lâm cư nhiên như thế hào sảng, không khỏi đại hỉ, lập tức chào hỏi hai cái đồ đệ tiến đến, ba người liền tại Nạp Lan Ngưng Yên gian phòng phụ cận muốn một gian phòng ở, ở lại.

Vừa mới tiến gian phòng, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm giác hỗn độn Âm Châu có chút dị động, liền chột lách người, tiến vào hỗn độn Âm Châu không gian bên trong.

Sắt cánh đại ung đang ở bên trong nhắm mắt Dưỡng Thần, nghe được động tĩnh, con mắt lạng lẹ một chút, thấy là Trương Tiểu Lâm, lại nhắm lại.

Trương Tiểu Lâm đi vào Kính Hà Long Vương bên người, Kính Hà Long Vương thế mà mở mắt, nhìn một chút Trương Tiểu Lâm, lộ ra thần sắc bất khả tư nghị.

"Người không sao, đầu của người ta đã thay người nối liền, An Tâm đường thương, người chủ yếu là mất máu quá nhiều, cần thời gian khôi phục, chủ yếu là ta còn không có tìm được sinh huyết đan vật liệu." Trương Tiểu Lâm gặp hắn chuẩn bị gât đầu, vội vàng cản lại nói: "Tuyệt đối đừng động, nghỉ ngơi trước một đoạn thời gian, yên tâm, nơi này an toàn."

Thu xếp tốt Kính Hà Long Vương viên kia xao động tâm, Trương Tiểu Lâm lách mình ra hỗn độn Âm Châu.

Có Giác Viễn đám người bảo hộ, Trương Tiểu Lâm yên tâm nhập định, dốc lòng tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết.

Hôm sau trời vừa sáng, một Hành Thất người ăn sớm một chút, liền cùng lên đường.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi gặp Thiếu lâm Giác Viễn bọn người, cũng không nhiều hỏi, tựa hồ đã sớm biết đồng dạng.

Thiếu lâm Giác Viễn là Địa cấp trung kỳ võ giả, trên thân tự nhiên tản mát ra một cỗ khí thế bén nhọn, trên đường đi ngược lại là không có gặp được cái gì không có mất người.

Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ nghiêng ngồi tại cang xe bên trên, một đường nhắm mắt Dưỡng Thần, thần thức ngẫu nhiên ngoại phóng, lại bao trùm bốn

mười, năm mười dặm phạm vi.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm cảm ứng được xe ngựa phía bên phải dốc núi bên trong, có một cỗ khí thế cường đại, vội vàng mở to mắt, vung tay lên: "Ngừng."

Xe ngựa đột nhiên dừng lại, đằng sau đi theo ba thớt Đại Uyển lương câu cũng đứng thẳng chân.

Nạp Lan Ngưng Yên vén rèm lên nói: "Chuyện gì?"

"Mặt phải sơn cốc là cái gì địa phương?"

Giác Viễn gặp Trương Tiểu Lâm hỏi thăm, vội vàng xuống ngựa đến bên cạnh hỏi một chút trả lời: "Phía bên phải sơn cốc gọi là Long cốc, trên sơn cốc đi cái kia núi đồi gọi Ngọa Long cương vị."

"Chúng ta đi qua nhìn một chút."

Giác Viễn sững sờ nói: "Làm sao? Có cái gì tình huống sao?"

"Dốc núi bên trong có gì đó quái lạ."

Giác Viễn không khỏi ngẩn ngơ, làm sao có thể? Cách xa nhau vài dặm địa, vậy mà biết dốc núi bên trong sự tình?

Nạp Lan Ngưng Yên cũng cau mày nói: "Vẫn là không muốn chậm trễ thời gian đi."

"Có lẽ bên trong có ngoài ý muốn kinh hi." Trương Tiểu Lâm chỉ một chút nói: "Nơi đó vân già vụ trảo, không giống bình thường, nếu không các người lưu lại một con ngựa, ta đi xem một chút, sau đó đuổi đi lên là được."

Giác Viễn cùng Nạp Lan Ngưng Yên cũng cảm thấy Trương Tiểu Lâm có chút sâu xa khó hiểu, chần chờ một chút, Nạp Lan Ngưng Yên nói: "Đoàn người cùng đi xem xem đi, cũng chậm trễ không được bao dài thời gian, thật thà thúc, người tại nơi này trông coi xe ngựa."

Gặp Trương Tiểu Lâm ba người đi đường, Giác Viễn mấy người cũng không có ý tứ cười đùa, liền đem ngựa buộc ở trên xe ngựa, đi theo Trương Tiểu Lâm cùng một chỗ đi bộ tiến về gần Long cốc cùng Ngọa Long cương vị phương hướng.

Mấy người đều là cao thủ, thân hình chớp động, nhanh chóng vô cùng, chỉ chớp lát liền tới gần Long cốc.

Trong sơn cốc quả nhiên là mây mù lượn lờ, căn bản nhìn mờ hồ đến cùng phía trước có thứ gì.

Bất quá, Trương Tiểu Lâm ngoại lệ, thần thức tại sương mù bên trong, mặc dù nhận lấy một chút ảnh hưởng, toàn bộ sơn cốc lại đều ở trong mắt.

Đám người đang chuẩn bị dọc theo đường núi tiến vào sơn cốc, chợt nghe trên sườn núi truyền đến một trận tiếng ca:

"Xem cò kha nát, phạt mộc chênh chênh, mây bên cạnh cốc khẩu từ đi.

Bán cùi cô rượu, cuồng tiếu từ Đào tình.

Thương kính cuối thu, đôi nguyệt gối lòng căn, một giấc Thiên Minh.

Nhận cừ rừng, trèo lên sườn núi qua lĩnh, cầm búa đoạn dây leo khô.

Thu lại thành một gánh, đi ca trên chợ, dễ mét ba lít.

Càng không một tý tranh luận, thời giá thường thường.

Sẽ không cơ mưu xảo tính, không có vinh nhục, không màng danh lợi sinh trưởng.

Gặp lại chỗ, không phải tiên nói ngay, tĩnh tọa giảng « Hoàng Đình »."

Giác Viễn bận bịu chạy đi qua, hỏi: "A Di Đà Phật, vị này đại ca, không biết trong sơn cốc này, dùng cái gì vân già vụ trảo, vậy mà nhìn mờ hồ đường?"

"Vị này đại sư, các người hẳn là nghĩ đến trong cốc đi?"

"Chính là, chúng ta muốn từ trong cốc đi lên, đến Ngọa Long cương vị nhìn một chút."

"Sơn cốc này chính là tuyệt cảnh, ngàn vạn không thể xuống dưới, năm đó Lưu hoàng thúc ba lần đến mời, đều là từ bên này trên sườn núi quần đi qua."

"Hẳn là trong sơn cốc này có gì đó cổ quái hay sao?"

"Nghe người thế hệ trước giảng, bên trong có một đầu giao long, trong sơn cốc này phi cầm tẩu thú đều bị hấn ăn sạch, ngẫu nhiên cũng có phương xa

người ngộ nhập trong đó, không có một cái còn sống đi ra."

"Giao long?" Giác Viễn trong lòng cười thầm, trên đời này nào có cái gì giao long, đều là trong truyền thuyết sự vật.

Tiêu phu gặp Giác Viễn không tin, nhất thời gấp, đau khổ khuyên nhủ: "Đại sư, trong này thật không thể đi vào, nơi này gọi là Long cốc, cũng là chúng ta Nam Dương cấm địa, đi vào hẳn phải chết không nghi ngờ a."

Nghe được Giác Viễn nghe được tin tức, Trương Tiểu Lâm càng thêm cảm thấy cái này là Long cốc không đơn giản, đã bên trên ngàn năm không ai đi vào qua, bên trong khẳng định có bảo vật. Cho dù là một chút ngàn năm được liệu, cũng có thể cho Kính Hà Long Vương bỏ chút khí huyết.

Trương Tiểu Lâm chuẩn bị để Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi lưu tại phía trên, hẳn cùng Giác Viễn đi xuống xem một chút, nhưng Nạp Lan Ngưng Yên chết sống không làm, nhất định phải đi, cũng nói năng thuở nhỏ tại rừng sâu núi thẳm bên trong sinh hoạt, rất có kinh nghiệm.

Bất đắc dĩ, Trương Tiểu Lâm đành phải một ngựa đi đầu, ở phía trước mở đường, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi ở giữa, Giác Viễn chò ba người đoạn hậu, dọc theo khóm bụi gai sinh đường núi, chậm rãi xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Tiềm Long cốc

Tiêu phu xa xa trông thấy Trương Tiểu Lâm một nhóm vậy mà không nghe khuyên ngăn, cứng rắn muốn tiến vào tuyệt địa, gấp đến độ đấm ngực dậm chân, vội vàng chạy tới muốn ngăn cản bọn hắn, nhưng chỗ nào còn kịp, chờ hắn đuổi tới cốc khẩu lúc, Trương Tiểu Lâm bọn người sớm đã không có tung tích.

Trương Tiểu Lâm hết thấy nhìn ở trong mắt, có chút không hiểu cảm động, dù sao cũng là một cái không quan hệ chút nào người, cư nhiên như thế khẩn trương sinh tử của bọn hắn.

Đường núi mười phần dốc đứng, Hạnh nhi công lực nhất cận, đi có chút kinh tâm động phách, mấy người còn lại ngược lại là kẻ tài cao gan cũng lớn, Trương Tiểu Lâm càng là như giẫm trên đất bằng.

Càng đi xuống, sương mù càng dày đặc, Trương Tiểu Lâm thần thức phát hiện, nồng vụ chỉ có tầng này, phía dưới vậy mà có khác thiên địa.

Bởi vì đưa tay không thấy năm ngón tay, Giác Viễn cùng Nạp Lan Ngưng Yên chò năm người đã nửa bước khó đi.

"Các ngươi đường cũ trở về được rồi, ta đi xuống." Trương Tiểu Lâm nói xong, lặng lẽ té ra Phi Kiếm, hướng trong sơn cốc bay thấp.

Giác Viễn trong nháy mắt đã mất đi Trương Tiểu Lâm tung tích, biết mình tu vi không đủ, Tiên Thiên tu vi không phải bọn hắn loại cảnh giới này người có thể lý giải.

"Tiềm lâm đâu?" Nạp Lan Ngưng Yên đột nhiên đã mất đi Trương Tiểu Lâm tung tích, giật mình hỏi.

"Hắn một thân một mình đi xuống, chúng ta quay trở lại đi."

"Hắn không có sao chứ?" Nạp Lan Ngưng Yên rất là lo lắng.

"Ngươi cứ yên tâm đi, người ta Tiên Thiên tu vi, năng câu thông thiên địa."

"Cái gì? Ngươi nói hắn là Tiên Thiên tu vi?"

"Đúng vậy a, có cái gì không đúng sao?"

"Nói đùa cái gì? Có mười mấy tuổi Tiên Thiên cao thủ?"

Giác Viễn không nghĩ tới Nạp Lan Ngưng Yên vậy mà không biết Trương Tiểu Lâm tu vi, nhất thời không biết như thế nào giải thích mới tốt, nhân tiện nói: "Nhưng là hắn lại là Tiên Thiên, ngày đó tại ngôi sơn trại, tên kia Địa cấp hậu kỳ bị hắn một tay bóp chết, căn bản không có sức hoàn thủ."

Được không dễ dàng thuyết phục Nạp Lan Ngưng Yên, năm người lúc này mới thận trọng đi trở về.

Trương Tiểu Lâm ngự kiếm xuyên qua mê vụ, phát hiện dưới đáy quả nhiên thời gian dần trôi qua trống trải, phía dưới tựa hồ cách đó không xa chính là đáy cốc, Phi Kiếm càng lúc càng nhanh, giống mũi tên đồng dạng hướng phía dưới phóng đi.

Bay thật nhanh gần một canh giờ, Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm giác được linh lực lại có khô kiệt dấu hiệu.

Loại tốc độ này, liền là mấy trăm bên cạnh cũng hẳn là đến nha?

Trương Tiểu Lâm biết đại sự không ổn, liền hãm lại tốc độ, một bên ngự kiếm một bên điều tức.

Trương Tiểu Lâm đột nhiên nghĩ đến, mình hẳn là tiến vào một cái mây mù mê trận, bên người mây mù cùng dưới mặt đất sơn cốc chỉ là ảo giác, mặc kệ chính mình hướng lên vẫn là hướng phía dưới, đều là tại vòng quanh, hẳn nhìn thấy dưới đáy nói không chừng là trên trời, hoặc là bên trái bên phải dốc núi, căn bản không phải chính phía dưới.

Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại, cẩn thận dùng thần thức cảm ngộ hoàn cảnh chung quanh.

Đã tại trong mây mù cái gì đều nhìn không thấy, lại vì cái gì có thể trông thấy đáy cốc?

Nói rõ trong mây mù kỳ thật có một cái trận pháp, để cho người ta không cách nào chính xác nắm chắc phương hướng.

Phi Kiếm ngừng lại, tiếp tục hướng xuống.

Trương Tiểu Lâm một mực không có mở mắt, bởi vì vừa mở mắt nhìn thấy đồ vật liền sẽ nhiễu loạn hấn ánh mắt, là hẳn làm ra phán đoán sai lầm.

Cuối cùng, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên to gan thu hồi Phi Kiếm, để cho mình thân thể thẳng đứng rơi xuống rơi.

Thần thức cảm giác được cách mặt đất càng ngày càng gần, Trương Tiểu Lâm lúc này mới té ra Phi Kiếm, nâng mình thân hình, chậm rãi rơi trên mặt đất.

Bỗng nhiên cảm thấy đằng sau một trận âm phong đánh tới, Trương Tiểu Lâm không hề nghĩ ngợi, trong tay Phi Kiếm lập tức trở tay nạo đi qua, phốc một tiếng, một đầu lớn chừng miệng chén cự xà bị chém thành hai đoạn.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem đầu này dài mấy trượng cự xà, không khỏi rung cả mình, không nghĩ tới nơi này rắn thể mà cái này bao lớn, cũng không biết cái này rắn bỗng nhiên từ nơi nào xuất hiện, mình nếu như hơi phản ứng chậm một điểm, liền bị nó cắn một cái trúng.

Trong cơ thể linh lực tiêu hao đến không sai biệt lắm, lại không dám ngồi xuống điều tức, Trương Tiểu Lâm thần thức đảo qua mảnh sơn cốc này, phát hiện nơi này lại là một cái thiên nhiên bồn địa, bốn bề toàn núi, ở giữa một khối ước chừng một cây số vuông lớn nhỏ đất bằng, mọc đầy các loại cỏ dại.

Núi này sườn núi bên trên linh khí từ đâu mà đến? Vì cái gì đến bên trong, ngược lại không cảm giác được?

Trương Tiểu Lâm có chút kỳ quái, rõ ràng tại vài dặm bên ngoài đã cảm thấy linh khí nồng nặc, thật chẳng lẽ có cái gì linh dược?

Đáy cốc mỗi một tác thổ địa đều quét đi tìm, dưới nền đất con giun Trương Tiểu Lâm đều cảm ứng được, ngay tại vát và cùn cùn xói đất, nhưng chính là không có phát hiện linh khí đầu nguồn.

Chẳng lẽ tại giữa sườn núi?

Nghĩ tới giữa sườn núi, Trương Tiểu Lâm liền không rét mà run.

Cái kia quỷ trận pháp quá lợi hại, cũng không biết là ai ăn com không chuyện làm, tại cái này xa ngút ngàn dặm không có người ở quỷ địa phương, bày cái mê trận.

Đã nhập bảo sơn, há có thể tay không mà quay về?

Trương Tiểu Lâm hơi nghỉ ngơi một chút, liền ngự kiếm bay lên, vòng quanh bốn bề vách núi lục soát.

Bỗng nhiên, một cỗ nhân nhạ linh khí đập vào mặt.

Trương Tiểu Lâm khẽ giật mình, cũng không nhìn thấy cái gì kì lạ thực vật, thần thức lại quét, linh khí cũng đã biến mất không thấy.

Chẳng lẽ cái này đồ vật năng đi?

Trương Tiểu Lâm lập tức hứng thú, nãng đi lại bảo vật, khẳng định đã thành tinh.

Tiếp tục ngự kiếm phi hành, vòng quanh vách núi đi vài vòng, quả nhiên có phát hiện một cỗ linh khí bay tới.

Trương Tiểu Lâm lần này không dám thất lễ, lập tức dùng thần thức khóa chặt cỗ này linh khí nơi phát ra, phát hiện vậy mà thật là một gốc thực vật, tại vách núi thổ hạ du tẩu, cũng không phải có thể tránh né Trương Tiểu Lâm thần thức, tựa như là chẳng có mục đích du tẩu, dựa theo nhất định quỹ tích tại đi.

Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm cỡ nào nhanh chóng khác thường, lập tức nhào đi qua, đưa tay liền chụp vào cái này gốc linh dược.

Linh dược lộ trên mặt đất bộ phận bất quá hơn một xích cao, phía trên kết năm cái đờ rực tiểu quả thực, gốc cây thực vật này tựa hồ nghĩ xông ra sơn cốc, lại luôn bị một cỗ vô hình áp lực bức bách trở về.

Nguyên lai trận pháp này lại là vì vây khốn cái này gốc linh dược, cuối cùng là thuốc gì đâu?

Linh dược tựa hồ đã nhận ra nguy hiểm, tốc độ bỗng nhiên nhanh.

Trương Tiểu Lâm gặp một gốc thực vật, thể mà trốn ra lòng bàn tay của mình, không khỏi khẽ giật mình, lập tức phi thân nhào đi qua, tay vừa mới bắt được cái này gốc linh dược, bỗng nhiên trong tay chợt nhẹ, cả cây linh dược đột nhiên biến mất không thấy, chỉ để lại năm viên đỏ rực trái cây, có điểm giống kiếp trước ném qua Thánh nữ quả.

Trương Tiểu Lâm tay mát lạnh, lập tức đưa tay chộp một cái, lại chỉ bắt lấy bốn khóa, còn có một viên hướng dưới núi rơi xuống.

Bỗng nhiên, một đầu màu trắng cái bóng bay nhào ra, một ngưng ngưng lấy viên này màu đỏ quả.

A?

Đúng là một con tuyết trắng hồ ly.

Quả đã bị hồ ly ăn, Trương Tiểu Lâm đành phải thôi, cũng không thể cùng một con tiểu hồ ly giành ăn đi, lại nói, không phải còn có bốn khóa sao? Trương Tiểu Lâm cũng thấy đủ.

Hồ ly cũng không sợ người, nhìn xem Trương Tiểu Lâm chỉ chỉ gọi.

Trương Tiểu Lâm đi ra phía trước, sờ lên hồ ly đầu, hồ ly vậy mà nhảy đến Trương Tiểu Lâm trong ngực tới.

Thật đáng yêu tiểu gia hỏa!

Trương Tiểu Lâm ôm hồ ly, chuẩn bị ngự kiếm bay ra khỏi sơn cốc, tiểu hồ ly lại cắn ống tay áo của hắn chỉ chỉ gọi.

Chẳng lẽ nơi này còn có cái gì bảo vật hay sao?

Trương Tiểu Lâm đem tiểu hồ ly để dưới đất, tiểu hồ ly nhìn hắn một chút, lập tức hướng trên sườn núi chạy tới.

Trương Tiểu Lâm bước nhanh gấp phải hồ ly, trên vách núi đá vậy mà xuất hiện một đầu hẹp dài khe hở đến, Trương Tiểu Lâm không khỏi cực kỳ kỳ quái, mình ngự kiếm quay chung quanh bốn bề vách núi bay vô số vòng, vậy mà không có phát hiện cái khe này?

Tuyệt đối không thể!

Trương Tiểu Lâm lập tức phủ định mình ý nghĩ.

Mình thần thức, chính hắn tinh tường, đừng nói một đầu dài đến rộng mấy chục trượng hơn trượng khe hở, liền xem như một con kiến, hắn cũng có thể phát hiện nha!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: 8 trận đồ

Trương Tiểu Lâm không biết núi này vì sao lại sinh ra cái này bao lớn khe hở, đi theo bạch hồ ly lách mình tiến vào trong cái khe.

Trong cái khe âm phong trận trận, hai bên thể mà mọc đầy Linh thảo, linh khí phá lệ nồng đậm.

"A? Hoàng tinh? Toàn thân màu đen, ít nhất mấy trăm năm." Hoàng tinh là một loại đặc thù dược liệu, người nghèo chữa bệnh thường xuyên dùng hắn thay thế nhân sâm.

Loại này mấy trăm năm hoàng tinh mười phần hiếm thấy, so mấy chục năm lão núi nhân sâm không kém một chút nào.

Thanh Nang đan kinh ghi chép, hoàng tinh nếu như sinh trưởng tại linh khí mười phần dư thừa địa phương, trăm năm về sau có thể tiến hóa thành linh dược, là luyện chế Tụ Khí Đan một loại phụ dược, bình thường dùng để luyện chế Tụ Khí Đan hoàng tinh, tối đa cũng liền là chừng một trăm năm, như loại này mấy trăm năm mười phần hiếm thấy.

"Hong nhan quả?" Trương Tiểu Lâm thấy một lần đại hi, đây chính là hảo dược nha?

Hoàng tinh bên cạnh lại có một gốc hoa lan đồng dạng cỡ nhỏ, phía trên mọc ra một viên đỏ búng tiểu Hồng quả hạt, chính là hồng nhan quả, hồng nhan quả là luyện chế trăm năm đỏ Nhan Đan ắt không thể thiếu chủ dược, trăm năm đỏ Nhan Đan nói đến đối tu luyện không có bất cứ chỗ ích lợi nào, nhưng là một cái nữ tử phục dụng về sau, trong vòng trăm năm liền bảo trì cái dạng này, dung mạo sẽ không lại biến chất.

Nạp Lan Ngưng Yên tu luyện Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, đại thành về sau, mới có thể không biến chất, nếu mà có được trăm năm đỏ Nhan Đan, liền tiết kiệm nhiều việc.

Loại này đan dược đã càng ngày càng đắt giá, chủ yếu là hồng nhan quả đã cơ bản tuyệt tích.

Chẳng lẽ cái này trong khe hở, lại là một cái thiên nhiên dược viên?

Trương Tiểu Lâm trong đầu đã có Thanh Nang đan kinh truyền thừa, đối tất cả linh dược rõ như lòng bàn tay, hơi lưu ý một chút, chung quanh khắp nơi là Linh thảo linh dược, hai bên trên vách đá thậm chí có vượt qua ngàn năm linh dược.

Tiểu hồ ly gặp Trương Tiểu Lâm đối trên vách đá những linh dược này sinh ra hứng thú, không khỏi lộ ra rất khinh bỉ ánh mắt, tiếp tục hướng bên trong chạy như bay.

Chẳng lẽ những linh dược này không đáng kể chút nào? Bên trong còn có tốt hơn?

Trương Tiểu Lâm không khỏi có chút hưng phấn.

Vừa mới tóm vào trong tay kia bốn cái màu đỏ quả, vậy mà không biết là cái gì đồ vật, Thanh Nang đan kinh bên trong thể mà không có, nhưng Trương Tiểu Lâm biết cái quả này tuyệt đối bất phàm, bởi vì cái quả này thể mà nặng đi, rất có linh tính, mà lại con hồ ly này đối với mấy cái này ngàn năm linh dược đều khinh thường một chút ý, lại cam mạo kỳ hiểm cùng hấn giành ăn trái cây kia.

Chỉ chớp lát, một người một hồ xuyên qua khe hở, phía trước rộng mở trong sáng, lại là một khác một cái sơn cốc.

Trong sơn cốc dòng nước róc rách, tứ phía là trụi lủi vách đá.

Chính phía trước to lớn trên vách đá, tựa hồ có một cái cửa đá khổng lồ, lại là đóng chặt lại.

Cửa đá phía dưới, có một cái hình tròn Thái Cực Đồ, chung quanh là Bát Quái, cùng Trương Tiểu Lâm kiếp trước thấy Thái Cực Đồ như đúc đồng dạng, chỉ bất quá mỗi một quẻ bên cạnh, nhiều một chữ.

Trương Tiểu Lâm nhìn kỹ, từng chữ cũng khác nhau, quẻ càn bên cạnh là cái chữ chết, khôn quẻ bên cạnh là cái cục chữ, quẻ Chấn bên cạnh là cái đã chữ, cách quẻ bên cạnh một cái tị chữ, tốn quẻ bên cạnh là cái mà chữ, đôi quẻ bên cạnh một cái cung chữ, khảm quẻ bên cạnh một cái sau chữ, cấn quẻ bên cạnh lại là một cái tị chữ.

Làm người hậu thế, chỉ cần đọc sơ trung, liền đối với Gia Cát Lượng cục cung tị tị, chết thì mới dừng, tám chữ khắc sâu ấn tượng.

Trương Tiểu Lâm xem xét, liền biết cái này trận đồ nơi mấu chốt.

Chẳng lẽ đây chính là Gia Cát Lượng bát trận đồ?

Bát trận đồ không phải sinh, tồn thương, dùng, đỗ, cảnh, tử, kinh, khai tám môn sao? Làm sao biến thành cục cung tị tị, chết thì mới dừng rồi?

Trong lịch sử truyền thuyết Gia Cát Lượng bát trận đồ, biến hóa khó lường, có thể chống đỡ mười vạn tinh binh, chẳng lẽ cùng cái này Thái Cực Đồ có quan hệ?

Trương Tiểu Lâm gặp tình hình này, quyết định thật nhanh, một cước bước vào Thái Cực Đồ bên trong, rơi vào khôn quẻ cái kia cục chữ phía trên.

Chờ hấn đi đến Bát Quái, thể mà một điểm phản ứng cũng không có.

Trương Tiểu Lâm trong lòng kì quái, bát trận đồ quỷ thần khó lường, mình dẫm lên trên thể mà không có phản ứng?

Nếu là Thái Cực Đồ, không bằng ở phía trên luyện một phen Thái Cực Quyền, Trương Tiểu Lâm lập tức hai chân hơi mở, bắt đỉnh bắt bắt đứng thẳng Tại Thái cực đồ trung ương, một chiêu một thức diễn luyện lên Thái Cực Quyền đến, dưới chân di động, lại vừa vận đạp trùng cục cung tị tị, chết thì mới dừng Bát Quái phương vị.

Thì ra là thế, xem ra Thái Cực Quyền cũng là tại cái này trận bàn bên trên ngộ ra tới.

Đánh mấy lần Thái Cực Quyền, Trương Tiểu Lâm chợt phát hiện dưới chân Thái Cực Đồ thể mà đang động, Thái Cực Đồ hiện lên thuận kim đồng hồ phương hướng chuyển động, mà phía ngoài bát quái đồ lại hiện lên ngược chiều kim đồng hồ phương hướng chuyển động, lúc này sinh tử dừng đỗ cảnh chết kinh mở lại tại không ngừng biến hóa.

Nhưng là, biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, mỗi một cái biến hóa, thể mà ám hợp Thái Cực Quyền bộ pháp.

Bởi vì phía trên có văn tự, Trương Tiểu Lâm mỗi một chân đều dựa theo cục cung tận tụy, chết thì mới dừng trình tự di động, thể mà không có bước sai một bước.

Mấy lần Thái Cực Quyền xuống tới, Trương Tiểu Lâm đã cảm ngộ đến tám cái phương vị biến hóa, âm dương giao thế, sinh tử biến ảo, chính là bát trận đồ tinh túy.

Thái Cực Đồ càng chuyển càng nhanh, Trương Tiểu Lâm bước chân cũng càng lúc càng nhanh.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm cảm thấy dưới chân Thái Cực Đồ đang lớn lên, càng ngày càng lớn, vô hạn mở rộng.

Toàn bộ hoàn cảnh chung quanh phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, trong sơn cốc trên đất bằng, một Biên Vân sương mù lượn lờ, một bên lại là sáng sủa trời trong.

Bát quái đồ hình cũng ẩn vào cảnh vật chung quanh ở trong đi, trên sườn núi là càn, dưới nền đất là khôn, nước chảy là khảm

Bát Quái hoàn toàn biến mất không thấy, mà trong sơn cốc, một bên có sương mù, một bên không có sương mù, Kinh Vị rõ ràng.

Trương Tiểu Lâm khiếp sợ không gì sánh nổi đứng tại âm dương trung tâm, nhìn xem một màn quỷ dị này.

Trương Tiểu Lâm chuẩn bị quay người, thân hình vừa mới khẽ động, thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại, toàn bộ sơn cốc đều không thấy.

Nguy rồi!

Trận pháp khởi động!

Trương Tiểu Lâm biết mình nhất thời chủ quan, giẫm sai phương vị. Vội vàng lui về đến, lại chỗ nào vẫn là ban đầu địa phương!

Dù cho mình biết tám môn phương vị, lúc này lại vẫn già vạ tráo, chỗ nào còn thấy rõ phương vị?

Dưới nền đất là khôn, chỉ cần tìm được khôn vị, chính là sinh lộ.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nghĩ đến, mình chỗ đứng, không phải liền là dưới đây sao?

Bước kế tiếp tại đôi vị, đôi là trạch, chính là bên cạnh chỗ trống chỗ, Trương Tiểu Lâm nhớ mang máng, mình vừa mới đứng thẳng địa phương trái hậu phương là một mảnh chỗ trống chi địa, vừa lui về phía sau mấy bước, trước mắt lập tức một mảnh thanh minh, mây mù trong nháy mắt tán đi.

Trương Tiểu Lâm dựa theo vừa rồi đánh Thái Cực Quyền lúc phương vị, dựa theo cục cung tận tụy, chết thì mới dừng trình tự, đi đến một lần, bỗng nhiên trời đất quay cuồng, Thái Cực Đồ bỗng nhiên trở về, vẫn như cũ là Trương Tiểu Lâm vừa mới tiến lúc đến đáng về.

Đúng lúc này, ầm ầm long nhất trận tiếng vang, Trương Tiểu Lâm giật mình, giương mắt nhìn lên, bốn bề vách núi thể mà đang động.

Huyễn cảnh!

Nhất định là huyễn cảnh!

Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại, dùng thần thức cảm ứng đến chung quanh biến hóa.

Núi vẫn là núi, cốc vẫn là cốc.

Cảnh tùy tâm sinh, lòng yên tĩnh huyễn ảnh từ tiêu.

Lần này Thái Cực Quyền trình diễn luyện Thái Cực Quyền, đối với trận pháp nhất khiếu bất thông Trương Tiểu Lâm, thể mà cảm ngộ đến bát trận đồ trận pháp chân lý, nếu như không có cục cung tận tụy, chết thì mới dừng tám chữ gợi ý, Trương Tiểu Lâm nói cái gì cũng không cách nào không chỗ tàng này biến hóa tới.

Âm dương chi biến, hẳn là Âm Dương Ngư hai con mắt, chính là trận nhãn? Tâm ta tại đứng trên mặt đất, thuần âm.

Trương Tiểu Lâm nghĩ đến nơi này, tâm tình kích động vượt hướng Thái Cực Đồ bên trong màu đen cá con mắt.

Bỗng nhiên, trên vách đá đại môn kệt kệt mở ra.

Tiểu hồ ly đại hỉ, cao hứng bùng bùng chạy đi vào.

Trương Tiểu Lâm thấy một lần, cũng theo sát lấy bạch hồ ly bay vào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Trận bàn

Cửa đá mở ra về sau, bên trong cũng không có bao lớn không gian, nhiều lắm là ba bốn trăm bình phương đáng vẽ, cao lại đạt tới mười mấy mét, Trương Tiểu Lâm nhìn xem bốn phía riu đục vết tích, lại là nhân công móc ra động phủ.

Hang đá chính giữa thế mà ngồi một người, một thân đạo sĩ cách ăn mặc, đưa lưng về phía Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm kinh hãi, vội vàng ôm quyền nói: "Vãn bối Trương Tiểu Lâm, vô ý tiến vào tiên bối thanh tu chi địa, còn xin tiên bối thứ tội."

Gặp người kia không đáp, Trương Tiểu Lâm tiến lên xem xét, nguyên lai người này sớm đã chết đi không biết nhiều ít năm, chỉ là thi cốt cũng không hư thối mà thôi.

Đạo sĩ cầm trong tay một cái bình ngọc, trước người đặt vào một mặt Bát Quái chậu, vậy mà cùng phía ngoài bát trận đồ như đúc đồng dạng, lại là cái phiên bản thu nhỏ bát trận đồ.

Tiểu hồ ly mặc kệ Trương Tiểu Lâm như thế nào giật mình, trực tiếp chạy đến ngồi xếp bằng đạo sĩ bên người, gỡ ra đạo sĩ bình ngọc trong tay, bên trong lại có một viên đan dược.

Trương Tiểu Lâm không có cùng nàng đi đoạt đan dược, mắt thấy tiểu hồ ly một ngụm nuốt vào trong bình ngọc đan dược, tựa như uống rượu, chỉ chốc lát liền ngã trên mặt đất ngủ thiếp đi.

Trương Tiểu Lâm đưa tay cầm lấy chậu, thần thức quét qua, phát hiện lại là một kiện Linh khí, phía trên có linh thạch rãnh.

Thần thức tiếp tục tìm kiếm, ngoại trừ vừa mới tiểu hồ ly ném qua đan dược bình ngọc nhỏ bên ngoài, không có phát hiện bất luận cái gì đồ vật.

Bình ngọc óng ánh sáng long lanh, cũng là một cái tốt đồ vật, mặc dù bên trong đan dược đã bị hồ ly ăn, không biết là cái gì đan dược, nhưng đối với cái này hồ ly năng lực, Trương Tiểu Lâm vẫn là có biết một hai, những cái kia ngàn năm linh dược nàng cũng không có để vào mắt, cái này đan dược hẳn là phẩm cấp không thấp.

Thu hồi bình ngọc, Trương Tiểu Lâm hiếu kì lấy ra một viên linh thạch, để vào chậu bên trong, bỗng dưng, bốn phía một đạo bạch quang, Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm giác được toàn bộ không gian đều đang vận vẹo, trong nháy mắt về tới ngoài động bát trận đồ trung tâm.

Cái này chậu lại là cái truyền tống trận bàn!

Trong tay chậu khẽ động, trên đất bát trận đồ liền theo di động, Trương Tiểu Lâm kém chút đứng không vững, té lăn trên đất.

Lấy ra linh thạch, dưới mặt đất bát trận đồ liền khôi phục dáng dấp ban đầu.

Nguyên lai cái này bát trận đồ thao túng, toàn bộ nhờ trong tay cái này trận bàn.

Trương Tiểu Lâm lần nữa đem linh thạch thả Nhập Linh máng bằng đá bên trong, bát trận đồ lần nữa khởi động.

Theo trong tay chậu di động, toàn bộ sơn cốc đều đang động.

Phong thủy núi trạch thiên địa hòa lồi, Bát Quái đối ứng bát phương xuất hiện tám loại hiện tượng tự nhiên, một lát phong vân đột biến, sấm sét vang dội, đất rung núi chuyển.

Trận bàn chủ nhân đã chết, đã là vật vô chủ, Trương Tiểu Lâm dùng thần thức in dấu lên mình ấn ký, trong nháy mắt liền cùng mình có một tia liên hệ, tâm thần khẽ động, Trương Tiểu Lâm thế mà đến đỉnh núi.

Trận pháp bên trong, tùy ý một cái địa phương có thể trong nháy mắt đến.

Khó trách bát trận đồ năm đó có thể ngăn cản địch nhân mười vạn tinh binh, quang là cái này a càng không ngừng di động, cũng phải đem người làm cho đầu óc choáng váng.

Trương Tiểu Lâm chơi khởi kinh, một hồi đến trên trời, một hồi đến trong nước, cảm thấy hoàn toàn quen thuộc cái này trận bàn sử dụng.

Mặc kệ Trương Tiểu Lâm như thế nào biến hóa, chỉ cần đình chỉ thần thức, lập tức trở về đến ở giữa Thái Cực Đồ trung tâm.

Đó là cái tốt đồ vật!

Trương Tiểu Lâm vẫn chưa thỏa mãn đem linh thạch lấy ra, phát hiện linh thạch thể mà còn không có biến thành bột phấn, xem ra cái này đồ vật không thể nào hao tổn linh thạch.

Đem trận bàn thu vào Tu Di giới, chợt nhớ tới Nạp Lan Ngưng Yên bọn người còn ở bên ngoài chờ hẩn đầu, vẫn là mau mau ra ngoài đi.

Trương Tiểu Lâm lần nữa vào sơn động, hẩn nhất định phải đi vào cảm tạ một chút đạo sĩ này, sau đó muốn đem sơn động đại môn đóng lại, không thể để cho đạo sĩ như thế bại lộ trong sơn cốc.

Phi thân tiến vào cửa đá, Trương Tiểu Lâm lập tức trợn mắt hốc mồm.

Chỉ gặp một cái vóc người yếu điệu xinh đẹp nữ tử, nằm nghiêng tại đạo sĩ trước người, trên thân vậy mà cái gì cũng không có mặc, làn da trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, núi non hiển thị rõ.

Trương Tiểu Lâm hai mắt phun lửa, từng bước một đi hướng tên này nữ tử, lại phát hiện nữ tử phía sau lại có một cây màu trắng đuôi cáo!

Đã hoàn toàn không quản được nhiều như vậy, Trương Tiểu Lâm triệt để mất phương hướng bản tính.

Đang lúc Trương Tiểu Lâm sắp tới gần nữ tử thời khắc, bỗng nhiên, trong thức hải hỗn độn Âm Châu sáng lên, một cỗ âm hàn linh khí từ Trương Tiểu Lâm thức hải truyền tới, Trương Tiểu Lâm không từ cái lạnh run, trong lòng mãnh kinh, lập tức tỉnh táo lại.

Trời ạ! Ta chuẩn bị làm gì?

Cái này tiểu hồ ly ăn viên kia đan dược, thế mà biến thành hình người! Mà lại là một cái đôi tám thiếu nữ, xinh đẹp Thiên Tiên!

Khó trách năm đó Thương Trụ vương bị hồ ly tinh mê đến thần hồn điên đảo, ngay cả giang sơn đều mặc kệ!

Bỗng nhiên, một cỗ khí thế cường đại truyền đến, Trương Tiểu Lâm chỉ cảm thấy một cỗ to lớn khí lưu đem mình ném ra ngoài ngoài động, chậm rãi đánh ngã tại bát trận đồ ở giữa Thái Cực Đồ bên trên, vách núi cửa đá đầm đìa đóng lại.

Xem ra, tiểu hồ ly tu vi, so với mình không biết cao hơn gấp bao nhiêu lần!

Trương Tiểu Lâm từ trong giới chỉ xuất ra một bộ quần áo, gấp gọn lại thả Tại Thái cực đồ ở giữa, ngự kiếm phóng lên tận trời, trong lòng yên lặng chúc phúc cái này tiểu hồ ly sớm ngày thành tiên.

Bay lên giữa không trung, Trương Tiểu Lâm phát hiện mình kỳ thật ngay tại Ngọa Long cương vị bên trên, cách Nạp Lan Ngưng Yên bọn hẩn dừng ngựa xe địa phương, bất quá mười dặm xa.

Trương Tiểu Lâm ném ra một trương Ân Thân Phù, thân hình lóe lên, rơi vào bên cạnh xe ngựa, bỗng nhiên hiện ra thân hình tối.

Giác Viễn cùng hai cái đồ đệ ngay tại một bên đi lại, bỗng nhiên trông thấy Trương Tiểu Lâm trống rỗng ra hiện tại bên cạnh xe ngựa, hơi kinh hãi, lập tức mừng lớn nói: "Trương công tử, ngươi rốt cục đi lên, nhất định có thu hoạch a?"

Giảng đến thu hoạch, Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới, trong sơn cốc nhiều như vậy ngàn năm linh dược, vậy mà không có hái một điểm ra, không khỏi cảm thấy tiếc nuối.

Chợt nhớ tới, mình không phải có cái trận bàn sao, có lẽ chỉ cần khởi động trận bàn, lập tức liền năng đi vào trong sơn cốc, trong lòng không khỏi vui mừng.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi trong xe ngựa nghỉ ngơi, nghe được thanh âm vội vàng vén rèm lên, cao hứng nói: "Lần này tốt, ngươi không có việc gì, không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt."

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy khuôn mặt tiều tụy, lời nói không có mạch lạc Nạp Lan Ngưng Yên, kinh ngạc nói: "Ta bất quá đến đây cốc tìm kiếm một chút, đương nhiên không có việc gì, làm sao rồi?"

Hạnh nhi mân mê miệng nhỏ nói: "Hừ, ngươi không biết tiểu thư nhà chúng ta cỡ nào sốt ruột! Ngươi chuyển đi này một ngày một đêm không gặp người, chúng ta ngay cả nước đều không uống một ngụm."

"Cái gì? Một ngày một đêm?"

"Không sai biệt lắm a, người hôm qua đi xuống thời điểm, là buổi sáng, người nhìn, bây giờ không phải là vừa mới bắt đầu ngày mới sáng sao?"

Trương Tiểu Lâm xem xét, quả đúng như đây, không khỏi kinh hãi, hẳn ở bên trong căn bản không có phát hiện nhật nguyệt giao thế, làm sao lại một ngày một đêm đâu?

Nạp Lan Ngưng Yên nghe xong xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, mắng: "Hạnh nhi, chớ nói nhảm cái gì nha, tiểu lâm trở về liền tốt, chúng ta đi thôi."

Hạnh nhi lúc này mới phát hiện mình nói ám hiệu cái gì, không khỏi có chút xấu hổ nói: "Vốn là là như thế này nha."

Trương Tiểu Lâm đành phải tiến lên bồi lễ nói: "Thật xin lỗi, phía dưới chậm trễ một chút, làm hại Yên Nhi tỷ không yên lòng quái niệm."

"Không có việc gì liền tốt, chúng ta cũng đói bụng, tranh thủ thời gian tìm địa phương ăn chút đồ vật đi."

Mộ Dung thật thà lập tức cảm động xe ngựa, mấy người ra roi thúc ngựa, hướng quan đạo mau chóng đuổi theo.

Giác Viễn nhìn xem Trương Tiểu Lâm cùng Nạp Lan Ngưng Yên biểu lộ, ám đạo, xem ra, thiên trì phái Thánh nữ lần này Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh chỉ sợ lại khó mà đại thành!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Bỏ trốn

Mộ Dung thật thà ung dung lái xe ngựa, từ trên đường núi chậm chạp chạy, Giác Viễn mấy người cũng chậm rãi theo ở phía sau, đói bụng một ngày một đêm, trong bụng sớm đã lộc lộc cộc cộc trực khiếu, bất quá tu luyện người, coi như mấy ngày không ăn không uống cũng còn chịu được.

Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ ngồi tại cang xe bên trên, nhắm mắt Dưỡng Thần, trong đầu không ngừng hồi tưởng đến con kia đáng yêu tiểu hồ ly, bỗng nhiên biến thành một cái mỹ mạo như hoa nữ tử, còn, còn chưa xuyên quần áo. Lại có thể a khẩu khí đem mình từ sơn động chuẩn xác không sai thời tới sơn cốc bãi bên trong, cái này cần tu vi gì mới có thể làm đến nha?

Trương Tiểu Lâm không biết, kỳ thật yêu tu có thể biến thành hình người, nhất định phải vượt qua cấp năm mới có thể, tương đương với tu sĩ Nguyên Anh kỳ! Tiểu hồ ly ngay cả cái đuôi còn không thể thu hồi, hẳn là chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ mà thôi.

Đương nhiên, nàng ăn viên kia kỳ quả về sau, vẫn chưa tới mấy canh giờ, lại ăn một viên không biết tên đan dược, tu vi có lẽ còn tại tinh tiến.

Chính mơ màng nhẹ nhàng thời khắc, Mộ Dung thật thà đã đem xe ngựa chạy tới một nhà khách sạn trong viện.

Đám người đói bụng lâu như vậy, bất luận cái gì cái gì đồ ăn, ăn vào miệng bên trong đều là mỹ vị món ngon, Trương Tiểu Lâm cũng không ngoại lệ, trong núi thời điểm không có gì cảm giác, đến bàn ăn bên trên mới chân chính cảm thấy đói khát, cả một đầu đuôi dê ăn hết, còn ăn không ít món chính.

Cơm nước no nê, đám người đang chuẩn bị lên ngựa đi đường, Trương Tiểu Lâm chợt nghe bên tai có người đàm luận Thủy Phi Phi, không khỏi sững sờ, thần thức quét vào đi, lại phát hiện là mặt khác một cái gian phòng khách nhân.

Phòng hết thấy có ba cá nhân, ngay tại châu đầu ghé tai, thanh âm không lớn, nhưng Trương Tiểu Lâm thần thức lợi hại, thanh âm lại nhỏ, cũng có thể nghe cái rõ ràng.

"Thủy gia nha đầu kia gọi là cái gì nhỉ?"

"Thủy Phi Phi."

"Đúng, liền là Thủy Phi Phi, đáng tiếc kia một cái thủy linh, khó trách Uất Trì công tử gặp mất hồn mất vía nha."

"Đây chính là Thủy gia tập đệ nhất mỹ nhân a."

"Đừng nói Thủy gia tập, liền xem như cảm tới thành Trường An, cũng không thể so với ai kém nha."

"Sính lễ thu sao?"

"Hắn dám không thu? Đã đưa đến thủy phủ."

"Vậy là tốt rồi, đến, uống rượu."

"Ngài yên tâm, có chúng ta quận trưởng Vương đại nhân ra mặt, tăng thêm Uất Trì gia đây chính là khai quốc công thần nhà nhà, Uất Trì gia chủ năm đó thế nhưng là đã cứu hoàng thượng mệnh nhà."

"Nói cũng phải, loại sự tình này, người khác thế nhưng là cầu đều cầu không đến, xem ra, Thủy gia muốn phát đạt, cái này Thủy Toàn cũng là đòi trước tích đức đi, làm sao lại để Uất Trì công tử đụng phải đâu?"

"Ngài khoan hãy nói, kia thật đúng là duyên phận."

"Người nói xem."

"Uất Trì công tử kia buổi tối tại Nam Dương bị thất thế, mang đám người vốn là nghĩ về Trường An đi tìm hắc lão gia tử, không nói gì cũng phải tìm về trăng từ, đến Thủy gia tập nghỉ trọ thời điểm, tại một cái từ đường công liên đụng phải Thủy gia cái kia, cái kia cái gì nha đầu."

"Thủy Phi Phi."

"Đúng, đụng phải Thủy gia, Thủy Phi Phi, nha đầu kia quay đầu cười một tiếng, thiên kiều bách mị a, chúng ta công tử, lập tức liền mất hồn, sau khi nghe ngóng, nguyên lai là Thủy gia tập tộc trưởng nữ nhi, liền lập tức đến nhà báai phòng. Buồn cười vậy ai tán lại có mắt không biết Thái Sơn, đem Uất Trì công tử chặn ở ngoài cửa, không có biện pháp, vừa vận Vương đại nhân một nhóm, đưa công tử lên đường còn chưa đi xa, công tử liền sai người mời tới, làm cái có sẵn bà mối."

Trương Tiểu Lâm thần thức đem đầu đuôi sự tình thế mà nghe cái nhất thanh nhị sở, lập tức có chút nổi giận, lại là cái này cái Uất Trì theo dục!

Nhưng nghĩ lại, người ta cười hời hoàng, tựa hồ cũng không có gì sai đồng dạng!

Muốn biết Trương Tiểu Lâm trong lòng đối Thủy Phi Phi từ đầu đến cuối không bỏ xuống được, thứ nhất lần gặp gỡ, bởi vì hắn lớn lên giống kiếp trước giáo hoa hứa Trương quân, lưu lại khắc sâu ấn tượng, tại trải qua về sau mấy lần kết giao, nhiều ít cũng có chút tình cảm, cái kia Uất Trì theo dục là mặt hàng gì? Đây chính là dẽ vào miệng cợn a!

Trương Tiểu Lâm suy nghĩ một chút, xem ra cần phải nước động gia tập một chuyến, hỏi một chút Thủy Phi Phi, nếu như hắn là nguyện ý, vậy liền được rồi, nếu như là Uất Trì theo dục ý thế hiếp người, cưỡng ép cưới Thủy Phi Phi, vậy hắn vẫn là phải quản một chút.

Trương Tiểu Lâm cũng không có lộ ra, tiếp tục đi theo Nạp Lan Ngưng Yên xe ngựa một đường xuôi nam, ban đêm dừng chân tại Trương Dương thành, Trương Tiểu Lâm kêu lên Giác Viễn, nói cho hắn biết mình phải đi ra ngoài một bận có chút việc, Nạp Lan Ngưng Yên an toàn liền giao cho hắn.

Giác Viễn đương nhiên đáp ứng, đây vốn chính là hắn nhiệm vụ, nghĩa bất dung từ.

Trương Tiểu Lâm không có nói cho Nạp Lan Ngưng Yên, trực tiếp ngự kiếm bay đến Thủy Phi Phi vườn hoa.

Thủy Phi Phi còn không có ngủ, gian phòng đèn sáng.

Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng gõ mấy lần.

"Ai nha?"

Cửa khuê phòng mở ra, Xuân Lan thấy là Trương Tiểu Lâm, kinh ngạc nói: "Trương công tử, tại sao là người nha? Người đã trẻ thế như vậy, có chuyện gì không?"

"Xuân Lan, là ai vậy?" Thủy Phi Phi ở bên trong nói.

"Trương công tử."

Thủy Phi Phi nghe xong, lập tức chạy tới.

Từ Mục tương giao, Thủy Phi Phi đột nhiên nhào vào Trương Tiểu Lâm trong ngực, ô ô khóc lên.

Xuân Lan xem xét, kinh diệu cái cảm.

Đây là có chuyện gì nha?

Trương Tiểu Lâm cũng phủ, hắn thật không nghĩ tới Thủy Phi Phi sẽ lấy loại phương thức này nghênh đón hắn.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ Thủy Phi Phi phía sau lưng, Trương Tiểu Lâm thấp giọng nói: "Đừng khóc, người nhìn Xuân Lan đang chê cười đâu."

"Các ngươi trò chuyện, ta đi mua chút nước trà tối." Xuân Lan thức thời đi ra.

Thủy Phi Phi theo tại Trương Tiểu Lâm trong ngực, cảm thấy một loại chưa bao giờ có cảm giác an toàn cùng cảm giác ấm áp, một là trầm mê không nguyện ý đi ra.

"Trương quân, ngươi đây là làm sao rồi? Có người khi dễ ngươi à nha?"

Thủy Phi Phi thấy mình thế mà kim lòng không được nhào tới Trương Tiểu Lâm trong ngực, cũng là hai gò má ửng đỏ, xấu hổ đẩy ra Trương Tiểu Lâm nói: "Uất Trì gia tối làm mai, cưỡng ép vứt xuống sình lễ, nói là một tháng về sau tới đón dâu."

"Ngươi đáp ứng?"

"Ta cùng phụ thân nói, cái này cả một đời chỉ gả cho ngươi, nhưng phụ thân không nghe, ngược lại muốn thuyết phục ta, bởi vậy, ta đoán phụ thân đã đáp ứng Uất Trì gia."

"Bọn hấn nói là một tháng về sau đúng không?"

"Đúng thế."

"Ngươi yên tâm, không người nào dám ép buộc ngươi lấy chồng, coi như phụ thân ngươi cũng không được."

Thủy Phi Phi mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Đây chính là đại nghịch bất đạo nha!

Tục ngữ nói, phụ mẫu chi mệnh môi chúc chi ngôn, không theo lời nói, liền là bất hiếu nha!

Trương Tiểu Lâm thấy thế nói: "Hạnh phúc đều là nắm giữ ở trong tay chính mình, ngươi nếu như không nguyện ý, liền không thể miễn cưỡng chính mình."

"Nhưng ta nên làm cái gì?"

"Ta sẽ không để cho ngươi chịu ủy khuất, nếu không, ngươi cùng ta cùng đi a?"

"Như vậy sao được?"

"Làm sao không được? Ngươi chưa từng nghe qua Trác Văn quân cùng Tư Mã Tương Như cổ sự sao? Bọn hấn còn tại mấy trăm năm trước, liền đã biết vì mình hạnh phúc chống lại."

"Ngươi sẽ không để cho ta và ngươi bỏ trốn a? Dạng này tên không chính ngôn không thuận, ta sẽ không cùng ngươi không thanh không bạch đi."

"Chỉ có dạng này đi, mới sẽ không liên lụy phụ thân ngươi, biết không? Ngươi lưu lại một phong thư, liền nói không nguyện ý xuất giá, rồi nhà trốn đi, cũng không ai biết ngươi đi chỗ nào?"

"Xuân Lan đâu? Nàng biết nha?"

"Xuân Lan đương nhiên đi cùng ngươi nha."

"Vậy ta phụ thân làm sao bây giờ? Nàng một người ở nhà."

"Ngươi trưởng thành luôn luôn muốn rời khỏi, liền xem như đến thành Trường An, không phải cũng là muốn cách gia sao?"

Xuân Lan kỳ thật ngay tại ngoài cửa, nghe xong vọt vào nói: "Tiểu thư, ngươi cần phải nghĩ tình huống nha?"

Thủy Phi Phi cắn răng nói: "Ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Đây là biểu muội ta

Trương Tiểu Lâm cho rằng, Thủy Phi Phi đã không nguyện ý gả cho Uất Trì theo dực, cùng hắn cùng đi chính là, không thể trêu vào ta còn không trốn thoát sao? Lại không biết khi đó để một cái nữ tử theo hắn đi, cần nhiều bao lớn dũng khí cùng quyết tâm.

Xác thực, phóng tới 21 thế kỷ, không nguyện ý gả, rồi nhà trốn đi là một kiện rất chuyện bình thường.

Nhưng tại Đại Đường, đây chính là lật trời đại sự!

Mặc dù cái này trước đó từng có Trác Văn quân cùng Tư Mã Tương Như bỏ trốn sự tình, nhưng mấy trăm năm qua cũng chỉ có bọn hắn như nhau, vẫn là bởi vì Tư Mã Tương Như về sau phát đạt, mới bị truyền vì ca tụng, cái khác không nghe phụ mẫu chi mệnh, cái nào một cái không phải bị coi như gian phu dâm phụ, bị người nhạo báng?

Thủy Phi Phi đã quyết định cùng Trương Tiểu Lâm đi, liền lập tức trải rộng ra giấy tuyên, cho phụ thân nhấn lại, đại khái là ý nói, tạm thời không nguyện ý xuất giá, đi ra ngoài tránh né nhất thời, qua trong khoảng thời gian này, tự nhiên sẽ trở về, để phụ thân không muốn không yên lòng.

"Các ngươi bắt gấp thời gian ngủ một hồi, ta đi chuẩn bị một chút." Trương Tiểu Lâm nói xong, liền từ Thủy Phi Phi vườn hoa nhảy lên mà ra, Thủy Phi Phi gặp Trương Tiểu Lâm lại có thể đi tới đi lui, cũng là rất kinh ngạc.

Thủy Phi Phi viết xong nhấn lại, liền cùng Xuân Lan cùng một chỗ chuẩn bị một chút thay giặt quần áo, đồ trang sức các loại, bao hết một bao lớn, lúc này mới lên giường, hai người ôm nhau cùng áo nằm xuống.

Xuân Lan bất an nói: "Tiểu thư, thật muốn đi sao?"

"Ta đã quyết định, ta sinh là Trương công tử người, chết là hán quý, nhận định hán."

Xuân Lan không biết Thủy Phi Phi cùng Trương Tiểu Lâm ở giữa đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng đã Thủy Phi Phi đã quyết định, nàng cũng chỉ có thể cùng đi theo.

Trương Tiểu Lâm kỳ thật ngay tại tường vây bên ngoài, thần thức chú ý Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan, thấy các nàng hai người đã ngủ, liền nhảy vào vườn hoa, đưa tay điểm hai nữ huyết ngủ, té ra lông vũ phi hành pháp khí, đem Thủy Phi Phi sửa sang lại bao phục đặt ở lông vũ pháp khí bên trên, sau đó đem hai nữ ôm vào lông vũ, cầm qua chân mền đắp lên các nàng trên thân.

Trương Tiểu Lâm ngồi lên lông vũ, đem linh thạch để vào trong rãnh, thần thức điều khiển lông vũ chậm rãi bay lên trời cao.

Thủy gia tập khoảng cách Trương Dương không xa, chỉ có vài trăm dặm, lông vũ tốc độ phi hành mặc dù so không lên Phi Kiếm, thế nhưng không chậm, một canh giờ không đến, liền tới đến Trương Tiểu Lâm bọn hắn ở khách sạn.

Đem Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan an bài tại gian phòng của mình ngủ ngon, Trương Tiểu Lâm đưa tay giải các nàng huyết đạo, liền ở một bên ngồi xếp bằng ngồi xuống.

Nói không lên tu luyện, ngồi xuống về sau, linh khí ở trong kinh mạch vận hành, xem như làm dịu một ngày rồi đi.

Chỉ chớp lát, trời đã sáng rồi, Thủy Phi Phi thứ nhất cái tỉnh lại, thứ nhất mắt thấy gặp Trương Tiểu Lâm thế mà ngồi tại trong phòng ở giữa, kém chút kêu lên sợ hãi, vội vàng cái đóng miệng của mình, lúc này mới nhớ tới ban đêm thương lượng rồi nhà trốn đi một chuyện, vội vàng nói: "Chúng ta hiện tại liền đi sao?"

Trương Tiểu Lâm cũng đã tỉnh lại, biết nàng còn coi là nơi này là Thủy gia, liền cười nói: "Đi? Đi nơi nào nha?"

"Ngươi không phải nói dẫn ta đi sao?"

"Ngươi xem một chút đây là nơi nào? Đã không phải là Thủy gia tập."

Thủy Phi Phi vội vàng rời giường, chạy đến bên cửa sổ xem xét, quả nhiên, đã đi tới một cái xa lạ địa phương, liền gật đầu.

Trương Tiểu Lâm kỳ quái nàng thế mà không có hỏi là thế nào tới.

Tại Thủy Phi Phi trong lòng, Trương Tiểu Lâm làm sao tới cũng không quan hệ, liền xem như Trương Tiểu Lâm nói bay tới, nàng cũng sẽ tin.

Bởi vì nàng tin tưởng Trương Tiểu Lâm là sẽ không lừa nàng.

Rửa mặt hoàn tất, Trương Tiểu Lâm mang theo Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan cùng một chỗ đến đại sảnh ăn điểm tâm, Giác Viễn cùng Nạp Lan Ngưng Yên ngạc nhiên nhìn xem Trương Tiểu Lâm, hắn thế mà từ trong phòng của mình lĩnh xuất đến hai cái nữ tử?

"Đây là biểu muội ta, Thủy Phi Phi, đây là Xuân Lan." Trương Tiểu Lâm đối Nạp Lan Ngưng Yên nói.

Nạp Lan Ngưng Yên tràn ngập địch ý nhìn xem Thủy Phi Phi, nghi ngờ nói: "Biểu muội?"

"Đúng thế." Trương Tiểu Lâm nói.

"Người tốt, ta gọi Nạp Lan Ngưng Yên, thiên trì phái." Nạp Lan Ngưng Yên chủ động hướng Thủy Phi Phi giới thiệu nói.

"Người tốt." Thủy Phi Phi lễ phép ứng một tiếng, sát bên Trương Tiểu Lâm ngồi xuống, nhưng trong lòng thì bất ổn, rất không yên tĩnh. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm còn có hai cái nữ đồng bạn cùng một chỗ, mà lại tên này nữ tử xinh đẹp rồi tính rồi mùi, dung nhan tuyệt thế thể mà ngay cả mình đều so không lên nàng.

Xuân Lan nhìn thấy Nạp Lan Ngưng Yên, cũng sợ ngây người, nàng một mực còn cho là nhà mình tiểu thư là xinh đẹp nhất nữ hài, không nghĩ tới trên đời lại có như thế mỹ lệ nữ tử.

Chương 143: Trường Giang gió thổi

Thủy Phi Phi chỉ bắt quá tùy ý nói một tiếng, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm lại có ngâm ra như thế một bài khoáng cổ tuyệt kim trường đoản cú tới.

Nhìn xem nghẹn họng nhìn trân trối Thủy Phi Phi cùng Giác Viễn bốn người, Trương Tiểu Lâm đặc ý hỏi: "Thế nào? Còn không có trở ngại a?"

Nạp Lan Ngưng Yên cũng ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm chẳng những võ công cao cường, lại là cái văn võ toàn tài nha!

Một nhóm tám người đứng tại trên bờ cát, nhìn xem Trường Giang trên đê tường đồ, nhất thời bùi ngùi mãi thôi, một trận chiến tranh, một trận đại hỏa, mấy mươi vạn người hồi phi yên diệt, thực sự để cho người ta bóp cổ tay thở dài.

"Trường Giang nam ngạn chính là Trường Sa quận, khoảng cách Viên núi không xa, chúng ta tranh thủ thời gian tìm đồ ngang qua sông đi." Giác Viễn nhìn một chút cuộn cuộn Giang Thủy, chỉ vào bờ bên kia nói.

"Quá tốt rồi, cuối cùng đã tới Trường Sa." Nạp Lan Ngưng Yên một mặt vui mừng.

Trường Sa quận, Trương Tiểu Lâm nguyên quán không phải liền là Trường Sa quận sao?

Xe ngựa dọc theo Trường Giang đi hướng đông mấy dặm đường, người dần dần nhiều hơn, đều là chuẩn bị dò ngang qua sông.

Chỉ chớp lát, một chiếc thuyền lớn đập bằng sóng gió mà đến, bến đò có người duy trì trật tự, người mặc dù nhiều, cũng là ngay ngắn trật tự.

Xe ngựa cùng vài thớt Đại Uyển đại ngựa cuối cùng lên thuyền, trên thuyền có người chuyên môn giảng giải Xích Bích chi chiến, Gia Cát Lượng xảo mỵ gió đông, thuyền buồm hóa thiêu Xích Bích cổ sự, Nạp Lan Ngưng Yên hộp Thủy Phi Phi bốn người nghe được say sưa ngon lành.

Giác Viễn bốn người thì là cẩn thận đề phòng, sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Trương Tiểu Lâm đứng ở đầu thuyền, lạnh lẽo gió sông thổi tới trên mặt ẩn ẩn đau nhức, nhìn xem gió sông gọi lên Giang Thủy, gọi lên trên thuyền buồm trắng bay phát phối, trong lòng đột nhiên động một cái, cái này phong tựa hồ có một loại lực lượng, cũng không phải là nhân lực có khả năng kháng cự, tu tiên giả nhất giới về mỵ thiên địa chi thế, phong chi thế phải chăng cũng thuộc về thiên địa chi thế? Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên đưa tay, muốn tóm lấy loại này cảm giác, nhưng lại không biết từ đâu nắm lên.

Buông ra thần thức, cố gắng hòa phong bên trong kia một tia ẩn ý tiến hành câu thông, ở đầu thuyền tốt nhất hạ tả hữu chuyển vài vòng về sau, Trương Tiểu Lâm đột nhiên tỉnh ngộ, đây là một loại thiên địa chi thế, gió thổi!

Đột nhiên cảm ngộ đến gió thổi lực lượng, Trương Tiểu Lâm giống như thể hồ quán đỉnh đồng dạng, đón gió sông, thần thức cũng bao trùm mặt sông, dụng tâm cảm ngộ cổ này phong hướng đi, thời gian dần qua đem mình dung nhập vào trong gió.

Phong chi thế liền là tốc độ, Trương Tiểu Lâm cảm ngộ đến thế biến hóa, cũng có thể đem mình dung nhập trong gió, loại ngộ tính này có thể nói xưa nay chưa từng có, rất nhiều người tu luyện cố gắng cả đời, cũng không năng cảm ngộ đến một loại thế.

Như thế nào lợi dụng cổ này gió thổi? Trương Tiểu Lâm thần thức trong gió khuếch trương, thâm thấu, hi vọng cùng gió sông lấy được một tia liên hệ.

Đột nhiên nhớ tới, người trong gió, ở trong nước, cùng ngày đó tại bên trong lòng đất du động, sử dụng độn thuật, không phải liền là một loại dựa thế sao?

Ngũ Hành độn thuật, thuật độn thổ cơ hồ đã hoàn toàn nắm giữ, cái khác độn thuật cũng không có luyện tập qua, thuật độn thổ đem mình dung nhập trong đất, Thủy độn chi thuật thì là đem mình dung nhập trong nước, mỵ gió thổi, có thể hay không đem mình dung nhập trong gió?

Phong Độn!

Ngũ Hành độn thuật bên ngoài một loại khác độn thuật!

Gió thổi, đem người dung nhập trong gió, độn thuật đột nhiên thi triển, Trương Tiểu Lâm trong nháy mắt ở đầu thuyền biến mất không thấy, thế mà đón gió nổi lên bầu trời.

Cảm ngộ gió thổi, mượn gió thổi trong nháy mắt bay lên bầu trời, luyện tập mặc dù là độn thuật, tốc độ đã tiếp cận thuận di, mà thuận di đúng là Nguyên Anh kỳ tu sĩ mới có tư cách tu luyện pháp thuật.

Trương Tiểu Lâm phiêu động đến càng lúc càng nhanh, thể lĩnh ngộ càng ngày càng thuần thực, cảm thấy mình trong gió đã không có trọng lượng, phàm là gió có thể thổi tới địa phương, liền có thể trong nháy mắt đến.

Trong gió hoà hợp cũng càng ngày càng tự nhiên, không cần vận công, Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại, như là một mảnh lá rụng, theo gió bay múa, đột nhiên vừa mở mắt nhìn, vậy mà trôi dạt đến lòng sông, Trương Tiểu Lâm giật mình, thân thể chính là trầm xuống.

Vội vàng vận Khôi Linh khí, câu thông gió thổi, mũi chân đạp nhẹ mặt nước, phong cùng sóng nước chấp trùng vậy mà nhất trí, Trương Tiểu Lâm cố động linh khí, cùng phong cùng một chỗ, có thể nước chảy bèo trôi.

Dưới chân sóng nước mặc dù cùng phong cùng một chỗ, nhưng càng thêm ngưng trọng, Trương Tiểu Lâm năng rõ ràng cảm ứng được dưới chân mấy trọng cuộn cuộn sóng ngầm.

Loại này mạch nước ngầm, đã hoàn toàn vượt ra khỏi phong khổng chế phạm trù, làm theo ý mình, cùng mặt sông sóng cả không hợp nhau. Cái này chính là thủy thể, Trương Tiểu Lâm đột nhiên nảy mầm dạng này ý nghĩ, trong lòng trong nháy mắt bị mình loại này ý nghĩ sợ ngây người.

Không nghĩ tới ngăn ngại mấy canh giờ, vậy mà liên tiếp lĩnh ngộ hai loại thể biến hóa.

Trong đầu cấp tốc có Thủy độn phương pháp tu luyện, nhưng là muốn cùng thủy dung làm một thể, lại không phải một kiện chuyện đơn giản, Trương Tiểu Lâm biết đạo lý dục tốc thì bất đạt.

Dựa thể, mượn phong chi thể, mượn thủy chi thể, nếu không có thể có thể mượn lại làm như thế nào? Dù sao phong cùng nước đều không phải là tùy thời tùy chỗ năng có đồ vật a.

Trương Tiểu Lâm một mặt ở trong nước nước chảy bèo trôi, một mặt suy tư.

Không có thể có thể mượn, không có thể có thể mượn chỉ có thể tạo thể!

Phảng phất đột nhiên đột phá một cái bình cảnh, tạo thể, như năng tạo thể, thể liền không chỗ không tại.

Thể lực lượng cũng không có chỗ không tại.

Tạo thể.

Trương Tiểu Lâm đột nhiên hai tay vung lên, một con gió lớn đột nhiên biểu ra, gió thổi liền dẫn hấn ngược gió mà đi.

Tạo thể thành công!

Dựa thể cùng tạo thể hiệu quả như nhau, dựa thể là trực tiếp dung nhập thể bên trong, thuận theo tự nhiên; tạo thể thì cần dẫn đạo thể lực dựa theo ý đồ của mình sinh ra mình hoàn toàn năng khống chế tự nhiên lực lượng.

Trương Tiểu Lâm tại trong gió thổi tới lui, thần thức không ngừng trong gió tìm kiếm, cảm thấy hết sức kỳ quái chính là, mình thần thức trong gió thể mà năng càng ngày càng rộng lớn, càng ngày càng xa, chẳng lẽ thần thức cũng có thể dựa thể?

"Mau nhìn, người kia thổi tới bầu trời!" Một đứa bé một tiếng kinh hô, dẫn tới không ít người ngẩng đầu quan sát.

Trương Tiểu Lâm lúc này giống như một con đon gió bay múa chơi đùa, tại thuyền lớn phía trước không bay múa.

Giác Viễn cùng Nạp Lan Ngưng Yên nghe được động tĩnh, cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn lên, lại là Trương Tiểu Lâm!

Làm sao có thể?

Một người thể mà bị gió thổi đến trên trời, lại không có đến rơi xuống.

"Sư phó thường nói, Tiên Thiên võ giả có thể mượn thiên địa chi thể, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm thể mà làm được." Giác Viễn cúi đầu trầm ngâm.

"Nguyên lai hấn thật là Tiên Thiên võ giả!" Nạp Lan Ngưng Yên nguyên bản không tin Trương Tiểu Lâm tuổi còn nhỏ chính là Tiên Thiên võ giả, nhưng lúc này nhìn thấy hấn tại Phong Trung Phi múa, không thể không tin.

"Nhìn, người kia rơi xuống nước nha."

Đám người một tiếng kinh hô, ở giữa Trương Tiểu Lâm từ giữa không trung rơi xuống, trực tiếp hấn tại trên mặt sông, nước chảy bèo trôi, đi theo sóng cả cùng một chỗ vừa rơi xuống.

Không cần mượn nhờ cái gì, Đạt Ma năm đó Nhất Vĩ Độ Giang, đã bị cho rằng là cảnh giới tối cao, nhưng hôm nay Trương Tiểu Lâm nếu như muốn vượt sông, trực tiếp giẫm ở trên mặt nước, liền có thể phiêu đi qua.

Lần này cảm ngộ đến gió thổi cùng thủy thể, cũng dựa thể tại Phong Trung Phi múa, ở trong nước cười sóng bay độ, Trương Tiểu Lâm cũng không phải là muốn khoe khoang cái gì, mà là cái này loại đồn ngộ một khi bắt lấy, liền không thể gián đoạn, nhất định phải hoàn toàn lĩnh ngộ về sau mới có thể bình thường ứng dụng.

Đây là một trận đồn ngộ, không hề nghi ngờ.

Trương Tiểu Lâm lần này đồn ngộ, từ không trung rơi xuống mặt nước, trong gió tới lui, tại mặt nước nhảy múa, không riêng gì sợ ngậy người một thuyền người, còn đem ngay tại đáy nước tĩnh tu nhất đại nữ thần đánh thức!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Tương phi

Trương Tiểu Lâm thỏa thích cảm ngộ gió thổi, thủy thể, chính cá nhân trong gió, trong nước như là một con chim nước, tự do tự tại lảng không bay múa.

Trên thuyền lớn thỉnh thoảng truyền đến từng đợt kinh hô, lúc này Trương Tiểu Lâm chính ở vào đồn ngộ bên trong, mắt nhắm tai ngơ.

Trương Tiểu Lâm trên thân phát ra linh khí cùng thần thức ba động, lại đem đáy nước những này tu luyện nhiều năm Thủy Tộc đánh thức.

Trường Giang Thủy Thần kỳ đụng vào nhau đến bấm báo, con mắt khép mở một chút nói: "Nơi đó là Tương phi địa bàn." Nói xong tiếp tục nhắm mắt Dưỡng Thần.

Tương phi lúc này cũng mở mắt, thần thức quét qua, kinh ngạc nói: "Một cái Luyện Khí kỳ sâu kiến, thể mà lĩnh ngộ gió thổi, thủy thể? Làm sao có thể?"

Tương phi thần thức Trương Tiểu Lâm tự nhiên cảm ứng được, chợt cảm thấy thân hình trì trệ, lập tức đánh thức.

Cái này thần thức tuyệt không phải tu sĩ thần thức, Trương Tiểu Lâm chỉ cảm thấy cái này thần thức vô biên vô hạn, để cho người ta tự dung sinh ra một cỗ thần phục suy nghĩ.

Cũng may người này cũng vô ác ý, nếu không, chỉ cần một cái nhỏ nhỏ suy nghĩ, liền có thể làm mình hôi phi yên diệt.

"Người là người phương nào, dám ở đây gây sóng gió."

Trương Tiểu Lâm trong thức hải, bỗng nhiên truyền đến một tiếng gầm thét, chính cá nhân như là như điều đứt dây, cảm nhận cuộn cuộn trong Trường Giang.

"Tiểu lâm, tiểu lâm." Nạp Lan Ngưng Yên thất kinh đuổi tới đầu thuyền, la lớn.

"Thánh nữ không cần kinh hoàng, Trương công tử cảm ngộ tuyệt thể võ học, chính là đồn ngộ bên trong, mượn thiên địa chi thể, tu luyện tự thân, có lẽ lúc này ngay tại cảm ngộ thủy chi thể, không sao."

"Nhưng hắn rơi xuống trong nước, lâu như vậy không có đi lên."

"Thánh nữ mời thoải mái tinh thần, một cái Tiên Thiên tu sĩ, há lại như vậy dễ dàng xảy ra chuyện, coi như trong nước ngây ngốc mấy canh giờ, cũng sẽ không có sự tình."

Thủy Phi Phi lúc này ngay tại trong xe ngựa nghỉ ngơi, nghe được Nạp Lan Ngưng Yên kinh hô, cũng giật mình tỉnh lại, vội vàng chạy đến đầu thuyền nói: "Tiểu lâm thế nào?"

Trương Tiểu Lâm lúc này hoàn toàn thân bất do kỷ, toàn thân tựa hồ bị một cỗ vô hình dây thừng trói buộc, một mực hướng đáy nước chìm xuống.

Thứ nhất lần tiến vào trong nước, miệng mũi không thể thở nổi, Trương Tiểu Lâm bắt đầu vẫn còn có chút không quen, theo trong cơ thể linh khí vận hành, lúc này mới phát hiện mình căn vốn không cần hô hấp, cũng không có hít thở không thông cảm giác.

Phảng phất bị một sợi dây thừng giữ chặt, đem mình cao tốc kéo hướng đáy nước, vùng vẫy mấy lần, phát giác căn bản chính là phí công, dứt khoát không còn loạn động, nhắm mắt lại dùng thần thức cảm ứng xung quanh hoàn cảnh.

Trường Giang cũng không phải là biển cả, không có khả năng có sâu như vậy!

Trương Tiểu Lâm cảm thấy mình đã trầm xuống thật lâu, trên người áp lực cũng càng ngày càng lớn, lại như cũ không có đến cùng, không khỏi sinh lòng lo nghĩ.

Bỗng nhiên trên thân chợt nhẹ, Trương Tiểu Lâm ngã xuống đất, thế mà lập tức hô hấp đến không khí, mà lại, trong không khí linh khí hàm lượng có chút nồng đậm, không khỏi mở mắt, phát hiện bốn phía tất cả đều là cây trúc, rất nhỏ bé thon thả cái chủng loại kia cây trúc, Trương Tiểu Lâm trước kia từ chưa từng gặp qua loại này cây trúc.

Rõ ràng là Trường Giang dưới đáy, vì cái gì vậy mà lại có như thế một mảnh rừng trúc?

Lại có thể động, Trương Tiểu Lâm đứng người lên, giỡn ra một thoáng gân cốt, thật dài đánh một cái ngáp, lúc này mới cẩn thận quan sát mảnh này rừng trúc tới.

Cây trúc có chút không giống bình thường, phía trên vệt điểm điểm, phẳng phát một giọt sương châu từ phía trên nhỏ xuống, hướng xuống kéo dài!

Không đúng!

Là nước mắt!

Trương Tiểu Lâm rốt cuộc tìm được một cái chuẩn xác hình dung, cái này vệt kỳ thật liền là một cái hóa trang mỹ nữ chảy xuống nước mắt vết tích.

Nhìn thấy nhiều như vậy cây trúc đồng loạt rơi lệ, để cho người ta không hiểu cảm thấy một cổ nhân nhạt ưu thương.

Khúc kính thông u, giẫm lên từng khỏa trắng nõn óng ánh hòn đá nhỏ xếp thành đường nhỏ, càng đi đi vào trong càng cảm thấy u tĩnh thần bí.

Chuyển qua một cái u ám chỗ ngoặt, phía trước đột nhiên sáng rõ.

Một tòa to lớn cửa lâu đứng sừng sững ở sâu trong rừng trúc, phía trên chim chữ triện viết: Trương phi miếu.

Trương phi!

Lại là thật!

Trương Tiểu Lâm một chút ngây dại.

Lúc nhỏ liền nghe trưởng bối nói qua không ít liên quan tới Nghiêu Đế nữ nhi Nga Hoàng, Nữ Anh, hai nữ đồng thời gả cho Thuấn Đế cố sự.

Nguyên lai, thời kỳ Thượng Cổ, Nghiêu Đế hai nữ đồng thời gả cho Thuấn Đế làm vợ, trưởng nữ Nga Hoàng làm hậu, thứ nữ Nữ Anh làm phi, tương truyền đế Thuấn ba mươi chín năm (trước công nguyên 2178 năm),

Thuấn Đế nam tuần, tại Trường Giang gặp nạn.

Nga hoàng nữ anh hai người truy đến Trường Giang chi Động Đình hồ bờ, ôm trúc khóc rống, nước mắt chảy tại cây trúc bên trên, hình thành nước mắt, bởi vậy, Động Đình hồ một vùng cây trúc xưng là trúc hoa, lại tên trúc trương phi.

Hai nữ biết được Thuấn Đế đã hạ táng Cửu Nghi núi, dù cho tiến đến cũng không gặp được Thuấn Đế cuối cùng một chút, liền song song nhảy vào trong Động Đình hồ.

Hai nữ sau khi chết, được phong làm Động Đình hồ Thủy Thần, Nga Hoàng chủ quản Động Đình hồ phương viên trăm dặm, Nữ Anh chủ quản Trương Giang thủy vực.

Động Đình hồ trên Quân Sơn, có xây Trương phi miếu, thụ vạn chúng hương hỏa, bảo đảm bách tính bình an.

Trương Tiểu Lâm lúc này thấy Trương phi miếu, cũng không phải là Động Đình hồ Quân Sơn chi miếu, mà là tại Trường Giang đáy nước kết giới bên trong, là một cái tiểu thế giới, cũng là Trương phi Nga Hoàng nơi tu luyện.

Trương Tiểu Lâm bước vào Trương phi miếu bên trong, lập tức cảm giác được một cổ uy áp, tựa hồ mỗi nhấc một cước đều nặng hơn ngàn cân.

Trong miếu đại sảnh cao tới mấy chục trượng, một chút nhìn không thấy đích, chính giữa một tôn pho tượng, tóc dài phát phới, thân thể đầy đà, ánh mắt vô cùng hiền lành, nhìn xuống chúng sinh.

Trương Tiểu Lâm nguyên bản đối đồ cổ có một ít nghiên cứu, nhìn xem tôn này thạch điêu, đường cong trôi chảy, phong cách cổ phác, thạch điêu mặt ngoài bao tương tự nhiên mập nhuận, biết đây là một tôn mờ cửa cổ vật không thể nghi ngờ, bằng kinh nghiệm của hần quan sát, chỉ ít có ba ngàn năm trở lên lịch sử.

Trương Tiểu Lâm chính sờ lấy Trương phi thạch điêu, bỗng nhiên đại não đau xót, một cái mùi phân thanh âm xa xôi nói: "Lớn mật cuồng đồ, gặp bản

cung vì sao không quý?"

Cường đại uy áp trống rỗng mà tới, Trương Tiểu Lâm đứng thẳng không ở, phốc địa một tiếng quý rập xuống đất.

"Văn bối chính là Y Thánh truyền nhân Trương Tiểu Lâm, gặp qua Trương phi tiền bối." Trương Tiểu Lâm quý xuống thuận thế dập đầu mấy cái nói.

"Ngươi là Trương Cơ hậu nhân?"

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên trông thấy một cái nhân nhật bóng người ra hiện tại bên trong tòa miếu lớn, bóng người khoát tay, Trương Tiểu Lâm không tự chủ được đứng lên.

"Văn bối chính là Y Thánh Trương Cơ thứ ba mươi bảy đời truyền nhân Trương Tiểu Lâm."

"Trương Cơ, không tệ, thiếp thân hơn 400 năm trước gặp qua một lần, lúc ấy bởi vì lũ lụt gây nên Ôn Dịch, chính là Trương Cơ cùng thiếp thân cùng một chỗ, cứu chữa nạn dân, cứu người vô số, ngươi nếu là Trương Cơ hậu nhân, hôm nay mạo phạm chi tội, liền không tính toán với ngươi."

"Tạ tiền bối khoan dung độ lượng."

"Ngươi đừng tiền bối tiền bối kêu, ta chỉ bắt quá một tôn thần mà thôi, chết đều có hơn ba nghìn năm người, ngươi vẫn là gọi ta nương nương đi."

"Nương nương."

"Hải tử, ngươi tuổi còn nhỏ liền đã Luyện Khí hậu kỳ, không tệ, ta vừa rồi gặp ngươi tại trên sông đốn ngộ, hẳn là ngươi đã lĩnh ngộ được thế?"

"Ta cũng không biết, chẳng qua là cảm thấy người dung nhập trong gió, ta chính là phong, dung nhập trong nước, ta chính là nước. Phong Vô Thường thái, nước vô thường hình, mượn phong chi thể, thì bay lên cửu thiên, vô không bất nhập, mượn thủy chi thể, thì nước chảy bèo trôi, cười sóng sóng uống."

"Không tệ, ngộ tính của ngươi cùng thiên phú đều không ở đây ngươi tổ tiên Trương Cơ phía dưới, hôm nay nhìn thấy cổ nhân về sau, cũng là duyên phận, ngươi nhìn cái này miếu bên trong có cái gì để ý bảo vật, cho phép ngươi chọn một kiện."

"Tạ nương nương."

Trương Tiểu Lâm gặp được loại sự tình này, đương nhiên sẽ không khách khí, mọi người đều biết, Long cung nhiều bảo vật, cái này Trương phi thủy phủ mặc dù so không lên Long cung, thế nhưng là số ngàn năm nội tình, há cùng bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Thủy gia phong ba

Thủy Toàn trước kia không thấy Thủy Phi Phi đi ra ăn cơm, có chút kỳ quái, liền để cho người về phía sau viện, nghe tới Thủy Phi Phi để thư lại trốn đi lúc, lập tức không biết làm sao, hẳn làm sao cũng không nghĩ ra bình thường vô cùng nhu thuận nữ nhi, vậy mà cũng có ngỗ nghịch hẳn một ngày.

Uất Trì theo dục ngày đó thấy một lần Thủy Phi Phi, kinh vì Thiên Nhân, một mực ở tại Thủy gia tập, cũng chưa có trở về thành Trường An, cơ hồ mỗi ngày đều muốn tới thủy phủ đến xem Thủy Phi Phi, bởi vậy, Uất Trì theo dục cũng là tại cùng ngày cũng đã biết, Thủy Phi Phi rời nhà trốn đi một chuyện.

Uất Trì theo dục những ngày này tại Nam Dương một vùng bị tức, cơ hồ trong nháy mắt bộc phát!

Ăn một bữa cơm, bị người đánh rụng một ngum răng cửa, còn không biết là ai làm;

Tại Nam Dương đụng tới Trương Tiểu Lâm tên ôn thần này, lại bị đánh rụng mấy khóa răng cửa, mười mấy cái binh sĩ bị tháo cánh tay, đánh chết vài thớt chiến mã;

Hiện tại đến tốt, tự liền coi trọng một người bình thường gia nữ tử, đường đường chính chính tới cửa cầu hôn, người ta nữ tử vì kháng hôn, thế mà trực tiếp rời nhà đi ra ngoài, cái này tại Đại Đường có thể nói là chưa bao giờ nghe, quả thực là trần trụi đánh mặt a!

Uất Trì gia tay cầm binh quyền, không thiếu điều tra hào thủ, lúc này phái ra hơn mười người tại Trường An đến Nam Dương cùng Lạc Dương đại lộ bên

trên, điều tra cẩn thận, Thủy Phi Phi như là bốc hơi, không có để lại một điểm dấu vết để lại.

Trải qua mấy ngày điều tra, cuối cùng ra kết luận, Thủy Phi Phi tuyệt đối không có đi ra Thủy gia tập, bởi vì đêm đó đến sáng ngày hôm sau, phàm là tại cái này mấy đầu trên đại đạo đi qua xe ngựa cùng cỗ kiệu, cùng quá khứ người đi đường, bọn hắn đều lần lượt si tra xét một lần, không có người phát hiện hai cái trẻ tuổi nữ tử trải qua.

Nếu như nói là chung quanh mấy dặm đường, có lẽ có khả năng bỏ sót, Uất Trì theo dục bọn hắn hơn mười người, tuần tra gần trăm dặm lộ trình, dọc theo đường tiệm cơm khách sạn, trà bày các loại tiểu điểm đều hỏi qua, Thủy Phi Phi hoàn toàn là hư không tiêu thất.

Uất Trì theo dục cũng không phải ăn chay, đã Thủy Phi Phi tìm không thấy, hắn liền kết luận là Thủy Toàn đem nữ nhi ẩn nấp rồi.

Thủy gia tập cái này bao lớn hành động, xuất động Uất Trì phủ tướng quân điều tra thị vệ hơn mười người, rất nhanh liền truyền đến thành Trường An, Uất Trì Bảo Lâm nghe được tin tức, mặt đều tái rồi. Đường đường ngạo quốc công nhi tử, lại bị một cái hương trấn tiểu nha đầu cho quăng, cái này khiến Uất Trì phủ mặt hướng chỗ nào đặt?

Mặc dù biết mình nhi tử có chút hỗn đản, thuộc về điển hình hoàn khó, nhưng cũng không về phần như thế không có tiền đồ đi!

Uất Trì Bảo Lâm tức thì tức, nhưng cũng biết loại sự tình này không ra gì, ngoại trừ đem Uất Trì theo dục chửi mắng một trận bên ngoài, bên ngoài không có khả năng đối Thủy gia thế nào. Bất quá hắn biết mình cái này bảo bối nhi tử là cái nhe răng tất báo chủ, Thủy gia đắc tội mình nhi tử, nếu như không cho một cái công đạo, hắn là không quả ngon để ăn, liền mở một con mắt nhắm một con mắt, mặc kệ làm xằng làm bậy.

Uất Trì theo dục đã thẹn quá thành giận, gần đoạn thời gian các loại không thuận, tăng thêm bị lão gia tử chửi mắng một trận, càng là biệt khuất vô cùng. Đêm đó liền dẫn lĩnh mình tùy tùng hơn hai mươi người, tăng thêm Uất Trì phủ thượng mấy chục tên điều tra binh sĩ, cùng một chỗ đi đến Thủy gia tập.

Trời còn chưa sáng, thủy phủ người liền bị một trận kinh thiên động địa nện tiếng cửa bùng tỉnh, quần gia mở ra cửa, mười mấy tên như lang như hổ thị vệ liền oanh tuôn ra mà vào.

Thủy Toàn quần áo còn không có mặc, liền vội vội vàng vàng chạy ra, thấy một lần Uất Trì theo dục dẫn người xông vào thủy phủ, ám đạo một tiếng khổ quá.

"Thủy bá phụ, không biết tằm tã hôm nay phải chăng đã trở về?"

"Uất Trì công tử, tiểu nữ để thư lại trốn đi về sau, một mực không có liên hệ nha!" Thủy Toàn cũng không dám khinh thường, ngay cả một tiếng hiền chất cũng không dám gọi.

"Bá phụ, lúc này gạt được người khác, nhưng không gạt được tiểu chất, phương này tròn trăm dặm chỉ địa đều đã lục soát khắp, có thể nói là đào ba thước đất đều không có gặp tằm tã tiểu thư, mà lại tằm tã trốn đi ngày, phương viên trăm dặm không một người người nhìn thấy các nàng chủ tớ hai người, ngài nói nàng đi ra ngoài, đi tới chỗ nào đi?"

"Công tử, lão phu hoàn toàn chính xác không biết."

"Ha ha, tốt một cái hoàn toàn chính xác không biết, đã bá phụ rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, cũng đừng trách tiểu chất không khách khí."

Thủy Toàn biết nói nhiều vô ích, cúi đầu xuống không còn lên tiếng, trong lòng lại ám đạo, may mắn nữ nhi đi, nếu là gả như thế một cái ác ma, cái này cả một đời nhưng có đắc tội thụ, tằm tã a tằm tã, ngươi nhưng tuyệt đối đừng trở về a.

Thủy gia tập họp đủ trăm người đều họ Thủy, chung một cái từ đường, Uất Trì theo dục cái này bao lớn động tĩnh, trên trần tự nhiên sớm đã biết.

Thủy Lam tỉnh sớm đã biết được Uất Trì theo dục đến thủy phủ cầu hôn một chuyện, trong lòng mặc dù vừa vội vừa giận, lại là vô kế khả thi, về sau nghe nói Thủy Phi Phi vì tránh cười, rời nhà trốn đi, không khỏi lớn tiếng gọi tốt, đối Thủy Phi Phi dùng khí bội phục đầu rạp xuống đất.

Hắn biết Thủy Phi Phi thích người là Trương Tiểu Lâm, nhưng hắn trong lòng một mực không hề từ bỏ, cũng một mực tại cố gắng.

Hôm nay trước kia, liền nhìn thấy Uất Trì theo dục dẫn đầu đại đội nhân mã bao vây thủy phủ, Thủy Lam tỉnh lập tức kinh hãi, nếu là Thủy Toàn một nhà xảy ra vấn đề gì, hắn nhưng như thế nào hướng Thủy Phi Phi bàn giao nha!

Thủy Lam tỉnh một bên chiêu tập mình thương hội phía dưới tất cả mọi người lập tức đóng cửa, mang lên đao phay đòn gánh đi báo hộ tộc trưởng một nhà, một mặt thẳng đến Trương Tiểu Lâm ở tiểu viện, hắn biết, Trương Tiểu Lâm nhất định biết Thủy Phi Phi chỗ.

Trương Quả vừa vận tu luyện hoàn tất, ở trong viện đánh Thái Cực Quyền, chợt nghe đại môn ba ba vang lên, mở cửa xem xét, lại là Thủy Lam tỉnh, nhân tiện nói: "Tiểu lâm không ở nhà, ngươi có chuyện gì?"

"Tiểu lâm có phải hay không mang Thủy Phi Phi chạy?"

"Thủy Phi Phi? Không thể nào? Tiểu lâm đã đi tốt mấy ngày."

"Tranh thủ thời gian liên hệ Trương Tiểu Lâm, Uất Trì công tử dẫn đầu thị vệ, tìm Thủy Tộc trưởng muốn người, chi sợ sẽ ra đại sự."

Trương Quả là biết Trương Tiểu Lâm cùng Thủy Phi Phi có cảm tình, nghe được Thủy Lam tình vội vã như thế, nhân tiện nói: "Người đừng vội, từ từ nói, rồi cuộc xảy ra chuyện gì?"

Thủy Lam tình đơn giản đem Uất Trì theo dọc bức hôn một chuyện giảng cái đại khái, Trương Quả nghe xong, trong lòng lập tức phát hỏa, mang lên Vương Vũ liền cùng Thủy Lam tình cùng một chỗ thẳng đến thủy phủ.

Xa xa trông thấy Thủy gia người đông nghìn nghịt, toàn bộ Thủy gia tập nam nữ già trẻ toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, không hạ mấy trăm người, đem Uất Trì theo dọc một nhóm năm mươi, sáu mươi người bao bọc vây quanh.

Uất Trì theo dọc ngồi trên lưng ngựa, quát lớn: "Làm cái gì làm cái gì? Chúng ta chính là phụng mệnh đến đây, mang Thủy gia trước mọi người đến hỏi lời nói, các người muốn tạo phản sao?"

Thủy Toàn xem xét tình hình, cũng là khẩn trương, bị Uất Trì theo dọc mang đi, cố nhiên không có cái gì quả ngon để ăn, nhưng là thật lên xung đột, cùng quan binh giằng co, vậy nhưng càng thêm không ổn, làm không cẩn thận thật trên lưng cái tạo phản chi danh, dân không thể cùng quan đầu a!

Uất Trì theo dọc mang cái này năm mươi, sáu mươi người, đều là nghiêm chỉnh huấn luyện thị vệ, lúc này từng cái đao kiếm ra khỏi vỏ, làm thành một vòng bảo hộ cái này Uất Trì theo dọc.

"Các vị phụ lão hương thân, xin nghe Thủy Toàn một lời, tất cả mọi người sẽ đi đi, ta tùy bọn hắn đi không có quan hệ, sự tình chắc chắn sẽ có cái chấm dứt, ta Thủy Toàn một không có làm điều phi pháp, bên trên không hồ trời, hạ không hồ địa, làm được ngồi ngay ngắn đến chính, ai cũng không sợ? Đi tới chỗ nào đều nói bất quá một chữ lý, ta cũng không tin trên đời này liền không có vương pháp?"

Thủy gia đám người chỗ nào chịu đi, cùng kêu lên thét lên: "Thà tộc trưởng, thà tộc trưởng."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Máu nhuộm Thủy gia tập

"Buông ra tộc trưởng!"

"Buông ra tộc trưởng!"

Tiếng gầm một đợt che lại một đợt, Uất Trì theo dọc không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành dạng này, thẹn quá hoá giận hét lớn: "Các người đám này điều dân, thật muốn tạo phản hay sao? Lại không thối lui, giết chết bất luận tội!"

Những thị vệ này bình thường điều võ giương oai đã quen, vừa nghe đến giết chết bất luận tội, lập tức liền giống như là điên cuồng, hưng phấn lên.

Thủy Toàn thấy thế ám đạo việc lớn không tốt, vội vàng quát lớn: "Tất cả lui ra, đi nhanh lên, không muốn sống nữa sao? Bọn Tộc trưởng lại không có phạm tội chết, năng có chuyện gì? Bất quá là đi Uất Trì công tử gia làm khách mà thôi, các người còn nhận ta tộc trưởng này, liền mau về nhà đi."

"Mời khách nào có loại này mời pháp? Mấy chục người cầm đao thương áp lấy, cả nhà lớn nhỏ đi hết làm khách nha?" Thủy Lam tình gấp có mấy người tâm mạnh thoái ý, lập tức tiến lên phía trước nói: "Muốn đi Uất Trì phủ chúng ta đoàn người cùng đi, mọi người nói, có được hay không?"

"Tốt, chúng ta đều đi."

"Đi, mọi người cùng nhau đi."

Uất Trì theo dọc nhìn một chút trước mắt hình thức, gấp Thủy gia người tuy nhiều, bất quá cao thấp không đều, nam nữ lão ấu đều có, lão nhân chiếm đại đa số, thật đánh nhau, cũng không sợ, là gan lập tức lớn, cười ha ha nói: "Các người đều đi? Muốn chết đứng không?"

Nói xong, huy động roi ngựa lớp bóp dừng lại mãnh rút.

Đám người lập tức rối loạn lên, roi ngựa đánh vào trên thân, lập tức chính là từng đạo vết máu, trước mặt vì tránh né roi ngựa, buộc lòng phải lui lại, người phía sau né tránh không kịp, liền bị trượt chân trên mặt đất, hơn hai trăm người tràng diện, lập tức loạn cả một đoàn.

Trương Quả hợp Vương Vũ lúc này vừa vịn đuôi tới hiện trường, hét lớn một tiếng: "Dừng tay." Đưa tay liền bắt lấy roi ngựa roi sao, trên tay vừa dùng lực, Uất Trì theo dọc lập tức từ trên ngựa lăn xuống tới, một cái ngã lộn nhào, té ngã trên đất.

Thủy Toàn gấp tròng diện mắt khổng chế, khăn giọng địa hô hào mọi người dừng tay, nhưng toàn bộ trên trận kêu loạn một mảnh, nơi đó có người nghe được.

Uất Trì gia thị vệ bỗng nhiên không thấy trên lưng ngựa Uất Trì theo dục, lập tức quá sợ hãi, cầm đầu sĩ lớn lên rống một tiếng: "Thiếu chủ, người ở đâu?"

Uất Trì theo dục lúc này ngã đến thất điên bát đảo, trong lúc nhất thời đã mất đi lý trí, nổi giận nói: "Giết đám này điều dân!"

Bọn thị vệ mặc dù sớm đã đao kiếm ra khỏi vỏ, nhưng một mực không dám đối với người động thủ, này lại gặp Uất Trì theo dục đã ngã xuống đất, sợ hãi có sai lầm, lập tức vung đao vọt lên.

"Lui ra, lui ra." Thủy Toàn ở một bên gấp đến độ hai tay thẳng lác, có thể không té tại sự tình.

Uất Trì gia thị vệ, rất nhiều đều là đi lên chiến trường, tăng thêm trong tay đao mũi kiếm sắc vô cùng, vừa động thủ lập tức chém liên lật ra mấy cái Thủy gia tập dân chúng.

"Quan binh giết người!"

"Quan binh giết người!"

"Đánh chết đám này chó rác rưởi."

"Đánh chết bọn hán."

Không biết là ai hô một cuồng hống, nhất thời quần tình xúc động phần nộ, tròng diện càng thêm không kiểm soát, người ở bên trong nghĩ ra được đào mệnh, người bên ngoài nghĩ xông đi vào đánh người, người chen người, người giẫm người, Thủy gia tập người lập tức liền ngã một mảng lớn.

Bọn thị vệ vì nhanh chóng hướng về đến Uất Trì theo dục bên người, trong tay đao kiếm dừng lại loạn đâm, mặc dù đại bộ phận tránh đi yếu hại, nhưng lập tức máu chảy thành sông.

Trương Quả thấy tình thế không ổn, từ dưới đất nhắt lên một thanh bội đao, phi thân lên, một cước giẫm tại một tên thị vệ trên đầu, tiện tay vung lên, thị vệ một đầu cánh tay lập tức cùng thân thể phân gia, kêu thảm lẫn lộn trên mặt đất.

Trương Quả tại Hình châu thời điểm, đã giết không ít người, cũng coi là từng thấy máu người, nhưng vừa thấy được tên này thị vệ không có cánh tay, máu tươi cuồng phun, vẫn là ngăn ngại, thân hình lập tức từ giữa không trung rơi xuống.

Trương Quả không còn dám dùng lưỡi đao chém người, liền đổi dùng sống đao, lại đập đi qua, chỉ nghe đinh đinh đang đang một trận loạn hưởng, năm sáu mươi tên thị vệ trong tay bội đao toàn bộ rơi trên mặt đất, cánh tay chịu một đao lưng, không phải gãy xương chính là đứt gân, mặc dù không có hạng nhất thị vệ thảm như vậy, nhưng cũng không phải nhất thời bán hội có thể khôi phục.

Uất Trì theo dục lúc này đã thanh tỉnh, mặc dù còn ngồi dưới đất, hai chân cũng không ngừng lui về sau, hán nằm mơ cũng không nghĩ tới Thủy gia tập còn có cao thủ như thế, không khỏi hoảng sợ muôn dạng: "Người, người, đừng tới đây, đừng tới đây, ta là Uất Trì gia đại thiếu gia, người không thể giết ta."

"Người yên tâm, ta tuyệt không giết người."

Trương Quả bay lên một cước, trên mặt đất một thanh bội đao lập tức bắn về phía Uất Trì theo dục.

"A!"

Uất Trì theo dục chỉ cảm thấy giữa hai chân bỗng nhiên mát lạnh, lập tức lại nóng lên, đau đớn một hồi đánh tới, cúi đầu xem xét, lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra, vừa tới vừa vận cấm ở mình mệnh căn từ bên trên, cút đại máu tươi chảy đầy đất, mặc dù đại bộ phận vẫn còn, đời này cũng rốt cuộc không thể đứng lấy đi tiểu!

"Giết bọn hán, giết người thì đền mạng."

"Giết người thì đền mạng!"

Trương Quả quay đầu nhìn một chút Thủy Toàn, Thủy Toàn gặp sự tình nháo đến loại tình trạng này, đã không thể văn hồi, không có lão lệ tung hoành: "Ta đây là làm cái gì nghiệt nha?"

"Người cho lão tử nhớ kỹ, ta, tên là Trương Quả, chuyện ngày hôm nay cùng Thủy gia tập không quan hệ, oan có đầu, nợ có chủ, người muốn làm sao báo thù là người sự tình, lão tử tùy thời phụng bồi, nhưng nếu như người lại đến Thủy gia tập gây chuyện thị phi, lão tử liền san bằng người Uất Trì phủ." Trương Quả một cước đạp ở Uất Trì theo dục trên mặt nói: "Cút!"

Năm sáu mươi tên thị vệ lúc nào gặp qua võ công như thế cao thủ, một cái nhảy mất, nhiều người như vậy liền bị người phé đi một đầu cánh tay, nơi nào còn dám nhiều lời, vịn Uất Trì theo dục, lộn nhào, chật vật thoát đi Thủy gia tập.

Thủy Toàn lúc này đã hoàn toàn tỉnh táo lại, vội vàng triệu tập mọi người, lập tức băng bó vết thương, phòng ngừa đổ máu quá nhiều, một mặt khẩn cấp để cho người đi mời y quán đại phu.

Tùy tiện dọn dẹp một chút, thương thế nặng hơn lại có mười mấy người, cuối cùng vẫn có hai người bởi vì mất máu quá nhiều mà chết.

Cái khác vết đao không nghiêm trọng cũng có hơn mười người hơn người, còn có một ít là bị giẫm đạp thụ thương, thuộc về nội thương, cần nằm trên giường tĩnh dưỡng.

Thủy Toàn nhìn qua đầy đất máu tươi, thở dài một tiếng nói: "Nữ nhi a, người đi lần này ngược lại là dễ dàng, nhưng chúng ta toàn bộ tập kém chút liền diệt a!"

"Thủy gia chủ, không cần không yên lòng, kia Uất Trì gia thuộc tại trắng trợn cướp đoạt dân nữ, tạo thành cái này bao lớn sự kiện, bọn hắn khẳng định chịu không nổi, sẽ không lại đến nháo sự, ngài chỉ cần trấn an được người chết gia thuộc, chiếu cố tốt người bị thương, những chuyện khác, ta Trương Quả cho ngài cản trở."

Thủy Toàn nhẹ gật đầu: "Cũng chỉ đành như thế, đa tạ Trương Nghĩa sĩ xuất thủ cứu giúp a."

Đối với Trương Quả thủ đoạn, Thủy Toàn được chứng kiến mấy lần, liền lấy lần trước vì chính mình trong nhà đối phong thủy, đây chính là thần tiên mới có thủ đoạn a.

"Tâm tã tiểu thư không biết đi nơi nào? Chắc là không có chuyện gì đâu?" Trương Quả cũng có chút không yên lòng Thủy Phi Phi, không nói đến Thủy Phi Phi là Trương Tiểu Lâm tri kỷ, liền xem như mình cùng nàng mấy lần gặp mặt, cũng coi là bạn tốt, đương nhiên vẫn là có chút quái niệm.

"Ta cũng không biết nàng đến cùng đi nơi nào, nàng chỉ là lưu lại một phong thư, liền đi."

"Thư có thể hay không cho ta xem một chút?"

"Đương nhiên có thể."

Thủy Toàn xuất ra Thủy Phi Phi lưu lại tờ giấy, Trương Quả nhìn xem tờ giấy, thế mà cảm ứng được một tia Trương Tiểu Lâm khí tức, lập tức yên lòng nói: "Tộc trưởng không cần lo lắng, lệnh ái bây giờ đã đến một cái rất an toàn địa phương, không có việc gì."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Nước phách

Thủy gia tập có Thủy Toàn cùng Trương Quả giải quyết tốt hậu quả, tăng thêm Thủy Lam tình cùng thương hội cũng đại lực giữ gìn, rất nhanh khôi phục bình thường trật tự.

Lại nói Trương Tiểu Lâm nghe được Trương phi để chính hắn chọn lựa một kiện bảo vật, lập tức đại hi, thần thức cẩn thận tìm kiếm toàn bộ Trương phi miếu cùng chung quanh năm mươi, sáu mươi dặm địa phương.

Trương phi hơn ba nghìn năm nội tình, quả nhiên không giống bình thường, toàn bộ Trương phi miếu cơ hồ liền là một cái bảo khố, ngay cả dùng đến chiếu sáng, đều là một màu trứng gà lớn dạ minh châu, khám nạm tại miếu thờ trên vách tường, phát ra nhu hòa bạch quang, cho người ta một loại vô cùng yên tĩnh cảm giác.

Ngoài miếu mỗi một cây cây trúc, đều tán mát ra nhân nhật linh khí, hiển nhiên cũng là hiếm có linh vật.

Trương phi gặp Trương Tiểu Lâm thần sắc, không khỏi cười một tiếng, đưa tay kết mấy cái pháp ấn, đại diện vách tường bỗng nhiên mở một cánh cửa, một trận tươi mát linh khí đập vào mặt.

Trong này thế mà còn có động phủ? Những này lâm thần thức thế mà không có phát hiện!

Nhìn xem Trương Tiểu Lâm kinh dị biểu lộ, Trương phi nhân nhật cười nói: "Đây chỉ là một loại che đậy thần thức tiểu kết giới mà thôi, đợi chút nữa ta cho ngươi biết làm sao làm được, rất dễ dàng học, đi ra ngoài bên ngoài thế nhưng là rất thực dụng, tùy ý bố trí một chút, coi như ở bên trong não lật trời, bên ngoài cũng không ai biết, bình thường ở bên ngoài lúc tu luyện cũng an toàn nhiều."

"Đa tạ nương nương." Trương Tiểu Lâm làm cái vái chào không ngớt lời cảm ơn.

Đại điện đằng sau, mới là chân chính khó phòng, Trương Tiểu Lâm vừa mới tiến vào, liền sợ ngây người.

Đại môn bên cạnh một bên một gốc cao cỡ một người huyết sắc San Hô, bên trong huỳnh quang lưu động, linh khí bốn phía.

Huyết sắc San Hô Trương Tiểu Lâm biết, cái này đồ vật có thể luyện chế Bồi Nguyên đan, đây chính là Luyện Khí cùng Trúc Cơ kỳ đều có thể phục dụng Nhị giai linh đan, thứ nhất lần phục dụng, tuyệt đối có thể không có đột phá bình cảnh một cái tiểu cảnh giới, mà lại tại linh lực tiêu hao quá lượng lúc, phục dụng có thể lập tức bổ sung linh lực, huyết sắc San Hô đối với tu sĩ mà nói, tuyệt đối là một loại hiếm có Chí Bảo.

Mà tại Trương phi nơi này, cái này đồ vật cũng chính là một cái vật phẩm trang sức, mà lại rất tùy ý bày ở đại môn hai bên!

Xem ra Trương phi căn bản không có đem huyết sắc San Hô coi ra gì nha!

Trương Tiểu Lâm nhìn xem những này bảo bối, trong miệng không ngừng nuốt nước bọt, bất luận thứ nào, chỉ cần vừa xuất ra đi cũng có thể nhắc lên một phen gió tanh mưa máu tồn tại.

Giả bình khí bên trên đều là Linh khí, các loại Phi Kiếm mấy chục thanh, Trương Tiểu Lâm quét một chút, ngược lại là còn không có phát hiện vượt qua mình Tử Dương phi kiếm Linh khí.

Nhìn xem những này Phi Kiếm, Trương Tiểu Lâm trong lòng liền muốn thở dài, ai, Trương Quả, Viên Thiên Cương đều không có Phi Kiếm a!

Bất quá, ta chỉ có một lần lựa chọn quyền lợi, vẫn là nhìn nhìn lại đi.

Trương phi mặc dù chỉ là một cái bóng mờ, nhưng nàng thần thức có thể bao trùm toàn bộ Động Đình hồ một vùng số ngàn dặm phạm vi, Trương Tiểu Lâm nhất cử nhất động khả năng trốn qua pháp nhãn của nàng.

Gặp Trương Tiểu Lâm đứng tại huyết sắc San Hô trước mặt thời điểm, nàng liền có chút không yên lòng, ngộ nhỡ Trương Tiểu Lâm cầm đi một gốc, đại môn này miệng liền thiếu đi một gốc, cái này đồ vật mặc dù tại nàng trong bảo khố không tính là gì, thế nhưng là cũng thiếu đi một gốc vẫn là rất không mỹ quan, lại tìm một gốc muốn phối thành một đôi lại cũng không dễ dàng.

Phi Kiếm, Càn Khôn Giới, các loại đan dược, pháp bảo, Linh khí, đan lô, Trương Tiểu Lâm thế mà đều không có động thủ, Trương phi không khỏi hơi nghi hoặc một chút, hẳn đến cùng đang tìm cái gì?

Kỳ thật, Trương Tiểu Lâm cũng đang do dự, nhiều như vậy bảo vật, mỗi một kiện đều là tốt đồ vật, chỉ làm cho hắn lựa chọn một kiện, quả thật có chút tra tấn người.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm trong thức hải hỗn độn Âm Châu bắt đầu chuyển động, một tia nhàn nhạt khí âm hàn xâm nhập Trương Tiểu Lâm con mắt.

Trương Tiểu Lâm đột nhiên phát hiện, ngay tại bên cạnh mình, có một cái to lớn thủy cầu, đường kính chỉ ít có khoảng 1m50, lẳng lẳng lơ lơ trong không khí, thủy cầu không màu trong suốt, cũng không khí cũng không có khác biệt, tựa liền thịt của hắn mắt cùng thần thức đều không cách nào phát hiện,

Hỗn độn Âm Châu trong nháy mắt phát sáng lên, tựa hồ muốn đem cái này thủy cầu nuốt vào tiến đến đồng dạng.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm thế mà đối mặt với cái này thủy cầu, Trương phi sắc mặt lập tức biến đổi, vội vàng nói: "Cái này không được, khối này nước phách tinh hoa, chính là Động Đình hồ ức vạn năm hình thành, là Động Đình hồ hồn phách, nếu như cái này đồ vật không có ở đây, ta liền không có cách nào khống chế toàn bộ Động Đình hồ cùng Trường Giang vùng này thủy thế, đến lúc đó lũ lụt hoành hành, lẽ dân gặp nạn, lại nhận thượng thiên trừng phạt."

Nước phách tinh hoa?

Chẳng lẽ nói, hỗn độn Âm Châu bên trong nhất định Ngũ Hành nguyên tố một trong?

Thổ tinh, nước phách!

Nếu mà có được hai thứ này, bên trong nói không chừng liền có thể trông trọt ngân diệp già nam!

Một phương thể giới bên trong có khí hậu, mới gọi thể giới nha!

"Nương nương, ngài có thể nói qua, để cho ta tùy ý tuyển một kiện bảo vật, sao có thể đổi ý nha?"

"Cái này đồ vật ngươi cảm không có bất cứ tác dụng gì, đây là ta dùng để chủng khổng Động Đình hồ cùng Trường Giang thủy vực gọn nước dùng, người khác cầm vô dụng, chỉ là một cái tai họa, hơi không cẩn thận, chung quanh liền sẽ biến thành một mảnh đại dương mênh mông, tạo thành đến lúc đó không cách nào thu thập cục diện."

"Ta muốn một nửa, không ảnh hưởng ngươi chủng khổng Động Đình hồ cùng Trường Giang."

"Không được, cái này một cái nước phách tinh hoa là tuyệt đối không thể động, ngươi năng nói cho ta, ngươi vì cái gì lựa chọn nước phách tinh hoa sao?"

"Thật xin lỗi, nương nương, ta không thể nói cho ngài, ta chỉ có thể nói cho ngài, cái này bảo vật đối ta rất trọng yếu."

"Đã như vậy, muội muội ta nơi đó ngược lại là có một cái tiểu nhân, vốn là Tương Giang nước phách tinh hoa, bắt quá hiện tại trên cơ bản không có, bởi vì cái này đã trưởng thành cái này bao lớn, Tương Giang lúc đầu cũng không dài, ngược lại là hoàn toàn có thể cùng một chỗ chường khổng."

"Nương nương muội muội?"

"Đúng vậy a, liền là Nữ Anh nương nương."

"Đa tạ nương nương thành toàn." Trương Tiểu Lâm ôm quyền nói.

Trương phi nương nương trầm mặc một hồi, tựa hồ tại cùng người câu thông, chỉ chốc lát, lại một đạo bóng mờ trống rỗng ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trước mắt.

"Tỷ tỷ, ngươi nói liền là cái này tiểu tử?"

"Không tệ, người này là cố nhân của ta về sau, ta đáp ứng cho hắn một kiện bảo vật, mặc cho hắn chọn lựa, không nghĩ tới hắn thế mà nhìn trúng Động Đình hồ nước phách tinh hoa, không có biện pháp, ta chỉ có thể tìm người hỗ trợ, chỉ có người nơi đó có một cái nước phách tinh hoa để đó không dùng không bằng liền đưa cho nàng đi."

"Cái này ngược lại là không có vấn đề, uy, tiểu hài, nương nương nơi này nhiều như vậy bảo vật ngươi không muốn, muốn một cái nước phách tinh hoa lấy làm gì a?"

"Khởi bẩm Nữ Anh nương nương, ta không tiện nói."

"Ha ha, ngươi ngược lại là người thú vị, a? Kỳ quái? Ta vậy mà nhìn không thấu được ngươi, ngươi, ngươi thế mà không tại trong tam giới, cũng không tại trong ngũ hành?"

"Ồ?" Trương phi nghe xong, không có quan sát tỉ mỉ lên Trương Tiểu Lâm đến: "Tiểu gia hỏa, ngươi quả nhiên không đơn giản, ngươi thật là Y Thánh truyền nhân sao?"

"Vân bối Trương Tiểu Lâm, chính là Y Thánh Trương Cơ ba mươi bảy đời truyền nhân, tuyệt không dám lừa gạt nương nương."

"Lượng ngươi cũng không dám."

"Ngươi đã muốn nước phách tinh hoa, ngươi lấy cái gì giả nha? Cái này đồ vật cũng không tốt cầm, hơi bất lưu thần, liền sẽ xông ra đại họa đến, ngươi muốn biết, một giọt nước phách, liền có thể tụ tập thành một cái biển cả."

"Mời nương nương yên tâm, ta có thể đem nó để vào ta trong thức hải."

"Cái gì?"

"Cái gì?"

Trương phi cùng Nữ Anh gần như đồng thời hoảng sợ nói: "Tuyệt không có khả năng, ngươi một cái Luyện Khí kỳ, Thức hải năng có bao lớn?"

"Ta năng thả nhiều ít, liền cảm nhiều ít chính là."

Nữ Anh nương nương không còn nói chuyện, hai tay không ngừng kết bắt đầu ấn, chỉ chốc lát, lại có một cái nhỏ một chút không màu trong suốt thủy cầu ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trước mặt.

Trương Tiểu Lâm thần thức cùng hỗn độn Âm Châu bắt được liên lạc, liền mở cái miệng rộng, nước phách tinh hoa hóa thành một sợi sương mù, trong nháy mắt bị hút vào trong miệng, tiến vào hỗn độn Âm Châu thế giới bên trong.

Chương 148: Không có gì ngoài Vu sơn không phải mây

Trương Tiểu Lâm ung dung không vội nuốt vào Trương Giang nước phách tinh hoa, khiến Trương phi cùng Nữ Anh nương nương trợn mắt hốc mồm.

Cái gọi là nước phách tinh hoa, là giang hà biến hồ thủy chi tinh hoa, năm này tháng nọ hấp thu thiên địa linh khí, tiến hóa mà thành, các nơi Thủy Thần Hà Bá thì thu thập những này nước phách tinh hoa, chuyên môn dùng để điều tiết giang hồ thủy vị, bổ không đủ, thu có thừa, có thể đem toàn bộ biến cả áp súc thành một giọt nước tinh, cũng có thể đem một giọt nước tinh hóa thành một mảnh biển cả.

Cũng không phải là mỗi một cái giang hà đều sẽ ngưng tụ nước phách tinh hoa, mà là nhìn kia một đoạn giang hà linh khí phải chăng sung túc.

Toàn bộ Trường Giang cũng chính là Thục Sơn phía dưới, vu hạp một vùng dễ dàng ngưng kết nước phách tinh hoa.

Vu sơn Vân Vũ sở dĩ nổi danh trên đời, chính là bởi vì Thục Sơn linh khí dồi dào, ngưng đọng rất nhiều nước phách tinh hoa.

Cái này đồ vật còn có một cái công dụng, có thể biến thành mây mù, lấy gia tăng trong không khí độ ẩm.

Thì ra là thế, khó trách có người giảng, từng trải làm khó nước, không có gì ngoài Vu sơn không phải mây! Vu sơn vân quả nhưng không tầm thường a.

Trương Tiểu Lâm hút vào nước phách tinh hoa về sau, đối với loại này tinh hoa liền lập tức có một thứ đại khái được giải.

Đương biết Vu sơn Vân Vũ nguyên lai có thể ngưng tụ nước phách tinh hoa về sau, không khỏi liền đem câu thơ này nói ra.

"Người nói cái gì?"

"Người nói cái gì?"

Trương phi nương nương cùng Nữ Anh nương nương gần như đồng thời cả kinh kêu lên.

"Từng trải làm khó nước, không có gì ngoài Vu sơn không phải mây!" Trương Tiểu Lâm vốn là nói một mình, không nghĩ tới lên tiếng, gấp hai vị nương nương tra hỏi, đành phải lại đọc một lần.

"Từng trải làm khó nước, không có gì ngoài Vu sơn không phải mây... ."

Trương phi thấp giọng ngâm một câu, phảng phất nhớ tới nhiều năm chuyện cũ, màu đậm buồn bã.

Nguyên lai, thần cũng là có cảm tình!

"Người người này, lung tung nhắc tới nói sao? Lại khơi gợi lên tỷ tỷ thương tâm chuyện cũ." Nữ Anh nương nương trừng Trương Tiểu Lâm một chút, thần tình kia, Trương Tiểu Lâm cảm giác nàng cũng không phải là một cái ba bốn ngàn tuổi thần nữ, mà là một cái tuổi dậy thì xấu hổ thiếu nữ.

"Nương nương thứ tội." Trương Tiểu Lâm kinh sợ đứng ở một bên, đứng xuôi tay.

"Không có gì, người tuyệt đối đừng nghe ta muội muội nói mò, ai, luôn luôn có một ít hồi ức khó mà dứt bỏ a." Trương phi thần nhiên nói.

Trương Tiểu Lâm lúc này mới bỗng nhiên nhớ lại, bài thơ này nguyên bản là một cái tu đạo sĩ, hoài niệm nhân gian mối tình đầu tình nhân lúc sơ tác, phía dưới còn có hai câu là: Lấy lần bụi hoa lười xem, nửa duyên tu đạo nửa duyên quân.

Kinh điển liền là kinh điển, lúc nào cũng có thể làm cho người sinh ra mơ màng.

Trương Tiểu Lâm không nhớ rõ bài thơ này tác giả, chỉ biết hẳn cũng là một cái tu sĩ.

Nhớ tới tên này tu sĩ, cũng hẳn là một cái đa tình hạt giống, mới có thể viết ra dạng này thơ đến, loại này thơ bất luận thời điểm nào, đều có thể gây nên người cộng minh, ngay cả thần cũng không ngoại lệ a! Nhân thần cộng minh a! Lợi hại!

Cũng bởi vậy có thể thấy được, Trương phi đối với Thuần Đế dùng tình sâu vô cùng! Mặc dù chuyện cũ đã qua, nhưng hơn ba nghìn năm đi qua, vẫn như cũ khắc cốt铭 tâm.

"Nương nương, hữu duyên cuối cùng sẽ có gặp nhau ngày, hai tình nếu là lâu dài lúc, lại há tại, sớm sớm chiều chiều."

"Người thực sẽ nói chuyện, hai tình nếu là lâu dài lúc, lại há tại, sớm sớm chiều chiều, ta đây không phải sớm sớm chiều chiều, đã hơn ba nghìn năm."

"Thuần Đế không phải nói ngay tại Cửu Nghi núi sao? Nơi này cũng không xa nha?" Trương Tiểu Lâm ngạc nhiên nói.

"Ha ha, thần là không thể có ràng buộc, tu thần trước đó đến đoạn hồng trần, đã đoạn mất, liền sẽ không có ràng buộc, ta tu luyện không đủ, đạo tâm không kiên, để người chế giễu."

"Tu thần hẳn là có hữu tình đạo, cũng có vô tình nói a? Hữu tình chỉ đạo mới là đạo của tự nhiên." Trương Tiểu Lâm kiếp trước tiên hiệp loại tiểu thuyết

mạng cũng xem không ít, liền nói bá láp.

"Đạo của tự nhiên!" Trương phi kích động lên, phảng phất đột nhiên ngộ đến cái gì, nhắm mắt lại dụng tâm cảm ngộ, thật lâu, mới mở mắt ra nói: "Ừm, hài tử, ngươi vừa rồi tại những cái kia Phi Kiếm nơi đó nhìn rất lâu, có phải hay không còn không có bản mệnh Phi Kiếm?"

"Ta đã có, bất quá ta hai cái bằng hữu, một mực không có Phi Kiếm, cho nên ta nhìn nhiều một chút, nương nương mắt sáng như đuốc."

"Đã như vậy, ngươi liền lấy hai thanh đi thôi, dù sao cái này nhiều thứ cũng vô dụng."

"Cám ơn nương nương." Trương Tiểu Lâm vui mừng quá đỗi, tiện tay lấy hai thanh Phi Kiếm, ném vào Tu Di giới bên trong, nơi này Phi Kiếm phẩm cấp đều không thấp, đến không cần kén cá chọn canh.

Nữ Anh nương nương thấy thế, lấy ra một cái túi đựng đồ nói: "Đã gặp nhau liền là hữu duyên, ta cũng đưa chút lễ vật cho ngươi, bất quá đi ra vội vàng, cũng không có gì chuẩn bị, nơi này một ngàn hạt Bội Nguyên đan, liền cho ngươi a, đây đều là huyết sắc San Hồ luyện chế, bình thường cho những cái kia cá nha tôm nha cái gì ban thường dùng, ta nhìn ngươi ngươi vừa vặn cần dùng đến, quá cao cấp đồ vật, ngươi hiện tại cũng vô dụng."

Trương Tiểu Lâm tiếp nhận túi trữ vật, ở đây thiên ân vạn tạ.

"Được rồi, ta đưa ngươi ra ngoài."

Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới một chuyện nói: "Nữ Anh nương nương, vẫn bồi một cái long tộc bằng hữu, bị thương mất máu quá nhiều, ngại có không có sinh huyết đan."

"Đi nha, ngươi tiểu tử học được được vui đòi tiên?" Nữ Anh nương nương cười nói, tiếp theo điều chỉnh sắc mặt nói: "Sinh huyết đan ta nơi này không có, loại này mật hàng cấp thấp chúng ta làm sao có thể có đâu? Lại nói là long tộc bằng hữu, loại này đan dược là không có ích lợi gì, chỉ có Tứ Hải Long Vương trong tay có Huyết Tinh, đó mới là hiệu quả nhanh chóng tốt đồ vật."

"Huyết Tinh?"

"Đúng vậy, Huyết Tinh là long tộc tinh Huyết luyện chế mà thành, liền xem như một con rồng huyết toàn bộ chảy khô, một viên Huyết Tinh cũng có thể lập tức khôi phục lại." Nữ Anh nương nương bỗng nhiên sùng sốt nói: "Sớm đi Thiên Nhất đầu phạm vào thiên điều Long Vương bị chém đầu về sau không thấy, sẽ không phải là bằng hữu của ngươi a?"

"Muội muội!" Trương phi bỗng nhiên thấp giọng quát một câu.

"A, làm ta không nói, làm ta không nói." Nữ Anh nương nương quên Trương Tiểu Lâm trước mắt vẫn là một cái thể gian tu sĩ, không thể biết Thiên Cơ, vội nói: "Ta mang ngươi ra ngoài."

"Nương nương xem ra có phần hiểu luyện đan chi đạo, có không có phạm nhân ăn kéo dài tuổi thọ đan dược?"

"Ai, ai không có việc gì luyện loại kia đan dược nha? Người sinh tử đều là mệnh trung chủ định, coi như luyện tốt đan dược, dùng thời điểm còn phải cùng Diêm Vương gia chào hỏi, quá phiền toái. Diêm Vương muốn ngươi canh ba chết, không dám lưu người đến canh năm, ăn loại kia đan dược không có thần phù cũng vô dụng."

"Thần phù?"

"Đúng vậy, liền là có Thần cách thần tiên cho Diêm Vương gia ghi chép, nói cho hắn biết cái này cá nhân ta còn muốn để hắn sống lâu mấy chục năm, cầu hắn tạo thuận lợi, sửa chữa một chút Sinh Tử Bộ, không phải sao, còn phải thiếu Diêm Vương gia một cái nhân tình. Nói không chừng ngày nào Diêm Vương gia liền sẽ tìm ngươi hỗ trợ, cái nào đó tu sĩ tuổi thọ đã hết, hắc bạch hai kém bắt không được người, ngươi giúp ta giết cá nhân thể nào?"

"Còn có Diêm Vương gia bắt không được người?"

"Nhiều nữa đâu? Nhân gian tu đạo sĩ cũng có thần thông lớn."

Trương Tiểu Lâm một đường nghe ngây dại, nguyên lai thần tiên ở giữa, cũng còn có những này thành tựu.

Hai người vừa đi vừa tán gẫu, chỉ chốc lát liền đến Trương Tiểu Lâm lúc đi vào kia phiến rừng trúc, Nữ Anh nương nương kết một cái thủ ấn, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên phóng lên tận trời, trong nháy mắt liền đến trên mặt sông!

Chương 149: Tại trong mưa

Trường Giang lưu vực mưa, nói đến liền tới, không có bất luận cái gì lý do.

Trương Tiểu Lâm nhớ rõ ràng vừa mới tại không trung cảm ngộ gió thổi lúc, vẫn là ngày trong nắng ấm, nhưng này lại từ đáy nước ra, cũng đã là mưa phùn tầm tã.

Thuyền sớm đã không tại nơi này, trên thuyền nhiều người như vậy, không thể là vì hán một người dừng ở lòng sông.

Nguyên lai, đám người gặp Trương Tiểu Lâm mượn gió thổi nổi lên bầu trời, vừa bắt đầu coi là bị gió thổi đi lên, về sau nghe được Giác Viễn đại sư giải thích, mới biết đây là vô giả tu luyện khinh thân công phu, không khỏi kính nể vạn phần.

Mất thấy Trương Tiểu Lâm rơi vào cuộn cuộn Trường Giang, đám người nhiều tiếng hô kinh ngạc, tuy nói Giác Viễn đại sư nhiều lần thanh minh, không có việc gì, vẫn như trước rất nhiều người không tin Trương Tiểu Lâm còn có thể còn sống.

Thuyền lớn rời đi Trương Tiểu Lâm rơi Giang địa phương càng ngày càng xa, Thủy Phi Phi lòng nóng như lửa đốt, tựa liền Xuân Lan cũng cùng theo rơi nước mắt.

Không lâu, thuyền lớn cập bờ, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi đứng chung một chỗ, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan ôm nhau mà đứng, nhìn sương mù mông lung mặt sông, không chịu rời đi.

Mộ Dung thật thà ngồi ở trên xe ngựa, cũng không dám đi xuống xe khuyên, Giác Viễn ba người dắt ngựa cũng ngoác nhìn, chờ đợi Trương Tiểu Lâm từ trên sông trở về.

Bỗng nhiên, bầu trời tiếng vang lên ầm ầm ầm tiếng sấm, ánh nắng dần dần biến mất, chân trời mây đen chậm rãi che giấu tới.

"Tiểu thư, trời cũng muốn mưa, nếu không chúng ta đi trước khách sạn a?" Hạnh nhi lời kéo Nạp Lan Ngưng Yên ống tay áo nói.

"Đợi thêm một hồi đêm, ta tốt chờ mong tiểu lâm từ trên nước đạp sóng mà đến bộ dáng." Nạp Lan Ngưng Yên cúi đầu trầm lặng nói.

Một đạo thiểm điện vạch phá bầu trời, xuyên thẳng mặt sông, ngay sau đó một tiếng vang thật lớn, mây đen dày đặc bầu trời giống như đột nhiên bị mở ra một cái lỗ hổng, Đại Vũ mưa như trút nước mà xuống.

Giác Viễn cùng Mộ Dung thật thà gần như đồng thời đi vào Nạp Lan Ngưng Yên bên người, Mộ Dung thật thà vội la lên: "Thánh nữ, Trương công tử không có việc gì, hán khẳng định là dưới đáy nước lĩnh ngộ một loại võ kỹ, làm Tiên Thiên cao thủ, dưới đáy nước ngâm ngốc một hai ngày cũng có thể, chờ một chút ngược lại là không sao, nếu như đợi mưa chờ đợi ở đây, cũng quá mức."

Nạp Lan Ngưng Yên làm sao không biết, nàng căn bản không thể biểu lộ ra một chút xú nữ tư tình, bởi vì nàng là Thánh nữ!

Than nhẹ một tiếng, lập tức quay người đối Thủy Phi Phi nói: "Tầm tã, chúng ta lên xe đi, tiểu lâm là Tiên Thiên cao thủ, nước là chìm bắt từ hán, người có thể yên tâm"

"Các người đi thôi, ta đợi thêm một hồi."

"Trời mưa to, chờ sau đó dính ướt sẽ không tốt."

"Không đợi được tiểu lâm, ta cũng sẽ không đi."

"Cái này. . ." Nhìn thấy Thủy Phi Phi kiên nghị ánh mắt cùng chém đinh chặt sắt ngữ khí, Nạp Lan Ngưng Yên biết dù nói thế nào cũng là phí công, liền nói khẽ: "Người khá bảo trọng."

Nhìn thấy Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn bọn người đi xa, Xuân Lan có chút hoảng hốt, lời kéo Thủy Phi Phi ống tay áo nói: "Tiểu thư, bọn hán đều đi."

"Ừm, ta biết."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

"Nếu như tiểu lâm không được, ta liền xuống đi cùng hán."

"A... . ." Xuân Lan nghe xong, lập tức tròn tròn mắt.

"Người không cần tại nơi này theo giúp ta, người cùng các nàng cùng đi đi."

"Ta không." Xuân Lan biết, lúc này tuyệt đối không thể rời đi tiểu thư.

Hai cá nhân tựa nhau gần bó, đứng tại bờ sông, mưa to vầy vào các nàng trên thân, rất nhanh liền toàn thân ướt đẫm.

Xuân hàn se lạnh, mặc dù đã là mùa xuân ba tháng, nhưng tại mưa lớn như thế này bên trong, lại là bờ sông, gió sông phàn phật, Thủy Phi Phi không từ mấy cái lạnh run.

"Tiểu thư, chúng ta trở về đi, quá lạnh." Xuân Lan nhìn xem sắc mặt tái nhợt Thủy Phi Phi không khỏi mười phần sốt ruột.

Thủy Phi Phi lúc này tâm loạn như ma, Trương Tiểu Lâm tám kia nổi bật Bát Quân mặt luôn ở trước mắt nàng thoáng hiện, thứ nhất lần gặp gỡ, tại Thủy gia từ đường, thế mà hát một bài cái gì có vị giai nhân, tại nước một phương, như thế một cái tài tử, ta cũng không tin hẳn ngay cả cái này đều sẽ nhớ lắm, nhất định là cô ý!

Lần thứ hai gặp mặt, đưa một cái mộc điều, điều lại là mình thứ nhất lần tại Thủy gia từ đường lúc, quay đầu trong nháy mắt đó, trời ạ, chỉ bắt quá vội vàng một mặt, đẹp nhất một nháy mắt thế mà bị hấn bắt được, gặp mặt một lần a, làm sao có thể nhớ kỹ như thế tình tương? Chẳng lẽ trên đời này thật sự có vừa thấy đã yêu sự tình sao?

Mỗi một lần gặp mặt, đều là kinh tài tuyệt điểm như vậy! Mỗi một lần gặp mặt đều là tràn ngập mới mẻ cảm giác, đều có ngoài ý muốn kinh hi!

Xa biết không phải tuyệt, vì hương thoáng đâu đây!

Chưa thành lần điệu trước hữu tình!

Đồng thời thiên nhai lưu lạc người!

Cổ kim nhiều ít sự tình, đều giao đàm tiếu bên trong!

Giang sơn như vẽ, một tôn còn lỗi Giang Nguyệt!

Nhiều như vậy kinh điển thi từ, thế mà thuận miệng ngâm ra!

Thủy Phi Phi mỗi nhớ tới Trương Tiểu Lâm một bài thơ, trong lòng liền đau một chút, sắc mặt càng ngày càng trắng.

"Tiểu thư, người không sao chứ?" Xuân Lan gặp Thủy Phi Phi tình huống không đúng, vội vàng dùng tay sờ một cái Thủy Phi Phi cái trán, thật nóng!

"Tiểu thư, người phát sốt, trở về đi."

"Không! Nhất định phải chờ đến hấn đi lên."

"Nếu là hấn..."

"Chớ nói nhảm!" Thủy Phi Phi cả giận nói.

Mưa càng ngày càng lớn, phong càng ngày càng lạnh.

Thủy Phi Phi trước mắt chỉ có Trương Tiểu Lâm, trong lòng luôn luôn nhớ hấn... Hấn là bác sĩ sao?

Hấn còn có thể chữa bệnh, nhiều năm như vậy đau bụng kinh, tiện tay liền chữa khỏi, chỉ là... .

Về sau cũng không thể để hấn cho người khác đi trị bệnh này. . . .

Ai! Đến lúc này, đoán mò cái gì đâu?

Hôm nay mới biết, hấn như thế tuổi còn nhỏ, lại là cái võ công cao cường võ giả, Tiên Thiên võ giả là chuyện gì đây? Chẳng lẽ rất lợi hại phải không?

Kháng định rất lợi hại, có thể bay trên trời!

Tiểu lâm, người cũng không thể có việc a!

Nhìn xem mệnh mong mặt sông, mưa bụi tràn ngập, Thủy Phi Phi trong lòng từng đợt nhói nhói, người cũng không phải cá a, làm sao có thể năng tại đáy nước ngốc lâu như vậy?

Thủy Phi Phi đứng tại bờ sông, không nhúc nhích, như một tôn pho tượng.

Xuân Lan cũng có chút lạnh, hai tay ôm ngực, mặc dù lòng nóng như lửa đốt, lại là không thể làm sao.

Không biết qua bao lâu, trời gặp đáng thương, mưa rồi cục thời gian dần trôi qua nhỏ.

Bỗng nhiên, Xuân Lan nhân tình sáng lên, hần phát hiện lòng sông giữa không trung một điểm đen, đang từ từ hướng bọn hần tới gần.

"Tiểu thư, mau nhìn, trên trời có người!"

Lúc đầu đã tiến vào nửa hôn mê trạng thái Thủy Phi Phi nghe xong, lập tức mừng rỡ, cường ép mở to mắt, quả nhiên trông thấy một điểm đen, càng ngày càng lớn, kia phiêu dật thân ảnh, là như thế quen thuộc!

"Tiểu lâm." Thủy Phi Phi vội vã hướng bờ sông đánh tới.

Hồi lâu bất động, đột nhiên như vậy phát động, nhất là còn phát ra sốt cao, Thủy Phi Phi chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, đột nhiên ngã nhào xuống đất, bất tỉnh nhân sự.

Không trung bóng đen càng ngày càng gần, gặp Thủy Phi Phi ngã nhào xuống đất, vậy mà nhoáng một cái mà tới, chính là Trương Tiểu Lâm.

Từ bờ sông trên mặt đất bên trên ôm lấy Thủy Phi Phi, phát giác nàng toàn thân ướt đẫm, trên mặt cũng rất bóng người, biết nàng thụ phong hàn, phát sốt.

Cô gái nhỏ này, làm sao lại ngốc như vậy nha!

Chú ý không lên kinh thể hải tặc, Trương Tiểu Lâm một tay ôm lấy một cái, như bay hướng bờ sông có dấu vết người địa phương chạy tới.

Thủy Phi Phi đã hôn mê đi qua, tự nhiên cảm giác không thấy cái gì, Xuân Lan đột nhiên bị Trương Tiểu Lâm bế lên, không khỏi lớn tiếng nói: "Người làm gì? Thả ta xuống."

Trương Tiểu Lâm chỗ nào quản được nhiều như vậy, một đường như bay phi nước đại, Xuân Lan chỉ cảm thấy bên tai hô hô phong vang, cảm giác so sai nha nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Sự tình làm lớn chuyện

Đêm đã rất sâu, Vũ Hầu đại tướng quân Uất Trì Cung phủ thượng lại là đèn đuốc sáng trưng, đường đường bên trên Trụ quốc Uất Trì Bảo Lâm lại quỳ gối một bên, kinh sợ, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

"Tra! Tra cái tra ra manh mối, xem ai ra tay." Uất Trì Cung vỗ lên bàn một cái, quát.

Nguyên lai, ngày đó Uất Trì theo dục tại Thủy gia tập bị Trương Quả phế đi về sau, biết một chút từ khó giải quyết, mình không có khả năng tìm về cái này tràng tử, tựa như chó nhà có tang, lộn nhào trở lại Trường An, hướng phụ thân khóc lóc kể lể một phen, đương nhiên không có nói mình nói xấu, mà là thêm mắm thêm muối, giáng Thủy gia tập bách tính như thế nào ngang ngược vô lễ, cùng quan binh đối kháng các loại.

Uất Trì Bảo Lâm thấy mình nhi tử thế mà bị người chặt rơi mất vận mệnh, không thể nhân đạo, thân binh cũng bị phế đi năm mươi, sáu mươi người, lập tức giận tím mặt. Uất Trì gia từ khai quốc đến hiện tại, khi nào ném qua cái này bao lớn thua thiệt?

An bài Uất Trì theo dục đến thái y thự ở lại về sau, Uất Trì Bảo Lâm lập tức đuổi tới Uất Trì Cung phủ thượng, khóc rờn rờn, đem nhi tử giáng lại một lần nữa nói lên một lần.

Cháu trai bị người phế đi!

Uất Trì Cung mặc dù vừa tức vừa buồn bực, hận không thể lập tức giá ngựa cầm roi, lao tới Thủy gia tập, đem đám kia điều dân đánh thành thịt muối.

Bất quá, Uất Trì Cung hòa khí mặc dù lớn, lại cũng không hồ đồ, cháu của hần là cái gì mặt hàng, Uất Trì Cung vẫn là hơi có nghe thấy, liền hỏi: "Theo dục mang nhiều như vậy thân binh, đi Thủy gia tập làm gì?"

"Cái này?" Uất Trì Bảo Lâm biết không đối gạt được, liền đem Uất Trì theo dục tại Thủy gia tập gặp được một cái nữ tử, bị kỳ mỹ sắc mê hoặc, hướng nữ tử gia cầu hôn, nữ tử vì đào hôn rời nhà trốn đi một chuyện, nguyên nguyên bản bản nói một lần.

Uất Trì Cung cá giận nói: "Cái này tiểu tử đây là trắng trợn cướp đoạt dân nữ a! Còn mang năm sáu mươi tên thân binh tiến đến! Chết đáng đời!"

"Phụ thân, chẳng lẽ cứ tính như vậy sao?" Uất Trì Bảo Lâm quỳ rạp xuống đất nói: "Bọn hần đây là không đem ngài để vào mắt a, chúng ta cầu hôn lúc, thế nhưng là viết rõ ràng, Uất Trì gia đại thiếu gia nha! Uất Trì gia thế nhưng là khai quốc người có công lớn nhà, ngài có thể cứu qua hiện nay thiên tử giá nha! Bây giờ bị mấy cái điều dân chính thành dạng này, cái này nếu là truyền đi, chúng ta Uất Trì gia mặt nhưng hướng chỗ nào đặt a."

Uất Trì Cung cũng ngây dại, cũng không phải sao? Mặc dù việc này Uất Trì theo dự cái kia hỗn tiểu tử gieo gió gặt bão, nhưng đây chính là trắng trợn đánh ta Uất Trì Cung mặt nha!

Uất Trì Cung đã tới về bước đi thông thả mười mấy cái vòng, tổng cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, cảm thấy việc này rất hoang đường, một cái dân nữ, môn không đẳng hộ không đối, cái này hoàn khổ đi dây dưa cái gì nha? Hiện tại nhưng kết thúc như thế nào?

"Nếu không phải mặt thám đi xử lý một chút." Uất Trì Bảo Lâm thấp giọng nói.

"Sự tình nào có như thế đơn giản, việc này làm lớn chuyện!"

Uất Trì Bảo Lâm không hiểu nói: "Thủy gia tập ở xa Nam Dương, sẽ không truyền tới."

"Một người, không đến một chén trà công phu, phé đi năm mười mấy người cánh tay phải, chính là vì cha cũng không phải như vậy dễ dàng làm được."

"Kia là bởi vì bên cạnh có mấy trăm điều dân vây khốn, vướng chân vướng tay, thân binh không dám dấn thương cùng vô tội, đối phương mới có cơ nhưng thừa."

"Đối phương là cái vô gia không thể nghi ngờ, mà lại ít nhất là Địa cấp tu vi, mặt thám đi qua không làm nên chuyện gì, mà lại, cũng nhiều có không tiện."

"Ngài là nói..."

Uất Trì Bảo Lâm lời còn chưa dứt, liền bị Uất Trì Cung đánh gãy: "Gọi Vô Lượng kiểm phái xử lý việc này, chúng ta đừng lại tham dự." Bước đi thông thả mấy bước, Uất Trì Cung đem chén trà trong tay trùng điệp đặt tại trà trên bàn nói: "Các người thật sự là không có đầu óc, lại vì chút chuyện nhỏ này xuất binh? Chỉ sợ việc này Hoàng Thượng đã biết, nhớ kỹ, chúng ta Uất Trì gia không được lại ra mặt, chuyện trên giang hồ, từ trong giang hồ người giải quyết."

"Vâng, vẫn là phụ thân suy tính được chu toàn."

"Người trở về nói cho Thanh nhi, trọng mà bọn hần, phải khiêm tốn, không biết có bao nhiêu ánh mắt nhìn chăm chăm chúng ta, bây giờ là ta lão bất tử này còn đứng ở phía trước, lão phu ngày nào nếu là không đứng dậy nổi, có các người chịu."

"Phụ thân dạy rất đúng."

"Làm việc không cần đầu óc, còn dạng này ngang ngược, đến lúc đó chết đều không biết chết như thế nào!"

Uất Trì Bảo Lâm thân là một cái bên trên Trụ quốc công, tại Uất Trì Cung trước mặt lại là đại khí cũng không dám mạo hiểm một cái.

Rõ ràng mắng nửa canh giờ, Uất Trì Cung cũng mắng mệt mỏi, mới phát phát tay để hần lui ra.

Uất Trì Bảo Lâm lau một chút trên trán mồ hôi, khom người rời khỏi, cầm trong tay Uất Trì Cung tín vật, rời đi Uất Trì phủ, trong lòng không khỏi thầm than, gừng càng già càng cay a!

Vô Lượng kiểm phái!

A?

Trong khoảng thời gian này làm sao không thấy Vô Lượng kiểm phái người tới nha?

Uất Trì Bảo Lâm bỗng nhiên nhớ lại, lúc đầu mỗi tháng Vô Lượng kiểm phái muốn đi qua cầm khoáng vật tài liệu, cái này một lần sắp hai tháng, thế mà còn không người tới.

Hần chỗ nào biết, chuyên môn phụ trách thế tục sự vụ Lai Phúc đã mệnh tang Hoàng Tuyền, tự liền Vô Lượng kiểm phái nội bộ cũng xuất hiện vấn đề lớn, tăng thêm thô tình ra mắt, đại lượng nhân thủ bị phái đi Viên núi, tranh đoạt thổ tình đi, chỗ nào còn có tâm tư đến nơi này, nơi này bất quá là một chút phổ thông tình đồng tình sát cùng nắm được liệu mà thôi.

Không có Lai Phúc, Uất Trì Bảo Lâm cũng không biết Vô Lượng kiểm phái muốn làm sao mới có thể liên hệ được.

Lai Phúc cùng Uất Trì phủ một mực là một tuyến liên hệ, Uất Trì Bảo Lâm chỉ gặp qua một lần hư thanh, căn bản không biết Vô Lượng kiểm phái ở nơi nào.

Trở lại bên trên Trụ quốc phủ, Uất Trì Bảo Lâm lật qua lật lại như thế nào cũng ngủ không được, chỉ chốc lát, trời đã sáng rồi.

Vội vàng ăn điểm tâm xong, Uất Trì Bảo Lâm không thể không lần nữa đi vào Uất Trì Cung phủ thượng, Uất Trì Cung nghe xong Vô Lượng kiểm phái

thể mà hai tháng không có tới, cũng cảm thấy có chút kỳ quặc, hai cha con cùng đi đến trái Võ Đại tướng quân Tần Quỳnh phủ thượng

Tần Quỳnh thân thể không tốt, vết thương cũ tái phát, có mấy ngày không có xuống giường.

Gặp Uất Trì Cung phụ tử tới chơi, cường ép để hạ nhân đỡ lấy ngồi dậy.

Uất Trì Cung gặp Tần Quỳnh tình trạng cơ thể, không khỏi buồn từ đó đến, rất có đồng bệnh tương liên cảm giác.

"Ngạc quốc công hôm nay bỗng nhiên đến thăm, nhất định là có đại sự a?" Tần Quỳnh ho một trận, thờ ra hơi, liền hỏi.

"Không dối gạt vũ vệ đại tướng quân, hôm nay đến đây, chỉ là muốn hỏi thăm một chút, Vô Lượng kiếm phái đến cùng tại cái gì địa phương, ta tìm bọn hần có chút ít sự tình."

"Ha ha, muốn nói gì cứ nói thẳng ra đi, là có chuyện gì không tiện ra tay đi?"

Uất Trì Cung mặt mo đỏ ửng nói: "Người hiểu ta, Tần huynh vậy!"

Tần Quỳnh nghe hần hô một tiếng Tần huynh, không khỏi con mắt đỏ lên, không biết bao lâu không có nghe được như thế thân cận xưng hô, hai tay nắm ở Uất Trì Cung tay nói: "Lão đệ, vì huynh chỉ sợ một đi không trở lại kỳ hạn không xa vậy, chỉ sợ muốn đi trước một bước."

Uất Trì Cung cũng có chút thương cảm, lôi kéo Tần Quỳnh tay nói: "Con cháu bắt tranh khí, khắp nơi gặp rắc rối, chờ chúng ta cái này mấy cái lão xương cốt vừa đi, không biết bọn hần làm sao kiếm sống."

"Ai! Đều không khác mấy, mẹ chiều con hư, nuông chiều nhiều hoàn khổ, hiện tại hối hận thì đã muộn."

Hai người cảm thán một phen, Tần Quỳnh liền để cho người ta đi mời tới Vô Lượng kiếm phái tại thành Trường An người liên hệ.

Người này họ Nguru, gọi trâu đức cao, cũng là Vô Lượng kiếm phái tục gia đệ tử, hần tại thành Trường An, chủ yếu phụ trách Thôi gia sông Tần phủ, biết được Uất Trì phủ là Lai Phúc người liên hệ lúc, hết thầy liền minh bạch.

Lai Phúc cùng hư xong sự tình, hần đương nhiên nghe nói, lúc này biểu thị lập tức phái người về Vô Lượng kiếm phái, một lần nữa sắp xếp người tới liên hệ Uất Trì phủ.

Tần Quỳnh không hỏi Uất Trì Cung, Uất Trì Cung không hề nói gì, hai người ngầm hiểu lẫn nhau.

Uất Trì Bảo Lâm hỏi trâu đức cao tại Trường An hiệu buôn, mới cáo từ hồi phủ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Môn thần

Uất Trì Cung vừa đi, Tần Quỳnh liền tiếp vào thánh chỉ, tuyên hần lập tức tiến cung, xưng có chuyện khẩn cấp thương lượng.

Tần Quỳnh bắt đắc dĩ, đành phải mang bệnh kiên trì, cường ép mang lên trong kiệu, kiệu phu trực tiếp đem hần mang lên Lý Thế Dân tẩm cung.

Hai tên người hầu đỡ lấy Tần Quỳnh đi vào Lý Thế Dân gian phòng, phát hiện Uất Trì Cung đã ngồi tại nơi đó.

Nguyên lai, Lý Thế Dân từ khi Kính Hà Long Vương bị Ngụy Chính chém đầu về sau, một mực tinh thần hoảng hốt, hàng đêm ác mộng quán thân, đã liên tiếp mấy tháng không có hảo hảo ngủ qua một giấc, mấy ngày nay vậy mà ốm đau không dậy nổi.

Nhìn thấy Tần Quỳnh cùng Uất Trì Cung tuổi già sức yếu đáng vẽ, Lý Thế Dân cũng không chịu được hít một tiếng.

Ba cái đã từng đồng sinh cộng tử người, phảng phất có được thiên ngôn vạn ngữ, lại đều không biết bắt đầu nói từ đâu, trầm mặc một hồi, Lý Thế Dân vậy mà bình yên thiếp đi.

Trưởng Tôn hoàng hậu thấy một lần mừng lớn nói: "Bệ hạ đã một tháng không có chợp mắt, trông thấy hai vị đại tướng quân, lại có thể An Tâm đi ngủ, hai vị đại tướng quân thật sự là bệ hạ phúc tinh."

Uất Trì Cung chúc Tần Quỳnh trăm miệng một lời: "Hoàng hậu nương nương nói quá lời, thần nguyện ý mỗi đêm chờ đợi bệ hạ đi ngủ."

"Cái này trong tấm cung, nhất định là có cái gì không sạch sẽ đồ vật, quấy nhiễu thánh giá, cho nên đêm không thể ngủ, còn tốt, có hai vệ đại tướng quân trấn thủ, bách tà bất xâm."

Tần Quỳnh Uất Trì Cung hai người không khỏi hai mặt nhìn nhau, hai người bọn họ xưa nay không tin Quý Thần, có thể thấy được Hoàng hậu nương nương kiêu nói này, cũng phản bác không được, đành phải tĩnh ngồi ở một bên, nhắm mắt Dưỡng Thần.

Lý Thế Dân cái này một giấc một mực ngủ đến ngày thứ hai mặt trời lên cao, sau khi tỉnh lại, gặp Uất Trì Cung chúc Tần Quỳnh vẫn tại bên cạnh ngủ gật, liền đứng dậy vì bọn họ riêng phần mình choàng kiện quần áo, liền vào triều đi.

Tần Quỳnh cùng Uất Trì Cung tỉnh lại phát hiện khoác trên người một kiện quần áo, cảm thấy rất là ấm áp, nhìn kỹ, nguyên lai là Lý Thế Dân long bào, lập tức quá sợ hãi, vội vàng gỡ xuống thả lại trên giường, trong lòng không khỏi ước chừng bất an.

Liên tiếp mấy ngày, Tần Quỳnh cùng Uất Trì Cung đều đến Lý Thế Dân tấm cung cùng đi, bởi vì sợ hãi long bào gia thân, hai người cũng không dám lần nữa ngủ thiếp đi.

Liên tục mấy đêm rồi xuống tới, Tần Quỳnh bệnh tình tăng thêm, không cách nào xuống giường, Uất Trì Cung cũng tuổi tác đã cao, cũng có chút ăn không tiêu.

Ngày này, Lý Thế Dân thấy chỉ có Uất Trì Cung một người đứng tại ngoài cung, nhân tiện nói: "Uất Trì tướng quân, Tần tướng quân làm sao cũng không đến?"

"Khỏi bẩm bệ hạ, Tần Quỳnh tướng quân bởi vì tuổi tác đã cao, tăng thêm vết thương cũ tái phát, đã nằm trên giường không dậy nổi."

"A, vậy cái này nhưng như thế nào cho phải."

"Thần nguyện ý dốc hết toàn lực, trấn thủ ở đây, mời bệ hạ yên tâm."

"Như thế, làm phiền Uất Trì tướng quân."

Không có Tần Quỳnh, Lý Thế Dân mặc dù cũng có thể chìm vào giấc ngủ, ban đêm lại đánh thức mấy lần, Trương Tôn hoàng hậu nhìn ở trong mắt, gấp tại trong lòng, liền sai người tiến về Tần phủ quan sát, nhìn Tần Quỳnh khi nào có thể khỏi hẳn.

Quan sát người hồi báo, Tần Quỳnh bởi vì tại hoàng cung thụ hàn, vết thương cũ lần nữa tăng thêm, trong thời gian ngắn căn bản không có khả năng xuống đất.

Lý Thế Dân biết được Tần Quỳnh bệnh nặng, đứng là bởi vì tại mình tấm cung gác đêm thụ hàn bố trí, không khỏi nội tâm bất an, lập tức khiến thái y thụ Trương Công Lược tự mình dẫn người tiến về chẩn trị.

Loại này mấy chục năm vết thương cũ, há lại phổ thông thủ đoạn có thể chữa trị, ăn mấy uống thuốc, cũng vãn vãn hơi giảm bớt đau một chút khổ mà thôi, căn vốn không tế tại sự tình.

Luôn đề hai vị tuổi già đại tướng quân trông coi ngủ, xác thực cũng không phải cái biện pháp, Trương Tôn hoàng hậu vẫn tin tưởng một chút sâu xa thăm thẳm bên trong sự tình, nhất là tại nàng biết được Lý Thế Dân làm mộng, ngày thứ hai Ngụy Chính thê mà chân chính tại triều đình phía trên ngủ thiếp đi, khi tỉnh lại nói trong mộng chém một đầu nghiệp long, không khỏi càng thêm tin tưởng không nghi ngờ.

Đã Tần Quỳnh cùng Uất Trì Cung có thể trấn trụ tà khí, có lẽ cũng không nhất định cần muốn thực người trấn thủ a?

Trương Tôn hoàng hậu nghĩ đến nơi này, không khỏi sinh lòng một kế, liền gọi tới họa sĩ, cẩn thận vì Tần Quỳnh cùng Uất Trì Cung hai người vẽ lên một bộ cùng chân nhân đồng dạng lớn nhỏ chân dung, dán tại Lý Thế Dân tấm cung trước sau đại môn phía trên.

Ban đêm, Uất Trì Cung một người tới đến Lý Thế Dân tấm cung, đêm đó, Lý Thế Dân vậy mà an ổn ngủ một giấc, ngày kế tiếp Trương Tôn hoàng hậu liền nói cho Uất Trì Cung, không cần đến đây, Uất Trì Cung trong lòng còn có lo nghĩ, Trương Tôn hoàng hậu cười chỉ chỉ hẳn cùng Tần Quỳnh chân dung dán tại cửa cung phía trên, Uất Trì Cung bưng tỉnh đại ngộ, bất quá cảm thấy có chút buồn cười.

Lý Thế Dân ban đêm về tấm cung, nhìn thấy trên cửa chính dán một trương Tần Quỳnh chân dung, cửa sau dán một trương Uất Trì Cung đứng tướng, cũng cười, cười đến rút bất quá khí đến: "Hoàng hậu, hoàng hậu, người cái này cũng quá đùa đi? Cái này có thể có tác dụng?"

"Nói không chừng có tác dụng đâu, bệ hạ, chúng ta không phải thường xuyên nói, lừa gạt quỷ a! Lừa gạt quỷ đi thôi! Chứng minh quỷ vẫn là dễ bị lừa, chỉ ít so với người dễ bị lừa một chút, hôm nay chúng ta liền dùng cái này hai tấm chân dung, lừa gạt quỷ đi thôi!"

"Ha ha, tốt! Tốt! Hoàng hậu, chúng ta cũng lừa gạt quỷ đi thôi! Ha ha ha."

Lần đầu nghe được Lý Thế Dân như thế cười mở miệng cười, Trương Tôn hoàng hậu cũng cảm thấy rất thư sướng.

Ngày có chút suy nghĩ, đêm có chỗ mộng, mộng tùy tâm sinh.

Cũng không biết là Lý Thế Dân tâm tình vui vẻ, vẫn là nguyên nhân khác, dù sao đêm nay hắn ôm lấy Trường Tôn hoàng hậu an an ổn ổn ngủ tới hừng sáng, trong mộng những cái kia đồ vật, thế mà một cái cũng không đến.

Mỗi lần Lý Thế Dân trở lại tẩm cung, liền sẽ nhìn một chút trên cửa chính dán Tàn Quỳnh cùng Uất Trì Cung chân dung, trong lòng lập tức an tâm.

Từ đây về sau, Lý Thế Dân liền chân chính có thể an ổn đi ngủ.

Tự nhiên người trong cuộc Tàn Quỳnh cùng Uất Trì Cung cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Không biết việc này như thế nào bị người thêm mắm thêm muối truyền ra ngoài, thành Trường An bách tính đều tranh nhau bắt chước, các tự do trên cửa phủ lên Tàn Quỳnh cùng Uất Trì Cung chân dung, để tránh trầm tà. Nhất thời, Tàn Quỳnh cùng Uất Trì Cung chân dung cũng không đủ cầu, Trường An giấy quý, không lâu về sau, càng là vang dội cả nước.

Lý Thế Dân mặc dù có thể bình yên đi ngủ, nhưng mỗi lần nhìn thấy Tàn Quỳnh chân dung lúc, vẫn là rất quái niệm Tàn Quỳnh thân thể, mấy lần chuẩn bị tự mình tiến về thăm viếng, đều không thể thành hành.

Ngày này bãi triều về sau, Lý Thế Dân bỗng nhiên gọi tới Vương công công nói: "Đi trái Võ Vệ tướng quân phủ."

Lý Thế Dân chỉ bất quá tùy ý kiểu nói này, Vương công công nhưng tròn tròn mắt, lần này hành trình trước đó nhưng không có an bài a, đang chuẩn bị gọi Trình Xử Lượng Vũ Lâm Quân hộ giá mở đường.

Lý Thế Dân khoát tay một cái nói: "Không cần đại phí trắc trở, liền hai người chúng ta, bộ một cỗ phở thông xe ngựa là được, đừng huy động nhân lực, làm cho mọi người đều biết."

Vương công công lúc này mới hiểu được, Lý Thế Dân không muốn để cho người khác biết, liền một bên sắp xếp người đi gọi Trình Xử Lượng, một bên chuẩn bị xe ngựa.

Lý Thế Dân mặc dù giảng, liền hai người bọn họ cá nhân, nhưng Vương công công không dám a, phân phó Trình Xử Lượng người, thường phục bảo hộ Hoàng Thượng, vẫn là có cần phải.

Tàn Quỳnh đột nhiên nhìn thấy Lý Thế Dân ra hiện tại bệnh mình trước giường, cảm động đến rối tinh rối mù, nước mắt đan xen, chỉ muốn giùng giàng cho Lý Thế Dân hành lễ.

Lý Thế Dân vội vàng đỡ lấy hắn nói: "Đừng nhúc nhích, rất nhiều nghỉ ngơi, An Tâm tĩnh dưỡng, thái y nhưng đến xem?"

"Nhận được bệ hạ quan tâm, Trương thái y mỗi ngày đến đây, bất quá, vì thân bệnh này mình tâm lý nắm chắc, chỉ sợ là dầu hết đèn tắt, tăng thêm vết thương cũ tái phát, chỉ sợ không phải được thạch có thể có hiệu quả."

"Gọi Trương Tiểu Lâm trở về trị liệu, hắn nhất định có biện pháp!" Gặp được loại này bày y bó tay bệnh, Lý Thế Dân rất tự nhiên liền nhớ tới Trương Tiểu Lâm, cái này tiểu tử, lúc này không biết ở đâu phong lưu khoái hoạt đi.

"Trương Tiểu Lâm? Chính là vì Hoàng hậu nương nương khai đao cái kia tiểu thần y?" Tàn Quỳnh nghi ngờ nói: "Hắn có thể làm sao?"

"Hắn là Y Thánh đích truyền đệ tử, khẳng định có biện pháp, trầm lập tức triệu hắn trở về."

"Làm phiền bệ hạ quái niệm, vì thân thực sự sợ hãi, ta nhìn vẫn là không cần huy động nhân lực, không có ích lợi gì." Tàn Quỳnh tựa hồ đã tuyệt vọng rồi, lạnh nhạt nói.

"Không được, Trương Tiểu Lâm nhất định có biện pháp, lập tức truyền thẩm ý chỉ, khiến Trương Tiểu Lâm lập tức quay lại cho Tàn tướng quân chữa bệnh!"

Trương Công Lượng nghe được Lý Thế Dân thanh âm như đinh chém sắt, biết hắn đối Tàn Quỳnh đúng là thật tình cảm, cũng không biết Trương Tiểu Lâm đến cùng có không có biện pháp chữa khỏi Tàn Quỳnh, suy tư liên tục, vẫn là quyết định dùng một trương ngàn dặm Truyền Âm phù, hắn cũng thật lâu không có trông thấy cháu, hơi nhớ nhưng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Tấn cấp Tiên Thiên

Trương Tiểu Lâm tiếp vào Trương Công Lược thiên lý truyền âm thời điểm, hắn vừa vận mạng lên Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan tìm tới Nạp Lan Ngưng Yên đám người khách sạn.

Đơn giản nói cho Trương Công Lược, bên ngoài một chút tình huống, cũng giảng tốt ban đêm trở về một chuyến, Truyền Âm phù liền biến thành một điểm tro tàn tiêu tán tại không trung.

Vào đêm, thu xếp tốt Thủy Phi Phi chủ tớ, Trương Tiểu Lâm ngự kiếm bay trở về Trường An.

Trương Công Lược đã trong sân chờ đã lâu, chợt thấy chân trời một điểm ánh sáng, thoáng qua, Trương Tiểu Lâm liền ra hiện tại trước mặt.

"Đi thôi, chúng ta đi Tấn tướng quân phủ thượng."

"Hiện tại?" Trương Công Lược sững sờ nói.

"Ta bên kia có chút việc thoát thân không ra, nhất định phải lập tức đuổi đi qua."

Hai người một đường tới đến trái Vệ tướng quân phủ, Trương Tiểu Lâm còn chưa vào cửa, thần thức cũng đã thấy được Tàn Quỳnh.

Tàn Quỳnh cũng cảm giác được có người tại nhìn chăm chú hắn đồng dạng, nhìn chung quanh một chút, không ai, cảm thấy kỳ quái, chợt nghe có người bẩm báo, nói Trương thái y dẫn đầu cháu trai sang đây xem bệnh, chẳng lẽ vừa rồi đúng là tiểu thần y tại thay mình xem bệnh? Tàn Quỳnh giật mình, nếu như là như thế này, cái này tiểu thần y thật là không đơn giản!

Trương Tiểu Lâm cũng cảm thấy Tàn Quỳnh kinh dị, liền đối với hắn nhẹ gật đầu, không nói một lời, đưa tay khoác lên hắn mạch môn.

Tàn Quỳnh vết thương trên người rất nhiều, lợi hại nhất hẳn là mấy chỗ nội thương tổn thương kinh mạch, chỉ có Địa cấp võ giả tu vi, chân khí một chút cũng dùng không lên, Tâm Mạch ứ ngăn, huyết mạch không thông, toàn thân xương khớp nổi nghiêm trọng biến hình biến chất.

Bệnh này khó giải quyết, quả thực là dầu hết đèn tắt, khí huyết bình quân không thông suốt, cái này rõ ràng là sắp chết hiện ra a!

Tàn Quỳnh nhìn mặt mà nói chuyện, gặp Trương Tiểu Lâm thế mà nhủ mảy, lúc đầu trong lòng nổi lên một chút xú hi vọng, bây giờ cũng biến mất không còn chút nào.

"Tiểu thần y có việc cứ nói đừng ngại, bệnh của ta là tình huống như thế nào, trong lòng sớm đã biết, ta đã dầu hết đèn tắt, đơn giản nhìn tiểu thần y có thể hay không vì ta giảm bớt thống khổ, thiếu thụ điểm tội."

"Tấn tướng quân chủ yếu là ứ ngăn Tâm Mạch, kinh lạc không thông, toàn thân tạng phủ khí cơ suy kiệt, như nghĩ khôi sống lại khí, cũng là không phải không có biện pháp."

"Cái gì? Ngươi còn có thể vì ta đã thông kinh mạch, khôi sống lại khí?"

"Có thể thử một lần, chỉ cần kinh mạch thông, đang suy nghĩ biện pháp tấn cấp đến Tiên Thiên, bệnh này tự nhiên khỏi hẳn."

"Tấn cấp đến Tiên Thiên? Ngươi nói đùa sao? Ta toàn thịnh thời kỳ mới bắt quá Địa cấp sơ kỳ, bây giờ càng là tay trái gà không chặt, như thế nào tấn cấp Tiên Thiên, lại nói ta mệnh mong Đại Đường, nơi đó có cái gì Tiên Thiên?"

"Ha ha, ngươi nói là hiện tại trên đời này không có Tiên Thiên? Tấn tướng quân, đây chính là ếch ngồi đáy giếng, thế giới bên ngoài rất lớn a."

"Hắc hắc, có lẽ đi, dù sao còn có không ít ẩn môn, bọn hắn là không xuất thế."

"Tấn tướng quân, ta hiện tại bắt đầu trị liệu, Tấn tướng quân nhất định phải lui tả hữu, sau đó tâm vô tạp niệm, Bảo Nguyên Thủ Nhất là được, những chuyện khác giao cho ta đi."

Tàn Quỳnh dựa theo yêu cầu, đem gian phòng chân chính biến thành một cái tĩnh thất, tự liền Trương Công Lược cũng tự giác rời khỏi gian phòng, canh giữ ở cửa chính.

Trương Tiểu Lâm đưa tay vung ra một trương thanh thần phù, Tàn Quỳnh lập tức cảm thấy thần thanh mắt sáng, tư duy vô cùng rõ ràng, không khỏi âm thầm lấy làm kỳ.

"Tấn tướng quân, tâm vô tạp niệm, Bảo Nguyên Thủ Nhất, khả năng rất đau, cũng phải nhịn ờ." Trương Tiểu Lâm nói xong, đuổi ra kiểm chỉ, từ Tàn Quỳnh đan điền huyết bắt đầu, một đường đi lên trên đỉnh, đan điền, quan nguyên, bên trong quán... .

"Ha ha, ngươi quả coi thường Tàn mỗ... . A..."

Tàn Quỳnh nói còn chưa dứt lời, liền cảm giác kinh mạch bên trong phảng phất có thanh đao tại cắt đồng dạng, không khỏi kêu lên tiếng đến, vừa ra âm thanh, không khỏi mặt đỏ ửng, cường ép nhịn xuống, mồ hôi lớn chùng hạt đậu từ trên trán chảy ra.

Trương Tiểu Lâm đem hần kinh mạch toàn thân cắt tia một lần, kinh mạch bị hao tổn cùng đứt gãy chỗ, thì lại lấy Khổ Trúc trong phim lục sắc linh khí tiến hành chữa trị.

Ra mồ hôi cả người về sau, Tần Quỳnh cảm giác toàn thân dễ dàng không ít, trong đan điền thế mà một lần nữa có khí cảm, dẫn động chân khí, vậy mà có thể đi đại chu thiên tu luyện!

Tần Quỳnh không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Trương Tiểu Lâm, nghiêng người ngồi dậy.

Trương Tiểu Lâm từ Nữ Anh nương nương cho trong túi trữ vật, xuất ra một viên Bồi Nguyên đan, để vào Tần Quỳnh trong miệng.

Tần Quỳnh chỉ cảm giác đan dược vào miệng tức hóa thành một dòng nước ấm, trực tiếp chảy đến đan điền đi.

Cổ này dòng nước ấm mới vừa vào đan điền, thuận tiện so đang lẫn lộn trong chảo dầu rót vào một bát nước đồng dạng, lập tức nổ tung, không lồ linh khí trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ đan điền cùng kinh mạch.

Tần Quỳnh khẩn trương nhìn xem Trương Tiểu Lâm, hần tu luyện mấy chục năm, chưa hề gặp qua loại sự tình này.

"Tranh thủ thời gian ngồi xuống, nhắm mắt lại, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, Bồi Nguyên Thủ Nhất, trừ bỏ hết tạp niệm, có thể hay không tấn cấp Tiên Thiên, liền xem người tạo hóa."

Tần Quỳnh lúc này bên trong tâm vô so kích động, lúc đầu đã không còn bất kỳ hi vọng gì, yên lặng nằm trên giường chờ chết, không nghĩ tới đời này còn có cơ hội tấn cấp Tiên Thiên!

Một khi tấn cấp Tiên Thiên, tuổi thọ muốn gia tăng mấy chục năm, đương nhiên cái này cũng tùy từng người mà khác nhau, thể chất cực tốt, khả năng có thể gia tăng năm sáu mươi năm, giống Tần Quỳnh loại tình huống này, ấn lý thuyết, sống lâu cái 20, 30 năm hẳn là không có vấn đề.

Trương Tiểu Lâm ở một bên cẩn thận quan sát đến Tần Quỳnh, chỉ gặp hần chân khí trong cơ thể tăng vọt, tại trong kinh mạch từ ngược, khí thể một đường kéo lên, rất nhanh liền khôi phục được Địa cấp tu vi.

Công lực khôi phục về sau, đối không chế chân khí quả nhiên có chỗ tốt.

Tần Quỳnh không còn giống một cái mờ mịt bất lực người, mà là một cái Địa cấp võ giả.

Đối với chân khí không chế cùng không chế liền càng thêm linh hoạt tự nhiên.

Trương Tiểu Lâm thần thức cảm giác được, chân khí tại Tần Quỳnh một đầu trong kinh mạch, thế mà đi nửa canh giờ, nhân tiện nói: "Tần tướng quân, người tu luyện công pháp không được. Nơi này có một bộ Thái Thanh khí công, thuộc về cấp cao công pháp, người dựa theo cái này công pháp tu luyện đi."

Trương Tiểu Lâm nói xong, liền đem từ hư Thanh đại trong đầu lục soát trở về Thái Thanh khí công tâm pháp, đưa vào Tần Quỳnh trong não.

Tần Quỳnh vốn là võ học kỳ tài, chỉ bất quá không có lương sư chỉ điểm, tự mình tìm tòi lấy tu luyện, làm nhiều công ít, mà hần thời niên thiếu trong lúc vô tình đạt được công pháp cũng là tàn khuyết không đầy đủ, cho nên có rất nhiều hậu họa, nếu không, lấy ngộ tính của hắn, tuyệt không phải Địa cấp sơ kỳ.

Tần Quỳnh đang cố gắng điều khiển trong cơ thể chân khí dâng trào, từ Thập Nhị Chính Kinh bên trong lưu chuyển, bỗng nhiên cảm thấy trong trí nhớ nhiều một bộ công pháp, lại là Vô Lượng kiếm phái bí mật bất truyền, Thái Thanh khí công tâm pháp.

Bản này tâm pháp phương thức tu luyện, cùng mình trước kia công pháp hoàn toàn khác biệt, chân khí căn bản không theo Thập Nhị Chính Kinh bên trong lưu động, mà là trực tiếp tiến vào Kỳ Kinh Bát Mạch, lại Đốc mạch ngược lên, thẳng tới sinh tử huyền quan, kinh Nhâm mạch trở về đan điền.

Nói cách khác, tu luyện một bất đầu, trước thông hai mạch Nhâm Đốc, đã thông sinh tử huyền quan!

Quả nhiên không tầm thường!

Tần Quỳnh lập tức từ bỏ lúc đầu tu luyện, một lần nữa ngưng tụ chân khí, dựa theo con đường mới kính, dẫn đạo chân khí từ đan điền chuyển về, tiến vào Đốc mạch. Chỉ chớp lát, chân khí không lồ liền đã thông Tần Quỳnh sinh tử huyền quan.

Địa cấp sơ kỳ Viên mãn.

Địa cấp trung kỳ!

Địa cấp trung kỳ Viên mãn!

Địa cấp hậu kỳ!

Theo chân khí trong cơ thể càng ngày càng mạnh, Tần Quỳnh cảm thấy kinh mạch toàn thân căng đau, phảng phất sẽ phải bạo tạc đồng dạng.

Rốt cục, trong lỗ mũi màu đỏ thẩm tụ huyết bay thẳng mà ra.

Tần Quỳnh giật mình.

"Đừng nhúc nhích, tâm vô tạp niệm!"

Tần Quỳnh đột nhiên cảm thấy trong lòng yên tĩnh, một cỗ thanh lương linh khí bỗng nhiên từ huyết Bách Hội quán đỉnh mà vào, đại não trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Chân khí trong cơ thể lần nữa bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, răng rắc một tiếng, Địa cấp hậu kỳ Viên mãn!

Lập tức, trong kinh mạch đại lượng tạp chất cùng tụ huyết từ Tần Quỳnh trong lỗ chân lông bài xuất đến, sắc mặt của hắn cũng từ trắng chuyển đỏ, từ đỏ biến tử, từ tử sắc biến thành chảy đen.

Bỗng nhiên, một ngum đen nhánh tụ huyết từ trong miệng cuồng phún mà ra.

Tần Quỳnh chỉ cảm thấy kinh mạch toàn thân bỗng nhiên thông suốt, một tầng thật dày hàng rào thể mà bị chân khí xông phá, toàn thân khí thể tăng vọt.

Bốn phía thiên địa linh khí hướng Tần Quỳnh tụ tập, trực tiếp từ toàn thân các đại vị bên trong tiến vào kinh mạch.

Tiên Thiên!

Rốt cục tấn cấp Tiên Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Chấn kinh triều chính

Trương Tiểu Lâm gặp Tần Quỳnh bệnh dữ đã trừ, thuận lợi tấn cấp Tiên Thiên, biết hắn cái này nhất thời bán hội căn bản không động được, cảnh giới bất ổn, làm một cái luyện cả một đời võ đại tướng quân, tự nhiên biết cảnh giới bất ổn là không thể đình chỉ tu luyện, nhất định phải chờ Tiên Thiên cảnh giới ổn định tại Tiên Thiên sơ kỳ, mới có thể thu công xuống giường.

Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng mở cửa ra Tần Quỳnh gian phòng, Trương Công Lược một mặt khăn trương nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

"Chúng ta ra ngoài nói."

Một già một trẻ hai người đi ra, Tần phủ quân gia vội vàng tiến lên đón.

"Gọi các người phủ thượng thị vệ giữ vững Tần tướng quân phòng ngủ, bất luận kẻ nào không được đi vào quấy rầy, cho dù là ba bốn ngày không thấy Tần tướng quân ra, cũng không thể đi vào, biết không?"

"Ba bốn ngày, vậy chẳng phải là muốn chết đói? Đây là vì sao?"

"Phủ thượng có không có võ công cao thủ? Nói với các người không rõ ràng." Trương Tiểu Lâm biết đám này người bình thường, làm sao có thể lý giải võ giả tu luyện sự tình?

"Nghĩ ngờ ngọc công tử nghe nói phụ thân bệnh nặng, tối hôm qua vừa vận từ tiền tuyến trở về, lão nô ngay lập tức đi mời hắn tới."

Tần Hoài Ngọc là Tần Quỳnh đại nhi tử, cũng là Huyền cấp võ giả, mới từ Thổ Dục Hồn tiền tuyến gấp trở về, gặp Trương Tiểu Lâm đang vì phụ thân chữa bệnh, không có đi vào quấy rầy. Đây lại gặp quân gia đến mời, vội vàng vàng vàng liền chạy tới.

"Tần Hoài Ngọc gặp qua Trương thái y, tiểu thần y, gia phụ bệnh, thật sự là làm phiền hai vị."

"Tần tướng quân." Trương Tiểu Lâm cùng Trương Công Lược vội vàng đáp lễ.

"Tần tướng quân, là như vậy, vừa rồi tại hạ đã thay lệnh tôn loại trừ bệnh dữ, phạt mao Tây Tuyền, lệnh tôn giờ phút này đã thuận lợi tấn cấp Tiên Thiên võ

giả, còn tại khôi phục cùng vững chắc cảnh giới. Mấy ngày nay không thể có bất kỳ quấy rầy nào, chỉ có thể chờ đợi lệnh tôn mình từ bên trong ra, không thể đi gọi hần."

"Đa tạ tiểu thần y, nghỉ ngơi ngọc nhớ kỹ... . Cái gì? Người nói cái gì? Người vừa mới nói là, phạt mao Tẩy Tủy! Tấn cấp Tiên Thiên!" Tàn Hoài Ngọc con mắt nâng lên Ngưu Đại, trừng trừng trừng mắt Trương Tiểu Lâm, nơi nào chịu tin?

"Không tệ, Tả vô vệ đại tướng quân đã thành công tấn cấp Tiên Thiên, hiện tại ngay tại vững chắc cảnh giới, người hần là biết nên làm như thế nào, chúng ta về trước. Cáo từ!"

Tàn Hoài Ngọc tròn mắt hốc mồm nhìn xem Trương Tiểu Lâm cùng Trương Công Lộc đi ra Tàn phủ, toàn thân bởi vì kích động có chút phát run.

"Tiên Thiên! Nói đùa cái gì!"

Tàn Hoài Ngọc ba chân bốn cẳng, đi đến Tàn Quỳnh cửa phòng, bên trong ẩn ẩn một cỗ khí thế cường đại truyền đến, một cỗ vô hình áp lực, để cho người ta có chút thở bất quá khí đến!

"Cái này? Cái này? Chẳng lẽ lại là thật?"

Tàn Hoài Ngọc quyết định thật nhanh, tự mình chuyển đến một băng ghế dài, ngồi tại giữ cửa, hơn hai mươi người thị vệ đứng yên hai bên, thờ mệnh cũng không dám một tiếng, lẳng lặng chờ lấy Tàn Quỳnh vững chắc về sau ra.

Trương Tiểu Lâm đưa Trương Công Lộc hồi phủ về sau, lại cho Trương Công Lộc mấy trương Truyền Âm phủ, trực tiếp ngự kiếm bay trở về Thủy Phi Phi bọn người ở khách sạn, vất vả một đêm, vậy mà cảm giác có chút mệt mỏi, Trương Tiểu Lâm mỗi ngày còn không có sáng, liền bàn ngồi ở trên giường điều tức.

Vô Lượng kiếm phái trú Trường An tục gia đệ tử trâu đực cao chỗ ở khoảng cách Tàn phủ gần nhất, hần lúc này ngay tại nhà mình trong viện tu luyện Thái Thanh khí công, bỗng nhiên một cỗ mùi phản khí tức quen thuộc truyền đến, thế mà cũng là Thái Thanh khí công khí tức, chỉ ít cùng Thái Thanh khí công cùng với tương tự khí tức.

Trâu đực cao lập tức lấy làm kinh hãi, coi là Vô Lượng kiếm phái phái người tới, vội vàng thu liễm khí tức, thu công đứng lên.

Cỗ khí tức này mùi phản cường hoành, lại là đột phá khí tức!

Bỗng nhiên, trâu đực thi đồ hiện chung quanh thiên địa linh khí, thế mà lại hướng một cái phương hướng tụ tập, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chỉ có đột phá Tiên Thiên, mới có thể dẫn động thiên địa chi thế, chẳng lẽ Vô Lượng kiếm phái trưởng lão tại thành Trường An đột phá?

Trâu đực cao lặng lẽ đi ra ngoài, dọc theo đạo này khí tức đi về phía trước mấy bước, cỗ này đột phá khí tức thế mà đến từ Tàn Quỳnh phủ thượng?

Làm sao có thể?

Tàn Quỳnh toàn thịnh thời kỳ mới Địa cấp sơ kỳ, Tàn Hoài Ngọc là trước mắt Tàn phủ tu vi cao nhất, bất quá Huyền cấp trung kỳ mà thôi.

Nhưng cỗ khí tức này càng ngày càng mãnh liệt, hần căn bản không còn dám đi về phía trước, Tiên Thiên Tông sư là không thể đắc tội!

Nếu như lần này đột phá Tiên Thiên người không phải Vô Lượng kiếm phái người, kia vấn đề nhưng lớn lắm!

Cái thứ hai phát hiện không đúng người là Trình Xử Lượng, hần ngay tại đầu đường tuần sát, bỗng nhiên một cỗ áp lực cường đại truyền đến, có người đột phá Địa cấp trở lên! Đây là hần phản ứng đầu tiên, Trình Xử Lượng không chút do dự, trực tiếp lần theo khí tức đầu nguồn tìm đi qua, cuối cùng ở bên trái vũ vệ đại tướng quân Tàn Quỳnh phủ thượng ngừng.

Khí tức càng ngày càng mãnh liệt, có chút ép tới người thờ bất quá khí tới.

Bỗng nhiên, thiên địa linh khí hội tụ, Trình Xử Lượng lập tức quá sợ hãi, đây chính là đột phá Tiên Thiên dấu hiệu a!

Nếu là Tàn phủ người đột phá, Trình Xử Lượng ngược lại là yên tâm, nếu là cái khác địa phương người tại thành Trường An đột phá Tiên Thiên, đây chính là ghê gớm đại sự cho nên.

Uất Trì Cung làm trước mắt thành Trường An tu vi cao nhất người, hần tự nhiên cũng cảm thấy, lúc này bay trên thân phòng, cảm ứng một chút khí tức, phát hiện lại là Tàn Quỳnh phủ thượng truyền đến khí tức, mặc dù trong lòng kỳ quái, lại không tiếp tục nghiên cứu kỹ, liền trở về phòng ngủ.

Không ít người luyện võ đều cảm ứng được cỗ này khí tức cường đại, bởi vì công lực thấp, không biết là chuyện gì xảy ra, có người suy đoán là có cao nhân đến thành Trường An.

Lý Thế Dân ngày thứ hai trước kia liền nhận được tin tức, nói là thành Trường An tới Tiên Thiên võ giả.

Lý Thế Dân đối Tiên Thiên võ giả ấn tượng, liền là Lý Nguyên Bá, với hần mà nói, có Tiên Thiên võ giả, liền mang ý nghĩa có một cái cùng Lý Nguyên Bá công lực tương đương người đi tới thành Trường An, bởi vậy cũng có mấy phần lo lắng, không biết tới là địch hay bạn.

Vào triều lúc nghe được Uất Trì Cung bẩm báo, cả triều văn võ lập tức hoảng hốt, Tiên Thiên võ giả, thiên hạ không người có thể địch, năm đó Lý Nguyên Bá dựa vào một đôi Oanh Thiên chùy, đánh cho mười tám lộ Phán vương tử thương hơn một triệu người. Loại người này đến thành Trường An còn đến mức nào!

Thăng đến nhanh giữa trưa, mới truyền đến Trình Xử Lượng bẩm báo, Tàn Quỳnh phủ thượng có người tối hôm qua đột phá Tiên Thiên cảnh giới.

Nghe được là Tàn phủ, Lý Thế Dân nổi lòng lo lắng lúc này mới để xuống, Tàn Quỳnh cùng Tàn phủ trung tâm, là không thể nghi ngờ, đã Tiên Thiên cùng Tàn phủ có quan hệ, liên sẽ không đối triều đình bất lợi.

Đang chuẩn bị phân phó bãi triều, bỗng nhiên đại điện ngoại truyện đến một cái âm thanh vang dội: "Thần Tả vệ Tàn Quỳnh, quan tiên phong Tàn Hoài Ngọc gặp qua bệ hạ."

"Tàn tướng quân thân thể bình phục?" Lý Thế Dân xa xa nhìn lại, gặp Tàn Quỳnh phụ tử uy phong lẫm lẫm đứng đến cửa đại điện, vội vàng ngoắc nói: "Nhanh vào đi."

"Được bệ hạ quái niệm, vì thần đêm qua trải qua tiểu thần y Trương Tiểu Lâm cứu chữa, đã hoàn toàn khôi phục, đồng thời nhân họa đắc phúc, nhất cử đột phá Tiên Thiên cảnh giới."

Lý Thế Dân đột nhiên từ trên long ý đứng lên, kích động nói: "Nguyên lai là Tàn tướng quân đột phá? Thật đáng mừng, thật đáng mừng, thật sự là ta Đại Đường chi phúc a!"

Uất Trì Cung muốn gấp quỳ, nâng lên con mắt nhìn xem Tàn Quỳnh, trước mấy ngày còn nằm trên giường không dậy nổi, chúng thái y đều nói đã dầu hết đèn tắt Tàn Quỳnh, bây giờ thần thái sáng láng, chỗ nào còn có nửa phần thân sắc có bệnh?

Thì ra là thế!

Tàn Quỳnh lúc đầu đã dầu hết đèn tắt, nếu như muốn chữa trị bệnh của hắn, chỉ có để hắn đột phá cảnh giới, chỉ có đột phá Tiên Thiên, mới có thể gia tăng tuổi thọ!

Lý Thế Dân long nhan cực kỳ vui mừng, cười to nói: "Ha ha, ha ha, Tàn tướng quân đột phá Tiên Thiên, thành Trường An rốt cục có Tiên Thiên cao thủ bảo vệ, Vương công công, phân phó phòng bếp, hôm nay tất cả văn Võ Đại thần, hết thảy tại hoàng cung dùng cơm Tàu, chúng ta cùng một chỗ chúc mừng Tàn tướng quân."

"Chúc mừng Tàn tướng quân đột phá Tiên Thiên! Quả thật Đại Đường chi phúc, bệ hạ chi phúc." Đám người trăm miệng một lời, cùng kêu lên chúc mừng, trên triều đình lập tức một mảnh vui mừng hơn hờ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Người độn 1

Tàn Quỳnh long hành hổ bộ, Tàn Hoài Ngọc nhắm mắt theo đuôi, đứng ở trên triều đình, thay đổi bình thường loại kia cẩn thận chặt chẽ, tuổi già sức yếu hình tượng, trong mắt của mọi người tựa như thay đổi hoàn toàn một người.

Không lâu, cung trong thị vệ đưa tới đồ ăn, lần này lại có cá có thịt dê, còn có rất nhiều cái khác thức ăn, Lý Thế Dân tự mình đi xuống, một tay kéo Tàn Quỳnh, một tay kéo Tàn Hoài Ngọc tay đi vào bên cạnh bên cạnh sánh cùng một chỗ dùng cơm.

Rốt cục có thể mở mày mở mặt!

Lý Thế Dân vui sướng trong lòng, không người năng hiểu, cho tới nay, hắn đều vô cùng kiêng kỵ ẩn người trong môn, các đại thế gia đều cùng ẩn môn cấu kết, khiến cho rất nhiều chuyện thực tế thao tác, không cách nào làm đến kỷ luật nghiêm minh, bao quát rất nhiều bản án, cũng thường thưởng bởi vì ẩn môn nhúng tay, không thể không chuyện lớn hóa nhỏ, không giải quyết được gì, ẩn môn cho tới nay, liền trở thành Lý Thế Dân một cái tâm bệnh.

Nghe nói, ẩn môn bên trong còn không có người đột phá Tiên Thiên, Tàn Quỳnh lần này dẫn đầu đột phá, thật là làm Lý Thế Dân kinh hi vạn phần.

Nhân gian, Lý Thế Dân mở tiệc chiêu đãi quần thần, ăn mừng Tàn Quỳnh đại tướng quân đột phá Tiên Thiên, trở thành bảo vệ thành Trường An trụ cột.

Mà tại tiền giới, Tây Thiên Phật tổ tọa hạ, cũng đang nghị luận nhân gian sự tình.

Phật Tổ nhìn quanh bốn phía nói: "Ta xem Đông Thổ Đại Đường, vài chục năm nay, tham đắm nhạc họa, giết nhiều nhiều tranh, bởi vì cái gọi là miệng lưỡi hung trận, không phải là ác biến, ta hiện có Tam Tạng chân kinh, nhưng khuyến người vì thiện, một giấu nói pháp, tán phiếm, một giấu nói luận, nói địa, một giấu vì kinh, có thể độ quý, Tam Tạng tổng cộng một vạn năm ngàn 144 quyển, chính là tu chân chi kinh, chính thiện chi môn, Già Diệp, người không phải sớm đã bố cục Đông Thổ, để Đường vương phái người đến đây thỉnh kinh, Đường vương Lý Thế Dân vì sao đến nay còn không có kém thỉnh kinh người đến đây Tây Thiên?"

Già Diệp nghe xong vội vàng đứng ra nói: "Đông Thổ dân chúng, không tin Quý Thần, nguyên bản bên trên bị kia Kinh Hà Long Vương trái với thiên điều, đi khẩn cầu Lý Thế Dân cứu mạng, chính là muốn cho Kinh Hà Long Vương dẫn kia Lý Thế Dân đi Địa phủ một chuyến, nhìn xem chết bởi dưới tay hắn những cái kia oan hồn, lấy thúc đẩy hắn thờ phụng ngã Phật, phải ra sự giả trước đi cầu lấy chân kinh, không ngờ kia Kinh Hà Long Vương bị Ngụy Chính chặt đầu về sau, thế mà đi hướng không rõ, ngay cả hồn phách cũng không tìm được, chúng ta cũng là vạn phần mê mang, không biết chuyện gì xảy ra."

Phật Tổ nghe vậy, cũng sửng sốt một chút, lập tức bấm ngón tay tính toán, ha ha cười nói: "Không sao, không sao, thường nói, đại đạo năm mươi, Thiên Diễn bốn chín, người độn thứ nhất, việc này tuy là kỳ quái vạn phần, lại không đáng để lo, Kinh Hà Long Vương đã không tại trong tam giới, xem ra hẳn là người độn thứ nhất bên trong một, trong tam giới, luôn có một số việc là thần tiên đều đoán không ra, luôn có một số người, là thần tiên cũng khó gây sinh tử, Kinh Hà Long Vương có lẽ có cơ duyên khác, không cần xen vào nữa."

Già Diệp cúi đầu nhìn một chút Đông Thổ Đại Đường nói: "Hôm nay Đường vương thủ hạ Đại tướng Tàn Quỳnh đột phá Tiên Thiên, ngay tại khánh điển, không bằng thừa dịp kia Lý Thế Dân say mềm thời điểm, đem nó bắt bỏ vào Địa phủ một lần, để hắn nhìn xem những cái kia không có bị siêu độ vong hồn, để cho mau chóng an bài thỉnh kinh người đến đây."

"Người cứ việc đi làm chính là."

Phật Tổ không còn nói chuyện, Già Diệp lĩnh pháp chỉ hướng Minh phủ mà đi.

Minh quân lúc này ngay tại vì Tàn Quỳnh đột phá Tiên Thiên một chuyện phiền não, lúc đầu Tàn Quỳnh lúc này tuổi thọ sắp hết, bỗng nhiên đột phá Tiên Thiên, dựa theo Minh giới quy củ, đột phá Tiên Thiên tu sĩ hoặc võ giả, cần sửa chữa Sinh Tử Bộ, lại cho năm mươi năm tuổi thọ.

Loại sự tình này quá trình rườm rà, phí sức không có kết quả tốt, ai cũng không nguyện ý xử lý, minh quân mở ra Sinh Tử Bộ xem xét Tàn Quỳnh tình trạng cơ thể, không khỏi có chút giật mình, loại tình huống này, thế mà còn có người có thể chữa khỏi bệnh của hắn, giúp hắn đột phá Tiên Thiên?

Người kia là ai nha? Năng lực không nhỏ nha!

Bấm ngón tay tính toán lại tính, thế mà không tính được tới.

Chẳng lẽ là cái nào đường thần tiên gây nên?

Ngay tại một mình hao tổn tâm trí thời khắc, đã thấy Phật Tổ tọa hạ Già Diệp tới chơi, vội vàng đứng dậy đón lấy.

Nghe được Phật Tổ đề hắn đem Đường vương Lý Thế Dân câu đến, đến cùng phủ chạy một vòng, nhìn một chút những cái kia đã từng bị hắn giết chết Quý hồn, nó mục đích lại là để hắn phát ra từ nội tâm thờ phụng Phật Tổ, lập tức phái người đi Tây Thiên bái Phật cầu kinh, lấy giáo hóa Đại Đường dân chúng, thiện chí giúp người.

Phật Tổ pháp chỉ, minh quân tự nhiên không dám chống lại, liền lập tức bắt đầu an bài.

Chương 155: 1 say Nữ Nhi Hồng

Lại nói Trương Tiểu Lâm một nhóm, tiếp tục xuôi nam, đến Trường Sa quận, Trương Tiểu Lâm đặc địa đến mình còn nhỏ sinh hoạt địa phương, Y Thánh từ đi xem, "Thánh vu" thạch bài vẫn còn, "Quan văn đến tận đây xuống kiệu, quan võ đến tận đây xuống ngựa" bia đá y nguyên chài vuốt tại thánh vu bên cạnh, vật đổi sao dời, về phần có phải hay không còn có văn võ quan trải qua nơi đây lúc, đặc địa xuống ngựa xuống kiệu không được, liền không được biết rồi.

Trương gia đại bộ phận đều đã dời đến thành Trường An, nơi này chỉ còn lại mấy cái thủ hộ cựu trạch lão nhân, Trương Tiểu Lâm mỗi người cho một chút bạc vụn, mấy xâu đồng tiền, để bọn hắn tiếp tục xem thủ.

Một đoàn người dọc theo Trương Giang xuôi nam, không lâu liền đến Viên Giang nơi giao nhau.

Viên Sơn Phái cửa vào liền tại Viên Giang đầu nguồn, chỉ cần dọc theo đề đi đến cuối cùng là được, nhưng xe ngựa đã không cách nào thông hành.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn bọn người binh quân hệ võ giả, hành tẩu tại gập ghềnh trên đường nhỏ, như giẫm trên đất bằng, nhìn như từng bước từng bước đi, kì thực tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt, liền đã ở mấy trượng ở ngoài.

Tướng so với dưới, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan chạy thở hồng hộc, một hồi công phu, liền không thấy bóng dáng của bọn hắn, cũng may Trương Tiểu Lâm một mực bồi tiếp bọn hắn đi từ từ.

Viên Giang chín quẹo mười tám rẽ, uốn lượn khúc chiết, có khi mắt thấy phía trước cách đó không xa có một gốc đại thụ, có thể nghĩ đi đến dưới cây nghỉ ngơi một hồi lại muốn quán bên trên nửa ngày.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem cái này chưa từng ăn qua một điểm khổ thiên kim tiểu thư, thế mà cắn chặt răng giữ vững được đại nửa ngày, trong lòng cũng có chút bội phục.

Lúc xế trưa, Trương Tiểu Lâm chờ ba người đi vào một chỗ đất trống trải, nơi đây mặt sông mênh mông vô bờ, không nhìn thấy bờ bên kia, duy gặp Giang Trung ở giữa có hai cái đại đảo, trên sông khói trên sông mênh mông, thuyền đánh cá như dệt, một phái náo nhiệt phồn hoa chi cảnh tượng.

Ba người đến gần một đầu thuyền đánh cá, trên thuyền một cái cô lão ông cùng một cái mười mấy tuổi tiểu nữ hải đang dùng cơm, gặp Trương Tiểu Lâm bốn người tiến đến, tiểu nữ hải trừng mắt tròn trịa con mắt, nhìn xem Trương Tiểu Lâm cùng Thủy Phi Phi chủ tớ.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem tiểu trên bàn trà thơm ngào ngạt com trắng cùng một cái bồn lớn cá con tôm, nhìn qua Tiểu Ngư Nhi sắc đến kim hoàng, nước canh lại hiện lên màu ngà sữa, phía trên khương tỏi tía tởn tởn mát ra nồng đậm mùi thơm, không khỏi muốn ăn đại chán.

Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan cũng thấy thẳng nuốt nước miếng.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhìn thấy bàn trà phía dưới đặt vào một cái lọ sứ, lại là một cái cang hầm lò sứ men xanh cái bình, không khỏi cực kỳ kỳ quái.

Cang hầm lò sứ men xanh là Giang Chiết duyên hải một vùng ra, cùng nơi này cách xa nhau số ngàn dặm, nơi này tại sao có thể có cang hầm lò sứ men xanh đâu?

Lão ông gặp Trương Tiểu Lâm ánh mắt nhìn chằm chằm cái này đàn rượu ngon, không cưỡng nổi đắc ý cười.

"Lão trượng, tại hạ nghĩ thuê lão trượng thuyền đi Viên núi, không biết phải chăng là có thể."

"Thuê thuyền đi Viên núi? Đây chính là đi ngược dòng nước, mười phần chậm chạp, còn có mấy chỗ bãi nguy hiểm, không cách nào vượt qua, lão hủ cao tuổi thể suy, còn xin công tử khác mời Cao Siêu, miễn cho chậm trễ công tử sự tình."

"Không sao, ta trôi qua thuyền, lão trượng ngài ngồi tại trên thuyền là được."

"Người biết chèo thuyền?"

"Không tệ, mặc kệ có thể hay không đến Viên núi, cái này một quan tiền đều không cần lui, ngài chỉ cần trên thuyền làm một chút đồ ăn là đủ."

Lão ông xem xét, mừng rỡ trong lòng, một quan tiền! Kia đến đánh nhiều ít cá a! Lúc này đáp ứng nói: "Công tử xuất thủ thật là hào phóng, lão hủ nếu lại từ chối, liền là không thức thời, tốt, vậy mà như thế, lão hủ liền bồi vị này công tử đi một chuyến."

"Lão trượng, theo tại hạ biết, cái này đàn rượu ngon hẳn là duyên hải địa phương a?"

"Không tệ, công tử ánh mắt không tệ, kiến thức rộng rãi a, cái này vô rượu thể nhưng là ta nhi tử từ từ cang địa mang hộ trở về, nghe nói là nơi đó rất nổi danh một loại rượu, từng nhà đều có, muốn phong tồn vài chục năm mới có thể uống, dân bản xứ gia có nữ nhi xuất giá, đều phải lấy loại rượu này làm đồ cưới, cho nên, rượu này lại gọi Nữ Nhi Hồng, ta đều không bỏ uống được, mỗi lần uống một ngụm nhỏ, chủ yếu là quá hiếm có."

Nữ Nhi Hồng!

Lại là Nữ Nhi Hồng!

Trương Tiểu Lâm hết sức kích động, làm sao cũng không nghĩ tới có thể uống đến kiếp trước rất quen thuộc Nữ Nhi Hồng, liền từ trong ngực lấy ra mấy khối bạc vụn nói: "Như thế rượu ngon, cái này một quan tiền cũng không đủ rồi, điểm ấy bạc vụn coi như giao chút rượu tư đi."

"Đủ rồi, đủ." Lão ông vội vàng từ chối.

"Lão trượng ngài liền thu cất đi, rượu này tại hạ mấy năm trước liền uống qua, thuần hậu kéo dài, mùi thơm nồng đậm, đến nay hồi tưởng lại còn răng gò má lưu hương, nhìn ngài cái này vô rượu, liền biết rượu này không tầm thường, nhất định là Nữ Nhi Hồng bên trong chi cực phẩm, loại này cái bình người bình thường gia có thể dùng không dậy nổi, khẳng định là quan lại quyền quý gia mới có."

Lão ông giống như là gặp trong rượu tri kỷ, ha ha cười nói: "Ai nói không phải a, nhà ta Đại Lang ở bên kia thế nhưng là đại quan a."

Hai người một bên trò chuyện, lão ông một lần nữa nhóm lửa nấu com, lại nấu một đầu cá chép đỏ, lúc này mới chào hỏi ba người lên bàn.

Ngư dân đồ ăn, nước sông nấu cá sông, có một phong vị khác, hương thuần Nữ Nhi Hồng, uống đến miệng bên trong, say đến trong lòng đi.

Ăn uống no đủ, lão ông xuống thuyền không biết từ nơi nào chuyển về đến một chút gạo trắng, thức ăn chay, măng cán, cây nấm chờ trở lại trên thuyền, liền nhô neo chuẩn bị xuất phát, tiểu nữ hải cũng giúp đỡ gia gia thu thập bát đĩa, Trương Tiểu Lâm cùng Thủy Phi Phi đứng ở đầu thuyền, gió sông đập vào mặt, phá lệ thư sướng.

Thủy Phi Phi nhìn xem cái này một đôi ông cháu, hưởng hết niềm vui gia đình, không khỏi bồi ngùi mãi thôi, nghĩ đến ở xa Thủy gia tập phụ thân, cũng không biết Uất Trì gia cuối cùng đi không có đi tìm phụ thân phiền phức, cuối cùng đến cùng như thế nào giải quyết, cũng không biết, không khỏi lả chã

roi lệ.

Trương Tiểu Lâm gặp Thủy Phi Phi nhiều như vậy sầu thiện cảm, liền cười nói: "Tầm tã, ngươi có phải hay không thi hứng đại phát, cũng nghĩ ngâm một câu thơ?"

"Ồ trước mặt ngươi, ai dám ngâm thơ nha? Chán ghét."

"Nhìn cái này Ngư thôn cảnh đẹp, ngư dân an cư lạc nghiệp, có thể nào không có thơ đâu? Nhanh lên làm một bài đi."

Thủy Phi Phi thấy thế, liền đi tới Trương Tiểu Lâm phía trước, trầm ngâm một hồi ngâm nói: "Nước quốc trường theo chỗ, thuyền ngừng có thôn nhỏ. Ảnh tà dương nghỉ sái vòng, nắng chiều thỏa đáng cửa. Sầu Yên Song Phi ảnh, ốc sên nửa để lọt ngán. Giang đầu mặt trời đỏ mộ, khói sóng cây xanh bất tỉnh. Thừa hứng trào lên nước ả, trở về kiếm câu ông. Luân can thu thập về sau, một say Nữ Nhi Hồng."

"Thơ hay! Ngươi nhưng làm cái này Ngư thôn cảnh tượng viết sống, bắt quá, ngươi làm sao biết lão nhân gia là cái câu ông đâu?"

"Ngươi gốc a, không nhìn thấy thuyền bên cạnh nhiều như vậy cần câu cá sao?"

Trương Tiểu Lâm quay đầu nhìn nói: "Ngươi thật cẩn thận."

Lão ông lúc này đã nhổ neo, lay động mái chèo cán, thuyền nhỏ bắt đầu chậm rãi hướng lòng sông mà đi.

"Lão nhân gia, ngài đi nghỉ ngơi một cái đi, ta trôi qua."

Lão ông nghi hoặc nhìn Trương Tiểu Lâm, đem trong tay chèo thuyền cho hắn, Trương Tiểu Lâm tiếp nhận mái chèo, còn không có động, thuyền lại đình chỉ tiến lên, ngược lại lui về phía sau.

"Ngươi nhìn, cái này đi ngược dòng nước, không tiến tấc thối, tay của ngươi cũng không thể ngừng a." Lão nhân gặp hắn như thế thảng yếu thân thể, chỗ nào tin tưởng hắn biết chèo thuyền! Vội vàng chuẩn bị tới chèo thuyền.

Trương Tiểu Lâm lúc này đã tể ra Phi Kiếm, ở trong nước đình lấy chiếc này thuyền nhỏ, trong tay mái chèo mái chèo làm bộ vẽ, thần thức lại điều khiển Phi Kiếm, đình lấy thuyền nhỏ, đập bằng sóng gió, như mũi tên, giống như bay phóng tới trong kích lưu!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Hoàng Thượng băng hà

Lão ông nhìn thấy thuyền đánh cá giống tiến đồng dạng phóng tới cuộn cuộn dòng nước xiết, bên tai chỉ nghe thấy hô hô phong vang, chỗ nào còn không biết hôm nay gặp dị nhân, bận bịu lôi kéo tồn tử ngồi xuống trong khoang thuyền, không nói thêm nữa.

Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan đứng ở đầu thuyền, gió sông phần phật, từ bên tai gào thét mà qua, hai bên bờ cây cối cấp tốc hướng sau lưng thối lui, không có kinh hi vạn phần. Loại tốc độ này, rất nhanh liền năng đuổi kịp Nạp Lan Ngưng Yên bọn hắn.

Thuyền đánh cá tại Viên trong nước như bay đi thuyền nửa canh giờ hung tả hữu, Trương Tiểu Lâm thần thức liền phát hiện Nạp Lan Ngưng Yên đám người tung tích.

Bọn hắn một nhóm sáu người, tốc độ rõ ràng chậm một chút, vẫn tại đề bên trên thi triển thân pháp chạy gấp.

Có thể trông thấy bọn hắn, khoảng cách liền không xa, thuyền đánh cá lúc này vừa lúc gặp được một chỗ bãi nguy hiểm, đi ngược dòng nước lại có cao hơn một trượng chênh lệch.

Mất thấy thuyền nhỏ liền muốn phóng tới bãi nguy hiểm bên trong cự thạch phía trên, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan dọa đến la hoảng lên.

Lão ngư ông nghe được tiếng kêu, vội vàng đứng người lên, thế mà đến thân sông vọt lên, làm sao nhanh như vậy?

"Nhanh chuyển biến đi bên phải chỗ nước cạn đi lên." Lão ông vội vàng nhắc nhở Trương Tiểu Lâm.

"Lão trượng, không có việc gì, ngài ngồi vững vàng."

Thuyền nhỏ căn bản không có chuyển biến, đầu thuyền hướng lên vừa nhấc, trực tiếp hiện lên góc 45 độ và phi đi lên.

Đây là thuyền sao?

Trên bờ, Giác Viễn đại sư cùng Nạp Lan Ngưng Yên bọn người chính gấp rút hướng về phía trước đuổi, bọn hắn đang trên đường tới đã làm trễ nải không ít thời gian, nhất định phải nắm chặt, nếu như không phải bởi vì thời gian đang gấp, bọn hắn cũng sẽ không đem Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan vứt xuống.

Bỗng nhiên, Hạnh nhi la lớn: "Mau nhìn, các ngươi mau nhìn, chiếc thuyền kia từ dưới đáy bay đi lên."

Mấy người đồng loạt ngừng chân, hướng Giang Trung xem xét, cũng không phải sao? Một đầu thuyền đánh cá, chính đập bằng sóng gió, tiến bắn về phía trước.

"Là tiểu lâm, lái thuyền người là tiểu lâm." Nạp Lan Ngưng Yên kích động nói.

"Trương công tử!" Giác Viễn đại sư một tiếng hô, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan lập tức nghe được.

"Tiểu lâm, hòa thượng kia đang gọi ngươi đâu."

"Biết." Trương Tiểu Lâm quay người đối lão ngư ông nói: "Lão trượng, người trôi qua một hồi đi, đem thuyền cập bờ, những người này cũng là chúng ta cùng nhau."

Lão ông nhìn xem trên bờ sáu người nói: "Được rồi, chỉ có cái này mấy cá nhân a? Lại nhiều coi như chờ không được."

"Chỉ có sáu người." Trương Tiểu Lâm đem Phi Kiếm thu vào trong cơ thể, thuận thế đem chèo thuyền đưa cho lão ngư ông.

Nạp Lan Ngưng Yên bọn người lên thuyền về sau, thuyền đánh cá quả nhiên nước ăn sâu hơn, lão ông dao càng thêm cố hết sức.

"Tiểu lâm, các ngươi thế mà từ đường thủy đi tới." Giác Viễn đại sư có chút xấu hổ đạo, dù sao lúc trước đề nghị đi trước một bước là hắn, không nghĩ tới thế mà để bọn hắn đuổi theo.

"Đúng vậy a, thật không nghĩ tới ngồi thuyền nhanh như vậy, chúng ta coi là thuyền này đi ngược dòng mà đi, chỉ sợ sẽ rất chậm rất chậm mới đúng." Nạp Lan Ngưng Yên trong đầu không có nhiều như vậy cong cong ruột, nhanh mồm nhanh miệng không có ngăn cản.

Trương Tiểu Lâm cười nói: "Không sao, may mắn ta tìm một đầu thuyền tốt, lão nhân gia chèo thuyền có một tay."

Giác Viễn đại sư liếc mắt một chút Trương Tiểu Lâm, nghĩ thầm, có quý mới tin, một cái cổ hi lão nhân có thể đem thuyền hoạch đến nhanh như vậy.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi không muốn nhiều như vậy, chỉ vào bờ sông phong cảnh, riu ra riu rít nói không hết.

Thuyền nhỏ tại bằng phẳng thủy vực vẽ một trận, dòng nước gấp hơn, lão ông có chút không chịu nổi, thuyền nhỏ tại ngược dòng bên trong, chẳng những không có tiến lên, tựa hồ còn có lui lại xu thế.

Lúc này, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi cũng mệt mỏi, đi vào buồng nhỏ trên tàu.

Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ cùng Thủy Phi Phi cùng một chỗ, ngồi xếp bằng ngồi ở mũi thuyền, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi mang theo ngư dân tiểu nữ hải ngồi tại trong khoang thuyền, Giác Viễn ba người cùng lão ông cùng một chỗ tại đuôi thuyền.

Trương Tiểu Lâm khép hờ hai mắt, Phi Kiếm lặng lẽ té ra, lặn xuống nước.

Mắt thấy sắp lui lại thuyền đánh cá bỗng nhiên ưỡn một cái, vậy mà đã ngừng lại lui thế, lão ông khẽ giật mình, chẳng lẽ đằng sau đỉnh lấy đá ngầm rồi? Thuyền là dừng một chút, lập tức đi về phía trước, dần dần nhanh, lão ông mới lúc bắt đầu, quay lên một mái chèo, thuyền nhỏ cũng liền lác một chút, bây giờ dao một chút, thuyền nhỏ muốn xông ra đi mấy trượng có thừa, mà lại dao một chút cũng không phí sức.

Giác Viễn nhìn chằm chằm lão ngư ông, cảm thấy kinh nghi bất định, thuyền này có gì đó quái lạ, không có khả năng đi được nhanh như vậy nha? Chẳng lẽ cái này lão ông đúng là cao thủ?

Lão ông cũng là không hiểu, mặc dù biết là Trương Tiểu Lâm đang giúp đỡ, lại phát hiện hắn cùng không có việc gì đồng dạng, ngồi ở mũi thuyền nhắm mắt Dưỡng Thần.

Rung một hồi, lão ông rốt cục phát hiện, cái này mái chèo dao không dao kỳ thật đều đồng dạng, coi như mình không nhúc nhích đứng tại nơi này, thuyền nhỏ làm theo như bay hướng thượng du phi nhanh, thậm chí phương hướng đều không cần quản.

Thần nhân a!

Lão nhân trong lòng thầm than không thôi.

Lúc đầu cần đi đến mấy ngày đường thủy, không đến một ngày đã đến, thuyền nhỏ cuối cùng dừng ở một cái đầm sâu bên trong, bốn phía đều là dòng suối nhỏ cùng thác nước, đây chính là Viên Giang đầu nguồn, Viên Giang liền là từ trăm ngàn đầu loại này dòng suối nhỏ tụ tập mà thành.

"Công tử, thuyền có thể tới nơi này, các người từ trên bến tàu bờ, đi bộ nhiều nhất nửa ngày tả hữu có thể trèo lên lên đỉnh núi."

"Tốt a, lão nhân gia ngài trước cập bờ."

Tiểu nữ hài gặp Trương Tiểu Lâm muốn đi, lôi kéo ống tay áo của hắn nói: "Đại ca ca, người chừng nào thì lại đến nhà ta làm khách uống rượu nha?"

Lão ngư ông nhìn một chút Trương Tiểu Lâm, muốn nói lại thôi.

Lên bờ thời điểm, Trương Tiểu Lâm lặng lẽ lại ném đi một quan tiền tại trong khoang thuyền, lúc này mới cùng lão ngư ông tổ tôn cáo từ.

Từ trên bến tàu đến liền là một cái trấn nhỏ, gọi than trong sông.

Nhìn thấy bóng mặt trời ngã về tây, sắc trời tương mộ, lúc này lên núi, đến đỉnh núi cũng là lúc nửa đêm, bốn ba một ngày, tất cả mọi người hơi mệt chút, Nạp Lan Ngưng Yên quyết định tại than trong sông ở một đêm, nghỉ ngơi dưỡng sức, sáng sớm ngày mai leo núi. Một nhóm người này cũng là vì hộ tống Nạp Lan Ngưng Yên đến Viên Sơn Phái, bởi vậy, hết thầy đều nghe theo Nạp Lan Ngưng Yên an bài.

Than trong sông chỉ có một cái khách sạn, cũng may loại này vắng vẻ tiểu trấn, gian phòng sung túc, đám người dàn xếp về sau, liền tại khách sạn đại sảnh ăn cơm, Viên núi phụ cận đồ ăn lấy thịt rừng tăng trưởng, mùa xuân măng đúng lúc, măng xào hun khói thịt heo rừng, có một phong vị khác.

Quyết đồ ăn vừa vận đưa ra thị trường, lại mập lại non, cửa vào tư lự, để cho người ta muốn ăn đại chán.

Các loại cây nấm rau dại phẩm loại phong phú, thấy Trương Tiểu Lâm hoa mắt.

Ngoài ra, Dã Kê thảo rừng, con hoẵng dã hươu các loại, cũng làm địa thực sơn mới mẻ săn giết, khẩu vị cực giai.

Các loại tôm cá tươi càng là cái gì cần có đều có, không riêng gì tôm cá, còn có cá chạch, thiện cá, bùn con ếch, rùa ba ba các loại.

Nạp Lan Ngưng Yên lại không muốn điểm những này sống sờ sờ động vật, chỉ là kêu một chút đã giết tốt lắm loại thịt.

Giác Viễn bọn người nhưng đều là rượu thịt hòa thượng, cũng không giới thức ăn mặn, ngược lại là không có gì ăn kiêng.

Cơm tối ăn đến có tư có vị, Trương Tiểu Lâm cảm thấy tiếc nuối là không có rượu ngon, lão ông Nữ Nhi Hồng hương vị, vẫn như cũ dư vị kéo dài, nhưng chỉ là một loại dư vị thôi.

Vừa cơm nước xong xuôi, Trương Tiểu Lâm thần thức bỗng nhiên khẽ động, lập tức cảm ứng được là mình về gần dặm Truyền Âm phù.

Trương Tiểu Lâm một cái bước xa chạy đến bên ngoài, bóp nát một trương Truyền Âm phù, Trương Công Lược rất gấp gáp thanh âm nói: "Tiểu lâm, Hoàng Thượng băng hà, tranh thủ thời gian trở về đi."

"Cái gì?" Trương Tiểu Lâm nghe vậy kinh hãi: "Được rồi, ta lập tức trở về."

Hoàng Thượng băng hà rồi?

Làm sao có thể?

Trong lịch sử Đường Thái Tông thế nhưng là Trinh Quán 23 năm mới băng hà nha?

Chẳng lẽ mình xuyên qua đến thế giới này, cải biến lịch sử?

Trương Tiểu Lâm lập tức mộng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Cường ép thi cử

Trương Tiểu Lâm tiếp vào Truyền Âm phù, không dám có chút trì hoãn, cùng Thủy Phi Phi, Nạp Lan Ngưng Yên bọn người bàn giao vài câu, nói có chuyện gấp đi ra ngoài một chuyến, liền ngủ kiểm đi.

Giác Viễn gặp Trương Tiểu Lâm đi xa, vội vàng tìm tới Nạp Lan Ngưng Yên, có chút ấp a ấp úng nói: "Trương Tiểu Lâm đi nơi nào?"

"Không biết a, hần chỉ nói là có chút việc gấp."

"Nơi này hần nhưng là chưa quen cuộc sống nơi đây? Năng có chuyện gì gấp?"

"Ta đây liền không biết."

"Ta là nghĩ, hần có thể hay không đi trước Viên Sơn Phái? Hần nhưng là Tiên Thiên cao thủ a?"

"Có lẽ a? Có vấn đề gì không?"

"Thánh nữ! Hần sớm đi, ngài không nóng nảy sao được?"

"Sớm đi nhiều người chính là, ta cũng không thể ngăn cản người ta đi nha?"

"Thế nhưng là. . ."

"Chẳng lẽ người có biện pháp ngăn cản hần đi?"

"Không có, người ta Tiên Thiên cao thủ, mười cái Giác Viễn cũng không phải đối thủ."

"Cái này chẳng phải kết rồi? Sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai vội leo núi."

Giác Viễn đi, Nạp Lan Ngưng Yên làm thế nào cũng ngủ không được, Giác Viễn giảng có đạo lý, Trương Tiểu Lâm đi nơi nào? Chẳng lẽ hần cũng có tiến vào Viên Sơn Phái phù lục?

Mấy người mang tâm sự riêng, đều ngủ không đến, võ giả riêng phần mình ngồi xuống tu luyện, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan thì đứng ở cửa sổ, ngắm nhìn Viên Giang Nguyệt sắc, nghe mơ hồ tiếng sóng.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không đi quân những người này ý nghĩ, Phi Kiếm tại không trung như là một đạo thiểm điện lướt qua bầu trời đêm, không đến một canh giờ, liền tới đến thành Trường An, trực tiếp tại hoàng cung một cái tránh tinh nơi hẻo lánh bên trong hạ xuống tới.

Vì để tránh cho đông đảo thị vệ kiểm tra, Trương Tiểu Lâm nắm trong tay lấy tử kim cá phù, ung dung không vội hướng Lý Thế Dân tẩm cung đi đến.

Lúc này toàn bộ hoàng cung thê lương một mảnh, dài mấy trượng lụa trắng lít nha lít nhít, tại đêm Phong Trung Phi múa, bình thường trang nghiêm túc mục hoàng cung, bây giờ cảm giác được mấy phần âm trầm.

Cả triều văn võ cơ hồ đều tại nơi này, từng cái người mặc màu trắng áo gai, một mặt buồn cho, cúi đầu mà đứng.

Trương Tiểu Lâm mấy bước đi nhanh, đi vào tẩm cung.

Trương Công Lộc cùng mấy vị thái y vội vàng từ bên trong ra.

Trương Tiểu Lâm vội vàng tiến lên hỏi: "Hoàng Thượng hảo hảo, làm sao lại đột nhiên băng hà đâu?"

"Không riêng gì Hoàng Thượng, ngay tại vừa rồi, Hoàng hậu nương nương biết được Hoàng Thượng băng hà, đột nhiên té xỉu, đã đi theo Hoàng Thượng cùng đi."

"Hoàng hậu nương nương cũng tiên thăng rồi?" Trương Tiểu Lâm rất là chấn kinh, Hoàng hậu nương nương lúc đầu có khí tật, nhận lớn như thế đã kích, khẳng định chịu không được.

Gặp Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ đi vào bên trong, Trương Công Lộc do dự một chút, vung tay lên, dẫn đầu chúng thái y cùng một chỗ lần nữa tiến vào tẩm cung.

Thần thức quét tới, Trường Tôn hoàng hậu đã triệt để chết rồi, khí tức hoàn toàn không có, trong cơ thể không có một tia sinh khí.

Mà Lý Thế Dân vẫn còn lại một chút hi vọng sống lưu tại trong cơ thể, thậm chí bờ môi còn không có biến sắc, vẫn như cũ có mấy phần hồng nhuận.

Trương Tiểu Lâm chuẩn bị tiến lên cho Lý Thế Dân bắt mạch, lại bị quỳ trên mặt đất một tên thanh niên nam tử đưa tay ngăn lại: "Người muốn làm gì?"

Trương Công Lộc vội vàng kéo một phát Trương Tiểu Lâm, ôm quyền nói: "Thái tử điện hạ!"

Trương Tiểu Lâm không khỏi quan sát tỉ mỉ một chút, nguyên lai đây chính là trong lịch sử trừ danh chân thọt Thái tử Lý Thừa Càn nha?

Thái tử bên cạnh quỹ Lý Thái vội vàng giới thiệu nói: "Đại ca, đây chính là chúng ta nghĩa đệ, Trương Tiểu Lâm điện hạ, cũng là danh chấn Trường An tiểu thần y."

"Nghĩa đệ? Hừ, nghĩa đệ hy sinh đệ đi, phụ hoàng đã băng hà đã lâu, không tiện quấy rầy, người liền quỹ gối phía trước đi."

"Bệ hạ căn bản không có chết!"

Trương Tiểu Lâm nói lời kinh người, cả triều văn võ lập tức lặng ngắt như tờ, kinh dị nhìn xem Trương Tiểu Lâm cùng Thừa Càn Thái tử.

Lý Thừa Càn lập tức giận dữ, hắn đã chuẩn bị kỹ càng hết thảy, Thôi Nhân Sư, Thượng Quan Nghi bọn người chỉ chờ trời vừa sáng, lập tức liền sẽ lấy quốc không thể một ngày vô chủ làm lý do, ủng Thái tử lên ngôi, hắn chờ cái này một ngày đã đợi rất không kiên nhẫn được nữa, sao có thể dung hạ được Trương Tiểu Lâm ở đây nói hươu nói vượn.

Trương Công Lộc lời kéo Trương Tiểu Lâm ông tay áo, ra hiệu hắn lui xuống trước đi.

Trương Tiểu Lâm lúc này chỗ nào chịu lui ra?

Nếu quả như thật lui xuống, coi như Lý Thế Dân đợi chút nữa tỉnh lại, Trương Tiểu Lâm tin tưởng, Lý Thừa Càn cũng sẽ để hắn thật chết đi.

Trương Tiểu Lâm quay người lại, vận khởi chân nguyên đối bên ngoài cả triều văn võ quan viên nói: "Các vị đại nhân, theo vi thần quan sát, bệ hạ cũng không có băng hà, chỉ là đã là bất tỉnh đi qua mà thôi, mời các vị đại nhân tiến đến làm chứng, ta muốn lập tức cho Hoàng Thượng thi cứu."

"A? Người nói cái gì? Bệ hạ không có băng hà?"

"Làm sao có thể nha?"

"Đúng vậy a, nhiều như vậy thái y nhìn qua, chẳng lẽ còn có sai sao?"

Trương Tiểu Lâm gấp tất cả mọi người không tin, liền đối với Tàn Quỳnh nói: "Tần tướng quân, xin ngài tới hộ pháp, ta muốn vì bệ hạ trị liệu."

Tàn Quỳnh lập tức đi tới, hắn tự nhiên tin tưởng Trương Tiểu Lâm, hắn nhưng là tự mình chứng kiến Trương Tiểu Lâm quỷ thần khó lường y kỹ, hắn nói bệ hạ không chết, bệ hạ khẳng định còn có thể cứu!

"Ta xem ai dám động phụ hoàng!" Lý Thừa Càn gặp Trương Tiểu Lâm lại để cho cường ép cho Lý Thế Dân trị liệu, trong lòng lập tức hoảng hốt, Trương Tiểu Lâm y thuật hắn cũng đã được nghe nói, nói hắn sắp chết nhân sinh bạch cốt không quá đáng chút nào a! Nếu là kinh hắn giầy vò, phụ hoàng thật tỉnh lại, vậy nhưng làm sao bây giờ?

"Trưởng Tôn đại nhân, Ngụy Đại người, cho mời hai vị đại nhân đỡ thái tử điện hạ xuống dưới nghỉ ngơi, Tần đại nhân, xin ngài làm hộ pháp cho ta."

Trưởng Tôn Vô Kỵ cùng Ngụy Chính nghe xong, lập tức tiến lên, nghi hoặc nhìn Trương Tiểu Lâm, quay đầu hướng Lý Thừa Càn nói: "Thái tử điện hạ, đã Trương thần y nói, bệ hạ còn không có băng hà, không bằng liền để hắn xem một chút đi."

Trưởng Tôn Vô Kỵ là Lý Thừa Càn cậu ruột, mà Ngụy Chính thì là nổi danh lục thần không nhận, chỉ nhận lý lẽ cứng nhắc, hai người bọn họ ra mặt, Thái tử Lý Thừa Càn không cách nào lại giữ vững được, con mắt lộ ra giết người ánh mắt trừng mắt Trương Tiểu Lâm nói: "Nếu là phụ hoàng không có sống tới, người chính là quấy nhiễu thánh giá, khi quân vong thượng chi tội." Nói xong, kéo Lý Thái đi ra ngoài.

Trương Tiểu Lâm căn bản mặc kệ hắn, trực tiếp đến gần Lý Thế Dân giường nằm.

Lúc này, bên cạnh một cái mười mấy tuổi thiếu niên đột nhiên đứng lên nói: "Thần y ca ca, người nhất định phải cứu sống phụ hoàng."

Trương Tiểu Lâm xem xét, nói: "Người là?"

"Ta là Lý Trị."

"Tần vương điện hạ, người cứ yên tâm đi, bệ hạ nhất định không có việc gì."

Trương Tiểu Lâm đi đến Lý Thế Dân trước giường, liền tiếp Lý Thế Dân ngồi xuống, đưa tay bắt được Lý Thế Dân tay, chuẩn bị đem mạch, bỗng nhiên, thần thức phát giác được một tia khác thường, một cỗ như có như không linh lực, tại Lý Thế Dân bên người lưu động.

Đây là cái quý gì đồ vật?

Trương Tiểu Lâm thần thức cẩn thận tìm kiếm, rốt cục phát hiện, lại là hai cái Quỷ hồn, bất quá, hai cái này Quỷ hồn so Thủy gia tập trong tiểu viện bạch phiêu nhưng lợi hại hơn nhiều, tuyệt đối không phải một cái cấp bậc Quỷ hồn.

Quỷ hồn?

Nơi này lại có Quỷ hồn?

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhớ lại một sự kiện đến, khi còn bé nhìn Tây Du Ký thời điểm, giống như có như thế một đoạn, Ngụy Chính chém Kinh Hà Long Vương về sau, Lý Thế Dân hàng đêm kinh ác mộng, không lâu liền bị mình quân mời đến Địa phủ, bởi một ngày, chủ yếu là muốn cho hắn nhìn xem xây thành Nguyên Cát các loại, Huyền Vũ môn gặp nạn người oan hồn bất tán sự tình, để cho hắn tìm cao tăng đi Tây Thiên cầu lấy chân kinh, siêu độ những này vong linh.

Chẳng lẽ đây cũng là thật?

Nhất định phải tìm hai cái này Quý hồn hỏi tình huống mới được!

Trương Tiểu Lâm không dám tùy tiện làm việc, một bên chào hỏi Tần Quỳnh tiến lên, không muốn người bất luận kẻ nào tới gần Lý Thế Dân giường, một bên kêu lên Tần vương Lý Trị cùng Ngụy Chính, đề Lý Trị càng không ngừng hướng Lý Thế Dân miệng bên trong thổi hơi, Ngụy Chính thì càng không ngừng kéo động Lý Thế Dân tay chân, đừng để Lý Thế Dân thân thể cứng ngắt. Minh thì đưa tay hướng Lý Thế Dân trong cơ thể thấu nhập một tia lục sắc linh khí, bảo vệ Lý Thế Dân Tâm Mạch, không cho kia một tia sinh khí tiêu tán.

Nếu thật là Tây Du Ký bên trong chỗ ghi lại đồng dạng, Lý Thế Dân nhanh nhất cũng phải buổi sáng ngày mai mới có thể tỉnh lại, vậy phải làm sao bây giờ đâu?

Trương Tiểu Lâm vội vã đi bắt hai con Quý hồn, liền đối với Tần Quỳnh nói: "Tần tướng quân, Ngụy Đại người, bệ hạ ngày mai giờ Thìn tả hữu, nhất định sẽ tỉnh lại, người cần phải thủ vững ở đây, không thể rời đi bán bộ, ta đi ra ngoài một chút liền trở lại."

Ngụy Chính kinh nghi bất định nhìn qua Trương Tiểu Lâm, Tần Quỳnh lại là miệng đầy đáp ứng.

Trương Tiểu Lâm thần thức khóa chặt hai con Quý hồn, bỗng nhiên hướng bọn hắn nhào đi qua!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: 2 giới núi

Trương Tiểu Lâm đánh giá thấp hai cái này Quý hồn thực lực, hắn vừa mới động, hai cái Quý hồn lập tức biến mất.

Nói thật, Trương Tiểu Lâm kỳ thật cũng không phải là muốn làm khó cái này hai con Quý hồn, chỉ là hắn trong lòng không tin Tây Du Ký bên trong đồ vật, cho rằng kia thuần túy là đời nhà Thanh những cái kia văn nhân mù vịn ra, nơi đó có cái gì căn cứ?

Nhưng sự tình thật dựa theo cái này kịch bản tại phát triển, không tra cái tra ra manh mối, Trương Tiểu Lâm làm sao cũng nghĩ không thông.

Ngụy Chính cùng Tần Quỳnh gặp Trương Tiểu Lâm thân hình thoát một cái, hư không tiêu thất tại Lý Thế Dân trong tầm cung, cũng là kinh hãi, Tần Quỳnh còn tốt, chỉ nói là Trương Tiểu Lâm thân pháp Xuất Thần Nhập Hóa, Ngụy Chính thì hoàn toàn sợ ngây người, không nghĩ tới một cái tiểu thần y, thể mà còn có như thế một tay.

Trương Tiểu Lâm thân hình nhanh chóng biến mất mà ra, ngoài cửa văn Võ Đại thần chỉ cảm thấy bên người một trận âm phong đập vào mặt, cũng không có phát hiện Trương Tiểu Lâm bóng người.

Thần thức cẩn thận tìm kiếm, cuối cùng, Trương Tiểu Lâm không thể không sử xuất Hư Thần quyết tuyệt kỹ, mới tại hoàng cung góc đông nam một chỗ âm khí nồng đậm giả sơn dưới đáy, phát hiện bọn hắn.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm như chớp giật đánh tới, hai cái Quý hồn biết không phải là đối thủ, hóa thành một đạo bóng mờ lảng không bay về phía ngoài cung.

Trương Tiểu Lâm ngự kiếm đuổi sát, Hư Thần quyết hình thành thần thức ấn ký một khi in dấu lên, Trương Tiểu Lâm liền không sợ mất dấu.

Nguyên bản Quý hồn là một loại hư vô mờ mịt tồn tại, muốn sử dụng sự vật in dấu lên cái ấn ký tuyệt đối không thể, nhưng thần thức cũng là hư vô mờ mịt đồ vật, in dấu tại Quý hồn trên thân, thể mà như hình với bóng.

Trương Tiểu Lâm không cần tiếp tục tìm kiếm, chỉ cần dọc theo mình ấn ký bay nhanh là được.

Ra thành Trường An, Trương Tiểu Lâm toàn bộ thân hình như là một đạo bạch quang, bay về phía chân trời, vậy mà hướng tây đi tới vị sông bên cạnh, thể mà trực tiếp nhảy vào vị sông.

Trương Tiểu Lâm nhào vào vị sông một nháy mắt, liền cảm thấy tình huống không đúng!

Chẳng những hai con Quỷ hồn biến mất, tựa liền thần thức ẩn kỹ cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Chủ yếu nhất là, bốn phía từng đợt âm phong đập vào mặt, thấu thể phát lạnh.

Thân ở vị trong sông, thể mà cảm giác không thấy một điểm nước, mà là một tầng nóng vụ.

Hai cái Quỷ hồn không có khả năng hư không tiêu thất, nhất định là ẩn núp đến cái gì địa phương đi.

Không vào hang cộp làm sao bắt được cộp con! Trương Tiểu Lâm vừa ngoan tâm, ngự kiếm phóng tới mê vụ chỗ sâu.

Vị dưới sông diện lại là một mảnh trống trải sơn cốc, trên núi không có một gốc cây cối, chỉ có một ít bụi cỏ cùng cỏ xỉ rêu, tất cả đều là trụi lủi nam thạch.

Không có mặt trời cũng không có ánh trăng, chỉ có từng đợt âm phong gào thét, đây là cái quỷ gì địa phương?

"Uy, đứa bé kia, tới! Gọi người đây, nhanh lên tới!" Trong khe đá bỗng nhiên truyền đến một trận lạnh lạnh tiếng kêu, phá lệ chói tai.

"Ai?" Trương Tiểu Lâm hét lớn một tiếng.

Trương Tiểu Lâm theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp trong khe đá, phảng phất có người tại ngoắc, đến cùng là kẻ tài cao gan cũng lớn, Trương Tiểu Lâm cầm trong tay Phi Kiếm, thần thức hết sức chăm chú, liếc nhìn bốn phía, một đường đi từ từ tiến núi đá.

Núi đá trong khe hờ, duỗi ra một cái đầu nhỏ, ước chừng bàn tay lớn nhỏ, cái đầu nhỏ bên trên mọc đầy màu xám lông tơ, một đôi mắt lại hết sức lẳng lẽ, thấy Trương Tiểu Lâm toàn thân không tự do, phảng phất một chút liền đem người nhìn thấu.

Nguyên lai là một con tiểu hầu tử kẹt tại trong đó!

Trương Tiểu Lâm vội vàng dùng Phi Kiếm chuẩn bị đem hầu tử móc ra.

"Người muốn làm gì?" Hầu tử miệng nói tiếng người, dù là Trương Tiểu Lâm đã nghe hẩn hô qua hai tiếng, vẫn là giật nảy mình.

"Ta cứu người ra! Người đừng nhúc nhích, ta đào mở cái này mấy khối tảng đá liền tốt."

"Đừng phí sức, nếu có thể đào mở, còn chờ người đến đào? Ta lão Tôn đã sớm ra."

"Lão Tôn? Lão Tôn là ai vậy?"

"Ta lão Tôn chính là năm trăm năm trước đại náo thiên cung Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, nghe nói qua sao?"

"Àm" một tiếng, Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm rút xuống đất, tự động tiến vào Trương Tiểu Lâm trong cơ thể đi.

"Tôn Ngộ Không?" Trương Tiểu Lâm suy nghĩ một vạn loại khả năng, làm sao cũng không cách nào đem trước mắt cái này lớn chừng bàn tay cái đầu nhỏ, cùng Tề Thiên Đại Thánh liên hệ cùng một chỗ.

"Làm sao? Hù dọa người rồi?"

"Ta muốn làm sao mới có thể giúp người ra?"

"Ta lão Tôn cầu người bang một chuyện, người phải giúp ta đi đem cái kia đi Tây Thiên thỉnh kinh hòa thượng mang vào, ấn Bồ Tát nói, hẩn là muốn tới mới là, nhưng là cái này a nhiều ngày đi qua, một mực không thấy tăm hơi, ta liền sợ hẩn phạm phu tục tử, vào không được nơi này."

Nguyên lai, dựa theo Phật Tổ an bài thời gian, Lý Thế Dân hẩn là sớm đã phái ra Tây Thiên thỉnh kinh hòa thượng, thể nhưng là bởi vì Kinh Hà Long Vương mất tích, không có kịp thời đem Lý Thế Dân mang vào Địa phủ, dẫn đến thời gian duyên ngộ không ít.

Mất thấy thời cơ chớp mắt là qua, Phật Tổ không thể không phái ra Già Diệp tự mình đến Địa phủ câu thông, này mới khiến Hắc Bạch Vô Thường trực tiếp đem Lý Thế Dân hồn phách cho câu đến Địa phủ.

Tôn Ngộ Không mỗi ngày thể nhưng là nắm chặt lấy đầu ngón tay đếm ngày, mất thấy Bồ Tát cho hẩn thời gian từng ngày đi qua, hẩn tự nhiên là lòng nóng như lửa đốt.

Trương Tiểu Lâm gặp Tôn Ngộ Không yêu cầu đúng là đem huyền tráng mang đến nơi này, không chút do dự đáp ứng.

Gặp Trương Tiểu Lâm sáng khoái như vậy, Tôn Ngộ Không hưng phấn nói: "Ta lão Tôn nhìn người mặc dù chỉ có Luyện Khí kỳ tu vi, lại là phúc duyên thâm hậu, người nếu là thật đem Đường triều hòa thượng mang đến nơi đây, ta lão Tôn nhất định đưa người một trận đại tạo hóa."

"Thập bao lớn tạo hóa?" Trương Tiểu Lâm trong lòng vui mừng, Tôn Ngộ Không thế nhưng là Đại La Kim Tiên, hẳn tặng đại tạo hóa, nhất định sẽ làm cho hắn hưởng thụ vô tận.

"Ta nhìn ngươi trong cơ thể bảo bối không ít a! Thế mà còn có một phương thể giới! Ông trời của ta, cũng không biết ngươi là thể nào đạt được, cái kia Thần Nông đỉnh cũng là ghê gớm tốt đồ vật, a? Ngươi kia hai cái búa lớn bên trong, lại có 120 vạn oan hồn? Đây là có chuyện gì? Ta lão Tôn nhìn ngươi cũng không giống như thể người hiểu sát, làm sao có thể? Nghĩ ta lão Tôn năm đó, đại náo thiên cung, chân chính đánh chết nhân cùng yêu quái. Cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, cái này chùy, làm sao có thể giết chết qua nhiều người như vậy?"

Trương Tiểu Lâm quá sợ hãi, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tôn Ngộ Không thế mà lợi hại như vậy, ngay cả hắn trong thức hải cùng Tu Di giới bên trong đồ vật, đều nhìn một cái không sót gì.

"Ngươi không cần kỳ quái, ta lão Tôn chính là Hòa Nhân Kim Tinh, cái này Chư Thiên Vạn Giới, cũng liền duy nhất cái này một phần, người khác là không thấy được."

Trương Tiểu Lâm lúc này mới thoải mái.

"Tiểu tử, ta nói cho ngươi, ngươi lập tức đem kia hai con chùy lấy ra, đem bên trong oan hồn phóng xuất, để bọn hắn đi thôi, dạng này, ngươi có thể tu được một trận thiên đại công đức, nói không chừng, ngươi con kia Thần Nông đỉnh sẽ kích hoạt."

"Thần Nông đỉnh muốn làm sao kích hoạt?"

"Cái này Thần Nông đỉnh cùng Thái Thượng Lão Quân là luyện đan, chính là thời kỳ Thượng Cổ hai đại luyện đan Tiên Thiên Linh Bảo, phân biệt bị Thần Nông cùng Lão Quân đạt được, hai người lấy thiên hỏa đem nó luyện chế thành luyện đan dùng lò đỉnh, nhưng luyện hóa vạn vật, nhưng có một điểm, nhất định phải công đức chỉ lực, mới có thể kích hoạt."

"Cái gì là công đức chỉ lực?"

"Tỉ như nói, cứu người một mạng, còn hơn xây bảy cấp phù đồ, liền là công đức, chỉ là Thần Nông đỉnh cần thiết công đức chỉ lực mười phần khổng lồ, nếu như một cái một cái cứu người, chỉ sợ vạn năm cũng kích hoạt không được, bây giờ, ngươi có cái cơ duyên to lớn, ngươi đem hai con chùy bên trong 120 vạn oan hồn thả lại Địa phủ, để bọn hắn có thể siêu sinh, cái này công đức thế nhưng là không cách nào đoán chừng, có lẽ liền có thể kích hoạt Thần Nông đỉnh."

Trương Tiểu Lâm bừng tỉnh đại ngộ, khó trách ngày đó cứu sống Trương Tôn Xung cái kia nữ tử lúc, phát hiện Thần Nông trên đỉnh có một cái điểm sáng nhỏ, cứu được năm năm người chết sống lại về sau, lại sáng lên một cái điểm sáng nhỏ, nguyên lai đây chính là công đức chỉ lực!

Trương Tiểu Lâm không còn nghi hoặc, lúc này lấy ra Oanh Thiên chùy nói: "Ta muốn làm sao làm?"

"Ngọn núi này gọi Lưỡng Giới Sơn, bên này là dương, thuộc về nhân gian, bên kia núi thuần âm, liền là Địa phủ, ngươi đem hai thanh đại chùy phóng tới Địa phủ cửa vào, lấy tự thân tinh huyết tế luyện cái này hai thanh đại chùy, đại chùy nhận chủ về sau, ngươi dùng thần thức đem những này oan hồn phóng xuất ra là đủ."

"Nhưng ta không chế không được cái này chùy ma tính."

"Không sao, đỉnh núi có Phật Tổ trấn áp Linh phù, mặc kệ bao lớn ma tính, cũng sẽ quét sạch sành sanh, ngươi một mực lên núi, nhớ kỹ, núi bên kia mới là Địa phủ, nhất định phải nhắm ngay Địa phủ cửa vào."

Nguyên lai nơi này chính là Lưỡng Giới Sơn!

Trương Tiểu Lâm lập tức bừng tỉnh đại ngộ, một tay nhắc lấy một thanh đại chùy, đi lên đỉnh núi!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Thái tử đăng cơ

Trương Tiểu Lâm tay cầm Oanh Thiên chùy đi đến Lưỡng Giới Sơn đỉnh, nguyên lai hắn đã cảm thấy sơn cốc này âm phong đập vào mặt, đến đỉnh núi mới biết, sơn cốc âm phong, chỉ bất quá là từ nơi này lộ ra ngoài một chút mà thôi.

Nếu như không phải Trương Tiểu Lâm thần hồn cường đại, chỉ sợ cỗ này âm phong, đủ để đem người hồn phách thổi xuất khiếu tới.

Đỉnh núi quả nhiên có một đạo Linh phù, cách rất xa liền cảm giác một cỗ vô hình áp lực, kém chút để Trương Tiểu Lâm quỵ rạp xuống đất.

Càng gần đỉnh núi, áp lực càng lớn.

Được không dễ dàng đi tới phù văn phía dưới âm dương giao giới địa phương, Trương Tiểu Lâm rốt cục nhìn không được, một ngụm máu tươi bỗng nhiên phun tới, nồn cái này miệng huyết, trong lòng uất khí giảm bớt một chút, ngược lại thoải mái rất nhiều.

Hai tay giơ lên Oanh Thiên chùy, quả nhiên, đỉnh núi Linh phù phát ra kim sắc thần quang, hai con Oanh Thiên chùy tự nhiên nhẹ nhàng run rẩy lên.

Trương Tiểu Lâm cắn một cái phá đầu lưỡi, vận khí linh lực bức ra một ngụm tinh huyết, dùng sức phun tại Oanh Thiên chùy bên trên, lập tức, phảng phát một cỗ lực lượng cường đại cuốn tới, phảng phát muốn thôn phệ linh hồn của hắn, đúng vào lúc này, đỉnh núi Linh phù lần nữa phát ra kim sắc thần quang, Oanh Thiên chùy rốt cục thần phục, phảng phát phát ra một trận rất nhỏ run rẩy, Trương Tiểu Lâm trong nháy mắt cùng Oanh Thiên chùy lấy được liên hệ.

Trương Tiểu Lâm đột nhiên cảm thấy mắt tối sầm lại, phảng phát tiến vào một cái vô biên vô tận hắc ám thế giới bên trong.

"Thả ta ra ngoài!"

"Trả mạng cho ta!"

"Ta chết thật thê thảm a!"

... . .

Hắc ám thế giới bên trong, vô số Quỷ hồn thê lương tiếng kêu, Trương Tiểu Lâm nghe được rùng mình.

Thần thức tiến vào Oanh Thiên chùy bên trong, Hư Thần quyết đem thần thức ngưng tụ thành một cây gai, đem Oanh Thiên chùy không gian mở ra, lập tức, vạn quỷ lao nhanh, nhảy cẫng hoan hô, từng cái rơi xuống tại Minh giới trong cửa lớn.

Không biết qua bao lâu, Trương Tiểu Lâm cảm giác hai con đại chùy trong nháy mắt sáng lên, nắm trong tay cảm giác cũng nhẹ nhàng không ít, rốt cuộc không có kia cỗ áp lực cảm giác.

Bỗng nhiên, dị tượng nảy sinh, trong thức hải Thần Nông đỉnh đột nhiên sáng lên, vậy mà từ Trương Tiểu Lâm đỉnh đầu xông ra, tại Linh phù kim quang chiếu rọi phía dưới, hấp thụ lấy trong không khí điểm điểm kim quang.

Chỉ chớp lát, kim quang liền bao trùm toàn bộ Thần Nông đỉnh, Thần Nông đỉnh phát ra một cỗ thần thánh kim quang, cấp tốc xoay tròn.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem một màn này, có chút trợn mắt hốc mồm.

Hồi lâu, Thần Nông đỉnh tựa hồ đem trong địa phủ đi lên tất cả kim quang toàn bộ hút không còn, thỏa mãn đã run một cái, vậy mà phát ra một tiếng cao vút tiếng long ngâm, sau đó, hóa thành một vệt kim quang, lần nữa tiến vào Trương Tiểu Lâm trong thức hải.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm giác được mình có thể luyện đan, Thần Nông trong đỉnh không lồ ký ức trong nháy mắt chảy vào hắn Thức hải, đủ loại thảo dược, Linh thảo, linh dược, cơ hồ toàn bộ quen biết, từ vừa đến Cửu giai các loại đan dược, hắn đều biết luyện chế ra, còn có vô số đan phương đều ở trong trí nhớ.

Đây chính là Thần Nông đỉnh truyền thừa!

Rốt cục hoàn toàn kích hoạt lên Thần Nông đỉnh, Trương Tiểu Lâm mừng khắp khắp xuống núi, không chịu được đối Ngộ Không khom người thi lễ.

Tôn Ngộ Không nhếch miệng nói: "Đừng như thế chưa được không?"

"Đa tạ đại thánh chỉ điểm, Trương Tiểu Lâm được ích lợi không nhỏ."

"Ta đã nói rồi, ngươi chỉ cần mau chóng đem cái kia thỉnh kinh hòa thượng đưa đến nơi này, ta sẽ còn đưa ngươi một trận đại tạo hóa."

Trương Tiểu Lâm sửng sốt, chẳng lẽ không phải mới vừa đại tạo hóa?

"Ngươi đừng ngạc nhiên, truyền thừa của ngươi cùng công pháp, như nghĩ chứng đạo, nhất định phải đạt được Hồng Mông chi khí, nếu không, ngươi từ đầu đến cuối cùng đại đạo vô duyên. Toà này Lương Giới Sơn, chính là Phật Tổ dùng Hồng Mông tiên khí ngưng tụ núi đá mà thành, chỉ cần để thỉnh kinh hòa thượng bóc lên bên trên Linh phù, ngọn núi này liền sẽ sụp đổ, đến lúc đó sẽ có một điểm Hồng Mông chi khí tràn ra, ngươi chỉ cần tùy tiện hấp thu một chút xiu, liền hưởng thụ vô tận."

Trương Tiểu Lâm nghe xong, kích động đến nói không ra lời, hắn vạn vạn không nghĩ tới, Tôn Ngộ Không cho hắn đại tạo hóa, thế mà lại là Hồng Mông chi khí, ngày đó đạt được Thanh Nang truyền thừa thời điểm, phía trên liền đã nói đến rõ ràng, nếu như tìm không thấy Hồng Mông chi khí, cho dù là tu luyện tới cảnh giới Đại Thừa, cũng là uổng công.

Không nghĩ tới, nơi này thế mà cũng có Hồng Mông chi khí!

"Tiểu tử, ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Còn không nhanh đi ra ngoài, tìm tới thỉnh kinh hòa thượng, nhớ kỹ đem hân đưa đến lão Tôn nơi này tới."

"Đại thánh, ngươi đối Trương Tiểu Lâm ân trọng như núi, Trương Tiểu Lâm tuyệt sẽ không quên."

"Đừng chua, đi nhanh lên đi."

Trương Tiểu Lâm biết Tôn Ngộ Không là người nóng tính, lập tức cáo biệt Tôn Ngộ Không, ngự kiếm dọc theo hướng dương gian phương hướng bay đi.

Từ vị sông ra, phát hiện sắc trời đã sáng rồi.

Trương Tiểu Lâm không thể không dùng một trương Ân Thân Phù, nhoáng một cái liền về tới hoàng cung.

Văn võ bá quan một đêm không ngủ, có tựa tại bên tường ngủ gật, có thực sự không chịu nổi dứt khoát ngồi dưới đất treo lên hân tới.

Trương Tiểu Lâm biết Lý Thế Dân sắp tỉnh, tại tẩm cung hiện thân về sau, làm bộ bắt mạch một cái nói: "Không tệ, tốt hơn nhiều, Tấn vương điện hạ, có thể nghỉ ngơi một chút."

Tần Quỳnh cùng Trương Tôn Vô Kỵ, Ngụy Chính bọn người chính mắt thấy Tấn vương Lý Chí vì Lý Thế Dân thổi một đêm khí, bờ môi đều sưng lên, không khỏi thầm khen Tấn vương hiểu thuận.

Đúng vào lúc này, bên ngoài tẩm cung bỗng nhiên một trận ồn ào, mấy trăm tên võ trang đầy đủ thị vệ, cầm trong tay cương đao vọt vào, một cái thái giám lạnh lạnh thanh âm kêu lên: "Thái tử điện hạ giá lâm!"

Đám người lập tức giật mình, ngay cả những cái kia ngồi xổm trên mặt đất ngáy đại thần đều trong nháy mắt đánh thức, trở mình một cái bò lên, trừng to mắt, không biết chuyện gì xảy ra.

Ngày bình thường thái tử điện hạ giá lâm, là không có thái giám như thế hét lên, chỉ có bệ hạ giá lâm, mới có thể phát ra cùng loại thanh âm!

Vệ vương Lý Thái lớn tiếng nói: "Chư vị, phụ hoàng băng hà đã có hai ngày, có câu nói là quốc không thể một ngày vô chủ, nhất là hiện tại đang ở tại loạn trong giặc ngoài thời kỳ mấu chốt, Hoàng Hà lũ lụt chưa trừ, Thổ Dục Hồn chiến sự căng thẳng, lại thêm phụ hoàng hậu sự, binh quân cần phải có nhân chủ cầm đại cục, ta đại biểu Lý gia các vị hoàng tử, công chúa, khẩn cầu Thái tử đăng cơ, chủ trì đại cục!"

Cả triều văn võ hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao, Trương Tiểu Lâm bên này còn tại cấp cứu, vừa mới còn truyền ra tin tức nói có chỗ chuyển biến tốt đẹp, bên này đã khoát hoàng bào, không dần nổi mang lên trên kim quan.

Thôi Nhân Sư cùng Thượng Quan Nghi lúc này vượt qua đám người ra, tiến lên thi lễ nói: "Thần khẩn cầu thái tử đăng cơ, chủ trì đại cục."

Đứng sau lại có hơn mười người đi theo Thôi Nhân Sư đi ra đến, la lớn: "Thần khẩn cầu Thái tử đăng cơ, chủ trì đại cục."

Mười mấy người thanh âm tại tẩm cung vang lên, ngược lại cũng có chút khí thế.

Trương Tôn Vô Kỵ cùng Ngụy Chính tiến lên, đem một chút Lý Thế Dân mạch đập, thất vọng lắc đầu, hai người nhìn nhau một chút, bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu, trong lòng tự nhủ, Thái tử à Thái tử, ngươi cũng quá nóng lòng một điểm a?

Tần Quỳnh cùng Uất Trì Cung cũng đối nhìn một chút, tiến lên nhìn một chút Lý Thế Dân, may may không thấy khởi sắc, không biết Trương Tiểu Lâm sao là chuyển biến tốt đẹp nói chuyện.

Trương Tiểu Lâm với bên ngoài nháo kịch mắt diếc tai ngơ, thần thức cố gắng bao trùm đến sáu bảy mươi dặm bên ngoài, hi vọng Lý Thế Dân hồn phách sớm đi trở về bản thể.

Tấn vương Lý Trị hai mắt sưng huyết, bờ môi sưng thật dày, khăn trương đứng ở một bên, bất lực nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Phòng Huyền Linh mang theo hai tên đại thần đi vào phòng ngủ, đối Trương Tôn Vô Kỵ nói: "Trương Tôn đại nhân, Hoàng Thượng thế nào? Nhưng có khởi sắc?"

Trương Tôn Vô Kỵ lắc đầu, khề thờ dài một tiếng.

Phòng Huyền Linh lôi kéo Trương Tôn Vô Kỵ nói: "Đã như vậy, không bằng chúng ta cùng đi bên ngoài bái kiến mới bệ hạ đi."

Trương Tôn Vô Kỵ nhìn một chút Ngụy Chính cùng Tần Quỳnh, Tần Quỳnh kiên quyết lắc đầu, lờ đi Phòng Huyền Linh.

Ngụy Chính nói: "Ta cũng cảm thấy Hoàng Thượng không có băng hà, chẳng mấy chốc sẽ tỉnh dậy, các ngươi không nên ồn ào, tranh thủ thời gian mang Thái tử đi về nghỉ ngơi đi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Quan Âm tỳ quy vị

Phòng Huyền Linh cùng Trương Tôn Vô Kỵ từ Lý Thế Dân phòng ngủ ra, Phòng Huyền Linh cúi đầu, nhẹ nhàng lắc lắc, Thái tử Lý Thừa Càn thấy thế, mặt lộ vẻ vui mừng, mấy bước vượt đến trong tam cung đường, đứng tại Lý Thế Dân bình thường ngồi đại ý bên cạnh, con mắt lẳng lẹ quét qua chúng thần, một cổ duy ngã độc tôn khí thế tự nhiên sinh ra.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem Thừa Càn Thái tử gần như muốn chết tiết tấu, bất đắc dĩ lắc đầu.

Lúc này, thần thức chợt phát hiện hôm qua kia hai cái Quỷ hồn, mang theo Lý Thế Dân hồn phách đến hoàng cung giữa không trung, Trương Tiểu Lâm mừng lớn nói: "Tần vương điện hạ, Hoàng Thượng lập tức liền muốn tỉnh, còn phải phiền phức Tần vương điện hạ, lại thôi mấy ngụm."

Lý Trị mừng lớn nói: "Thần y ca ca, thật sao?"

"Đương nhiên là thật."

Hai tên Quỷ hồn mang theo Lý Thế Dân đi tới tam cung, nhìn xem Trương Tiểu Lâm, có mấy phần kiêng kỵ.

Trương Tiểu Lâm vội vàng tránh ra, đứng ở tam cung bên cạnh trong một cái góc đi.

Hai quỷ đột nhiên đem Lý Thế Dân hồn phách hướng Lý Thế Dân trên thân đẩy, phiêu nhiên mà đi.

Thần hồn nhập thể, tăng thêm Tần vương Lý Trị hô hấp nhân tạo, Lý Thế Dân ho khan vài tiếng, chậm rãi mở mắt.

Lý Trị vui mừng nói: "Phụ hoàng, phụ hoàng tỉnh."

"Trị nhi, miệng của ngươi lúc này làm sao rồi?"

Lý Thế Dân mở mắt thứ nhất mắt thấy gặp là Lý Trị, miệng sung lên thật lớn.

"Nhi thần không có việc gì, thần y ca ca để cho ta cho phụ hoàng thổi hơi, thổi một đêm, mới đem phụ hoàng thổi tỉnh lại."

Lý Thế Dân một thanh kéo qua Lý Trị, ôm vào trong ngực.

"Thế nhưng là, thế nhưng là mẫu hậu cũng đã thổi bất tỉnh!" Lý Trị bỗng nhiên ô ô khóc lớn lên.

"Tốt hài tử, đừng khóc, ngươi mẫu hậu thành tiên, đến bầu trời."

"Thật sao?"

"Thật, phụ hoàng lúc nào lừa qua ngươi nha?"

Lúc này, bên ngoài tam cung bỗng nhiên truyền đến một trận núi thò: "Chúng thần mời Thái tử đăng cơ, chủ trì đại cục." Cả kinh Lý Thế Dân toàn thân lắc một cái, lập tức ngồi tới, bỗng nhiên mắt tối sầm lại, kém chút choáng đi qua.

Trương Tiểu Lâm vội vàng tiến lên, thua một cổ tinh khiết linh khí tiến vào Lý Thế Dân trong cơ thể, Lý Thế Dân cảm thấy mừng rỡ.

Tần Quỳnh cùng Ngụy Chính đỡ lấy Lý Thế Dân, đi đến bên ngoài tam cung điện.

Thái tử Lý Thừa Càn đang chuẩn bị phát biểu nhậm chức diễn thuyết, ngẩng đầu một cái bỗng nhiên trông thấy Lý Thế Dân uy nghiêm ánh mắt nhìn mình lom lom, lập tức như gặp quỷ mị, hai chân mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất: "Phụ hoàng!"

Cả triều văn võ lúc này mới phát hiện tình huống không đúng, đi theo Thái tử rầm rầm quỳ xuống một mảng lớn.

Lý Thế Dân gặp Lý Thừa Càn người mặc vàng sáng lán long bào, đầu đội tử kim quan, mặc dù vừa kinh vừa sợ, nhưng lại chưa đại phát Lôi Đình, đi ra phía trước đối Thái tử nói: "Thừa Càn, ngươi cũng lão đại không nhỏ, còn như thế hồ nháo! Còn có các ngươi, cũng đi theo hần cùng một chỗ hồ nháo,

tất cả giải tán đi."

"Hoàng Thượng!"

"Hoàng Thượng!"

Trưởng Tôn Vô Kỵ cùng Phòng Huyền Linh đầu tiên đánh tới, Trưởng Tôn Vô Kỵ không chịu được lão lệ tung hoành.

"Hoàng Thượng, hoàng hậu nàng..." Trưởng Tôn Vô Kỵ khóc không thành tiếng, lời kéo Lý Thế Dân tay buồn từ đó đến, dù sao cũng là mình thân muội muội a, huyết nhục tình thâm.

"Trưởng Tôn đại nhân không cần quá sốt ruột, trăm lần này đi Địa phủ nhìn một chút, hoàng hậu nguyên lai là Nam Hải Quan Âm Bồ Tát tọa hạ đệ tử, khó trách nhũ danh gọi Quan Âm tử, xuống đến thế gian chỉ là vì giải quyết xong một đoạn nhân quả, hiệp trợ trăm thành lập Đại Đường đế quốc mà thôi, bây giờ hồng trần lịch luyện thời gian đã đến, ở thần quy vị, về Nam Hải đi."

Trưởng Tôn Vô Kỵ thì thầm nói: "Bệ hạ, bệ hạ, thật là như thế này a! Ta đều biết, không nghĩ tới cái này đúng là thật?"

"Đương nhiên là thật? Người biết?" Lý Thế Dân không khỏi ngây ngẩn cả người.

"Ta biết, muội muội lúc sinh ra đời, mẫu thân làm qua một giấc mộng, đại khái ý tứ cùng bệ hạ nói tới không sai biệt lắm, bởi vậy một mực gọi nàng Quan Âm tử, mẫu thân trước khi rời đi, còn từng nói tới chuyện này." Trưởng Tôn Vô Kỵ vuốt một cái nước mắt, bi thương chỉ sắc giảm bớt không ít.

Lý Thế Dân một bên nghe Trưởng Tôn Vô Kỵ khóc lóc kể lể, một bên nhìn xem người mặc long bào Lý Thừa Càn, cùng Lý Thái cùng một chỗ, hai người thần sắc ưu tư, chặt vật thoát đi mình tâm cung, trong lòng không khỏi lưu lại một tia bóng ma.

Gặp cả triều văn võ đều tại, Lý Thế Dân ho một tiếng, háng giọng một cái, toàn bộ tâm cung lập tức an tĩnh lại.

"Chư vị đại nhân, lần này vốn là vì ăn mừng Tàn tướng quân tấn cấp Tiên Thiên, trăm uống nhiều hai chén, không nghĩ tới náo ra cái này bao lớn sự tình đến, bởi vì cái gọi là vui quá hóa buồn a.

Lúc này trăm thật đi Địa phủ, mình quân tự mình tiếp đãi ta, nhưng là trăm tuổi thọ chưa hết, còn có rất nhiều chuyện không làm xong, bởi vậy, trăm lại trở về.

Trong địa phủ, rất nhiều oan hồn Oán Quỷ, không chiếm được siêu độ, đại đa số tại trong địa ngục nhận hết tra tấn, lại không cách nào đầu thai làm người, đây là vì cái gì? Bởi vì xem ta Đại Đường dân chúng, tham đắm nhạc họa, giết nhiều nhiều tranh, dân mất giáo hóa, quý mất siêu độ, lấy về phần hãm dân tại không phải là ác biến, lòng người không có.

Vì vậy, ta Đại Đường sẽ rất hưng thịnh Phật giáo, khuyên người vì thiện.

Chư vị đại nhân, nhưng từng nghe nói có đạo cao tăng, nhưng đề cử đến hộ Quốc Tự, khai đàn giảng pháp, làm một trận thủy lục Đạo Tràng, lấy siêu độ vong hồn, khuyên người vì thiện."

"Đại hưng Phật giáo?"

"Phật giáo thật có thể khuyên người vì thiện?"

Đám người nghị luận âm ỉ, chúng thuyết phân vân.

Thượng Quan Nghi đứng ra nói: "Bệ hạ, năm đó khu trừ mười tám lộ Phản vương lúc, nghe nói Tung Sơn Thiếu Lâm tự các vị còn tăng có thể cứu giá hộ chủ chi công, nhất là Giác Viễn đại sư, đức cao vọng trọng, không biết phải chăng là có thể gánh này trách nhiệm?"

"Giác Viễn đại sư mặc dù trung thành sáng, mà dù sao là võ tăng, triều ta lần này cần người là tinh nghiên Phật pháp, học rộng tài cao người mới có thể đảm nhiệm."

Phòng Huyền Linh cũng đứng ra nói: "Khởi bẩm bệ hạ, thần có một người, có lẽ nhưng khi nhiệm vụ này."

"Ai?"

"Người này là Lạc Dương Tịnh Thổ chùa trưởng nhanh Pháp sư, trưởng nhanh Pháp sư thuở nhỏ tinh nghiên Phật pháp, danh chấn Lạc Dương, nên có thể."

Ngụy Chính lại nói: "Thần đề cử Đại Lý Tự khanh thiện quả đại sư."

Lý Thế Dân nhìn xem mọi người, tựa hồ không có quyết định.

Đang lúc đám người đều cầm một từ, từ chối cho ý kiến lúc.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nói: "Bệ hạ, ta đề cử một người, có thể đảm nhận nhiệm vụ này."

"Là ai?"

"Người này họ Trần tên y, pháp hiệu huyền trắng, chính là triều ta Đại Lý Tự khanh Trịnh thiện quả đại sư cao túc, tại Lạc Dương Tịnh Thổ chùa xuất gia, Ngự Đại người vừa rồi nói thiện quả đại sư chính là người này sư phó, nhưng huyền trắng sớm đã trò giỏi hơn thầy. Phòng đại nhân nói trường nhanh Pháp sư là người này sư huynh, nhưng phật pháp bên trên sự tình, không một không cần mời giáo sư đệ huyền trắng. Huyền trắng không chỉ có đạo tâm kiên định, phật pháp cao thâm, lại bình thường dốc lòng học vấn, đọc nhiều kinh thư, gắn liền với thời gian người chỗ kính ngưỡng. Như đến người này khai đàn thuyết pháp, nhất định siêu độ vong hồn, đạt tới khuyên người vì thiện con mắt."

Lý Thế Dân nghe vậy đại hỉ, lập tức hạ chỉ đến Đại Lý Tự, mời Tịnh Thổ chùa huyền trắng đến thành Trường An, khai đàn giảng pháp.

Trưởng Tôn Vô Kỵ gặp Lý Thế Dân chỉ lo siêu độ vong hồn sự tình, ngay cả Hoàng hậu nương nương tang sự đều không có để ở trong lòng, không khỏi vội la lên: "Bệ hạ, Hoàng hậu nương nương tiên thăng, có thể hay không an bài chuyện khắc phục hậu quả?"

Lý Thế Dân nói: "Không tệ, chờ huyền trắng đại sư tới, rất nhiều làm một trận pháp sư. Cũng may hoàng hậu vốn là Quan Âm Bồ Tát ngồi xuống đệ tử, lần này chỉ là Nguyên Thần quy vị, siêu độ thì không cần. Hoàng hậu mười tuổi liền theo trẫm cùng một chỗ, xuất sinh nhập tử, xây xuống bất hủ công lao sự nghiệp, lần này rời xa, trẫm thực sự không bỏ đã đến, ai, ảm đạm tiêu hồn người, duy biệt mà thôi vậy! Trẫm, trẫm..."

Nhìn thấy Lý Thế Dân nghẹn ngào nói không ra lời, cả triều văn võ không khỏi riêng phần mình là chã rơi lệ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Thục Sơn phái rất đáng gờm sao?

Trương Tiểu Lâm sở dĩ đề cử huyền? Kém đột? Là bởi vì đáp ứng Tôn Ngộ Không, mau chóng đem thỉnh kinh người đưa đến Lương Giới Sơn.

Về phần đằng sau, đám người thương lượng như thế nào xử lý Trưởng Tôn hoàng hậu tang sự, thì không phải vậy hẳn quan tâm chuyện. Bất quá nhớ tới Trưởng Tôn hoàng hậu đủ loại tốt đến, Trương Tiểu Lâm cũng là vô cùng hoài niệm.

Đã làm trẻ nãi không ít thời gian, Trương Tiểu Lâm lúc này cùng Lý Thế Dân cáo từ xuất cung, Lý Thế Dân vốn là còn rất nhiều chuyện muốn hỏi hẳn, gặp hẳn đi được vội vàng như thế, biết chắc có chuyện trọng yếu, bởi vậy cũng không có giữ lại.

Tần Quỳnh cùng Trương Công Lộc đưa ra đại môn, Trương Tiểu Lâm gặp Tần Quỳnh cùng Trương Công Lộc trò chuyện tương đối hòa hợp, cũng thật cao hứng, thành Trường An bên này, dù sao mình trường kỳ không tại, có Tần Quỳnh bảo bọc, lường trước những cái kia ẩn môn đệ tử, cũng không dám làm loạn.

Tại hoàng cung loại này địa phương, trước mắt bao người, Trương Tiểu Lâm cũng không có lập tức ngự kiếm, mà là vận dụng Phù Quang Lộc Ảnh thần pháp, nhoáng một cái liền không thấy, nhưng là Tần Quỳnh loại này Tiên Thiên cao thủ, vẫn là thấy rõ ràng. Trương Tiểu Lâm muốn chính là cái này hiệu quả, tại Tần Quỳnh nhìn, hẳn cũng chính là so Tần Quỳnh hơi cao một bậc mà thôi.

Trương Tiểu Lâm hiện tại đã đạt đến Luyện Khí bảy tầng trung kỳ, ngự kiếm phi hành có thể đến trên tầng mây, cũng không tất lo lắng bị trên đất người nhìn thấy.

Trên đường đi qua Thủy gia tập lúc, chợt nhớ tới thật lâu chưa có trở về nhà, tâm niệm vừa động, liền tiết rơi vào ngân điệp già nam trong tiểu viện.

Đương nghe Trương Quả nói đến Uất Trì theo dục mang binh muốn bắt hoả loạn toàn lúc, Trương Tiểu Lâm tức giận đến toàn thân phát run, không nghĩ tới mình lỗ mãng mang đi Thủy Phi Phi, kém chút ừ thành đại họa, may mắn Thủy Lam tình còn biết tìm đến mình.

Lập tức cũng không nói nhiều, đưa tay móc ra mấy trương ngân dậm Truyền Âm phù phân biệt cho Vương Vũ cùng Trương Quả, lúc này mới ngự kiếm mà đi.

Viên núi, đám người đợi lâu Trương Tiểu Lâm không đến, Nạp Lan Ngưng Yên quyết định đi đầu leo núi, Giác Viễn đại sư không yên lòng Thủy Phi Phi hai nữ, liền lưu lại một tên đệ tử bảo hộ các nàng, tên này đệ tử cũng là Huyền cấp hậu kỳ, bình thường người là không dám đến gần.

Trương Tiểu Lâm tại Viên trên núi không, thần thức quét qua, liền phát hiện Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn đám người đã đến đỉnh núi, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan còn tại khách sạn trong phòng, ngoài cửa lại là một tên Thiếu lâm đệ tử chờ đợi, xem ra không có vấn đề gì.

Viên Sơn Sơn mặc dù không cao, lại dốc đứng dị thường, sườn núi mây mù lượn lờ, như là Tiên cảnh, Viên Giang như một đầu đai lưng ngọc, vòng quanh Viên núi nửa vòng, đỉnh núi lại là một cái bồn địa, cũng không biết là nhân công mở ra, vẫn là tự nhiên hình thành.

Trương Tiểu Lâm gặp đỉnh núi đầu người phun trào, tựa hồ nhân số không ít, liền rơi vào một cái yên lặng dốc núi, mấy bước gấp đuổi, đuổi kịp Nạp Lan Ngưng Yên bọn người.

Nạp Lan Ngưng Yên gặp Trương Tiểu Lâm vô thanh vô tức đến, cao hứng nói: "Tiểu lâm, ngươi đi nơi nào rồi?"

"Yên nhi tử, núi này bên trong không khí không tệ, ta tu luyện một chút."

"Xác thực, nhất là sườn núi tầng kia trong mây mù, tu luyện làm ít công to."

"Vì cái gì đều tại nơi này chờ nha?"

"Viên Sơn phái còn không có mở cửa, đợi chút nữa đi vào chung."

Giác Viễn đại sư ngay tại phía trước cùng một số người trò chuyện, lần này đến Viên Sơn phái tới, không phải ẩn môn cao thủ, chính là thế gia trưởng lão cung phụng, Huyền cấp trở xuống trừ phi là tùy tùng, chính chủ đều là Huyền cấp trở lên võ giả.

Nạp Lan Ngưng Yên họp Trương Tiểu Lâm đều thuộc về Vô Danh tiểu bối, ngược lại là Giác Viễn đại sư người quen không ít, nhớ năm đó Giác Viễn đại sư dẫn đầu Thiếu lâm côn tăng, cứu ra Tần Vương Lý Thế Dân, tên nổi như cồn, thế hệ trước cơ hồ đều nghe nói qua Giác Viễn danh tự.

Nạp Lan Ngưng Yên tại loại này công cộng trường hợp, không thể không dùng khăn lụa che mặt, tránh cho phiền toái không cần thiết. Nàng lúc đầu cũng đã phong thái yếu điệu, khí độ phi phàm, không nghĩ tới che mặt về sau, càng thêm lộ ra mỏng lung, tăng lên một loại cảm giác thần bí. Rất nhiều ẩn môn đệ tử nhao nhao tới gần, tới lời kéo làm quen.

Trương Tiểu Lâm liên tiếp Nạp Lan Ngưng Yên, cũng có thụ chúng nhân chú mục, về phần Nạp Lan Ngưng Yên bên cạnh tên kia hòa thượng Thiếu Lâm, trực tiếp bị người không để ý đến.

"Vị tiểu thư này, tại hạ là Thực Sơn phái Hưởng Thiên Ca, xin hỏi tiểu thư phương danh?"

Nạp Lan Ngưng Yên sững sờ, mình căn bản không biết vị này tuấn lãng công tử, hấn làm sao lại hỏi mình danh tự đâu, nhân tiện nói: "Ta là Thiên Trì phái Nạp Lan Ngưng Yên." Nói xong liền xoay người sang chỗ khác, không còn phản ứng hấn.

Hưởng Thiên Ca gặp Nạp Lan Ngưng Yên thế mà nói với mình danh tự, lập tức đại hỉ, đi về phía trước một bước nói: "Đa tạ Nạp Lan tiểu thư, gia phụ Hưởng Tiểu Kiên chính là Thực Sơn phái trưởng lão."

Nạp Lan Ngưng Yên gặp Hưởng Thiên Ca cách mình đã không đến một thước, không thể không lui ra phía sau một bước nói: "Ngươi muốn làm gì?"

"Không làm gì, kết giao bằng hữu mà thôi."

"Ngươi, nhầm chán."

Bởi vì cách xa nhau rất gần, Hưởng Thiên Ca xuyên thấu qua sa mỏng trông thấy Nạp Lan Ngưng Yên khuôn mặt đẹp đẽ, tăng thêm Nạp Lan Ngưng Yên lại giận vừa giận ánh mắt, càng thêm mê người, vậy mà một chút nhìn ngây người.

"Ngươi người này tại sao có thể dạng này?" Hạnh nhi thấy một lần cái này cái gọi là Thực Sơn đệ tử, thế mà trừng trừng nhìn chăm chăm Thánh nữ, không khỏi giận dữ, ngăn tại phía trước uống đến.

Nạp Lan Ngưng Yên tương đối chán ghét người này, liền dời bước đến Trương Tiểu Lâm bên người, một cổ nhân nhạp mùi thơm bay tới, Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới tại Thủy gia tập xuất phát lúc, mình ghé vào Nạp Lan Ngưng Yên trên nóc xe ngựa, cũng là nghe cổ này mùi thơm, không khỏi trong lòng rung động.

"Nạp Lan cô nương, làm gì cự người tại gần dặm bên ngoài đâu? Bởi vì cái gọi là yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu sao? Chúng ta đều là thế hệ trẻ tuổi, thân cận một chút lại có gì phương, lại nói, ta Thực Sơn phái cũng chưa chắc không xứng với các người Thiên Trì phái nha?" Hưởng Thiên Ca càng nói càng đắc ý, lại đi vài bước, khoảng cách Trương Tiểu Lâm chỉ có nửa thước khoảng cách, liền đưa tay chuẩn bị đẩy ra Trương Tiểu Lâm: "Vị tiểu huynh đệ này xin cho nhường lối."

"Cút!" Trương Tiểu Lâm gầm thét một tiếng, lúc đầu tương đối an tĩnh Viên Sơn Sơn đỉnh, như là vang lên một cái kinh lôi.

Hưởng Thiên Ca gặp mọi người đồng loạt quay đầu nhìn xem hấn, không khỏi cả giận nói: "Ngươi tiểu tử đừng cho mặt không muốn mặt, tranh thủ thời gian cho bản công tử tránh ra, không phải, ngươi sẽ biết tay."

Lúc này từ trong đám người đi tới hai tên thanh niên, lặng lẽ đứng tại Hưởng Thiên Ca sau lưng, Nạp Lan Ngưng Yên gặp tới mấy người, chính mình cũng nhìn không thấu tu vi, không khỏi có chút nóng nảy, bỗng nhiên nhớ lại, Trương Tiểu Lâm không phải Tiên Thiên sao? Trong lòng liền bình thường trở lại.

"Thật sao? Làm sao cái đẹp nhất pháp?" Trương Tiểu Lâm lúc đầu không muốn gây chuyện, nhưng cái thẳng này thế mà ngang ngược đến loại trình độ này, xem ra không cho chút giáo huấn là không được.

"Vị huynh đệ kia, còn xin nhường một chút, chúng ta đều là Thục Sơn phái." Tới một cái niên kỷ hơi lớn, xem ra cũng không muốn gây chuyện, chỉ muốn dàn xếp ổn thỏa, nhân tiện nói.

"Thục Sơn phái rất đáng gờm sao?" Trương Tiểu Lâm hừ lạnh một tiếng nói.

Một câu nói kia lập tức rước lấy say sưa sóng lớn, Thục Sơn phái thế nhưng là ẩn môn đại phái đệ nhất, nhiều năm như vậy, còn không người nào dám bắt Thục Sơn phái râu hùm.

"Ha ha ha." Thục Sơn phái đệ tử giận quá thành cười nói: "Tiểu tử phách lối đến có thể, lại dám cùng ta Thục Sơn phái là địch."

"Cút!" Trương Tiểu Lâm không muốn nhiều lời, lần nữa gầm thét một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Quỷ dị Sơn môn

"Tiểu tử muốn chết!" Hường Thiên Ca không có xuất thủ, phía sau hần cái tuổi này hơi lớn đệ tử nhịn không được, một bàn tay hung hăng quăng tới.

Trương Tiểu Lâm gặp một cái Địa cấp sơ kỳ võ giả, lại muốn vùng mình cái tát, không khỏi cười.

Địa cấp sơ kỳ võ giả gặp Trương Tiểu Lâm thế mà không tránh không né, trong lòng căng thẳng, nhưng chiêu thức đã già, đành phải kiên trì đánh tới.

Bàn tay tại thân thức phía dưới, tựa như là một cái pha quay chậm, chậm rãi tới gần Trương Tiểu Lâm khuôn mặt, rất nhiều người không đành lòng nhìn thấy Trương Tiểu Lâm thảm trạng, nhắm mắt lại.

Mọi người mong đợi tiếng vang cũng không có vang lên, Địa cấp võ giả bàn tay thế mà bị Trương Tiểu Lâm chộp vào trong tay.

Địa cấp võ giả trong lòng ám đạo không tốt, đang chuẩn bị rút bàn tay về, chợt thấy một đạo Phong nhận hiện lên, bàn tay của hần vậy mà hoàn toàn lưu tại Trương Tiểu Lâm trong tay.

"A... Bàn tay của ta!" Địa cấp võ giả một tiếng hét thảm, chấn kinh toàn trường!

Căn bản không gặp Trương Tiểu Lâm làm sao động, một tên Địa cấp võ giả bàn tay, liền bị chém xuống tới, lưu lại một đầu trụ lụi cánh tay, máu tươi chảy ròng.

Hường Thiên Ca xem xét, vội vàng nắm lên tên này Địa cấp võ giả cánh tay, xem xét cẩn, rõ ràng là lưỡi dao chặt đứt, vết cắt vuông vức, liền ngay cả cánh tay thẳng xương cùng xương cổ tay đều là đồng loạt chặt đứt, có thể thấy được cái này thiếu niên trong tay ám khí là bực nào sắc bén!

"Người dùng cái gì ám khí?" Hường Thiên Ca cả giận nói.

"Người nghĩ biết không? Nếu không cũng thử một chút." Trương Tiểu Lâm đáng tuổi cười chân thành nói một tiếng, đem trong tay đoạn chương hướng bên cạnh ném một cái, hướng về phía trước bước một bước.

Hường Thiên Ca thân hình thoát một cái, đưa tay tiếp nhận đoạn chương, hận hận nói: "Đợi chút nữa lại đến thu thập người." Nói xong, vội vàng tại Địa cấp võ giả trên cánh tay điểm liên tiếp mấy chỉ, cảm máu, lôi kéo Địa cấp võ giả hướng trong đám người chạy tới.

Trương Tiểu Lâm gặp Hường Thiên Ca thế mà cướp được đoạn chương, không khỏi sững sờ, chẳng lẽ hần còn có thể nói liền? Xem ra Thục Sơn phái cũng không thể khinh thường a!

Đỉnh núi đám người lúc này nhìn Trương Tiểu Lâm, đều dùng một loại dị dạng ánh mắt, phảng phất nhìn một người chết.

Muốn biết Thục Sơn phái thế nhưng là thiên hạ thứ nhất ẩn môn, lần này tới mấy cái bán bộ Tiên Thiên võ giả, tu vi kém nhất cũng là Địa cấp, Trương Tiểu Lâm vậy mà vừa động thủ liền chặt đi Thục Sơn đệ tử một tay nắm, xem ra có trò hay để nhìn.

Giác Viễn lúc này cũng không doái hoài tới cùng người khác tán gẫu, vội vàng chạy tới nói: "Thánh nữ, xảy ra chuyện gì rồi?"

"Không có việc gì, mấy cái gọi bậy chó, đã bị tiểu lâm đuổi chạy." Nạp Lan Ngưng Yên gấp Trương Tiểu Lâm ra mặt cho nàng, trong lòng âm thầm cao hứng.

"Mấy con chó? Ta thấy giống như là Thục Sơn phái?"

"Đúng vậy, liền là Thục Sơn phái mấy con chó."

"Ài!" Giác Viễn không khỏi thở dài một hơi, âm thầm hối hận, không nên đi mở, nếu là hấn tại nơi này, có lẽ không sẽ chọc cho họa.

Đám người nghe được Nạp Lan Ngưng Yên giảng Thục Sơn phái chính là mấy gọi bậy con chó, triệt để bỏ tay rồi, xem ra người ta căn bản không có đem cái này coi thành chuyện gì to tát, luôn luôn điệu thấp Thiên Trì phái lúc nào trở nên ngu như vậy rồi?

Bỗng nhiên, đám người rối loạn tung bừng, đỉnh núi đột nhiên sương mù tràn ngập, nồng vụ tựa hồ là từ trong sơn cốc thẳng lên.

Trương Tiểu Lâm xem xét, cái này sương mù rất không bình thường, thật giống như bị người khổng lồ, từ trong sơn cốc thẳng lên về sau, ngưng tụ tại đỉnh núi biên giới càng ngày càng đậm, lại không tan ra, chỉ chốc lát, nồng vụ liền ngưng tụ thành một cái hình tròn đại cầu, đại cầu ở giữa bỗng nhiên móp méo đi vào, phẳng phất là một cái đại môn.

Mọi người thấy một màn quỷ dị này, lùi về phía sau mấy bước.

Trương Tiểu Lâm dùng thần thức quét qua, phát hiện trong sương mù dày đặc chẳng biết lúc nào nhiều một sợi dây xích, hướng đối diện này tòa đỉnh núi kéo dài.

Hai ngọn núi cách xa nhau cũng không xa, cũng không đến một dặm Lộ Viễn, Trương Tiểu Lâm nhớ kỹ cái này dây sắt tựa hồ tại nồng vụ đi lên trước đó là không có.

Ngay tại Trương Tiểu Lâm cảm thấy nghi hoặc lúc, nồng vụ hình thành viên cầu ở giữa lõm đi vào bộ phận, rốt cục toàn bộ trong suốt, một trương hình nửa vòng tròn công tỏ rõ ràng ra hiện tại trước mắt mọi người.

Thập đại ẩn môn bên trong, thuộc về Viên Sơn phái quỷ dị nhất, bọn hắn chưa hề không có người hành tẩu giang hồ, cũng sẽ không cùng cái khác môn phái đi lại, chỉ là mỗi cái môn phái thế hệ trước giống như môn, trưởng lão, trước kia đều cùng Viên Sơn phái từng có quan hệ, nghe nói Viên Sơn phái rất nhiều năm trước đi ra một trận biến cố về sau, phong sơn đã năm mươi năm lâu.

Lúc này, từ xích sắt một bên khác truyền đến một trận rất nhỏ tiếng vang, hai tên màu xám tăng bào Địa cấp võ giả, vậy mà đạp trên xích sắt từ đối diện trên ngọn núi đi tới.

Nạp Lan Ngưng Yên hộp Hạnh nhi hít vào một ngụm khí lạnh, vậy phải làm sao bây giờ? Coi bọn nàng công lực, là không thể nào từ xích sắt bên trên đi đi qua. Xa như vậy khoảng cách, cao như vậy sơn cốc, không có Địa cấp tu vi, trừ phi là nhận qua chuyên nghiệp huấn luyện xiết đi dây công phu người, mới có thể thông qua.

Địa cấp tu vi người đã ẩn ẩn nắm giữ thiên địa đại thế, chỉ cần ở giữa ngẫu nhiên gắng sức mấy lần liền có thể bay qua đi qua, mà giống Viên Sơn phái hai vị như thế, chuyên trò vui về địa từ khóa sắt trải qua đến, thì lại không hết giống nhau. Bởi vì hai người căn bản không pháp nhìn dưới chân, phía trước người còn thỉnh thoảng quay đầu khoa tay cái gì.

Cái này cần phải có nhất định tinh thần cảm ứng năng lực, cùng tu chân giả thần thức có dị khúc đồng công chi diệu.

Rất nhanh, hai tên áo xám tăng nhân từ xích sắt bên trên đi ra.

"Hoàng Nhẫn đại sư!"

"Hoàng Thanh đại sư!"

Mấy tên quen thuộc lập tức tiến lên chào hỏi.

Hai tăng huyền một tiếng phật hiệu, Hoàng Nhẫn đại sư nói khẽ: "Chư vị thí chủ đường xa mà đến, bản tăng không có từ xa tiếp đón, thất lễ, A Di Đà Phật!"

Thanh âm nhìn như không lớn, nhưng trên đỉnh núi tất cả mọi người nghe được rõ ràng, Trương Tiểu Lâm ám đạo, hai vị này tăng nhân không đơn giản.

"Bản tăng Viên núi Hoàng Nhẫn, đây là sư đệ ta hoàng thanh, ta hai người phụng gia sư Đạo Tín đại sư chỉ mệnh đến đây nghênh đón chư vị thí chủ, phía sau chúng ta, chính là Viên Sơn phái Sơn môn, chỉ có Địa cấp trở lên võ giả, sơ thông tinh thần chi lực, mới có thể đi qua tòa này cầu treo bằng dây cáp, Địa cấp trở xuống, không cần thiết tùy tiện ném thử, rơi xuống thế nhưng là vạn trượng vực sâu. Mặt khác, môn này lâu sương mù có độc, không thể nhiễm, nhớ lấy."

Chỉ có Địa cấp võ giả trở lên tu vi, mới có thể đi qua cầu treo bằng dây cáp, mọi người tại đây, lập tức liền có hai phần ba chỉ có thể lưu tại nơi này cản đội.

Nạp Lan Ngưng Yên mặt lộ vẻ xấu hổ, bắt lực nhìn xem Giác Viễn đại sư.

Giác Viễn đại sư nói: "Thánh nữ hân là có tiên mỡ tìn vật đi, giao cho bọn hân, để bọn hân nghĩ biện pháp mang người đi qua là đủ."

Nạp Lan Ngưng Yên cũng sờ, nàng nào có cái gì tìn vật?

Lúc này, Hạnh nhi bỗng nhiên tiến lên phía trước nói: "Thánh nữ, tiên mỡ lúc ra cửa không phải để người giăng một câu sao?"

Nạp Lan Ngưng Yên hồi tưởng một chút, giống như có chuyện như vậy, Thiên Trì tiên mỡ đang bế quan địa phương gặp qua Nạp Lan Ngưng Yên, dẫn dò rất nhiều chuyện, tựa như là đứng tại đỉnh núi, chỉ cần hô to một tiếng: "Ly Sơn bạn cũ, bái kiến Đạo Tín Pháp sư." Liền có thể đi vào.

Nạp Lan Ngưng Yên lập tức tiến lên, đối Hoàng Nhãn Pháp sư nói: "Ly Sơn bạn cũ, muốn bái kiến Đạo Tín Pháp sư, còn xin đại sư tạo thuận lợi."

Hoàng Nhãn đại sư như gặp phải Điện Kích, hai mắt vừa mở nói: "Vị này nữ thí chủ, các người mấy vị?"

"Chúng ta hết thảy năm người, tiểu nữ tử đám ba người không cách nào thông qua cầu treo bằng dây cáp."

"Không sao, ta gọi người tới đón."

Hoàng Nhãn đại sư duỗi ra hai tay, hướng trong sương mù ngay cả đập ba chuông, chỉ chốc lát, từ dây sắt bờ bên kia thể mà ra một đỉnh kiệu hoa, hai tên tăng nhân một trước một sau, giơ lên kiệu hoa chạy đi như bay tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Vô Cực bầu trời

Đám người gặp có hoa kiệu tới, bình quân cảm giác kinh dị, ám đạo Viễn Sơn phái nội tình thâm hậu, đường đường Địa cấp võ giả thể mà làm lên kiệu phu tới.

"Cổ kiệu chỉ có thể ngồi hai người, nữ thí chủ nhưng lên trước." Hoàng Nhãn Pháp sư chấp tay trước ngực nói.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi ngồi lên cổ kiệu, tại mọi người tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi bên trong, đi qua cầu treo bằng dây cáp.

"Tốt, hiện tại bắt đầu qua cầu, không có Địa cấp tu vi, ngàn vạn không thể mạo hiểm." Hoàng thanh Pháp sư lớn tiếng nói một câu, từ nói chuyện đến xem, hoàng thanh Pháp sư tu vi hẳn là so Hoàng Nhãn Pháp sư chênh lệch quá lớn, Hoàng Nhãn Pháp sư không cần tận lực lớn tiếng nói chuyện, nhưng tất cả mọi người tựa như ngay tại bên tai nói chuyện đồng dạng, cùng ai rõ ràng, mà hoàng thanh Pháp sư cần lớn tiếng hô quát.

Mộ Dung Đôn cùng Nạp Lan Ngưng Yên cùng một chỗ đến dây sắt một bên, nhưng cổ kiệu chỉ có thể ngồi hai người, liền đứng ở một bên chờ, hoàng Thanh đại sư nói: "Người không vội, chờ sau đó ta mang người đi qua là đủ."

Mộ Dung Đôn gật đầu nói: "Làm phiền đại sư."

Trương Tiểu Lâm lúc này phát hiện, vừa mới bị hân chặt đứt bàn tay Thục Sơn đệ tử, lúc này bàn tay đã lấp đặt đến cánh tay bên trên, thật dày vải trắng bao vây lấy, dùng thần thức quét qua, không khỏi nhìn không được cười lên, cái này xương cốt là đối chuẩn, da thịt cơ bắp bao quát thần kinh gân bắp thịt chờ đều tiếp hảo, liền là mạch máu không có ăn khớp, chẳng lẽ dạng này cũng được?

Mạch máu khác biệt, đoạn chưởng không có huyết dịch cung cấp dưỡng cùng chất dinh dưỡng, bàn tay chẳng mấy chốc sẽ hoại tử, chẳng lẽ Thục Sơn phái người không biết cái này một điểm? Vẫn là có cái gì linh đan, có thể khiến đoạn chưởng bên trong tái sinh mạch máu?

Nhìn xem từng cái Địa cấp võ giả đều từ trên cầu treo đi đi qua, Trương Tiểu Lâm cùng Giác Viễn đại sư cũng không nhanh không chậm đi theo, cùng một chỗ bước lên cầu sắt.

Lúc này, Hoàng Nhãn đại sư gặp người đi được không sai biệt lắm, nhiều mọi người chấp tay trước ngực nói: "A Di Đà Phật, chư vị thí chủ, mọi người có thể xuống núi ở tại trong khách sạn chờ môn phái bên trong tiền bối, bản tăng liền không bồi các vị." Nói xong, một tay lôi kéo Mộ Dung Đôn đi đến cầu treo bằng dây cáp, Sơn môn mây mù dần dần tán đi, đám người đi đến bên vách núi xem xét, nơi đó có cái gì dây sắt, phía dưới vách núi trống rỗng, đúng là vách đá vạn trượng.

Đám người lưu lại một hồi, lục tục ngo ngoe dưới núi mà đi.

Trương Tiểu Lâm cùng gần bốn mươi tên Địa cấp võ giả một đạo, dọc theo chật hẹp đường núi đi xuống dưới, chỉ chốc lát liền tới đến một cái đầm sâu bên cạnh.

Ba đầu thuyền nhỏ tựa hồ chờ đợi ở đây đã lâu, đám người có chút không hiểu, cái này tiểu đầm nhìn qua cũng liền mấy chục Trương Phương tròn, chung quanh cũng không có cái gì kiến trúc, cũng không nhìn thấy sơn động, cái này Viên Sơn phải đem mọi người mang đến nơi này, là dụng ý gì?

Hoàng Nhẫn đại sư chào hỏi các vị lên thuyền, mọi người tùy thời đầy bụng hồ nghi, lại cũng chỉ tốt hơn thuyền.

Trương Tiểu Lâm thần thức sớm đã biết, đầm nước đối diện khối kia tảng đá lớn đằng sau có một cái cực nhỏ sơn động, bên trong mười phần trống trải, vậy mà toàn bộ là thạch nhũ, cùng Hình châu Trương gia Cầu Nhiệm Khách bế quan chỉ địa giống nhau đến mấy phần.

Ba đầu thuyền nhỏ chuyển qua cự thạch, tiến vào sơn động nhỏ bên trong, Hoàng Nhẫn đại sư nhắc nhở mọi người xoay người cúi đầu, không được đụng lấy trên đỉnh thạch nhũ.

Chỉ chốc lát, trước mắt rộng mở trong sáng, vậy mà tươi sáng trong suốt.

Toàn bộ trong động tất cả đều là sáng lấp lánh các loại thạch nhũ, mỗi một cái cột đá thế mà đều cực giống một cái người, chấp tay trước ngực, tựa hồ tại tụng kinh.

"Nơi này là chúng ta Viên Sơn phái khai sơn lập phái chỗ, gọi là Thiên Phật động, bên trong vừa vặn có một ngàn tôn Phật tượng, đều là năm đó một ngàn cô Phật ở đây bế quan tu đạo lúc lưu lại hình ảnh, dần dà, từ thiên địa linh khí ngưng tụ thành giống."

Đám người bình quân cảm giác ngạc nhiên, không khỏi cảm khái ngàn vạn.

Giác Viễn đại sư nói: "Không tệ, ta phái tổ sư Đạt Ma lão tổ bế quan chỗ, cũng có một cái lão tổ cái bóng, chỉ là tạm thời còn không có hình thành Phật tượng."

Nhìn thấy đám người vẫn như cũ bán tín bán nghi, Hoàng Nhẫn đại sư khẽ mỉm cười nói: "Chúng ta tu đạo người, đột phá Tiên Thiên về sau, liền có thể đạt được thiên địa thần thông, Tiên Thiên phía trên mới là Sơ Khuy Môn Kính mà thôi, gia sư nhiều năm trước liền đã đột phá Tiên Thiên, cảm ngộ đến thiên địa chi thế, đại triệt đại ngộ phía dưới, mới minh bạch những này Phật tượng nguồn gốc."

Đám người lại là giật mình, Viên Sơn phái Đạo Tín Pháp sư, thế mà đã đột phá Tiên Thiên nhiều năm, y theo Hoàng Nhẫn đại sư lời nói, tựa hồ còn siêu việt Tiên Thiên.

Thiên Phật động ở giữa cực cao, một chút nhìn không thấy đích, Trương Tiểu Lâm thần thức tựa hồ tại đỉnh động cảm ứng được một tia bất phạm.

Thần thức quét đi qua, thế mà bị chặn, trên đỉnh đến cùng có huyền cơ gì, Trương Tiểu Lâm cũng không thể mà biết, chỉ là ần ần cảm thấy cái này đỉnh động giữa không trung, tựa hồ là một cái lớn vô hình Thái Cực Đồ, chặn hấn thần thức, Thái Cực Đồ phía trên có cái gì, lại không cách nào biết được.

Hoàng Nhẫn đại sư gặp Trương Tiểu Lâm ngẩng đầu nhìn đỉnh động, một cổ như có như không tinh thần chi lực đâm ra ngoài, không khỏi sững sờ, nhiều người như vậy bên trong, hấn chỉ nhìn không thấu Trương Tiểu Lâm tu vi, nhưng hấn chưa từng nghĩ tới Trương Tiểu Lâm tu vi lại so với hấn cao, bởi vì Trương Tiểu Lâm niên kỷ quá nhỏ, chỉ nói là hấn tu cái gì ẩn nấp công pháp.

Nhưng lúc này xem xét, Trương Tiểu Lâm tinh thần chi lực, tựa hồ không tại sư phó Đạo Tín đại sư phía dưới, chẳng lẽ lại là Tiên Thiên cao thủ?

Ba đầu người trên thuyền đều là Địa cấp cao thủ, rất nhiều người phát giác Trương Tiểu Lâm tinh thần chi lực, sắc mặt đại biến, nhất là Thục Sơn phái năm người, càng là sắc mặt ngưng trọng.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm tựa hồ toàn vẹn quên mình bộ dáng, Hoàng Nhẫn đại sư phát phát tay, ra hiệu thuyền nhỏ tạm thời ngừng lại, để tránh quấy rầy đến Trương Tiểu Lâm cảm ngộ.

Thật lâu, Trương Tiểu Lâm thật dài thở dài một hơi, gặp thuyền nhỏ không đi, tất cả mọi người nhìn chăm chú lên mình, không khỏi ngưng ngưng nói: "Ta ơn mọi người, đa tạ đại sư."

"Không biết vị thí chủ này, vừa rồi nhìn thấy cái gì?"

"Phía trên tựa hồ là một cái Thái Cực, nhưng lại không hoàn toàn là, bên trong huyền cơ thâm ảo, không cách nào hiểu thấu đáo."

Hoàng Nhẫn đại sư thở dài một hơi, khen: "Thí chủ phúc duyên thâm hậu, đây là Vô Cực bầu trời, tục ngữ nói, Thái Cực chính là Vô Cực, kỳ thật không phải, Vô Cực chính là Thái Cực bắt đầu, âm dương chưa phân chi tượng."

"Thì ra là thế." Trương Tiểu Lâm bừng tỉnh đại ngộ.

"Thí chủ lại có thể cảm ứng được Vô Cực bầu trời, phúc duyên chi thâm hậu, đương thời không ai bằng, nhìn cẩn thận linh hội ảo diệu trong đó, tất có đoạt được."

Trương Tiểu Lâm cười nhạt một tiếng, không có đáp lại.

Cái gì tất có đoạt được?

Cái này Vô Cực bầu trời chỉ là một cái trận pháp mà thôi, che giấu trên đỉnh không gian, nơi này nếu là ngàn phạt chỗ tu luyện, hẳn là một chỗ cổ tu sĩ đi chỉ, phía trên khẳng định có đại bí mật.

Trương Tiểu Lâm chỉ là đem việc này ghi ở trong lòng, biết lấy trước mắt hấn tu vi, ngay cả tầng này trận pháp đều không phá được, chỉ có thể chờ đợi về sau có cơ hội lại đến nơi đây du lịch.

Thuyền nhỏ tiếp tục hướng chỗ sâu đi, hoàng Thanh đại sư vừa đi vừa giới thiệu ngàn phạt hang cổ cảnh vật.

Trông trái chỉ địa ước chừng trong vòng ba bốn dặm đường, lại đến chật hẹp trong thủy đạo, dòng nước dần dần nóng nẩy, róc rách tiếng nước truyền đến, phẳng phát đến một cái nước suối leng keng u cảnh.

Cái này một đoạn đường thủy tương đối dài, đi ước chừng một canh giờ, vậy mà xuyên qua toà này đại sơn, đi ra phía ngoài thế giới.

Đập vào mắt là một mảnh hoa đào chi hải, mệnh mông vô bờ.

Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới Đào Uyên Minh đào hoa nguyên ký, chẳng lẽ nơi này chính là Vũ Lăng người phát hiện thế ngoại đào nguyên?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Vô Danh quái thạch

Đây khắp núi đồi hoa đào, khiến cho trong này ánh nắng đều biến thành phần màu đỏ.

Hoa đào chỗ sâu, bờ ruộng dọc ngang tung hoành, từng dãy nông trại ngay ngắn trật tự, từng sợi khói bếp từ nóc nhà sinh khí, Viên Sơn phái bên trong vậy mà ở có nông hộ?

Hoàng Nhẫn đại sư gặp mọi người nhìn xa xa nông trại, mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, giải thích nói: "Trong này nguyên bản liền ở người, người nơi này đều ra không được, người bên ngoài cũng vào không được, mấy trăm năm qua tựa hồ chỉ có một cái ngư dân ngộ nhập nơi đây, vì thế, gia sư còn đặc địa viết một bài thơ kỷ niệm đầu."

"Đây là những người nào?" Nạp Lan Ngưng Yên có chút hiếu kỳ hỏi.

"Nghe nói là Tần triều thời điểm vì tránh né chiến loạn, mấy cái Đại Gia tộc mang theo tộc nhân cùng một chỗ trốn vào nơi đây, như vậy ẩn cư lại, cách nay đã nhanh một ngàn năm, họ gia đình cũng từ lúc đầu vài trăm người, phát triển đến mấy vạn người, bọn hấn tại trong này tự do cày cấy, tự cấp tự túc, chúng ta Viên Sơn phái trong mắt bọn hấn, liền là tiên nhân, bọn hấn có chuyện gì đều sẽ tìm Viên Sơn phái giải quyết, đồng thời, bọn hấn cũng giải quyết chúng ta lương thực vấn đề."

Ba đầu thuyền nhỏ rút cục cập bờ, một nhóm hơn mười người đi theo Hoàng Nhẫn đại sư cùng một chỗ, đi bộ đến một cái sơn cốc, một khối cự thạch đứng vững tại cốc khẩu, trên tảng đá ba cái lớn chừng cái đầu chữ triện chữ lớn, viết "Bốn dê cốc".

Ba chữ to phía dưới, lại có một bài thơ, tiên điểm chữ tiểu triện phá lệ bắt mắt, Trương Tiểu Lâm cúi đầu xem xét, lại là Đạo Tín Pháp sư làm một bài trường ca:

Nhớ kỹ Đào Nguyên động,

Ngư nhân một trại lịch.

Cách bờ nghi không đường,

Vòng suối có khác trời.

Phòng trong quên tấn Ngụy,

Ngoại sự nói thần tiên.

Hán gia mới họ chữ,
Tàn thay mặt cũ sông núi.
Gà chó thẳng ngày nào,
Nhi đồng nói những năm qua.
Thắng cảnh hồng trần thiếu,
Thiên cơ ngoài vòng giáo hoá tươi.
Không môn minh chân lý,
Thế tục về tự nhiên.
Quan tình hoài sau ước,
Này sẽ là tiền duyên.
Đừng lúc nhiều tiếc nuối,
Về u sầu vừa đủ thuyền.

Đạo Tín Pháp sư, vậy mà cũng là một cái thi nhân, bài thơ này ghi lại chính thức Đào Uyên Minh đào hoa nguyên ký cổ sự, xem ra, Đào Uyên Minh nói không giả, thế ngoại đảo nguyên thật tồn tại, mà lại quả nhiên có người ngoài đi vào, sau khi rời khỏi đây nói đến việc này.

Hoàng Nhẫn đại sư đứng tại cự thạch trước, trong tay thế mà nắm vuốt một trương phù? Nói: "Đợi chút nữa ta ném ra Linh phù, các ngươi phải nhanh chút đi vào, chỉ có thời gian mấy hơi thở."

"Từ nơi nào đi vào?" Nạp Lan Ngưng Yên nhìn một chút bốn phía, ngoại trừ tới đường, cũng không có cái khác đường.

"Liên từ nơi này." Hoàng Nhẫn đại sư tiện tay Nhất Chỉ, trong tay phù? Vứt ra ngoài, thấp giọng quát nói: "Tật!"

Không gian bỗng nhiên một trận vận vẹo, cự thạch bên cạnh đột nhiên trống rỗng thêm ra một con đường tới.

Trương Tiểu Lâm chấn động trong lòng, đây chính là Phá Giới Phù, cấp hai phù? , võ giả là họa không ra được!

Viên Sơn phái chẳng lẽ có người tu tiên?

Không kịp nghĩ nhiều, Trương Tiểu Lâm đi theo đám người cùng một chỗ nối đuôi nhau mà vào.

Trong kết giới linh khí mùi phần nồng đậm, Trương Tiểu Lâm thật sâu hít một hơi, cảm thấy mừng rỡ.

"Trong này chính là bốn dê cốc, mọi người mời xem, cái này bốn tòa sơn phong, có phải hay không giống bốn cái dê rừng, ở giữa là một cái chậu lớn địa, bồn địa bên trong chính là chúng ta Viên Sơn phái, mọi người mời theo bản tăng cùng một chỗ xuống dưới."

Bồn địa rất lớn, phòng xá đều là mộc kết cấu, Viên Sơn phái chủ điện thiết lập tại chính giữa, hai bên có một trường sắp xếp hai tầng tòa lầu gỗ nhỏ nhỏ.

Ở giữa một mảng lớn đất bằng, hẳn là Viên Sơn phái chúng đệ tử luyện công chỗ.

Trương Tiểu Lâm thần thức bao trùm toàn bộ sơn cốc bồn địa, phát hiện bốn phía chân núi đến sườn núi toàn bộ là đại lớn nhỏ động nhỏ phù.

Trên núi nước suối bị từng cây cây trúc đón lấy, một mực chảy tới đại điện cùng mọi người trong động phủ, để Trương Tiểu rừng nhớ tới kiếp trước nước mây.

Hoàng Nhẫn đại sư đem mọi người an bài vào một tòa tòa lầu gỗ nhỏ nhỏ bên trong, mỗi người một gian nhà gỗ nhỏ, rất là Nhả Tĩnh.

Bởi vì nơi này linh khí mùi phần dư dả, Trương Tiểu Lâm tiến gian phòng liền nhin không được bàn ngồi xuống tu luyện, đã thật lâu không có tại loại này linh khí dư dả địa phương tu luyện, Trương Tiểu Lâm thậm chí hoài nghi lâu như vậy không tu luyện, tu vì có thể hay không rút lui.

Mở mắt thời điểm, đã là hoàng hôn.

Có Viên núi đệ tử ở ngoài cửa chờ lấy, nghe được thanh âm, liền gõ cửa tiến đến nói: "Thí chủ, mời theo ta đi trai phòng dùng bữa."

Ăn xong cơm tối, Trương Tiểu Lâm ngay tại diễn võ trường tản bộ, chợt nghe bên cạnh có cái lộn thanh âm, không khỏi quay đầu nhìn thoáng qua, lại phát hiện là mấy tên ân môn đệ tử cùng Viên núi đệ tử cùng một chỗ, không biết đang đàm luận cái gì.

Trương Tiểu Lâm có chút hiếu kì, liền đi đi qua.

"Không được, đây là ta nhìn thấy trước, vì sao phải cho người?" Một cái ban ngày cùng Trương Tiểu Lâm cùng một chỗ tiến đến ẩn môn Địa cấp võ giả, tranh đến mặt đỏ tai nóng nói.

"Đã đều coi trọng, người trả giá cao được, có cái gì không đúng sao?" Trương Tiểu Lâm nghe xong thanh âm rất quen, nguyên lai là Thực Sơn phái Hưởng Thiên Ca.

Viên Sơn phái có hơn mười người đứng chung một chỗ, một cái Địa cấp hậu kỳ võ giả nắm trong tay lấy một thanh trường kiếm, nhìn qua hàn quang lập loè, tựa hồ không tầm thường.

Trương Tiểu Lâm đối đao kiếm không có hứng thú, nếu bàn về kiếm chi sắc bén cứng cỏi, ai kiếm có thể cùng hắc tử Dương Phi Kiếm so sánh đẹp đâu?

"Đừng cãi cò, thanh kiếm này chính là dùng thượng đẳng bách luyện thép, tăng thêm thiên thạch ngôi sao đã luyện mà thành, chân chính chém sắt như chém bùn, hiện tại bắt đầu cạnh bán, người trả giá cao được."

"Người sao có thể dạng này? Chúng ta không phải đàm tốt một trăm lượng Hoàng Kim sao?"

"Vị thí chủ này, đã tất cả mọi người thích, kiếm lại chỉ này một thanh, vẫn là phải cho mọi người một cái cơ hội mới tốt, lại nói, vừa rồi ta cũng không có đáp ứng nha?"

"Vừa rồi người công khai ghi giá một trăm lượng Hoàng Kim, sư đệ ta về ký túc xá kiếm tiền đi, người hiện tại lại để cho cạnh bán? Chẳng lẽ là lần ta Vô Lượng kiếm phái không người sao?"

Trương Tiểu Lâm nghe xong vui vẻ, nguyên lai đều là người quen a, nhìn xem nào nhiệt cũng tốt.

Lúc này, Vô Lượng kiếm phái trưởng lão từ ký túc xá chạy tới, nhìn thoáng qua bảo kiếm, đúng là một thanh hiếm có hảo kiếm, nhưng thấy một lần Hưởng Thiên Ca cũng nhìn trúng, liền ôm quyền nói: "Nếu là hướng công tử nhìn trúng, liền tặng cho hướng công tử đi."

"Thế nhưng là, trưởng lão... . ."

"Đừng nói nữa." Vô Lượng kiếm phái trưởng lão ngược lại là dứt khoát, kéo qua môn hạ đệ tử, lui sang một bên đi.

Chỉ chớp lát, ngân hàng hai bên thoả thuận xong, Hưởng Thiên Ca cao hứng rút ra bảo kiếm, thử một chút phong mang, hết sức hài lòng. Mà vô lượng kiếm phái Địa cấp võ giả thì ảo não đứng ở một bên, mười phần khó chịu!

Người chung quanh càng ngày càng nhiều, chỉ chớp lát, cơ hồ tất cả tới chiêm ngưỡng thổ tinh võ giả đều đi ra, liền ngay cả Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạng nhi, cũng San San mà tới.

Đám người riêng phần mình xuất ra một chút binh khí, ám khí cùng đan dược chờ tiến hành trao đổi, Viên Sơn phái thì tại một bên tiến hành phục vụ, một chút đệ tử đốt đèn lồng tiến lên, đem toàn bộ diễn võ trường chiếu lên tươi sáng.

Trương Tiểu Lâm nhìn một hồi, cảm thấy tẻ nhạt vô vị, đều là một chút sắt thép, chỉ là hơi so phổ thông Thanh Cương mũi kiếm lợi một chút mà thôi, đang chuẩn bị xoay người lại tu luyện, bỗng nhiên nhãn tinh sáng lên, chỉ gặp một tên Địa cấp võ giả từ trong ngực móc ra một khối đen thui khoáng thạch đen, Trương Tiểu Lâm thần thức đảo qua, thế mà phát hiện bên trong mười phần trọng trãi, phảng phất vô biên vô hạn, lập tức cảm thấy có chút ngạc nhiên.

Xuất ra khối này tảng đá, lại là một cái Địa cấp sơ kỳ, có chút bó tay bó chân, tựa hồ thật không tốt ý tứ đồng dạng.

"Ha ha, vị huynh đệ kia, người đây là khối cái gì tảng đá nha?"

"Ta cũng không biết, là sư môn trưởng bối trong lúc vô tình thu hoạch được, không biết là cái gì tảng đá, có người nói là thiên thạch."

"Cho ta xem một chút!" Thực Sơn phái Hưởng Thiên Ca đầu tiên đưa tay tiếp nhận khối này tảng đá.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Giới tử thạch

Trương Tiểu Lâm không khỏi ngừng bước chân, muốn nhìn xem rốt cục là khối cái gì tảng đá.

Hương Thiên Ca tay nắm lấy tảng đá, ước lượng trọng lượng nói: "Ta cũng không biết là cái gì tảng đá, nếu không bán cho ta được rồi, ta trở về nghiên cứu một chút."

"Ngài ra giá đi, nhìn có thích hợp hay không?"

"Mười lượng bạc đi."

"Cái này không thể được, nhà ta trưởng lão nói, ít nhất phải bán năm mươi lượng vàng."

Hương Thiên Ca cũng không nói thêm gì, đem tảng đá đưa trở về.

Trương Tiểu Lâm thấy thế nói: "Vị huynh đài này, có thể hay không cho tại hạ nhìn xem."

Tên kia võ giả vội vàng đem tảng đá đưa cho Trương Tiểu Lâm, tảng đá tới tay, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm ứng được một cái thần bí tin tức: Cực phẩm giới tử thạch, nhưng luyện chế Không Gian Pháp Khí.

Trương Tiểu Lâm sửng sốt, Khô Trúc phiên chỉ có thể phân biệt linh dược Linh thảo, đây là có chuyện gì? Vội vàng ngưng thần tĩnh khí, nhắm mắt lại, lúc này mới phát hiện Thần Nông đỉnh thể mà tại chuyển động, xem ra là cái đỉnh này nguyên nhân, có lẽ, cái đỉnh này luyện chế qua Tu Di giới.

Thần Nông đỉnh từ khi tại Lưỡng Giới Sơn triệt để kích hoạt về sau, tại Trương Tiểu Lâm trong thức hải sinh động rất nhiều, thường xuyên một chút đủ loại đan phương cùng Luyện Dược phương pháp ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trong đầu, tựa hồ còn có rất nhiều truyền thừa không có hoàn toàn kích hoạt đồng dạng.

Nhưng luyện chế Không Gian Pháp Khí, đây chính là cái tốt đồ vật.

Đám người gặp Trương Tiểu Lâm cảm tảng đá thể mà nhắm mắt lại, đều là không hiểu chút nào.

Không lâu, Trương Tiểu Lâm rốt cục mở mắt ra nói: "Ta muốn, năm mươi lượng Hoàng Kim đúng không."

"Vị công tử này? Ngài nhận biết khối này tảng đá?"

"Ta gặp qua, có thể luyện chế một loại Pháp Khí."

"A? Pháp Khí?" Đám người đều là giật mình.

Pháp Khí thể nhưng là một loại trong truyền thuyết đồ vật, có người thậm chí ngay cả thấy đều chưa thấy qua, chỉ nghe nói qua trấn trạch an thần loại hình tử như Bát Quái Chiếu Yêu kính loại hình, nhưng là cao thủ chân chính là biết Pháp Khí kinh khủng.

Trên thân nếu có một kiện loại hình phòng ngự Pháp Khí, có thể nói tương đương nhiều một cái mạng.

Về phần tính công kích Pháp Khí, vậy coi như chân chính chỉ là trong truyền thuyết đồ vật.

"Xin hỏi thiếu hiệp, đây là một khối cái gì tảng đá?" Tên này Địa cấp võ giả bên cạnh lão giả hỏi.

Trương Tiểu Lâm không trả lời thẳng, mà là hỏi ngược lại hắn: "Xin hỏi ngài là?"

"Chúng ta là Chung Nam phái, lão phu gọi Hồng Khoát biển, đây là sư đệ ta Liêu Trọng Nam." Lão giả ôm quyền nói.

"Cái này tảng đá gọi là giới tử thạch, là một loại cấp cao ngọc thạch, ta chỉ biết rất nhiều Pháp Khí bên trong có loại ngọc này thạch thành phần, cái khác cũng không phải rất tinh tường."

"Giới tử thạch! Có đạo lý, có đạo lý, chúng ta nghiên cứu thật lâu, chỉ biết cái này tảng đá có chút không giống với cái khác ngọc thạch, tảng đá mặc dù không lớn, nhưng là dùng tinh thần lực cảm ứng, phát hiện hắn trống trải vô biên, tựa hồ đối với tinh thần lực có chỗ tốt. Nguyên lai là giới tử thạch, tu di giới tử, quả nhiên không giả, công tử kiến thức rộng rãi, lão hủ bội phục cực kỳ."

Trương Tiểu Lâm thần thức quét một chút Tu Di giới, phát hiện trên thân Hoàng Kim không đủ, nguyên bản lúc ra cửa cũng chỉ mang theo một chút vàng lá, không hơn trăm dư hai mà thôi, không có nhũ một chút lông mày.

Khối này tảng đá hắn là không thể nào từ bỏ, luyện chế Tu Di giới vật liệu, cũng không phải có vàng liền có thể mua được.

"Vị này trưởng lão, ta dùng một viên đan dược đổi lấy nguoi khối này tảng đá có thể chứ?"

Hồng Khoát biển ngược lại là một cái sáng khoái người, lập tức nói: "Không biết là dạng gì đan dược?"

Lúc này Hường Thiên Ca cười lạnh nói: "Ha ha, sẽ không phải là một chút giảm đau cầm máu thuốc chữa thương a? Một lượng vàng có thể mua một nắm lớn nha."

Đám người nghe xong, đều là cười ha ha.

"Đây là sư môn ta trường bồi lưu lại một viên đan dược, mặc kệ là cái gì tu vi, phục dụng cái này mai đan dược, đều có thể tấn thăng hai cấp trở lên, thậm chí tấn cấp một cái đại giai, không biết phải chăng là có thể?"

Đám người nghe xong, tất cả đều tròn mắt hốc mồm.

Nếu có loại này đan dược, coi như táng gia bại sản cũng đáng được a!

"Ha ha, nói đùa cái gì! Chẳng lẽ là tiên đan hay sao?" Hường Thiên Ca nghe vậy cười như điên nói, hắc chỗ nào tin tưởng trên đời có loại này đan dược.

Chung Nam phái hai người cũng thay đổi sắc mặt nói: "Vị công tử này, hai chúng ta cũng là thật tâm đối ngoại, ngoại tại sao có thể vậy chúng ta mở xoát đầu?"

"Hong trưởng lão, ta đan dược trước tiên có thể cho ngoại, lập tức ăn vào, lập tức liền có thể thấy hiệu quả, nếu như không có cái này hiệu quả, khối này giới tử thạch trả lại các ngoại." Trương Tiểu Lâm nói xong, thần thức từ Tu Di giới bên trong lấy ra một viên Bồi Nguyên đan, đưa cho Hồng Khoát Biển.

Hường Thiên Ca gặp Trương Tiểu Lâm cái gọi là thần đan ngay cả bình ngọc đều không có, trực tiếp đặt ở trong túi áo, trong lòng càng thêm cảm thấy không đáng tin cậy, cười to nói: "Ha ha, thật sự là kiến thức, có thể làm cho một cái người tăng lên một cái đại cảnh giới đan dược, thế mà tùy thân đặt ở trong túi, liền không sợ được tính lạc đường? Ngoại coi như dùng giấy bao một chút cũng tốt a?"

"Ha ha, ngoại đây là lác lư ai đây?" Thực Sơn phái mấy cái đệ tử cũng đi theo ồn ào.

Hồng Khoát Biển cũng là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc nhìn Trương Tiểu Lâm trong tay nắm vuốt viên này dược hoàn, làm sao cũng không dám tin tưởng. Trương Tiểu Lâm trong miệng nói tới tăng lên một cái đại cảnh giới đan dược, không có bất luận cái gì bao khóa chi vật, trực tiếp đặt ở trong túi.

Liêu Trọng Nam một bắt đầu nghe được loại này đan dược lúc, liền đã động tâm, thấy thế trực tiếp tiếp nhận đan dược nói: "Ta đổi!"

Trương Tiểu Lâm nói: "Ngoại tốt nhất ngay tại nơi này ăn."

Liêu Trọng Nam trong lòng run lên, đứng thế, nếu như thật có loại này đan dược, ta lấy về cũng không giữ được, chỉ có thể ở nơi này ăn, nói xong, ngửa cổ lên từ, nuốt xuống.

Trương Tiểu Lâm thấy thế, đem giới tử thạch thu vào trong ngực, chuẩn bị trở về ký túc xá tu luyện.

Hường Thiên Ca thấy một lần, vội nói: "Làm sao? Các hạ cứ đi như thế sao?"

Trương Tiểu Lâm sững sờ nói: "Ngoại còn có việc sao?"

"Ngoại tiểu tử được a? Một viên không biết tên là gì đan dược, đổi lấy một khối luyện chế Pháp Khí ngọc thạch, liền muốn đi sao?"

"Hong trưởng lão, ý kiến của ngài đâu?" Trương Tiểu Lâm nhìn đều không có nhìn về phía Thiên ca một chút, đối Hồng Khoát Hải Đạo.

"Đã sư diệt ta đã đồng ý đổi, ngọc thạch là của ngoại." Hồng Khoát Biển ngược lại là cái sáng khoái ngoại, mặc dù Liêu Trọng Nam phục dụng được hoàn về sau, vẫn còn đang đánh ngời luyện hóa dược tính, nhưng lại không có muốn ngăn cản Trương Tiểu Lâm ý tứ.

"Ngoại hiện tại không có ý kiến a?" Trương Tiểu Lâm nhìn chăm chăm Hường Thiên Ca cười lạnh một tiếng nói.

Hường Thiên Ca trên mặt lập tức nhẹn không được rồi, thoát đỏ thoát trắng, không khỏi hung tợn nhìn chăm chăm Hồng Khoát Hải Đạo: "Ngoại. . . .".

Trương Tiểu Lâm không tiếp tục để ý tới bọn hắn, trực tiếp trở lại ký túc xá, tự giam mình ở trong phòng Tĩnh Tâm tu luyện, giới tử thạch mặc dù trọng yếu, nhưng hắn hiện tại cũng không có biện pháp luyện chế trừ vật giới chỉ, vẫn là tu luyện quan trọng, đừng lãng phí nồng đậm như vậy thiên địa linh khí.

Tu luyện liền không có thời gian quan niệm, không biết vận hành nhiều ít cái Chu Thiên, Trương Tiểu Lâm mở mắt thời điểm, bên ngoài đã sáng rồi.

Cũng không phải là bởi vì tu luyện tự nhiên tỉnh lại, mà là Trương Tiểu Lâm năng cảm thấy một chút khí tức, đây là võ giả khí tức, ngay tại tiếp cận hắn gian phòng, hắn không thể không sớm thu công.

Trước thích ý đuổi lưng một cái, Trương Tiểu Lâm cảm thấy toàn thân thư sướng, tu vi mặc dù vẫn là Luyện Khí bảy tầng, lại so trước kia lại nện vững chắc không ít.

Thần thức ngoại phóng một chút, ngoại đã đến hắn ngoài cửa phòng diện, lại đứng không nhúc nhích!

Hơn nữa còn không chỉ một hai cái! Cần thận quét một chút, lại là tối hôm qua tại diễn võ trường bên trên những cái kia các môn các phái võ giả, ngoại

từ Thục Sơn phái, cơ hồ đều tới.

Trương Tiểu Lâm trong lòng ám đạo, những người này muốn làm gì? .

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Trong lòng có thiên

Trương Tiểu Lâm một bộ vừa tỉnh ngủ đáng vẻ, vắn eo bề cổ, ra vẻ kinh ngạc nói: "Chư vị các người làm cái gì vậy?"

Chung Nam phái Liêu Trọng Nam đứng tại phía trước nhất, liền ngay cả sự thúc của hắn đều đến đứng phía sau hắn đi, Liêu Trọng Nam ôm quyền hành lễ nói: "Chung Nam phái Liêu Trọng Nam được công tử hậu ái, liền tiếp đột phá, vĩnh cảm giác đại đức!"

"Người đột phá? Chúc mừng, xem ra ta viên kia đan dược còn có tác dụng, ài! Nếu là nhiều mấy khóa liền tốt." Trương Tiểu Lâm lười biếng nói.

Hồng khoát hải đạo: "Trương công tử, hôm qua lão hủ có mắt không biết Thái Sơn, mong rằng công tử thứ lỗi."

"Hong trưởng lão nói chỗ nào nói đến, nói quá lời, nói quá lời." Trương Tiểu Lâm vội vàng hoàn lễ nói, hắn đối Chung Nam phái mấy người ấn tượng không tệ, cảm thấy bọn hắn làm người hào sảng, không giống Thục Sơn phái mấy người đồng dạng, âm dương quái khí, để cho người ta nhìn xem liền không thoải mái.

Kỳ thật Trương Tiểu Lâm một chút liền nhìn ra Liêu Trọng Nam đã bán bộ Tiên Thiên, cuối cùng thất bại trong gang tấc, chưa thể đến Tiên Thiên, cái này cùng hoàn cảnh cũng có rất lớn quan hệ, nếu như có thể giống ngày đó Trương Tiểu Lâm cứu chữa Tần Quỳnh đồng dạng, trước chải vuốt kinh lạc, có lẽ liền đột phá Tiên Thiên.

Hối hận nhất nhưng thật ra là Hồng khoát biển, hắn nếu như không nghi ngờ viên này đan dược chân thực tính, lần này phục đan dược hắn là hắn, hắn kẹt tại Địa cấp hậu kỳ vài chục năm, không tiến thêm tấc nào nữa, mình lại không có thể đem nắm chặt cơ hội.

Lúc ấy Trương Tiểu Lâm tiến vào ký túc xá về sau, đám người lại nhón nháo đồ dành trao đổi không ít đồ vật, đơn giản là một chút dược hoàn bình khí cái này, tại có không có khoáng thạch loại đồ vật xuất hiện, đang lúc mọi người chuẩn bị tan cuộc lúc, một trận đột phá khí tức bỗng nhiên đánh tới, Liêu Trọng Nam đột phá Địa cấp trung kỳ, đám người hơi giật mình, liền không có rời đi, mọi người làm thành một vòng tròn chờ đợi tại Liêu Trọng Nam bên người.

Ngay sau đó, liền tiếp đột phá, Địa cấp trung kỳ, Địa cấp hậu kỳ, Địa cấp đỉnh phong, Địa cấp Đại viên mãn, bán bộ Tiên Thiên.

Bán bộ Tiên Thiên khí thế đã tương đương dọa người, bốn phía thiên địa linh khí cũng có dẫn động, ngay cả Viên Sơn phái Hoàng Nhẫn hoàng thanh hai vị đại sư cũng kinh động đến, thậm chí tại thiên phòng tu luyện Tiên Thiên cao thủ Đạo Tín đại sư cũng cảm ứng được cỗ này đột phá khí tức.

Liêu Trọng Nam cuối cùng dừng ở bán bộ Tiên Thiên.

Không hề nghi ngờ, Trương Tiểu Lâm cho Liêu Trọng Nam đan dược là thật!

Hướng Thiên Ca rốt cuộc không có mặt mũi đứng tại diễn võ trường, hắn cùng Viên Sơn phái mấy vị đệ tử xám xịt về tới ký túc xá, Thục Sơn phái mấy tên bán bộ Tiên Thiên trưởng lão nghe nói Trương Tiểu Lâm có một loại đan dược, bất luận cái gì cảnh giới, ăn đều có thể đột phá hai đến ba cấp độ, lập tức kinh hãi. Đây chính là thiên đại sự tình, thậm chí so thổ tinh tin tức còn trọng yếu hơn! Nếu như thật như thế, bọn hắn Thục Sơn phái thứ nhất ân môn địa vị chỉ sợ giữ không được.

Liêu Trọng Nam vững chắc tu vi về sau, liền nghĩ đến Trương Tiểu Lâm gian phòng đến cảm tạ hắn, có thể thấy được phòng của hắn đèn đã diệt, đành phải thôi.

Ngày mới sáng, Chung Nam phái hai tên trưởng lão cùng Liêu Trọng Nam cùng một chỗ, tự mình tới nói lời cảm tạ, bây giờ Liêu Trọng Nam đã là Chung Nam phái đệ nhất cao thủ, võ giả một mực lấy thực lực vi tôn, hai vị trưởng lão lập tức bỏ lòng kiêu ngạo, để Liêu Trọng Nam đi tại phía trước, Liêu Trọng Nam từ chối mấy lần, đành phải thôi.

Các trưởng lão đều biết, Liêu Trọng Nam khẳng định là lần tiếp theo chương môn không thể nghi ngờ, lúc đầu hắn tại Chung Nam phái Nhị Đại đệ tử liền là người nổi bật, thuộc về sớm nhất đột phá Địa cấp Nhị Đại đệ tử, bây giờ thành Chung Nam phái đệ nhất cao thủ, Thiếu chương môn chỉ vị không chút huyền niệm.

Liêu Trọng Nam sông hai vị trưởng lão vừa tới Trương Tiểu Lâm dưới lầu, phát hiện cái môn phái cao thủ đều theo đuôi bọn họ đi tới, lập tức có chút dờ khóc dờ cười.

Cám ơn Trương Tiểu Lâm về sau, Liêu Trọng Nam nói: "Trương công tử, chúng ta cùng một chỗ xuống dưới ăn cơm đi."

"Tốt lắm." Trương Tiểu Lâm sáng khoái đáp ứng, dù sao đều tại một cái trai phòng, không đáp ứng cũng là cùng một chỗ, còn không bằng làm thuận nước giong thuyền.

"Trương công tử, ta là phái Thiên Sơn Đào Sở Vân, đây là sư đệ ta giang hải đào, hai vị này là sư đệ ta nhan khắc gia, Triệu Thiên bảo đảm."

"Trương công tử, chúng ta là Đường Môn, ta gọi Đường tiểu Xuyên, đây là sư thúc ta Đường Thành Đô, hai vị này là chúng ta sư đệ."

"Chúng ta là Vô Lượng kiếm phái..."

"Chúng ta là phái Nga Mi..."

"Chúng ta là điểm kho..."

"Chúng ta là Bồng Lai tiên đảo..."

.....

Trương Tiểu Lâm đi theo mọi người cùng nhau xuống lầu, đám người tranh nhau giới thiệu, Trương Tiểu Lâm từng cái gật đầu, những người này trên cơ bản là đại biểu hiện nay ẩn môn, cũng không thể toàn bộ đắc tội, năng giao kết một chút danh môn đại phái người chính trực cũng là chuyện tốt.

Đi vào trai cửa phòng, Hoàng Nhẫn đại sư tự mình ra đón: "Trương công tử, không nghĩ tới công tử tuổi còn trẻ, chính là Tiên Thiên cao thủ, hôm qua có nhiều lãnh đạm, còn xin thứ tội!"

"Đại sư nói quá lời, nói quá lời."

"Nói ra thật xấu hổ, bản tăng tuy là bán bộ Tiên Thiên, hôm qua nhìn không thấu công tử tu vi, còn tưởng rằng công tử không có luyện võ, không thể tin được có còn trẻ như vậy Tiên Thiên cao thủ, mời dùng trước thien, bữa ăn sau gia sư nghĩ mời công tử đi qua một lần, không biết..."

"Lê ra tiến về bái kiến!"

"Không dám nhận, không dám nhận, người Hòa gia sư đều là Tiên Thiên Tông sư, võ giả lấy thực lực vi tôn, đặt giả vi tiên, ngài là Tiên Thiên Tông sư, liền là tiền bối." Hoàng Nhẫn đại sư chấp tay trước ngực nói.

Trương Tiểu Lâm vội vàng đứng người lên đáp lễ, nào dám lấy tiền bối tự cho mình là.

Vội vàng ăn vài miếng, Trương Tiểu Lâm liền theo Hoàng Nhẫn đại sư cùng đi đến hậu viện một gian tĩnh thất, Đạo Tín đại sư vậy mà đứng dậy tới cửa đón lấy.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem mặt mũi hiền lành, tóc trắng Như Sương Đạo Tín đại sư, vội vàng đi lên trước thi lễ.

"A Di Đà Phật, Trương thí chủ giá lâm Viên núi, làm ta Viên Sơn phái bỗng tất sinh huy, hôm qua không biết thí chủ Tông Sư thân phận, có nhiều lãnh đạm, A Di Đà Phật."

Trước sau hai câu A Di Đà Phật, Trương Tiểu Lâm cảm thấy màng nhĩ chấn động, tâm thần khuấy động, bận bịu vận chuyển chân nguyên, lưu chuyển một vòng, cường đại thần thức bỗng nhiên thả ra ngoài nói: "Hậu sinh văn bối, gặp qua Đạo Tín đại sư."

Đạo Tín bỗng nhiên cảm thấy một cỗ vô hình áp lực, bỗng cảm giác tâm thần có chút không tập trung, không khỏi giật mình, liền thu lại tinh thần lực, hòa ái cười nói: "Trương thí chủ quả nhiên là Đại tông sư, công lực thâm hậu như thế, lão nạp bội phục cực kỳ, bội phục cực kỳ a, ai! Thật sự là anh hùng ra thiếu niên a."

"Đại sư thần công cái thế, ngài nếu là nói như vậy, văn bối coi như không đất dung thân." Trương Tiểu Lâm mặc dù khiêm cung có thừa, nhưng lại không có xấu hổ vô cùng thần sắc, ngược lại thần sắc tự nhiên, mỉm cười chấp tay nói.

Đây là một lần im ắng độ sức, Đạo Tín đại sư vụng trộm đã thua một nước, trong lòng thất kinh.

"Trương thí chủ mời ngồi, uống một chén ta Viên núi thiên trà."

"Đa tạ đại sư."

Trương Tiểu Lâm cùng Đạo Tín đại sư lần lượt nhập tọa.

Nâng chung trà lên, một cỗ mờ mịt sương trắng lập tức hút vào phế phủ, thấm vào ruột gan, Trương Tiểu Lâm cảm thấy trà này tuyệt không tầm thường.

Uống một ngụm, lập tức có một loại rửa sạch phạm trần, bản khí tất cả tư tâm tạp niệm, tâm như chỉ thủy, vô dục vô cầu cảm giác.

"Trà ngon! Diệu! Diệu! Diệu!"

"Thí chủ uống một ngụm, có thể nói ra ba cái diệu chữ, có thể thấy được rất được trong đó ba vị, nhưng không biết diệu ở nơi nào?"

"Khí nhưng nâng cao tinh thần, nước năng địch bụi, trà vị hơi đắng, vừa vặn có thể thanh tâm, trà này kinh đại sư tỉ mỉ bào chế, đã xem thiên lý rót vào trong trà, đúng là không dễ, đại sư thật sự không hổ trà đạo cao nhân vậy!"

"Thí chủ quá khen rồi, ha ha, người là đầu một cái phẩm ra thiên lý người."

"Thiên ý ở khắp mọi nơi, trong lòng có thiên, trà nhập trong miệng, tự có cộng minh."

"Diệu! Diệu! Diệu! Tốt một cái trong lòng có thiên! Ha ha!"

Trương Tiểu Lâm bung lên chén uống một hơi cạn sạch, cảm giác vẫn chưa thỏa mãn, gặp Đạo Tín đại sư trà một mực không động, đưa tay bung lên hân một chén kia, trực tiếp đưa đến bên miệng, uống một hơi cạn sạch, Hoàng Nhãn đại sư ở một bên nhìn tròn mắt hốc mồm.

Trương Tiểu Lâm quay người đi ra ngoài, Đạo Tín đại sư thì nhắm lại hai mắt, không nói một lời.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Thổ tinh sơ hiện

mất thấy Trương Tiểu Lâm nghe ngang rồi đi, Hoàng Nhãn đại sư thực sự nhìn không được nói: "Trương này công tử thực sự vô lễ, lại đem sư phó ngài trà cũng uống."

"Hoàng Nhãn, người tướng."

"Vâng, sư phó." Hoàng Nhãn đại sư lập tức cúi đầu xuống, nhưng trong lòng vẫn không phục.

"Vi sư ly kia trà, vốn là chuẩn bị cho hân uống, kẻ này ngộ tính cao như thế, đáng tiếc cùng ta phạt vô duyên, ai! Thôi, thôi."

"Là cho hân chuẩn bị?" Hoàng Nhãn đại sư không hiểu chút nào.

"Thiên trà ẩn chứa thiên lý, thường nhân không cách nào phẩm đưa ra bên trong ba vị, hân thể mà hoàn toàn lĩnh ngộ cái này phân thiên lý, vì sư người xuất gia tâm vô tạp niệm, cũng không cần tẩy trần, cũng không cần thanh tâm, mà lại cái này chén trà, vì sư một mực không nhúc nhích, hai chén trà cái này nhất tĩnh nhất động, hàm ẩn thiên lý, chỉ có thể hiểu ý, không thể nói bằng lời."

Hoàng Nhãn đại sư bỗng nhiên lòng có sở ngộ, xếp bằng ở bờ đoàn bên trên trong nháy mắt nhập định.

Trương Tiểu Lâm ngay cả uống hai chén thiên trà, trong lòng một mảnh Thanh Minh, đối Thái Cực Âm Dương biến hóa, tựa hồ lại có một tia nhận thức mới.

Động cùng tĩnh cũng là một loại âm dương biến hóa.

Vô hình vô tướng vô sắc vô vị, tâm động cùng lòng yên tĩnh chính là một loại cảnh giới, tỉ như một cái người nhận lấy ủy khuất, có người đại náo một trận phát tiết một phen cũng là đứng, có người tính táo lại không nhao nhao không nháo, không có việc gì, cái này cũng không có sai, nếu có thể ở giữa hai bên tìm kiếm một loại cân bằng, mới là một loại cảnh giới.

Động cùng tĩnh cảnh giới, nhưng thật ra là một loại đối độ chưởng không.

Đồng dạng là âm dương, nước cùng lửa, trời cùng đất, nam cùng bắc, lớn hay nhỏ, nam cùng nữ, đều không thể so với động cùng tĩnh, chỉ có động cùng tĩnh có thể tìm kiếm một loại cân bằng.

Trương Tiểu Lâm nhắm mắt lại, một đường khoa tay, chỉ chốc lát liền về tới ký túc xá.

Một chén trà thiền trà thật được ích lợi không nhỏ, hẳn rất lâu không có dạng này cảm ngộ qua.

Vì cái gì Thái Cực quyền có thể vững chắc tu vi? Đây chính là động cùng tĩnh một loại cân bằng.

Tĩnh tọa lúc tu luyện, bên ngoài tĩnh mà bên trong động, trong kinh mạch như là sóng cả lẫn lộn; Thái Cực quyền lúc thì là bên ngoài động mà bên trong tĩnh, bạo động linh khí tại một chiều một thức gấp dần dần lắng lại, vững chắc.

Tĩnh nhưng phanh lại, động cũng có thể khắc tĩnh.

Thật lâu không có đánh qua Thái Cực quyền, Trương Tiểu Lâm nghĩ đến Thái Cực biến hóa, nhịn không được hai tay ôm cầu, chậm rãi diễn luyện.

Bỗng nhiên, trong bụng dâng lên một cỗ linh khí, từ Đốc mạch từ từ đi lên, thẳng tới Bách Hội, vậy mà không có chút nào lực cản tiến vào trong thức hải.

Thần Nông đỉnh đột nhiên sáng lên, toàn bộ đại đỉnh thoáng hiện một mảnh kim quang, cỗ này linh khí trực tiếp tiến vào kim quang bên trong, chậm rãi, kim quang cùng cỗ này linh khí cùng một chỗ, tiến vào Thần Nông trong đỉnh.

Thần Nông đỉnh kim quang liễm tận, một trận cỗ phách khí tức phát ra, Trương Tiểu Lâm cảm thấy cỗ khí tức này đã hoàn toàn dung nhập vào mình kinh lạc, làn da, cơ bắp, xương cốt, tạng phủ, giờ khắc này, hẳn mới cảm thấy mình cùng cái này Thần Nông đỉnh hoàn toàn dung thành một thể.

Thiền trà linh khí, lại có thể xúc tiến Thần Nông đỉnh với mình hoà hợp?

Trương Tiểu Lâm suy nghĩ một chút, bưng tĩnh đại ngộ.

Thần Nông đỉnh là Thần Nông thị luyện chế mà thành, ba nắm bách thảo, một ngày gấp bảy mươi độc, trà mà giải!

Thần Nông thị cùng trà nguyên bản liền có duyên phận, trà chi linh khí, có thể giải đan độc! Thần Nông đỉnh luyện đan vô số, dù loại đan dược dư khí cũng có, hôm nay, ngẫu nhiên đạt được thiền trà, thiền trà linh khí điều hòa những này đan dược khí tức, khiến cho Thần Nông trên đỉnh ngưng lại đan dược tham dự khí tức diệt hết, trong ngoài phù văn trôi chảy, lúc này mới chân chính sống!

Cỗ này cỗ phách khí tức, ngay tại gột rửa lấy Trương Tiểu Lâm toàn thân, Trương Tiểu Lâm cảm giác dễ chịu tới cực điểm, phảng phất mệt nhọc thời điểm, bỗng nhiên ngâm một cái tắm nước nóng đồng dạng.

Đang chìm ngâm ở cảm ngộ cùng gột rửa trong quá trình, chợt nghe trong điện vô trường có người cao giọng hô lớn: "Mau nhìn, đó là cái gì?"

Trương Tiểu Lâm đi tới trước cửa sổ, ngẩng đầu nhìn lên, trên trời một mảng lớn mây vàng, tựa hồ chính là từ trong sơn cốc này thẳng lên.

Hoàng Nhẫn đại sư cùng Đạo Tín đại sư cũng từ thiền phòng ra, Đạo Tín đại sư đối bầu trời niệm một tiếng Phật hiệu: "A Di Đà Phật, chư vị, thổ tinh hiện thế."

Đạo Tín đại sư mang theo đám người cùng một chỗ, đi vào bốn dê cốc cái này bốn tòa sơn phong một trong, đứng tại chỗ cao nhất, nhìn xem cỗ bên trong cỗ này hoàng vụ.

"Đây đã là lần thứ ba xuất hiện hoàng vụ, theo cổ tịch ghi chép, lần thứ ba nếu như còn không có người thu lấy thổ tinh, thổ tinh liền sẽ bỏ chạy, xuất hiện lần nữa lại là ngàn năm sau."

Tất cả mọi người đang quan sát hoàng vụ, lại thúc thủ vô sách, toàn bộ trong sơn cốc tràn ngập nồng đậm hoàng vụ, này làm sao thu lấy nha?

Trương Tiểu Lâm lúc này tâm cũng không có đặt ở thổ tinh bên trên, lại tại quan sát sơn cốc này.

Sơn cốc này bố cục quá kỳ diệu, bốn tòa sơn phong vừa vận ám hợp Tứ Tượng Đại Trận phương vị, trong cốc chính là trung ương Hậu Thổ chi địa, khó trách năng dựng dựng ra thổ tinh tới.

Tứ Tượng Đại Trận, ở giữa Obito, rõ ràng là một cái Ngũ Hành sinh khắc đại trận!

Cái này thổ tinh một khi lấy đi, chỉ sợ sơn cốc này đều sẽ trong nháy mắt sụp đổ, Viên Sơn phái trụ sở tướng không còn tồn tại.

Cái này bốn tòa sơn phong cùng sơn cốc này, lại là nhân công bố trí mà thành!

Cái này bao lớn thần thông a!

Cái này trận, hẳn là trấn áp cái gì.

Chẳng lẽ trong này còn có cái gì Yêu Ma sao?

Viên Sơn phái có đệ tử gần ngàn người, cái này màu vàng sương mù tùy thời có khả năng thẳng lên thiên không tán đi, coi như không tiêu tan, ta lát nữa nếu là thu lấy ở giữa thổ tinh, chẳng phải là hại chết Viên Sơn phái gần ngàn đệ tử?

Nhưng cái này thổ tinh ta nhất định phải đạt được a!

Làm sao bây giờ? Cơ hội chớp mắt là qua, Trương Tiểu Lâm quyết định thật nhanh, đối Đạo Tín đại sư nói: "Đại sư, xin ngài lập tức thông tri tất cả Viên núi đệ tử cùng trong cốc tất cả mọi người, lập tức rút lui nơi đây, tất cả vật phẩm quý giá, toàn bộ mang đi, thời gian cấp bách, không kịp nói nhiều."

"Vì cái gì?" Đạo Tín đại sư quá sợ hãi nói.

"Ngài nhìn, bên này tòa đỉnh núi, Đông Phương, Giáp Ất một vị trí, Nam Phương chính là Bính Đinh hóa chi chỗ, phương tây Canh Tân kim vị trí, Bắc Phương nhâm quý thủy vị trí, bốn tòa sơn phong, chính là Tứ Tượng chi trận, toàn do ở giữa Mậu Thổ chèo chống. Trong sơn cốc ở giữa chính là mậu kí thổ chi chỗ, bởi vậy trong sơn cốc dựng dục ra thổ tinh, thổ tinh một khi bay đi, đại trận này tương đương nháy mắt sụp đổ, bốn tòa sơn phong đều sẽ sụp đổ."

"Cái này, cái này, còn có bao lâu thời gian?"

"Hai lần trước xuất hiện hoàng vụ đại khái bao lâu?"

"Thứ nhất lần ước chừng sáu canh giờ liền tự hành thu liễm, lần thứ hai đại ước chừng bốn canh giờ."

"Còn có hai canh giờ thời gian, nắm chặt."

"Hoàng Nhẫn hoàng thanh, các ngươi tranh thủ thời gian xuống dưới thông tri." Đạo Tín đại sư bỗng nhiên nhớ lại một sự kiện, sắc mặt một nhân tiện nói.

"Sư phó, chẳng lẽ là thật sao? Ngộ nhờ huy động nhân lực, lại không chuyện gì làm sao bây giờ?" Hoàng thanh không hiểu nói.

"Mạng người quan trọng, thà rằng tin là có."

"Vâng, sư phó."

"Nắm chặt thời gian."

Đại sư chẳng lẽ biết chút ít cái gì? Trương Tiểu Lâm gặp Đạo Tín đại sư sắc mặt đột nhiên biến đổi, liền như thế quả quyết ra lệnh, ngược lại là đã giảm bớt đi hẳn một phen miệng lưỡi, liền kỳ quái mà hỏi thăm

"Như thế nói đến, nơi này một cái truyền thuyết, chẳng lẽ, chẳng lẽ cái này truyền thuyết, đúng là thật?" Đạo Tín đại sư nói năng lộn xộn, tự lẩm bầm.

"Cái gì truyền thuyết?" Trương Tiểu Lâm tốt ngac nhiên nói.

"Ai, nếu như truyền ngôn là thật, nói đến, vẫn là hơn 1,700 năm trước chuyện... ."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: 0 năm chuyện cũ

Viên núi vốn là Thuần Đệ nhi tử Viên đất phong, Viên bởi vì xúc phạm hình luật, bị lưu đày tới nơi đây, lúc ấy thuộc về Nam Man chi địa.

Viên lúc ấy ra, mang theo một ngàn tinh binh, mấy ngàn nam nữ nô lệ, cùng tộc nhân mình, một nhóm mấy ngàn người, vượt qua Hoàng Hà, Trường Giang, xuôi theo Trường Giang xuôi nam, cuối cùng đến nơi đây, phát hiện nơi đây non xanh nước biếc, linh khí dồi dào, liền cùng tộc nhân cùng một chỗ, xây dựng cơ sở tạm thời, định cư lại, bởi vậy, ngọn núi này liền gọi Viên núi, đầu này nước, liền gọi Viên Giang Xuyên

Thuần Đệ sở dĩ lưu vong Viên, kỳ thật cũng có khai cương thác thổ chí ý, nếu không cũng sẽ không để hẳn mang mấy ngàn người lưu vong, còn cung cấp áo cơm tiếp tế.

Mấy năm về sau, Thuần Đệ nghĩ mà sốt ruột, liền bắt đầu nam tuần, kỳ thật cũng là vì tìm kiếm mình nhi tử Viên, nhưng bất hạnh vẫn lạc tại bờ Trường Giang Cửu Nghi núi.

Vật đổi sao dời, Đại Hạ hướng bị thương tiêu diệt, Thương triều những năm cuối, thiên hạ đại loạn, Yêu Ma hoành hành, dân chúng lầm than. Tây Kỳ Chu Văn Vương Cơ Xương khởi binh phạt Trụ, Thương triều cuối cùng bị tuần tiêu diệt, Võ vương đăng cơ về sau, xã tắc dần dần yên ổn, nhân dân安居 lạc nghiệp, Võ vương một ngày ý tưởng đột phát, muốn nhìn một chút quốc gia của mình lớn bao nhiêu, Khương Tử Nha bắt đăc đi, liền từ Thiên giới mượn tới một chiếc xe ngựa, hai người ngồi tại thiên mã kéo trong xe ngựa, một ngày vạn dặm, mấy ngày liền đi đến toàn bộ Chu triều cương vực.

Quần thần hai người đang chuẩn bị hồi triều, chợt phát hiện Nam Phương yêu khí trùng thiên, Khương Tử Nha giận dữ, chẳng lẽ những cái kia Yêu Ma còn tại làm loạn hay sao?

Lúc này cùng Võ vương cùng một chỗ, lái thiên mã xe ngựa xuôi nam, đi vào Viên núi, quả nhiên gặp khắp núi Yêu Ma, trong đó một đầu yêu mãng đã tu luyện ngàn năm, thần thông quảng đại, mỗi ngày lấy ăn người vì vui, Viên hậu duệ đã bị ăn đến không sai biệt lắm, may mắn trốn được tìm đường sống cũng cao chạy xa bay, Viên chỉ nhất tộc nhiều lần lâm Diệt Tuyệt.

Toàn bộ Viên núi bao phủ tại một mảnh mây mù yêu quái bên trong, oan hồn khắp nơi, âm trầm kinh khủng.

Khương Tử Nha giận dữ, nắm lên chén rượu trong tay hướng không trung ném đi, tất cả yêu ma quỷ quái lập tức bị hút vào trong chén, Khương Tử Nha kết mấy cái thủ ấn, liền đem đông đảo Yêu Ma toàn bộ phong ấn tại chén rượu bên trong, vung tay lên, chén rượu không có vào Viên núi bên trong.

Cái này chén rượu chính là lúc ấy Khương Tử Nha lúc ấy luyện chế bốn dê phương tôn, chuyên môn cất rượu dùng, tất cả trái cây vừa vào bốn dê phương tôn, lập tức biến thành tuyệt thế rượu ngon, rất được Võ vương yêu thích.

Lúc này Yêu Ma đền tội, phong ấn tại bốn dê phương tôn chỉ bên trong, đoán chừng ngàn năm chi phối liền sẽ luyện hóa thành rượu.

Viên núi từ đây thái bình, bởi vì phong ấn nguyên nhân, bốn dê phương tôn hóa thành bốn dê cốc, tạo thành kết giới, ngoại nhân không cách nào tiến vào trong cốc.

Thăng đến Tàn thay mặt, có tu sĩ phát hiện Thiên Phật động, Thiên Phật động là thời kỳ Thượng Cổ chúng phật nơi tu luyện, trong động có một đầu âm hà, mà đầu này âm hà, cũng là thời kỳ Thượng Cổ chúng phật mở xuất nhập chi môn, Khương Tử Nha kết giới tự nhiên không cách nào ngăn cách đầu này âm hà, bởi vậy đầu này âm hà liền trở thành kết giới này Sinh Môn chỗ, từ Thiên Phật động có thể tiến vào kết giới bên trong. Tu sĩ phát hiện cái này địa phương về sau, vì tránh né chiến loạn, tướng tộc nhân mình cùng một chút nô bộc đưa đến nơi này, vượt qua tự cấp tự túc sinh hoạt, thăng đến hiện tại.

Đạo Tín đại sư dọc đường Viên núi lúc, gặp được Cừu gia đánh lén, bị đánh rơi Viên núi vách núi, ngoài ý muốn rơi xuống đến Thiên Phật động cửa vào, lúc ấy người đã hôn mê bất tỉnh, nước chảy bèo trôi trải qua Thiên Phật động âm hà phiêu lưu đến cái này thế ngoại đảo nguyên, cũng may Nội lực thâm hậu, còn có lưu một hơi.

Chôn đào nguyên đám người cứu chữa Đạo Tín đại sư, Đạo Tín đại sư liền tại nơi này sinh sống mấy năm, cũng nghe đến liên quan tới cái này bốn dê cốc truyền thuyết. Về sau tại Viên núi mời chào đệ tử, liền có bây giờ Viên Sơn phái.

Trương Tiểu Lâm nghe cái này truyền thuyết, nhìn kỹ, cái này bốn tòa sơn phong một cái bồn địa, xác thực cực kỳ giống một cái tróc chén.

Hơn một ngàn năm, bên trong Yêu Ma cũng đã hóa thành nước. Chỉ là bởi vì linh khí tiết lộ, sau cùng linh khí thai nghén thành cái này thổ tinh, nếu như thổ tinh bị lấy đi về sau, trận pháp này chắc chắn sụp đổ, cái kia bốn dê phương tôn, phải chăng còn ở bên trong?

Bốn dê phương tôn?

Nghe đặc biệt quen thuộc!

Trương Tiểu Lâm rốt cục nhớ ra rồi, kiếp trước, nhà bảo tàng quốc gia không phải có một cái bốn dê phương tôn sao? Thời kỳ kháng chiến tại Trường Sa một vùng tạo ngộ máy bay oanh tạc, Trường Sa tây bộ một cái sơn thôn nổ ra rất nhiều thanh đồng khí, trong đó có một cái bốn dê phương tôn, toàn bộ thành mảnh vỡ, cuối cùng bị nhà bảo tàng chuyên gia chữa trị mà thành.

Chữa trị về sau bốn dê phương tôn, lập tức chấn kinh toàn thế giới, tạo hình to lớn khí, hình dáng trang sức sự tinh mỹ, không gì sánh kịp.

Chẳng lẽ loại này Linh khí tại linh khí hao hết, pháp lực tiêu tán về sau, ngay cả bom cũng ngăn không được sao?

Trương Tiểu Lâm một bên trong lòng còn có lo nghĩ, một bên cẩn thận quan sát, thầm nghĩ, xem ra cái này bốn dê phương tôn cùng ta là vô duyên, trước thu lấy thổ tinh quan trọng.

Đám người nghe Đạo Tín đại sư một giảng, đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nguyên lai Viên Sơn phái nội tình sâu như thế! Khó trách Đạo Tín đại sư còn tại Viên Sơn phái cửa vào, khắc một bài dài như vậy thơ. Viên núi văn hóa quả thật là bất nguồn xa, dòng chảy dài a!

Trương Tiểu Lâm trong lòng sớm đã không có những này cảm thán, hấn gặp trong cốc hoàng vụ thời gian dần trôi qua hướng không trung phiêu tán, thần thức quét xuống một cái, phát hiện đối diện sơn phong bắt đầu có chút dao động, trong lòng vô cùng nôn nóng, quay đầu hướng Đạo Tín đại sư nói: "Người phía dưới đều dọn đi rồi sao?"

Đạo Tín đại sư tinh thần lực cũng không yếu, lúc này cũng cảm ứng được nguy cơ, vội vàng nói: "Lão nạp đi xuống xem một chút."

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn đại sư nghe Đạo Tín đại sư cổ sự này, cũng cảm thấy có chút ảo diệu, chỉ có thể là bán tín bán nghi, yên lặng theo

đôi kỳ biến .

Trương Tiểu Lâm đối Nạp Lan Ngưng Yên nói: "Yên nhi tỷ, việc này không nên chậm trễ, các người tranh thủ thời gian xuất cốc, nơi này thật là vạn phần hung hiểm."

"Thế nhưng là tiên mỗ bàn giao"

Trương Tiểu Lâm lập tức đánh gãy nàng nói: "Đừng lại nghĩ thổ tính chuyện, nơi này hết thấy đảo mắt liền sẽ tan thành mây khói, nếu như qua một trận này, không có xảy ra chuyện, chúng ta lại xuống đến cũng không muộn."

Nạp Lan Ngưng Yên tức giận nhìn xem Trương Tiểu Lâm, tiểu gia hỏa này, thế mà đánh gãy ta!

"Yên nhi tỷ , bên kia núi đã bắt đầu băng đi lên, rất nhanh nơi này sẽ là một vùng phế tích, nếu người không đi, liền không đi ra ngoài được."

Nạp Lan Ngưng Yên tưởng tượng, cũng đứng, liền giậm chân một cái, hung hăng trừng Trương Tiểu Lâm một chút, vội vàng mang theo mấy người cùng Giác Viễn đại sư cùng một chỗ, vội vàng thối lui ra khỏi bốn dê cốc.

Lúc này Liêu Trọng Nam quý dị đối Trương Tiểu Lâm nói: "Trương công tử, người lần này phiền phức đại ."

Trương Tiểu Lâm sùng sốt nói: "Ta có cái gì phiền phức nha?"

Liêu Trọng Nam dùng miệng đối Nạp Lan Ngưng Yên bĩu bĩu.

Trương Tiểu Lâm tuần diện đồ lên nói: "Không có sự tình."

"Đi nhanh đi, đừng thật lưu tại nơi này á!" Liêu Trọng Nam gặp bốn phía trên núi đã bắt đầu lăn xuống hòn đá , vội vàng la lớn, đám người lập tức tăng nhanh, riêng phần mình thì triển thân pháp, hướng cốc bên ngoài lao đi.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên cũng đi theo trong đám người cùng một chỗ rút lui, vừa đi vừa dùng thần thức quét tới, phát hiện toàn bộ bốn dê trong cốc đã không có một cái người, liền giả bộ hướng về phía trước chạy như bay mà đi, đến một cái góc rẽ lúc, vung ra một trương Ân Thân Phù, lặng lẽ ngự kiếm bay lên bầu trời.

Lúc này bốn dê cốc kết giới đã nhiều lần lâm sụp đổ, Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm vạch một cái, nhẹ nhõm tiến vào bốn dê trong cốc, thẳng tắp hướng hoàng vụ bên trong rơi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Hỗn độn thế giới

còn chưa tới hoàng vụ bên trong, không lẽ Thổ Linh chi khí đập vào mặt, đây không phải thiên địa linh khí, không có loại kia thanh linh, Thổ Linh chi khí vẫn đục, nặng nề.

Trương Tiểu Lâm té ra Hỗn Độn âm châu, thần thức thôi động Âm Châu hấp thu những này hoàng vụ, thoáng chớp, nồng đậm màu vàng mê vụ tựa như một đầu chảy nhỏ giọt dòng suối nhỏ, cốt cốt chảy đến Hỗn Độn âm châu bên trong.

Bỗng nhiên, hoàng vụ tựa hồ phát hiện có người muốn thu phục hấn đồng dạng, toàn bộ sơn cốc táo động, màu vàng sương mù đúng như một đầu Thổ Long, trong cốc lẫn lộn, mắt thấy liền muốn tránh thoát sơn cốc phong ấn, đáng Không nhĩ đi.

Trương Tiểu Lâm ám đạo không tốt, lập tức triệu hồi ra Thiết Sí đại ưng, lớn tiếng kêu lên: "Tiền bối, mau giúp ta một thanh."

Thiết Sí đại ưng lúc đầu tại Hỗn Độn âm châu bên trong tu luyện, đột nhiên bị ném ra ngoài, trong lòng đang từ tức giận, ra lập tức bị cảnh tượng trước mắt sợ ngây người.

Thiết Sí đại ưng là Kim Đan hậu kỳ yêu thú, thần thức cùng linh khí tự nhiên không phải Trương Tiểu Lâm loại này Luyện Khí kỳ tu sĩ có thể so.

Hai cánh mở ra, lập tức che khuất bầu trời, chặn tất cả sắp tiêu tán hoàng vụ, toàn bộ áp chế đến trong sơn cốc.

Trương Tiểu Lâm lúc này cũng dốc hết toàn lực, thôi động Hỗn Độn âm châu thôn phệ thổ tinh chi khí.

Thổ tinh chi khí quá mức đục ngầu, cắn nuốt không bằng linh khí mau lẹ, mà lại cái này lượng cũng quá lớn một điểm.

Lúc này đã chạy đến bốn dê cốc bên ngoài diện đông đảo vô giả, bỗng nhiên thấy bầu trời tối xuống, ngẩng đầu nhìn thấy một con điều hâu thể mà so sơn cốc này còn muốn lớn, mở ra cánh liền che lại toàn bộ sơn cốc bầu trời, không khỏi cùng kêu lên la hoảng lên.

"Trời ạ! Đó là cái gì quái vật?"

"Thần Ưng a!"

"Cái này cũng quá lớn đi!"

Đạo Tín đại sư trong mắt tràn đầy kinh ngạc thành kính chi sắc: "A Di Đà Phật, nguyên lai trong sơn cốc lại có như thể thần vật, trận pháp này chẳng lẽ là vì trấn áp cái này điều hâu sao?" Hắn không biết Trương Tiểu Lâm trên thân thể mà mang theo một cái hỗn độn thể giới, cũng không có gặp Thiết Sí đại ung từ cái khác địa phương bay tới, không hiểu thấu ra hiện tại bốn dê trong cốc, cũng là khó trách hắn sẽ có như thể hoài nghi.

Tại Thiết Sí đại ung trấn áp xuống, thổ tinh chi khí không một tia bỏ sót, toàn bộ hấp thu tiến vào Hỗn Độn âm châu.

Lúc này, chỉ nghe bốn phía âm âm tiếng vang, mắt thấy bốn tòa sơn phong liền muốn sụp đổ.

Thiết Sí đại ung bỗng nhiên nói: "Không bằng đem cái này bốn tòa sơn đã thu đi, cái này bốn tòa Yamamoto thân chính là cùng thổ tinh chi khí cùng một chỗ xen lẫn, thu vào đi đối diện sinh đại địa có lợi ích to lớn."

Trương Tiểu Lâm nghe xong liền mừng, bốn tòa sơn phong?

Nói đùa cái gì nha!

"Mau mau mở ra Hỗn Độn âm châu thể giới, ta muốn thi triển dời núi thuật."

Dời núi!

Trương Tiểu Lâm lập tức kích động lên.

Thần thức lần nữa tăng vọt, thôi động Hỗn Độn âm châu thôn phệ.

Thiết Sí đại ung chân chính thi triển ra, Trương Tiểu Lâm mới phát hiện, kỳ thật dời núi cũng cùng hấp thu thổ tinh chi khí không sai biệt lắm, chỉ là một cái là khí thể, một cái là thể rắn, núi bị phân giải thành từng khối từng khối, dời tiến vào Hỗn Độn âm châu bên trong.

Bốn tòa sơn phong toàn bộ tiến vào về sau, Thiết Sí đại ung cũng sắp thoát lực, hữu khí vô lực nói: "Nhanh đi cho ta đi vào."

Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, Thiết Sí đại ung trong nháy mắt biến mất tại giữa thiên địa.

Ngay tại lúc này, trong sơn cốc bỗng nhiên một đạo khí tức cường đại truyền đến, đại địa lập tức vỡ ra một đầu cự khe hở, một con to lớn tước chén từ đại địa khe hở bên trong bay ra.

Trương Tiểu Lâm bị cổ uy áp này ép tới ngồi sập xuống đất, muốn lần nữa thôi động Hỗn Độn âm châu, thu phục bốn dê phương tôn, đã là tuyệt đối không thể.

Bốn dê phương tôn chậm rãi thăng lên thiên không, tại không trung chậm rãi xoay tròn.

"Mau nhìn!"

"Tước chén!"

"Đây chính là Khương Tử Nha năm đó cùng Chu vũ vương uống rượu với nhau tước chén!"

"Cái này chén thật to lớn nha!"

"Đây là bốn dê phương tôn, ngươi a nhìn, tước chén bốn cái sừng bên trên, khắc một con dê rừng, sinh động như thật a!"

"Bốn chân bên trên còn cuộn lại long đầu!"

Chôn đào nguyên bí cảnh mấy vạn người toàn bộ quỳ rạp trên đất, dập đầu không thôi.

Đạo Tín đại sư cũng là chấp tay trước ngực, cùng Viên Sơn phái chúng tăng cùng một chỗ niệm Phật cầu nguyện.

Ẩn môn chúng vô giả càng là kinh dị không thôi, lúc đầu nghĩ chiêm ngưỡng một chút trong truyền thuyết thổ tinh, không nghĩ tới gặp như thể thiên địa kỳ

quan.

Bốn dê phương tôn càng bay càng cao, chậm rãi chỉ nhìn thấy một cái chấm đen nhỏ, rốt cục biến mất ở chân trời.

Trương Tiểu Lâm toàn thân như là tê liệt, lần này không riêng gì hao hết toàn thân linh khí, ngay cả thần thức cũng nhận tổn thương.

Làm sao bây giờ?

Đại địa còn tại không ngừng rung chuyển bên trong, khe nứt to lớn còn tại sụp đổ!

Trương Tiểu Lâm không kịp nghĩ nhiều, tâm niệm vừa động, tiến vào Hỗn Độn âm châu bên trong.

Âm Châu vốn là linh tính chi vật, sợ nhất mỗi ngày ánh sáng, gặp đại địa đã nứt ra một cái khe hở, lập tức lặn vào, đại địa trong nháy mắt khép kín.

Đỉnh tai như nước ồ ồ âm thanh âm rớt cục đỉnh chỉ, bốn dê trong cốc hết thấy đều kết thúc.

Qua hồi lâu, gấp đã không còn động tĩnh, Đạo Tín đại sư lúc này mới mang theo mấy tên Địa cấp võ giả, đi vào xem xét.

Các ẩn môn cao thủ cũng đi theo vào.

Mấy trăm bộ tinh xảo tòa lâu gỗ nhỏ đã tìm không thấy tung tích, bốn tòa đại sơn thế mà cũng không thấy.

Mọi người không khỏi sợ hãi thán phục thiên uy hạo đặng.

Đạo Tín đại sư có khắc thi từ khối kia cự thạch, như kỳ tích còn tại nguyên địa, đi vào lại không cần Phá Giới Phù.

Không có kết giới ẩn môn vẫn là ẩn môn sao?

Đạo Tín đại sư còn tại cảm thán thế sự vô thường, Thiên Uy khó dò. Hoàng Nhẫn đại sư chạy tới nói: "Sư phó, ta đã liên hệ tốt năm mươi hộ Nông gia, đêm nay mọi người chỉ có thể chen một chút."

Đạo Tín đại sư vuốt cằm nói: "Người làm tốt."

"Hoàng thanh sư đệ ngay tại an bài trùng kiến Viên Sơn phái."

"Tốt!"

"Chỉ là môn phái bên trong tài vụ tổn thất quá lớn, cái này có thể trước hết để cho nông hộ hỗ trợ."

"Cũng chỉ đành như thế." Đạo Tín đại sư hít một tiếng, cúi đầu, công phu lại cao hơn, cũng không thể kiếm tiền, một văn tiền chẳng lẽ anh hùng à!

Lại nói Trương Tiểu Lâm tiến vào Hỗn Độn âm châu về sau, lập tức bất tỉnh đi qua, toàn thân linh khí hao hết, thần thức có chút tổn thương.

Lúc này, trong thức hải Thần Nông đỉnh phát ra cỗ phác quang mang, bao phủ Trương Tiểu Lâm toàn thân, Khổ Trúc trong phim một tia lực sắc linh khí, chậm rãi tiến vào Trương Tiểu Lâm kinh mạch, Thức hải.

Tại hai loại đặc thù linh khí chữa trị dưới, thần thức rất nhanh khôi phục.

Trương Tiểu Lâm mở to mắt, bốn phía đen kịt một màu, âm phong đập vào mặt, lúc này mới ý thức được tại Hỗn Độn âm châu bên trong.

Thần thức quét qua, phát hiện Hỗn Độn âm châu đã hoàn toàn thay đổi, bốn tòa đại sơn nguy nga đứng sừng sững ở hư không bên trong, ở giữa thì là nhàn nhạt hoàng vụ tràn ngập.

Hư không một mảnh hỗn độn, đã không có nhật nguyệt tinh thần, cũng không có Đông Nam Tây Bắc.

Trên núi cây cối vẫn như cũ, chỉ bất quá, Trương Tiểu Lâm đoán chừng những cây cối cũng sống không được bao lâu, không có ánh nắng mưa móc, những cây thực vật rất khó sinh trưởng, cho dù có thổ tính chi khí, chỉ sợ cũng không được.

Tâm niệm vừa động, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị ra ngoài, lại phát hiện mình sau khi rời khỏi đây, vậy mà chôn dưới đất, thần thức căn bản quét không đến mặt đất, không biết sâu bao nhiêu.

Chẳng lẽ dùng thuật độn thổ đi lên?

Thần thức không cách nào quét đến mặt đất, chứng minh chỉ ít có sáu mươi dặm khoảng cách, linh lực không có khôi phục, rất khó ra ngoài.

Bỗng nhiên nhớ lại, tại Ngọa Long cương vị Tiềm Long cốc lúc, từng chiếm được một khối Bát Quái trận đồ, hẳn là có thể truyền tống mới là.

Trương Tiểu Lâm lấy ra một viên linh thạch để vào Bát Trận Đồ bên trong, không đợi hắn chuẩn bị sẵn sàng, không gian một trận vận vẹo, Trương Tiểu

Lâm cảm thấy cả người tựa hồ tại xoay tròn, chỉ chốc lát, chỉ cảm thấy ngực buồng lòng, rốt cục hô hấp đến không khí mới mẻ!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Thanh Nang đan kinh cùng Thần Nông đan phương

Trương Tiểu Lâm thật sâu hít một hơi, hải lòng duỗi lưng một cái.

Đột nhiên, một trận cuồng đại uy áp trống rỗng mà tới, Trương Tiểu Lâm một cái lão đảo kếm chút ngã nhào trên đất.

Vội vàng, dụi dụi con mắt, đây là nơi nào nha?

Mở mắt xem xét, lập tức ngăn cả người, mình vừa vặn đứng tại Tiềm Long cốc đáy cốc Bát Trận Đồ bên trên, bên ngoài bát quái đồ phía trên kia tám chữ to, là như thế quen thuộc: Cúc cung tận tụy, chết thì mới dừng.

Trương Tiểu Lâm lập tức minh bạch, nguyên lai cái truyền tống trận này bàn mặc kệ người ở nơi nào, đều sẽ truyền tống về nơi này tới.

Có Thần Nông đỉnh truyền thừa, trong sơn cốc này những linh dược kia hẳn là đều biết, Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị đi sơn cốc đi một vòng, chợt nghe một tiếng "A", không khỏi nhìn lại, chẳng biết lúc nào, đứng phía sau một tên vũ mị xinh đẹp nữ tử.

Trương Tiểu Lâm hoảng hốt, vội vàng lui nhanh mấy trượng.

"Người cứ như vậy sợ ta? Ta thật muốn đối phó người, người năng chạy đi được sao?" Nữ tử nhẹ nói một câu, thanh âm đúng như Bách Linh Điểu, thanh thúy sáng tỏ, thể mà mang theo một loại thiên nhiên mỹ hoặc từ tính, Trương Tiểu Lâm kiếp trước cũng nghe qua không ít đại minh tinh ca, thanh âm tuyệt đối không có loại thanh âm này một phần mười động lòng người.

"Người chính là ngày đó cái kia..." Trương Tiểu Lâm lắp bắp, không có ý tứ nói lên ngày đó ngộ nhập động phủ, thấy được nàng không có mặc quần áo lúc tình huống.

"Tính người còn có lương tâm, lưu cho ta một bộ quần áo."

"Ngày đó ta thật không phải là cố ý, ta không biết. . . ."

"Ta cũng không trách người nha! Đừng nhắc lại nữa ."

"Biết ." Trương Tiểu Lâm trong lòng lạnh nhạt, đã chạy không thoát, tránh cũng tránh không xong, vậy cũng chỉ có thể lạnh nhạt chỗ chỉ .

"Người hôm nay tại sao trở lại, là đặc biệt tới xem ta sao?"

"A, cái này, không phải... ." Trương Tiểu Lâm không biết nên nói như thế nào tốt.

"Cách cách, người thật có vị, ta biết người không phải, tính người coi như tương đối thành thật, nói đi, hôm nay đến chuẩn bị làm gì?"

"Ta là đào mệnh chạy trốn tới nơi này tới."

"Cách cách, đào mệnh." Tiểu hồ ly cách cách cười the the, thanh âm lại là đặc biệt tốt nghe.

Trương Tiểu Lâm liền đem Viên Sơn Sơn phong sụp đổ, mình chôn ở bên trong, linh lực hao hết sự tình nói, đương nhiên hẳn chưa hề nói thổ tính sự tình.

"Đúng vậy a, người mới Luyện Khí kỳ mà thôi, tùy thời đều có mất mạng khả năng, may mắn người có Bát Trận Đồ trận bàn, tùy thời có thể lấy chạy trốn tới nơi này đến, yên tâm, đến nơi này, người liền an toàn, trước mắt, hẳn là còn không người nào dám ở trước mặt ta khi dễ người."

Trương Tiểu Lâm nghe, một đầu hắc tuyến, chẳng lẽ mình chính là như thế một cái ăn bám, còn cần nữ nhân bảo hộ?

"Thế nào, người không phục."

"Người trước mắt tu vi cao hơn ta mà thôi, không bao lâu, ta cũng sẽ đạt tới người trình độ này ." Trương Tiểu Lâm quyết định chắc chắn, lớn tiếng nói.

"Không tệ, ngươi xác thực thiên phú rất tốt, cơ duyên cũng tốt, nói thật, ta tu luyện năm ngàn năm, vẫn là ngày đó ngươi giúp ta mở ra sơn động, đạt được cái này mai Tạo Hóa Đan đột phá cấp năm, mới có thể biến hóa thành hình người, ta còn muốn cảm tạ ngươi."

"Cảm tạ thì không cần, ngươi đem ta mang vào, chúng ta đều có các cơ duyên, theo như nhu cầu mà thôi."

"Ngươi năng nghị như vậy, rất tốt, chúng ta liền hòa nhau, đã như vậy, ta tại nơi này tĩnh tu, ngươi thỉnh thoảng đến quấy rối một chút, đây coi là cái gì nhà?"

"Ha ha, chúng ta không phải cùng một chỗ qua được cơ duyên, chung qua hoạn nạn sao? Chúng ta là bằng hữu a?"

"Bằng hữu? Bằng hữu là cái gì?"

Vấn đề này một chút nhưng làm Trương Tiểu Lâm cho đang hỏi, đúng thế, bằng hữu là cái gì?

"Bằng hữu liền là hai người có thể ngồi xuống kể một ít tri tâm lời nói, có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, có tốt đồ vật cùng một chỗ ăn."

Tiểu hồ ly cao hứng nói: "Tốt tốt, ta đang thiếu bằng hữu đâu, ta một cái người, cô độc năm ngàn năm, hôm nay rốt cục có bằng hữu."

Trương Tiểu Lâm cũng thật cao hứng, hắn cùng tiểu hồ ly nhận biết, hoàn toàn là một trận ngoài ý muốn, Trương Tiểu Lâm ngộ nhập Tiềm Long cốc, tiểu hồ ly dẫn hắn tiến vào Bát Trận Đồ hẻm núi, sau đó hắn mất thấy tiểu hồ ly thuê biến thành người.

"Như vậy, chúng ta cùng một chỗ khắp nơi dạo chơi?" Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên đề nghị.

"Trong này sao? Trong này có cái gì tốt đi dạo, mỗi một cây cỏ mỗi một khối tảng đá ta đều quen thuộc."

"Ta muốn ngắt chút thuốc."

"Ngươi sẽ luyện đan sao?" Tiểu hồ ly bỗng nhiên hưng phấn mà hỏi thăm

"Luyện đan? Ta sẽ không, bất quá, ta có thể học, không khó lắm đi."

"Không khó?"

"Bởi vì ta có đan phương, có đan lô, chỉ cần quen thuộc một chút, nhất định có thể luyện ra linh đan tới."

"Thật? Quá tốt rồi." Tiểu hồ ly kích động vạn phần.

"Vậy cũng phải nhìn cái gì đan, ta tu vi quá thấp, bắt đầu chỉ có thể luyện chế Đề giai đan dược."

"Không sao, sẽ luyện đan tu vi tăng lên liền sẽ rất nhanh."

"Ngươi làm sao biết?" Trương Tiểu Lâm nghi ngờ nói, cái này tiểu hồ ly mới biến thành người không lâu, làm sao có thể biết nhiều như vậy?

"Ta có cái tỷ muội, ăn một viên tiên đan, lập tức liền Phi Thăng tiên giới, ta tốt hâm mộ, ta cũng là ăn một viên linh đan, mới tăng lên tới cấp năm."

"Loại này tiên đan nào có như vậy dễ dàng luyện." Trương Tiểu Lâm hít một tiếng nói: "Loại kia tiên đan ít nhất là Cửu giai trở lên, ăn mới có thể lập tức Phi Thăng, ít nhất phải đến như ngươi loại này tu vi mới có thể luyện chế."

"Ngươi có thể dạy ta nha? Ngươi không phải nói chúng ta là cái gì tới, là bằng hữu đúng không?"

"Đúng vậy, như thế cái tốt biện pháp." Trương Tiểu Lâm nhẹ gật đầu: "Đúng rồi, ngươi tên là gì?"

"Ta là Hồ tộc, nào có cái gì danh tự, ngươi lên cho ta một cái đi."

"Vậy ta về sau liền bảo ngươi Hồ Tiên Nhi, được không?"

"Tốt, tốt a, ta rốt cục có danh tự, Hồ Tiên Nhi, ta rất thích."

Trương Tiểu Lâm cười, tiểu hồ ly bản thân liền là Hồ Tiên, lấy cái Hồ Tiên Nhi vậy mà cao hứng đến dạng này.

Hai người vừa đi vừa nói, chỉ chớp lát, liền đến linh dược hẻm núi. Trương Tiểu Lâm trước kia thêm nhỏ nước dài những linh dược kia, đều còn tại, một gốc cũng không ít.

Là nên rất nhiều học tập một chút luyện đan.

Đầu này hẻm núi linh dược hẳn là trong sơn cốc thiết trí Bát Trận Đồ tiên bối trồng trọt, rất nhiều đã lên ngàn năm, đều là vô cùng khó được linh dược, đáng tiếc dược thảo đẳng cấp không cao, những dược thảo này Trương Tiểu Lâm đều có thể gọi tên, cũng biết dược tính, cùng nào linh dược cùng một

chỗ luyện chế cái gì đan dược, cơ bản tình huống.

Thanh Nang đan kinh cùng Thần Nông đỉnh truyền thừa đều là đối linh dược cùng đan phương miêu tả, Thanh Nang đan kinh là một bản đan phương đại toàn, mà Thần Nông đỉnh thì là ghi chép Thần Nông thị dùng cái đỉnh này luyện chế ra mấy ngàn năm linh đan quá trình, bao quát mỗi luyện chế một loại linh đan đan phương, thủ pháp, đan quyết, bao quát luyện chế thất bại cũng có. Thần Nông đỉnh tựa như một cái ổ cứng, đem những này luyện đan quá trình rõ ràng ghi lại ở trên đỉnh, Trương Tiểu Lâm chỉ cần dùng thần thức đọc đến là đủ.

Bởi vì linh dược trong hạp cốc nhiều nhất chính là Mãng Ngưu cỏ, đây là luyện chế Nhất giai linh dược đại lực hoàn chủ dược, Trương Tiểu Lâm quyết định lấy trước đại lực hoàn luyện tập, thất bại lãng phí linh dược cũng không đau lòng.

Đại lực hoàn đan phương chỉ có ba loại linh dược, trong hạp cốc đều có, Mãng Ngưu cỏ là chủ dược, một loại khác phối liệu là sống huyết dây leo, còn có một loại gia vị sự tinh là trước xe cỏ.

Trương Tiểu Lâm Tinh thông y lý, lý thuyết y học, Mãng Ngưu cỏ năng đề cao nhân thể cơ bắp co vào năng lực, cũng có bổ ích khí huyết tác dụng, mà lưu thông máu đau thì là lưu thông máu hóa ứ, khiến cho Mãng Ngưu cỏ sinh ra năng lượng phân tán đến toàn thân, mà trước xe cỏ thì là lợi niệu bài độc tác dụng, đem ăn đại lực hoàn sinh ra độc tác dụng phụ giảm bớt đến thấp nhất, loại này phối phương xác thực mười phần hợp lý.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Luyện đan

ba phần Mãng Ngưu cỏ, một phần lưu thông máu đau, chút ít trước xe cỏ, chính là một lò đại lực hoàn phối trộn.

Trương Tiểu Lâm đem linh dược thận trọng móc ra, một cái Thanh Thủy quyết, linh dược lập tức sạch sẽ bày ra ở bên người.

Tâm niệm vừa động, té ra Thần Nông đỉnh.

Hồ Tiên Nhi lập tức giật mình nói: "Công tử, người nguyên lai có loại bảo vật này? Loại này đồ vật nhưng ngàn vạn không thể trước mặt người khác lấy ra a, đây chính là Thượng Cổ Tiên Thiên Linh Bảo, không thua gì Tiên Khí Thần khí, người không có tự vệ năng lực, về sau không thể lấy thêm ra tới."

"Không có việc gì, chúng ta không phải bằng hữu sao?"

Hồ Tiên Nhi kích động ôm lấy Trương Tiểu Lâm cánh tay nói: "Cái này đồ vật một khi té ra đến, liền có thần quang cùng sống linh khí, mấy chục dặm bên ngoài tu sĩ đều có thể cảm ứng được, nhất định phải tại che giấu thần thức trong trận pháp mới có thể sử dụng, cảm ơn người như thế tín nhiệm ta, nhưng về sau tại cái khác địa phương, thật không thể lấy ra."

"Biết." Trương Tiểu Lâm vỗ vỗ Hồ Tiên Nhi phản đạo: "Yên tâm đi, đứng, ta gọi Trương Tiểu Lâm, người về sau liền gọi ta tiểu lâm, biết không? Đừng kêu công tử, ta đây, liền bảo người Tiên nhi, được không?"

"Tốt!" Hồ Tiên Nhi cao hứng vỗ tay nói.

Mặc dù là thứ nhất lần luyện đan, nhưng Trương Tiểu Lâm thức hải bên trong đã vô số lần diễn luyện luyện đan tràng cảnh, chỉ là không có luyện qua như thể Đề cấp đan dược, nếu như Thần Nông đại lão biết Trương Tiểu Lâm dùng hãn Tiên Thiên Linh Bảo Thần Nông đỉnh luyện chế Sơ cấp đại lực hoàn, không thông báo làm cảm tưởng gì?

Thanh Thủy quyết đánh ra, một dòng nước trong gột rửa đan lò, Trương Tiểu Lâm một cái Hòa Cầu thuật nóng lên một chút Thần Nông đỉnh.

Hồ Tiên Nhi thấy một lần vội nói: "Luyện đan lửa cũng không phải Hòa Cầu thuật?"

"Đó là cái gì lửa?"

"Đan hỏa, có thể là thiên hỏa, cũng có thể là địa hỏa, nếu như không có thiên địa Dị hỏa, cũng chỉ có thể dùng mình đan hỏa."

"Đan hỏa dùng như thế nào?"

"Kỳ thật cùng Hòa Cầu thuật có dị khúc đồng công chi diệu, chỉ là một cái đột nhiên phát ra, một cái là tiếp tục tính." Hồ Tiên Nhi nói xong, ngón giữa ngón trở làm kiếm chỉ hình, hô một tiếng, một đóa màu lam nhạt hỏa diễm ra hiện tại đầu ngón tay: "Dùng thần thức khống hỏa rất trọng yếu."

"thần thức không hòa?" Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, Thanh Nang đan kinh bên trong có một thiên chuyên môn giảng thần thức không hòa, hẳn không biết lấy làm gì, một mực không có tu luyện, nhưng tới là dùng để luyện đan.

Rất nhanh quen thuộc một chút, quả nhiên so đơn giản Hòa Cầu thuật mạnh hơn nhiều.

Rất nhanh, Trương Tiểu Lâm đầu ngón tay cũng xuất hiện một chùm hỏa diễm, hoàng bạch giao nhau, hẳn đan hỏa cùng Hồ Tiên Nhi so sánh, thật giống như ngọn đèn cùng hydro đường diễm đồng dạng, một cái tinh khiết đến hiện lên màu lam nhạt, hơn một cái loại nhan sắc xen lẫn.

Đan hỏa rót vào Thần Nông đỉnh hỏa lô, Thần Nông trong đỉnh nhiệt độ trong nháy mắt lên cao, dựa theo quá trình ném vào Mãng Ngưu cỏ, thần thức tiến vào đan lô bên trong, phát hiện, Mãng Ngưu cỏ rất nhanh liền hòa tan, biến thành một đoàn màu xanh nhạt chất lỏng, lưu thông máu dây leo cùng trước xe cỏ lần lượt để vào, ba đám chất lỏng màu xanh biếc tại đan lô bên trong lẫn lộn, tạp chất dần dần bị hóa thành tro tàn, chỉ để lại linh dược tinh hoa.

Cuối cùng một cái chương trình, chính là đánh vào đan quyết thành đan.

Thần thức ngưng tụ thành từng cái đan quyết, đánh vào đan lô, ba đám dược dịch đột nhiên đụng vào nhau, phanh địa một tiếng, một cỗ khói đặc dâng lên, xông đầy Trương Tiểu Lâm một mặt, may mắn Hồ Tiên Nhi rất sắc thối khoải: nhanh chân, tránh đi đi.

Nhìn xem đầu đầy đốt thành than đen Trương Tiểu Lâm, Hồ Tiên Nhi cách cách cười không ngừng.

"Tại sao có thể như vậy?" Trương Tiểu Lâm nhìn xem Thần Nông đỉnh, mười phần ảo não đường.

"Luyện đan nào có như thế dễ dàng, luyện thêm mấy lô tự nhiên là quen thuộc." Hồ Tiên Nhi vội vàng an ủi.

Trương Tiểu Lâm cẩn thận tham chiếu một chút Thần Nông luyện đan quá trình, cũng không có phát hiện rõ ràng sai lầm, cũng không biết vấn đề ra chỗ nào.

Có phải hay không đan quyết đánh vào tốc độ quá nhanh, ba đám dược dịch hòa hợp quá nhanh?

Hiểu rõ một vấn đề, Trương Tiểu Lâm tiếp tục luyện đan.

Lò thứ hai thế mà thành một viên đan dược, còn lại toàn bộ biến thành tro tàn, bất quá không có tác dụng.

Hồ Tiên Nhi nhìn xem một viên đen thui đại lực hoàn, phía trên dính đầy than đen, một cỗ nồng đậm mùi khói xông vào miệng mũi.

"Người dạng này gọi đan dược? Loại này đan dược nói dám ăn nha? Quá khó nhìn."

Đây là một viên thứ phẩm đan dược, bình thường sẽ không có người đi ăn, bởi vì bên trong tạp chất không có đi sạch, đan độc quá nặng, khó chịu Nghi Tu sĩ phục dụng. Ngược lại là người bình thường cường thân kiện thể hiệu quả rất tốt.

Lại một lần ngưng thần tĩnh khí, Thanh Thủy quyết rửa sạch xám than, lò thứ ba bắt đầu.

Lò thứ ba Trương Tiểu Lâm không có vội vã để vào linh dược, mà là lần nữa quan sát Thần Nông luyện đan, phát hiện hẳn luyện cấp thấp nhất đan dược cũng là Tam giai thượng phẩm đan dược, căn bản không có luyện Sơ cấp đan dược ghi chép.

Thần Nông luyện đan cũng không cần đan hỏa, cũng không có nhiều như vậy rườm rà chương trình, trực tiếp đem linh dược ném vào đan lô, mấy cái đan quyết đánh vào đi, chỉ chớp lát liền nhảy ra mười hai mai óng ánh sáng long lanh linh đan, động tác như nước chảy mây trôi, nhìn Trương Tiểu Lâm hoa mắt.

Hồ Tiên Nhi gặp Trương Tiểu Lâm nhắm mắt Dưỡng Thần, cũng không có quấy rầy, lẳng lặng nhìn đan lô sững sờ.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm động, Linh thảo liền tiếp để vào đan lô.

Thăng đến mặt trời xuống núi, Trương Tiểu Lâm hết thấy luyện chế ra bảy lô đại lực hoàn, thành đan năm viên, thành đan lượt hẳn là không có số đây càng thấp, hơn nữa còn là phế đan, chỉ có một viên thứ phẩm đan dược miễn cưỡng có thể dùng.

Nhìn xem Trương Tiểu Lâm ảo não đáng vẽ, Hồ Tiên Nhi lôi kéo tay của nàng nói: "Luyện đan nào có như thế dễ dàng, ta nghe tiên bối giảng, trên đời này đã không có Đan sư, người có thể luyện đan, đã rất tốt, luyện nhiều mấy lần, quen tay hay việc."

Hồ Tiên Nhi tay mềm mại không xương, làn da tinh tế tỉ mỉ bóng loáng đến cực hạn, Trương Tiểu Lâm bị nàng lôi kéo, vậy mà ngây người.

"Tới đi, nơi này gió lớn, chúng ta đi vào."

Hồ Tiên Nhi lôi kéo Trương Tiểu Lâm, bay lên, Trương Tiểu Lâm mượn gió thổi, cùng nàng cùng một chỗ bay múa.

Hồ Tiên Nhi không khỏi ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm Luyện Khí kỳ lại có thể bay, nàng thế nhưng là Kim Đan về sau mới có thể bay.

"Ta đây không phải bay lượn, chỉ là mượn gió thổi phiêu phù ở không trung mà thôi, cũng không thể bay rất nhanh."

"Mượn gió thổi? Gió thổi cũng có thể mượn sao?"

"Thiên địa đại thế, đều có thể mượn ." Trương Tiểu Lâm thần nhiên nói.

Hồ Tiên Nhi tựa hồ toàn thân chấn động, lơ lửng tại không trung vậy mà không hề động .

Trương Tiểu Lâm kỳ quái nhìn thoáng qua, phát hiện ánh mắt của nàng mờ mịt nhìn xem phương xa, không nhúc nhích.

Chẳng lẽ tại cảm ngộ gió thổi?

Hồ Tiên Nhi không riêng gì tại cảm ngộ gió thổi, Trương Tiểu Lâm một câu nói kia, đúng như thể hồ quán đỉnh, suy nghĩ rất nhiều không thông đồ vật lại có Dung Hội Quán Thông chi thể, thiên địa đại thế, vậy mà có thể mượn?

Dựa thế!

Hồ Tiên Nhi ngộ tính nguyên bản không tệ, khổ vì không có người chỉ điểm.

Các nàng Hồ tộc tu luyện là tự thân bản năng truyền thừa, đến một cái điểm tới hạn, tự nhiên liền có hạ một cấp bậc tu luyện công pháp, bởi vậy, cũng không có học qua cái khác công pháp và pháp thuật, đều là một chút bản năng pháp thuật.

Trương Tiểu Lâm giảng mượn thiên địa đại thế đối nàng xung kích cực lớn, bởi vì nàng tại tu luyện pháp thuật lúc, từng có rất nhiều lần, rõ ràng rất chuyện đơn giản, thế mà không cách nào hoàn mỹ hoàn thành, chính là bởi vì không có cân nhắc thiên địa chi thể.

Gió thổi, thủy thế, lôi điện chi thể! Nhất thông bách thông.

Cấp năm yêu thú tương đương với Nguyên Anh kỳ tu sĩ, cái này thế giới tuyệt đối thuộc về đỉnh tiêm tồn tại, cho nên chỉ cần thêm chút chỉ điểm, liền bùng tỉnh đại ngộ , trong nháy mắt Dung Hội Quán Thông.

Trương Tiểu Lâm cảm thấy Hồ Tiên Nhi khí thế bỗng nhiên tăng vọt, tu vi hẳn là lại tiến một bước.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Không nên thương tổn tiểu động vật

Hồ Tiên Nhi lôi kéo Trương Tiểu Lâm tay lơ lửng tại không trung, cảm ngộ gần một canh giờ, Trương Tiểu Lâm không dám loạn động, sợ đánh gãy nàng cảm ngộ, tại Nguyên Anh tu sĩ đồn ngộ bên trong, cũng là được ích lợi không nhỏ, đối gió thổi chừng không càng thêm thuần quen.

Hồ Tiên Nhi mở to mắt, quay đầu đối Trương Tiểu Lâm nở nụ cười xinh đẹp, hai người nhẹ nhàng bay xuống trong sơn động.

"Ngươi nghỉ ngơi, ta đi làm ăn chút gì ." Hồ Tiên Nhi nói xong, người liền không thấy.

Trương Tiểu Lâm đánh giá một chút cái này động phủ, cùng lần trước lúc tiến vào đã hoàn toàn không phải một cái bộ dáng, dưới vách núi đá vậy mà trồng đầy hoa tươi, bàn đá băng ghế đá giường đá, trên giường lại có sạch sẽ đệm chăn, cũng không biết nàng là từ đâu lấy được. Nặc đại một cái sơn động, thế mà thu thập thành một cái đại gia khuê tú phòng đồng dạng, thật sự là khó cho nàng.

Chỉ chớp lát, Hồ Tiên Nhi liền làm ra một mâm lớn quả đại, Trương Tiểu Lâm xem xét, lại là một chút đại táo che bòn cùng một chút không biết tên quả, đã rửa rấy sạch sẽ .

Trương Tiểu Lâm cầm lấy mấy cái đại táo, cắn một cái, có chút chua xót.

"Ngươi không ăn sao?" Trương Tiểu Lâm bung lên mâm đựng trái cây đưa cho Hồ Tiên Nhi.

Hồ Tiên Nhi đưa tay kẹp lên một viên che cái chậu nói: "Ta sớm đã không cần phải ăn đồ vật, ngươi ăn đi."

"Không muốn ăn đồ vật?" Trương Tiểu Lâm không hiểu nói.

"Đúng vậy a, Kim Đan về sau liền có thể Tị Cốc , chỉ cần hấp thu linh khí là đủ."

"Nhưng là ăn đồ vật luôn luôn một loại hương lạc, có lộc ăn biết không?"

"Muốn ăn thời điểm, ngược lại là tùy thời có thể lấy ăn một chút."

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhớ lại Hồ Tiên Nhi chỉ bắt quả là một con hồ ly, nằng đồ ăn liền là quả đại, hạt thông loại hình, liền không nói thêm lời .

Ăn một chút đại táo che cái chậu quả đại, Trương Tiểu Lâm cảm thấy tẻ nhạt vô vị, liền xem như Viên núi com chay, cũng so những này quả đại mạnh hơn nhiều.

Nghĩ đến Thủy Phi Phi còn tại trong tửu điểm các loại, mặt khác, cũng không biết Nạp Lan Ngưng Yên các nàng đến cùng thế nào, Trương Tiểu Lâm có chút ngồi không yên, luyện đan làm trễ nải một cả ngày, đến về Viên núi, liền đối với Hồ Tiên Nhi nói: "Ta còn có một ít chuyện cần xử lý, cáo từ trước."

"Vội vã như vậy?"

"Đi trước xử lý một ít chuyện, qua mấy ngày trở lại luyện đan."

Hồ Tiên Nhi không nói thêm gì, quay người cảm bốc lên một viên quả đại ném vào trong miệng, không tiếp tục nhìn Trương Tiểu Lâm

Trương Tiểu Lâm đi ra cửa động, thân hình thoát một cái, đi vào Thái Cực bãi bên trong, chuẩn bị ngự kiếm, lại phát hiện Phi Kiếm căn bản té không ra, thần thức quét qua, Phi Kiếm lẳng lợ lững tại trong đan điền, không có bất kỳ phản ứng nào.

Đang chuẩn bị hỏi một tiếng Hồ Tiên Nhi, quay đầu phát hiện cửa hang đã quan bế.

Chẳng lẽ là cái gì khóa không cảm chế?

Trương Tiểu Lâm đành phải dọc theo linh đạo hẻm núi một đường hướng về phía trước tìm tòi tiến lên, chỉ cần ra cái này Tiềm Long cốc, liền có thể ngự kiếm phi hành.

Bởi vì trước kia tới qua nhiều lần, Trương Tiểu Lâm xe nhẹ đường quen, rất nhanh liền ra linh đạo hẻm núi.

Từ hẻm núi ra, chính là Tiềm Long cốc.

Tiềm Long cốc mê trận, Trương Tiểu Lâm là lĩnh giáo qua , vội vàng té ra Phi Kiếm, chuẩn bị bay ra ngoài.

Lần này Phi Kiếm thế mà ra , nhưng vừa bước lên Phi Kiếm, vền vền bay lên cao ba, bốn thước, quả thực là không bay qua được.

Nguyên lai, trong này mây mù mê trận lại bị Hồ Tiên Nhi tăng cường không ít, Hồ Tiên Nhi làm cấp năm yêu thú, tương đương với nhân loại Nguyên Anh kỳ tu sĩ tu vi, tiện tay bố trí một cái kết giới, đều không phải là Luyện Khí kỳ Trương Tiểu Lâm có khả năng phá giải .

Dọc theo Tiềm Long cốc đáy phi hành một vòng, mây may không có phát hiện đường đi ra ngoài, Trương Tiểu Lâm nhớ kỹ thứ nhất lần tới thời điểm là thẳng đứng rút xuống , nếu như ngự kiếm, căn bản chính là dọc theo bốn bề dốc núi vòng quanh mà thôi. Lúc trở về, ngự kiếm phóng lên tận trời, ngược lại là một lần liền xông ra cái này mê vụ đại trận.

Nhưng lần này Phi Kiếm không bay lên được, làm như thế nào ra ngoài đâu?

Đã đi lên có thể ra ngoài, chỉ cần thường đi chỗ cao là được, Trương Tiểu Lâm đạp ở trên phi kiếm, dọc theo dốc núi bay lên trên, mặc dù cách mặt đất chỉ có ba bốn thước, lại một mực tại đi lên.

Chỉ chốc lát, Trương Tiểu Lâm liền tiến vào sườn núi trong sương mù, thần thức đã hoàn toàn mất hiệu lực, sương mù tràn ngập đưa tay không thấy được năm ngón, Trương Tiểu Lâm lúc này mới cảm thấy chân chính mê mang. Nhưng hắn là một cái người quật cường, muốn để hắn quay trở lại tìm Hồ Tiên Nhi, là tuyệt đối không thể nào sự tình.

Phi Kiếm thu vào thể nội, Trương Tiểu Lâm rơi vào một mảnh bụi gai bên trong. Không thể không lần nữa té ra Phi Kiếm, lần này không phải phi hành, mà là dùng để mở đường, vượt mọi chông gai, trên đường đi đi, tốc độ cũng là không chậm.

Ước chừng một canh giờ chi phối, rốt cục ra mê vụ, trước mắt xuất hiện lóang thoáng tinh quang, thần thức thời gian dần trôi qua bắt đầu tạo nên tác dụng.

Phía trước lại có một con thỏ hoang!

Trương Tiểu Lâm đại hỉ, Phi Kiếm trực tiếp bắn ra ngoài.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm cảm thấy đầu một trận, Phi Kiếm vậy mà sai lệch nghiêng một cái, đâm vào thỏ rừng chân sau lên.

Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, là ai? Lại có thể vận dụng thần thức công kích, làm chính mình Phi Kiếm mất đi chính xác?

Chỉ gặp Bạch Ảnh lóe lên, một cái nổi bật thân ảnh rơi vào thỏ rừng bên người, không phải Hồ Tiên Nhi là ai?

Hồ Tiên Nhi rút ra Phi Kiếm, nhẹ nhàng địa ném cho Trương Tiểu Lâm nói: "Người tại sao có thể tổn thương hần đâu? Hần lại không có chọc giận người."

"Tiên nhi, sao người lại tới đây?"

"Ta không còn ra, nó nhưng là không còn mệnh."

"Chẳng phải một mực thỏ rừng sao?"

"Nơi này phương viên trăm dặm tiểu động vật, đều là tại ta bảo vệ dưới sinh hoạt, nơi này đã không có sài lang hổ báo, liền ngay cả Độc Xà cũng bị ta đuổi ra ngoài, không người nào dám tại nơi này tổn thương tiểu động vật."

Trương Tiểu Lâm trương miệng rộng, không nghĩ tới Hồ Tiên Nhi vậy mà như thế thiện lương, ngay cả một con con thỏ nhỏ cũng không có thương tổn qua, vội nói: "Đến, ta tới cấp cho hần trị thương." Nói xong, từ Hồ Tiên Nhi trong tay tiếp nhận thỏ rừng, tiện tay nạo hai khối phiến gỗ, kéo xuống một khối vạt áo, cho con thỏ nhỏ đánh cái buột.

"Một tháng về sau, phá hủy cái này dây băng liền không sao."

"Các người người cứ như vậy thích ăn tiểu động vật sao?"

"Cái này thế giới quy tắc là mạnh được yếu thua, đây là một cái không cách nào cải biến sự thật."

"Các người người như thế có bản lĩnh, tại sao không đi ăn sài lang hổ báo, khi dễ một chút ăn cỏ tiểu động vật, có gì tài ba?" Hồ Tiên Nhi hung hăng trừng mắt nhìn một chút Trương Tiểu Lâm, có chút tức giận nói.

"Tiên nhi, ta thề, về sau không ăn loại này tiểu động vật, được không?"

Hồ Tiên Nhi cao hứng nói: "Thật sao?"

"Đương nhiên là thật, ta và người là bằng hữu, những này tiểu động vật cũng là bằng hữu của người, bằng hữu của người liền là bằng hữu của ta, ta sao có thể ăn bằng hữu của mình đâu?"

"Quá tốt rồi, bất quá, người nhìn thấy người khác bắt tiểu động vật thời điểm, cũng muốn xuất thủ cứu giúp, biết không?"

"Ta đáp ứng người, chỉ cần ta thấy được, nhất định khuyên can."

"Đây mới là bạn tốt của ta."

"Tốt, ta cũng muốn đi, người đi vào đi, bên ngoài gió lớn."

"Người nhất định phải đi sao?"

"Ta thật sự có sự tình, còn có một số bằng hữu sinh tử không rõ, nhất định phải đi nhìn một chút mới yên tâm."

"Ai, đã như vậy, vậy người liền đi đi thôi." Hồ Tiên Nhi nói xong, hai tay bỗng nhiên kết một cái thủ ấn, không gian đột nhiên một trận vận vẹo, một đầu đường núi ra hiện tại Trương Tiểu Lâm bên người.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, lập tức giật nảy mình. Hần vẫn cho là đã đi ra mê vụ đại trận, hiện tại xem xét, căn bản còn tại giữa sườn núi, Hồ Tiên Nhi không mở ra kết giới, hần căn bản ra không được.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Thánh nữ mất tích

Trương Tiểu Lâm lập tức hướng kết giới miệng đi đến, đi ra kết giới, bỗng nhiên quay đầu nhìn thoáng qua, lại phát hiện Hồ Tiên Nhi tha thiết ánh mắt chính si ngốc nhìn mình chằm chằm bóng lưng, trong mắt vậy mà ngấm lấy nước mắt.

Trương Tiểu Lâm khẽ giật mình, kim lòng không được ngừng bước chân.

Bạch Ảnh lóe lên, Trương Tiểu Lâm cảm thấy trong ngực mềm nhũn, nhiều một cái người, không khỏi nhắm mắt lại.

"Ta biết ngươi kỳ thật ra không được, ta cho là ngươi ra không được liền sẽ trở về tìm ta... . ." Hồ Tiên Nhi nói năng lộn xộn, dựa vào Trương Tiểu Lâm trong ngực cực kỳ giống con kia dịu dàng ngoan ngoãn tiểu hồ ly.

Trương Tiểu Lâm ôm Hồ Tiên Nhi, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng nàng nói: "Nếu không ngươi cùng ta cùng đi chứ?"

"Ta còn không thể ra ngoài."

"Vì cái gì?"

"Ta còn không có hoàn toàn biến hóa thành người, không thể đi ra ngoài, đây là chúng ta yêu tộc quy củ."

"Ta sẽ thường xuyên đến xem ngươi."

"Ta không có bằng hữu, thậm chí ngay cả một cái người nói chuyện đều không có, ngươi nhất định phải nhớ kỹ tới luyện đan."

Trương Tiểu Lâm vừa nghe đến luyện đan, không khỏi cười khổ nói: "Ta vậy cũng gọi luyện đan?"

"Luyện nhiều tập nhất định sẽ, ta chờ ngươi cho ta luyện hóa hình đan đâu?"

"Hóa Hình đan?" Trương Tiểu Lâm trong đầu lập tức tung ra một cái đan phương, lấy niết quả làm chủ dược, yêu thú phục dụng có thể huyền hóa thành hình người, thuộc về cấp bảy linh đan. Luyện chế cấp bảy linh đan, tựa hồ còn rất xa xôi.

"Cái kia hẻm núi phía trên có một gốc niết cây ăn quả, Hóa Hình đan vật liệu, trong này cơ bản đều có."

"Nhưng ta, ta cái này thực lực ngươi cũng thấy được, đừng nói là cấp bảy linh đan, liền là cấp một đan dược cũng luyện không ra nha?"

"Luôn có một ngày sẽ luyện thành." Đối với Hồ Tiên Nhi tới nói, mấy chục năm, mấy trăm năm, thậm chí mấy ngàn năm cũng không quan hệ, nàng tin tưởng Trương Tiểu Lâm luôn có một ngày sẽ luyện thành.

"Ừm, chỉ cần ta có thể luyện chế cấp bảy đan dược, thứ nhất cái cho ngươi luyện hóa hình đan." Trương Tiểu Lâm thuận miệng một cái hứa hẹn, Hồ Tiên Nhi trong lòng lập tức đắc ý mười phần hưởng thụ.

Nhìn thoáng qua sương trắng mênh mông Tiềm Long cốc, Trương Tiểu Lâm cảm khái ngàn vạn, thứ nhất lần xâm nhập nơi này thể mà đạt được một cái Bát Trận Đồ, còn quen biết như thể một cái dịu dàng hiền lành tiểu hồ ly, cái này mê trận bị Hồ Tiên Nhi sửa sang lại một chút, càng thêm bí ẩn.

Tiềm Long cốc! Bát trận là luyện đan vẫn là tu hành, đúng là một cái tuyệt hảo chỗ.

Trương Tiểu Lâm lưu luyến không rời buông ra Hồ Tiên Nhi, Hồ Tiên Nhi biết hắn muốn đi, đối với hắn vẫy tay, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Trương Tiểu Lâm ngưng kiếm xông lên cửu tiêu, thẳng đến Viên núi mà đi.

Viên núi kết giới đã biến mất, Trương Tiểu Lâm nửa không trung, thần thức trực tiếp cảm ứng được Viên Sơn phái tình huống trước mắt, ẩn môn đến đây quan sát thô tình xuất thế người cơ bản đều đi, Hoàng Nhãn đại sư cùng hoàng Thanh đại sư trong đêm tại an bài nhân thủ, một lần nữa tu kiến Viên Sơn phái đệ tử dừng chân lâu.

Đạo Tỉn đại sư ngay tại thiền phòng ngồi xuống, bỗng nhiên lặng lẽ một chút mắt, lập tức nhắm lại. Làm một tên Tiên Thiên cao thủ, Trương Tiểu Lâm thần thức như thế không kiêng nể gì cả lục soát, hắn là khẳng định có thể cảm ứng được.

Trương Tiểu Lâm không có phát hiện Nạp Lan Ngưng Yên một nhóm, không khỏi khẽ giật mình, ẩn lý tới nói, các nàng hẳn là muốn chờ chính mình mới đứng thể!

Trương Tiểu Lâm đành phải trở lại chân núi Thủy Phi Phi bọn hắn dừng chân địa phương. Giác Viễn đại sư đệ tử thể mà vẫn còn, một mực tại Thủy Phi Phi bên cạnh trong phòng ngồi xuống.

Trương Tiểu Lâm đẩy cửa vào, tên kia Thiếu lâm đệ tử thấy thế, vội vàng đứng lên: "Công tử."

"Giác Viễn đại sư bọn hắn đâu?"

Thiếu lâm đệ tử nghe xong, kinh ngạc nói: "Gia sư không phải cùng các ngươi cùng đi sao? Các ngươi không có đồng thời trở về sao?"

Trương Tiểu Lâm giật mình, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại dự cảm không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Bắt cóc Thánh nữ

lại nói lúc ấy Viên núi phát sinh biến đổi lớn thời điểm, đầy trời cát bụi, Thiết Sí đại ung mở ra hai cánh, cang là che khuất bầu trời.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn bọn người vừa đi vừa quay đầu xem, gặp Trương Tiểu Lâm từ trong sương mù ra, một đường phi nước đại, vượt qua bọn hắn, đi tới phía trước, bỗng nhiên không thấy. Nạp Lan Ngưng Yên không biết Trương Tiểu Lâm như vậy vội vã xuất cốc, phải chăng có cái gì phát hiện trọng đại, liền vội kéo Hạnh nhi đuổi theo, Giác Viễn sư đồ mục đích chuyến đi này chính là bảo hộ Nạp Lan Ngưng Yên, bởi vậy cùng phi thân đi theo.

Trương Tiểu Lâm tại chỗ ngoặt chỗ liền đã dùng Ân Thân Phù, Nạp Lan Ngưng Yên đuổi tới góc rẽ, nơi đó còn thấy được hấn người.

Giác Viễn lúc này cũng đã cướp đến, kinh ngạc nói: "Người đâu?"

Chỗ ngoặt về sau, phía trước là một mảnh bờ ruộng dọc ngang tung hoành ruộng đồng, tầm mắt mười phần khoáng đạt, Trương Tiểu Lâm lại hừ không tiêu thất .

Đang lúc Giác Viễn cùng Nạp Lan Ngưng Yên ngậy người một lúc thời khắc, hai người bỗng nhiên đồng thời cảm thấy toàn thân tê rần, thậm chí ngay cả hừ một tiếng cơ hội đều không có, liền bất tỉnh đi qua.

Lúc ấy trăng diện mười phần hỗn loạn, Viên Sơn phải đệ tử cũng xen lẫn trong cùng một chỗ thoát đi bốn dê cốc, mà Trương Tiểu Lâm lúc này đã tiến vào bốn dê trong cốc hoàng vụ bên trong, không rảnh bận tâm chuyện bên ngoài .

Nạp Lan Ngưng Yên tỉnh lại thời điểm, phát hiện mình cùng Hạnh nhi cùng một chỗ, toàn thân tê dại, không có một tia khí lực, liền xem như đứng lên, đều mười phần phí sức.

Nạp Lan Ngưng Yên một mực tự xưng là công lực thâm hậu, ở thiên trì thời điểm, Thiên Trì phái sư huynh sư đệ không biết bị nàng ngược qua bao nhiêu lần, không nghĩ tới vừa ra sư môn, thế mà liền xuất thủ cơ hội đều không có, liền bị người điểm choáng .

Đối phương là người thế nào? Tại sao muốn bắt mình đâu?

Nạp Lan Ngưng Yên có chút không hiểu, nàng lần này xuống núi, căn bản không có đắc tội qua bất luận kẻ nào, không thể nào là thù riêng, trên thân cũng không có cái gì khoáng thế kỳ bảo, cho nên mưu tài cũng không phải, chẳng lẽ là? Nạp Lan Ngưng Yên bỗng nhiên rung mình một cái!

Nhưng nghĩ lại cũng không đúng, không có người sẽ vì nhất thời khoái hoạt, đi đắc tội một cái đại ân cửa, nhất là Thiên Trì tiền bối loại này Ngoan Nhân!

Chính suy nghĩ lung tung, chợt nghe được cửa phòng một vang, tiến đến một cái xinh đẹp nha đầu, trong tay bung một cái tiểu khay, phía trên lại là một chút hoa quả khô nước trà loại hình.

"Các người là ai? Nơi này là nơi nào?" Nạp Lan Ngưng Yên lão đảo chuẩn bị nhào tới, toàn thân mềm nhũn, đổ vào trong phòng ngủ ở giữa.

Nha đầu vội vàng buông xuống khay, đỡ dậy Nạp Lan Ngưng Yên, dịu lấy nàng ngồi vào trên giường.

"Vị tiểu thư này, ngài đừng nóng vội, trước dưỡng tốt thân thể quan trọng."

"Vị này tiểu muội, nơi này là cái gì địa phương?"

"Đây là chúng ta Lưu Cầu Hải Sa bang Kinh Châu trụ sở, rất an toàn, xin ngài yên tâm."

"Lưu Cầu Hải Sa bang?" Nạp Lan Ngưng Yên nghe xong ngây ngẩn cả người, nàng căn bản chưa nghe nói qua như thế một bang phái, chẳng lẽ là mới quật khởi ẩn môn?

"Đúng vậy a, ngài chưa nghe nói qua?"

Nạp Lan Ngưng Yên lắc đầu.

"Chúng ta Luru Cầu Hải Sa bang vốn là trong biển rộng trên một hòn đảo, lần này nghe nói Viên Sơn phái có thổ tính xuất hiện, liền tới xem một chút nào nhiệt, hôm trước mắt thấy ngài một cái hộ vệ có một loại linh đan, đối với người tu vi rất có ích lợi, bởi vậy đặc địa xin ngài tới, hiệp thương một chút, nhìn có thể hay không cho chúng ta thời khắc linh đan, qua mấy ngày là nhà chúng ta bang chủ năm mươi đại thọ, cũng tốt đưa lên làm cái hạ lễ cái gì."

Thì ra là thế!

Nạp Lan Ngưng Yên bưng tỉnh đại ngộ, chủ yếu là một đêm kia Trương Tiểu Lâm cho Liêu Trọng Nam viên kia đan dược quá mức kinh thế hãi tục, Địa cấp sơ kỳ phục dụng một viên lập tức tăng lên đến nền tảng đỉnh phong! Không đến một canh giờ a! Vô giả đến Địa cấp, mỗi tiến một Bộ Đồ là thiên tân vạn khổ, bởi vậy qua nhiều năm như vậy, đột phá tiên thiên giả có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nạp Lan Ngưng Yên công lực chưa hồi phục, cũng không có cùng hắn nói thêm cái gì, một cái nha đầu mà thôi, những lời này khẳng định là phía sau mồm người sai sử nàng nói, hỏi cái khác, đoán chừng cũng hỏi không ra cái gì tới.

Giác Viễn đại sư cùng hắn đệ tử cùng Nạp Lan Ngưng Yên xa phu Mộ Dung Đôn cùng một chỗ, nhốt tại một cái dưới đất trong phòng giam, tối tăm không mặt trời, bởi vì toàn thân không có một điểm khí lực, cho nên kêu vài tiếng về sau, liền đều trầm mặc.

Giác Viễn xếp bằng ở ẩm ướt dưới mặt đất, cưỡng ép vận khí tu luyện, lại phát hiện đan điền trống tuếch, một điểm Nội lực cũng không có.

Trúng độc!

Giác Viễn có phong phú kinh nghiệm giang hồ, biết lần này lật thuyền trong mương, hẳn là trúng tán công tán loại hình độc dược, đem một thân công lực tiêu tán hầu như không còn.

Địa lao ngay phía trên, lại là một chỗ trang viên, tường đỏ ngói xanh, cao lớn uy vũ.

Chính giữa ngồi ngay ngắn một cái dê rừng râu ria lão đạo, đứng bên cạnh lập thành linh chính là Thục Sơn phái Hưởng Thiên Ca. Hai tên bán bộ Tiên Thiên võ giả ngồi tại dê rừng râu ria bên cạnh, thần sắc rất là cung kính.

Dê rừng râu ria thần sắc trang nghiêm, hai mắt khép hờ, nhìn qua không hề bận tâm dáng vẻ.

"Thộc cái này bao lớn cái sọt, còn nói vạn vô nhất thất, các ngươi đem kế hoạch nói một chút, nhìn làm sao cái vạn vô nhất thất pháp."

"Phụ thân, cái kia Trương công tử trước mắt bao người, đem chúng ta Thục Sơn phái đệ tử cánh tay chém xuống tới, hại ta lãng phí một viên cây tặc đoạn đan, đúng là đáng hận. Mà lại, trên người hắn lại có ẩn về sau lập tức đột phá một cái đại cảnh giới đan dược, chúng ta lúc này mới không thể không bí quá hoá liều." Hưởng Thiên Ca thận trọng nói.

"Cái này ta đã biết, ngươi cũng không cần tại làm điều, ta muốn nghe một chút ngươi cái gọi là vạn vô nhất thất kế hoạch."

"Chúng ta là như thế này kế hoạch, nơi này là Luru Cầu Hải Sa bang Kinh Châu phân đà, đà chủ ta rất quen, mấy năm trước liền từng có giao dịch, sớm mấy ngày bang chủ của bọn hắn nhĩ tử đến đây, tại Viên núi thời điểm, kia tiểu tử coi trọng Thiên Trì phái cái này Thánh nữ."

Cái kia Trương công tử cùng Thánh nữ là người một đường, có thể là chuyên tới bảo hộ Thánh nữ a, chúng ta lấy Luru Cầu Hải Sa bang danh nghĩa trói lại Thiên Trì phái Thánh nữ một nhóm năm người, yêu cầu Trương công tử cầm đan dược thay người, đến lúc đó chúng ta đến đan dược, Luru Cầu Hải Sa bang đạt được Thánh nữ người, người khác còn cho Trương công tử."

"Ngươi ý tứ, Trương công tử nhất định sẽ xuất ra đan dược đến đây trao đổi?"

"Chúng ta mới bắt đầu yêu cầu mười cái đan dược, cuối cùng cũng liền một hai cái sự tình, hẳn hẳn là sẽ đáp ứng."

"Nhưng các ngươi nghĩ tới không có? Hẳn một khi đem Luru Cầu Hải Sa bang người chế phục, bọn hắn nhưng mà cái gì đều sẽ nói."

"Đến lúc đó, sinh gạo nấu thành cơm, ta nghĩ Thiên Trì phái cũng chỉ có thể đồng ý Luru Cầu Hải Sa bang cầu thân đi."

"Hừ, các ngươi là gan quá lớn, muốn biết một cái tùy thời có thể lấy để cho người ta đột phá cảnh giới thậm chí đột phá Tiên Thiên người, há lại như vậy dễ dàng bị lừa, các ngươi cho Thục Sơn gây đại họa." Dê rừng râu ria lão đạo đứng người lên mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ nói.

"Cười càn, có lẽ sự tình cũng không có ngươi tưởng tượng như vậy hồngбет a?"

"Ta nói các ngươi hai cái làm trưởng bối, cũng cùng theo mù tham gia, những loại người này có thể đắc tội sao?"

"Đã dạng này, còn có thể làm sao? Chúng ta Thục Sơn lúc nào trở nên nhất gan như vậy như chuột."

"Hoang đường, loại người này chúng ta tuyệt đối không thể trêu vào, hẳn tùy tiện ném ra mấy cái đan dược, chúng ta liền có vô tận phiền phức, thà rằng đắc tội Diêm Vương, cũng không cần đắc tội Đan sư."

"Kia tiểu tử mười mấy tuổi, tuyệt đối không thể nào là Đan sư."

"Hắn không phải không quan hệ, sư môn của hắn là là được rồi."

"Kia làm sao bây giờ?" Hường Thiên Ca nghe xong cũng khẩn trương.

Hường Tiểu Kiên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trùng mắt liếc Hường Thiên Ca nói: "Người cái tên này, gặp rắc rối thời điểm không mang theo đầu óc, hiện tại biết sợ? Mau đem kế hoạch này hoàn thiện một chút, chúng ta từ đầu đến cuối không muốn tham gia đi vào, không đếm xỉa đến, đem cái này sự tình hoàn toàn giao cho Lưu Cầu Hải Sa bang đi làm."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Nghỉ đêm phỉ ỗ

"Lưu Cầu Hải Sa bang người đâu? Bọn hần đi nơi nào à nha?" Hường Tiểu Kiên bỗng nhiên ngẩng đầu một cái hỏi.

"Lúc này hần là đi cho Trương công tử đưa tin." Hường Thiên Ca đáp lại nói.

"Hần còn tự thân đi đưa tin?"

"Trước mắt toàn bộ Lưu Cầu Hải Sa bang trụ sở, chỉ có hần một cái là Địa cấp võ giả, cũng nhanh trở lại đi. ."

"Cái gì? Nhanh như vậy?" Hường Tiểu Kiên trong lòng giật mình, quyết định thật nhanh nói: "Đi! Chúng ta lập tức đi, chậm thì sinh biến."

"Nơi này còn không có bố trí tốt nha?"

"Không còn kịp rồi, người còn trông cậy vào Lưu Cầu Hải Sa bang mấy cái này bao cớ, tránh thoát một cái Tiên Thiên cao thủ truy tung? Người nên không phải đang nằm mơ chứ." Hường Tiểu Kiên hung hăng trừng mắt liếc Hường Thiên Ca.

Hường Tiểu Kiên nói không sai, Trương Tiểu Lâm lúc này cách bọn họ đã không đến trăm dặm, đúng là theo dõi đưa tin người tới.

Nguyên lai, Trương Tiểu Lâm phát giác Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn đại sư bọn người không có ở đây, phản ứng đầu tiên chính là, bọn hần xảy ra chuyện.

Đang lúc hần tại hỏi thăm Giác Viễn đệ tử lúc, khách sạn hòa kế tiến đến, giao cho Trương Tiểu Lâm một phong thư, mở ra phong thư xem xét, chỉ thấy phía trên viết tám chữ: Linh đan mười cái, quý bạn không việc gì, Đông Phương mười dặm, rừng trúc trao đổi.

Trương Tiểu Lâm lập tức bùng tỉnh đại ngộ, nguyên lai đều là linh đan gây họa, cái này Bồi Nguyên đan quá mức nghịch thiên, về sau vẫn là thiếu khỏe khoắn cho thỏa đáng.

Hòa kế còn ở bên cạnh chờ lấy, Trương Tiểu Lâm hỏi: "Người đưa tin kia đâu đâu?"

"Đã đi, hần để sách xuống tin, chỉ nói cho Trương công tử, liền vội vàng đi."

"Đi được bao lâu?"

"Ước chừng chén trà nhỏ quang cảnh."

Trương Tiểu Lâm cho mấy cái tiền đồng, hòa kế cúi đầu khom lưng đi.

Thần thức quét qua, phát hiện Đông Phương trong vòng hơn mười dặm Lộ Viễn địa phương, có hai thốt khoái mã phi nhanh, một cái Địa cấp tu vi, một cái Huyền cấp tu vi, hai người này bình quân rất là lạ mặt, chưa từng gặp qua.

Phía trước quả nhiên một mảnh lớn rừng trúc, hai người tiến vào rừng trúc về sau, lập tức xuống ngựa, lấy ra một cái phong thư, phi thân lên, đem một phong thư treo ở hai trượng dư cao trên cây trúc, hai người lập tức trở mình lên ngựa, tiếp tục hướng đông đi.

Thú vị!

Trương Tiểu Lâm đối Thủy Phi Phi nói: "Các người tại nơi này chờ một chút, ta đi một chút liền đến."

Không chờ bọn họ trả lời, Trương Tiểu Lâm đã xuyên cửa sổ mà ra, trong nháy mắt không thấy bóng dáng.

Mười dặm đường trình, chớp mắt liền tới, Trương Tiểu Lâm cũng không có dừng lại, tay khẽ vẫy, trên cây trúc thư liền bay đến trong tay: Đông Nam phương hai mươi dặm, chuẩn bị tốt linh đan.

Trương Tiểu Lâm trong lòng cười thầm, liền loại này thủ đoạn, còn trông cậy vào đạt được Bồi Nguyên đan?

Hai tên võ giả hành động tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, Trương Tiểu Lâm cũng không rất gấp.

Trương Tiểu Lâm trước mắt thần thức đã đạt đến bảy mươi dặm, nhưng hắn vẫn như cũ không cảm ứng được Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn khí tức, biết bọn hắn cũng không tại phụ cận.

Đối phương đã dẫn dụ mình đi Đông Nam phương, chẳng lẽ người tại tây Bắc Phương?

Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm ngưng kiếm quay đầu, hướng tây Bắc Phương hướng phi đi.

Lưu Cầu Hải Sa bang Kinh Châu trụ sở, tại một cái mười phần bí ẩn địa phương, nơi này khoảng cách Viên Sơn phái chỉ có hơn trăm dặm, gọi hắc di phong, Viên Giang từ nơi này dưới ngọn núi tụ hợp vào Trương Giang, bởi vậy, nơi đây thủy lục giao thông mười phần tiện lợi.

Trương Tiểu Lâm ngưng kiếm tốc độ phi hành cực nhanh, từ rừng trúc ra, thoáng một cái chính là mấy chục dặm, trước mắt bỗng nhiên một mảnh trắng xóa, tất cả đều là nước.

Cái này bao lớn mặt nước, Trương Tiểu Lâm đương nhiên biết đến Động Đình hồ, không nghĩ tới ngưng kiếm một hồi thể mà đến Động Đình hồ, dọc theo ven hồ bay một vòng, y nguyên không có bất luận cái gì khí tức quen thuộc.

Dọc theo ven hồ chẳng có mục đích phi hành một hồi, bên tai bỗng nhiên vang lên một trận tiếng sóng, Trương Tiểu Lâm đột nhiên nhớ lại mình là ngưng kiếm phi hành, người khác là cưỡi ngựa hoặc là đánh xe, không có khả năng đi trên núi, từ vừa rồi rừng trúc ra, hướng tây Bắc Phương hướng một mục là cụm núi trùng điệp, hiển nhiên không đúng.

Lần nữa quay đầu, Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm tựa như một đạo thiểm điện, từ phía chân trời lướt qua.

Bỗng nhiên, một cỗ chân khí khí tức ba động ầm ầm truyền đến.

Có võ giả!

Địa cấp trở lên!

Trương Tiểu Lâm lập tức thu liễm khí tức, ẩn thân ở trong tầng mây.

Thần thức dò xét đi qua, lại là Hướng Thiên Ca cùng bọn hắn Thục Sơn phái mấy cái trưởng lão, so hôm trước còn nhiều thêm một cái càng thêm lợi hại nhân vật, người này một mực dẫn đầu đi ở phía trước, xem ra có chút thất kinh.

Chẳng lẽ lần này bắt cóc Nạp Lan Ngưng Yên vậy mà uống Thục Sơn phái có quan hệ?

Trương Tiểu Lâm có chút không dám tưởng tượng, đều là danh môn chính phái, sẽ không phải làm ra như thế hạ lưu hoạt động mới là.

Ngay tại lúc này, một cỗ như có như không khí tức, xúc động Trương Tiểu Lâm thần thức.

Nạp Lan Ngưng Yên!

Cỗ khí tức này càng ngày càng mãnh liệt.

Trương Tiểu Lâm không tiếp tục đi để ý tới Hướng Thiên Ca bọn người, dọc theo cỗ khí tức này bay đi qua.

Một cái không chút nào thu hút ngọn núi nhỏ, sườn núi lại có một tòa trang viên.

Năm mươi, sáu mươi dặm đường, rất nhanh liền đến, toàn bộ sơn trang giấu ở nồng đậm trong rừng cây, nếu như không phải Trương Tiểu Lâm thần thức lợi hại, dù là từ dưới núi trải qua, cũng tuyệt đối sẽ không phát hiện trong này còn có khác thiên địa.

Nạp Lan Ngưng Yên hộp Hạnh nhi thể mà tại trong một cái phòng, xem ra không có thụ khổ gì, chỉ là vẻ mặt buồn thiu, tựa hồ toàn thân không có khí lực đồng dạng.

Trương Tiểu Lâm như một sợi khói xanh, lặng yên không tiếng động rơi vào Nạp Lan Ngưng Yên cửa gian phòng, dưới lầu thị vệ không ít, lại không có người phát hiện hắn đến.

Nhẹ nhàng đẩy mở cửa, Nạp Lan Ngưng Yên tám kia vô cùng tinh xảo xinh đẹp mặt ra hiện tại trong mắt.

Nạp Lan Ngưng Yên mừng rỡ như điên, trên mặt mây đen quét sạch, nhấc chân liền hướng Trương Tiểu Lâm đánh tới.

Nàng toàn thân công lực mất hết, vừa mới đứng người lên, liền cảm giác trời đất quay cuồng, mắt tối sầm lại bất tỉnh đi qua.

Trương Tiểu Lâm lóe lên mà tới, nhẹ nhàng ôm nàng.

Trong phòng chỉ có một cái giường, Hạnh nhi đã trên giường ngủ thiếp đi.

Trương Tiểu Lâm đem Nạp Lan Ngưng Yên ôm, đặt lên giường, đang chuẩn bị đi Giác Viễn nơi đó, Nạp Lan Ngưng Yên tựa hồ tỉnh, lại mơ mơ màng màng nói: "Chớ đi, cũng không tiếp tục muốn rời khỏi ta."

Trương Tiểu Lâm bắt lấy tay của nàng, mạch đập bình thường, thần thức đảo qua nàng toàn thân, ngoại trừ kinh mạch trong đan điền trống rỗng, không có một điểm Nội lực bên ngoài, còn lại ngược lại là rất tốt.

Đây là có chuyện gì?

Trương Tiểu Lâm chữa bệnh nhiều năm, còn chưa từng gặp qua loại bệnh này.

Trước thử hướng trong cơ thể nàng thua một chút linh lực, cũng như đá chìm biển cả, chỉ có kia một tia Khô Trúc lực sắc linh khí lưu tại thể nội, ngược lại là không có tiêu tán.

Kháng định là trúng độc, nhưng lại không biết là cái gì độc?

Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị đi ra xem một chút, tham quan một chút cái này phi ồ, xem rốt cục là thần thánh phương nào, dám Tại Thái tuổi gia xúc phạm người có quyền thế.

Lại phát hiện thân thể căn bản không động được, Nạp Lan Ngưng Yên ôm thật chặt eo của hắn, lại ngủ thiếp đi.

Trương Tiểu Lâm đau lòng hít một tiếng, đến cùng là chưa từng ăn qua khổ người, hơi nhận một chút xú ury khuất, liền tâm lực tiêu tụy.

Kỳ thật Trương Tiểu Lâm cũng rất mệt mỏi, ngự kiếm bay lâu như vậy không nói, chủ yếu là vận dụng thần thức lục soát quá mệt mỏi, toàn bộ Thức hải đầy phụ tải vận chuyển, nhưng không có nghỉ ngơi một chút. Bị Nạp Lan Ngưng Yên như thế ôm một cái, trong lòng rung động, cũng nhận không được nữa liền quay người đối mặt với nàng, đem nàng vây quanh trong ngực.

Một trận ừ rử đánh tới, Trương Tiểu Lâm cũng không nhận được nhắm mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Tán công tán hương vị

Trương Tiểu Lâm đương nhiên không có chân chính ngủ, chỉ là nhắm mắt Dưỡng Thần mà thôi. Hắn biết một cái Huyền cấp võ giả đột nhiên mất đi võ công, nội tâm nên cỡ nào bất lực cùng bối rối, căng thẳng thật lâu thần kinh, một khi buông lỏng, lập tức liền bình yên đi ngủ.

Trương Tiểu Lâm không đành lòng làm tỉnh lại nàng, liền ôm nàng cùng áo nằm ở trên giường, Hạnh nhi lúc đầu trên giường đã không tìm không phổi nằm ngáy o o, Trương Tiểu Lâm cùng Nạp Lan Ngưng Yên đi lên về sau, ba người ôm nhau ngủ.

Mà lúc này, Lưu Cầu Hải Sa bang Kinh Châu phân đà đà chủ Cao Trạch, cùng Lưu Cầu Hải Sa bang Thiếu bang chủ Trương Phàm còn tại Viên núi mộ vùng khắp nơi thiết kế cạm bẫy, vì như thế nào dẫn dụ Trương Tiểu Lâm mắc lừa mà bỏn ba một nhọc.

Hướng Thiên Ca cùng Lưu Cầu Hải Sa bang Kinh Châu đà chủ Cao Trạch tỉ mỉ bày ra một ngày một đêm hoàn mỹ kế hoạch, bao quát đem Lưu Cầu Hải Sa bang Thiếu bang chủ Trương Phàm cùng tính một lượt kế tiến đến, nguyên bản là dự định dọc theo đường kéo đồ thậm chí tùy thời trọng thương Trương Tiểu Lâm, sau đó lấy Nạp Lan Ngưng Yên bức bách, đạt được Bồi Nguyên đan. Trương Phàm mục tiêu cuối cùng nhất thì là như thế nào đạt được Nạp Lan Ngưng Yên.

Kế hoạch vốn là tương đương hoàn mỹ, nhưng bọn hắn cơ quan tính toán tường tận, liền là không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm thế mà lại ngự kiếm phi hành, mà lại có thần thức. Chính là một nước đi không cần thận cả bàn cờ đều thua, Trương Tiểu Lâm sớm tìm tới Nạp Lan Ngưng Yên, Cao Trạch cùng Trương Phàm thiết kế mai phục cùng cạm bẫy toàn bộ đã mất đi tác dụng, ngược lại thành toàn Trương Tiểu Lâm tại phi trong ổ diện cùng Nạp Lan Ngưng Yên chủ tớ chần lón cùng ngủ, dĩ dật đãi lao.

Cao Trạch bố trí xong cuối cùng một cái bẫy, rốt cục thật dài thờ dài một hơi, lần này cuối cùng làm xong, chỉ chờ Trương công tử mắc câu rồi. Đây cơ hồ là một cái tát sát chí cục, từ phía đều là Gia Cát liên nỗ mai phục, Trương Phàm cùng Thục Sơn phái ba tên trưởng lão vây công phía dưới, coi như Trương Tiểu Lâm có ba đầu sáu tay, cũng khó thoát vận rủi.

Cao Trạch phảng phất đã nhìn thấy toàn thân cắm đầy mũi tên Trương công tử, bị Hường Tiểu Kiên đâm ba người vây công mà chết bộ dáng, không khỏi ha ha cười nói: "Ha ha, Trương công tử chấp cánh khó thoát, Thiếu chủ ngài liền đợi đến ôm mỹ nhân về đi."

"Ừm, không tệ, lần này được chuyển về sau, ngươi cư công đầu."

"Tạ thiếu chủ diu đất."

"Hường trưởng lão bọn hần người đâu? Theo đạo lý cũng sắp đến a?"

"Đúng thế? Làm sao còn chưa tới đâu?" Cao Trạch cũng có chút buồn bực.

"Nhìn xem phía trước, cái kia Trương công tử đến nơi đó à nha?"

Cao Trạch phi thân mà đi, chỉ chốc lát trở lại nói: "Kỳ quái, thứ nhất cái phong thư thể mà không cánh mà bay, cái thứ hai cái thứ ba đều không có động tĩnh, cơ quan bình quân không có xúc động."

"Kỳ quái? Không cánh mà bay? Là có ý gì?" Trương Phàm không hiểu nói.

"Lưu thủ tại nơi đó người giám thị nói, không có thấy có người tới qua, nhưng phong thư xác thực đã không thấy."

"Xem ra, chúng ta đánh giá thấp Tiên Thiên cao thủ thực lực." Trương Phàm cảm giác trong lòng có chút không chắc : "Ngươi đi xem nhìn về phía trưởng lão bọn hần làm sao còn chưa tới?"

Mắt thấy sắc trời sắp sáng, Trương Phàm lòng nóng như lửa đốt, cái này tựa như là một cái người mời khách, phí hết tâm tư làm tốt cả bàn thức ăn ngon, được không dễ dàng đến lúc ăn cơm, phát hiện khách nhân lại không tới.

Nhất định là nơi nào xảy ra vấn đề gì.

Trương Phàm trong lòng ần ần cảm thấy có mấy phần bất an, luôn luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, lại tìm không ra nguyên nhân tới.

Nguyên lai đã cùng Hường Thiên Ca thương lượng xong, linh đan mặc kệ nhiều ít, tới tay sau chia đều, Thiên Trì phái Thánh nữ về Trương Phàm, Hường Thiên Ca mặc dù cũng coi trọng Nạp Lan Ngưng Yên, nhưng bọn hần không muốn đắc tội Thiên Trì phái, đành phải từ bỏ .

Cao Trạch tới thời điểm trời đã sáng .

"Hường trưởng lão bọn hần người đâu? Làm sao không có cùng một chỗ tới?"

"Ta cũng không biết, nghe người trong bang giảng, bọn hần buổi tối hôm qua đã ra tới, chẳng lẽ là đi làm đường?"

"Không được! Ngươi sắp xếp người canh giữ ở cái này mấy chỗ địa phương, chúng ta lập tức trở về."

"Làm sao rồi?"

"Tình huống có biến!"

"Tốt a, ta vừa vặn trở về rất nhiều ngủ một giấc, buồn ngủ quá."

Trương Phàm cũng rất mệt mỏi, mấy người toi công bận rộn một đêm, đối phương thể mà không có mắc lừa. Chẳng lẽ Trương công tử từ bỏ nghĩ cách cứu viện? Theo lý thuyết không có khả năng nha? Chợt nhớ tới hướng trưởng lão bốn người bọn họ thể mà không có tới, không khỏi một trận hoảng sợ, may mắn đối phương không đến nha! Thật muốn tới, chỉ bằng vào mình cùng Cao Trạch cái này Huyền cấp võ giả, hậu quả như thế nào. Vẫn chưa biết được .

Trương Phàm không nghĩ ra, Cao Trạch lúc đầu đầu não tương đối đơn giản, trong khoảng thời gian này đã có Thiếu bang chủ tại, dứt khoát lười đi suy nghĩ.

An bài tốt lưu thủ nhân viên, Cao Trạch cùng Trương Phàm trở mình lên ngựa, hai người ừ ừ chạy về hắc di phong trụ sở.

Một cái hỏa kế chạy tới, tiếp nhận cương ngựa, hai người vội vàng đi vào nhà ăn, trên mặt bàn hai bát nóng hôi hôi cháo gạo, một đĩa dưa muối, Cao Trạch làm một cái mời tư thái, để Trương Phàm ăn trước.

Gặp Trương Phàm ngồi xuống, lúc này mới ngồi lên, bung lên cháo nóng ăn ngấu ngiến.

"Ngươi nói, cái này Thục Sơn Hường gia phụ tử chạy đi nơi nào?" Trương Phàm một bên húp cháo, vừa nói.

"Nói không rõ ràng , ẩn lý thuyết sẽ không đi nhằm địa phương mới đúng, hôm qua đã đi qua một lần ."

"Người cùng bọn hấn đến cùng là thế nào ước định? Hôm nay nguy hiểm thật người biết không?"

Cao Trạch sững sờ, gặp Trương Phàm thanh sắc câu lệ, không khỏi buông xuống trong tay cháo, không hiểu nói: "Làm sao rồi?"

"Hôm nay cũng may mắn cái kia Tiên Thiên cao thủ không có tới, nếu thật là tới, người cùng ta đối phó được sao?"

"Cái này không không tới sao?"

"Không tới là không đến, nhưng hôm nay đã chọc tổ ong vò vẽ , lần này ngược lại tốt, người ta đi rồi? Đem cái này củ khoai nóng bỏng tay ném cho chúng ta, người nói làm sao bây giờ?"

"Bọn hấn đi rồi? Bọn hấn đi được sao? Coi như bọn hấn bây giờ trở lại Thục Sơn, đây là cũng là bọn hấn ra chủ ý a? Chúng ta chỉ bắt quá từ đó hiệp trợ một chút mà thôi, cái này tất cả kế hoạch đều là Hưởng Thiên Ca kia tiểu tử bày ra tốt."

"Ta mặc kệ, ta lập tức mang theo Thánh nữ ngồi thuyền về Lưu Cầu đảo , nơi này giao cho người thiện hậu."

"Ngài hôm nay liền đi?"

"Lập tức đi, cho ta chuẩn bị thuyền."

"A, người tới, người tới!"

Cao Trạch ngay cả kêu vài tiếng không thấy có người đáp ứng, lớn tiếng mắng: "Người đâu? Đều chết nơi nào bên trong đi?"

Lúc này, ngoài cửa đi tới một cái hòa kếp, chính là vừa rồi dẫn ngựa cái kia.

"Thế nào? Tán công tán hương vị cũng không tệ lắm phải không?" Một cái tuổi trẻ tiểu hòa kếp dựa nghiêng ở trên cửa, cười tủm tỉm nhìn xem Cao Trạch cùng Trương Phàm, không phải Trương Tiểu Lâm là ai?

"Cái gì? Tán công tán? Người là ai a?" Cao Trạch giật mình nói.

"Tán công tán? Người là ai?" Trương Phàm cũng là cả kinh.

Tán công tán bọn hấn quá quen thuộc, lần này đi bắt Nạp Lan Ngưng Yên cùng Giác Viễn bọn người, trên đường sợ bọn họ phản kháng liền dùng tán công tán.

"Các người không phải khắp nơi đang tìm ta sao? Làm sao ta tự mình tới cửa, các người lại không nhận ra rồi?"

"Người là Trương công tử?" Cao Trạch lập tức hoảng hốt: "Người nói cháo này bên trong có tán công tán?"

"Người vận hạ khí chẳng phải biết ." Trương Tiểu Lâm lười biếng nói.

Trương Phàm cùng Cao Trạch lập tức dồn khí đan điền, chuẩn bị nổi lên, thế nhưng là trong đan điền đã trống rỗng không có một tia chân khí.

"Không có việc gì, ta có giải được." Cao Trạch nói khê với Trương Phàm nói.

Trương Phàm đối Cao Trạch cái này đồ con lợn đã triệt để bó tay rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Hồng trần làm bạn

"Ta biết người có giải được, người nếu là không có giải được, ta còn không cho người ăn tán công tán đâu?" Trương Tiểu Lâm vân đạm phong khinh nói.

"Người chỉ cần đem giải dược cho hần, chúng ta nhất định phải chết." Trương Phàm trừng Cao Trạch một chút, cả giận nói.

"Người cho rằng người không cho giải dược liền có thể sống mệnh sao?"

"Đã chẳng nào cũng chết, làm gì cho người giải dược?"

"Kiểu chết có rất nhiều loại, có kiểu chết rất sung sướng, răng rắc một chút cái gì cũng bị mất, có thể nhưng là sống không bằng chết."

Cao Trạch không hiểu thấu rừng mình một cái, toàn thân run rẩy.

"Người dạng này có gì tài ba? Có bản lĩnh để cho ta ăn giải dược, dưỡng đủ tinh thần, chúng ta nhất quyết sinh tử!"

"Người còn chưa xứng."

"Người! Người dạng này có gì tài ba? Tính là gì Tiên Thiên Đại tông sư?"

"Người có thể ngậm miệng."

"Chậm! Người không thể giết ta, ta là Lư Cầu Hải Sa bang Thiếu bang chủ Trương Phàm, phụ thân ta là bang chủ Trương biển trời, người nếu là giết ta, phụ thân ta sẽ không bỏ qua người, chúng ta Lư Cầu Hải Sa bang ám sát chi thuật, người hẳn là có chỗ nghe thấy... ." Trương Phàm nói còn chưa nói hết, hần đã không có cơ hội.

"Ồ ào!" Trương Tiểu Lâm ngón tay búng một cái, từ cạnh cửa bốp xuống tới một khối nhỏ mảnh gỗ vụn lập tức không có vào Trương Phàm cái trán, lưu lại một cái tinh hồng chảy máu điểm.

Nhìn thấy Trương Phàm cổ nghiêng một cái liền không một tiếng động, Cao Trạch vội vàng té quỵ dưới đất: "Trương công tử tha mạng, Trương công tử tha mạng."

"Trước tiên đem giải dược cho ta."

"Ta kỳ thật cũng chưa từng làm chuyện gì thương thiên hại lý, liền là trợ giúp tổng bộ tìm hiểu một chút tin tức, chế tạo một chút cơ hội ám sát mà thôi." Cao Trạch một bên thận trọng giải thích, một bên móc ra một cái bình ngọc nhỏ đưa cho Trương Tiểu Lâm.

Trương Tiểu Lâm xem xét bên trong còn có mấy chục viên thuốc, nhân tiện nói: "Cái này dùng như thế nào?"

"Chỉ cần nuốt vào một hạt, liền có thể giải trừ tán công tán độc tính, công lực có thể chậm rãi khôi phục."

"Người trước nuốt vào một hạt." Trương Tiểu Lâm đỏ ra một viên nói.

"Tạ công tử!" Cao Trạch tiếp nhận dược hoàn, không có bất cứ chút do dự nào, trực tiếp ném vào miệng bên trong.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét tới, phát hiện Cao Trạch phục dụng dược hoàn về sau, kinh mạch bên trong quả thật có một tia Nội lực, đang chậm rãi ngưng tụ, biết thuốc này không giả, liền gảy một chút ngón tay, một điểm mảnh gỗ vụn vô thanh vô tức tiến vào Cao Trạch Tâm Mạch bên trong.

"Người ngay tại nơi này điều tức đi, khôi phục công lực về sau, lập tức đi đem trong rừng trúc cơ quan giải trừ rồi, đem lưu tại người ở đó đều xử lý sạch sẽ trở về tìm ta."

"Đa tạ công tử!" Cao Trạch gấp Trương Tiểu Lâm thế mà buông tha mình, lập tức cao hứng đáp ứng, trong lòng lại nói: Ta sẽ còn trở về mới là lạ!

Trương Tiểu Lâm không biết Cao Trạch làm sao suy nghĩ, hần cảm lấy tán công tán giải dược, lập tức đi vào Nạp Lan Ngưng Yên gian phòng, cho các nàng hai người cho ăn giải dược.

Giác Viễn đám ba người cũng đến Nạp Lan Ngưng Yên căn phòng cách vách bên trong, Trương Tiểu Lâm từng cái cho bọn hần ăn vào giải dược.

Nguyên lai, Trương Tiểu Lâm cùng Nạp Lan Ngưng Yên cùng một chỗ ôm nhau ngủ, không lâu trời liền sáng lên, tên kia tiểu nha đầu rất sớm liền chạy tới, cho Nạp Lan Ngưng Yên rửa mặt, đẩy mở cửa một chút liền nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, lập tức kinh hãi, đang chuẩn bị kêu gọi, liền cảm giác toàn thân tê rần, ngã xuống đất.

Trang tử không lớn, liền hai tòa nhà phòng ở, dưới mặt đất có cái địa lao, Giác Viễn bọn người ngủ ở trong địa lao, người luyện võ, ngược lại cũng không sợ bọn hần đông lạnh.

Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng buông ra Nạp Lan Ngưng Yên tay, đi xuống giường, ra ngoài dạo qua một vòng, dưới lầu mấy cái tặc mi thử nhân ngay tại giám thị tòa nhà này, xem xét liền không phải người tốt, Trương Tiểu Lâm lười nhác hỏi nhiều, mấy đạo phong lưu đao đi qua, lập tức giải quyết.

Xuống lầu về sau phát hiện đại đa số người đã tại phòng ăn chuẩn bị ăn điểm tâm, Trương Tiểu Lâm liền dứt khoát đem hết thầy mọi người gọi vào trong viện, mấy cái Hoàng cấp võ giả cùng hộ viện chuẩn bị phản kháng, Trương Tiểu Lâm không chút do dự xuất thủ, mấy người lên tiếng đều không có lên tiếng một tiếng liền ngã địa bỏ mình, thấy đám người cầm như ve mùa đông.

Lưu lại đều là một chút không có luyện qua công phu người hầu cùng đầu bếp, Trương Tiểu Lâm đến cũng không đành lòng thống hạ sát thủ.

"Các ngươi biết ta vì cái gì không giết các ngươi sao? Bởi vì nơi này còn có rất nhiều thi thể cần các ngươi xử lý, nếu như cái kia đám không nghe lời nói, kết quả cùng bọn hắn đồng dạng, nhớ kỹ, đem những này thi thể không đi ra chôn, sau đó mình đi đến địa lao đi, đem mình khóa ở bên trong, trời tối về sau trở ra, các ngươi liền tự do, nghe rõ chưa? Mấy người các ngươi đi đem địa lao kia mấy người đỡ ra."

Đám người mắt thấy Trương Tiểu Lâm giết người quả quyết, nào dám không theo, chỉ chốc lát liền thu thập sạch sẽ, sau đó từng cái tự động chạy đến trong địa lao, có mấy người dựa theo Trương Tiểu Lâm nói, đem Giác Viễn bọn người từ trong địa lao dìu dắt ra.

Trương Tiểu Lâm từ một tên Hoàng cấp võ giả trên thân tìm ra tán công tán, ngữ một chút, thế mà vô sắc vô vị, tiếc nuối là cái này nhân thân bên trên lại không có giải được.

Thần thức cảm ứng được hai thớt khoai mã đã nhanh tiếp cận trang tử, Trương Tiểu Lâm liền đem tán công tán vẩy vào hai bát cháo gạo bên trong, tự mình đi ra ngoài nghênh đón Cao Trạch cùng Trương Phàm, thuận tiện làm một hồi hòa kế.

Cao Trạch cùng Trương Phàm mệt nhọc một đêm, nơi nào còn có tinh lực nhìn nhiều, lại một cái bọn hắn có nằm mơ cũng chẳng ngờ sẽ có người tìm tới nơi này tới.

Cao Trạch ăn vào tán công tán giải được về sau, Nội lực dần dần khôi phục, liền y theo Trương Tiểu Lâm chỉ ngôn, đi rừng trúc triệt hồi một chút cam bẫy cùng cơ quan, lại không giết người, trực tiếp bỏ trốn mất dạng, bất quá đi không đến trong vòng hơn mười dặm, liền đột nhiên kêu thảm một tiếng, ngã trên mặt đất lăn lộn không ngừng, chỉ chốc lát liền Tâm Mạch đứt gãy mà chết, trước khi chết cũng không ngừng hô hào một câu không giải thích được: Hướng Thiên Ca, ta làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi, Lưu Cầu Hải Sa bang sẽ không bỏ qua ngươi.

Nạp Lan Ngưng Yên hộp Giác Viễn bọn người ăn vào giải được, chỉ chốc lát, Nội lực liền dần dần khôi phục.

Giác Viễn đại sư hổ thẹn mà nói: "Trương công tử, Nạp Lan cô nương liền giao cho ngươi, lão nạp già rồi, không chịu nổi nhiệm vụ này."

"Đại sư vẫn là cùng ta cùng đi a?"

"Lão nạp cùng tiểu đồ liền có thể lên đường trở về Tung Sơn Thiếu Lâm tự, một cái khác tiểu đồ còn tại Viên núi, thỉnh cầu thí chủ nói cho hắn biết, để hắn sớm cho kịp trở về, lão nạp như vậy cáo từ."

Trương Tiểu Lâm gấp giữ lại không ở, đành phải vẫy tay từ biệt.

"Yên nhi, ngươi là Hồi Thiên ao phải, vẫn là cùng bản công tử cùng một chỗ trên giang hồ xông xáo một phen?"

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi liếc mắt nhìn nhau, tại Thiên Trì phải vài chục năm, được không dễ dàng ra một chuyến, nơi nào sẽ nghĩ nhanh như vậy trở về, nhân tiện nói: "Ngươi không chê chúng ta vương vãi sao?"

"Ha ha, một đám tôm tép nhãi nhép mà thôi, cần gì tiếc nuối." Trương Tiểu Lâm hào khí vượt mây nói.

"Tốt, thông khoái, hôm nay ta Nạp Lan Ngưng Yên liền tùy hứng một lần, cùng Trương công tử cùng một chỗ, hành hiệp giang hồ, cũng là tu hành nha."

Mộ Dung Đôn vội la lên: "Thánh nữ!"

Nạp Lan Ngưng Yên khoát tay nói: "Thật thà thúc nếu như không nguyện ý, trước tiên có thể đi trở về bẩm báo tiên mẫu."

"Mộ Dung Đôn thế chết cũng đi theo Thánh nữ. "

Một nhóm bốn người từ hắc di dưới đỉnh đến, Trương Tiểu Lâm kinh ngạc phát hiện, thế mà đến bọn hắn lần này đi Viên núi lúc, ngồi thuyền tiểu Ngư thôn.

Trương Tiểu Lâm đại hỉ, lập tức đi tìm lúc ấy mình tìm tới đầu kia thuyền đánh cá.

Thuyền đánh cá vẫn còn, nhưng trên thuyền đã không có người, Trương Tiểu Lâm nghi ngờ bước lên thuyền đánh cá, đầu này chính hắn tự tay đã lái qua thuyền đánh cá, hắn đương nhiên quen thuộc.

Trương Tiểu Lâm gặp bên cạnh có người tại sái vồng, liền chấp tay hỏi: "Vị này đại ca, nhưng biết vị này lão trượng cùng tôn nữ đi nơi nào?"

"Ngươi nói Vương lão đầu a, mấy ngày trước đây ngẫu cảm giác phong hàn, đã về cõi tiên."

Trương Tiểu Lâm giật mình, hỏi vội: "Kia hắn cái kia mấy tuổi tiểu tôn nữ đâu?"

"Ngươi nói là Thẩm nhi đi, hắn lẽ loi hiu quạnh, hiện tại nhất định lại đến hắn tổ phụ mộ phần khóc đi."

Trương Tiểu Lâm vội vàng dùng thần thức cẩn thận quan sát một chút, quả nhiên tại cách đó không xa một cái trên đỉnh núi, một cái tiểu nữ hài ghé vào mộ phần bên trên, có lẽ là ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Chọc thủng trời

Trương Tiểu Lâm Phù Quang Lược Ảnh thân pháp đã Lô Hòa Thuần Thanh, mọi người chỉ nhìn thấy một trận bóng xám lác lư, người đã không biết tung tích.

Trong nháy mắt liền tới đến tiểu nữ hài nằm sắp mộ phần, Trương Tiểu Lâm xoay người ôm nàng xem xét, tiểu hài bờ môi tím xanh, rõ ràng đã hôn mê.

Một cổ tiên linh chi khí đưa vào tiểu nữ hài thể nội, chỉ thấy mặt nàng sắc dần dần hồng nhuận, chỉ chốc lát liền mở mắt: "Đại ca ca, ta là đang nằm mơ sao?"

"Không phải là mộng, ta mang ngươi trở về."

Trương Tiểu Lâm ôm tiểu nữ hài, một đường chạy như bay đến trên thuyền.

"Nước!"

Nạp Lan Ngưng Yên vội vàng từ trên thuyền trong ấm trà đổ một điểm nước, cho ăn đi vào.

Tiểu nữ hài chỉ bắt quá là bi thương quá độ, tăng thêm đói khát bỏ trí, cũng không lo ngại, cho ăn một chút canh cá, cháo gạo, liền hoạt bát đi lên.

"Gia gia ngươi lưu lại cái gì đồ vật cho ngươi sao?" Trương Tiểu Lâm nhẹ giọng hỏi.

"Liên cái này." Tiểu nữ hài xuất ra một khối Tú Hoa khăn tay, bên trong một cái bằng bạc linh đang, một trương giấy rách bên trên cong vẹo viết "Vương trăm lưu" ba chữ.

"Vương trăm lưu là gì của ngươi?"

"Gia gia nói là đại bá ta, tại càn địa làm đại quan, đại ca ca mang ta cùng đi đi."

"Tốt a, ngươi cùng ta cùng đi đi, đi tìm ngươi thân nhân." Trương Tiểu Lâm biết, nếu như không mang theo nàng đi, nàng có khả năng sẽ chết đói.

Nhìn qua cái này vô cùng đáng thương tiểu nữ hài, Nạp Lan Ngưng Yên không khỏi nhớ tới hồi nhỏ mình, một thanh kéo qua kéo nói: "Tỷ tỷ mang ngươi ra ngoài, mua cho ngươi hoa quần áo."

"Ngươi còn có cái gì trọng yếu đồ vật sao?"

Nữ hài nhìn một chút thuyền đánh cá nói: "Đều trên thuyền."

Trương Tiểu Lâm nhìn quanh một chút, không khỏi nhịn không được cười lên, ngoại trừ nồi bát bầu bồng, mấy món lão nhân thay giặt quần áo, thật là nghèo rớt mồng tơi a!

Cơm nước xong xuôi, mấy người lên thuyền, Trương Tiểu Lâm trò cũ tái diễn, Phi Kiếm đẩy thuyền đập bằng sóng gió hướng Viên núi mà đi.

Thuyền nhỏ tiến đồng dạng lao vùn vụt, chỉ chốc lát liền đến Viên dưới núi.

Trương Tiểu Lâm tại khách sạn mang lên Thủy Phi Phi chủ tớ, Giác Viễn đệ tử, vẫn như cũ đi thuyền xuôi dòng mà xuống, xuôi theo Viên dưới sông Trương Giang, từ Động Đình nhập Trường Giang.

Tại Trường Giang bờ bắc, Giác Viễn đệ tử chủ động xuống thuyền, hẳn nghe được Trương Tiểu Lâm nói về sự phó để hần sẽ Thiếu Lâm tự, tự nhiên không dám thất lễ.

Giác Viễn đệ tử sau khi đi, thuyền nhỏ càng thêm rộng rãi, Trương Tiểu Lâm mang theo tiểu nữ hài cùng nhau đùa vui, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi lúc này cũng ở chung hòa hợp, Mộ Dung Đôn phụ trách cầm lái, Xuân Lan cùng Hạnh nhi phụ trách ẩm thực sinh hoạt thường ngày, mấy người cùng một chỗ tại xông xáo giang hồ, tự do tự do vô câu vô thúc, không nói ra được Tiêu Dao khoái hoạt.

Sơ sánh Trương Tiểu Lâm trên thuyền kiều điểm Phong Quang, Lưu Cầu Hải Sa bang cùng Thực Sơn phái lại tựa như nóng hổi trong chảo dầu, tung tóe vào một điểm nước, đơn giản nổ lật trời.

Lưu Cầu Hải Sa bang trú Kinh Châu phân đà thế mà bị người chọn lấy, Thiếu bang chủ Trương Phàm, cũng chính là Lưu Cầu Hải Sa bang bang chủ trương hải thiên đại nhi tử, thế mà bị người giết!

Lưu Cầu Hải Sa bang không tại đại lục, cũng không phải thập đại ẩn môn một trong, thế nhưng là ảnh hưởng của hắn không thua kém một chút nào thập đại ẩn môn.

Quý đệ nhất chính là, Kinh Châu phân đà chủ Cao Trạch trước khi chết, thề lương gào thét: Hưởng Thiên Ca, lão tử làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi.

Cái này có chút ý vị sâu xa, làm võ giả, không có người không biết Hưởng Thiên Ca, hắn trên giang hồ cao điệu tác phong, sớm đã thanh danh rất cao, tất cả mọi người biết hắn là Thực Sơn phái Đại trưởng lão Hưởng Tiểu Kiên con một, cho nên cho dù có chút rất quá đáng sự tình, đều chỉ năng nhắm một mắt mở một mắt.

Hưởng Thiên Ca trên giang hồ đắc tội người không phải số ít, lần này thế mà cùng giết chết Lưu Cầu Hải Sa bang Thiếu bang chủ nhấc lên, rất nhiều người đều mừng rỡ xem náo nhiệt.

Lưu Cầu Hải Sa bang đến cùng sáng tạo xây dựng vào năm nào, trong nước không người biết được, tổng bộ ở nơi nào càng là không người đi qua, chỉ biết tại hải ngoại, Lưu Cầu quần đảo trên, cụ thể cái nào một cái đảo không ai biết.

Lưu Cầu Hải Sa bang sở dĩ trừ danh, chủ yếu là bởi vì bọn họ ám sát chi thuật. Nghe đồn chỉ cần ngửi bộ được xuất tiền, mặc kệ là bao nhiêu lợi hại nhân vật, cũng khó thoát khỏi cái chết. Lưu Cầu Hải Sa bang sát thủ tổng cộng chia làm vàng bạc đồng sắt cấp bốn, tu tập đều là kiếm đạo, một kiếm tất phải giết thuật, cái này khiến rất nhiều người nhớ tới vài thập niên trước, lấy Kiếm pháp Độc bộ thiên hạ Cầu Nhiệm Khách, hắn Bạt Kiếm thuật không người có thể địch, kiếm cương ra khỏi vỏ, cường địch đã đến tội.

Những sát thủ này tu vi có lẽ không cao, chỉ có Huyền cấp hoặc Địa cấp tu vi, nhưng đặc biệt tất phải giết kỹ để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật. Nghe nói ngân bài sát thủ đã rất ít xuất hiện qua, kim bài sát thủ chỉ là một cái truyền thuyết, không ai thấy qua.

Lưu Cầu Hải Sa bang tại từng cái châu đều có phân đà, chủ yếu là tiếp nhận ám sát nhiệm vụ, bình thường làm điểm buôn bán nhỏ, rất là điệu thấp, nhưng nhân tuyển trải rộng thiên hạ. Phân nhiều xưa nay không ra tay giết người, chỉ là làm một chút bán phận sinh ý, âm thầm tiếp một điểm ám sát nghiệp vụ. Mỗi một tổng ám sát nhiệm vụ hoàn thành, thu nhập kỳ cao, đủ để chèo chống phân đà hơn nửa năm chi tiêu, có thể nói là ba năm không khai trương, khai trương ăn ba năm cao hồi báo hoạt động.

Hưởng Tiểu Kiên nghe được tin tức này lúc, cũng lấy làm kinh hãi. Lúc đầu việc này tương đương bí ẩn, lại van van không nghĩ tới Trương Phàm cùng Cao Trạch sẽ song song mất mạng, mà lại toàn bộ Lưu Cầu Hải Sa bang Kinh Châu phân đà thế mà không tồn tại, cái này Trương công tử thật đúng là cái Ngoan Nhân a!

Thực Sơn phái đệ tử bắt đầu không hiểu thấu mắt tích, nhất là những cái kia trưởng lão ưa thân truyền đệ tử, mấy cái ra Thực Sơn phái đi ra bên ngoài mua sắm thường ngày vật dụng, ra về sau liền không biết tung tích.

Hưởng Tiểu Kiên có chút luống cuống, vội vàng hướng chương môn nói rõ việc này, cũng dặn dò Hưởng Thiên Ca gần nhất không được ra ngoài.

Cái này đối với tượng tượng phong lưu thành tính Hưởng Thiên Ca tới nói, không thể nghi ngờ là trí mạng nhất.

Thực Sơn phái chương môn biết lần này chọc tổ ong vò vẽ, mặc dù không sợ Lưu Cầu Hải Sa bang, lại bởi vì địch tới ta sáng, khó lòng phòng bị. Không thể không phái ra mấy tên trưởng lão, đến Thanh Châu phân đà, đưa đại lượng tiền tài châu báu, kỳ cang nói rõ việc này chân tướng, thỉnh cầu hoà giải.

Lưu Cầu Hải Sa bang thái độ cường ngạnh, bất luận tại sao cùng giải, Hưởng Thiên Ca hẳn phải chết!

Trương Hải Thiên lúc này còn tại nổi giận bên trong, đại nhi tử Trương Phàm là mệnh căn của hắn, hắn tự nhận là cái võ học thiên tài, hai mươi mấy tuổi liền tu luyện đến Địa cấp trung kỳ, có thể nói Tiên Thiên có hi vọng, lúc đầu trông cậy vào lần này đi ra ngoài lịch luyện mấy năm, liền tướng chức bang chủ giao phó cùng hắn, không nghĩ tới thế mà tại Kinh Châu chết thảm.

Lần này phái ra ngân bài sát thủ cùng mấy tên đồng bài sát thủ, một là tra ra chân tướng, hai là tùy thời tập sát Thực Sơn đệ tử.

Thật muốn rất dễ dàng liền tra ra, Trương Phàm coi trọng Thiên Trì phái Thánh nữ, mà Thực Sơn phái coi trọng một cái mười mấy tuổi Tiên Thiên cao thủ trong tay một loại nào đó linh đan, nghe nói có thể làm Địa cấp võ giả lập tức tấn thăng làm Tiên Thiên. Trương Phàm cùng Thực Sơn phái Hưởng Thiên Ca thương nghị, thiết lập ván cược dụ sát Tiên Thiên cao thủ, cướp đoạt linh đan, được chuyển về sau, linh đan bình nửa phần, mà Thánh nữ về Trương Phàm tất cả.

Cuối cùng, từ Thực Sơn phái hai tên bán bộ Tiên Thiên võ giả xuất thủ, đem Thánh nữ bao quát Thiếu Lâm tự Giác Viễn đại sư cùng một chỗ, cướp đến phân đà. Thời khắc mấu chốt, Thực Sơn phái Hưởng Thiên Ca cùng chúng trưởng lão lại không có theo ước định xuất thủ chặn giết Tiên Thiên cao thủ, dẫn đến Kinh Châu phân đà hủy diệt, Trương Phàm mất mạng.

Kết quả cuối cùng, mục tiêu nhất trí chỉ hướng một cái gọi Trương công tử thiếu niên.

Trương Hải Thiên nghe được ngân bài sát thủ điều tra kết quả, lúc này ngã mấy cái cái chén, mắng to Thực Sơn phái bội bạc, cũng lúc này mệnh lệnh, lập tức phát ra bang chủ tối cao lệnh truy sát, truy sát kẻ cầm đầu Trương công tử.

Thực Sơn phái Hưởng Thiên Ca không nói gì, nhất định phải đền mạng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Trương công tử tin tức

Thực Sơn phái Hưởng Tiểu Kiềm nhiều lần hứa hẹn, nhất định dốc hết toàn lực tướng Trương công tử chém giết, vì Trương Phàm Thiếu bang chủ báo thù. Xem ở Thực Sơn phái lời thề son sắt phân thượng, tăng thêm đưa không ít tiền tài, rất có thành ý, Trương Hải Thiên tạm thời đình chỉ đối phó Thực Sơn phái đệ tử, lại thúc giục Thực Sơn phái mau chóng tướng Hưởng Thiên Ca mang đến Lưu Cầu Hải Sa bang.

Hưởng Tiểu Kiềm gặp Lưu Cầu Hải Sa bang vẫn là phải cảm Hưởng Thiên Ca hồi tội, tựa hồ có chút bất cận nhân tình, cũng biết nhiều lời vô ích, đành phải tướng Hưởng Thiên Ca giam lỏng tại Thực Sơn phái, phải người ngày đêm bảo hộ lấy.

Cùng lúc đó, Vô Lượng kiếm phái đối Uất Trì Cung uy thác sự tình, điều tra cũng có một chút mất may. Theo Vô Lượng kiếm phái lần này Viên Sơn phái đại biểu trở về nói, thủy phủ nước toàn nữ nhi lần này tại Viên núi hiện thân, đồng hành là một cái gọi Trương công tử người.

Mặt khác theo tuyến báo, tại Uất Trì theo dục xảy ra chuyện kia mấy ngày, có người tại bờ Trường Giang bên trên nhìn thấy Thủy Phi Phi cùng Trương công tử cùng một chỗ đi thuyền qua Giang Xuyên

Vô Lượng kiếm phái căn cứ các nơi thu thập tình báo biểu hiện:

Trương công tử tại Viên Sơn phái thi thố tài năng, dùng không rõ âm khí, chặt đứt Thực Sơn phái đệ tử một tay nắm, lúc ấy Thực Sơn phái hai tên Địa cấp võ giả, nén giận giận mà không dám nói gì;

Tiến vào Viên Sơn phái về sau, Viên Sơn phái Tiên Thiên tu vi Đạo Tín đại sư từng tự mình tiếp đãi;

Trương công tử từng dùng một viên linh đan đổi lấy Liêu Trọng Nam một viên giới tử thạch, cái này viên linh đan có thể làm Địa cấp võ giả trực tiếp tấn thăng Tiên Thiên, bởi vậy suy đoán, Tần Quỳnh tấn thăng Tiên Thiên sự tình, khả năng cùng Trương công tử có quan hệ;

Trương công tử tại bốn dê cốc phát hiện Tử Trượng Đại Trận sắp sụp đổ, cứu được Viên Sơn phái hơn ngàn người tính mệnh;

Thực Sơn phái cùng Lưu Cầu Hải Sa bang mưu đồ bí mật, cướp đoạt Trương công tử linh đan, cuối cùng Lưu Cầu Hải Sa bang Kinh Châu phân đà diệt vong, Thiếu bang chủ Trương Phàm chết, dẫn phát Thực Sơn phái cùng Lưu Cầu Hải Sa bang ở giữa mâu thuẫn;

Gần nhất một lần tại Động Đình hồ phát hiện Trương công tử cùng Thiên Trì phái Thánh nữ, thủy phủ Thủy Phi Phi chờ nữ quyến cùng một chỗ, về sau rốt cuộc không có phát hiện tung tích dấu vết.

Lưu Cầu Hải Sa bang Trương Hải Thiên đạt được tình báo lại so Vô Lượng kiếm phái muốn tường tận được nhiều:

Vô Lượng kiếm phái tình báo bọn hắn nắm giữ cơ bản;

Mặt khác, gần đây, Trương công tử cùng Thiên Trì phái Thánh nữ dắt tay, tại Nhạc Châu một nhà tửu lâu ăn cơm, mấy tên lưu manh tiến lên cùng Thánh nữ bắt chuyện, bị Trương công tử vung tay lên, toàn bộ tửu lâu hai văng ra ngoài, tất cả mọi người thế mà toàn bộ hai chân gãy xương;

Có người tại Hán Khẩu có vẻ như phát hiện Trương công tử tung tích.

Các ẩn môn thần hồn nát thần tính, đều đang vì Thực Sơn phái cùng Lưu Cầu Hải Sa bang mâu thuẫn cùng cái này thần bí Trương công tử cảm thấy vô cùng hưng phấn, bình tĩnh lâu như vậy, ẩn môn ở giữa có phải hay không nên phát sinh chút gì đâu? Tất cả mọi người rất chờ mong, cũng rất lo lắng.

Thiên Trì tiên mỗ bề quan mấy tháng về sau liền xuất quan, cuối cùng chưa thể đột phá Tiên Thiên, cảm thấy vô cùng phiền muộn.

Mặc dù chỗ rét lạnh vắng vẻ Bắc Phương, nhưng năng tin tức vẫn là rất linh thông, Viên Sơn phái chuyện phát sinh, không lâu liền truyền đến thiên trì.

Tính tình táo bạo tiên mỗ lập tức phát hỏa, một là Thực Sơn phái liên hợp hải ngoại sát thủ đoàn đội ám toán mình đồ nhi, không có đem Thiên Trì phái

đổ vào mắt, hai là Nạp Lan Ngưng Yên thế mà đi theo một cái tiểu tử chạy, muốn biết làm Thánh nữ, là muốn kế thừa Thiên Trì phái chức chương môn, tu tập Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh.

Nạp Lan Ngưng Yên tu luyện Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh mới một tầng cảnh giới, nếu như sinh ra nam nữ tình cảm, liền sẽ hình thành tâm ma, nếu là Tiên Thiên trước đó phá đồng trinh, thì tu vi liền ngừng ở đây. Thiên Trì tiên mỗ mình chính là bị hại nặng nề, hiện tại hối hận thì đã muộn. Nàng lúc tuổi còn trẻ cùng Đạo Tín đại sư kia một đoạn nghiệt duyên, hiện tại nhớ tới ngũ vị tạp trần, không biết là nên hối hận hay là nên may mắn.

Mấy chục năm chưa từng đi lại, Thiên Trì tiên mỗ quyết định ra ngoài đi một chút, không đi ra, người khác còn tưởng rằng Thiên Trì phái xuống dốc.

Thành Trường An, Trương công tử tin tức truyền đến mấy cái Đại Gia tộc.

Tần Quỳnh nghe được Trương công tử linh đan có thể làm Địa cấp võ giả tấn thăng Tiên Thiên, trước tiên liền nghĩ đến Trương Tiểu Lâm, kết hợp với truyền ngôn, càng thêm xác định là Trương Tiểu Lâm không thể nghi ngờ, bởi vậy quyết định, nhất định phải bảo đảm Trương gia tại thành Trường An an toàn, để tránh trừ nỗi lo về sau của hắn.

Uất Trì Cung nghe được cái này Trương công tử lại chính là mang đi Thủy Phi Phi, cho hắn khó chịu kia người, khí liền không đánh một chỗ đến, tìm người cho Vô Lượng kiếm phái truyền lời, chỉ cần diệt cái gọi là Trương công tử, đem Thủy gia cái kia tiểu tiện nhân bắt trở lại, yêu cầu gì đều có thể đáp ứng.

Uất Trì theo dục lúc này đã bình phục, ngoại trừ vận mệnh bên ngoài, cái khác địa phương đều đã khôi phục như lúc ban đầu.

Uất Trì Bảo Lâm cũng nhiều lần đến Uất Trì Cung nơi đó, thương thảo như thế nào báo thù sự tình.

"Việc này đã giao cho Vô Lượng kiếm phái, chúng ta cũng không cần lại cầm tay, nhiều nghe ngóng một chút cái này Trương công tử đến cùng là thần thánh phương nào? Chúng ta chỉ có thể từ khía cạnh ra tay, nhìn xem Trương công tử đến cùng là cái nào Trương gia người."

"Trương gia? Còn có mấy cái Trương gia?" Uất Trì Bảo Lâm nghe xong có chút mộng.

"Trường An có cái thái y Trương gia, trước mắt đã có thành tựu, Hình châu Trương gia thế nhưng là cổ võ một mạch, không thể khinh thường, mặt khác, Lưu Cầu Hải Sa bang cũng là Trương gia. Thiên hạ đại thế, Trương gia chiếm không ít thành a! Ba nhà, mỗi một nhà đều là quái vật khổng lồ, nếu là ba nhà liên thủ, đã vượt ra khỏi ngũ đại thế gia bên trong bất luận cái gì một nhà, cho dù là ẩn môn cũng không cách nào cùng địch nổi."

Trương gia!

Uất Trì Cung là thứ nhất cá biệt Trương gia coi như đối thủ người, dù thấy cái này một tên nhìn như hữu dũng vô mưu Võ tướng, sở dĩ công thành danh toại, tuyệt không phải ngẫu nhiên.

Uất Trì Bảo Lâm lúc này đã an bài các nơi nha môn, phủ đô đốc, mật thiết chú ý cùng Trương công tử có liên quan hết thảy tin tức, nghe được Uất Trì Cung một phen về sau, cải thành mật thiết chú ý hết thảy cùng Trương gia có liên quan tin tức.

Lý Thế Dân lúc này đang bận làm thủy lục Đạo Tráng đại pháp sự tình, siêu độ Huyền Vũ môn chi biến chết đi những cái kia vong hồn, lúc đầu không có hứng thú để ý tới một chút giang hồ truyền văn, nhưng nghe được trong truyền thuyết Trương công tử, cảm giác có điểm giống Trương Tiểu Lâm, không khỏi mở to hai mắt nhìn, để Trình Xử Lượng lưu ý nhiều.

Lúc này, Huyền Trang đại sư đã vào kinh, trở thành hộ Quốc Tự chủ trì, Lý Thế Dân tự mình đến nhà, cùng hắn kết thành kết bái chi giao, miệng nói ngữ đệ, cả nước toàn bộ Phật giáo địa vị tăng vọt, hòa thượng đang dân gian có thụ tôn kính.

Bởi vậy, Trương công tử sự tình chỉ ở Lý Thế Dân trong lòng lóe lên liền biến mất, Lý Thế Dân an bài quá trình vị trí vàng sáng về sau, cũng liền quên.

Thập đại ẩn môn đại biểu trở về về sau, cũng riêng phần mình hướng tông môn báo cáo liên quan tới Trương công tử người mang linh đan, có thể làm bất luận cái gì một cái võ giả tu vi vô điều kiện đề cao một cái đại cấp độ sự tình, đồng thời đã tại Viên Sơn phái tìm được chứng minh, chỉ cần một canh giờ chi phối, liền có thể bồi dưỡng một tên Tiên Thiên cao thủ.

Chuyện này đưa tới toàn bộ ẩn môn cực lớn bất an.

Nếu như thật sự là như thế, quả thật võ lâm họa lớn.

Một cái Trương công tử, một hạt linh đan, tựa như cho bình tĩnh giang hồ, đầu nhập vào một cục đá, nhấc lên một cỗ cuồng đại phong ba.

Chung Nam phái Liêu Trọng Nam cùng Hồng Khoát biển mấy người cũng đang đuổi về Chung Nam trên đường, nghe được những tin đồn này, cũng thật sâu cảm thấy bất an, trong lòng bọn họ, Trương Tiểu Lâm chính là ân nhân của bọn họ, ân nhân hiện tại trở thành mục tiêu công kích, đây cũng không phải là hiện tượng tốt, một cái người coi như mạnh hơn, cuối cùng hai tay nan địch bốn quyền a? Lưu Cầu Hải Sa bang, Thục Sơn phái, Thiên Trì phái, cái nào một cái cũng không phải đèn đã cạn dầu a! Huống chi, âm thầm ngấp nghé linh đan không biết có bao nhiêu người!

Chương 180: Phủ bụi chuyện cũ (1)

Viên Sơn phái.

Thiên Phật động Vô Cực bên dưới bầu trời.

Một vị lão tăng mặt mũi hiền lành đứng tại chúng phật ở giữa, tóc trắng râu dài, tăng bào không gió mà bay, bông bênh như tiên.

Nhỏ hẹp trong động truyền đến róc rách tiếng nước, chỉ chốc lát, một đầu thuyền nhỏ từ âm hà bên trong ra, một cái áo trắng vấy trắng, xinh đẹp lập đầu thuyền, tóc dài phát phới, như là Lăng Ba tiên tử, sắc mặt lại lạnh lùng như băng, không mang theo mỉm cười.

Hoàng Nhẫn đại sư mặc mái chèo chống đỡ vách đá, thuyền nhỏ lập tức đã ngừng lại, một tiếng không phát, giờ chân lên nhón, từ trên thuyền phiêu nhiên mà ra, đứng tại lão tăng đối diện.

"A Di Đà Phật, mười mấy năm không thấy tiên mỗ phong thái vẫn như cũ, thật đáng mừng."

"Hừ!" Không có trả lời, nhìn thoáng qua Hoàng Nhẫn đại sư, hừ lạnh một tiếng.

"Sư phó, đệ tử còn có chút khẩn yếu chuyện gấp chờ xử lý, trước hết đi xuống." Hoàng Nhẫn đại sư chấp tay trước ngực nói.

"Ngươi đi đi."

Nhìn xem Hoàng Nhẫn đại sư đi xa, lúc này mới lạnh lùng nói: "Con gái của ngươi ngàn dặm xa xôi chạy tới Viên núi, ngươi thế mà để nàng bị người bắt cóc? Ngươi thật là ác độc tâm!"

"Cái gì? Nữ nhi của ta?" Đạo Tín đại sư toàn thân chấn động, trương miệng rộng nói.

"Ngươi chẳng lẽ không biết? Ta không phải để cho nàng đi vào liên giảng một câu sao?"

"Ta chính là nghe được câu kia Ly Sơn bạn cũ mới khiến cho nàng tiến đến."

"Ngươi lúc đó tại Ly Sơn đối ta làm cái gì chuyện hoang đường, chẳng lẽ ngươi phong lưu khoái hoạt về sau liền quên hết rồi?" Thiên Trì tiên mỗ nghiêm nghị nói.

"A Di Đà Phật. Khó trách ta một chút trông thấy nàng liền cảm thấy như thế ấm áp, như thế quen thuộc, thì ra là thế." Đạo Tín đại sư chấp tay trước ngực, cúi đầu yên lặng đọc lấy thanh tâm chú, nội tâm nhưng thủy chung không cách nào bình tĩnh lại.

"Coi như ngươi không biết là chúng ta nữ nhi, ngươi cũng biết chúng ta Thiên Trì phái tu luyện cái gì công phu, Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, một khi sinh ra nam nữ tình cảm, tiền không tiến thêm tấc nào nữa, ngươi vậy mà nhẫn tâm nhìn xem nàng cùng một cái nam tử cùng một chỗ, cũng không ngăn trở, để nàng rơi vào tình cảm vòng xoáy bên trong, chẳng phải là hủy nàng?"

"Lão nạp lúc ấy cũng không biết nàng chính là, chính là, ta nữ nhi nha, chẳng qua là cảm thấy nhìn qua rất thân thiết."

"Hiện tại cái gì đều không cần nói, chỉ sợ cái gì đều đã không cách nào挽 hồi."

"Không, ta cũng không cho rằng như vậy. Có lẽ hết thảy đều là duyên phận, trong cõi u minh đã được quyết định từ lâu, là phúc thì không phải là họa."

"Ngươi là như thế nào cho rằng đây này?"

"Trương công tử ta gặp qua, đồng thời nói chuyện một lần, không đơn giản a, cái kia tiểu tử thế nhưng là nhân trung chi long, mười mấy tuổi niên kỷ, đã là Tiên Thiên tu vi, cái này không nói đến, loại kia ngộ tính, có thể nói là xưa nay chưa từng có a, còn có, hần lại có thể tùy tiện để cho người ta đột phá Tiên Thiên, ngươi nói, đi theo dạng này người, nói không chừng, càng thêm có tiền đồ."

"Ngươi nói là, đi theo ta không có tiền đồ đúng không? Cũng không biết kia tiểu tử cho chỗ tốt gì!"

"Ai! Nạp Lan, ngươi làm sao cố chấp như vậy chứ? Ngươi cái kia công pháp, không thích hợp nàng nha? Dừng vào cả một đời hạnh phúc, liền đồ cái dung mạo bất lão, thế nhưng là không có ý trung nhân, dung mạo cho ai nhìn nha? Nữ vi duyệt kỷ giả dung nha?"

Thiên Trì tiên mỗ nghe được nữ vi duyệt kỷ giả dung, không khỏi biến sắc, lộ bộ trầm ngâm một hồi, bỗng nhiên nói: "Đợi chút nữa, ngươi mới vừa nói

cái gì? Cái kia tiểu tử có thể tùy tiện để cho người ta đột phá Tiên Thiên? Loại lời này người cũng tin tưởng?"

"Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ta cũng không tin a."

"Người nói là, nếu có thể, hẳn có thể để cho ta đột phá Tiên Thiên?" Thiên Trì tiên mỗ bỗng nhiên kích động lên, đột phá Tiên Thiên, liền có thể thanh xuân mãi mãi, đây chẳng phải là nàng truy cầu cả một đời mà vô pháp với tới sao?

"Không phải có khả năng, mà là dễ như trở bàn tay, ngày đó tại Viên núi trên diễn võ trường, hẳn cùng Chung Nam phái tiểu gia hỏa kia trao đổi một khối tảng đá, liền là một viên không chút nào thu hút đan dược, cái kia Chung Nam phái tiểu tử ta biết, vừa mới đột phá Địa cấp, tu vi còn bất ổn, ăn vào được hoàn, một canh giờ không đến, liền đột phá đến Địa cấp Đại viên mãn."

"Một canh giờ?"

"Nói chính xác, hẳn là nửa canh giờ chi phôi."

"Ồ đây tất cả mọi người nhìn thấy? Lúc ấy đều có ai ở đây?"

"Thập đại ân môn người, cùng ta phái đệ tử, chỉ ít hơn trăm người mắt thấy việc này."

"Vậy hẳn hiện tại chẳng phải là nguy hiểm?" Tiên mỗ bỗng nhiên thay Trương Tiểu Lâm lo lắng.

"Ta vừa bắt đầu cũng không yên lòng, nhưng về sau nghĩ thông suốt, một cái tùy thời có thể lấy để cho người ta đột phá Tiên Thiên người, làm sao lại có cái gì nguy hiểm? Tùy tiện ném ra mấy cái đan dược, không biết nhiều ít bán bộ Tiên Thiên thay hẳn bán mạng nha!"

"Thật là đáng sợ."

"Vậy ta hỏi người, lúc ấy Thực Sơn phái cùng Lưu Cầu Hải Sa bang bắt cóc ta Thiên Trì phái đệ tử, người biết không biết?"

"Ta cũng là sau đó mới biết, biết đến thời điểm, Lưu Cầu Hải Sa bang phân nhiều đã bị diệt."

"Người, người, người thật sự là không tìm không phôi a, nếu là ta nữ nhi có chuyện bất trắc, hừ!"

"Ta đã phái người ra ngoài, ven đường chú ý bọn hắn, bắt quá cũng ven ven chú ý một chút mà thôi, kia tiểu tử công phu, đã viễn siêu người ta."

"Viễn siêu người ta? Có phải hay không quá khoa trương?"

"Không có chút nào khoa trương, hẳn đứng trước mặt ta, tựa như một đoàn mê vụ, căn bản nhìn không ra hắn là cái võ giả, mà lại chúng ta lẫn nhau thăm dò qua, tiểu tử thâm bất khả trắc, ta bị thua thiệt."

"Người không phải lúc ấy liền đã đột phá Tiên Thiên sao?"

"Không tệ, nhưng những năm gần đây, tiến bộ không lớn a, có lẽ ta còn không có sờ đến Tiên Thiên về sau tu luyện quyết khiếu."

"Nghe người như thế một giảng, ta ngược lại thật ra hơi yên tâm một điểm, thế nhưng là ta chính là không cam lòng, tân tân khổ khổ vài chục năm, bồi dưỡng ra được nhất đại Thánh nữ, cứ như vậy tiện nghi cái này tiểu tử."

"Hắc hắc." Đạo Tín đại sư bỗng nhiên cười.

"Người cười cái gì?" Thiên Trì tiên mỗ gấp đa tạ đại sư cười đến quỷ dị như vậy, không khỏi hiểu kì đường.

Nguyên lai, Đạo Tín đại sư nghĩ đến Thiên Trì tiên mỗ nói, tân tân khổ khổ vài chục năm bồi dưỡng nhất đại Thánh nữ, bạch bạch tiện nghi cái này tiểu tử lúc, thế mà nghĩ đến năm đó, làm Thiên Trì phái Thánh nữ tiên mỗ, không phải cũng là bạch bạch tiện nghi mình sao? Nhưng lời này ngàn vạn không nói được.

Thiên Trì tiên mỗ gặp Đạo Tín đại sư ngượng ngùng đáng tươi cười, bỗng nhiên ý thức được chuyện gì xảy ra, không khỏi gương mặt xinh đẹp một Hồng Kiều sảng giọng: "Hừ, mặt ngoài ra vẻ đạo mạo, một bụng ý nghĩ xấu!"

"Nạp Lan." Đạo Tín đại sư thấy thế, trong lòng bỗng nhiên kích động lên, lập tức phảng phất về tới mười tám năm trước tại Ly Sơn trong cổ mộ, hai người đột gặp nạn tình, thân hãm tuyệt cảnh, về sau lại riêng phần mình thân trúng kỳ độc, lúc đầu đao kiếm tương hướng cô nam quả nữ, cuối cùng rốt cục trở nên tình chàng ý thiếp, triền miên không ngớt. Nghĩ đến nơi này, Đạo Tín đại sư con mắt dần dần mê mang, nhìn về phía Thiên Trì tiên mỗ ánh mắt, thế mà trở nên nhu nhu, giống như một Giang xuân thủy.

Thiên Trì tiên mỗ bị hắn thấy tim đập như hươu chạy, cúi đầu nói: "Tur Mã... .".

Đạo Tín đại sư nhin không được kéo qua Thiên Trì tiên mỗ, hai người rốt cục tại cái hang cổ này bên trong tựa nhau gần bó cùng một chỗ, mười tám năm trước kiều diễm Phong Quang, phảng phất lò mờ liền là hôm qua đồng dạng, phù hiện tại trước mắt... .

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Phủ bụi chuyện cũ (2)

mười tám năm trước, thiên hạ sơ định, các nơi phân loạn không ngừng, trên giang hồ bỗng nhiên nghe đồn tại Ly Sơn phát hiện Trường Sinh thánh dược, giang hồ các môn các phái chạy theo như vịt.

Quần hùng tụ tập Ly Sơn, đã bao hàm hơn mười vị Địa cấp cao thủ, mấy trăm tên Huyền cấp võ giả. Đám người liên thủ đối một khối vách đá thay nhau oanh kích mấy ngày, rốt cục tướng Ly Sơn một chỗ hang cổ oanh mở, trong truyền thuyết di tích ra hiện tại đám người trong mắt.

Bởi vì trong sơn động thông đạo cực kì chật hẹp, đám người chỉ có thể từng cái cúi người bò.

Địa cấp võ giả đi ở phía trước, các môn các phái lần lượt đi vào, về sau chính là Huyền cấp võ giả.

Tư Mã Đạo Tín không thuộc về bất luận cái gì môn phái, bất quá lúc này cũng có Địa cấp đỉnh phong tu vi, bởi vì là tán tu, liền xếp tại Địa cấp võ giả cuối cùng, Thiên Trì tiên mỗ tên tục Nạp Lan Chi Nhược, làm lúc ấy duy từng cái tên nữ tử, xếp tại Địa cấp võ giả đằng sau, hai người vừa vận cùng một chỗ.

Sơn động thật dài, đám người bò mấy canh giờ, mới rộng rãi, về sau, càng ngày càng rộng, đến đằng sau, thế mà đến một cái rất lớn hình tròn trong sơn động.

Bởi vì trong động đen kịt một màu, dựa vào mọi người đao kiếm va chạm vách đá phát ra sáng ngời, mới có thể trông thấy, mấy trăm tên võ giả càng không ngừng dùng binh khí gõ vách đá, không biết là ai xúc động trên vách đá cơ quan, vách đá bỗng nhiên mở cái cửa hang.

Cửa hang phát ra ánh sáng nhạt, trước mắt mọi người sáng lên, hồng tuôn ra mà vào.

Một đầu thật dài con đường bằng đá ra hiện tại mọi người trước mắt, hai bên trên vách đá thế mà khảm nam lấy dạ minh châu, ánh sáng nhạt chính là dạ minh châu phát ra tới.

Mấy trăm người thế mà không có người nào đưa tay đi đào lấy dạ minh châu, đại khái tất cả mọi người biết, những này dạ minh châu tác dụng trọng đại, không dám phạm chúng nộ.

Cuối hành lang, lại là một cái cửa đá, có Tinh thông cơ quan người, nhiều lần tìm tòi, thế mà mở ra cửa đá.

Cửa đá vừa mở, một khối mấy chục tám cao bia đá đứng sừng sững ở trước mặt, trên tám bia đá khảm đầy dạ minh châu, trên đó viết Đại Tàn Thủy Hoàng Đế Doanh Chính lăng tẩm.

Đám người lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, nguyên lai cái này Trường Sinh thánh dược thế mà tại Tàn Thủy Hoàng trong mộ, xem ra truyền ngôn không giả, Tàn Thủy Hoàng một mực hi vọng trường sinh bất tử, từng phái ra Từ Phúc mấy vạn người phó các nơi tìm kiếm Trường Sinh thánh dược, nghe nói tại Bồng Lai tiên đảo tìm được Thượng Cổ tiên nhân đan phương, có thể luyện chế Trường Sinh thánh dược, khổ vì còn có mấy vị tiên dược không có tìm được, cuối cùng chưa thể đạt tới Trường Sinh chi thể.

Tàn Thủy Hoàng một mực không tin mình sẽ chết, liền dẫn dò thần tử, tướng Ly Sơn đào rỗng, xây thành một cái đặc thù địa cung, bên trong có đạo sĩ bố trí trận pháp, có thể bảo trì thi thể bất hủ, để mình di thể phục sinh.

Tục truyền, Tàn Thủy Hoàng sau khi chết, đến hàng vạn mà tính hầu Vệ cung nữ cùng đại thần vì đó đưa tang, cuối cùng hạ táng chính là hẩn thiếp thân mười hai tử sĩ.

Hầu Vệ Hòa cung nữ một mực đem Tàn Thủy Hoàng di thể đưa đến địa cung chỗ sâu, nhìn xem mười hai tử sĩ tướng quan tài sắp đặt tại chi định vị trí, bỗng nhiên, thiên băng địa liệt, địa cung sụp đổ, hai vạn hầu Vệ cung nữ thành chôn cùng nhân viên, toàn bộ địa cung trong nháy mắt khép kín, từ đây không có người biết cửa vào.

Bị chôn sống hai vạn người bên trong, có mấy cái là tham dự địa cung thiết kế cùng người kiến tạo người nhà, lại có địa cung kỹ càng bản vẽ, kiến tạo địa cung người biết bọn hẩn đem địa cung kiến tạo tốt về sau, địa cung chính là bọn hẩn nơi chôn thân, liền đặc địa tu một đầu mật đạo, cũng chính là Tư Mã Đạo Tín bọn người oanh mở đầu kia rất dài đường hành lang.

Cuối cùng lại có một người dựa vào ăn thịt người duy trì hơn một tháng, từ trong bí đạo trốn ra tìm đường sống.

Người này ra về sau lập tức mai danh ẩn tích, lấy vợ sinh con, tuyệt không dám nhắc tới Tàn Thủy Hoàng địa cung sự tình, lão niên lúc lại bằng ký ức về

ra đầu này mặt đạo bản vẽ, cũng tại trên bản vẽ lập xuống di chúc, khuyên bảo hậu thế, trừ phi có năng lực phá hủy Tàn Thủy Hoàng lăng mộ, tướng Tàn Thủy Hoàng phơi bày hoang dã, nếu không cấm chỉ mở ra bản vẽ, chỉ có thể nhiều đời truyền xuống.

Cái này truyền thuyết một mực truyền hơn mấy trăm năm, không có người biết Tàn Thủy Hoàng lăng mộ đến cùng ở nơi nào, cũng không có người biết cái này truyền nhân đến cùng là ai, không ngờ lại đột nhiên bị Tư Mã Đạo Tín bọn người xông lên tiến vào bên trong, cũng không biết có phải hay không cái này truyền nhân hậu đại có ý thả ra phong thanh.

Mọi người biết là Tàn Thủy Hoàng lăng mộ lúc, hối hận cũng đã muộn rồi, bởi vì lúc này sau lưng đã truyền đến từng đợt tiếng vang, lúc đi vào thông đạo đã đóng lại.

Đám người vô cùng bối rối thời khắc, Tư Mã Đạo Tín bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Mọi người im lặng, đã truyền thuyết là thật, như vậy cái này người lúc ấy đã có thể chạy đi, tin tưởng chúng ta cũng có thể chạy đi, không muốn tự loạn trận cước."

Tư Mã Đạo Tín một nói chuyện, lập tức thành mọi người chủ tâm cốt.

Đám người một đường tìm tòi, Tinh thông trận pháp cơ quan người cũng cùng theo bài trừ cơ quan, nhưng vẫn là không ngừng có người phát động cơ quan chết oan chết uổng.

Trong lăng mộ không có đồ ăn, cũng không có nước, rất nhanh, tu vi thấp người liền không chịu nổi, xuất hiện người ăn người thăm trạng, chỉ cần có người ngã xuống đất, lập tức có người tiến lên uống huyết, ăn thịt hân, hình dáng vô cùng thê thảm.

Cuối cùng, chỉ còn lại hơn mười người thể mà tìm được cơ quan đầu mối then chốt, mở ra cơ quan, Tàn Thủy Hoàng mộ thất lập tức hiện lên hiện tại trước mắt mọi người, quan tài mở ra, một cái Hoàng Kim hộp gấm, bên trong tất cả đều là đan dược, đám người đều là đói khát đến cực điểm, thấy một lần đan dược, đều tưởng rằng Trường Sinh thánh dược, tranh nhau giành ăn, Nạp Lan Chi Nhược tu vi thấp nhất, tăng thêm đói bụng mấy ngày, tự nhiên đoạt bất quá các vị Địa cấp võ giả.

Chỉ chớp lát, một hộp đan dược liền bị mọi người giành ăn trống không.

Kỳ thật cái này đan dược chỉ là một cái bán thành phẩm, Từ Phúc năm đó ở Bồng Lai tiên đảo đạt được một loại Diên Thọ đan đan phương, phục dụng một viên nhưng duyên thọ năm mươi năm, một cái người chỉ có thể phục dụng một lần, lần thứ hai phục dụng liền vô hiệu, Từ Phúc vì hoàn thành nhiệm vụ, lão xung mỗi năm mười năm phục dụng một viên, nhưng duyên thọ năm mươi năm, như vậy, liền trở thành Trường Sinh thánh dược.

Đan phương có, Tàn Thủy Hoàng liền triệu tập thiên hạ Dược sư, thu thập linh dược, cho đến chết trước, vẫn như cũ thiếu khuyết một vị chủ dược.

Nhìn thấy thân thể ngày càng lụn bại, Tàn Thủy Hoàng đã đợi không kịp, liền hạ lệnh luyện đan.

Thiếu khuyết chủ yếu đan dược luyện chế thành về sau, lập tức tìm người thí nghiệm thuốc, liên tiếp mấy người ăn sau đều là dương khí tràn đầy, kinh mạch toàn thân bạo liệt mà chết, về sau có người đề nghị, sau khi dùng thuốc tìm đồng nữ tiết dương, cuối cùng nhưng lại dương tận mà chết.

Nguyên lai đan phương bên trong thiếu khuyết linh dược này, thuộc về điều hợp âm dương âm hàn tính Linh thảo, không có vị này chủ dược, ăn người không thể thừa nhận Chí Dương dược lực, nhất định kinh mạch toàn thân bạo liệt mà chết.

Chúng Địa cấp võ giả phục dụng đan dược về sau, không lâu liền xuất hiện dương cương chứng bệnh, từng cái sắc mặt ửng hồng, hô hấp dồn dập, کیا hình đặc thù càng lúc càng rõ ràng.

Chỉ chớp lát, liền bắt đầu xé rách quần áo.

Nạp Lan Chi Nhược thấy một lần tình huống không ổn, lập tức quay người chuẩn bị né tránh, từ đâu tới cùng.

Tư Mã Đạo Tín tu vi cao nhất, cường ép ngăn chặn dược tính, tận lực bảo vệ Nạp Lan Chi Nhược, liên tục giết chết mấy người về sau, rốt cục không có người tiến lên, bởi vì người khác kinh mạch bắt đầu bạo liệt, từng cái thất khiếu chảy máu.

Nạp Lan Chi Nhược trốn ở Tư Mã Đạo Tín phía sau nhìn xem cái này bị thảm một màn, không khỏi hoảng sợ muôn dạng.

Đến lúc cuối cùng một cái Địa cấp võ giả ngã xuống đất mà chết về sau, Tư Mã Đạo Tín cường ép áp chế dương khí Nội lực lập tức buông lỏng, dược tính trong nháy mắt phát tác, Tư Mã Đạo Tín hai mắt đỏ bừng, tựa như một đầu mất đi lý tính dã thú, từng bước một hướng Nạp Lan Chi Nhược bức tới!

Nạp Lan Chi Nhược nhìn thấy như điên như điên Tư Mã Đạo Tín, tuyệt vọng trừ bỏ trường kiếm, nhắm ngay Tư Mã Đạo Tín ngực đâm tới!

Chương 182: Phủ bụi chuyện cũ (3)

Huyền cấp võ giả cùng Địa cấp đỉnh phong võ giả căn bản không phải một cái cấp độ, cứ việc trong tay có kiếm, thùng rỗng kêu to.

Nạp Lan Chi Nhục tâm loạn như ma, nhìn cái này cứu mình, lại muốn đối với mình làm loạn nam tử trung niên, không biết làm sao.

Tư Mã Đạo Tín lúc này đã hoàn toàn mất lý trí, từng bước một tới gần Nạp Lan Chi Nhục.

Nạp Lan Chi Nhục trong tuyệt vọng, trường kiếm quét ngang, liền muốn tự vẫn.

Tư Mã Đạo Tín đưa tay đoạt lấy trường kiếm, nắm lấy Nạp Lan Chi Nhục, lập tức, song phương quần áo bị kéo thành vài rách, giống lá rụng bốn phía bay tán loạn, Nạp Lan Chi Nhục tuyệt vọng nước mắt chảy xuống.

Nàng vốn là Thiên Trì phái Thánh nữ, tu luyện chính là Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, môn này công pháp rất là kì lạ, đột phá Tiên Thiên trước đó, tuyệt đối không thể sinh ra nam nữ tình cảm, càng không thể phá đồng trinh, nếu không, tu vi liền dừng ở Địa cấp, rốt cuộc không cách nào đột phá Tiên Thiên, mà một khi đột phá Tiên Thiên, liền sẽ thanh xuân mãi mãi.

Lúc này gặp Tư Mã Đạo Tín đã điên cuồng đến tận đây, biết mình tuyệt khó may mắn thoát khỏi, đành phải nhắm mắt lại, tuyệt vọng rơi lệ.

Loại này không trọn vẹn đan phương luyện chế Diên Thọ đan không có âm tính điều hòa thuốc, phục dụng về sau chỉ có hai loại kết quả: Một là dương cương kinh mạch toàn thân bạo liệt mà chết, hai là tìm đồng nữ tiết dương, cuối cùng dương tận mà chết.

Hai bên thăng thán tương đối ngược ngùng cùng phần nộ còn không có tiêu trừ, một trận như tê liệt kịch liệt đau nhức đánh tới, Nạp Lan Chi Nhục biết, lúc này nàng đã không còn là Thánh nữ!

Tại Tư Mã Đạo Tín điên cuồng công kích phía dưới, Nạp Lan Chi Nhục từ đau đớn chậm rãi đến tê dại, cuối cùng vậy mà nhịn không được có chút nghiêng hộc.

Bỗng nhiên, một cỗ Chí Dương chi khí bay thẳng đan điền, trong nháy mắt đem nàng trong Đan Điền chí âm chi khí tách ra, Nạp Lan Chi Nhục vong hồn đại mạo, cỗ này dương khí nếu như áp chế không nổi, chắc chắn tẩu hỏa nhập ma.

Được không dễ dàng ngăn chặn cỗ này cường đại dương khí, đột nhiên, có một cỗ mạnh hơn dương khí dâng lên mà tới.

Nạp Lan Chi Nhục triệt để tuyệt vọng!

Lúc này, Tư Mã Đạo Tín cũng thanh tỉnh không ít, hai cỗ dương khí tiết ra, hấn Thuần Dương Đồng Tử Công hoàn toàn phá!

Nhưng là, Diên Thọ đan được lực càng ngày càng mãnh liệt, cho dù thanh tỉnh, cũng không thể chịu đựng được, cả người tựa như một bộ con rối, chỉ biết lặp lại một động tác.

Dương khí không ngừng phóng tới Nạp Lan Chi Nhục đan điền.

Địa cấp võ giả cường đại dương khí tiến vào một cái Huyền cấp võ giả kinh mạch, làm sao có thể ngăn cản? Lập tức xông vào hai mạch Nhâm Đốc, nghịch hành hướng lên, bay thẳng đại nảo!

Tư Mã Đạo Tín đối Vô đạo ngộ tính kỳ cao, gặp Nạp Lan Chi Nhục sắc mặt trắng bệch, mồ hôi đầm đìa, cũng biết là chuyện gì xảy ra.

Tiếp lấy dương khí bạo tả trong nháy mắt thanh tỉnh, Tư Mã Đạo Tín bỗng nhiên hơi cúi thân, há miệng bắt được Nạp Lan Chi Nhục miệng nhỏ.

Hai lưỡi chống đỡ, Nạp Lan Chi Nhục đột nhiên đem cường đại chân khí thông qua đầu lưỡi kim tính ngọc dịch hai cái huyết đạo, độ nhập Tư Mã Đạo Tín đầu lưỡi, hỗn hợp Ngọc Nữ Tổ Tâm chân khí cùng một chỗ tiến vào Tư Mã Đạo Tín Nhâm mạch bên trong.

Cứ như vậy, hai người chân khí đều có lối ra, vô cùng to lớn chân khí vậy mà tại hai người Nhâm mạch bên trong tuần hoàn.

Không biết qua bao lâu, cường đại được lực mới lấy chậm rãi hòa hoãn.

Tư Mã Đạo Tín bỗng nhiên khí thế tăng vọt, tinh thần chi lực tăng mạnh, vậy mà tại loại này đặc thù vận động bên trong, nhất cử đột phá Tiên Thiên chi cảnh.

Nạp Lan Chi Nhục công lực cũng tăng nhiều, cũng đã không còn là thuần âm Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh tu luyện ra được loại kia nội lực.

Nạp Lan Chi Nhục mặc dù tu vi phóng đại, lại bởi vì xé rách chỗ thụ thương cực kì nghiêm trọng, không cách nào động đậy.

Kỳ thật, Tư Mã Đạo Tín cùng Nạp Lan Chi Nhục sở dĩ mệnh không có đến tuyệt lộ, tuyệt không phải ngẫu nhiên.

Nguyên lai, Tư Mã Đạo Tín sư môn là hai ngọn núi tự chủ cầm đại sư, tu luyện chính là Thuần Dương Đồng Tử Công, bộ này công pháp và Nạp Lan Chi Nhục Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, vốn là một bộ công pháp, nguyên danh gọi âm dương hòa hợp công.

Môn công phu này bản thân thuộc về chính phái võ học, nhất định phải nam nữ cùng luyện mới có thể Đại thành.

Về sau có người tìm tới đường tắt, đạt tới cảnh giới nhất định về sau, liền không ngừng tiến hành thái bổ, nam tu thì tìm nữ đồng, nữ tu thì tìm đồng nam, không ngừng thái bổ đột phá, tu vi đột nhiên tăng mạnh, tính tình cũng càng ngày càng tà ác, nguyên bản hảo hảo một bộ công pháp thể mà biến thành tà công, cuối cùng nên môn phái bị vô lâm chính đạo chỗ tiêu diệt.

Về sau có võ học đại sư trong lúc vô tình phát hiện bộ này công pháp, nghiên cứu liên tục phát hiện bộ này công pháp cũng không phải là tà phái võ học, chỉ là người tu luyện nóng lòng cầu thành, liền trở thành tà công.

Võ học đại sư suy nghĩ liên tục, cuối cùng rốt cục nhẫn tâm hủy đi này công pháp, lại bởi vậy tạo thành tâm ma, nhớ mãi không quên bộ này công pháp chỗ kỳ lạ, lúc sắp chết, ý tưởng đột phát, đem bộ thần công này một phân thành hai, viết xuống Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh cùng Thuần Dương Đồng Tử Công.

Cái này hai bộ công phu đều là thuần khiết công phu nội gia, vô cùng kì lạ, lại có một cái cộng đồng chỗ, Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh nhất định phải nữ hài tu luyện, tu luyện về sau trong lòng cần không có nam tính tồn tại, mà lại tại đột phá Tiên Thiên trước đó, tuyệt không thể thất thân.

Thuần Dương Đồng Tử Công cũng là như thế, chỉ có thể nam hài tử nhỏ bắt đầu tu luyện, tu luyện về sau tới kỳ tiếp xúc nữ tính, lại tại đột phá Tiên Thiên trước đó, tuyệt không thể tiết Thuần Dương, nếu không, tu vi liền ngừng ở đây.

Tư Mã Đạo Tín cùng Nạp Lan Chi Nhục lần này đánh bại đánh bại, thế mà âm hợp này công pháp ban sơ âm dương hòa hợp chi diệu, hai người hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, Tư Mã Đạo Tín nhất cử đột phá Tiên Thiên, Nạp Lan Chi Nhục đột phá Địa cấp cũng trực tiếp đạt tới Địa cấp trung kỳ.

Đột phá về sau, Tư Mã Đạo Tín nhìn chăm chăm Nạp Lan Chi Nhục, vô cùng áy náy, yên lặng vì nàng mặc vào quần áo, chính nàng quần áo đã không có một khối hoàn chỉnh tấm vải, cũng may người tiến vào nhiều, rất nhiều trong bao có quần áo, chấp vả một bộ cho nàng mặc vào.

Nạp Lan Chi Nhục lòng như tro nguội, con mắt si ngốc nhìn xem phía trước, may may không có sau khi đột phá vui sướng.

Nạp Lan Chi Nhục nằm trên mặt đất không nhúc nhích, Tư Mã Đạo Tín tận tình khuyên bảo cũng vô dụng.

Cuối cùng, Tư Mã Đạo Tín không còn khuyên nài, mà là lợi dụng tinh thần chi lực, cố gắng tìm kiếm mộ đạo lối ra. Tinh thần chi lực cùng tu tiên giả thần thức có chút cùng loại, có thể thông qua tinh thần cảm ứng, tìm tới một chút không tưởng tượng được đồ vật.

Thời gian không phụ người hữu tâm, tại trải qua mấy ngày tìm kiếm về sau, thế mà tìm được ban sơ tiến đến mộ đạo, đồ sộ mộ đạo đối với Tiên Thiên cao thủ mà nói, đã không phải là thập bao lớn vấn đề.

Trải qua hai ngày tinh táo suy nghĩ, Nạp Lan Chi Nhục cũng nhận mệnh.

Hai người ra ngoài về sau, Tư Mã Đạo Tín chuẩn bị uống Nạp Lan Chi Nhục kết làm vợ chồng, nhưng Nạp Lan Chi Nhục không nói một lời, rồi hắt mả đi, từ đây không có tung tích, Tư Mã Đạo Tín vạn niệm đều không, lại bên trong tâm vô pháp tha thứ mình, liền tại hai ngọn núi chùa xuất gia.

Nạp Lan Chi Nhục rời đi Tư Mã Đạo Tín không lâu về sau, liền hoảng sợ phát hiện, mình thế mà mang thai!

Mười tháng hoài thai, sinh hạ Nạp Lan Ngưng Yên.

Mấy năm sau, Thiên Trì phái chương môn đi về cõi tiên, lúc đầu nhân khẩu không vượng Thiên Trì phái từ đây ngay cả một cái Huyền cấp võ giả đều không có, thẳng đến có một ngày, một cái thiên ao phái đệ tử trong lúc vô tình phát hiện Nạp Lan Chi Nhục, liền tổ chức môn phái chúng đệ tử đón về Thánh nữ, tiếp chương Thiên Trì phái.

Hai tuổi Nạp Lan Ngưng Yên đi theo trở lại Thiên Trì phái về sau, bị Nạp Lan Chi Nhục thu làm đệ tử, không có người biết đây là nàng con gái ruột.

Lên làm Thiên Trì phái chương môn về sau, Nạp Lan Chi Nhục tính tình đại biến, hi vọng Vô Thường, hết thấy gặp được phụ lòng nam tử, hoặc hái hoa đạo tặc, thì sát phạt quả quyết, xuất thủ vô tình, người giang hồ xưng vô tình La Sát, lại bởi vì giết chết người đa số trùng phạt đúng tội, lại xưng La Sát nữ hiệp, về sau tuổi tác lớn dần, rất ít hành tẩu giang hồ, được tôn xưng là Thiên Trì tiên mẫu.

Chương 183: Tâm Dương gặp chuyện

Đạo Tín đại sư cùng Thiên Trì tiên mẫu Tứ Mục tương giao, không khỏi đồng thời hồi tưởng lại những này, rõ mồn một trước mắt, phảng phất ngay tại hôm qua, Đạo Tín đại sư rốt cuộc không cách nào nhịn xuống, liền một thanh kéo qua Thiên Trì tiên mẫu, vòng tình đem nàng ôm vào trong ngực.

Thiên Trì tiên mẫu mặc dù rất nhiều lần nằm mơ bị Tứ Mã Đạo Tín ôm, thật là đến giờ khắc này, nhưng như cũ giống một thiếu nữ đồng dạng vô cùng ngượng ngùng.

Bởi vì từ mười mấy năm trước Tàn Thủy Hoàng trong mộ ra về sau, Thiên Trì tiên mẫu một lòng tu luyện, rất ít cùng nam tử tiếp xúc, đừng nói nghĩ dạng này tiếp xúc thân mật, bỗng nhiên bị Đạo Tín đại sư như thế ôm, không khỏi khản trương, vùng vẫy mấy lần, không có tránh thoát, liền ngã oặt tại Đạo Tín đại sư trong ngực, trong miệng mắng: "Ngươi vẫn là bộ này đức hạnh, chỉ biết ý vào công phu khi dễ ta."

Thiên Trì tiên mẫu cùng Đạo Tín đại sư tại Viên núi Thiên Phật động vuốt ve an ủi chỉ chớp lát, liền trở lại nguyên bốn dê cốc mới xây Viên Sơn phái tổng bộ, Đạo Tín đại sư những năm này nghiên cứu trà đạo, rất có tạo nghệ, Viên núi thiên trà cũng thuộc về Dưỡng Khí bình tâm hàng cao cấp, hai người đối ẩm mấy chén, Thiên Trì tiên mẫu chợt cảm thấy rất nhiều khúc mắc tất cả đều thoải mái, cả người cũng sáng sủa rất nhiều, nguyên lai bởi vì đột phá thất bại mang tới đôi phần cảm xúc lập tức quét sạch sành sanh.

Hoàng Nhẫn đại sư lúc này đã đi theo Đạo Tín đại sư hơn mười năm, vô luận Phật pháp vẫn là Võ đạo, bình quân đã hết đến Đạo Tín đại sư chân truyền, kém chỉ là hỏa hầu cùng lịch duyệt, hấn đối với Đạo Tín đại sư trung niên đoạn chuyện cũ này cũng có biết một hai, bởi vậy, Đạo Tín đại sư cũng không có tận lực né tránh mình đại đệ tử.

"Tứ Mã, ta còn là không yên lòng Yên nhi, nếu không, chúng ta cùng đi ra đi một chút, âm thầm chiếu cố một chút cũng có thể nha."

Đạo Tín đại sư từ khi xuất gia về sau, liền không có xuất ngoại Viên núi, một lòng nghiên cứu Phật pháp, tinh luyện Võ đạo, nghe được Thiên Trì tiên mẫu đề nghị, không khỏi trong lòng hơi động.

Người xuất gia một khi động phạm tâm, liền đã xảy ra là không thể ngăn cản, Đạo Tín đại sư lúc này gọi tới Hoàng Nhẫn cùng hoàng thanh hai cái đệ tử.

"Hoàng Nhẫn, ngươi đi theo vì sư đã mười ba năm rồi?"

"Đúng vậy, sư phó, đã mười ba năm bảy tháng, rất nhanh tròn mười bốn năm." Hoàng Nhẫn đại sư không biết Đạo Tín đại sư muốn nói gì, vội cúi đầu một mực cung kính nói.

"Từ hôm nay bắt đầu, ngươi chính là Viên Sơn phái chương môn, tiếp chương Viên Sơn phái."

"Sư phó, đệ tử..."

"Cái gì cũng đừng nói, hoàng thanh, ngươi nhất định phải toàn lực hiệp trợ sư huynh, tinh nghiên Phật pháp cùng Võ đạo."

"Vâng, sư phó."

"Vi sư sáng lập Viên Sơn phái đã vài chục năm, kinh lịch không ít mưa gió, đến hiện tại cái dạng này rất không dễ dàng, về sau Viên Sơn phái phát dương quang đại, liền dựa vào các ngươi."

"Sư phó, ngài?" Hoàng Nhẫn đại sư nhìn xem Đạo Tín đại sư không hiểu nói.

"Vi sư Trần Duyên chưa hết, còn có một cọc nhân quả chưa từng chấm dứt, từ đây đạo chơi thiên hạ, hồng trần lịch luyện, Tiên Thiên phía trên, nếu muốn lại có tiến cảnh, nhất định phải luyện tâm, tâm ma tiêu tận, mới có thể cao hơn một tầng."

Kỳ thật, hiện tại Viên Sơn phái sự vụ lớn nhỏ, một mực liền là Hoàng Nhẫn đại sư chương quản, Đạo Tín đại sư chỉ là chúng đệ tử trong lòng một cái hình tượng mà thôi. Đạo Tín đại sư lần này chỉ là bên ngoài Izumo du, cũng không đi về cõi tiên, hấn giang hồ địa vị cùng ảnh hưởng vẫn như cũ, chỉ ít gần mấy chục năm không có người không nhìn hấn tồn tại.

Giao phó xong Viên núi sự vụ, Đạo Tín đại sư không chần chờ nữa, lập tức lên đường, dắt tay Thiên Trì tiên mẫu phiêu nhiên mà đi.

Tu luyện đến cấp độ này, bất luận làm cái gì đều là thiên kinh địa nghĩa sự tình, đắc đạo cao tăng bỗng nhiên hoàn tục, đi Trần Duyên, cũng chỉ là lưu cho hậu nhân một đoạn giai thoại, không có người nói cái gì.

Đạo Tín đại sư cùng Thiên Trì tiên mẫu rời núi về sau, Đạo Tín đại sư cởi tăng bào, thay đổi phổ thông phú thương cách ăn mặc, đồng thời bắt đầu để tóc, dọc theo Viên Giang Bắc bên trên, nhập Tương Giang, hạ Trường Giang, một đường không nhanh không chậm hướng đông hành tẩu.

Hoàng Nhẫn đại sư tiếp chương Viên Sơn phái, tinh tu Phật pháp Võ đạo, chăm lo quản lý, rốt cục phát dương Viên núi một phái, vì về sau sáng tạo Viên ngửa tông Phật giáo Tông Sư, đánh xuống cơ sở, Hoàng Nhẫn đại sư cuối cùng cũng thành tựu nhất đại cao tăng, đây là đều là nói sau tạm thời không

nhắc tới.

Lại nói Trương Tiểu Lâm cùng Nạp Lan Ngưng Yên Thủy Phi Phi bọn người, ban ngày trên thuyền xuôi dòng mà xuống, nước chảy bèo trôi, một đường thường thức Trường Giang ven bờ cảnh đẹp, giờ cơm tức cập bờ, lắm muộn tức tìm nơi ngủ trọ, không nhanh không chậm, ra Nhạc Châu, chưa hết một ngày, liền tới đến Tầm Dương Cổ trấn (nay Giang Tây Cửu Giang khu vực).

Sắc trời gần hơn hoàng hôn, Thủy Phi Phi có chút rã rời, liền đề nghị xuống thuyền tìm nơi ngủ trọ.

Đồng hành người, chỉ có Thủy Phi Phi chủ tớ hai người không có luyện võ qua, thể lực tinh thần lực bình quân kém xa cái khác mọi người, tất cả mọi người chiều theo tự giác nàng, trải qua nhiều ngày như vậy tiếp xúc cùng giải, Nạp Lan Ngưng Yên đối nàng không hiểu địch ý cũng tiêu trừ, hai người như là tỷ muội, trò chuyện có chút vui vẻ, Nạp Lan Ngưng Yên không có tại thể tục sinh hoạt qua, đối mọi chuyện cần thiết đều cảm thấy vô cùng mới lạ, mỗi đến một chỗ, liền lôi kéo Thủy Phi Phi cùng một chỗ đồng du tây đi dạo, được không vui vẻ. Mà Thủy Phi Phi lại chưa từng đi Bắc Phương, đối với lâu đài bằng tuyết Thiên Trì phái phong cảnh, cũng là hướng tới đã đến.

Đám người xuống thuyền, Trương Tiểu Lâm đem tiểu ngư thuyền gửi tồn tại bến tàu, bến tàu người nghe nói Trương Tiểu Lâm chuẩn bị điều khiển chiếc thuyền này vào biển, cùng đại kinh, hảo tâm khuyên cáo Trương Tiểu Lâm, loại thuyền này chỉ có thể ở trong dòng sông nhỏ đánh cá, đừng nói ra biển, liền là tại trong Trường Giang, cũng là phong hiểm cực lớn, tùy thời có lật thuyền khả năng, Trương Tiểu Lâm chỉ là cười cười, cảm tạ bọn hắn hảo tâm nhắc nhở, nhưng lại không có coi là chuyện đáng kể.

Tầm Dương Cổ trấn khách sạn lớn nhất chính là Cửu Giang khách sạn, cũng là Tầm Dương cao nhất lâu, không riêng gì vị trí địa lý cao, lầu gỗ cao tới ba tầng, tầng cao nhất trông về phía xa Trường Giang, xem gần Cổ trấn phồn hoa, Trương Tiểu Lâm lựa chọn Cửu Giang khách sạn, đồng thời bao xuống lầu ba cả tầng.

Khách sạn đồ ăn cũng có điểm đặc sắc, không còn là đơn nhất tôm cá tươi thêm thức ăn chay, mà lại có thịt rừng, thịt dê chờ Bắc Phương đồ ăn.

Ăn cơm xong, Nạp Lan Ngưng Yên mang theo Thủy Phi Phi, Xuân Lan, Hạnh nhi cùng một chỗ, bốn người đi đi dạo đường cái mua sắm đi, Mộ Dung Đôn xa xa theo đuôi bảo hộ.

Trương Tiểu Lâm mang theo Vương gia tiểu nữ hài Niếp Niếp tại khách sạn nói chuyện phiếm, hắn hiện tại càng ngày càng thích Niếp Niếp, ngay tại suy nghĩ cho nàng lấy cái danh tự, bỗng nhiên cảm thấy một trận nguy cơ, thần thức run sợ một hồi (cùng loại hoảng hốt), một cái màu đen cái bóng bỗng nhiên trống rỗng ra hiện tại trước người ba thước bên ngoài.

Trương Tiểu Lâm lập tức kinh hãi, hắn thần thức như thế cường đại, không có lý do gì đến xa ba thước mới cảm giác được?

Thân hình thoát một cái kẹp lấy Vương Niếp Niếp lui nhanh vài thước, đem Vương Niếp Niếp hướng trên giường ném một cái, Trương Tiểu Lâm lập tức cảm thấy hàn phong tập thể, hiển nhiên lưỡi dao cách mình đã không đến một tấc. Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Trương Tiểu Lâm một trận Phong nhận đột nhiên quét ra, bên cạnh thân thể mà phát ra kim thiết hướng giao thanh âm.

Cảm giác nguy cơ trong nháy mắt biến mất, thần thức cẩn thận cảm ứng, thấy xa xa một đạo xám Ảnh Nhất lác tức thì, dưới mặt đất một chuỗi huyết kế hướng phương xa kéo dài.

Đây là người nào? Cư nhiên như thế kinh khủng? Có thể tránh né thần thức?

Đối phương lại bị Phong nhận gây thương tích, tu vi hắn không phải là đặc biệt cao, nhiều lắm là cũng liền Địa cấp trung hậu kỳ, nhưng chiêu này ngay cả thần thức đều có thể tránh thoát công pháp, thật sự là chưa từng nghe thấy!

Còn có, đối phương đao pháp mười phần lăng lệ, tốc độ nhanh chóng, không thua gì trước kia thấy qua bất kỳ người nào.

Loại này đao kỹ, không phải là Vô Lượng kiếm phái Kiếm pháp, cũng không phải Hưởng Thiên Ca phong cách.

Chẳng lẽ lại là Lưu Cầu Hải Sa bang sát thủ đến rồi?

Không được!

Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên gặp nguy hiểm!

Trương Tiểu Lâm vrun người đứng dậy, một tay ôm lấy Niếp Niếp, từ cửa sổ bay xuống tâm đường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Tầm tử thụ thương

đầu đường vốn là phố xá sầm uất, bỗng nhiên từ trên trời nhảy xuống tới một cái người, trong tay còn ôm một cái tiểu oa nhi, hoảng hồn trên đường cái người mặc dù không nhiều, nhưng cũng quả thực giật nảy mình.

Trương Tiểu Lâm đã không để ý tới kinh thế hãi tục, thi triển thân pháp, so như quỷ mị, trong đám người lơ lửng không cố định, đám người chỉ cảm thấy bên người gió thổi qua, trước mắt lóe lên, nhưng lại không gặp người, chỉ nói là con mắt bỏ ra.

Trương Tiểu Lâm thân thức sớm đã bao trùm toàn bộ Tầm Dương Cổ trấn, biết Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên ở đâu đầu ngõ nhỏ, cả người như là một sợi khói nhẹ, giống như bay trôi hướng Thủy Phi Phi các nàng xem trang phục hèm nhỏ.

Trách không được Trương Tiểu Lâm vội vã như thế, nếu như đụng tới vừa rồi loại này đối thủ, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi tuyệt không may mắn thoát khỏi.

Hiện tại chỉ có thể cầu nguyện, đối phương chỉ tìm mình phiền phức, sẽ không liên lụy vô tội.

Tầm Dương Cổ trấn trang phục hèm nhỏ, Nạp Lan Ngưng Yên hộp Hạnh nhi đi ở phía trước, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan có chút điểm thờ hồn hèn, theo sát.

Bỗng nhiên, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo lấp lóe, chụp vào Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan.

Trương Tiểu Lâm lúc này khoảng cách Thủy Phi Phi còn có vài trăm mét, mặc dù cảm ứng được, nhưng cũng nước xa không cứu được lửa gần, đáng giá dốc hết toàn lực gầm thét một tiếng: "Bọn chuột nhắt người dám!"

Nạp Lan Ngưng Yên mơ hồ nghe được Trương Tiểu Lâm gầm thét, không khỏi giật mình, còn không có quay đầu, cả người liền cảm nhận được đao sau lưng kiếm tiếng xé gió, Huyền cấp võ giả đã có một chút nguy cơ cảm giác năng lực, Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh qua đến chính là trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, giác quan thứ sáu rất linh mẫn, phản ứng cũng là hết sức nhanh chóng.

Dù là Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi phản ứng cấp tốc, vội vàng nắm lên trong tay mua sắm các loại vật phẩm, dùng sức đánh tới hướng Thủy Phi Phi sau lưng hai tên người bị mặt, cũng vền vền nện đến hai chi trường kiếm có chút lệch ra, trường kiếm vẫn như cũ từ hai người dưới nách xuyên qua.

Theo hai tiếng kêu thảm, huyết quang chợt hiện, hai nữ lập tức ngã nhào xuống đất, Trương Tiểu Lâm vừa kinh vừa sợ, điện xạ mà tới, hai chưởng trực tiếp đập vào hai tên người bị mặt phía sau lưng, hai tên thích khách trái tim lập tức chấn thành mảnh vỡ, ngã trên mặt đất.

"Nhanh ôm lấy các nàng, tranh thủ thời gian về khách sạn đi."

"Không đi tìm đại phu sao?"

"Đại phu vô dụng, đi mau."

Trương Tiểu Lâm đưa ngón trỏ ra, liên tục điểm tại hai nữ vết thương chung quanh, chảy máu lập tức nhỏ đi, xoay người ôm lấy Thủy Phi Phi, mảy cái lên xuống, liền về tới khách sạn gian phòng.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi mang theo Xuân Lan cùng Vương Niếp Niếp, cũng vội vàng chạy về khách sạn, Mộ Dung Đôn tự giác đoạn hậu, cảnh giác nhìn xem bốn phía.

Nạp Lan Ngưng Yên ôm Xuân Lan xông vào Trương Tiểu Lâm gian phòng, phát hiện Trương Tiểu Lâm ngay tại thay Thủy Phi Phi giải quần áo đai lưng, cả giận nói: "Người muốn làm gì? Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn?"

"Đừng nói nhảm, nhanh giúp đỡ đem các nàng hai cái quần áo đều giải khai, cái này quần áo ta thật không có giải qua."

"Người? Người tên lưu manh này!"

"Đừng hiểu lầm, ta muốn cho các nàng xử lý vết thương, nếu không sẽ chảy máu mà chết."

"Thật sao?"

"Đương nhiên thật ."

Nạp Lan Ngưng Yên lập tức đem Xuân Lan đặt ngang ở trên giường, hai tay lưu loát giải khai hai người áo khoác cùng buộc ngực, Trương Tiểu Lâm nhìn thấy Thủy Phi Phi phía trước tựa như đột nhiên đã mất đi trời buột, buộc ngực bắn ra mà ra, lập tức tăng vọt không ít, con mắt không có ngần ngại, trời ạ, cái này cần buộc nhiều gấp nha? Nguyên lai như thế có liệu, lại trở thành dạng này, ngộ nhờ biến hình làm sao bây giờ?

"Không cho phép người nhìn!" Nạp Lan Ngưng Yên có chút gấp.

"Ta không nhìn làm thế nào giải phẫu? Nhắm mắt lại sao?" Trương Tiểu Lâm có chút gấp, đến lúc nào rồi, còn so đo những này, nữ nhân thật phiền phức.

"Làm giải phẫu? Làm cái gì giải phẫu."

"Người chớ để ý."

Nạp Lan Ngưng Yên hung hăng quay người lại, chuẩn bị ra ngoài, nhưng lại không yên lòng, ngộ nhờ đi ra, gia hỏa này tay có thể hay không khắp nơi sờ loạn?

Nghĩ đến nơi này, Nạp Lan Ngưng Yên hai gò má ửng đỏ, cuối cùng vẫn lưu tại trong phòng.

Tủ hoa châm Trương Tiểu Lâm dự bị không ít, tiện tay tại Thủy Phi Phi trên đầu giặt vài cọng tóc xuyên thấu lỗ kim, một cái thủy cầu Thanh Khiết thuật, vết máu lập tức thanh trừ sạch sẽ, con mắt lập tức Bạch Hoa hoa sáng lên.

Trương Tiểu Lâm trên mặt nóng lên, thân thể thể mà lên rất nhỏ phản ứng.

Nạp Lan Ngưng Yên nhìn thấy hương diễm này trăng cảnh, tức giận đến cắn chặt bờ môi trắng dâm chân, trong lòng lại không biết vì cái gì mình có thể như vậy khó chịu.

Trương Tiểu Lâm không quản được nhiều như vậy, may vá thành thạo, rất nhanh vá tốt vết thương, linh mộc càng sáng tạo quyết liên tục thi triển mấy lần, mắt thấy vết thương dần dần khép lại, xử lý kịp thời, vết thương hẳn là sẽ không rất rõ ràng.

"Người giúp nàng mặc quần áo."

Nạp Lan Ngưng Yên cũng không có cho người ta xuyên qua quần áo, tay chân vụng về, Thủy Phi Phi phía trước cơ hồ hoàn toàn bọc quang, Trương Tiểu Lâm xoay người lại, trước mắt vẫn là không ngừng thoáng hiện Thủy Phi Phi kia hai đoàn hờ ra phía trên, đỏ ửng nhàn nhạt, làm sao cũng nhìn không hạ tâm đến, lại có chút tâm hoảng ý loạn.

"Tiểu lâm, người làm sao làm được? Quá thần kỳ." Nạp Lan Ngưng Yên cũng không có phát hiện bên này tình huống không đúng, nàng mắt thấy Thủy Phi Phi dài sáu, bảy tấc vết thương bỗng nhiên không có, hết sức kỳ quái.

"Đây chính là mới vừa nói làm giải phẫu."

"Nha." Nạp Lan Ngưng Yên chăm chú cho Thủy Phi Phi xuyên quần áo, không có nhìn bên này.

Xuân Lan niên kỷ so Thủy Phi Phi đại hai tuổi, phía trước phát dục càng tốt, thủy cầu Thanh Khiết thuật về sau, Trương Tiểu Lâm lại là ngần ngại, cái này làn da thái bạch! Cảm giác cực không chân thực, giống như người da trắng đồng dạng.

Chờ Nạp Lan Ngưng Yên cho Thủy Phi Phi mặc quần áo, Trương Tiểu Lâm bên này cũng đã xử lý xong.

Nạp Lan Ngưng Yên gặp Trương Tiểu Lâm con mắt mắt không chớp nhìn xem Xuân Lan phía trước cao ngất bộ vị, không khỏi giận sôi giọng: "Nhìn đủ chưa?"

Trương Tiểu Lâm giặt mình, vội vàng quay mặt đi nói: "Người hôm nay làm sao rồi? Người ta đây là chăm sóc người bị thương, không câu nệ tiểu tiết, biết không? Lại nói, đêm hôm đó, không phải cũng cho người... Ai u."

Trương Tiểu Lâm nói còn chưa dứt lời, bỗng nhiên cảm giác được phần eo cơ bắp đau đón một hồi, không khỏi kêu thảm.

Xử lý xong hai người vết thương, Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan lần lượt tỉnh lại, sắc mặt có chút tái nhợt.

"Đêm nay không thể ở nơi này, đợi chút nữa quan phủ người tới, phiền phức, chúng ta đi đường suốt đêm, phía trước lại đi tìm khách sạn."

"Tốt a." Mọi người cũng biết quan phủ khó chơi, dù sao chết hai người.

Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan thụ thương, đành phải lại Nạp Lan Ngưng Yên hộp Hạnh nhi ôm, Mộ Dung Đôn vẫn như cũ ôm Vương Niếp Niếp, lập tức xuất phát hướng bờ sông tiến đến.

Trên đường cái đã loạn thành một đoàn, nha dịch cùng quan binh lui tới, từng nhà điều tra hung thủ.

Trương Tiểu Lâm bốn người đều là võ giả, mà lại tu vi không yếu, ôm một cái người tại trên đường cái cũng là đi bộ nhàn nhã, thân hình lác lư, thuận thể trốn tránh quan phủ người, rất nhanh liền tới đến bờ sông.

Thừa dịp bóng đêm mịt mờ, thuyền nhỏ rất nhanh rời đi Tầm Dương Cổ trấn, thuận Trường Giang một đường đông dưới.

Một canh giờ chi phối, Trương Tiểu Lâm nhìn thấy phía trước đèn đuốc dày đặc, biết lại đến một cái mới thị trấn, thuyền nhỏ chậm rãi cập bờ, thả neo, mấy người xuống thuyền, một lần nữa tìm một cái khách sạn, lần này Trương Tiểu Lâm không dám cách quá xa, bởi vì mình cần tu luyện, chỉ có thể đơn độc một gian, mấy cái nữ tử mở một gian ba người ở giữa, Mộ Dung Đôn cũng không dám ngủ, trực tiếp đứng tại hành lang bên trên, chết sống không

chịu đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Cây vạn tuế ra hoa

Trương Tiểu Lâm bọn người mới vừa lên thuyền, Trường Giang bên bờ một chiếc thuyền đánh cá bên trong, một đôi chim ưng đồng dạng con người đang theo dõi chiếc này thuyền nhỏ cách bờ, xuôi dòng mà đi.

Đây là một cái võ giả, cũng không phải là võ giả.

Phía sau lưng của hắn đeo một cây trường đao, có điểm giống Đường Đao, lại không hoàn toàn là.

Vai trái lại máu me đầm đìa, rất hiển nhiên, thụ thương không nhẹ.

Người này tên là lạnh sương mù, là Luru Cầu Hải Sa bang ngân bài sát thủ.

Luru Cầu Hải Sa bang ngân bài trở lên sát thủ, ngoại trừ xuất sắc đao pháp bên ngoài, lợi hại nhất chính là Ẩn Nặc Thuật, liễm tức khí tức về sau, cơ hồ hoàn toàn đình chỉ nhịp tim hô hấp, cũng không có bất luận cái gì Nội lực ba động, cả người mượn nhờ hoàn cảnh chung quanh, ẩn nấp tại trong bụi cỏ, hẳn nhiên là một mảnh cỏ nhỏ, ẩn nấp tại núi đá bên trong, hẳn chính là một khối tảng đá.

Loại này Ẩn Nặc Thuật Đại thành người, có thể trong nháy mắt tiến vào vài mét sâu dưới mặt đất che giấu.

Bởi vậy, Trương Tiểu Lâm lên thuyền lúc, thần thức mặc dù đã tự nhiên bao trùm, nhưng lại không có phát giác người này, mặc dù người thấy nhàn nhạt mùi huyết tinh, lại bởi vì Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan thụ thương nguyên nhân mà không để ý đến.

Thuyền nhỏ lên đường về sau, lạnh sương mù cũng không có tại thuyền đánh cá bên trong, mà là tại trên bờ đi theo thuyền nhỏ một đường hướng đông.

Bởi vì xuôi gió xuôi nước, Trương Tiểu Lâm không có sử dụng Phi Kiếm gia tốc.

Lạnh sương mù không nhanh không chậm đi theo, một đường đi tới phía trước hơn năm mươi dặm tiểu trấn.

Ngân bài sát thủ xuất thủ, không cho sơ suất, hẳn nhất định phải giết Trương công tử, mới có thể trở về đi phục mệnh, nếu không, hẳn nhiên sẽ trở thành Luru Cầu Hải Sa bang hạ một cái ám sát mục tiêu.

Trước mắt hắn cái dạng này, vai trái trọng thương, là không thể nào trực diện Trương Tiểu Lâm, dù cho Ẩn Nặc Thuật lợi hại, nhưng Trương Tiểu Lâm thực tế quá kinh khủng, nội khí ngoại phóng đã mười phần kinh khủng tồn tại, Trương công tử lại có thể tương nội khí ngưng tụ thành đao! Loại này nội khí là bậc nào tinh thuần! Vận dụng là bậc nào thành thạo, nội khí cỡ nào cường đại! Hắn cảm giác Trương Tiểu Lâm không là bình thường Tiên Thiên cao thủ. Nhưng Tiên Thiên về sau, còn có nào cảnh giới, hẳn nhưng không được mà biết.

Xa xa nhìn xem Trương Tiểu Lâm bọn người lên bãi cát, lạnh sương mù giống như một đồng màu vàng hải sa, ẩn nấp tại khoảng cách Trương Tiểu Lâm thuyền nhỏ một dặm hứa chỗ, trong lòng lại tại lập mưu trận tiếp theo ám sát.

Trương Tiểu Lâm bọn người lên bờ, Thủy Phi Phi nghỉ ngơi một hồi, tinh thần tựa hồ tốt không ít, từ Nạp Lan Ngưng Yên đỡ lấy, đi từ từ hướng bên bờ.

"Lẽ a khách sạn." Hạnh nhi chỉ một chút đối diện bốn cái trong gió phiêu diêu đỏ chót đèn lồng nói.

"Tốt a, liền ở lẽ a đi, cách bờ sông gần."

Vương Niếp Niếp đã ngủ, Mộ Dung Đôn ôm nàng đi lên trước, trong viện lại không có hòa kếp, Mộ Dung Đôn vào cửa hô một tiếng: "Hòa kếp!"

Một cái nhìn qua rất thật thà nam tử một đường chạy chậm tới nói: "Khách quan mấy vị?"

"Bốn gian dính liền nhau phòng trên."

"Được rồi, khách quan mời lên lầu."

Bốn phía hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ có mơ hồ tiếng sóng lờ mờ truyền đến.

Mấy cái nữ tử lên giường liền ngủ thiếp đi.

Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị ngồi xuống, chợt nghe một tia rất nhỏ tiếng nước nổ.

Thần thức tìm tòi, phát hiện trong hậu viện đường trên mặt đất, quỳ một cái tuổi trẻ nữ tử, ngược lại là cũng có mấy phần tư sắc.

Đứng bên cạnh hai tên nha hoàn, cũng cúi đầu.

Một đôi vợ chồng trung niên đứng tại thượng thủ, nam có chút béo, nữ nhân lại có vẻ có chút tiểu tụy, xem bộ dáng là khách sạn này lão bản.

Mập mạp nam nhân đứng tại nữ tử trước người, không ngừng răn dạy: "Thật không biết người là thế nào nghĩ, Trương công tử một biểu nhân tài, gia cảnh dư dả, có cái gì không tốt, người không phải muốn gả cho một cái hạ nhân?"

"Nữ nhi cùng Lưu khờ tình đầu ý hợp, còn có thể chiếu cố phụ thân, hỗ trợ quản lý khách sạn, có cái gì không tốt."

"Người cãi lại cường! Ta Lý gia dù sao cũng là một cái thế gia xa nhà dòng họ, còn trèo lấy thượng hoàng thân, sao có thể gả cho một cái hạ nhân? Môn không đăng hộ không đối, truyền đi còn thể thống gì? Ta lý mập mạp còn có gì mặt mũi đứng ở trên đời?"

"Phụ thân... "

"Đừng nói nữa, phụ mẫu chi mệnh, mỗi chúc chi ngôn, chính là thiên kinh địa nghĩa, người chẳng lẽ còn dám chống lại?"

"Phụ thân, nữ nhi chỉ gả Lưu khờ, sinh là người của hắn, chết là hắn quý, phụ thân nếu không đồng ý, nữ nhi chỉ có một con đường chết."

"Người, người, người cái này bất hiếu nữ, tức chết ta rồi, hừ, Lưu khờ, một cái hạ nhân, một cái khờ hàng, có cái gì tốt? Không được, Lưu khờ muốn cưới nữ nhi của ta, trừ phi cây vạn tuế ra hoa!" Lý mập mạp nói xong, thở phì phò quay người liền đi.

Trung niên nữ nhân thở dài một tiếng nói: "Nữ nhi a, người liền theo phụ thân người a? Nữ nhân chúng ta số khổ, nào có hôn nhân tự mình làm chủ."

Trương Tiểu Lâm tương đối đồng tình cái này nữ tử, mình có ý trung nhân, lại cứng rắn muốn bị sinh sinh mở ra, đây chính là thời đại đặc thù a, tư tưởng phong kiến, tam tòng tứ đức, hại người rất nặng. A, hắn không phải nói cây vạn tuế ra hoa liền đồng ý không? Ta sao không mở tiểu trò đùa, bang cái này tiểu nữ oa một thanh?

Trương Tiểu Lâm biết Ngũ Hành trong pháp thuật, linh mộc quyết có thể xúc tiến cây cối sinh trưởng thành thực, nở hoa kết trái, lại không biết trong viện tử này Thiết thụ, có thể hay không nở hoa?

Nghĩ đến nơi này, thân ảnh nhoáng một cái, lập tức bay xuống trong sân.

Hai tay kết xuất từng cái phức tạp thủ ấn, linh mộc quyết lập tức thi triển ra.

Đông Nam phương hướng mộc linh chi khí chậm rãi hướng về a khách sạn trong viện tập kết, chậm rãi thâm thấu tiến góc tường mười mấy gốc Thiết thụ.

Lập tức, những này Thiết thụ liền giống sống lại, điều đầu hoàng nào, phát ra tư tư sinh trưởng thanh âm, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nhô giò, mọc ra chồi non, dài nhỏ lá cây cũng biến thành xanh biếc tươi sống.

Trương Tiểu Lâm biết, Thiết thụ tại nhiệt đới địa khu là nở hoa, bởi vì nhiệt độ quan hệ, qua xích đạo phía bắc Thiết thụ, cả đời sẽ không nở hoa, mà Trường Quảng cùng Đông Nam Á địa khu Thiết thụ vẫn là ngẫu nhiên có nở hoa. Mà Trường Giang lưu vực Thiết thụ, là tuyệt đối sẽ không nở hoa, trừ phi là hơn một ngàn năm về sau, có loại kia có thể khiến cây vạn tuế ra hoa kích thích tố, mới khiến cho bộ phận cây tô thiết, tại Tô Hàng một vùng nở hoa.

Chính vì vậy, người Trung Nguyên phạm là có cái gì kiên quyết không đồng ý sự tình, liền thích dùng trừ phi cây vạn tuế ra hoa, hoặc là mặt trời mọc từ hướng tây loại hình, để mà biểu thị tuyệt đối không thể.

Trương Tiểu Lâm liên tiếp kết mấy cái thủ ấn, đã thấy mười mấy gốc Thiết thụ, càng lúc càng đầy cành Diệp Mậu, mỗi gốc Thiết thụ cũng giống như một cái hình tròn dù đồng đồng dạng, nhưng là không thấy nở hoa.

Nhiệt đới địa khu Thiết thụ có thể nở hoa, vì cái gì ôn đới địa khu nhưng xưa nay không nở hoa đâu?

Trương Tiểu Lâm suy nghĩ một chút, nhiệt đới địa khu mặt trời phóng xạ mãnh liệt, là Trường Giang lưu vực mấy lần.

Mặt trời phóng xạ, không phải liền là hỏa nguyên tố sao?

Mộc sinh Hỏa, nếu như tại linh mộc quyết bên trong, gia nhập một tia hỏa nguyên tố, phải chăng có thể để cây vạn tuế ra hoa?

Trương Tiểu Lâm Hóa hệ pháp thuật bởi vì luyện đan quan hệ, đã có thể thần thức khống hỏa, vận dụng muốn so cái khác pháp thuật thuần thực được nhiều, lúc này thần thức khẽ động, phân ra một tia hỏa nguyên tố xen lẫn tại linh mộc quyết bên trong, rót vào Thiết thụ bên trong.

Thiết thụ lập tức run rẩy lên, giống như thống khổ nhưng lại tựa như là hưng phấn, rất nhỏ đom đóp thanh âm truyền đến.

Bỗng nhiên, một gốc lớn nhất Thiết thụ trên đỉnh chính trung tâm thể mà đã nứt ra, chậm rãi mọc ra một cây chồi non, chồi non càng ngày càng dài, mũi nhọn một phân thành hai, hai phân thành bốn, không ngừng phân hoá.

Trương Tiểu Lâm ngây ngẩn cả người, trên tay lại không có ngừng, từng cái thủ ấn tiếp tục kết xuất, linh Mộc chi khí tiếp tục tại tụ tập.

Chồi non mọc ra hơn một xích, đỉnh bỗng nhiên bành trướng, tách ra một đóa lông xù màu đỏ tiểu cầu, tiểu cầu vỡ ra, vậy mà thành một cánh màu đỏ cánh hoa.

Vô số cái tiểu cầu cùng một chỗ nở rộ, tạo thành một cái cỡ lớn viên cầu, màu đỏ, màu vàng cùng đóa hoa màu xanh lam hoà lẫn, hết sức xinh đẹp.

Mười mấy gốc Thiết thụ lần lượt nở hoa, cả viện bên trong lập tức trở nên xuân ý dạt dào .

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Thuyền nhỏ rỉ nước

nhìn xem cả vườn Thiết thụ tranh nhau cạnh thả, Trương Tiểu Lâm hài lòng cười.

Đỉnh chi kết thủ ấn, thần thức khôi phục tự nhiên trạng thái, bỗng nhiên giật mình, thần thức thể mà cảm ứng được Lý chương quỹ nữ nhi, vậy mà treo tại gian phòng của mình trên xà ngang .

Trương Tiểu Lâm lập tức kinh hãi, thật sự là tô chột!

Thân hình lóe lên, bay xuống tại nữ tử khuê phòng, đưa tay vạch một cái, một đạo Phong nhận hiện lên, một đầu Bạch Lãng lập tức ngăn cách, nữ tử rút xuống.

Trương Tiểu Lâm vội vàng đưa tay tiếp được, xem xét, nhịp tim hô hấp đều ngừng.

Trương Tiểu Lâm ôm tên này nữ tử, cảm giác được trên người nàng truyền đến ấm áp, nghĩ thầm, tim phổi tô phục, hẳn là còn kịp.

Tướng nữ tử đặt nằm dưới đất, hai tay tại nàng ngực trái dùng sức nén mấy lần, lại đem nữ tử phần gáy cùng nâng lên, sau đó nắm cái mũi của nàng, há mồm nhắm ngay nữ tử miệng thổi mấy hơi thở, lại tại ngực trái nơi trái tim trung tâm nén mấy lần, chỉ chốc lát, nữ tử rốt cục có nhịp tim, cũng khôi phục hô hấp.

Thừa dịp nữ tử chưa thức tỉnh, Trương Tiểu Lâm lập tức thôi lui ra khỏi gian phòng, để tránh sinh ra hiểu lầm.

Trương Tiểu Lâm vừa mới rời khỏi khuê phòng, nữ tử liền ngay cả ho khan vài tiếng, tỉnh lại, xem xét mình tự tay trợ giúp một đầu Bạch Lãng, thể mà cắt thành hai đoạn, không khỏi mộng.

"Phụ thân ngươi không phải nói, ngươi cùng Lưu khờ như muốn trở thành thân, trừ phi cây vạn tuế ra hoa, cô nương, trong viện Thiết thụ đã toàn bộ nở hoa rồi, ta có thể giúp chỉ chút này."

"Ai?" Nữ tử chợt nghe được có người bên tai đóa bên cạnh nói chuyện, vừa quay đầu lại, lại cái gì cũng không có, không khỏi kinh hãi.

Thiết thụ đã nở hoa rồi?

Nữ tử vẫn như cũ không chịu tin tưởng, nhưng là sự tình vô cùng quái dị, kéo lại mình Bạch Lãng vô cớ cắt thành hai mảnh, nữ tử nhặt lên xem xét, đứt gãy chính tề, rõ ràng là đao kiếm chặt đứt . Bên tai thanh âm là một cái nam tử, phảng phất dán mình lỗ tai nói chuyện, bốn phía lại không có người.

Cô nương lão đạo mở ra cửa, chạy đến trong viện, nhìn thấy từng cây Thiết thụ trên đỉnh, từng đóa từng đóa to lớn hình tròn hoa tươi phá lệ bắt mắt, đỏ vàng lam lục, hoà lẫn, hết sức xinh đẹp.

"Phụ thân, mẫu thân, các ngươi mau ra đây, mau ra đây." Cô nương vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, la lớn.

Từng gian phòng ở đều sáng lên đèn, không riêng gì chương quỹ vợ chồng đi lên, liền ngay cả trước sau nguyên tất cả khách trọ cùng người hầu hỏa kế, toàn bộ đi lên, ngạc nhiên đẩy ra cửa sổ, có đứt khoát mặc vào quần áo đi tới trong viện.

"Người làm sao còn không có đi ngủ?" Lý chương quỹ mập mập thân hình ra hiện tại trong viện.

"Phụ thân, ngài không phải nói, chỉ cần cây vạn tuế ra hoa, ta liền có thể gả cho Lưu khờ sao? Vừa rồi có thần tiên tới, hẳn nói có thể để cây vạn tuế ra hoa, ngài nhìn, cây vạn tuế ra hoa!"

Đám người nghe xong, cây vạn tuế ra hoa rồi?

Thật sự là thiên đại kỳ văn, từng cái đốt đèn lồng xuống lầu tới.

Trời ạ! Đây chính là Thiết thụ mở hoa nha!

Quá đẹp!

Quá đẹp!

Lý chương quỹ vợ chồng nhìn xem cả vườn Thiết thụ toàn bộ nở rộ, lớn chừng cái đầu viên cầu hình đoá hoa, vô cùng kiều diễm, không khỏi lấp bắp mà nói: "Cái này? Cái này?"

"Phu quân, xem ra đây là thiên ý a."

"Đúng, đây là ông trời tác hợp cho!"

"Chúc mừng Lý chương quỹ, ông trời tác hợp cho a!"

Lý chương quỹ vẫn là không thể tin được ánh mắt của mình, đi ra phía trước, điểm lấy chân sờ soạng một chút Thiết thụ đỉnh đoá hoa, đúng là Thiết thụ mọc ra !

Vợ chồng hai người lập tức chuyển ra hương án, đốt lên hương nến, đối thương thiên dập đầu không thôi.

Lưu khờ cùng Lý chương quỹ nữ nhi lúc này lại trong góc, ôm nhau mà khóc.

"Hải tử, hai người các người cũng tới dập cái đầu đi." Phụ nữ trung niên đối nữ nhi cùng trong tiệm hóa kế Lưu khờ nói.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi cũng đi lên, nhìn xem cái này cảm nhân một màn, Thủy Phi Phi nước mắt tựa như vỡ đê đồng dạng, ào ào chảy ra, Nạp Lan Ngưng Yên cũng đi theo rơi lệ. Trương Tiểu Lâm xem xét, khó trách nói nữ nhân là làm bằng nước !

Giày vò đại nửa đêm, trời sắp sáng rồi, nhưng toàn bộ lễ a khách sạn khách trọ không có một cái đi vào ngủ, từng cái đứng ở trong sân, khoa tay múa chân, đối từng cây Thiết thụ bình phẩm từ đầu đến chân.

Cái này mười mấy gốc Thiết thụ, không riêng gì hoa nở đến xinh đẹp, mà lại đầy cành Diệp Mậu, màu xanh biếc dạt dào, cả cây Thiết thụ tán mát ra một cỗ linh khí, phá lệ không giống bình thường.

Hùng đông về sau, lễ a khách sạn mười mấy gốc Thiết thụ trong đêm nở hoa tin tức, truyền khắp toàn bộ lễ a Cổ trấn, bị truyền đi thần hồ kỳ thần.

Lúc đầu cây vạn tuế ra hoa đã là kỳ tích, chưa hề không có người thấy cây vạn tuế ra hoa.

Lễ a khách sạn Thiết thụ, thế mà trong đêm đồng loạt mở ra, quả thật thiên hạ kỳ văn!

Từ đây, lễ a khách sạn ngày ngày khách đông, mỗi ngày mới lên buổi trưa liền không có gian phòng, rất nhiều người không xa ngàn dặm, đến đây quan sát cây vạn tuế ra hoa, còn có không ít phú thương quan lại quyền quý, đưa ra phải tốn cự kim mua sắm lễ a khách sạn Thiết thụ.

Lý chương quỹ nào dám bán? Đây chính là thần tiên ban cho bọn hắn bảo thụ a!

Từ đây, lễ a khách sạn Thiết thụ, hàng năm đến cái này một đêm bên trên, liền đúng giờ nở hoa, mỗi năm một lần hoa nở hoa tàn, có thể xưng kỳ tích, lễ a khách sạn sinh ý cũng kéo dài không suy.

Đương nhiên, Lưu khờ cùng Lý cô nương cũng vui kết liền cành.

Đây đều là nói sau, tạm thời không nhắc tới.

Lại nói Trương Tiểu Lâm cùng Nạp Lan Ngưng Yên bọn người rời giường về sau, Trương Tiểu Lâm liền tới đến Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan hai người gian phòng, Trương Tiểu Lâm ân cần hỏi Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan, vết thương tình huống, Thủy Phi Phi xấu hổ đạo, đã hoàn toàn khỏi hẳn .

Trương Tiểu Lâm liền để Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan nằm xuống, muốn cho hai người bọn họ vết thương phá hủy tuyền.

Thủy Phi Phi nghe nói muốn mở ra tất cả quần áo, nhìn ngực sườn chỗ vết thương, có chút do dự.

Trương Tiểu Lâm nói: "Trên vết thương may tuyến, nhất định phải hủy đi, lại nói, lúc ấy vết thương này đều là ta rửa sạch sẽ khe hở bên trên, không quan hệ rồi."

Thủy Phi Phi ngẫm lại cũng thế, dù sao thân thể đều bị hấn nhìn qua, biến đỏ nghiêm mặt giải khai quần áo, ba người tránh không được lại là một trận mặt đỏ tai nóng, tâm hoảng ý loạn.

Nạp Lan Ngưng Yên biết được Trương Tiểu Lâm lại muốn giải khai hai nữ quần áo, nhìn các nàng vết thương, tức giận đến ở một bên dậm chân phụng phịu.

Xử lý xong vết thương, mấy người cùng một chỗ ăn sáng xong, liền cùng một chỗ rời đi lễ a khách sạn, leo lên thuyền đánh cá.

Mộ Dung Đôn cảm khái, tạo nên song mái chèo, còn lại đám người hoặc đứng sững đầu thuyền, hoặc ngồi tại buồng nhỏ trên tàu, cười cười nói nói, vui vẻ hòa thuận.

Nạp Lan Ngưng Yên đột nhiên hỏi: "Tiểu lâm, chúng ta đây là đi nơi nào nha?"

"Chúng ta đi càn địa, tìm tới Vương Niếp Niếp Đại bá, sau đó, ta nghĩ ra biển một chuyến." Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không nói cho bọn hấn, đi Long Vương nơi đó đòi hỏi Huyết Tinh, cứu chữa Kính Hà Long Vương.

Loại sự tình này nói ra quá mức kinh thế hãi tục, không cần thiết hù dọa bọn hấn.

Thuyền nhỏ vừa tới lòng sông, Vương Niếp Niếp bỗng nhiên hét lớn: "Đại ca ca, thuyền nhỏ rỉ nước, thuyền nhỏ rỉ nước!"

Trương Tiểu Lâm nghe xong quá sợ hãi, nhìn lại, quả nhiên, buồng nhỏ trên tàu dưới đáy thế mà đã nứt ra một đường nhỏ, có chút ít nước từ trong cái khe phun ra.

Không tốt, bị ám toán!

Trương Tiểu Lâm chỗ nào còn không biết, thuyền này bị người động tay chân.

"Mộ Dung, nhanh cập bờ."

Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan nghe xong thuyền rỉ nước, lập tức kinh hoàng thất thố, các nàng thế nhưng là vọt lên cạn, rớt xuống trong nước, mười chết vô sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Cưỡi sóng bay qua

theo vài tiếng kinh hô, thuyền nhỏ dưới đáy khe hở càng ngày càng lớn, cũng càng ngày càng dài, đại lượng Giang Thủy tràn vào buồng nhỏ trên tàu, thuyền nước ăn cũng càng ngày càng sâu.

Mộ Dung Đôn đã lớn tiếng kêu cứu, phương xa có mấy đầu thuyền lớn ngay tại chạy tới.

Trương Tiểu Lâm xem xét, chỗ nào còn kịp, tình thế cấp bách nhanh trí nói: "Nhanh, Yên nhi ngơoi ôm tâm tã, Hạnh nhi ôm Xuân Lan, Mộ Dung ôm Niếp Niếp, nhảy đến cánh tay ta đi lên, nhanh lên."

Đám người ngậy người một lúc thời khắc, thuyền nhỏ rớt cục răng rắc một tiếng từ giữa đó vỡ ra, một phân thành hai.

Nạp Lan Ngưng Yên phản ứng nhanh chóng khác thường, một thanh ôm lấy Thủy Phi Phi, nhảy đến Trương Tiểu Lâm trên vai.

Hạnh nhi cùng Mộ Dung Đôn cũng là Hoàng cấp đỉnh phong, bởi vì Trương Tiểu Lâm sớm đã an bài, mỗi người một tay mò lên một cái người, nhảy tới Trương Tiểu Lâm bình thân trên cánh tay.

Mọi người ở đây nhảy lên trong nháy mắt, một con sóng đánh tới, thuyền đánh cá triệt để tan thành từng mảnh, biến thành mấy khối gỗ vụn tằm, thoáng

qua liền không thấy.

Trương Tiểu Lâm dưới chân còn đạp trên một khối dài mấy xích tấm ván gỗ, Phi Kiếm liền giấu ở tấm ván gỗ này dưới.

"Đứng vững vàng." Trương Tiểu Lâm hét lớn một tiếng.

Hạnh nhi vội vàng kéo Nạp Lan Ngưng Yên, Nạp Lan Ngưng Yên thì bắt lấy Mộ Dung Đôn, sáu cái hình người thành một cái chỉnh thể, đứng tại Trương Tiểu Lâm trên vai.

Trương Tiểu Lâm dưới chân tấm ván gỗ tại trên phi kiếm bắt đầu chậm rãi trượt, tốc độ dần dần tăng tốc.

Nạp Lan Ngưng Yên lúc này mới biết, mình cùng Trương Tiểu Lâm loại này Tiên Thiên cao thủ ở giữa, chênh lệch đến tột cùng lớn bao nhiêu!

Mấy đầu nghe hơi chạy tới thuyền lớn lúc này đã dần dần tới gần, thấy cảnh này, đơn giản không thể tưởng tượng nổi!

Trương Tiểu Lâm cũng không có hướng đầu nào trên thuyền dựa vào, mà là trực tiếp ngự kiếm phóng tới bên bờ.

Bên bờ là một cái bến cảng, đông đảo ngư dân đang chuẩn bị ngư cụ, không biết là ai đột nhiên nhìn thấy Trương Tiểu Lâm bọn người đạp nước mà đến, hô lớn vài tiếng: "Không xong, lật thuyền!"

Lòng sông dòng nước quá gấp, liền xem như thủy tính cực giai ngư dân, tại loại này địa phương lật thuyền, cũng là mạng sống như treo trên sợi tóc.

Đám người nghe được tiếng la, nhao nhao buông xuống trong tay sóng, tề tụ đầu thuyền, trong lòng âm thầm cầu nguyện.

Bỗng nhiên, đoàn người coi như gặp quỷ, nâng lên con mắt từng cái ngẩng ra như phồng .

Trời ạ! Đây là người sao?

Sáu người đứng tại một cái người trên vai, tựa như một viên đại thụ đứng sừng sững ở cuộn cuộn mặt sông.

Ngay sau đó, càng thêm không thể tưởng tượng nổi chuyện xuất hiện, cái này lấp kín bức tường người thể mà đang động, ngay tại hướng bọn hán nhẹ nhàng tới.

Trương Tiểu Lâm trên vai còn giẫm lên ba người, cái này ba cái nhân thủ bên trên riêng phần mình ôm một cái người, lại tại trên mặt nước như là đi bộ nhàn nhả, đạp nước mà đến, giống như đó căn bản không phải trên nước, mà là tại kiên cố đá xanh lộ diện ngược lên đi đồng dạng.

Chỉ chớp lát, Trương Tiểu Lâm tự nhiên lên bờ, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Hạnh nhi, Mộ Dung Đôn lập tức từ trên vai hán phi thân mà xuống.

Bốn phía lập tức vang lên một mảnh tiếng hoan hô!

Trương Tiểu Lâm mặt ngoài cũng thật cao hứng, trong lòng lại hừ lạnh một tiếng, cái này hoàn toàn là đuổi tận Sắt Tuyệt tiết tấu a!

Vốn là xem như cùng mình có thiên đại khúc mắc, cũng không cần liên lụy nhiều người như vậy a? Nhất là còn có mấy tuổi hài tử.

Cái này một điểm để hán không thể nhìn được nữa!

Xem ra, là thời điểm đến cho điểm nhan sắc cho bọn hán nhìn một chút.

Lạnh sương mù lúc này thu liễm hết thấy khí tức, nhiều tại mọi người bên trong, triệt để hóa đá.

Hán tiếp đây là cái gì nhiệm vụ a?

Cái này nhiệm vụ chỉ sợ liền xem như kim bài sắt thủ cũng không cách nào hoàn thành a!

Cười sóng bay độ chỉ là tại trong truyền thuyết mới có sự tình, hôm nay vậy mà, chính mắt thấy, mà lại, cái này không là bình thường cười sóng bay độ, mà là trên vai công bảy người cùng một chỗ bay qua a!

Vốn là còn hơn mười tên thiết bài sắt thủ trên thuyền, chuẩn bị đối rọi xuống nước về sau Trương Tiểu Lâm, dùng Gia Cát liên nỗ tiến hành bắn giết, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm bọn người căn bản không cần thuyền lớn cứu người, trực tiếp đạp trên nước bờ .

Ti mi bày kế một trận ám sát, lại cuối cùng đều là thất bại .

Lạnh sương mù nản lòng thoái chí, không có lần nữa mưu đồ dừng khí.

Lạnh sương mù lặng lẽ thối lui ra khỏi bến cảng, từ đầu đến cuối, Trương Tiểu Lâm thần thức không có phát hiện dạng này một cái Địa cấp cao thủ.

Đang lúc chúng ngư dân vây quanh Nạp Lan Ngưng Yên bọn người, hỏi han ân cần thời khắc, bỗng nhiên, trong đám người một trận đại loạn.

"Tránh ra, tránh ra!"

Mấy đội võ trang đầy đủ quan binh, từ đề hai bên vây quanh.

Trương Tiểu Lâm sững sờ, chẳng lẽ là Tầm Dương Cổ trấn sự tình? Cái này cũng quá nhanh đi?

"Người chính là Trương công tử?" Cầm đầu một người trung niên bộ khoái lại là một cái Huyền cấp võ giả, nhìn xem Trương Tiểu Lâm lạnh lùng hỏi.

"Bản công tử xác thực họ Trương? Xin hỏi các hạ có gì muốn làm?"

"Có mấy cái bản án phiền phức Trương công tử theo chúng ta đi một chuyến."

Trương Tiểu Lâm lúc này mới biết, xem ra cũng không phải là Tầm Dương Cổ trấn giết mấy tên sát thủ kia sự tình, liền bất kháng bất ti nói: "Không biết là dạng gì bản án?"

"Đây là bí mật, chờ sau đó đến công đường, nhà chúng ta đại nhân tự nhiên sẽ nói cho người, mời đi!"

Trương Tiểu Lâm làm sao có thể cùng bọn hắn cùng đi? Lại nói sát thủ liền tại phụ cận, hắn làm sao dám vứt xuống Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên bọn người?

Trương Tiểu Lâm cười một chút, từ bên hông móc ra từ kim cá phù, đưa cho cầm đầu bộ khoái nói: "Thật sự là gan to bằng trời, các người biết ta là người như thế nào sao?"

Bộ khoái nhìn thoáng qua từ kim cá phù, biết cái này đồ vật phân lượng, lại cũng không đưa tay đón, mà là ôm quyền nói: "Trương công tử, cái này đồ vật ta cũng không biết, nhà chúng ta đại nhân khẳng định nhận biết, ngài vẫn là đừng để chúng ta khó xử tốt."

Xem ra, lần này tìm Trương Tiểu Lâm phiền phức người, địa vị không nhỏ!

"Ha ha, ta hôm nay chính là muốn đi, ta cũng phải nhìn các người cái nào dám cản ta!" Trương Tiểu Lâm thấy thế, không khỏi hào khí xông thiên đạo.

"Mời công tử đừng để tiểu nhân khó xử." Cầm đầu thái độ cường ngạnh, vung tay lên, gần trăm tên quan binh đem bọn hắn bao bọc vây quanh.

Bốn phía ngư dân khi nào gặp qua bức này tràng diện, đều dọa đến lùi về thuyền đánh cá, sợ chọc không phải là.

"Người muốn làm gì? Muốn tạo phản sao?" Trương Tiểu Lâm khí thế tăng vọt, cường đại lực lượng thần thức đè ép đi qua.

Bốn phía quan binh liền lùi lại ba bước, vẫn đứng không vững, phía sau lại bị trước mặt chen ngã trên mặt đất.

"Người chẳng lẽ muốn chống lệnh bất sao?" Cầm đầu bộ khoái sắc mặt tái nhợt, cũng lui lại mấy bước, không khỏi tay dè chuôi đao.

"Chống lệnh bất? Người có hải bộ văn thư?" Trương Tiểu Lâm cũng không phải dọa lớn, trò cười, đường đường hoàng tử điện hạ, ai dám bất hắn?

"Nơi này là ngạc quốc công tri hạ ngạc địa, ngạc quốc công mệnh lệnh, liền là văn thư!" Bên cạnh có cái bộ khoái tiếp lời nói.

"Ngạc quốc công? Ngạc quốc công là ai?"

"Ha ha ha." Chúng quan binh cười ha ha, người này xem bộ dáng là cái tên đàn, đến nơi này, ngay cả ngạc quốc công đều không biết.

"Công tử, ngạc quốc công chính là khai quốc người có công lớn Uất Trì tướng quân nhi tử, Uất Trì đại nhân, mời công tử không nên hỏi khó chúng ta, chúng ta cũng là phụng mệnh làm việc."

"Nguyên lai là Uất Trì Cung lão gia hỏa kia, gọi hắn tới gặp ta!" Trương Tiểu Lâm thấy là Uất Trì phủ thượng người, ần ần đoán được là chuyện gì xảy ra.

Chúng quan binh nghe Trương Tiểu Lâm lại dám gọi Uất Trì Cung lão gia hỏa, cùng kêu lên quát lớn: "Lớn mật cuồng đồ, dám gọi thẳng tướng quân tặc danh, thật sự là muốn chết."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Ủy Trì Thanh

cùng những này phổ thông quan binh động thủ, Trương Tiểu Lâm thực sự không có cái này nhã hứng. Liền chấp hai tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn trên trời, không tiếp tục để ý bọn hắn .

Cầm đầu bộ khoái đầu mục có chút mộng, tiền thối lưỡng nan.

Đánh ra Uất Trì Cung danh hào, không nghĩ tới đối phương thế mà gọi thẳng tên, gọi Uất Trì Cung ra gặp hắn.

Có chút hối hận vừa rồi cái kia tử kim cá phù không thấy tình huống, chẳng lẽ so đứng hàng Tam công Uất Trì Cung còn muốn lợi hại hơn?

Làm sao có thể chứ? So Uất Trì Cung quyền cao chức trọng , chỉ có hoàng thất người, hoàng thất không đều là họ Lý sao?

Nghĩ đến nơi này, lúc này mới một chút nhẹ nhàng thở ra.

Cái này Trương công tử hiển nhiên là sẽ không phối hợp, lúc đầu nghĩ mình phương này nhiều người, tăng thêm cung tiền thủ, đối phương ít nhiều có chút cổ ký. Minh cũng là Huyền cấp đỉnh phong, Trương công tử tuổi còn trẻ, nhiều nhất cũng chỉ là Địa cấp mà thôi, cũng không phải là không có một trận chiến năng lực, đến lúc đó cường ép áp tải đi là được, không nghĩ tới người ta cổ uy áp này chính là như thế lợi hại, hiển nhiên đã vượt ra khỏi Địa cấp võ giả phạm trù.

Đã đến tình trạng này, không xuống đài được.

Đang lúc cái này bộ khoái đầu mục tiền thối lưỡng nan, chuẩn bị tìm bậc thang xuống tới chuồn mất thời điểm, chợt nghe sau lưng một tiếng hô quát: "Kính Châu đô đốc Vũ đại nhân đến."

Trương Tiểu Lâm lúc đầu đã cảm ứng được, có mấy cái Địa cấp võ giả tới gần , vừa nghe đến Kính Châu Võ đô đốc, không khỏi sững sờ, Võ đô đốc, cái này không phải liền là võ? Chạy quyền di chùa sắc đập huấn lạc phụ mộng cảnh hi hoạn để gỡ bóc hoàng dục đùa nghịch?

Bọn quan binh lập tức tránh ra một lối, Võ đô đốc cùng một cái đạo sĩ bộ dáng người trẻ tuổi cùng đi tới.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện Võ đô đốc cũng không có luyện võ qua, ngược lại là phía sau hắn hai tên tùy tùng đều là Địa cấp trung kỳ tu vi, mặt khác bên cạnh cái kia tuổi trẻ đạo sĩ, càng lợi hại, chớ nhìn hắn tuổi còn trẻ, lơ mờ bán bộ Tiên Thiên.

"Vũ đại nhân." Bộ khoái đầu mục cúi thấp đầu, vội vàng tiến lên chào.

"Nghịch tặc ở đâu?" Võ đô đốc bải xuống giọng quan nói.

"Bẩm Vũ đại nhân, vị này chính là chúng ta muốn tìm Trương công tử."

Võ đô đốc trừng mắt: "Người chính là trong truyền thuyết Trương công tử?"

Trương Tiểu Lâm không khỏi nhin không được cười lên, một cái Kính Châu đô đốc, thì ra là như vậy tra hỏi, liền bất kháng bất ti nói: "Bản công tử xác thực họ Trương, về phần có phải hay không trong truyền thuyết , nhưng không được mà biết, bởi vì bản công tử cũng không biết các người là thể nào truyền thuyết ."

"Muốn chết!" Võ đô đốc bên người tên kia thanh niên đạo sĩ thực sự nhin không được, rút ra trường kiếm phần nộ quát.

"Uất Trì công tử an tâm chớ vội." Võ đô đốc vội vàng ngăn lại.

Uất Trì công tử?

Trương Tiểu Lâm không khỏi quay đầu nhìn thoáng qua.

Không nghĩ tới Uất Trì gia còn có bức này nhân vật lợi hại!

Uất Trì Cung mấy cái nhi tử đều tại triều làm quan, nhưng hắn mấy cái cháu trai, lại phần lớn không chức vị, kể từ cùng ẩn môn đáp lên quan hệ về sau, Uất Trì Cung cảm thấy ẩn môn thực lực không thể khinh thường, nhất là Thục Sơn các đại phái, càng là có thông thiên triệt địa chi năng. Bởi vậy, tại mấy cái cháu trai bên trong, chọn lựa ra hai cái ngộ tính kỳ giai thiên tài, phân biệt đưa đến Thục Sơn cùng Thiên sơn tu tập cổ võ.

Úy Trì Thanh chính là Thục Sơn phái đệ tử, lần này là tại tiếp vào Hưởng Thiên Ca phi ung truyền thư về sau, cùng Hưởng Tiểu Kiên cùng một chỗ xuống núi .

Úy Trì Thanh là Thục Sơn một cái duy nhất không mua Hưởng Tiểu Kiên sổ sách người, hắn cùng Hưởng Tiểu Kiên đều là bán bộ Tiên Thiên, nhưng Úy Trì Thanh có cái tính tình cổ quái sự phở, là Thục Sơn phái ba cái Thái Thượng trưởng lão một trong, nghe nói cái này ba cái Thái Thượng trưởng lão đều là Tiên Thiên tu vi, lại không có người thấy.

Trương Tiểu Lâm sở dĩ cảm thấy hắn là cái nhân vật lợi hại, cũng không phải là hắn tuổi còn trẻ đạt đến bán bộ Tiên Thiên, mà là hắn mơ hồ cảm ứng

được một cỗ nhàn nhật thần thức.

Cái này Úy Trì Thanh công pháp không đơn giản, rất có dùng võ nhập đạo cảm giác.

Nguyên lai, Úy Trì Thanh sư phó Doãn Bình biến nhiều năm trước cùng Cầu Nhiệm Khách là bạn tốt, Cầu Nhiệm Khách ra biến trước đó, đặc địa đi một chuyến Thục Sơn, đem Viên Thiên Cương chỉ đạo qua một bộ công pháp truyền thụ cho Doãn Bình biến.

Cầu Nhiệm Khách là Lý Nguyên Bá về sau, công nhận võ công thiên hạ thứ nhất, nhưng Cầu Nhiệm Khách từ đầu đến cuối không vừa lòng tại hiện hữu thành tựu, hẳn vẫn cho rằng Võ đạo đến cực hạn, là có thể đột phá cực hạn, đạt tới một loại khác độ cao .

Tại một cái vô tình bên trong, hẳn quen biết Viên Thiên Cương, Viên Thiên Cương đối với hẳn ý nghĩ biểu thị tán thành, cũng hàm súc chỉ điểm một chút, ám chỉ hẳn Tiên Thiên về sau, còn có dùng võ nhập đạo thuyết pháp, kỳ thật liền là dẫn thiên địa chi khí nhập thể, thành tựu kim đan đại đạo.

Viên Thiên Cương giảng được hàm hàm hồ hồ, lập lòe nước đôi, nhưng Cầu Nhiệm Khách là ai? Hẳn nhưng là Võ đạo đệ nhất nhân, ngộ tính của hẳn chỉ cao, đơn giản một điểm tức thấu.

Dẫn khí nhập thể về sau, Cầu Nhiệm Khách tìm được tu luyện mới đường tắt, phát hiện Tiên Thiên võ giả, kỳ thật chỉ là vừa mới Nhập môn mà thôi.

Tại quyết tâm trốn xa hải ngoại, tìm kiếm tiên cơ đồng thời, hẳn đem mình cảm ngộ, nói cho Úy Trì Thanh sư phó Doãn Bình biến, khiến cho Doãn Bình biến tu vi đột nhiên tăng mạnh, đưa thân tam đại Thái Thượng trưởng lão liệt kê.

Úy Trì Thanh cảm thấy một cỗ cùng loại với tinh thần chi lực đồ vật ở trên người hẳn quét tới quét lui, cũng là cả kinh.

Cái này Trương công tử thực lực ở trên hẳn!

Lập tức thu hồi lòng khinh thị, một lần nữa đánh giá đến Trương Tiểu Lâm tới.

Trương Tiểu Lâm gặp Võ đô đốc đi tới trước người, liền móc ra từ kim cá phù, đưa cho Võ đô đốc.

Võ đô đốc tiếp nhận từ kim cá phù, lập tức giật mình.

Cùng cấp quan to tam phẩm từ kim cá phù, Trương Tiểu Lâm điện hạ.

Làm quan trường tiến dần nửa đời người Võ đô đốc, đương nhiên biết điện hạ là có ý gì, bận bịu rất cung kính đưa về từ kim cá phù, ôm quyền nói: "Nguyên lai là điện hạ đến , không có từ xa tiếp đón." Quay đầu hướng Úy Trì Thanh sông chúng quan binh khoát tay một cái nói: "Hiểu lắm, đều là hiểu lắm."

Bắt đầu tới đám kia quan binh lập tức nhẹ nhàng thờ ra, bọn hẳn thật là không nguyện ý động thủ, Trương Tiểu Lâm chỉ bắt quá tùy tiện hừ một cái, bọn hẳn liền ngã lui mấy bước, đây rõ ràng là cao thủ a!

Úy Trì Thanh từ lâu đã nghe qua Trương Tiểu Lâm tại Viên núi một số việc, bắt đầu cảm thấy không phục, cho rằng chỉ là Hường Thiên Ca bọn người vô năng biểu hiện mà thôi, hiện tại xem ra, cái này Trương công tử quả nhiên không giống bình thường.

Nhưng muốn để hẳn như vậy chịu thua, lại đúng là không thể nào sự tình.

Gặp Võ đô đốc hữu tâm biến chiến tranh thành tơ lụa, liền lập tức tiến lên phía trước nói: "Nguyên lai là Trương công tử, hạnh ngộ hạnh ngộ."

Nói xong, khẽ vươn tay liền muốn cùng Trương Tiểu Lâm nắm tay.

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy cái này chỉ có kiếp trước mới có quen thuộc động tác, trong lòng sững sờ, liền vươn tay ra, cùng Úy Trì Thanh cầm một chút.

Một cỗ thuần chính Nội lực từ trên tay thấu tiến đến.

Thì ra là thế!

Trương Tiểu Lâm trong lòng cười thầm, giả bộ không biết, tiếp tục nặc kệ nắm tay, còn đặc địa rung hai lần.

Úy Trì Thanh sững sờ, thêm Đại Lực độ đến tám thành Nội lực.

Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ điềm nhiên như không có việc gì, diện ngăm mím cười nhìn hẳn.

Úy Trì Thanh đình chỉ thăm dò, đã không cần thăm dò , tám thành Nội lực có thể đủ vỡ bia nứt đá, tiến vào Trương Tiểu Lâm thể nội lại như thạch chìm biển cả, bọn hẳn căn bản không phải một cái cấp độ người a!

Buông tay ra, Úy Trì Thanh đối trương này tiểu lâm liền ôm quyền nói: "Trương công tử, đắc tội."

Trương Tiểu Lâm cười a a cười, đối Úy Trì Thanh ngược lại là có mấy phần hảo cảm, không nghĩ tới Uất Trì phủ thượng, còn có như thế một cái người thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Người có bệnh

Gặp Úy Tri Thanh không định tìm Trương Tiểu Lâm phiền phức, Vô đô đốc lập tức đại hi.

Tiếp vào Uất Tri Bảo Lâm truyền thư, đề hấn nghe ngóng Trương công tử thời điểm, Vô đô đốc liền có chút không cao hứng, chỉ bất quá nghĩ hơi ứng phó một chút là được, không ngờ rất nhanh, Uất Tri phủ thượng liên phái ra mấy tên thị vệ tới, nói là hiệp trợ Vô đô đốc, Vô đô đốc không thể không xuất binh, khắp nơi bố trí trạm kiểm tra, trong lòng lại là mười hai phần không nguyên ý.

Vô đô đốc đương nhiên là vô? Chạy mẫu tùm thư? Tên là Vũ Nguyên Khánh, trước mắt vẫn chỉ là trên danh nghĩa Vô đô đốc.

Nguyên lai, vô? Vô dụng đóng tư loan sau khi chết, Vô gia hai huynh đệ Vũ Nguyên Khánh cùng Vũ Nguyên thoải mái đều không phải là đô đốc, Vũ Nguyên Khánh là Vô tướng, Vũ Nguyên thoải mái là văn thư, vừa vặn một văn một võ, ngược lại là đem toàn bộ Kinh Châu quản lý đến ngay ngắn trật tự.

Thế nhưng là triều đình một mực không có minh xác ai tiếp nhận Kinh Châu đô đốc, bất quá cũng không có một lần nữa phái người tới.

Kinh Châu bình mã một mực là Vô gia quân, Vũ Nguyên Khánh trong quân đội địa vị một mực cực cao, liền xem như Vô sĩ? r hước lãng bảo đảm? Vũ Nguyên Khánh cũng là trung quân quan, một mực phân công quản lý trong quân sự vụ lớn nhỏ.

Vô gia không thuộc về Uất Tri Cung một phái, mà là cùng Lý Tĩnh quan hệ không tầm thường, bởi vậy, Uất Tri Bảo Lâm bao thư cũng chỉ có thể là thỉnh cầu hiệp trợ, mà Vũ Nguyên Khánh tiếp vào về sau, cũng chỉ bất quá ứng phó mà thôi.

Úy Tri Thanh đi vào Kinh Châu phủ đô đốc về sau, Vũ Nguyên Khánh áp lực liền lớn.

Úy Tri Thanh là ân môn đệ tử, đó là cái công khai bí mật, khó giải quyết nhất chính là, dưới tay mình mấy tên Địa cấp võ giả, vậy mà không có một cái là hấn đối thủ.

Gặp Úy Tri Thanh đã cùng Trương Tiểu Lâm nắm tay giảng hòa, Vũ Nguyên Khánh nhẹ nhàng thở ra, mặc kệ là Uất Tri gia, vẫn là cái này thần bí điện hạ, hấn đều không muốn đắc tội.

Vũ Nguyên Khánh gặp Úy Tri Thanh sông Trương Tiểu Lâm nắm tay về sau liền lui xuống, liền tiến lên cũng giữ chặt Trương Tiểu Lâm tay nói: "Điện hạ, đã đến ta Kinh Châu, không bằng tới trước phủ đô đốc nghỉ ngơi một hồi, Vũ mã cũng tốt hơi tận tình địa chủ hữu nghị."

Trương Tiểu Lâm vốn chuẩn bị cự tuyệt, nhưng tay bị Vũ Nguyên Khánh bắt lấy về sau, bỗng nhiên cảm thấy một cỗ tử khí từ trên tay truyền đến, không khỏi giật mình, thần thức đảo qua về sau, âm thầm thở dài một hơi.

Vũ Nguyên Khánh vùng gan một đoàn tử khí, tối tăm mờ mịt, gan rõ ràng đã Nganh hóa, khó trách Vũ Nguyên Khánh trên mặt hiện lên hoàng màu nâu, đây là ung thư gan a!

"Vô đô đốc, người có bệnh a, mà lại bệnh cũng không nhẹ a." Trương Tiểu Lâm buông tay ra nói khẽ.

Vũ Nguyên Khánh trong lòng giật mình, bệnh của hấn chính hấn đương nhiên biết, mỗi đến tối, sườn phải hạ liên đau đớn không ngừng, trực tiếp phóng xạ đến phía sau lưng vai phải cùng phải dưới bụng, đau thời điểm, toàn thân mồ hôi lạnh không ngừng, mà lại gần đoạn thời gian phát tác càng ngày càng mật, cơ hồ mỗi một canh giờ liên đau nhức một hồi trước.

Nhìn không ít đại phu, đều là thúc thủ vô sách, hỏi bọn hấn là bệnh gì, cũng giảng không ra cái như thế về sau.

"Điện hạ hấn là còn Tinh thông kỳ hoàng chi thuật?" Vũ Nguyên Khánh gặp Trương Tiểu Lâm bắt một chút tay của hấn, liền thẳng thắn địa nói hấn có bệnh, bệnh cũng không nhẹ, trong lòng rất là bội phục, chỉ bằng vào chiều này, cái này điện hạ liền muốn so với hấn nhìn qua những cái kia đại phu muốn Cao Siêu được nhiều.

"Ăn không biết ngon, ngủ không cam lòng ngủ, sườn đau nhức triệt lưng, không còn sống lâu nữa!" Trương Tiểu Lâm lẩm bẩm niệm vài câu.

Vũ Nguyên Khánh nghe xong lúc này quá sợ hãi, nhất là nghe được không còn sống lâu nữa lúc, không khỏi sắc mặt đột biến.

"Điện hạ cứu ta." Vũ Nguyên Khánh vội vàng ôm quyền nói.

Trương Tiểu Lâm có chút do dự, loại bệnh này coi như tại kiếp trước công nghệ cao thời đại, cũng là bệnh nan y, toàn cầu rất nhiều tiên tiến gen liệu pháp, cũng chỉ bất quá kéo dài hơi tàn mà thôi. Thanh Nang y kinh bên trong một chút trị liệu chi pháp, không biết hiệu quả như thế nào.

Nếu như mặc kệ phát triển, Võ đô đốc tuyệt đối sống bất quá ba tháng.

Vũ Nguyên Khánh dù sao cũng là võ? Chạy kia vô dụng tùm thư? Trương Tiểu Lâm không có khả năng thấy chết không cứu.

"Dù sao trái phải vô sự, không bằng ngay tại Võ đô đốc phủ thượng quấy rầy mấy ngày, các người thấy thế nào?" Trương Tiểu Lâm quay người đối Nạp Lan Ngưng Yên hộp Thủy Phi Phi nói.

Thủy Phi Phi không có bất cứ ý kiến gì, nàng lúc đầu chính là đi theo Trương Tiểu Lâm bỏ trốn ra, Trương Tiểu Lâm ở đâu, nàng liền đến chỗ nào.

Nạp Lan Ngưng Yên cũng không có cái gì mục tiêu, chỉ là không muốn quá sớm Hồi Thiên ao phải, mà muốn cùng Trương Tiểu Lâm cùng một chỗ lịch luyện một phen, vừa gặt đầu đáp ứng.

Úy Trì Thanh nhìn xem Võ đô đốc thế mà đem Trương Tiểu Lâm mời đến phủ thượng đi, cũng là sửng sốt, thoáng qua liền bình thường trở lại, người ta là điện hạ, Võ đô đốc hai bên cũng không thể đắc tội a, mà lại trong lòng của hắn đối Trương Tiểu Lâm cũng không có phản cảm chi ý, chỉ là không biết thúc phụ Uất Trì Bảo Lâm đến cùng là cùng hắn có cái gì khúc mắc. Trong lòng của hắn ngược lại thay Trương Tiểu Lâm không yên lòng, thúc phụ phải tới người đã biết Trương Tiểu Lâm tung tích, nghe nói đã thông tri Vô Lượng kiếm phái cao thủ, lập tức liền sẽ chạy tới, đến cùng muốn hay không nói cho Trương Tiểu Lâm đâu?

Người liền là kỳ quái như thế, vốn là chuẩn bị tới bang thúc phụ một tay, lại bởi vì cùng Trương Tiểu Lâm có chút anh hùng tiếc anh hùng, hiện tại ngược lại không yên lòng hắn xảy ra chuyện.

Một nhóm mấy trăm người trùng trùng điệp điệp đẹp đường hồi phủ.

Đi vào phủ đô đốc lúc, đã là lúc xế trưa.

Vũ Nguyên Khánh tránh không được xếp đặt yến hội, sơn trân hải vị, rượu ngon rượu ngon, bày mấy bàn lớn, bất luận là Trương Tiểu Lâm một phương, vẫn là Uất Trì gia một phương, các ẩn môn cao thủ, tề tụ một đường.

Vũ Nguyên Khánh bùng lên chén, liền muốn mời rượu, Trương Tiểu Lâm một thanh dè lại tay của hắn nói: "Vô đô đốc, bệnh của ngài liền là uống rượu quá lượng đưa tới, từ nay về sau, cũng không tiếp tục muốn dính chén."

Vũ Nguyên Khánh ngạc nhiên, bệnh này là liền đưa tới, hắn nhưng là đầu một lần nghe nói, về sau cũng đã không thể uống rượu, cái này thật có chút làm khó, cho tới nay, rượu liền là mệnh căn của hắn, hắn từng có rất nhiều kỷ lục kinh người, tỉ như một lần mở tiệc chiêu đãi thuộc hạ tướng lĩnh, từ giữa trưa đến tối, hắn một cái người uống mười lăm cân rượu ngon, không có chút nào men say, bởi vậy trong quân đội lấy được tước thánh xưng hào.

Trương Tiểu Lâm nói ra bệnh của hắn nhân, hắn không thể không phục, bởi vì hắn biết, hắn xác thực uống rượu quá lượng, không có tiết chế, trong lòng đối Trương Tiểu Lâm càng phát ra bội phục.

"Liền uống một chén như thế nào?" Vũ Nguyên Khánh gấp chén đã giờ lên, buông ra có chút mất thể diện.

"Người nếu như còn muốn uống rượu, bệnh này liền không pháp trị." Trương Tiểu Lâm đem chén rượu trong tay đặt lên bàn, không cho một điểm mặt mũi.

"Tốt! Chư vị, Vũ mỗ từ hôm nay bắt đầu, không uống rượu, mời mọi người giám sát, hôm nay lấy trà thay rượu, kính mọi người một chén." đến cùng là Vô tướng xuất thân, Vũ Nguyên Khánh cảm được thì cũng buông được, lúc này tỏ thái độ không còn uống rượu, còn xin mọi người giám sát.

Đám người ngạc nhiên nhìn xem Trương Tiểu Lâm, thầm nghĩ, cái này người là ai vậy? Thế mà có thể để cho đường đường tước thánh từ đây không uống rượu!

Vũ Nguyên Khánh không uống rượu, bầu không khí lập tức không có nguyên lai nhiệt liệt, mọi người riêng phần mình uống mấy chén, liền bắt đầu ăn cơm.

Đang lúc mọi người ăn đến không sai biệt lắm thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên tiến đến một đám người, Trương Tiểu Lâm xem xét, đều công cái hòm thuốc, xem bộ dáng là đại phu.

"Đại ca, tôn chân nhân môn hạ mấy tên đệ tử bình quân đã mời đến, nhưng là tôn chân nhân dạo chơi bên ngoài, không biết lúc nào có thể trở về, ta đã lưu lại phong thư, tôn chân nhân trở về, lập tức chạy trở về tới."

"Nhị đệ vất vả, các vị đại phu cũng còn không có ăn cơm đi, tranh thủ thời gian nhập tọa nghỉ ngơi một lát, ta lập tức an bài."

"Đa tạ Vô đô đốc." Mấy tên đại phu vội vàng cảm ơn.

Nguyên lai là tôn chân nhân môn hạ đệ tử, Trương Tiểu Lâm thần thức quét đi qua, phát hiện những đại phu đều không phải là võ giả, xem ra chỉ là

một chút phổ thông lang trung .

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(chăm)Net**.

Chương 190: Tư nước hàm mộc

Làm đại phu, nếu như ngay cả nội khí đều không có, rất nhiều trị liệu phương pháp liền không cách nào thi triển, tỉ như châm cứu, không có nội công, công hiệu quả liền có chút ít còn hơn không, bởi vì châm cứu châm chỉ là một loại môi giới, chủ yếu tác dụng là truyền nội khí, tiến vào bệnh nhân huyết vị, lấy đạt tới khơi thông bệnh nhân kinh mạch mục đích.

Một cái bác sĩ không có Nội lực, cái gọi là châm cứu, xoa bóp, điểm huyết giải huyết các loại, đều là hào nhoáng bên ngoài, nói cách khác, chỉ bất quá làm dáng một chút mà thôi.

Nghe nói Võ đô đốc nhấn lại, tôn chân nhân trở về về sau, liền sẽ đến Kinh Châu cho Võ đô đốc xem bệnh? Trương Tiểu Lâm chỉ là cười cười, Võ đô đốc hẳn là còn không có cái này bao lớn mặt mũi. Tôn chân nhân tu đạo người, sao lại đem một cái đô đốc để vào mắt? Cái gọi là dạo chơi bên ngoài, cũng chỉ là một cái lý do mà thôi.

Những người này, có phải hay không tôn chân nhân đệ tử, còn có chờ khảo chứng, trong lịch sử tôn chân nhân là không có đệ tử. Đương nhiên, cũng có thể là là không có xuất sắc đệ tử, bởi vậy sách sử không có ghi chép.

Vũ Nguyên Khánh trong lòng đã đối Trương Tiểu Lâm bội phục có thừa, vốn là không nguyện ý lại phức tạp, còn để nhóm này tôn chân nhân đệ tử chẩn bệnh, nhưng đệ đệ nổi khổ tâm, ngàn dặm xa xôi từ thành Trường An mời tới đại phu, vẫn là không thể bác mặt mũi của hắn.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không vì những chuyện nhỏ nhặt này so đo, liền gật đầu nói: "Đô đốc trước hết để cho các vị đại phu chẩn trị một chút cũng không sao, lại xem bọn hắn nói thể nào đi."

Các đại phu ăn cơm chiều, liền cùng Võ đô đốc cùng đi đến một gian tĩnh thất, Trương Tiểu Lâm tự nhiên cũng theo đi qua.

Tôn chân nhân các đệ tử thay nhau cho Vũ Nguyên Khánh bắt mạch, có nhìn bực lười, còn có chuyên môn vì hắn làm phản bụng nén, bắt mạch, ngược lại là ra dáng.

Mấy người thảo luận một phen, cuối cùng thể mà cho ra kết luận, bệnh can khí tích tụ, lá gan mạch đã tuyệt, đồng thời tổn hại cùng tâm thận, không phải sức người có khả năng văn hồi, đề nghị khác mời Cao Siêu.

Kết luận ra về sau, Trương Tiểu Lâm không khỏi đối tôn chân nhân đám này đệ tử vài phần kính trọng, không có Nội lực, không có thần thức, chỉ bằng vào vọng văn văn thiết thể mà chẩn đoán cái tám chín phần mười, cổ đại Trung y vẫn là có chút vốn liếng a.

Vũ Nguyên thoải mái lại có chút không vui, mình thiên tân vạn khổ, ngàn dặm xa xôi mời đến những này cái gọi là lúc ấy danh y, kết quả lại là không phải sức người có khả năng văn hồi, khác mời Cao Siêu!

Đã không phải sức người có khả năng văn hồi, còn khác mời cái rắm Cao Siêu!

"Các ngươi đều xem hết sao?" Trương Tiểu Lâm gặp Vũ Nguyên Khánh nằm ở trên giường, quần áo bình quân đã giải khai, vừa vặn tiến hành chẩn trị, liền đối với mấy tên danh y nói.

Danh y nhóm vội vàng tránh ra.

Trương Tiểu Lâm ngồi tại Vũ Nguyên Khánh bên giường, cũng đưa tay đem một chút mạch, hắn đối với Trung y bắt mạch không hiểu nhiều lắm, hắn vẫn cho rằng, mạch đập nhảy lên cùng nhịp tim một cái nhịp, năng nhìn ra cái gì đến? Trừ phi là trái tim mao bệnh còn tạm được.

Nhưng hôm nay nhìn tôn chân nhân đệ tử, thông qua mạch đập nhảy lên, thể mà chẩn đoán được Vũ Nguyên Khánh gan có vấn đề, đây quả thật là đáng giá nghiên cứu.

"Lá gan có báng, cứng rắn như nham thạch, khí trệ máu đọng, đã ngăn chặn kinh mạch, đúng là phiền phức sự tình." Trương Tiểu Lâm cũng nhẹ nhàng lắc đầu, thờ dãi nói: "Bất quá, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có một điểm biện pháp."

Tôn chân nhân mấy tên đệ tử nghe xong, kinh ngạc nhìn Trương Tiểu Lâm.

"Xin lắng tai nghe." Cầm đầu đại đệ tử ôm quyền nói.

"Ta có biện pháp, tiêu bản kiểm trị, sơ là gan giải sầu trị tiêu, tư nước hàm mộc trị bản, nên có thể có hiệu quả." Trương Tiểu Lâm thân nhiên nói.

Chúng danh y bình quân lắc đầu không nói.

Đại đệ tử lại nói: "Đạo lý không tẻ, thế nhưng là bây giờ uất khí đã thành, bệnh can khí đã tuyệt, tư nước hàm mộc, chỉ sợ thì đã trễ."

"Không muộn, bệnh can khí chính là Mộc chi khí, mộc chủ sinh sôi, vốn là Sinh Sinh chi khí, phạm là có một tia sinh khí, liền Tinh Tinh Chi Hòa, có thể liệu nguyên."

"Tinh Tinh Chi Hòa, có thể liệu nguyên?" Đại đệ tử nghe câu nói này, như có chút suy nghĩ, không tranh cãi nữa.

Chân chính muốn trị liệu ung thư gan, dĩ nhiên không phải dạng này đơn giản.

Trương Tiểu Lâm trong lòng trình tự cũng là tương đương phức tạp, nếu như không phải là bởi vì xem ở vô? Chuy kia vô dụng tùm cồng lam tỳ hi? Hẳn mới sẽ không như thế lao tâm lao lực.

Ung thư là nhân thể tế bào biến dị mà thành, một cái một đời người, ước chừng sẽ có ba đến bốn lần lớn tế bào thuế biến, cái này cùng gen cùng nhiễm sắc thể có quan hệ, không phải một hai câu năng giảng rõ ràng.

Bởi vì một chút gây nên ung thư vật chất ảnh hưởng, tỉ như trường kỳ đại lượng uống rượu, dẫn đến gan trường kỳ mệt mỏi ứng phó, tế bào thuế biến lúc, liền phát sinh dị biến, bộ phận lá gan tế bào phát dục không hoàn toàn, không có thành tế bào.

Loại này không hoàn toàn tế bào phân liệt cực kỳ cấp tốc, hấp thu chất dinh dưỡng năng lực cũng so với bình thường bình thường lá gan tế bào mạnh, rất nhanh, bình thường lá gan tế bào thay cũ đổi mới chịu ảnh hưởng, đại lượng tử vong, toàn bộ gan liền bị những này chưa phát dục hoàn toàn ngây thơ tế bào thay thế.

Loại này tế bào sinh trưởng sinh sôi cực kì cấp tốc, gan toàn bộ xâm chiếm về sau, liền sẽ thông qua bạch huyết tuần hoàn, khuếch tán đến chung quanh tổ chức cùng nội tạng bên trong.

Trước mắt Vũ Nguyên Khánh tình huống chính là dạng này, đã lan tràn tới mô liên kết, mắt thường nhìn thấy vùng gan làn da hiện lên quýt da dạng biến hóa.

Trương Tiểu Lâm biết muốn trị càng loại bệnh tật này, đạt được mấy bước, đầu tiên chính là giết chết cùng thanh trừ tế bào ung thư, sau đó hồi phục lá gan công năng.

Thanh Nang y kinh bên trong nâng lên, phạt mao Tẩy Tủy, nhưng tình huống thể nội tất cả tạp chất, tạp chất thanh trừ về sau, người liền bách bệnh không sinh.

Cái gọi là tạp chất, đương nhiên bao gồm những này phát dục không hoàn toàn ngây thơ tế bào.

Tế bào ung thư toàn bộ thanh trừ về sau, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị dùng mộc linh chi khí, tẩm bổ gan, đặt tới sinh sôi lá gan tế bào mục đích, nói cách khác, chỉ cần Vũ Nguyên Khánh gan bên trong còn có không có hoàn toàn tử vong lá gan tế bào, liền có thể gia tốc phân liệt, cấp tốc khôi phục lá gan công năng.

Lấy Trương Tiểu Lâm trước mắt tu vi, cho một cái người phạt mao Tẩy Tủy, là có tương đối lớn nguy hiểm, nhưng là Vũ Nguyên Khánh hiện tại tình trạng không dung hấn lại do dự, nói không chừng tiếp qua mấy ngày, hấn gan liền toàn bộ bị tế bào ung thư xâm chiếm, không có một tia sinh khí.

"Tốt, ta muốn cho Võ đồ độc thi châm cứu chi thuật, không thể có bất kỳ quấy rầy nào, còn xin chư vị đi ra ngoài trước một hồi." Trương Tiểu Lâm đem xong mạch, đối người chung quanh nói.

Vũ Nguyên thoải mái nghi ngờ nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, do dự mà nói: "Đại ca, người nhìn."

"Theo điện hạ lời nói, người dẫn người canh giữ ở cổng, bắt luận kẻ nào không được vào bên trong."

"Tốt a." Vũ Nguyên thoải mái nhìn xem những này danh y, cũng có chút cảm tức nói: "Chư vị mời đi."

Đám người ra ngoài về sau, Trương Tiểu Lâm lấy ra một viên Bồi Nguyên đan, cho Vũ Nguyên Khánh ăn vào.

Vũ Nguyên Khánh tu luyện lúc đầu chỉ là Ngoại Môn công phu, không có luyện qua nội khí, Bồi Nguyên đan ăn vào về sau, toàn thân phát nhiệt, khí huyết một trận tán loạn.

Cường đại dược lực đem thân thể bên trong đại lượng tạp chất đẩy ra.

Cũng chính là bởi vì Vũ Nguyên Khánh không có tu luyện qua nội công, tạp chất càng thêm dễ dàng bài xuất.

Trương Tiểu Lâm một bên khai thông kinh mạch của hân, một bên dạy hân một chút đơn giản vận khí pháp môn.

Những này pháp môn nhìn như đơn giản, nhưng thật ra là Vô Lượng kiếm phái bí mật bất truyền, Thái Thanh khí công.

Bồi Nguyên đan không hổ là Tiên gia luyện chế đan dược, đối với võ giả, có thể tăng lên một cái đại cảnh giới, nhưng đối với hoàn toàn không có tu luyện qua người mà nói, hoàn toàn có thể đạt tới Hoàng cấp trung kỳ trở lên.

Cường đại dược lực rất nhanh liền đã thông Vũ Nguyên Khánh Kỳ Kinh Bát Mạch, Kỳ Kinh Bát Mạch một trận, đại biểu cho Vũ Nguyên Khánh đã là Hoàng cấp võ giả.

Ngay sau đó, chân khí từ Đái mạch đi vào Thập Nhị Chính Kinh, đương nội khí chảy tới Túc Quyết Âm Can kinh lúc, lại cản trở, rốt cuộc không cách nào lưu động một bước, Trương Tiểu Lâm không khỏi nhũ mày.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Phạt mao Tẩy Tủy

Xem ra sự tình xa không hề tưởng tượng như thế đơn giản, Bồi Nguyên đan mặc dù để Vũ Nguyên Khánh thuận lợi đột phá Hoàng cấp, đồng thời nhất cử tiến vào trung kỳ, nhưng là Túc Quyết Âm Can kinh đã hoàn toàn bị tử khí ngăn chặn, muốn đã thông Túc Quyết Âm Can kinh, còn phải phí chút sức lực.

Thanh Nang y kinh bên trong nói lên tư nước hàm mộc, dựa theo Trương Tiểu Lâm lý giải, tư nước liền là bổ thận, tư nước hàm mộc hân là tắm bổ lá gan thận, Bồi Nguyên đan bồi nguyên cốt bổn, bổ chính là thận khí, là hai mạch Nhâm Đốc. Tắm bổ lá gan thận chẳng lẽ có thể khôi phục lá gan công năng?

Trương Tiểu Lâm nghĩ đến nơi này, trong lòng đã có so đo, xem ra chỉ là phạt mao Tẩy Tủy bài trừ tạp chất còn chưa đủ, hiện tại Vũ Nguyên Khánh bệnh can khí đã tuyệt, còn phải để hân cấp tốc sinh ra bệnh can khí, mới có thể đạt tới chữa trị mục đích.

Một vị bổ khí bồi nguyên đã không được.

Trương Tiểu Lâm vươn tay, ấn tại Vũ Nguyên Khánh sườn phải hạ vùng gan, một tia mộc linh chi khí lộ ra bàn tay, chậm rãi tiến vào Vũ Nguyên Khánh gan cùng can kinh bên trong.

Trương Tiểu Lâm trải qua lần trước lễ a khách sạn làm cây vạn tuế ra hoa một chuyện, đối mộc linh chi khí không chế đã thuần thục rồi, linh khí dưới không chế của hân, từng tia từng sợi, chậm rãi thấm vào.

Mộc khí chủ sinh sôi, cái gọi là nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, liền là loại này sinh sôi.

Mộc linh chi khí tiến vào gan, Vũ Nguyên Khánh toàn bộ vùng gan lập tức sinh động.

Lá gan tế bào đại lượng phân liệt sinh sôi, rất nhanh liền tại gan bên trong, đoạt lấy một chỗ cắm dùi.

Lúc đầu, tế bào ung thư phân liệt sinh trưởng là nhanh nhất, nhưng lúc này bởi vì Bồi Nguyên đan quan hệ, tế bào ung thư sinh trưởng phân liệt đạt được hữu hiệu ngăn chặn, cơ thể toàn bộ hệ thống miễn dịch tiềm lực toàn bộ kích phát.

Thông qua Trương Tiểu Lâm ngoại lực đưa vào mộc linh chi khí, khai thông vùng gan kinh mạch, ngăn ở Túc Quyết Âm Can kinh nội khí thế mà từ Túc Quyết Âm Can kinh mạch lạc cùng tồn lạc bên trong tràn ra, tiến vào Thủ Quyết Âm Tâm Bao kinh.

Nhân thể kinh mạch tựa như một con sông, chủ lưu thì tương đương với kinh, nhánh sông tương đương với lạc, mà dòng suối nhỏ thì là tôn lạc, trong núi một chút con suối chính là huyết vị.

Đương nhiên, không riêng gì kinh lạc hệ thống là như thế này, hệ thống khác cũng là đồng dạng, tỉ như hệ thống tuần hoàn, cũng có chủ động mạch, tiểu Huyết quản, mao mạch mạch máu, đều là cùng một cái đạo lý, người kỳ thật liền là một cái Tiểu Thiên địa, một cái tiểu vũ trụ.

Bồi Nguyên đan dược lực cùng Nội lực vòng qua vùng gan, trực tiếp tiến vào Thủ Quyết Âm Tâm Bao kinh, Thập Nhị Chính Kinh liền coi như là thông, mặc dù không có trực tiếp từ Túc Quyết Âm Can kinh vận hành mau lẹ như vậy, bất quá thông liền là thông. Nội khí một trận, Vũ Nguyên Khánh khí thế toàn thân liền không đồng dạng, tu vi cũng có thể tiếp tục vững chắc.

Kinh mạch một trận, gan chung quanh tạp chất liền bị nhanh chóng thanh lý ra ngoài, nguyên lai đã thấm vào đến bạch huyết hệ thống cùng mô liên kết, lá lách các khí quan tế bào ung thư cũng toàn bộ bị giết chết, theo Bồi Nguyên đan pháp mạch Tây Tạng hiệu quả, từ lỗ chân lông bên trong bài xuất bên ngoài cơ thể.

Trương Tiểu Lâm kéo dài hai canh giờ, kiên nhẫn Vũ Nguyên Khánh xoa bóp gan, đưa vào mộ linh chi khí, đồng thời, Khổ Trúc trong phim cái chủng loại kia lực sắc đặc thù chữa trị linh khí, cũng pha tạp tại mộ linh chi khí bên trong, tiến vào Vũ Nguyên Khánh can kinh.

Thần thức nhìn lướt qua, phát hiện Vũ Nguyên Khánh lúc này gan chung quanh tử khí đã thanh trừ sạch sẽ, chỉ có gan thật ở giữa còn có một đoàn nắm đấm lớn nhỏ, nhưng đã bị màu xanh nhạt Sinh Sinh chi khí bao khóa, Trương Tiểu Lâm thật dài thở dài một hơi, phát hiện toàn thân đã ướt đầm.

Buông tay ra, ngồi xếp bằng ở một bên, Bồi Nguyên Thủ Nhất, rất nhanh liền nhập định.

Khi mở mắt ra, trời đã tối.

Vũ Nguyên Khánh lúc này đã thiếp đi, phát ra đều đều tiếng ngáy.

Lúc này Vô đồ đốc, đã hoàn toàn không phải vừa rồi cái dạng kia, sắc mặt hồng nhuận, hô hấp đều đặn, hẳn đã có hơn mấy tháng không có an ổn ngủ qua một giấc, lúc này chẳng những tu vi tăng vọt, vùng gan đau đớn cũng tiêu trừ, tự nhiên có thể ngủ yên.

Nhẹ nhàng đẩy mở cửa, phát hiện Vũ Nguyên thoải mái cùng tôn chân nhân mấy tên đệ tử thể mà không nói một tiếng canh giữ ở cổng.

Gặp Trương Tiểu Lâm ra, Vũ Nguyên thoải mái không kịp chờ đợi hỏi: "Điện hạ...".

Trương Tiểu Lâm khoát tay, Vũ Nguyên thoải mái lập tức ý thức được, Vũ Nguyên Khánh đã ngủ, không thể quấy nhiễu.

Vũ Nguyên thoải mái chuẩn bị bữa tối rất là phong phú, người khác hiển nhiên đã ăn rồi, Trương Tiểu Lâm một cái người thỏa thích hưởng dụng một nồi hoàng muện Trường Giang lão ba ba, một hũ sâm có tuổi hầm gà cảnh, ngon sơn trân thịt rừng kích thích hần vị giác, làm hần khẩu vị mở rộng, Trương Tiểu Lâm ăn uống no đủ, cảm thấy tiêu hao linh khí bổ sung không ít.

Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên bốn bốn người thể mà tụ tập cùng một chỗ, Trương Tiểu Lâm lên lầu, liền bị tứ nữ vây quanh, hỏi cái này hỏi cái kia.

Các nàng không biết ung thư gan nghiêm trọng, chỉ biết Trương Tiểu Lâm đã xuất thủ, khẳng định là không có vấn đề, Trương Tiểu Lâm tại chúng nữ trong lòng, tựa như thần đồng dạng tồn tại.

Nhất là Thủy Phi Phi, từ khi nàng trời quỳ sơ đến, liền mỗi lần chết đi sống lại, trong lòng của nàng, tựa hồ không có cái gì bệnh, so đau bụng kinh nghiêm trọng hơn. Nghiêm trọng như vậy bệnh, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm tiện tay sờ một chút, liền rốt cuộc không có phát qua, bởi vậy, nàng cho rằng không có Trương Tiểu Lâm không chữa khỏi bệnh.

Nạp Lan Ngưng Yên đối với Trương Tiểu Lâm y thuật, chủ yếu là nhìn hần trị liệu Thủy Phi Phi ngoại thương, dài năm, sáu tác vết thương, nếu như tại Thiên Trì phái, không có một hai tháng, mơ tưởng xuống đất, đây là không có lấy nhiễm tình huống dưới, có rất nhiều người, một cái vết thương nhỏ liền nạp mạng. Về phần giống Trương Tiểu Lâm dạng này, ba bốn ngày về sau, ngay cả một cái vết sẹo đều không có, quả thực là thần hồ kỳ kỳ, chưa từng nghe thấy.

Trương Tiểu Lâm cũng không có tại mấy nữ hài trong phòng ngọc quá lâu, hôm nay tiêu hao thực tế quá lớn, hẳn nhất định phải điều dưỡng, nhưng là cái này địa phương linh khí thiếu thốn rất, Trương Tiểu Lâm cẩn thận suy nghĩ một chút, kề bên này hẳn là có cái địa phương linh khí dư thừa, cái kia chính là núi Vô Đương.

Núi Vô Đương danh xưng thiên hạ thứ nhất tiên sơn, có 72 phong, mấy đạo linh tuyền, Tàn Hán bắt đầu, liền là chúng tiên đạo tu luyện thắng địa, linh khí tuyệt đối không kém.

Trương Tiểu Lâm ở tiền thế liền nhiều lần từng tới núi Vô Đương, biết khoảng cách nơi đây, bất quá hơn hai trăm dặm, liền cáo tri chúng nữ, phải đi ra ngoài một bận, cũng dặn dò Nạp Lan Ngưng Yên hộp Mộ Dung Đôn, ban đêm chú ý, đồng thời móc ra mấy trương ngân dậm Truyền Âm phù cho Thủy Phi Phi, nói cho nàng, lúc có sự chỉ cần ném ra tờ giấy này phù, trong miệng gọi một tiếng "Tật", liền có thể cùng mình nói chuyện.

Thủy Phi Phi cầm cái này mấy trương ngân dậm Truyền Âm phù, không khỏi nghi ngờ.

Nàng còn không biết trên đời có phù? Loại này đồ vật, muốn nói ném ra một trang giấy, liền có thể cùng rất xa Trương Tiểu Lâm trò chuyện, cái này cũng, quá bất hợp lý đi?

Nạp Lan Ngưng Yên cũng không dám tin tưởng, nhưng nàng nhìn thấy qua cái khác phù? , tỉ như tiến vào Thiên Trì phái, liền muốn dùng Phá Giới Phù, loại này giấy vàng phù toàn bộ Thiên Trì phái, còn chỉ có một cái Tổ Sư Bà Bà có thể họa.

Giao phó xong một số việc, Trương Tiểu Lâm về tới gian phòng của mình.

Hắn không muốn từ phù đồ đốc đại môn ra ngoài, miễn cho đám người kiểm tra, hẳn càng không muốn để thích khách biết hắn đã đi ra.

Đi vào phòng, đóng kỹ cửa phòng, nhìn xem mặt mờ bóng đêm, ngay cả Ân Thân Phù cũng miễn đi, bay thẳng trên thân nóc nhà, ngự kiếm mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Ngộ nhập Thần Nông Giá

Trương Tiểu Lâm chân đạp Phi Kiếm từ nóc phòng lóe lên liền biến mất, không có người sẽ chú ý tới.

Một hai trăm dặm đường, chén trà nhỏ thời gian tức đến.

Trương Tiểu Lâm thần thức thời khắc không ngừng cảm ứng mặt đất tin tức, rất nhanh phát hiện phía trước không xa là một mảnh đại sơn, nghĩ thầm, hẳn là đến, núi Võ Đang hơn bảy mươi ngọn núi cao, hẳn là không sai được.

Ngự kiếm qua lại cụm núi trùng điệp bên trong, càng đi thâm sơn, linh khí càng dày đặc.

Trương Tiểu Lâm nhìn một chút quần sơn trong, chuẩn bị tìm một chỗ u tĩnh chỗ, tu luyện một đêm.

Thần thức cơ hồ tìm không thấy bất luận cái gì bằng phẳng địa phương, thế núi đều là mười phần dốc đứng, mà lại phương viên hơn mười dặm, thế mà không có một cái lối nhỏ, toàn bộ là lít nha lít nhút bụi gai cây cối.

Tựa hồ có chút không đúng, cùng trong ấn tượng núi Võ Đang, hoàn toàn không đồng dạng.

Chẳng lẽ hơn một ngàn năm trước, núi Võ Đang liền không có bóng người?

Không đúng, núi Võ Đang không có cao như thế nha!

Bỗng nhiên, một cỗ lực hấp dẫn đem hắn thân hình hút đi qua.

Trương Tiểu Lâm trong lòng hoảng hốt, vội vàng ngự kiếm chuẩn bị quay đầu, quý biết đây là tình huống như thế nào.

Có vẻ như đã muộn, Phi Kiếm căn bản không nghe mình chỉ huy, ngược lại là trong thức hải Thần Nông đình tựa hồ có một chút phản ứng, giống như càng ngày càng hưng phấn, thế mà phát sáng lên.

Hấp lực càng ngày càng mãnh liệt, Trương Tiểu Lâm cả người đã như mũi tên, bắn về phía dưới mặt đất toà kia cao phong.

Phi Kiếm thế mà tự động tiến vào trong đan điền đi, Trương Tiểu Lâm càng thêm kinh hoàng, không có Phi Kiếm, liền xem như không có lực hấp dẫn, dạng này rơi xuống, cũng là thịt nát xương tan nha!

Ngay tại thời khắc nguy cấp này, thức hải bên trong Thần Nông đình bỗng nhiên sáng lên, một vệt kim quang thấu thể mà ra, một con kim quang long lánh ba chân đại đỉnh ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trước người.

Thần Nông đình thế mà biến thành một con cao hơn một trượng cự đỉnh, Trương Tiểu Lâm không nói hai lời, trực tiếp nhảy vào trong đình.

Thần Nông đình cao tốc xoay tròn, hướng trong sơn cốc rơi xuống.

Phốc một tiếng, phảng phất đập vỡ cái gì, Thần Nông đình tốc độ rốt cục chậm lại.

Trương Tiểu Lâm rõ ràng cảm giác được không gian vặn vẹo.

Hẳn là vỡ vụn một cái kết giới, Trương Tiểu Lâm ần ần cảm thấy loại này vặn vẹo cùng Bát Trận Đồ truyền tống lúc rất là tương tự.

Một tiếng vang ầm ầm tiếng vang, Thần Nông đình hung hăng đập xuống đất, đem Trương Tiểu Lâm chân cái thất điên bát đảo, nhất thời chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, hai mắt biến thành màu đen, trong bụng cũng phiến giang đảo hải.

Một lát sau, gấp bốn phía rốt cuộc không có động tĩnh gì, Trương Tiểu Lâm cưỡng ép nén ở hướng lên phun trào dạ dày khí, run rẩy địa đứng dậy.

Bốn phía tự nhiên là đen kịt một màu.

Còn tốt, thần thức còn có thể dùng.

Leo ra Thần Nông đỉnh, Trương Tiểu Lâm nhảy ra ngoài, phát hiện mình vậy mà thân ở giữa không trung, tứ phía đều là mây mù lượn lờ.

Thần Nông đỉnh lúc này thế mà tứ bình bát ổn sắp đặt tại một cái to lớn trên hương án.

Đương nhiên, cái này hương án cũng không phải là phiêu phù ở không trung, mà là tại trên một cái đài cao.

Trương Tiểu Lâm lúc này thần thức đã đạt đến hơn bảy mươi dặm, vẫn như trước không cách nào cảm ứng được cái này dưới đài cao diện thổ địa.

Một cái gỗ dựng lên tới đài cao, thế mà vượt qua bảy mươi dặm?

Chẳng lẽ thời cổ người lợi hại như vậy? Bọn hắn thật sự có cái này năng lực sao?

Trương Tiểu Lâm có chút mờ mịt.

Cái này đài cao hiện lên bát phương hình, ám hợp Âm Dương Bát Quái số lượng, bề rộng chừng ba mươi bốn mươi trượng, mặt bàn từ to lớn tám ván gỗ trải thành, chính diện một cái hương án, hai bên đều có một con to lớn tiên hạc, cũng là từ một cây cả mộc điều thành, sinh động như thật.

Hương án phía dưới là một cái bồ đoàn, không biết là làm bằng vật liệu gì chế thành, không phải vàng không phải ngọc, phía trên lại là tỏa ra ánh sáng lung linh, nhìn qua rất là bất phàm.

Đây là một cái tế đàn!

Là cổ nhân dùng để tế thiên tế đàn!

Chẳng lẽ nơi này chính là trong truyền thuyết Thần Nông Giá?

Trương Tiểu Lâm bừng tỉnh đại ngộ.

Thần Nông Giá cùng núi Võ Đang liền nhau, cách xa nhau không hơn trăm dặm hơn, nhất định là mình phương hướng lệch một điểm, đến Thần Nông Giá.

Thần Nông Giá là thời kỳ Thượng Cổ Thần Nông thị Phi Thăng chỗ, khó trách cái này Thần Nông đỉnh sẽ như thế quen thuộc, nguyên lai nơi này mới là hắc quế quán a.

Thần Nông thị đỡ mộc vì bậc thang, tế tự thiên địa, về sau ngự Tsuru Phi Thăng.

Ngự Tsuru Phi Thăng, chẳng lẽ liền là cái này hai con mộc điều tiên hạc?

Trương Tiểu Lâm nhưng không có đem cái này một đôi tiên hạc coi như một kiện phổ thông mộc điều, muốn biết tại cái này lộ thiên chỗ, trải qua mưa gió mấy ngàn năm, còn có thể như thế hoàn hảo không chút tổn hại đứng sừng sững ở cái này trên đài cao, tuyệt không phải mộc điều có thể so.

Trương Tiểu Lâm không có tâm tư đi nghiên cứu những này đồ vật, hắn nóng lòng ra ngoài, hắn lần này ra mục đích chỉ bất quá là muốn tìm một cái linh khí dư dã son động, tu luyện một buổi tối, khôi phục thể lực, chỉ thế thôi.

Không nghĩ tới thế mà đánh bại đánh bại, rơi xuống tại Thần Nông Giá bên trên.

Mảnh này vùng núi chỗ về sau đến được xưng Thần Nông Giá, hẳn là cái này giá gỗ nguyên nhân đi.

Cái này giá gỗ chẳng lẽ có thập bao lớn tác dụng? Thế nhưng là giá gỗ cái này bao lớn, ta cũng cảm không đi nha!

Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới, có lẽ Thiết Sí đại ung sẽ biết một điểm, dù sao hắn nhưng là thời kỳ Thượng Cổ yêu thú, Thần Nông thị sự tình, hẳn hẳn là biết một điểm.

Tâm niệm vừa động, Trương Tiểu Lâm lách mình tiến vào Hỗn Độn âm châu bên trong.

Thiết Sí đại ung ngay tại tu luyện, Trương Tiểu Lâm tiến vào bên trong, hắn lập tức liền biết, chậm rãi mở mắt ra nói: "Ngươi lại có chuyện gì nha?"

"Ta ngự kiếm phi hành, bỗng nhiên bị hút xuống tới, hiện tại đến một chỗ cổ quái địa phương, ngươi có thể hay không cùng ta cùng đi ra nhìn xem."

"Cái này trên thế giới, còn có cái gì cổ quái địa phương?"

"Một cái cao tới trăm dặm trên giá gỗ, một cái tế đàn."

"Cái gì? Ngươi đến Thần Nông Giá bên trên?"

"Người cũng biết Thần Nông Giá?"

"Xong."

"Làm sao rồi?" Trương Tiểu Lâm trong lòng căng thẳng.

"Người chỉ sợ không ra được."

"Vì cái gì?"

"Thần Nông Giá là thời kỳ Thượng Cổ Thần Nông thị mấy ngàn năm Phi Thăng địa phương, cái này địa phương ta biết, có cấm bay cấm chế, liền xem như Nguyên Anh cao thủ cũng không bay lên được, trừ phi là Hóa Thần kỳ đại năng, mới có thể ngự kiếm phi hành."

"Không thể ngự kiếm phi hành cũng không quan hệ nha? Ta có thể đi xuống nha?"

"Ha ha, Thần Nông thị kết giới người năng ra ngoài, đây chính là chuyện cười lớn."

"Vậy làm sao bây giờ?" Trương Tiểu Lâm lúc này mới gấp.

"Làm sao bây giờ? Người chỉ có an an tâm tâm tu luyện, mau chóng đạt tới Hóa Thần kỳ mới có thể ra đi."

"Hóa Thần kỳ? Kia bao lâu?"

"Thần Nông Giá linh khí dồi dào, hẳn là rất dễ dàng, lấy người thiên phú, nhiều nhất ngàn năm, hẳn là có thể đạt tới Hóa Thần kỳ."

Trương Tiểu Lâm vừa nghe được linh khí dồi dào, hẳn là rất dễ dàng lúc, trong lòng còn có một tia hi vọng, nhưng nghe được nhiều nhất một ngàn năm lúc, lập tức sợ ngây người.

"Một ngàn năm? Lão huynh, người nói đùa cái gì?"

"Ta tuyệt đối không có nói đùa, đây là sự thực, ra không được."

"Lão huynh người cũng không có biện pháp?"

"Ta hiện tại chỉ bất quá cấp năm mà thôi, lúc đầu tiến thêm một bước liền có thể ra ngoài, nhưng là chúng ta tiến một bước cũng muốn ngàn năm a!"

"Tốt, người đi ra trước xem một chút đi, nhiều lời vô ích."

Thiết Sí đại ung đuổi lưng một cái, mặt ủ mày chau đi đến Trương Tiểu Lâm bên người, đối với hắn mà nói, ở nơi nào tu luyện đều đồng dạng, Thần Nông Giá cũng không tệ, Lạc Ứng giản cũng được, liền xem như Hỗn Độn âm châu bên trong, hẳn cũng có thể chấp nhận lấy tu luyện, đừng nói Thần Nông Giá.

Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, một người một ung liền ra Hỗn Độn âm châu, ra hiện tại Thần Nông Giá lên!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Thông Thiên nữ mộc

Thiết Sí đại ung từ Hỗn Độn âm châu bên trong ra, hô hấp đến linh khí nồng nặc, tinh thần lập tức chấn động.

Trương Tiểu Lâm dọc theo bốn phía cự mộc lan can lại đi một vòng, thần thức quét tới chỉ là một mảnh trống trải, trên dưới chi phối đều là một mảnh hư không, duy nhất đồ vật chính là cái này to lớn giá gỗ.

Cái này vượt qua cao bảy mươi dặm trên giá gỗ, có một cái cái thang, cách mỗi ba thước chi phối, có một cây xà ngang.

Bộ này cái thang, là cái này giá gỗ duy nhất thông đạo.

"Bảo bối, tốt bảo bối."

Thiết Sí đại ung đứng tại hương án bên cạnh, nhìn xem hai con mộc điều tiên hạc cùng dưới mặt đất bò đoàn, không khỏi không ngót lòng tán thưởng.

"Đây là cái gì bảo bối? Ta cảm giác không thấy một tia linh khí."

"Nếu như ta không có đoán sai, cái này Thần Nông Giá chính là hỗn độn thời kì, có Thông Thiên nữ làm bằng gỗ thành, mà hai cái này tiên hạc, thì là nữ mộc căn mộc tâm điều chế. Thông Thiên nữ Mộc Nguyên vốn là tiên giới một loại thực vật, tục truyền hơn một vạn năm trước, trên trời bỗng nhiên phá một cái lỗ thủng, một đầu nữ mộc gốc rễ từ cái kia lỗ thủng bên trong đổ xuống tới, cái này rất giống đầu kia thông hướng thể gian Thông Thiên nữ mộc đáng mạn, thể gian cây cối không có cao như thế."

"Loại này không có cái gì dùng?"

"Loại này mộc là luyện Pháp Khí Linh khí tuyệt hảo vật liệu, dù là một khối bàn tay lớn nữ mộc, cũng là giá trị Liên Thành, nhất là loại này có linh tính Thông Thiên nữ mộc, càng là hiếm thấy. Hai cái này tiên hạc ta muốn, về sau luyện chế thân ngoại hóa thân rất tốt, người cảm tác dụng không lớn."

"Thân ngoại hóa thân?" Trương Tiểu Lâm kinh ngạc nói.

"Đúng nha, chờ đến Phân Thần kỳ, phân ra thần thức đến cái này tiên hạc bên trong, có thể biến thành hai cái như đúc đồng dạng Thiết Sí đại ung."

Trương Tiểu Lâm rất khâm phục nhìn xem Thiết Sí đại ung, đừng nhìn nó chỉ là một loài chim, nhưng mấy ngàn năm kiến thức, coi là thật không thể khinh thường.

"Những này bảo bối tuy tốt, có thể ra không đi cũng không có tác dụng gì nha?"

"Người thật sự là rất cố chấp, ở bên ngoài người chính là tu luyện một vạn năm, cũng không nhất định có thể đạt được những bảo vật này, giữa trần thế những sự tình kia, người liền để xuống đi, an tâm tu luyện, nói không chừng không muốn một ngàn năm, liền có thể đạt tới Hóa Thần kỳ, đột phá Thần Nông kết giới đầu."

Trương Tiểu Lâm không khỏi một tiếng kêu rên, hẳn là không thể nào tại nơi này ngây ngốc một ngàn năm. Hắn tin tưởng vững chắc đã có thể tiến đến, khẳng định có thể ra ngoài!

Thiết Sí đại ung gặp Trương Tiểu Lâm mờ mịt tứ phương, cũng không quấy rầy, vỗ hai cánh nhào ngăn ra mấy lần, thể mà không bay lên được, có chút thất vọng nhìn xem Trương Tiểu Lâm nói: "Cầm chế này thực tế quả qua lợi hại, bình thường khóa không cầm chế, chúng ta loài chim vẫn là có thể bay, hiện tại liền loài chim tự nhiên bay lượn đều cầm, xem ra người chỉ có thể leo lên đi xuống."

"Leo lên xuống dưới?" Hơn trăm dặm cao cái thang, dù là Trương Tiểu Lâm Luyện Khí bảy tầng tu vi, cũng âm thầm tắc lưỡi.

"Phía dưới linh khí khẳng định càng thêm nồng đậm, nhiều năm như vậy không có người tu luyện, kết giới bên trong linh khí cũng chạy không ra được, toàn bộ tụ tập tại nơi này, lại nói, người không đi xuống, ăn uống làm sao bây giờ?"

Trương Tiểu Lâm thờ dài một tiếng, tâm niệm vừa động, đem Thiết Sí đại ung đưa vào Hỗn Độn âm châu, lại đem Thần Nông đỉnh thu vào Thức hải, tiên hạc hương án cùng bò đoàn thì đặt ở Tu Di Giới Chi bên trong, cái này Thông Thiên nữ làm bằng gỗ thành giá gỗ, lấy trước mắt hắn thực lực, còn không cách nào đem hắn thu lại, chỉ có thể chờ đợi xuống dưới về sau lại nghĩ biện pháp.

Đi xuống cái này Thông Thiên giá gỗ, Trương Tiểu Lâm vẫn còn có chút nắm chắc, mặc dù không thể bay, bất quá thân thủ vẫn còn, thân thủ của hắn vẫn là rất mạnh mẽ.

Linh khí tại thể nội vận chuyển mấy cái Chu Thiên, Trương Tiểu Lâm giãn ra gân cốt một chút, lúc này mới chính thức đi hướng cái thang.

Bình thường cái thang bất quá một thước rộng cấp một, cái này Thông Thiên nữ cái thang chừng cao một thước cấp một, cũng may ở trong lòng học tập Phù Quang Lược Ảnh thân pháp đã là Lô Hóa Thuần Thanh, thân hình chớp động, chỉ chốc lát liền bò lên một hai dặm đường.

Dù hắn công lực thâm hậu, thể nội linh khí dồi dào, cũng có chút thờ hồng học.

Dưới chân còn không biết có bao nhiêu bên trong, Trương Tiểu Lâm đã không còn cách nào khác, bò xuống đi mới là đường ra duy nhất.

Hơn một trăm dặm cao cái thang, người bình thường chỉ cần suy nghĩ một chút đều chỉ có ngửa mặt lên trời thờ dài phàn, đừng nói leo lên.

Thần thức vẫn như cũ không cảm ứng được điểm cuối cùng ở nơi nào, Trương Tiểu Lâm chỉ có yên lặng hướng xuống, từng bậc từng bậc bò, mặc dù tốc độ càng ngày càng chậm, nhưng cái kia khóa kiên nghị tâm, may mắn không hề động dao. Loại thời điểm này, chỉ cần có một tơ một hào nhụt chí, liền sẽ bỏ đi hắn tiếp tục leo lên quyết tâm.

Hướng xuống đi quả nhiên linh khí càng thêm dồi dào.

Trương Tiểu Lâm đi đến hơn ba mươi dặm thời điểm, rốt cục cảm ứng được dưới đáy thổ địa.

Nhất phía dưới, khoảng chừng tám cái tựa như vừa rồi cái kia tế đàn kia bao lớn đá xanh đài, mỗi cái đá xanh trên đài chính là một cây Thông Thiên nữ

một cây cột, tám cái to lớn cây cột tạo thành cái này Thần Nông Giá, càng lên cao càng nhỏ.

Thần thức năng tìm được đây, trong lòng liền có đây.

Một bên hô hấp lấy linh khí nồng nặc, một bên chậm rãi hướng xuống bò, bò qua cấp một, liền khoảng cách mục tiêu càng gần một bước, trong lòng lòng tin đến càng thêm đủ, không giống giữa không trung lúc như thế, căn bản không biết vẫn còn rất xa.

Trương Tiểu Lâm hai tay đã hiện đầy bong bóng máu, mỗi động một chút, đều là toàn tâm đau đớn, nhưng lúc này ngoại trừ cắn chặt hàm răng, cấp một đi theo cấp một hướng xuống, không còn cách nào khác.

Còn lại hơn bảy mươi dặm cao cái thang, càng thêm khảo nghiệm tâm lý người ta .

Không biết bò lên bao lâu, dù sao nơi này đã không nhìn thấy ánh trăng, sao trời, cũng không có nhìn thấy ánh mặt trời chiếu vào, hẳn là còn không có hừng đông.

Đến lúc cuối cùng Trương Tiểu Lâm nhảy xuống cuối cùng cấp một cái thang, tê liệt ngã xuống tại đá xanh hào phóng trên đài thời điểm, phảng phất thể nội tất cả linh khí đều đã bị rút sạch , toàn thân đau nhức không thôi, động một chút cũng đau thấu tim gan, hai tay máu thịt be bét, có địa phương đã trông thấy trắng hếu xương ngón tay .

Trương Tiểu Lâm đã không có được nhiều như vậy, hẳn quá mệt mỏi, nhắm mắt lại, không nhúc nhích nằm ngửa tại bàn đá xanh bên trên, trong đầu một mảnh trống không.

Luồng thứ nhất nắng sớm chiếu vào hẳn trên mặt thời điểm, Trương Tiểu Lâm mở mắt, nhìn xem mình đầy thương tích thân thể cùng bạch cốt sẫm sẫm hai tay, không thể không mạnh đánh tinh thần ngồi dậy.

Thanh Nang Luyện Khí Quyết bắt đầu vận hành, thức hải bên trong Khổ Trúc phiên lúc này phảng phất bắt đầu thức tỉnh, từng tia từng sợi lục sắc linh khí, chậm rãi thâm thấu ra, bắt đầu tư đường Trương Tiểu Lâm kinh mạch cùng cơ bắp.

Trương Tiểu Lâm nghiền cứu ra được linh mộc càng sáng tạo quyết, thứ nhất lần dùng tại trên người mình.

Một linh chi khí quả nhiên bất phạm, hai tay ngoại thương lấy mất thường tốc độ thấy được, cấp tốc khôi hẳn .

Không lộ linh khí từ toàn thân hẳn huyết vị bên trong chui đi vào, Trương Tiểu Lâm dẫn dắt đến những linh khí này, ở trong kinh mạch cao tốc vận hành, rất nhanh liền vật ta song quên, toàn vẹn nhập định.

Mở mắt lần nữa thời điểm, lại là đen kịt một màu, về phần đến cùng tu luyện bao lâu, là một ngày vẫn là mấy ngày, Trương Tiểu Lâm nhưng không được mà biết, cũng không biết Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi bọn hắn thế nào, cái kia đáng chết sát thủ hẳn là không tiếp tục đi a?

Trong lòng có một chút lo lắng, liền không có tâm tư tu luyện.

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy trong bụng lộc lộc lộc kêu lên, lúc này mới cảm giác được cả người vừa đói vừa khát.

Tu vi cùng tinh lực ngược lại là khôi phục , thậm chí so tại Kinh Châu phủ đô đốc ra lúc, còn tiến thêm một tầng, nhưng hẳn dù sao chỉ là Luyện Khí kỳ tu sĩ, không có đạt tới Tị Cốc cảnh giới, đói bụng!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Sát thủ

Tư Mã Đạo Tín cùng Nạp Lan Chi Nhược (Thiên Trì tiên nữ) song song từ Viên núi ra về sau, một đường đi theo Trương Tiểu Lâm cùng Nạp Lan Ngưng Yên đám người dấu chân, dọc theo Trường Giang đi về phía đông.

Tại Tầm Dương Cổ trấn lúc, nghe được nghe đồn, có hai tên hết sức xinh đẹp nữ tử thể mà bị đâm đả thương, Nạp Lan Chi Nhược trong lòng kinh hãi, kỹ càng hiểu rõ đến tình cảnh lúc ấy, có thể khẳng định thụ thương chính là Trương Tiểu Lâm bọn hắn kia một nhóm người ở giữa , về phần có phải hay không Nạp Lan Ngưng Yên, liền không được biết rồi.

Thiên Trì tiên nữ lòng như lửa đốt, căn bản không có tâm tư ăn cơm đi ngủ, lôi kéo Tư Mã Đạo Tín liền hướng Trương Tiểu Lâm phương hướng của

bọn hấn đuổi đi qua.

Đi nửa ngày, thế mà nghe được trong Trường Giang, lật ra một đầu thuyền nhỏ, có người trên vai cổng sáu người, đập nước sang sông sự tình.

Thiên Trì tiên mỗ mờ mịt nhìn về phía Đạo Tín đại sư nói: "Điều này có thể sao?"

"Nhìn hấn nói đến lời thề son sắt, hấn là sẽ không sai, bất quá, ta là làm không được, ta ít nhất phải tại trong sông trải lên mấy khối tấm ván gỗ mượn mấy lần lực mới được."

"Chẳng lẽ tiểu gia hòa kia, đã đến loại này kinh khủng tình trạng?"

"Tiên Thiên võ giả không có khả năng ở trên mặt nước hành tẩu, khoan hãy nói bị sáu người, chẳng lẽ hấn đã siêu việt Tiên Thiên?"

"Siêu việt Tiên Thiên? Đó là cái gì cảnh giới?"

"Ta từng nghe sư phó nói qua, Tiên Thiên về sau, còn có cảnh giới càng cao hơn, chỉ là Tiên Thiên về sau tu luyện công pháp đã thất truyền."

Năng ở trên mặt nước bay lên, thương thế khẳng định không nghiêm trọng, Nạp Lan Chi Nhược trong lòng an tâm một chút, hai người cùng đi đến Trương Tiểu Lâm cười sóng bay độ địa phương.

Nơi đó ngư dân sinh động như thật địa giảng thuật ngay lúc đó trải qua.

Nghe nói Kinh Châu phủ đô đốc phái binh vây quanh Trương Tiểu Lâm bọn người, cuối cùng thế mà hóa thù thành bạn, ở cùng nhau tiến vào Kinh Châu phủ đô đốc, không riêng gì Tư Mã Đạo Tín hơi nghi hoặc một chút, Thiên Trì tiên mỗ cũng cảm thấy có chút không hiểu, người trong võ lâm rất ít cùng quan phủ dính líu quan hệ, bởi vì đều không muốn phiền phức, Trương Tiểu Lâm bọn hấn thế mà công khai tiến vào phủ đô đốc?

Thiên Trì tiên mỗ nóng lòng cùng nữ nhi gặp mặt, không có tận mắt nhìn thấy nàng, dù sao có chút không yên lòng.

Hai người liền tại phủ đô đốc phụ cận tìm một cái khách sạn ở lại, lúc này Tư Mã Đạo Tín đã không còn là hòa thượng ăn mặc, tóc mấy ngày không cạo, liền có dài vài thốn, tăng thêm đôi lại phổ thông bách tính phục sức, nhìn qua liền là một cái phủ thượng.

Lúc này Tư Mã Đạo Tín đã là Tiên Thiên trung kỳ tu vi, những năm này nhất là chú trọng tinh thần lực tu luyện, tinh thần lực tương đương với Luyện Khí tầng hai tu sĩ, ước chừng có thể cảm ứng được mấy chục trượng khoảng cách.

Bởi vì cách phủ đô đốc không xa, Tư Mã Đạo Tín vậy mà có thể cảm ứng được phủ đô đốc bên trong một số việc.

Đương nhiên, lúc này Trương Tiểu Lâm đã đi, xâm nhập Thần Nông Giá bên trong, phủ đô đốc bên trong chỉ để lại Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi một nhóm.

Tồn chân nhân mấy tên đệ tử một mực lưu tại trong phủ, bọn hấn không muốn bỏ qua cơ hội tốt như vậy, chỉ hi vọng có thể cùng Trương Tiểu Lâm thỉnh giáo một phen liên quan tới y đạo phương diện sự tình, kỳ thật, Trương Tiểu Lâm trị liệu Vũ Nguyên Khánh cái gọi là tư nước hàm mộc chi thuật, đã vượt ra khỏi y đạo phạm trù, coi như Trương Tiểu Lâm không tàng tư, dạy cho bọn hấn, bọn hấn cũng là không cách nào thi triển.

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi đều là tận mắt nhìn thấy Trương Tiểu Lâm tiến vào gian phòng của mình, chỉ chớp lát đi qua gõ cửa, liền không có thanh âm của hấn, gia hỏa này, thế mà không rên một tiếng liền đi. Nạp Lan Ngưng Yên cảm thấy có chút nổi nóng, Thủy Phi Phi ngược lại là không quan trọng, Trương Tiểu Lâm thế giới nàng hoàn toàn không hiểu, hoặc là nói, Võ Giả thế giới nàng hoàn toàn không hiểu.

Tư Mã Đạo Tín không cảm ứng được Tiên Thiên võ giả khí tức, biết Trương Tiểu Lâm không tại phủ đô đốc, không khỏi có chút nhũn mỳ.

Tiên Thiên võ giả tinh thần lực cùng tu sĩ thần thức vẫn là có rất lớn chênh lệch, tinh thần lực cảm ứng chỉ là một chút khí tức, thần thức cảm ứng cơ bản cùng tai nghe mắt thấy không có bao nhiêu khác biệt, thậm chí càng tinh chuẩn, toàn diện, sẽ không bỏ sót cái gì.

Bất quá Tư Mã Đạo Tín đã cảm ứng được Nạp Lan Ngưng Yên vị trí, Nạp Lan Ngưng Yên tu luyện Ngọc Nữ Tố Tâm kinh không giống bình thường, lấy hấn đối ngọc nữ làm hành kinh hiểu rõ, tự nhiên là một chút không lọt cảm thấy.

Bỗng nhiên, Tư Mã Đạo Tín trong lòng tự dung dâng lên một cỗ cảnh giác.

Đây là một loại khí tức nguy hiểm!

Tư Mã Đạo Tín trong lòng giật mình, cỗ khí tức này hấn là ngay tại cái này khách sạn, nhưng là tìm không thấy cụ thể địa phương, rất là kỳ quái.

"Nạp Lan, nơi này không thích hợp."

"Ngươi phát hiện cái gì?"

"Có một cỗ lảng lệ chân khí, lơ lửng không cố định, công lực tựa hồ không yếu, không biết là địch hay bạn."

"Lơ lửng không cố định?"

"Đúng, khi có khi không."

"Đây là đối phương đang cố ý che giấu khí tức, là sát thủ không thể nghi ngờ."

"Đúng thế! Ta làm sao không nghĩ tới đâu?"

Tư Mã Đạo Tín bình tĩnh đại ngộ, biết Trương Tiểu Lâm không tại phủ đô đốc, không khỏi càng thêm lo lắng.

"Sát thủ làm sao còn âm hồn bất tán nha?"

"Lần này chỉ sợ là có chuẩn bị mà đến."

"Nói thế nào?"

"Bởi vì, bọn hắn đã đem Trương công tử dẫn xuất phủ đô đốc, hiện tại trong phủ chỉ để lại Ngưng Yên mấy người các nàng nữ tử."

"Không được, ta đi vào."

"Đi vào?"

"Đúng, ta lập tức đi vào, cùng Ngưng Yên hội hợp."

Tư Mã Đạo Tín trầm ngâm một chút, gật đầu nói: "Cũng tốt, người đi vào cùng Yên nhi cùng một chỗ, bất quá cũng muốn cẩn thận, người này tuyệt không đơn giản, có chuyện gì, lập tức phát ra cảnh báo."

Thiên Trì tiên tử nghe xong, không dám thất lễ, lập tức bay người lên phòng, rơi vào phủ đô đốc trong sân.

Lúc này Nạp Lan Ngưng Yên đang cùng Thủy Phi Phi cùng một chỗ, thương lượng phải chăng ra ngoài tìm kiếm Trương Tiểu Lâm.

Thủy Phi Phi kiên quyết không đồng ý phân tán nhân viên ra ngoài, nàng không yên lòng Trương Tiểu Lâm trở về về sau tìm không thấy người.

Nạp Lan Ngưng Yên nghe xong, tựa hồ cũng có đạo lý, bốn người liền tại gian phòng vui đùa âm ỉ, các nàng cũng không yên lòng Trương Tiểu Lâm sẽ có nguy hiểm gì.

Mộ Dung Đôn một mực đứng ở trong hành lang, một bước cũng không có rời đi.

Thiên Trì tiên tử vừa mới rơi xuống đất, lập tức hướng góc tường lóe lên, tránh thoát phủ đô đốc thị vệ con mắt, dọc theo góc tường đi vào Nạp Lan Ngưng Yên ở lại dưới lầu.

Bỗng nhiên, ần ần cảm thấy một cỗ bất an khí tức, đây là một cái võ giả giác quan thứ sáu, làm bán bộ Tiên Thiên, tinh thần lực còn không có ngưng luyện ra, nhưng là giác quan thứ sáu đã rất mạnh.

Thiên Trì tiên tử kinh hãi, không để ý tới bại lộ thân hình, lập tức bay người lên lầu.

Chỉ gặp một đạo hàn quang chợt hiện, một thanh kiếm lưỡi đao từ Nạp Lan Ngưng Yên gian phòng phía sau trên cửa sổ nhào tới, một ngăn chứa song cửa sổ nát một chỗ.

Nạp Lan Ngưng Yên kinh hãi, một thanh bổ nhào Thủy Phi Phi cùng Xuân Lan, mình cũng liền địa lăn một vòng.

Vừa vặn Thiên Trì tiên tử vọt vào gian phòng, mặc dù không có nhìn thấy người, lại cảm nhận được một cỗ kiếm khí bén nhọn, không nói hai lời, nhắm ngay đạo kiếm khí này liền đánh ra một chưởng.

Tiến đến chính là lạnh sương mù.

Một kiếm tập ra, chuẩn bị trọng thương mấy người, sau đó bắt đi.

Không nghĩ tới Thiên Trì tiên tử đột nhiên xuất hiện, để hắn lấy làm kinh hãi.

Thiên Trì tiên tử không có nhìn thấy người, lại rõ ràng cùng đối thủ qua mấy chiêu, trong lòng cũng là đại hãi, vội vàng hét dài một tiếng, thuận tay rút lợi kiếm ra, nghe gió biện khí, một chiêu một thức cùng lạnh sương mù xé mở ra.

Tư Mã Đạo Tín nghe được tiếng gào, mãnh kinh, lập tức vươn người đứng dậy, trực tiếp từ khách sạn cửa sổ nhào tới Nạp Lan Ngưng Yên gian phòng.

Lạnh sương mù bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ khí thế cường đại, trong lòng kinh hãi, lập tức chuẩn bị rút lui.

Là, Tư Mã Đạo Tín tinh thần chi lực đã cảm ứng được hắn tồn tại, tay áo dài vung lên, lạnh sương mù đứng không vững, ngã nhào xuống đất, lộ ra chân thân.

Thiên Trì tiên nữ từ trước đến nay ghét ác như cừu, chỗ nào dung hạ được ám sát nữ nhi của mình hung thủ ung dung ngoài vòng pháp luật? Trường kiếm lác một cái, bỗng nhiên đâm vào lạnh sương mù ngực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Bắc bên trên thiên trì

Nạp Lan Ngưng Yên ôm Thủy Phi Phi lăn trên mặt đất vài vòng, tránh thoát lạnh sương mù lảng lẹ một kiếm, lạnh sương mù lúc đầu liền không có muốn giết các nàng, chỉ là muốn đâm bị thương Nạp Lan Ngưng Yên, sau đó đem hai nữ nhân bắt đi, bức bách Trương Tiểu Lâm đến Lưu Cầu Hải Sa bang tự chui đầu vào lưới, lúc này mới làm Nạp Lan Ngưng Yên khó khăn lắm tránh thoát.

Thủy Phi Phi mở to mắt, chợt phát hiện trong phòng nhiều một người chết, máu tươi phun đầy một chỗ, lập tức dọa đến hết rằm lên.

Tư Mã Đạo Tín nhìn xem lạnh sương mù đã chết oan chết uổng, không khỏi lắc đầu, Thiên Trì tiên nữ vẫn là cái này tính nôn nóng, diệt cỏ tận gốc, không cho người khác bất cứ cơ hội nào, bất quá, những sát thủ này chết cũng liền chết rồi, chết nhiều một cái liền thiếu một cái tai họa.

"Đừng sợ, chúng ta đến trong phòng của người đi." Nạp Lan Ngưng Yên hộp Thủy Phi Phi quan hệ đã không phải bình thường, nhìn thấy Thủy Phi Phi nằm trên mặt đất run lấy bầy, không khỏi an ủi.

"Yên nhi, người làm sao cũng biến thành lè mề chậm chạp." Thiên Trì tiên nữ gặp Nạp Lan Ngưng Yên thế mà che chở lấy Thủy Phi Phi đáng vẽ, nơi nào còn có một cái võ lâm cao thủ phong phạm, rõ ràng chính là một cái Nông gia nữ tử đồng dạng.

"Sur phó, lão nhân gia ngài tại sao cũng tới?"

"Ta không đến người còn có mệnh tại?" Thiên Trì tiên nữ từ khi biết được Nạp Lan Ngưng Yên cùng Trương Tiểu Lâm cùng một chỗ về sau, liền giận không chỗ phát tiết, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Mộ Dung Đôn gọi tới phủ đô đốc thị vệ, đem lạnh sương mù thi thể diu ra ngoài, cho Nạp Lan Ngưng Yên đổi một bộ gian phòng.

Vũ Nguyên Khánh sớm đã tỉnh lại, một cái cộng thêm cao thủ, bỗng nhiên biến thành Hoàng cấp hậu kỳ võ giả, không luận võ lực giá trị vẫn là nội kinh đều tăng vọt rất nhiều, cả người cũng tinh thần rất nhiều, không còn là một bộ ốm đau bệnh tật đáng vẽ.

Bởi vì Trương Tiểu Lâm mất tích, tôn chân nhân mấy cái đệ tử cho hắn tiến hành phúc tra, phát hiện lúc đầu đã không có bất luận cái gì sinh khí là gan mạch, thế mà khôi phục không ít sinh cơ, ở vào Chính Tà tương bác giai đoạn, thế là mở cho hắn một chút sơ lả gan cùng lả gan thuốc Đông y. Vũ Nguyên Khánh thể nội còn có Trương Tiểu Lâm lưu lại linh khí, trong cơ thể hắn tế bào ung thư đã cơ bản ngăn chặn, lục sắc linh khí ngay tại chữa trị hắn bị hao tổn gan, cái này có một cái dài đằng đặc quá trình, về phần tôn chân nhân đệ tử những thuốc này, ngược lại là không có gì tác dụng phụ, có chút ít còn hơn không.

Vũ Nguyên Khánh biết được Tư Mã Đạo Tín cùng Thiên Trì tiên nữ lại là hai đại ẩn môn cường môn, lập tức vừa mừng vừa sợ, nếu như có thể cùng ẩn môn nhờ vả chút quan hệ, Vũ gia địa vị muốn kiên cố rất nhiều, giống hiện tại loại này tên không chính ngôn không thuận cục diện khó xử có lẽ sẽ đạt được cải biến.

Tại phủ đô đốc nán ná mấy ngày, Thiên Trì tiên nữ tính tình vội vàng xao động, cũng không ngồi yên nữa, liền đưa ra mạng lên Nạp Lan Ngưng Yên Hồi Thiên ao.

Nạp Lan Ngưng Yên lại nhất định phải cùng Thủy Phi Phi cùng một chỗ, Thiên Trì tiên nữ mười phần không hiểu, ẩn lý thuyết, nữ nhân thích một cái nam tử, không nên ngay cả hắn thích nữ nhân cũng thích mới đúng nha?

Kỳ thật Nạp Lan Ngưng Yên trong lòng nghĩ tương đối là đơn thuần, nàng cảm thấy để cho Thủy Phi Phi một cái người trong giang hồ xông xáo, hiển nhiên không ổn, các nàng tay trái gà không chặt, Thủy Phi Phi tại Trương Tiểu Lâm trong lòng phân lượng cực nặng, vạn nhất xảy ra sai lầm, nàng làm sao hướng Trương Tiểu Lâm bàn giao?

Mặt khác, nàng cảm thấy đem Thủy Phi Phi đưa đến Thiên Trì phái, Trương Tiểu Lâm nhất định trở về tìm các nàng.

Thủy Phi Phi lúc này trong lòng mười phần bất an, nàng cũng không phải là lo lắng cho mình không có địa phương đi, mà là không yên lòng Trương Tiểu Lâm an nguy.

Trương Tiểu Lâm ra ngoài đã lâu như vậy, cũng không có nói qua muốn đi đâu, chỉ là nói ra ngoài đi một chút, đi lần này tùy tiện gần mười ngày, bất vô âm tín.

Gặp Thủy Phi Phi như thế không yên lòng Trương Tiểu Lâm an nguy, Đạo Tín đại sư không khỏi cười ha ha một tiếng nói: "Thủy cô nương, ngươi cứ yên tâm đi, một cái Tiên Thiên võ giả, chỗ nào như vậy dễ dàng xảy ra chuyện? Cho dù có người muốn đối phó hắn, cũng chắc chắn là một trận kịch chiến, đây chính là thiên hôn địa ám, cả nước khiếp sợ sự tình, chúng ta không có khả năng không biết."

Thủy Phi Phi gặp đại sư nói như vậy, trong lòng an tâm một chút.

Gặp Nạp Lan Ngưng Yên chân thành mời nàng đi Thiên Trì phái, Thủy Phi Phi có chút do dự.

Những ngày này từ trước đến nay Nạp Lan Ngưng Yên cùng một chỗ, cùng ăn cùng ở, đồng cam cộng khổ, nhất là Nạp Lan Ngưng Yên còn liều mình cứu nàng, hai người trên thực tế đã tình như tỷ muội.

"Xuân Lan, ngươi nói chúng ta là trở về đâu? Vẫn là cùng với các nàng cùng một chỗ bên trên thiên trì?"

"Tiểu thư đi nơi nào, ta liền đi nơi đó." Xuân Lan không chút nghĩ ngợi nói.

"Ngươi người này, liền không có một điểm tham khảo ý kiến? Hỏi không ."

"Trở về, chỉ sợ Uất Trì công tử nơi đó, còn chưa xong sự tình a? Ta cảm thấy đi thiên trì cũng không tệ, Yên nhi tỷ tỷ là thật tâm mời chúng ta đi qua ."

Thủy Phi Phi lo lắng liền là việc này, nhất là Trương Tiểu Lâm không ở bên người, làm nàng hoang mang lo sợ. Cân nhắc liên tục, quyết định cùng Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thiên Trì tiên mỗ cùng đi thiên trì.

Thiên Trì tiên mỗ nhìn thấy Thủy Phi Phi như thế một cái linh tính nữ tử, cũng là có mấy phần thích, liền có chút ý nghĩ, chuẩn bị thu nàng làm đóng cửa đệ tử.

Bên này sự tình đã định, đám người từ biệt Vũ Nguyên Khánh, liền mua mấy chiếc xe ngựa, một đường Bắc thượng mà đi.

Vũ Nguyên Khánh bệnh đã hoàn toàn không chế được, lúc đầu, võ giả tu luyện chân khí, liền có thể giết hết tế bào ung thư, một cái trải qua phạt mao Tẩy Tủy Hoàng cấp võ giả, còn lại một phần nhỏ tế bào ung thư đã không cách nào uy hiếp được hắn , ung thư gan khối hắn chỉ là vấn đề thời gian.

Tôn chân nhân những cái kia đệ tử gặp Vũ Nguyên Khánh một ngày so một ngày chuyển biến tốt đẹp, trong lòng đều là âm thầm lấy làm kỳ, chờ chờ Trương Tiểu Lâm không về, cũng không tiện thường ở phủ đô đốc, liền cùng một chỗ cáo từ.

Vũ Nguyên Khánh tất nhiên là cảm kích vạn phần, chuẩn bị một chút thù lao, tôn chân nhân môn hạ đệ tử đều uyển cử, bọn hắn có nguyên tắc, vô công bất thụ lộc, bệnh này cũng không phải là bọn hắn trị tốt, điểm ấy tự mình hiểu lấy vẫn phải có.

Lạnh sương mù thi thể từ phủ đô đốc khiêng ra, Lưu Cầu Hải Sa bang đệ tử bình quân xem ở trong mắt, mười tên thiết bài sát thủ không còn dám tự tiện hành động, lập tức đi thuyền trở về Lưu Cầu đi.

Trương Hải Thiên nghe nói Địa cấp tu vi ngân bài sát thủ lại bị chết rồi, trong lòng nổi giận, nhưng cũng lấy làm kinh hãi.

Những sát thủ này hắn đều giải, mặc dù lợi hại nhất cũng chỉ là Địa cấp hậu kỳ tu vi, nhưng bọn hắn tu luyện không phải bình thường công phu, loại này ẩn nấp công pháp, đến từ Lưu Cầu Hải Sa bang danh dự trường lão Trương Trọng Kiên, cũng chính là đại bá của hắn cha.

Trương Trọng Kiên từ khi uống Viên Thiên Cương giao lưu về sau, lập tức đem Hình châu Trương gia sự tình an bài thỏa đáng, từ Hình châu ra về sau, liền chuẩn bị ra biển tìm kiếm tiên duyên.

Trương Trọng Kiên vốn là từ Tô Hàng bên kia tới , lần này đến Lưu Cầu về sau, thế mà phát hiện Lưu Cầu một cái tiểu bang phái là người Trương gia, bang chủ lại là Trương Trọng Kiên một cái từ đường huynh đệ.

Trương Trọng Kiên tại Lưu Cầu ở nửa năm, đem một vài đơn giản Luyện Khí chi thuật truyền thụ cho bọn hắn, đồng thời đem một bộ Tiên gia độn thuật cũng cùng nhau truyền thụ.

Võ giả không có linh khí, tu luyện độn thuật dờ dờ ương ương, tu luyện tới cuối cùng, cũng là không phải chẳng làm nên trò trống gì, thế mà diễn biến thành một bộ ẩn nấp thân hình công pháp, cái này chính là về sau thần thuật khởi nguyên.

Trương Hải Thiên lần này ngân bài sát thủ hao tổn về sau, bởi vì không biết đối thủ thực lực, tạm thời cũng không dám lại hành động thiếu suy nghĩ , liền không có tiếp tục phái sát thủ rồi nói .

Chương 196: Thái hư bàn

Trương Tiểu Lâm tỉnh lại sau giấc ngủ, đói khát đan xen, liền đi xuống thần đàn.

Bốn phía vẫn như cũ một mảnh đen kịt, cũng may thần thức không có áp chế, Thần Nông Giá chung quanh hơn mười dặm thu hết vào mắt.

Ra cái này to lớn Thần Nông Giá chung quanh phương viên trong vòng hơn mười dặm toàn bộ là đá xanh bãi bên ngoài, cảnh vật chung quanh thanh u, có cỏ thụ chọc trời, có sơn tuyền rách rách, Trương Tiểu Lâm thần thức đảo qua, phát hiện trong núi rừng, có không ít động vật, con thỏ, con hoẵng, gà rừng khắp nơi đều là, xoay người nắm lên một thanh đá vụn đầu, chuẩn bị đánh mấy cái dã vật, giờ tay trong nháy mắt, bên tai bỗng nhiên vang lên Hồ Tiên Nhi u buồn thanh âm: "Không nên thương tổn tiểu động vật."

Trương Tiểu Lâm nâng lên tay lập tức rũ xuống.

Hắn hứa hẹn qua Hồ Tiên Nhi, về sau không còn tổn thương tiểu động vật.

Coi như chết đói, cũng không thể nuốt lời!

Cũng may trong núi năng ăn đồ vật khắp nơi đều có, ngọc trúc, hoàng tinh, củ khoai, còn có các loại quả dại.

Trương Tiểu Lâm đạt được Thanh Nang truyền thừa cùng Thần Nông đình ghi lại tin tức, sớm đã đói trong núi các loại dược thảo rõ như lòng bàn tay, rất nhanh liền đào được một đồng lớn các loại quả dại cùng ngọc trúc các loại, tại suối trong nước rửa sạch sẽ, vẫn như cũ nằm tại thần đàn đá xanh cự trên đài, bắt đầu hấp thụ vào Thần Nông Giá bữa thứ nhất bữa tối.

Quả dại cùng thuốc căn mặc dù thanh đạm, đối với đói bụng mấy ngày Trương Tiểu Lâm tới nói, không khác Vu Sơn trân hải vị, liền ngay cả dinh dính ngọc đồ mấy tre tinh, cũng thành ngọt ngon miệng mỹ thực.

Ăn uống no đủ, Trương Tiểu Lâm tu luyện một hồi, trời liền sáng lên.

Trương Tiểu Lâm mở to mắt, đập vào mắt một mảnh xanh biếc, con mắt thấy uống thần thức cảm ứng vẫn là có sự bất đồng rất lớn.

Trương Tiểu Lâm đứng người lên, thần cái lưng mệt mỏi, liền hạ thần đài, một đường cưỡi ngựa xem hoa, thưởng thức một phen xung quanh cảnh sắc. Bởi vì không thể phi hành, Trương Tiểu Lâm đi cho tới trưa, thế mà không có đi đến cuối cùng.

Xem ra cái này tiểu thế giới cũng không nhỏ, Trương Tiểu Lâm có chút kì quái, Thần Nông Giá hắn kiếp trước nghe nói qua, giống như không phải rất lớn, dựa theo hắn tốc độ chạy, nửa ngày thời gian, hắn là năng đi hơn một trăm dặm, chẳng lẽ trong này không gian khác biệt?

Đi một vòng lớn, phảng phất không có cuối cùng, Trương Tiểu Lâm chỉ có thể từ bỏ.

Trong núi hái một chút quả dại, củ khoai loại hình, Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ trở lại Thần Nông Giá bên trên, tại nơi này ngủ một đêm, hắn cảm thấy cái này địa phương không tệ, không riêng gì linh khí dư dả, mà lại ngủ ở nơi này có một loại an tâm cảm giác.

Ăn một điểm đồ vật, cảm thấy có điểm nhàm chán, Trương Tiểu Lâm té ra Tu Di giới bên trong một chút đồ vật, nhất là Thần Nông Giá bên trên thu vào tới bờ đoàn kia, không biết là cái gì đồ vật, cũng không biết hắn có làm được cái gì.

Lấy ra bờ đoàn, phát hiện cái này đồ vật chất liệu rất không tệ, không phải vàng không phải ngọc, nhưng lại tỏa ra ánh sáng lung linh, có một loại cổ phác thê lương khí tức, bờ đoàn phía dưới lại có chữ, Trương Tiểu Lâm nhìn kỹ, lại là hai cái chìm soạn văn, tựa hồ là thái hư hai chữ.

Thái hư? Tựa hồ có chút quen tai, lại nhất thời nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua.

Trương Tiểu Lâm đem bờ đoàn trải trên mặt đất, sau đó ngồi lên, lập tức cảm thấy trong lòng tạp niệm toàn bộ tiêu tán, một trận Thanh Minh.

Bốn phía linh khí tụ tập, Trương Tiểu Lâm nhận không được liền bắt đầu tu luyện.

Mấy cái Chu Thiên xuống tới, liền cảm thấy toàn vẹn vong ngã.

Ngơ ngác ở giữa, Trương Tiểu Lâm phảng phất đã không tại Thần Nông Giá, mà là cảm giác cả người đang không ngừng lên cao.

Ta đây là muốn đi đâu?

Trương Tiểu Lâm mình cũng không biết, phảng phất trong óc một mảnh trống không, ngơ ngác không biết đến trên trời vẫn là nhân gian.

Bỗng nhiên, nghe được một tiếng quát lớn: "Người nào? Còn không mau đi!"

Trương Tiểu Lâm ngẩng đầu nhìn lên, chỉ gặp hai cái thân cao mấy trượng kim giáp Võ sĩ quắc mắt nhìn trừng trừng, trong lòng giật mình, hai cái này Võ sĩ không riêng gì thân cao mấy trượng, mà lại tu vi mình căn bản nhìn không thấu, khẳng định cao hơn chính mình được nhiều.

Kim giáp Võ sĩ sau lưng, lại là một tòa cửa lâu, cao vút trong mây, một chút không nhìn thấy đỉnh, cửa trên lâu ba chữ to: Nam Thiên môn.

Ta làm sao vô duyên vô cớ chạy đến trên trời tới?

Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, lập tức rơi xuống rơi.

Cũng không biết Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên các nàng đến cùng thế nào?

Trương Tiểu Lâm trong lòng vừa nghĩ đến Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên, bỗng nhiên trông thấy phía dưới đường ống bên trên, hai chiếc xe ngựa một trước một sau rong ruổi, phía sau xe ngựa bay lên một mảnh tro bụi.

Thần thức lại có thể cảm ứng được, chiếc thứ hai trong xe ngựa chính là Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên!

Còn có Xuân Lan cùng Hạnh nhi, bốn người hợp thừa một chiếc xe ngựa.

Trước mặt trong xe ngựa, lại là Đạo Tín đại sư cùng một cái mỹ lệ Trung Niên Đạo cô.

Các nàng chỉ là đi nơi nào?

"Tầm tã! Tầm tã!"

"Yên nhi! Yên nhi!"

"Nhanh dừng xe! Dừng lại!"

Trương Tiểu Lâm tại trên quan đạo phi nước đại, lại luôn đuổi không kịp chiếc xe ngựa kia.

Đây là có chuyện gì?

Trương Tiểu Lâm mắt thấy xe ngựa càng đi càng xa, không khỏi khẩn trương, vội vàng ngự kiếm bay đi qua.

Ngự kiếm phi hành, nhoáng một cái liền tới, Trương Tiểu Lâm một chút vậy mà vọt tới trong xe ngựa.

Đưa tay đẩy Thủy Phi Phi, phát hiện đề tay của hắn thế mà hoàn toàn không thụ lực, Thủy Phi Phi vẫn như cũ hơi lờ mờ, không có một điểm phản ứng.

"Yên nhi!" Trương Tiểu Lâm lại đẩy lại gọi, Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên không có bất kỳ phản ứng nào.

Đây là làm sao rồi?

Đang nhìn tay của mình, thế mà không phải thực chất tay, mà là một cái bóng.

Má ơi?

Đây là có chuyện gì?

Chẳng lẽ là đang nằm mơ?

Trương Tiểu Lâm cắn một chút đầu lưỡi, không có bất kỳ phản ứng nào.

Quả nhiên là giấc mộng!

Trương Tiểu Lâm không có cam lòng rời đi Thủy Phi Phi xe ngựa, đi vào trước mặt trên xe ngựa.

Đạo Tín đại sư bỗng nhiên mất lờm một cái, nhìn chăm chăm Trương Tiểu Lâm.

"Đại sư, ngài đây là muốn đi nơi nào?"

"Trương công tử, chúng ta chuẩn bị đi Thiên Trì phái."

"Tầm tã cùng Yên nhi bọn hắn cũng cùng đi sao?"

"Không tệ, chúng ta không yên lòng bọn hán tại giang hồ phiêu bạt, chuẩn bị dẫn bọn hán cùng một chỗ Hồi Thiên ao phải."

"Làm sao? Võ đồ đốc phủ thượng xảy ra chuyện gì?"

"Có cái cực kỳ lợi hại sát thủ, hành thích các nàng, đã bị chúng ta trừ đi, người đây là đi nơi nào? Làm sao một đi không trở lại, không có tin tức."

"Ta vây ở Thần Nông Giá, thời gian ngắn ra không được."

"Thần Nông Giá? Đó là cái gì địa phương?"

Trương Tiểu Lâm lúc này mới nhớ lại, lúc này hán là còn không có Thần Nông Giá cái này địa phương đi.

"Thần Nông Giá tại Kinh Châu, lực Võ đồ đốc phủ thượng không xa."

"Người tinh thần lực có thể xuyên qua xa như vậy?" Đạo Tín đại sư không khỏi kinh hãi.

Hán thấy, Tiên Thiên về sau, liền là tu luyện tinh thần lực, tinh thần lực mạnh yếu, trực tiếp phản ứng tu vi cảnh giới cao thấp.

Bọn hán từ Võ đồ đốc phủ ra đã mấy ngày, Trương Tiểu Lâm tinh thần lực lại có thể xuyên thấu vài trăm dặm, cùng hán tiến hành giao lưu, cái này cao bao nhiêu cảnh giới!

"Một lời khó nói hết, Thủy Phi Phi cùng Yên nhi liền xin nhờ ngài."

"Người yên tâm đi, chúng ta liền là không yên lòng các nàng mới đến Kinh Châu đi tìm các nàng."

Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy đại não một trận nhói nhói, vội vàng mở to mắt, phát hiện cái gì Thủy Phi Phi, cái gì Đạo Tín đại sư hết thấy không thấy, mình vẫn như cũ ngồi tại Thần Nông Giá dưới, ngồi tại cái này kỳ quái thái hư bồ đoàn bên trên.

Thái hư?

Chẳng lẽ mình vừa rồi thần du thái hư rồi?

Thần du thái hư!

Trương Tiểu Lâm trong lòng vui mừng

Đó là cái chân chính bảo bối!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Nhập mộng

Đạo Tín đại sư bỗng nhiên từ trong nhập định giật mình mà tỉnh, có chút hoảng hốt.

"Tư Mã, người làm sao rồi?" Thiên Trì tiên mẫu thấy một lần, bận bịu lo lắng mà hỏi thăm.

"Vừa rồi, Trương công tử lưu cho ta nói."

"Trương công tử? Không có nhìn thấy người nha?"

"Người không hiểu, hán dùng tinh thần lực cùng ta câu thông."

"Tinh thần lực có thể cùng người câu thông? Cái này cũng quá thần a?" Thiên Trì tiên mẫu hơi kinh ngạc đường.

"Trương công tử tu vi so với chúng ta cao hơn rất rất nhiều, ngàn dặm bên ngoài có thể cùng người câu thông, đã thông thần." Đạo Tín đại sư con mắt nhìn chăm chú lên xe ngựa ngoài cửa sổ, mờ mịt tứ phương, tràn đầy kính ngưỡng cùng hướng tới chí tinh.

"Người là nằm mơ à?"

"Ha ha, liền xem như mộng đi, tinh thần lực, người không hiểu, ta cũng là mới nhìn qua môn đạo."

Đạo Tín đại sư nói xong, nhắm mắt lại, không nói thêm gì nữa.

Thiên Trì tiên mỗ thấy thế đành phải cũng nhắm mắt Dưỡng Thần.

Trương Tiểu Lâm lúc này mới từ trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, chẳng lẽ Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi thật cùng Đạo Tín đại sư cùng đi Thiên Trì phái? Nếu như thật sự là như thế, ngược lại là có thể yên tâm.

Có phải là nằm mơ hay không? Ngày có chút suy nghĩ, cũng tức thành mộng?

Trương Tiểu Lâm kỳ thật nội tâm cũng không xác định, vừa rồi thần du thái hư, nhìn thấy chính là tình huống thật.

Nếu không lại đi nhìn xem, nếu như bọn hắn còn tại trên đường đi đường, khẳng định như vậy chính là thật.

Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm vội vàng ngưng thần tĩnh khí, ngồi xếp bằng Tại Thái hư trên bàn, linh khí tại thể nội vận hành mấy cái Chu Thiên, nhưng thủy chung không cách nào nhập định.

Đây là có chuyện gì?

Chẳng lẽ trong vòng một ngày chỉ có thể du một lần?

Đã thái hư trên bàn không cách nào nhập định, Trương Tiểu Lâm lại thử ở bên cạnh bàn đá xanh bên trên, linh khí vận hành, rất nhanh liền nhập định.

Tĩnh lại lần nữa lúc, lại là húc nhật đông thăng sáng sớm.

Đứng người lên, giãn ra gân cốt một chút, triển khai tư thế, đánh mấy chuyển Thái Cực quyền, cảm thấy tinh thần phấn chấn, vô cùng thư sướng.

Trong núi tìm một chút ăn, ăn uống no đủ, Trương Tiểu Lâm chuẩn bị thử lại lần nữa thái hư bàn.

Vừa ngồi lên thái hư bàn, Trương Tiểu Lâm liền cảm thấy tâm thần một mình, chính là thứ nhất lần ngồi lên lúc cảm giác.

Ngưng thần tĩnh khí, vứt bỏ hết tạp niệm, linh khí bắt đầu vận hành, không lâu liền nhập định.

"Thủy Phi Phi." Trương Tiểu Lâm suy nghĩ trong lòng, vậy mà yên lặng nói ra.

Cảm giác mình đã tiến vào Thái Hư huyền cảnh, cảnh vật bên trong không còn là chân thực đồ vật.

Không đúng, hẳn là mình không còn là chân thực mình, mà là biến thành một cái cái bóng, cũng không có thực chất thân thể.

Vậy mà ra hiện tại một cái khách sạn!

Nam Dương Vương gia khách sạn!

Thủy Phi Phi vẫn như cũ cùng Xuân Lan cùng ngủ một phòng, ngủ ở trên một cái giường.

Gặp Thủy Phi Phi đang ngủ say, Trương Tiểu Lâm nhẹ nhàng kêu một tiếng: "Tâm tã."

Thủy Phi Phi bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy: "Ài?"

"Ta, tiểu lâm."

Trương Tiểu Lâm vội vàng ngồi xuống bên giường, kéo lại Thủy Phi Phi tay, cảm giác được đồng dạng xúc cảm, Trương Tiểu Lâm hơi nghi hoặc một chút, xem xét, nguyên lai trên giường còn nằm một cái Thủy Phi Phi, ngồi xuống cũng chỉ là cùng mình đồng dạng, một cái bóng mờ mà thôi.

Đây là tình huống như thế nào?

Thủy Phi Phi ngủ thiếp đi, đây là giấc mơ của nàng?

Ta tiến vào nàng trong mộng?

"Ta là đang nằm mơ sao?" Thủy Phi Phi nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, vừa mừng vừa sợ, không tin đây là sự thực.

"Người chuẩn bị uống Thiên Trì tiên mỗ cùng đi Thiên Trì phái sao?"

"Người không tại, ta cũng không có chủ ý, người nói dạng này có thể chứ?"

"Có thể, đến Thủy gia tập thời điểm, ngươi đi xem một chút phụ thân ngươi, còn có, đến ta cái nhà kia bên trong đi một chuyến, mời Trương Quả hộp Vương Vũ, chiếu cố phụ thân ngươi."

"Ừm, ta tin ngươi. Ngày hôm qua cái Thiên Trì tiên tử tìm ta nói chuyện, nàng muốn thu ta làm đóng cửa đệ tử."

"Ngươi đã đồng ý sao?"

"Ta nói muốn chờ ngươi trở về."

"Ngươi có thể đáp ứng nàng, nhưng ngươi không muốn tu luyện các nàng công pháp, các nàng công pháp không thích hợp ngươi."

"Vậy ta tu luyện cái gì đâu?"

"Ta truyền cho ngươi một bộ công pháp, bất quá ngươi đừng nói cho người khác."

"Ừm."

Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị đem Thanh Nang Luyện Khí Quyết đưa vào Thủy Phi Phi đại não, nhưng thần thức vừa bắt đầu tiến vào, bỗng nhiên đại não đau xót, liền đột nhiên biến mất tại Thái Hư huyễn cảnh bên trong.

Lần này kịch liệt đau nhức so với lần trước nhưng lợi hại hơn nhiều, Trương Tiểu Lâm cơ hồ ra mồ hôi lạnh.

Thần thức vậy mà nhận lấy tổn thương!

Chuyện gì xảy ra? Lần này thế mà còn không có lần trước thời gian dài, lần trước tiến vào huyễn cảnh, đi trước Nam Thiên môn, sau đó đuổi theo xe ngựa chạy một đoạn, trước cùng Thủy Phi Phi cùng Nạp Lan Ngưng Yên nói một hồi, đáng tiếc các nàng nghe không được, cuối cùng còn cùng Đạo Tín đại sư trao đổi một trận mới rời khỏi.

Chẳng lẽ không thể ở bên trong vận dụng thần thức thua truyền tin hơi thở? Vẫn là tiến vào một cái phạm nhân trong mộng có phần hao tổn thần thức?

Trương Tiểu Lâm suy nghĩ rất nhiều, chợt nhớ tới, hẳn là cái này thái hư bàn không có luyện hóa, mình còn không thể thuận buồm xuôi gió sử dụng nó.

Mặc kệ hần, trước khôi phục thần thức đi.

Đem thái hư bàn thu vào chiếc nhẫn, Trương Tiểu Lâm bắt đầu tu luyện.

Khô Trúc phiền tại Trương Tiểu Lâm thần thức nhận tổn thương trước tiên bên trong, liền rịn ra không ít lực sắc linh khí giúp hần tiến hành chữa trị, cái này khiến Trương Tiểu Lâm bớt đi không ít chuyện.

Lần này thời gian tu luyện rất dài, Trương Tiểu Lâm trong nhập định, cũng không biết qua bao lâu, chỉ biết tỉnh lại về sau, vừa đói vừa khát, nhịn không được chạy đến trong núi ăn nhiều một trận, uống không ít nước suối, lúc này mới ợ một cái liên tục ra.

Bỗng nhiên trông thấy hai con con thỏ nhỏ tại trong rừng cây ăn cỏ, Trương Tiểu Lâm chơi tâm nổi lên, trên thân khí thể vừa tăng, lập tức tướng hai con bé thỏ trắng giam cầm ngay tại chỗ, sau đó nhẹ nhàng đi đi qua, đem hai con con thỏ ôm vào trong ngực.

Hai con con thỏ tại Trương Tiểu Lâm nghi ngờ Trung nhẫn không ở tốc tốc phát run, Trương Tiểu Lâm nhìn xem ánh mắt của bọn nó, nói khẽ: "Tiểu gia hỏa, đừng sợ, chúng ta là hàng xóm nhà."

Cùng con thỏ chơi một hồi, Trương Tiểu Lâm đem bọn hần để dưới đất.

Hai con con thỏ đầu tiên là ngẩng đầu nhìn một chút Trương Tiểu Lâm, bỗng nhiên, một đông một tây, phân biệt chạy đi như bay.

"Ha ha." Trương Tiểu Lâm nhìn thấy cái kia dáng vẻ chật vật, rốt cục cười vui vẻ.

Chỉ là hần tiến vào Thần Nông Giá đến nay, thứ nhất lần cười ra tiếng, hần rốt cục hiểu được, vì cái gì Hồ Tiên Nhi không để cho hần làm thương tổn tiểu động vật, nguyên lai một cái người cô độc đến loại tình trạng này thời điểm, tiểu động vật cũng sẽ trở thành bằng hữu của mình.

Cái này địa phương có không có yêu thú? Hoặc là Linh thú?

Cho dù là một con hơi mở một điểm linh trí Hầu tử cũng được.

Trương Tiểu Lâm thần thức lập tức toàn lực bao trùm ra ngoài, hần đột nhiên phát hiện, mình thần thức thế mà tiến bộ rất nhiều.

Chỉ ít có thể cảm ứng được trong vòng trăm dặm hết thảy sự vật.

Mình vừa rời đảo qua ngọc trúc phía dưới, lại có mấy đầu con giun đang bò đi, hai con con thỏ nhỏ tại nơi này chạy trốn về sau, rất nhanh liền tại mình tóm chúng nó địa phương hội hợp, nơi đó lại là bọn chúng tổ... .

Bỗng nhiên, một con kim hoàng sắc tiểu gia hòa xông vào tầm mắt của hắn.

Khi lông vàng, một con hết sức xinh đẹp khi lông vàng trên tàng cây leo lên, từ cây này nhảy đến gốc cây kia, mười phần khoái hoạt chơi đùa.

Liền là người!

Trương Tiểu Lâm bước nhanh như bay, chạy hướng ngoài năm mươi dặm một chỗ trong rừng cây, ven đường mặc dù rậm rạp bấy rập chông gai, bất quá những này căn bản không làm khó được Trương Tiểu Lâm, mặc dù không thể phi hành, nhưng Phù Quang Lược Ảnh thân pháp, tại bụi gai phía trên, ngọn cây đầu cành các vùng hơi mơn lức, vẫn là có thể trượt rất xa, mà lại những ngày này tại trong rừng cây xuyên thẳng qua, hắn càng ngày càng quen thuộc Phù Quang Lược Ảnh thân pháp, bộ này thân pháp tại hắn xuất ra, đã không thể dùng Lô Hóa Thuần Thanh đến hình dung, phải nói hắn đã đem bộ này thân pháp luyện đến cực hạn, hoàn toàn siêu việt bộ này thân pháp bản thân tốc độ cùng biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Luyện hóa thái hư bàn

Trương Tiểu Lâm khoảng cách khi lông vàng chỉ ít còn có một dặm Lộ Viễn, khi lông vàng tựa hồ đã đã nhận ra nguy hiểm, cảnh giác nhìn bốn phía.

Chỉ bất quá chần chờ vài giây đồng hồ mà thôi, Trương Tiểu Lâm đã lóe lên mà tới, đợi cho khi lông vàng chuẩn bị xê dịch tránh nhảy, chỗ nào còn kịp, trong nháy mắt liền bị Trương Tiểu Lâm chụp vào trong tay.

Khi lông vàng hoảng sợ muôn dạng, toàn thân loạn run, lạnh rung phát ra "Chi chi" âm thanh.

Trương Tiểu Lâm đưa tay ở trên người hắn vuốt ve một chút, an định một chút hắn hoảng sợ tâm.

Khi lông vàng tựa hồ nhìn ra Trương Tiểu Lâm không có ác ý, liền không gây dựa nữa, dịu dàng ngoan ngoãn dựa vào Trương Tiểu Lâm trong ngực.

Trương Tiểu Lâm ôm tiểu Hầu tử một đường chạy vội, rất nhanh liền trở lại Thần Nông Giá dưới, một người một khi cùng một chỗ chung tiến quả đại, mấy cái quả đại ăn hết về sau, khi lông vàng rõ ràng ít một chút địch ý, Trương Tiểu Lâm buông tay ra, cũng không có lập tức bỏ trốn mất dạng, mà là vừa đi vừa nghỉ, khi thì quay đầu nhìn xem.

Thần Nông Giá kết giới hình thành đã không biết bao lâu, khi lông vàng có lẽ căn bản không có trải qua thiên địch, đối những sinh vật khác không có một cái khái niệm.

Chơi một hồi, Trương Tiểu Lâm tiếp tục tu luyện, tại Thần Nông Giá hắn nhiệm vụ liền là tu luyện.

Lần trước cùng Thủy Phi Phi Thái Hư huyền cảnh gặp nhau về sau, thần thức bị hao tổn nghiêm trọng, khiến cho hắn không dám tùy tiện tiến vào huyền cảnh, cũng may đã biết Thủy Phi Phi bọn người không việc gì, trong lòng an định không ít.

Lần nữa nhập định tu luyện, lại là mấy ngày, Trương Tiểu Lâm đã mò tới Luyện Khí tám tầng ngưỡng cửa, phảng phất chỉ cần lâm môn một cước, liền có thể đột phá Luyện Khí tám tầng.

Liên tiếp tu luyện mấy ngày, nhưng như cũ chỉ là cảm giác được hơi có tiến bộ, chậm chạp không có đột phá.

Trương Tiểu Lâm biết việc này gấp không được, chỉ có thể là nước chảy thành sông sự tình, dục tốc bất đạt.

Mỗi ngày cùng khi lông vàng truy truy đánh đánh, ngẫu nhiên bắt hai con con thỏ tới chơi một chút, thời gian cũng là thanh thoi thanh thoi, thanh nhàn vô cùng.

Thần Nông Giá kết giới cũng không rất lớn, trải qua những ngày này hiểu rõ, phương viên cũng liền hai trăm dặm chi phối, bên trong động vật ít đến thương cảm, hoang đại được liệu cực kỳ phong phú, có thời gian có thể luyện tập luyện đan.

Thái hư bàn đến cùng là cái gì cấp bậc, Trương Tiểu Lâm không được biết, cũng mấy lần đem Thiết Sí đại ung mời đi ra cùng nhau nghiên cứu, nhưng Thiết Sí đại ung đối cái này đĩa tựa hồ mười phần kiêng kị, không dám đến gần, Trương Tiểu Lâm cảm thấy có chút kỳ quái.

Thiết Sí đại ung chỉ bàn giao một câu, cái này thuộc về không Chủ thần khí, nhỏ máu liền có thể nhận chủ, nhưng là hắn không đề nghị Trương Tiểu Lâm

quá sớm luyện hóa, nói cái gì Thần khí hao tổn tinh thần.

Loài chim yêu thú bởi vì Thức hải nhỏ bé, Hóa Thần trở xuống yêu thú là sẽ không dễ dàng sử dụng thần thức loại công kích, nhất là thần thức bị hao tổn về sau, rất khó chữa trị. Cũng không phải là mỗi người cũng giống như Trương Tiểu Lâm đồng dạng, có cái chữa trị thần thức Khổ Trúc phiến.

Trương Tiểu Lâm tại Thần Nông Giá tu luyện, cảm thấy tiến độ nhanh không ít, nhưng là Thiết Sí đại ung cũng không thích Thần Nông Giá hoàn cảnh, coi là khóa không cảm chế đối phi cảm loại yêu thú áp chế rất lớn, mà yêu thú tu luyện chủ yếu là cần yêu khí, linh khí nồng đậm, chuyển đổi dẫn đầu cũng không cao.

Trương Tiểu Lâm tại trong lúc này đi vào Hỗn Độn âm châu mấy lần, Kính Hà Long Vương vẫn y bộ dạng cũ, đã thức tỉnh, nhưng là cũng không thể động.

Một tháng về sau, Trương Tiểu Lâm rốt cục đột phá đến Luyện Khí tám tầng.

Đột phá về sau, cảm giác thần thức mạnh rất nhiều, toàn bộ Thần Nông Giá kết giới bên trong hoàn toàn bao trùm, một ngọn cây cọng cỏ, một con con thỏ một đầu con giun đều tại hần giám sát bên trong.

Thái hư bàn, cái này Thượng Cổ Thần khí sức hấp dẫn thực tế quá lớn.

Trương Tiểu Lâm thực sự nhìn không được, rốt cục cắn nát ngón tay, nhỏ máu Tại Thái hư trên bàn, bắt đầu tế luyện Thần khí.

Máu tươi nhỏ vào thái hư bàn, quả nhiên liền lập tức bị hấp thu đi vào.

Trương Tiểu Lâm lơ mơ cảm thấy mình thần thức cùng thái hư bàn có một tia liên hệ.

Thần thức quét tới, vậy mà có thể tiến vào bên trong.

Thái hư trong mâm diện không gian, mênh mông như biển, cùng Hỗn Độn âm châu không gian giống nhau y hệt, nhưng có một điểm khác biệt, Hỗn Độn âm châu bên trong là thật sự tĩnh không, mà thái hư trong mâm diện không gian, nhìn qua tựa hồ rất chân thực, nhưng chân chính cảm ứng lại là hư ảo, cái gì cũng không có, thậm chí ngay cả không khí cũng không có. Hoàn toàn là một cái giả lập không gian, người cùng vật thể cũng không thể tiến vào thái hư trong mâm, có thể đi vào, chỉ có thần thức.

Trương Tiểu Lâm thần thức cẩn thận cảm ứng thái hư bàn, mặc dù nhìn không thấu, nhưng là mỗi một lần cảm ứng đều có nhất định phát hiện.

Thông qua thần thức luyện hóa thời gian dài hơn nhiều, tế luyện ròng rã một ngày, thái hư bàn lúc này mới run rẩy mấy lần, cuối cùng hóa thành một tia ô quang tiến vào Trương Tiểu Lâm trong thức hải.

Bỗng nhiên, một tia khí tức quen thuộc truyền đến.

Hư Thần quyết!

Thái hư trong mâm diện truyền thừa, lại là Hư Thần quyết!

Hư Thần quyết tổng cộng chia làm cửu tầng cảnh giới, Trương Tiểu Lâm tại Triệu Yến Phi nơi đó học được Hư Thần quyết, vậy mà chỉ có thứ nhất tầng một phần ba đáng về.

Thứ nhất tầng cảnh giới sơ kỳ, vậy mà đã lợi hại như vậy, cái này Hư Thần quyết, đến cùng là như thế nào một môn pháp quyết!

Hư Thần quyết mặc dù là tu luyện thần thức vô thượng pháp môn, nhưng hần dự tính ban đầu kỳ thật chỉ bất quá là khống chế cùng sử dụng thái hư bàn mà thôi.

Bởi vì thái hư bàn cần có lực lượng thần thức thực tế quá qua cường đại, Trương Tiểu Lâm hai lần sử dụng, đều bất quá mấy phút, cuối cùng liền thần thức bị hao tổn mà về, may mắn hần không có lần nữa cưỡng ép tiến vào Thái Hư huyền cảnh, nếu không, mỗi một lần tổn thương đều sẽ tăng thêm, một lần so một lần nghiêm trọng.

Có Hư Thần quyết, Trương Tiểu Lâm hưng phấn không thôi, lập tức dựa theo Hư Thần quyết khẩu quyết tiến hành tu luyện, bởi vì trước kia tu luyện qua, mà lại đã có một điểm cơ sở, tu luyện xe nhẹ đường quen, làm ít công to, rất nhanh liền đột phá Hư Thần quyết thứ nhất tầng cảnh giới.

Hư Thần quyết thứ nhất tầng, nhìn như chỉ là căn bản nhất thần thức, thật là đang cùng không có tu luyện qua Hư Thần quyết tu sĩ so sánh, đã đạt đến Trúc Cơ hậu kỳ thần thức.

Lợi dụng Hư Thần quyết tiến vào thái hư bàn, Trương Tiểu Lâm cảm thấy dễ dàng rất nhiều.

Thái hư trong mâm đã không còn là sương mù mông lung một mảnh, mà là một mảnh rõ ràng tĩnh không, Trương Tiểu Lâm thế mà đứng tại một khoảnh khắc cầu phía trên.

Trương Tiểu Lâm trong lòng mặc niệm Thủy Phi Phi, mình tức hạ tính cầu bỗng nhiên biến lớn, vô hạn biến lớn, chỉ chớp lát, liền ra hiện tại một mảnh biển tuyết mênh mông bên trong.

Thiên trì!

Tại một mảnh trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong, một cái Minh Kính mặt hồ ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trong thần thức.

Thủy Phi Phi thể mà tại tu luyện!

Chỉ gặp nàng mặc thật dày lông chồn áo khoác, xếp bằng ở một ngum nóng hôi hổi bên cạnh giếng, hô hấp thô nạp, lại là Trương Tiểu Lâm dạy cho nàng Thanh Nang Luyện Khí Quyết.

Thủy Phi Phi đã thành công dẫn khí nhập thể, Trương Tiểu Lâm bản thân liền là thần thức thể ra hiện tại thiên trì, người khác là không nhìn thấy hân, chỉ có Tiên Thiên võ giả tinh thần lực mới có thể cảm ứng được hân tồn tại.

A?

Trương Tiểu Lâm phát hiện Thủy Phi Phi tu luyện Thanh Nang Luyện Khí Quyết không hoàn chỉnh.

Nàng hân là chỉ có Luyện Khí tầng một bộ phận pháp quyết tu luyện, bởi vì linh khí chỉ là vận hành đến Đốc mạch Chí Dương huyết phụ cận, liền không tiếp tục đi lên đi.

Dạng này cũng được?

Trương Tiểu Lâm có chút kỳ quái, ẩn đạo lý nói, một cái tiểu chu thiên đều không có hoàn thành, làm sao có thể dẫn khí nhập thể đâu?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Đốc lòng tu luyện

Trương Tiểu Lâm trở mắt nhìn Thủy Phi Phi giống một con thái điều đồng dạng, dựa theo mình dạy cho nàng một điểm không trọn vẹn công pháp, không ngừng dẫn dắt đến linh khí ở trong kinh mạch hành tẩu, bởi vì Chu Thiên không hoàn chỉnh, cũng không thể vòng đi vòng lại tuần hoàn, bởi vậy gây nên nhập thể về sau, liền rút cuộc không có tiến thêm.

Trương Tiểu Lâm luyện tập thái hư bàn Hư Thần quyết, đã đạt đến Hư Thần quyết thứ nhất tầng, thừa dịp Thủy Phi Phi đã nhập định, không có bất luận cái gì đề phòng, thần thức dễ như trở bàn tay tiến vào Thủy Phi Phi trong thức hải, đem hoàn chỉnh Thanh Nang Luyện Khí Quyết chuyển Thủy Phi Phi Thức hải.

Thủy Phi Phi mơ hồ cảm nhận được Trương Tiểu Lâm khí tức, bởi vì tu luyện ngay tại khản yếu quan đầu, không dám phân tâm, trong trí nhớ bỗng nhiên nhiều một chút công pháp, Thủy Phi Phi vội vàng đình chỉ tu luyện, mở to mắt, nhẹ giọng hô: "Tiểu lâm, tiểu lâm."

Thủy Phi Phi không có thần thức, Trương Tiểu Lâm tự nhiên không cách nào cùng nàng giao lưu, trừ phi trong mộng, Trương Tiểu Lâm có thể lợi dụng Thái Hư huyền cảnh, cùng nàng thần hồn trong mộng giao lưu.

Giải quyết Thủy Phi Phi tu luyện công pháp vấn đề, Trương Tiểu Lâm không có tại nơi này ở lâu, tự giác về tới Thần Nông Giá dưới, lần này hân chú ý thật tốt, cũng không có cảm thấy thần thức tổn thương, ra thái hư cảnh về sau, Trương Tiểu Lâm trong lòng vô cùng hưng phấn, cái này thái hư bàn thực tế quá dùng tốt.

Tâm vô lo lắng, Trương Tiểu Lâm tâm như chỉ thủy, bắt đầu không biết ngày đêm tu luyện, chỉ hi vọng mau chóng thoát khỏi, đi ra Thần Nông Giá.

Thông qua những ngày này quen thuộc, Thần Nông Giá tiểu động vật nhóm tựa hồ cũng biết Trương Tiểu Lâm cũng là bọn hân bằng hữu, khi lông vàng có khi còn hái một chút quả dại đưa tới, Trương Tiểu Lâm luôn luôn sờ sờ cái đầu nhỏ của hân, biểu thị cảm tạ.

Nhìn thấy những này tiểu động vật, Trương Tiểu Lâm liền sẽ nhớ tới Tiềm Long cốc Hồ Tiên Nhi, lần sau Thái Hư huyền cảnh, nhất định phải đi nhìn xem, nếu không phải nàng không để cho mình ăn tiểu động vật, cái này quý địa phương chỉ sợ sớm đã không có cái khác động vật.

Hân đã từng nhiều lần thử dùng Bát Trận Đồ trận bản, nhìn phải chăng có thể truyền tống ra ngoài, nhưng cái này Bát Trận Đồ trận bản căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, đến nơi này hoàn toàn thành một khối phổ thông ngọc bích.

Độn thuật luyện tập cũng lộ hóa thuần thành, nhiều lần, Trương Tiểu Lâm muốn thông qua độn thuật thoát ra Thần Nông Giá, nhưng hiển nhiên là ý nghĩ hào huyền sự tình, bất luận Thổ độn Thủy độn, đều sẽ đụng phải một tầng cách ngăn, mặc kệ khí lực lớn đến đâu, bao quát Phi Kiếm cùng Oanh Thiên chùy, đều không cách nào đột phá tầng này cách ngăn.

Mặc dù là dạ dĩ kế nhật tu luyện, nhưng Luyện Khí hậu kỳ muốn đột phá, đã không phải là như vậy chuyện đơn giản, mặc dù linh khí dồi dào, nhưng Trương Tiểu Lâm đan điền tựa hồ biến thành một cái động không đáy, đại lượng linh khí tiến vào đan điền, vậy mà chưa hề chứa đầy đủ qua.

Luyện Khí kỳ đến Trúc Cơ kỳ, kỳ thật liền là linh khí biến hóa, linh khí tại thể nội càng ngày càng đậm, cuối cùng sẽ áp súc thành chất lỏng, chờ toàn bộ biến thành chất lỏng, đan điền hóa thành biển, coi như Trúc Cơ thành công.

Tu luyện sau khi, Trương Tiểu Lâm bắt đầu học xong luyện đan, Thần Nông Giá bên trong linh dược chủng loại phong phú, mà lại số lượng rất dồi dào, năm cũng rất tốt, trải qua hàng trăm hàng ngàn lần luyện tập, bình thường cấp một đan dược đã không có bất luận cái gì áp lực, thành đan hoàn toàn đạt đến 100%, chỉ là có khi đan dược phẩm cấp có chút khác biệt, cực phẩm đan cùng luyện chế ra không ít, bình thường đều là thượng phẩm.

Đương nhiên, cái này cần nhờ vào mỗi ngày quan sát Thần Nông luyện đan, loại này cấp bậc đại sư, vô luận kinh nghiệm vẫn là thủ pháp, đều không phải là người bình thường có thể so.

Trương Tiểu Lâm mỗi nhìn một lần, liền đuổi tới được ích lợi không nhỏ.

Luyện đan thủ pháp, đan quyết chờ thuần thực, cấp hai đan dược tỉ lệ thành đan cũng dần dần đề cao, giống Giải Độc đan, chữa thương đan, Đại Hoàn đan các loại, đều có thể nhẹ nhõm luyện chế ra tới.

Lấy Thần Nông Giá linh dược, tối đa cũng liền có thể luyện chế bộ phận cấp hai đan dược, cùng cực nhỏ một bộ phận cấp ba đan dược, cái khác càng cao cấp linh dược nơi này là không có. Bởi vậy, Thần Nông trong đình tuyệt đại bộ phận đan phương, hẳn còn không có cơ hội giảng hoà quen thuộc.

Cuối cùng chính là vẽ bùa, bởi vì trong giới chỉ có không ít tranh vẽ vật liệu, Trương Tiểu Lâm cũng vẽ lên không ít Linh phù, Linh phù phẩm cấp cũng càng ngày càng cao.

Nhưng là muốn vẽ ra Cửu giai Phá Giới Phù mới có thể phá được bức này kết giới.

Nhưng là lúc trước tiến vào Viên núi lúc cái chủng loại kia Phá Giới Phù, Trương Tiểu Lâm đã không có áp lực chút nào.

Ngũ Hành pháp thuật tu luyện, cũng đến nhất định độ cao, hẳn là viễn siêu cùng giai đoạn tu sĩ.

Tiểu thúc duy nhất là, tu vi một mực vẫn là Luyện Khí tám tầng, mặc dù đã đến trung hậu kỳ, nhưng tiến bộ càng ngày càng chậm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Về thăm nhà một chút

Dần dà, Trương Tiểu Lâm phát hiện Thần Nông Giá trong kết giới, không có Xuân Hạ Thu Đông, không có Tinh Vũ trời, tu luyện nhập định ngược lại là không có gì, không có lúc tu luyện, lại là nhàm chán cực độ.

Hư Thần quyết luyện tập lại dừng lại, bất luận cố gắng thế nào tu luyện, vẫn như cũ tiến cảnh không lớn.

Chẳng lẽ cái này Hư Thần quyết muốn bao nhiêu sử dụng mới có tiến triển?

Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm hưng phấn, đã thật lâu chưa có trở về nhà, tối về nhìn xem, nắm giấc mộng cho người nhà, báo cái bình an cũng không tệ.

Thái hư bàn đã luyện hóa, có thể thu nhập trong thức hải, tiến vào thái hư bàn cũng đơn giản rất nhiều, ngồi xếp bằng ngồi xuống, hiện lên tu luyện tư thế, nhập định về sau, thần thức trực tiếp tiến vào thái hư bàn là được rồi.

Luyện hóa về sau cảm giác đã đại không giống nhau.

Toàn bộ Thái Hư huyền cảnh, liền như là một mảnh rộng lớn tinh không, có chút cùng loại với Hỗn Độn âm châu, lại càng thêm rõ ràng.

Nửa đêm, thành Trường An!

Trương phủ.

Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, thành Trường An Trương phủ lập tức ra hiện tại trước mắt.

Trong lòng có chút ít kích động, Trương Tiểu Lâm nhìn xuống lấy Trương phủ, lúc này đã yên lặng như tờ, tất cả mọi người bình quân tiến vào mộng đẹp.

Tổ phụ Trương Công Lược đã ngủ say, Trương Tiểu Lâm tại bên giường nhẹ nhàng hoán một tiếng: "Gia gia."

"Tiểu lâm, là người sao? Người cuối cùng trở về, ta dùng mấy trương Truyền Âm phủ, cũng không có tin tức của người, gấp chết người."

"Làm sao? Có chuyện gì không?"

"Ngược lại là không có thập bao lớn sự tình, người thím sinh, một cái nam hài, chuẩn bị bảo người trở về uống rượu mừng."

"Ta bây giờ tại một chỗ bí cảnh bế quan tu luyện, khả năng rất dài một đoạn thời gian sẽ không trở về, bất quá, ta sẽ thường xuyên đến ngài trong mộng đến xem ngài."

"Người có thể tới trong mộng của ta đến? Tiểu lâm, người không có xảy ra việc gì a?"

Trương Công Lược bỗng nhiên giật mình, lập tức tỉnh.

Trương Tiểu Lâm trong nháy mắt cùng hắn đã mất đi liên hệ.

Thật sự là quan tâm sẽ bị loạn, Trương Công Lược vừa nghe đến Trương Tiểu Lâm có thể báo mộng, cái này nhưng chỉ có chết người mới có thể báo mộng nha? Thế là giật mình mà tỉnh, phát hiện toàn thân đã ướt đầm.

Trương Tiểu Lâm gặp Trương Công Lược đã tỉnh, không có biện pháp lại giao lưu, liền đi thẳng tới phụ mẫu gian phòng.

Chỉ chớp lát, toàn bộ Trương phủ liền đèn đuốc sáng trưng.

Không riêng gì Trương Công Lược, còn có Trương Xuân Hòa vợ chồng, Trương Xuân Vượng vợ chồng, cùng Trương Công Minh, đều mơ tới Trương Tiểu Lâm trở về.

Ngoại trừ hỏi một chút thông thường sự tình là, mỗi người đều biết, Trương Tiểu Lâm tại một chỗ bí cảnh bế quan tu luyện, thời gian rất lâu sẽ không trở về, chỉ nói là sẽ thường xuyên báo mộng trở về.

"Cái gì? Các người cũng mơ tới tiểu lâm?" Trương Công Lược lập tức quá sợ hãi.

Cái này tuyệt không phải ngẫu nhiên, tuyệt đối không phải phổ thông ngày có chút suy nghĩ, đêm tức thành mộng!

Tiểu lâm thật xảy ra vấn đề!

Chỉ có đã chết đi người mới có thể báo mộng trở về nha!

Bởi vì trở về là người đến thần hồn, thần hồn đều đã ly thể, người làm sao còn có thể sống đâu?

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Trương phủ đều lộn xộn, bọn hắn nguyên bản lấy Trương Tiểu Lâm vì dựa vào, chuẩn bị Đại Lực phát triển Trương gia thế lực, hiện tại vừa mới có một tia khởi sắc, lại xuất hiện Trương Tiểu Lâm báo mộng sự tình.

Trương Xuân Hòa vợ chồng tuyệt đối không tin Trương Tiểu Lâm đã chết, mình nghi từ, mới vừa rồi còn hảo hảo ở trong mơ cùng mình nói chuyện phiếm, kia là chân thực như thế!

Trương Công Lược thờ dài một tiếng, hắn biết, bất luận kẻ nào cũng không muốn tin tưởng Trương Tiểu Lâm sẽ xảy ra chuyện.

Đã có thể đồng thời báo mộng nhiều người như vậy, nói rõ một sự kiện, Trương Tiểu Lâm cho dù chết, cũng là thần thông quảng đại.

Đêm đó, Trương Công Lược liền đánh thức Trương gia một chút trọng yếu nhân viên, tiến hành một chút liệt an bài.

Bởi vì có Tiên gia thực lực Trương Tiểu Lâm không rõ sống chết, Trương gia không nên quá phận đường hoàng, Trương Công Lược ra ngoài kể an toàn, một lần nữa điều chỉnh toàn bộ Trương gia phát triển quy hoạch.

Tại Trương Công Lược quyết sách phía dưới, Trương phủ lần nữa tiến vào một cái điệu thấp thời đại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Trở lại chốn cũ

Trương Tiểu Lâm kỳ thật cũng không đi xa, nhìn xem đây hết thấy, cũng chỉ đành hít một tiếng, lưu luyến không rời rời đi, về sau nhiều trở về mấy lần chính là.

Tần Quỳnh lúc này ngay tại thư phòng tu luyện, hần là một cái Tiên Thiên võ giả, Trương Tiểu Lâm thần thức vừa tiến vào Tần phủ trên không, Tần Quỳnh cũng đã phát hiện, quát khê một tiếng: "Ai?"

"Tần tướng quân không cần kinh hoảng, là ta, Trương Tiểu Lâm."

"Tiểu lâm thần y, người đây là ở đâu bên trong? Nguyên Thần sao lại ra làm gì?"

"Tướng quân không cần kinh hoảng, ta không có chuyện, ta trước mắt tại một chỗ bí cảnh bế quan tu luyện, Trương phủ còn xin tướng quân nhiều hơn trông nom một hai."

"Tiểu lâm thần y thật là sống thần tiên, vậy mà có thể thần hồn ly thể, thiên lý truyền âm. Còn xin điện hạ yên tâm, ai dám động đến Trương phủ, ta Tần Thúc Bảo cùng hần thể bất lưỡng lập."

"Tần tướng quân giúp ta chú ý một chút Uất Trì phủ cùng Vô Lượng kiếm phái là được rồi."

"Điện hạ yên tâm, Uất Trì Cung chính là khai quốc người có công lớn, không phải cái gì lòng dạ hẹp hòi người, vẫn là rất biết đại thể, chỉ là nhi tôn của hần nhóm, liền có chút làm loạn, bất quá, tại thành Trường An, còn không người nào dám cùng ta Tần Thúc Bảo không qua được, người cứ yên tâm đi."

"Như thế, đa tạ Tần tướng quân."

"Tiểu lâm thần y lần bế quan này bao lâu?"

"Nói không chừng, ít thì mấy năm, nhiều thì số mười năm, nhìn tiến triển như thế nào."

"Lần trước tại ta trong phủ, Tần mỗ hành động bất tiện, một mực không có làm diện cảm tạ, chẳng biết lúc nào có thể gặp nhau, Tần mỗ nhất định phải kính tiểu lâm thần y vài chén rượu mới được a."

"Dễ nói dễ nói, Tần tướng quân muốn uống rượu, nhưng đến Thủy gia tập tìm Trương Quả lấy một chén rượu, tu vi hần là có thể cao hơn một tầng lầu."

"Thủy gia tập, ta biết, bất quá cái này Trương Quả, ta cũng không nhận biết."

"Trương Quả là huynh đệ của ta, Tần tướng quân chỉ cần nói là ta cho người đi, lấy chén rượu không thành vấn đề."

"Đa tạ tiểu lâm thần y!" Tần Quỳnh mừng rỡ trong lòng, từ khi đột phá Tiên Thiên về sau, hần tu luyện chưa hề gián đoạn, thế nhưng là một mực không tiến thêm tấc nào nữa, trong lòng cũng rất gấp, hần biết mình chủ yếu là niên kỷ quá lớn, tu luyện đã mất đi tốt nhất thời kì, bây giờ nghe nói Trương Tiểu Lâm huynh đệ một chén rượu có thể khiến cho hần lại đến một tầng lầu, gọi hần làm sao không hưng phấn?

Kỳ thật, Tiên Thiên võ giả tu luyện cùng bình thường võ giả đã đại không đồng dạng, chủ yếu là khuyết thiếu Tiên Thiên trở lên công pháp, chân chính dùng võ nhập đạo, nói thế nào dễ dàng? Bởi vậy, Tiên Thiên võ giả phải vào một bước, thật là khó như lên trời.

Tần Quỳnh phủ đệ liên tiếp ti nông khanh Vũ đại nhân phủ, Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, nhẹ nhàng nhẹ nhàng đi qua.

Vô? Hình dáng đứng thẳng tệ thương úy ốc trường học? Khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Vô? Chuy mưu tề từ tây? Lấy Viên Thiên Cương ngọc phù, một cổ nhân nhạ ánh sáng màu vàng choáng bao phủ nàng, Trương Tiểu Lâm thần thức không cách nào tới gần, nhìn một chút vô? Giả tam quý rách 5 nại (12)? Trương Tiểu Lâm hài lòng đi.

Đến thành Trường An, ẩn lý là muốn đi nhìn xem Lý Thế Dân.

Thái Hư huyễn cảnh bên trong có một điểm đặc biệt tốt địa phương, liền là tốc độ nhanh, nghĩ đến nơi đó, lóe lên liền tới.

Thần thức Tại Thái hư ảo cảnh bên trong, bất luận bao xa, liền là một cái chớp mắt công phu đã đến.

Trong hoàng cung còn có chút lẻ tẻ ánh đèn, tuần tra ban đêm thị vệ từng đội từng đội đi qua, Trương Tiểu Lâm từ đỉnh đầu bọn họ thối qua, đi vào Lý Thế Dân tẩm cung phụ cận.

Lúc này, tẩm cung trên lầu chót thế mà xuất hiện Tàn Quỳnh cùng Uất Trì Cung bóng mờ!

Môn này thân lại là thật !

Trương Tiểu Lâm đối Tàn Quỳnh liền ôm quyền, chuẩn bị đi vào, lại bị một đạo hào quang màu vàng gây một chút, Trương Tiểu Lâm lúc này mới biết, cái này Tàn Quỳnh cùng phủ tướng quân cái kia Tàn Quỳnh, hoàn toàn là hai việc khác nhau. Trương Tiểu Lâm nếu như là cưỡng ép xâm nhập, cũng là có thể đi vào, bởi vì cái này bóng mờ sinh ra vòng bảo hộ cũng không mạnh, xa không có võ? Mỗ xin lỗi thứ ㄟ tiên nhện? Lực lớn. Bất quá lại tựa như không cần thiết, mình cũng không có cái gì đại sự, nếu là hư hại hai cái này môn thần phòng hộ, ngược lại không xong.

Ra thành Trường An, lập tức liền đến Thủy gia tập.

Trương Quả như cũ tại ngân điệp già nam dưới cây tu luyện, cũng đã là Luyện Khí năm tầng!

Trương Tiểu Lâm thần thức vừa mới tiến đến, Trương Quả liền phát giác.

Thần thức cùng thần thức ở giữa giao lưu, so tiến vào trong mộng của người khác, dễ dàng hơn.

"Người tại Thủy gia tập sao?"

"Không có, ta tại một chỗ bí cảnh bế quan, thời gian ngắn ra không được."

"Vậy người?" Trương Quả cũng ngây ngẩn cả người.

"Yên tâm, ta không sao."

"Người thần thức làm sao lợi hại như vậy?"

"Đây là muốn mượn nhờ một cái Pháp Khí mới có thể ."

"A, ta minh bạch ."

"Người sư phó tới rồi sao?"

"Còn không có, cũng nhanh."

"Tốt, ta có hai chuyện, một là thủy phủ an toàn, người muốn bảo hộ, hai là ta đáp ứng Tàn Quỳnh tướng quân đến người nơi này đến uống một chén tiên tửu, hẳn là còn có a?"

"Không có vấn đề, cái này một hồ lô rượu, mười năm tám năm uống không hết."

"Đây là người sư phó không đến, hẳn muốn tới, một ngụm liền sẽ uống hết gần một nửa."

"A? Khủng bố như vậy? Người làm sao biết, người gặp qua ta sư phụ?"

"Nghe nói qua." Trương Tiểu Lâm cùng Trương Quả giật một hồi, đang chuẩn bị từ Thái Hư huyền cảnh ra ngoài, chợt nhớ tới trong Trường Giang Trương phi tỷ muội.

Tâm niệm vừa động, liền tới đến Trường Giang trên không.

"Trương công tử, người đây là muốn chết người biết không?" Cũng không có nhìn thấy Trương phi, Trương Tiểu Lâm lại rõ ràng cảm ứng được Trương phi nương nương thần thức.

"Trương phi nương nương, ta làm sao rồi?" Trương Tiểu Lâm kinh hãi.

"Người Nguyên Thần không có tín ngưỡng chi lực gia trì, dám tùy ý Xuất Khiếu, nếu như đụng tới một cái tiểu thần, là có thể đem người một ngụm nuốt vào, không còn sót lại một chút cận, đây chính là đại bổ Nguyên Thần tốt đồ vật a."

"Tín ngưỡng chi lực?"

"Tín ngưỡng chi lực liền là hương hỏa, tục ngữ nói, người tranh một khẩu khí, phạt tranh một nén nhang. Chúng ta tu thần, gia tăng tu vi phương pháp, ngoại trừ tu luyện thần quyết, liền là tín ngưỡng chi lực cùng công đức lực. Người hảo hảo tu tiên không phải rất tốt sao? Làm gì có tu thần? Ta nhìn người nhục thân cũng không có chết, làm sao lại Nguyên Thần Xuất Khiếu đâu?"

"Đây là một kiện Pháp bảo."

"Nhanh quy vị đi, quá nguy hiểm."

Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, lập tức ra thái hư cảnh, mở to mắt, phát hiện toàn thân ướt đẫm.

Kỳ thật, Trương phi nương nương không yên lòng là dư thừa.

Trương Tiểu Lâm là tại chính hấn trong thần khí điện, có thần khí bảo vệ Nguyên Thần, đừng nói tiểu thần, liền là bình thường Thiên thần, cũng không thể tổn thương hấn Nguyên Thần mấy may.

Kiện thần khí này nơi bao bọc phạm vi, liền là một cái vực, Trương Tiểu Lâm là cái này Thần khí chủ nhân, liền có thể chứa tể cái này vực hết thảy. Chỉ bất quá bởi vì Trương Tiểu Lâm thần thức quá yếu, trước mắt còn không đạt được đã thương người thần thức cảnh giới.

Tín ngưỡng chỉ lực?

Tu thần chủ yếu là dựa vào tín ngưỡng cùng công đức?

Trương Tiểu Lâm nhớ tới Trương phi nói lời, không khỏi âm thầm trầm ngâm.

Công đức mình đã rất nhiều, có lẽ cũng là bởi vì công đức, hấn mới có thể thuận lợi luyện hóa thái hư bàn đi.

Trương Tiểu Lâm chỉ cho nên có thể đủ rất nhanh luyện hóa thái hư bàn, Hư Thần quyết tiến triển nhanh chóng khác thường, chủ yếu là bởi vì, từ một loại nào đó góc độ tới nói, hấn đã là một người chết, hấn là dựa vào linh hồn đoạt xá trùng sinh, bởi vậy, hấn có người sống tu tiên cùng người chết tu thần song trọng yêu cầu!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Thái hư huyền bí (1) vì mình chủ tăng thêm

Trương Tiểu Lâm độc ngồi ở Thần Nông Giá dưới, suy nghĩ bồng bềnh, cảm giác trải qua lần này Thái Hư huyền cảnh về sau, Hư Thần quyết lại tiến vào một bước dài.

Xem ra Hư Thần quyết chỉ là ngồi ở bên trong tu luyện là không được, thần thức thế mà càng dùng mới có thể càng cường đại.

Cảm giác khoảng cách Hư Thần quyết tầng thứ hai đã rất gần, Trương Tiểu Lâm có chút hưng phấn, không biết đột phá tầng thứ hai về sau, sẽ có niềm vui bất ngờ ra sao.

Trong lúc rảnh rỗi, lại cùng Hầu tử chơi đùa một hồi, ngồi xuống tu luyện.

Trong núi không nhật nguyệt, mấy ngày về sau, Trương Tiểu Lâm cảm giác đan điền càng thêm rộng lớn, cơ sở càng ngày càng nện vững chắc, Luyện Khí tám tầng đã đến đỉnh phong.

Thật lâu không có nhìn thấy Kính Hà Long Vương, Trương Tiểu Lâm tâm thần khẽ động, tiến vào Hỗn Độn âm châu bên trong.

Kính Hà Long Vương vẫn là như cũ, trên cổ tổn thương đã hoàn toàn khỏi hấn, chỉ là bởi vì mất máu, còn tại ngủ đông bên trong.

Hỗn Độn âm châu từ khi có thổ tinh cùng nước phách về sau, biến hóa rất lớn, nguyên bản sương mù mông lung một mảnh, hiện tại lại có một khối thực địa.

Trước kia vô luận là Thiết Sí đại ung vẫn là Kính Hà Long Vương, đều là lơ lửng tại sương mù mông lung tinh không bên trong, hiện tại có một cái cư trú thổ địa, thoải mái hơn.

"Người hôm nay làm sao bỏ được tiến đến nhìn xem chúng ta?" Thiết Sí đại ung tựa hồ có chút quái Trương Tiểu Lâm lâu như vậy không có đi vào.

"Người không phải một lòng tu luyện sao? Ta sợ quấy rầy đến người."

"Cái này mấy ngày trạng thái không tốt, nổi lòng khó yên, thiệt là phiền."

Trương Tiểu Lâm sững sờ, hần nhưng là chưa hề chưa nghe nói qua Thiết Sí đại ung hiểu ý phiền.

"Ra chuyện gì?"

"Cũng không có chuyện gì, chẳng qua là cảm thấy tu luyện lâu như vậy, không có một điểm tiến triển, có chút phiền mà thôi."

"Không vội, qua một thời gian ngắn, ta sẽ đem cái kia linh tuyến dời tiến đến, linh khí đủ, tu luyện liền sẽ mau một chút."

"Đừng nói cười, ngươi không có cái mấy trăm hơn ngàn năm, không có khả năng ra ngoài."

"Vậy nhưng nói không chừng, ta hiện tại thần thức đã có thể đi ra."

"Ngươi luyện hóa thái hư bàn?" Thiết Sí đại ung giật mình.

"Luyện hóa ."

"Làm sao có thể? Đây chính là Thần khí, chỉ có, chỉ có người chết hồn phách mới có thể luyện hóa nha?"

"Khả năng ta thể chất khác biệt đi, ta trước kia tu luyện Hư Thần quyết, lại là thái hư trong mâm diện truyền thừa."

"Trời ạ, vận khí của ngươi thật không là bình thường tốt nha."

"Ngươi có thể cho ta nói một chút cái này thái hư bàn bí mật sao?"

"Ta cũng biết đến không nhiều, thái hư bàn là một kiện Thần khí, mà lại phẩm cấp phi thường cao, không phải người bình thường có thể khống chế, có được thái hư bàn, liền sẽ hình thành một cái Thần Vực, tại Thần Vực bên trong, không người nào có thể thương tổn ngươi thần thức cùng hồn phách, chỉ có người thương hại người khác hồn phách cùng Nguyên Thần."

Mặt khác, thái hư bàn lớn nhất năng lực, chính là có thể nắm giữ Thiên Cơ, bởi vậy, vì Chư Thiên Vạn Giới chỗ không dung. Nắm giữ thái hư bàn người, cũng sẽ bị thiên đạo tiêu diệt."

Trương Tiểu Lâm nghe lập tức lấy làm kinh hãi, vì thiên đạo chỗ không dung? Vì cái gì có thể như vậy?

Thiết Sí đại ung cũng liền biết những này, vẫn là tin đồn, giảng cũng không tường tận.

"Ta cảm thấy, ngươi nếu như lại dùng thái hư bàn, vẫn là tại Hỗn Độn âm châu bên trong tốt, nếu như bị tiên giới phát hiện, thật sẽ rất phiền phức ."

Trương Tiểu Lâm nhẹ gật đầu, cũng cảm thấy Thiết Sí đại ung lời nói rất có đạo lý, Hỗn Độn âm châu là một cái độc lập thế giới, không tại trong tam giới, thượng giới hẳn là không phát hiện được.

"Ta dùng thần thức ra ngoài không có vấn đề a?"

"Ngươi thần thức quá nhỏ, còn không cách nào gây nên bọn hần chú ý."

"Vậy liền yên tâm, ta những ngày này thần thức ra ngoài, đến Nam Thiên môn, bị hai cái kim giáp thần quét xuống xuống tới, về sau lại đến Thiên Trì phái, thành Trường An."

Thiết Sí đại ung nhất thời nghe được sợ ngây người!

"Ngươi trải qua Nam Thiên môn? Còn đi qua Thiên Trì phái? Ngươi thần thức nên mạnh bao nhiêu nha? Liền xem như ta thần thức, cũng chỉ bất quá ngàn dặm xa, làm sao có thể nha?"

"Khả năng này liền là thái hư bàn tác dụng đi."

"Ta nói cái này thái hư bàn không phải bình thường, ngươi nhất định phải cẩn thận cẩn thận."

"Yên tâm đi."

Một người một ung hàn huyền một hồi, Trương Tiểu Lâm liền ra Hỗn Độn âm châu, tiếp tục tu luyện.

Chương 203: Thái hư huyền bí (2)

Luyện Khí tám tầng về sau, tu vi rốt cuộc không cách nào tiến bộ, liền ngay cả Thiết Sí đại ung cũng làm không hiểu là nguyên nhân gì, đan điền bên trong linh khí bàng bạc, Trương Tiểu Lâm chiến lực tăng lên hết sức kinh người, nhưng chính là cảnh giới không cách nào tăng lên.

Thần Nông Giá là Thần Nông thị ngự Tsuru phi thăng chỗ, cũng có che lấp thiên cơ tác dụng, làm một phương tiểu thế giới, rất khó bị người phát hiện, Trương Tiểu Lâm chỉ cho nên bị vô tội rơi vào đến, hoàn toàn là bởi vì Thần Nông đình nguyên nhân, cái này Tiên Khí bỗng nhiên cảm ứng được Thần Nông khí tức, cưỡng ép đem Trương Tiểu Lâm mang vào Thần Nông Giá.

Thần Nông Giá bí cảnh cùng Hỗn Độn âm châu có dị khúc đồng công chi diệu, nhưng Thần Nông Giá dù sao cũng là phương này trong thế giới một cái tiểu thế giới, mà Hỗn Độn âm châu là một cái cùng thiên địa tam giới ngang hàng đại thiên thế giới, bởi vậy, Trương Tiểu Lâm một khi trốn Hỗn Độn âm châu, coi như Đại La Kim Tiên cũng tra không được tung ảnh của hắn, bởi vì hắn đã không tại cái này trong thế giới.

Trương Tiểu Lâm cái này một lần tiến vào thái hư bàn, liền là từ Hỗn Độn âm châu tiến vào.

Thành Trường An lúc này phi thường náo nhiệt, Lý Thế Dân tự mình suất lĩnh văn võ bá quan, đưa Huyền Trang đại sư đi về phía tây thỉnh kinh, đưa thẳng đến thành Trường An bên ngoài mười dặm chi địa, Huyền Trang đại sư kiên quyết không cho mọi người đưa nữa, Lý Thế Dân lúc này mới lúi kẻo Huyền Trang tay, hai mắt đầm lệ mà nói: "Ngự đệ, lần này đi tây phương bái Phật cầu kinh, núi cao Lộ Viễn, nhiều hơn bảo trọng."

"Bệ hạ xin dừng bước, bản tăng lần này đi Tây Thiên bái Phật cầu kinh, không thu hồi chân kinh, tuyệt không trở về triều, mời bệ hạ yên tâm."

"Làm phiền ngự đệ, trẫm vẫn là lại cho đoạn đường đi."

"Bệ hạ, Tổng Quân ngàn dặm, cuối cùng cũng có từ biệt, vẫn là mời trở về đi, A Di Đà Phật."

Huyền Trang đại sư lúc này nắm một thốt Đại Uyển danh câu, người khoác đồ chót cà sa, cầm trong tay thiền trượng, lộ ra tư thế hiên ngang.

Trương Tiểu Lâm thần thức xa xa nhìn xem, hắn đối Huyền Trang đại sư vẫn là rất bội phục, một cái tay trái gà không chặt hòa thượng, thế mà không xa vạn dặm, treo non lợi suối, đi Tây Thiên thỉnh kinh, mà lại đường trên trăm gây bất nạo, đưa sinh chết bởi ngoài suy xét.

Nhìn thấy Huyền Trang, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhớ lại tại Lưỡng Giới Sơn hứa hẹn, nhất định phải đem Huyền Trang đại sư đưa đến Lưỡng Giới Sơn.

Từ biệt Lý Thế Dân chờ văn võ bá quan, Huyền Trang dứt khoát quay người, lật trên thân ngựa, một đường nhanh chóng đi.

Trương Tiểu Lâm theo đuôi phía sau, gặp Huyền Trang đại sư mạnh mẽ thân thủ, ám đạo, cái này Huyền Trang cũng không phải là một cái thư sinh yếu đuối, xem ra thế phách không tệ, hắn là luyện võ qua công, bất quá hắn luyện hắn là cường thân kiện thể công pháp, nếu không cũng không có thể Hoàng cấp đều không có đạt tới.

Mất thấy bóng mặt trời ngã về tây, Huyền Trang đại sư đi tới một cái trấn nhỏ, lúc này khoảng cách thành Trường An, cũng đã có trăm dặm xa.

Trương Tiểu Lâm gặp Huyền Trang đại sư may may không có tại trên trấn ở trọ ý tứ, không khỏi sửng sốt, ra cái trấn này, phía trước trong vòng trăm dặm đều không có thị trấn, cái này Huyền Trang đại sư ban đêm ở nơi đó nha?

Trương Tiểu Lâm không yên lòng là dư thừa.

Huyền Trang đại sư ra thị trấn, trực tiếp hướng đi về phía tây đi ước chừng một canh giờ, vậy mà trực tiếp hướng một cái núi nhỏ bên trên đi đến.

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, thế mà phát hiện trên đỉnh núi có một cái tiểu tự miếu, trong miếu ở hai tên hòa thượng, ngay tại nơi đó gặm đen sì bánh ngô, liền cái này một bát cháo gạo.

Huyền Trang đại sư gõ cửa một cái, tiểu hòa thượng liền ra mở cửa, thấy là một cái tiên y nô mã tăng nhân, vội vàng cung cung kính kính đem hắn đón vào.

Thiên hạ Phật giáo tín đồ đều là một nhà, cũng không có biên giới phân chia, bất luận nơi nào hòa thượng, đến chùa miếu, miễn phí ăn ở là tất nhiên.

Lão tăng cũng là thấy qua việc đời người, xem xét Huyền Trang đại sư mặc, liền biết đây không phải bình thường người, biết được Huyền Trang đúng là Đại Đường phái đi Tây Thiên thỉnh kinh cao tăng lúc, càng là bội phục đầu rạp xuống đất.

Một già một trẻ hai người lập tức bận rộn mở, nấu cháo gạo, chưng bánh ngô, còn cảm thấy chưa đủ, lão hòa thượng quả thực là từ Phật tiền ngọn đèn bên trong đồ ra một tia dầu vừng, mân mê ra một bàn rau xanh tới. Một đĩa nho nhỏ rau xanh, để Huyền Trang đại sư cảm động không thôi, không ngớt lời cảm ơn.

Được không dễ dàng chờ Huyền Trang đại sư coi gắm? w cả sa ngủ thiếp đi, Trương Tiểu Lâm lúc này mới nhẹ nhàng đi qua.

Gắm? w cả sa cái đồ chơi này đối với người không có cái tác dụng gì, thế nhưng là đối thần thức thể Trương Tiểu Lâm, thế nhưng là một đại Pháp bảo, vậy mà không thể tới gần người.

"Đại sư, Huyền Trang đại sư."

"Người là ai?" Huyền Trang đại sư thần hồn mơ mơ màng màng ngồi dậy.

"Ta là Trương Tiểu Lâm, Trương thái y cháu trai."

"Trương thái y? Trương Công Lược lão tiên sinh sao?"

"Không tệ."

"Trương lão tiên sinh ta là nhận biết, sớm mấy ngày còn vì ta kiểm tra thân thể, người tìm ta có gì muốn làm?"

"Người có cái đồ đệ hiện tại ngay tại Lưỡng Giới Sơn chịu khổ, cần người đi cứu."

"Lưỡng Giới Sơn sao? Bồ Tát ngược lại là đề cập qua việc này, nhưng không biết cái này Lưỡng Giới Sơn ở nơi nào?"

"Lần này đi hướng Đông Nam hơn mười dặm, Vị Thủy Hà bên cạnh." Trương Tiểu Lâm thần thức khẽ động, một cái kỹ càng bản đồ tiến vào Huyền Trang đại sư trong óc: "Người ngày mai từ đây đi đi vào, nhìn thấy cái kia Hầu tử, nhất định phải nói cho hắn biết là ta cho người đi."

"Hầu tử? Người nói đồ đệ của ta là chi Hầu tử?" Huyền Trang đại sư có chút do dự.

"Đại sư, chúng sinh bình đẳng, Hầu tử cũng là chúng sinh một viên, sao là phân biệt giàu nghèo."

"A Di Đà Phật, thiện tai thiện tai, bằng tăng thụ giáo."

Trương Tiểu Lâm vừa ra, Huyền Trang đại sư liền tỉnh, trong lòng ám đạo kỳ quái, thế mà làm dạng này một giấc mộng, cùng thật đồng dạng, xem ra ngày mai là nhất định phải đi nhìn xem, vạn nhất là thật đây này?

Trương Tiểu Lâm cũng không đi xa, lấy trước mắt hắn tu luyện Hư Thần quyết cảnh giới, thần thức ly thể mấy ngày là hoàn toàn không có vấn đề.

Ngày thứ hai, Huyền Trang đại sư mang theo nghi ngờ trong lòng, liền dựa theo Trương Tiểu Lâm lộ tuyến đi thẳng tới Vị Thủy Hà bên cạnh.

Giống như trong cõi u minh có người chỉ dẫn đồng dạng, Huyền Trang đại sư giống như không có trông thấy Vị Thủy Hà bên trong nước đồng dạng, trực tiếp đánh ngựa hướng trong sông đi đến, bất quá, hắn cũng không có rơi xuống nước.

Bốn phía cảnh vật bỗng nhiên biến đổi, mặt trời lập tức không thấy, một mảnh âm trầm, dưới hông Đại Uyển danh câu lại là cả kinh một tiếng hí dài, đứng thẳng người lên, kém chút đem Huyền Trang quăng xuống lưng ngựa.

Trương Tiểu Lâm thần thức không cách nào tiến vào Lưỡng Giới Sơn.

Phật Tổ tại Lưỡng Giới Sơn bên trên lưu lại Lục Tự Chân Ngôn chú ngữ, trấn áp liền là hết thảy yêu ma quỷ quái.

Trương Tiểu Lâm thần thức thể, thuộc về quỷ quái tính chất, tự nhiên không cách nào tới gần. Bất quá Trương Tiểu Lâm tuyệt không yên lòng Huyền Trang an nguy, đây đều là ông trời chủ định sự tình, coi như mình không cho Huyền Trang đại sư báo mộng, hắn cũng tất nhiên sẽ đến Lưỡng Giới Sơn đi, liền xem như lạc đường, cũng sẽ đánh bậy đánh bạ đi vào, chỉ bất quá khả năng muộn như vậy mấy ngày mà thôi.

Quả nhiên, không lâu, Trương Tiểu Lâm liền cảm ứng được một cỗ khí tức cường đại từ Lưỡng Giới Sơn truyền đến, xem ra Tôn Ngộ Không đã thoát khỏi.

Lưỡng Giới Sơn uy áp lập tức biến mất không thấy.

Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng, chột lách người nhẹ nhàng đi vào.

Chỉ gặp Huyền Trang đại sư dắt ngựa đứng thẳng một bên, một con lớn chừng bàn tay tiểu khi đầu chó ở bên cạnh hắn lẫn lộn xê dịch, hoan thiên hi địa ngã lộn nhào.

"Phương nào yêu quái?" Tiểu khi đầu chó bỗng nhiên dừng lại, hai mắt trừng một cái.

Trương Tiểu Lâm lập tức cảm thấy trì trệ, thần thức run lên, kém một điểm liền hôn phi yên diệt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Thái hư huyền bí (3)

"Đại thánh, là ta." Trương Tiểu Lâm trong lòng đại hải, vội vàng kêu thảm nói.

"Nguyên lai là người tiểu gia hỏa này, làm sao biến thành bộ dáng này?"

"Ta bị vây ở Thần Nông Giá trũng, chỉ có thần thức ra."

"Khốn trụ thần thức còn có thể ra?" Tôn Ngộ Không sững sờ, Hòa Nhân Kim Tinh xem xét, hoảng sợ nói: "Thái hư bàn? Đây là Ly Hận Thiên phái hương động bảo vật, làm sao lại đến trên tay người?"

"Ly Hận Thiên phái hương động?" Trương Tiểu Lâm không hiểu nói.

Tôn Ngộ Không lúc này lại đã ngồi ở Huyền Trang đại sư trên lưng ngựa, hai người hợp thừa một ngựa, Trương Tiểu Lâm thần thức đi theo đám bọn hắn, chỉ chốc lát liền ra Lưỡng Giới Sơn.

"Ly Hận Thiên phái hương động thế nhưng là tiên giới chỗ cao nhất, tất cả thiên địa quy tắc đều viết tại nơi đó, thái hư bàn là một cái Thần khí, là thiên địa quy tắc bên trong ghi chép thời gian cùng không gian pháp tắc giả lập thế giới bàn, từ trên lý luận giảng, thông qua cái này giả lập thế giới, có thể từ mười vạn năm trước đến mười vạn năm về sau, chuyện lúc trước, người có thể giải, chuyện sau đó, thậm chí còn có thể thông qua cái này bàn sửa chữa, bất quá, người nhưng ngàn vạn không thể loạn động cái này bàn, làm không cẩn thận liền sẽ thiên hạ đại loạn. Đương nhiên, cũng không biết lúc ấy tất cả quy tắc, có không có viết xong."

Trương Tiểu Lâm đơn giản ngây người, đó là cái gì nghịch thiên bảo bối nha? Lại có thể dùng thần thức xuyên qua đến mười vạn năm trước cùng mười vạn năm sau?

Gặp Trương Tiểu Lâm hồi lâu không có trả lời, Tôn Ngộ Không tiếp tục nói: "Đúng rồi, vừa rồi ta cho người bắt lấy một tia Hồng Mông chi khí, nhưng người một cái thần thức thế, làm sao lấy về nha?"

"Chỉ có thể chờ đợi ta thoát khỏi lại tới tìm người nha."

"Ta còn là đi theo người một chuyến đi, ta không muốn luôn nhớ một sự kiện."

"Cũng tốt a." Trương Tiểu Lâm nghe xong đại hỉ.

"Đợi ta lão Tôn đi qua, một gậy đánh nát cái kia đồ bò kết giới, người liền ra."

"Quá tốt rồi, ta dẫn người đi."

Tôn Ngộ Không cùng Trương Tiểu Lâm thần thức giao lưu, Huyền Trang đại sư cũng không biết, vẫn như cũ nhẹ nhàng thúc ngựa mà đi.

Trương Tiểu Lâm Thần Niệm khẽ động, thoáng qua liền về tới Thần Nông Giá, chợt nhớ tới Tôn Ngộ Không tìm không thấy Hỗn Độn âm châu bên trong, liền tiếp theo tiến vào Thái Hư huyền cảnh, thần thức ra hiện tại Thần Nông Giá bên ngoài.

"Khá lắm, người nhanh như vậy, so ta lão Tôn Cân Đầu Vân còn nhanh ba phần."

Trương Tiểu Lâm xem xét, không khỏi bội phục vạn phần, Lưỡng Giới Sơn đến nơi này, ít nhất cũng có hơn một ngàn dặm, Tôn Ngộ Không thế mà sau đó liền đến.

"Vừa rồi người đi chỗ nào? Làm sao lập tức liền không cảm ứng được rồi?"

"Ta về tới thái hư trong năm."

"Khó trách, ta liền nói đâu, lấy ta lão Tôn thần thức, thế mà một cái chớp mắt liền không tìm được người. A?" Tôn Ngộ Không bỗng nhiên dừng lại bắt động, cổ quái nhìn xem kết giới này.

"Làm sao rồi?"

"Núi này bên trong có một đầu linh mạch to lớn, đánh vỡ kết giới này dễ dàng, nhưng bên trong linh khí coi như toàn bộ phát ra rồi mất, rất đáng tiếc, nếu

là có một phương tiểu thế giới liền tốt, có thể đem kết giới này bao quát linh mạch cùng một chỗ, chuyển vào tiểu thế giới, cho mình sử dụng."

"Tiểu thế giới ta ngược lại thật ra có một cái, bất quá còn tại bên trong, ta trong thức hải."

Tôn Ngộ Không nghe xong Trương Tiểu Lâm có tiểu thế giới, nâng lên con mắt nhìn xem hắn, vẫn như cũ không tin tưởng: "Đừng nói giỡn, ngươi trên thân liền một cái Tu Di giới, nào có tiểu thế giới?"

"Có, chúng ta hiện tại có thể vào không?"

"Đương nhiên có thể, loại này kết giới mặc dù kiên cố, nhưng gặp gỡ ta lão Tôn, lại chỉ bất quá một tầng bình chương mà thôi." Nói xong duỗi ra ngón tay chỉ một chút, không gian một trận vận vẹo, quả nhiên liền mở một trương cửa.

"Ngươi là thế nào mở ra? Có thể hay không dạy ta ra vào chi pháp?" Trương Tiểu Lâm hâm mộ nhìn xem Tôn Ngộ Không, nếu có thể tự do ra vào Thần Nông Giá kết giới, nên tốt bao nhiêu a.

"Không có vấn đề, ta lát nữa nói cho ngươi một cái khẩu quyết."

Tôn Ngộ Không tiến vào Thần Nông Giá, nhìn thấy Thông Thiên nữ mỗ làm thành giá đỡ, cũng thật là cảm khái.

Đi vào Thần Nông Giá dưới, Trương Tiểu Lâm tiến vào bản thể, lập tức liền ra Thái Hư huyền cảnh, từ Hỗn Độn âm châu bên trong ra.

Tôn Ngộ Không ngạc nhiên nhìn xem Trương Tiểu Lâm, vừa rồi hắn vừa mất thần, lại có đã mất đi Trương Tiểu Lâm tung tích, đây là tình huống như thế nào?

Trương Tiểu Lâm không do dự, trực tiếp tể ra Hỗn Độn âm châu.

"Tiên Thiên Hỗn Độn Châu? Hỗn độn thế giới, đây chính là đại thế giới a! Khó trách vừa rồi lập tức không cảm ứng được ngươi, ngươi thế mà không tại cái này thế giới. Tiểu gia hòa, ngươi trên người bí mật thật nhiều, ta xem trọng ngươi."

Tôn Ngộ Không nói xong không còn nói chuyện, hai tay không ngừng tiếp lấy thủ ấn, một đạo một đạo thủ ấn kết thành về sau, liền tự động bay đến Thần Nông Giá kết giới từng cái phương vị.

"Tiểu tử, chúng ta ra ngoài, ngươi nhanh mở ra hỗn độn thế giới."

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy toàn bộ Thần Nông Giá một trận đất rung núi chuyển, vội vàng mở ra Hỗn Độn âm châu: "Ung huynh, ngươi mau dẫn lấy Kính Hà Long Vương trốn xa một điểm." Trương Tiểu Lâm không kịp nói nhiều, bất quá đã đủ rồi, Thiết Sí đại ung là cái gì tu vi? Trương Tiểu Lâm vừa mở ra Hỗn Độn âm châu, hắn liền cảm ứng được tiên nhân khí tức, lập tức quá sợ hãi, chỉ nói là tiên giới tìm Trương Tiểu Lâm phiền phức ngươi đến.

Vừa nghe đến Trương Tiểu Lâm thần thức truyền âm, vội vàng ôm lấy Kính Hà Long Vương, chột lách người, đến số ngàn dặm bên ngoài. Hỗn Độn âm châu bên trong không gian vô biên vô hạn, tại ở trong đó Thiết Sí đại ung vẫn là có thể bay.

Toàn bộ kết giới bao quát Thần Nông Giá cùng chung quanh vài toà đại sơn, toàn bộ bị Tôn Ngộ Không chuyển qua Hỗn Độn âm châu bên trong, đại sơn dưới mặt đất quả nhiên có một đầu dài đến mấy dặm đường linh mạch, chăm chú địa dán tại đại sơn dưới đáy, tựa như một đầu Cự long.

Trương Tiểu Lâm thần thức toàn bộ dùng tại Hỗn Độn âm châu bên trên, cũng không có chú ý chung quanh, loại này di sơn đảo hải năng lực, cũng chỉ có tiên nhân mới có a.

Chỉ chốc lát liền hết thấy đều kết thúc, Tôn Ngộ Không phui tay nói: "Hiện tại toàn bộ kết giới đều đến ngươi trong thế giới, chính ngươi thế giới, trong thế giới bất luận cái gì kết giới đối ngươi mà nói, là không tồn tại, ngươi hoàn toàn có thể tự do xuất nhập trong đó. Bất quá, ta nói nói cho ngươi một cái tiến vào kết giới khẩu quyết, kỳ thật liền là một loại Phá Giới Phù, chỉ là tu vi cao người, không cần vẽ bùa, trong lòng có phù, có thể từ không sinh có."

Nói xong đưa tay đối Trương Tiểu Lâm điểm Nhất Chỉ, Trương Tiểu Lâm trong trí nhớ, bỗng nhiên nhiều hơn một chút phù văn, biết cái này chính là Phá Giới Phù họa pháp, liền ôm quyền cảm ơn.

"Tốt, ta phải đi, không thể để cho sự phó chờ quá lâu, đây là Hồng Mông chi khí, ngươi hảo hảo thu về." Tôn Ngộ Không nói xong tiện tay vung lên, một tia tối tăm mờ mịt khí thể trực tiếp tiến vào hắn trong thức hải.

Khổ Trúc mảnh lập tức như cùng sóng đi qua, hưng phấn tại Trương Tiểu Lâm thức hải bên trong trên dưới toán loạn, thôn phệ lấy cái này một tia Hồng Mông chi khí.

Thần Nông đỉnh cũng phát sáng lên, điên cuồng xoay tròn lấy, tựa như một cái trong sa mạc khát khô mấy ngày người, chợt phát hiện một bình nước đồng dạng, điên cuồng hút.

Tôn Ngộ Không gặp Hồng Mông chi khí tiến vào Trương Tiểu Lâm thức hải, Trương Tiểu Lâm liền như là ngây người đồng dạng, biết hắn lập tức không luyện hóa được, nhân tiện nói: "Thế nào? Có cần giúp một tay hay không?"

Tại Khổ Trúc mảnh cùng Thần Nông đỉnh hút dưới, cái này một tia Hồng Mông chi khí rất nhanh liền biến mất ở Trương Tiểu Lâm thức hải bên trong.

Ngẩn ngơ, Trương Tiểu Lâm mở to mắt.

"Nhanh như vậy liền luyện hóa rồi?"

"Không có, bị cái đỉnh kia ăn hết."

"Không sao, dù sao đỉnh cũng là người, người cần thời điểm, đem hắc tế ra đến chính là, ta lão Tôn đi."

Trương Tiểu Lâm lấy cảm thấy trước mắt một cái cái bóng nhoáng một cái, Tôn Ngộ Không lập tức liền biến mất không thấy. Hắc lúc này mới cẩn thận nhìn một ánh mắt nông đờ, phát hiện nơi này đã là một mảnh hỗn độn, bốn phía to bằng ngọn núi đa số đổ sụp, đã mất đi linh mạch, rất nhiều cây cối lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được khô héo.

Vậy ở trong này chỉ sợ có hơn mấy tháng, là thời điểm nên ra ngoài đi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Tu Chân giới

Hỗn Độn âm châu bên trong có Thần Nông Giá, có linh mạch, đã không còn là tử khí trầm trầm.

Tăng thêm bốn dê cốc vài toà núi tại thổ tinh tác dụng dưới, đã hoà hợp thành một cái mới bốn dê cốc.

Giờ phút này Thần Nông Giá biến dựa vào tại bốn dê cốc bên cạnh, trở thành một cái mới sơn cốc.

Bởi vì nước phách tinh hoa điều tể, mây cái sơn cốc nước suối leng keng, làm dịu trong núi thực vật.

Trương Tiểu Lâm tiến vào Hỗn Độn âm châu, Thiết Sí đại ung thể mà không có nhập định.

"Người được lắm đấy, thế mà đem cái này kết giới làm tiến đến, còn làm ra cái này bao lớn một đầu linh mạch, ta nhớ được mấy ngàn năm trước, cái này thế giới linh mạch cũng đã cực ít, cái này bao lớn linh mạch, đúng là hiếm thấy."

"Nơi này liền giao cho người chiếu ứng, bất quá, người cũng đừng tổn thương trong sơn cốc tiểu động vật, đây chính là bằng hữu của ta."

"Ta sẽ không tổn thương bọn hắc, thế nhưng là trong này căn bản không thích hợp bọn hắc sinh trưởng."

"Vì cái gì?" Trương Tiểu Lâm sửng sốt.

"Ha ha, người có phải hay không hồ đồ rồi, cô âm không dài a, không có ánh nắng, những động vật này thực vật, đều không sống nổi bao lâu."

"Nhưng có cái gì biện pháp?"

"Biện pháp ngược lại là có, có thể đem bọn hắc chộp tới, thả ra."

"Bọn hắc một mực tại Thần Nông Giá bên trong sinh tồn, không có từng đi ra ngoài, phóng xuất còn không phải biến thành sài lang hổ báo miệng sói."

"Còn có một cái biện pháp, tìm một cái Nguyên Anh kỳ luyện khí sư, luyện chế một cái tiểu mặt trời."

"Ta ngay cả Trúc Cơ kỳ đều không có gặp qua, nơi nào sẽ có Nguyên Anh kỳ tu sĩ."

"Kỳ thật, Tu Chân giới liền có."

"Tu Chân giới?"

"Tiên giới tổng cộng có 33 tầng, thứ nhất tầng trời cùng thế gian ở giữa, kỳ thật còn có một cái Tu Chân giới, lại gọi nguyên tiên giới, nơi đó mới là tu sĩ thế giới. Tu Chân giới kỳ thật cũng có phạm nhân ở lại."

"Tu Chân giới làm sao đi vào?" Trương Tiểu Lâm hưng phấn, hắc tu luyện tới Luyện Khí tám tầng, lại không tiến triển, khẳng định gặp vấn đề gì, thật rất

muốn tìm một cái tu chân môn phái gia nhập, dạng này không đầu không đuôi tu luyện, không ai chỉ điểm, cũng không biết năng tu đến một cái cảnh giới gì.

"Ai nha, ta còn là hơn một ngàn năm trước đi vào qua, giống như tại Côn Luân Sơn có cái truyền tông trận, là có thể tiến vào Tu Chân giới."

"Người còn có thể tìm tới nơi đó sao?"

"Rất khó, lúc ấy ta cũng là tại người khác Không Gian Pháp Khí bên trong, cùng một cái Trúc Cơ tu sĩ đi vào chung."

Trương Tiểu Lâm tựa hồ cảm thấy rất hứng thú, hỏi một chút tình cảnh lúc ấy, nhưng Thiết Sí đại ung biết đến cũng không nhiều, hoặc là, là bởi vì lúc ấy bị người thu phục, cho người làm tọa kỵ, nói đến ám muội, cũng không muốn nói nhiều.

Trương Tiểu Lâm cũng không có biện pháp, không có ý tứ truy hỏi căn nguyên.

"Mới vừa rồi là ai đem cái này Thần Nông Giá dời tiến Hỗn Độn âm châu nha?" Thiết Sí đại ung không muốn bàn lại chuyện năm đó, liền chuyển đổi chủ đề.

"Người khả năng biết, là Tề Thiên Đại Thánh."

"Người thế mà nhận biết kia Hắc tử? Hắn không phải bị trấn áp sao?" Thiết Sí đại ung nghe vậy kinh hãi.

"Ta thần thức giúp hắn tìm được thính kinh người, đem hắn cứu ra."

"Ai nha, người, người làm sao không giới thiệu cho ta biết một chút, hắn ở đâu? Còn có thể tìm tới sao?"

"Làm sao? Người có việc?"

"Người cũng không phải không biết, ta cái này tu vi kẹt tại nơi này mấy ngàn năm, lại không tiến một bước, nhưng là không còn cơ hội, còn có mấy chục năm, coi như thân tử đạo tiêu, như có thể được đến một cái Đại La Kim Tiên chỉ điểm một hai, nói không chừng đã đột phá."

"Người yên tâm, về sau sẽ có cơ hội."

"Người có nhớ lời của người nói."

"Ha ha, chắc chắn sẽ không quên." Trương Tiểu Lâm cười ra Hỗn Độn âm châu.

Tu Chân giới!

Thế mà còn có Tu Chân giới! Nhất định phải đi tìm một chút.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Yêu quái ăn người

cùng Thiết Sí đại ung hàn huyền một hồi, Trương Tiểu Lâm tâm tình rất là kích động, lại có Tu Chân giới, trước kia vẫn cho là là cái truyền thuyết. Tu Chân giới tài nguyên phong phú, mình nếu như có thể đi vào, nói không chừng có thể tu luyện tới phi thăng tiên giới, đạt tới cảnh giới Trường Sinh giới.

Nhìn một ánh mắt nông đồ, kết giới kia biến mất địa phương, đã biến thành sương mù mông lung một mảnh, tựa hồ nơi này chưa hề liên chưa từng có cái kia thông thiên Thần Nông Giá. Có lẽ, một số năm sau, nơi này sẽ thêm một cái hồ nhỏ, dù sao đào đi Thần Nông Giá kết giới hơn trăm dặm sơn phong, địa thế đã so bốn phía thấp không ít.

Tại Thần Nông Giá cái này hơn một năm, Trương Tiểu Lâm cũng không phải là không thu được gì, dựng Thần Nông Giá Thông Thiên nữ mộc, thái hư bàn chờ đều là hiếm có Chí Bảo.

Trương Tiểu Lâm vừa lòng thỏa ý bước lên Phi Kiếm, lập tức liền ra hiện tại Thần Nông Giá dưới núi.

Hơn một năm tương đương với bề quan, đã cách xa hồng trần, Trương Tiểu Lâm trên thân tựa hồ không có một tia nhân gian yên hòa khí tức.

Luôn luôn tương đối chú trọng hưởng thụ thức ăn ngon hần, đã hơn một năm chưa từng nếm qua mỹ vị món ngon , không khỏi không kịp chờ đợi tìm một chỗ quán rượu, đi vào.

Kính Châu đại tửu lâu.

Nói là khách sạn, kỳ thật cũng không lớn, một tòa ba tầng lầu nhỏ, Lâm Giang xây lên, đều là mộc kết cấu, cổ hương cổ sắc, lộ ra tinh xảo trang nhã.

"Khách quan, mời lên lầu."

Trương Tiểu Lâm lên tới lầu ba, tìm một cái gần cửa sổ vị trí, gió sông đập vào mặt, lập tức cảm thấy tâm thần thanh thản.

"Nướng thịt dê sắp xếp, nhân sâm chàng nghịch canh, Trường Giang lão ba ba, dấm đường cá, các thức rau xanh trái cây các đến một bàn."

"Khách quan, ngài mấy vị nha?"

"Một vị."

"Đồ ăn hơi nhiều, có phải hay không."

"Không sao." Trương Tiểu Lâm gặp hòa kếp nói hần đồ ăn điểm nhiều, không khỏi có mấy phần hảo cảm, muốn biết thể đạo này, thương nhân lợi lớn, tiền cái này đồ vật, không có người sẽ ngại nhiều: "Lại đến một bình rượu ngon."

"Được rồi."

Chỉ chốc lát, thịt rượu dâng đủ, Trương Tiểu Lâm hơn một năm không có chiêm qua thức ăn mặn, tự nhiên là rộng mở bụng, ăn như gió cuốn.

"Các người biết không? Phục Ngưu sơn ra một cái quái vật."

"Cái gì quái vật?"

"Nghe nói là yêu quái."

"Chớ nói nhảm, thanh bình thế giới, tươi sáng cần khôn, sao là yêu quái nói chuyện."

"Là thật, đã ăn xong mấy chục người."

Yêu quái ăn người? Đây chính là đại sự.

Ngay tại vui đầu ăn cơm Trương Tiểu Lâm nghe xong, không khỏi ngẩng đầu nhìn một chút.

Nói chuyện chính là cái giản dị trung niên nhân, buộc lên khăn vuông, ngược lại có mấy phần khí khái hào hùng.

"Yêu quái còn ăn người?"

"Nghe nói lấy ăn người vì sinh, chuyên ăn tiểu hài cùng thiếu niên nam nữ, giống chúng ta loại này da thô thịt lão ngược lại là có thể yên tâm."

"Người nghe ai nói?"

"Ta sớm mấy ngày từ thành Trường An tới, nhanh đến Nam Dương thời điểm, bỗng nhiên trông thấy một đoàn hắc vụ rơi vào một cái khe núi nhỏ, chỉ chốc lát, cái thôn kia bên trong người toàn bộ chạy ra, nghe nói bắt đi ba cái tiểu hài." Trung niên nhân chỉ chỉ ngoài cửa sổ nói: "Người nhìn thấy sao, hướng bên này người càng ngày càng nhiều, đều là chạy nạn tới."

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua trên đường, quả nhiên phát hiện không ít nạn dân, dất mà mang nữ, lưu lạc đầu đường.

"Có loại sự tình này? Quan phủ mặc kệ sao?"

"Làm sao mặc kệ, Võ đô đốc tự mình mang binh đi qua."

Phục Ngưu sơn một vùng? Đây là không thể không quản, nếu thật là yêu thú, Võ đô đốc mang binh quá khứ có cái gì dùng?

Trương Tiểu Lâm ăn uống no đủ, xuống lầu về sau, liền tìm mấy cái nhìn như đường xa mà đến nam nữ, hỏi thăm một chút yêu quái sự tình, quả nhiên như người trung niên kia nói, bắt quá bọn hần cũng chưa từng thấy qua yêu quái, đoán chừng thấy qua người cũng đã chết rồi.

Yêu quái, ngược lại là muốn đi kiến thức một chút.

Trương Tiểu Lâm không nói hai lời, liền ngự kiếm bay hướng Nam Dương.

Mặc dù bay tương đối cao, nhưng là trên đường đi Trương Tiểu Lâm thần thức một mực chú ý cái này dưới đất, quả nhiên trông thấy Vũ Nguyên Khánh mang theo hơn nghìn người, vô trang đầy đủ hướng Nam Dương phương hướng gấp đuổi.

Đến Phục Ngưu sơn, bất quá nửa canh giờ mà thôi, Trương Tiểu Lâm tại khoảng cách Lạc Ứng gần không xa địa phương, quả nhiên phát hiện rất không bình thường, khắp nơi âm u đầy tử khí, thấp thỏm cửu không, xem ra đều chạy nạn đi.

Bỗng nhiên trông thấy trong núi tựa hồ có tiếng người, Trương Tiểu Lâm vội vàng tìm một cái góc hẻo lánh, hạ xuống tới, đón đám người này đi đi qua.

Đến gần xem xét, nguyên lai là một bang thợ săn!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 207:

"Đại thúc, các người đây là chuẩn bị đi nơi nào nha?" Trương Tiểu Lâm nhìn thấy những thợ săn này từng cái mặt ủ mảy chau, nhưng lại công cung tên đao kiếm, cẩn thận đề phòng đáng vẻ, liền nghênh đón tiếp lấy, lên tiếng chào.

"Vị này tiểu công tử, người là từ trong núi ra sao?"

"Đúng vậy a, ra chuyện gì?"

"Nơi này không Thái Bình, ra yêu quái, người a, nhanh càng xa càng tốt."

"Yêu quái gì?"

"Không có người nhìn thấy qua, chỉ biết là một đoàn hắc vụ, chuyên môn ăn người trẻ tuổi."

"Các người nhìn thấy hắc ăn người rồi?"

"Ngược lại là mỗi người tận mắt nhìn thấy, bất quá hắc vụ vừa đưa ra, người liền không thấy, không phải ăn, đi nơi nào?"

"Nói không chừng chỉ là bắt đi đi, ăn lời nói, luôn có huyết kế, còn có không ăn xương cốt cặn bã đi."

"Này cũng không có."

Trương Tiểu Lâm lập tức gây nên rối loạn tung bùng, đúng a, nói không chừng những người này còn sống đâu.

"Lão Trương a, vị công tử này nói không sai, nói không chính xác nhà người khuê nữ còn sống đâu."

"Triệu Đại lang, nhà người bé con khả năng không chết."

Mấy cái thợ săn lập tức kích động lên, mọi người cũng nhin không được nữa, cùng một chỗ oanh tuôn ra lấy hướng rừng cây chỗ sâu lục soát tiến lên.

"Tiểu công tử, cảm ơn người, bất quá người một cái người đọc sách, cũng đừng đi, chờ sau đó chúng ta không ai có thể bảo hộ người a."

"Đại thúc, ta cùng các người cùng đi chứ, nói không chừng có thể cho các người phân tích một chút hình thức."

"Năng có công tử hỗ trợ phân tích, cố nhiên không tồi, dù sao người đọc sách kiến thức rộng rãi, bất quá chúng ta vốn không quen biết, để công tử mạo hiểm, không đành lòng." Lão trưởng giữ chặt Trương Tiểu Lâm tay, vẫn là hung hăng khuyên hấn rồi đi.

"Vị này tiểu lang quân, hảo ý của người chúng ta tâm lĩnh, vẫn là chớ cùng chúng ta cùng đi, sẽ liên lụy chúng ta."

"Không có việc gì, ta cũng nghĩ nhìn xem yêu quái đến cùng trưởng cái dạng gì."

"Người nếu chỉ là hiếu kì, vẫn là không muốn đi theo, chúng ta sẽ phân tâm."

"Đại thúc, tú tài không ra khỏi cửa toàn tri chuyện thiên hạ, yêu quái này phương vị có khi cũng có thể suy tính ra."

"Thật sao?"

"Thật sao?"

"Vây dạng này đi, mấy người các người đi theo vị công tử này." Lão giả tiện tay chỉ mấy người, Trương Tiểu Lâm nhìn ra cái này mấy người ánh mắt rất là oán trách, xem ra cũng không phải là cam tâm tình nguyện a!

Cứ như vậy, mọi người bán tín bán nghi nhìn xem Trương Tiểu Lâm, một bên chậm rãi xuất phát.

Trương Tiểu Lâm thần thức đã tìm kiếm qua vùng này, phương viên trăm dặm tuyệt đối không có yêu quái, bắt quả các loại dã thú ngược lại là không ít, sai lang hổ báo cũng có, nhất là cách đó không xa, liền có một đám sói ngay tại kiếm ăn, nhân tiện nói: "Các người nhìn thấy yêu văn tử phương hướng nào tới?"

"Phương tây đại sơn, tốc độ cực nhanh, một cái chớp mắt liền đến."

"Đã tốc độ rất nhanh, như vậy có thể khẳng định, tuyệt không ở phụ cận đây, nơi này cách quan đạo không xa, yêu quái ẩn hiện, chỉ ít rồi người miệng đầy đặc địa phương hai trăm dặm, tại những người kia một ít dấu tích đến thâm sơn rừng rậm. Bất quá, nơi này cũng đã đến dã thú ẩn hiện khu vực, mọi người cẩn thận."

Nhìn xem Trương Tiểu Lâm một bản nghiêm chỉnh kẻ, có vẻ như hắn rất quen thuộc yêu quái tập tính đồng dạng, đám người liền thờ dài một hơi, xem ra phụ cận không có yêu quái.

"Thật là tú tài không ra khỏi cửa toan tri chuyện thiên hạ a, nơi này đúng là chúng ta bình thường săn thú khu vực, có khi còn có thể đánh tới lộn rừng. Thâm nhập hơn nửa một dặm, liền là các loại dã thú đều có, nhân thủ thiếu chúng ta sẽ không lại đi về phía trước."

"Bất quá, hôm nay là cứu người, liền xem như hổ lang ổ cũng muốn xông vào một lần."

"Phía trước có sói, mọi người cùng nhau đi không muốn lạc đàn." Lão giả tựa hồ nghĩ thấy sói khí tức, Trương Tiểu Lâm không khỏi bội phục không thôi.

Ngay tại mọi người một đường lục soát tiến lên lúc, bỗng nhiên một tiếng thê lương sói tru truyền tới, làm cho người rừng mình.

Trương Tiểu Lâm nguyên bản định xuống tới hỏi một chút tình huống, liền đơn độc hành động, nhưng lúc này gặp phía trước có đàn sói, cũng không muốn để mọi người mạo hiểm. Đành phải đi theo đại đội nhân mã cùng một chỗ hành động.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Kinh hiện yêu thú

lại một tiếng thê lương tiếng sói tru truyền đến, đám thợ săn vốn là đã lòng người bàng hoàng, nghe được tiếng kêu sắc mặt cũng thay đổi.

"Mọi người đi nhanh một điểm, nhanh lên thông qua cái này núi đồi, tận lực không nên cùng sói lên xung đột."

Ba mươi mấy người chia hai đôi, song hành tại gấp ghe chật hẹp trên đường núi.

Tất cả mọi người rất không yên lòng sẽ cùng đàn sói tao ngộ, đàn sói nhưng lại chưa từng xuất hiện, tiếng gào thét thời gian dần trôi qua cách khá xa.

Trương Tiểu Lâm có chút kỳ quái, thần thức liền hướng đàn sói bên kia quét đi qua.

Bây tám đầu cao cỡ nửa người sói thể mà vây quanh một cái sơn động nhỏ, trước sơn động diện đất lên mấy cái đại hỏa đống, rõ ràng có người trốn ở trong sơn động.

"Bên kia có phải hay không có sơn động? Có người bị vây ở bên trong."

"Người làm sao biết?" Lão giả ngừng bước chân.

"Chẳng lẽ các ngươi còn có một nhóm người?"

"Chúng ta không có, bắt quá Ngưu gia tập cũng có một chút tiểu hài không thấy, bọn hần hôm qua có một cái lục soát núi đội ra."

"Vậy chúng ta phải đi nhìn xem." Trương Tiểu Lâm xoay người nói.

"Chúng ta là đi tìm yêu quái, cứu người, không thể chậm trễ a."

"Bọn hần cũng là người a, chẳng lẽ thấy chết mà không cứu sao?"

Lão già nghe xong có chút chần chờ: "Tiểu công tử, ngươi làm sao biết bên kia có sơn động?"

"Nghe được kia tiếng tru của lang, là đang triệu hoán đồng bạn, sói là rất thông minh, lại là quần cư động vật, nếu như đã cùng người giao thủ, tiếng kêu không đồng dạng, giống như vậy triệu hoán đồng bạn, ta đoán hần là đem người vây khốn tại một cái địa phương, loại này trong núi lớn, đều là động vật địa bàn, người rất khó chiếm được chỗ tốt, hần là trốn ở trong sơn động."

"Sói tru phương hướng, xác thực có cái sơn động nhỏ, là chúng ta thợ săn giúp mình đào, dùng để che gió che mưa."

"Nếu không, ta đi trước nhìn xem tình huống." Trương Tiểu Lâm nói xong không đợi mọi người trả lời, chọt lách người lên núi động phương hướng chạy tới.

"Trở về, nguy hiểm." Lão nhân xem xét, Trương Tiểu Lâm đã không còn hình bóng, không khỏi sợ hãi, cảm giác hần cũng không đơn giản: "Đi mau, chúng ta cũng đi nhìn xem."

Trương Tiểu Lâm biết sơn động không xa, thoáng qua, điện Thiểm Nhi đến.

Bốn phía không ngừng có sói thân ảnh, hướng sơn động phương hướng tiến đến.

Trương Tiểu Lâm đến bên ngoài sơn động, cũng liền mấy cái hô hấp thời gian.

Ngoài động đã hội tụ mười mấy đầu Đại Lang, ngo ngoe muốn động, chỉ cần đợi đến hỏa diễm hơi nhỏ bé một điểm, liền sẽ nhảy đi qua.

Sơn động rất nhỏ, bên trong thế mà chỉ có ba người, nhìn qua tựa hồ là người một nhà, một cái năm sáu mươi tuổi lão nhân, một cái mười mấy tuổi nữ hài tử, một cái thanh niên nam tử ngược lại là đáng người khời ngô, khí khái anh hùng hùng hực, hần là luyện võ qua, ba người trên thân huyết kế loang lổ, bắt quá Trương Tiểu Lâm nhìn lướt qua, bọn hần cũng không có thụ thương, hần là dính sói huyết.

Lão nhân có chút phát run, rõ ràng cũng không có trải qua loại sự tình này.

"Làm sao bây giờ? Những cái kia củi lửa rất nhanh liền sẽ đốt xong." Nữ hài tử toàn thân phát run, nói chuyện có chút run rẩy.

"Hiện tại chỉ có lao ra, ngươi mang theo gia gia tranh thủ thời gian chạy, ta ngăn cản một hồi vẫn là không có vấn đề."

"Không được, đừng nói căn bản đi không được, coi như đi được, cũng sẽ không bỏ xuống ngươi." Lão nhân đứng lên nói: "Hiện tại chỉ có giữ vững cửa hang, chúng ta kiên trì nổi, hi vọng đàn sói động tĩnh, có thể đem tộc trưởng bọn hần dẫn tới."

"Tộc trưởng đã đi xa như vậy, làm sao có thể."

"Chỉ có nghe trời từ mệnh." Lão nhân tựa hồ cũng cảm thấy tộc trưởng bọn người trở lại cứu người khả năng không lớn.

"Gia gia, Triệu gia trang người hôm nay sẽ lên núi."

"Thật?"

"Thật, bọn hần có mười mấy hài tử không thấy, cũng muốn lên núi tìm người, hôm qua ta nghe Triệu kim nói, hôm nay trước kia lên núi." Nữ hài không thể nghi ngờ cho mọi người một tia hi vọng.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm phát hiện nơi xa một đoàn sói chính chạy vội mà tới, ở giữa một con đặc biệt cao lớn cự lang, uy phong凛凛, bên cạnh lại có một con màu đỏ hồ ly, đằng sau đi theo hơn mười thất lang, mỗi một thót rõ ràng đều là thân cao ba thước, dài ước chừng sáu thước, thể phách cường tráng.

Yêu thú!

Trương Tiểu Lâm nhìn xem kia thót cao lớn Lang vương, thế mà nhảy lên mấy trượng, màu đỏ hồ ly thân ảnh lúc ẩn lúc hiện, lại là mở linh trí yêu thú.

Lang vương hần là cấp một yêu thú, tương đương với Luyện Khí trung kỳ tu vi, mà cái kia hồ ly trên thân khí thế bất phàm, chỉ ít đạt đến cấp hai yêu thú cấp bậc.

Lang vương đến gần, sơn động chung quanh hai mươi mấy đầu sói bình quân nằm rạp trên mặt đất.

Lang vương trong miệng thở ra một hơi, trước son động diện đại hỏa lập tức diệt.

"Chuyện gì xảy ra? Lửa làm sao diệt?" Nữ hài ở bên trong hoảng sợ nói.

Trương Tiểu Lâm chính kỳ quái, đàn sói vì cái gì còn không tiến hành công kích.

Lang vương gầm nhẹ một tiếng, phụ cận mấy đầu sói thể mà tránh ra một con đường, để Trương Tiểu Lâm đi vào.

Lúc này, đằng sau hai mươi mấy cái thợ săn cũng lần lượt đến, nhìn thấy cái này tư thế, không khỏi từng cái hít vào một ngụm khí lạnh.

"Không tốt, là Lang vương, tranh thủ thời gian rút lui." Lão già hét lớn một tiếng, đám người lập tức dừng bước.

Nghĩ rút lui đã muộn, Lang vương ai oán một tiếng, trên trăm đầu sói lập tức bộc phát đánh tới, đem đám người cùng một chỗ, vây ở son động đất trống chung quanh bên trên.

"Trong động là người phương nào, mau chạy ra đây." Lão già hét lớn một tiếng.

"Gia gia, bên ngoài người đến." Trong động ông cháu ba người lập tức đại hỉ, cùng đi ra, nhưng xem xét điệu bộ này, không khỏi trợn mắt hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Cho tiểu hồ ly làm giải phẫu

"Yêu nghiệt, dám dẫm thương người, còn không tranh thủ thời gian lui ra." Trương Tiểu Lâm quát lớn một tiếng, cường đại thần thức đè ép đi qua.

Màu đỏ Hỏa Hồ ly có chút sợ ý, không tự chủ được lui về phía sau mấy bước, nhưng Lang vương bỗng nhiên thét dài một tiếng, bốn phía hơn trăm đầu sói bình quân cùng ứng, thanh thế to lớn, mấy người nhất gan thợ săn, trực tiếp hù ngã trên mặt đất.

Trương Tiểu Lâm trong tay át chủ bài khá nhiều, đối phó này một đám Dã Lang ngược lại là không có bất luận cái gì áp lực, trực tiếp đem Thiết Sí đại ung kêu đi ra, một con cấp năm yêu thú, một ngụm có thể đem bọn chúng toàn bộ nuốt mất. Mặt khác, coi như mình dùng Phi Kiếm, cũng có sức đánh một trận, toàn diệt những này Dã Lang cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Thế nhưng là Trương Tiểu Lâm cũng không nguyên ý làm như vậy, hẳn biết sói cũng là thông nhân tính, nhất là mở linh trí Lang vương, những này sói thể mà tập trung lại, vây quanh cái này một nhà ba người, hẳn là có nguyên nhân. Mặt khác, thông qua cái này cấp hai yêu thú Hỏa Hồ ly, phải chăng có thể thăm dò được những cái kia mất tích hài đồng đâu?

Một trận uy áp về sau, Lang vương cùng Hỏa Hồ ly cũng không dám coi thường vọng động, Trương Tiểu Lâm thần thức cẩn thận dò xét đi qua, thế mà cùng Hỏa Hồ ly lấy được câu thông.

"Yêu tộc cùng người, xưa nay nước sông không phạm nước giếng, vì sao đối với người tiến hành công kích?" Trương Tiểu Lâm thần thức rất mạnh, một cỗ ý niệm trực tiếp tiến vào Hỏa Hồ ly trong thức hải.

"Nhân loại, chẳng lẽ chỉ có các ngươi có thể tổn thương chúng ta yêu tộc, chúng ta lại không thể báo thù?" Một cái nam tính thanh âm hung tợn tại Trương Tiểu Lâm thức hải bên trong vang lên.

"Bọn hắn tổn thương người rồi?"

"Ta nhi tử, liền ngay cả ta mấy cái kia nguyệt nhi tử bọn hắn đều không buông tha, đã thôi thóp."

"Ta hiểu sơ y thuật, có thể hay không mang ta tiến đến nhìn xem?" Trương Tiểu Lâm không khỏi thương lượng.

"Ngươi có thể trị hết ta nhi tử?"

"Cái này muốn nhìn qua về sau mới biết."

"Vậy thì tốt, chỉ cần trị cho người tốt ta hai cái nhi tử, chúng ta liền không tính toán với bọn họ, lập tức đi ngay."

"Người nhĩ tử ở đâu? Tôi trước ta đi xem một chút đi."

Hỏa Hồ ly cùng Lang vương đích đích ục ục một trận, nhân tiện nói: "Người đi theo ta đi."

Trương Tiểu Lâm quay người đối hai cái lão có người nói: "Các vị, các người mới vừa rồi là không phải đã thương hai con tiểu hồ ly?"

Từ trong sơn động ra tiểu nữ hài cúi đầu nói: "Là ta bắn, hai con lừa màu đỏ tiểu hồ ly, Hỏa Hồ ly da lông rất quý giá."

"Các người đều đến cùng đi, ngồi ở cái này cửa hang tuyệt đối đừng động, ta cùng con kia Lang vương cùng hồ ly đi xem một chút thụ thương hồ ly, tranh thủ hòa bình giải quyết."

Đám người nghe xong, quả thực là thiên phương dạ đàm, đều nâng lên con mắt nhìn xem Trương Tiểu Lâm, như là trông thấy đến quái vật đồng dạng.

"Lão bá, nhất định phải tin tưởng ta, đem bọn hán ước thúc tốt, tuyệt đối đừng loạn động."

Trương Tiểu Lâm nói xong, thế mà trực tiếp đi hướng con kia Lang vương, Lang vương trước người mấy đầu Dã Lang thế mà chủ động tránh ra một con đường.

"Đi thôi." Trương Tiểu Lâm đi đến Hỏa Hồ ly bên người, vung tay lên nói.

Đoàn người trở mắt nhìn Trương Tiểu Lâm cùng Lang vương, Hỏa Hồ ly cùng một chỗ đi xa, như là gặp ma.

Hai cái lão già biết gặp kỳ nhân, vội vàng đem mọi người triệu tập lại, mười cái thân thể khỏe mạnh nam tử tay cầm đao côn làm thành một nửa hình tròn canh giữ ở bên ngoài, giám thị lấy những này nhìn chăm chăm sói.

Đàn sói cũng an tĩnh lại, có thậm chí nằm trên mặt đất nghỉ ngơi.

Trương Tiểu Lâm cùng Hỏa Hồ ly đi một hồi, liền tới đến một cái sơn động bên ngoài.

Hỏa Hồ ly đi vào, đem hai con toàn thân đỏ bừng tiểu hồ ly, điều ra.

Trương Tiểu Lâm xem xét, con kia hơi lớn một điểm hồ ly chỉ là chân sau bộ trứng một tiền, vấn đề không lớn, nhưng cái này nhỏ nhất Hỏa Hồ ly, lại nguy cơ sớm tối, một chỉ mũi tên theo nó phản ngược bụng ngang qua mà ra.

Đầu mũi tên phía trên có móc câu, bởi vậy vết thương khá lớn, đoán chừng nội tạng tổn thương.

Đại một điểm hồ ly, chỉ cần đem tiền cường ép rút ra, cầm máu là được rồi, nhưng cái này tiểu hồ ly, Trương Tiểu Lâm trong lòng có chút sợ hãi.

Trương Tiểu Lâm tay cầm cán tên, cũng không biết sói huyết vị ở nơi nào, không có biện pháp điểm huyết, chỉ có thể dùng ngón tay bóp lấy trứng tên bộ vị, hơi dùng sức, trường tiền liền bị rút ra, một cổ máu tươi phun tới, Trương Tiểu Lâm vội vàng dùng tay đè chặt vết thương, linh mộc càng sáng tạo quyết vận chuyển, một cổ mộc linh chi khí đưa vào, rất nhanh liền đã ngừng lại huyết, vết thương cũng nhỏ đi rất nhiều.

Tiểu hồ ly thương thế quá nặng, tương đối đau đầu.

Trương Tiểu Lâm thần thức cẩn thận quét nhìn một lần, phát hiện tiểu hồ ly gan cùng dạ dày đều có xuyên thấu tổn thương, chỉ cho nên còn không có chết, là bởi vì mũi tên này không hề động, chỉ cần tiền rút ra, liền sẽ xuất huyết nhiều mà chết.

Dạ dày miệng vết thương khâu lại thuật, gan bộ phận cắt bỏ thuật.

Trương Tiểu Lâm đau cả đầu.

Tại cái này hoang sơn dã lĩnh, cư đã muốn làm loại này sự giải phẫu, nếu là đặt tại kiếp trước, đây là hán nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Cũng may hiện tại có thần thức, không sợ giải phẫu xuất sai lầm, có linh mộc càng sáng tạo quyết, có thể tăng tốc vết thương khép lại, có thủy cầu làm sạch vết thương trừ độc thuật, có thể hữu hiệu dự phòng lây nhiễm, tình hình bây giờ, chỉ có thể hết sức thử một lần.

Tu Di giới bên trong tú hoa châm cùng sợi tơ đều có, đến không cần phải chỗ tìm công cụ.

Trương Tiểu Lâm nhìn thoáng qua tiểu hồ ly trên người cán tên, tiện tay vung lên, hai đầu ứng thanh mà đoạn, mũi tên cùng đuôi tên đồng loạt rơi rơi xuống đất.

Chuyện kể tiếp liền không phải như vậy đơn giản, đương cán tên nhanh chóng tại thể nội rút ra lúc, tạo thành hai lần thương tích, gan máu tươi cuồng phun.

Phong nhận giải phẫu đao pháp thuật lập tức vận chuyển, linh khí đối lại một con nho nhỏ cái kẹp, vững vàng kẹp lấy gan xuất hiện điểm, Trương Tiểu Lâm mổ hồi trên đầu châu lập tức xông ra.

Đã nát bấy gan bã vụn bị thanh lý ra, xuất hiện ở ổ bụng huyết cũng bị hút ra, nhưng nếu như muốn khâu lại miệng vết thương, tay căn bản vào không được, Trương Tiểu Lâm Phong nhận dao giải phẫu mặc dù hữu dụng, vẫn còn không có đạt tới chấp chằm khâu lại trình độ.

Bỗng nhiên một cái to gan ý nghĩ xông ra, không bằng trực tiếp như thế kẹp lấy, dùng linh mộc càng sáng tạo quyết thử một chút.

Gan đứt gãy mạch máu đã kẹp lấy, không tiếp tục đổ máu, Trương Tiểu Lâm ngón tay chỉ tại tiểu hồ ly miệng vết thương, linh mộc càng sáng tạo quyết điên cuồng vận chuyển, một cỗ linh chi khí không ngừng đưa vào tiểu hồ ly thụ thương gan chỗ.

Trương Tiểu Lâm thần thức có thể cảm ứng được, tiểu hồ ly gan miệng vết thương đang lấy mất trần có thể thấy tốc độ nhanh chóng khép lại.

Trộn vụn qua một canh giờ, Trương Tiểu Lâm gấp gan đã không có huyết kể, nhẹ nhàng buông lỏng ra Phong nhận hóa thành kẹp, thò ra một cái thật dài. Miệng vết thương không có đổ máu, nói rõ gan bộ phận cắt bỏ đã thành công.

Dạ dày có hai cái thông mặc lỗ nhỏ, nếu như khoát sáng tạo, chỉ sợ sẽ xuất huyết nhiều, tiếp tục dùng linh mộc càng sáng tạo quyết, Trương Tiểu Lâm có chút lo lắng cho mình linh khí sẽ không chịu đựng nổi.

Hỏa Hồ ly nhìn thấy Trương Tiểu Lâm sắc mặt có chút tái nhợt, lo lắng nói: "Thế nào? Có thể trị hết không?"

"Có thể chữa khỏi, bất quá ta có chút không chịu nổi." Trương Tiểu Lâm chỉ có thể ăn ngay nói thật, hắn cùng yêu lưu tương đối nhiều, bao quát Hỏa Tiên Nhi, Thiết Sí đại ung cùng Kinh Hà Long Vương các loại, biết yêu thú kỳ thật so với người bây giờ nhiều, không có nhiều như vậy tâm địa gian xảo ý nghĩ.

Hỏa Hồ ly thấy thế, nhanh chóng chạy đến trong động, thế mà điều ra một cây lão núi nhân sâm, Trương Tiểu Lâm thấy một lần, chỉ ít có mấy trăm năm, lập tức đại hỉ, lập tức tiếp nhận nhân sâm ngâm vào trong miệng, tiếp tục bắt đầu dạ dày giải phẫu.

Lại là hơn một canh giờ, một cây lão núi nhân sâm đã toàn bộ vào bụng, rốt cục làm xong dạ dày giải phẫu, vẫn như cũ không có phong tuyến, chỉ là dùng linh mộc càng sáng tạo quyết, gia tốc miệng vết thương khép lại, chỉ cần trong thời gian ngắn không làm vận động dữ dội, liền sẽ không xảy ra vấn đề.

Thần thức quét một chút tiểu hồ ly, sinh mệnh đặc thù rõ ràng, chỉ là tạm thời hôn mê mà thôi.

"Tốt, hiện tại liền để nó nằm ở nơi này, ngày mai mới có thể động."

Hỏa Hồ ly cảm kích nhìn thoáng qua Trương Tiểu Lâm, hắn cũng cảm ứng được nhi tử sinh mệnh lực cường rất nhiều, liền đối với Lang vương ai oán một tiếng, Lang vương ngược cổ thét dài một tiếng, chỉ chớp lát, đàn sói liền đều về tới Lang vương bên người.

Trương Tiểu Lâm vẫn còn không có đi, ngồi xếp bằng ngồi ở tiểu hồ ly bên người điều tức, lần giải phẫu này tiêu hao thực tế quá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Gặp lại Viên Thiên Cương

Trương Tiểu Lâm ngồi ở ổ sói tu luyện, bốn phía thiên địa linh khí tụ tập, Lang vương cùng Hỏa Hồ ly không khỏi ngạc nhiên nhìn xem hắn, cái này cũng quá nghịch thiên đi, cái này rừng sâu núi thẳm, lúc nào từng có nồng đậm như vậy linh khí nha?

Điều tức mấy canh giờ, bất tri bất giác đã là buổi tối.

Trương Tiểu Lâm mở to mắt, lần nữa thâm nhập một chút linh chi khí tiến vào tiểu hồ ly thể nội, lúc này mới đứng người lên, Hỏa Hồ ly một mực canh giữ ở nhi tử bên người, gặp Trương Tiểu Lâm tỉnh lại chuyện thứ nhất lại vì tiểu hồ ly chữa thương, cũng có mấy phần cảm kích.

"Ngu gia tập rất nhiều tiểu hài không thấy, ngươi nhưng biết tung tích của bọn hắn?" Trương Tiểu Lâm thần thức cùng Hỏa Hồ ly bắt đầu giao lưu.

"Việc này không phải chúng ta làm." Hỏa Hồ ly có chút áp ứng.

"Ta biết, là ai làm?"

"Chúng ta lúc đầu không tại nơi này, thế nhưng là mấy tháng trước, trên núi đột nhiên xuất hiện một cái tế đàn, mấy cái Đại Vu muốn tại nơi đó tế tự, bọn

hắn pháp lực vô biên, chúng ta đành phải chạy trốn tới nơi này thôi."

"Đại Vu, tế tự?" Trương Tiểu Lâm kinh dị nói.

Cái quỷ gì Đại Vu tế tự, thế mà chạy đến cái này xa ngút ngàn dặm không có người ở Phục Ngưu sơn chỗ sâu tới.

"Người đem cụ thể phương vị nói cho ta."

Hòa Hồ ly do dự một chút, thận trọng nói: "Nơi này đi qua hai trăm dặm chỉ phối, bất quá người tốt nhất đừng đi, pháp lực của bọn hắn so với chúng ta cao hơn nhiều lắm."

"Loại này chuyện thương thiên hại lý, ta không thể không quản." Trương Tiểu Lâm xoay người nói: "Tiểu gia hỏa ngày mai liền sẽ tỉnh lại, tốt nhất còn nghỉ ngơi mấy ngày, đừng lộn xộn."

Gặp Trương Tiểu Lâm muốn đi, Hòa Hồ ly cùng Lang vương thế mà đi theo hắn sau lưng, trong mắt tràn ngập ý cảm kích.

"Các người không muốn đi theo ta rồi, trở về chiếu cố cái kia hai cái tiểu gia hỏa đi, chia ra ngoài ý muốn."

Lang vương hét dài một tiếng, bốn phía sói tru thanh âm liên tiếp, kéo dài hơn mười dặm.

Tế ra Phi Kiếm, Trương Tiểu Lâm đành không mà lên, hướng Hòa Hồ ly phát phát tay, liền biến mất ở nguyên địa.

Dựa theo Lang vương chỉ dẫn phương hướng, Trương Tiểu Lâm ngự kiếm một cái chớp mắt liền tới, thần thức đảo qua, quả nhiên phát hiện phía dưới có một chỗ địa phương đầu người phun trào, rất là náo nhiệt.

Vừa rơi trên mặt đất, bỗng nhiên một cổ lẳng lẹ thần thức quét tới, Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, xem ra, đã bị phát hiện. Muốn biết, Trương Tiểu Lâm có chuyên tu thần thức Hư Thần quyết, nếu có người tại thần thức bên trên vượt qua hắn, tu vi chỉ ít vượt qua hắn một cái đại cấp độ.

Là phúc thì không phải là họa, là họa tránh bắt quá.

Bất luận thế nào, những này hài tử hắn đều là muốn cứu.

Một bên che giấu khí tức, một bên tại thâm lâm bên trong di chuyển nhanh chóng, chậm rãi tới gần sơn động.

"Phía trước là Trương công tử sao?" Trong thần thức bỗng nhiên truyền đến một cái thanh âm quen thuộc, Trương Tiểu Lâm vội vàng ngừng bước chân.

"À?"

"Lão hủ Viên Thiên Cương, tiểu huynh đệ không nhớ rõ lão hủ à nha?"

"Lão thần tiên, ngài làm sao tại nơi này?"

"Người vì cái gì tại nơi này? Ta liền vì cái gì tại nơi này." Viên Thiên Cương cười ha ha, thân hình khẽ động, nhẹ nhàng tới.

"Ta vừa mới tìm tới nơi đây, còn không biết là tình huống như thế nào, lão thần tiên ngài tiến đến bao lâu? Nhưng có phát hiện gì?"

"Lão hủ tiến đến mấy ngày, cái kia Đại Tế Ti có chút tà môn."

"Cái gì Đại Tế Ti? Ngài không phải tìm đến những cái kia mất tích hài tử sao?"

"Đúng nha, tìm được tìm được tìm đến nơi này, theo lão hủ nghe ngóng, nơi này vốn là một cái ổ sói, mấy cái yêu thú ở đây tu luyện, không nghĩ tới tới một đám Vu sư, nói cái gì muốn tại nơi đây tế thiên, đem những này yêu thú toàn bộ đuổi chạy, bọn hắn lần nữa xây dựng đại tế đài, tà môn nhất chính là, tế thiên thế mà cần đồng nam đồng nữ các một trăm tên, trước mắt còn không biết những này đồng nam đồng nữ phải chăng có sinh mệnh nguy hiểm."

"Bất kể như thế nào, bọn hắn dạng này vụng trộm bắt người, chắc chắn sẽ không có chuyện tốt."

"Không tệ, ta đang rầu một cái người thế đơn lực bạc, có Trương công tử tương trợ, việc này dễ làm nhiều."

"Ngài đã tới mấy ngày, đối địa hình nơi này hẳn là rất quen thuộc đi."

"Đã thăm dò tình huống, bên trong còn có một cái nội ứng, chẳng mấy chốc sẽ biết cái này tế thiên đến cùng là chuyện gì, đi, chúng ta đi trước làm ăn chút gì."

Viên Thiên Cương mang theo Trương Tiểu Lâm tại bụi gai trải rộng trong rừng xuyên thẳng qua, chỉ chốc lát, liền tới đến một cái sơn động nhỏ.

Nơi này khoảng cách vừa rồi cái kia cỡ lớn sơn động đã có cách xa mười mấy dặm, cũng không sợ bị phát hiện.

Sơn động bên cạnh còn có một cặp tro tàn, tàn mát ra một chút nhiệt khí, Viên Thiên Cương tùy tiện gạt mấy lần, liền đẩy lên rừng rực ánh lửa.

Nhánh cây ở bên trong gọi mấy lần, thế mà đào ra mấy cái khoai lang, tiện tay ném đi hai con tói, Trương Tiểu Lâm vội vàng tiếp được.

"Lão thần tiên, ngài không phải ai muốn đi Lăng Vân sơn tu luyện sao?"

"Đi, đi, nhờ có người chỉ điểm sai lầm, lão hủ tại Lăng Vân sơn đã có chỗ đột phá, cũng tại nơi đó xây đạo quán, hai năm, cảm giác lại đến một cái bình cảnh, ra lịch luyện một phen."

Trương Tiểu Lâm từ Tu Di giới bên trong lấy ra một thanh Phi Kiếm, đưa cho Viên Thiên Cương nói: "Thanh kiếm này cùng ngài thay đi bộ, ngài nhìn xem phải chăng dùng tốt."

Viên Thiên Cương trong lòng rung mạnh, Phi Kiếm! Đây chính là trong truyền thuyết đồ vật, hắn nhiều lần nằm mơ luyện chế được Phi Kiếm, thế nhưng là luyện chế phi kiếm vật liệu, thật sự là quá mức trân quý, hoặc là nói là căn bản tìm không thấy a.

Có Phi Kiếm, không riêng gì có thể ngự kiếm phi hành, mà lại gặp được thế lực ngang nhau đối thủ, sức chiến đấu cũng muốn đề cao rất nhiều.

"Trương công tử, chẳng lẽ có dư thừa Phi Kiếm?" Viên Thiên Cương nâng lên con mắt nhìn qua Trương Tiểu Lâm, hắn làm sao cũng không dám tin tưởng, mình một thanh Phi Kiếm đều không lấy được, Trương Tiểu Lâm ngắn ngủi thời gian hai năm thế mà có thể lấy được mấy chuỗi.

"Cũng là cơ duyên xảo hợp mà thôi, tại Trường Giang đáy nước đựng phải một cái tu sĩ, cho ta mấy cái."

Cho mấy cái!

Xem ra còn không chỉ hai thanh nha!

"Người ở đây nghỉ ngơi, ta đi tế luyện một phen."

Viên Thiên Cương vừa dứt lời, người biến không thấy bóng dáng, Trương Tiểu Lâm thần thức thế mà tìm không thấy tung tích của hắn.

Ăn xong hai cái khoai lang, chợt nghe một trận cười mở miệng cười: "Ha ha, quả nhiên là phi hành Pháp Khí, thống khoái thống khoái."

Một đạo bóng người từ trên trời giáng xuống, Viên Thiên Cương lập tức ra hiện tại Trương Tiểu Lâm bên người.

Viên Thiên Cương lúc ấy cho Trương Tiểu Lâm một viên Tẩy Tủy đan, để Trương Tiểu Lâm rất nhanh bước vào Luyện Khí tầng một cảnh giới, này lại Trương Tiểu Lâm thế mà cho hắn làm một thanh Phi Kiếm, bởi vì cái gọi là loại đưa đến đưa loại đậu đến đậu.

"Có thanh kiếm này, ngày mai lại nhiều mấy phần phần thắng."

"Làm sao? Chẳng lẽ ngài còn không có nắm chắc?"

"Cái kia Đại Tể Tỉ tu luyện công pháp mười phần quý dị, rõ ràng tu vi không có lão hủ cao, lại có thể Đẳng Vân Giá Vụ, trên thân Pháp Khí tựa hồ cũng không ít, không thể phớt lờ."

"Đẳng Vân Giá Vụ?" Trương Tiểu Lâm hơi nghi hoặc một chút, hắn quen thuộc gió thổi thủy thế, cũng bất quá có thể trong gió phiêu đảng mà thôi, về phần Ngự Phong phi hành, còn kém xa, không có Phi Kiếm, hắn là thế nào cũng không bay lên được.

"Đúng vậy a, hắn tu vi bất quá Trúc Cơ trung kỳ, thủ đoạn lại so lão hủ hơn rất nhiều, ngày mai chúng ta nhất định phải đem những này hài tử liền ra, có lão hủ đem tên kia Đại Tể Tỉ cuốn lấy, người ra cứu người, thế nào?"

"Tốt, bất quá, ngài cần phải chú ý a, áp lực đều tại ngài nơi đó."

"Ta tốt xấu so với hắn tu vi cao một điểm, hắn là không có trở ngại, ta tính toán một chút, ngày mai hữu kinh vô hiểm."

Hai người hàn huyên một hồi, riêng phần mình bàn ngồi ở bên cạnh đồng lửa, nhắm mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Huyết chiến Âm Thi

trời mới vừa tờ mờ sáng, Trương Tiểu Lâm cùng Viên Thiên Cương gần như đồng thời mở mắt.

"Chúng ta đi qua nhìn một chút, xem bọn hắc trong hồ lô bán thuốc gì." Viên Thiên Cương đứng người lên, một thanh dài gần tấc Phi Kiếm từ trong tay ra, lơ lửng tại trước mắt của hắn, một cái pháp quyết phun ra, Phi Kiếm càng ngày càng lớn, lập tức biến thành ba thước Thanh Phong.

Hai người riêng phần mình bước lên Phi Kiếm, nhoáng một cái liền đến đêm qua gặp mặt lúc địa phương.

Trước sơn động lại có một cái nấy trăm trượng phương viên đại mặt cỏ, mặt cỏ phía trước có một tòa làm bằng gỗ đại tế đài, hai bên tinh kỳ pháp phối, nấy đài chính giữa có một cái hương án, một cái to lớn lư hương.

Mấy trên đài hạ sớm đã có không ít người mặc màu xám quần áo, trên mặt vẽ lấy các loại hoa văn người, đang bận chút gì không dưới, bố trí các loại tế tự dùng đạo cụ.

Chỉ chớp lát, giờ Thìn đến, người áo xám một tiếng quái hồng, hai người nhóm lửa bó đuốc, tế đàn trước hai cái trên giá gỗ trong nồi lớn bỗng nhiên dấy lên lửa lớn rừng rực.

Lúc này, từng đội từng đội đồng nam đồng nữ đang từ trong sơn động ra, dựa theo người áo xám chỉ thị, từng cái đứng ở vị trí chỉ định.

Bỗng nhiên, toàn bộ bầu trời tối xuống, Trương Tiểu Lâm cảm nhận được một trận áp lực, đè nén thở bất quá khí tới.

Cái này cũng không phải là loại kia tu sĩ cho hắn uy áp, mà là một loại không hiểu thấu kiểm chế, tựa như không khí chung quanh đã bị rút khô, thiếu đường đồng dạng cảm giác.

Một người mặc áo đen người cao gầy chữ đi lên tế đàn, ngồi xếp bằng ngồi ở tế đàn chính giữa.

Hai trăm tên đồng nam đồng nữ đã ai vào chỗ nấy, bốn phía là 108 tên người áo xám, đem hai trăm tên hài đồng vây vào giữa.

Bỗng nhiên, chung cổ cùng vang lên, người áo đen đứng người lên, rút ra một thanh trường kiếm, đối bầu trời Nhất Chỉ.

Bầu trời lúc này Phong Vân tế hội, càng ngày càng âm u.

Ngay tại lúc này, nhất phía trước một tên nam đồng đột nhiên ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Không được! Tranh thủ thời gian ngăn cản bọn hắc, đây là tại rút ra những này hài tử hồn phách cùng tinh huyết."

"A!" Trương Tiểu Lâm quá sợ hãi: "Không nhìn thấy bọn hắc động nha?"

"Lúc này trận pháp, tựa như là chuyên môn rút ra linh hồn tinh huyết ác độc trận pháp, bốn phía người áo xám vừa lúc là Tam Thập Lục Thiên Cương cùng Thất Thập Nhị Địa Sát."

"Mấy cái người bình thường làm sao có thể bày trận, hắc là làm bộ dáng a?"

"Thiên Cương Địa Sát Tòa Linh trận, trong tay bọn họ có Pháp Khí."

Trương Tiểu Lâm nghe vậy giật mình, thần thức tìm tòi tỉ mỉ một lần, quả nhiên phát hiện mỗi người trên tay nắm lấy một cái gương đồng đồng dạng đồ vật, 108 khối gương đồng bắn ra nhân nhật ánh sáng nhu hòa, đem toàn bộ mặt cỏ đều bao phủ tại một mảnh sương mù mờ mờ ánh sáng nhu hòa phía dưới, những hài đồng này trên người sinh khí chậm rãi giảm bớt, hóa thành một tia như có như không sương mù trôi hướng tế đàn người áo đen kia.

Đại trận này rút ra lại là hai trăm cái hài đồng sinh khí!

Sinh mệnh bản nguyên chi khí!

Rút ra người khác sinh mệnh bản nguyên, đề cao mình tu vi, hoặc là gia tăng mình tuổi thọ!

Đây là cái gì Đại Tế Tử?

Thật sự là táng tận thiên lương!

Trương Tiểu Lâm trong lòng nổi giận, tế ra Lý Nguyên Bá Oanh Thiên chùy, đột nhiên đánh tới hướng ở giữa đại tế đài.

Người áo đen lúc này ngay tại tập trung tinh thần thôi động trận pháp, vừa mới rút lấy một cái nam đồng tinh nguyên cùng sinh mệnh chi khí, cảm thấy tinh thần đại chấn, đang chuẩn bị tiếp tục khởi động, bỗng nhiên cảm thấy một trận nguy cơ, hai con to lớn Thiết Chùy từ trên trời giáng xuống.

Người áo đen kinh hãi, thân hình thoát một cái, vội vàng hướng tế đàn bên ngoài bắn nhanh ra như điện, lấy lý hào chi kém, khó khăn lắm tránh thoát Oanh Thiên chùy bạo kích.

Toàn bộ đại tể dài một tiếng vang ầm ầm tiếng vang, lập tức nện đến vỡ nát.

Viên Thiên Cương lúc này cũng giống một con diều hâu đồng dạng, bay nhào mà lên, lập tức cùng người áo đen kịch chiến cùng một chỗ.

Người áo đen bởi vì bị Oanh Thiên chùy tập kích, làm cho chặt vật không chịu nổi, nhất thời đã mất đi tiên cơ, có chút luống cuống tay chân, bắt quá Trúc Cơ trung kỳ tu vi không thể khinh thường, lại không phải như vậy dễ dàng đắc thủ.

Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm giống một dải lụa, mau lẹ thu gặt lấy những người áo xám này sinh mệnh.

Viên Thiên Cương nhìn xem Trương Tiểu Lâm xuất thủ tàn nhẫn như vậy, không khỏi ngẩn ngơ, không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm sát phạt như thế quá cảm, dùng giết người không chớp mắt đến hình dung cũng không quá đáng chút nào, nếu như không phải người áo đen phản kích quá mức lãng lẹ, hẳn suýt chút nữa thì xuất thủ ngăn trở.

Người áo xám dù sao cũng là một chút người bình thường, chỉ chốc lát liền toàn bộ ngã trên mặt đất, không có một người sống, 108 khối gương đồng cũng bị Trương Tiểu Lâm thu vào Tu Di giới bên trong.

Trương Tiểu Lâm cảm thấy vạn phần kỳ quái là những này đồng nam đồng nữ, thế mà không có một cái có phản ứng, đều là si ngốc nhìn xem tể đàn, không nhúc nhích.

Bất quá hiện tại đã không có tâm tư bận tâm những người này, Viên Thiên Cương bên kia đã là hiểm tượng hoàn sinh, duy trì không được.

Nguyên lai, Viên Thiên Cương mặc dù ở trên cảnh giới vượt qua người áo đen không ít, thế nhưng là hắn căn bản không có kinh nghiệm chiến đấu, tu luyện đến nay, chưa hề cùng người giao thủ qua, mặt khác, hắn một bắt đầu liền không có chuẩn bị giết người, thế mà ý nghĩ hảo huyền muốn đồng phục hắn, rất nhanh liền bị người áo đen ép luống cuống tay chân.

May mắn người áo đen không có Phi Kiếm, hắn dùng chỉ là một thanh phổ thông trường đao, mặc dù khiến cho kín không kể hở, bất quá chỉ cần trường đao cùng Viên Thiên Cương Phi Kiếm đụng một cái, lập tức bị gạt sạch một đoạn, bởi vậy, cũng không dám chủ quan.

Trương Tiểu Lâm đối với loại này Trúc Cơ giữa các tu sĩ chiến đấu, trên cơ bản cảm không lên tay, bỗng nhiên linh cơ khẽ động, móc ra một thanh Hỏa Cầu phù, nhắm ngay người áo đen đập đi qua. Mặc dù chỉ là Đề cấp Hỏa Cầu phù, cũng phát ra mười cái bóng rõ lớn nhỏ Hỏa cầu, thẳng đến người áo đen.

Người áo đen một Viên Thiên Cương giao chiến say sưa, bỗng nhiên một trận sóng nhiệt đánh tới, mười cái tiểu mặt trời lập tức đem hắn bao vây lại.

"Chỉ là hạt gạo, cũng toả hào quang!" Người áo đen gầm thét một tiếng, tiện tay vung lên, Hỏa cầu lập tức dập tắt, bất quá cũng bị thiêu đến đầy bụi đất, Viên Thiên Cương bắt vào cơ hội, một kiếm gạt đi qua, người áo đen trường đao lập tức từ đó cắt thành hai đoạn.

"Không nên ép ta!" Người áo đen cuồng loạn quát.

Viên Thiên Cương lúc này cũng ý thức được trận chiến đấu này, không phải người chết chính là ta sống, Phi Kiếm đúng lý không tha người, một kiếm gấp giống như một kiếm, truy phong trực lãng, hoặc đâm hoặc chặt, chiêu chiêu hướng phía người áo đen ngực bụng yếu hại mà đi.

Người áo đen liền lùi lại vài chục bước, Viên Thiên Cương Phi Kiếm tại hắn trên thân lưu lại hai đạo lỗ hổng.

Trương Tiểu Lâm lúc này đã đi tới người áo đen bên cạnh, kết mấy cái thủ ấn, Hỏa cầu một cái tiếp lấy một cái, bay về phía người áo đen.

"Một cái Luyện Khí sâu kiến cũng dám khinh người quá đáng! Tức chết lão phu á!" Người áo đen giận râu tóc dựng lên, bỗng nhiên phát tay, trong tay đao gãy tựa như tia chớp đánh tới hướng Trương Tiểu Lâm.

Viên Thiên Cương thấy thế kinh hãi, vội vàng thừa dịp người áo đen đánh lên Trương Tiểu Lâm không tập, một kiếm đâm ra, chính giữa người áo đen ngực phải, lập tức máu tươi cuồn cuộn phun.

Trương Tiểu Lâm gặp người áo đen ra tay với mình, trong lòng biết không ổn, đang chuẩn bị né tránh, từ đâu tới cùng, bỗng nhiên thức hải bên trong kim quang lóe lên, Thần Nông đỉnh đột nhiên toát ra bên ngoài cơ thể, tiếp nhận cái này tất sát một đao.

Trương Tiểu Lâm sững sờ, không nghĩ tới Thần Nông đỉnh còn có hung hăng như vậy phòng ngự tác dụng.

Người áo đen thấy đánh lên Trương Tiểu Lâm không thành, lại bị Viên Thiên Cương trọng thương, máu chảy ồ ạt, vội vàng tại trên thân điểm mấy lần, máu chảy lúc này mới ít đi một chút, hắn biết đại thế đã mất, muốn hút thêm những này đồng nam đồng nữ sinh mệnh chi khí, đã không thể nào.

Ngay tại Viên Thiên Cương chuẩn bị nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng hắn thời điểm, người áo đen bỗng nhiên đằng không mà lên, trong miệng không ngừng nói lầm bầm, hai tay vẫy một cái, mặt người bỗng nhiên bắt đầu vận vẹo, chỉ chốc lát thế mà biến thành một cái diện mục dữ tợn cương thi, hướng phía Viên Thiên Cương cùng Trương Tiểu Lâm nhảy tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Cương thi khô lồi

"Đắc tội ta Âm Thi tông, coi như chạy đến chân trời góc biển, cũng sẽ đem ngươi nghiền xương thành tro, vĩnh thế không được siêu sinh. Khắc khắc... "

Viên Thiên Cương nghe vậy, sắc mặt xiết chặt, lông mày không tự chủ được nhíu lại.

"Âm Thi tông là lai lịch gì?" Trương Tiểu Lâm không khỏi ngạc nhiên nói.

"Âm Thi tông là trước mắt còn sót lại tại Đại Đường hai cái tu chân tông môn một trong, cái khác tu chân tông môn đều đến Tu Chân giới đi, chỉ có Âm Thi tông cùng hải ngoại một cái môn phái không có toàn bộ rút khỏi, còn lưu lại một chút thế lực tại nơi này." Viên Thiên Cương vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Âm Thi tông rất lợi hại phải không?"

"Tình huống cụ thể còn không rõ ràng, nhưng là đã có lưu tông môn, hẳn là có Kết Đan tu sĩ tọa trấn."

Trương Tiểu Lâm rốt cục biết lợi hại, Kết Đan tu sĩ, đây chính là chân nhân a!

"Vẫn là trước giải quyết cái này rồi nói sau, dù sao đã đắc tội, coi như không giết cái này cương thi, cũng là không chết không thôi chi cục, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, trước làm cùng đoạn lại nói, không giải quyết cái này cương thi, những hải đồng này cũng cứ không đi ra a."

"Bên trên, ngươi công bên trái."

Viên Thiên Cương nói xong, thấy một lần đâm về cương thi.

"Đốt" một tiếng, Phi Kiếm giống như đâm vào sắt thép bên trên đồng dạng, phát ra kim loại va nhau thanh âm, cương thi ngực nhấp nhô mấy khóa hoá tinh, chỉ để lại một cái nhân nhát dấu vết.

Cương thi cũng bị đâm lui lại mấy bước, lại hung hãn không sợ chết, giật giật vọt lên.

Trương Tiểu Lâm cũng tể ra Phi Kiếm, hai người chi phối giáp công, đồng loạt đâm về cương thi, "Đình đương" hai tiếng, Trương Tiểu Lâm Phi Kiếm mặc dù sắc bén, lại ngay cả dấu vết đều không có một cái.

Cương thi một đường cười khăng khặc quái dị, hai tay cùng lúc chụp vào hai người.

Trương Tiểu Lâm gặp Phi Kiếm thế mà không phá nổi phòng ngự của hắn, cũng có chút tròn mắt, vẫy tay một cái, trên tế đài Oanh Thiên chùy bay tới, Trương Tiểu Lâm huy động Oanh Thiên chùy, hướng cương thi đập tới.

"Ầm ầm" một tiếng, cương thi nửa bên thân thể bị nện rơi mất, liền lùi lại mấy bước, ngã ngồi ở địa.

Trương Tiểu Lâm mắt tối sầm lại, kém chút ngã xuống đất ngất đi, Oanh Thiên chùy mặc dù lợi hại, hai chùy đem hắn một thân chân nguyên toàn bộ tiêu hao sạch sẽ, thể mà hư thoát.

Viên Thiên Cương gặp Trương Tiểu Lâm có chút đứng không vững, vội nói: "Ngươi làm sao rồi?"

Trương Tiểu Lâm bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, thối lui đến một bên điều tức đi.

Cương thi lúc này chỉ còn lại nửa bên thân thể, nhưng như cũ giống như điên, một tay nắm lên trên mặt đất cánh tay cùng bả vai, hướng trên thân vừa để xuống, thể mà bị hắn đơn giản nện liền, mặc dù vừa tiếp hảo một nửa thân thể tạm thời còn không thể động, hắn lại huy động một cái nắm đấm, nhào về phía Viên Thiên Cương.

Một nửa thân thể, uy lực dù sao nhỏ đi rất nhiều, Viên Thiên Cương có khi Phi Kiếm chém, có khi dùng Hóa Cầu thuật đốt hắn, ngược lại là thành thạo điều luyện, cần phải lấy tính mệnh của hắn, cũng là không dễ.

Hai người du đấu một hồi, Viên Thiên Cương phát hiện không đúng, vừa mới tiếp hảo cánh tay, thể mà chậm rãi có thể động.

Trương Tiểu Lâm điều tức một chút, linh lực hao hết, nhất thời bán hội không cách nào khôi phục, tăng thêm chiến đấu hiện trường, căn bản không tĩnh tâm được, tâm thần khẽ động, liền tiến vào Hỗn Độn âm châu.

Hỗn Độn âm châu bên trong từ khi có linh mạch, linh khí dồi dào, Thiết Sí đại ung nhắm mắt lại cũng Tĩnh Tâm tu luyện.

"Người quá rầy đến ta, a? Người làm sao rồi? Linh khí hao hết rồi?"

Trương Tiểu Lâm lao đảo đi hai bước, rốt cục ngồi trên mặt đất: "Có cái cương thi, quá lợi hại, giết không chết, oanh không nát."

"Cương thi? Chẳng lẽ là Âm Thi tông Kim Cương Bất Hoại chi thi?"

"Cái gì gọi là Kim Cương Bất Hoại chi thi?"

"Đây là Âm Thi tông truyền thừa mấy ngàn năm bí mật bất truyền, loại này cương thi nhưng thật ra là người sống, luyện thành Cương Thi công, một khi thi triển ra, cả người liền không có ý thức, chỉ biết chiến đấu, tứ chi đoạn mất, có thể nối liền, đầu rơi mất, cũng có thể nối liền, đánh không chết, đốt không hủy."

"Vậy nhưng làm sao bây giờ?" Trương Tiểu Lâm nghe xong, lập tức liền vội .

"Chỉ có một cái biện pháp, đem hấn luyện hóa."

"Luyện hóa?"

"Đúng, trước tiên đem hấn một màn kia Thần Niệm gạt bỏ, lại lấy người thần thức không chế hấn, luyện hóa về sau, đem hấn thu vào Hỗn Độn âm châu, dụng tới dịch nhân thời điểm, chính là một cái không tệ giúp đỡ."

"Đem hấn Thần Niệm gạt bỏ? Hấn nhưng là Trúc Cơ tu sĩ."

"Hấn lúc này Thần Niệm là suy yếu nhất thời điểm, lấy người thần thức, hấn là có thể, thần thức tiến vào hấn Thức hải về sau, nhất cử đánh giết, không muốn cho hấn bất luận cái gì cơ hội phản kháng."

Hư Thần đâm!

Trương Tiểu Lâm chợt nhớ tới Hư Thần quyết bên trong có một chiêu Hư Thần đâm, đem thần thức ngưng tụ thành một cây gai, trực tiếp đâm vào đối phương đại não, khuấy hủy ý thức của đối phương.

Trương Tiểu Lâm nghĩ đến nơi này, lập tức ngồi xếp bằng ngồi xuống, linh khí điên cuồng tràn vào hấn thể nội, chỉ chớp lát, liền khôi phục một hai thành tu vi. Hấn biết không thể đợi lâu, lập tức lách người một cái hình, ra Hỗn Độn âm châu.

Quả nhiên, Viên Thiên Cương đã đỡ trái hờ phải, bại tướng đã mạnh.

Trương Tiểu Lâm tu vi bị hao tổn, thần thức cũng không có ảnh hưởng, bàn ngồi dưới đất, nhắm mắt lại, tưởng mình thần thức ngưng tụ thành một cây gai sắc, đột nhiên hướng cương thi Thức hải đâm đi qua.

Cương thi bỗng nhiên ngẩn ngơ, đình chỉ tiến công.

Viên Thiên Cương gặp cương thi đột nhiên bất động, cũng không dám loạn động, sợ có âm mưu gì.

Trương Tiểu Lâm thần thức đâm nhất cử đâm vào cương thi Thức hải, Trúc Cơ kỳ tu sĩ Thức hải rất lớn, một cái viên cầu tại trong thức hải hoảng sợ trốn tránh.

Trương Tiểu Lâm chỗ nào sẽ còn cho hấn cơ hội, thần thức đâm dù sao mấy lần, liền đem cái kia viên cầu đập nát, khu trục ra cương thi Thức hải.

Dựa theo Thiết Sí đại ung phương pháp, Trương Tiểu Lâm lưu lại một sợi thần thức ấn ký tại cương thi trong thức hải, sau đó, đâm rách ngón tay, nhỏ một giọt huyết tại cương thi trên trán.

Cương thi ầm vang ngã xuống đất, Trương Tiểu Lâm hai tay không ngừng tiếp lấy thủ ấn, từng cái phức tạp thủ ấn đánh vào cương thi trên thân, cương thi một trận run rẩy, rốt cục chậm rãi đứng lên.

Viên Thiên Cương gặp cương thi lại đứng lên, vội vàng Phi Kiếm quét ngang, ngăn tại Trương Tiểu Lâm trước người.

Trương Tiểu Lâm trong lòng cảm động, vội nói: "Lão thần tiên, đừng nóng vội, hấn đã sẽ không công kích."

"Đây là có chuyện gì?"

"Ta đem hấn tế luyện."

"Tế luyện?"

"Đúng, hấn hiện tại bất quá là một bộ cái xác không hồn mà thôi, ta để hấn cắn cái gì, hấn liền sẽ cắn cái gì."

"Làm sao có thể?"

"Đây là Kim Cương Bất Hoại chi thi, là đánh không chết, chi có thể luyện hóa hân."

"Người lại đem hân luyện thành khôi lỗi."

"Có thể nói như vậy."

"Chân thực Trường Giang sóng sau đê sóng trước, người thật hiểu được thật nhiều." Viên Thiên Cương cũng chưa hề nói phả, Trương Tiểu Lâm vừa rồi biến mất một hồi, đi nơi nào? Hân biết Trương Tiểu Lâm còn có rất nhiều hân không biết đến bí mật, nhưng là, ai lại không có một điểm bí mật chứ?

Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, cương thi lập tức biến mất không thấy.

Viên Thiên Cương cũng không có hỏi nhiều, Trương Tiểu Lâm trên người có Không Gian Pháp Khí, đây là sự thật không thể chối cãi, nếu mà bắt buộc hân nhất định sẽ nói với mình.

"Ta đem hân thu được Không Gian Pháp Khí bên trong."

"Ừm, rất tốt, dạng này lại nhiều một cái trợ lực, tương đương với lại nhiều một cái bảo mệnh thủ đoạn."

"Chúng ta vẫn là đi trước nhìn xem những hải đồng này đi."

Hai người cùng nhau xuống tới, chỉ gặp những hải đồng này liền muốn từng cái từ trong mộng tỉnh lại đồng dạng, nhìn chung quanh, thấp thòm lo âu.

"Cương thi thu về sau, cái này mê thần chi thuật tự nhiên là giải, nếu là có An Thần phù liền tốt, đáng tiếc ta trên thân không đủ a." Viên Thiên Cương nhìn xem cái này hai trăm cái tiểu hải, thờ dài một hơi.

"Thanh thần phù ta ngược lại thật ra có một ít." Trương Tiểu Lâm nói xong, từ Túi Di giới lấy ra một nắm lớn thanh thần phù, may mắn vậy ở Thần Nông Giá thời điểm, về lên không ít.

Viên Thiên Cương xem xét mừng lớn nói: "Quá tốt rồi, chúng ta cùng một chỗ đem phù? Ném xuống, liền có thể để bọn hân hoàn toàn khôi phục."

Số mười cái thanh thần phù vút ra ngoài, hai người đồng thời uống một tiếng: "Tật."

Một mảnh tia sáng màu vàng đều đều đổ xuống dưới, mấy trăm hải đồng gần như đồng thời rung mình một cái, lập tức hoàn toàn tỉnh táo lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Thái hư bàn linh kiện

"Chúng ta đến bọn hân hang ổ nhìn xem"

"Đi thôi, tham quan một chút cái này phi ổ."

Hai người đi đến tiểu hải bên trong, Viên Thiên Cương lớn tiếng nói: "Bọn nhỏ, chúng ta là tới cứu các người, đừng sợ, cha mẹ của các người, ngay tại trên đường tới, không lâu liền sẽ đến."

Trong đám người lập tức vang lên một mảnh tiếng hoan hô.

"Mọi người ngồi xuống, xếp hàng ngồi xuống, không cần loạn."

Tại Trương Tiểu Lâm chỉ huy dưới, bọn nhỏ từng cái theo thứ tự ngồi xuống, lộ ra ngay ngắn trật tự.

Thu xếp tốt tiểu hải, Trương Tiểu Lâm cùng Viên Thiên Cương hai người vào sơn động.

Cái sơn động này bên ngoài nhìn rất nhỏ, bên trong kỳ thật không nhỏ, bày biện các loại bàn đá băng ghế đá, một trương da hổ ghế lớn bày ở chính giữa, rất có núi đại vương tự nghĩa sánh hương vị.

Hai người trước trước sau sau tìm một vòng, ngoại trừ một chút thường ngày vật dụng, mấy cái đao bên ngoài, thế mà không có cái gì đồ vật.

"Không thể nào? Một cái Trúc Cơ tu sĩ, sao có thể không có một điểm bảo mệnh đồ đâu?" Trương Tiểu Lâm nhướn mày, tự nhủ.

"Ha ha, khả năng cùng chúng ta vô duyên, đi thôi, đem những này hài tử mang đi ra ngoài, "

"Đợi chút nữa, trong này hẳn là có kết giới." Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhớ lại tại Trường Giang đáy nước, Trương phi trong cung điện, đến cửa sau cái kia bảo khố cũng là một cái trận pháp, liền thần thức đều không cách nào dò xét đi vào, lúc ấy Trương phi nói muốn đem cái này che đậy thần thức phương pháp nói cho hắn biết, về sau hai người đều không nhớ rõ.

"Kết giới?" Viên Thiên Cương sững sờ, kết giới loại này đồ vật quá mức thần bí, từ trước chỉ có Kim Đan trở lên tu sĩ mới có thể thi triển, nhân tiện nói: "Không thể nào, hẳn cũng bắt quá Trúc Cơ trung kỳ mà thôi."

"Kết giới kỳ thật rất đơn giản, chỉ là một cái chương nhãn pháp mà thôi, lúc ấy một cái tiên bối muốn dạy ta, về sau sự tình khẩn cấp, chưa kịp liền chia tay, đây không phải loại kia tiên nhân kết giới, chỉ thị che đậy thần thức, để cho người ta tìm không thấy mà thôi."

"Dạng này, ngươi chờ một chút."

Viên Thiên Cương chính là thuật sĩ, chuyên tu tướng thuật, tinh thông Ngũ Hành Bát Quái chi bí, nghe được Trương Tiểu Lâm kiểu nói này, lập tức dừng lại thân hình, ngón trở tay phải ngón giữa cũng cùng một chỗ, nhắm ngay trán của mình một điểm, quát: "Phá Vọng nhãn, mở!"

"Ha ha, ha ha, Trương công tử chân thực kiến thức rộng rãi, ngươi nhìn, nơi này có một trương cửa, chúng ta thế mà một mực không có phát hiện."

Viên Thiên Cương lời kéo Trương Tiểu Lâm tay cùng một chỗ hướng một khối nhám thạch bước đi vào, quả nhiên, nhám thạch là hư ảo, hai người đi vào về sau, trước mắt bỗng nhiên sáng lên, bên trong vậy mà đèn đuốc sáng trưng, một cái ao nước to lớn ra hiện tại phía trước hai người.

Đây là người áo đen phòng ngủ, thế mà còn mang bể bơi!

Mặc dù người áo đen hóa thành cương thi về sau, có chút ngán, thế nhưng là không thể không nói, phòng ngủ của hắn thật đúng là sạch sẽ gọn gàng, một kiện kim quang long lánh áo choàng đặt ở bên bờ ao một bên, áo choàng phía dưới lại có một cái cầm nang đồng dạng đồ vật.

"Tốt bảo vật, tốt bảo vật." Viên Thiên Cương xoay người nhặt lên áo choàng, không khỏi khen.

"Đây là cái gì đồ vật?"

"Đây là một kiện loại hình phòng ngự Pháp bảo, khó trách người áo đen có thể Đẳng Vân Giá Vụ, cái này áo choàng nhưng khi làm phi hành Pháp Khí, cũng có thể ngăn cản Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ một kích toàn lực, ngươi nhìn, nơi này còn có linh thạch rãnh, là một kiện Linh khí Pháp bảo."

"Cái này cầm nang là cái túi trữ vật!" Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện trong túi giấu không gian rất lớn, chừng ba bốn lập phương.

"Không gian pháp bảo?" Viên Thiên Cương nghe vậy đại hỉ, hắn liền là thiếu khuyết không gian pháp bảo, đi ra ngoài mười phần không tiện.

"Ta xem một chút bên trong đều có chút cái gì." Trương Tiểu Lâm nói xong, đem trong túi trữ vật đồ vật, toàn bộ lấy ra ngoài.

Mấy khối linh thạch, mấy bình chữa thương đan dược, một khối thể ngọc màu đen, trên đó viết hóa thi bí pháp, lại là người áo đen tại khẩn yếu quan đầu, đem mình biến thân thành một bộ cương thi, uy lực tăng gấp đôi pháp quyết.

Còn có một khối màu đen mặc ngọc, cũng không biết là cái gì dùng, Trương Tiểu Lâm chộp trong tay, không hiểu thấu cảm thấy đầu não một thanh, có vẻ như thần thức đột nhiên tăng cường không ít đồng dạng.

"Lão thần tiên, khối này tảng đá đối ta có chút dùng, cái khác đồ vật liền cho ngài được."

"Như vậy sao được đâu? Ta chỉ cần cái này cái túi nhỏ, ngươi thật giống như không thiếu không gian pháp bảo, liền đem túi đựng đồ này cho lão hủ là được rồi."

"Ngài cũng đừng khách khí, khối này tảng đá rất không tệ, ta cầm ở trong tay, trong nội tâm liền thanh tĩnh, hẳn là có thể bình tâm an thần, nói không chừng còn có thể phòng ngừa tẩu hỏa nhập ma, vẫn là dự phòng tâm ma tốt đồ đâu."

"Ta xem một chút." Viên Thiên Cương đưa tay tiếp nhận mặc ngọc, nhìn thoáng qua nói: "Đây cũng là một khối thanh tâm mặc ngọc, xác thực có thể dự phòng tẩu hỏa nhập ma, gia hòa này đồ vật vẫn rất có cấp bậc."

Viên Thiên Cương nói xong đem mặc ngọc đưa cho Trương Tiểu Lâm, mình lại cầm lấy túi trữ vật đi ra ngoài.

Trương Tiểu Lâm gặp hắn khẳng khái như thế, cũng không nói nhiều cái gì, đem đồ vật thu vào Tu Di giới, đang chuẩn bị ra ngoài, trong tay mặc ngọc bỗng nhiên một trận dị động, Trương Tiểu Lâm gạt mình, vội vàng dừng thân hình, cẩn thận kiểm tra lên khối này mặc ngọc tới.

Nguyên lai, thức hải bên trong thái hư bản thể mà uống mặc ngọc có liên hệ, một tia khí lạnh xông vào mặc ngọc.

Đây là tình huống như thế nào?

Trương Tiểu Lâm vừa dừng lại, định chỉ tiến lên, thức hải bên trong thái hư bàn đột nhiên từ mình hóa thành một đạo thanh khí từ cái trán ra, rất nhanh liền ngưng tụ thành hình, trong tay mặc ngọc cũng bị trực tiếp hút đi qua, dừng lại Tại Thái hư bàn chính trung tâm.

Thái hư bàn trung tâm nguyên bản có cái hình bầu dục lõm, khối này mặc ngọc đặt ở phía trên, thế mà vừa vặn phù hợp, trôi lên mặt ngoài ước chừng một cái ngón tay cao.

Trương Tiểu Lâm đưa tay gảy một chút, phát hiện mặc ngọc đã thật chặt dính vào thái hư trong mâm, vô luận như thế nào dùng sức cũng bắt không được tới, giống như nguyên bản là một cái chính thể đồng dạng.

Chẳng lẽ nói khối này mặc ngọc, lại là cái này thái hư bàn một cái linh kiện?

Trương Tiểu Lâm mê mang.

Bỗng nhiên cảm giác cả người có chút hoảng hốt.

Trương Tiểu Lâm vội vàng ngồi xuống, ngưng thần tĩnh khí, mấy cái Chu Thiên về sau, thế mà nhập định.

Viên Thiên Cương bước ra kết giới, phát hiện Trương Tiểu Lâm cũng không cùng lấy ra, thần thức quét qua, gặp hấn thế mà ngồi dưới đất điều tức, biết hấn sử dụng Oanh Thiên chùy linh khí tiêu hao quá độ, chỉ nói là điều tức một chút mà thôi, liền đi ra ngoài tại mặt cỏ chờ hấn.

Trương Tiểu Lâm nhập định về sau, phát hiện mình vậy mà đi tới Thái Hư huyễn cảnh bên trong.

Trương Tiểu Lâm cũng không có chuẩn bị đạo thái hư cảnh, lại không hiểu thấu tiến đến, có chút không hiểu.

Tâm thần khẽ động, thế mà đến thiên trì.

Thủy Phi Phi, thế mà giữa ban ngày trốn ở trong phòng... . Ngâm trong bồn tắm!

Trương Tiểu Lâm mặc dù là thần thức thể, thật là chính nhìn thấy Thủy Phi Phi loại tình huống này, cũng cảm thấy một trận khô nóng, vội vàng lui ra.

Nạp Lan Ngưng Yên đâu?

Thần thức đang chuẩn bị trôi hướng Nạp Lan Ngưng Yên nơi đó, đi nghe được Tư Mã Đạo Tín đại sư thanh âm êm ái: "Trương công tử, đến thiên trì, làm sao cũng không cùng lão hủ chào hỏi nha?"

"Đạo Tín đại sư mời." Trương Tiểu Lâm vội vàng nói: "Đạo Tín đại sư công lập lại tiến vào một bước, thật đáng mừng."

"Trương công tử, người chân nhân không đến?" Đạo Tín đại sư cảm giác được chỉ là Trương Tiểu Lâm khí tức, cũng không biết là hấn thần thức thể.

"Ta còn tại Kinh Châu."

"Kinh Châu! Người tinh thần lực lại có thể từ Kinh Châu cảm ứng được nơi này tới." Đạo Tín đại sư trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 214: Tây đường phố chính mê án

Trương Tiểu Lâm lần này hôn du thái hư, đơn thuần bị động tiến vào, căn bản không có cái mục đích gì, chỉ chốc lát, liền tới đến thành Trường An.

Giữa ban ngày, ngoại trừ Tàn Quỳnh cái kia lão đầu tử bên ngoài, toàn bộ thành Trường An cũng không có người có thể giao lưu, Trương Tiểu Lâm cảm giác sâu sắc không thú vị, đang chuẩn bị trở về bản thể được rồi, bỗng nhiên, một cái trong ngõ hẻm truyền đến vài tiếng cười gian, để Trương Tiểu Lâm cảm thấy rất không thoải mái.

"Hi hi, ta nói lão tam, người sẽ không phải còn tại hoài niệm Lưu gia cái kia tiểu nương tử tư vị a? A ha ha."

"Ai nha, đáng tiếc nha, tốt như vậy tiểu nương tử, nói chết thì chết, da mịn thịt mềm, thực sự đáng tiếc."

"Ngươi để cho ta nói ngươi cái gì tốt đâu? Ngươi chơi bên cạnh chơi thôi, giết chết người ta cán cái gì?"

"Kia hai cái tiểu gia hỏa không biết điều, tìm cái chết, ra ngoài nhất định là kẻ gây họa, ta cũng là vì các huynh đệ an toàn, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, hắc hắc."

"Cái kia ngược lại là, vì chút chuyện nhỏ này lật thuyền trong mương xác thực không đáng."

Trương Tiểu Lâm nghe nói đến ba cái tặc nhân chẳng biết xấu hổ nói chuyện, lúc đầu chuẩn bị rời đi hẳn, không khỏi ngừng lại.

Loại người này sống trên đời, quả thực là thiên lý bất dung a.

Thần thức nhẹ nhàng đi vào, chỉ gặp ba cái đầu trâu mặt ngựa gia hỏa, đang núp ở ngõ hẻm nhỏ một cái hắc ám trong phòng nhỏ uống rượu.

"Đến, tam đệ, cán."

"Cán."

"Cán."

"Chúng ta Tần Lĩnh tam anh cũng là nhân vật đại danh鼎鼎, bây giờ lại trốn đông trốn tây, thật mẹ hán cảm giác khó chịu, hôm nay đến cái không say không nghỉ, hảo hảo ngủ một giấc."

"Cát không thể phốt lờ, cái kia Trình Xử Lượng cũng không phải đèn đã cạn dầu a."

"Quản hán cái gì sáng, có thể bắt ta Hoắc lão đại người còn không có xuất thế đâu."

Ba người đối ẩm một hồi, liền ngã trái ngã phải ngủ ở tiểu trong viện.

Trương Tiểu Lâm bản thể không tại, tạm thời còn không có năng lực đối bọn hán tiến hành công kích, suy nghĩ một chút, không phải nói Trình Xử Lượng ngay tại vì cái này bản án phát sâu sao? Ban đêm đi bãi phòng một chút Trình Xử Lượng cũng không tệ.

Trương Tiểu Lâm thần thức Xuất Khiếu về sau, thần thức thể rất yếu, không thể cảm ứng rất xa địa phương, từ ngõ hẻm ra về sau, liền bay vào Trình Xử Lượng phủ thượng, quả nhiên trông thấy Trình Xử Lượng sầu mi khổ kiếm, ngồi ở trước án ngăn người.

Lúc này, Trình Giáo Kim từ bên ngoài tiến đến.

"Vị trí vàng sáng, đến cùng chuyện gì nhìn đêm ngươi sầu đến, ba ngày không ăn cái gì, như vậy sao được nha?"

"Phụ thân đại nhân, ngài sao lại tới đây?" Trình Xử Lượng vội vàng nghênh đón tiếp lấy.

"Người trong nhà đều không yên lòng ngươi đây, vẫn là vì cái kia cái gì tây đường phố chính mê án?"

"Chính là, Lưu gia chính là Lý thị gia tộc quan hệ thông gia, tăng thêm Thái tử ra mặt đốc thúc tình tiết vụ án tiến triển, áp lực quá lớn."

"Cầu thí, một cái vụ án nhỏ liền để ngươi ba ngày không ăn cơm? Ngươi còn là cái nam nhân sao? Ăn trước điểm đồ vật, lại đến Di Hồng viện nghe cái khúc, buồn lòng một chút, nói không chừng liền có biện pháp, ở lại nhà năng phá cái gì án? Còn có, ta nói cho ngươi, cái kia cái gì Thái tử, không phải mặt hàng nào tốt, ngươi đừng đi quá gần."

Trình Xử Lượng vậy hán cái này lão ba, không sợ trời không sợ đất, không che đây miệng, một điểm biện pháp đều không có, chỉ có thể pha trò: "Hắc hắc, phụ thân đại nhân, ngươi nói cái này Lưu gia đại tiểu thư còn mang theo tên nha hoàn, tại tây đường phố chính vô duyên vô cớ không thấy, sinh không gặp người, chết không thấy thi, cả con đường đều lục soát khắp, căn bản không có người thấy, hai cái người sống sờ sờ, cứ như vậy bốc hơi khỏi nhân gian hay sao?"

"Lưu gia tiểu nương tử, cái kia là xinh đẹp như hoa, xa gần nghe tiếng, khẳng định bị Nhân Kiếp sắc."

Trương Tiểu Lâm đối Trình Giáo Kim càng ngày càng bội phục, lão gia hỏa này nhìn như ngơ ngác ngác, không có chút nào hồ đồ a!

"Ngài cũng đừng ngắt lời, hiện tại cái này tây đường phố chính mê án, bị lưu truyền sôi sùng sục, toàn thành mưa gió a, ngài đừng làm loạn thêm nữa."

"Làm sao lại làm loạn thêm, ta giúp ngươi phân tích tình tiết vụ án, Đi đi đi, đi ăn cơm."

Trình Giáo Kim kéo lấy Trình Xử Lượng ra, hai người để phòng bếp làm một chút thịt rượu, Trình Xử Lượng mặc dù không có tâm tư, không muốn ăn, mà dù sao đói bụng mấy ngày, cũng ăn một chút.

Cơm nước xong xuôi hai người đều tựa tại bên bàn ngủ thiếp đi.

Hả?

Đây là tình huống như thế nào?

Trương Tiểu Lâm sững sờ, chẳng lẽ đều có bệnh tiểu đường? Ăn cơm, đường máu lên cao, người liền mơ hồ?

"Trình huynh! Trình huynh!"

"Ai nha?"

"Là ta."

Trương Tiểu Lâm gặp Trình Xử Lượng ngủ thiếp đi, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, lập tức đem Trình Xử Lượng thần hồn kéo vào Thái Hư huyền cảnh.

"Điện hạ, tại sao là ngươi."

"Ta cho ngươi biết, sát hại Lưu gia nương tử người gọi Tần Linh tam anh, hiện tại người ngay tại tây đường phố chính điều thứ ba hẻm lão trạch, ba người uống hết đi rượu, ai tại trong viện, tranh thủ thời gian đi qua, nhớ kỹ mang mấy người cao thủ, xem bọn hắn thân thủ không tệ."

"Ngươi nói là sự thật!"

Trương Tiểu Lâm còn chưa kịp trả lời, Trình Xử Lượng đã từ bên cạnh bàn nhảy lên một cái: "Người tới."

"Ngươi phát cái gì thần kinh a?" Trình Giảo Kim cũng bị đánh thức.

"Vừa mới làm giấc mộng, mộng thấy Trương Tiểu Lâm điện hạ nói sát hại Lưu gia tiểu nương tử hung thủ tại tây đường phố chính đi ngủ."

"Ngươi là nghĩ phá án muốn điên rồi đi, dạng này tin tưởng?"

"Làm sao không tin, ngươi kia tam bản phủ không phải cũng là trong mộng học sao?"

"Cũng đúng nha? Bất quá, Trương Tiểu Lâm điện hạ mặc dù lợi hại, hắn nhưng là cái người sống sờ sờ, làm sao có thể báo mộng đâu? Hắn là hắn đã, cái này..."

"Ngài chớ nói lung tung, làm sao có thể!" Trình Xử Lượng sợ hãi nhất phụ thân không gì kiêng kỵ, cái gì cũng dám nói lung tung.

"Tiểu tử, vậy còn không nhanh, nhanh đi nha, loại sự tình này, thà rằng tin là có."

Trình Xử Lượng lập tức điều động Vũ Lâm Quân, bao vây Trương Tiểu Lâm nói tới tiểu viện, quả nhiên tóm gọn.

Nháo đẳng một tháng tây đường phố chính mê án, tại Trương Tiểu Lâm trợ giúp dưới, một canh giờ liền cáo phá.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Phạt tranh 1 nén nhang

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy hung thủ rốt cục đem ra công lý, cũng rất vui mừng.

Trình Xử Lượng lúc này lại bỗng nhiên chuyển ra hương án, đốt hương nén, nhìn trời tế bái: "Tiểu lâm điện hạ, lần này nếu không phải ngươi báo mộng cùng ta, vụ án này còn không biết bao lâu năng phá, ta cũng không biết ngươi ở đâu, hi vọng ngươi có thể nghe thấy."

Đây không phải kính thần sao? Ta lại không chết? Ngươi tế bái ta cái gì?

Trương Tiểu Lâm trong lòng âm thầm khó chịu, bỗng nhiên cảm thấy run sợ một hồi, thần hồn thể mà về tới Viên Thiên Cương cùng một chỗ cứu ra tiểu hài động phủ.

Kết giới bên trong, Trương Tiểu Lâm chậm rãi mở to mắt, thế mà không hiểu thấu tiến vào Thái Hư huyền cảnh, lại không hiểu thấu trở về.

Cầm lấy trong tay thái hư bàn, Trương Tiểu Lâm có chút bó tay rồi.

Bỗng nhiên, một điểm chói mắt kim quang ra hiện tại thái hư trên bàn, màu đen bên trong bỗng nhiên nhiều một cái lấp lóe điểm màu vàng, đặc biệt bắt mắt.

Đây là cái gì?

Trương Tiểu Lâm xác định, cái này điểm màu vàng trước kia tuyệt đối không có, nhìn qua cũng rất nhìn quen mắt.

Bỗng nhiên nhớ lại, lúc ấy cái kia Thần Nông đỉnh không phải cũng là có thể hấp thu điểm màu vàng, mới hoàn toàn bị luyện hóa, cái này chẳng lẽ cũng là đồng dạng?

Đứng người lên đi ra động phủ, phát hiện Viên Thiên Cương cùng những cái kia hài tử đều còn tại mặt cỏ bên trong, cùng mình cùng một chỗ lên núi những cái kia thợ săn, thế mà cũng tìm tới nơi này tới, rộn rộn ràng ràng người người nhón nháo, rất là náo nhiệt.

Gặp Trương Tiểu Lâm ra, không biết là ai hô một tiếng: "Cảm tạ công tử ân cứu mạng."

Lập tức, hai trăm tiểu hài đồng loạt quỳ xuống, trong miệng hô to "Cảm tạ công tử ân cứu mạng".

"Tốt, không cần cảm tạ, bất luận cái gì một cái người nhìn thấy loại này phát rò sự tình, đều sẽ hết sức. Tất cả mọi người, mỗi người đến trong động cảm một chút ăn đồ vật, trở về đi, còn có vài trăm dặm đường núi, mau chóng đi ra ngoài."

Viên Thiên Cương tán dương nhẹ gật đầu, cũng nói: "Trương công tử nói đúng, mọi người vẫn là về sớm một chút đi, đừng để người nhà quá lo lắng."

Đám người theo thứ tự vào động, mỗi người cầm một chút khoai lang, thịt thú vật loại hình, lại ba đạo tạ về sau, cuối cùng đã đi.

Trương Tiểu Lâm vào động xem thái hư bàn, phát hiện thái hư trên bàn kim quang không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn là cây kim lớn nhỏ, như vậy một điểm nhỏ.

Lúc ấy Thần Nông trên đỉnh kim quang, chỉ cần có người cảm tạ, liền sẽ gia tăng, cái này rõ ràng cùng Thần Nông đỉnh không đồng dạng.

Chẳng lẽ cần hương hỏa, mới có thể triệt để thấp sáng thái hư bàn? Thấp sáng về sau, lại sẽ phát sinh tình huống như thế nào đâu?

Trương Tiểu Lâm rất là hiếu kì.

Thần Nông đỉnh cần chính là công đức, thái hư bàn cần lại là hương hỏa, cũng chính là tín ngưỡng chi lực.

Người tranh một khẩu khí, phạt tranh một nén nhang, Trương Tiểu Lâm còn không có thành Phật, thế mà liền muốn tranh hương hỏa.

Thần Nông đỉnh hoàn toàn luyện hóa về sau, Trương Tiểu Lâm còn không có phát hiện hắc chỗ tốt đến cùng ở nơi nào, nhưng cái này thái hư bàn thực tế quá dùng tốt, nhất là cái này mặc ngọc để lên về sau, tựa hồ căn bản không còn tổn thương thần thức, ngược lại có ôn dưỡng thần thức tác dụng, bởi vì Trương Tiểu Lâm lần này thần thức Xuất Khiếu, trở về vậy mà cảm giác tinh thần tốt một chút, liền ngay cả Hư Thần quyết cũng có một chút đột phá cảm giác.

Hoàn chỉnh thái hư bàn, chẳng những không thương tổn thần thức, còn đối thần thức cùng Hư Thần quyết tu luyện, có rất lớn tác dụng.

Trương Tiểu Lâm còn có một điểm không biết, chính là, hoàn chỉnh thái hư bàn, làm thần hồn của mình Tại Thái hư ảo cảnh bên trong, có hoàn toàn chứa tế quyền, không ai có thể Tại Thái hư ảo cảnh hãm hại hại thần hồn.

Đang muốn đến nhập thần, Viên Thiên Cương bỗng nhiên nói: "Trương lão đệ, bọn hán đã đều đi, ngươi xem chúng ta có phải hay không cũng nên đi ra."

"Lão thần tiên, ngài nếu đang có chuyện, nhưng đi trước một bước, ta vừa rồi có chút linh ngộ, còn không có hoàn toàn ngộ ra, nghĩ lại bề quan một đoạn thời gian."

"Cũng tốt, thiên hạ không có tiệc không tan, ta cũng nên về Lăng Vân sơn đi, lần này xuống núi thu hoạch rất lớn, may mắn mà có Trương lão đệ."

"Ngài quá khách khí, lúc trước nếu không phải ngài viên kia đan dược, ta tu luyện nào có nhanh như vậy."

"Đây chính là duyên phận, ngươi nếu có không, nhưng nhất định phải đến ta Lăng Vân sơn đến ở mấy ngày."

"Đương nhiên có thể, không biết khiến thúc Viên Thủ Thành lão tiên sinh nhưng có tin tức?"

"Cái gì? Ngươi nhìn thấy qua ta thúc phụ?" Viên Thiên Cương lập tức kinh hãi.

"Đầu chỉ gặp qua, còn cùng một chỗ ném qua kim cá chép, bóc qua quẻ đầu, ngời nhìn, đây là lão nhân gia ông ta cho ta Pháp Khí." Trương Tiểu Lâm nói xong, lấy ra Huyền Vũ Quy xác cho Viên Thiên Cương.

Viên Thiên Cương tiếp nhận Huyền Vũ Quy xác, dùng tay càng không ngừng vuốt ve, con mắt có chút ẩm ướt : "Đây chính là hắc chưa từng rời khỏi người đồ vật, làm sao tại ngời nơi này, hắc không có chuyện gì a?"

"Lão nhân gia rất tốt, ngời yên tâm đi."

"Làm sao có thể chứ, hắc năm nay có một đại kiếp, cái này bảo mệnh đồ vật lại tại trong tay ngời." Viên Thiên Cương tự lẩm bẩm, con mắt nhìn qua phương xa, có chút thất thần.

"Lão nhân gia thần tiên đồng dạng ngời, không có việc gì."

"Ài, ngời không biết đến." Viên Thiên Cương thở dài một tiếng, bỗng nhiên thần sắc buông lỏng nói: "Ngời nhìn ta, đều đã tu đạo ngời, vẫn là như thế không bỏ xuống được."

"Ngài là tính tình bên trong ngời, tu đạo giảng cứu đạo pháp tự nhiên, thả xuống được liền thả, không bỏ xuống được thường xuyên nghĩ một chút cũng không tệ."

"Đạo pháp tự nhiên! Đạo pháp tự nhiên! Nguyên lai như thế đạo lý đơn giản, ta cũng đều không hiểu, Trương lão đệ, cảm ơn ngời, cảm ơn ngời câu này đạo pháp tự nhiên, ta rốt cục minh bạch ." Viên Thiên Cương nói xong, đem Huyền Vũ Quy xác còn cho Trương Tiểu Lâm, phiêu nhiên mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Đại Đường tiên y

Viên Thiên Cương đã đi, toàn bộ sơn cốc bỗng nhiên từ một mảnh hồ hết âm ỉ, bỗng nhiên yên tĩnh trở lại, yên tĩnh sợ người.

Thái hư bàn quá thần bí, Trương Tiểu Lâm cảm thấy đối với thái hư bàn huyền bí, chính mình hiểu rõ cũng không đến một phần vạn.

Trương Tiểu Lâm đi vào sơn động trong kết giới, ngưng thần tĩnh khí, một lần nữa sửa lại một chút suy nghĩ, liên quan tới chính mình Tại Thái hư ảo cảnh bên trong, có thể thần du thái hư, tiến vào người khác trong mộng, hoặc trực tiếp cùng tu sĩ, thần tiên chờ tiến hành giao lưu. Trương phi cùng Tôn Ngộ Không đều nói, đây là tu thần, tu thần tranh là một nén nhang.

Cái gọi là một nén nhang, trên thực tế liền là hương hỏa, hương hỏa là tín đồ mới có thể cho, ẩn chứa là tín ngưỡng chí lực. Mà Thần Nông đình muốn là công đức, cứu người một mạng, còn hơn xây bảy cấp phù đồ, đây chính là công đức, siêu độ vong hồn, đây cũng là công đức.

Thái hư bàn huyền bí, nhưng thật ra là phải không ngừng gia tăng hương hỏa tín ngưỡng chí lực, mới có thể biết, mới có thể hoàn toàn chứng không Thái Hư huyền cảnh.

Tín đồ, liền là để bọn hắc đối với mình phụng như thần minh, trong nhà cung cấp mình, thậm chí trong lòng chính mình.

Trương Tiểu Lâm trong lòng hiện lên một tia minh ngộ, gặp trong sơn cốc linh khí có phần nồng, liền tại Sơn Đông bên trong nhập định tu luyện.

Khi mở mắt ra, phát hiện bên ngoài đã tối hắc.

Tiến vào Luyện Khí hậu kỳ, mặc dù thời gian rất lâu không ăn cơm, cũng sẽ không cảm thấy đói khát, nhưng Trương Tiểu Lâm vẫn là rất hi vọng có thể một ngày ba bữa đứng hạn ăn cơm, nấy thực đối với hắc vẫn như cũ có rất mạnh sức hấp dẫn.

Ngự kiếm bay ra Phục Ngưu sơn khu, bỗng nhiên một trận linh khí đập vào mặt, Trương Tiểu Lâm có chút kinh dị, đây là cái gì núi?

Thế núi không cao, trên sườn núi mờ mờ nhìn thấy lẻ tẻ đền đước.

Trương Tiểu Lâm rơi vào đỉnh núi, thần thức quét qua, lập tức minh bạch, đây là một tòa Ngọc Sơn, trong núi tảng đá, đều là ngọc.

Đây là cái gì ngọc?

Như thế sung túc linh khí.

Trương Tiểu Lâm đối với mình vị trí sơ bộ phán đoán một chút, Nam Dương phụ cận, hẳn là Nam Dương ngọc, lại xưng độc sơn ngọc, nơi này hẳn là độc sơn.

Nhìn thấy ngọn núi lộ ra ngoài màu xanh biếc nhàm thạch, Trương Tiểu Lâm linh cơ khẽ động, nếu như đem ngọn núi này điều thành mình pho tượng, có phải hay không sẽ có rất nhiều người tới tế bái?

Trương Tiểu Lâm kém chút bị mình ý nghĩ sợ ngây người, suy tính một chút, cảm thấy có thể thử một lần, mặc dù có chút mất dầy vô sỉ, vì tu luyện, cũng chú ý không lên nhiều như vậy, đầu năm nay, thực lực vì tôn, mặt khác, đã bước lên con đường tu luyện, ai không hướng tới phi thăng tiên giới, trường sinh bất tử?

Thần thức lập tức đối phụ cận mấy cái sơn phong dần dần sàng chọn, rốt cục phát hiện mình đặt chân ngọn núi này, vị trí tối cao, mà lại núi mặt ngoài bùn đất rất mỏng, ở giữa đứng sừng sững lấy một cây ngọc trụ, tính chất chặt chẽ, rất thích hợp điêu khắc.

Từ Dương chân nhân Phi Kiếm cũng không phải bình thường Phi Kiếm, Trương Tiểu Lâm đánh ra một cái thủ quyết, Phi Kiếm hóa thành dài chừng mười trượng, mây trướng rộng, trực tiếp tại độc sơn ngọc Thạch Phong bên trên bỏ mấy kiếm, lập tức đem căn này ngọc trụ chẻ thành một cái lớp mười hai trăm trượng chỉ phối khoan hậu ước một trăm năm mươi trượng tứ phương cây cột.

Có cho Thủy Phi Phi pho tượng kinh nghiệm, Trương Tiểu Lâm xe nhẹ đường quen, tăng thêm Phi Kiếm sắc bén, không gì không phá.

Rất nhanh, một tôn lớp mười hai trăm trượng hình người cột đá, liền đứng sừng sững ở độc sơn phía trên.

Trương Tiểu Lâm nhìn kỹ một chút, luôn luôn cảm thấy còn có một số không đúng.

Nguyên lai, độc sơn Ngọc Đồi là có nhan sắc, đỉnh đầu một khối lại là màu trắng, cái trán đến lỗ tai lại là màu xanh biếc, cũng may toàn bộ mặt đều là màu trắng, cổ trở xuống đều là vàng lục màu đen xen lẫn.

Trong lòng tùy ý cấu tư một chút, đỉnh đầu màu trắng bộ vị, có thể điêu khắc thành một khối khăn vuông, tựa như mình bộ dáng bây giờ, một cái khăn tay đâm vào trên đầu, những này tóc lục sắc là không được, nhất định phải đem dưới núi những này màu đen tảng đá, hòa tan, tưới vào phía trên.

Về phần cổ trở xuống trang phục, màu gì liền không quan trọng, Tùy Hình hoa văn trang sức một chút hoa văn cùng vật phẩm là đủ.

Bận rộn rờn rã một đêm, một tôn sinh động hoạt bát Trương Tiểu Lâm tượng đá liền hoàn thành xuất thế, chỉ gặp Trương Tiểu Lâm đầu hơi cúi xuống, nhìn xuống chúng sinh, con mắt nửa hí, trên mặt lộ ra rất hòa ái mỉm cười.

Loại hiệu quả này liền khiến cho tại phía dưới triều bái đám người, mỗi một người đều có thể cảm giác được Trương Tiểu Lâm là hướng về phía hân đang cười.

Nhìn thấy trời còn không có sáng rõ, Trương Tiểu Lâm dứt khoát tại pho tượng phía dưới, mở ra một khối ngàn trượng phương viên thạch bãi, pho tượng phía trước điêu khắc hai cái hơn trượng cao lư hương.

Pho tượng chung quanh ngọn núi, Trương Tiểu Lâm cũng không có đi động đến hẳn, phảng phất pho tượng cùng toàn bộ độc sơn liền thành một khối.

Cái bệ cao tới mấy trượng, Trương Tiểu Lâm một kiếm vung qua, tựa như cát đậu hũ đồng dạng, toàn bộ cái bệ liền bình bình chính chính.

Cảm giác cái bệ rất phẳng, không có hoa gì thức, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên ngự kiếm, tại cái bệ bên trên khắc bốn cái một trượng phương viên chữ lớn: Đại Đường tiên y.

Suy nghĩ một chút, lại tại Đại Đường tiên y phía dưới, khắc một hàng chữ nhỏ: Y Thánh Trương Trọng Cảnh thứ ba mươi bảy đời truyền nhân Trương Tiểu Lâm, hành y tế thế, hữu cầu tất ứng.

Khắc xong những này đồ vật, trời đã sáng rồi.

Trương Tiểu Lâm nhìn quanh một chút bốn phía, phát hiện một vấn đề, không có đường có thể đến cái này thạch bãi.

Bất quá đó căn bản không làm khó được hắn, nhìn thoáng qua pho tượng mặt hướng quan đạo phương hướng, tầm mắt mười phần khoáng đạt, mà còn lại ba mặt, cơ hồ đều là đại sơn. Trương Tiểu Lâm lập tức hướng phía quan đạo phương hướng đi đến. Đụng phải có tảng đá ngăn ở địa phương, dùng kiếm san bằng, quá đột ngột địa phương, thì thuận thế núi, mở một đầu khúc chiết đường núi, rất nhanh liền đến dưới núi, cùng dưới núi đại lộ tương liền.

Đứng xa xa nhìn tôn này thế lực bá chủ pho tượng, Trương Tiểu Lâm hài lòng cười.

Chương 217: Nam Dương quái sự

Nam Dương Cổ trấn, là Kỳ Châu cùng Kinh Châu giao tiếp chi địa, nam bắc đường lớn cứ điểm.

Trương Tiểu Lâm một nhọc cả đêm, lúc này ngay tại quán đạo miệng một nhà bữa sáng sạp hàng bên trên gặm thịt dê ngâm bánh bao không nhân, uống vào canh thịt dê.

Lui tới khách thương đều ngừng bước chân, bữa sáng sạp hàng bên trên dần dần náo nhiệt lên.

"Các người biết không? Buổi tối hôm qua phát sinh một kiện đại sự, độc sơn trong vòng một đêm, thế mà biến thành một tòa pho tượng." Một cái dất ngựa xé hán tử, người còn không có vào cửa hàng, liền kích động nói.

"Vị gia này, người cũng quá năng viện a? Một ngọn núi biến thành một cái pho tượng?"

"Đúng vậy a, còn trong vòng một đêm, chẳng lẽ là thần tiên hạ phàm nha?"

"Là thật, rất nhiều người đã đuổi đi qua."

Đám người khịt mũi coi thường, không tuân theo, người này giảng vài câu, tự giác chán liền ngâm miệng lại, ngồi ở một bên yên lặng ăn bữa sáng.

Mặt trời mọc, vắng lai người đi đường càng ngày càng nhiều, nói về chuyện này người cũng nhiều.

"Độc sơn ra thần tiên, độc sơn đỉnh cao nhất, trong vòng một đêm biến thành một cái thần tiên pho tượng, Đại Đường tiên y!"

"Đại Đường tiên y? Kia là cái gì thần? Làm sao chưa nghe nói qua?"

"Nghe nói là Y Thánh thứ ba mươi bảy đời truyền nhân, gọi Trương Tiểu Lâm."

"Cái này Đại Đường tiên y, linh hay không?"

"Làm sao mất linh? Ngưu gia tập hơn hai trăm hài tử chính là cái này thần tiên cứu ra."

Đây là bên cạnh một cái chợ sấn công hai con thỏ rừng gà rừng tiến đến: "Làm sao không phải thật sự? Cái kia Đại Đường tiên y ta còn nhìn thấy, hán có thể cùng sói nói chuyện, lúc ấy mấy trăm con Dã Lang vây quanh chúng ta, Đại Đường tiên y cùng những này sói giảng mấy câu, những này sói quả thực là không có xông lên, nghe nói, tiên y lão nhân gia ông ta đem chúng ta đã thương sói cứu sống, bọn sói này mới buông tha chúng ta. Thật nguy hiểm thật a!"

"Thật sự là càng ngày càng mơ hồ, còn có thể cùng sói nói chuyện, sói sẽ nghe hán?"

"Người ta là thần tiên, có cái gì không thể nào."

"Đúng thế đúng thế, một tòa kia bao lớn núi, cao vút trong mây, trong vòng một đêm, thay đổi bất thường, biến thành Đại Đường tiên y Đạo Tráng, trong vòng một đêm, không riêng gì núi biến thành pho tượng, còn tu một đầu đại lộ nổi thẳng đỉnh núi, pho tượng phía dưới, còn có một cái đại quảng trường, mấy trăm trọng phương viên, toàn bộ là ngọc thạch lót đường."

"Thật sao? Vậy ta nhất định phải đi nhìn xem."

Chỉ chốc lát, độc sơn pho tượng sự tình, liền bị truyền đi xôn xao. Càng là có không ít người, thành quần kết đội tiến về độc sơn, quan sát độc sơn một đêm thành Thần sơn sự tình.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên không cùng lấy bọn hán cùng một chỗ tiến đến, mà là tại Vương gia khách sạn muốn một gian phòng trên, ngồi xếp bằng ngồi xuống, tiến vào Thái Hư huyền cảnh.

Thần thức đảo mắt đi vào độc sơn, nhìn thấy mình một đêm kiệt tác, Trương Tiểu Lâm trong lòng không khỏi có chút tiểu đắc ý. Nơi này hiện tại thế mà người đông nghìn nghịt, thậm chí không ít người mang đến hương nến, tại chỗ quỳ lạy.

Cực lớn một phần là lúc ấy Trương Tiểu Lâm cứu ra những đứa bé kia phụ mẫu, kích động đến toàn thân run rẩy, dập đầu không thôi.

Thái Hư huyền cảnh bên trong, Trương Tiểu Lâm trông thấy rất nhiều điểm sáng màu vàng óng từ trên trời giáng xuống, tiến vào mình Thức hải, trực tiếp bị thái hư bản hấp thu đi vào.

Thái hư bàn hấp thu một chút kim quang về sau, tại trong mâm thể mà xuất hiện một đầu kim sắc trắng tấp, từ mặc ngọc tiểu nhân phía kia vuron ra, nhìn qua có điểm giống một cái đồng hồ, cây kim tuyến này liền là kim đồng hồ.

Trương Tiểu Lâm nhất thời hiểu kì, không biết cái này cùng kim đồng hồ đến cùng có cái gì dùng, nhẹ nhàng xoay tròn một chút đã một mực khảm nạm. Tại Thái hư trong mâm khối này mặc ngọc, cây kim tuyến này thể mà cũng đi động theo mấy cách.

Trương Tiểu Lâm càng phát ra tò mò, xem ra, cây kim tuyến này là những này tín ngưỡng chi lực hình thành, nhưng vì cái gì đi theo khối này mặc ngọc chuyển động đâu?

Vừa mới buông tay, mặc ngọc lập tức trở về chỗ cũ, cây kim tuyến này cũng đi theo quy vị.

Trương Tiểu Lâm cầm thái hư bàn, gảy mấy lần, cũng không có phát hiện cái gì chỗ kỳ lạ, chỉ cảm thấy điểm sáng màu vàng óng càng ngày càng nhiều, thái hư bàn cũng càng ngày càng sáng.

Nam Dương xuất hiện thần tiên một chuyện, rất nhanh liền truyền đến thành Trường An, ngay sau đó truyền khắp toàn bộ Đại Đường.

Lý Thế Dân cũng nghe nói, Nam Dương đọc son thể mà ra một cái Đại Đường tiên y, nguyên một ngọn núi, trong vòng một đêm, biến thành Trương Tiểu Lâm pho tượng!

Trương Tiểu Lâm?

Chẳng lẽ là mình nhận cái kia tiện nghi cán nhi tử? Lúc này mệnh lệnh Trình Xử Lượng dẫn người tới tra cái tình huống, Trương Tiểu Lâm hẳn là sẽ không xảy ra chuyện a?

Trương Công Lộc nghe nói việc này, cũng có chút đứng ngồi không yên.

Chỉ có chết người mới có thể báo mộng, mới có thể tiếp nhận hương hỏa nha!

Tiểu lâm, nguoi nhưng tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì a!

Các nơi nhận biết Trương Tiểu Lâm người đều đang vì Trương Tiểu Lâm cầu nguyện, có thậm chí đốt đi hương nến tiền giấy tế bái.

Nam Dương Vương Triết Tây nghe được việc này, lập tức ngồi xe ngựa chạy tới độc son, xem xét chính là Trương Tiểu Lâm điện hạ pho tượng, lúc này khiên trách tư tại pho tượng bên cạnh cách đó không xa, xây dựng một tòa miếu vũ, đồng thời tại trong miếu phát cháo, phẩm là đến đây tế bái Đại Đường tiên y, có thể miễn phí húp cháo.

Kinh Châu phủ đô đốc Vũ Nguyên Khánh huynh đệ, nghe nói Trương Tiểu Lâm tượng thần sự tình, cũng tự mình đến đây tế bái, Trương Tiểu Lâm thể nhưng là ân nhân cứu mạng của hắn.

Vũ Nguyên Khánh lực ảnh hưởng cực lớn, toàn bộ Nam Phương rất nhiều địa phương người, cũng đều đến đây tế bái.

Đại Đường tiên y nhân khí càng ngày càng vượng.

Nhất là nghe nói Đại Đường tiên y mười phần linh nghiệm, các nơi nghe hỏi mà đến người càng ngày càng nhiều.

Làm chuyện này kẻ đầu têu, Trương Tiểu Lâm nhưng cũng có chút ngồi không yên, mặc dù thái hư trong mâm kim quang càng ngày càng nhiều, thể nhưng là lúc ấy tại pho tượng phía dưới viết hành y tế thể, hữu cầu tất ứng, nhiều người như vậy có chuyện nhờ, nhưng làm sao đi ứng đâu?

Trương Tiểu Lâm cảm thấy không thể không quản, nếu có người bệnh nặng, tại Đại Đường tiên y thần giống trước tế bái nhiều lần, không thấy tốt hơn, về sau nhất định sẽ không lại tin tưởng mình, có thể lực lượng một người, làm sao có thể thỏa mãn nhiều như vậy tín đồ yêu cầu đâu?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 218: Tiên y hiển thánh

Trương Tiểu Lâm nhìn xem những này thành kính tín đồ, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Thái hư trong mâm, điểm sáng màu vàng óng càng không ngừng rơi xuống, mỗi một cái điểm sáng màu vàng óng, liền là một cái người tín ngưỡng.

Lúc bắt đầu, Trương Tiểu Lâm cho rằng tín ngưỡng chỉ lực, có trợ giúp tu vi tăng lên, điều khác hoàn thành về sau, trong lòng dương dương tự đắc, nhưng hiện tại thần thức cảm ứng được nhiều người như vậy quỳ trên mặt đất, thành kính cầu nguyện, trong lòng vậy mà dâng lên một loại mãnh liệt tinh thần trách nhiệm.

Hành y tế thế, hữu cầu tất ứng!

Đây chính là mình tự tay khắc xuống hứa hẹn!

Tín ngưỡng chỉ lực là có, thái hư bàn cũng có khả năng thăng cấp, mình Hư Thần quyết gần đây cũng sẽ đột phá, nhưng nhiều như vậy tín đồ quỳ lạy cầu nguyện, cũng tạo thành nhiều như vậy bút nhân quả, những này nhân quả quan hệ không xử lý tốt, chỉ sợ cũng sẽ ảnh hưởng ngày sau tu hành.

Trương Tiểu Lâm tại khách sạn một bên tu luyện, một bên chú ý độc son pho tượng bên kia động tĩnh.

Độc son cùng Nam Dương cách xa nhau không đủ trăm dặm xa, thần thức bình thường liền có thể bao trùm, không cần tiến vào Thái Hư huyền cảnh, cái này cũng đã giảm bớt đi không ít chuyện.

Những cái kia hài tử phụ mẫu, cùng bọn hắn mang tới người, mặc kệ như thế nào tế bái cùng cảm kích, đều không có vấn đề, chủ yếu là kia một chút nguyện cùng có bệnh cầu trị người, để Trương Tiểu Lâm cảm thấy tâm tình nặng nề.

Cẩn thận nhìn Hư Thần quyết cùng Thanh Nang Luyện Khí Quyết, Hư Thần quyết đến tầng cảnh giới thứ ba, có thể phân liệt thần thức, mỗi một vị pho tượng bên trong có thể lưu lại mình một sợi thần thức. Thanh Nang Luyện Khí Quyết cũng được, nhưng Luyện Khí kỳ chỉ có thể lưu cái ấn ký, để với mình tìm tới cầu nguyện người, phân liệt thần thức thì cần muốn tới Nguyên Anh kỳ.

Bỗng nhiên, Trương Tiểu Lâm phát hiện Thanh Nang phù kinh bên trong có rất nhiều Đề giai phù? , tỉ như Nhất giai phù? Thanh thần phù, Trương Tiểu Lâm đã từng nhiều lần sử dụng, hiệu quả rất tốt, ngay cả hôn mê năm năm người thực vật đều có thể cứu sống.

Kim quang phù, loại hình phòng ngự phù? , một trương phù? Có thể ngăn cản Địa cấp trở xuống võ giả một kích toàn lực.

Cường thân phù, cường thân kiện thể, tăng cường người chống cự năng lực, kéo dài tuổi thọ.

Bình An phù, treo ở trên thân có thể bách tà bất xâm, đặt ở trong nhà, có thể đi trừ xúi quẩy, điều chỉnh phong thủy.

Khu Tà phù, có thể khu trừ trên thân tà khí.

Bổ ích phù, có thể điều trị thân thể, bổ ích khí huyết.

Những phù văn này đến cùng là nguyên lý gì, Trương Tiểu Lâm không được biết, chỉ biết dùng linh lực vẽ ra tới phù, hiệu quả cực giai, không thua gì uống thuốc.

Trương Tiểu Lâm lập tức động thủ, bắt đầu vẽ bùa, đối với Nhất giai phù? , hắn đã không có bất luận cái gì áp lực, đưa tay tức họa, rất nhanh, mấy trăm tấm Nhất giai các loại phù? Liền ra hiện tại Trương Tiểu Lâm trong tay.

Đêm đó, Đại Đường tiên y trong miếu cơ hồ tất cả hỏa kế đều làm cùng một giấc mộng, mỗi người đều gặp được Đại Đường tiên y Trương Tiểu Lâm, cùng pho tượng nhân vật như đúc đồng dạng. Tiên y nói cho bọn hắn, tại Đại Đường tiên y miếu làm việc, nhất định phải bằng lương tâm, không e rằng cho nên thu lấy khách hành hương tiền tài, người vi phạm định bị Thiên Khiển.

Mặt khác, nói cho bọn hắn, những này phù? Cụ thể cách dùng, nào tật bệnh dùng dạng gì phù.

Ngày thứ hai, đoàn người rời giường, thế mà thật tại trên hương án phát hiện Trương Tiểu Lâm trong mộng giao cho bọn hắn phù? .

Trong miếu mười cái hỏa kế, lập tức sợ ngây người. Mặc dù bọn hắn đã biết cái này pho tượng tới rất thần kỳ, trong vòng một đêm biến ra hiện tại độc Sơn Sơn đình phía trên, nhưng dù sao chỉ là truyền thuyết. Bây giờ khác biệt, mười mấy người làm cùng một giấc mộng, vốn là rất quái dị, lại tăng thêm trong mộng đồ vật thể mà thật ra hiện tại trên hương án, không khỏi bọn hắn không tin.

Mười mấy người gần như đồng thời quỳ rạp xuống đất, dập đầu như giả tòi.

Nguyên bản chuẩn bị đến nơi này kiểm một món hơi tâm tư cũng triệt để không có, thành từng cái chân thực tín đồ.

Dập đầu xong, mọi người làm việc càng thêm tích cực, lập tức quét dọn đại điện, bắt đầu nấu cháo.

Làm xong đây hết thấy, lên núi dâng hương người bắt đầu nhiều hơn.

Trương Tiểu Lâm lúc này cũng không có xuống núi, tối hôm qua vụng trộm đem phù? Bỏ vào đại miếu về sau, đang chuẩn bị ngự kiểm về khách sạn, bỗng nhiên cảm giác thật lâu không có động tĩnh đan điền, thế mà run rẩy một chút, Luyện Khí tám tầng bình cảnh tựa hồ buông lỏng.

Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng, nhìn thấy độc son linh khí dư dả, liền tìm vừa ra son cóc, tại đáy cốc linh khí đặc biệt nồng địa phương, đào một

cái tiểu động phủ, lập tức chui vào, ngồi xếp bằng ngồi xuống, điên cuồng hấp thu Khỏi Linh khí tới.

Hùng đông thời điểm, phát hiện tu vi đã đến điểm tới hạn, chỉ có thật mỏng một lớp màng, tùy thời có thể lấy đột phá tiến vào Luyện Khí cửu tầng.

Vẫn như cũ ngồi trong sơn động, thần thức cũng đã bao trùm toàn bộ độc sơn.

Tiến trên núi hương người tựa như một hàng dài, một mực từ trên núi kéo dài đến trên quan đạo, không hạ mấy trăm người.

May mắn lúc ấy cái này ngọc thạch địa bãi cũng đủ lớn, đừng nói vài trăm người, chính là mấy ngàn người, cũng dung hạ được.

Chỉ chốc lát, đại miếu liền mở cửa, hai cái to lớn thùng sắt mang ra ngoài, bắt đầu phát cháo.

Bỗng nhiên, một cái hai mươi tuổi nam tử, mặc xanh xanh đỏ đỏ, trên đầu quấn lấy dây cỏ, nhún nhảy một cái chạy tới.

Đám người trông thấy hắn, đều tránh hướng một bên, không nguyện ý tiếp xúc với hắn.

"Đại ngốc, đại ngốc, đừng chạy nha, tới, tới dập đầu." Một cái hơn bốn mươi tuổi phụ nữ, vội vàng đuổi đi qua.

"Ai, thật là một cái người đáng thương a, lúc đầu một cái thật nhỏ tốp, vì tình cảm, thế mà biến thành dạng này." Một cái nhận biết đại ngốc trung niên nhân lắc đầu nói.

"Đại thúc, ngài nhận biết cái tên điên này?"

"Nhận biết nha, làm sao không biết, cái này không phải liền là nam thôn tha Nhị Đản sao? Hắn cùng thôn bên cạnh tiểu Thúy hoa thanh mai trúc mã, tình đầu ý hợp, có một ngày, một cái đại quan nhi từ trải qua, trông thấy tiểu Thúy hoa đáng điệu không tề, cưỡng ép cướp đi. Tha Nhị Đản lúc ấy tìm tới cái kia, cái kia cái gì Uất Trì phủ, kết quả bị hung hăng đánh cho một trận, sau đó, nhìn xem bọn hắn thành thân, liền điên rồi."

"Chân thực đáng thương a, cái kia Uất Trì phủ chân thực gặp sét đánh a."

"Cũng không phải sao!"

Lúc này, phụ nhân đã đuổi kịp đại ngốc, đem hắn cưỡng ép đè xuống đất, đối Trương Tiểu Lâm pho tượng hung hăng đập ngáng đầu lên.

Tên điên lúc đầu đầu không hiệu nghiệm, liền tiếp dập đầu mười mấy cái khấu đầu, còn chưa đã ngứa, nếu không phải là bị trung niên phụ nhân ngăn đón, chỉ sợ sẽ đập đến bể đầu chảy máu.

Trương Tiểu Lâm tỏ ra lòng trắc ẩn, một trương Nhất giai thượng phẩm thanh thần phù rời khỏi tay, bay lên nửa ngày, lại ung dung từ Đại Đường tiên y pho tượng đỉnh đầu bay xuống xuống tới, trực tiếp rơi xuống đại ngốc đỉnh đầu, một đạo nhân nhạ kim quang bỗng nhiên từ phù? Bên trên tán phát ra, phù? Hóa thành một đạo khói xanh, biến mất không thấy.

Vốn đang hi hi ha ha đại ngốc, bỗng nhiên yên tĩnh lại, kinh dị nhìn xem đám người chung quanh, bỗng nhiên quay đầu hướng phụ nữ trung niên nói: "Mẫu thân, chúng ta làm sao đến nơi này tới, đây là nơi nào nha?"

"Đại ngốc! Đại ngốc! Người tỉnh lại?"

"Ừm, ta tỉnh lại, ta giống như làm một giấc mộng."

"Đúng vậy a, tỉnh lại liền tốt, tỉnh lại liền tốt." Phụ nữ trung niên bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, gào khóc: "Thương thiên mờ mắt, tiên y hiển thánh! Ta nhi tử tốt, Đại Đường tiên y, hiển linh! Ta nhi tử tốt."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Luyện Khí 9 tầng

nất thấy đám người biết rõ tên điên đại ngốc, thế mà lập tức khỏi hẳn, toàn bộ đại miếu lập tức sôi trào, có mấy cái cách xa nhau hơi gần người, thấy được Trương Tiểu Lâm pho tượng phía trên bay xuống xuống tới phù?, càng là cao giọng hoan hô lên.

"Mẫu thân, chúng ta trở về đi, những năm này ngơ ngác ngác cùng nằm mơ đồng dạng, ta cũng nghĩ thông, đi qua liền để hấn đi qua đi."

"Hài tử... ." Phụ nữ trung niên rốt cục tin tưởng nhi tử hoàn toàn khỏi rồi, hai người ôm ở cùng một chỗ, khóc lớn một hồi.

Loại này Nhất giai phù? Trần quý trình độ, Trương Tiểu Lâm đã cùng trong miếu hỏa kế bàn giao rõ ràng, không phải bệnh dữ, bệnh nặng hoặc cứu mạng thời điểm, không thể tùy tiện vận dụng.

Thăng đến hoàng hôn thời điểm, đến đây triệu bá khách hành hương mới dần dần giảm bớt, nhưng tiên y hiển thánh, lập tức chữa trị nhiều năm bệnh điên sự tình, càng thêm truyền đi thần hồ kỳ thần, Đại Đường tiên y hương hỏa, một ngày so một ngày tràn đầy.

Vào buổi tối, Trương Tiểu Lâm com nước xong xuôi, liền ngự kiếm đi tới độc sơn sơn động nhỏ, nơi này linh khí như thế nồng đậm, là tu luyện tốt địa phương.

Luyện Khí cửu tầng là Luyện Khí kỳ cuối cùng một cái giai đoạn, linh khí đại bộ phận hoá lỏng, một khi đột phá, đan điền tương vô hạn mở rộng, cần thiết linh khí càng là hải lượng.

Trương Tiểu Lâm lúc này thể nội linh khí đã hoàn toàn bão hòa, mỗi hút vào một điểm linh khí, đều cần áp súc đan điền.

Linh khí chính là như vậy, tại áp lực cường đại phía dưới, biến thành linh dịch, chứa đựng tại trong Đan Điền.

Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ cùng Trúc Cơ giữa các tu sĩ khác biệt, liền là linh khí hoá lỏng, Luyện Khí hậu kỳ chỉ là bộ phận hoá lỏng, trong kinh mạch tuyệt đại bộ phận vẫn là linh khí, đương nhiên là áp súc linh khí, nếu không cả người cũng đã lớn thành khí cầu.

Tu sĩ tu luyện kỳ thật liền là một cái quá trình, một cái hấp thu thiên địa linh khí quá trình, một cái không ngừng mở rộng kinh mạch, cường hóa kinh mạch quá trình.

Chỉ có kinh mạch đầy đủ cường đại, mới có thể chứa đựng nhiều linh khí hơn, mới có thể áp súc nhiều linh khí hơn, mới có thể đem linh khí áp súc thành chất lỏng.

Đột phá Luyện Khí cửu tầng độ khó rất lớn, làm toàn bộ Luyện Khí kỳ cuối cùng một cái bình cảnh. Có lẽ là những ngày này thần thức cường độ tăng vọt, ảnh hưởng tới Trương Tiểu Lâm tu vi, thể mà tại Luyện Khí tám tầng Đại viên mãn thời khắc, bình cảnh tự nhiên buông lỏng, như thể cơ hội ngàn năm một thuở, Trương Tiểu Lâm tự nhiên không muốn bỏ lỡ.

Ngồi xếp bằng ngồi xuống, Trương Tiểu Lâm rất nhanh liền nhập định.

Hạo đẳng linh khí từ toàn thân huyết đạo oanh tuôn ra mà vào, Trương Tiểu Lâm một bên dẫn đạo linh khí nhập thể, một bên không ngừng áp súc thể nội linh khí, một giọt một giọt hoá lỏng linh khí, lắng đọng tại đan điền, linh khí trong thiên địa lại như cũ điên cuồng tràn vào.

Cũng may độc sơn phụ cận không có cái gì tu sĩ, không tại nhất định có thể cảm ứng được thiên địa linh khí biến hóa.

Một cái Chu Thiên, hai cái Chu Thiên, thời gian rất nhanh đi qua, Trương Tiểu Lâm mình cũng không biết thời gian đi qua bao lâu, có câu nói là trong núi không nhật nguyệt, cái này vừa đã tọa, thể mà tu luyện ròng rã bảy ngày.

Phảng phất một tầng màng mỏng, rốt cục bị cuồng bạo linh khí xông mở.

Luyện Khí cửu tầng!

Toàn bộ đan điền lập tức làm lớn ra gấp mười có thừa, áp súc linh dịch lúc bắt đầu tràn đầy toàn bộ đan điền, nhưng lúc này phảng phất chỉ có một chút xíu, dừng lại tại đan điền dưới đáy, toàn bộ đan điền thể mà trống rỗng.

Bốn phía linh khí càng thêm điên cuồng tiến vào thể nội, trong kinh lạc khắp nơi tán loạn.

Đây chính là sau khi đột phá cảnh giới bất ổn sinh ra hậu quả.

Nếu như lúc này, không thêm nhanh cùng cố tu vi, tương đối kinh mạch thậm chí đan điền tạo thành tổn thương, thậm chí cảnh giới rơi xuống.

Trương Tiểu Lâm cường ép áp chế thể nội nóng nảy linh khí, một bên ngưng thần tĩnh khí, dẫn đạo linh khí ở trong kinh mạch, dựa theo đại chu thiên con đường lưu động, không khiến cho chui vào cái khác tôn mạch bên trong đi. Cùng cố tu vi cũng đầy đủ bỏ ra một ngày một đêm, xao động linh khí mới dần dần bình ổn lại.

Trương Tiểu Lâm mở to mắt, phát hiện ngoài động đã có một tia ánh sáng ban mai, trời đã sáng.

Thật dài dẫu cái lưng mệt mỏi, toàn thân khớp nối phát ra rắc rắc tiếng vang, lập tức cảm thấy thần thanh khí sảng, phá lệ dễ chịu.

Xoay người đi ra ngoài động, Trương Tiểu Lâm nhất thời ngửa ngửa, liền buông tay buông chân, đánh lên Thái Cực quyền.

Theo Trần thị Thái Cực quyền một chiêu một thức liên niên bất tuyệt động tác, thể nội tán rơi vào cơ bắp xương cốt thấu lý ở giữa linh khí rốt cục hoàn toàn đặt vào đến kinh mạch bên trong, vòng đi vòng lại tuần hoàn.

Thái Cực quyền quấy bốn phía không khí, hình thành một cỗ khí lưu cường đại, chung quanh cây cối cát đá đều đi theo bắt đầu chuyển động, trong nháy mắt, cát bay đá chạy, bóng cây cuồng đao, một cỗ gió lốc từ độc sơn dâng lên, cuốn về phía thương khung.

Đánh mấy lần Thái Cực, Trương Tiểu Lâm cảm thấy toàn thân khí cơ thông thuận nhiều.

Đột nhiên, bỗng nhiên lẳng không hướng bên cạnh vách núi đập một chưởng, một tiếng vang ầm ầm, lập tức như là kinh lôi nổ rộ, một trận đá vụn bắn tung trời, một vài trượng phương viên, khoảng một trượng sâu hang lớn ra hiện tại trên vách núi đá.

Trương Tiểu Lâm lấy làm kinh hãi, đây chính là Luyện Khí cửu tầng uy lực sao? So với ngay cả bảy tám tầng, lớn nhưng không chỉ gấp đôi gấp hai a!

Thần thức bao trùm xuống dưới, Nam Dương, Phục Ngưu sơn, chờ thu đầy mắt.

Thủy gia tập!

Thế mà cảm ứng được Thủy gia tập!

Vương Vũ đã rời giường, ngay tại trong viện đánh quyền, Trương Quả lại không tại trong viện, Trương Tiểu Lâm tùy ý tìm tòi một chút, phát hiện Trương Quả vậy mà đến bữa sáng sập hàng bên trên. Gia hỏa này, bây giờ cũng tham ăn đi lên.

Trương Quả bỗng nhiên xung quanh quan sát, hẳn là cảm thấy, có người tại dùng thần thức quan sát hắn, bất quá nhìn một vòng, lập tức từ bỏ, có thể sử dụng thần thức mấy trăm dặm dò xét mình người, phát hiện cũng không tốt, căn bản không phải một cái cấp bậc tồn tại.

Luyện Khí cửu tầng, thần thức đã cường thế như vậy, nếu như Trúc Cơ thành công, chỉ sợ thành Trường An cũng có thể thấy được.

Trương Tiểu Lâm mừng khắp khởi thu công, chuẩn bị xuống núi, đã rất lâu không có ăn đồ vật, nên hưởng thụ một chút nhân gian không có mỹ thực.

Bỗng nhiên, pho tượng bên kia, truyền đến một trận cãi vã kịch liệt thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 220: Cao vị liệt nữ người cùng ông dẫn trứng tắc

Thần thức đào qua pho tượng phía dưới, phát hiện đã có không ít khách hành hương tụ tập tại pho tượng dưới, bởi vì tranh đoạt thứ nhất nén hương, phát sinh tranh chấp.

Một cái nông phu bộ dáng trung niên hán tử ngay tại dâng hương, lại bị bên cạnh một cái thương nhân bộ dáng người cùng hai cái tùy tùng, đem nhóm lửa hương một thanh kéo, nhét vào trên mặt đất. Nguyên nhân là bọn hắn tới trước, đang đánh lửa, lại bị nông phu vượt lên trước, hai cái tùy tùng giận dữ, đem nông phu hương nhỏ mất đi, còn đập mấy phát.

"Các ngươi mọi người đến phân xử thử, ta đã điểm tốt hương nén, lại bị bọn hắn giấu hổng, ta cũng không có mang dư thừa hương nén, cái này làm sao bây giờ nha?"

"Ai bảo ngươi tiểu tử không có mắt, không nhìn thấy chúng ta tới trước, ngay tại châm lửa sao? Dám uống lão tử vượt lên trước, ngươi muốn chết a?"

"Đoàn người giúp ta phân xử thử, bọn hắn hương nén điểm lâu như vậy, không có điểm, ta mới lên tới, sao không thể đứng lấy vị trí này, có không lên hương đi."

"Ngươi tiểu tử tại nhiều một câu miệng, tin hay không lão tử đánh gãy chân chó của ngươi."

Nông phu nhìn một chút thương nhân ba người, biết mình không chiếm được tốt, đành phải quỳ gối bên cạnh cho pho tượng không ngừng dập đầu: "Ông trời a, cầu ngài đáng thương đáng thương ta đi, ta nhi tử đã nằm trên giường hơn một năm, không có tiền xem đại phu, chỉ mong lấy tiền y Tiên linh, ông trời a."

Trương Tiểu Lâm nghe nông phu khóc lóc kể lể, có chút không đành lòng, hắn cũng chán ghét mấy cái này chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng tùy tùng, đưa tay kết một cái thủ ấn, làm một cái nho nhỏ Thủy Cầu thuật, một giọt cây kim lớn nhỏ giọt nước, nhỏ ở phủ thương mang tới hương nén mũi nhọn.

Đây là Ngũ Hành pháp thuật ngưng tụ thành nước, thuộc về áp súc Trọng Thủy, nhờ tại hương nền bên trong nhìn không thấy bất luận cái gì sơ hở, cũng đừng nói dùng cây châm lửa đốt lên, coi như phóng tới đại hỏa bên trong đốt, ít nhất phải cá biệt canh giờ, mới có thể thiêu khô cái này một điểm nước.

Nhìn thấy phú thương ba người ngăn ở hương án phía trước, không cho người khác tới gần, nhưng chính là nhóm không cháy hương nền, phú thương gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, cũng không biết chuyện gì xảy ra. Người phía sau càng ngày càng nhiều, phần lớn không đợi được kiên nhẫn, toàn bộ đại miếu điện đường lập tức náo loạn lên.

Phú thương mặc dù có ba người, lại chúng nộ khó phạm, đành phải xám xịt nhường qua một bên, điểm cái lâu như vậy nhóm không cháy hương nền, gấp đến độ ở một bên chỉ muốn chửi thề. Cuối cùng đành phải cũng học nông phu đáng vẽ, đối Đại Đường tiên y pho tượng, đập đầu mười cái khấu đầu, lộn nhào đi xuống núi, đồng thời thề thề, ngày mai lại đến đốt đầu nén nhang.

Bên ngoài không ít người đã đợi không kịp, trực tiếp tại thạch bãi bên trong té bái, đem hương nền trực tiếp điểm đốt, ném vào Trương Tiểu Lâm điều chế hai cái đại lư hương bên trong.

Trương Tiểu Lâm tại nông phu cùng phú thương trên thân lưu lại một tia thần thức ấn ký, liền không quan tâm bọn hắn, trực tiếp ngự kiếm mà đi. Lại là tốt mấy ngày không có ăn cơm, bụng kêu lên ừng ực, trước mắt nhu cầu cấp bách giải quyết là bụng vấn đề.

Cơm nước xong xuôi, Trương Tiểu Lâm vẫn như cũ ở tại Vương gia khách sạn, thần thức rất nhanh liền tìm được lưu lại thần thức ấn ký hai người.

Nông phu nhi tử từ là té bị thương thất lưng, nửa người dưới liệt nửa người, cái bệnh này xem ra nhất định phải tự mình đi một chuyến mới có thể trị tốt.

Phú thương trung niên không có con nối dõi, Trương Tiểu Lâm thần thức đảo qua, phát hiện lúc này phú thương chính quỳ gối đầu giường, cúi đầu, không nói một lời. Một cái thân thể đầy đà đáng điệu không tẻ tuổi trẻ phụ nữ chính nửa nằm ở trên giường, càng không ngừng quở trách.

Trương Tiểu Lâm âm thầm bật cười, nguyên lai là cái khí quản viêm, chớ nhìn hắn ở bên ngoài ngang ngược, vậy mà trở về liền quỳ đầu giường, thật sự là nước chất điểm đậu hũ, vỏ quýt dày có móng tay nhọn a.

Cẩn thận quét một chút đôi này không dựng vợ chồng, phát hiện nhà gái hai bên ống dẫn trứng tắc, dẫn đến không dựng.

Giàu Thương gia đình, nếu như nhiều năm không dựng, nhất định sẽ tìm thêm mấy phòng tiểu thiếp, nhưng cái này phú thương sợ vợ đến trình độ này, hiển nhiên là không dám.

Ống dẫn trứng tắc, khai thông ngược lại là đơn giản, Phong nhận dao giải phẫu thần không biết quý không hay liền có thể làm, nhưng Trương Tiểu Lâm cũng không có tính toán dễ dàng như vậy trị cho hắn, gia hỏa này quá ghê tởm, thế mà tại mình pho tượng trước còn như thế Đường Hoàng, cần để hắn ra điểm huyết mới được!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Đau tư vị, thật tốt

Trên núi cái lộn nông phu họ Ngu, gọi Ngu Phú Quý.

Hắn là Ngu gia tập người, bởi vì nghe nói tiên y tại Phục Ngu sơn cứu được mấy trăm tiểu hài sự tích, nghe tin mà tới.

Ngu Phú Quý nhi tử Ngu Tiểu Kinh lên núi lúc đón củi, vô ý rơi xuống vách núi, bị đồng bạn nhắc trở về về sau, phần eo trở xuống không có bất luận cái gì tri giác, sinh hoạt không thể tự gánh vác, tăng thêm Ngu gia thực tế quá nghèo, mới không nỡ đại phu, cũng chính là vừa té bị thương thời điểm, phục mấy thiếp chẩn thương thuốc, một mực nằm ở trên giường.

Lần này nghe được độc son trong vòng một đêm nhiều hơn một tòa tham gia Thiên Tiên y thần giống, mười phần linh nghiệm, nào dám lãnh đạm, lập tức mang lên hương nền, thẳng đến độc son mà tới.

Không nghĩ tới bởi vì đoạt một cái thương nhân trước, hương nền thế mà bị đập vỡ, chẳng lẽ đây là thiên ý sao?

Bởi vậy, Ngu Phú Quý từ độc dưới núi đến về sau, một mực rầu rĩ không vui.

Ngu Phú Quý thê tử là Kinh Châu người, bởi vậy, nhi tử xuất sinh về sau, lấy tên gọi tiểu gai.

Thê tử nghe nói chẳng những không đốt thành hương, ngay cả hương nến đều bị người đập, không khói thờ dài một tiếng, vợ chồng hai người ôm đầu khóc rống.

Bằng khôn vợ chồng trăm sự tình ai, ra cửa bái cái Bồ Tát, đều bị người khi dễ.

Hai người tại nhà bếp bên trong (tức phòng bếp) khóc rống, chợt nghe trong phòng truyền đến nhi tử rên rĩ, cặp vợ chồng lập tức lau khô nước mắt, thẳng đến nhi tử ngủ gian phòng.

"Ai u, ai u."

"Nhi tử, làm sao rồi?"

"Hai cái đùi lại tê dại vừa đau vừa chua lại trướng lại ngứa, thực sự nhìn không được."

"A! Đây là có chuyện gì?" Nguru Phú Quý kinh hãi, đây chính là chưa hề không có từng có sự tình.

"Trời ạ, có phải hay không hôm nay đắc tội thần tiên, bị trừng phạt."

Nguru Phú Quý nghe xong, có khả năng!

Hai vợ chồng lập tức a cái bàn mang lên địa bãi ở giữa, xuất ra hương nến đốt lên, nhóm lửa hương nến, cặp vợ chồng cùng một chỗ quỳ trên mặt đất dập đầu như giả tở: "Đại Đường tiên y ở trên, hôm nay Nguru gia tập Nguru Phú Quý va chạm đại giả, còn xin tiên y tha thứ."

"Không, không cầu tha thứ, cầu tiên y đem trừng phạt xuống đến trên đầu ta đi, không muốn tra tấn ta nhi tử, hấn còn nhỏ a, tiên y đại nhân!" Nguru Phú Quý thê tử khóc không thành tiếng đường.

"Đúng, đúng, đúng, ta Nguru Phú Quý xông họa, liền để ta gánh chịu đi."

Hai người trọn vẹn dập đầu trên trăm cái đầu, trong phòng lại truyền đến Nguru Tiểu Kinh kêu gào thê lương âm thanh.

Hai vợ chồng không thể không đành chỉ dập đầu, cùng một chỗ chạy đi vào.

"Con a, người đây là làm sao rồi?"

"Bóng, bóng chết ta ."

Nguru Phú Quý nghe xong, vội vàng đem để tay đến Nguru Tiểu Kinh trên trán, không có phát hiện dị thường.

"Không phải nơi này, là trên đùi thật nóng."

Nguru Phú Quý một thanh vén chần lên, Nguru Tiểu Kinh cũng không có mặc quần, dù sao cũng không thể xuống giường, mặc vào cũng là lãng phí, giường chiếu ở giữa một cái động lớn, đại tiểu tiện trực tiếp chảy tới dưới giường trong thùng gỗ .

Chần mền xốc lên, quả nhiên phát hiện Nguru Tiểu Kinh hai chân đỏ bừng, như đúc phía dưới, rất là phỏng tay.

Đây là tình huống như thế nào?

"Nhi tử, người chịu được sao?"

"Ta tốt vui về a."

"Vui về?"

Vợ chồng hai người đều là sững sờ.

"Đã lâu như vậy, hai chân của ta một mực không có bất luận cái gì tri giác, hôm nay rốt cục biết đau, ngứa, chua, nha, trướng, hiện tại lại biết lạnh nóng cùng nóng, thật tốt, liền xem như đau nhức, cũng so không có cảm giác tốt." Nguru Tiểu Kinh nói xong, nước mắt chảy xuống, đây không phải đau nhức ra , cũng không phải bỏng ra nước mắt, hấn là cao hứng.

"Người nói là, chân của người, rất nhiều rồi?"

"Đúng vậy, rốt cục biết đau tư vị, đau tư vị, thật tốt!"

Vợ chồng hai người lập tức bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai, cái này cũng không phải là thần tiên trừng phạt bọn hấn, mà là thần tiên đang vì nhi tử chữa bệnh đâu?

Hai người vội vàng đi ra ngoài, lại đến trên dưới nhà hàng xóm bên trong cho mượn một chút hương nến, trên mặt đất bãi bên trong thành kính tế bái .

Nguru gia tập người nghe nói tê liệt gần hai năm Nguru Tiểu Kinh, lại có chuyển biến tốt đẹp, đều buông xuống trong tay sống, đi vào Nguru Phú Quý gia thăm hỏi Nguru Tiểu Kinh.

Không cần phải nói, lấy đương nhiên là Trương Tiểu Lâm đang hành động.

Trương Tiểu Lâm giấu ở khoảng cách Nguru Phú Quý kỹ xảo trong rừng cây, linh khí tại thần thức dẫn đạo dưới, trực tiếp thâm nhập Nguru Tiểu Kinh kinh mạch.

Xương sống eo gãy sai khớp, linh khí tiến vào lúc răng rắc một tiếng liền trở lại vị trí cũ, một cỗ linh khí khai thông lấy Nguru Tiểu Kinh ứ ngăn kinh mạch, đồng thời, ôn dưỡng lấy hần đã héo rút thần kinh cùng cơ bắp.

Linh khí tiến vào túc tam âm kinh lúc, xuất hiện ê ẩm sưng, ngứa ngáy đau cảm giác, từ túc tam âm đi vào túc tam dương lúc, Nguru Tiểu Kinh toàn bộ hai chân biến nóng lên.

Bỗng qua về sau, Nguru Tiểu Kinh bỗng nhiên thật dài hư thở ra một hơi: "Thật thoải mái a!" Hai chân vậy mà không tự chủ được cong queo.

"Tiểu gai, chân của ngươi có thể động?" Nguru Phú Quý vui mừng nói.

"A? Ta động sao?" Nguru Tiểu Kinh chính mình cũng không dám tin tưởng.

"Động, động, ta chân của con trai có thể động, trời xanh có mắt, Đại Đường tiên y Tiên linh."

"Đại Đường tiên y hiển linh á!" Nguru Phú Quý thê tử cũng đi theo kêu một tiếng, lập tức, toàn bộ địa bãi truyền đến mọi người tiếng hoan hô: "Đại Đường tiên y hiển linh! Đại Đường tiên y hiển linh!"

Nguru gia tập đi vào Nguru Phú Quý gia người toàn bộ quỳ xuống, đối hương án không ngừng dập đầu.

Trương Tiểu Lâm vui mừng nhẹ gật đầu, hai tay kết mấy cái thủ ấn, một cỗ thuần chính mộc linh chi khí hóa thành một đạo khói xanh, tiến vào Nguru Tiểu Kinh thể nội.

Kinh mạch của hần cơ bắp héo rút quá lợi hại, không phải nhất thời bán hội có thể khôi phục, chỉ có lưu lại một chút mộc linh chi khí, để hần chậm rãi chữa trị.

Nhìn xem cái này nghèo đến đỉnh đương vang lên người một nhà, Trương Tiểu Lâm thở dài một hơi, từ Tu Di giới bên trong lấy ra hai xâu đồng tiền, nhẹ nhàng ném đi, mấy ngàn cái đồng tiền như trời mưa đồng dạng, rơi vào Nguru Phú Quý gia địa bãi bên trong.

Đám người sững sờ, trên trời rơi xuống đồng tiền?

Một lát, đám người gần như điên cuồng, không có người đang hoài nghi Đại Đường tiên y hiển linh chân thực tính.

Lúc này, một vị lão nhân đứng dậy, lớn tiếng nói: "Mọi người yên lặng một chút, nghe ta một lời, số tiền này là tiên y Bồ Tát cho tiểu gai tiền trị bệnh, chúng ta không thể cầm, còn cho tiểu Kinh gia."

Trương Tiểu Lâm xem xét, đây chẳng phải là ngày đó mang theo mọi người đi nghĩ cách cứu viện tiểu hải trưởng giả sao?

Thật sự là một cái đức cao vọng trọng lão nhân!

Tại lão nhân gia dẫn đầu cùng hô hào dưới, mọi người đem tiền nhặt, giao cho Nguru Phú Quý.

Nguru Phú Quý vợ chồng lúc nào gặp qua nhiều tiền như vậy, cầm ở trong tay không khỏi có chút phát run, hai người bịch một tiếng, quỳ rạp xuống đất: "Tiên y đại nhân ở trên, hôm nay cứu ta nhi tử, còn cứu tể cho tiền tài, ta Nguru Phú Quý một nhà không thể báo đáp, mỗi lúc trước mười năm, nhất định mang nhiều hương nến, lên núi tế bái."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Nhu tình Triệu Yên Phi

Ngưu Phú Quý gia náo nhiệt tràng diện, Trương Tiểu Lâm không hề quan tâm quá nhiều.

Ngưu Tiểu Kinh chân có thể động về sau, Đại Đường tiên y thanh danh càng là vang vọng Nam Dương.

Mà Trương Tiểu Lâm gặp Ngưu Tiểu Kinh đã có tri giác, biết khôi phục hành động chỉ là vấn đề thời gian, liền không còn không yên lòng, thân hình lóc lên, liền từ Ngưu gia tập về tới khách sạn.

Vội vàng ăn vài miếng com, Trương Tiểu Lâm liền ngự kiếm đi tới Thủy gia tập, Nam Dương khoảng cách Thủy gia tập chỉ có gần hai trăm bên trong, mấy cái hô hấp liền đến.

Trương Quả nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, rất là kích động. Trương Quả cùng Vương Vũ lại là đã nghe nói độc son tiên y sự tích, lúc ấy giặt náy cả mình, coi là Trương Tiểu Lâm xảy ra ngoài ý muốn, nhìn thấy Trương Tiểu Lâm sống sờ sờ đứng tại trước mặt, càng hưng phấn.

Trương Quả lúc này đã là Luyện Khí bốn tầng, tiến vào Luyện Khí trung kỳ, Ngũ Hành pháp thuật luyện tập không tệ, đối với trận pháp nghiên cứu, càng là lên mấy cái bậc thang.

Wương Vũ mặc dù đan điền không có khôi phục, thể chất lại tăng cường rất nhiều, Thái Cực quyền đối với hắn tổn thương có trợ giúp thật lớn. Trương Tiểu Lâm một mực không có tìm được Luyện Thể công pháp, cũng rất phiền muộn.

"Rất tốt, Luyện Khí trung kỳ, có thể ngự kiếm." Trương Tiểu Lâm gặp Vương Vũ đi ra, liền đối với Trương Quả nói.

"Có thể ngự kiếm không sai, nhưng phải có kiếm mới được a, Phi Kiếm thể nhưng là trong truyền thuyết mới có đồ vật, ngươi cho rằng ai cũng cùng ngươi đồng dạng, có cơ duyên to lớn?"

"Không phải liền là một thanh Phi Kiếm sao, cầm lấy đi!"

Gặp Trương Tiểu Lâm tiện tay ném cho mình một thanh Phi Kiếm, Trương Quả ngây ngẩn cả người, phảng phất giống như nằm mơ: "Đây là, ngươi cái kia thanh Phi Kiếm? Ngươi cho ta chính ngươi dùng cái gì?"

"Ngươi ngược lại là nghĩ hay thật a? Ta Phi Kiếm đã là bản mệnh pháp khí, làm sao cho ngươi? Đây là ta đặc biệt vì ngươi tìm."

"Ngươi đến cùng kinh lịch cái gì? Thế mà tìm được Phi Kiếm?"

"Phi Kiếm tính cái gì? Có cơ hội cho các ngươi người Trương gia làm mấy cái." Trương Tiểu Lâm lời vừa ra khỏi miệng, liền âm thầm hối hận, chỉ lo trang bức khoáng lạc, đến lúc đó nhưng đến đi nơi nào tìm nha?

"Ta trước cảm ơn ngươi." Trương Quả vội vàng đã xà tùy côn bên trên, ôm quyền nói.

"Hắc hắc, chút lòng thành, chúng ta ai cùng ai nha." Trương Tiểu Lâm không thể không hào khí đập Trương Quả một gia hỏa.

"Ngươi lần này không đi a?"

"Ta muốn đi, mà lại rất gấp, lần này trở về có hai chuyện, đầu tiên là muốn cùng ngươi thương lượng, ngươi đem đến độc son đi tu luyện, nhìn có thể hay không, ngươi đã Luyện Khí trung kỳ, nơi này linh khí rất nhanh liền cung không đủ cầu, độc son là một tòa Ngọc Sơn, linh khí mười phần dồi dào, dùng mãi không cạn. Mặt khác, cũng giúp ta quản lý một chút tiên y miếu, nơi đó hương hỏa đối ta tu luyện mười phần trọng yếu."

"Không có vấn đề, thế nhưng là nơi này làm sao bây giờ?"

"Cái này khóa ngân điệp giả nam ta mang đi phòng ở để Thủy gia nhìn xem."

"Ha ha, quên ngươi còn có cái cha vợ tại nơi này."

"Ngươi nói cái gì đâu?" Trương Tiểu Lâm háy hấn một cái nói: "Các ngươi lập tức xuất phát, ta đem ngân điệp giả nam mang đi."

Trương Tiểu Lâm nói cán liền lập tức động thủ, Phi Kiếm tại ngân điệp giả nam trên mặt đất đào cái một trượng phương viên lỗ lớn, một mực kéo dài đến linh tuyến con suối chỗ, Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện cái này Linh Tuyền nhãn, chỉ bất quá là bởi vì nước suối chỗ, có một cái to lớn tảng đá, hắn không biết là cái gì tảng đá, chỉ biết linh khí nồng nặc bắt đầu từ khối này tảng đá lớn bên trong thẩm thấu đến trong suối nước, mà cái nhìn này nước suối vừa vận trải qua ngân điệp giả nam rễ cây bộ vị, lập tức một giọt không dư thừa bị ngân điệp giả nam hấp thu.

Tốt như vậy một khối tảng đá, Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không buông tha.

Lập tức thi triển thuật độn thổ, xâm nhập lòng đất mấy trăm trượng, đem khối này trọng mấy ngàn cân cự thạch dời tiến vào Hỗn Độn âm châu.

Ngân điệp giả nam cũng bị hắn cấy ghép đến Hỗn Độn âm châu bên trong.

Toàn bộ buổi chiều, Trương Tiểu Lâm đều không có ra ngoài, hắn đang vẽ phù, các loại Nhất giai Linh phù, tiếp tục vẽ lên mấy trăm tấm, nhất là ngàn dặm Truyền Âm phù, trọn vẹn vẽ lên 500 tấm.

Bàn giao Trương Quả cùng Vương Vũ một số việc hạng, Trương Tiểu Lâm liền trực tiếp rời đi.

Nước toàn đang chuẩn bị ăn cơm chiều, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên ra hiện tại hán trước mặt.

"Trương công tử." Nước toàn kích động đứng lên: "Nhanh ngồi xuống, ăn cơm, cùng một chỗ ăn chút."

Nữ nhi đã cùng hán đi, nước toàn đã đem hán coi như người trong nhà.

"Bá phụ, ngài liền gọi ta tiểu lâm đi." Trương Tiểu Lâm cũng không khách khí, một thanh ngồi xuống, bưng lên bát cơm liền bắt đầu ăn.

Sau bữa ăn, Trương Tiểu Lâm nói cho nước toàn, Thủy Phi Phi tại Thiên Trì phái rất tốt, đã là cái ăn môn cao thủ, nói móc ra một thanh Truyền Âm phù cho hán, nói cho hán biết thời điểm then chốt có thể cùng mình trò chuyện. Mặt khác, lại lấy ra mấy trương phân màu đỏ Truyền Âm phù, đây là Trương Tiểu Lâm đặc chế, chuyên môn cùng Thủy Phi Phi phối đôi dùng, có thể trực tiếp cùng Thủy Phi Phi nói chuyện.

Nước toàn mặc dù rất là nghi hoặc, lại biết Trương Tiểu Lâm sẽ không lừa hán, kích động thu vào.

Thần thức nhìn lướt qua thư viện, Triệu Yến Phi cùng Triệu Lai Hạc đều tại, liền từ biệt nước toàn, quay người lại liền biến mất ở Thủy gia trong đại viện, nước toàn đối với bọn hán những này vô giả tới vô ảnh đi vô tung, tựa hồ đã thành thói quen, chỉ là ngơ ngác ngẩng đầu nhìn bầu trời, đứng thẳng thật lâu.

Triệu Lai Hạc tại thư viện quản lý một chút sự vụ ngày thường, Triệu Yến Phi lại tại gian phòng của mình bên trong, một cái người đang sững sờ.

Nàng là đang nghĩ Trương Tiểu Lâm!

Nàng cùng Trương Tiểu Lâm mặc dù chỉ gặp qua vài lần, nhưng thủy chung quên không được.

Nghe tới Thủy Phi Phi rời nhà trốn đi, đi tìm Trương Tiểu Lâm đi, nàng trong lòng không hiểu thấu đau xót, âm thầm bội phục Thủy Phi Phi dũng khí.

Đang muốn đến nhập thần, bỗng nhiên trước mắt tối sầm lại, một cái bóng người trống rỗng ra hiện tại trước mặt nàng, cả kinh nàng kêu sợ hãi một tiếng, liền lùi lại ba bốn bước.

"Tiểu lâm, ta không phải đang nằm mơ chứ?" Triệu Yến Phi nhìn thấy Trương Tiểu Lâm bản nhân, vẫn là không tin tưởng con mắt của mình, vì cái gì đang muốn đến nhập thần, người này liền từ trời mà hàng?

"Không phải nằm mơ, ta ghé thăm ngươi một chút, nhìn ngươi tu luyện được thế nào, lười biếng không có." Trương Tiểu Lâm con mắt thanh tịnh giống một vùng thanh tuyến, nhìn chăm chăm Triệu Yến Phi.

Triệu Yến Phi trong lòng run lên, cũng nhận không được nữa, trực tiếp nhào tới Trương Tiểu Lâm trong ngực. Châu lệ song lưu.

"Đừng khóc, đừng khóc nha? Ngươi khóc cái gì? Ta sợ nhất người khóc." Trương Tiểu Lâm lăm lăm Triệu Yến Phi, nhẹ nhàng vuốt phía sau lưng nàng.

"Ta cũng muốn đi theo ngươi."

"Theo ta đi?" Trương Tiểu Lâm sững sờ, hán nhưng cho tới bây giờ không có nghĩ qua vấn đề này, chỉ là muốn tới xem một chút, Triệu Yến Phi Hư Thần quyết, luyện đến đâu rồi. Đương Triệu Yến Phi bổ nhào vào trong ngực hán thời điểm, hán liền biết hán sai, kỳ thật hán cũng rất muốn nhìn xem Triệu Yến Phi, cũng rất lo lắng nàng, chỉ là mình thế mà không có phát hiện mà thôi.

"Làm sao? Ngươi không nguyện ý dẫn ta đi? Ngươi chê ta vương vãi?"

"Không phải."

"Đúng đấy, trong lòng ngươi chỉ có Thủy Phi Phi đúng hay không?"

"Yến Phi, ta" Trương Tiểu Lâm nghẹn lời, không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

"Ngươi đã trong lòng chỉ có nàng, vì cái gì viết kia bài thơ cho ta?"

"Cái gì thơ?" Trương Tiểu Lâm sững sờ.

"Chúng bên trong tìm nàng trăm ngàn độ, bỗng nhiên thu tay, người kia lại tại, đèn đuốc rã rồi chỗ."

Trương Tiểu Lâm lắc nhưng hiểu ra, nguyên lai đây hết thảy, chỉ là Tân Khí Tật kia thủ Thanh Ngọc án gây họa!

Chương 223: Ta mang người bay

Một bài Thanh Ngọc án, đem Triệu Yến Phi tâm hoàn toàn bắt làm tù binh, đây là Trương Tiểu Lâm bắt ngờ, nhìn xem trong ngực lê hoa đái vũ người, Trương Tiểu Lâm đại não một mảnh trống không, chỉ biết ôm thật chặt bờ eo của nàng.

Thời gian phảng phất dừng lại, hết thảy ngôn ngữ đều là dư thừa.

"Phi Nhi, Phi Nhi." Triệu Lai Hạc thanh âm từ ngoài cửa truyền đến, Triệu Yến Phi vội vàng tránh thoát Trương Tiểu Lâm ôm ấp, đầy mặt ửng đỏ ứng một tiếng.

"Trương Tiểu Lâm, sao ngươi lại tới đây? Ngươi tìm Phi Nhi chuyện gì?" Triệu Lai Hạc rất có địch ý nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

"Triệu thúc, ta ghé thăm ngươi một chút nhóm tình huống tu luyện."

"Xem chúng ta tình huống tu luyện, đều nhìn thấy Phi Nhi trong khuê phòng tới, còn không mau chạy ra đây, còn thể thống gì!"

"Phụ thân, ngài sao có thể dạng này nha, tiểu lâm là ta mời tiến đến." Triệu Yến Phi gấp phụ thân thanh sắc câu lệ, không khỏi vội la lên.

"Phi Nhi, ngươi tỉnh đi, người ta thể nhưng là Thủy gia con rể."

"Chúng ta ra ngoài đi." Trương Tiểu Lâm nhẹ giọng nói.

Trương Tiểu Lâm thần thức nhìn thoáng qua Triệu Lai Hạc, phát hiện hắn đã là Luyện Khí tầng một đỉnh phong, rất nhanh liền sẽ đột phá tầng hai, cũng rất là vui mừng.

Triệu Yến Phi cũng đã là Luyện Khí tầng hai, xem ra phương diện tu luyện, tuổi tác khác biệt khác nhau vẫn là rất lớn.

"Triệu thúc, xem ra ngươi lập tức liền muốn đột phá."

"Đúng vậy a, bất quá, tu luyện cái này đồ vật có cái gì dùng? Liền là khí lực lớn điểm mà thôi."

Trương Tiểu Lâm cười cười nói: "Triệu thúc, đây chính là Tiên gia công pháp, tu luyện tới trình độ nhất định, có thể phi thăng tiên giới, trường sinh bất lão."

"Thôi đi, còn Tiên gia công pháp, gãy cùng khí công không kém bao nhiêu đâu? Một chút khí công pháp môn ta cũng tiếp xúc qua không ít, cơ bản giống nhau mà thôi."

"Ha ha, khí công năng nhanh như vậy cảm giác được khí cảm sao? Rất nhiều người ngay cả cả một đời cũng cảm giác không thấy khí tồn tại, đây chính là hấp thu thiên địa linh khí cho mình dùng, là muốn nhiều ngày địa tạo hóa pháp môn, ngài nhưng tuyệt đối đừng coi thường, cắt không thể nói cho người khác biết nha?"

"Cái này ta biết, pháp không truyền ra ngoài."

Ba người trò chuyện, liền tới đến phòng tiếp khách, Triệu Yến Phi cho Trương Tiểu Lâm rót nước trà, liền ngồi ở một bên.

"Triệu thúc, ta nhìn nơi này hoàn cảnh mặc dù không tệ, nhưng linh khí rất kém cỏi, không bằng chúng ta đem đến một cái linh khí dư dã địa phương, tu luyện cũng nhanh hơn."

"Cái này tu luyện nha, các ngươi người trẻ tuổi còn có thể, ta một thanh lão xương cốt, coi như xong đi."

"Phụ thân, ngươi tại sao có thể nói như vậy đâu? Ngài còn trẻ đây." Triệu Yến Phi gấp phụ thân đã không có đầu chí, không khỏi có chút sốt ruột.

"Đúng vậy a, Triệu thúc, tu luyện thanh tú Luyện Khí Quyết, nếu như có thể Trúc Cơ, lập tức gia tăng năm mươi năm tuổi thọ, có thể phản lão hoàn đồng."

Triệu Yến Phi hăm Trương Tiểu Lâm kiểu nói này, không khỏi lườm hắn một cái, trách hắn không biết nặng nhẹ, nói lung tung một trận.

"Ngươi cũng đừng lắc lư, Trương Tiểu Lâm, ngươi hôm nay đến có chuyện gì, cứ việc nói thẳng, nếu như là vì Phi Nhi, thật xin lỗi, ta cứ như vậy một đứa con gái, ta Triệu Lai Hạc nữ nhi, cho người ta làm tiểu thiếp, làm không được!"

Triệu Yến Phi nghe nói như thế, lập tức mặt đỏ lên, nhiều đến phòng trong đi.

"Triệu thúc, bây giờ nói cái này còn sớm một chút, chúng ta nói một chút tu luyện sự tỉnh đi."

"Để cho ta từ bỏ học viện, nhiều như vậy học sinh làm sao bây giờ? Lại nói, ta tại nơi này sinh hoạt đã quen, thay cái địa phương, chưa quen cuộc sống nơi đây, nhiều khó chịu?"

"Tu hành liền phải chịu được nhàm chán, rừng sâu núi thẳm, mới là tu luyện tốt địa phương."

"Người tại rừng sâu núi thẳm ngốc một trăm năm, ta báo đáp ân tình nguyện tại cái này non xanh nước biếc địa phương sống năm mươi năm"

"Triệu thúc, nếu như tu luyện tới Trúc Cơ, có thể trở lại sao?"

"Ta đều nghe người nói nhiều lần Trúc Cơ chuyện, đến cùng là cái gì đồ vật?"

"Hắn không phải đồ vật, là một cảnh giới, tỉ như ngài hiện tại là Luyện Khí tầng một, tu luyện tới Luyện Khí cửu tầng về sau, liền sẽ đột phá một cái đại cảnh giới, đến lúc đó, phi thiên độn địa, dời núi lấp biển, đều không phải là cái gì đại sự."

"Ha ha, phi thiên độn địa, dời núi lấp biển, thôi đi, người cho rằng thật có thể thành tiên sao?"

"Làm sao không thể?"

"Tốt, người lại bay một cái cho ta xem một chút, nếu như người có thể bay đến bầu trời, ta liền để Phi Nhi đi theo người."

Triệu Yên Phi nghe nói phụ thân vậy mà đồng ý mình cùng Trương Tiểu Lâm cùng đi, mừng rỡ trong lòng, liền từ bên trong đi ra.

"Yên Phi, người qua đây." Trương Tiểu Lâm đối nàng ngoắc nói.

Triệu Yên Phi nhẹ nhàng đi tới nói: "Tiểu lâm, chuyện gì?"

"Ta mang người bay, bay đến bầu trời."

"Đừng làm rộn, phụ thân còn xem chúng ta đâu."

Trương Tiểu Lâm chỗ nào quản được nhiều như vậy, một thanh nắm ở Triệu Yên Phi nhỏ bé vòng eo.

Triệu Yên Phi trong lòng cuồng loạn, vừa rồi nhào vào Trương Tiểu Lâm trong ngực, kia là Trương Tư mê mẩn, kim lòng không được, này lại thế nhưng là ngay trước lão phụ thân diện a!

"Người, người muốn làm cái gì?" Triệu Lai Hạc đứng bật dậy.

"Ngài không phải nói chỉ cần ta bay thượng thiên, liền có thể mang nàng đi sao?"

Trương Tiểu Lâm nói xong, Phi Kiếm từ lòng bàn chân té ra, đang chuẩn bị ngự kiếm cất cánh, chợt nhớ tới, trong truyền thuyết tiên nhân Đổng Vân Giá Vù, nếu không làm điểm mây mù ra, càng thêm phong cách một điểm.

Kết xuất mấy cái thủ ấn, lập tức ngưng ra một cái thủy cầu, vận dụng linh khí đem thủy cầu hoá khí thành sương mù hình, áp chế ở lòng bàn chân, vừa vận đem Phi Kiếm che đầy kín.

Triệu Lai Hạc nâng lên con mắt, nhìn thấy một đoàn mây mù vô duyên vô cớ ra hiện tại Trương Tiểu Lâm cùng Triệu Yên Phi dưới chân, lập tức sợ ngây người.

Linh khí bao lấy dưới chân mây mù, không cho hắn tản ra, Trương Tiểu Lâm thần thức khẽ động, hai người lập tức ly khai mặt đất, chậm rãi phiêu phù ở không trung.

"Cái này, cái này," Triệu Lai Hạc lúc nào gặp qua loại tình huống này, cả kinh trợn mắt hốc mồm.

"Yên Phi, ta mang người đến bầu trời."

"Ừm." Triệu Yên Phi chú ý không lên thẹn thùng, cúi đầu vào Trương Tiểu Lâm trong ngực, Phi Kiếm chậm rãi chở hai người, bay lên thanh thiên.

Gió đêm thổi lật phát quần áo, bay phát phới, Triệu Yên Phi không khỏi rung mình một cái.

Trương Tiểu Lâm cảm giác được nàng hàn ý, vội vàng vận dụng linh khí, tại quanh thân bố trí một cái linh khí vòng phòng hộ, đem Triệu Yên Phi cũng bao phủ tại linh khí bên trong.

Không có gió lạnh, chỉ có một cỗ nam tử hán khí tức, Triệu Yên Phi cảm giác trên mặt nóng lên, toàn thân phát nhiệt.

"Yên Phi, người nhìn, nước này gia tập bóng đêm thật đẹp a."

Triệu Yến Phi chỉ lo chôn ở Trương Tiểu Lâm trong ngực, cảm thụ được nam hài tử đặc hữu dương cương chi khí, nghe vậy vội vàng cúi đầu nhìn thoáng qua, chỉ gặp toàn bộ Thùy gia tập tại bóng đêm bao phủ phía dưới, mông lung, lấm ta lấm tã đèn đuốc, để cho người ta cảm nhận được nhân gian yên hòa khí tức, bá sông giống một đầu đai lưng ngọc, vòng quanh Thùy gia tập nửa tuần, sau đó uốn lượn mà đi, xác thực đẹp không sao tả xiết.

"Người khuyên nhủ người phụ thân, chúng ta cùng đi thâm sơn tu luyện, cùng một chỗ phi thăng tiên giới, cùng một chỗ trường sinh bất lão, được không?"

"Người nói là sự thật sao?"

"Đương nhiên là thật."

"Người mỗi ngày đều sẽ mang ta bay sao?"

"Về sau chính người liền có thể bay, không cần ta mang."

"Không, người ta liền muốn người mang."

"Ha ha, tốt, ta mang người bay!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 224: Uống trà luận đạo

ở trên trời boi một vòng, Trương Tiểu Lâm nắm cả Triệu Yến Phi hàng roi vào thư viện, lại nhìn thấy Triệu Lai Hạc vẫn là ngo ngắc đứng tại trong phòng tiếp khách, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn lên trên trời.

"Phụ thân!" Triệu Yến Phi thấy mình đã cước đạp thực địa, vội vàng chạy đi qua: "Ngài làm sao rồi?"

Triệu Lai Hạc giật mình mà tỉnh: "Ta không sao, không có việc gì. Các người, các người vậy mà thật có thể bay thượng thiên."

"Triệu thúc, không riêng gì chúng ta, ngài đồng dạng có thể, chỉ cần đột phá Luyện Khí bốn tầng liền có thể bay."

"Luyện Khí bốn tầng, đây chính là một cái xa xôi mục tiêu a." Triệu Lai Hạc nhớ tới mấy năm này tu luyện, mới bắt đầu còn có chút tiến triển, càng về sau, dứt khoát không có phản ứng, lúc đầu hẳn cũng không có đem thời gian hoàn toàn dùng tại trên việc tu luyện.

"Tại nơi này, ngài một bên dạy người đọc sách, một bên tu luyện, là khẳng định không được, đem đến một cái có linh khí địa phương, rất nhanh liền có thể đột phá."

Triệu Lai Hạc trầm mặc.

Thành tiên, trường sinh bất lão, đây là không có người có thể cự tuyệt dụ hoặc.

"Tiểu lâm, người nói kia địa phương xa sao?"

"Xa gần đều không có quan hệ, tu hành người, nhất định phải đoạn tuyệt bụi niệm, mới có thể Đại thành."

"Đoạn tuyệt bụi niệm, nói đến dễ dàng, kỳ thật, ai có thể làm đến."

"Cũng không phải hoàn toàn đoạn tuyệt, tự nhiên là tốt, ta nói đoạn tuyệt bụi niệm, chỉ bất quá không nên bị một chút tục sự làm trễ nải tu luyện mà thôi."

"Ta cân nhắc một chút, nơi này vẫn là phải giao tiếp."

"Ngài quyết định đi, ta ba ngày sau tới đón các người." Trương Tiểu Lâm nói xong, nâng chung trà lên, uống một ngụm, liền biến mất ở Triệu gia cha con trong tầm mắt.

Thiên Trì phái.

Đạo Tín đại sư bỗng nhiên cảm thấy một trận sóng linh khí, không khỏi bay trên thân nóc nhà, cười to nói: "Khó trách hôm nay trước kia Hi Thước rêu lên không ngừng, nguyên lai là Trương công tử đến thiên trì, thật sự là khách quý ít gặp."

Trương Tiểu Lâm còn tại một bên cạnh, ha ha cười nói: "Đại sư công lực lại tinh tiến, thế mà cảm ứng được một bên cạnh tôi."

"Không kịp công tử chi ngộ ngộ, công tử mới là thần nhân vậy."

Trương Tiểu Lâm không có trực tiếp ngự kiếm tiến vào Thiên Trì phái, mà là trước thời gian thu hồi Phi Kiếm, vận dụng thoảng qua thân pháp, phiêu rơi vào Đạo Tín đại sư trước người.

Thiên Trì phái toàn bộ là nữ đệ tử, liền xem như Đạo Tín đại sư, cũng chỉ bất quá là tại Thiên Trì phái phía ngoài sườn núi nhỏ bên trên, dựng một cái tiểu mao bông, ban ngày có thể đi vào cho các đệ tử giảng giải nhất chút võ thuật yếu nghĩa, ban đêm là không ở Thiên Trì phái bên trong ngủ lại.

Đương nhiên đây cũng là vì Thiên Trì phái danh dự suy nghĩ.

"Trương công tử đã trẻ thế như vậy, chạy suốt đêm tới Thiên Trì phái, nhưng có cái gì chuyện khẩn cấp?"

"Đại sư mời, đến không có cái gì đại sự, đi tới đi tới trời liền đã tối."

"Ha ha, tốt, đêm nay ngay tại lão hủ nhà tranh ở, sáng mai mang người lên núi, người thấy thế nào?"

"Cũng tốt, vừa vặn cùng đại sư thường thức trà luận đạo." Trương Tiểu Lâm ám đạo, sớm biết là như thế này, còn không như thần không biết quỷ không hay tiến vào đi, tránh khỏi phiền phức.

"Ha ha, lão hủ vừa vặn ngẫu nhiên đạt được một bình núi tuyết lông nhon, đây chính là hiếm có trà ngon a, lão hủ tạm trú nơi này đã lâu, một mực không nở mở ra, hôm nay vừa vặn, có thể cùng Trương công tử cùng một chỗ thường thức trà nói chuyện phiếm, quả thật nhân sinh một chuyện vui lớn."

Trương Tiểu Lâm nhếch miệng, hắn cũng không cảm thấy cùng một cái lão đầu tử nói chuyện phiếm là cái gì chuyện vui.

Một già một trẻ thân hình lác lư, chỉ chốc lát, liền đến Đạo Tín đại sư tiểu nhà tranh.

Nhà tranh rất là giản lược, mấy cây đại mộc cái cọc đóng ở trên mặt đất, xung quanh che lại tấm ván gỗ, trên đỉnh đóng chút cỏ tranh, bên trong cách làm ba cái gian phòng, cũng là mười phần tinh xảo. Thêm nữa Đạo Tín đại sư mỗi ngày rất nhàn, không có chuyện gì, liền tại xung quanh trồng chút hoa cỏ, khai khẩn một khối vườn rau, có khác một làm ruộng vườn khí tức.

Một cái tiểu Đào ẩm bày trên bàn, Đạo Tín đại sư loay hoay Đào trong lò than củi.

Trương Tiểu Lâm nhìn thoảng qua, khoe miệng cong lên, nào có phức tạp như vậy?

Thừa dịp Đạo Tín đại sư đi tìm cây châm lửa đứng không, một cái Hòa cầu nhào vào lò bên trong, Đào trong ẩm nước lập tức liền quay cuồng lên.

Đạo Tín đại sư cầm cây châm lửa tới, gấp đầy lò lửa than đỏ bùng, nhảy lên màu lam ngọn lửa, trong ẩm trà nước càng là lốc cộc lốc cộc vang lên, không khỏi mở to hai mắt.

Đây là công phu gì?

Muốn để trong ẩm trà nước sôi đẳng, Đạo Tín đại sư cũng có thể làm đến, nhưng ít nhất cũng phải nửa nén hương thời gian, dùng Nội lực áp súc phát nhiệt, dạng này rất hao tổn Nội lực.

Nhưng Trương Tiểu Lâm trong nháy mắt, một bình nước liền mở, nhất cảm thấy ngạc nhiên là, lửa than thế mà dấy lên tới, đây là hắn dùng Nội lực không nói gì làm không được, dùng cây châm lửa, không gây cái thời gian một nén nhang, là không thể nào có cái này bao lớn hỏa điểm.

Trương công tử mười mấy tuổi niên kỷ, hắn đến cùng là thế nào tu luyện nha?

Đạo Tín đại sư không khỏi cảm giác sâu sắc hiểu kì!

Lăn lộn tuyết nước, rót vào chén trà, một cỗ nhàn nhạt mùi thơm lập tức tràn ngập toàn bộ phòng nhỏ, thấm vào ruột gan.

"Đại sư thật sự là am hiểu sâu trà đạo, tuyết bong bóng trà, thế nhưng là rất khó uống đến."

"Kia là tại trần thế ở giữa, xác thực khó mà thu thập tuyết nước, nhưng tại thiên trì, coi như bình thường, một năm bốn mùa, mỗi ngày đều có, cái gì cần có đều có. Ngược lại là nước suối, có chút hiếm có."

"Tuyết sơn này lông nhon, coi như dùng tuyết bong bóng, mới có vận vị, liền giống với nước sông nấu cá sông, muốn so nước giếng hương vị hương một chút, một cái đạo lý."

"A Di Đà Phật." Đạo Tín đại sư mặc dù đã bỏ đi tăng bào, nhưng nghe được nước sông nấu cá sông, vẫn là không nhịn được niệm một câu Phật hiệu.

"Ta biết một cái người, ẩn cư tại thâm sơn trong rừng rậm, nàng uống trà coi như giảng cứu nhiều, nàng trong phòng trà, đều là hạt sương, có hoa sơn trà lộ, Quế Hoa lộ, đều là từ tiêu tốn thu thập hạt sương, dùng để pha trà, một cỗ tự nhiên hương hoa, làm cho người dư vị vô tận."

Đạo Tín đại sư nhất thời nghe được người: "Thế gian này lại có như thế nhà sũ."

Kỳ thật, Trương Tiểu Lâm nào có cái gì trà đạo bằng hữu bằng hữu, đều là Hồng Lô Mộng bên trong dòi ra ngoài .

"Đúng vậy a, chuyên chú một sự kiện, đến cảnh giới nhất định, tự nhiên là nhà ." Trương Tiểu Lâm một bên lung tung nói, một bên nâng chung trà lên hít một hơi, trong lòng lập tức yên tĩnh trở lại, xem ra, Đạo Tín đại sư không ít tại tuyết sơn này lông nhọn trung hạ công phu, trong trà vậy mà dung nhập không ít thiền ý.

Đạo Tín đại sư luôn là một bộ dáng sâu đáng vẻ, mỗi nghe Trương Tiểu Lâm một câu, đều như dường như biết được suy nghĩ bộ dáng.

Trương Tiểu Lâm nhìn có chút muốn cười.

"Trương công tử, hỏi một câu không nên hỏi lời nói, người hiện tại đến cùng là cảnh giới gì?"

"Ha ha, đại sư ngài hẳn là đã sớm muốn hỏi đi? Nói thật ra, ta cũng không biết, chỉ biết đã vượt qua Tiên Thiên."

"Tiên Thiên phía trên, đến cùng là cảnh giới gì?"

"Tiên Thiên phía trên, liền dùng võ nhập đạo, Tiên Thiên sự tình mượn thiên địa chi lực, dùng võ nhập đạo, chính là nạp thiên địa chi lực cho mình dùng."

"Nạp thiên địa chi lực cho mình dùng?" Đạo Tín đại sư thì thầm nói: "Cái này làm sao có thể?"

"Ta xem đại sư tu vi, đã đạt đến hóa cảnh, chỉ cần một cơ hội, liền có thể siêu thoát phàm trần, dùng võ nhập đạo ."

"Ha ha, nói thế nào dễ dàng, nói thế nào dễ dàng a."

"Công pháp giảng cứu phản phác quy chân, ta lại cảm thấy ngài hẳn là từ công pháp nguồn cội bắt đầu, hẳn là sẽ có chỗ đột phá."

"Công pháp đầu nguồn?" Đạo Tín đại sư nghe vậy chấn động toàn thân.

Công pháp đầu nguồn!

Thì ra là thế!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Thiên địa linh khí

nói đến công pháp đầu nguồn, Đạo Tín đại sư mặt mày có chút phiếm hồng.

Trương Tiểu Lâm cảm giác được Đạo Tín đại sư dị thường, không khỏi hơi kinh ngạc, ám đạo lấy Đạo Tín đại sư tuổi đã cao, thế mà còn hại lên xấu hổ tới.

Đạo Tín đại sư biết việc này nếu như không nói rõ bạch, chỉ sợ Trương Tiểu Lâm coi như muốn giúp đỡ cũng không thể nào bang lên. Liền đem mình cùng Thiên Trì tiên mô công pháp, vốn là một bộ công pháp sự tình kỹ càng cùng Trương Tiểu Lâm nói một lần, thậm chí bao gồm Ly Sơn kia một đoạn cổ sự cũng đã nói, không có một điểm giữ lại.

Trương Tiểu Lâm nghe xong, ta ai da, nguyên lai Đạo Tín đại sư lại là Nạp Lan Ngưng Yên ruột phụ thân?

Mình cùng Yên nhi sự tình, Đạo Tín đại sư cũng đã biết một chút.

Âm dương hòa hợp công, khẳng định không phải thế gian công pháp!

Trương Tiểu Lâm mặc dù không có thấy qua cái này công pháp, nhưng là có thể âm dương hòa hợp công pháp, tuyệt đối là tu chân công pháp.

Một bộ tu chân công pháp, lại bị nhân sinh sinh hủy đi thành Phật môn Đồng Tử Công cùng Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, Trương Tiểu Lâm cũng thật sự là bộ phục người này sức tưởng tượng.

Đạo Tin đại sư là Nạp Lan Ngưng Yên phụ thân, cũng không cần phải che giấu.

Trương Tiểu Lâm uống một ngụm núi tuyết lông nhon, trầm ngâm một chút nói: "Đại sư, cái này âm dương hòa hợp công nguyên thủy công pháp, còn tìm được sao?"

"Cái này chỉ sợ không tìm được, bất quá ta từ Phật môn Đồng Tử Công cùng Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh bên trong, lĩnh ngộ một chút huyền bí, ngược lại là không thành vấn đề." Đạo Tin đại sư hít sâu một hơi nói: "Hiện tại vấn đề lớn nhất là, Thiên Trì tiên mô chỉ có Địa cấp tu vi, ta cùng năng cảnh giới kém chừng quá lớn, lúc tu luyện Hội Dương thịnh âm suy, không cách nào hòa hợp."

"Cái này ngược lại không là vấn đề, ta có thể để tiên mô đột phá Tiên Thiên." Trương Tiểu Lâm lơ đãng một câu, nghe được Đạo Tin đại sư trong tai, không khác một tiếng sét, nếu không phải đã từng mắt thấy Trương Tiểu Lâm một viên đan được, để Liễu Trọng Nam trọn vẹn tăng lên một cái đại cảnh giới, kém chút đột phá Tiên Thiên, Đạo Tin đại sư đánh chết cũng không tin sẽ có loại này đan được.

Nhìn thấy Đạo Tin đại sư kích động đáng vẽ, Trương Tiểu Lâm cười: "Đại sư, chúng ta ngày mai trước tìm một cái an tĩnh chút địa phương, cũng liền một canh giờ sự tĩnh, đột phá về sau, còn cần vững chắc một chút cảnh giới, các người có thể bế quan một đoạn thời gian."

"Thật sao? Thật có thể đột phá? Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh trước mắt còn chưa nghe nói qua tu luyện tới Tiên Thiên nha?"

"Đột phá về sau, đã không phải là Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh."

"Kia là công phu gì?" Đạo Tin đại sư có hơi thất vọng đường.

"Liên là cái kia đầu nguồn công pháp, âm dương hòa hợp công, đây chính là tiên môn công pháp."

"Tiên môn công pháp?"

"Đúng thế, kỳ thật các người công pháp liền là một loại tiên môn công pháp, bất quá bị người mở ra về sau, biến thành cái gì Đồng Tử Công cùng Ngọc Nữ công, thật sự là khô hạn."

"Nhưng ta xem ra cái này công pháp chỉ bất quá hai bên phối hợp mà thôi, cũng không có chỗ kỳ lạ."

"Đây chính là tiên môn công pháp và võ đạo chỗ khác biệt, Võ đạo nội công, tu luyện chính là võ giả tự thân Nội lực, tiên môn tu luyện, hấp thu là thiên địa linh khí."

"Thiên địa linh khí?" Đạo Tin đại sư lại là sửng sốt, hẳn nhưng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, còn có thiên địa linh khí có thể hấp thu tu luyện.

"Thiên Trì phái hoàn cảnh mặc dù không tệ, liên là thiên địa linh khí mỏng manh, không thích hợp tu luyện Tiên gia công pháp, đột phá về sau, còn cần tìm một chỗ thiên địa linh khí dư dả chỗ, dựa theo tiên môn công pháp chăm chú tu luyện, mới có thể Nhập môn."

"Khó trách Tiên Thiên về sau, rốt cuộc không cách nào đột phá cảnh giới, nguyên lai tu luyện bản chất cũng thay đổi."

"Không tệ, tu luyện công pháp, cần ta cho các người tiến một bước hoàn thiện, dựa theo thiên địa linh khí hấp thu phương pháp tiến hành điều chỉnh, mới có thể không ngừng địa đột phá."

"Ha ha, nghe vua nói một buổi, thắng đọc mười năm sách, thật là khiến người hiểu ra a."

"Đại sư quá khen, uống trà!"

"Dùng võ nhập đạo, thì ra là thế, xem ra không ai chỉ điểm, cả một đời cũng đừng hòng đột phá, khó trách năm đó Cầu Nhiễm Khách muốn trốn xa hải ngoại, tìm kiếm Võ đạo chân lý, cũng không biết hẳn thành công hay không."

Đạo Tin đại sư một bên lẩm bẩm nhắc tới, nhẹ nhàng địa nhắm mắt lại.

Trương Tiểu Lâm uống vài chén trà, cũng nhắm mắt lại, tinh tế thưởng thức trong trà đạo ý, tựa hồ nhìn trời đạo lại nhiều một tia cảm ngộ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226:

Mặt trời chiếu vào trắng nõn sông băng, mười phần chói mắt.

Trương Tiểu Lâm mở mắt thời điểm, chính là mặt trời mới mọc thời điểm.

Đạo Tin đại sư đã không tại nhà tranh, nhìn xem trên bàn lửa than lò nóng lấy một cái sứ bồn, một chậu vàng óng ánh cháo gạo, hương khí chính nồng.

Ăn điểm tâm xong, Đạo Tin đại sư cùng Thiên Trì tiên mẫu cùng nhau mà tới.

Trương Tiểu Lâm sớm đã chuẩn bị kỹ càng, một viên Bồi Khí đan đưa cho Thiên Trì tiên mẫu, tiên mẫu tay run rẩy tiếp nhận đan dược, hơi ngửa đầu nuốt vào, lập tức tại tiểu mao lều bắt đầu tĩnh tọa.

Thiên Trì tiên mẫu sớm đã đến Địa cấp đỉnh phong, căn cơ mười phần vững chắc.

Không lồ linh khí tràn ngập kinh mạch, tại năng đan điền cùng Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong tứ ngược, trong kinh mạch lập tức như dao cắt đồng dạng.

Đạo Tin đại sư nhìn xem Thiên Trì tiên mẫu trên đầu mồ hôi càng không ngừng nhỏ xuống, không khỏi khản trương nhìn xem Trương Tiểu Lâm.

Võ giả không có trải qua phạt mao Tây Tuyền, thể nội tạp chất khá nhiều, tăng thêm Thiên Trì tiên mẫu niên kỷ không nhỏ, tạp chất bài xuất độ khó không nhỏ.

Tiên mẫu mặc dù đã là biết thiên mệnh chi niên, lại bởi vì tu luyện Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh nguyên nhân, nhìn cũng mới ba mươi khoảng chừng, linh khí tứ ngược, mồ hôi đầm đìa, mồ hôi bên trong xen lẫn các loại tạp chất chảy ra lỗ chân lông, Thập Nhị Chính Kinh cùng Kỳ Kinh Bát Mạch lại bởi vì linh khí quá mức không lồ, tổn thương không ít.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem như sương mờ, người lớn tuổi phạt mao Tây Tuyền liền là khá là phiền toái, không thể không đưa tay đặt tại Thiên Trì tiên mẫu huyết lĩnh đài, một cỗ Khô Trúc lục sắc linh khí chuyển vào.

Rất nhanh, hư hao kinh mạch liền chữa trị, tạp chất càng thêm thuận lợi bài xuất bên ngoài cơ thể.

Đột nhiên, một cỗ cường đại linh khí xông phá cửa trước, Thiên Trì tiên mẫu cảm giác giống như phá vỡ một cái bình cảnh, thể nội linh khí vận hành lập tức thông thuận.

Một cỗ khí thể cường đại bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện, để cho người ta sinh ra một cỗ đè nén cảm giác.

Rất cực đột phá!

Thiên Trì tiên mẫu cố nén tâm tình kích động, tiếp tục lấy đại chu thiên tu luyện, Bồi Nguyên đan dược lực chưa hao hết, linh khí tiếp tục tại đan điền bên trong liên tục không ngừng sinh sôi không ngừng, kinh mạch linh khí phồng lên, tu vi còn tại một đường kéo lên.

"Tiên mẫu còn muốn củng cố tu vi, ta đi trước một chuyến Thiên Trì phái, tìm một chút tâm tã cùng Yên nhi."

"Không nên gấp nha, vẫn là cùng chúng ta cùng đi rất nhiều, trong môn đệ tử cũng không nhận ra người, sợ người lạ hiểu lầm."

"Cái này ngài cũng đừng lo lắng, ngài tranh thủ thời gian nấu nước đi, đợi chút nữa tiên mẫu lập tức liền muốn tắm rửa."

"Đúng, cái này tạp chất vậy mà một lần tất cả đều bài xuất tới, thật sự là linh đan a! Năm đó ta đột phá Tiên Thiên, tạp chất ròng rã đầy nửa năm."

"Phạt mao Tây Tuyền, đối về sau tu luyện Tiên gia công pháp, có chỗ tốt."

Trương Tiểu Lâm nói xong, liền duỗi ra ngón tay, điểm tại Đạo Tin đại sư trên trán, dùng thần thức đem tối hôm qua chính lý tốt âm dương hòa hợp công đưa vào Đạo Tin đại sư trong thức hải, kỳ thật Trương Tiểu Lâm cũng không biết chân chính âm dương hòa hợp công là bộ dáng gì, hẳn chỉ là thông qua Đạo Tin đại sư khẩu thuật Đồng Tử Công cùng Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh khẩu quyết, cùng Đạo Tin đại sư cùng Thiên Trì tiên mẫu âm dương chung tu lúc tâm đắc, hợp lý điều chỉnh một chút, sau đó đem thanh tú Luyện Khí Quyết bên trong, liên quan tới thiên địa linh khí hấp thu cùng luyện hóa phương pháp dung nhập trong đó.

Mới âm dương hòa hợp công càng thêm hợp lý.

Đạo Tin đại sư bỗng nhiên trong óc nhiều một chút tin tức, không khỏi kinh hãi, đây mới là chân chính Tiên gia công pháp a!

Chờ hẳn tỉnh ngộ lại, Trương Tiểu Lâm sớm đã không biết đi đâu, Đạo Tin đại sư lắc đầu, lại âm thầm vì mình nữ nhi có như thế một người bạn mà cảm thấy cao hứng.

Gặp lại sau Thiên Trì tiên tử còn tại trong nhập định, cũng không thể quá rầy, liền nhẹ nhàng đặt cái đóng đại môn, đốt đi một thùng lớn tuyết nước, ngồi ở một bên lặng lẽ chờ lấy Thiên Trì tiên tử tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 227: Có chút không lưu loát

Nạp Lan Ngưng Yên hộp Thủy Phi Phi riêng phần mình ở một cái tiểu viện, đều là lâm hồ xây lên.

Trương Tiểu Lâm thần thức khẽ động, lập tức biết Thủy Phi Phi nơi ở, một trận thoáng qua, tại tuyết trắng son phong ở giữa, phảng phất một đạo khói xanh, lập tức mất tung ảnh.

Thiên Trì phái kỳ thật cũng có một chút đơn giản hộ núi trận pháp, bất quá tại Trương Tiểu Lâm thần thức phía dưới, vậy mà không chỗ che thân, bao quát nào thủ son đệ tử, cũng cảm thấy đến một trận nhân hoa, phảng phất có cái gì đồ vật tiến vào Sơn môn, nhìn kỹ cái gì đều không có, như thể bớt đi Trương Tiểu Lâm một trương Ấn Thân Phù.

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy Thủy Phi Phi thời điểm, có chút kinh ngạc, Thủy Phi Phi thể mà đã đạt đến Luyện Khí tầng hai!

Thiên Trì phái linh khí cũng không sung túc, mà Thủy Phi Phi ngày tháng tu luyện cũng không dài, làm sao lại như thế cấp tốc?

Chẳng lẽ thể chất của nàng có cái gì đặc thù?

Trương Tiểu Lâm mặc dù hoài nghi Thủy Phi Phi thể chất đặc thù, hẳn lại không cách nào khám phá thể chất đặc thù, thần thức quét tới chỉ biết Thủy Phi Phi thể nội kinh mạch óng ánh sáng long lanh, cùng người khác có chút khác biệt.

Thủy Phi Phi cũng không biết Trương Tiểu Lâm đã đến ngoài cửa, một bên chỉnh lý quần áo, một bên hừ phát một bài không biết tên điệu hát dân gian.

Trương Tiểu Lâm đứng ở ngoài cửa có chút ngây người.

Kiếp trước thời điểm, có một lần Trương Tiểu Lâm đi nữ sinh ký túc xá tìm hứa Trương quân, thật xa chỉ nghe thấy hứa Trương quân cũng tại hừ phát một bài điệu hát dân gian, hẳn cảm thấy rất có ý tứ, về sau còn chuyên môn hỏi qua cái này thủ điệu hát dân gian danh tự, hứa Trương quân đỏ mặt lên, không có trả lời, cái này thủ điệu hát dân gian cho Trương Tiểu Lâm lưu lại khá là sâu sắc ấn tượng.

"Trương quân!" Trương Tiểu Lâm có chút thất thần, không khỏi hô lên.

Trong phòng thanh âm đột nhiên ngừng lại, cửa phòng chậm rãi mở ra, Tứ Mục tương giao, Thủy Phi Phi lập tức kích động lên, một thanh kéo qua Trương Tiểu Lâm, phảng phất một tiếng đóng cửa lại: "Mau vào đi, bên ngoài lạnh lắm."

"Tâm tã, nhanh như vậy liền Luyện Khí tầng hai, không đơn giản."

"Đương nhiên, ta thể nhưng là ngày đêm tu luyện, chưa hề không có gián đoạn qua."

"Ta biết ngươi rất cố gắng, ngươi vất vả."

"Không khổ cực, tại nơi này nếu là không tu luyện, còn không ngạt chết."

"Làm sao lại thế? Ngươi không phải thường xuyên biết làm mộng sao? Trong mộng ta sẽ đến theo ngươi."

"Ngươi làm như thế nào? Tại sao có thể tại trong mộng của ta, còn có thể gọi ta nhiều như vậy tu luyện công pháp?"

"Đây là một cái bí mật."

"Hừ!" Thủy Phi Phi nghe nói là cái bí mật, không khỏi có chút cảm xúc: "Ta liền biết ngươi có rất nhiều bí mật, không có thèm."

"Nói cho ngươi cũng không quan hệ, kỳ thật ta là mượn một kiện Pháp Khí, có thể tiến vào khác trong mộng."

"A? Còn có loại này Pháp Khí?" Thủy Phi Phi lập tức cảm thấy không thể tưởng tượng nổi: "Lại có thể tiến vào người khác mộng, quá kinh khủng, đây

chính là thần tiên mới có thể làm đến."

"Đúng nha, chúng ta tu luyện công pháp, liền là thần tiên công pháp, luyện tốt, có thể bay trên trời, có thể đến trên mặt trăng đi, người hiện tại tu vì quá thấp, chờ Trúc Cơ về sau, ta cho người biết dùng, người cũng có thể tiến vào trong mộng của người khác."

"Ta mới không cần tiến vào người khác mộng, chỉ cần có thể mơ tới người là được rồi."

Trương Tiểu Lâm nhìn xem Thủy Phi Phi đỏ đô đỏ bờ môi, trong lòng không khỏi rung động, nhẹ nhàng xắn qua eo của nàng, miệng nhẹ nhàng in lên.

Thủy Phi Phi kiếm một chút, không có tránh thoát, liền từ bỏ, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, thân thể lại nhin không được run lên.

Thủy Phi Phi môi nhàn nhạt, Trương Tiểu Lâm mặc dù không có kinh nghiệm phương diện này, lại biết cái này thuộc về thuận thiên nhiên, tuyệt đối không có bôi màu gì hoặc là thoải mái đồ vật, rất nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác.

Thủy Phi Phi tim đập như hươu chạy, bị Trương Tiểu Lâm ngăn chặn miệng, hô hấp có chút gấp rút.

Hai người đều tương đối không lưu loát, lẫn nhau thương thức, hồi lâu mới tách ra.

Vẫn như cũ ôm nhau, hai người đều không muốn tách ra.

Bên ngoài là trời đất ngập tràn băng tuyết, trong phòng lại xuân ý dạt dào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 228: Trương Tiểu Lâm uy hiếp

Nạp Lan Ngưng Yên ăn điểm tâm xong, lúc đầu chuẩn bị đi diễn võ trường nghe Đạo Tín đại sư giảng giải Võ đạo, chờ hồi lâu, lại không gặp người tới, cảm thấy rất kỳ quái. Đạo Tín đại sư từ giữa không có trở qua, mỗi ngày giờ Thìn tất nhiên sẽ đến diễn võ trường.

Diễn võ trường chúng đệ tử gặp Đạo Tín đại sư không đến, riêng phần mình một chiêu một thức diễn luyện.

Nạp Lan Ngưng Yên lại không có tâm tư, Đạo Tín đại sư không đến, liền ngay cả Thủy Phi Phi cũng không đến, cô gái nhỏ này, đi nơi nào?

Một đường chạy chậm, Nạp Lan Ngưng Yên rất nhanh liền đến Thủy Phi Phi tiểu viện.

Trương Tiểu Lâm chính ôm lấy Thủy Phi Phi, chớp mũi không phải cọ lấy nàng lộn tóc, cảm thấy ngứa một chút, cực kỳ thoải mái. Bỗng nhiên cảm thấy một trận chân khí ba động, Trương Tiểu Lâm không khỏi âm thầm bật cười, vội vàng buông ra Thủy Phi Phi, thối lui đến cổng.

"Tầm tã, tầm tã!" Một trận dồn dập nện tiếng cửa, nương theo lấy Nạp Lan Ngưng Yên tiếng la.

Cửa vốn chính là tùy ý cài đóng, đập mấy lần, liền mở, nhìn thấy đỏ bừng cả khuôn mặt Thủy Phi Phi tay chân luống cuống đứng tại trong phòng ở giữa, Nạp Lan Ngưng Yên sững sờ, khỏe mắt bỗng nhiên nghiêng mắt nhìn đến Trương Tiểu Lâm, càng là trăm mối cảm xúc ngôn ngữ, lấp ba lấp bắp hỏi nói: "Tiểu lâm, người, người lúc nào tới thiên trì, tới cũng không nói cho ta..."

Một bên lâm bẩm, một bên lui về sau ra ngoài, trong mắt lại ngậm lấy óng ánh nước mắt.

"Yên nhi, ta vừa tới, ta cũng không biết người ở nơi đó."

Nạp Lan Ngưng Yên sắc mặt hơi tốt một chút xiu, nhân tiện nói: "Các người trước trò chuyện." Cũng rút cuộc không có lui về sau.

"Vào đi, vừa vặn cùng một chỗ tâm sự." Trương Tiểu Lâm thoải mái bắt lấy Nạp Lan Ngưng Yên tay nhỏ, một tay lấy nàng kéo tiến đến.

Thủy Phi Phi sớm đã biết Trương Tiểu Lâm đối Nạp Lan Ngưng Yên cố ý, trải qua một đoạn thời gian tiếp xúc, trong lòng sớm đã tiếp nhận Nạp Lan Ngưng Yên, liền cũng tới trước giữ chặt nàng nói: "Yên nhi, ngồi đi, tiểu lâm cũng là vừa tới, đều chớ đứng, ngồi xuống, ta đến nấu nước trà, tiểu lâm cũng đã lâu không đến xem chúng ta."

Ba người cùng một chỗ ngồi xuống, Thủy Phi Phi thuận thực nhắc lên lò hỏa, chuẩn bị nấu nước.

"Đại sư hôm nay không có đi giảng võ đường, ta đang chuẩn bị đi tìm hắc, đặc địa tới mời ngươi cùng đi." Nạp Lan Ngưng Yên lúc này mới nhớ lại lần này đến tìm Thủy Phi Phi dự tính ban đầu.

"Các ngươi không cần đi, Đạo Tín đại sư cùng tiên mỗ ngay tại nghiên cứu thảo luận Vô đạo chân lý, hôm nay sẽ không tới." Trương Tiểu Lâm gặp Nạp Lan Ngưng Yên chuẩn bị đi tìm Đạo Tín đại sư, vội vàng nói.

"Ngươi đi qua sao?"

"Cũng không phải sao? Đến các ngươi Thiên Trì phái đến, đầu tiên đến trải qua Đạo Tín đại sư kia một quan miệng nha."

"Cũng là!" Nạp Lan Ngưng Yên đắc ý gật đầu nói.

"Ngươi hiện tại đã Huyền cấp hậu kỳ, rất nhanh liền là Địa cấp cao thủ."

"Nào có như vậy dễ dàng, từ khi gặp được ngươi về sau, cái này luyện công liền không gặp cái gì khó khăn... ." Nạp Lan Ngưng Yên vừa mới nói xong, đột nhiên cảm giác được trong lời nói có vấn đề, vội vàng im ngay, không thể che hết hai gò má ửng đỏ, ai cũng biết Thiên Trì phái Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh, trong lòng không thể có tình cảm, chỉ cần có tình cảm, liền không tiến thêm tấc nào nữa.

"Cái này cũng không nên trách ta nha." Trương Tiểu Lâm tràn ngập oan uổng ánh mắt nhìn xem Nạp Lan Ngưng Yên.

"Thì trách ngươi, thì trách ngươi!" Nạp Lan Ngưng Yên thờ phỉ phò trùng mắt Trương Tiểu Lâm.

"Trách ta sao? Vậy ta dạy ngươi một bộ có thể tiến bộ công pháp tốt."

"Ngươi dạy ta công pháp? Ngươi công pháp có thể thanh xuân thường tại sao?"

"Đương nhiên có thể."

"Thật ?" Nạp Lan Ngưng Yên nghi hoặc nhìn Trương Tiểu Lâm, lắc đầu nói: "Không được nha, sư phó sẽ không đồng ý."

"Ngươi yên tâm đi, ngươi sư phó nhất định sẽ đồng ý."

"Ngươi cứ như vậy có nắm chắc?"

"Đương nhiên, bởi vì ngươi sư phó hiện tại công phu, cũng đã thay đổi, không còn là Ngọc Nữ Tổ Tâm kinh."

Nạp Lan Ngưng Yên nghe xong, nâng lên con mắt nói: "Ngươi cũng đừng nói mò, ta sư phó nghe sẽ tức giận."

"Ta không mù nói, mà lại ngươi sư phó hiện tại đã đột phá Tiên Thiên."

"Thật ?"

"Thật ?"

Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi gần như đồng thời hỏi.

"Đương nhiên là thật, ta mới từ Đạo Tín đại sư nơi đó tới, bọn hắc ngay tại luận bàn, cùng cố tu vi."

Nguyên lai là dạng này!

Nạp Lan Ngưng Yên bừng tỉnh đại ngộ, khó trách Đạo Tín đại sư nói xong buổi sáng tới giảng võ đạo, lại không có tới, nguyên lai sư phó tìm hắc đi.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem hai nữ lưu rú trò chuyện, bỗng nhiên cảm thấy một loại không hiểu hạnh phúc.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm đắc ý đáng vẻ, hai nữ gần như đồng thời duỗi ra ngón tay, tại ngang hông của hắc hung hăng bấm một cái.

"A! Cứu mạng a! Mưu hại thân phu na!" Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên cảm thấy hai bên trên lưng đồng thời đau xót, nhịn không được hét thảm một tiếng.

Công phu lại cao hơn, cũng sợ nữ nhân nhẩn tâm vừa bấm nha!

Chương 229: Thái tử muốn làm phản

Trương Tiểu Lâm cùng hai nữ đùa giỡn một trận, lúc này mới ngừng lại, Nạp Lan Ngưng Yên cùng Thủy Phi Phi chung đụng được càng thêm hòa hợp.

Thủy Phi Phi trà đạo là cùng Đạo Tín đại sư sở học, ngâm ra trà ngược lại là ra dáng, là có chuyện như vậy, bắt đầu đi lá trà không phải Đạo Tín đại sư loại kia cực phẩm núi tuyết lông nhon, cũng không có thiên ý gia trì, uống tự nhiên không có Đạo Tín đại sư núi tuyết lông nhon loại kia vận vị, bất quá giải khát cũng khá.

Nạp Lan Ngưng Yên bình thường không thể nào uống trà, lúc này gặp Trương Tiểu Lâm uống Thủy Phi Phi nâng ly cạn chén, không khỏi cũng bụng lên chén uống mấy bát, dần vào giai cảnh.

"Tâm tã, khi ta tới, đi qua Thủy gia tập, người phụ thân thân thể rất tốt, không cần không yên lòng."

"Ta nhất lo lắng chính là Uất Trì gia người."

"Vậy người càng thêm không cần lo lắng, hắn đã không phải là nam nhân."

"Không phải nam nhân?" Thủy Phi Phi uống Nạp Lan Ngưng Yên không hiểu chút nào, một cái nam nhân làm sao đột nhiên sẽ không phải nam nhân đâu?

"Về sau các người liền biết, dù sao sẽ không lại đi Thủy gia tập tai họa Thủy bá chính là."

"Ừm, dạng này tốt nhất."

"A, đúng, nơi này có một ít ngàn dặm Truyền Âm phù, mỗi người các người cảm mấy trương, nếu như có chuyện cần tìm ta, chỉ cần ném ra bên ngoài, trong miệng uống một tiếng tặc, liền có thể cùng ta nói chuyện."

Thủy Phi Phi uống Nạp Lan Ngưng Yên nâng lên con mắt nhìn xem Trương Tiểu Lâm, tựa hồ có chút không tin tưởng: "Người không tại nơi này cũng có thể nói chuyện?"

"Đương nhiên là không tại nơi này thời điểm mới dùng cái này nói chuyện, bất quá, một trương phù chỉ có thể nói mấy câu, đến lấy trọng yếu nói, còn có, tâm tã, cái này mấy trương là người cùng người phụ thân nói chuyện dùng, đừng cầm nhầm."

"Đây là thật hay giả?" Nạp Lan Ngưng Yên làm sao cũng không thể tin được.

"Nếu không ta thử một chút, vừa vặn muốn cùng phụ thân nói chuyện." Thủy Phi Phi ngoẻo đầu đối Trương Tiểu Lâm nói.

"Có thể, bất quá về sau không có việc gì đừng dùng linh tính, dùng một trương coi như thiếu một trương nha."

Thủy Phi Phi đầu thêm những này, lập tức ném ra một trương, trong miệng uống một tiếng "Tặc".

Chỉ gặp trương này màu vàng giấy mỏng trôi hướng không trung, bỗng nhiên biến thành một đạo nhàn nhạt thanh quang, giấy vàng cũng biến thành một điểm tro tàn rơi trên mặt đất. Thủy Phi Phi vội vàng nói: "Phụ thân, ta tại Thiên Trì phái tu luyện, rất tốt, ngài không muốn quải niệm."

Không trung bỗng nhiên truyền đến nước toàn thanh âm: "Rất cực nghe được người thanh âm, rất tốt, trong nhà hết thầy bình thường, yên tâm đi."

"Phụ thân, ta ăn tết sẽ trở lại gặp ngài." Thủy Phi Phi hai mắt rung rung mình biết nước toàn đã nghe không được, còn một cái người ở một bên tự làm bầm.

Nạp Lan Ngưng Yên kích động lên, lôi kéo Trương Tiểu Lâm nói: "Ta cái này cũng có thể sao?"

"Đương nhiên có thể, chỉ bất quá chỉ có thể cùng ta nói chuyện."

"Kia có cái gì dùng, ta còn là từ bỏ." Nạp Lan Ngưng Yên làm bộ muốn vứt bỏ Truyền Âm phù.

Trương Tiểu Lâm sững sờ, đã thấy Nạp Lan Ngưng Yên bỗng nhiên hi hi cười nói: "Bất quá nhìn xem cùng không khí nói chuyện cũng thật có ý tứ, vẫn là giữ đi, ngày nào cũng thử nhìn một chút linh hay không."

Đang lúc ba người trò chuyện cao hứng thời điểm, bỗng nhiên không trung truyền đến Trương Công Lược thanh âm dồn dập: "Tiểu lâm, người ở đâu? Việc lớn không tốt, Thái tử muốn làm phản, Hoàng Thượng lúc này nguy cơ sớm tối."

Trương Tiểu Lâm nghe vậy giật mình, Thái tử cư đã muốn mưu phản? Cái này thiên hạ sớm muộn là hắn, nóng lòng như thế cán cái gì?

"Gia gia ngài yên tâm đi, Hoàng Thượng chắc chắn sẽ không có việc gì, ta lập tức tới."

"Tốt, ta đi lợi thành Trường An, Thiên Trì phải chăng mấy chốc sẽ dọn nhà đến Nam Phương, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ gặp mặt, ta đi."

"Thành Trường An xa như vậy, người com nước xong xuôi lại đi không ăn."

"Ta bay đi qua, một cái chớp mắt đã đến."

Trương Tiểu Lâm nói xong, dưới chân bỗng nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, cả người đang không mà lên, biến mất trong nháy mắt không thấy, lưu lại Thủy Phi Phi uống Nạp Lan Ngưng Yên tròn mắt hốc mồm đứng tại cửa phòng, si ngốc nhìn trên trời Trương Tiểu Lâm biến mất địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Lý Nguyên Bá hiển linh?

Trương Tiểu Lâm ngự kiếm từ Trường Bạch sơn ra, như chớp giật hướng thành Trường An phương hướng bay đi.

Trường Bạch sơn khoảng cách thành Trường An có mấy ngàn dặm, coi như ngự kiếm cũng phải mấy canh giờ, Trương Tiểu Lâm trong lòng âm thầm sốt ruột, bỗng nhiên linh cơ khẽ động, lách mình tiến vào Hỗn Độn âm châu.

Thiết Sí đại ung ngay tại tu luyện, gặp Trương Tiểu Lâm tiến đến, tức giận nói: "Người lại tiến đến cán cái gì? Dạng này không nói một tiếng đột nhiên tiến đến, ảnh hưởng đến ta tu luyện."

"Ta vội vã chạy tới thành Trường An, còn có mấy ngàn dặm, người có cái gì biện pháp?"

"Chuyện gì vội vã như vậy?"

"Thái tử mưu phản, Hoàng đế nguy cơ sớm tối."

"Một giới phạm nhân mà thôi, sớm tối muốn chết, cứu được hôm nay, cũng cứu không được ngày mai, vì một cái phạm nhân không đáng."

"Xin nhờ, ta tổ phụ cũng trong cung đâu."

"Ài, thực đáng ghét, ta đưa người đi qua đi."

Trương Tiểu Lâm nghe vậy đại hỉ, lập tức a Thiết Sí đại ung từ Hỗn Độn âm châu bên trong phóng ra, mình nhảy tới Thiết Sí đại ung trên lưng.

Thiết Sí đại ung hai cánh khẽ vỗ chính là hơn trăm dặm, bất quá thời gian uống cạn chung trà, liền đến Trường An trên không.

Thành Trường An không lớn, Trương Tiểu Lâm nửa không trung thần thức quét qua, phát hiện Lý Thế Dân bọn người cũng không tại Trường An.

Thiết Sí đại ung lần nữa vỗ cánh, lại là trăm dặm, đến Hàm Dương cảnh nội. Lúc này, Trương Tiểu Lâm thần thức thể mà cảm ứng được Lý Thế Dân khí tức. Nguyên lai, Lý Thế Dân và văn võ bách quan lúc này ngay tại Lý Uyên Hoàng Lăng tế bái, toàn bộ Hoàng Lăng lúc này đã bị phản quân bao bọc vây quanh, chặt như nêm cối.

Trình Xử Lượng cùng Tần Quỳnh thế mà không tại?

Lý Thế Dân dù sao cũng là thân kinh bách chiến đế vương, gặp nguy không loạn, đứng ở Lý Uyên Hoàng Lăng chính giữa, bên người có mấy chục người ngăn tại phía trước, Trương Tiểu Lâm xem xét, đều là một chút quan văn, Trương Tôn Vô Kỵ cầm đầu, Ngụy Chính Thượng Quan Nghi bọn người mang theo mấy cái thị vệ, ngăn ở đông đảo Ngự Lâm quân phía trước.

Gặp tình hình này, Trương Tiểu Lâm liền biết tổ phụ nói không giả, Lý Thế Dân xác thực nguy cơ sớm tối.

Mất thấy mấy trăm cung tiễn thủ chính giương cung lắp tên, chuẩn bị bắn tên.

Trương Tiểu Lâm cũng chú ý không lên kinh thế hãi tục, cứu người quan trọng. Từ Tu Di giới bên trong tế ra Lý Nguyên Bá Oanh Thiên chùy, quán chú

linh khí, bỗng nhiên hướng phía dưới ném đi, thần thức không chế lấy Oanh Thiên chùy, trực tiếp quét về phía những cái kia cung tiễn thủ.

Ngay tại vậy Hoàng Lăng bốn phía Ngự Lâm quân đang chuẩn bị phát động sau cùng công kích, bỗng nhiên, sắc trời tối sầm lại, lập tức che khuất bầu trời, một chiếc búa lớn như là một tòa núi nhỏ từ trên trời giáng xuống, phốc địa một tiếng, nện rơi vào Lý Thế Dân bên cạnh hơn mười trọng chỗ, bao quát ba bốn trăm cung tiễn thủ ở bên trong, hơn một ngàn tên phản quân bị nện thành thịt nát.

Lý Thế Dân lập tức bị cái này đột nhiên xuất hiện biến đổi lớn sợ ngây người, chuôi này đại chùy hẳn quá quen thuộc, đây không phải tam đệ Lý Nguyên Bá binh khí sao? Lúc ấy đánh xuống cái này Đại Đường giang sơn, dựa vào là liền là cái này một đôi Oanh Thiên chùy! Táng thân tại đôi này chùy hạ quân phản loạn, không hạ trăm vạn!

Rất nhiều lão thần đều nhận ra chuôi này đại chùy, lập tức tinh thần đại chấn, cùng tiến lên trước, ngăn tại Lý Thế Dân phía trước.

Trương Tiểu Lâm chợt phát hiện Thái tử Lý Thừa Càn cùng hoàng tử Lý Thái, hai người ngay tại dưới cây khải trương nhìn xem giữa sân tình thế phát triển, nhìn thấy chuôi này từ trên trời giáng xuống đại chùy, cũng là hoảng sợ muôn dạng.

Nhìn xem mấy vạn người vây khốn Hoàng Lăng, Lý Thừa Càn cắn răng một cái, rút ra bội kiếm, khắp khênh vọt ra, rống to: "Xông đi lên, nhanh xông đi lên, chúng ta đã không có đường lui, được chuyển về sau, nhị đẳng Phong Vương bài tướng, quyết không nuốt lời."

Lý Thừa Càn bên người đều là một chút võ giả, tới phổ thông Ngự Lâm quân thị vệ, mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, nghe xong Thái tử chỉ ngôn, cũng biết lần này nếu là không thể thành sự, nhất định tính mệnh khó đảm bảo, nghe vậy từng cái phi thân mà ra, hướng Lý Uyên mộ nhào đi qua.

Trương Tiểu Lâm xem xét, muốn chết!

Chuôi thứ hai Oanh Thiên chùy vung ra ngoài, trực tiếp chụp vào những này Hoàng cấp cùng Huyền cấp võ giả.

Oanh Thiên chùy là Tử Dương chân nhân luyện chế Linh khí, linh khí rót vào về sau, liền sinh ra linh tính, một khi khóa chặt đối tượng công kích, liền sinh ra một loại uy áp, khóa chặt người nếu như tu vi không đủ, liền không cách nào động đậy, chỉ có thể không nhúc nhích đứng tại chỗ chờ nhắm mắt chết rồi.

Lại là một tiếng vang ầm ầm tiếng vang, mười cái phi thân tại đám người đỉnh đầu võ giả, cùng võ giả phía dưới hơn ngàn phản quân, lập tức lại biến thành một bãi thịt muối.

"Bỏ vũ khí xuống, nhưng từ nhẹ xử lý!" Trương Tiểu Lâm quát to một tiếng, mang theo Hư Thần quyết thần thức công kích, vang vọng toàn bộ nghĩa trang.

Hư Thần quyết một khi thi triển, uy lực của nó có thể nghĩ, liền xem như lúc ấy Triệu Yến Phi vừa nhập môn cảnh giới, cũng đủ để làm vài trăm người say đắm ở tiếng đàn, không thể tự thoát ra được, huống chi lúc này đã là thứ nhất tầng đỉnh phong Trương Tiểu Lâm thi triển.

Toàn bộ Hoàng Lăng ba vạn tướng sĩ, bỗng nhiên sinh ra một loại thật sâu tự trách, cho là mình lần này tham dự mưu phản, thật sự là bất trung bất nghĩa, tội ác tày trời, lập tức không có chút nào đầu chí, từng cái nhao nhao bỏ xuống binh khí, quỳ rạp xuống đất.

Thái tử Lý Thừa Càn cùng Lý Thái cũng giống như thế, lập tức đầu chí hoàn toàn không có, dất dui nhau run run rẩy rẩy đi đến Lý Thế Dân trước người, phù phù một tiếng quỳ rạp xuống đất, đứt quãng bàn giao mình mưu phản soạn vị toàn bộ kế hoạch.

Lý Thế Dân cùng Trương Tôn Vô Kỵ bọn người, mặc dù sớm đã biết là Thái tử nóng lòng đăng cơ, mưu phản hoàng vị, dễ thân miệng nghe được hẳn thừa nhận, vẫn là giật mình không nhỏ.

Lúc này, trên quan đạo bụi đất tung bay, Trình Xử Lượng mang theo mấy ngàn Ngự Lâm quân, phong trần mệt mỏi chạy tới, nhìn thấy hai thanh núi nhỏ đồng dạng cự chùy đứng sừng sững ở nghĩa trang hai bên, chấn nhiếp cái này những này Ngự Lâm quân, mấy vạn người quỳ gối bốn phía vậy mà không ai dám động, thật dài thở dài một hơi. Vợ và đuôi tới Lý Thế Dân bên người, quỳ xuống đất nói: "Trình Xử Lượng cứu giá chậm trễ, tội đáng chết vạn lần."

Lý Thế Dân lúc này đã sợ ngây người, cũng không phải là bị những phản quân này, mà là bị Lý Nguyên Bá cái này hai thanh thần chùy từ trên trời giáng xuống, cảm thấy chấn kinh, đối Trình Xử Lượng phảng phất giống như không nghe thấy, tự nhủ: "Tam đệ, không nghĩ tới ngươi mặc dù đi lâu như vậy, một mực còn hộ vệ lấy Đại Đường giang sơn."

"Bệ hạ, này Thiên Hữu Đại Đường, quả thật Đại Đường chi phúc, Đại Đường giang sơn vĩnh cố, vạn thế Thái Bình!" Trương Tôn Vô Kỵ nhìn thấy phản quân nhao nhao quỳ xuống, Trình Xử Lượng đã mang theo đám người thu lấy những phản quân này Bình giới, vội vàng lớn tiếng hát nói.

"Thiên Hữu Đại Đường, quả thật Đại Đường chi phúc, Đại Đường giang sơn vĩnh cố, vạn thế Thái Bình."

Trên núi mấy ngàn người cùng một chỗ cùng kêu lên hô to, Lý Thế Dân lúc này mới lấy lại tinh thần, nhìn một chút quỳ trên mặt đất Lý Thừa Càn cùng Lý Thái, vừa kinh vừa sợ, quát: "Trình Xử Lượng tiếp chỉ, tướng nghịch tử Lý Thừa Càn Lý Thái đánh vào thiên lao, chờ đợi xử lý!"

Mất thấy Thái tử mưu phản sự tình chuẩn bị kết thúc, phản loạn đã bình định, Trương Tiểu Lâm đang chuẩn bị bắt động thanh sắc rồi đi, bỗng nhiên cảm thấy một cổ khí thế, không khỏi khẽ giật mình, thần thức quét tới, nguyên lai là Tần Quỳnh chạy đến, ngay sau đó, Uất Trì Cung cùng Trình Giáo Kim cũng mang theo đại đội nhân mã, trùng trùng điệp điệp chạy tới.

"Chúng thần tay Thái tử mê hoặc, cứu giá chậm trễ, mời bệ hạ giảng tội!" Mấy cái lão thần đi lên trước, đối Lý Thế Dân ôm quyền cúi người chào nói.

"Thái tử giả truyền thánh chỉ, kèm chúng ta đi Định Quốc Hầu phủ bên trên thương nghị Thổ Dục Hồn chiến sự, bởi vậy đến trễ, nhìn bệ hạ trị thần không quan sát chỉ tội." Tần Quỳnh tròn mắt trừng Thái tử một chút, quỳ xuống đất nói.

Thái tử Lý Thừa Càn lúc này đã từ Hư Thần quyết trạng thái bên trong tỉnh ngộ lại, thoáng như làm một giấc mộng, nằm rạp trên mặt đất, run lấy bầy. Hắn cũng không biết, vì cái gì vừa rồi giả như vậy trung thực thật nhận tội, trước kia kế hoạch tốt ngộ nhờ sau khi thất bại một hệ liệt đường chạy trốn, cùng nghĩ kỹ những cái kia lý do thoái thác thể mà một câu cũng không có nói, trực tiếp thừa nhận mình soán vị sự thật, chỉ là làm sao rồi?

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 231: Lại là 1 trận nháo kịch

không riêng gì Thái tử Lý Thừa Càn mộng, bên cạnh những đại thần kia từng cái ngậy ra như phồng, không nghĩ tới Thái tử mưu phản không nói, cư nhiên như thế lưu manh, trực tiếp thủ nhận bộc trực, tất cả chi tiết nhân viên tham dự, một mạch nói thẳng ra, không mang theo như thế hổ người a?

Nguyên lai, Thái tử Lý Thừa Càn từ khi lần kia Lý Thế Dân đi Địa phủ chuyển du lịch một ngày lúc, cưỡng ép đăng cơ không thành, một mực ảo não không thôi, quân lâm thiên hạ chi tâm càng phát ra mãnh liệt, trong lòng tựa như dấy lên ngọn lửa nhỏ, càng ngày càng nghiêm trọng.

Vốn cho là thân thể ngày càng suy sụp Lý Thế Dân chết qua một lần về sau, hẳn là không kiên trì được bao lâu, lại không nghĩ rằng hắn Địa phủ bơi qua một lần về sau, thân thể thể mà càng ngày càng cứng rắn, tựa như trẻ mười mấy tuổi. Mà Lý Thừa Càn mỗi ngày đắm chìm Yên Hoa Liễu ngõ hèm, ngược lại thân thể một ngày không bằng một ngày. Tiếp tục như vậy, sinh thời có thể hay không ngồi lên long ý còn rất khó nói.

Nếu như cứ như vậy tinh thần sa sút xuống dưới, thì cũng thôi đi, nhưng có một ngày khoái hoạt lúc, vừa vận dụng tới đã phế đi võ công Uất Trì theo dục, ngay tại chiều dài Vô Lượng kiếm phái võ giả.

Cái này Uất Trì theo dục bị Trương Quả một đao đá thương mệnh căn tử, mặc dù ngắn một đoạn, nhưng lại không có triệt để đoạn gốc rễ, phương diện này dục vọng làm theo rất mãnh liệt, chỉ là không cách nào tiến hành tính thực chất thao tác, chỉ có thể dựa vào Yên Hoa Liễu ngõ hèm tiết tiết lửa, nổi dõng tông đường là khẳng định không được.

Uất Trì theo dục không nghĩ tới tại loại này địa phương có thể đụng tới thái tử điện hạ, tự nhiên nhiệt tình có thừa, lập tức gọi tới mấy cái Tiểu tiên sinh làm bạn Lý Thừa Càn, hai người bởi vậy kết giao ngày mật.

Bởi vậy hai người tại loại này đặc thù địa phương thấy một lần phía dưới, đồng bệnh tương liên, rất nhanh liền trở thành hảo hữu, Uất Trì theo dục tại Trường An hồ bằng cầu đáng tương đối nhiều, đều là quan lại tử đệ, Lý Thừa Càn tại những người này a dua nịnh hót dưới, tựa hồ tìm về tự tin, không lâu, hai người cơ hồ không có gì giấu nhau.

Uất Trì theo dục tại Lý Thừa Càn cả ngày trường hư đoán đoán bên trong biết được tâm sự của hắn, âm thầm coi là cơ hội tới, liền giới thiệu Vô Lượng kiếm phái võ giả cho hắn nhận biết.

Ẩn môn võ giả từ trước liền không có đem triều đình đề vào mắt, liền vì Thái tử Lý Thừa Càn bày mưu tính kế, cuối cùng Đạo Diễn một màn này Hoàng Lăng bức thoái vị nháo kịch, bắt đầu chỉ là chuẩn bị bức Lý Thế Dân nhường ngôi, về sau tình thế phát triển không cách nào khống chế, nếu không phải Lý Thái cuối cùng thời khắc máu chốt do dự một chút, kém chút thật giết cha soán vị.

Nếu như Trương Tiểu Lâm lần này không có kịp thời đuổi tới, kém chút soán vị thành công.

Uất Trì Cung nghe được Thái tử cung khai bên trong. Vậy mà giảng đến Uất Trì theo dục, lập tức kinh hãi, lập tức quỳ xuống đất, hô to: "Thần tội đáng chết vạn lần."

Lý Thế Dân tự nhiên biết, đám này lão thần đại đa số, từ tôn bất tài, há có thể trách tội Uất Trì Cung, vội vàng diu lên nói: "Uất Trì đại nhân không cần như thế, trăm tin tưởng ngươi sẽ không tham dự việc này, sự tình chưa tra ra, mang tra ra mạnh mỗi thời điểm, chắc chắn theo lẽ công bằng xử lý."

Uất Trì Cung trong lòng run lên, xem ra Lý Thế Dân cũng không có đến đây dừng tay dự định, còn không biết mình cháu trai tham gia cùng đến sâu hay không, không chịu được tâm sự trùng điệp, đi theo Lý Thế Dân sau lưng không nói một lời.

Trình Xử Lượng làm việc lưu loát, rất nhanh liền đem mấy vạn Ngự Lâm quân mang đi, chỉ để lại hơn ngàn tâm phúc thị vệ, cũng may giữa sân có Tần Quỳnh một tác cũng không rời Lý Thế Dân chi phối, tất cả mọi người yên tâm, một cái Tiên Thiên cao thủ ở đây, không ai dám lơ đãng.

Trương Tiểu Lâm gặp sự tình đã hết thấy đều kết thúc, cũng không có hiện thân, lặng yên trở ra.

Lý Thế Dân chính Lý Nguyên Bá Oanh Thiên chùy, đột nhiên, bóng đen lóe lên, hai thanh to lớn Thiết Chùy thể mà hư không tiêu thất không thấy.

Mọi người đều kinh ngạc không thôi, chỉ nói là Lý Nguyên Bá hiển linh, đối Lý Thế Dân càng thêm kính sợ.

Trải qua lần này mưu phản phong ba, Lý Thế Dân phảng phất lập tức già mấy chục tuổi.

Thái tử Lý Thừa Càn tự nhiên phế đi, Lý Thái thế mà cũng tham dự việc này, để hấn tính thần chán nản, trọn vẹn ba ngày không có vào triều.

Cuối cùng, Lý Thế Dân không có bỏ được thống hạ sát thủ, dù sao hồ dữ không ăn thịt con.

Lý Thừa Càn cùng Lý Thái bị biếm thành thứ dân, lưu vong ngàn dặm.

Bởi vì thủ phạm chính không có xử nặng, cái khác tòng phạm tự nhiên cũng chuyện lớn hóa nhỏ. Uất Trì theo dục thời Uất Trì Cung ra sức đánh một trận, cầm tùc ba năm.

Vô Lượng kiếm phái trải qua lần này sự kiện, tại trong thế tục đệ tử cơ hồ tổn thất hầu như không còn, mặc dù đều là Đệ giai đệ tử, nhưng cũng tổn thất không nhỏ. Xen vào trong triều Tần Quỳnh đã là Tiên Thiên tu vi, nhưng cũng không dám nổi lên.

Không lâu, Lý Thế Dân lập Lý Trị vì Thái tử.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 232: Về nhà tiểu tỵ

Trương Tiểu Lâm rời đi Hàm Dương Hoàng Lăng, trực tiếp về tới Trường An.

Trương Công Lộc chính đứng tại phía trước cửa sổ thở dài thở ngắn, tâm sự trùng điệp. Bỗng nhiên cảm thấy con mắt chớp một chút, bên người thế mà nhiều một cái người.

"Tiểu lâm, ngươi trở về rồi? Chỉ sợ không còn kịp rồi."

"Phản loạn đã đã bình định, bệ hạ ngay tại chạy về Trường An trên đường đâu."

"Cái gì? Ngươi cũng biết rồi? Ngươi đi qua rồi?"

"Ta mới từ Hàm Dương tới, bệ hạ cát nhân thiên tướng, có Thiên thần tương trợ, Thái tử cùng Lý Thái đám người đã bị Trình Xử Lượng cầm xuống."

"Nghe nói lần này Thái tử mang theo mấy vạn người, còn có ẩn môn cũng tham dự."

Trương Tiểu Lâm có chút kì quái, tổ phụ thế mà biết ẩn môn.

"Ta cũng là tại Vũ đại nhân gia nghe nói."

"Ngài đi Vũ đại nhân gia cán cái gì?"

"Nói rất dài dòng, Võ gia tiểu nha đầu kia bệnh, ta xem mấy lần, không biết là bệnh gì, chỉ là cơm nước không vào, ngày càng gầy gò, cái khác ngược lại là không có cái gì không đúng."

"Võ gia nha đầu?"

"Đúng thế, giống như gọi vô? Ồ! ?

"A, ta biết."

"Đứng thế, liền là người trên đường trị bệnh cho nàng cái kia."

"Đợi chút nữa ta đi xem một chút."

"Cũng tốt, đứng, người lại có thể tiến vào chúng ta trong mộng? Đây là có chuyện gì?"

"Không có cái gì, ngài không cần không yên lòng, ta tu thần tiên chi đạo, đây không tính là cái gì."

"Thần tiên chi đạo, không nghĩ tới trên đời thật sự có thần tiên."

"Ta ngay tại chuẩn bị một cái tu thần tiên chi đạo tông môn, không lâu về sau liền có thể đơn giản quy mô, đến lúc đó, tất cả mọi người đi tu hành, rồi đi cái này thế tục nơi thị phi."

Trương Công Lộc trầm ngâm một chút, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Người có chí riêng, cũng là không nên cưỡng cầu, luôn có người không chịu nổi tịch mịch, thích thế tục phồn hoa, thích công danh lợi lộc."

Trương Tiểu Lâm tưởng tượng cũng đứng, không tiếp tục nói cái gì.

Hai ông cháu chính trò chuyện khởi kinh, bỗng nhiên công một trận đi lại âm thanh, Trương Xuân Hòa huynh đệ mang theo một chút Trương gia tử đệ vội vã đuổi đến tiến đến: "Phụ thân, việc lớn không tốt, nghe nói Thái tử soán vị mưu phản, chỉ sợ thành Trường An sẽ đại loạn, chúng ta muốn hay không khai thác biện pháp, tạm thời tránh mũi nhọn."

Mới vừa vào cửa, phát hiện Trương Tiểu Lâm trong phòng, Trương Xuân Hòa lập tức thở dài một hơi: "Tiểu lâm, người trở về rồi? Quá tốt rồi."

"Phụ thân, Thái tử sự tình đã đã bình định, không sao."

Trương Tiểu Lâm gặp phụ thân cùng Trương gia trưởng bối cơ bản đều tại, liền đem Hàm Dương chuyện lớn khái nói một lần, nghe được mọi người cứng họng.

Trương Tiểu Lâm mẫu thân biết được hần trở về, vào cửa ôm hần liền không buông tay, hai mắt rơi lệ không thôi.

Trương Tiểu Lâm trong lòng cảm động, thân phận của hần rất là xấu hổ, đối với hiện tại thân thể này, hần đã hoàn toàn dung hợp, phụ mẫu tổ phụ chờ quan hệ cũng xử lý rất khá, nhưng chính là tìm không thấy loại kia cha mẹ ruột máu mủ tình thâm, khiến trảng quai đở cảm giác.

Cái này có lẽ chính là hần bởi vì không có thân tình ràng buộc, ngược lại tu luyện thuận buồm xuôi gió nguyên nhân đi. Mẹ con hai người nói đông dài một hồi, Trương Tiểu Lâm mẫu thân lúc này mới rung rung lui xuống.

Người một nhà đoàn tụ một đường, nguyên bản bởi vì Thái tử sự kiện bầu không khí ngột ngạt quét sạch sành sanh, Trương Tiểu Lâm giảng một chút mấy năm này tại ngoại địa tu luyện đủ loại, đương mọi người biết được đọc xong Đại Đường tiên y miếu cung phụng lại là Trương Tiểu Lâm lúc, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Trương Công Lộc cũng đại khái giảng một chút mấy năm này Trương gia phát triển, kể từ cùng Hình châu Trương gia liên hợp về sau, phát triển rất nhanh, đã trở thành ngũ đại thế gia bên ngoài thứ nhất gia tộc.

Đảo mắt bóng mặt trời lặn về tây, Trương Tiểu Lâm ăn nhà mình xào rau, Trương Tiểu Lâm phảng phất về tới kiếp trước, tư vị kia đã không xê xích bao nhiêu.

Sau bữa ăn, Trương Tiểu Lâm luyện chế ra mấy khối bình an ngọc bội, cho phụ mẫu tổ phụ bọn người mỗi người phối hợp một khối, lúc này mới cùng bọn hần từng cái từ biệt, đạp kiếm mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 233: Tương Tư thành tật

Vô? Bất? Đến tính tình càng ngày càng tệ, com tôi cái gì cũng không có ăn, chén trà ngã ba bốn, mấy cái nữ hầu chân tay luống cuống, đứng thẳng một bên.

"Lui xuống đi, lui ra, ta muốn nghỉ ngơi." Trương Tiểu Lâm còn tại không trung, liền nghe được trong phòng truyền đến võ? Chuy nạp? Âm

Nữ hầu kinh sợ lui ra, cửa phòng phun một đờn đóng chặt.

Nhìn thấy mấy nữ hài đi xa, Trương Tiểu Lâm chợt lách người đi tới cửa, khẽ chọc vài cái lên cửa vòng.

"Nói không ăn, còn không lui xuống!" Võ? Truy ăn linh nói bác nạp? Âm có chút khàn giọng.

"? Chùy? , là ta, Trương Tiểu Lâm."

Bên trong lập tức quạ chim khách im ắng, một lát sau, cửa phòng bỗng nhiên vừa mở, võ? Cận phi c đều bác na gian nháy? Lập tức xâm nhập Trương Tiểu Lâm tầm mắt, chỉ gặp nàng hai mắt đỏ bừng, tóc tùy ý khấp tại một bên, xem ra đây là vừa rồi trong lúc vội vã, sửa sang lại một chút.

Trương Tiểu Lâm nghiêng người đi vào phòng, người còn không có đứng vững, bỗng nhiên cảm giác trên lưng xiết chặt, võ? Vụng cóc sông Hoài từ xa mâu ẽ× sợ? .

Trương Tiểu Lâm trong lòng giật mình, lập tức đứng tại chỗ, không tiếp tục động.

Võ? Chuy nạp sầm vịnh tào lô sửa? Tại Trương Tiểu Lâm phía sau lưng, hai người cứ như vậy, yên lặng gắn bó cùng một chỗ, ai cũng không muốn đánh vỡ phần này ấm áp cùng yên tĩnh.

Cảm thấy sau lưng truyền đến nhẹ nhàng tiếng nước nở, Trương Tiểu Lâm chậm rãi quay người, nói khẽ: "? Chùy? , ngươi đây là làm sao rồi?"

"Ngươi gọi ta cái gì?"

"? Chùy? ."

"Tiểu lâm."

"Là ta, làm sao, lâu như vậy không thấy, cũng không mời ta ngồi một chút?"

Võ? Trọc không uy phiền? Hai tay, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng.

Trương Tiểu Lâm nhìn xem võ? Chúc? Thần thức đảo qua toàn thân của nàng. Phát hiện nàng kỳ thật cũng không có bệnh gì, chỉ là tâm sự trùng điệp, có chút cường độ thấp dinh dưỡng không đầy đủ, thân thể cũng gầy gò không ít, bởi vì cao lớn rất nhiều, càng có vẻ gầy gò.

"Ngươi ngồi đi, ta gọi người dâng trà."

"Không cần, hai người chúng ta trò chuyện một hồi, làm sao rồi, có người khi dễ ngươi à nha? Vẫn là có cái gì tâm sự."

Võ? Tráng dính ngọn mẫu (19) bánh phán × ngọt? Cũng không có trả lời.

"Ngươi lại không đến, liền không nhìn thấy ta."

Trương Tiểu Lâm giật mình nói: "Ra chuyện gì?"

"Bá phụ muốn đem ta đưa vào hoàng cung."

Trương Tiểu Lâm trong lòng thở dài một tiếng, nên tới cuối cùng sẽ đến, xem ra, võ? Truất phát hộp 𪛗 tóc muối ước lay ke xoa tha thứ?

"Ngươi là thế nào nghĩ?"

"Ta không đi, ta muốn đi theo ngươi."

"Ngươi xác định?"

"Ta xác định!" Võ? Chuẩn tự? Ánh mắt nhìn Trương Tiểu Lâm, nháy mắt cũng không nháy mắt: "Ngươi lần kia đi về sau, liền không có tin tức, về sau nghe nói độc son bên kia có cái tượng thần nói cái gì là ngươi pho tượng, ta cho là ngươi xảy ra chuyện , không biết vì cái gì, vừa nghĩ tới khả năng không gặp được ngươi , ta liền cảm giác có chút thương cảm, cơm nước đều không có hương vị . Còn tốt, kia tượng thần không phải ngươi, nguyên lai chỉ là trùng tên trùng họ mà thôi."

Nguyên lai võ? Vụng cóc hoàng khiêu quang ước biển? Tương Tư thành tật, Trương Tiểu Lâm cảm thấy có chút đột nhiên, trong miệng lẩm bẩm: "Kia tượng thần thật sự chính là ta."

"Đây là có chuyện gì?" Võ? Từ đi 丿 ? Dị nói.

"Cái này nói rất dài dòng."

"Người làm sao rồi? Nhìn không yên lòng bộ dáng, có phải hay không cảm thấy ta thành gánh nặng của người?"

Trương Tiểu Lâm có chút do dự.

Đây chính là vợ? Chúc?

Trong lịch sử duy nhất nhất đại Nữ Hoàng, nếu như bị mình như thế mang đi, thế hệ này Nữ Hoàng liền không có, lịch sử sẽ thành bộ dáng gì đâu?

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm do dự đáng vẻ, vợ? Mãi thành? Lạnh lẽo nói: "Người không mang theo ta đi, ta liền chết được rồi."

"Người cũng đừng xúc động, ta không nói không mang theo người đi, chỉ là, vẫn là phải nghĩ tình huống một số việc." Trương Tiểu Lâm gấp vợ? Từ túi bào nha chỉ? Biết đã mất nhưng vẫn hỏi.

Cũng tốt, mang nằng ra ngoài giải sầu một chút, bệnh này cũng liền tốt.

"Không có cái gì tốt nghĩ, chúng ta đi, bá phụ tự nhiên sẽ giải quyết."

"Tốt a!" Trương Tiểu Lâm cắn răng nói: "Người thu thập một chút, chúng ta lập tức đi."

"Không cần thu thập, ta cảm mấy món quần áo là được rồi, đi theo người ta yên tâm."

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Tiên y tới

Vợ? Chuy nam hân ly hương manh i? Tùy ý đánh một cái bao, cho nằng bá phụ lưu lại mấy câu, liền xông Trương Tiểu Lâm nhẹ gật đầu.

Trương Tiểu Lâm không có ngự kiếm, hai người lặng lẽ từ khuê phòng chạy tới, đến nhiều người chỗ, Trương Tiểu Lâm không thể không bóp nát một trương Ân Thân Phù, hai người thuận lợi ra ti nông khanh Vũ đại nhân phủ.

Đi ra ngoài về sau, Trương Tiểu Lâm lập tức thuê một cỗ xe ngựa to, thẳng đến Nam Dương phương hướng mà đi.

Xe ngựa xóc nảy phía dưới, vợ? Rồi? Thiếu liên tục, rất nhanh liền ngủ thiếp đi, Trương Tiểu Lâm nhìn thấy vợ? Chuy nhin phân trắc xấp trùng hiển sợ dầm gấm i? Cảm thấy mười phần bất đắc dĩ, đành phải đem nằng kéo, để nằng thoải mái ngủ một giấc.

Khó trách Tào Tuyết Cần nói nữ nhân là làm bằng nước, Trương Tiểu Lâm cảm giác vợ? Chuy nạp sầm cang vùng dậy miều mộc kéo cách? Đồng dạng, giống như toàn thân tìm không thấy một Căn Cốt đầu. Một cỗ nhân nhật xử nữ mùi thơm nhào vào miệng mũi, Trương Tiểu Lâm có chút ý mã tâm viên cảm giác. So sánh Nạp Lan Ngưng Yên không ăn nhân gian khói lửa mỹ lệ, Thủy Phi Phi diễm lệ yêu kiều, Triệu Yên Phi thanh lệ thoát tục, cùng Hồ Tiên Nhi vũ mị, vợ? Chuy cảm lang hoành tưng Natri đất? Có một loại cao cao tại thượng cảm giác, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Thẳng đến ngày kế tiếp hoàng hôn, xe ngựa mới đến Thủy gia tập.

Trương Tiểu Lâm đầu tiên đi một chuyến tiểu viện, phát hiện Trương Quả cùng Vương Vũ không ở nhà, đoán chừng đã đi đọc sơn, thần thức quét một chút, phát hiện một cái cái bóng tại góc tường như ẩn như hiện, nguyên lai là bạch phiêu, lần trước đi động ngân điệp già nam, bạch phiêu trốn thoát, Trương Tiểu Lâm nhất thời chủ quan, lại đem hấn quen.

"Người cùng ta cùng đi sao?"

"Cùng, cùng." Bạch phiêu nghe vậy đại hi, hấn coi là Trương Tiểu Lâm không cần hấn, mà Trương Tiểu Lâm trước mắt tu vi, làm một cái du hồn hấn là không thể tới gần người.

Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, đem hấn thu vào Hồn Độn âm châu bên trong, nhìn thấy toàn bộ thế giới đều là âm trầm cảm giác, linh khí cũng dồi dào, bạch phiêu mừng rỡ trong lòng, đây chính là nhất thích hợp hấn địa phương!

Nhìn qua nhà này trống rỗng tiểu viện, Trương Tiểu Lâm lại có một loại lưu luyến không rời cảm giác, không thể không đi một chuyến nước toàn gia, đem chỗ này bất động sản giao cho nước toàn quản lý.

Võ? Rót vung Hình lỗ gánh? Nhìn qua Trương Tiểu Lâm tiến vào nước toàn phủ thượng, liền một thân một mình trong xe ngựa ngủ gật.

Trương Tiểu Lâm giao phó xong sản nhỏ sự tình, lại không có lên xe ngựa, chợt lách người ngự kiếm đi tới Triệu Yến Phi học viện, Triệu Lai Hạc cùng Triệu Yến Phi đã quyết định đi theo hắn cùng đi độc sơn, sớm đã chuẩn bị kỹ càng hết thảy trong nhà chờ lấy.

Học viện an bài xe ngựa, hai cha con thu thập xong hành trang, rất nhanh liền cùng Trương Tiểu Lâm cùng lên đường.

Võ? Chuẩn? Đẳng sau còn đi theo một chiếc xe ngựa, có chút kỳ quái, nhưng lại không tiện hỏi nhiều. Trương Tiểu Lâm gấp nằng đại mi khẽ nhủ, nhân tiện nói: "Đây là Triệu viện trưởng một nhà, Triệu Yến Phi người thật giống như thầy qua."

"Triệu Yến Phi? Nàng đi làm cái gì?" Võ? Cạn hoảng sợ? Lập tức ghen tuông đại phát, hỏi.

"Ta nơi đó xây một cái tông môn, đang cần nhân thủ."

Võ? Mỏ hòa thuận còn nhân trâu? Thiếu nhân thủ nhất định phải tìm một cái đẹp đến mức rối tình rối mù thiếu nữ? Nàng lại có thể làm được cái gì? Không khỏi có chút không yên lòng, không biết lần này cùng Trương Tiểu Lâm đi ra tới là đúng là sai.

Thầy gia tập đến độc sơn chỉ có một ngày một đêm thời gian đã đến.

Trời mới vừa tờ mờ sáng, hai chiếc xe ngựa liền đứng tại Trương Tiểu Lâm pho tượng phía dưới thạch bãi bên trong, Triệu Lai Hạc cùng Triệu Yến Phi, võ? Chuy nóng? Người xem xét Trương Tiểu Lâm pho tượng cao vút trong mây, tuổi trẻ khuôn mặt tươi cười trang nghiêm nhìn chăm chú lên phía dưới, giống như chú ý nhân gian khó khăn. Không khỏi giật nảy cả mình. Bọn hắn mặc dù có nghe nói độc sơn có Đại Đường tiên y Trương Tiểu Lâm pho tượng, mà lại hương hỏa tràn đầy, nhưng không ngờ pho tượng kia vậy mà như thế hùng vĩ!

Võ? Chuẩn za? Vén rèm lên, trong xe ngựa chỗ nào còn có Trương Tiểu Lâm thân ảnh?

Trương Tiểu Lâm thần thức đảo qua toàn bộ độc sơn, phát hiện Trương Quả cùng Vương Vũ bọn người thế mà không có tại độc sơn, cảm thấy kỳ quái. Bỗng nhiên nghĩ mình bạch, hẳn là nhìn thấy nơi này không có chỗ ở đi! Chợt lách người, Trương Tiểu Lâm lập tức ra hiện tại bên trong tòa miếu lớn, trong miếu mấy cái hỏa kế đã rời giường, bắt đầu quét dọn nấu cơm, giờ Thìn còn muốn phát cháo, không dậy sớm không được, bỗng nhiên trông thấy một cái bóng người tiến vào đại đường, mọi người kinh dị nhìn xem Trương Tiểu Lâm, ngay tại quét rác hỏa kế bỗng nhiên nhẹ "A" một tiếng, trong tay điều cây chổi cả kinh rơi trên mặt đất: "Tiên y đại nhân! Người là Đại Đường tiên y?"

Nói xong, lập tức quỳ rạp xuống đất, dập đầu không thôi.

Trong phòng bếp mấy cái hỏa kế nghe được động tĩnh, cũng vọt ra, thấy một lần Trương Tiểu Lâm từng cái bịch một tiếng quỳ rạp xuống đất, dập đầu.

"Tốt, không cần đa lễ, các người mau đi trở về, cùng Vương Triết Tây chương quỹ nói một tiếng, nơi này muốn kiến một cái trang viên, tại phía sau núi, để hắn lập tức tới một chuyến." Vừa dứt lời, người cũng đã biến mất tại trong hành lang.

Thần tiên!

Hôm nay vậy mà gặp được chân chính thần tiên!

Mấy cái hỏa kế hưng phấn không thôi, lộn nhào chạy ra ngoài, chỗ nào còn có Trương Tiểu Lâm bóng dáng, đã thấy đại bãi bên trong, vậy mà ngừng lại hai chiếc xe ngựa, lập tức tiến lên, đem võ? Nước động nhạc xuân chuy nóng tự quắc? Đại miếu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Tiên y cửa

Vương Triết Tây nghe được hỏa kế hồi báo, nào dám lãnh đạm, lập tức liền từ Nam Dương chạy tới.

Vừa tới thạch bãi, bên tai liền vang lên Trương Tiểu Lâm thanh âm "Vương lão bá, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Vương Triết Tây giật mình, hết nhìn đông tới nhìn tây, không thấy bóng người, liền ngẩng đầu nhìn về phía pho tượng.

"Người từ pho tượng bên cạnh bên cạnh đến, đến phía sau núi tới đi."

Vương Triết Tây cân nhắc bụng lớn, chậm rãi từng bước leo đến trên núi, đã là một thử hòng học, mồ hôi đầm đìa. Ngẩng đầu một cái, trông thấy phía trước cách đó không xa, một cái nhô gầy thân ảnh gác tay mà đứng, không phải Trương Tiểu Lâm là ai?

Vương Triết Tây nhìn thấy Trương Tiểu Lâm chân thân, đang chuẩn bị quỳ xuống đất dập đầu, Trương Tiểu Lâm khoát tay, Vương Triết Tây không nói gì cũng quỳ không nổi nữa.

"Vương lão bá, không cần đa lễ, ta muốn ở chỗ này kiến một cái lớn tông môn, còn muốn dựa vào lão bá."

"Trương công tử, ngài có gì phân phó, cứ việc nói chính là, ta Vương Triết Tây nhất định làm theo."

"Tốt!"

Trương Tiểu Lâm chỉ chỉ sau lưng một mảng lớn sơn cốc nói: "Nơi này có cái đại sơn cốc, rất thích hợp tu hành, người chỉ cần bằng nhanh nhất tốc độ tại nơi đây kiến một cái sơn trang là được rồi."

"Có chút yêu cầu gì?"

"Giai đoạn trước chỉ cần một cái đại điện, có thể dung nạp hai trăm người tụ hội, một cái nhà ăn cùng phòng ăn, có thể cam đoan ngàn người chi phối đồng thời dùng cơm, mặt khác, một ngàn ở giữa ký túc xá, mỗi một trăm ở giữa làm một cái phiên khu, mỗi cái phiên khu cũng cần một cái tiểu điện, cùng căn tin nhà ăn nhỏ, nhiều nhất có thể dung nạp một trăm người ăn cơm là được rồi."

Vương Triết Tây nghe xong, hít vào một ngụm khí lạnh, thế này sao lại là hần tài lực có thể xây xong? Nhưng Trương Tiểu Lâm đã nói, hần đành phải kiên trì đáp ứng.

"Người yên tâm, chắc chắn sẽ để người lỗ vốn, ta xây ra giá vốn tiền đưa cho người."

"Trương công tử yên tâm, ta nhất định dốc hết toàn lực, tốc độ nhanh nhất xây xong!"

"Đầu tiên tại bên kia cái hang nhỏ kia miệng, kiến một cái mười gian phòng lầu gỗ, ta lập tức phải dùng."

Vương Triết Tây điếm lấy chân nhìn thoáng qua, lại phát hiện Trương Tiểu Lâm chỉ lỗ nhỏ, rồi cái này cái sơn cốc rất xa, vừa gật đầu nói: "Tốt, mười gian phòng ở, ba ngày có thể xây xong."

Trương Tiểu Lâm gật đầu nói: "Tốt, ta ba ngày sau chuyển tới ở."

Vương Triết Tây nhìn bằng mắt thường lấy Trương Tiểu Lâm thân ảnh nhoáng một cái, cuối cùng biến mất không thấy, đứng không vững nữa, vội vàng quỳ xuống đất dập đầu ba cái, lúc này mới rời đi.

Vào lúc ban đêm, liền có mấy trăm công tượng cùng dân công giờ lên các loại cây cối các loại tài liệu tiến vào độ sơn, ba ngày thời gian, một tòa hai tầng mười mấy gian nhà tòa lầu gỗ nhỏ nhỏ liền sừng sững tại Trương Tiểu Lâm móc ra sơn động bên cạnh, xây dựa lưng vào núi. Bên trong thường ngày dụng cụ tất cả đầy đủ, còn an bài hai cái người hầu, một cái đầu bếp.

Trương Tiểu Lâm thâm khen Vương Triết Tây làm việc già dặn.

Trương Tiểu Lâm vào xem một vòng, phát hiện nhà xí vẫn là loại kia đời cũ, mấy khối tấm ván gỗ, một cái hố to, lập tức gọi tới công tượng, dựa theo yêu cầu của mình, một lần nữa xây dựng một cái nam nữ tách ra, mang theo hai ô vuông hố rác hiện đại hoá nhà vệ sinh, ngay cả vách tường đều dùng ba tầng tấm ván gỗ, một bên trên tường viết cái lớn chừng cái đầu nam, nữ.

Mấy tên công tượng nhìn thấy cái này nhà vệ sinh thiết kế, hô to diệu!

Không nghĩ tới Trương Tiểu Lâm cái này tiểu nhân cải biến, loại này nam nữ tách ra, mang hố rác nhà vệ sinh, rất nhanh tại Nam Dương một vùng nhà có tiền bên trong lưu hành mở.

Triệu Lai Hạc cùng Triệu Yến Phi mỗi ngày ở tại bên trong tòa miếu lớn tu luyện, quả nhiên phát hiện nơi này linh khí dư dả, đã tu luyện so Thủy gia tập nhanh rất nhiều.

Vỡ? Đụng hoan? Tu luyện, một cái nhân tài bắt đầu nhìn xem mỗi ngày người đông nghìn nghịt, đều là đến đây dâng hương người, rất là mới lạ, đến ngày thứ ba, rốt cục không chịu nổi tịch tịch, phát khởi đại tiểu thư tính tình.

Trương Tiểu Lâm gặp lúc này lầu nhỏ đã xây xong, liền đem ba người đưa đến tòa lầu gỗ nhỏ nhỏ ở lại.

Triệu Yến Phi cùng Triệu Lai Hạc vừa tới tòa lầu gỗ nhỏ nhỏ, liền phát hiện nơi này linh khí càng là nồng nặc không tưởng nổi, cơ hồ thành sương mù, hút vào một ngụm, cũng cảm thấy kinh mạch toàn thân thư sướng vô cùng.

Vừa mới chuyển vào nhà mới, Trương Quả cùng Vương Vũ liền tìm được nơi này, ở cùng nhau xuống dưới, Trương Quả nhìn thấy trong sơn cốc xây dựng rầm rộ, không khỏi kỳ quái nói: "Tiểu lâm, bọn hần đây là tại cán cái gì?"

"Đây là chúng ta mới môn phái, gọi tiên y cửa."

"Tiên y cửa?"

"Đúng! Ta đã sớm nghĩ thoáng tông lập phái, bây giờ thời cơ đã thành thực, ngươi cũng nhanh đi lợi quê quán, đem các ngươi người Trương gia phẩm tốt đệ tử đều mang tới, cùng một chỗ tu luyện đi."

"Quá tốt rồi, nơi này linh khí như thế nồng đậm, tu luyện làm ít công to a!"

"Chỉ là một tòa Ngọc Thạch sơn, khẳng định linh khí tràn đầy, ta đoán cái này dưới đất khả năng còn có linh mạch." Trương Tiểu Lâm chỉ vào khắp núi màu xanh biếc ngọc thạch nói: "Còn muốn phiền phức quả huynh tại nơi này bố trí một cái mê hồn trận, để cho người ta không nhìn thấy sơn cốc này mới tốt."

Trương Quả quan sát tỉ mỉ một chút, gật đầu nói: "Hắn là có thể, chỉ cần ngọc thạch sung túc, đến lúc đó, ngươi cũng phải giúp ta khắc họa một chút phù văn."

"Không có vấn đề, nơi này ba tháng về sau, liền có thể quy mô chuyển vào tới."

"Còn có những người kia?" Trương Quả không khỏi sững sờ.

"Ha ha, Viên Sơn phái, Thiên Trì phái, các ngươi Trương gia, không muốn không yên lòng không người ở."

Trương Quả nghe xong, trừng to mắt nhìn xem Trương Tiểu Lâm, vậy mà ngây người! Hai cái ả môn thế mà lại từ bỏ mấy trăm năm Sơn môn căn cơ, đem đến cái này mới xây tiên y cửa? Cái này cũng quá bất khả tư nghị!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 236: Lại vào huyễn cảnh

"Trương Tiểu Lâm, ngươi nói dẫn ta đi, liền là đưa đến như thế một cái chim không thềm ị quý địa phương, chuẩn bị tại nơi này sống quãng đời còn lại cả đời sao?" Vô? Tư? Tay chống nạnh, trừng mắt Trương Tiểu Lâm nói.

Trương Tiểu Lâm âm thầm kêu khổ, như thế cái đại tiểu thư, thật đúng là khó hầu hạ a!

Triệu Yến Phi một bên nhìn xem trong lòng âm thầm bật cười.

Lúc đầu Trương Tiểu Lâm chuẩn bị để vô? Trác? Bắt đầu tu luyện, nhưng thấy được nàng từ lên núi bắt đầu, một mực bức bối bất an, không nói gì cũng không tỉnh tâm được, đành phải thôi. Bây giờ gặp nàng bão nổi, đành phải khuyên nhủ: "Chùy? , chúng ta đây là tại tu luyện, tu đạo người vốn là gắng sức thanh tâm quả dục, mỗi ngày ngồi xuống là được rồi , chờ đến tu luyện có thành tựu, phi thiên độn địa, thậm chí còn có thể trường sinh bất lão đâu."

"Ta mới không tin tưởng chuyện ma quỷ của ngươi, dạng này coi như ngồi xuống một ngàn năm, có ý nghĩa gì? Ta còn không bằng ở bên ngoài ăn ngon chơi vui một trăm năm, kia mới gọi sinh hoạt, dạng này còn sống có có ý tứ gì?"

Người có chí niềng, không thể cưỡng cầu.

Trương Tiểu Lâm không khỏi nhớ tới lúc ra cửa tổ phụ Trương Công Lược.

Triệu Lai Hạc cùng Triệu Yến Phi tu luyện tiến triển quá nhanh, mà Trương Quả đã đến một cái bình cảnh, mấy người vừa đã tọa liền là mấy ngày không ăn không uống, Trương Tiểu Lâm càng là như vậy, một lần bế quan ít nhất bảy tám ngày.

Vô? Mỗ hoàn hoàng trùng hà phụ hy ám não vung hình khiêu tòng đùa nghịch? Nhưng Vương Vũ lại là một cái rất không có tình thú người, có khi phiếm vài câu về sau, sẽ cảm thấy càng thêm không thú vị, cuối cùng, vô? Rót khắc lự chậm a? Lấy người hầu cùng đi ra mua thức ăn, trước kia liền tại Nam Dương trên đường cái tản bộ, thẳng đến tiếp cận buổi trưa mới cùng bọn hắn đồng thời trở về. Người hầu đều là Vương Triết Tây điều giáo tốt lắm, tuyệt đối nghe lời, mấy ngày xuống tới, liền biết duy vô? Chử? Mệnh là từ.

Trương Tiểu Lâm gặp vô? Rơi lung ngẫu cha niềm độ đùa nghịch? Liền yên tĩnh không ít, cũng âm thầm cao hứng, dứt khoát đem thường ngày chi tiêu túi tiền giao cho vô? Hình dáng ham đối?

Trong tay có tiền, võ? Trang tổ mai gặt đùa nghịch? Mỗi ngày ra ngoài một lần, có khi mời mấy cái tay nghề không tệ đầu bếp, nghiên cứu các món ăn ngon, có khi sẽ mời một ít hát từ khúc, thuyết thư tới giải buồn.

Trương Tiểu Lâm bề quan lâu dài, tự nhiên không quản được nhiều như vậy.

Trương Tiểu Lâm vẫn là tại chính hấn đào cái kia sơn động nhỏ bên trong tu luyện, trong động linh khí dư dả, mặt khác cách phòng bếp chờ nơi chốn xa xôi, không ai quấy rầy. Mắt thấy võ? Hình dáng? Lấy mấy cái người hầu rời núi, Trương Tiểu Lâm bắt đầu đi lặc đầu, quay người nhìn một chút sơn cốc, vẫn là hơn ngàn công tượng tại nơi này bận rộn, trong sơn cốc đã có rất nhiều phòng vũ, mặc dù không phải rất xa hoa, lại quý ở đơn giản thực dụng.

Thần thức quét một chút, sơn cốc phòng ở đã thành lập xong được mấy trăm ở giữa, tổng bộ đại điện cũng đã đơn giản hình thức ban đầu, hoàn toàn có thể thông tri Viên Sơn phái đệ tử trước di chuyển đến đây.

Nghĩ đến nơi này, Trương Tiểu Lâm chợt lách người tiến vào Hỗn Độn âm châu bên trong, lập tức ngồi xếp bằng ngồi xuống, té ra thái hư bàn, nhập định về sau, thần thức lập tức tiến vào Thái Hư huyền cảnh bên trong.

Thái Hư huyền cảnh chỗ tốt lớn nhất liền là nhanh, bất luận bao xa, chỉ cần trong lòng nghĩ đến địa phương, lập tức liền đến, giống như toàn bộ thế giới đều tại cái này đây.

Đạo Tín đại sư cùng Thiên Trì tiên mỗ đều đã là Tiên Thiên cao thủ, Trương Tiểu Lâm thần thức vừa tới thiên trì, Đạo Tín đại sư cũng đã phát hiện.

"Tiểu lâm, vừa đi mấy tháng không có tin tức, ta còn tưởng rằng ngươi đem nơi này quên đây?"

"Đại sư nói đùa, bây giờ thời cơ chín muồi, đại sư có thể đem môn hạ đệ tử toàn bộ chuyển vào tiên môn."

"Tiên môn?" Đạo Tín đại sư mặc dù đã biết Trương Tiểu Lâm chuẩn bị thành lập một cái tiên môn, nhưng cũng không nghĩ tới lại nhanh như vậy.

"Liền là lần trước nói, một cái linh khí mười phần nồng đậm địa phương, tu luyện làm ít công to, mà lại tu luyện không còn là cổ võ, đều là Tiên gia công pháp.",,

"Là cái gì môn phái?"

"Tiên y cửa."

"Nói như vậy, liền là người cái kia Đạo Tráng, ha ha, ta đã có chỗ nghe thấy, thật sự là không đơn giản."

"Tốt, nhân Ngôn Thiệu nói, lão nhân gia ngài tranh thủ thời gian định ra đến, Viên núi đệ tử nhưng trước hướng bên kia di chuyển, Thiên Trì phái cũng muốn tăng thêm tốc độ."

"Ngươi chuẩn bị đem hai cái này môn phái đều chuyển đi qua?"

"Đương nhiên, các người đã có sẵn công pháp, Viên núi đệ tử phối thượng thiên ao phái đệ tử, vừa vặn có thể tu luyện âm dương hòa hợp công."

Đạo Tín đại sư nghe xong âm dương hòa hợp công, không khỏi mặt mày nóng lên, hấn mỗi ngày cùng Thiên Trì tiên mỗ ôn cố âm dương hòa hợp công, đã có chút vui đến quên cả trời đất, mà lại hai người tu vi tăng tiến cũng sắp không ít.

"Hai phái đệ tử cùng một chỗ tu luyện cái này công pháp, thích hợp sao?"

"Chẳng lẽ nhất định phải làm cho bọn hấn cô độc cả một đời liền thích hợp sao? Lão nhân gia ngài đây là điển hình chỉ cho châu quan phóng hỏa, không cho bách tính đốt đèn a?"

"Cái gì phóng hỏa đốt đèn nha? Ngươi nói cái gì đâu?"

"Liền là chỉ cầu mình tu luyện cùng hưởng lạc, mặc kệ đệ tử ý tứ."

"Tiểu lâm, nói quá lời, nói quá lời, ha ha." Đạo Tín đại sư ngượng ngùng cười cười.

"Không cùng ngài nhiều lời, mau chóng quyết định, địa chỉ ngay tại Nam Dương độc sơn, Đại Đường tiên y pho tượng nơi đó, ai cũng biết cái kia địa phương, dễ tìm cực kì, muốn thành tựu đại đạo, bước lên vĩnh hằng bất hủ chi đạo, chỉ có mau chóng bước vào chính đồ." Trương Tiểu Lâm gặp Đạo Tín đại sư nhất thời không hạ nổi quyết tâm, không khỏi nghiêm túc nói.

"Tốt a, ta cùng tiên mỗ thương lượng một chút, rất nhanh định ra tới."

Trương Tiểu Lâm biết, bất luận là Đạo Tín đại sư vẫn là Thiên Trì tiên mỗ, bọn hấn căn bản không có lý do cự tuyệt, làm cổ võ, tu luyện tới Tiên Thiên đã là cực hạn, Tiên Thiên phía trên đừng nói không có công pháp, bọn hấn liền ngay cả Tiên Thiên phía trên là cảnh giới gì đều không biết, chớ nói chi là đột phá sinh tử gông cùm xiềng xích, bước vào con đường trường sinh. Loại này kỳ ngộ có thể ngộ nhưng không thể cầu, Trương Tiểu Lâm tiên môn chính là bọn hấn lựa chọn tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 237: Lũng Tây Lý gia

Trương Tiểu Lâm từ Thái Hư huyền cảnh ra, cảm thấy tinh thần phấn chấn, trước kia tiến vào Thái Hư huyền cảnh, tổn thương thần thức, bây giờ lại có thể Đoán Luyện thần thức, tăng tốc Hư Thần quyết tu luyện. Hiện tại xem ra, coi như càng xa địa phương, cũng có thể tùy thời vào xem.

Trương Tiểu Lâm từ Hồn Độn âm châu bên trong ra, thần thức tự nhiên bao trùm toàn bộ độc sơn, chợt phát hiện một đại đội quan binh võ trang đầy đủ, lái vào công trường.

Trương Tiểu Lâm kì quái, hắn cũng không có cùng quan phủ người kết thù kết oán, xem ra kẻ đến không thiện.

Mấy trăm quan binh vây quanh công trường, thật dài roi ngựa không ngừng quăng hướng những cái kia dân công, dân công nào dám cùng quan binh đối nghịch, từng cái ngồi xổm trên mặt đất, tro mắt nhìn đầu nhĩ.

Làm đầu là Vương Triết Tây cháu ruột, gọi Vương Khánh mây, bình thường cũng là một cái nhân vật hung ác, hôm nay nhìn thấy nhiều như vậy quan binh, cũng không biết phát sinh chuyện gì, vội vàng hấp tấp chạy đi qua, hấn thúc phụ chính là Nam Dương quận thủ, bình thường cùng quan phủ giao cho cũng nhiều, có một ít can đảm.

Vương Khánh mây còn chưa đi gần, liền bị một mã tiên quất vào trên mặt, lập tức một đầu vết máu, đau rát.

"A! Các ngươi là người nào? Ta thế nhưng là vương quận trưởng chất nhi Vương Khánh mây, ta là dân quận trưởng chỉ mệnh, tu kiến tông môn, các ngươi lại dám đánh ta?"

"Ngọn núi này chính là thái tử điện hạ hái ngọc bảo sơn, là ai để các ngươi ở đây tu kiến tông môn?" Quan binh đầu lĩnh hét lớn một tiếng, lại là một mã tiên quất vào Vương Khánh mây trên thân: "Toàn bộ bắt lại."

Chúng quan binh như lang như hổ, lập tức nhào về phía ngay tại thi công dân công cùng công tượng, công trường lập tức truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết, toàn bộ sơn cốc lập tức loạn thành một đồng.

Trương Tiểu Lâm biết, lại không ra ngoài, thi công liền sẽ đình chỉ. Thân hình lóe lên, thoáng qua chỉ thuật lập tức thi triển, cả người như một đạo khói xanh, lập tức ra hiện tại Vương Khánh mây bên người.

"Dừng tay!" Trương Tiểu Lâm hét lớn một tiếng, toàn bộ sơn cốc ông ông tác hưởng, ngay tại xua đuổi dân công quan binh không tự chủ được ngừng lại.

"Ngươi là ai? Ngươi dám bắt sao?"

"Bắt? Chúng ta phạm vào cái gì pháp?"

"Phạm vào cái gì pháp? Thái tử gia khó chịu, hấn Ngọc Sơn bị các ngươi phá hủy, có thể chứ? Ha ha." Vì đầu mấy người cười ha ha.

"Thái tử gia? Ha ha, các ngươi còn không biết a? Lý Thừa Càn mưu phản đã đánh vào thiên lao, các ngươi còn tại nơi này chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng?"

"Làm càn! Ngươi là người nào? Dám nói xấu thái tử gia."

"Nói xấu? Lý Thừa Càn Hàm Dương mưu phản sự tình, các ngươi còn không biết không? Đã bị tại chỗ cầm xuống, đánh vào thiên lao, đã không phải là cái gì Thái tử, các ngươi còn tại nơi này cáo mượn oai hùm, thích hợp sao?" Trương Tiểu Lâm cười lạnh một tiếng nói.

"Đừng nghe hắn nói hươu nói vượn, thái tử gia chỉ là muốn sớm đăng cơ, mưu cái gì phản, chúng ta nhiều hạ Ngọc Sơn về sau, nói không chừng Thái tử đã lên phi cơ, trước tiên đem cái này tiểu tử cầm xuống." Làm đầu nghe được Trương Tiểu Lâm, biến sắc, thẹn quá hoá giận, rút đao ra đến, chỉ vào Trương Tiểu Lâm quát.

"Đã các ngươi nhất định phải muốn chết, liền không trách ta." Trương Tiểu Lâm tự nhiên không sợ bọn họ, đưa tay duỗi ra hai cây đầu ngón tay, kẹp lấy lưỡi đao, crack một tiếng, xếp thành hai đoạn.

"Phản phản, làm thịt bọn hắn!" Vừa dứt lời. Trương Tiểu Lâm trong tay một nửa lưỡi đao đã đưa vào hấn trong cổ, làm đầu cái kia làm quan không nghĩ

tới đao còn có thể dạng này làm, đến chết đều không hiểu, gia hỏa này vì cái gì cái này bao lớn lá gan, lại dám giết chính mình.

Nhìn thấy còn có không ít người ngay tại ầu đã dân công, Trương Tiểu Lâm thân hình lướt lên, chỉ nghe thấy ba ba không ngừng bên tai, chỉ chốc lát, xông vào công trường quan binh toàn bộ bị ném ra, không phải đoạn mất tay, chính là gãy chân, trên mặt đất lăn lộn không ngừng, kêu rên không thôi.

Năm sáu tên tiểu đội trưởng thấy tình thế không ổn, vội vàng chào hỏi còn thừa nhân viên, giờ lên những này tử thương quan binh, một đường tề ra quân, chặt vật chạy ra độc sơn.

Trương Tiểu Lâm cảm thấy sự tình kỳ quái, lâu như vậy không có động tĩnh, Thái tử xảy ra chuyện về sau, lại có thể có người đánh lấy bài của hắn tử, đến đây nháo sự, chẳng lẽ Vương Triết Tây xây nhà thủ tục không có làm tốt? Thân thức quét qua, phát hiện đường ống phía trên ngừng lại một chiếc xe ngựa, còn có không ít cười ngựa quan binh thế mà tại nơi đó đang chuẩn bị hạ trại.

Trong xe ngựa lại là một cái quan văn, nhìn xem phục sức, hắn là phẩm cấp không thấp, nhìn hắn trên mặt mặt ủ mày chau đáng vẻ, hắn là biết Thái tử sự tình.

Chuyện bên này rất nhanh liền chuyển về đến trong xe ngựa, người này nhìn thấy cảm đầu thế mà chết rồi, năm mười mấy người gãy tay chân, lộn nhào trốn thoát, không khỏi quá sợ hãi. Vốn cho là đoạt lại độc sơn chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng không ngờ nhanh như vậy tổn binh hao tướng, đại bại mà về.

"Chuyện gì xảy ra?" Người trong xe ngựa vén rèm lên, chui ra.

"Hồi bẩm Lý đại nhân, Ngọc Sơn có một cao thủ, ít nhất là Địa cấp tu vi, một chiêu giết đội trưởng, đã thương chúng ta hơn mười người."

"Hắn là người nào?"

"Không biết, xem ra có điểm giống Đại Đường tiên y."

"Đại Đường tiên y? Chẳng lẽ là thật?"

Trương Tiểu Lâm thân thức một chữ không lọt nghe được bọn hắn nói chuyện, nhân tiện nói: "Không tệ, ta chính là tiên y, nơi này là chúng ta tiên y cửa tông môn chỗ, bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu, kẻ trái lệnh giết không tha!"

"Lũng Tây Lý gia Lý thiếu nhân, không biết tiên y pháp giá ở đây, có nhiều đắc tội." Trên xe ngựa Lý đại nhân vội vàng xuống xe, đối độc sơn pho tượng thi cái lễ, quay đầu đối với thủ hạ nói: "Về trước đi bàn bạc kỹ hơn."

Lũng Tây Lý gia!

Có chút ý tứ!

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 238: Lý gia thái độ

Lũng Tây Lý gia Trương Tiểu Lâm nghe nói qua nhiều lần, cùng Lý Thế Dân dòng họ có thiên ti vạn lữ quan hệ. Lần này Lũng Tây Lý gia đánh lấy Thái tử tên tuổi, đến đây can thiệp Trương Tiểu Lâm tu kiến tông môn sự tình, không nghĩ tới một cước đá vào tấm sắt bên trên.

Bọn hắn còn không biết Thừa Cản Thái tử đã xảy ra chuyện, cũng không biết Đại Đường tiên y lại là Lý Thế Dân nghĩa tử Trương Tiểu Lâm.

Bởi vì Lý gia một mực không chế độc sơn ngọc thị trường, lần này bỗng nhiên nghe nói độc sơn trong vòng một đêm, xuất hiện một cái Đại Đường tiên y, mà lại tốt nhất một tòa Ngọc Sơn thế mà biến thành một bức tượng thần, đặc địa phái người đến đây xem xét.

Lý gia nghe nói Vương Triết Tây tại độc sơn thành lập một tòa tông môn, lúc này giận dữ, lập tức phái ra tướng tài đắc lực Lý Ngôn, mang binh tốt năm trăm, đến đây can thiệp tông môn tu kiến sự tình, không nghĩ tới tổn binh hao tướng, nhưng đối phương có Địa cấp võ giả tọa trấn, Lý Ngôn không dám lỗ mãng, lập tức đánh ngựa hồi triều, nhất là thời điểm ra đi, hư không bên trong bỗng nhiên truyền đến Trương Tiểu Lâm thanh âm, để hắn cảm thấy cao thâm mạt trắc.

"Tiên y cửa tại nơi đó tu kiến tông môn? Như có quấy rầy, giết không tha?" Lũng Tây Lý gia lão gia tử nghe được Lý Ngôn bẩm báo, tức giận đến đem trong tay chén trà rơi vỡ nát: "Hừ! Hiện tại Thừa Cản Thái tử mặc dù không có thành sự, nhưng ta Lũng Tây Lý gia, tóm lại là hoàng thất một mạch, há

lại tiểu nhân có thể tùy ý giẫm đạp, đắc tội ta Lũng Tây người của Lý gia, đều trả giá thật lớn."

"Lão gia tử bớt giận, chúng ta không có nhìn thấy người, chỉ là xa xa nhìn thấy một pho tượng, thanh âm này a, giống như là trên trời phát ra tới, rất xa xăm, toàn bộ độc son người hẳn là đều nghe được, ta nghĩ, đây cũng không phải là người có thể làm được, khả năng thật là thần tiên." Lý Ngôn gặp lão gia tử đại phát Lôi Đình, thận trọng khuyên nhủ.

"Người cũng hồ đồ rồi? Loại này giả thần giả quỷ sự tình, người cũng tin tưởng?"

"Lão gia tử, đây cũng không phải là giả thần giả quỷ giả bộ ra, người kia chỉ bắt quá vung tay lên, nhiều người như vậy đoạn mắt chân trái cùng tay phải, cái này cũng không là bình thường Địa cấp võ giả có thể làm được."

"Vậy ý của người, trên đời này thật sự có thần tiên?"

"Ta cũng không tin, thế nhưng là cái này trong vòng một đêm, một ngọn núi biến thành một tòa pho tượng, cũng không phải nhân lực có thể làm được."

"Vấn đề này người hiểu rõ rõ ràng?"

"Xác thực, Nam Dương một vùng rất nhiều người tận mắt nhìn thấy, cái này Đại Đường tiên y giống, đích thật là trong vòng một đêm quật khỏi, rất nhiều người năm bệnh dữ, đi qua tể bái một phen, liền không uống thuốc mà khỏi bệnh."

Lý gia lão gia tử trầm ngâm hồi lâu, bỗng nhiên nói: "Người lại đi một chuyến, lần này không phải phong son, đi dâng hương."

"Dâng hương?" Lý Ngôn nghe xong, có chút kỳ quái.

"Ha ha, lão phu nhân ốm đau nhiều năm, một mực không thể xuống giường, người đi dâng hương tể bái một phen, cẩn thận tổ cầu một phen." Lão gia tử nói xong trực tiếp quay người đi, lưu lại Lý Ngôn một cái người sững sờ ngay tại chỗ. Gia chủ tâm tư thực sự khó mà suy nghĩ, mới vừa lâu còn muốn đối phó độc son, đột nhiên lại biến điệu, không biết trong hồ lô bán thuốc gì.

Bất quá Khương tổng là lão cay! Làm Lũng Tây Lý gia tướng tài đắc lực, Lý Ngôn biết, hẳn lần này chỉ cần dựa theo gia chủ Lý Đức phu phân phó, chính công hoàn thành là được rồi, không cần thiết lại đi phỏng đoán bên trên ý.

Trương Tiểu Lâm không có đề ý Lý gia sự tình, đối với hắn mà nói, đây chỉ là việc nhỏ, nhỏ đến không thể nhỏ hơn, Lũng Tây Lý gia thì thế nào? Nếu như biết khó mà lui, vậy liền thôi, thật muốn tới cứng hẳn cũng không sợ. Hắn hiện tại chuyện cần làm, liền là củng cố mình tại đông đảo tín đồ bên trong địa vị, những cái kia có bệnh đến đây tể bái người, vẫn là phải bán ra chữa trị một chút mới được.

Vương Triết Tây nghe được cháu trai Vương Khánh mây báo cáo, mười phần chán kinh, không nghĩ tới thái tử điện hạ thế mà nhúng tay độc son sự tình, càng không có nghĩ tới Trương Tiểu Lâm thế mà liền Thái tử mặt mũi cũng không cho, trực tiếp đem người giết đi, liền những cái kia động thủ binh sĩ đều chưa thả qua, thật sự là thần nhân nha!

Còn có một cái tin tức, Trương Tiểu Lâm lại còn nói Thái tử mưu phản, đã không còn là Thái tử rồi? Tin tức này quá trọng yếu, nhất định phải lập tức nói cho chất nhi.

Vương Triết Tây chất nhi là Nam Dương quận thủ, cũng là Thái tử một mạch, bây giờ Thái tử rơi đài, nhưng tuyệt đối đừng thu được liên lụy, vẫn là phòng ngừa chu đáo cho thỏa đáng.

Chương 239: Thần phương

Trương Tiểu Lâm lúc này cũng không có quá nhiều chú ý Lý gia sự tình, hẳn ngay tại vì nhiều như vậy đến đây dâng hương tín đồ hao tổn tinh thần, quá nhiều người, từng cái trị liệu rõ ràng không thực tế, cũng không đi trị liệu, sẽ ảnh hưởng đến Đại Đường tiên y hương hỏa, cái này hương hỏa đối với hắn mà nói, quá trọng yếu. Theo Đại Đường tiên y hương hỏa ngày càng tràn đầy, hẳn cùng thái tử bàn câu thông cũng càng ngày càng hòa hợp, tu luyện Hư Thần quyết tiến triển cũng rất thần tốc.

Trương Quả nhìn thấy Đại Đường tiên y miếu hương hỏa như thế tràn đầy, lại cũng không biết cái này hương hỏa đối Trương Tiểu Lâm có tác dụng gì, gặp hắn cả ngày sầu mi khổ kiếm, có chút kỳ quái nói: "Người mỗi ngày nhìn xem những này dâng hương người sầu mi khổ kiếm cần cái gì đâu?"

Trương Tiểu Lâm thờ dài một tiếng nói: "Quả huynh có chỗ không biết, những này hương hỏa đối ta cực kỳ trọng yếu, nhưng những này dâng hương người đều là muốn câu cạnh ta, băng vào ta trước mắt tu vi, không thể thực Nhất Giải quyết, trị liệu chỉ là rất ít mấy người mà thôi."

"Đây đúng là cái vấn đề, người có cái gì ý nghĩ?"

"Ta nơi này có một ít đơn giản phương thuốc, rất nhiều thường gặp tật bệnh có thể tuyền dụng, nhưng chính là không ai đem bọn hắn dò số chỗ ngồi."

"Cái này ngược lại là có biện pháp."

"Cái gì biện pháp?"

"Người nghe nói qua đồng tâm phù sao?"

"Biết, cái này cùng ngàn dặm Truyền Âm phù còn muốn đơn giản, là Đề giai phù lục."

"Đúng thế, ta có thể tại nơi này thiết một cái trận pháp, là mê hồn trận đổi thành, những người này một khi tiến vào trước án đập đầu, lập tức liền biết hẳn suy nghĩ trong lòng, mà người thì đem những thuốc này phương viết tại một cái trên bùa chú điện, trận pháp sẽ tự động xứng đôi phương thuốc của người."

"Cái này, cái này sao có thể?" Trương Tiểu Lâm nghe xong, có chút không tin tưởng.

"Hoàn toàn có thể thực hiện, người đem phương thuốc khắc vào một cái trên ngọc thạch điện, bao quát cái này phương thuốc chỗ đối ứng triệu chứng, dâng hương người chỉ cần trong lòng nhắc tới người trong nhà bệnh trạng, trận pháp có thể quấy nhiễu thần chí của hắn, để hắn đem bệnh nhân tất cả chứng bệnh toàn bộ nói ra, về sau, xứng đôi ra thích hợp nhất phương thuốc, ngọc thạch bảng hiệu sẽ ngã xuống, trong miếu người chỉ cần đem phương thuốc chép cho bệnh nhân là đủ."

"Như thế rất tốt! Lập tức thi hành đi, ta lập tức tự tay chế tác làm phương thuốc ngọc bài."

"Còn có, phương thuốc tốt nhất viết tại Bình An phù phía trên, bệnh nhân uống thuốc đồng thời, đem phù cũng ăn, gia tăng chữa trị nắm chắc."

"Tốt, tốt! Người thật sự là thật tài tình."

"Cái gì?" Trương Quả sững sờ: "Có tài?"

"Đúng thế, có tài hoa, cái này cũng nghĩ ra được."

Hai người nói làm liền làm, Trương Quả trong đêm bố trí mê hồn trận pháp, Trương Quả trận pháp trình độ đã rất cao, chẳng những cấp một trận pháp có thể nhẹ nhõm bố trí, tự liền một chút đơn giản cấp hai trận pháp, cũng có thể thử loay hoay ra, này chủng loại giống như mê hồn trận cỡ nhỏ trận pháp, thuộc về cấp một trong trận pháp cấp thấp nhất, chủ yếu là trận pháp này dùng cho phổ thông phạm nhân, cho nên dễ như trở bàn tay.

Trương Tiểu Lâm lần này có việc làm, Đề giai Bình An phù trọn vẹn vẽ lên mấy vạn tấm.

Nhìn thấy Trương Tiểu Lâm ngáp một cái từ son động ra, rất bộ đáng tiếu tụy, Trương Quả rất là cảm động, vì những này lê dân bách tính, hắn cùng Trương Tiểu Lâm đều là một đêm chưa ngủ.

"Thế nào? Trận pháp hoàn thành?"

"Trận pháp quá đơn giản, nếu có đầy đủ ngọc thạch, đây chính là một cái mãi mãi trận pháp."

"Ha ha, ngọc thạch, nơi này chính là Ngọc Thạch sơn."

"Đúng vậy a, cho nên người đừng không yên lòng, hiện tại người cảm ứng một chút trận pháp này chỗ huyền diệu."

Trương Tiểu Lâm nghe vậy, thần thức quét vào trận pháp phạm vi bên trong, quả nhiên, có một cỗ rung động cảm giác, loáng thoáng liền phát hiện thần thức tựa hồ cùng trận pháp lấy được một tia liên hệ.

"Có liên lạc." Trương Tiểu Lâm cao hứng nói.

"Người hiện tại phải dùng thần thức đem cái này một tia liên hệ đưa vào người mỗi một cái phương thuốc bên trong, chỉ cần có người tiến vào trận pháp cầu nguyện, trận pháp liền sẽ tự động xứng đôi tương ứng phương thuốc."

"Ta đã hiểu." Thần thức tại trong trận pháp quét tới quét lui, Trương Tiểu Lâm phát hiện trận pháp này vậy mà không có trận nhãn: "Quả huynh, người trận pháp này có phải hay không bỏ sót cái gì?"

"Không có a?"

"Làm sao không có trận nhãn?"

"Đây là không lên phẩm cấp trận pháp, nào có cái gì trận nhãn."

"Cái này không thể được, ta đến thêm một cái." Trương Tiểu Lâm nói xong, vậy mà tại mê hồn trận pháp máu chốt địa phương, vận dụng Hư Thần quyết lưu lại một cái trận nhãn.

Trương Quả nhìn kỹ một hồi, nhìn không ra cái như thế về sau, chỉ là cảm giác trận pháp này tựa hồ lợi hại hơn.

Trương Tiểu Lâm lúc ấy mới tới Tàn Linh thư viện lúc, Triệu Yến Phi một bài đơn giản khúc đàn, liền đem tất cả mọi người mê hoặc, đây chính là Hư Thần quyết chỗ độc đáo, mà lúc này Trương Tiểu Lâm, Hư Thần quyết so với ngay lúc đó Triệu Yến Phi, mạnh đâu chỉ gấp trăm ngàn lần!

Bởi vậy, một khi có người tiến vào trận pháp bên trong tế bái, từ đây liền sẽ khẳng khái một mực sùng bái Đại Đường tiên y cùng tiên y cửa, sẽ không còn có cái khác bất luận cái gì tín ngưỡng.

Trương Quả lúc này thần thức cùng trận pháp trình độ, còn không nhìn thấy cái này một điểm, tưởng rằng vẹn vẹn Trương Tiểu Lâm tăng cường một chút trận pháp mà thôi.

Trương Tiểu Lâm té ra Phi Kiếm, lập tức tại độc trên núi cắt xuống một khối mấy trăm cân ngọc thạch, làm ước chừng hai trăm cái ngọc bài, đồng tâm phù phù văn khắc xong về sau, liền dùng thần thức đem trong trận pháp một tia liên hệ, lạc ấn tại trên ngọc bài.

Cũng may Trương Tiểu Lâm ở nhà lúc, vì thích ứng Trương gia sinh hoạt, cũng bù lại qua Y Thánh Trương Trọng Cảnh bệnh thương hàn tạp bệnh luận, cho nên trong sách đơn thuốc, Trương Tiểu Lâm cũng còn nhớ kỹ.

Đem từng cái phương thuốc cùng đối ứng tật bệnh triệu chứng phân biệt khắc lục tại từng cái trên ngọc bài, dù là Trương Tiểu Lâm Hư Thần quyết tăng hai, thần thức cường đại vô cùng, cũng có chút thất thần, tinh thần trở nên hoảng hốt.

Trương Quả đứng ở một bên, gặp Trương Tiểu Lâm sắc mặt tái nhợt, không yên lòng nói: "Nhanh nghỉ ngơi một chút, đây cũng không phải là nhất thời bán hội có thể làm tốt sự tình."

"Ha ha, đã tốt."

"Cái gì? Nhanh như vậy?" Trương Quả nhìn xem trên mặt đất chất đầy một đồng lớn ngọc bài, giật mình nói.

"Tiếp xuống, phải gọi mấy cái kia nha đầu ra làm việc."

"Ta đi gọi các nàng." Trương Quả quay người đi.

Trương Tiểu Lâm dùng Phi Kiếm tại mỗi một khối ngọc bài khắc xuống một cái văn tự, từ vừa đến hai trăm, mỗi khối ngọc bài đầy cái hào.

Chỉ chớp lát, Võ Chiêu cùng Triệu Yến Phi dắt tay mà tới.

Hai người dựa theo Trương Tiểu Lâm phân phó, đem từng cái phương thuốc viết trên giấy, đóng sách thành một quyển sách, trên sách phương thuốc sắp xếp đi trình tự, từ vừa đến hai trăm, đối ứng mỗi một khối ngọc bài số lượng.

Đem sách giao cho trong niếu hỏa kế, từ đây, chỉ cần là có bệnh người đến đây tế bái, đem bệnh tình của mình kể rõ một lần, Đại Đường tiên y pho tượng thần án bên trên, liền sẽ có một khối ngọc bài ngã xuống, hỏa kế đem ngọc bài phù chính, thuận tiện nhìn một chút trên ngọc bài số lượng, mở ra quyển sách này, tìm tới số lượng bên trên phương thuốc, viết cho tế bái người.

Đại Đường tiên y lại có thể hốt thuốc!

Mà lại mở ra phương thuốc, đều là kinh phương, mười phần đối chứng!

Càng ngày càng nhiều người, không xa ngàn dặm, đến đây tế bái, tế bái qua một lần người, trong lòng liền gieo một loại tín ngưỡng, Đại Đường tiên y tín niệm liền thật sâu lạc ấn tại trong đầu.

Không lâu, Hình châu Trương gia người cùng Viên Sơn phái người lần lượt đến đây đọc son, mà đọc son kiến thiết cũng chậm chậm tiến vào hồi cuối.

Vương Triết Tây vì xây xong tiên y cửa, cơ hồ dốc hết suốt đời tài vụ, bao quát rất nhiều thổ địa cùng cửa hàng đều chuyển nhượng, chỉ để lại chỗ ở của mình, thời gian trôi qua hòa thanh khổ.

Đang lúc Vương Triết Tây đang suy tư, như thế nào đông son tái khởi thời điểm, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên đến nhà đến thăm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 340: Ngẫu nhiên gặp Lý Tĩnh

Vương Triết Tây nhìn thấy Trương Tiểu Lâm, tựa như nhìn thấy cứu tinh, lập tức chào hỏi hân vào cửa, Trương Tiểu Lâm phát tay lấy ra năm cái bình ngọc nhỏ nói: "Vương lão bá, nơi này năm cái bình nhỏ, bên trong là đan dược, làm phiền người chuẩn bị một trận đấu giá hội."

"Đấu giá hội?"

"Đúng vậy, đây chính là tốt đan được, ngài chỉ cần chuẩn bị bán đấu giá sân bãi là được rồi, sau đó tại Trường An thích hợp tuyên truyền một chút, thế nào?"

Vương Triết Tây lúc này nghèo khó thất vọng, chỗ nào còn có tiền trừ bị đấu giá hội, bất quá, Trương Tiểu Lâm sự tình, hắn cũng không dám từ chối, liền cắn răng nói: "Không có vấn đề, lúc nào đập? "

"Tự nhiên là càng nhanh càng tốt, liền định tại mười ngày sau đi."

"Mười ngày? Quá vội vàng đi?"

"Không sao, năng đánh ra đến liền có thể."

"Thời gian mười ngày thật chặt, chỉ có thể ở Nam Dương đập."

"Cái này ngươi định, ta nhìn ngay tại Nam Dương Vương gia khách sạn là được."

"Đây là cái gì đan được?"

"Bồi Nguyên đan, ngươi liền nói này đan được có thể làm bất luận cái gì võ giả tăng lên một cái lớn bậc thang, là được rồi, không cần nhiều lời cái gì."

"Như thế đơn giản? Có người muốn sao?"

"Thử một chút xem sao."

Trương Tiểu Lâm nhìn thấy hắn mười phần đáng về đoán, tự nhiên tình huống hắn lúc này tình trạng, cũng không nhiều lời cái gì, lưu lại đan được, phiêu nhiên mà đi.

Vương Triết Tây thấp thòm trong lòng, nhưng lại không thể không lập tức bắt đầu xử lý việc này, gần địa phương để cho thủ hạ hỏa kế dần dần thông tri, xa địa phương dùng dùng bồ câu đưa tin, rất nhanh liền truyền ra, mười ngày về sau tại Nam Dương Vương gia khách sạn, đấu giá Bồi Nguyên đan tin tức, Bồi Nguyên đan cũng không có nhiều ít người biết, nghe nói có thể là người luyện võ đề cao một cảnh giới, chỉ thế thôi, đại đa số người cùng Thương gia đều xem ở Vương Triết Tây trên mặt mũi, phái ra đặc lực nhân viên tiến về Nam Dương cổ động.

Mặc dù Vương Triết Tây tin tức đều là thông qua người bình thường truyền bá, nhưng vẫn là có mấy cái ẩn môn biết việc này, đồng thời biết được Nam Dương chính là tiên y của địa bàn, mà ban sơ loại kia tăng lên võ giả cảnh giới đan được, cũng là tiên y của người sáng lập Trương Tiểu Lâm trong tay ra, mấy cái ẩn môn nào dám lãnh đạm, lập tức phái ra trong môn tinh anh lực lượng, tiến về Nam Dương đấu giá đan được.

Tin tức ban bố ngày thứ ba, Nam Dương trên đường liền bắt đầu náo nhiệt lên.

Trương Tiểu Lâm cũng không có quá nhiều chú ý việc này, giao phó xong Vương Triết Tây về sau, liền trở lại đọc sơn tu luyện. Lần này chế tác ngọc phù lực lượng thần thức hao tổn quá lớn, cần một cái bổ sung.

Hư Thần quyết tu luyện quyết khiếu, chính là không ngừng tiêu hao, bổ sung.

Thông qua lần này thần thức quá độ mệt mỏi, lần nữa tĩnh dưỡng về sau, Trương Tiểu Lâm phát hiện thần thức rõ ràng đề cao.

Hư Thần quyết đạt tới tầng thứ nhất định, thái hư bàn rất nhiều bí ẩn chưa có lời đáp liền có thể thăm dò.

Trương Tiểu Lâm trong lòng có chút hưng phấn, không ngừng vận chuyển Hư Thần quyết, hấp thu Khô Trúc trong phim sinh ra lực sắc linh khí.

Năm mươi dặm, một trăm dặm, một trăm hai mươi dặm, thần thức đảo qua Nam Dương, đảo qua Thủy gia tập, vậy mà ẩn ẩn đạt tới thành Trường An biên thủy.

Trương Tiểu Lâm nhìn không được, thân hình thoát một cái, tiến vào Hỗn Độn âm châu bên trong, thái hư bàn tế ra, Trương Tiểu Lâm rất nhanh nhập định, bắt đầu thần du thái hư.

Thần thức thể trước đạt tới Thủy gia tập, nước toàn trong nhà hết thấy bình yên, mình tiểu sơn nhỏ cũng là đen kịt một màu, Trương Tiểu Lâm khẽ thở dài một tiếng, cái này phòng ở chỉ cần không ở người, rất nhanh liền rách nát.

Thành Trường An bên trong, Trương gia cũng là một mảnh an tường, Trương Công Lược thư phòng đèn sáng, tổ phụ còn tại nhìn sách thuốc, người khác đã bình yên nhập mộng. Trương Tiểu Lâm không có quấy rầy bọn hắn, chỉ cần bình an thuận tiện.

Thiên Trì phái, Đạo Tín đại sư cùng Thiên Trì tiên mỗ đã công khai ở chung một phòng, nhìn thấy cửa sổ bên trên đỏ chót sắc chữ hử, liền biết, bọn hắn còn làm một trận rượu mừng. Thiên Trì phái trên diễn võ trường ngừng gần trăm chiếc xe ngựa, phía trên thể mà tràn đầy các loại thường ngày vật dụng. Trương Tiểu Lâm mừng rỡ trong lòng, xem ra Thiên Trì tiên mỗ công việc cũng làm thông, bọn hắn hẳn là chuẩn bị di chuyển đến độc sơn đi.

Không biết Tôn Ngộ Không cùng huyền lớn mạnh sư bọn hắn lúc này đến cái gì địa phương?

Trương Tiểu Lâm ý tưởng đột phát, thần thức lóe lên, hướng phương tây lướt tới.

Phương tây một mảnh thê lương, khó trách có người nói, khuyên quân càn tận một chén rượu, rời khỏi phía tây Dương Quan vô có người. Cái này cũng không chỉ là vô có người, đơn giản liền là không có người!

Nhìn trước mắt từ từ Hoàng Sa, Trương Tiểu Lâm thở dài một tiếng, Tây Thiên thỉnh kinh, đây là cái gì sống a? Vì cái gì không cho Tôn Ngộ Không một cái bồ nhào bay đến Tây Thiên, thu hồi lại chính là, nhất định để một cái phạm nhân một bước một bước đi đi qua?

Đang lúc Trương Tiểu Lâm trong lòng cảm thán thời khắc, bỗng nhiên nơi xa phát hiện một mảng lớn bó đuốc, tiếng chém giết, ồn ào âm thanh, náo nhiệt vô cùng.

Chiến tranh!

Trương Tiểu Lâm tâm thần khẽ động, lập tức đi tới chiến tranh địa điểm.

Một cái thêu lên lớn chừng cái đầu lý chữ đại kỳ, tại trong gió lạnh bay phát phới, liên miên hơn mười dặm đều là lều vải. Lại là Lý Tĩnh đại quân, vây quanh một tòa tiểu thành trì, mà lúc này Lý Tĩnh, ngay tại trong soái trường, một tay chống cằm, hai mắt khép hờ, trong miệng mỗi phát ra rất nhỏ tiếng ngáy.

Chương 341:

"Lý tướng quân từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Lý Tĩnh giống như ngủ không phải ngủ ở giữa, bỗng nhiên nhìn thấy một cái tiểu tử mười bảy mười tám tuổi đi vào soái trường, nhân tiện nói: "Người là...?"

"Ta là Trương Tiểu Lâm."

"Nguyên lai là điện hạ đến, điện hạ cao lớn không ít, đều không nhận ra được." Lý Tĩnh tại hoàng cung gặp qua Trương Tiểu Lâm mấy lần, có chút ấn tượng: "Người làm sao đến nơi này? Đây chính là tái ngoại."

"Tùy ý đi một chút, liền đến nơi này, Lý tướng quân có phải hay không gặp vấn đề nan giải gì?"

"Khỏi phải đề, lão thần phụng mệnh tây chinh Thổ Dục Hồn, mấy năm qua một mực trấn thủ biên thủy, bắt đắc dĩ Thổ Dục Hồn nơi ở đều là hùng quan hiểm đạo, dễ thủ khó công, tăng thêm sa mạc nơi hành quân chậm chạp, ai, chỉ sợ là đến bất đắc dĩ Vũ Hầu cức cung tận tụy chết thì mới dừng."

"Tướng quân, bảy ngày về sau, tại Nam Dương có một trận đấu giá, lại có năm viên Bồi Nguyên đan ra mắt, tướng quân như có thể đột phá Tiên Thiên, lo gì Thổ Dục Hồn bất diệt?"

"Bồi Nguyên đan? Liền là Tàn tướng quân đột phá Tiên Thiên sử dụng đan dược?"

"Không tệ."

"Như thế thần đan, như có thể vì ta quân đoạt được, tăng thêm mấy tên Địa cấp võ giả, lão phu nếu như đột phá Tiên Thiên, ha ha, đừng nói Thổ Dục Hồn, cái này toàn bộ phương tây đại thống cũng không là vấn đề a."

"Đúng vậy a, tướng quân nếu như đột phá Tiên Thiên, tuổi thọ cũng muốn trường rất nhiều, còn có rất nhiều chuyện có thể cân nhắc."

"Tuổi thọ trường không dài, ngược lại là không quan trọng, bây giờ vợ nhi tử nữ đều đã trước ta mà đi, ta một cái người lưu tại cái này trên thế giới, đã là dư thừa, chỉ chờ hoàn thành hoàng mệnh, ta là xong không lo lắng."

Trương Tiểu Lâm trong lòng thầm thở dài một tiếng, Lý Tĩnh danh xưng Quân Thần, cả đời không có thua trận, chính vì vậy, bởi vì sát nghiệt quá nặng, đã thương thiên hòa, nhân quả toàn bộ báo ứng đến hần hậu nhân trên thân, đây cũng là không có biện pháp sự tình.

"Tướng quân, tin tức đã đưa đến, ta liền không ở thêm, cáo từ!" Trương Tiểu Lâm nói xong, lập tức biến mất.

Lý Tĩnh mãnh kinh, mở to mắt, nguyên lai là một giấc mộng!

Giấc mộng này cũng quá chân thật điếm a?

Phảng phất Trương Tiểu Lâm thanh âm còn tại bên tai tiếng vọng.

"Người tới!" Lý Tĩnh thấp giọng quát một tiếng.

"Tướng quân!" Sở sách bên ngoài lập tức đi tới một tên hộ vệ.

"Lập tức dùng bồ câu đưa tin, nghe ngóng một chút, gần nhất Nam Dương có phải hay không có một trận đấu giá?" Bồi Nguyên đan tin tức, tựa như ai cho một cái bình tĩnh mặt hồ đầu một cục đá, Lý Tĩnh trong lòng kích thích trận trận gợn sóng, Tần Quỳnh cũng là bởi vì ăn một viên Bồi Nguyên đan, tấn thăng Tiên Thiên, bây giờ không riêng thân thể khôi phục được tráng niên thời kì, vũ lực càng là trong triều không người năng địch.

Lý Tình một bên bắt đầu chuẩn bị tài chính tham gia đập, một bên tăng cường phòng ngự, mặt khác, hắn cũng biết loại này đan dược đầu giá, nhất định sẽ kinh động ân môn, đến lúc đó không biết một viên đan dược sẽ là cái giá cả bao nhiêu, bởi vậy cũng hướng Lý Thế Dân làm kỹ càng báo cáo, rất có nhất định phải được ý tứ.

Lý Thế Dân nghe nói có loại đan dược, ăn về sau có thể làm quân đội sức chiến đấu tăng nhiều, thậm chí có nắm chắc thu phục Thổ Dục Hồn cùng Tây Bắc phương rất nhiều địa vực, nào có không ủng hộ đạo lý, lập tức đáp ứng khuynh quốc kho chi lực, cũng muốn đạt được cái này mấy khóa đan dược.

Lại nói Trương Tiểu Lâm rời đi bình doanh về sau, tiếp tục đi về phía tây rất xa, thần hồn du lịch một vòng, thế mà không có phát hiện Tôn Ngộ Không sư đồ tung tích, đành phải trở về bản thể. Vừa mở mắt nhìn, trời đã tối.

Đi ra sơn động, thần thức phát hiện Võ Chiêu một người đứng tại phía trên hang núi trên sườn núi, một cái người đang ngăn người, liền cười đi tới.

"Chiêu nhi, ngươi tại nơi này cản cái gì đâu?"

"Tiểu lâm, nơi này thực tế quá nhàm chán, ta muốn đi ra ngoài đi một chút."

"Tốt, vừa vặn ta cũng nghĩ ra đi, chúng ta cùng đi ra ăn tay bắt thịt dê."

"Oa, quá tốt rồi." Võ Chiêu nghe nói Trương Tiểu Lâm nguyện ý theo nàng cùng đi ăn cơm chiều, cao hứng như cái tiểu hài tử đồng dạng nhảy dựng lên.

"Kêu lên yến Phi cùng một chỗ đi."

Võ Chiêu nghe xong mặc dù có chút không vui, lại cũng chỉ tốt đi một chút đầu nói: "Tốt a."

Trương Tiểu Lâm thần thức quét qua, phát hiện Triệu Yến Phi vậy mà ngồi ở một cái trong thùng gỗ to tắm rửa, không khỏi có chút xấu hổ, liền thần thức trao đổi một chút, muốn nàng nhanh lên ra, cùng đi ăn cơm chiều.

Triệu Yến Phi đang tắm, bỗng nhiên cảm ứng được Trương Tiểu Lâm thần thức, không khỏi đại xấu hổ, chính nàng thần thức cũng đã rất lợi hại, đương nhiên biết Trương Tiểu Lâm đã đem nàng thấy hết, liền vội vàng đáp lại nói: "Tốt, ngươi mau tránh ra nha."

Trương Tiểu Lâm vội vàng lui lại ra, Võ Chiêu gặp Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên trở nên có chút ngại ngùng, không khỏi kỳ quái nói: "Tiểu lâm, làm sao rồi?"

"Không có cái gì, chúng ta xuống dưới, ở trên xe ngựa chờ yến Phi."

Trương Tiểu Lâm lời kéo Võ Chiêu tay nhỏ, đi xuống dốc núi, lúc này Đại Đường tiên y miếu địa bãi bên trong đã không có người. Máy chiếc trống không xe ngựa dừng ở địa bãi bên trong, hai người vừa leo lên xe ngựa, liền có xe kỹ năng vội vàng đi tới, mặc lên xe ngựa, chuẩn bị xuất phát, Trương Tiểu Lâm khoát tay áo, ra hiệu hắn không vội.

Chỉ chớp lát, Triệu Yến Phi liền từ trong phòng thông dong mà đến, ba người chen tại một cái trong xe ngựa, Trương Tiểu Lâm nhìn xem vừa mới đi tắm Triệu Yến Phi, tóc ướt sũng rũ xuống trên vai, nhàn nhạt xù nữ mùi thơm nhào vào miệng mũi, không khỏi có chút ý mã tâm viên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 342: Biết sai

Cùng mỹ nhân cùng xe, bên trái là một đóa mai hoa hồng, bên phải là một đóa văn khí sở cúc, Trương Tiểu Lâm trái nhìn một cái, phải ngó ngó, thấy hai người không hẹn mà cùng cúi đầu. Trương Tiểu Lâm nhìn xem bọn hắn thẹn thùng bộ dáng, không khỏi tâm hoa nộ phóng, trong miệng liền ngâm nga quê quán điệu hát dân gian: "Tỷ tại bờ sông rửa rau tâm, lang tại bờ bên kia hái Hồng Lăng, hái Hồng Lăng ra đường miêng, ném chỉ Hồng Lăng tỷ mùa nào thức này... ."

Võ Chiêu cùng Triệu Yến Phi ngạc nhiên nhìn xem Trương Tiểu Lâm, nhất là Triệu Yến Phi, hắn nhưng là đặc biệt Tinh thông âm luật, đối các loại dân ca Tiểu Khúc cũng có nghiên cứu, loại này cổ quái giai điệu, chưa từng nghe thấy.

Nhìn thấy các nàng kỳ quái ánh mắt, Trương Tiểu Lâm bỗng nhiên nhớ lại, đây chính là hơn một ngàn năm về sau dân ca, vội vàng ngừng lại, ngượng ngùng nói: "Quê nhà ta Tiểu Khúc, tương đối tục."

"Rất êm tai, người hát tiếp nha?" Triệu Yến Phi đối âm nhạc vốn là tương đối si mê, chỗ nào chịu buông tha.

"Đúng vậy a? Bài hát này ta chưa từng nghe qua, nhanh hát một cái." Võ Chiêu cũng tò mò đường.

Trương Tiểu Lâm không có biện pháp, đành phải lại hát một đoạn: "Đa tạ ca ca tốt mảnh tâm, Hồng Lăng cho ta trước mùa nào thức nấy, ăn người Hồng Lăng phải trả kính, đưa người một khối hoa thù cân..."

"Bài hát này thật kỳ quái nha." Võ Chiêu không hiểu âm luật, chỉ biết giai điệu quái dị.

"Nguyên lai âm luật còn có thể dạng này phối hợp, thật sự là tuyệt diệu đến cực điểm." Triệu Yến Phi cũng không phải đơn giản nghe một chút mà thôi, đối với cái này thù vượt thời đại từ khúc, có hứng thú nồng hậu.

Có chủ đề, trên xe ngựa liền không tịch tịch, ba người một đường nói giỡn, rất nhanh liền tới đến Nam Dương phiên chợ.

Nam Dương lớn nhất nhà hàng, chính là bờ sông Đắc Nguyệt Lâu, nghe nói là cái bách niên lão điểm, Trương Tiểu Lâm cũng đi qua một hai lần, cảm thấy khẩu vị cũng không tệ lắm, ba người liền trực tiếp đưa xe ngựa đứng tại Đắc Nguyệt Lâu dưới. Bởi vì sợ người nhận ra mình liền là độc tượng sơn thần người, Trương Tiểu Lâm đặc địa tại trên mặt không được một tầng linh khí, nhìn qua mơ mơ hồ hồ nhìn không rõ ràng.

Đắc Nguyệt Lâu hết thấy ba tầng, lầu một là cái đại sảnh, lầu hai là phòng nhã tọa, lầu ba là ngắm trăng đình nghỉ mát, tiêu phí lại là càng lên cao càng quý.

Ba người liền tại lầu ba muốn cái Lâm Giang chỗ ngồi.

Lầu ba đã ngồi không ít người, từng cái áo mũ chỉnh tề, xem xét liền đều là một chút có tiền người ta.

Ba người tràn đầy điểm một bàn lớn đồ ăn, chỉ chốc lát, thịt rượu liền dâng đủ, đối với thật lâu chưa từng ăn qua nhân gian thức ăn ngon Trương Tiểu Lâm tới nói, những này tinh mỹ thức ăn không thể nghi ngờ là một loại hưởng thụ.

Đình nghỉ mát là cái mở ra nơi chốn, tứ phía không có tường, bởi vì vị trí cao, có thể nhìn giang cảnh, Thanh Phong từ đến, thịt rượu phiêu hương, từng cái cái bàn ở giữa cao đàm khoáng luận cũng có thể rõ ràng nghe được.

Trương Tiểu Lâm chú ý đến, những này thực khách phần lớn là người địa phương, đều đang nghị luận độc sơn Đại Đường tiên y sự tình, còn có liền là liên quan tới vài ngày sau đấu giá. Trương Tiểu Lâm nghe âm thầm cười một tiếng, xem ra Vương Triết Tây vẫn còn có chút thủ đoạn, mặc dù thời gian cấp bách, nhưng hãn công việc quảng cáo làm tốt lắm.

"Cầu thí Đại Đường tiên y, ta nhìn cũng là chỉ là hư danh." Bỗng nhiên, một cái chói tai thanh âm truyền tới.

Triệu Yến Phi cùng Võ Chiêu gần như đồng thời quay đầu, nhìn bên kia một chút, chỉ gặp một cái mập mập thấp lè tè trung niên nam tử, một thân một mình ngồi ở một cái trên mặt bàn, uống vào rượu buồn.

"Vị đại gia này, ngài nhưng tuyệt đối đừng nói lung tung, kia tiên y thể nhưng là chúng ta Nam Dương phúc tinh, từ khi có Đại Đường tiên y, chúng ta toàn bộ Nam Dương, đây chính là trăm nghề thịnh vượng, mỗi ngày người lưu lượng đây chính là đông nghịt, như nước chảy, hiện tại cái gì sinh ý đều tốt làm nhiều rồi."

"Đúng thế, Đại Đường tiên y thể nhưng là linh nghiệm rất a, mặc kệ bệnh gì, tại độc sơn bái một cái, đây chính là hiệu quả nhanh chóng sự tình."

"Nói nhảm, nhà ta bà nương nghỉ ngơi không lên hải tử, ta đều đi ba lần, vẫn là một điểm động tĩnh cũng không có."

Trương Tiểu Lâm xem xét, nguyên lai là hãn!

Cái này người lùn liền là lúc ấy mang theo gia đình cùng đi dâng hương, ý vào gia thế bản thân, không xếp hàng lại muốn lên thứ nhất nén hương người tài chủ kia, còn đánh mấy cái người nghèo dừng lại, cuối cùng bị Trương Tiểu Lâm trêu chọc một phen, hương nên làm sao điểm cũng nhóm không cháy. Trương Tiểu Lâm cũng đi theo hãn đi xem một chút, lão bà hãn là thua trứng quàn tắc, rất khó giải quyết bệnh.

Nhìn thấy cái này người không ngừng hùng hùng hổ hổ, Triệu Yến Phi bây giờ nhìn không nổi nữa, đằng một tiếng đứng lên, chuẩn bị đi lý luận một phen, Trương Tiểu Lâm vội vàng khoát tay áo, ra hiệu nàng đừng nóng vội. Triệu Yến Phi lúc này mới rất hận ngồi xuống.

Bỗng nhiên, cái này người lùn kêu thảm một tiếng, giống như là mê muội đồng dạng, đưa tay phải ra hung hăng đánh mình một bạt tai.

"Là ai!" Đánh qua về sau, người lùn nam nhân nhìn chung quanh một chút, không ai. Vừa rồi rõ ràng có người nắm lấy tay của mình, dùng sức vỗ hướng mặt mình, làm sao có thể không người đâu?

"Ba."

Lại là thanh thúy một tiếng.

"Là ai?" Người lùn lớn tiếng kêu một câu, tất cả mọi người không hiểu thấu nhìn xem hãn.

"Ba!" . .

Tay phải của hắn lại không tự chủ được ngã mình một cái cái tát!

Toàn bộ đình nghỉ mát mười mấy bàn khách nhân lập tức lặng ngắt như tờ, kinh dị nhìn xem một màn quỷ dị này.

"Ba!"

"Ba!"

... ..

Người lùn nam nhân tựa hồ vẫn chưa đủ tại phải tay đánh mình cái tát, mà là biến thành tả hữu khai cung!

Lúc này, hắn chỗ nào còn không biết, mình không che đậy miệng, đắc tội thần tiên, vội vàng quỳ rạp xuống đất, một bên quạt mình cái tát, một bên gặm đầu nói: "Thần tiên gia gia, tiểu nhân biết sai, biết sai, ngài lão đại người không nhớ tiểu nhân qua, tha cho ta đi!"

Chương 243: Đạo phố

Võ Chiêu nhìn xem một màn quỷ dị này, cũng sợ ngây người, hắn cũng không biết Trương Tiểu Lâm tu luyện chính là Tiên gia thần thông, coi là chỉ là luyện võ mà thôi, võ giả công lực lại cao hơn, tựa hồ cũng không đạt được loại hiệu quả này.

"Tiểu lâm, cái này người làm sao rồi?"

Triệu Yến Phi mỉm môi a nhẹ nhàng cười một tiếng, mặc dù nàng cũng không biết Trương Tiểu Lâm là thế nào làm được, nhưng nàng có thể xác định là Trương Tiểu Lâm đang giáo huấn cái này người.

"Cái này người nhận thức được mình vừa rồi sai lầm, thỉnh cầu tiên y đại nhân tha thứ hắn." Trương Tiểu Lâm nhàn nhạt cười nói.

"Cái này kỳ quái!"

Trương Tiểu Lâm gặp người lùn mặt đã sưng như cái đầu heo, liền thu lại công, thuận tay kẹp lên một khối thịt dê ném vào miệng bên trong, tỉnh tề phẩm vị.

Chưởng quỹ cùng trong tiệm hóa kẻ cũng đều nghe hỏi chạy đến đi lên, gặp người lùn đầu đã sưng không giống hình người, vội vàng quỳ rạp xuống đất lớn tiếng nói: "Tiểu điểm Đắc Nguyệt Lô, nhờ có có Đại Đường tiên y phù hộ, ngày mai bắt đầu, bi nhân nhất định mỗi ngày dâng hương cung phụng, cầu Đại Đường tiên bảo hiểm y tế phù hộ tiểu điểm sinh ý thịnh vượng."

Lập tức, toàn bộ Đắc Nguyệt Lô trên dưới ba tầng thực khách, toàn bộ quỳ rạp xuống đất, đối độc son phượng hướng dập đầu không ngừng, từng cái hứa hẹn, trở về lập tức chuẩn bị hương nến, lên núi tế bái, tựa liền trên đường cái cũng có không ít người quỳ gối trên đường dập đầu không ngừng, tràng diện được không hùng vĩ.

Đắc Nguyệt Lô giận mắng Đại Đường tiên y một màn, liền tại đám người tập thể cúng bái sa sút há duy màn, Trương Tiểu Lâm đám ba người cũng là com nước no nê, liền đi xuống lầu, chuẩn bị trở về núi.

Võ Chiêu được không dễ dàng đi theo Trương Tiểu Lâm ra một chuyến, chỗ nào chịu như vậy trở về, liền lôi kéo Trương Tiểu Lâm, cứng rắn muốn nàng bồi tiếp mình cùng một chỗ dạo phố.

Triệu Yến Phi cũng không muốn sớm như vậy đi, liền nhìn xem hai người bọn họ do dự, cũng im lặng.

Trương Tiểu Lâm chịu bắt quá, đành phải lưu lại.

Đạo phố là nữ nhân độc quyền, từ xưa cho phép, Trương Tiểu Lâm không nghĩ tới tức chính là phong kiến vương triều nữ nhân, cũng là như thế làm không biết mệt.

Hai nữ trên thân không có đồng tiền, coi trọng đồ vật chỉ có thể trở mặt nhìn Trương Tiểu Lâm, cũng may Trương Tiểu Lâm trong tu di giới chỉ diện tài vật sung túc, ngược lại để hai nữ thỏa mãn một lần, bao lớn bao nhỏ cơ hồ mua sắm nửa xe ngựa.

Nam Dương lụa trang, bốn cái khắc dấu chữ lớn hấp dẫn Triệu Yến Phi ánh mắt, Trương Tiểu Lâm xem xét, không ngừng kêu khổ.

Hai nữ không nói lời gì, một trái một phải lôi kéo Trương Tiểu Lâm liền tiến vào lụa trang.

Lão bản thấy một lần tiến đến ba người, lập tức liền xông tới: "Các vị khách quan, bản điểm mới đến Ngô Việt lụa màu đỏ tía nghệ, các vị mời nhìn."

Triệu Yến Phi đưa tay tiếp nhận lụa Trang lão bản đưa tới đỏ tía nghệ, nghiêng choàng tại trên thân, mắt đẹp lưu chuyển nói: "Tiểu lâm, người thấy thế nào?"

Mặc dù chỉ là tùy ý choàng tại trên thân, Trương Tiểu Lâm lại nhìn ra loại này đại hồng đại tử tơ lụa, xác thực thích hợp với nàng nhóm, liền gật đầu nói: "Không tệ, nhìn rất đẹp."

Võ Chiêu cũng không cam chịu yếu thế, cầm lấy một cái khác thốt tơ lụa, cũng khoa tay một chút, Trương Tiểu Lâm đương nhiên cũng là gật đầu nói tốt.

Hai Nhân Luân phiên ra trận, người vừa hát thôi ta đặng tràng, đem toàn bộ lụa trang vải vóc theo thứ tự thử một lần, để Trương Tiểu Lâm đại bảo một phen may mắn được thấy.

Triệu Yến Phi cùng Võ Chiêu riêng phần mình cùng lão bán mua một chút vải vóc, bắt đầu từng cái đo thân mà làm, Trương Tiểu Lâm thở dài một hơi, cũng như chạy trốn đi ra lụa trang, đứng tại cổng đợi các nàng.

Trương Tiểu Lâm thần thức tự nhiên bao trùm toàn bộ Nam Dương, phát hiện lúc này người lùn phú thương đã về tới trong nhà, trong nhà khí quán viêm lão bà thấy một lần hấn cái dạng này, không khỏi kinh hãi, vội vàng hỏi thăm nguyên do, nghe được trượng phu bởi vì nhục mạ Đại Đường tiên y lọt vào như thế quái sự, hai vợ chồng lần nữa tại trong viện bày bàn hương án, âm thầm cầu nguyện nhìn vợ chồng bình an.

Trương Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không cùng bọn hấn chấp nhặt, hôm nay đã xuất thủ trừng phạt hấn dừng lại, mà lại đạt đến hiệu quả dự trù, đương nhiên sẽ không để ở trong lòng nữa.

Bệnh này vẫn là phải trị, nếu không cái này người nhất định là khẩu phục tâm không phục, thế nhưng là loại này vi phú bất nhân hạng người, nhất định phải làm cho hấn hối cái để làm người mới mới được.

Tối gần hoàng hôn, Võ Chiêu cùng Triệu Yến Phi lúc này mới vẫn chưa thỏa mãn thu lại bước chân, nhìn thấy tràn đầy một xe ngựa hàng hóa, Trương Tiểu Lâm âm thầm tắc lưỡi.

"Các người đi về trước đi, ta còn có chút việc, muộn một điểm trở về."

"Người sẽ không đi sao?" Võ Chiêu lời kéo Trương Tiểu Lâm ống tay áo nói.

"Các người đi trước đi."

Trương Tiểu Lâm cáo biệt Võ Chiêu cùng Triệu Yến Phi, chột lách người biến mất tại trên đường cái.

Vào đêm, Trương Tiểu Lâm đi tới giàu Thương gia ngoài cửa, lúc này, toàn bộ Nam Dương trên đường cơ hồ đen kịt một màu, tất cả mọi người đã đi ngủ, chỉ có số ít mấy nhà quán rượu còn có đèn lồng treo ở cổng.

Trương Tiểu Lâm phiêu nhiên mà vào, một mình tiến vào người lùn gia trong viện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Tan hết gia sản

Trương Tiểu Lâm Phong nhận dao giải phẫu đã đến tùy tâm sở dục cảnh giới, đối với khơi thông ống dẫn trứng loại này tiểu phẫu, đơn giản tới cực điểm, gặp người lùn vợ chồng đã ngủ say, linh khí hóa thành một cây dây nhỏ, tựa như một đầu linh xà đồng dạng, tiến vào phụ nhân trong bụng, song bên cạnh ống dẫn trứng đồng thời sơ thông. Gặp bọn họ vợ chồng hai người tuổi tác đã lớn, Trương Tiểu Lâm thăm thử dài một tiếng, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, linh khí dọc theo phụ nhân kinh mạch du tẩu một lần, tính cả Kỳ Kinh Bát Mạch cùng Thập Nhị Chính Kinh, đều sơ thông một lần. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, mang thai tự nhiên là không đáng kể.

Làm xong đây hết thảy, Trương Tiểu Lâm tâm niệm vừa động, tiến vào Hồn Độn âm châu bên trong, mở ra thái hư bàn, tiến vào huyền cảnh.

Người lùn vợ chồng lúc này chính ngủ say bên trong, riêng phần mình làm lấy khác biệt mộng, bởi vì cái gọi là đồng sàng dị mộng, ai nói cùng giường liền có thể làm đồng dạng mộng? Nói trắng ra là, kỳ thật mỗi người đều là đồng sàng dị mộng, có rất ít cùng giường làm cùng một giấc mộng.

Nhưng là Trương Tiểu Lâm tới lại khác biệt, thần thức trực tiếp đem hai người thần hồn dẫn đi qua, hai người nghĩ không làm cùng một giấc mộng, cũng không được.

Hai người ngay tại trong mộng khắp nơi chẳng có mục đích mộng du, bỗng nhiên đồng thời phát hiện Trương Tiểu Lâm, gần như đồng thời, vợ chồng hai người liền quỳ rạp xuống đất, dập đầu không chỉ: "Thảo dân khấu kiến tiên y đại nhân!"

"Đều đứng lên đi." Trương Tiểu Lâm xoay người đưa lưng về phía bọn họ nói.

"Tiểu nhân biết sai, mong rằng tiên y đại nhân đại lượng, tha tiểu nhân đi."

"Ngươi biết sai rồi?"

"Tiểu nhân xác thực biết sai."

"Vậy ngươi sai ở nơi nào?"

"Tiểu nhân không phải làm chứng nhục mạ tiên y đại nhân."

"Còn có đây này?"

"Ngày đó tại tiên y miếu dâng hương, không nên chen ngang, lại càng không nên đánh người."

"Những này đều không phải là chủ yếu, nguyên nhân chủ yếu là các ngươi vợ chồng vi phú bất nhân, thịt cá liên nhau, bóc lột tá điền quá mức, cho nên chú định Vô Hậu, nếu như muốn sinh con dưỡng cái, liền nhất định phải làm nhiều việc thiện, ngươi gia sản đa số tiền tài bất nghĩa, nhất định phải tan hết gia sản hơn chín thành, nhiều làm việc thiện sự tình, đầu gối phía dưới nhưng có nhi nữ, nhìn ngươi là muốn gia sản, vẫn là phải nhi nữ, chính ngươi nghĩ kỹ. Nếu như không nở rui ro, là không có nhi nữ."

Vợ chồng hai người nhìn nhau, gần như đồng thời đập đầu nói: "Thảo dân cần con cháu cả sảnh đường, mong rằng tiên y đại nhân thành toàn."

"Làm sao thành toàn?"

"Thảo dân dân trời bắt đầu, liền làm việc thiện tích đức, cứu tế nạn dân, đền bù tá điền, sửa đường bắc cầu, kiến từ thiện đường."

Nữ nhân càng là đập đầu như giã tỏi nói: "Chúng ta đều lấy tiên y danh nghĩa làm việc thiện tích đức."

"Các ngươi chuộc tội, làm sao bằng vào ta danh nghĩa?"

"Không phải, ta nói là là tiên y đại nhân báo mộng cùng ta vợ chồng, làm nhiều việc thiện, "

"Cái này còn tạm được, làm nhiều việc thiện, phúc âm hậu nhân, nhớ kỹ, về sau cắt không thể lại đi trợn gặc này thế khinh người hoạt động."

Trương Tiểu Lâm nói xong, thân hình lóe lên, ra Thái Hư huyền cảnh, trực tiếp về độc sơn tu luyện đi. Người lùn vợ chồng gần như đồng thời bình tĩnh, hai người đều ra mồ hôi cả người, liếc mắt nhìn nhau, đây là mộng sao? Quá chân thực!

"Ngươi cũng mộng thấy tiên y đại nhân?"

"Đúng vậy a! Ngươi cũng mộng thấy?"

"Tiên y thật hiển linh, chúng ta có hậu."

"Tiên y gọi chúng ta tan hết gia sản, làm việc thiện tích đức."

"Phu nhân a, tiền tài chính là vật ngoài thân, sinh không mang đến, chết không thể mang theo, nếu như ngay cả đứa con cái đều không có, muốn nhiều tiền như vậy tài cán cái gì? Chúng ta trăm năm về sau, số tiền này tài còn không đều là người khác, còn không như nghe từ tiên y đại nhân, làm nhiều việc thiện, vì từ tôn tích đức."

"Đúng, chỉ cần có cái nhi tử, đừng nói chín thành tài sản, liền là toàn bộ tan hết, cũng ở đây không tiếc."

Ngày thứ hai trước kia, vợ chồng hai người liền đưa tới tất cả gia nô gia đình hộ viện người hầu, đầu tiên liền trước cửa nhà cùng mấy người lưu lượng lớn giao lộ nhắc lên nồi và bếp, bắt đầu học tiên y miếu phát cháo.

Làm một ngày cháo, hai vợ chồng tính toán sổ sách, mới mấy xâu tiền mà thôi, cái tốc độ này xuống dưới, muốn thi xong chín thành gia sản, chỉ sợ muốn mấy trăm năm, hai người hợp lại mà tính, lập tức triệu tập tất cả tá điền, từ đây lại không thu tô, tất cả ruộng đồng miễn phí cho tá điền trồng trọt.

Không lâu, hai người lại bắt đầu trừ hoạch kiến lập viện dưỡng lão, cô nhi viện, không lâu, quả nhiên mang bầu hài tử, vợ chồng hai người đặc địa chạy đến độc sơn tiên y miếu tế bái một phen.

Đôi này vợ chồng kết hôn hai mươi mấy năm không có sinh dục, phương viên mấy chục dặm đều biết, bởi vì bọn hắn thanh danh rất lớn, lần này nghe nói thế mà mang thai, mà lại là tiên y đại nhân báo mộng, để bọn hắn tan hết gia sản mới có thể mang thai, chúng đều thần phục không thôi, Đại Đường tiên y thanh danh, càng là như ngày giữa bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Đại Đường Tiên Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.